

Az én Bibliám (Hasogató)

2017. október 31-től kezdtem el a reggelenkénti szellemi-lelki gyakorlatomat, amelyet „Hasogató”-nak neveztem el 2Tim 2,15 alapján: *„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki székelyt nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.”* (Károli ford.)

2021-től az egyetemi munkacsoportunk által létrehívott Egyesített Bibliaolvasó (EBO) (<https://ebo.kre.hu/>) segítségével az egyes felekezetek (evangélikus, református, katolikus) bibliaolvasó útmutatóinak napi igéit hasogatom. Kérésre a napi Hasogatót másokkal is megosztom.

Az EBO honlapján szintén követhető „A Biblia egy év alatt” vezérfonal segítségével 2022 folyamán az egyes bibliai könyveket a Genezistől az Apokalipszisig folyamatosan végigolvastam és hasogattam.

Így egy 66 dokumentumot (bibliai könyvet) tartalmazó gyűjteményem állt össze. Ezekből született a saját jegyzetemet is tartalmazó, immár e három kötetben kinyomtatott Hasogató, „én Bibliám”. Digitálisan ez folyamatosan frissül, s egy-két év múlva újra kinyomtatom saját használatra. A nyomtatott változat forgatása és a digitalizált hasogatás kölcsönösen segítik egymást.

Jelen négy kötetet megelőzően elkészült a RÚF 2014-es bibliafordítás Hasogatója – három bordó kötetben.

Az én Bibliám (Hasogató I. Gen – Jób)

Az én Bibliám (Hasogató I.) Gen – Jób

A Biblia (Károli 1908) szövege a naponkénti folyamatos bibliaolvasás közben készült jegyzetekkel.

Személyes használatra

Fabiny Tibor

Budakeszi, 2025. október

Az én Bibliám

(Hasogató I.)

1Móz – Jób

KG 1908 alapján

Tartalomjegyzék

Előszó	3
Mózes első könyve a teremtésről.....	5
Mózes második könyve a zsidóknak Égyiptomból kijöveteléről.....	54
Mózes harmadik könyve a léviták egyházi szolgálatáról	94
Mózes negyedik könyve az izráeliták megszámlálásáról való könyv	123
Mózes ötödik könyve a törvény summája	163
Józsué könyve	199
Birák könyve	225
Ruth könyve	249
Sámuel első könyve	255
Sámuel második könyve	289
A királyokról írt I. könyv	317
A királyokról írt II. könyv.....	349
Krónika I. könyve.....	380
Krónika II. könyve.....	407
Ezsdrás könyve.....	442
Nehémiás könyve	453
Eszter könyve	469
Jób könyve.....	478
Jegyzetek.....	506

Előszó

Az itt következő négy zöld kötet (*Az én Bibliám: Hasogató I–IV.*) ezúttal a Károli Gáspár revideált bibliafordításához (1908) illieszti ugyanazokat a megjegyzéseket (az Újszövetség esetében alkalmanként az eredeti szöveget, a szavak jelentését), továbbá a fordítások összevetését, táblázatokat, személyes kérdéseimet (stb.), amelyek a 2025 márciusában személyes használatra kinyomtatott a három kötetes bordó (*Hasogató I–III*) változatban is megtalálhatók. A Károli-fordítás olvasását és a tanulmányozását a szövegen belüli kereszt-utalások is segítik. A fárasztó, sokszor mechanikus munka elvégzésért Blázy Mártának, a négy kötet esztétikai kialakításáért és a tördelésért ismét M. Pintér Tibornak tartozom köszönettel.

Hasogató – az „Én Bibliám” 2017. október 31-től kezdtem el a minden reggeli szellemi-lelki gyakorlatomat, amelyet „Hasogató”-nak neveztem el 2Tim 2,15 alapján: *„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szégyent nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét”*. A napi igéket – sokszor az Újszövetség görög szövegével együtt – eleinte egy kis füzetbe másoltam át, s alkalmilag megjegyzéseket is fűztem hozzájuk. Később mindezt már a számítógépemen végeztem; ugyanakkor a kis füzet (immáron talán a századik) megmaradt, ami a hasogatás megkezdése előtt vezetett ima-naplóm lett. Immár öt éve, hogy a Károli Gáspár Református Egyetemen működő kutatócsoportunk kidolgozta a mintegy húsz magyar és több idegen nyelvű fordítás párhuzamos olvasását, valamint az egyes felekezetek napi olvasmányainak tanulmányozását lehetővé tevő „Egyesített Bibliaolvasó” (EBO) honlapot (<https://ebo.kre.hu>). Számomra ez óriási technikai segítséget jelent. Kezdetben csak az evangélikus Losung (Útmutató) és a református Bibolka (Bibliaolvasó Kalauz) napi igéit tanulmányoztam, később ehhez még hozzáveszem a katolikus (bencés) Igenaptár napi igéit is. A görög szöveget többnyire nagyobb betűvel és piros színnel emelem ki; a számomra fontosabb részeket, a szómagyarázatokat, táblázatokat és a személyes kérdéseimet, (olykor provokatív) megjegyzéseimet piros és sárga színnel jelzem. Kérésre a napi Hasogatót másokkal is megosztom. 2022-ben és 2025-ben az EBO honlapjáról követhető „Egy év alatt” olvasó segítségével az egyes bibliai könyveket a Genezistől az Apokalipszisig folyamatosan végigolvastam és jegyzeteltem. Így egy 66 dokumentumból (bibliai könyvből) álló gyűjteményt raktam össze. Ezekből született a saját jegyzeteimet is tartalmazó „Én Bibliám”. Digitálisan ez folyamatosan frissül, s egy-két év múlva – *deo volente* – újra kinyomtatom.

A reggeli (utáni) lelki-szellemi gyakorlatom intenzív idő, amely sohasem tűnik hosszúnak vagy fárasztónak, noha sokszor szigorú szellemi fegyelmezettséget igényel. Ilyenkor távol tartom magamtól a napi híreket, a beérkező e-maileket, s igyekszem teljes figyelmemmel koncentrálni e lelki és szellemi kreatív tevékenységre. Az indíttatás Fentről jön, de magát a gyakorlatot nekem kell elvégezni. Amint egy zenésznek is legalább napi egy-két órát kell gyakorolnia, hogy magát „szinten tartsa”, számomra is sajátos művészet ez, amelyben a lelki indíttatás a nélkülözhetetlen technikával, sőt még élvezhető játékkal is párosul. Mindez nemcsak benső örömet, hanem erőforrást is jelent a napi munkáim, feladataim elvégzéséhez.

Több éve csak a számítógépemen gazdagítom és görgetem a napi Hasogatót, amelynek nevét 2Tim 2,15 alapján választottam. Úgy vélem, elérkezett az idő, hogy a jövőben könyv formájában is kézbe vehessem, s így is forgathassam az „Én Bibliámat”. A most csak néhány

Előszó

példányban kinyomtatott: egy teljes, valamint a három szétbontott kötetet elsősorban a saját használatomra állítottam össze. Megtekintésre másnak is átadom – e mindegyik kötet elején olvasható bevezető főleg nekik szól. Köszönöm az önzetlen és kiváló technikai segítséget Blázy Mártának és M. Pintér Tibornak, valamint a veszprémi OOK-Pressnek. Isten ígését azért olvasom és olvastatom, mert hitem szerint az írott Ige a testté lett Igére, Jézus Krisztusra mutat.

Budakeszi, 2025. október
A reformáció hónapja

Mózes első könyve a teremtésről

1Móz 1

1 Kezdetben teremté **Isten** az eget és a földet. [rész 2,4. 5. Zsolt. 33,6. 89,12. 136,5. Csel. 14,15. 17,24. Zsid. 11,3. Jób 33,4.](#) 2 A föld pedig kietlen és pusztá vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett. 3 És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság. [2Kor. 4,6.](#) 4 És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől. [Ésa. 45,7.](#) 5 És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap. 6 És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, a mely elválaszsa a vizeket a vizektől. [Jer. 10,12. 51,15.](#) 7 Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn. [Zsolt. 148,4.](#) 8 És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap. 9 És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a száraz. És úgy lőn. [Jób 38,8. Zsolt. 33,6. 7. 9. Zsolt. 136,6.](#) 10 És nevezé Isten a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Isten, hogy jó. [Zsolt. 95,5.](#) 11 Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn. 12 Hajta tehát a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő fát, a melynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó. 13 És lőn este és lőn reggel, harmadik nap. 14 És monda Isten: Legyenek világító testek az ég mennyezetén, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknék. [Zsolt. 104,19.](#) 15 És legyenek világítókul az ég mennyezetén hogy világítsanak a földre. És úgy lőn. [Jer. 31,35.](#) 16 Teremté tehát Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat. [Zsolt. 136,7-9.](#) 17 És helyzeté Isten azokat az ég mennyezetére, hogy világítsanak a földre; 18 És hogy uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és elválasszák a világosságot a setétségtől. És látá Isten, hogy jó. 19 És lőn este és lőn reggel, negyedik nap. 20 És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén. 21 És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, a melyek nyüzsögnek a vizekben az ő nemök szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó. 22 És megáldá azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; a madár is sokasodjék a földön. [rész 8,17.](#) 23 És lőn este és lőn reggel, ötödik nap. 24 Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemök szerint: barmokat, csúszó-mászó állatokat és szárazföldi vadakat nemök szerint. És úgy lőn. 25 Teremté tehát Isten a szárazföldi vadakat nemök szerint, a barmokat nemök szerint, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokat nemök szerint. És látá Isten, hogy jó. 26 És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. [rész 5,1. 1. 1Kor. 11,7. Kol. 3,10.](#) 27 Teremté tehát az Isten az embert az ő képre, Isten képre teremté őt: férfivá és asszonynya teremté őket. [Mát. 19,4. Márk 10,6.](#) 28 És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. 29 És monda Isten: Ímé néktek adok minden maghozó fűvet az egész föld színén, és minden fát, a melyen maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül. [rész 9,3. Zsolt. 115,16.](#)

30 A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, a melyekben élő lélek van, a zöld fűveket adom eledelül. És úgy lőn. [Zsolt. 104,14.](#) 31 És látá Isten, hogy minden a mit teremtett vala, ímé igen jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.

1Móz 2

1 És elvégeztették az ég és a föld, és azoknak minden serege. [Ésa. 40,26.](#) **2 Mikor pedig elvégezte Isten hetednapon az ő munkáját, a melyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, a melyet alkotott vala. [2Móz. 20,11.](#)** 3 És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten. 4 Ez az égnek és a földnek eredete, a mikor teremtettek. **Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté,** 5 Még semmiféle mezei növény sem vala a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem bocsátott vala esőt a földre; és ember sem vala, ki a földet művelje; 6 Azonban pára szállott vala fel a földről, és megnedvesíté a föld egész színét. 7 És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekke. [1Kor. 15,45. 47.](#) 8 És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, a kit formált vala. 9 És nevele az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. [Jel. 2,7.](#) 10 Folyóvíz jó vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala. 11 Az elsőnek neve Pison, ez az, a mely megkerüli Havilah egész földét, a hol az arany terem. 12 És annak a földnek aranya igen jó; ott van a Bdeliom és az Onix-kő. 13 A második folyóvíz neve pedig Gihon; ez az, a mely megkerüli az egész Khús földét. [Dán. 10,4.](#) 14 És a harmadik folyóvíz neve Hiddekel; ez az, a mely Assiria hosszában foly. A negyedik folyóvíz pedig az Eufrátes. 15 És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizzé azt. 16 És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. 17 De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz. [Róm. 5,12.](#) 18 És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt. [Préd. 4,9.](#) 19 És formált vala az Úr Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvivé az emberhez, hogy lássa, minek nevezze azokat; mert a mely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve. 20 És nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítő társat nem talált vala. 21 Bocsáta tehát az Úr Isten mély álmot az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivőn egyet annak oldalbordái közül, és hússal tölté be annak helyét. 22 És alkotá az Úr Isten azt az oldalbordát, a melyet kivett vala az emberből, asszonygyá, és vivé az emberhez. [1Kor. 11,8.](#) 23 És monda az ember: Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek neveztessek, mert emberből vétetett. 24 Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté. [Mát. 19,5. Márk 10,7. 1Kor. 6,16. Eféz. 5,31.](#) 25 Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala. [rész 3,7.](#)

1Móz 3

1 A kígyó pedig **ravaszabb** vala minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtett vala, és monda az asszonynak: **Csakugyan** azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? 2 És monda az asszony a kígyónak: A kert fának gyümölcséből ehetünk; 3 De annak a fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt monda Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok. [2Kor. 11,3.](#) 4 És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; 5 Hanem tudja az Isten, hogy a mely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói. [Ján. 8,44.](#) **6 És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kíváncsi az a fa a**

bölcsességért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék. 1Tim. 2,14. 7 És megnyilatkoznak mindkettőjüknek szemei s észrevevék, hogy mezítelenek; figefa levelet aggatának azért össze, és körülkötőket csinálának magoknak. rész 2,25. 8 És meghallák az Úr Isten szavát, a ki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala; és elrejtőzék az ember és az ő felesége az Úr Isten elől a kert fái között. 9 Szólítá ugyanis az Úr Isten az embert és monda néki: Hol vagy? 10 És monda: Szavadat hallám a kertben, és megfélemlém, mivelhogy mezítelen vagyok, és elrejtézem. 11 És monda Ő: Ki monda néked, hogy mezítelen vagy? Avagy talán ettél a fáról, melytől tiltottalak, hogy arról ne egyél? 12 És monda az ember: **Az asszony, a kit mellém adtál vala, ő ada nékem arról a fáról, úgy evém.** 13 És monda az Úr Isten az asszonynak: Mit cselekedtél? Az asszony pedig monda: **A kígyó ámitott el engem, úgy evém. Jel. 12,9.** 14 És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed minden napjaiban. Ésa. 65,25. Mik. 7,17. **15 És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod. 1Ján. 3,8.** 16 Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad. 1Kor. 14,34. 1Tim. 2,11. 12. 1Pét. 3,5. 17 Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: **Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban.** 18 Tőviset és bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét. rész 4,12. 19 Orczád veritékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földre, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszel. Zsolt. 146,4. 2Thess. 3,10. 20 Nevezte vala pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy ő lett anyja minden élőknek. 21 És csinála az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltözteté őket. 22 És monda az Úr Isten: Ímé az ember olyanná lett, mint mi közülünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen: 23 Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy mívelje a földet, a melyből vétetett vala. 24 És kiűzé az embert, és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.

15 ELLENSÉGESKEDÉST TÁMASZTOK KÖZTED ÉS AZ ASSZONY KÖZÖTT, A TE UTÓDOD ÉS AZ Ő UTÓDJA KÖZÖTT: Ő A FEJEDET TAPOSSA, TE PEDIG A SARKÁT MARDOSOD.

Ixx καὶ ἐχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ **πτέρναν.**
πτέρνα, -ης - (testrészt) sarok;

1Móz 3, 15

sperma:

KG, KI, URK: mag

ÚF, RÚF: utód,

IMIT: magzat (!)

KNV, SZIT: ivadék

KG referenciái:

Jn 3, 5

A ki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa

Jn 8, 44

44Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja

Júd 1,6

És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyöket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta

RÚF referenciái

Jel,12, 4-5

Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, Jel 12, 13-14

Jel 12, 13-14

Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket. Jób 1,9-11; Zak 3,1

Zak 3, 1-2

Majd megmutatta nekem Józsuét, a főpapot, amint az Úr angyala előtt állt; jobbján pedig a sátán állt, hogy vádat emeljen ellene.

2És az Úr angyala ezt mondta a sátánnak: 'Csendet parancsol neked, sátán, bizony, csendet parancsol neked az Úr, aki kiválasztotta Jeruzsálemet.

1Móz 4

1 Azután ismeré Ádám az ő feleségét Évát, a ki fogad vala méhében és szüli vala Kaint, és monda: Nyertem férfiat az Úrtól. 2 És ismét szülé annak atyjafiát, Ábelt. **És Ábel juhok pásztora lón, Kain pedig földművelő.** 3 Lőn pedig idő multával, hogy Kain ajándékot vive az Úrnak a föld gyümölcséből. 4 És Ábel is vive az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövérségéből. **És tekintte az Úr Ábelre és az ő ajándékára. [Zsolt. 146,4.](#) [2Thess. 3,10.](#)** 5 Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekintte, miért is Kain haragra gerjede és fejét lecsüggeszté. 6 És monda az Úr Kainnak: Miért gerjedtél haragra? és miért csüggesztéd le fejedet? **7 Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta.** 8 És szól s beszél vala Kain Ábellel, az ő atyjafiával. És lőn, mikor a mezőn valának, támada Kain Ábelre az ő atyjafiára, és megöle őt. [Mát. 23,35.](#) [1Ján. 3,12.](#) [Júd. 1,11.](#) 9 És monda az Úr Kainnak: **Hol van Ábel a te atyádfia? Ő pedig monda: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiajának?** 10 Monda pedig az Úr: Mit cselekedtél? A te atyádfiajának vére kiált én hozzám a földről. [Zsid. 12,24.](#) 11 **Mostan azért átkozott légy e földön, mely megnyitotta az ő száját, hogy befogadja a te atyádfiajának vérét, a te kezedből.** 12 Mikor a földet műveled, ne adja az többé neked az ő termő erejét, bujdosó és vándorló légy a földön. 13 Akkor monda Kain az Úrnak: **Nagyobb az én büntetésem, hogysem elhordozhatnám. [Vö.KJV „My punishment is greater than I can bear. KL \(I' am more sinn'd against then sinning”, 3,2,61\) SHAHEEN NINCS](#)** 14 Ímé elűzöl engem ma e földnek színéről, és a te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó és vándorló leszek a földön, és akkor akárki talál reám, megöl engemet. 15 És monda néki az Úr: Sőt inkább, aki megöléndi Kaint, hétszerte megbüntettetik. **És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy senki meg ne ölje, a ki rátalál.** 16 És elméne Kain az Úr színe elől, és letelepedék Nód földén, Édentől keletre. 17 És ismeré Kain az ő feleségét, az pedig fogada méhében, és szülé Hánókhót. És építe várost, és nevezé azt az ő fiának nevére Hánókhnak. 18 És lett Hánókhnak fia, Irád: És Irád nemzé Mekhujáelt: Mekhujáel pedig nemzé Methusáelt, és Methusáel nemzé Lámekhet. 19 Lámek pedig vett magának két feleséget: az egyiknek neve Hada, a másiknak neve Czilla. **20 És szülé Hada Jábált. Ez volt atyjok a sátorban-lakóknak, és a barompásztoroknak.** 21 Az ő atyjafiának pedig Jubál vala neve: ez volt atyja minden lantosnak és síposnak. 22 Czilla pedig szülé Tubálkaint, mindenféle réz- és

vasszerszámok kovácsolóját: és Tubálkain hugát, Nahamát. 23 Akkor monda Lámekh az ő feleségeinek: Oh Háda és Czilla, hallgassatok számra, Lámekh feleségei, halljátok beszédem: embert öltem, mert megsebzett; ifjat öltem, mert megütött. 24 Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekhéért. vers 15. **25 Ádám pedig ismét ismeré az ő feleségét, és az szüle néki fiat, és nevezé annak nevét Séthnek: mert adott úgymond, énnékem az Isten más magot Ábel helyett, kit megöle Kain.** rész 5,3. 26 Séthnek is született fia, és nevezé annak nevét Énósnak. Akkor kezdték segítségül hívni az Úrnak nevét.

1Móz 5

1 Ez az Ádám nemzetségének könyve. **A mely napon teremté Isten az embert, Isten hasonlatosságára teremté azt.** rész 1,26. 9,6. **2 Férfiúvá és asszonynyá teremté őket, és megáldá őket és nevezé az ő nevöket Ádámnak, a mely napon teremtetének.** rész 1,27. 3 Élt vala pedig Ádám száz harmincz esztendőt, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára és nevezé annak nevét Séthnek. 4 És telének Ádám napjai, minekutánna Séthet nemzette, nyolczszáz esztendőre, és nemze fiaikat és leányokat. 1Krón. 1,1. 5 És lőn Ádám egész életének ideje kilenczszáz harmincz esztendő; és meghala. 6 Éle pedig Séth száz öt esztendőt, és nemzé Énóst. **7 És éle Séth, minekutánna Énóst nemzette, nyolczszáz hét esztendeig;** és nemze fiaikat és leányokat. **8 És lőn Séth egész életének ideje kilenczszáz tizenkét esztendő;** és meghala. 9 Éle pedig Énós kilenczven esztendőt, és nemzé Kénánt. 10 És éle Énós, minekutánna Kénánt nemzette, nyolczszáz tizenöt esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 11 És lőn Énós egész életének ideje kilenczszáz öt esztendő; és meghala. 12 Éle pedig Kénán hetven esztendőt, és nemzé Mahalálélt. 13 És éle Kénán, minekutánna Mahalálélt nemzette, nyolczszáz negyven esztendeig; és nemze fiaikat és leányokat. 14 És lőn Kénán egész életének ideje kilenczszáz tíz esztendő; és meghala. 15 Éle pedig Mahalálél hatvanöt esztendőt, és nemzé Járedet. 16 És éle Mahalálél, minekutánna Járedet nemzette, nyolczszáz harmincz esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 17 És lőn Mahalálél egész életének ideje nyolczszáz kilenczvenöt esztendő; és meghala. **18 Éle pedig Járed száz hatvankét esztendőt, és nemzé Énókhót.** 19 És éle Járed, minekutánna Énókhót nemzette, nyolczszáz esztendőt; és nemze fiaikat és leányokat. 20 És lőn Járed egész életének ideje kilenczszáz hatvankét esztendő; és meghala. 21 Éle pedig Énókh hatvanöt esztendőt, és nemzé Methuséláht. **22 És járt Énókh az Istennel, minekutánna Methuséláht nemzette, háromszáz esztendeig; és nemze fiaikat és leányokat.** rész 6,9. 17,1. **23 És lőn Énókh egész életének ideje háromszáz hatvanöt esztendő.** 24 És mivel Énókh Istennel járt vala; eltűnék, mert Isten magához vevé. Zsid. 11,5. 25 Éle pedig Methusélah száz nyolczvanhét esztendőt és nemzé Lámekhet. 26 És éle Methusélah, minekutánna Lámekhet nemzette, hétszáz nyolczvankét esztendőt; és nemze fiaikat és leányokat. 27 És lőn Methusélah egész életének ideje kilenczszáz hatvankilencz esztendő; és meghala. 28 Éle pedig Lámekh száz nyolczvankét esztendőt, és nemze fiat. 29 És nevezé azt Noénak, mondván: Ez vígasztal meg minket munkálkodásunkban s kezünk terhes fáradozásában e földön, melyet megátkozott az Úr. 30 És éle Lámekh, minekutánna Noét nemzette, ötszáz kilenczvenöt esztendőt; és nemze fiaikat és leányokat. 31 És lőn Lámekh egész életének ideje hétszázhetvenhét esztendő; és meghala. **32 És mikor Noé ötszáz esztendős volt, nemzé Noé Sémet, Khámot és Jáfetet.**

1Móz 6

1 Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdének a föld színén, és leányaik születének. **2 És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vevének magoknak feleségeket mind azok közül, kiket megkedvelnek vala.** Mát. 24,38. Luk. 17,27. 3 És monda az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; **legyen életének ideje száz húsz esztendő.** 4 Az óriások valának a földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai béménének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. **Ezek**

ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak. 5 És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. rész 8,21. Jer. 17,9. Mát. 15,19. 6 Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön, és bánkódék az ő szívében. 7 És monda az Úr: Eltörlöm az embert, a kit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. 8 De Noé kegyelmet talál az Úr előtt. 9 Noénak pedig ez a története: Noé igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykorúak között. Istennel jár vala Noé. 10 És nemze Noé három fiat: Sém, Khámot és Jáfet. 11 A föld pedig romlott vala Isten előtt és megtelék a föld erőszakoskodással. 12 Tekinte azért Isten a földre, és ímé meg vala romolva, mert minden test megrontotta vala az ő útát a földön. Zsolt. 14,2. 3. 13 Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általok: és ímé elvesztem őket a földdel egybe. 14 Csinálj magadnak bárkát gófer fából, rekesztékeket csinálj a bárkában, és szurkozod meg belől és kívül szurokkal. 15 Ekképen csináld pedig azt: A bárka hossza háromszáz sing legyen, a szélessége ötven sing, és a magassága harmincz sing. 16 Ablakot csinálj a bárkán, és egy singnyire hagyd azt felülről; a bárka ajtaját pedig oldalt csináld; alsó, közép, és harmad padlásúvá csináld azt. 17 Én pedig ímé özönvizet hozok a földre, hogy elveszsek minden testet, a melyben élő lélek van az ég alatt; valami a földön van, elvész. 18 De te veled szövetséget kötök, és bemégy a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei teveled. 1Pét. 3,20. 2Pét. 2,5. 19 És minden élőből, s minden testből, mindenből kettőt-kettőt vígy be a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak: hímek és nőtények legyenek. 20 A madarak közül az ő nemők szerint, a barmok közül az ő nemők szerint és a földnek minden csúszó-mászó állatai közül az ő nemők szerint; mindenből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjanak. 21 Te pedig szerezz magadnak mindenféle eledelt, mely megehető, és takarítsd be magadhoz, hogy neked is, azoknak is legyen eledelül. 22 És úgy cselekedék Noé; a mint parancsolta vala néki Isten, mindent akképen cselekedék. Zsid. 11,7.

1Móz 7

1 Monda az Úr Noénak: Menj be te, és egész házádnépe a bárkába: mert téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzedékben. rész 6,9. 2 Minden tiszta baromból hetet-hetet vígy be, hímeket és nőtényét; azokból a barmokból pedig, a melyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímeket és nőtényét. 3 Az égi madarakból is hetet-hetet, hímeket és nőtényét, hogy magvok maradjon az egész föld színén. 4 Mert hét nap múlva esőt bocsátok a földre negyven nap és negyven éjjel; és eltörlök a föld színéről minden állatot, melyet teremtettem. 5 Cselekedék azért Noé mind a szerint, a mint az Úr néki megparancsolta vala. 6 Noé pedig hatszáz esztendő vala, mikor az özönvíz volt a földön. 7 Beméne azért Noé és az ő fiai, az ő felesége, és fiainak feleségei ő vele a bárkába, az özönvíz elől. Mát. 24,38. Luk. 17,27. 8 A tiszta barmok közül, és a tisztátalan barmok közül, a madarak közül, és minden földön csúszó-mászó állat közül, 9 Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába, hím és nőtény: a mint Isten megparancsolta vala Noénak. 10 Lőn pedig hetednapra, hogy megjöve az özönvíz a földre. 11 Noé életének hatszázadik esztendejében, a második hónapban, e hónap tizenhetedik napján, felfakadának ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az ég csatornái megnyilatkoznak. 12 És esék az eső a földre negyven nap és negyven éjjel. 13 Ugyanezen a napon ment vala be Noé és Sém és Khám és Jáfet, Noénak fiai, és Noé felesége és az ő fiainak három felesége velök együtt a bárkába. 14 Ők, és minden vad az ő neme szerint és minden barom az ő neme szerint és minden csúszó-mászó állat, mely csúsz-mász a földön, az ő neme szerint és minden repdeső állat az ő neme szerint, minden madár, minden szárnyas állat. 15 Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába minden testből, melyben élő lélek vala. 16 A melyek pedig bemenének, hím és nőtény méne be minden testből, a mint parancsolta vala Isten őnéki: és az Úr bezára utána az

ajtot. 17 Mikor az özönvíz negyven napig volt a földön, annyira nevedének a vizek, hogy felveheték a bárkát, és az felemelkedék a földről. 18 A vizek pedig áradának és egyre nevedének a földön, és a bárka jár vala a víz színén. 19 Azután a vizek felette igen nagy erőt vevének a földön, és a legmagasabb hegyek is mind elborítottának, melyek az egész ég alatt valának. 20 Tizenöt singgel nevedének a vizek feljebb, minekutánna a hegyek elborítottak vala. 21 És oda vesze minden földön járó test, madár, barom, vad, és a földön nyüzsgő minden csúszó-mászó állat; és minden ember. [Mát. 24,39.](#) [Luk. 17,27.](#) **22 Mindaz, a minek orrában élő lélek lehellete vala, a szárazon valók közül mind meghala.** 23 És eltörle az Isten minden állatot, a mely a föld színén vala, az embertől a baromig, a csúszó-mászó állatig, és az égi madárig; mindenek eltöröltetének a földről; és csak Noé marada meg, és azok a kik vele valának a bárkában. [2Pét. 2,5.](#) 24 És erőt vevének a vizek a földön, százötven napig.

1Móz 8

1 Megemlékezik pedig az Isten Noéről, és minden vadról, minden baromról, mely ő vele a bárkában vala: és szelet bocsáta az Isten a földre, és a vizek megapadának. 2 És bezárulának a mélység forrásai s az ég csatornái; és megszűnt az eső az égből. **3 És elmenének a vizek a földről folyton fogyván, és százötven nap múlva megfogyatkoznak a vizek.** 4 **A bárka pedig a hetedik hónapban, a hónap tizenhetedik napján, megfeneklett az Ararát hegyén.** 5 A vizek pedig folyton fogyának a tizedik hónapig; a tizedikben, a hó első napján meglátszának a hegyek csúcsai. 6 És lőn negyven nap múlva, kinyitá Noé a bárka ablakát, melyet csinált vala. 7 És kibocsátá a hollót, és az elrepült, meg visszazállt, míg a vizek a földről felszáradának. 8 Kibocsátá a galambot is, hogy meglássa, vajjon elfogytak-e a vizek a föld színéről. 9 De a galamb nem találá lábainak nyugvóhelyet és visszatére ő hozzá a bárkába, mert víz vala az egész föld színén; ő pedig kezét kinyújtá, megfogá, és bévevé azt magához a bárkába. 10 És várakozék még másik hét napig, és ismét kibocsátá a galambot a bárkából. 11 És megjöve ő hozzá a galamb estennen, **és ímé leszakasztott olajfalevél vala annak szájában.** És megtudá Noé, hogy elapadt a víz a földről. 12 És ismét várakozék még másik hét napig, és kibocsátá a galambot, és az nem tére többé ő hozzá vissza. 13 És lőn **a hatszáz egyedik esztendőben, az első hónap első napján, felszáradának a vizek a földről,** és elfordítá Noé a bárka fedelét, és látá, hogy ímé megszikkadt a földnek színe. 14 A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján megszárad a föld. 15 És szóla az Isten Noénak, mondván: 16 Menj ki a bárkából te és a te feleséged, a te fiaid, és a te fiaid feleségei te veled. 17 Minden vadat, mely veled van, minden testből, madarat, barmot, és minden földön csúszó-mászó állatot vígy ki magaddal, hogy nyüzsgjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön. 18 **Kiméne azért** Noé és az ő fiai, az ő felesége, és az ő fiainak feleségei ő vele. 19 Minden állat, minden csúszó-mászó, minden madár, minden a mi mozog a földön, kijöve a bárkából az ő neme szerint. 20 És **oltárt építe** Noé az Úrnak, és vőn minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, **és áldozék égőáldozattal az oltáron.** 21 És megérezé az Úr a kedves illatot, és monda az Úr az ő szívében: **Nem átkozom meg többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem veszttem el mind az élő állatot, mint cselekedtem.** [rész 6,5.](#) [Ésa. 54,9.](#) [Mát. 15,19.](#) 22 Ennekutánna míg a föld lészen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek. [Jer. 33,20. 25.](#)

1Móz 9

1 Azután megáldá Isten Noét és az ő fiait, és azt monda nekik: **Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet.** [rész 1,28. 8,17.](#) 2 És féljen és rettegjen tőletek a földnek minden állatja az égnek minden madara: minden a mi nyüzsgő a földön, és a tengernek minden hala kezetekbe adatott; 3 Minden mozgó állat, a mely él legyen nektek eledelül; a mint a zöld fűvet, nektek adtam mindazokat. [rész 1,29.](#) 4 Csak a húst az őt elevenítő

vérrel meg ne egyétek. 3Móz. 17,14. 5Móz. 12,23. 5 De a ti véreteket, a melyben van a ti éltetek, számon kérem; számon kérem minden állattól, azonképen az embertől, kinek-kinek atyjafiától számon kérem az ember életét. 2Móz. 21,12. 28. 3Móz. 24,17. 6 **A ki ember-vért ont, annak vére ember által ontassék ki;** mert Isten a maga képére teremté az embert. Mát. 26,52. Jel. 13,10. 7 Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsgjete a földön és sokasodjatok azon. rész 1,28. 8,17. 8 És szóla az Isten Noénak és vele az ő fiainak, mondván: 9 Én pedig **ímé szövetséget szerzek ti veletek és a ti magvatokkal ti utánnatok.** Ésa. 54,9. 10 És minden élő állattal, mely veletek van: madárral, barommal, minden mezei vaddal, mely veletek van; mindattól kezdve a mi a bárkából kijött, a földnek minden vadjáig. 11 **Szövetséget kötök ti veletek, hogy soha ezután el nem vész özönvíz miatt minden test; és soha sem lesz többé özönvíz a földnek elvesztésére.** 12 És monda az Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én örök időkre szerzek közöttem és ti közöttetek, és minden élő állat között, mely ti veletek van: 13 **Az én ívemet helyeztetem a felhőkbe, s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között.** 14 És lészen, hogy mikor felhővel borítom be a földet, meglátszik az ív a felhőben. 15 És megemlékezem az én szövetségemről, mely van én közöttem és ti közöttetek, és minden testből való élő állat között; és nem lesz többé a víz özönné minden testnek elvesztésére. 16 **Azért legyen tehát az ív a felhőben, hogy lássam azt és megemlékezzem az örökkévaló szövetségről Isten között és minden testből való élő állat között, mely a földön van.** 17 És monda Isten Noénak: **Ez ama szövetségnek jele, melyet szerzettem én közöttem és minden test között, mely a földön van.** 18 Valának pedig Noé fiai, kik a bárkából kijöttek vala: Sém és Khám és Jáfet. Khám pedig Kanaánnak atyja. 19 Ezek hárman a Noé fiai s ezektől népesedék meg az egész föld. 20 Noé pedig földművelő kezdé lenni, és szőlőt ültete. 21 És ivék a borból, s megrészegedék, és meztelenen vala sátra közepén. 22 Khám pedig, Kanaánnak atyja, meglátá az ő atyjának mezítelenségét, **és hírül adá künnlevő két testvérének.** 23 Akkor Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállokra veték, és háttal menve takarák be atyjok mezítelenségét; s arczczal hátra meg sem láták atyjok mezítelenségét. 24 Hogy felserkene Noé mámorából, és megtudá a mit vele az ő kisebbik fia cselekedett vala: 25 Monda: Átkozott Kanaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt. Józs. 17,13. Bir. 1,28. 26 Azután monda: Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki légyen szolgája Kanaán! 27 Terjessze ki Isten Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; légyen néki szolgája a Kanaán! 28 Éle pedig Noé az özönvíz után **háromszáz ötven** esztendeig. 29 És vala Noé egész életének ideje **kilencszáz ötven** esztendő; és meghala.

1Móz 10

1 Ez pedig a Noé fiainak, Sémnek, Khámnak és Jáfetnek nemzetsége; és fiaik születének az özönvíz után. 2 **Jáfetnek fiai:** Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Thubál, Mésekh és Thirász. 1Krón. 1,5. 3 A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth, és Tógármah. 4 Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim. 5 Ezekből váltak ki a **szigetlakó népek** az ő országaikban, mindenik a maga nyelve, családja és nemzetsége szerint. 6 **Khámnak pedig fiai:** Khús, Miczráim, Pút és Kanaán. 1Krón. 1,8. 7 Khúsnak pedig fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh, Szabthékah. Rahmáhnak pedig fiai: Séba és Dédán. 8 **Khús nemzé Nimród is; ez kezdé hatalmassá lenni a földön.** 1Krón. 1,10. 9 **Ez hatalmas vadász vala az Úr előtt, azért mondják: Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród.** 10 **Az ő birodalmának kezdete volt Bábel, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén.** 11 E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. 12 És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város. 13 Miczráim pedig nemzé: Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot. 14 Pathruszimot és Kaszlukhimot, a honnan a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot. 15 Kanaán pedig nemzé Czídont, az ő elsőszülöttét, és Khétet. 16 Jebuzeust, Emorreust, és Girgazeust. 17 Khivveust, Harkeust, és Szineust. 18 Arvadeust, Czemareust, Hamatheust. És azután elszéledének a Kananeusok nemzetségei. 19 Vala pedig a Kananeusok

határa, Czidonból Gérár felé menve Gázáig; Sodoma, Gomora, Ádmáh, és Czeboim felé menve Lésáig. 20 Ezek a Khám fiai családok, nyelvök, földjök s nemzetségek szerint. 21 Sémnek is lettek gyermekei; a ki Héber minden fiainak atyja, Jáfetnek testvérbátyja vala. 22 Sém fiai: Élám, Assur, Arpaksád, Lúd és Arám. [1Krón. 1,17](#). 23 Arámnak fiai pedig: Úcz, Húl, Gether és Más. 24 Arpaksád pedig nemzé Séláht, Séláh pedig Hébert. [1Krón. 1,18](#). 25 Hébernek is lett két fia: Az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvéreinek pedig neve Joktán. 26 Joktán pedig nemzé Almodádot, Sélefet, Hacarmávethet és Jerákhót. 27 Hadórámot, Úzált és Dikláth. 28 Obált, Abimáélt és Sébát. 29 Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind a Joktán fiai. 30 És vala ezeknek lakása, Mésától fogva Séfárba menve a napkeleti hegyekig. 31 Ezek a Sém fiai családok, nyelvök, földjök és nemzetségek szerint. 32 Ezek a Noé fiainak családjai az ő nemzetségeik szerint, az ő népek között, és ezektől szaporodának el a népek a földön, az özönvíz után.

1Móz 11

BÁBEL

1 Mind az egész földnek pedig **egy nyelve és egyféle beszéde vala**. 2 És lön mikor kelet felől elindultak vala, Sineár földén egy síkságot találának és ott letelepedének. 3 És mondanak egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lön nekik a téglakő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt. 4 És mondanak: **Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.** **TULAJDONKÉPPEN PRAKTIKUS CÉL** 5 Az Úr pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fiai. 6 És monda az Úr: Ímé e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, a mit elgondolnak magukban. **7 Nosza szálljunk alá, TÖBBES SZÁM?** és zavarjuk ott össze nyelvöket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. 8 És elszéleszté őket onnan az Úr az egész földnek színére; és megszűnének építeni a várost. 9 Ezért nevezék annak nevét Bábelnek; mert ott zavará össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan széleszté el őket az Úr az egész földnek színére. **ÉPP AZ ELLENKEZŐJE TÖRTÉNT ANNAK, AMIT AKARTAK.** 10 Ez a Sém nemzetsége: Sém száz esztendősen korában nemzé Arpaksádot, két esztendővel az özönvíz után. [1Krón. 1,17](#). 11 És éle Sém, minekutánna nemzette Arpaksádot, ötszáz esztendeig és nemze fiaikat és leányokat. 12 Arpaksád pedig harminczöt esztendősen vala, és nemzé Séláht. 13 És éle Arpaksád, minekutánna nemzette Séláht, négyszáz három esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 14 Séláh pedig harmincz esztendősen vala, és nemzé Hébert. 15 És éle Séláh, minekutánna nemzé Hébert, négyszáz három esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 16 Héber pedig harmincznégy esztendősen vala és nemzé Péleget. [1Krón. 1,19](#). 17 És éle Héber, minekutánna nemzé Péleget, négyszáz harmincz esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 18 Péleg pedig harmincz esztendősen vala, és nemzé Réut. 19 És éle Péleg, minekutánna nemzé Réut, kétszáz kilenc esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 20 Réu pedig harminczkét esztendősen vala, és nemzé Sérugot. 21 És éle Réu, minekutánna nemzé Sérugot, kétszáz hét esztendeig és nemze fiaikat és leányokat. 22 Sérug pedig harmincz esztendősen vala, és nemzé Nákhort. 23 És éle Sérug, minekutánna nemzé Nákhort, kétszáz esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 24 Nákhor pedig huszonkilenc esztendősen vala, és nemzé Thárét. 25 És éle Nákhor, minekutánna nemzé Thárét, száz tizenkilenc esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat. 26 Tharé pedig hetven esztendősen vala, és nemzé Ábrámot, Nákhort, Háránt. 27 Ez a Tharé nemzetsége: Tharé nemzé Ábrámot, Nákhort és Háránt. Hárán pedig nemzé Lótót. 28 Meghala pedig Hárán, az ő atyjának Tharének szemei előtt, az ő születésének földjén, Úr-Kaszdimban. 29 Ábrám pedig és Nákhor vőnek magoknak feleséget: az Ábrám feleségének neve Szárai; a Nákhor feleségének neve Milkah, Háránnak Milkah atyjának és Jiszkáh atyjának leánya. 30 Szárai pedig magtalan vala; nem vala néki gyermeke. 31 És felvéve

Tharé Ábrámot az ő fiát, és Lótot, Háránnak fiát, az ő unokáját és Szárait, az ő menyét, Ábrámnak az ő fiának feleségét, és kiindulának együtt Úr-Kaszdimból, hogy Kanaán földére menjenek. És eljutának Háránig, és ott letelepedének. [Józs. 24,3.](#) [Nehem. 9,7.](#) [Csel. 7,4.](#) 32 Vala pedig Tharé kétszáz öt esztendő, és meghala Tharé Háránban

1Móz 12

1 És monda az Úr Ábrámnak: **Eredj ki a te földedből,** és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, a melyet én mutatok néked. [Csel. 7,3.](#) [Zsid. 11,8.](#) [9.](#) 2 És nagy nemzetté tészlek, és **megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet,** és áldás leszesz. [Józs. 24,3.](#) 3 És megáldom azokat, a kik téged áldanak, és a ki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak te benned a föld minden nemzetségei. [rész 18,18.](#) [Ésa. 51,2.](#) [Csel. 3,25.](#) [Gal. 3,8.](#) 4 És kiméne Ábrám, a mint az Úr mondotta vala néki, és Lót is kiméne ő vele: Ábrám pedig hetvenöt esztendő, mikor kiméne Háránból. 5 És felvévén Ábrám az ő feleségét Szárait, és Lótot, az ő atyjafiának fiát, és minden szerzeményöket, a melyet szereztek vala, és a cselédek, a kikre Háránban tettek vala szert, és elindulának, hogy Kanaán földére menjenek, és el is jutának a Kanaán földére. 6 És általméne Ábrám a földön mind Sikhem vidékéig, Mórén tölgyeséig. Akkor Kananeusok valának azon a földön. 7 És megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: **A te magodnak adom ezt a földet.** És Ábrám oltárt építe ott az Úrnak; a ki megjelent vala néki. 8 Onnan azután a hegység felé méne Bételtől keletre és felüté sátorát: Bétel vala nyugatra, Hái pedig keletre, és ott oltárt építe az Úrnak, és segítségül hívá az Úr nevét. 9 És tovább költözék Ábrám; folyton délfelé húzódván. 10 Azonban éhség lőn az országban, és Ábrám aláméne Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nagy vala az éhség az országban. 11 És lőn mikor közel vala, hogy bemenjen Egyiptomba, monda feleségének Szárainak: **Ímé tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy.** 12 **Azért mikor meglátnak téged az egyiptomiak, majd azt mondják: felesége ez; és engem megölnek, téged pedig életben tartanak.** 13 Mondd azért, kérék, hogy húgom vagy; hogy jól legyen dolgom miattad, s életben maradjak te éretted. [rész 20,2.](#) [26,7.](#) 14 És lőn mikor Ábrám Egyiptomba érkezék, láták az egyiptomiak az asszonyt, hogy az nagyon szép. 15 Mikor megláták őt a Faraó főemberei, magasztalák a Faraó előtt és elvivék az asszonyt a Faraó udvarába. 16 És jól tőn érette Ábrámmal, és valának juhái, ökrei, szamarai, szolgálói, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi. 17 De megveré az Úr a Faraót és az ő házat nagy csapásokkal, Száraiért, Ábrám feleségeért. 18 Hívatá azért a Faraó Ábrámot és monda: **Miért míveltetted ezt velem? Miért nem mondtad meg énnékem, hogy ez néked feleséged?** 19 **Miért mondtad: Húgom ő; azért vevém magamnak feleségül.** Most már imhol a te feleséged, vedd magadhoz és menj el. 20 És parancsola felőle a Faraó némely embereknek, a kik elbocsáták őtet és az ő feleségét, és mindenét a mije vala.

1Móz 13

1 Feljöve azért Ábrám Egyiptomból, ő és az ő felesége, és mindene valamije vala, és Lót is ő vele, a déli tartományba. 2 Ábrám pedig igen gazdag vala barmokkal, ezüsttel és arannyal. 3 És méne helyről helyre délfelől mind Bételig, oda a hol először vala az ő sátora, Bétel és Hái között. 4 Annak az oltárnak helyére, melyet ott elsőben készített vala: és segítségül hívá ott Ábrám az Úrnak nevét. [rész 12,8.](#) 5 Lótnak is pedig, a ki Ábrámmal jár vala, valának juhái, ökrei és sátorai. 6 És nem bírta meg őket az a föld, hogy együtt lakjanak, mert sok jószáguk vala, és nem lakhatának együtt. 7 Versengés is támadt az Ábrám barompásztorai között, és a Lót barompásztorai között; és a Kananeusok és a Perizeusok is ott laktak vala akkor azon a földön. 8 Monda azért Ábrám Lótnak: Ne legyen versengés közöttem és közötted, se az én pásztoraim között és a te pásztoraid között: hiszen atyafiak vagyunk. 9 Avagy nincsen-e előtted mind az egész föld? Válg el kérék, tőlem; **ha te balra tartasz, én jobbra megyek; ha te jobbra menédsz, én balra térek.** 10 Felemelé azért Lót az ő szemeit, és látá, hogy a

Jordán egész melléke bővizű föld; mert minekelőtte elvesztette volna az Úr Sodomát és Gomorát, mind Czoárig **olyan vala az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földe.** 11 És választá Lót magának a Jordán egész mellékét, és elköltözék Lót kelet felé: és elválának egymástól. 12 Ábrám lakozik vala a Kanaán földén, Lót pedig lakozik vala a Jordán- melléki városokban, és sátoroz vala Sodomáig. 13 **Sodoma lakosai pedig nagyon gonoszok és bűnösök valának az Úr előtt.** [Ezék. 16,49.](#) 14 Az Úr pedig monda Ábrámnak, minekutánna elválék tőle Lót: Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, a hol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra. 15 Mert **mind az egész földet, a melyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.** [rész 12,7. rész 15,18. 26,4. 5Móz. 34,4. Csel. 7,4. 5.](#) 16 És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, **hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz.** [Róm. 4,17. Zsid. 11,12.](#) 17 Kelj fel, járd be ez országot hosszában és széltében: mert néked adom azt. 18 Előbb mozdítá azért sátorát Ábrám, és elméne, és lakozék Mamré tölgyesében, mely Hebronban van, és oltárt építe ott az Úrnak.

1Móz 14

1 Lőn pedig Amrafelnek, Sineár királyának és Ariókhnek, Elászár királyának, Khédorlaomernek, Élám királyának, és Thidálnak, a Góim királyának napjaiban: 2 Hadat indítának ezek Bera, Sodoma királya ellen, Birsá, Gomora királya ellen, Sináb, Admáh királya ellen, Seméber, Czeboim királya ellen és **Bélah,** azaz Czoár királya ellen. 3 Mind ezek a Sziddim völgyében egyesülének; ez a Sóstenger. 4 Tizenkét esztendeig szolgálták vala Khédorlaomert, és a tizenharmadik esztendőben ellene támadtak vala. 5 A tizennegyedik esztendőben pedig eljőve Khédorlaomer, és a királyok, a kik ő vele valának, és megverék a Refeusokat Asztheroth Kárnajimban, és a Zuzeusokat Hámiban, és az Emeusokat Sávél-Kirjáthajimban. [5Móz. 2,10. 11.](#) 6 És a Horeusokat az ő hegyökön, a Seiren, egész Él-Paránig, mely a pusztá mellett van. [5Móz. 2,12. 22.](#) 7 És megtérének s menének Hén Mispátba, azaz Kádesbe, és elpusztíták az Amálekíták egész mezőségét, és az Emoreusokat is, kik laknak vala Háczaczon-Thámárban. 8 **Kiméne tehát Sodoma királya, Gomora királya,** Admáh királya, Czeboim királya, és Bélah, azaz Czoár királya, és megütközének azokkal a Sziddim völgyében: 9 Khédorlaomerrel, Élám királyával, és Thidállal, Gójim királyával, Amráfellel, Sineár királyával, és Ariókhkal, Elászár királyával: négy király öt ellen. 10 A Siddim völgye pedig tele vala szurok-forrásokkal. És megfutamodának Sodoma és Gomora királyai, és azokba esének: a megmaradtak pedig a hegységbe futának. 11 És elvivék Sodomának és Gomorának minden jószágát és minden eleségét; és elmenének. 12 Elvivék Lótot is az Ábrám atyjafiának fiát jószágostól együtt, és elmenének; mert Lót Sodomában lakik vala. 13 Eljőve pedig egy menekült és hírül hozá a **héber Ábrámnak,** a ki lakik vala az Emoreus Mamrének, Eskol atyjafiának és Áner atyjafiának tölgyesében, a kik meg Ábrámnak szövetségesei valának. 14 A mint meghallá Ábrám, **hogy az ő atyjafia fogságba esett, felfegyverzé házában nevedett háromszáz tizennyolcz próbált legényét és üldözve nyomula Dánig.** 15 És csapatokra oszolván ellenök éjszaka ő és szolgálai, megveré őket, és üzé őket mind Hóbáig, a mely Damaskustól balra esik. 16 És visszahozá mind a jószágot; Lótot is, az ő atyjafiát jószágával egybe visszahozá, meg az asszonyokat és a népet. 17 Minekutánna pedig visszatért Khédorlaomernek és a vele volt királyoknak megveréséből, kiméne ő elébe Sodomának királya a Sáve völgyébe, azaz a király völgyébe. 18 **Melkhisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozá; ő pedig a Magasságos Istennek papja vala.** [Zsid. 7,1. 2. 3.](#) 19 És megáldá őt, és monda: **Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, ég és föld teremőjétől.** 20 Áldott a Magasságos Isten, a ki kezédbe adta ellenségeidet. És tizedet ada néki mindenből. [Zsid. 7,2. 4. 6.](#) 21 És monda Sodoma királya Ábrámnak: Add nekem a népet, a jószágot pedig vedd magadnak. 22 És monda Ábrám Sodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, ég és föld teremőjéhez: **23 Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, a mi a tiéd, hogy ne mondjad:**

Én gazdagítottam meg Ábrámot. **ÁBRÁM KORREKTSÉGE!** 24 Semmi egyebet, csupán a legények élelmét, és ama férfiak részét, kik én velem eljöttek volt: Áner, Eskhol, Mamré, ők vegyék ki az ő részöket.

MELKISÉDEK: Krisztus típusa

Zsolt 110, 2 Jézus pap, de nem a Lévi törzsből, hanem a Melkisédek rendje szerint. Zsid 7, 17

1Móz 15

1 E dolgok után lőn az Úr beszéde Ábrámhoz látomásban, mondván: Ne félj Ábrám: én paizsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges. [Zsolt. 18,3.](#) [Ésa. 41,10.](#) 2 És monda Ábrám: Uram Isten, mit adnál énnékem, holott én magzatok nélkül járok, és az, a kire az én házam száll, a Damaskusbeli Eliézer? 3 És monda Ábrám: Ímé énnékem nem adtál magot, és ímé az én házam szolgaszülöttje lesz az én örökösöm. 4 És ímé szóla az Úr ő hozzá, mondván: Nem ez lesz a te örökösöd: hanem a ki a te ágyékból származik, az lesz a te örökösöd. 5 És kivivé őt, és monda: **Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; – és monda nékie: Így léssen a te magod.** [Róm. 4,18.](#) 6 És hitt az Úrnak és tulajdoníttaték az **őnéki igazságu.** [Róm. 4,3.](#) [Jak. 2,23.](#) 7 És monda néki: **Én vagyok az Úr, ki téged kihoztalak Úr-Kaszdimból,** hogy néked adjam e földet, örökségedül. 8 És monda: Uram Isten, miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt? 9 És felele néki: Hozz nékem egy három esztendő üszőt, egy három esztendő kecskét, és egy három esztendő kost, egy gerliczét és egy galambfiat. **10 Elhozá azért mind ezeket, és kétfelé hasítá azokat, és mindeniknek fele részét a másik fele része átellenébe helyezteté; de a madarakat nem hasította vala kétfelé.** 11 És ragadozó madarak szállának e húsdarabokra, de Ábrám elüzi vala azokat. 12 És lőn naplementekor, mély álom lépé meg Ábrámot, és ímé rémülés és nagy setéség szálla ő reá. 13 És monda az Úr Ábrámnak: Tudván tudjad, hogy a te magod jövevény lesz a földön, mely nem övé, és szolgálatra szorítják, és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. [Csel. 7,6.](#) [2Móz. 12,40.](#) 14 De azt a népet, melyet szolgálnak, szintén megítélem én, és annakutánna kijőnek nagy gazdagsággal. [2Móz. 3,22.](#) [11,2.](#) [3. 12,35.](#) [36.](#) 15 Te pedig elmegy a te atyáidhoz békességgel, eltemettetel jó vénségben. [rész 25,7.](#) [9.](#) 16 Csak a negyedik nemzedék tér meg ide; mert az Emoreusok gonoszása még nem tölt be. [2Móz. 12,40.](#) 17 És mikor a nap leméne és setéség lőn, ímé egy füstölgő kemencze, és tüzes fáklya, mely általmegy vala a húsdarabok között. 18 E napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal, mondván: **A te magodnak adom ezt a földet Egyiptomnak folyóvizétől fogva, a nagy folyóig, az Eufrátes folyóvízig.** [rész 12,7.](#) [13,15.](#) [26,4.](#) [5Móz. 34,4.](#) [2Krn. 9,26.](#) 19 A Keneusokat, Kenizeusokat, és a Kadmoneusokat. 20 A Hittheusokat, Perizeusokat, és a Refeusokat. 21 Az Emoreusokat, Kananeusokat, Gírgazeusokat, és a Jebuzeusokat.

1Móz 16

1 És Szárai, az Ábrám felesége nem szüle néki; de vala néki egy Egyiptomból való szolgálója, kinek neve Hágár vala. 2 Monda azért Szárai Ábrámnak: Ímé az Úr bezárolta az én méhemet, hogy ne szüljek: kérlek, menj be az én szolgálómhoz, talán az által megépülök; és engede Ábrám a Szárai szavának. 3 Vevé tehát Szárai, Ábrám felesége az Egyiptombeli Hágárt, az ő szolgálóját, tíz esztendővel azután, hogy Ábrám a Kanaán földén letelepedék, és adá azt Ábrámnak az ő férjének feleségül. 4 És béméne Hágárhoz, és az fogada az ő méhében; **ez pedig a mint látta, hogy terhes, nem vala becsülete az ő asszonyának ő előtte.** [Péld. 30,21-23.](#) 5 Monda azért Szárai Ábrámnak: Bántódásom van miattad. Én adtam öledbe szolgálómat, és mivelhogy látja, hogy teherbe esett, nincsen előtte becsületem. Tegyen ítéletet az Úr én közöttem és te közötted. 6 És monda Ábrám Szárainak: **Ímé a te szolgálód kezében van, azt tedd vele a mit jónak látsz. Nyomorgatja vala azért Szárai, és az elfuta ő előle.** 7 És találá őt az Úrnak angyala egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, a mely a Súrba menő úton van. 8 És monda: **Hágár, Szárai szolgálója! honnan jössz és hová mégy?** És az monda: Az

én asszonyomnak, Szárainak színe elől futok én. 9 Akkor monda néki az Úr angyala: Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő kezei alatt. 10 És monda néki az Úrnak angyala: Felettébb megsokasítom a te magodat, hogy sokasága miatt megszámlálható se legyen. 11 És monda néki az Úrnak angyala: **Ímé te terhes vagy, és szülsz fiat; és nevezd nevét Ismáelnek, mivelhogy meghallá Isten a te nyomorúságodat.** 12 Az pedig vadtermészetű ember lesz: az ő keze mindenek ellen, és mindenek keze ő ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát. 13 És nevezé Hágár az Úrnak nevét, a ki ő vele szólott vala: **Te vagy a látomás Istene.** Mert monda: Avagy nem e helyen láttam a látomás után?

IMIT: 33 És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélt vele: **Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után?**

KNV „Te vagy az Isten, aki láttál engem!” Azt mondta ugyanis: „Valóban itt néztem az után, aki látott engem.”

SZIT! 13 Ekkor ő kimondta az Úr nevét, aki beszélt vele: „**Te El Roi vagy!**” – azután hozzáfűzte: „Arra tekintettem én itt, aki reám tekint!”

LUTH 13 VND fie hies den Namen des HERRN / der mit jr redet / Du Gott fiheft mich / denn fie sprach / Gewislich hie hab ich gefehen den / der mich hernach angefehen hat /

KJV 13 And she called the name of the LORD that spake unto her, Thou God seest me: for she said, Have I also here looked after him that seeth me

14 Annakokaért nevezé azt a forrást Lakhai Rói forrásának; ott van Kádes és Béréd között. [rész 24,62. 25,11.](#) 15 És fiat szüle Hágár Ábrámnak, és nevezé Ábrám az ő fiának nevét, a kit Hágár szül vala néki, Ismáelnek. [Gal. 4,22.](#) 16 Ábrám pedig nyolczvanhat esztendőös vala, a mikor Hágár Ismáelt szülé Ábrámnak.

1Móz 17

CSAK AZ ÚR BESZÉL. AZ 1. VERSBEN ÚR, A MÁSODIKTÓL ISTEN:

NARR

1 Mikor Ábrám kilenczvenkilencz esztendőös vala, megjelenék az **Úr** Ábrámnak, és monda néki:

ÚR

Én a mindenható Isten vagyok, járj én előttem, és légy tökéletes. [rész 6,9. 2](#) És megkötöm az én szövetségemet én közötttem és te közötted: és felette igen megsokasítlak téged. [2Móz. 2,24. 6,4.](#)

NARR

3 És arczára borúla Ábrám; az **Isten** pedig szóla őnéki, mondván:

ÚR

4 A mi engem illet, **imhol az én szövetségem te veled, hogy népek sokaságának atyjává leszesz.** [Róm. 4,17.](#) 5 És ne neveztesse ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává teszek téged. 6 És felette igen megsokasítalak téged; és népekké teszek, és királyok is származnak tőled. 7 És megállapítom az én szövetségemet én közötttem és te közötted, és te utánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak te utánad. 8 És adom tenéked és a te magodnak te utánad a te bujdosásod földét, Kanaánnak egész földét, örök birtokul; és Istenök lések nékik.

NARR

9 Annakfelette monda **Isten** Ábrahámnak:

ÚR

Te pedig az én szövetségemet megőrizzed, te és a te magod te utánad az ő nemzedékei szerint. 10 Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok én közötttem és ti

közöttetek, és a te utánad való magod között: minden férfi körülmetéltessék nálatok. [3Móz. 12,3.](#) [Ján. 7,22.](#) 11 És metéljétek körül a ti férfitestetek bőrének elejét, és az lesz az én közöttem és ti közöttetek való szövetségnek jele. [Csel. 7,8.](#) [Róm. 4,11.](#) 12 Nyolcnapos korában körülmetéltessék nálatok minden férfigyermek nemzedékeiteknél; akár háznál született, akár pénzen vásároltatott valamely idegentől, a ki nem a te magodból való. [3Móz. 12,3.](#) [Luk. 2,21.](#) 13 Körülmetéltetvén körülmetéltessék a házában született és a pénzeden vett; és örökkévaló szövetségül lesz az én szövetségem a ti testeteken. 14 A körülmetéletlen férfi pedig, a ki körül nem metélteti az ő férfitestének bőrét, az ilyen lélek kivágattatik az ő népe közül, mert felbontotta az én szövetségemet. 15 És monda Isten Ábrahámnak: Szárainak, a te feleségednek nevét ne nevezd Szárainak, mert Sára az ő neve. 16 És megáldom őt, és fiat is adok ő tőle néked, és megáldom, hogy legyen népekké; nemzetek királyai származzanak ő tőle. 17 **Ekkor arczára borúla Ábrahám, és nevete** és gondolá az ő szívében: vajjon száz esztendő embernek lesz-e gyermeke? avagy Sára kilenczven esztendő lévén, szülhet-e? 18 És monda Ábrahám az Istennek: **Vajha Ismáel élne te előtted.** 19 Az Isten pedig monda: Kétségnélkül a te feleséged Sára szül néked fiat, és nevezed annak nevét Izsáknak, és megerősítem az én szövetségemet ő vele örökkévaló szövetségül az ő magvának ő utána. [rész 21,2.](#) 20 Ismáel felől is meghallgattalak: Ímé megáldom őt, és megszorítom őt és megsokasítom őt felette nagyon; tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt. [rész 21,13.](#) 21 **Az én szövetségemet pedig megerősítem Izsákkal, kit néked szül Sára** ez időkorban a következő esztendőben. [rész 21,1.](#) [2.](#) 22 És elvégezé vele való beszédét, és felméne az Isten Ábrahámától. 23 Vevé azért Ábrahám Ismáelt az ő fiát, és háza minden szülöttét, és mind a pénzén vetteket, minden férfiat Ábrahám házanépe közül és körülmetélé férfitestöknek bőrét ugyanazon napon, a mikor szólott vala vele az Isten. 24 Ábrahám pedig kilenczvenkilencz esztendő vala, mikor körülmetélé az ő férfitestének bőrét. 25 Ismáel pedig az ő fia tizenhárom esztendő vala, mikor körülmetélé az ő férfitestének bőrét. 26 Ugyanazon napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel az ő fia. 27 És házának minden férfi tagja, háza szülöttei és kik idegen embertől pénzen vásároltattak, vele együtt körülmetéltetének.

1Móz 18

1 Megjelenék pedig ő néki az Úr a Mamré tölgyesében, és ő ül vala a sátor ajtajában, a hő napon. 2 És felemelé az ő szemeit, és látá, hogy ímé három férfiú áll ő előtt. És látván, **elélők siete a sátor ajtajából, és földig meghajtá magát.** [Zsid. 13,2.](#) 3 És monda: Jó Uram, ha kedves vagyok te előtted, kérlek, ne kerüld el a te szolgádat. 4 Hadd hozzanak, kérlek, egy kevés vizet, és mossátok meg a ti lábaitokat, és döljete le a fa alatt. 5 Én pedig hozok egy falat kenyeret, hogy erősítsétek meg a ti szíveteket, azután menjetek tovább, mert azért tértetek be a ti szolgátokhoz. És mondának: Cselekedjél, a mint szólál. 6 És besiete Ábrahám a sátorba Sarához, és monda: Siess, gyűrj meg három mérték lisztlángot, és csinálj pogácsát. 7 A baromhoz is elfuta Ábrahám, és hozá egy gyenge kövér borjút, és adá a szolgának, az pedig siete azt elkészíteni. 8 És vón vaját és tejet, és a borjút, melyet elkészített vala, és elélők tevé: és ő mellettök áll vala a fa alatt, azok pedig evének. 9 És mondának néki: Hol van Sára a te feleséged? Ő pedig felele: Ímhol van a sátorban. 10 És monda: Esztendőre ilyenkor bizonynyal megtérek hozzád és ímé akkor a te feleségednek Sárának fia lesz. Sára pedig hallgatózik vala a sátor ajtajában, mely annak háta megett vala. [rész 17,19.](#) [21,2.](#) [Róm. 9,9.](#) 11 Ábrahám pedig és Sára élemedett korú öregek valának; megszűnt vala Sáránál az asszonyi természet. [rész 17,17.](#) [Zsid. 11,11.](#) 12 **Nevete azért Sára ő magában,** mondván: Vénségemre lenne-e gyönyörűségem? meg az én uram is öreg! 13 És monda az Úr Ábrahámnak: Miért nevetett Sára, ezt mondván: Vajjon csakugyan szülhetek-e, holott én megvénhedtem? 14 Avagy az Úrnak lehetetlen-e valami? Annak idején, esztendőre ilyenkor visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának. [Mát. 19,26.](#) 15 Sára pedig megtagadá, mondván: Nem nevettem én; mivelhogy fél vala. De

monda az Úr: **Nem úgy van, mert bizony neveltél.** 16 Azután felkelvén onnan azok a férfiak, Sodoma felé tartanak vala. Ábrahám is velök méne, hogy elkísérje őket. 17 És monda az Úr: Eltitkoljam-é én Ábrahámtól, a mit tenni akarok? [Ámós 3,7.](#) 18 Holott Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz; és benne megáldatnak a földnek minden nemzetségei. [rész 12,3. 22,18. 26,4. Csel. 3,25. Gal. 3,8.](#) 19 Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házanépének ő utána, hogy megőrizték az Úrnak útát, igazságot és törvényt téven, hogy beteljesítse az Úr Ábrahámon, a mit szólott felőle. [vers 18. rész 22,17.](#) 20 Monda azután az Úr: **Mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott,** és mivelhogy az ő bűnök felettébb megnehezedett: 21 Alámegyek azért és meglátom, vajjon teljességgel a hozzám felhatott kiáltás szerint cselekedtek-é vagy nem? tudni akarom. [Jer. 32,19. Jób 34,21. 22.](#) 22 És elfordulának onnan a férfiak, és menének Sodomába: Ábrahám pedig még az Úr előtt áll vala. [rész 19,27.](#) 23 És hozzá járula Ábrahám és monda: Avagy elveszted-é az igazat is a gonosszal egybe? **24 Talán van ötven igaz** abban a városban, avagy elveszted-é, és nem kedvezel-é a helynek az ötven igazért, a kik abban vannak? 25 Távol legyen tőled, hogy ilyen dolgot cselekedjél, hogy megöld az igazat a gonosszal, és úgy járjon az igaz mint a gonosz: Távol legyen tőled! Avagy az egész föld bírása nem szolgáltatna-é igazságot? [Róm. 3,6. Jób 34,10-12.](#) 26 És monda az Úr: Ha találok Sodomában a városon belől ötven igazat, mind az egész helynek megkegyelmezek azokért. [Jer. 5,1.](#) 27 És felele Ábrahám, és monda: Immár merészkedtem szólni az én Uramnak, noha én por és hamu vagyok. 28 Ha az ötven igaznak talán öt híja lesz, elveszted-é az öt miatt az egész várost? És monda: Nem veszttem el, ha találok ott negyvenötöt. 29 És ismét szóla hozzá és monda: Hátha találtnak ott negyvenen? És monda Ő: Nem teszem meg a negyvenért. 30 Mégis monda: Kérlek, ne haragudjék meg az én Uram ha szólok: Hátha találtnak ott harminczan? És Ő felele: Nem teszem meg, ha találok ott harminczat. 31 És ő monda: Immár merészkedtem szólni az én Uramnak: Hátha találtnak ott húszan? Felele: Nem veszttem el a húszért. 32 És monda: Ne haragudjék kérlek az én Uram ha szólok még ez egyszer: **Hátha találtnak ott tízen?** És Ő monda: Nem veszttem el a tízért. [Bir. 6,39.](#) 33 És elméne az Úr, minekutánna elvégezte Ábrahámmal való beszélgetését; Ábrahám pedig megtére az ő helyére.

1Móz 19

1 Mikor a két angyal estére Sodomába jutott, Lót Sodoma kapujában ül vala, és a mint meglátá őket Lót, felkele eléjük, és arczzal a földre borúla. [rész 18,16. 17.](#) 2 És monda: **Ímé én Uraim kérlek, térjetek be a ti szolgátok házához, és háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat;** reggel korán felkelhettek és indulhattok útatokra. Azok pedig mondának: Nem, hanem az utcán hálunk meg. [rész 43,24. Bir. 19,21.](#) 3 De nagyon unszoló őket, és betérének hozzá, és bemenének az ő házába; ő pedig szerze nékik vendégséget, és pogácsát is süte, és evének. [Zsid. 13,2.](#) 4 Lefekvésök előtt a város férfiai, **Sodoma férfiai körűlveék a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig.** 5 És szólíták Lót, mondván néki: **Hol vannak a férfiak, a kik te hozzád jövének az éjjel? Hozd ki azokat mi hozzánk, hadd ismerjük őket.** 6 És kiméne Lót ő hozzájuk az ajtó eleibe, és bezárá maga után az ajtót. 7 És monda: Kérlek atyámfiai, ne cselekedjete gonosszágot. 8 Ímé van énnékem két leányom, a kik még nem ismertek férfiat, kihozom azokat ti hozzátok, és cselekedjete velök a mint néktek tetszik, csakhogy ezekkel az emberekkel ne csináljatek semmit, mivelhogy az én hajlékom árnyéka alá jöttek. 9 Azok pedig mondának: Eredj el innen. Ismét mondának: **Ez egy maga nálunk a jövevény s ő szabja a törvényt?** Majd gonoszbul cselekszünk veled, hogy nem azokkal. És reá rohanának a férfúra, Lótra, felette igen, és azon valának, hogy betörik az ajtót. 10 De kinyújták azok a férfiak kezeiket, és bevonák Lót magokhoz a házba és bezárák az ajtót. 11 Az embereket pedig, kik a ház ajtaja előtt valának, vaksággal verék meg kicsinytől nagyig, annyira, hogy elfáradának az ajtó keresésében. 12 És mondának a férfiak Lótnak: Ki van még itt hozzád tartozó? vödet, fiaidat és leányaidat, és mindenedet, a mi a tied a városban, vidd ki e

helyből. **13 Mert mi elvesztjük e helyet, mivelhogy ezek kiáltása nagyra nőtt az Úr előtt; és az Úr küldött minket, hogy elveszítsük ezt.** 14 Kiméne azért Lót, és szóla az ő vőinek, kik az ő leányait elvették vala, és monda: Keljetek fel, menjetek ki e helyből, mert elveszti az Úr e várost; de az ő vőinek úgy tetszék, mintha tréfálna. 15 És mikor a hajnal feljött, sürgetik vala az Angyalok Lótot, mondván: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két leányodat, hogy el ne veszsz a városnak bűne miatt. [2Pét. 2,6. 7.](#) 16 Mikor pedig késedelmeskedék, megragadák a férfiak az ő kezét és az ő feleségének kezét és két leánya kezét, az Úrnak iránta való irgalmából, és kivivék őt: és ott hagyák a városon kívül. 17 És lőn mikor kivivék őket, monda az egyik: **Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints, és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne veszsz.** 18 És monda Lót nékik: Ne oh Uram! 19 Ímé a te szolgád kegyelmet talált te előtted, és nagy a te irgalmasságod, melyet mutattál irántam, hogy életemet megtartotta: de én nem menekülhetek a hegyre, nehogy utólérjen a veszedelem, és meghaljak. 20 Ímhol az a város közel van, hogy oda fussak, kicsiny is, hadd meneküljek kérlek oda, lám kicsiny az; és én életben maradok. 21 Monda azért néki: Ím tekintek rád e dologban is, és nem pusztítom el a várost, a melyről szólottál. 22 Siess, menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, míg oda nem érsz. Azért nevezték annak a városnak nevét Czóárnak. 23 A nap feljött vala a földre, mikor Lót Czóárba ére. **24 És bocsáta az Úr Sodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az Úrtól az égből.** [Luk. 17,29. 2Pét. 2,6. 8. Júd. 1,7. Ezék. 16,48. Jer. 50,40. Ésa. 13,19.](#) **25 És elsúlyeszté ama városokat, és azt az egész vidéket, és a városok minden lakosait, és a föld növényeit is.** 26 És hátra tekintte az ő felesége, és sóbálvánnyá lőn. [Luk. 17,31. 32.](#) 27 Ábrahám pedig reggel arra a helyre indúla, a hol az Úr színe előtt állott vala. [rész 18,22. 23.](#) 28 És tekintte Sodoma és Gomora felé, és az egész környék földje felé; és látá, és ímé felszálla a földnek füstje, mint a kemence füstje. 29 És lőn mikor elveszté Isten annak a környéknek városait, megemlékezék az Isten Ábrahámról, és kiküldé Lótot a veszedelemből, mikor elsúlyeszté a városokat, a melyekben lakott vala Lót. 30 Lót pedig felméne Czóárból, és letelepedék a hegyen, és **vele együtt az ő két leánya is**, mert fél vala Czóárban lakni; lakozék tehát egy barlangban ő és az ő két leánya. 31 És monda a nagyobbik a kisebbiknek: A mi atyánk megvénhedett, és nincsen a földön férfit, a ki mi hozzánk bejöhetne az egész föld szokása szerint. 32 Jer, adjunk bort inni a mi atyánknak, és háljunk ő vele, és támaszszunk magot a mi atyántól. 33 Adának azért inni bort az ő atyjoknak azon éjszaka, és beméne a nagyobbik, és hála az ő atyjával, ez pedig semmit sem tudá annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 34 És lőn másodnapon, monda a nagyobbik a kisebbiknek: Ímé a mult éjjel én háltam atyámmal, adjunk néki bort inni ez éjjel is, és menj be te, hálj vele, és támaszszunk magot a mi atyántól. **35 Adának azért azon éjszaka is az ő atyjoknak bort inni**, és felkele a kisebbik is és vele hála; ő pedig semmit sem tudá annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 36 És teherbe esének Lót leányai mindketten az ő atyjoktól. 37 És szüle a nagyobbik fiat, és nevezé annak nevét Moábnak; ez a Moábiták atyja mind e mai napig. 38 A kisebbik is fiat szüle és nevezé annak nevét Benamminak. Ez az Ammoniták atyja mind a mai napig.

1Móz 20

1 És elköltözék onnan Ábrahám a déli tartományba, és letelepedék Kádes és Súr között, és tartózkodék Gérárban. [rész 12,9.](#) 2 És monda Ábrahám Sáráról az ő feleségéről: Én húgom ő. Elküldé azért **Abimélek Gérárnak királya**, és elviteté Sárát. [rész 12,13.](#) 3 De Isten Abimélekhez jöve éjjeli álomban, és monda néki: Ímé meghalsz az asszonyért, a kit elvettél, holott férjnél van. 4 Abimélek pedig nem illette vala őt, és monda: Uram, az ártatlan népet is megölnöd-é? 5 Avagy nem ő mondotta-é nekem: én húgom ő; s ez is azt mondotta: én bátyám ő. Szívem ártatlanságában, és kezeim tisztaságában cselekedtem ezt. 6 És monda az Isten néki álomban: Én is tudom, hogy szívednek ártatlanságában míveltél ezt, azért tartóztattalak én is, hogy ne vétkezzél ellenem, azért nem engedtem, hogy illessed azt. 7 Mostan azért add vissza

az embernek az ő feleségét, mert Próféta ő: és imádkozik te éretted, és élsz; hogyha pedig vissza nem adod: tudd meg, hogy halállal halsz meg te, és minden hozzád tartozó. [Zsolt. 105,15.](#) 8 Felkele azért Abimélek reggel, és előhivatá minden szolgáját, s fülök hallatára mindezeket elbeszélé és az emberek igen megfélemlének. 9 És hivatá Abimélek Ábrahámot, és monda néki: Mit cselekedtél mi velünk? És mit vétettem te ellened, hogy én reám és az én országomra ilyen nagy bünt hoztál? A miket cselekedni nem szabad, olyan dolgokat cselekedtél ellenem. 10 És monda Abimélek Ábrahámnak: Mit láttál, hogy ezt a dolgot cselekedted? 11 Felele Ábrahám: **Bizony azt gondoltam: nincsen istenfélelem e helyen, és megölnek engem az én feleségemért.** [Zsolt. 36,2.](#) 12 De valósággal húgom is, az én atyámnak leánya ő, csakhogy nem az én anyámnak leánya; és így lőn feleségemmé. 13 És lőn hogy a mikor kibujdostata engem az Isten az én atyámnak házából, azt mondtam néki: Ilyen kegyességet cselekedjél én velem, mindenütt valahová megyünk, azt monddad én felőlem: én bátyám ez. [rész 12,13.](#) 14 Akkor Abimélek vett juhokat, ökröket, szolgákat és szolgálókat, és adá Ábrahámnak, és vissza adá néki Sárát is az ő feleségét. 15 És monda Abimélek: Ímé előtted van az én országom, a hol tenéked jónak tetszik, ott lakjál. 16 Sárának pedig monda: Ímé ezer ezüst pénzt adtam a te bátyádnak, ímé az neked a szemek befedezője mindazok előtt, a kik veled vannak; és így mindenképen igazolva vagy. **17 Könyörge azért Ábrahám az Istennek, és meggyógyítá Isten Abiméleket,** és az ő feleségét, és az ő szolgálóit, és szülének. 18 Mert az Úr erősen bezárta vala az Abimélek háza népének méhét, Sáráért az Ábrahám feleségéért.

1Móz 21

1 Az Úr pedig meglátogató Sárát, a mint mondotta vala, és akképen cselekedék az Úr Sárával, a miképen szólott vala. [rész 17,19. 18,10.](#) **2 Mert fogada Sára az ő méhében, és szüle fiat Ábrahámnak az ő vénségében, abban az időben, melyet mondott vala néki az Isten.** [Zsid. 11,11. rész 18,10. 14.](#) 3 És nevezé Ábrahám az ő fiának nevét, a ki néki született vala, a kit szült vala néki Sára, Izsáknak: 4 És körülmétélé Ábrahám az ő fiát Izsákot, nyolcnapos korában, a mint parancsolta vala néki az Isten. [rész 17,10-12.](#) **5 Ábrahám pedig száz esztendő s vala, mikor születék néki az ő fia Izsák.** 6 És monda Sára: Nevetést szerzett az Isten, énnékem; a ki csak hallja, nevet rajtam. 7 Ismét monda: Ki mondotta volna Ábrahámnak, hogy Sára fiakat szoptat? s ímé fiat szültem vénségére. 8 És felnevekedék a gyermek, és elválasztaték; Ábrahám pedig nagy vendégséget szerze azon a napon, a melyen Izsák elválasztaték. 9 Mikor pedig Sára **nevetgélőni látá** az Egyiptombéli Hágárnak fiát, kit Ábrahámnak szült vala, 10 Monda Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót az ő fiával egybe, mert nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal. [Zsid. 11,18. Gal. 4,30.](#) **11 Ábrahámnak pedig igen nehéznek látszék e dolog, az ő fiáért.** 12 De monda az Isten Ábrahámnak: Ne lássék előtted nehéznek a gyermeknek és a szolgálónak dolga; valamit mond néked Sára, engedj az ő szavának, mert Izsákról neveztetik a te magod. [Róm. 9,1. Gal. 4,30.](#) 13 Mindazáltal a szolgálóleány fiát is néppé teszem, mivelhogy a te magod ő. [vers 18.](#) 14 Felkele azért Ábrahám jó reggel, és vőn kenyeret és egy tömlő vizet, és adá Hágárnak, és feltevé azt és a gyermeket annak vállára s elbocsátá. Az pedig elméne, és bujdosék a Beérseba pusztájában. 15 Hogy elfogyott a víz a tömlőből, letévé a gyermeket egy bokor alá. 16 És elméne s leüle által ellenébe mintegy nyíllövésnyi távolságra; mert azt mondja vala: Ne lássam mikor a gyermek meghal. Leüle tehát által ellenébe, és **főlemelé szavát és síra.** 17 Meghallá pedig Isten a gyermeknek szavát, és kiálta az Isten angyala az égből Hágárnak, és monda néki: Mi lelt téged Hágár? ne félj, mert az Isten meghallotta a gyermeknek szavát, ott a hol van. 18 Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt. [vers 13. rész 25,16.](#) **19 És megnyitá Isten az ő szemeit, és látá egy vízforrást, oda méne azért, és megtölté a tömlőt vízzel, és inni ada a gyermeknek.** 20 És vala Isten a gyermekkel, s az felnövekedék, és lakik vala a pusztában, és lőn íjászsza. 21 Lakozék pedig Párán pusztájában, és vőn néki anyja feleséget Egyiptom földéről. 22 És lőn abban az időben, hogy Abimélek és Pikhól annak hadvezére megszólíták

Ábrahámot mondván: Az Isten van te veled mindenben, a mit cselekszel. [rész 26,26-33](#). 23 Mostan azért esküdj meg énnékem az Istenre itt, hogy sem én ellenem, sem fiam, sem unokám ellen álnokságot nem cselekszel, hanem azzal a szeretettel, a melylyel én te irántad viseltettem, viseltetel te is én irántam és az ország iránt, a melyben jövevény voltál. 24 És monda Ábrahám: Én megesküszöm. 25 Megdorgálá pedig Ábrahám Abiméleket a kútért, melyet erővel elvettek vala az Abimélek szolgálai. [rész 26,15. 18](#). 26 És monda Abimélek: Nem tudom kicsoda mívelte e dolgot; te sem jelentetted nekem, s én sem hallottam, hanem csak ma. 27 Vett azért Ábrahám juhokat, barmokat és adá Abiméleknek; és egymással szövetséget kötének. 28 És külön állíta Ábrahám a nyájából hét juhot. 29 És monda Abimélek Ábrahámnak: Mire való e hét juh, melyet külön állítál? 30 És felele Ábrahám : Ezt a hét juhot vedd tőlem, hogy bizonyosságul legyenek nékem, hogy **én ástam ezt a kútat**. 31 Azért nevezék azt a helyet Beérsebának, mivelhogy ott esküdtek vala meg mind a ketten. [rész 26,33](#). 32 Megköték tehát a szövetséget Beérsebában, és felkele Abimélek és Pikhól annak hadvezére és visszatérének a Filiszteusok földére. 33 Ábrahám pedig tamariskusfákat ültete Beérsebában, és segítségül hívá ott az örökkévaló Úr Istennek nevét. 34 És sok ideig tartózkodék Ábrahám a Filiszteusok földén.

1Móz 22

1 És lőn ezeknek utána, **az Isten megkisérté Ábrahámot, és monda néki: Ábrahám! S az felele: Ímhol vagyok.** 2 És monda: **Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, a kit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földére, és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, a melyet mondándok néked.** [Zsid. 11,17](#). 3 Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgáját, és az ő fiát Izsákot, és fát hasogatott az égő áldozathoz. Akkor felkele és elindula a helyre, melyet néki az Isten mondott vala. 4 Harmadnapon felemelé az ő szemeit Ábrahám, és látá a helyet messziről. 5 És monda Ábrahám az ő szolgálainak: Maradjatok itt a számmal, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok. 6 Vevé azért Ábrahám az égő áldozathoz való fákat, és feltevé az ő fiára Izsákra, ő maga pedig kezébe vevé a tüzet, és a kést, és mennek vala ketten együtt. 7 És szóla Izsák Ábrahámhoz az ő atyjához, és monda: Atyám! Az pedig monda: Ímhol vagyok, fiam. És monda Izsák: Ímhol van a tűz és a fa; de hol van az égő áldozatra való bárány? 8 És monda Ábrahám: **Az Isten majd gondoskodik az égő áldozatra való bárányról,** fiam; és mennek vala ketten együtt. 9 Hogy pedig eljutának arra a helyre, melyet Isten néki mondott vala, megépíté ott Ábrahám az oltárt, és reá raká a fát, és megkötözé Izsákot az ő fiát, és feltevé az oltárra, a fa-rakás tetejére. [Jak. 2,21](#). 10 És kinyújtá Ábrahám az ő kezét és vevé a kést, hogy levágja az ő fiát. 11 Akkor kiálta néki az Úrnak Angyala az égből, és monda: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felele: Ímhol vagyok. 12 És monda: Ne nyujtsd ki a te kezedet a gyermekre, és ne bántsđ őt: mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek én érettem. 13 És felemelé Ábrahám az ő szemeit, és látá **hogymé háta megett egy kos akadt meg szarvánál fogva a szövevényben.** Oda méne tehát Ábrahám, és elhozá a kost, és azt áldozá meg égő áldozatul az ő fia helyett. 14 És nevezé Ábrahám annak a helynek nevét Jehova-jire-nek. Azért mondják ma is: Az Úr hegyén a gondviselés. 15 És kiálta az Úrnak Angyala Ábrahámnak másodszor is az égből. 16 És monda: Én magamra esküszöm azt mondja az Úr: **mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek: [Luk. 1,73](#).** 17 Hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fővényt, mely a **tenger partján van,** és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját. [rész 24,60. 2Móz. 32,13](#). 18 És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, **mivelhogy engedté az én beszédemnek.** [rész 12,3. 18,18. 26,4. Csel. 3,25. Gal. 3,8](#). 19 Megtére azért Ábrahám az ő szolgálaihoz, és felkelének és együtt elmenének Beérsebába, mert lakozék Ábrahám Beérsebában. 20 És lőn ezeknek utána, hírt hozának Ábrahámnak

mondván: Ímé Milkha is szült fiakat Nákhornak, a te atyádfiának: 21 Úzt az ő elsőszülöttét, és Búzt annak testvérét, és Kemuélt Arámnak atyját. 22 És Keszedet, Házót, Pildást, Jidláfot és Bethuélt. 23 Bethuél pedig nemzé Rebekát. Ezt a nyolczat szülé Milkha Nákhornak az Ábrahám atyjafiának. 24 Az ő ágyasa is, kinek neve Reuma vala , szülé néki Tebáhot, Gakhámot, Thakhást és Mahákhát.

1Móz 23

1 Vala pedig Sárának **élete száz huszonhét esztendő**. Ezek Sára életének esztendei. 2 És meghala Sára Kirját-Arbában azaz Hebronban a Kanaán földén, és beméne Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa őt. [Bir. 1,10.](#) 3 Felkele azután Ábrahám az ő halottja elől, és szóla a Khéth fiainak, mondván: 4 Idegen és jövevény vagyok közöttetek: Adjatok nékem temetésre való örökséget ti nálatok, hadd temessem el az én halottamat én előlem. [Csel. 7,5.](#) 5 Felelének pedig a Khéth fiai Ábrahámnak, mondván önéki: 6 Hallgass meg minket uram: Istentől való fejedelem vagy te mi közöttünk, **a mi temetőhelyeink közül a mely legtisztességesebb, abba temesd el a te halottadat**, közülünk senki sem tiltja meg tőled az ő temetőhelyét, hogy eltemethesd a te halottadat. 7 És felkele Ábrahám, és meghajtá magát a földnek népe előtt, a Khéth fiai előtt. 8 És szóla ő velök mondván: Ha azt akarjátok, hogy eltemessem az én halottamat én előlem: hallgassatok meg engemet, és esedezzetek én érettem Efron előtt, Czohár fia előtt. 9 Hogy adja nékem **Makpelá barlangját**, mely az övé, mely az ő mezejének szélében van: igaz árán adja nékem azt, ti köztetek temetésre való örökségül. 10 Efron pedig ül vala a Khéth fiai között. Felele azért Efron a Khitteus, Ábrahámnak, a Khéth fiainak és mindazoknak hallatára, a kik bemennek vala az ő városának kapuján, mondván: 11 Nem úgy uram, hallgass meg engem: azt a mezőt néked adom, s a barlangot, mely abban van, azt is néked adom, népem fiainak szeme láttára adom néked, temesd el halottadat. **12 És meghajtá magát Ábrahám a földnek népe előtt.** 13 És szóla Efronhoz a föld népének hallatára, mondván: Ha mégis meghallgatnál engem! megadom a mezőnek árát, fogadd el tőlem; azután eltemetem ott az én halottamat. 14 És felele Efron Ábrahámnak, mondván néki: 15 Uram! hallgass meg engemet; négyszáz ezüst siklusos föld, micsoda az én köztem és te közötted? Csak temesd el a te halottadat. 16 Engede azért Ábrahám Efronnak és odamérte Ábrahám Efronnak az ezüstöt, a melyet mondott vala a Khéth fiainak hallatára; **kalmároknál kelendő négyszáz ezüst siklust.** [rész 50,13.](#) 17 Így lett Efronnak Makpelában levő mezeje, mely Mamré átellenében van, a mező a benne levő barlanggal, és minden a mezőben levő fa az egész határban köröskörül [Csel. 7,16.](#) **18 Ábrahámnak birtoka, a Khéth fiainak, mind azoknak szeme előtt, a kik az ő városának kapuján bemennek vala.** 19 Azután eltemeté Ábrahám az ő feleségét Sárát a Makpelá mezejének barlangjába Mamréval szemben. Ez Hebron a Kanaán földén. [rész 25,9. 10.](#) **20 Így erősítették meg a mező és a benne lévő barlang Ábrahámnak temetésre való örökségül a Khéth fiaitól.** [rész 50,13.](#)

1Móz 24

1 Ábrahám pedig vén élemedett ember vala, és az Úr mindenben megáldotta vala Ábrahámot. 2 Monda azért Ábrahám az ő háza öregebb szolgájának, a ki önéki mindenében gazda vala: **Tedd a kezéd tomporom alá!** [rész 47,29.](#) **3 Hogy megesküsselek téged az Úrra, a mennynek Istenére, és a földnek Istenére, hogy nem vészesz feleséget az én fiamnak a Kananeusok leányai közül, a kik között lakom.** 4 Hanem elmégysz az én hazámba, és az én rokonságim közé és onnan vészesz feleséget az én fiamnak Izsáknak. 5 Monda pedig önéki a szolgál: Hátha az a leányzó nem akar velem eljönni e földre, ugyan vissza vigyem-é a te fiadat arra a földre, a honnan kijöttél vala? 6 Felele néki Ábrahám: Vigyázz, az én fiamat oda vissza ne vidd. 7 Az Úr az égnek Istene, ki engemet kihozott az én atyámnak házából, és az én rokonságimnak földéről, a ki szólt nékem, és megesküdött nékem mondván: A te magodnak adom ezt a földet; elbocsátja az ő Angyalát te előtted, hogy onnan végy az én fiamnak feleséget.

[rész 12,7.](#) [13,15.](#) [15,18.](#) [26,4.](#) 8 Hogyha pedig nem akar a leányzó teveled eljöni, ment leszesz az én esketésemlől; csak hogy az én fiamat oda vissza ne vidd. **9 Veté azért a szolga az ő kezét az ő urának Ábrahámnak tompora alá /SZIT, imit/ KG tompora/ KI ágyéka /KNV/, thigh/alá,** és megesküvék neki e dolog felől. 10 És vőn **a szolga tíz tevét az ő urának tevéi közül, és elindula;** (mert az urának minden gazdagsága az ő kezében vala). Felkele tehát és elméne Mésopotámiába, a Nákhor városába. 11 És megpihenteté a tevéket a városon kívül egy kútfőnél, este felé, mikor a leányok vizet meríteni járnak. 12 És monda: Uram! én uramnak Ábrahámnak Istene, hozd elém még ma, és légy kegyelmes az én uram Ábrahám iránt. 13 Ímé én a víz forrása mellé állok és e város lakosainak leányai kijőnek vizet meríteni. 14 Legyen azért, hogy a mely leánynak ezt mondom: Hajtsd meg a te vedredet, hogy igyam, és az azt mondándja: igrál, sőt a te tevéidet is megitatom: hogy azt rendelted legyen a te szolgádnak Izsáknak, és erről ismerjem meg, hogy irgalmasságot cselekedtél az én urammal. 15 És lőn, minekelőtte elvégezte volna a beszédet, **ímé jó vala Rebeka, Bethuélnek leánya,** a ki Milkhának, az Ábrahám testvérének Nákhor feleségének vala fia, és pedig **vedrével a vállán.** [rész 22,23.](#) **16 A leányzó pedig felette szép ábrázatú vala; szűz, és férfi még nem ismeré őt,** és aláméne a forrásra, és megtölté vedrét, és feljöve. 17 Akkor a szolga eleibe futamodék és monda: Kérlek, adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből. 18 Az pedig monda: Igrál uram! és sietve leereszté a vedret az ő kezére, és inni ada neki. 19 És minekutána eleget adott neki innia, monda: A te tevéidnek is meríték, míg eleget nem isznak. 20 És sietett és kiüríté vedrét a válúba és ismét elfuta a forrásra meríteni, és meríte mind az ő tevéinek. 21 Az ember pedig álmélkodva néz vala reá, és veszteg hallgat vala, tudni akarván: vajjon szerencsésé teszi-e az Úr az ő útját, vagy nem. 22 És lőn, mikor a tevék már eleget ittak, elévőn az ember egy aranyfüggőt, a melynek súlya fél siklus, és két karpereczet, a melynek súlya tíz arany. [vers 47.](#) 23 És monda: Kinek a leánya vagy te? kérlek mondd meg nékem: van-e a te atyádnak házában hálásra való helyünk? 24 Az pedig felele neki: Bethuél leánya vagyok a Milkha fiáé, a kit ő Nákornak szült. [rész 22,23.](#) 25 Azt is mondá: Szalma is, abrak is bőven van minálunk, és hálásra való hely is van. 26 Meghajtá azért magát az ember, és imádá az Urat. 27 És monda: **Áldott az Úr az én uramnak Ábrahámnak Istene, ki nem vonta meg az ő irgalmasságát és hűségét az én uramtól. Az Úr vezérlett engem ez útamban az én uram atyjafiainak házához.** 28 Elfuta azonközben a leányzó, és elbeszélé az ő anyja házában, a mint ezek történtek. 29 Vala pedig Rebekának egy bátyja, kinek neve Lábán vala. És kifutamodék Lábán ahhoz az emberhez a forráshoz. 30 Mert mikor látta a függőt, és a pereczeket az ő hűgának karjain, és hallotta hűgának Rebekának beszédét, a ki ezt mondja vala: Így szóla nékem az a férfiú; akkor méne ki a férfiúhoz; és ímé ez ott áll vala a tevék mellett a forrásnál. 31 És monda: Jőjj be Istennek áldott embere; mit állasz ide kinn? holott **én elkészítettem a házat, és a tevéknek is van hely.** 32 Beméne azért a férfiú a házhoz, ő pedig lenyergelé a tevéket, és ada a tevéknek szalmát és abrakot; és vizet az ő lábai megmosására és az emberek lábainak, kik ő vele valának. 33 És enni valót tevének eleibe, de ő monda: Nem eszem, míg el nem mondom az én beszédemet. És szóla: Mondd el. 34 Monda azért: Én az Ábrahám szolgája vagyok. 35 Az Úr pedig igen megáldotta az én uramat, úgy hogy nagygyá lett: mert adott neki juhokat, barmokat, ezüstöt, aranyat, szolgálakat, szolgálóleányokat, tevéket, szamarakat. 36 És Sára az én uramnak felesége fiat szült az én uramnak, az ő vénségében, és annak adá mindenét, a mije van. [rész 21,2.](#) [25,5.](#) 37 Engem pedig megesküdtetett az én uram, mondván: **Ne végy feleséget az én fiamnak a Kananeusok leányai közül, a kiknek földjén én lakom.** 38 Hanem menj el az én atyámnak házához, és az én rokonságom közé, hogy onnan végy feleséget az én fiamnak. 39 Mikor pedig azt mondam az én uramnak: Hátha nem akarna velem az a leányzó eljöni? 40 Monda nékem: Az Úr, a kinek én színe előtt jártam, elbocsátja az ő angyalát teveled, és szerencsésé teszi a te útadat, hogy feleséget vehess az én fiamnak az én nemzetségem közül, és az én atyám házából. 41 Csak akkor leszesz fölmentve esketésemlől, ha elmenédsz az én nemzetségem közé; és ha nem adják oda: ment leszesz az én esketésemlől.

INNEN: NARRÁCIÓ NARRÁCIÓJA

42 Mikor ma a forráshoz érkezém, mondek: Uram, én uramnak, Ábrahámnak Istene, vajha szerencsésné tennéd az én útam, melyen járok: 43 Ímé én e forrás mellett állok; és legyen, hogy az a hajadon, a ki kijön vizet meríteni, s a kinek azt mondom: Adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből, 44 És az ezt mondja nékem: Te is igyál, és a te tevéidnek is merítek; az legyen a feleség, a kit az Úr az én uram fiának rendelt. 45 Én még el sem végeztem vala az én szívemben a beszédet, és ímé kijő vala Rebeka, vedrével a vállán, és leméne a forrásra és meríte, én pedig mondek néki: Adj innom kérlek. 46 Ő pedig sietett és leereszté az ő vedrét és monda: Igyál, sőt a te tevéidnek is inni adok; és én ivám, s a tevéknek is inni ada. 47 És megkérdezém őt és mondek: Ki leánya vagy? ő pedig felele: Bethuélnek, a Nákhor fiának leánya vagyok, a kit Milkha szült vala önéki. Ekkor a függőt orrába, és e pereczeket karjaira tevém. 48 Meghajtván azért magamat, imádom az Urat, és áldom az Urat, az én uramnak Ábrahámnak Istenét, ki engem igaz úton vezérelt, hogy az én uram atyjafiának leányát vegyem az ő fiának feleségül. 49 Most azért, ha szeretettel és hűséggel akartok lenni az én uramhoz, mondjátok meg; ha pedig nem, adjátok tudtomra, hogy én vagy jobbra vagy balra forduljak. 50 És felele Lábán és Bethuél, és mondának: Az Úrtól van e dolog: Nem mondhatunk neked sem jót, sem rosszat. **51 Ímé előtted van Rebeka, vegyed, menj el;** és legyen felesége a te urad fiának, a mint az Úr elvégezte. 52 És lőn, a mint hallja vala az Ábrahám szolgája azoknak beszédét, meghajtá magát a földig az Úr előtt. 53 És hozza elő a szolga ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat, és adá azokat Rebekának: drága ajándékokat ada az ő bátyjának is és az ő anyjának. 54 Evének azután és ivának, ő és a férfiak, a kik ő vele valának, és ott hálának. Mikor pedig felkelének reggel, monda: Bocsássatok el engem az én uramhoz. 55 Monda pedig a leány bátyja és anyja: Maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután menjen el. 56 A szolga pedig monda nékik: Ne késleljetek meg engem, holott az Úr szerencsésné tette az én útam; bocsássatok el azért engem, hogy menjek az én uramhoz. 57 Mondának akkor: Hívjuk elő a leányt, és kérdjük meg őt. 58 Szólíták azért Rebekát, és mondának néki: Akarsz-e elmenni e férfiúval? és monda: **Elmegyek.** 59 Elbocsáták azért Rebekát, az ő hűgokat, és az ő dajkáját, és az Ábrahám szolgáját, és az ő embereit. **60 És megáldák Rebekát, és mondák néki: Te mi hűgunk! szaporodjál ezerszer való ezerig. És bírja a te magod az ő ellenségeinek kapuját.** [rész 22,17.](#) 61 És felkele Rebeka és az ő szolgálóleányai, és felülének a tevékre, s követék azt a férfiút. Így vevé a szolga Rebekát, és elméne. 62 Izsák pedig visszajő vala a Lakhai Rói forrástól; és lakik vala a déli tartományban. [rész 16,14. 25,11.](#) 63 És kiméne Izsák este felé elmélkedni a mezőre, és felemelé szemeit és látá, hogy ímé tevék jönnek. 64 Rebeka is felemelé szemeit s meglátá Izsákot, és leszálla a tevéről. 65 És monda a szolgának: Kicsoda az a férfiú, a ki a mezőn előnkbe jő? A szolga pedig monda: Az én uram ő. **Akkor fogta a fátyolt és elfedezé magát.** 66 Elbeszélé azután a szolga Izsáknak mindazokat a dolgokat, a melyeket cselekedett vala. 67 Izsák pedig bevívé Rebekát Sárának az ő anyjának sátorába. És elvevé Rebekát és lőn néki felesége és szereté őt. S megvigasztalódék Izsák az ő anyja halála után.

1Móz 25

1 Ábrahám pedig ismét vőn magának feleséget, kinek neve Ketúráh vala. 2 És az szülé néki Zimránt, Joksánt, Médánt, Midiánt, Isbákot és Suakhot. [1Kron. 1,32.](#) 3 Joksán pedig nemzé Sébát, és Dédánt. Dédánnak pedig fiai valának: Assurim, Letúsim és Leummim. 4 S Midiánnak fiai: Éfah, Éfer, Hánok, Abida és Eldaah: Mind ezek Ketúráhnak fiai. **5 Valamije pedig Ábrahámnak vala, mindazt Izsáknak adta vala.** [rész 24,36.](#) 6 Az ágyasok fiainak pedig, a kik Ábraháméi valának, **ada Ábrahám ajándékokat,** és elküldé azokat az ő fia mellől, Izsák mellől még éltében napkelet felé, napkeleti tartományba. 7 S ezek Ábrahám élete esztendeinek napjai, melyeket élt: **száz hetvenöt esztendő.** 8 És kimúlék és meghala Ábrahám, jó vénségben, öregén és **betelve az élettel,** és takarították az ő népéhez. [rész 15,15. 35,29.](#) **9 És**

eltemeték őt Izsák és Ismáel az ő fiai a Makpelá barlangjában, Efronnak, a Khitteus Czohár fiának mezejében, mely Mamré átellenében van. 10 Abban a mezőben, melyet Ábrahám a Khéth fiaitól vett vala: **ott temettetett el Ábrahám és az ő felesége Sára.** 11 Lőn pedig Ábrahám halála után, megáldá Isten az ő fiát Izsákot; Izsák pedig lakozék a Lakhai Rói forrásánál. rész 16,14. 24,62. 12 Ezek pedig Ábrahám fiának Ismáelnek nemzetségei, a kit az Egyiptombeli Hágár a Sára szolgálója szült vala Ábrahámnak. 13 Ezek az Ismáel fiainak nevei, nevök s nemzetségek szerint: Ismáelnek elsőszülötte Nebájót, azután Kédar, Adbeél és Mibszám. 1Krón. 1,29. 14 És Misma, Dúmah és Massza. 15 Hadar, Théma, Jetúr, Náfis és Kedmah. 16 Ezek az Ismáel fiai, és ezek azoknak nevei udvaraikban, falvaikban; tizenkét fejedelem az ő nemzetségek szerint. rész 17,20. 17 Ezek pedig az Ismáel életének esztendei: száz harminczkét esztendő. És kimúlék és meghala, és takarították az ő népéhez. 18 Lakoztak pedig Havilától fogva Súrig, a mely Egyiptom átellenében van, a merre Assiriába mennek. Minden atyjafiával szemben esett az ő lakása. rész 16,12. 19 Ezek pedig Izsáknak az Ábrahám fiának nemzetségei: Ábrahám nemzé Izsákot. 20 Izsák pedig negyven esztendőös vala, a mikor feleségül vette Rebekát a Siriából való Bethuélnak leányát, Mésopotámiából, a Siriából való Lábánnak húgát. **21 És könyörge Izsák az Úrnak az ő feleségeért, mivelhogy magtalan vala, és az Úr meghallgatá őt: és teherbe esék Rebeka, az ő felesége.** Róm. 9,10. **22 Tusakodnak vala pedig a fiak az ő méhében.** Akkor monda: Ha így van, miért vagyok én így? Elméne azért, hogy megkérdezze az Urat. **23 És monda az Úr önéki: Két nemzetség van a te méhedben; és két nép válik ki a te belsődből, egyik nép a másik népnél erősebb lesz, és a nagyobbik szolgál a kisebbiknek.** 24 És betelének az ő szülésének napjai, és ímé kettősök valának az ő méhében. 25 És kijöve az első; vereses vala, mindenestől szőrös, mint egy lazsnak; azért nevezék nevét Ézsaúnak. 26 Azután kijöve az ő atyjafia, kezével Ézsaú sarkába fogódzva; azért nevezék nevét Jákóbnak. Izsák pedig hatvan esztendőös vala, a mikor ezek születének. Hós. 12,3. 27 És felnevekedének a gyermekek, és Ézsaú vadászathoz értő mezei ember vala; Jákób pedig szelíd ember, sátorban lakozó. 28 Szereti vala azért Izsák Ézsaút, mert szájaíze szerint vala a vad; Rebeka pedig szereti vala Jákóbot. 29 Jákób egyszer valami főzeléket főze, és Ézsaú megjövén elfáradva a mezőről, 30 Monda Ézsaú Jákóbnak: Engedd, hogy ehessem a veres ételből, mert fáradt vagyok. Ezért nevezék nevét Edomnak. 31 Jákób pedig monda: Add el hát nékem azonnal a te elsőszülöttségedet. 32 És monda Ézsaú; Ímé én halni járok, mire való hát nékem az én elsőszülöttségem? Ésa. 22,13. 33 És monda Jákób: Esküdjél meg hát nékem azonnal, és megesküvék néki és eladá az ő elsőszülöttségét Jákóbnak. Zsid. 12,16. 34 S akkor Jákób ada Ézsaúnak kenyeret, és főtt lencsét, és evék és ivék, és felkele és elméne. Így veté meg Ézsaú az elsőszülöttséget.

1Móz 26

1 Lőn pedig éhség az országban, amaz első éhség után, mely Ábrahám idejében vala. Elméne azért Izsák Abimélekhez a Filiszteusok királyához Gérárba. rész 12,10. 2 Mert megjelent vala néki az Úr és ezt mondotta vala: Ne menj alá Egyiptomba! lakjál azon a földön, melyet mondándok tenéked. 3 Tartózkodjál ezen a földön, és én veled leszek és megáldalak téged; mert tenéked és a te magodnak adom mind ezeket a földeket, hogy **megerősítsem az esküvést, melylyel megesküdtem Ábrahámnak a te atyádnak.** 4 És megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és a te magodnak adom mind ezeket a földeket: és megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei; rész 12,3. 22,18. 5 Mivelhogy hallgata Ábrahám az én szavamra: és megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet és törvényeimet. **6 Lakozék azért Izsák Gérárban.** 7 És mikor annak a helynek lakosai az ő felesége felől kérdezősködének, azt mondja vala: én húgom ő. Mert fél vala azt mondani: én feleségem; gondolván: nehogy megöljenek engem e helynek lakosai Rebekáért, mivelhogy szép ábrázatú ő. 8 És lőn idő multával, hogy Abimélek a Filiszteusok királya kitekintvén az ablakon, látá Izsákot enyelegni Rebekával az ő feleségével. 9 Kiálta azért Abimélek Izsáknak, és monda:

Ímé bizony feleséged ő; hogyan mondhattad tehát: húgom ő!? És monda neki Izsák: Mert azt gondolám, netalán még meg kell halnom miatta. 10 És monda Abimélek: Miért míveltetted ezt mi velünk? Kevésbe múlt, hogy feleségeddel nem hált valaki a nép közül, és bünt hoztál volna mi reánk. 11 Parancsola azért Abimélek mind az egész népnek, ezt mondván: A ki ezt az embert vagy ennek feleségét illeté, bizonynyal meg kell halnia. 12 És vete Izsák azon a földön, és lett néki abban az esztendőben száz annyia, mert megáldá őt az Úr. Luk. 8,8. 13 És gyarapodék az a férfiú, és elébb-elébb megy vala a gyarapodásban, mígnem igen nagygyá lőn. 14 És vala néki apró és öreg barma és sok cselédje, s irigykedének ezért reá a Filiszteusok. 15 És mindazokat a kútakat, melyeket az ő atyjának szolgálai Ábrahámnak az ő atyjának idejében ástak vala, behányák a Filiszteusok, és betölték azokat földdel. 16 És monda Abimélek Izsáknak: Menj el közülünk, mert sokkal hatalmasabbá lettél nálunknál. 17 Elméne azért onnan Izsák, és Gérár völgyében voná fel sátrait, és ott lakék. 18 És ismét megása Izsák a kútakat, a melyeket ástak vala az ő atyjának Ábrahámnak idejében, de a melyeket Ábrahám holta után behánytak vala a Filiszteusok, és azokkal a nevekkal nevezé azokat, a mely neveket adott vala azoknak az ő atya. 19 Izsák szolgálai pedig ásnak vala a völgyben, és élő víznek forrására akadának ott. 20 Gérár pásztoraik pedig versengének Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz. Ezért nevezé a kútnak nevét Észeknek, mivelhogy czivakodtak vala ő vele. 21 Más kútát is ásnak s azon is versengének, azért annak nevét Szitnának nevezé. 22 És tovább vonula onnan és ása más kútát, a mely miatt nem versengének; azért nevezé nevét Rehobóthnak, és monda: Immár tágas helyet szerzett az Úr minékünk, és szaporodhatunk a földön. 23 Felméne pedig onnan Beérsebába. 24 És megjelenék néki az Úr azon éjszaka, és monda: **Én vagyok Ábrahámnak a te atyádnak Istene: Ne félj, mert te veled vagyok, és megáldalak téged, és megsokasítom a te magodat Ábrahámért, az én szolgáláért.** 25 Oltárt építe azért ott, és segítségül hívá az Úrnak nevét, s felvoná ott az ő sátorát; Izsák szolgálai pedig kútát ásnak ottan. 26 Abimélek pedig elméne ő hozzá Gérárból és Akhuzzáth az ő barátja, meg Pikhól az ő hadvezére. 27 És monda nékik Izsák: Miért jöttetek én hozzám, holott gyűlöltök engem s elűztetek magatok közül? 28 Ők pedig mondák: Látván láttuk, hogy az Úr van te veled, és mondánk: legyen esküvés mi közöttünk, köztünk és te közötted; és kössünk frigvet teveled, 29 Hogy minket gonosszal nem illetsz, valamint mi sem bántottunk téged, és a mint csak jót cselekedtünk veled, és békességgel bocsátottunk el magunktól. Te már az Úr áldott embere vagy. 30 Akkor vendégséget szerze nékik és evének és ivának. rész 31,54. 31 Reggel pedig felkelvén, egymásnak megesküvének, és elbocsátá őket Izsák, és elmenének ő tőle békességgel. 32 Ugyanaz nap eljövének az Izsák szolgálai, és hírt hozának néki a kút felől, melyet ástak vala; és mondának néki: Találtunk vizet. 33 S elnevezé azt Sibáhnak: Azokáért annak a városnak neve Beérseba mind e mai napig. 34 És mikor Ézsaú negyven esztendős vala, feleségül vevé Jehudithot, a Khitteus Beéri leányát, és Boszmátot a Khitteus Elon leányát. 35 És ők valának Izsáknak és Rebekának lelke keserősége. rész 27,46.

1Móz 27

1 És lőn, a mikor megvénhedett vala Izsák, és szemei annyira meghomályosodtak vala, hogy nem látott, szólítá a nagyobbik fiát Ézsaút, és monda néki: Fiam; és ez monda néki: Imhol vagyok. 2 És monda: Ímé megvénhedtem; nem tudom halálom napját. 3 Most tehát vedd fel kérlek a te fegyvereidet, tegzedet és kézívedet, és menj ki a mezőre, és **vadászsz énnékem vadat.** 4 És csinálj nékem kedvem szerint való ételt, és hozd el nékem, hogy egyem: hogy megáldjon téged az én lelkem minekelőtte meghalok. 5 **Rebeka pedig meghallá,** a mit Izsák az ő fiának Ézsaúnak monda; s a mint elméne Ézsaú a mezőre, hogy vadat vadászszon és hozzon: 6 **Szóla Rebeka Jákóbnak az ő fiának mondván: Ímé hallám, hogy atyád szóla bátyádnak Ézsaúnak mondván:** 7 Hozz nékem **vadat,** és csinálj nékem kedvem szerint való ételt, hogy egyem; és megáldjalak téged az Úr előtt, minekelőtte meghalok. 8 Most azért fiam, hallgass az én szavamra, a mit én parancsolok néked. 9 Menj el, kérlek, a nyájhoz, és hozz

nékem onnan **két kecskegödölyét** a javából, hogy csináljak azokból a te atyádnak kedve szerint való ételt, a mint ő szereti. 10 Te pedig beviszed atyádnak, hogy egyék, azért, hogy téged áldjon meg, minekelőtte meghal. 11 Jákób pedig monda Rebekának az ő anyjának: Ímé az én bátyám Ézsau szőrös ember, én pedig sima vagyok. 12 Netalán megtapogat engem az én atyám s olyan leszek előtte, mint valami csalo, és akkor átkot és nem áldást hozok magamra. 13 És monda néki az ő anyja: Reám szálljon a te átkod fiam, csak hallgass az én szavamra, és menj és hozd el nékem. 14 Elméne azért, és elhozá, és vivé az ő anyjának; és az ő anyja ételt készíte, a mint szereti vala az ő atya. 15 És vevé Rebeka az ő nagyobbik fiának Ézsauának drága ruháit, melyek ő nála otthon valának, és felöltözteté Jákóbot az ő kisebbik fiát. 16 A kecskegödölyék bőrével pedig beborítá az ő kezeit, és nyakának simaságát. 17 És az ételt a melyet készített vala, kenyérrel együtt adá Jákóbnak az ő fiának kezébe. 18 És beméne az ő atyjához és monda: Atyám! és az monda: Ímhol vagyok. Ki vagy te fiam? 19 Monda Jákób az ő atyjának: Én vagyok Ézsau a te elsőszülötted, aképen cselekedtem a mint parancsolád, kelj fel, kérlek, ülj le és egyél vadászatomból, hogy megáldjon engem a te lelked. 20 És monda Izsák az ő fiának: **Hogy van az, hogy ily hamar találtál, fiam?** És felele: Mert **az Úr, a te Istened hozta előmbe.** 21 És monda Izsák Jákóbnak: Jer közelebb, kérlek, hadd tapogassalak meg fiam: hogy vajjon te vagy-e az én fiam Ézsau vagy nem? 22 Oda méne tehát Jákób Izsákhöz az ő atyjához, a ki megtapogatván őt, monda: A szó Jákób szava, de a kezek Ézsau kezei. **23 És nem ismeré meg őt, mivelhogy kezei szőrösök valának mint Ézsauának az ő bátyjának kezei; annakokáért megáldá őt.** 24 És monda: Te vagy fiam Ézsau? Felele: Én vagyok. 25 Az pedig monda: Hozd ide, hadd egyem az én fiam vadászatából, hogy megáldjon téged az én lelkem; és oda vivé, és evék; bort is vive néki és ivék. 26 Akkor monda néki Izsák az ő atya: Jer közelebb fiam, és csókolj meg engem. 27 Oda méne azért, és megcsókolá őt: s megérezvén ruháinak szagát, megáldá őt, és monda: Lám az én fiamnak illatja olyan, mint a mezőnek illatja, a melyet megáldott az Úr. **28 Adjon az Isten tenéked az ég harmatából, és a föld kövérségéből, és gabonának és bornak bőségét. Zsid. 11,20. 29 Népek szolgáljanak néked és nemzetségek hajoljanak meg előtted; légy úr a te atyádfiain, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, a ki téged átkoz, és a ki téged áld, legyen áldott. rész 12,3.** 30 És lőn a mint elvégeze Izsák Jákóbnak megáldását; és épen csakhogy kiment vala Jákób az ő atyjának Izsáknak színe elől; az ő bátyja Ézsau is megjöve vadászásából. 31 És készíte ő is ételt, s vivé az ő atya elé, és monda az ő atyjának: Keljen fel az én atyám, és egyék az ő fia vadászatából, hogy áldjon meg engem a te lelked. 32 És monda néki az ő atya Izsák: Kicsoda vagy te? És monda: Én vagyok a te elsőszülött fiad Ézsau. **33 Akkor Izsák elrémüle igen nagy rémüléssel,** és monda: Ki volt hát az, a ki vadat fogott és behozá nékem, és én mindenből ettem minekelőtte te megjöttél, és megáldottam őt, és áldott is leszen. 34 A mint hallotta vala Ézsau az ő atyjának beszédét, **nagy és igen keserves kiáltással felkiálta,** és monda atyjának: Áldj meg engem is atyám. 35 Ez pedig monda: A te öcséd jöve el álnoksággal, és ő vevé el a te áldásodat. 36 Az pedig monda: Nem méltán hívják-e őt Jákóbnak? **mert immár két ízben csalt meg engemet; elvevé elsőszülöttségemet, most pedig áldásomat vevé el.** És monda: Nem tartottál-e nékem is valami áldást? **rész 25,33.** 37 Felele Izsák és monda Ézsauának: Ímé uraddá tettem őt, és minden atyjafiát szolgálul adtam néki, gabonával is borral is őt láttam el; mit míveljek azért immár veled fiam? 38 Monda Ézsau az ő atyjának: Avagy csak az az egy áldásod van-e néked atyám? Áldj meg engem, engem is atyám; és felemelé szavát **Ézsau és sír vala. Zsid. 12,17.** 39 Felele azért Izsák az ő atya, és monda néki: **Ímé kövér földön lesz lakásod, és részed lesz az ég harmatjából onnan felül; Zsid. 11,10. 40 És fegyvered után élsz, és öcsédet szolgálod. De leszen, a mikor ellene támadsz, letöröd igáját nyakadról. MIRE UTAL??** 41 Gyűlöli vala azért Ézsau Jákóbot az áldásért, a melylyel megáldotta vala őt az ő atya, és monda Ézsau az ő szívében: Közelgetnek az én atyámért való gyásznak napjai, és akkor megölöm az én öcsémet Jákóbot. **Abd. 1,10.** 42 Mikor pedig hírül vivék Rebekának, az ő nagyobbik fiának Ézsauának beszédit, elkülde és magához hívatá az ő kisebbik fiát Jákóbot, és

monda néki: Ímé Ézsau a te bátyád azzal fenyeget, hogy megöl téged. 43 Most azért fiam, hallgass az én szavamra, és kelj fel és fuss Lábánhoz az én bátyámhoz Háránba, 44 És maradj nála egy kevés ideig, míg a te bátyád haragja elmúlik; **45 Míg elfordul a te bátyád haragja te rólad, és elfelejtkezik arról a mit rajta elköveltél: akkor elküldök és haza hozatlak téged:** miért fosztatnám meg mindkettőtöktől egy napon? 46 Izsáknak pedig monda Rebeka: **Eluntam életemet a Khitteusok leányai miatt. Ha Jákób a Khitteusok leányai közül vesz feleséget, a milyenek ezek is, ez ország leányai közül valók; minek nékem az élet?** [rész 26,35. 28,8.](#)

1Móz 28

1 Előhívatá azért Izsák Jákóbot, és megáldá őt, és megparancsolá néki és monda: Ne végy feleséget a Kananeusok leányai közül. 2 Kelj fel, menj el Mésopotámiába, Bethuélnak a te anyád atyjának házához, és onnan végy magadnak feleséget, Lábánnak a te anyád bátyjának leányai közül. [Hós. 12,12.](#) **MÁSODSZORI ÁLDÁS – EZ MÁR VALÓBAN JÁKÓBNAK** **3 A mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokaságává légy; 4 És adja néked az Ábrahám áldását, tenéked, és a te magodnak te veled egybe; hogy örökség szerint bírdad a földet, melyen jövevény voltál, melyet az Isten adott vala Ábrahámnak. [Csel. 7,5.](#) 5 Elbocsátá azért Izsák Jákóbot, hogy menjen Mésopotámiába Lábánhoz a Siriabeli Bethuél fiához, Rebekának, Jákób és Ézsau anyjának bátyjához. 6 És látá Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákóbot, és elbocsátotta őt Mésopotámiába, hogy onnan vegyen magának feleséget; és hogy mikor áldja vala, parancsola néki, és monda: Ne végy feleséget a Kananeusok leányai közül; 7 És hogy Jákób hallgata atyja és anyja szavára, és el is ment Mésopotámiába; 8 És látá Ézsau, hogy a Kananeusok leányai nem tetszenek Izsáknak az ő atyjának: 9 Elméne Ézsau Ismáelhez, és feleségül vevé még az ő feleségeihez Ismáelnek az Ábrahám fiának leányát Mahaláthot, Nebajóthnak húgát. 10 Jákób pedig kiindula Beérsebából, és Hárán felé tartott. **11 És juta egy helyre, holott meghála, mivelhogy a nap lement vala: és vőn egyet annak a helynek kövei közül, és feje alá tevé; és lefeküvék azon a helyen.** [Ján. 1,52.](#) 12 És álmod látá: Ímé egy lajtorja vala a földön felállítva, melynek teteje az eget éri vala, és ímé az Istennek Angyalai fel- és alájárnak vala azon. 13 És ímé az Úr áll vala azon és szóla: **Én vagyok az Úr, Ábrahámnak a te atyádnak Istene, és Izsáknak Istene; ezt a földet a melyen fekszel néked adom és a te magodnak.** [rész 35,1. 48,3.](#) 14 És a te magod olyan léssen mint a földnek pora, és terjeszkedel nyugatra és keletre, északra és délre, és te benned és a te magodban áldatnak meg a föld minden nemzetségei. [rész 13,16. rész 12,3. 18,18. 22,18. 26,4.](#) 15 És ímé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahova menédesz, és visszahozzalak e földre; mert el nem hagylak téged, míg be nem teljesítem a mit néked mondtam. 16 Jákób pedig fölébredvén álmából, monda: **Bizonyára az Úr van e helyen, és én nem tudtam.** 17 Megrémüle annak okáért és monda: Mily rettenetes ez a hely; nem egyéb ez, hanem Istennek háza, és az égnek kapuja. 18 És felkele Jákób reggel, és vevé azt a követ, melyet feje alá tett vala, és oszlopul állítá fel azt, és olajat öntötte annak tetejére; [rész 31,13. rész 35,14.](#) 19 És nevezé annak a helynek nevét Béthelnek, az előtt pedig Lúz vala annak a városnak neve. 20 És fogadást tőn Jákób, monda: Ha az Isten velem leendő, és megőriz engem ezen az úton, a melyen most járok, és ha ételül kenyeret s öltözetül ruhát adánd nékem; 21 És békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr leendő az én Istenem; 22 És ez a kő, a melyet oszlopul állítottam fel, Isten háza léssen, és valamit adándasz nékem, annak tizedét néked adom. **(A TEMPLOM EREDETE?)****

1Móz 29

1 Jákób azután lábára kelvén, elméne a napkeletre lakók földére. 2 És látá, hogy ímé egy kút van a mezőben, és hogy ott **három falka juh** hever vala. Mert abból a kútból itatják vala a nyájakat; de a kútnak száján nagy kő vala: 3 Mikor pedig ott valamennyi nyáj összeverődik, elgördítik a követ a kút szájáról és megitatják a juhokat s ismét helyére teszik a követ, a kút

szájára. 4 És monda nékik Jákób: Honnan valók vagytok atyámfiai? És mondának: Háránból valók vagyunk. 5 És monda nékik: Ismeritek-e Lábánt, a Nákhor fiát? s azok felelének: Ismerjük. 6 Azután monda nékik: Egészségben van-e? s azok mondának: Egészségben van, és az ő leánya **Rákhel ímhol jó a juhokkal.** 7 És monda Jákób: Ímé még nagy fenn van a nap, nincs ideje hogy betereljék a marhát: itassátok meg a juhokat, és menjetek, legeltessetek. 8 Azok pedig felelének: Nem tehetjük míg valamennyi nyáj össze nem verődik, és el nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megitathassuk a juhokat. 9 Még beszélget vala velők, mikor megérkezék Rákhel az ő atyja juhaival, melyeket legeltet vala. 10 S lőn, a mint meglátá Jákób Rákhelt, Lábánnak az ő anyja bátyjának leányát, és Lábánnak az ő anyja bátyjának juhait, odalépett Jákób és elgördíté a követ a kút szájáról, és megitatá Lábánnak az ő anyja bátyjának juhait. **11 És megcsókolá Jákób Rákhelt, és nagy felszóval síra.** [rész 33.4.](#) 12 S elbeszélé Jákób Rákhelnek, hogy ő az ő atyjának rokona és hogy Rebekának fia. **Ez pedig elfuta, és megmondá az ő atyjának.** 13 És lőn mikor Lábán Jákóbnak, az ő húga fiának hírét hallá, eleibe futa, megölelé és megcsókolá őt, és bevivé az ő házába, és az mindeneket elbeszélé Lábánnak. 14 És monda néki Lábán: Bizony én csontom és testem vagy te! És nála lakék egy hónapig, [Bir. 9.2.](#) 15 És monda Lábán Jákóbnak: Avagy ingyen szolgálj-e engem azért, hogy atyámfia vagy? **Mondd meg nékem, mi legyen a béred?** 16 Vala pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak neve Lea, a kisebbiknek neve Rákhel. **17 Leának pedig gyenge szemei valának, de Rákhel szép termetű és szép tekintetű vala.** 18 **Megszereti vala azért Jákób Rákhelt, és monda: Szolgállok téged hét esztendeig Rákhelért, a te kisebbik leányodért.** [Hós. 12.12.](#) 19 És monda Lábán: Jobb néked adnom őt, hogysem másnak adjam őt, maradj én nálam. 20 Szolgálja tehát Jákób Rákhelért hét esztendeig, s csak néhány napnak tetszék az neki, annyira szereti vala őt. 21 És monda Jákób Lábánnak: Add meg nékem az én feleségemet: mert az én időm kitelt, hadd menjek be hozzá. 22 És begyűjté Lábán annak a helynek minden népét, és szerze lakodalmat. **23 Estve pedig vevé az ő leányát Leát, és bevivé hozzá, a ki beméne ő hozzá.** 24 És Lábán az ő szolgálóját Zilpát, szolgálóul adá az ő leányának Leának. **25 És reggelre kelve: Ímé ez Lea!** Monda azért Lábánnak: Mit cselekedtél én velem? Avagy nem Rákhelért szolgáltalak-e én tégedet? Miért csaltál meg engem? **26 Lábán pedig monda: Nem szokás nálunk, hogy a kisebbiket oda adják a nagyobbik előtt.** 27 Töltsd ki ennek hetét, azután amazt is néked adjuk a szolgálatért, melylyel majd szolgálsz nálam még más hét esztendeig. [Bir. 14.12. 17.](#) **28 Jákób tehát aképen cselekedék, kitölté azt a hetet; ez pedig néki adá Rákhelt, az ő leányát feleségül.** 29 És adá Lábán az ő leányának Rákhelnek, az ő szolgálóját Bilhát, hogy néki szolgálója legyen. 30 És beméne Rákhelhez is, és inkább szereté Rákhelt, hogysem Leát és szolgálja ő nála még más hét esztendeig. 31 És meglátá az Úr Lea megvetett voltát, és megnyitá annak méhét. Rákhel pedig magtalan vala. 32 Fogada azért Lea az ő méhében és szüle fiat, és nevezé nevét Rúbennek, mert azt mondja vala: Meglátta az Úr az én nyomorúságomat; most már szeretni fog engem az én férjem. 33 Azután ismét teherbe esék és szüle fiat, és monda: Mivelhogy meghallotta az Úr megvetett voltomat, azért adta nékem ezt is; és nevezé nevét Simeonnak. 34 És megint teherbe esék és szüle fiat, és monda: **Most már ragaszkodni fog hozzám az én férjem, mert három fiat szültem néki; azért nevezé nevét Lévinek.** 35 És ismét teherbe esék, és fiat szüle és mondá: Most már hálákat adok az Úrnak; azért nevezé nevét Júdanak, és megszűnék a szüléstől. [Mát. 1.2.](#)

1Móz 30

1 És látá Rákhel, hogy ő nem szüle Jákóbnak, irigykedni kezdé Rákhel az ő nénjére, és monda Jákóbnak: **Adj nékem gyermekeket, mert ha nem, meghalok.** 2 Felgerjede azért Jákób haragja Rákhel ellen, és monda: Avagy Isten vagyok-e én, ki megtagadta tőled a méhnek gyümölcsét. 3 És monda ez: Ímhol az én szolgálóm Bilha, menj be hozzá, hogy **szüljön az én térdeimen, és én is megépüljek ő általa.** 4 Adá tehát néki az ő szolgálóját Bilhát feleségül, és

beméne ahhoz Jákób. 5 És teherbe esék Bilha és szüle Jákóbnak fiat. 6 És monda Rákhel: Ítélt felőlem az Isten, és meg is hallgatta szavamat, és adott énnékem fiat: **azért nevezé nevét Dánnak.** 7 Ismét fogada az ő méhében, és szüle Bilha, a Rákhel szolgálója más fiat is Jákóbnak. 8 És monda Rákhel: Nagy tusakodással tusakodtam az én nénémmel, és győztem; azért nevezé nevét Nafthalinak. 9 Látván pedig Lea hogy ő megszűnt a szüléstől, vevé az ő szolgálóját Zilpát, és adá azt Jákóbnak feleségül. 10 És szüle Zilpa, Lea szolgálója, fiat Jákóbnak. 11 És monda Lea: Szerencsére! és nevezé nevét Gádnak! 12 És szüle Zilpa, Lea szolgálója, más fiat is Jákóbnak. 13 És monda Lea: Oh én boldogságom! bizony boldognak mondanak engem az asszonyok: és nevezé nevét Ásernek. **14 És kiméne Rúben búzaaratáskor, és találta a mezőn mandragóra-bogyókat s vivé azokat az ő anyjának, Leának. És monda Rákhel Leának: Adj nékem kérlek a fiad mandragóra-bogyóiból.** 15 Az pedig monda néki: Talán keveselled, hogy elvetted tőlem az én férjemet, s a fiam mandragóra-bogyóit is elvennéd tőlem? És monda Rákhel: **Háljon veled hát az éjjel a te fiad mandragóra-bogyóiért.** 16 Mikor Jákób este a mezőről jöve, eleibe méne Lea, és monda: Én hozzám jöjj be, mert megvettelek a fiam mandragóra-bogyóiért; és nála hála azon éjszaka. 17 És meghallgatá Isten Leát, mert fogada az ő méhében és szüle Jákóbnak ötödik fiat. 18 És monda Lea: Megadta az Isten jutalmamat, a miért szolgálómat férjemnek adtam; azért nevezé nevét Izsakhárnak. 19 És ismét fogada az ő méhében Lea, és szüle hatodik fiat Jákóbnak. 20 És monda Lea: Megajándékozott az Isten engem jó ajándékkal; most már velem lakik az én férjem, mert hat fiat szültem néki, és nevezé nevét Zebulonnak. 21 Annakutána szüle leányt, és nevezé nevét Dínának. **22 Megemlékezék pedig az Isten Rákhelről; és meghallgatá őt az Isten és megnyitá az ő méhét.** 23 És fogada méhében, és szüle fiat, s monda: **Elvévén Isten az én gyalázatomat.** 24 És nevezé nevét Józsefnek, mondván: **Adjon ehhez az Úr nékem más fiat is.** 25 És lőn, a mint szülte vala Rákhel Józsefet, monda Jákób Lábánnak: **Bocsáss el engemet, hadd menjek el az én helyembe, az én hazámba.** 26 Add meg nékem az én feleségeimet és magzatimat, a kikért szolgáltalak téged, hadd menjek el, mert te tudod az én szolgálatomat, a melylyel szolgáltalak téged. 27 És monda néki Lábán: Vajha kedvet találtam volna szemeid előtt! Úgy sejtem, hogy te éretted áldott meg engem az Úr. 28 És monda: Szabj bért magadnak és én megadom. 29 Ez pedig monda: Te tudod mimódon szolgáltalak téged, és hogy mivé lett nálam a te jószágod. 30 Mert a mi kevesed vala én előttem, sokra szaporodott, és megáldott az Úr téged az én lábam nyomán. Immár mikor tehetek valamit a magam házáért is? 31 És monda Lábán: Mit adjak néked? Felele Jákób: Ne adj nékem semmit; juhaidat ismét legeltetem és őrizem, ha nekem ezt a dolgot megteszed: **32 Nyájaidat ma mind végig járom, minden pettyegetett és tarka bárányt kiszagatok közülök, és minden fekete bárányt a juhok közül, s a tarkát és pettyegetett a kecskék közül, s legyen ez az én bérem.** 33 S a mikor majd bérem iránt eljövöndesz, mi előtted lesz, becsületességemről ez felel: **a mi nem pettyegetett vagy tarka a kecskék, s nem fekete a juhok közt, az mind lopott jószág nálam.** 34 És monda Lábán: **Ám legyen: Vajha a te beszéded szerint lenne.** 35 Külön választá azért azon a napon a pettyegetett és tarka kosokat, és minden csíkos lábú és tarka kecskét, mind a melyikben valami fehérség vala, és minden feketét a juhok közül, és adá az ő fiainak keze alá. 36 És három napi járó földet vete maga közé és Jákób közé; Jákób pedig legelteti vala Lábán egyéb juhait. 37 És vőn Jákób zöld nyár-, mogyoró- és gesztenye-vesszőket, és meghántá azokat fehéresen csíkosra, hogy látható legyen a vesszők fehére. 38 És a vesszőket, melyeket meghántott vala, felállítá a csatornába, az itató válúba, melyekre a juhok inni járnak vala, szembe a juhokkal, hogy foganjanak, mikor inni jönnek. 39 És a juhok a vesszők előtt foganának és ellenek vala csíkos lábúakat, pettyegetetteket és tarkákat. 40 Azután külön szakasztá Jákób ezeket a bárányokat, és a Lábán nyáját arcczal fordítja vala a csíkos lábú és fekete bárányokra; így szerze magának külön falkákat, melyeket nem ereszte a Lábán juhai közé. 41 És lőn, hogy mikor a nyáj java részének vala párzási ideje, akkor Jákób a vesszőket oda raká a válúba a juhok eleibe, hogy a vesszőket

látva foganjanak. 42 De mikor satnya vala a nyáj, nem rakja vala oda s ily módon Lábánéi lőnek a satnyák, a java pedig Jákóbé. 43 És felette igen meggazdagodék a férfiú; és vala néki sok juha, szolgálója, szolgálja, tevéje és számar.

1Móz 31

1 És meghallá a Lábán fiainak beszédét, kik ezt mondják vala: Valamije volt atyánknak, mind elvette Jákób; és atyánkéből szerezte mind e gazdagságot. 2 És látá Jákób a Lábán orcáját, hogy ímé nem olyan ő hozzá mint annakelőtte. 3 Monda pedig az Úr Jákóbnak: Térj meg atyáid földére, a te rokonságod közé, és veled lészek. [vers 13.](#) 4 Elkülde tehát Jákób, és kihívatá magához Rákhelt és Leát a mezőre az ő nyájához. 5 És monda nékik: Látom atyátok orcáját, hogy nem olyan hozzám, mint ennekelőtte; de az én atyám Istene velem volt. 6 Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőm szerint szolgáltam atyátokat. 7 De atyátok engem megcsalt s tízszer is megváltoztatta béremet; mindazáltal az Isten nem engedte, hogy nékem kárt tehessen. [vers 41.](#) 8 Mikor azt mondotta: **A pettyegetettek legyenek a te béred, a juhok mind pettyegetetteket ellenek vala. Ha azt mondotta: A csíkos lábúak legyenek a te béred, a juhok mind csíkos lábúakat ellenek vala.** 9 Így vette el Isten atyátok jószágát és nékem adta. [vers 16.](#) 10 Mert lőn a juhok foganásának idejekor, szemeimet felemelém, és látom vala álomban, hogy ímé a juhokat hágó kosok csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák. 11 Akkor monda nékem az Isten Angyala álomban: Jákób. És felelék: Ímhol vagyok. 12 És ő monda: Emeld fel szemeidet és lásd, hogy a mely kosok a juhokat hágják, azok mind csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák. Mert mindazt láttam, a mit veled Lábán cselekeszik vala. 13 Én vagyok ama Béthelnek Istene, a hol emlékoszlopot kentél fel, és a hol fogadást tettél nékem. Most kelj fel, menj ki e földről, és térj vissza szülőföldre. [rész 28,18.](#) 14 És felele Rákhel és Lea, és mondának néki: **Vajjon vagy-on-é még nekünk valami részünk és örökségünk a mi atyánk házában? 15 Avagy nem úgy tartott-é minket mint idegeneket? midőn minket eladott, és értékünket is teljesen megemésztette. 16 Mert mind ez a gazdagság, melyet Isten vett el a mi atyánktól, miénk és a mi fiainké. Most azért valamit néked az Isten mondott, azt cselekedjed. vers 9, vers 13.** 17 Felkele tehát Jákób, és feltevé gyermekeit és feleségeit a tevékre; 18 És elvivé minden nyáját, és minden keresményét, melyet keresett vala; minden jószágát, melyet szerzett vala Mésopotámiában, hogy elmenjen az ő atyjához Izsákhöz Kanaán földére. 19 Lábán pedig elment vala juhait nyírni; **azonközben ellopá Rákhel a házi bálványokat,** melyek atyjánál valának. 20 Jákób pedig meglopá a Siriabeli Lábánnak szívét, mivelhogy nem adá tudtára, hogy szökni akar. 21 Megszökék tehát mindenestől, és felkelvén, általméne a folyóvízen, és Gileád hegye felé tart. 22 És mikor harmad napra megmondák Lábánnak, hogy Jákób elszökött; 23 Maga mellé vevén az ő rokonait, hét napi járó földig űzé őket; és eléré a Gileád hegyén. 24 Isten pedig megjelenék a Siriabeli Lábánnak éjjel álomban, és monda néki: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se rosszat ne szólj. [vers 29.](#) 25 Mikor eléré Lábán Jákóbot, s Jákób a hegyen voná fel sátorát; Lábán is a Gileád hegyén voná fel az ő rokonaival egybe. 26 És monda Lábán Jákóbnak: Mit cselekedtél, hogy megloptad szívemet, és leányaimat fegyverrel nyert foglyokként vitted el? [vers 20.](#) 27 Miért futottál el titkon, s loptál meg engem? miért nem jelentetted nékem, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekszóval, dob- és hegedűszóval? 28 És nem engedted meg, hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat. Ez egyszer bolondul cselekedtél. 29 Volna erőm hozzá, hogy rosszat tegyek veletek, de a ti atyátok Istene tegnap éjszaka megszólíta engem, ezt mondván: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se rosszat ne szólj. [vers 24.](#) 30 Hogyha pedig immár el akartál menni, mivelhogy nagy kívánsággal kívánoztál atyád házához: miért loptad el az én isteneimet? 31 Felelvén pedig Jákób, monda Lábánnak: Mert félttem, mert gondolom vala, hogy talán elveszed a te leányaidat én tőlem erővel. 32 A kinél pedig megtalálod a te isteneidet, ne éljen az. Atyánkfiai előtt vizsgálj meg, mid van nálam, és vidd el. Mert nem tudja vala Jákób, hogy Rákhel lopta el azokat. 33 Beméne tehát Lábán Jákób sátorába, és Lea sátorába, és a két szolgáló sátorába, és

nem találá meg; akkor kiméne Lea sátorából, és méne a Rákhel sátorába. **34 Rákhel pedig vette vala a házi bálványokat, és tette vala azokat egy tevének a nyergébe, és rájok üle; Lábán pedig felhányá az egész sátort, és nem találta vala meg azokat.** 35 Akkor monda az ő atyjának: Ne haragudjék az én uram, hogy fel nem kelhetek előtted, mert **asszonyok baja van rajtam.** Keresé tehát, de nem találá a házi bálványokat. 36 Jákób pedig haragra gerjede s feddődék Lábánnal. Megszólala Jákób és monda Lábánnak: Mi a vétkem, és mi a bűnöm, hogy üldözőbe vettél? 37 Bezzeg minden holmimat felhánytad, mit találtál a magad házi holmija közül valót? add elő itt az én rokonaim és a te rokonaid előtt, hogy tegyenek ítéletet kettőnk között. 38 Immár húsz esztendeje vagyok nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el, és nyájad kosait nem ettem meg. [vers 41.](#) 39 A mit a vad megszaggatott, nem vittem hozzád, én fizettem meg azt; tölem követelted a nappal lopottat, mint az éjjel lopottat is. [2Móz. 22,12.](#) 40 Úgy voltam hogy nappal a hőség emésztett, éjjel pedig a hideg; és az álom távol maradt szemeimtől. 41 Immár húsz esztendeje hogy házadnál vagyok; tizennégy esztendeig szolgáltalak két leányodért, és hat esztendeig juhaidért; te pedig béremet tízszer is megváltoztattad. [vers 7.](#) 42 Ha az én atyám Istene, Ábrahám Istene, és az Izsák félelme velem nem volt volna, bizony most üresen bocsátanál el engem, de megtekintette Isten az én nyomorúságomat és kezeim munkáját, és megfeddett téged tegnap éjjel. 43 Felele pedig Lábán és monda Jákóbnak: A leányok én leányaim és a fiak én fiaim, és a nyáj az én nyájam, s valamit látsz mind az enyim, de **mit tehetek ma ezeknek az én leányaimnak, vagy az ő magzatjaiknak, a kiket szültek?** 44 **Most tehát jer, kössünk szövetséget, én meg te, hogy az legyen bizonyosságul közöttem és közötted.** 45 **És vőn Jákób egy követ, és felemelé azt emlékoszlopul.** 46 És monda Jákób az ő atyjafiaiinak: **Szedjetek köveket! És gyűjténék köveket, és csinálának rakást; és evének ott a rakáson.** [vers 23. 54.](#) 47 És nevezé azt Lábán Jegár-Sahaduthának, Jákób pedig nevezé Gálhédnek. 48 És mondja vala Lábán: E rakás bizonyág ma, közöttem és közötted, azért nevezék Gálhédnek. 49 És Miczpának, mivelhogy monda: Az Úr legyen vigyázó közöttem és te közötted, a mikor egymástól elválunk. 50 Ha az én leányaimat nyomorgatándod, és ha az én leányaimon kívül több feleséget veéndesz, senki sincs ugyan velünk; de meglásd: Isten a bizonyág én közöttem és te közötted. 51 És monda Lábán Jákóbnak: Ímé e rakás kő és ímé ez emlékoszlop, a melyet raktam én közöttem és te közötted, **52 Bizonyág legyen e rakás kő, és bizonyág ez az emlékoszlop, hogy sem én nem megyek el e rakás kő mellett te hozzád, sem te nem jössz át én hozzám e rakás kő, és ez emlékoszlop mellett gonosz végre.** 53 Az Ábrahám Istene és a Nákhor Istene, és az ő atyjok Istene tegyenek ítéletet közöttünk: És megesküvék Jákób az ő atyjának Izsáknak félelmére. 54 Akkor Jákób áldozatot öle ott a hegyen, és vendégségbe hívá az ő rokonait. És vendégeskedtek vala, s meghálának a hegyen. 55 Reggel pedig felkele Lábán és megcsókolá fiait és leányait és megáldá őket. Azután elméne Lábán, és visszatére az ő helyére.

1Móz 32

1 Jákób tovább méne az ő útján, és **szembe jövének vele az Isten Angyalai.** 2 **És monda Jákób mikor azokat látja vala: Isten tábora ez;** és nevezé annak a helynek nevét **Mahanáimnak.** [Józs. 13,26.](#) 3 Azután küldé Jákób követeket maga előtt Ézsauhoz az ő bátyjához, Széir földébe, Edóm mezőségébe, 4 És parancsola azoknak mondván: Így szóljatok az én uramnak Ézsauinak: Ezt mondja a te szolgád Jákób: Lábánnál tartózkodtam és időztem mind ekkorig. 5 Vannak pedig nékem ökreim és szamaraim, juhaim, szolgálím és szolgálóim, azért híradásul követséget küldök az én uramhoz, hogy kedvet találjak szemeid előtt. 6 És megtérének Jákóbbhoz a követek, mondván: **Elmentünk vala a te atyádfiához Ézsauhoz, és már jön is elődbe, és négyszáz férfi van vele.** 7 **Igen megíjede Jákób** és féltében a népet, mely vele vala, a juhokat, a barmokat és a tevéket két seregbe osztá. 8 És monda: Ha eljön Ézsau az egyik seregbe, és azt levágja, a hátramaradt sereg megszabadul. 9 És monda Jákób: **Óh én atyámnak Ábrahámnak Istene, és én atyámnak Izsáknak Istene, Jehova! ki**

azt mondád nekem: Térj vissza hazádba, a te rokonságod közé, s jól tészek veled: **rész 31,13.** 10 Kisebb vagyok minden te jótéteményednél és minden te hűségednél, a melyeket a te szolgálóddal cselekedtél; mert csak pálczámmal mentem vala által ezen a Jordánon, most pedig két sereggé lettem. 11 Szabadíts meg, kérlek, engem az én bátyám kezéből, Ézsau kezéből; mert félek ő tőle, hogy rajtam üt és levág engem, az anyát a fiakkal egybe. 12 Te pedig azt mondtad: Jól tévén jól tészek te veled, és a te magodat olyanná tészem mint a tenger fővénye, mely meg nem számláltathatik sokasága miatt. 13 És ott hála azon éjjel: és választá abból, a mi kezénél vala, ajándékot Ézsauinak az ő bátyjának: 14 Kétszáz kecskét, és húsz bakot; kétszáz juhot, és húsz kost; 15 Harmincz szoptatós tevét s azok fiait; negyven tehenet, és tíz tulkot: húsz nőstény szamarat, és tíz szamár vehet. 16 És szolgálói kezébe adá, minden nyáját külön-külön, és monda az ő szolgálóinak: Menjete el én előttem, és közt hagyjatok nyáj és nyáj között. 17 És parancsola az elsőnek, mondván: Ha az én bátyám Ézsau előtalál és megkérdez téged, mondván: Ki embere vagy? Hová mégy? És kiéi ezek előtted? 18 Akkor azt mondjad: Szolgádé Jákóbé; ajándék az, a melyet küld az én uramnak Ézsauinak, és ímé ő maga is jön utánunk. 19 Ugyanazt parancsola a másíknak, a harmadíknak, és mindazoknak, kik a nyájak után mennek vala, mondván: Ilyen szóval szóljatok Ézsauinak, mikor vele találkoztok. 20 Ezt is mondjátok: Ímé Jákób a te szolgád utánunk jó ; mert így gondolkodik vala: Megengesztelem őt az ajándékkal, mely előttem megy, és azután leszek szembe vele, talán kedves lesz személyem előtte. 21 Előlméne tehát az ajándék; ő pedig azon éjjel a seregnél hála. 22 Felkele pedig ő azon éjszaka és vevé két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és általméne a Jabbók révén. 23 Vevé hát azokat és átköltözteté a vízen, azután átköltözteté mindenét valamiye vala. **24 Jákób pedig egyedül marada és tusakodik vala ő vele egy férfiú, egész a hajnal feljöveteleig. Hős. 12,3. 4.** 25 Aki mikor látá, hogy nem vehet rajta erőt, megilleté csípőjének forgócsontját, és kiméne helyéből Jákób csípőjének forgócsontja a vele való tusakodás közben. 26 És monda: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. És monda Jákób : Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet. 27 És monda néki: Mi a te neved? És ő monda: Jákób. 28 Amaz pedig monda: Nem Jákóbnak mondatik ezután a te neved, hanem Izráelnek; mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. 29 És megkérde Jákób, és monda: Mondd meg, kérlek, a te nevedet. Az pedig monda: Ugyan miért kérded az én nevémet? És megáldá őt ott. Bir. 13,17. 18.

NÉVADÁS (JÁKÓB/IZRAEL) ÉS NÉVTAGADÁS („VALAKI”)

30 Nevezé azért Jákób annak a helynek nevét Peniélnek: mert látám az Istent színről színre, és megszabadult az én lelkem. 2Móz. 33,11. 31 És a nap felkél vala rajta, amint elméne Peniél mellett, ő pedig sántít vala csípőjére. 32 Azért nem eszik Izráel fiai a csípő forgócsontjának inahúsát mind e mai napig, mivelhogy illetve vala Jákób csípője forgócsontjának inahúsa.

1Móz 33

1 Jákób pedig felemelé szemeit és látá, hogy ímé Ézsau jó vala, és négyszáz férfiú ő vele; megosztá azért a gyermekeket Lea mellé, Rákhel mellé, és két szolgálója mellé. 2 És előreállítá a szolgálókat és azok gyermekeit, ezek után Leát és az ő gyermekeit, Rákhelt pedig és Józsefet leghátul. 3 **Maga pedig előttök megy vala, és hétszer hajtá meg magát a földig, a míg bátyjához juta.** 4 Ézsau pedig eleibe futamodék és megölelé őt, nyakába borúla, s megsókolá őt, és sírának. rész 29,11. 5 És felemelé szemeit s látá az asszonyokat és a gyermekeket, és monda: Kicsodák ezek teveled? Ő pedig monda: A gyermekek, kikkel Isten megajándékozta a te szolgálodat. 6 És közelítének a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajták magokat. 7 Elérkezék Lea is az ő gyermekeivel, és meghajták magokat; utoljára érkezék József és Rákhel, és ők is meghajták magokat. 8 És monda Ézsau: Mire való ez az egész sereg, melyet előltalálék? És felele: Hogy kedvet találjak az én uram szemei előtt. 9 És monda Ézsau: Van nekem elég, jó öcsém, legyen tiéd, a mi a tiéd. 10 Monda pedig Jákób: Ne úgy, kérlek, hanem

ha kedvet találtam szemeid előtt, fogadd el ajándékomat az én kezemből; **mert a te orczádat úgy néztem, mintha az Isten orczáját látnám, és te kegyesen fogadál engem.** 11 Vedd el kérlek az én ajándékomat, melyet hoztam néked, mivelhogy az Isten kegyelmesen cselekedett én velem, és mindenem van nékem. És unszoló őt, és elvevé. 12 És monda: Induljunk, menjünk el, és én előtted megyek. 13 Felele néki Jákób : Az én uram jól tudja, hogy e gyermekek gyengék, és hogy szoptatós juhokkal és barmokkal vagyok körül, a melyeket ha csak egy napig zaklatnak is, a nyájak mind elhullanak. 14 Menjen el azért az én uram az ő szolgálja előtt, én is elballagok lassan, a jószág lépése szerint, a mely előttem van, és a gyermekek lépése szerint, míg eljutok az én uramhoz Széirbe. 15 És monda Ézsau: Hadd rendeljek melléd néhányat a nép közül, mely velem van. S ez monda: Minek az? csak kedvet találjak az én uram szemei előtt. 16 Visszatérek tehát Ézsau még az nap az ő útján Széir felé. 17 Jákób pedig méne Szukkóthba és **építé magának házat, barmainak pedig hajlékokat csinála, s azért nevezé a hely nevét Szukkóthnak.** 18 Annakutána minden bántás nélkül méne Jákób Mésopotámiából jövet Sekhem városába, mely vala a Kanaán földén, és letelepedék a város előtt. Józs. 24,32. Csel. 7,16. 19 És megvevé a mezőnek azt a részét, a hol sátorát felvonta vala, Khámornak a Sekhem atyjának fiaitól száz pénzen. 20 És oltárt állíta ott, és nevezé azt ily névvel: Isten, Izráel Istene.

1Móz 34

1 Kiméne pedig Dína, Leának leánya, kit Jákóbnak szült vala, hogy meglátogassa annak a földnek leányait. rész 30,21. 2 És meglátá őt Sekhem, a Khivveus Khámornak, az ország fejedelmének fia, és **elragadá őt, és vele hála és erőszakot tesz vala rajta.** 3 És ragaszkodék az ő lelke Dínához a Jákób leányához, és megszereté a leányt és szívéhez szól vala a leálynak. 4 Szóla pedig Sekhem Khámornak az ő atyjának, mondván: Vedd nékem feleségül ezt a leányt. 5 És meghallá Jákób, hogy megszeplősítette Dínát, az ő leányát, fiai pedig a mezőn valának a barommal, azért veszteg marada Jákób, míg azok megjövének. 6 És kiméne Khámor, Sekhem atyja Jákóbhoz, hogy szóljon vele. 7 Mikor Jákób fiai megjövének a mezőről és meghallák a dolgot, elkeseredének s nagyon megharaguvának azok az emberek, azért hogy ocsmányságot cselekedett Izráelben, Jákób leányával hálván, a minek nem kellett volna történni. 8 És szóla nékik Khámor, mondván: Az én fiam Sekhem, lelkéből szereti a ti leányotokat, kérlek, adjátok azt néki feleségül. 9 És szerezetek velünk sógorságot: a ti leányaitokat adjátok nekünk, és a mi leányainkat vegyétek magatoknak, 10 És lakjatok velünk; a föld előttetek van, lakjátok, s kereskedjete rajta és bírjátok azt. 11 Sekhem is monda a Dína atyjának és az ő bátyjainak: Hadd találjak kedvet előttetek, és valamit mondotok nékem, megadom. rész 33,15. 12 Akármily nagy jegyadományt és ajándékot kívántok, megadom a mint mondjátok nékem, csak adjátok nékem a leányt feleségül. 13 A Jákób fiai pedig álnokul felelének Sekhemnek és Khámornak az ő atyjának, és szólának, mivelhogy megszeplősítette Dínát az ő húgokat, 14 És mondanak nékik: Nem mívelhetjük e dolgot, hogy a mi húgunkat körülmetélkedetlen férfiúnak adjuk; mert ez nekünk gyalázat volna. rész 17,10. 11. 15 Veletek csak úgy egyezünk, ha hasonlókká lesztek hozzánk, hogy minden férfiú körülmetélkedjék ti köztetek. 16 Így a mi leányainkat néktek adjuk, és a ti leányaitokat magunknak vesszük, veletek lakozunk, és egy néppé leszünk; 17 Hogyha pedig nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjete: felveszszük a mi leányunkat és elmegyünk. 18 És tetszék azoknak beszéde Khámornak, és Sekhemnek a Khámor fiának. 19 Nem is halasztá az ifjú a dolog véghezvitelét, mivelhogy igen szereti vala a Jákób leányát; néki pedig atyja házanépe között mindenkinél nagyobb becsülete vala. 20 Elméne azért Khámor és Sekhem az ő fia az ő városuk kapujába; és szólának az ő városuk férfijaival, mondván: 21 Ezek az emberek békességesek velünk, hadd lakjanak e földön, és kereskedjenek benne, mert imé e föld elég tágas nekik; az ő leányaikat vegyük magunknak feleségül, és a mi leányainkat adjuk nekik. 22 De csak úgy egyeznek bele e férfiak, hogy velünk lakjanak és egy néppé legyenek velünk, ha minden férfiú

körülmetélkedik közöttünk, a miképen ők is körül vannak metélkedve. 23 Nyájai, jószáguk, és minden barmuk nemde nem miéink lesznek-é? csak egyezzünk meg velök, akkor velünk laknak. 24 És engedének Khámornak, és Sekhemnek az ő fiának mindenek, a kik az ő városa kapuján kijárnak vala, és **körülmetélkedék minden férfiú, a ki az ő városa kapuján kijár vala**. 25 És lőn harmadnapon, **mikor ezek a seb fájdalmában valának, a Jákób két fia, Simeon és Lévi, Dínának bátyjai, fegyvert ragadának s bátran a városra ütének és minden férfit megölének. rész 49,6**. 26 Khámort, és az ő fiát Sekhemet fegyver élére hányák, és elvivék Dínát a Sekhem házából, és kimenének. 27 A Jákób fiai a megölteknek esének és feldúlák a várost, mivelhogy megszeplősítették vala az ő hűgokat. 28 Azok juhait, barmait, szamarait, és valami a városban, és a mezőn vala, elvivék. 29 És minden gazdagságukat, minden gyermekeiket és feleségeiket fogva vivék és elrablák, és mindent a mi a házban vala. **30 És monda Jákób Simeonnak és Lévinek: Megháborítottatok engem, és utálatossá tettetek e föld lakosai előtt, a Kananeusok és Perizeusok előtt; én pedig kevesed magammal vagyok, és ha összegyűlnék ellenem, levágnak, és eltörölnek engem, mind házam népével egybe. rész 49,9**. 31 Azok pedig mondának: **Hát mint tisztátalan személylyel, úgy kellett-é bánni a mi hűgunkkal?**

1Móz 35

1 Monda pedig az Isten Jákóbnak: Kelj fel, eredj fel Béthelbe és telepedjél le ott; és csinálj ott oltárt amaz Istennek, ki megjelenék néked, mikor a te bátyád Ézsau előtt futsz vala. rész 28,13. rész 27,42-44. 2 Akkor monda Jákób az ő házanépének, és mind azoknak, kik vele valának: **Hányjátok el az idegen isteneket, kik köztetek vannak, és tisztítsátok meg magatokat, és változtassátok el öltözeteiteket. Józs. 24,23**. 3 És keljünk fel, és menjünk fel Béthelbe, hogy csináljak ott oltárt annak az Istennek, ki meghallgatott engem az én nyomorúságom napján, és velem volt az úton, a melyen jártam. 4 Átadák azért Jákóbnak mind az idegen isteneket, kik nálok valának, és füleikből a függőket, és elásá azokat Jákób a cserfa alatt, mely Sekhem mellett vala. 5 És elindulának. De Istennek rettentése vala a körülők való városokon, és nem üldözék a Jákób fiait. 6 Eljuta azért Jákób Lúzba, mely Kanaán földén van, azaz Béthelbe, ő maga és az egész sokaság, mely ő vele vala. 7 És építe ott oltárt, és nevezé a helyet Él-Béthelnek, mivelhogy ott jelent meg néki az Isten, mikor az ő bátyja előtt fut vala. rész 28,13. 19. 8 És meghala Débora, a Rebeka dajkája, és eltemeték Béthelen alól egy cserfa alatt, és nevezék annak nevét Allon-Bákhutnak. 9 Az Isten pedig ismét megjelenék Jákóbnak, mikor ez jöve Mésopotámiából, és megáldá őt. 10 És monda néki az Isten: **A te neved Jákób; de ne neveztesse többé a te neved Jákóbnak, hanem Izráel légyen neved. És nevezé nevét Izráelnek. rész 32,28**. 11 És monda néki az Isten: **Én vagyok a mindenható Isten, nevededjél és sokasodjál, nép és népek sokasága légyen te tőled; és királyok származzanak a te ágyéködből**. 12 És a földet, melyet adtam Ábrahámnak és Izsáknak, néked adom azt, utánad pedig a te magodnak adom a földet. 13 És felméne ő tőle az Isten azon a helyen, a hol vele szóltott vala. 14 **Jákób pedig emlékoszlopot állíta azon a helyen, a hol szóltott vele, kőoszlopot; és áldozék azon italáldozattal, és önte arra olajat. rész 28,18. 20. 22**. 15 És nevezé Jákób a hely nevét, a hol az Isten szóltott vala ő vele, **Béthelnek**. 16 És elindulának Béthelből, s mikor Efratától, hogy oda érjenek, már csak egy dűlőföldre valának, szüle Rákhel, és nehéz vala az ő szülése. 17 **S vajudása közben monda néki a bába: Ne félj, mert most is fiad lesz. 1Sám. 4,20**. 18 És mikor lelke kiméne, mert meghala, nevezé nevét Benóninak, az atyja pedig nevezé őt Benjáminnak. 19 És meghala Rákhel, és eltemetették az Efratába (azaz Bethlehembe) vivő úton. rész 48,7. 20 És emlékoszlopot állíta Jákób az ő sírja fölött. Rákhel sírjának emlékoszlopa az mind e mai napig. 21 Azután tovább költözék Izráel, és a Héder tornyán túl voná fel sátorát. 22 Lőn pedig, mikor Izráel azon a földön lakozék, elméne Rúben, és hála Bilhával, az ő atyjának ágyasával, s meghallá Izráel. Valának pedig a Jákób fiai tizenketten. rész 49,4. 23 Lea fiai: Jákób

elsőszülötte Rúben, azután Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár és Zebulon. 24 Rákhel fiai: József és Benjámin. 25 A Rákhel szolgálójának Bilhának fiai: Dán és Nafthali. 26 A Lea szolgálójának Zilpának fiai: Gád és Áser. Ezek a Jákób fiai, a kik születtek neki Mésopotámiában. 27 És eljűta Jákób Izsákhöz, az ő atyjához Mamréba, Kirját-Arbába, azaz Hebronba, a hol Ábrahám és Izsák tartózkodnak vala. **28 Valának pedig Izsák napjai száz nyolczvan esztendő. 29 És kimúlék Izsák és meghala, és takarították az ő eleihez vén korban, bételvén az étlettel; és eltemették őt az ő fiai, Ézsaú és Jákób. [rész 25,8. 9.](#)**

1Móz 36

1 Ez Ézsaúnak (azaz Edómnak) nemzetsége. [vers 8. rész 25,30.](#) 2 Ézsaú a Kananeusok leányai közül vette vala feleségeit: Adát, a Khitteus Élonnak leányát; és Oholibámát, Anáhnak leányát, a ki Khivveus Czibhón leánya vala. 3 És Boszmáthot, az Ismáel leányát, Nebajóthnak hűgát. 4 Szülé pedig Adá Ézsaúnak Elifázt; és Boszmáth szülé Rehuélt. [1Krón. 1,35.](#) 5 Oholibáma pedig szülé Jehúst, Jahlámot és Kórét. Ezek az Ézsaú fiai, kik születtek neki Kanaán földén. 6 És felvevé Ézsaú az ő feleségeit, az ő fiait, és az ő leányait, és minden házabeli lelket, minden juhait, barmait, és minden jószágát, melyet szerzett vala Kanaán földén, és elméne más országba, az ő atyjafiának Jákóbnak színe elől. 7 Mert az ő jószáguk több vala, semhogy együtt lakhattak volna, és tartózkodásuk földé nem bírja vala meg őket az ő nyájaik miatt. 8 Letelepédék tehát Ézsaú a Széir hegyén. Ézsaú pedig az Edóm. [Józs. 24,4.](#) 9 Ez Ézsaúnak az Edomiták atyjának nemzetsége a Széir hegyen. [vers 40. 41.](#) 10 Ezek Ézsaú fiainak nevei: Elifáz, Adának Ézsaú feleségének fia. Rehuél, Boszmáthnak Ézsaú feleségének fia. 11 Elifáznak fiai valának: Thémán, Omár, Czefó, Gahtám és Kenáz. 12 Thimna pedig Elifáznak, az Ézsaú fiának ágyasa vala, ki Elifáznak szülé Amálekot. Ezek Adának, Ézsaú feleségének fiai. 13 Ezek pedig a Rehuél fiai: Nakhath, Zerakh, Sammá, Mizzá. Ezek valának Boszmáthnak, Ézsaú feleségének fiai. 14 Oholibámának pedig, Ézsaú feleségének, Anáh leányának, ki Czibhón leánya volt, ezek valának fiai, kiket szüle Ézsaúnak: Jehus, Jahlám és Korakh. 15 Ezek Ézsaú fiainak fejedelmei: Elifáznak, Ézsaú elsőszülöttének fiai: Thémán fejedelem, Omár fejedelem, Czefó fejedelem, Kenáz fejedelem. 16 Korakh fejedelem, Gahtám fejedelem, Amálek fejedelem. Ezek Elifáztól való fejedelmek Edómnak országában; ezek Adá fiai. 17 Rehuélnek pedig, az Ézsaú fiának fiai ezek: Nakhath fejedelem, Zerakh fejedelem, Sammá fejedelem, Mizzá fejedelem. Ezek Rehuéltől való fejedelmek Edóm országában. Ezek Boszmáthnak, Ézsaú feleségének fiai. 18 Ezek pedig Oholibámának, Ézsaú feleségének fiai: Jehus fejedelem, Jahlám fejedelem, Korakh fejedelem. Ezek Oholibámától, Anáh leányától, Ézsaú feleségétől való fejedelmek. 19 Ezek Ézsaú fiai, és ezek azoknak fejedelmei; ez Edóm. 20 A Horeus Széirnek fiai, kik ama földön laknak vala ezek: Lótán, Sóbál, Czibhón, Anáh. [1Krón. 1,38.](#) 21 Disón, Eczer, Disán, Ezek a Horeusok fejedelmei, Széirnek fiai Edóm országában. 22 Lótánnak pedig fiai voltak: Hóri, Hémám, és Lótánnak hűga, Timna. 23 Sóbálnak fiai ezek: Halván, Mánakháth, Hébal, Sefó, Onám. 24 Czibhónnak pedig fiai ezek: Aja és Anáh, az az Anáh, ki meleg forrásokat talált a pusztában, mikor atyjának Czibhónnak szamarait legelteté. 25 Anáhnak fiai ezek: Disón és Oholibáma Anáhnak leánya. 26 Disónnak fiai ezek: Hemdán, Esbán, Ithrán, Kherán. 27 Eczernek fiai ezek: Bilhán, Zahaván, Hakán. 28 Disánnak fiai ezek: Húcz és Arán. 29 A Horeusok közül való fejedelmek pedig ezek: Lótán fejedelem, Sóbál fejedelem, Czibhón fejedelem, Anáh fejedelem. 30 Disón fejedelem, Eczer fejedelem, Disán fejedelem. Ezek a Horeusok közül való fejedelmek az ő fejedelemségök szerint, Széir tartományában. 31 Ezek pedig a királyok, kik uralkodtak Edóm földén minekelőtte Izráel fiai között király uralkodott volna. [1Krón. 1,43.](#) 32 Király vala Edómban Bela, Behor fia, s az ő városának neve Dinhába vala. 33 És meghala Bela, uralkodék helyette Jóbáb, Zerakh fia, ki Boczrából való volt. 34 És meghala Jóbáb, és uralkodék helyette a Témán földéből való Khusám. 35 És meghala Khusám és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, a ki megveré a Midiánitákat a Moáb mezején; az ő városának neve pedig Hávit vala. 36 És

meghala Hadád és uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá. 37 És meghala Szamlá és uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Rékhobóthból. 38 És meghala Saul és uralkodék helyette Báhál-Khanán, Akhbór fia. 39 És meghala Báhál-Khanán, Akhbór fia, és uralkodék helyette Hadár; és az ő városának neve Pahu, az ő feleségének pedig neve Mehetábéel, a ki Mézaháb leányának Matrédnak leánya vala. 40 Ezek pedig az Ézsaú nemzetségéből való fejedelmek nevei, az ő családjok, helyök, és nevök szerint: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetéth fejedelem. 41 Oholibámá fejedelem, Éla fejedelem, Pinon fejedelem. 42 Kenáz fejedelem, Thémán fejedelem, Mibczár fejedelem. 43 Magdiél fejedelem, Hirám fejedelem. Ezek Edóm fejedelmei az ő lakások szerint, az ő örökségök földén. Ézsaú az Edómiták atyja. [vers 9.](#)

1Móz 37

1 Jákób pedig lakozék az ő atyja bujdosásának földén, Kanaán földén. [Zsid. 11,9.](#) 2 Ezek a Jákób nemzetségének dolgai: **József tizenhét esztendőskorában** az ő bátyjaival együtt juhokat őriz vala, bojtár vala Bilhának és Zilpának az ő atyja feleségeinek fiai mellett, és József rossz híreket hord vala felőlük az ő atyjuknak. **3 Izráel pedig minden fiánál inkább szereti vala Józsefet,** mivelhogy vén korában nemzette vala őt; és czifra ruhát csináltat vala néki. 4 Mikor pedig láták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölök vala, és jó szót sem bírnak vala hozzá szólani. [rész 49,23.](#) 5 És álmot álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölök vala őt. 6 Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam. **7 Ímé kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévéim felkele és felállá; a ti kévéitek pedig körülállanak, és az én kévéim előtt meghajolnak vala.** 8 És mondának néki az ő bátyjai: **Avagy király akarsz-e lenni felettünk?** Vagy uralkodni akarsz-e rajtunk? **S annál is inkább gyűlölök vala őt álmaért és beszédéért.** 9 Más álmot is álmodék, és elbeszélé azt az ő bátyjainak, mondván: ímé megint álmot álmodtam; **ímé a nap és a hold, és tizenegy csillag meghajol vala én előttem.** 10 S elbeszélé atyjának és bátyjainak, és az ő atyja megdorgálá őt, mondván néki: Micsoda álom az a melyet álmodtál? Avagy elmegyünk-e, én és a te anyád és atyádfiai, hogy meghajtsuk magunkat te előtted a földig? **11 Irigykednek vala azért reá az ő bátyjai; az ő atyja pedig elméjében tartja vala e dolgot.** [Csel. 7,9.](#) 12 Mikor pedig az ő bátyjai elmenének Sikkhembe, **hogy az ő atyjok juhait őrizzék; 13 Monda Izráel Józsefnek: A te bátyáid avagy nem Sikkhemben legeltetnek-e?** Jöszte, és én hozzájok küldelek téged. **Ő pedig monda: Ímhol vagyok.** 14 És monda néki: Menj el, nézd meg, hogy s mint vagynak a te bátyáid és a juhok, s hozz hírt nékem. Elküldé tehát őt Hebron völgyéből, és méne Sikkhembe. 15 Előtalálá pedig őt egy ember, mikor a mezőben bolyong vala, és megkérde őt az az ember, mondván: Mit keressz? 16 És monda: Az én bátyáimat keresem, kérlek, mondd meg nékem, hol legeltetnek? 17 És monda az ember: Elmentek innen, mert hallám, hogy mondák: Menjünk Dóthánba. Elméne azért József az ő bátyjai után, és megtalálá őket Dóthánban. 18 Mikor távolról megláták, minekelőtte közel ért volna hozzájok, **összebeszélének, hogy megölik.** 19 És szólának egymás között: Ímhol jó az álomlátó! 20 Most hát jertek öljük meg őt, és vessük őt valamelyik kútba; és azt mondjuk, hogy fenevad ette meg, és meglátjuk, mi lesz az ő álmaiból. **21 Meghallá pedig Rúben és megmenté őt kezökből, és mondá: Ne üssük őt agyon.** [rész 42,22.](#) **22 És mondá nékik Rúben: Ne ontsatok vért, vessétek őt ebbe a kútba,** a mely itt a pusztában van, de kezet ne vessetek reá. Azért, hogy megszabadítsa őt kezökből, hogy visszavigye atyjához. 23 És lőn, a mint oda ére József az ő bátyjaihoz, letépték Józsefről az ő felső ruháját, a czifra ruhát, mely rajta vala. 24 És megragadák őt és beleveték a kútba; a kút pedig üres vala, nem vala víz benne. **25 Azután leülének kenyerezni,** és felemelék szemeiket, és láták, hogy ímé egy Ismáelita karaván jó vala Gileádból, és azoknak tevéi visznek vala fűszerszámot, balzsamot és mirhát, menván, hogy alávigyék Egyiptomba. **26 És monda Júda az ő atyjafiainak: Mi haszna, ha megöljük a mi atyánkfiát, és eltítkoljuk az ő**

vérét? 27 Jertek adjuk el őt az Ismáelitáknak, és ne tegyük reá kezünket, mert atyánkfia, vérünkéből való ő. És hallgatának rá az ő atyjafiai. 28 És menének arra Midiánita kereskedő férfiak, és kivonák és felhozzák Józsefet a kútból, és eladják Józsefet az Ismáelitáknak húsz ezüstpénzen: azok pedig elvívék Józsefet Égyiptomba. [Zsolt. 105,17. Csel. 7,9.](#) 29 És visszatére Rúben a kúthoz, és ímé József nem vala a kútban, és megszaggatá ruháit. 30 És megtére az ő atyjafiaihoz, és monda: **Nincsen a gyermek, és én, merre menjek én?** 31 Akkor vevék a József felső ruháját, és leölének egy kecskebakot, és belemárták a felső ruhát a vérbe. 32 És elküldék a czifra ruhát, és elvívék atyjokhoz és mondának: Ezt találtuk, ismerd meg, fiad ruhája-e vagy nem? 33 És megismeré azt, és monda: Fiam felső ruhája ez, fenevad ette meg őt, bizony széllyelszaggatta Józsefet. [rész 44,28.](#) 34 És megszaggatá Jákób ruháit, és zsákba öltözké és gyászolá az ő fiát sokáig. 35 Felkelének pedig minden ő fiai, és minden ő leányai, hogy vigasztalják őt, de nem akara vigasztalódni, hanem monda: Sírva megyek fiamhoz a sírba; és siratá őt az atya. [rész 42,38.](#) 36 A Midiániták pedig eladják őt Égyiptomba Pótifárnak, a Faraó főemberének, a testőrök főhadnagjának. [rész 39,1.](#)

1Móz 38

1 És lőn abban az időben, hogy Júda elméne az ő atyjafiatól, és betére egy Adullámbeli férfiúhoz, kinek neve Khira vala. 2 És **meglátá ott Júda egy Súah nevű Kanaánbeli férfiúnak leányát, és elvevé azt, és beméne hozzá.** [1Krn. 2,3.](#) 3 És az fogada méhében és szüle fiat, és nevezé nevét Hérnek. 4 És ismét fogada méhében, s fiat szüle, és nevezé nevét Ónánnak. 5 Még egyszer szüle fiat, és nevezé nevét Sélának, és mikor azt szülé, Khezibben vala. 6 És vőn Júda az ő elsőszülött fiának Hérnek feleséget, ennek neve Thámár vala. 7 De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala az Úr szemei előtt, és megölé őt az Úr. [4Móz. 26,19.](#) 8 És monda Júda Ónánnak: Eredj be a te bátyád feleségéhez, és vedd feleségül mint sógor, és támaszsz magot bátyádnak. 9 Ónán pedig tudja vala, hogy a magzat nem lesz az övé, azért valamikor az ő bátyja feleségéhez bemegy vala, földre vesztegeti vala el a magot, hogy bátyjának magot ne támaszszon. 10 És gonoszságnak tetszék az Úr szemei előtt, a mit cselekeszik vala, annakokáért megölé őt is. 11 És monda Júda Thámárnak, az ő menyének: Maradj özvegyen addig a te atyád házában, míg az én fiam Séla felnevekedik. Mert így gondolkodik vala: Netalán ez is meghal, mint az ő bátyjai. Elméne azért Thámár, és marada az ő atya házában. 12 Sok idő múlva meghala Súa leánya, a Júda felesége. **Júda pedig megvigasztalódék és elméne az ő juhainak nyírőihez, barátjával az Adullámbeli Khirával, Thimnába.** 13 Hírül adák pedig Thámárnak mondván: Ím a te ipad Thimnába megy juhainak nyírására. 14 Leveté azért magáról özvegyi ruháját, elfátyolozá és beburkolá magát, és leüle Enajim kapujába, mely a Thimnába vezető úton van; mert látja vala, hogy felnevekedék Séla, és még sem adák őt annak feleségül. 15 Meglátá pedig őt Júda, és tisztátalan személynek gondolá, mivelhogy befedezte vala orcáját. 16 És hozzá tére az útra és monda: Engedd meg kérlek, hogy menjek be te hozzád, mert nem tudja vala, hogy az ő menyé az. Ez pedig monda: Mit adsz nékem ha bejössz hozzám? 17 És felele: Küldök néked az én nyájamból egy kecskefiat. És az monda: Adsz-e zálogot, míg megküldöd? 18 És monda: Micsoda zálogot adjak néked? És monda: Gyűrűdet, gyűrűd zsinórját és pálczádat, mely kezeden van. Oda adá azért néki, és beméne hozzá, és teherbe ejté. 19 Azután felkele és elméne, és leveté magáról a fátyolt; és felvevé az ő özvegyi ruháját. 20 És megküldé Júda a kecskefiat az ő Adullámbeli barátjától, hogy visszavegye a zálogot az asszonytól, de nem találá azt. 21 És megkérde a helység férfait, mondván: Hol van az a felavatott parázna nő, a ki Enajim mellett az útfélen vala? És azok mondának: Nem volt erre felavatott parázna nő. 22 Visszatére tehát Júdához, és monda: Nem találám azt meg, a helység lakosai is azt mondák: Nem volt erre felavatott parázna nő. 23 És monda Júda: Tartsa magának, hogy csúffá ne legyünk; ímé én megküldöttem volt ezt a kecskefiat, te pedig nem találtad meg őt. 24 És lőn mintegy három hónap múlva, jelenték Júdának, mondván: Thámár a te menyed paráználkodott, és ímé terhes is a paráznaság miatt. És monda Júda: Vigyétek ki őt,

és égettessék meg. [5Móz. 22,23. 24.](#) 25 Mikor pedig kivitetnék, elküldé az ő ipához, mondván: Attól a férfitól vagyok terhes, a kiéi ezek. És mondá: Ismerd meg, kérlek, kié e gyűrű, e zsinór, és e pálcza. [vers 18.](#) 26 És megismeré Júda és monda: Igazabb ő nálamnál, mert bizony nem adám őt az én fiamnak Sélának; de nem ismeré őt Júda többé. [vers 11.](#) 27 És lőn az ő szülésének idején, ímé kettősök valának az ő méhében. [1Krón. 2,4.](#) 28 És lőn, hogy szülése közben az egyik kinyújtá kezét, és fogá a baba és veres fonalat köte reá, mondván: Ez jött ki először. 29 De lőn, hogy a mikor visszavoná kezét, ímé az ő testvére jöve ki. És mondá a baba: Hogy törtél te magadnak rést? Azért nevezé nevét Pérecznek. [Mát. 1,3.](#) 30 És utána kijöve az ő testvére kinek veres fonál vala kezén; és nevezé nevét Zerákhnak.

1Móz 39

1 József pedig aláviteték Égyiptomba és megvevé őt az Ismáelitáktól, kik őt oda vitték vala, egy égyiptomi ember Pótifár, a Faraó főembere, a testőrök főhadnagya. [rész 37,28.](#) 2 És az Úr Józseffel vala, és szerencsés ember vala és az ő égyiptomi urának házában vala. [vers 21. Csel. 7,9.](#) 3 Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van ő vele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent szerencséssé tesz az ő kezében: 4 Kedvessé lőn azért József az ő ura előtt, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tevé, és mindenét, a mije vala, kezére bízá. 5 És lőn az időtől fogva, hogy házában és a mije volt, mindenének gondviselőjévé tevé, megáldá az Úr az égyiptomi embernek házat Józsefért; és az Úr áldása vala mindenben, a mije csak volt a házban és a mezőn. 6 Mindent azért valamije vala József kezére bízta; és semmire sem vala gondja mellette, hanem ha az ételre, melyet megesszik vala. **József pedig szép termetű és szép arcú vala.** 7 **És lőn ezek után, hogy az ő urának felesége Józsefre veté szemeit, és monda: Hálj velem.** 8 Ő azonban vonakodék s monda az ő ura feleségének: Ímé az én uramnak én mellettem semmi gondja nincs az ő háza dolgaira, és a mije van, mindenét az én kezemre bízta. 9 Senki sincs nálamnál nagyobb az ő házában; és tőlem semmit sem tiltott meg, hanem csak téged, mivelhogy te felesége vagy; hogy követhetném hát el ezt a nagy gonosztságot és hogyan vétkezném az Isten ellen? 10 És lőn, hogy az asszony mindennap azt mondogatá Józsefnek, de ő nem hallgata reá, hogy vele háljon és vele egyesüljön. 11 Lőn azért egy napon, hogy valami dolgát végezni a házba beméne, és a háznép közül senki sem vala ott benn a házban, **12 És megragadá őt ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem. Ő pedig ott hagyá ruháját az asszony kezében és elfuta és kiméne.** 13 És mikor látja vala az asszony, hogy az a maga ruháját az ő kezében hagyta, és kifutott: 14 Összehívá a háznépet és szóla hozzájuk, mondván: Lássátok, **héber embert hozott hozzánk, hogy megcsúfoljon bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon,** s én fenszóval kiálték. 15 És lőn, a mint hallja vala, hogy fenszóval kezdék kiáltani, ruháját nálam hagyá és elfuta és kiméne. 16 Megtartá azért az ő ruháját magánál, míg az ő ura haza jöve. 17 S ilyen szókkal szóla hozzá, mondván: Bejöve hozzám a héber szolga, a kit ide hoztál, hogy szégyent hozzon reám. 18 És mikor fenszóval kezdtem kiáltani, ruháját nálam hagyá és kifuta. 19 És lőn, a mint hallja az ő ura az ő feleségének beszédeit, melyeket néki beszélt, mondván: Ilyesmiket tett velem a te szolgálád; haragra gerjede. 20 Vevé azért Józsefet az ő ura és veté őt a tömlöczbe, melyben a király foglyai valának fogva, és ott vala a tömlöczben. [Zsolt. 105,18.](#) **21 De az Úr Józseffel vala, és kiterjeszté reá az ő kegyelmességét és kedvessé tevé őt a tömlöcztartó előtt. Csel. 7,9.** 22 És a tömlöcztartó mind azokat a foglyokat, kik a tömlöczben valának, József kezébe adá, úgyhogy a mi ott történik vala, minden ő általa történék. 23 És semmi gondja nem vala a tömlöcztartónak azokra, a melyek keze alatt valának, mivelhogy **az Úr vala Józseffel, és valamit cselekszik vala, az Úr szerencséssé teszi vala.**

1Móz 40

1 És lőn ezekután, hogy az égyiptomi király **pohárnoka és sütőmestere** vétkezének az ő urok ellen, az égyiptomi király ellen. 2 Megharaguvék azért a Faraó az ő két főemberére, a főpohárnokra, és a főszütőmesterre. 3 És fogságba vetteté azokat a testőrök főhadnagjának

házában levő tömlöczbe, arra a helyre, ahol fogva vala József. 4 A testőrök főhadnagya pedig Józsefet rendelé melléjük és szolgálá nékik. És jó ideig valának fogságban. **5 És az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, a kik a tömlöczben fogva valának, látának álmot mindketten;** mindegyik külön álmot, azon egy éjjel, mindegyik az ő álmának értelme szerint. 6 És **beméne hozzájuk József reggel, látá, hogy ímé bánkódnak vala.** 7 És megkérde a Faraó főembereit, a kik az ő ura házánál vele együtt fogva valának, mondván: Miért oly komor ma a ti orcátok? 8 És mondának néki: Álmot láttunk és nincsen a ki megfejtse azt. És monda nékik József: **A megfejtés nem Isten dolga-e?** mondjátok el, kérlek, nékem. 9 Elbeszélé azért a főpohárnok az ő álmát Józsefnek, és monda néki: Álmomban ímé **egy szőlőtő** vala előttem; 10 És **a szőlőtőn három szál vessző vala,** s alighogy bimbózáék, virágozáék, és gerézdjei megérlelék a szőlőszemeket. 11 **A Faraó pohara pedig az én kezemben vala, és én vevém a szőlőszemeket és facsarám a Faraó poharába, és adom vala a poharat a Faraó kezébe.** 12 És monda néki József: Ez annak a megfejtése: a három vesszőszál, három nap. **13 Harmadnap múlva a Faraó felmagasztalja a te fejedet, és visszahelyez téged hivatalodba,** és adod a Faraó kezébe az ő poharát, az elébbi tisztet szerint, mikor az ő pohárnokja valál. 14 Csakhogy azután megemlékezzél rólam, mikor néked jól lesz dolgod, és cselekedjél, kérlek, irgalmasságot velem, emlékezzél meg rólam a Faraó előtt és szabadíts meg engem e házból. 15 Mert lopva hoztak el engem a héberék földéről, és itt sem cselekedtem semmit, hogy a tömlöczbe vessenek. 16 És látá a **főszőlőmester,** hogy jól magyaráz vala és monda Józsefnek: Álmodtam én is, hogy ímé **három kosár kalács** vala fejemben. 17 A felső kosárban pedig valának a Faraónak mindenféle süteményei, és a madarak eszik vala azokat a kosárból, az én fejemről. 18 És felele József és monda: Ez annak a magyarázatja: a három kosár, három nap. 19 Harmadnap múlva fejedet véteti a Faraó és fára akasztat fel téged, és a madarak leeszik rólad húsodat. 20 S lőn harmadnapon a Faraó születése napja, és vendégséget szerze minden ő szolgálainak, s akkor a főpohárnokot és a főszőlőmestert is fölvevé szolgálai közé. 21 És a főpohárnokot visszahelyezé pohárnokságába, és nyújtotta a poharat a Faraó kezébe. 22 A főszőlőmestert pedig felakasztatá; a miképen magyarázta vala nékik József. 23 És nem emlékezék meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfelejtkezék róla.

1Móz 41

1 Lőn pedig két esztendő múltán, hogy **a Faraó álmot látá, s ímé áll vala a folyóvíz mellett.** 2 És ímé a folyóvízből hét szép és kövér tehén jó vala ki, és legel vala a nádasban. 3 S ímé azok után más hét tehén jó vala ki a folyóvízből, rútak és ösztövérek, és oda állanak vala ama tehenek mellé a folyóvíz partján. 4 És elnyelék a rút és ösztövér tehenek a hét szép és kövér tehenet; és felserkene a Faraó. 5 És elaluvék és másodszor is álmot látá, és ímé hét gabonafej nevededik vala egy száron, mind teljes és szép. 6 És ímé azok után hét vékony s keleti szélről kiszáradt gabonafej nevededik vala. 7 És elnyelék a vékony gabonafejek a hét kövér és teljes gabonafejet. És felserkene a Faraó, és ímé álom vala. 8 Reggelre kelvén, nyugtalankodék lelkében, elküldé azért és egybehívatá Egyiptom minden jövendőmondóját, és minden bölcsét és elbeszélé nékik a Faraó az ő álmát, de senki sem vala, ki azokat megmagyarázta volna a Faraónak. 9 Szóla azért a főpohárnok a Faraónak, mondván: Az én bűneimről emlékezem e napon. 10 A Faraó megharagudt vala az ő szolgálaira, és fogságba vettetett vala engem a testőrök főhadnagyanak házába, engem és a főszőlőmestert. 11 És álmot látánk egy éjjel, én is, az is; mindegyikünk a maga álmának értelme szerint álmoda. rész 40,5. 12 **És vala velünk ott egy héber ifjú,** a testőrök főhadnagyanak szolgálja; elbeszéltek vala néki, és ő megfejté nekünk a mi álmainkat; mindegyikünknek az ő álma szerint fejté meg. 13 És lőn, hogy a miképen megfejté nekünk, úgy lőn: engem visszahelyezé hivatalomba, amazt pedig felakasztatá. 14 Elküldé azért a Faraó és hívatá Józsefet, és hamarsággal kihozák őt a tömlöczből, és megborotválkozáék, ruhát váltá és a Faraóhoz méne. Zsolt. 105,20. 15 És monda a Faraó Józsefnek: Álmot láttam és nincs a ki megmagyarázza azt: Én pedig azt hallottam rólad

beszélni, hogy ha meghallod az álmot, meg is magyarázod azt. 16 És felele József a Faraónak, mondván: **Nem én, Isten jelenti meg, a mi a Faraónak javára van.** 17 Monda azért a Faraó Józsefnek: Álmomban ímé állók vala a folyóvíz partján. 18 És ímé a folyóvízből hét kövér és szép tehén jó vala ki, és legel vala a nádasban. 19 S ímé azok után más hét tehén jó vala ki, nagyon ösztövérek, rútak és hitványak; egész Egyiptom földén nem láttam azokhoz hitványságra hasonlókat. 20 És elnyelék az ösztövér és rút tehenek, az előbbi hét kövér tehenet. 21 És azok gyomrukban valának, de nem tetszik vala meg, hogy gyomrukban volnának, mert külsejük oly rút vala, mint az előtt. És felserkenék. 22 És láttam álmomban, és ímé hét gabonafej nevedik vala egy száron, mind teljes és szép. 23 És ímé hét összeaszott, vékony, keleti szélről kiszáradt gabonafej nevedik vala azok után, 24 És elnyelék a vékony gabonafejek a hét szép gabonafejet. És elmondám az írástudóknak, de senki sincs, a ki megmagyarázza nékem. 25 És monda József a Faraónak: A Faraó álma egy és ugyanaz; a mit Isten cselekedni akar, azt jelentette meg a Faraónak. 26 A hét szép tehén, hét esztendő, a hét szép gabonafej az is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz. 27 A hét ösztövér és rút tehén pedig, melyek amazok után jöttek ki, az is hét esztendő, és a hét vékony, keleti szélről kiszáradt gabonafej, az az éhségnek hét esztendeje. 28 Ez az a mit mondék a Faraónak, hogy a mit Isten cselekedni akar, megmutatta a Faraónak. **29 Ímé hét esztendő jó, és nagy bőség lesz egész Egyiptomban. 30 Azok után pedig következik az éhség hét esztendeje,** s minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földén, és megemészti az éhség a földet. 31 És nem ismerszik meg az előbbi bőség e földön az utána következő éhség miatt, mert igen nagy lesz. 32 Hogy pedig a Faraó álma kettős, kétszeres vala, onnan van, mert Istennél elvégezett dolog ez, és siet az Isten azt véghez vinni. 33 Most azért szemeljen ki a Faraó egy értelmes és bölcs férfit, és tegye Egyiptom földén gondviselővé. 34 Cselekedje ezt a Faraó és rendeljen tisztartókat az országnak, és szedjen ötödöt Egyiptom földén a hét bő esztendőben. 35 És takarítsák be a következő jó esztendők minden termését, és gyűjtsenek gabonát a Faraó keze alá, élelmül a városokban, és tartsák meg, 36 És legyen az élelem tartalékban az ország számára az éhség hét esztendejére, melyek elkövetkeznek Egyiptom földre, hogy el ne vesszen e föld az éhség miatt. 37 És tetszék e beszéd a Faraónak és minden ő szolgáinak. 38 Monda azért a Faraó az ő szolgáinak: **Találhatnánk-e ehhez hasonló férfit, a kiben az Isten lelke van?** 39 És monda a Faraó Józsefnek: **Mivelhogy Isten mind ezeket néked jelentette meg, nincs hozzád fogható értelmes és bölcs ember.** 40 **Te légy az én házamon főgondviselő, és minden népem a te szavadra hallgasson, csak a királyiszék tesz engem nálad nagyobbá.** Zsolt. 105,20-22. Csel. 7,10. 41 Monda továbbá a Faraó Józsefnek: **Ímé fejedelemmé tettelek az egész Egyiptom földén.** 42 És levé a Faraó a maga gyűrűjét kezéről, és adá azt József kezére; és felöltözteté őt drága gyolcs ruhába, és aranylánczot tőn az ő nyakába. **43 És meghordoztatá őt az ő második szekeren, és kiáltják vala ő előtt: Térdet hajtsatok! Így tévé őt fejedelemmé az egész Egyiptom földén.** 44 És monda a Faraó Józsefnek: **Én vagyok a Faraó; de te nálad nélkül senki se kezét, se lábát fel ne emelhesse egész Egyiptom földén.** 45 És nevezé a Faraó József nevét **Czafenát-Pahneákhnak,** és adá néki feleségül **Aszenáthot, Potiferának On papjának leányát.** És kiméne József Egyiptom földre. 46 **József pedig harmincz esztendő vala, mikor a Faraó előtt, az egyiptomi király előtt áll.** Kiméne tehát József a Faraó elől, és bejárá az egész Egyiptom földét. 47 És a föld a hét bő esztendő alatt tele marokkal ontá a termést. 48 És összegyűjté a hét esztendőnek minden eleségét, mely vala Egyiptom földén, és a városokba takarítá az élelmet, minden városba a körülte levő határ élelmét takarítá be. 49 És felhalmozá József a gabonát, mint a tenger fővénye, igen sokat, annyira, hogy megszűntek azt számba venni, mivelhogy száma nem vala. 50 Józsefnek pedig születék két fia az éhség esztendejének eljötté előtt, kiket szüle néki Aszenáth, Potiferának az On papjának leánya. rész 48,5. **51 És nevezé József az elsőszülöttnek nevét Manassénak:** mert úgymond, elfelejteté én velem Isten minden én vesződtségemet, és az én atyámnak egész házáat. **52 A másodiknak nevét pedig nevezé Efraimnak:** mivel, úgymond megszorított engem Isten az én

nyomorúságomnak földén. 53 Eltele tehát a bőség hét esztendeje, a mely vala Égyiptomnak földén. 54 És elkezdődék az éhség hét esztendeje, mint megmondotta vala József; és lőn éhség minden országban; de Égyiptom földén mindenütt vala kenyér. [Zsolt. 105,16. rész 45,6.](#) 55 De megéhezék egész Égyiptom földje is, és kenyérért kiált vala a nép a Faraóhoz. – Monda pedig a Faraó mind az Égyiptombelieknek: Menjetek Józsefhez, és a mit mond néktek, azt műveljétek. 56 És az éhség mind az egész földön vala. **Akkor mind megnyitá József a gabonás házakat, és árulja vala az Égyiptombelieknek; mert nagyobbodik vala az éhség Égyiptom földén. 57 És mind az egész föld Égyiptomba** megy vala Józsefhez gabonát venni; mert nagy vala az éhség az egész földön.

1Móz 42

1 És látá Jákób, hogy van gabona Égyiptomban és monda Jákób az ő fiainak: Mit néztek egymásra? 2 És monda: Ímé hallom hogy Égyiptomban van gabona; menjetek le oda, és vegyetek onnan nekünk gabonát, hogy éljünk és ne haljunk meg. [Csel. 7,12.](#) 3 Leméne azért Józsefnek tíz bátyja Égyiptomba gabonát venni. **4 De Benjámint a József öccsét nem bocsátá el Jákób az ő bátyjaival;** mert monda: Netalán veszedelem érhetné. 5 Elmenének tehát Izráel fiai gabonát venni az oda menőkkel együtt, mert éhség vala Kanaán földén. 6 József pedig az ország kormányzója vala, és ő árulja vala a gabonát a föld minden népének. Eljutának azért a József bátyjai, és arczczal a földre borulának ő előtte. [rész 37,7.](#) **7 Amint meglátá József az ő bátyjait, megismeré őket, de idegennek mutatá magát hozzájuk, és kemény beszédekkel szóla nékik,** mondván: Honnan jöttetek? Azok pedig mondanak: Kanaán földéről jöttünk eleséget venni. **8 Megismeré pedig József az ő bátyjait, de azok nem ismerék meg őt.** 9 És megemlékezék József az álmokról, a melyeket azok felől álmodott vala. És monda nékik: **Kémek vagytok ti, PROSPERO kik azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok.** [rész 37,5. 7. 9.](#) 10 És mondanak néki: Nem uram, hanem eleséget venni jöttünk a te szolgálid. 11 Mi mindnyájan egy ember fiai vagyunk: igaz emberek vagyunk. Soha nem voltak kémek a te szolgálid. 12 Ismét monda: Nem úgy van, hanem azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok. 13 Amazok mondanak: Mi, te szolgálid, tizenketten vagyunk testvérek, egy embernek fiai, Kanaán földén; és ímé legkisebbikünk most atyánknál van, egyikünk pedig nincsen meg. 14 József pedig monda nékik: Úgy van a mint néktek mondám: kémek vagytok. 15 Ezzel lesztek próbára téve: Úgy éljen a Faraó, hogy ki nem mentek innen, míg ide nem jő a ti legkisebbik atyátokfia. 16 Küldjete el közületek egyet, hogy hozza ide testvéreteket; ti pedig fogva lesztek. Így lesz próbára téve beszédeitek, hogy igaz járatban vagytok-e vagy nem? Úgy éljen a Faraó, hogy ti kémek vagytok. 17 Annakokáért fogságban tartá őket harmadnapig. 18 Harmadnap pedig monda nékik József: Ezt cselekedjétek, hogy éljete; az Istent én is félem. 19 Ha igaz emberek vagytok, maradjon fogva egyik testvérete a ti tömlöczötökben, ti pedig menjetek el, vigyetek gabonát házaitek szükségére. 20 Legkisebbik atyátokfiát pedig hozzátok én hozzám, akkor igazolva lesznek beszédeitek és nem haltok meg. És aképen cselekedének. [rész 43,5.](#) 21 És mondanak egymásnak: Bizony vétkeztünk mi a mi atyánkfia ellen, a kinek láttuk lelki szorongását, mikor nekünk könyörög vala, de nem hallgattunk reá; azért következett reánk ez a nyomorúság. 22 Rúben pedig felele nékik, mondván: Avagy nem mondtam-e néktek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok reám. És ímé vérét is keresik rajtunk! [rész 37,21. 22.](#) 23 És nem tudják vala ők, hogy **József érti őket, mert tolmács vala közöttük. 24 És elfordula tőlök és síra:** Azután hozzájuk fordula és szóla nékik, és visszatartá közülök Simeont, és szemök láttára megkötözteté őt. 25 És parancsola József, hogy töltsék meg edényeiket gabonával, és tegyék vissza pénzüket mindeniknek az ő zsákjába, és hogy adjanak nékik enni valót az útra; és így cselekedének velök. 26 És felveték gabonájokat szamaraikra és elmenének onnan. 27 És egyik kioldá zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson és meglátá az ő pénzét, hogy ímé zsákja szájában van az. 28 És monda az ő atyjafiainak: Visszatették az én pénzemet, és ímé zsákomban van.

Akkor megrettene szívök, és remegve mondanak egymásnak: Micsoda ez, a mit Isten cselekedett velünk? 29 És eljutának atyjokhoz Jákóbbhoz Kanaán földére és mindazt elbeszélék néki a mi velök történt vala, mondván:

NARRÁCIÓ A NARRÁCIÓBAN

30 Az a férfiú, annak a földnek ura, keményen szóla nekünk, és úgy bánt velünk, mintha az országot kémleltük volna. 31 És mondanék néki: Igaz emberek vagyunk, soha nem voltunk mi kémek. 32 Tizenketten vagyunk atyafiak, a mi atyánknak fiai, egyikünk nincs meg, legkisebbikünk pedig most atyánkkal van Kanaán földén. 33 És monda nekünk az a férfiú, annak a földnek ura: Erről ismerem meg, hogy igaz emberek vagytok: egyik atyátokfiát hagyjátok nálam, a házaitek szükségére valót vigyék, és menjetek el; 34 És hozzátok hozzám a ti legkisebbik atyátokfiát, akkor megtudom, hogy nem vagytok kémek, hanem igaz emberek; akkor visszaadom néktek a ti atyátokfiát, és ebben az országban kereskedhettek. 35 És lőn a mint zsákjaikat kiüresíték, ímé az ő csomó pénze mindeniknek zsákjában vala. A mint látták az ő csomó pénzeiket ők és az ő atyjok, megfélemlének. vers 25. 36 És monda nekik az ő atyjok Jákób: Megfosztotok engem gyermekeimtől; József nincsen, Simeon sincsen. Benjámint is elviszitek? mindez engem ér! 37 Akkor szóla Rúben az ő atyjának, mondván: az én két fiamat öld meg, ha meg nem hozom őt néked. Bíz az én kezemre őt, és én visszahozom néked. 38 Az pedig monda: Nem megy le oda az én fiam ti veletek, mert az ő bátyja megholt és ő maga maradt meg; ha veszedelem érné őt az úton, a melyen elmentek, ősz fejemet buba borítva bocsátanátok le a koporsóba.

1Móz 43

1 Az éhség pedig elhatalmazott vala az országon. 2 És lőn mikor fogytán vala az eleség, melyet Egyiptomból hoztak vala, monda nekik az ő atyjok: Menjetek el ismét, vegyetek nekünk egy kevés eleséget. 3 És felele néki Júda, mondván: Erősen fogadkozik az a férfiú, mondván: Szíнем elé ne kerüljeteк, ha veleteк nem lesz a ti atyátokfia. 4 Ha azért elbocsátod velünk a mi öcsénket, elmegyünk, és veszünk néked eleséget; 5 Ha pedig el nem bocsátod, nem megyünk, mert az a férfiú megmondá nekünk: **Szíнем elé ne kerüljeteк, ha a ti atyátokfia veleteк nem lesz.** rész 42,20. 6 És monda Izráel: **Miért cselekedtetek gonoszul velem, hogy megmondtátok annak a férfiúnak, hogy még van egy öcséтек?** 7 Azok pedig mondanak: Nagyon tudakozódék az a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-é még atyátok? van-é még testvéreteк? És mi kérdéseihöz képest feleltünk néki. Avagy tudhattuk-é mi, hogy azt mondja: Hozzátok ide a ti atyátokfiát? 8 És monda Júda Izráelnek, az ő atyjának: Bocsásd el azt a fiút én velem, és mi azonnal felkelünk és elmegyünk, hogy éljünk és meg ne haljunk se mi, se te, se a mi gyermekeink. 9 Én leszek kezes érte, az én kezemből kérd elő. Ha vissza nem hozom őt hozzád, és elődbe nem állítom őt, mind éltig bűnös legyek előtted. 10 Bizony ha nem késlekedünk vala, ez ideig már kétszer is megjöhettünk volna. 11 És monda nekik Izráel az ő atyjok: **Ha csakugyan így kell lenni, akkor ezt cselekedjéтек: Vegyetek e föld válogatott gyümölcseiből a ti edényeiteкbe, és vigyetek ajándékot annak a férfiúnak; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszerszámokat, mirhát, diót, mandulát.** 12 Pénzt pedig két annyi vigyetek magatokkal, sőt a mely pénzt meghoztatok a ti zsákjaitok szájában, azt is vigyéтек vissza magatokkal, talán tévedés ez. 13 Öcséтек is vegyéтек, keljeteк fel és menjeteк vissza ahhoz a férfiúhoz. 14 **A mindenható Isten pedig engedje, hogy kedvet találjateк annál a férfiúnál, és bocsássa vissza ti veleteк a másik atyátokfiát, és Benjámint. Én pedig ha megfosztottnak kell lennem, hadd legyek megfosztva.** 15 Vevék azért a férfiak azt az ajándékot, és vevének kétannyi pénzt az ő kezökbe, és Benjámint, és felkelének és alámenének Egyiptomba, és megállának József előtt. 16 A mint meglátá József ő velök Benjámint, monda az ő háza gondviselőjének: Vidd be azokat az embereket a házba, és ölj barmot, s készítsd el, mert velem ebédelnek ez emberek ma délben. 17 És az a férfiú aképen cselekedék, amint József parancsolta vala, és **bevivé az a férfiú azokat az embereket a József házába.** 18 És

megfélemlének azok az emberek, a miért bevivék őket a József házába, és mondának: A pénzért hoztatánk ide be, mely először a mi zsákjainkba tétetett volt, hogy reánk rohanjon, megtámadjon és minket rabszolgákká tegyen a mi szamarainkkal együtt. **19 És járulának József házának gondviselőjéhez,** és szólának néki a ház ajtajában. **20** És mondának: Kérünk uram! Ennekelőtte alájöttünk vala eleséget venni. [rész 42.3. 5.](#) **21** És lőn mikor éjjeli szállásra jutánk és kioldjuk vala a mi zsákjainkat: ímé mindenikünknek pénze az ő zsákjának szájában vala, tulajdon pénzünk teljes mértéke szerint; és visszahoztuk azt magunkkal. **22 De más pénzt is hoztunk le magunkkal eleséget venni; nem tudjuk ki tette a mi pénzünket zsákjainkba.** **23** És monda: Legyetek békén, ne féljetek; a ti Istentek és a ti atyátok Istene adta néktek azt a kincset zsákjaitokba; pénzetek az én kezemhez jutott. És kihozá hozzájuk Simeont. **24** Bevivé azután a férfiú azokat az embereket a József házába, és vizet hozata, és megmosák lábaikat, és abrakot is ada az ő szamaraiknak. **25** Ők pedig elkészíték az ajándékot mire József délben megjöve; mert megértették vala, hogy ott ebédelnek. **26** Mikor József haza jöve, bevivék néki az ajándékot, mely kezökben vala, a házba, **és leborulának előtte a földig.** [rész 37.7. 9.](#) **27** És kérdezősködék egészségök felől, s monda: Egészségben van-e a ti vén atyátok, a kiről nékem szoltatok? él-e még? **28** Azok pedig mondának: Egészségben van a te szolgád, a mi atyánk, még él. És meghajták magokat és leborulának. **29** És felemelé szemeit és látá Benjámint az ő atyjafiát, az ő anyjának fiát, és monda: Ez-e a ti legkisebbik atyátokfia, a ki felől nékem szoltatok vala? És ismét monda: Az Isten légyen hozzád kegyelmes, fiam! [rész 42.13.](#) **30 Akkor elsiete onnan József, mert felgerjede szíve az ő öcsce iránt, és erőlteti vala a sírás; beméne azért szobájába, és ott síra.** [rész 45.2.](#) **31** Azután megmosá orcáját, és kiméne, és megtartóztatá magát, és monda: Hozzatok enni valót. **32** És elhozák néki külön, azoknak is külön, és az Égyiptombelieknek is, kik vele esznek vala, külön: Mert nem ehetek az Égyiptombeliek együtt a héberekkel, mert utálatos az az Égyiptombeliek előtt. **33** Leülének azért ő előtte, az elsőszülött az ő elsőszülöttsége szerint, és a fiatalabb az ő fiatalága szerint. És az emberek álmélkodva nézének egymásra. **34** Ő pedig részt juttata azoknak maga elől és **a Benjámín része ötszörte nagyobb vala mindnyájok részénél.** És ivának és megittasodának ő nála.

1Móz 44

1 Azután parancsola József az ő háza gondviselőjének, mondván: **Töltsd meg ez embereknek zsákjait eleséggel a mennyit elvihetnek; és mindeniknek pénzét tedd zsákja szájába.** **2** Az én poharamat pedig, az ezüst poharat, tedd a legkisebbik zsákjának szájába gabonájának árával együtt. És az József beszéde szerint cselekedék, a mint beszélt vala. **3** Reggel virradatkor, elbocsáttatának azok az emberek, szamarakkal együtt. **4** Kimenének a városból, de nem messze haladhatának, a mikor monda József az ő háza gondviselőjének: Kelj fel, siess utánuk azoknak az embereknek és ha eléred őket, mondd nekik: **Miért fizettetek gonosszal a jó helyébe? 5** **Avagy nem abból iszik-e az én uram? és abból szokott jövendőlni! Gonoszul cselekedtetek, a mit cselekedtetek!** **6** És utóléré őket, és ilyen szavakkal szóla nekik. **7** Azok pedig mondának néki: Miért szól az én uram ilyen szavakkal? Távol legyen szolgálidtól, hogy ilyen dolgot cselekedjenek. **8** Ímé a pénzt, melyet zsákjaink szájában találtunk vala, meghoztuk néked Kanaán földéről; hogy loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat? **9** **Akinél megtaláltatik a te szolgálid közül, haljon meg az; sőt mi is szolgálí leszünk uramnak.** **10** És monda: Mostan is legyen beszédetek szerint: a kinél megtaláltatik, az légyen nékem szolgám, ti pedig mentek legyetek. **11** És sietének és leraká kiki az ő zsákját a földre, és kioldá kiki az ő zsákját. **12** És keresgéle; a legnagyobbikon kezdé s a legkisebbiken végezé, **és megtalálá a poharat a Benjámín zsákjában.** **13** Azok pedig meghasogatók ruhájokat, és kiki megterhelé a maga szamarát, **és visszatérének a városba.** **14** És beméne Júda és az ő atyjafiai a József házába, ki még ott vala, és földre esének előtte. **15** **És monda nekik József: Mi dolog ez a mit cselekedtetek? Avagy nem tudjátok-e, hogy az ilyen magamféle ember jövendőlni**

tud? 16 És monda Júda: Mit mondhatunk az én uramnak? Mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? **Az Isten büntetése utólérte szolgálodat. Ímé mi az én uram szolgálai vagyunk, mind mi, mind az, a kinek kezében a pohár találtatott.** 17 Ő pedig monda: Távol legyen tőlem, hogy azt cselekedjem: **az a kinek kezében találtatott a pohár, az legyen nékem szolgám,** ti pedig békességgel menjete el a ti atyátokhoz. 18 De Júda hozzá járula és monda: JÚDA: Kérlek, uram, hadd szólhasson egy szót uram fülébe a te szolgád, és ne gerjedjen fel haragod a te szolgád ellen; mert hasonló vagy te a Faraóhoz. 19 Az én uram kérdezte vala az ő szolgálait, mondván: Van-e atyátok, vagy testvéretek? 20 Akkor mi azt felelénk az én uramnak: Van egy vén atyánk, és egy kis gyermek, a ki az ő vénségében lett; és ennek bátyja megholt, és csak ő maga maradt az ő anyjától, és az ő atyja szereti őt. 21 És azt mondád a te szolgálidnak: Hozzátok én hozzám azt, hogy szemeimet reá vessem. 22 És mondánk az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az ő atyját; mert ha elhagyja atyját, meghal az. 23 És ezt mondád a te szolgálidnak: Ha a ti legkisebbik atyátokfia el nem jó veletek, színem elé se kerüljetek többé. rész 42,20. 24 Mikor azért felmenénk a te szolgádhoz, az én atyámhoz és tudtul adjuk vala néki az én uramnak beszédét; 25 És monda a mi atyánk: Menjete vissza, és vegyete nekünk egy kevés eleséget. 26 És mondánk: Nem mehetünk le; ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk lesz, akkor lemegyünk; mert nem mehetünk ama férfiú színe elé, ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk nem lesz. 27 És monda a te szolgád, az én atyám, nekünk: Ti tudjátok hogy az én feleségem nékem csak két fiat szült. 28 Az egyik kiméne tőlem, és azt mondom vala: bizonyára fenevad szaggatta széllyel és attól fogva nem láttam őt. rész 37,33. 29 Ha ezt is elviszitek szemeim elől, s veszedelem találja érni, akkor az én ősz fejemet keserűségtől borítva bocsátjátok alá a koporsóba. rész 42,38. 30 Ha tehát most visszamenéndek a te szolgádhoz, az én atyámhoz, és e fiú nem lesz velünk, mivelhogy annak lelke ennek lelkéhez van növe, 31 Ha meglátja, hogy nincs meg a gyermek, meghal s akkor a te szolgáid, a te szolgálidnak, a mi atyánknak ősz fejét buba borítva bocsátják alá a koporsóba. **32 Mivel a te szolgád e fiúért az ő atyjánál kezes lett, mondván: Ha vissza nem hozom őt hozzád, mind éltig bűnös legyek az én atyám előtt.** rész 43,9. **33 HADD MARADJON AZÉRT E GYERMEK HELYÉBE A TE SZOLGÁD, AZ ÉN URAMNAK SZOLGÁJÁUL;** e gyermek pedig menjen fel az ő bátyjaival.

JÚDA = KRISZTUS ELŐKÉPE, HELYETTES ÁLDOZAT: NEM VÉLETLEN, HOGY KRISZTUS JÚDA TÖRZSÉBŐL VALÓ OROSZLÁN!

34 Mert mimódon mehetnék én fel atyámhoz, ha e gyermek velem nem lenne, a nélkül, hogy ne lássam a nyomorúságot, mely atyámat érné?

1Móz 45

1 És nem tartóztathatá magát tovább József mindazok előtt, kik körülötte állának és felkiálta: Vezessetek ki minden embert mellőlem. És nem marada senki nála, mikor **megismerteté magát József az ő atyjafiaival.** 2 És hangos sírásra fakada, úgy hogy meghallák az Égyiptombeliek, és meghallá a Faraó háznépe is. vers 16. 3 És monda József az ő atyjafiainak: Én vagyok József, él-e még az én atyám? És nem felelhetének néki az ő atyjafiai, mert megrettentek vala tőle. 4 Monda azért József az ő atyjafiainak: **Jőjjetek közelebb hozzám! És közelebb menének.** Akkor monda: **Én vagyok József, a ti testvéretek, kit eladtatok vala Égyiptomba.** Csel. 7,13. 5 És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten ti előttetek. rész 50,20. 21. 6 Mert immár két esztendeje, hogy éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, melyben sem szántás, sem aratás nem lesz. rész 41,54. 7 **Az Isten küldött el engem ti előttetek, hogy míveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.** 8 Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem az Isten, ki engem a Faraó atyjává tett, és egész házának urává, és Égyiptom egész földének fejedelmévé. 9 Siessetek és menjete fel atyámhoz, és mondjátok néki: Ezt mondja a te fiad József: Az Isten engem egész

Égyiptomnak urává tett, jöjj le én hozzám, ne késsél. 10 És Gósen földén lakozol, és én hozzám közel leszel, mind te, mind fiaid, mind fiaidnak fiai, juhaid, barmaid, és mindened, a mid van. 11 És eltartalak ott téged, mert még öt esztendei éhség lesz, hogy tönkre ne juss te, és házadnépe, és semmi, a mid van. 12 És ímé a ti szemeitek látják, és az én atyámfiának Benjáminnak szemei, hogy az én szám szól hozzátok. **13 Beszéljétek hát el atyámnak minden én dicsőségemet Égyiptomban, és mindazt, a mit láttatok. És siessetek s hozzátok ide az én atyámat. Csel. 7,14. 14 ÉS NYAKÁBA BORÚLA AZ Ő ÖCCSÉNEK BENJÁMINNAK ÉS SÍRA; BENJÁMIN IS SÍRA AZ Ő NYAKÁN.** 15 És megcsókolá mind az ő testvéreit és síra ő rajtok; azután beszédbe ereszkedének vele az ő testvérei. 16 És eljuta a hír a Faraó házába is, mondván: Eljöttek a József atyjafiai; és tetszék e dolog mind a Faraónak, mind az ő szolgálainak. vers 2. 17 És monda a Faraó Józsefnek: Mondd meg a te atyádfiainak: Ezt cselekedjétek: Terheljétek meg a ti barmaitokat, és eredjete, menjete el Kanaán földre; 18 És vegyétek fel atyátokat és házatok népét, és jöjjetek hozzám; és én néktek adom Égyiptom földének javát, hogy éljétek e földnek zsírját. 19 Ez is parancsolatúl legyen néked: Ezt míveljétek, vigyetek magatokkal Égyiptom földről szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyétek fel atyátokat és jöjjetek. 20 A ti házi eszközeitekre pedig ne tekintsetek sóhajtvá; mert egész Égyiptom földének a legjava a tiétek. 21 És aképen cselekedének Izráel fiai; és ada nékik József szekereket a Faraó parancsolatja szerint; és enni valót is ada nékik az útra. **22 Valamennyien valának, mindegyiknek ada egy-egy öltöző ruhát: Benjáminnak pedig ada háromszáz ezüst pénzt és öt öltöző ruhát.** 23 Atyjának pedig küldé ilyenképen: tíz szamarat egyiptomi javakkal terhelve, és tíz nőtény szamarat gabonával, kenyérral és egyéb élelemmel terhelve, az ő atyjának az útra. 24 És elbocsátá az ő testvéreit, és elmenének, és monda nékik: **Ne háborogjatok az úton.**

RECOGNITION SCENE, DEUS ABSCONDITUS REVEAL HIS IDENTITY (LUTHER) PROSPERO ALSO REVEALS HIS IDENTITY, CHATARTIC SCENE OF RECONCILIATION.

25 Feljövének azért Égyiptomból: és eljutának Kanaán földre az ő atyjokhoz, Jákóbbhoz. 26 És mikor tudtára adák, mondván: József még él, és hogy uralkodik egész Égyiptom földén; az ő szíve elalélt, mert nem hisz vala nékik. 27 Elbeszélék azért néki József minden beszédét, a melyeket velök beszélt vala, és látá a szekereket is, a melyeket József küldött vala, hogy őt elvigyék; akkor föléléde az ő atyjoknak, Jákóbnak lelke. 28 És monda Izráel: **Elég nékem, hogy József az én fiam még él: lemegyek hát, hogy meglássam őt minekelőtte meghalok.**

1Móz 46

1 Elindula azért Izráel minden hozzá tartozóival és méné Beérsebába; és áldozék áldozatokat az ő atyja Izsák Istenének. 2 És szóla Isten Izráelnek éjjeli látomásban, és monda: Jákób, Jákób. Ő pedig monda: Ímhol vagyok. 3 És monda: **Én vagyok az Isten, a te atyádnak Istene: Ne félj lemenni Égyiptomba: mert nagy néppé teszek ott téged. 4 Én lemegyek veled Égyiptomba, és én bizonynyal fel is hozlak; és József fogja bé a te szemeidet.** 5 Felkerekedék azért Jákób Beérsebából, és elvivék Izráel fiai Jákóbot az ő atyjokat, és gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket a Faraó küldött vala érte. Csel. 7,15. 6 És elvivék nyájaikat és szerzeményeiket, melyeket Kanaán földén szereztek vala, és jutának Égyiptomba Jákób és minden vele levő magva. Józs. 24,4. Zsolt. 105,23. Ésa. 52,4. 7 Az ő fiait és fiainak fiait, az ő leányait, és fiainak leányait és minden vele levő magvát elvivé magával Égyiptomba. 8 Ezek pedig az Izráel fiainak nevei, kik bementek Égyiptomba: Jákób és az ő fiai: Jákóbnak elsőszülötte Rúben. 9 Rúben fiai pedig: Khánokh, Pallu, Kheczrón, Khármí. 2Móz. 6,14. 10 Simeon fiai pedig: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákhin, Czóhár és Saul a kanaáni asszonynak fia. 2Móz. 6,15. 11 Lévi fiai pedig: Gerson, Kehát, Mérári. 12 Júda fiai pedig: Hér, Ónán, Séla, Percz, Zerákh; de megholt vala Hér és Ónán a Kanaán földén.

Perecznek fiai pedig: Kheczrón és Khámul. [rész 38,3-5. 1Krn. 2,5.](#) 13 Izsakhár fiai pedig: Thóla, Puvah, Jób és Simrón. 14 Zebulon fiai pedig: Szered, Élon, Jákhleél. 15 Ezek Lea fiai, a kiket szült vala Jákóbnak Mésopotámiában, Dínával az ő leányával együtt. Fiainak és leányainak összes száma: harminczhárom lélek. 16 Gád fiai pedig: Czifjon, Khaggi, Súni, Eczbón, Héri, Aródi és Areéli. 17 Áser fiai pedig: Jimnáh, Jisváh, Jisvi, Beriha és Szerakh az ő hűgok; Berihának fiai pedig: Khéber és Málkhiel. [1Krn. 7,30.](#) 18 Ezek Zilpa fiai, kit Lábán adott vala Leának az ő leányának; és ő szülé ezt a tizenhat lelket Jákóbnak. 19 Rákhelnek, Jákób feleségének fiai: József és Benjámin. 20 És születének Józsefnek Égyiptom földén Manasse és Efráim, a kiket Asznáth, Potiferának, On papjának leánya szült néki. [rész 41,50-52.](#) 21 Benjámin fiai pedig: Bela, Bekher, Asbél, Géra, Nahamán, Ekhi, Rós, Muppm, Khuppm és Ard. 22 Ezek Rákhel fiai, kik születtek Jákóbnak, mindössze tizennégy lélek. 23 Dán fia pedig: Khusim. 24 Nafthali fiai pedig: Jakhczeél, Gúni, Jéczer és Sillém. [4Móz. 26,48. 49.](#) 25 Ezek Bilha fiai, kit adott vala Lábán Rákhelnek az ő leányának; és ezeket szülte Jákóbnak, mindössze hét lelket. [rész 29,29.](#) 26 Valamennyi Jákóbbal Égyiptomba jött lélek, kik az ő ágyékából származtak, a Jákób fiainak feleségeit nem számítva, **mindössze hatvanhat lélek.** 27 József fiai pedig, kik Égyiptomban születtek, két lélek. Jákób egész házanépe, mely Égyiptomba ment vala, hetven lélek. [5Móz. 10,22.](#) 28 Júdat pedig elküldé maga előtt Józsefhez, hogy útmutatója legyen Gósen felé. **(Vö. Jákób és Ézsau találkozására – Jákób találkozásainak egyike Ráchel, angyal, Ézsau, József...)** És eljutának Gósen földre. 29 És befogata József az ő szekérébe, és eleibe méne Izráelnek az ő atyjának Gósenbe; **s a mint maga előtt látá, nyakába borula, és síra az ő nyakán sok ideig. ÖTÖDIK LAKALOMMAL SÍRT JÓZSEF** 30 És monda Izráel Józsefnek: Immár örömet meghalok, minekutána láttam a te orczádat, hogy még élsz. 31 József pedig monda az ő testvéreinek, és az ő atyja házanépének: Felmegyek és tudtára adom a Faraónak, és ezt mondom néki: Az én testvéreim és atyám háznépe, kik Kanaán földén valának, eljöttek én hozzám. 32 Azok az emberek pedig juhásztorok, mert baromtartó nép valának, és juhaikat, barmaikat, és mindenöket valamijök van, elhozták. 33 S ha majd a Faraó hivat titeket és azt kérdi: Mi a ti életmódotok? 34 Azt mondjátok: Baromtartó emberek voltak a te szolgálid gyermekségüinktől fogva mind ez ideig, mi is, mint a mi atyáink, hogy lakhassatok Gósen földén; mert minden juhásztor utálatos az Égyiptombeliek előtt. **MIÉRT? EVIDENCIA? IGEHELY?** [rész 43,32.](#)

1Móz 43,32

32 És elhozák néki külön, azoknak is külön, és az Égyiptombelieknek is, kik vele esznek vala, külön: Mert nem ehettek az Égyiptombeliek együtt a héberekkel, mert utálatos az az Égyiptombeliek előtt.

1Móz 47

1 Elméne azért József és tudtára adá a Faraónak, és monda: Az én atyám és atyámfiai, juhaikkal, barmaikkal és mindenökkel valamijök volt, ide jöttek Kanaán földről; és most Gósen földén vannak. 2 És vön ötöt az ő testvérei közül, és állítá őket a Faraó elé. 3 És monda a Faraó a József testvéreinek: Mi a ti életmódotok? És mondának a Faraónak: Juhásztorok a te szolgálid, mi is, mint a mi atyáink. [rész 46,34.](#) 4 És mondának a Faraónak: **Azért jöttünk, hogy e földön tartózkodjunk, mert a te szolgálid barmainak nincs legelője, mivelhogy elhatalmazott az éhség Kanaán földén: hadd lakjanak azért most a te szolgálid Gósen földén.** 5 És szóla a Faraó Józsefnek, mondván: A te atyád és a te atyádfiai jöttek te hozzád. 6 Égyiptom földe ímé előtted van; e föld legjobb részében telepítsd le a te atyádat és atyádfiait, lakozzanak a Gósen földén: ha pedig tudod, hogy vannak közöttök arra termett emberek, tedd azokat az én barmaim gondviselőivé. 7 Bevivé József Jákóbot is az ő atyját, és állítá őt a Faraó elé. **És köszönté Jákób a Faraót.** 8 És monda a Faraó Jákóbnak: Hány esztendő vagy? 9 Monda pedig Jákób a Faraónak: Az én bujdosásom esztendeinek napjai **száz harmincz esztendő;** kevesek és nyomorúságosak voltak az én életem esztendeinek napjai, és nem érték el az én atyáim élete

esztendeinek napjait, a meddig ők bujdosnak. [Zsid. 11,9. 13.](#) **10 És megáldá Jákób a Faraót, és kiméne a Faraó elől.** 11 Megtelepíté tehát József az ő atyját és atyjafiait, és ada nekik birtokot Égyiptom földén, annak a földnek legjobb részében a Rameszesz földén; a mint megparancsolta vala a Faraó. [vers 6. 27.](#) 12 És ellátja vala József az ő atyját és atyjafiait, és az ő atyjának egész házanépét kenyérrel, gyermekeik számához képest. 13 És kenyér nem vala az egész föld kerektségén, mert igen nagy vala az éhség, és elalélt vala Égyiptom földé, és a Kanaán földé az éhség miatt. 14 József pedig mind összeszedé a pénzt, a mi találtatik vala Égyiptomnak és Kanaánnak földén a gabonáért, a melyet azok vesznek vala; és bévivé József a pénzt a Faraó házába. 15 És mikor elfogyott a pénz Égyiptom földéről is, Kanaán földéről is, egész Égyiptom Józsefhez méne, mondván: Adj nekünk kenyeret, miért haljunk meg szemed láttára, azért hogy nincs pénz? 16 És monda József: Hozzátok ide barmaitokat, és adok néktek a ti barmaitokért, ha nincs pénz. 17 És elvivék barmaikat Józsefhez, és ada nekik József kenyeret lovakért, juhokért, ökrökért és szamarakért: és eltartá őket abban az esztendőben kenyérrel az ő barmaik összeségéért. 18 Mikor pedig elmúlék az esztendő, menének hozzá a második esztendőben, és mondának néki: Nem titkolhatjuk el uramtól, hogy bizony elfogyott a pénz, és a barom-nyájak mind uramnál vannak, a mint látja az én uram semmi sem maradt, csak testünk és földünk. 19 Miért vesszünk el szemed láttára mind magunk, mind földünk? végy meg minket és földünket kenyéren, és mi és a mi földünk szolgálai leszünk a Faraónak; csak adj magot, hogy éljünk s ne haljunk meg, és a föld ne pusztuljon el. **20 Megvevé azért József egész Égyiptom földét a Faraó részére, mert az Égyiptombeliek mind eladák az ő földjüket, mivelhogy erőt vett vala rajtok az éhség. És a föld a Faraóé lón.** 21 A népet pedig egyik városból a másikba telepíté Égyiptom egyik határszélétől másik széléig. 22 Csak a papok földét nem vevé meg, mert a papoknak szabott részök vala a Faraótól és abból a szabott részből élnek vala, a mit nekik a Faraó ad vala; annak okáért, nem adák el az ő földjüket. 23 És monda József a népnek: Ímé megvettelek titeket a mai napon, és a ti földeteket a Faraónak. **Ímhol számotokra a mag, vessétek be a földet.** 24 És takaráskor adjatok a Faraónak egy ötödrészt; négy rész pedig legyen a tiétek, a mező bevetésére és éléstekre, mind magatoknak, mind házatok népének, és gyermekeiteknek eledelül. 25 És mondának: **Életünket megtartottad; hadd találjunk kegyelmet uram szemei előtt, és szolgálai leszünk a Faraónak.** 26 És törvényynyé tevé azt József mind e mai napig Égyiptom földén, hogy a Faraóé az ötödrész, csak a papok földé, egyedül az nem volt a Faraóé. 27 Lakozék azért Izráel Égyiptom földében a Gósen földén, és ott megöröködének, s megsaporodának és megsokasodának felette igen. [vers 11.](#) **28 Jákób pedig tizenhét esztendeig él vala Égyiptom földén, és Jákób élete esztendeinek napjai száz negyvenhét esztendő.** 29 És elközelgetének Izráel halálának napjai, és hívatá az ő fiát Józsefet, s monda néki: **Ha én te előtted kedves vagyok, kérlek tedd a kezedet tomporom alá, ÁBRAHÁMNÁL IS** és légy hozzám szeretettel és hűséggel: Kérlek ne temess el engem Égyiptomban. [rész 24,2.](#) 30 Midőn elaluszom az én atyáimmal, vígy ki engem Égyiptomból és temess el az ő sírjokba. És monda: Én a te beszéded szerint cselekszem. 31 És monda: Esküdjél meg nekem! és megesküvék néki. És leborula Izráel az ágy fejére.

1Móz 48

1 És lón ezek után, megmondák Józsefnek: Ímé a te atyád beteg; és elvivé magával az ő két fiát Manassét és Efraimot. 2 És tudtára adák Jákóbnak, mondván: Ímé a te fiad József hozzád jő; és összeszedé erejét Izráel, s felüle az ágyon. 3 És monda Jákób Józsefnek:

JÁKÓB (re-narráció)

A mindenható Isten megjelenék nekem Lúzbán, a Kanaán földén, és megáldá engem. [rész 28,13.](#) 4 És monda nekem: Ímé én megsaporítlak és megsokasítlak és népek sokaságává teszlek téged, s ezt a földet te utánnad a te magodnak adom örök birtokul. [rész 28,14.](#) [rész 28,13.](#) 5 Most tehát a te két fiad, a kik néked Égyiptom földén annakelőtte születtek, hogy én hozzád jöttem vala Égyiptomba, az enyéim; Efraim és Manasse, akár csak Rúben és Simeon,

az enyéim lesznek. [rész 41,50-52.](#) 6 Ama szülötteid pedig, kiket ő utánok nemzettél, tiéid lesznek, és az ő bátyjaik nevére neveztesse az ő örökségökben. 7 Mert mikor Mésopotámiából jövék, meghala mellettem Rákhel Kánaán földén az úton, mikor még egy dűlőföldre valék Efratától, és eltemetém őt ott az Efratába (azaz Bethlehembe) vezető úton. [rész 35,16. 19.](#) 8 És meglátá Izráel a József fiait és monda: Kicsodák ezek? 9 József pedig monda az ő atyjának: Az én fiaim, kiket Isten itt adott nékem. És monda: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg. **10 Mert Izráelnek szemei meghomályosodának a vénség miatt, és nem láthat vala. IZSÁKI** Közel vivé tehát őket hozzá, ő pedig megcsókolgatá és megölelgeté őket. 11 És monda Izráel Józsefnek: Nem gondoltam, hogy orczádat megláthassam, és íme az Isten megengedte látnom magodat is. 12 Akkor kivevé József azokat az ő atyjának térdei közül, és leborula arcczal a földre. 13 És fogá József mindkettejüket, **Efraimot jobbkezevel Izráel balkeze felől; Manassét pedig balkezevel Izráelnek jobbkeze felől** és közel vivé őket hozzá. 14 Izráel pedig kinyujtá az ő jobbkezt és rátevé Efraim fejére, pedig ő a kisebbik vala, **az ő balkezt pedig Manasse fejére. Tudva tévé így kezeit, mert az elsőszülött Manasse vala.**

15 És megáldá Józsefet s monda:

Az Isten, a kinek előtte jártak az én atyáim Ábrahám és Izsák; az Isten a ki gondomat viselte, a mióta vagyok, mind e napig: [Zsid. 11,21.](#) 16 Amaz Angyal, ki megszabadított engem minden gonosztól, áldja meg e gyermekeket, és viseljék az én nevemet és az én atyáimnak Ábrahámnak és Izsáknak nevét, és mint a halak szaporodjanak e földön. [rész 31,11. 13. 28,20. 21. 32,9-12.](#)

17 Látván pedig József, hogy az ő atyja jobbkezt Efraim fejére tévé, nem tetszék néki, és megfogá atyja kezét, hogy Efraim fejről Manasse fejére tegye át. 18 És monda József az ő atyjának: Nem úgy atyám; mert ez az elsőszülött, ennek fejére tedd jobb kezedet. 19 Nem akará pedig az atyja és monda: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz, ő is megnevekedik; de az ő öccse nálánál inkább megnevekedik, és az ő magja népek sokaságává lesz. 20 És megáldá őket azon a napon, mondván: Ha áld, téged említsen Izráel, mondván: Az Isten téged olyanná tégyen mint Efraimot s Manassét. És Efraimot eleibe tévé Manassénak. 21 És monda Izráel Józsefnek: Ímé én meghalok, de az Isten veletek lesz és vissza visz titeket a ti atyáitok földre. 22 Én pedig adok néked egy osztályrészt a te atyádfiainak része felett, melyet az Emoreustól vettem fegyveremmel és kézívemmel. [rész 33,19.](#)

1Móz 49

1 És szólítá Jákób az ő fiait, és monda: Gyűljetek egybe, hadd jelentsem meg néktek, a mi rátok következik a messze jövőben. 2 Gyűljetek össze s hallgassatok Jákóbnak fiai! hallgassatok Izráelre, a ti atyátokra. **3 Rúben,** te elsőszülöttem, erőm, tehetségem zsengeje, első a méltóságban, első a hatalomban. [rész 29,32.](#) **4 Állhatatlan, mint a víz, nem leszel első, mivel atyád ágyába léptél fel: akkor megfertőztetted! Nyoszolyámba lépett ő. [rész 35,22.](#)** 5 Simeon és Lévi atyafiak, erőszak eszközei az ő fegyverök. [rész 34,13-15. 25.](#) 6 Tanácsukban ne légyen részes lelkem, gyűlésükkel ne egyesüljön dicsőségem, mert haragjokban férfit öltek, s kedvök telve inát szegték az ökörnek. 7 Átkozott haragjok, mert erőszakos, és dühök, mivel kegyetlen; elosztatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izráelben. [Józs. 19,1. 21,5.](#) 8 Júda! téged magasztalnak atyádfiai, kezéd ellenségeidnek nyakán lesz s meghajolnak előtted atyáidnak fiai. [1Krón. 5,2.](#) **9 Oroszlánköltyök Júda; zsákmányt ejtvén, felmentél, fiam! Lehevert, lenyúgodott, mint a hím oroszlán, és mint nőtény oroszlán; ki veri őt fel? [Én. 4,8. Bir. 1,19.](#)** 10 Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálcza térdei közül; míg eljő Siló, és a népek néki engednek. [Józs. 18,1. 9.](#) 11 Szőlőtőhöz köti szamarát, és nemes venyigéhez samara vemhét, ruháját borban mossa, felöltőjét a szőlő vérében. 12 Bortól verések szemei, tejtől fehérek fogai. [Péld. 23,29. 30.](#)

KRISZTUS PRÓFÉCIA MT 21,1-7, JEL 5,55;

JÚDA TÖRZSÉBŐL VALÓ OROSZLÁN!

Mt 21,43

13 Zebulon a tenger partjáig lakozik, azaz a hajók kikötőjéig s határának széle Czidonig ér. **14 Izsakhár** erős csontú számár, a karámok közt heverész. **15 S** látja, hogy jó a nyugalom és hogy a föld mily kies: teher alá hajtja hátát, s robotoló szolgává lesz. **16 Dán** ítéli az ő népét, mint Izráel akármelyik nemzetsége. **17 Dán** kígyó lesz az úton, szarvaskígyó az ösvényen, mely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik. **18 Szabadításodra várok** Uram! **19 Gád!** had háborgatja; majd ő hág annak sarkába. **20 Ásernek** kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat. **21 Nafthali,** gyors lábú szarvas, az ő beszéde kedves. **22 Termékeny fa József,** termő ág a forrás mellett, ágazata meghaladja a kőfalat. **23 Keserítik, lövöldözik és üldözik a nyilazók:** [rész 37,4. 18. 27.](#) **24 De** mereven marad kézíve, feszülten keze karjai, Jákób Hatalmasának kezétől, onnan, Izráel pásztorától, kösziklájától. [rész 50,20.](#) **25 Atyád Istenétől, a ki segéljen; a mindenhatótól, a ki megáldjon, az ég áldásaival, onnan felülről, a mélység áldásaival, mely alatt terül, az emlék és anyaméh áldásaival. 26 Atyád áldásai meghaladják az ős hegyek áldásait, az örök halmok kiességeit. Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztatottnak koponyájára. 27 Benjámin** ragadozó farkas: reggel ragadományt eszik, este pedig zsákmányt oszt. **28 Mind** ezek Izráel nemzetségei, tizenketten, és ez az a mit mondott nékik az ő atyjok, mikor őket megáldá; mindeniket tulajdon áldásával áldá meg. **29 És** parancsola nékik és monda: Én az én népemhez takarítatom, temesetek engem az én atyáimhoz, ama barlangba, mely a Khitteus Efron mezején van. **30 Abba** a barlangba, mely Kanaán földén Mamré áttellenében Makpelahnak mezején van, melyet megvett Ábrahám a mezővel együtt a Khitteus Efrontól, temetésre való örökségül. [rész 23,16. 17.](#) **31 Oda** temették el Ábrahámot és Sárát az ő feleségét; oda temették Izsákot és Rebekát az ő feleségét; s oda temettem el Leát is. [Csel. 7,16.](#) **32 Szerzemény** e mező és a barlang, mely abban van, a Khéth fiaitól. **33 És** elvégezé Jákób a mit fiainak parancsolt és fölszedé lábait az ágyra, és kimúlék és az ő népéhez takarítotték. [Csel. 7,15.](#)

1Móz 50

1 József pedig az ő atyja orcájára borúla és siránkozik felette és csókolgatá őt. **2 És** megparancsolá József az ő szolgáinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be az ő atyját; és bebalzsamozák az orvosok Izráelt. **3 Mikor** negyven nap eltelék, mert akkorra telnek be a bebalzsamozás napjai, siraták őt az Egyiptombeliek hetven napig. **4 És** elmúlának az ő siratásának napjai, és szóla József a Faraó házanépéhez, mondván: Ha kedves vagyok előttetek, szóljatok kérlek a Faraónak, mondván: **5 Az én** atyám engem megesketett, mondván: Ímé én meghalok; az én síromba, melyet Kanaán földén ástam magamnak, oda temess el engem. Most hát kérlek, hadd menjek el, és temessem el az én atyámat, azután visszatérek. [rész 47,29-31.](#) **6 És** monda a Faraó: Eredj el és temesd el a te atyádat, a mint megesketett téged. 7 Elméne azért József, hogy az ő atyját eltemesse, és vele együtt felmenének mind a Faraó szolgái, az ő házának vénei és Egyiptom földének minden vénei. 8 Józsefnek is egész háznépe; és az ő bátyjai, és az ő atyjának háznépe; csak gyermekeiket, juhaikat és barmaikat hagyták a Gósen földén. 9 Felmenének annakfelette ő vele szekerek is és lovagok, úgy hogy igen nagy sereg vala. 10 Mikor eljutának Atád szérűjéhez, mely a Jordánon túl van, **nagy és keserves sírással sírának ott.** József pedig hét napig gyászolá az ő atyját. **11 És** láták az ország lakosai, a Kanaán népe azt a gyászt Atád szérűjénél, és mondanak: Keserves gyásza ez az Egyiptombelieknek. Azért nevezék azt a helyet Ábel Miczrajimnak, mely a Jordánon túl van. **12 Aképen** cselekedének azért Jákóbbal az ő fiai, a miképen megparancsolta vala nékik. **13 Elvívék** ugyanis őt az ő fiai Kanaán földre és eltemették őt a Makpelah mezőnek barlangjába, melyet vett vala Ábrahám a mezővel együtt temetésre való örökségnek a Khitteus Efrontól Mamrének áttellenében. [Csel. 7,16. rész 23,16. 17.](#) **14 És** visszatére József Egyiptomba, ő, és az ő atyjafiai,

és mind azok, kik vele fölmentek vala az ő atyjának temetésére, minekutána eltemette az ő atyját. **15 A mint láták József bátyjai, hogy az ő atyjok meghalt, ezt mondják vala: Hátha gyűlölni fog minket József, és visszaadja nekünk mindazt a gonoszt, a mit rajta elkövettünk. rész 37,28.** 16 Izenetet küldének azért Józsefhez, mondván: **A te atyád megparancsolta nekünk az ő holta előtt, mondván: 17 Így szóljatok Józsefhez: Kérünk téged, bocsásd meg a te atyádfiainak vétjét és bűnöket, mert gonoszul cselekedtek te ellened. Most azért bocsásd meg azoknak vétjét, a kik a te atyád Istenét szolgálják. József pedig sír vala, mikor ezt mondák néki.** 18 Járulának pedig ő hozzá az ő testvérei is, és leborulának előtte és mondának: Ímé mi a te szolgálid vagyunk. 19 József pedig monda: Ne féljetek: avagy Isten gyanánt vagyok-e én? **20 Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani, hogy cselekedjék úgy a mint ma, hogy sok nép életét megtartsa. 21 Most annakokáért ne féljetek: Eltartalak én titeket és a ti gyermekeiteket.** És megvigasztalá őket és szívökre beszéle. 22 József pedig Égyiptomban lakozék; mind ő, mind az ő atyjának házanépe. És éle József száz tíz esztendeig. 23 És látá József Efraimtól harmad ízben való fiait. Manasse fiának Mákhirnak is születtek József térdén gyermekei. 24 És monda József az ő testvéreinek: Én meghalok, de Isten bizonynal meglátogat titeket és felvisz titeket e földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. **Zsid. 11,22.** 25 És megesketé József Izráel fiait, mondván: Mikor az Isten titeket bizonynal meglátogat, vigyétek fel innen az én tetemeimet magatokkal. **2Móz. 13,19. Józs. 24,32.** 26 És meghala József száz tíz esztendősen korában, és bebalzsamozák, és koporsóba tevék Égyiptomban. **vers 22.**

Mózes második könyve a zsidóknak Égyiptomból kijöveteléről

2Móz 1

1 Ezek pedig az Izráel fiainak nevei, a kik Jákóbbal Égyiptomba menének; kiki az ő házanépével méne: 2 Rúben, Simeon, Lévi és Júda; 3 Izsakhár, Zebulon és Benjámin; 4 Dán és Nafthali, Gád és Áser. **5 Mindazok a lelkek pedig, a kik Jákób ágyékából származtak vala, hetvenen valának.** József pedig Égyiptomban vala. 6 És meghala József és minden ő atyjafia és az az egész nemzedék. 7 Izráel fiai pedig szaporák valának, szaporodának és sokasodának és igen-igen elhatalmazának, úgy hogy megtelék velök az ország. Csel. 7,17. **8 Azonközben új király támadta Égyiptomban, a ki Józsefet nem ismerte vala.** Csel. 7,18. **9 És monda az ő népének: Ímé az Izráel fiainak népe több, és hatalmasabb nálunknál.** Zsolt. 105,24. **10 Nosza bánjunk okosan vele, hogy el ne sokasodjék, MINT AHOGY MI IS GONDOLKOZUNK A CIGÁNYOKRÓL VAGY A MIGRÁNSOKRÓL. MINDNYÁJAN RÉALPOLITIKUS FÁRAÓK VAGYUNK!** és az ne legyen, hogy ha háború támad, ő is ellenségünkhöz adja magát és ellenünk harcoljon és az országból kimenjen. Csel. 7,19. 11 Rendelének azért fölējök robotmestereket, hogy nehéz munkákkal sanyargassák őket. És építe a Faraónak gabonatartó városokat, Pithomot és Ramszeszt. 12 De minél inkább sanyargatják vala őt, annál inkább sokasodik és annál inkább terjeszkedik vala, s félnek vala az Izráel fiaitól. 13 Pedig kegyetlenül dolgoztaták az egyiptomiak az Izráel fiait. 14 És kemény munkával keseríték életüket, sárcsinálással, téglavetéssel és mindenféle mezei munkával, minden munkájokkal, melyeket kegyetlenül dolgoztatnak vala velök. 15 És szóla Égyiptom királya a héber bábáknak, a kik közül egyiknek Sifra, a másiknak Puá vala neve. 16 És monda: Mikoron héber asszonyok körül bábálkodtok, nézzetek a szülőszékre: ha fiú az, azt öljétek meg, ha pedig leány az, hadd éljen. 17 De a bábák félék az Istent és nem cselekedének úgy a mint Égyiptom királya parancsolta vala nékik, hanem életben hagyják vala a gyermekeket. 18 Hívatá annakokáért Égyiptom királya a bábákat és monda nékik: Miért míveltétek azt, hogy életben hagyjátok a gyermekeket? 19 A bábák pedig mondának a Faraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az Égyiptombeliek: mert azok élet-erősek; minekelőtte a bába hozzájuk eljutna, már szülnek. 20 Annakokáért jól tőn Isten a bábákkal, a nép pedig sokasodék és igen elhatalmazék. 21 És lőn, hogy mivel a bábák félék az Istent: megépíté az ő házukat. 22 Parancsola azért a Faraó minden ő népének, mondván: **Minden fiút, a ki születik, vessetek a folyóvízbe, a leányt pedig hagyjátok mind életben.** Csel. 7,19.

2Móz 2

1 És elméne egy Lévi nemzetségéből való férfiú és Lévi-leányt vőn feleségül. 2 És fogada méhében az asszony és fiat szüle; és látá, hogy szép az és rejtegeté három hónapig. rész 6,20. 4Móz. 26,59. Zsid. 11,23. 3 De mikor tovább nem rejtegetheté, szerze annak egy gyékény-ládácskát, és bekené azt gyantával és szurokkal s belétevé a gyermeket és letevé a folyóvíz szélén a sás közé. 4 Az ő nénje pedig megáll vala távolról, hogy megtudja: mi történik vele? **5 És aláméne a Faraó leánya,** hogy megfürödjék a folyóvízben, szolgálóleányai pedig járkálnak vala a víz partján. És meglátá a ládácskát a sás között s elküldé az ő szolgálóleányát

és kihozata azt. Csel. 7,21. 6 És kinyitá és látá a gyermeket; és ímé egy síró fiú. És könyörüle rajta és monda: A héberek gyermekei közül való ez. 7 Az ő nénje pedig monda a Faraó leányának: **Elmenjek-é s hívjak-é egy szoptatós asszonyt a héber asszonyok közül, hogy szoptassa néked a gyermeket?** 8 És a Faraó leánya monda néki: Eredj el. Elméne azért a leányzó, és elhívá a gyermek anyját. 9 És monda néki a Faraó leánya: Vidd el ezt a gyermeket és szoptasd fel nékem, és én megadom a te jutalmadat. **És vevé az asszony a gyermeket és szoptatá azt.** 10 **És felnevekedék a gyermek, és vivé őt a Faraó leányához, és fia gyanánt lón annak, és nevezé nevét Mózesnek, és mondá: Mert a vízből húztam ki őt.** 11 Lőn pedig azokban a napokban, mikor Mózes felnevekedék, kiméne az ő atyjafiaihoz és látá az ő nehéz munkájokat s látá, hogy egy Egyiptombeli férfi üt vala egy héber férfit az ő atyjafiai közül. 12 Mikor ide-oda tekinté és látá hogy senki sincs, agyonüté az Egyiptombelit és elrejté azt a homokba. 13 Másnap is kiméne és ímé két héber férfi veszekedik vala. És monda annak a ki bűnös vala: Miért vered a te atyádfiát? 14 Az pedig monda: Kicsoda tett téged fő emberre és bíróra mi rajtunk? Talán engem is meg akarsz ölni, mint megöled az egyiptomit? Mózes pedig megfélemlék és monda: Bizony kitudódott a dolog. 15 A Faraó is meghallá azt a dolgot és Mózes halálra keresteti vala: **de elfuta Mózes a Faraó elől és lakozék Midián földén; leüle pedig egy kútnál.** Csel. 7,29. 16 Midián papjának pedig hét leánya vala, és oda menének és vizet húzának és tele merék a válukat, hogy megittassák atyjoknak juhait. 17 A pásztorok is oda menének és elűzék őket. Mózes pedig felkele és segítséggel lőn nekik és megittatá juhaikat. 18 Mikor atyjokhoz Réhuelhez menének, monda ez: Mi az oka, hogy ma ilyen hamar megjöttetek? 19 Ők pedig mondának: Egy egyiptombeli férfi oltalmazta minket a pásztorok ellen, annakfelette vizet is húzott nekünk, és megittatta a juhokat. 20 S monda leányainak: És hol van ő? miért hagytátok ott azt a férfit? hívjátok el, hogy egyék kenyeret. 21 És tetszék Mózesnek, hogy ott maradjon e férfiúnál, és **ez feleségül adá Mózesnek az ő leányát, Czipporát.** 22 És fiat szüle ez és nevezé nevét Gersomnak, mert mondá: Jövevény voltam az idegen földön. rész 18,3. 23 És lőn ama hosszú idő alatt, meghala az Egyiptom királya, Izráel fiai pedig fohászkodnak vala a szolgaság miatt, és kiáltnak vala és feljuta a szolgaság miatt való kiáltásuk Istenhez. 4Móz. 20,15. 16.24 És meghallá Isten az ő fohászkodásukat és megemlékezék Isten az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségéről. 1Móz. 15,14. 26,2-4. 25 És megtekinté Isten az Izráel fiait és gondja vala rájuk Istennek.

2Móz 3

1 Mózes pedig őrzi vala az ő ipának, Jethrónak a Midián papjának juhait és hajtá a juhokat a pusztán túl és juta az Isten hegyéhez, Hórebhez. 2 **És megjelenék néki az Úr angyala tűznek lángjában egy csipkebokor közepéből, és látá, hogy ímé a csipkebokor ég vala; de a csipkebokor meg nem emésztetik vala.** Csel. 7,30. 32. 3 S monda Mózes: **Oda megyek, hogy lássam e nagy csudát, miért nem ég el a csipkebokor.** 4 És látá az Úr, hogy oda méne megnézni, és szólítá őt Isten a csipkebokorból, mondván: Mózes, Mózes. Ez pedig monda: Ímhol vagyok. 5 És monda: Ne jőjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, a melyen állasz, szent föld. Józs. 5,15. 6 És monda: Én vagyok a te atyádnak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene. Mózes pedig elrejté az ő orcáját, mert fél vala az Istenre tekinteni. Mát. 22,32. 7 Az Úr pedig monda: **Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, a mely Egyiptomban vagyon és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat; sőt ismerem szenvedéseit.** 8 Le is szálllok, hogy megszabadítsam őt az Egyiptombeliek kezéből és felvigyem őt arról a földről, jó és tágas földre, téjjel és mézzel folyó földre, a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok lakóhelyére. 9 Mivel hát ímé feljutott hozzám az Izráel fiainak kiáltása és láttam is a nyomorgatást, a melylyel nyomorgatják őket az Egyiptombeliek: 10 Most azért eredj, elküldelek téged a Faraóhoz és hozd ki az én népemet, az Izráel fiait Egyiptomból. 11 Mózes

pedig monda az Istennek: **Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a Faraóhoz és kihozzam az Izráel fiait Égyiptomból?** 12 És felele: **Én veled leszek!** és ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet Égyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek. 13 Mózes pedig monda az Istennek: Ímé én elmegyek az Izráel fiaihoz és ezt mondom nékik: A ti atyáitok Istene küldött engem ti hozzátok; ha azt mondják nékem: Mi a neve? mit mondjak nékik? 14 És monda Isten Mózesnek: **VAGYOK A KI VAGYOK. És monda: Így szólj az Izráel fiaihoz: A VAGYOK küldött engem ti hozzátok.**

LXX

καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν· καὶ εἶπεν Οὕτως ἔρεῖς ¹ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς.

Dixit Deus ad Mozen ego sum qui sum ait sic dices filiis Israhel qui est misit me ad vos

15 És ismét monda Isten Mózesnek: Így szólj az Izráel fiaihoz: Az Úr, a ti atyáitoknak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene küldött engem ti hozzátok. Ez az én nevem mind örökké és ez az én emlékezetem nemzetségről nemzetségre. Ésa. 42,8. 16 Menj el és gyűjtsd egybe az Izráel véneit és mondd ezt nékik: Az Úr, a ti atyáitok Istene, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene megjelent nékem, mondván: Megemlékeztem rólatok és arról a mit elkövettek rajtatok Égyiptomban. 17 És mondám: Kiviszlek titeket az egyiptomi nyomorúságból a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok földére, téjjel és mézzel folyó földre. 18 És ha hallgatnak szavadra, akkor elmegy te és az Izráel vénei Égyiptom királyához, s így szóltok néki: Az Úr, a héberek Istene megjelent nekünk; most azért hadd menjünk három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Úrnak a mi Istenünknek. 19 **Én pedig tudom, hogy az egyiptomi király nem engedi meg néktek, hogy elmenjete, még erőhatalomra sem.** 20 Kinyújtom azért az én kezemet és megverem Égyiptomot mindenféle csudáimmal, melyeket véghez viszek benne; így azután elbocsát titeket. 21 És kedvessé tészem e népet az Égyiptombeliek előtt, és leszen, hogy mikor kimentek, nem mentek üresen. 22 **Kérjen azért minden asszony az ő szomszédasszonyától és háza lakó asszonyától ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat; és rakjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, s így foszszátok ki Égyiptomot.** rész 11,2. 12,35.

2Móz 4

1 Felele Mózes és monda: De ők nem hisznek nékem s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: nem jelent meg néked az Úr. 2 Az Úr pedig monda néki: Mi az a kezedben? S ő monda: Vessző. 3 Vessd azt – úgymond – a földre. És veté azt a földre és lőn kígyóvá; és Mózes elfutamodék előle. 4 Monda pedig az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt, és vesszővé lőn az ő kezében. 5 Hogy elhiggyék, hogy megjelent néked az Úr, az ő atyáik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. 6 És ismét monda néki az Úr: Nosza dugd kebeledbe a kezed; és kebelébe dugá kezét és kihúzá: ímé az ő keze poklos vala, olyan mint a hó. 7 És monda: Dugd vissza kebeledbe a kezed: és visszadugá kezét kebelébe és kivevé azt kebeléből és ímé ismét olyanná lőn mint teste. 8 És ha úgy lenne, hogy nem hisznek néked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek a második jel szavának. 9 És ha úgy lenne, hogy ennek a két jelnek sem hisznek és nem hallgatnak szavadra: akkor meríts vizet a folyóvízből és öntsd a szárazra, és a víz, a mit a folyóvízből merítettél, vérré lesz a szárazon. rész 7,20. 10 És monda Mózes az Úrnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesenszóló sem tegnaptól, sem tegnap előttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgáladdal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok. 11 Az Úr pedig monda néki: **Ki adott száját az embernek? Avagy ki tesz némává vagy siketté, vagy látóvá vagy vakká? Nemde én, az Úr?** 12 **Most hát eredj és én leszek a te száddal, és megtanítlak téged arra, a mit beszélned kell.** Mát. 10,19. Luk. 21,14. 13 Ő pedig monda: Kérlek, Uram, csak

küldd, a kit küldeni akarsz. 14 És felgerjede az Úr haragja Mózes ellen és monda: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesenszóló és ímé ő ki is jó elődbe s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében. [rész 6,20. vers 27.](#) 15 Beszélj azért vele, és add szájába a beszédeket, és én leszek a te száddal és az ő szájával és megtanítlak titeket arra, a mit cselekedjete. 16 És ő beszél majd helyetted a néphez és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszesz néki Isten gyanánt. 17 Ezt a vesszőt pedig vedd kezedbe, hogy véghez vidd vele ama jeleket. 18 És méne Mózes és visszatére az ő ipához Jethróhoz és monda néki: Hadd menjek és térjek vissza az én atyámfiához Égyiptomba, hogy meglássam, ha élnek-e még? És monda Jethró Mózesnek: Eredj el békességgel. 19 Az Úr pedig monda Mózesnek Midiánban: Eredj, térj vissza Égyiptomba; mert meghaltak mindazok a férfiak, a kik téged halálra kerestek vala. 20 És felvevé Mózes az ő feleségét és az ő fiait és felülteté őket a számárra és visszatére Égyiptom földére. Az Isten vesszejét pedig kezébe vevé Mózes. [vers 2. 3. 17.](#) 21 És monda az Úr Mózesnek: Mikor elindulsz, hogy visszatérj Égyiptomba, meglásd, hogy mindazokat a csudákat véghez vidd a Faraó előtt, melyeket kezedbe adtam; **én pedig megkeményítem az ő szívét, és nem bocsátja el a népet.** [rész 7,12. 13. 20. 22.](#) 22 Ezt mondd azért a Faraónak: **Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izráel.** [Hós. 11,1.](#) 23 Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nékem és te vonakodol elbocsátani: ímé én megölöm a te elsőszülött fiadat. 24 És lőn az úton, egy szálláson, eleibe állá az Úr és meg akarja vala őt ölni. [1Móz. 17,14.](#) 25 De Cippora egy éles követ veve és lemetszé az ő fiának előbőrét és lába elé veté mondván: **Bizony, vérjegyesem vagy te nékem!** 26 És békét hagyá néki. Akkor monda: Vérjegyes a körülmetélkedésért. 27 Áronnak pedig monda az Úr: Eredj Mózes eleibe a pusztába! És elméne és találkozék vele az Isten hegyénél és megcsókolá őt. [rész 3,1.](#) 28 Mózes pedig elbeszélé Áronnak az Úr mindama szavait, melyekkel őt elküldötte vala és mindazokat a jeleket, melyeket reá bízott vala. 29 És méne Mózes és Áron és egybegyűjték Izráel fiainak minden véneit. 30 És elmondá Áron mindazokat a beszédeket, melyeket mondott vala az Úr Mózesnek és megcselekedé a jeleket a nép szemei előtt. 31 És hitt a nép, és megértette, hogy meglátogatta az Úr Izráel fiait és megleltette nyomorúságukat. És meghajták magokat és leborulának. [rész 3,18.](#)

2Móz 5

1 Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondának a Faraónak: Ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában. 2 A Faraó pedig mondá: Kicsoda az Úr, hogy szavára hallgassak, és elbocsássam Izráelt? Nem ismerem az Urat és nem is bocsátom el Izráelt. [Jób 21,153](#) Ők pedig mondának: A héberek Istene megjelent nekünk; hadd mehessünk hát háromnapra útra a pusztába, hogy áldozhassunk az Úrnak a mi Istenünknek, hogy meg ne verjen minket dögghalállal vagy fegyverrel. 4 Égyiptom királya pedig monda nekik: **Mózes és Áron! miért vonjátok el a népet az ő munkáitól? menjetek dolgozókra.** 5 Ezt is mondja vala a Faraó: Ímé a föld népe most sok, és ti elhagyatjátok velök az ő munkáikat. 6 Parancsolá azért a Faraó azon a napon a nép sarczoltatóinak és felvigyázóinak, mondván: 7 Ne adjatok többé polyvát a népnek a téglavetéshez mint ennelölte; hadd menjenek el ők magok és szedjenek magoknak polyvát. 8 De a téglá számát, mennyit ennelölte csináltak, vessétek ki rájuk; azt le ne szállítsátok, mert **restek ők** és azért kiáltoznak, mondván: Menjünk el, áldozzunk a mi Istenünknek. 9 Nehezíttessék meg a szolgálat ezeken az embereken, hogy azzal legyen dolguk és ne hajtsanak hazug szóra. 10 Kimenének azért a nép sarczoltatói és felvigyázói és ezt mondák a népnek mondván: Ezt mondja a Faraó: Nem adok néktek polyvát. 11 Menjetek magatok, szedjete magatoknak polyvát onnan, a hol találtok; mert semmi sem szállítatik le szolgálatotokból. 12 És elszélede a nép egész Égyiptom földén, hogy tarlót szedjen polyva helyett. 13 A sarczoltatók pedig szorítják vala, mondván: Végezzétek el munkátokat, napjában a napi munkát, mint akkor, a mikor polyva volt. 14 És verettetének az Izráel fiai közül való

felvigyázók, a kiket a Faraó sarczoltatói rendelték vala fölējők, mondván: Miért nem végeztétek el a rátok vetett téglaszámot sem tegnap, sem ma úgy, mint ennekelőtte? 15 És elmenének az Izráel fiai közül való felvigyázók és kiáltának a Faraóhoz, mondván: Miért cselekszel így a te szolgáláiddal? 16 Polyvát nem adnak a te szolgáláidnak és azt mondják nekünk: Csináljatok téglát! És ímé a te szolgálid verettetnek, a te néped pedig vétkezik. 17 Az pedig monda: Restek vagytok, restek, azért mondjátok: Menjünk el, áldozzunk az Úrnak! 18 Most pedig menjetek, dolgozzatok, polyvát ugyan nem adnak néktek, de a rátok vetett téglaszámot be kell adnotok. 19 Akkor látják vala Izráel fiainak felvigyázói, hogy bajban vannak, mivel azt kell mondaniok: a téglaszámot le ne szállítsátok; napjában a napi munka meglegyen. 20 És mikor kijövének a Faraótól, szembe találkoznak Mózesrel és Áronnal. 21 S mondának nekik: Lásson meg titeket az Úr és ítéljen meg, kik rossz hírbe kevertetek minket a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, fegyvert adván azok kezébe, hogy megöljenek minket. 22 És visszaméne Mózes az Úrhoz és monda: **Uram, miért engedsz rosszul bánni ezzel a néppel! Miért küldél engem ide? 23 Mert attól fogva, hogy bemenék a Faraóhoz, hogy a te nevedben szóljak, rosszabbul bánik e néppel; megszabadítani pedig nem szabadítád meg a te népedet.**

2Móz 6

1 Az **Úr (Örökkévaló)** pedig monda Mózesnek: Majd meglátod mit cselekszem a Faraóval; mert hatalmas kéz miatt kell őket elbocsátani és hatalmas kéz miatt űzi el őket az ő földéről. 2 Az **Isten** pedig szóla Mózeshez és monda neki: **Én vagyok az Úr Örökkévaló Adonáj** Herz 2,66), 1Móz. 17,1. 16,17. rész 21,2. Zsid. 11,11. vers 6-8. Ezék. 20,5. 6. 3 Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg, **mint mindenható Isten, (Él Saddai, herz, 2,67)**, de az én **Jehova** nevemen nem voltam előttük ismeretes. 4 **Szövetséget is kötöttem velek**, hogy nekik adom a Kanaán földét, az ő tartózkodásuk földét, a melyen tartózkodjanak. 5 **Fohászzkodását is meghallottam az Izráel fiainak** a miatt, hogy az Égyiptombeliek szolgálatra szorítják őket, megemlékeztem az én szövetségemről. 6 Annakokáért mondd meg az Izráel fiainak: **Én vagyok az Úr és kiviszlek titeket Égyiptom nehéz munkái alól és megszabadítlak titeket** az ő szolgálatjoktól és megmentlek titeket kinyújtott karral és nagy büntető ítéletek által. 7 **És népemmé fogadlak titeket s Istentekké leszek néktek** és megtudjátok, hogy **én vagyok a ti Uratok Istentek**, a ki kihoztalak titeket Égyiptom nehéz munkái alól. 8 **És béviszlek titeket a földre**, a mely felől esküre emeltem fel kezemet, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom azt, és néktek adom azt örökségül, én az Úr. 1Móz. 15,18. 28,13. 9 Eképen szóla Mózes az Izráel fiaihoz; de nem hallgatának Mózesre, a kislelkűség és a kemény szolgálat miatt. 10 Az Úr pedig szóla Mózeshez mondván: 11 Eredj be, szólj a Faraónak, Égyiptom királyának, hogy bocsássa el Izráel fiait az ő földéről. 12 Mózes pedig szóla az Úr előtt, mondván: Ímé Izráel fiai nem hallgatnak reám, hogy hallgatna hát reám a Faraó, holott én nehéz ajkú vagyok? rész 4,10. 7,1. 2. 13 És szóla az Úr Mózeshez és Áronhoz és rendelé őket Izráel fiaihoz és a Faraóhoz, Égyiptom királyához, hogy hozzák ki az Izráel fiait Égyiptom földéről. 14 **Ezek atyáik házanépének fejei:** Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khanókh, Pallu, Kheczrón és Karmi. Ezek a Rúben nemzetségei. 1Móz. 46,9. 15 Simeon fiai pedig: Jemúél, Jámin, Óhad, Jákin, Czohar és Saul, a kanaánbeli asszony fiai. Ezek a Simeon nemzetségei. 1Móz. 46,10. 16 Ezek pedig a Lévi fiainak nevei az ő születésök szerint: Gersón, Kehát és Merári. Lévi életének esztendei pedig: száz harminczhét esztendő. 1Móz. 46,11. 1Krn. 6,1. 17 Gersón fiai: Libni, Simhi, az ő nemzetségeik szerint. 1Krn. 6,17. 18 Kehát fiai pedig: Amrá, Jiczhár, Khebrón és Huzziél. Kehát életének esztendei pedig: száz harminczhárom esztendő. 1Krn. 6,18. 19 Merári fiai pedig: Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei az ő születésök szerint. 1Krn. 6,19 20 Amrá pedig feleségül vevé magának Jókébedet, atyjának hűgát s ez szülé neki Áront és Mózes. Amrá életének esztendei pedig száz harminczhét esztendő. 2Móz. 26,59. 21 Jiczhár fiai pedig: Kórakh, Nefeg és Zikri. 22 Huzziél fiai pedig: Misáél, Elczáfán és

Szithri. 23 Áron pedig feleségül vevé magának Elisebát, Aminádáb leányát, Nakhsón húgát s ez szülé néki Nádábot, Abíhut, Eleázárt és Ithámárt. 24 Kórakh fiai pedig: Asszir, Elkánáh és Abiászáf. Ezek a Kórakh nemzetségei. 25 Eleázár pedig az Áron fia, a Putiél leányai közül vön magának feleséget s ez szülé néki Fineást. Ezek a Léviták atyáinak fejei az ő nemzetségeik szerint. 26 Ez Áron és Mózes, a kiknek monda az Úr: Hozzátok ki az Izráel fiait Egyiptom földéről, az ő seregeik szerint. [vers 10.](#) 27 Ők azok, a kik szoltak a Faraónak Egyiptom királyának, hogy kihozhassák az Izráel fiait Egyiptomból. Ez Mózes és Áron. 28 És lön a mikor szóla az Úr Mózesnek Egyiptom földén. 29 Így szóla az Úr Mózesnek, mondván: Én vagyok az Úr: mondd el a Faraónak Egyiptom királyának mindazt, a mit én szólok néked. **30 Mózes pedig monda az Úr előtt: Ímé én nehéz ajakú vagyok, hogy hallgatna reám a Faraó?** [rész 4,10. 7,1. 2.](#)

2Móz 7

1 Az Úr pedig monda Mózesnek: Lásd, Istenévé teszek téged a Faraónak, Áron pedig, a te atyádfia, szószólód leszen. [rész 4,16.](#) **2 Te mondj el mindent, a mit néked parancsolok; Áron pedig, a te atyádfia mondja meg a Faraónak, hogy bocsássa el Izráel fiait az ő földéről.** [rész 4,21. 7,13. 14.](#) **3 Én pedig megkeményítem a Faraó szívét és megsokasítom az én jeleimet és csudáimat Egyiptom földén.** 4 És a Faraó nem hallgat reátok; akkor én kezemet Egyiptomra vetem és kihozom az én seregeimet, az én népemet, az Izráel fiait Egyiptom földéről nagy büntető ítéletek által. 5 S megtudják az Egyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, a mikor kinyujtándom kezemet Egyiptomra és kihozándom az Izráel fiait ő közülök. 6 És cselekedék Mózes és Áron, a mint parancsolta vala nékik az Úr; úgy cselekedének. **7 Mózes pedig nyolczvan esztendő és Áron nyolczvanhárom esztendő vala, a mikor a Faraóval beszéltek.** 8 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak mondván: 9 Ha szól hozzátok a Faraó mondván: tegyetek csudát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és vedd a Faraó elé; kígyóvá lesz. 10 Beméne azért Mózes és Áron a Faraóhoz, és úgy cselekedének, a mint az Úr parancsolta vala; veté Áron az ő vesszejét a Faraó elé és az ő szolgálai elé, és kígyóvá lön. 11 És előhívá a Faraó is a bölcseket és varázslókat, és azok is, Egyiptom írástudói, úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel. [2Tim. 3,8.](#) 12 Elveté ugyanis mindenik az ő vesszejét és kígyókká lőnek; de az Áron vesszeje elnyelé azok vesszejét. **13 És megkeményedék a Faraó szíve és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr.** 14 Az Úr pedig monda Mózesnek: **Kemény a Faraó szíve, nem akarja a népet elbocsátani.** 15 Eredj a Faraóhoz reggel; **ímé ő kimegy a vízhez,** és állj eleibe a folyóvíz partján, és a vesszőt, a mely kígyóvá változott vala, vedd kezedbe. 16 És mondd néki: Az Úr, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem a pusztában; de ímé mindez ideig meg nem hallgattál. 17 Így szolt az Úr: Erről tudod meg, hogy én vagyok az Úr: **Ímé én megsujtom a vesszővel, a mely kezemben van, a vizet, a mely a folyóban van, és vérré változik.** 18 **És a hal, a mely a folyóvízben van, meghal, a folyóvíz pedig megbüdösödik és irtózni fognak az Egyiptombeliek vizet inni a folyóból.** 19 Monda azért az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és nyujtsd ki kezedet Egyiptom vizeire; azoknak folyóvizeire, csatornáira, tavaira és minden vízfogóira, hogy vérré legyenek és vér legyen Egyiptom egész földén, mind a fa-, mind a kőedényekben. 20 Mózes és Áron pedig úgy cselekedének, a mint az Úr parancsolta vala. És felemelé a vesszőt és megsujtá a vizet, a mely a folyóban vala a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, és mind vérré változék a víz, a mely a folyóban vala. 21 A hal pedig, a mely a folyóvízben vala, meghal, és megbüdösödék a folyóvíz, és nem ihatának az Egyiptombeliek a folyónak vizéből; és **vér vala az egész Egyiptom földén.** 22 De úgy cselekedének Egyiptom írástudói is az ő varázslásukkal, és kemény maradt a Faraó szíve és nem hallgata reájok; a mint az Úr megmondotta vala. **23 És elfordula a Faraó és haza méne és ezen sem indula meg az ő szíve.** 24 Az Egyiptombeliek pedig mindnyájan ássák vala a folyóvíz mellékét vízért, hogy ihaszanak; mert nem ihatják vala a folyó vizét. **25 És hét nap**

telék el, a mióta az Úr megsujtotta vala a folyóvizet. 26 És monda az Úr Mózesnek: Menj be a Faraóhoz és mondd néki: Azt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. **27 Ha pedig te el nem akarod bocsátani, ímé én egész határodát békákkal verem meg.** 28 És a folyóvíz békáktól pozsgos és felmennek és bemennek a te házádba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgálid házába és néped közé és a te kemenczéidbe és sütőteknőidbe. 29 És reád és népedre s minden te szolgálidra felmennek a békák.

26-29 Rűfban!!!de ugyanez a szöveg 2Móz 8, 1-4

2Móz 8

1 És monda az Úr Mózesnek: Menj be a Faraóhoz és mondd néki: Azt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. 2 Ha pedig te el nem akarod bocsátani, ímé én egész határodát békákkal verem meg. 3 És a folyóvíz békáktól pozsgos és felmennek és bemennek a te házádba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgálid házába és néped közé és a te kemenczéidbe és sütőteknőidbe. 4 És reád és népedre s minden te szolgálidra felmennek a békák. 5 És monda az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki kezedet a te vessződdel a folyóvizekre, csatornákra és a tavakra, és hozd fel a békákat Égyiptom földére. 6 És kinyújtá kezét Áron Égyiptom vizeire, és békák jövének fel és ellepék Égyiptom földét. 7 De az írástudók is úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel és felhozák a békákat Égyiptom földére. 8 És hívatá a Faraó Mózeset és Áront és monda: Könyörögjete az Úrnak, hogy távolítsa el rólam és az én népemről a békákat, és én elbocsátom a népet, hogy áldozzék az Úrnak. 9 Mózes pedig monda a Faraónak: Parancsolj velem: mikorra könyörögjek éretted és a te szolgálidért és a te népedért, hogy elpusztuljanak a békák tőled és házaidtól; és csak a folyóvízben maradjanak meg. 10 Felele a Faraó: Holnapra. És monda Mózes: A mint kívánod, hogy megtudd, hogy nincs hasonló a mi Urunkhoz Istenünkhöz. 11 És eltávoznak a békák tőled, meg a te házaidtól, szolgálidtól és a te népedtől; csak a folyóvízben maradnak meg. 12 És kiméne Mózes és Áron a Faraótól és kiálta Mózes az Úrhoz a békák felől, a melyeket a Faraóra bocsátott vala. **13 És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék** és kiveszének a békák a házakból, udvarokból és mezőkről. 14 És rakásokba gyűjték azokat össze és a föld megbüszhődék. 15 S a mint látá a Faraó, hogy baja könnyebbül, megkeményíté az ő szívét, és nem hallgata reájok, a mint megmondotta vala az Úr. 16 És szóla az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki a te vessződet és sujtsd meg a föld porát, hogy tetvekké legyen egész Égyiptom földén. 17 És aképen cselekedének. Áron kinyújtá kezét az ő vesszejével és megsujtá a föld porát, és tetvek lőnek emberen és barmon; a föld minden pora tetvekké lőn egész Égyiptom földén. 18 És úgy cselekedének az írástudók is az ő varázslásukkal, hogy tetveket hozzanak elő, de nem teheték; és valának a tetvek emberen és barmon. 19 És mondák az írástudók a Faraónak: Az Isten ujja ez. De kemény maradt a Faraó szíve, és nem hallgata reájok; a mint mondotta vala az Úr. 20 Az Úr pedig monda Mózesnek: **Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe; ímé kimegy a vizek felé, és mondd néki: Ezt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.** 21 Mert ha el nem bocsátod az én népemet, ímé én bocsátok te reád, a te szolgálidra és a te népedre és a te házaidra ártalmas bogarakat, és megtelnek az Égyiptombeliek házai ártalmas bogarakkal és a föld is, a melyen ők vannak. 22 De különválasztom azon a napon a Gósen földét, a melyen az én népem lakik, hogy ne legyenek ott ártalmas bogarak, azért, hogy megtudd, hogy én vagyok az Úr ezen a földön. 23 És különbséget tészek az én népem között és a te néped között. Holnap lészen e jelenség. 24 És aképen cselekedék az Úr; jövének ugyanis **ártalmas bogarak** a Faraó házára és az ő szolgálid házára, és egész Égyiptom földén pusztává lőn a föld az ártalmas bogarak miatt. 25 És hívatá a Faraó Mózeset és Áront és monda: Menjete, áldozzatok a ti Istenteknek ezen a földön. 26 Mózes pedig monda: Nincs rendén, hogy úgy cselekedjünk, hogy mi azt áldozzuk az Úrnak a mi Istenünknek, a mi utálatos az Égyiptombeliek előtt: ímé, ha azt áldozzuk az ő szemeik előtt, a mi az Égyiptombelieknek utálatos, nem köveznek-e meg

minket? 27 Háromnap jár földre megyünk a pusztába és úgy áldozunk a mi Urunknak Istenünknek, a mint megmondja nekünk. [rész 3,18](#) 28 És monda a Faraó: Én elbocsátlak titeket, hogy áldozatok a ti Uratoknak Istenteknek a pusztában, csak nagyon messze ne távozzatok; **imádkozzatok érettem.** 29 Mózes pedig monda: **Ímé én kimegyek te tőled és imádkozom az Úrhoz és eltávoznak az ártalmas bogarak a Faraótól és az ő szolgálaitól és az ő népétől holnap;** csak megint el ne ámítson a Faraó, hogy el ne bocsássa a népet áldozni az Úrnak. 30 És kiméne Mózes a Faraótól és imádkozék az Úrhoz. 31 És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék; s eltávoznak az ártalmas bogarak a Faraótól, szolgálaitól és népétől; egy sem marada. **32 De a Faraó ezúttal is megkeményíté az ő szívét és nem bocsátá el a népet.**

2Móz 9

1 És monda az Úr Mózesnek: **Menj a Faraóhoz és beszélj vele: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem:** 2 Mert ha nem akarod elbocsátani és tovább is tartóztatod őket: 3 Ímé az Úr keze lészen a te mezei barmaidon, lovakon, szamarakon, tevéken, ökrökön és juhokon; igen nagy döghalál. 4 De különbséget tesz az Úr az Izráel barmai között és Egyiptom barmai között, és mindabból, a mi Izráel fiaié, egy sem vész el. 5 Időt is hagyja az Úr, mondván: Holnap cselekszi az Úr ezt a dolgot a földön. 6 Meg is cselekedé az Úr ezt a dolgot másodnapon, és elhulla Egyiptomnak minden barma, de az Izráel fiainak barma közül egy sem hullott el. 7 El is küldé a Faraó, és ímé egy sem hullt vala el az Izráeliták barma közül: **de a Faraó szíve kemény maradt, és nem bocsátá el a népet.** 8 Az Úr pedig monda Mózesnek és Áronnak: **Vegyétek tele markaitokat kemenczehamuval, és szórja azt Mózes az ég felé a Faraó szeme láttára.** 9 **Hogy porrá legyen Egyiptomnak egész földén, s emberen és barmon hólyagosan fakadó fekélylyé legyen Egyiptomnak egész földén.** 10 Vevének azért kemenczehamut és a Faraó elé állának, és Mózes az ég felé szórá azt; és lőn az emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély. **11 És az írástudók nem állhatnak vala Mózes előtt a fekély miatt; mert fekély vala az írástudókon s mind az Egyiptombelieken.** 12 De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem hallgata rájok, a mint megmondotta vala az Úr Mózesnek. [vers 34.](#) [rész 7,12.](#) [13.](#) [8,15.](#) [32.](#) 13 És monda az Úr Mózesnek: **Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe és mondd neki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.** 14 Mert ezúttal minden csapásomat rá bocsátom a te szívedre, a te szolgálidra és a te népedre azért, hogy megtudd, hogy nincs én hozzám hasonló az egész földön. 15 Mert ha most kinyujtanám kezemet és megvernék téged és a te népedet döghalállal, akkor kivágattatnál a földről. 16 Ámde azért tartottalak fenn tégedet, hogy megmutassam néked az én hatalmam, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön. [rész 3,19.](#) [20.](#) [Róm. 9,17.](#) 17 Ha tovább is feltartóztatod az én népemet és nem bocsátod el őket: 18 Ímé holnap ilyenkor igen nagy jégesőt bocsátok, a melyhez hasonló nem volt Egyiptomban az napságtól fogva hogy fundáltatott, mind ez ideig. 19 Most annakokáért küldj el, hajtasd be barmaidat és mindenedet, valamid a mezőn van; minden ember és barom, a mely a mezőn találtatik és házba nem hajtatik, – jégeső szakad arra, és meghal. 20 A ki a Faraó szolgálai közül az Úr beszédétől megfélemedék, szolgálit és barmait házakba futtatá. 21 A ki pedig nem törődék az Úr beszédével, szolgálit és barmát a mezőn hagyá. 22 Az Úr pedig monda Mózesnek: **Nyújtsd ki kezedet az égre, hogy legyen jégeső Egyiptom egész földén az emberre, baromra és a mező minden fűvére, Egyiptom földén.** 23 Kinyujtá azért Mózes az ő vesszejét az égre, az Úr pedig mennydörgést támasztá és jégesőt, és tűz szálla le a földre, és jégesőt bocsátá az Úr Egyiptom földére. **24 És lőn jégeső, és a tűz egymást éré az igen nagy jégeső közt,** a melyhez hasonló nem volt az egész Egyiptom földén, mióta nép lakja. 25 És elveré a jégeső egész Egyiptom földén mindazt, a mi a mezőn vala, embertől baromig; **a mező minden fűvét is elveré a jégeső és a mező minden fáját is egybe rontá.** 26 Csak a Gósen földén, hol Izráel fiai valának, nem volt jégeső. 27 A Faraó pedig elküldé és hívatá Mózeset és Áront, és monda nekik: Vétkeztem ezúttal; **az Úr az igaz; én pedig és az én népem gonoszok vagyunk.** 28 **Imádkozzatok az**

Úrhoz, hogy legyen elég a mennydörgés és jégeső, és akkor elbocsátlak titeket és nem maradtok tovább. 29 Mózes pedig monda néki: Mihelyt kimegyek a városból, **felemelem kezeimet az Úrhoz;** megszűnnek a mennydörgések és nem lesz többé jégeső, hogy **megtudd, hogy az Úré a föld.** 30 De tudom, hogy te és a te szolgálid még nem félték az Úr Istentől. 31 A len pedig és az árpa elvereték, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós vala. 32 De a búza és a tönköly nem vereték el, mert azok késeiek. 33 És kiméne Mózes a Faraótól a városból és **felemelé kezeit az Úrhoz, és megszűnének a mennydörgések s a jégeső és eső sem ömlik vala a földre.** 34 Amint látá a Faraó, hogy megszűnék az eső, meg a jégeső és a mennydörgés, **ismét vétkezék és megkeményíté szívét ő és az ő szolgálai.** 35 És kemény maradt a Faraó szíve, és nem bocsátá el az Izráel fiait, a mint megmondotta vala az Úr Mózes által.

2Móz 10

1 És monda az Úr Mózesnek: **Menj be a Faraóhoz, mert én keményítettem meg az ő szívét és az ő szolgálainak szívét, azért hogy ezeket az én jeleimet megtegyem közöttök.** 2 És azért, **hogy elbeszéljed azt a te fiadnak és fiad fiának hallatára, a mit Egyiptomban cselekedtem, és jeleimet, a melyeket rajtok tettem, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.** 3 És beméne Mózes és Áron a Faraóhoz és mondanak néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: **Meddig nem akarod még magadat megalázni én előttem?** Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. 4 Mert ha te nem akarod az én népemet elbocsátani, ímé én holnap **sáskát** hozok a te határodra. 5 És elborítja a földnek színét, úgy hogy nem lesz látható a föld, és megemészti a megmenekedett maradékot, a mi megmaradt néktek a jégeső után, és megemészti minden fát, mely néktek sarjadzik a mezőn. 6 És betöltik a te házaidat, és minden szolgálidnak házát és minden Egyiptombelinek házát, a mit nem láttak a te atyáid, sem a te atyáid atyjai, a mióta e földön vannak mind e mai napig. És megfordula s kiméne a Faraó elől. 7 A Faraó szolgálai pedig mondanak önéki: **Meddig lesz még ez mi nekünk romlásunkra? Bocsásd el azokat az embereket, hogy szolgáljanak az Úrnak az ő Istenöknek.** Még sem veszed-e eszedbe, hogy elvész Egyiptom? 8 És visszahozák Mózes és Áront a Faraóhoz s monda ez nekik: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak a ti Istenteknek. Kik s kik azok, a kik elmennek? 9 Mózes pedig monda: A mi gyermekeinkkel és véneinkkel megyünk, a mi fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és barmainkkal megyünk, mert az Úrnak innepet kell szentelnünk. 10 Monda azért nekik: **Úgy legyen veletek az Úr, a mint elbocsátlak titeket és gyermekeiteket! Vigyázzatok, mert gonoszra igyekeztek.** 11 **Nem úgy!** menjetek el ti férfiak és szolgáljatok az Úrnak, mert ti is ezt kívántátok. És elűzék őket a Faraó színe elől. 12 És monda az Úr Mózesnek: **Nyújtsd ki a te kezedet Egyiptom földére a sáskáért, hogy jöjjön fel Egyiptom földére és emészsze meg a földnek minden fűvét; mindazt a mit a jégeső meghagyott.** 13 Kinyujtá azért Mózes az ő vesszejét Egyiptom földére, és az Úr egész nap és egész éjjel keleti szelet támaszta a földre. Mire reggel lőn, **a keleti szél felhozá a sáskát.** 14 És feljöve a sáska egész Egyiptom földére s nagy sokasággal szálla le Egyiptom egész határára. **Annak előtte sem volt olyan sáska s ezután sem lesz olyan.** 15 És elborítá az egész föld színét, és a föld elsötétedék, és megemészte a földnek minden fűvét és a fának minden gyümölcsét, a mit a jégeső meghagyott vala, és semmi zöld sem marada a fán, sem a mezőnek fűvén egész Egyiptom földén. 16 Akkor a Faraó siette hívatni Mózes és Áront és monda: **Vétkeztem az Úr ellen, a ti Istenetek ellen és ti ellenetek.** 17 Most annakokáért bocsásd meg csak ez egyszer az én vétkemet és imádkozzatok az Úrhoz a ti Istentekhez, hogy csak ezt a halált fordítsa el én tőlem. 18 És kiméne a Faraó elől és imádkozék az Úrhoz. 19 És fordíta az Úr igen erős nyugoti szelet, és felkapá a sáskát és veté azokat a veres tengerbe; egy sáska sem marada egész Egyiptom határán. 20 **De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem bocsátá el az Izráel fiait.** 21 És monda az Úr Mózesnek: **Nyújtsd ki a te kezedet az ég felé, hogy legyen setétség Egyiptom földén és pedig tapintható setétség.** 22 És kinyujtá Mózes az ő kezét az ég

felé, és lőn sűrű setétség egész Égyiptom földén három napig. 23 Nem látták egymást, és senki sem kelt fel az ő helyéből három napig; de Izráel minden fiának világosság vala az ő lakhelyében. 24 Akkor hívatá a Faraó Mózeset és monda: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak, **csak juhaitok és barmaitok maradjanak; gyermekeitek is elmehetnek véletek.** 25 **Mózes pedig monda: Sőt inkább néked kell kezünkbe adnod véres áldozatra és égő-áldozatra valókat, hogy megáldozzuk a mi Urunknak Istenünknek.** 26 És velünk jönek a mi barmaink is, egy körömnnyi sem marad el, mert azokból veszünk, hogy szolgáljunk a mi Urunknak Istenünknek; magunk sem tudjuk, mivel szolgálunk az Úrnak, míg oda nem jutunk. [rész 9,12.](#) 27 **De az Úr megkeményíté a Faraó szívét, és nem akará őket elbocsátani.** 28 És monda néki a Faraó: Menj el előlem; vigyázz magadra, hogy többé az én orczámat ne lásd; mert a mely napon az én orczámat látod, meghalsz. 29 Mózes pedig monda: Helyesen szólál. Nem látom többé a te orczádat.

2Móz 11

1 Az Úr pedig monda Mózesnek: **Még egy csapást hozok a Faraóra és Égyiptomra; azután elbocsát titeket innen; a mikor mindenestől elbocsát, üzve hajt el titeket innen.** 2 Szólj azért a népnek füle hallatára, hogy kérjenek a férfi az ő férfitársától, az asszony pedig az ő asszonytársától **ezüst edényeket és arany edényeket.** [rész 3,22. 12,36.](#) 3 Az Úr pedig kedvessé tévé a népet az Égyiptombeliek előtt. A férfiú Mózes is igen nagy vala Égyiptom földén a Faraó szolgálói előtt és a nép előtt. 4 És monda Mózes: Ezt mondja az Úr: **Éjfél körül kimegyek Égyiptomba.** 5 És meghal Égyiptom földén minden elsőszülött, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, a ki az ő királyi székében ül, a szolgálónak első szülöttéig, a ki malmot hajt; a baromnak is minden első fajzása. 6 És nagy jajgatás lesz egész Égyiptom földén, a melyhez hasonló nem volt és hasonló nem lesz többé. 7 De Izráel fiai közül az eb sem ölti ki nyelvét senkire, az embertől kezdve a baromig; hogy megtudjátok, hogy különbséget tett az Úr Égyiptom között és Izráel között. 8 És mindezek a te szolgálád lejönnek hozzám és leborulnak előttem, mondván: **Eredj ki te és mind a nép, a mely téged követ, és csak azután megyek el.** És nagy haraggal méne ki a Faraó elől. [rész 12,31. 33.](#) 9 Az Úr pedig monda Mózesnek: **Azért nem hallgat reátok a Faraó, hogy az én csudáim sokasodjanak meg Égyiptom földén.** 10 Mózes pedig és Áron mindezeket a csudákat megtevék a Faraó előtt; **de az Úr megkeményíté a Faraó szívét.** És nem bocsátá el Izráel fiait az ő földéről.

2Móz 12

1 Szólott vala pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Égyiptom földén, mondván: 2 Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között. 3 Szóljatok Izráel egész gyülekezetének, mondván: **E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.** 4 Hogyha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz. 5 A bárány ép, hím, egy esztendősen legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek. 6 És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izráel községének egész gyülekezete estennen. 7 És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, a hol azt megesszik, **hítsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.** 8 **A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütvé, kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt.** 9 Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütvé, a fejét, lábszáraival és belsejével együtt. 10 És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy a mi megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg. 11 És ilyen módon egyétek azt meg: **Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálczáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr páskhája az.** 12 Mert általmegyek Égyiptom földén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Égyiptom földén, az embertől kezdve a baromig, és Égyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr. 13 **És a vér jelül lesz néktek a házakon, a**

melyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmekre, mikor megverem Egyiptom földét. 14 És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és innepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepelejtétek azt. 15 Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret; még az első napon takarítsátok el a kovászt házaítokból, mert valaki kovászoszt ejéndik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan lélek irtassék ki Izráelből. 16 Az első napon pedig szent gyűléstök legyen és a hetedik napon is szent gyűléstök legyen; azokon semmi munkát ne tegyetek, egyedül csak a mi eledelére való minden embernek, azt el lehet készítenetek. 17 Megtartsátok a kovásztalan kenyér innepét; mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Egyiptom földéről; tartsátok meg hát e napot nemzetségről nemzetségre, örök rendtartás szerint. 18 Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estve egyetek kovásztalan kenyeret, a hónap huszonegyedik napjának estvéjéig. 3Móz. 23,5. 19 Hét napon át ne találtsátok kovász a ti házaítokban; mert valaki kovászoszt ejéndik, az a lélek kiirtatik Izráel gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülöttje legyen. 20 Semmi kovászoszt ne egyetek, minden lakóhelyeteken kovásztalan kenyeret egyetek. 21 Előhívá tehát Mózes Izráel minden véneit és monda nékik: Fogjatok és vegyetek magatoknak bárányt családaitok szerint és öljétek meg a páskhát. Zsid. 11,28. 22 És vegyetek egy kötés izsópot és mártsátok a vérbe, a mely az edényben van, és hintsétek meg a szemöldökfát és a két ajtófelet abból a vérből, a mely az edényben van; ti közületek pedig senki se menjen ki az ő házána ajtaján reggelig. 23 Mikor általmegy az Úr, hogy megverje az Egyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy az Úr az ajtó mellett és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldökölni a ti házaítokba. 24 Megtartsátok azért ezt a dolgot, rendtartás gyanánt, magadnak és fiaidnak mindörökre. 25 És mikor bementek a földre, melyet az Úr ád néktek, a mint megmondotta vala: akkor tartsátok meg ezt a szertartást. 26 Mikor pedig a ti fiaitok mondandják néktek: Micsoda ez a ti szertartástok? 27 Akkor mondjátok: Páskha-áldozat ez az Úrnak, a ki elment az Izráel fiainak házaí mellett Egyiptomban, mikor megverte az Egyiptombelieket, a mi házaínkat pedig megoltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula. 28 És menének és úgy cselekedének az Izráel fiai, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek és Áronnak; úgy cselekedének. 29 Lőn pedig éjfélkor, hogy megöle az Úr minden elsőszülöttet Egyiptomnak földén, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, a ki az ő királyi székiben ül vala, a tömlöczbeli fogolynak elsőszülöttéig és a baromnak is minden első fajzását. 30 És fölkele a Faraó azon az éjszakán és mind az ő szolgálái és egész Egyiptom, és lőn nagy jajgatás Egyiptomban; mert egy ház sem vala, melyben halott ne lett volna. 31 És hívatá Mózeset és Áront éjszaka és monda: Keljete fel, menjete ki az én népem közül, mind ti, mind Izráel fiai és menjete, szolgáljate az Úrnak, a mint mondátok. rész 11,1. 32 Juhaitokat is, barmaitokat is vegyete, a mint mondátok és menjete el és áldjatek engem is. rész 10,26. 33 És az Egyiptombeliek erősen rajta valának, hogy a népet mentül hamarabb kiküldhessék az országból; mert azt mondják vala: mindnyájan meghalunk. rész 6,1. 11,8. 34 És a nép az ő téstáját, minekelőtte megkelt volna, sütőteknőivel együtt ruhájába kötve, vállára veté. 35 Az Izráel fiai pedig Mózes beszéde szerint cselekedének és kérenek az Egyiptombeliektől ezüst edényeket és arany edényeket, meg ruhákat. 36 Az Úr pedig kedvessé tette vala a népet az Egyiptombeliek előtt, hogy kérésökre hajlának és kifoszták az Egyiptombelieket. rész 3,21. 11,2. 37 És elindulának Izráel fiai Rameszeszből Szukhóthba, mintegy hatszáz ezeren gyalog, csupán férfiak a gyermekeken kívül. 4Móz. 33,3. 38 Sok elegy nép is méne fel velök; juh is, szarvasmarha is, felette sok barom. 39 És sütének a téstából, melyet Egyiptomból hoztak vala, kovásztalan pogácsákat, mert meg nem kelhet vala, mivelhogy kiüzetének Egyiptomból és nem késhetének s még eleséget sem készítenének magoknak. vers 31-33. 40 Az Izráel fiainak lakása pedig, a míg Egyiptomban laknak, négyszáz harmincz esztendő vala. Gal. 3,17. 41 És lőn a négyszáz harmincz esztendő végén, lőn pedig ugyanazon napon, hogy az Úrnak minden serege kijöve Egyiptomnak földéről. 42 Az Úr tiszteletére rendelt

éjszaka ez, a melyen kihozta őket Égyiptom földéről; az Úr tiszteletére rendelt éjszaka Izráel minden fiai előtt nemzetségről nemzetségre. 43 És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Ez a Páskha rendtartása: **Egy idegen származású se egyék abból.** 44 **Akárkinek is pénzen vett szolgálja akkor egyék abból, ha körülmetélted.** 45 **A zsellér és a béres ne egyék abból.** 46 **Egy házban egyék meg; a házból ki ne vígy a húsból, és csontot se törjetek össze abban.** 47 **Izráel egész gyülekezete készítse azt.** 4Móz. 9,12. Ján. 19,36. 48 **És ha jövevény tartózkodik nálad, és páskhát akarna készíteni az Úrnak: metéltessék körül minden férfja, és úgy foghat annak készítéséhez, és legyen olyan, mint az országnak szülötte. Egy körülmetéletlen se egyék abból.** 49 **Egy törvénye legyen az ott születettnek és a jövevénynek, a ki közöttetek tartózkodik.** 50 És Izráel fiai mindnyájan megcselekedék; a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek és Áronnak, úgy cselekedének. 51 Ugyanazon napon hozá ki az Úr az Izráel fiait Égyiptomnak földéről, az ő seregeik szerint.

2Móz 13

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Nékem szentelj minden elsőszülöttet, valami megnyitja az ő anyjának méhét az Izráel fiai között, akár ember, akár barom, enyim legyen az.** 4Móz. 3,13. Luk. 2,23. 3 És monda Mózes a népnek: Megemlékezzél e napról, melyen kijöttetek Égyiptomból, a szolgálatnak házából; mert hatalmas kézzel hozott ki onnan titeket az Úr; azért ne egyetek kovászosat. 4 Ma mentek ki, az Abib hónapban. 5 És ha majd bevisz téged az Úr a Kananeusok, meg Khittheusok, meg Emoreusok, meg Khivveusok és Jebuzeusok földére, melyről megesküdött a ti atyáitoknak, hogy néked adja azt a téjjel és mézzel folyó földet: **akkor ebben a hónapban végezd ezt a szertartást.** 6 Hét napon át kovásztalan kenyeret egyél, a hetedik napon pedig innepet ülj az Úrnak. 7 Kovásztalan kenyeret egyél hét napon át, és ne láttassék nálad kovászos kenyér, se kovász ne láttassék a te egész határodban. 8 **És add tudtára a te fiadnak azon a napon, mondván: Ez a miatt van, a mit az Úr cselekedett velem, mikor kijövék Égyiptomból.** 9 **És legyen az néked jel gyanánt a te kezeden és emlékezetül a te szemeid előtt azért, hogy az Úr törvénye a te szádban legyen, mert hatalmas kézzel hozott ki téged az Úr Égyiptomból.** 10 **Tartsd meg azért ezt a rendelést annak idejében esztendőről esztendőre.** 11 Ha pedig beviénd téged az Úr a Kananeusok földére, a miképen megesküdött néked és a te atyáidnak, és azt néked adándja: 12 Az Úrnak ajánld fel akkor mindazt, a mi az ő anyjának méhét megnyitja, a baromnak is, a mi néked lesz, minden méhnyitó fajzását; a hímek az Úré. rész 34,19. 4Móz. 8,17. 13 De a szárnak minden első fajzását báránynyal váltsd meg; ha pedig meg nem váltod, szegd meg a nyakát. Az embernek is minden elsőszülöttét megváltsd a te fiaid közül. 14 És ha egykor a te fiad téged megkérdez, mondván: Micsoda ez? akkor mondd néki: Hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Égyiptomból, a szolgálatnak házából. 15 És lőn, mikor a Faraó megátalkodottan vonakodék minket elbocsátani: megöle az Úr minden elsőszülöttet Égyiptom földén, az ember elsőszülöttétől a barom első fajzásáig; azért áldozok én az Úrnak minden hímet, mely anyja méhét megnyitja, és megváltom az én fiaimnak minden elsőszülöttét. 16 **Legyen azért jel gyanánt a te kezeden és homlok-kötő gyanánt a te szemeid előtt, mert hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Égyiptomból.** 17 És lőn, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Égyiptomba. 18 Kerülő úton vezeté azért Isten a népet, a veres tenger pusztájának útján; és fölfegyverkezve jövének ki Izráel fiai Égyiptom földéről. 19 **És Mózes elvivé magával a József tetemeit is, mert megesketvén megeskette vala Izráel fiait,** mondván: Meglátogatván meglátogat titeket az Isten, akkor az én tetemeimet felvigyétek innen magatokkal. 1Móz. 50,25. Józs. 24,32. 20 És elindulának Szukhótból és táborba szállának Ethámban, a pusztaszélén. 4Móz. 33,6 21 Az Úr pedig megy vala előttök nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy éjjel és nappal mehessenek.

rész 40,38. 4Móz. 10,34. 14,14. 5Móz. 1,33. Nehem. 9,12. 19. Zsolt. 78,14. Zsolt. 105,39. 22 Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép előtt.

2Móz 14

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Szólj az Izráel fiainak, hogy forduljanak vissza és üssenek táborni Pi-Hahiróth előtt, Migdol között és a tenger között, Baál-Czefón előtt; ezzel átellenben üssetek táborni a tenger mellett.** 3 Majd azt gondolja a Faraó az Izráel fiai felől: **Eltévelyedtek ezek e földön; körülfogta őket a pusztaság.** 4 **Én pedig megkeményítem a Faraó szívét, és üzőbe veszi őket, hogy megdicsőíthessem a Faraó által és minden ő serege által és megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr.** És úgy cselekedének. 5 És hírül vivék az egyiptomi királynak, hogy elfutott a nép, és megváltozék a Faraónak és az ő szolgálójának szíve a nép iránt és mondanak: Mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izráelt a mi szolgálatunkból! **6 Befogata tehát szekerebe és maga mellé vevé az ő népét.** 7 **És vőn hatszáz válogatott szekeret és Égyiptom minden egyéb szekerét és hárman-hárman valának mindeniken.** 8 És megkeményíté az Úr a Faraónak, az egyiptomi királynak szívét, hogy üzőbe vegye az Izráel fiait; Izráel fiai pedig mennek vala nagy hatalommal. 4Móz. 33,3. 9 És az Égyiptombeliek utánok nyomulának és elérék őket a tenger mellett, a hol táboroznak vala, a Faraónak minden lova, szekere, meg lovasai és serege Pi-Hahiróth mellett, Baál-Czefón előtt. Józs. 24,6. 10 A mint közeledék a Faraó, Izráel fiai felemelék szemeiket, és ímé az Égyiptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének s az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai. 11 És mondanak Mózesnek: Hát nincsenek-e Égyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedél velünk, hogy kihoztál minket Égyiptomból? 12 Nem ez volt-e a szó, a mit szóltunk vala hozzád Égyiptomban, mondván: Hagyj békét nekünk, hadd szolgáljunk az Égyiptombelieknek, mert jobb volt volna szolgálnunk az Égyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg. 13 Mózes pedig monda a népnek: Ne féljete, megálljatok! és nézzétek az Úr szabadítását, a melyet ma cselekszik veletek; mert a mely Égyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok. vers 27-31. 14 **Az Úr hadakozik ti érettetek; ti pedig veszteg legyetek.** 15 És monda az Úr Mózesnek: **Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel fiainak, hogy induljanak el.** 16 **Te pedig emeld fel a te pálczádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izráel fiai szárazon menjenek át a tenger közepén.** 17 **Én pedig ímé megkeményítem az Égyiptombeliek szívét, hogy bemenjenek utánok, és megdicsőíttetem a Faraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által.** 18 **És megtudják az Égyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, ha majd megdicsőíttetem a Faraó által, az ő szekerei és lovasai által.** 19 Elindula azért az Istennek Angyala, a ki jár vala az Izráel tábora előtt, és méne mögéjük; a felhőoszlop is elindula előlök s mögéjük álla. Józs. 5,14. rész 13,21. 20 És oda méne az Égyiptombeliek tábora és az Izráel tábora közé; így lőn a felhő és a setétség: az éjszakát pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz. 21 **És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tévé a tengert, és kétfelé valának a vizek.** Józs. 4,23. Zsolt. 78,13. 106,9. 114,3. 22 **És szárazon menének az Izráel fiai a tenger közepébe, a vizek pedig kőfal gyanánt valának nekik jobbkezők és balkezők felől.** 1Kor. 10,1. Zsid. 11,29. 23 Az Égyiptombeliek pedig utánok nyomulának és bemenének a Faraó minden lovai, szekerei és lovasai a tenger közepébe. 24 És lőn hajnalkor, rátekinte az Úr az Égyiptombeliek táborára a tűz- és felhő-oszlopból és megzavará az Égyiptombeliek táborát. 25 És megállítá szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatá azokat. És mondanak az Égyiptombeliek: Fussunk az Izráel előtt, mert az Úr hadakozik értök Égyiptom ellen. 26 És szóla az Úr Mózesnek: **Nyújtsd ki kezedet a tengerre, hogy a vizek térjenek vissza az Égyiptombeliekre, az ő szekereikre s lovasaikra.** 27 És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, és reggel felé visszatére a tenger az ő előbbi állapotjára; az Égyiptombeliek pedig eleibe futnak vala, és az Úr beleveszté az

egyiptomiakat a tenger közepébe. 28 Visszatérének tehát a vizek és elboríták a szekereket és a lovasokat, a Faraónak minden seregét, melyek utánok bementek vala a tengerbe; egy sem marada meg közülök. [Zsolt. 106,11.](#) 29 De Izráel fiai szárazon menének át a tenger közepén; a vizek pedig kőfal gyanánt valának nekik jobb- és balkezök felől. 30 És megszabadítá az Úr azon a napon Izráelt az Egyiptombeliek kezéből; és látá Izráel a megholt Egyiptombelieket a tenger partján. **31 És látá Izráel azt a nagy dolgot, a melyet cselekedék az Úr Egyiptomban: féle azért a nép az Urat és hívének az Úrnak és Mózesnek, az ő szolgájának.**

2Móz 15

Mózes éneke a Vörös tengeri szabadítás után - ZSOLTÁRHANG

1 Akkor éneklé Mózes és az Izráel fiai ezt az énekét az Úrnak, és szólának mondván: Éneklek az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett. 2 Erősségem az Úr és énekem, szabadítómmá lőn nekem; ez az én Istenem, őt dicsérem, atyámnak Istene, őt magasztalom. [Zsolt. 118,14.](#) [Ésa. 12,2.](#) 3 Vitéz harcos az Úr; az ő neve Jehova. 4 A Faraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harcosai belefűltek a veres tengerbe. 5 Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe. 6 Jobbod, Uram, erő által dicsőül, jobbod, Uram, ellenséget összetör. 7 Fenséged nagyságával zúzod össze támadóid, kibocsátod haragod s megemészti az őket mint tarlót. 8 Orrod lehelletétől feltorlódtak a vizek. És a futó habok fal módjára megálltak; a mélységes vizek megmerevültek a tenger szívében. [részt 14,21. 22.](#) 9 Az ellenség monda: Űzöm, utólérem őket, zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtok. Kardomat kirántom, s kiirtja őket karom. 10 Leheltél lehelleddel s tenger borítá be őket: elmerültek, mint az ólom a nagy vizekben. 11 Kicsoda az istenek közt olyan, mint te Uram? Kicsoda olyan, mint te, szentséggel dicső, félelemmel dicsérendő és csudatévő? 12 Kinyújtottad jobbkezedet, és elnyelé őket a föld. 13 Kegyelmeddel vezérled te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be te szent lakóhelyedre. 14 Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el. 15 Akkor megháborodának Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés szállja meg, elcsügged a Kanaán egész lakossága. 16 Félelem és aggodalom lepi meg őket; karod hatalmától elnémulnak mint a kő, míg átvonul néped, Uram! Míg átvonul a nép, a te szerzeményed. 17 Beviszed s megtelepíted őket örökséged hegyén, melyet Uram, lakhelyül magadnak készítél, szentségedbe Uram, melyet kezéd épít. 18 Az Úr uralkodik mind örökkön örökké. [Zsolt. 146,10.](#) 19 Mert bémenének a Faraó lovai, szekereivel és lovasaival együtt a tengerbe, és az Úr visszafordítá reájok a tenger vizét; Izráel fiai pedig szárazon jártak a tenger közepén. **20 Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénje dobott vőn kezébe, és kimenének utánna mind az asszonyok dobokkal és tánczolva.** [4Móz. 26,59](#) 21 És felele nekik Miriám:

MIRJÁM ÉNEKE:

Énekeljete az Úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett. 22 Ennekutánna elindítá Mózes az Izráelt a veres tengertől, és menének Súr puszta felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet. 23 És eljutának Márába, de nem ihatják vala a vizet Márában, mivelhogy keserű vala. Azért is nevezék nevét Márának. [4Móz. 33,8.](#) 24 És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? 25 Ez pedig az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt és ott megkísérté. 26 És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekeszed, a mi kedves az ő szemei előtt és figyelmezel az ő parancsolataira és megtartod minden rendelkezét: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, a melyeket Egyiptomra bocsátottam, mert **én vagyok az Úr, a te gyógyítód.** 27 És jutának Élimbe, és ott tizenkét forrás vala és hetven pálmafa; és tábort ütének ott a vizek mellett. [4Móz. 33,9](#)

2Móz 16

1 És elindulának Élimből és érkezék Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájába, mely Élim között és Sinai között van, a második hónapnak tizenötödik napján, Égyiptom földéről való kijövetelök után. 2 És zúgolódék Izráel fiainak egész gyülekezete **Mózes és Áron ellen a pusztában.** 3 S mondanak nékik Izráel fiai: **Bár megholtunk volna az Úr keze által Égyiptom földén, a mikor a húsos fazék mellett ülünk vala, a mikor jól lakhatunk vala kenyérrel;** mert azért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy mind e sokaságot éhséggel öljétek meg. 4 És monda az Úr Mózesnek: **Ímé én esőképen bocsátok néktek kenyeret az égből; menjen ki azért a nép és szedjen naponként arra a napra valót, hogy megkísértsen: akar-e az én törvényem szerint járni, vagy nem?** 5 A hatodik napon pedig úgy lesz, hogy mikor elkészítik a mit bevisznek, az kétannyi lesz, mint a mennyit naponként szedegettek. 6 És monda Mózes és Áron Izráel minden fiainak: **Estve megtudjátok, hogy az Úr hozott ki titeket Égyiptom földéről;** 7 Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét; **mert meghallotta a ti zúgolódástokat az Úr ellen.** De mik vagyunk mi, hogy mi ellenünk zúgolódtok? 8 És monda Mózes: Estve húst ad az Úr ennetek, reggel pedig kenyeret, hogy jól lakjatok; mert hallotta az Úr a ti zúgolódástokat, melylyel ellene zúgolódtatok. De mik vagyunk mi? Nem mi ellenünk van a ti zúgolódástok, hanem az Úr ellen. 9 Áronnak pedig monda Mózes: Mondd meg az Izráel fiai egész gyülekezetének: Járuljatok az Úr elé; mert meghallotta a ti zúgolódástokat. 10 És lőn, mikor beszéle Áron az Izráel fiai egész gyülekezetének, a pusztá felé fordulának, és ímé **az Úr dicsősége megjelenék a felhőben.** 11 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 12 Hallottam az Izráel fiainak zúgolódását, szólj nékik mondván: **Estennen húst esztek, reggel pedig kenyérrel laktok jól és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr a ti Istentek.** 13 És lőn, hogy estve fürjek jövének fel és ellepék a táborn, reggel pedig harmatszállás lőn a tábor körül. 14 Mikor pedig a harmatszállás megszűnék, ímé a pusztának színén apró gömbölyegek valának, aprók mint a dara a földön. 4Móz. 11,7. 15 A mint megláták az Izráel fiai, mondanak egymásnak: **Mán ez!** mert nem tudják vala mi az. Mózes pedig monda nékik: **Ez az a kenyér, melyet az Úr adott néktek eledelül.** Ján. 6,31. 16 Az Úr parancsolata pedig ez: Szedjen abból kiki a mennyit megehetik; fejenként egy ómert, a hozzátok tartozók száma szerint szedjen kiki azok részére, a kik az ő sátorában vannak. 17 És aképen cselekedének az Izráel fiai és szedének ki többet, ki kevesebbet. 2Kor. 8,15. 18 Azután megmérik vala ómerrel, és annak a ki többet szedett, nem vala fölöslege, és annak, a ki kevesebbet szedett, nem vala fogyatkozása: kiki annyit szedett, a mennyit megehetik vala. 19 Azt is monda nékik Mózes: Senki ne hagyjon abból reggelre. 20 De nem hallgatának Mózesre, mert némelyek hagyának abból reggelre; és megférgetesedék s megbüszhődék. Mózes pedig megharagudék reájok. 21 **Szedék pedig azt reggelenként, kiki a mennyit megehetik vala, mert ha a nap felmelegedett, elolvad vala.** 22 A hatodik napon pedig két annyi kenyeret szednek vala, két ómerrel egyre-egyre. Eljövének pedig a gyülekezet fejedelmei mindnyájan és tudtára adták azt Mózesnek. 23 Ő pedig monda nékik: **Ez az, a mit az Úr mondott: A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; a mit sütni akartok, süssétek meg, és a mit főzni akartok, főzzétek meg; a mi pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.** rész 35,2, 3. 24 És eltevék azt reggelre, a szerint a mint Mózes parancsolta vala, és nem büszhődék meg s féreg sem vala benne. 25 És monda Mózes: Ma egyétek azt meg, mert ma az Úrnak szombatja van; ma nem találjátok azt a mezőn. 26 Hat napon szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van, akkor nem lesz. 27 És lőn hetednapon: kimenének a nép közül, hogy szedjenek, de nem találának. 28 És monda az Úr Mózesnek: Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet? 29 Lássátok meg! **az Úr adta néktek a szombatot;** azért ad ő néktek hatodnapon két napra való kenyeret. **Maradjatok veszteg, kiki a maga helyén; senki se menjen ki az ő helyéből a hetedik napon.** 30 És nyugoszik vala a nép a hetedik napon. 31 Az Izráel háza pedig Mánnak nevezé azt; olyan vala az mint a kóriándrom magva, fehér; és íze, mint a mézes pogácsáé. 4Móz. 11,7. 32 És monda Mózes:

Ezt parancsolja az Úr: Egy teljes ómernyi tartsatok meg abból maradékaitok számára, hogy lássák a kenyeret, a mellyel éltettek titeket a pusztában, mikor kihoztalak titeket Egyiptom földről. 33 Áronnak pedig monda Mózes: **Végy egy edényt és tégy bele egy teljes ómer Mánt és tedd azt az Úr eleibe, hogy megtartassék maradékaitok számára.** 34 A mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, eltevén azt Áron a bizonyágtétel ládája elé, hogy megtartassék. **35 Az Izráel fiai pedig negyven esztendőn át evék a Mánt, míg lakó földre jutának; Mánt evének mind addig, míg a Kanaán földének határához jutának.** Józs. 5,12. 36 Az ómer pedig az éfának tizedrésze.

2Móz 17

1 És elindula Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából, az Úr rendelkezéséhez képest az ő útjuk rendje szerint és tábort ütének Refidimben. De a népnek nem vala inni való vize. 4Móz. 33,12. 14. **2 Verseng vala azért a nép Mózesrel és mondák: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk.** És monda nekik Mózes: Miért versengtek én velem? Miért kísértitek az Urat? 4Móz. 20,2. **3 És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódék a nép Mózes ellen** és monda: Miért hoztál ki minket Egyiptomból? hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat? 4 Mózes pedig az Úrhoz kiálta mondván: **Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés híjja, hogy meg nem köveznek engemet.** 5 És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izráel vénei közül; pálczádat is, mellyel a folyót megsujtottad, vedd kezébe és indulj el. 2Móz. 4,2. † rész 14,16. 6 Ímé én oda állok te elődbe a sziklára a Hórebbe, és te sujts a sziklára, és víz jő ki abból, hogy igyék a nép. És úgy cselekedék Mózes Izráel vénei szeme láttára. 4Móz. 20,8. Zsolt. 78,15. 1Kor. 10,4. 7 És nevezé annak a helynek nevét Masszának és Méribának, Izráel fiainak versengéséért, és mert kísértették az Urat, mondván: Vajjon köztünk van-e az Úr vagy nincsen? 8 Eljőve pedig Amálek és hadakozék Izráel ellen Refidimben. 5Móz. 25,17. 18. 9 És monda Mózes Józsuénak: **Válassz nekünk férfiakat és menj el, ütközzél meg Amálekkel. Holnap én a halom tetejére állok és az Isten pálczája kezemben lesz.** rész 4,20. 10 És úgy cselekedék Józsué a mint mondotta vala néki Mózes, megütközék Amálekkel: Mózes, Áron és Húr pedig felmenének a halom tetejére. **11 És lőn, mikor Mózes felemelé kezét, Izráel győz vala; mikor pedig leereszté kezét, Amálek győz vala.** 12 Mikor azért Mózes kezei elnehezédének, követ hozának és alája tevék, hogy arra üljön; Áron pedig és Húr tartják vala az ő kezeit, egy felől az egyik, más felől a másik, és felemelve maradának kezei a nap lementéig.

FERGETEGES ÉLMÉNYEN VOLT, AMIKOR A HETVENES ÉVEK LEGELEJÉN A NEMZETIBEN SINKOVITS IMRE JÁTSZOTTA MADÁCH MÓZESÉT: - AMIKOR KARJÁT FELMELTE: GYŐZTEK, AMIKOR LERESZTETTE VESZÍTETTEK, S AHOGYAN ÁRON ÉS HÚR TARTOTTA MÓZES (SINKOVITS) GYENGÜLŐ KARJAIT!

13 Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyver élivel. 14 És monda az Úr Mózesnek: **Írd meg ezt emlékezetül könyvbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól.** 4Móz. 24,20. 5Móz. 25,17-19. † 1Sám. 15,2. 3. 15 És építe Mózes oltárt és nevezé nevét Jehova-Niszsi-nek. 16 És monda: Megesküdött az Úr, hogy harcza lesz az Úrnak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre.

2Móz 18

1 És meghallá Jethró, Midián papja, Mózes ipa, mindazt a mit Isten Mózesrel és Izráellel az ő népével cselekedett vala, hogy kihozta az Úr Izráelt Egyiptomból. 2 És felvévén Jethró, a Mózes ipa Czipporát, a Mózes feleségét – miután haza bocsátotta őt - 3 És az ő két fiát is, a kik közül az egyiknek neve Gersom, mert azt mondotta vala: Bujdosó valék az idegen földön; rész 2,22. 4 A másíknak neve pedig Eliézer; mert: Az én atyám Istene segítségül volt nekem és megszabadított engem a Faraó fegyverétől. **5 Eljuta tehát Jethró, a Mózes ipa, az ő fiaival és**

feleségével Mózeshez a pusztába, a hol ő táborozott vala az Isten hegye mellett. [rész 3.1.](#) 6 És megizené Mózesnek: Én Jethró a te ipad megyek te hozzád a te feleségeddel és az ő két fia is ő vele. 7 **Kiméne azért Mózes az ő ipa eleibe és meghajtá magát és megcsókolá őt; és megkérdeék egymást állapotuk felől és bemenének a sátorba.** 8 És elbeszélé Mózes az ő ipának mind azt, a mit az Úr a Faraóval és az Égyiptombeliekkel cselekedett vala Izráélért; mindazt a sok bajt, a melyek útközben érték vala őket, és mimódon szabadította meg őket az Úr. 9 És örvendeze Jethró mindazon a jón, a mit az Úr az Izráellel cselekedett vala, hogy megszabadítá őt az Égyiptombeliek kezéből. 10 És monda Jethró: **Áldott legyen az Úr, a ki megszabadított titeket az Égyiptombeliek kezéből és a Faraó kezéből; a ki megszabadította a népet az Égyiptombeliek keze alól.** 11 Most tudom már, hogy nagyobb az Úr minden istennél; mert az lett vesztőkre, a mivel ellenők vétkeztek. 12 És Jethró, a Mózes ipa égőáldozattal és véresáldozattal áldozék az Istennek; **Áron pedig és Izráel minden vénei jövének, hogy kenyeret egyenek a Mózes ipával Isten előtt.** 13 És lőn másod napon, leüle Mózes törvényt tenni a népnek; a nép pedig áll vala Mózes előtt reggeltől estig. 14 S a mikor látja vala Mózes ipa mind azt, a mit ő a néppel cselekedék, monda: Mi dolog az, a mit te a néppel cselekszel; miért ülsz te egymagad, mind az egész nép pedig előtted áll reggeltől estig? 15 És monda Mózes az ő ipának: **Mert a nép Isten akaratát tudakolni jön hozzám; 16 Ha ügyök-bajok van, én hozzám jönnek és törvényt teszek az ember között és felebarátja között és tudtára adom az Isten végezéseit és törvényeit.** 17 Mózes ipa pedig monda néki: Nem jó az, a mit te cselekszel. 18 Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, a mely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad. 19 **Most azért hallgass az én szavamra, tanácsot adok néked és az Isten veled lesz. Te légy a népnek szószólója az Isten előtt, és te vidd az ügyeket Isten eleibe.** [5Móz. 1,9.](#) 20 És tanítsd őket a rendeletekre és törvényekre és add tudtokra az utat, a melyen járniok kell és a tenni valót, a melyet tenniök kell. 21 És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő férfiakat, igazságos férfiakat, a kik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük előljárókká, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké. 22 Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgy hogy minden nagyobb ügyet te elődbe hozzanak, minden csekélyebb dologban pedig ők ítéljenek; így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák. 23 Ha ezt cselekszed és az Isten is parancsolja néked: megállhatsz és az egész nép is helyére jut békességben. 24 És hallgata Mózes az ő ipa szavára és mindazt megtevé, a mit mondott vala. 25 És választa Mózes az egész Izráelből derék férfiakat és a nép fejeivé tevé őket, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké, és tizedesekké. 26 És ítélik vala a népet minden időben; a nehéz dolgokat Mózes elé viszik vala, minden kisebb dologban pedig ők ítélnék vala. 27 És elbocsátá Mózes az ő ipát, és ez elméne hazájába. **SACINAK**

2Móz 19

1 A harmadik hónapban azután hogy kijöttek vala Izráel fiai Égyiptom földéről, azon a napon érkezének a Sinai pusztába. 2 Refidimből elindulván, érkezének a Sinai pusztába és táborba szállának a pusztában; a hegygyel átellenben szálla pedig ott táborba az Izráel. 3 Mózes pedig felméné az Istenhez, és szóla hozzá az Úr a hegyről, mondván:

ÚR

Ezt mondd a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izráel fiainak. [Csel. 7,38.](#) 4 Ti láttátok, a mit Égyiptommal cselekedtem, hogy **hordoztalak titeket sas szárnyakon** és magamhoz bocsátottalak titeket. [5Móz. 29,2.](#) 5 **Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyim az egész föld.** [5Móz. 7,6.](#) [Zsolt. 24,1-6.](#) 6 És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az ígék, melyeket el kell mondanod Izráel fiainak. [1Pét. 2,9.](#) 7 Elméne azért Mózes és egybehívá a nép véneit és **eleikbe adá mindazokat a beszédeket, melyeket parancsolt vala néki az Úr.** 8 És az egész nép egy akarattal felele és monda: **Valamit**

rendelt az Úr, mind megteszszük. És megvivé Mózes az Úrnak a nép beszédét. Józs. 24,21-24. 9 És monda az Úr Mózesnek:

ÚR

Ímé én hozzád megyek a felhő homályában, hogy hallja a nép mikor beszélek veled és higgyenek néked mindörökké. És elmondá Mózes az Úrnak a nép beszédét. vers 16. 20. 10 Az Úr pedig monda Mózesnek:

ÚR

Eredj el a néphez és szenteld meg őket ma, meg holnap és hogy **mossák ki az ő ruháikat; Józs. 3,5.** 11 És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon **leszáll az Úr az egész nép szeme láttára a Sinai hegyre. 12 És vess határt a népnek köröskörül, mondván: Vigyázatok magatokra, hogy a hegyre fel ne menjetek s még a szélét se érintsetek; mindaz, a mi a hegyet érinti, halállal haljon meg. Zsid. 12,20.** 13 Ne érintse azt kéz, hanem kővel köveztessék meg, vagy nyíllal nyilaztassák le; akár barom, akár ember, ne éljen. **Mikor a kürt hosszan hangzik, akkor felmehetnek a hegyre. 14 Leszálla azért Mózes a hegyről a néphez, és megszentelé a népet, és megmosák az ő ruháikat. 15 És monda a népnek:**

MÓZES

Legyetek készen harmadnapra; asszonyhoz ne közelítsetek. 16 És lőn **harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lőn a hegyen és igen erős kürtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép. Zsid. 12,18. 19.** 17 És kivezeté Mózes a népet a táborból az Isten eleibe és megállának a hegy alatt. 5Móz. 4,10. 18 Az egész Sinai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemenczének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala. 5Móz. 4,11. Bir. 5,5. Zsolt. 68,9. 19 És a kürt szava mindinkább erősödik vala; Mózes beszél vala és az Isten felel vala néki hangosan. Zsid. 12,19 20 Leszálla tehát az Úr a Sinai hegyre, a hegy tetejére, és felhívá az Úr Mózes a hegy tetejére, Mózes pedig felméne. 21 És monda az Úr Mózesnek: Menj alá, intsd meg a népet, hogy ne törjön előre az Urat látni, mert közülök sokan elhullanak. 22 És a papok is, a kik az Úr eleibe járulnak, szenteljék meg magokat, hogy reájok ne rontson az Úr. 23 Mózes pedig monda az Úrnak: Nem jöhet fel a nép a Sinai hegyre, mert te magad intettél minket, mondván: **Vess határt a hegy körül, és szenteld meg azt.** 24 De az Úr monda néki: Eredj, menj alá, és jöjj fel te és Áron is veled; de a papok és a nép ne törjenek előre, hogy feljöjjenek az Úrhoz; hogy reájok ne rontson. 25 Aláméne azért Mózes a néphez, és megmondá nekik.

DÖBBENETESEN ERŐS EZ A MENNYDÖRGÉS ÉS AZ ELŐKÉSZÜLET!

2Móz 20

1 És szólá Isten mindezeket az ígéket, mondván: 5Móz. 5,6-21. Mát. 5,17-48. **2 Én, az Úr, vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptomnak földéről, a szolgálat házából. 5Móz. 5,6-21.** 3 Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem. Józs. 24,14. 4 Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alant a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak. 3Móz. 26,1. Zsolt. 97,7. Ésa. 40,18. 25. 5 Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen, a kik engem gyűlölnék. 6 De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, a kik engem szeretnek, és az én parancsolatimat megtartják. 7 Az Úrnak a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi. 3Móz. 19,12. Mát. 5,33. 34. 8 Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljéd azt. Ezék. 20,12. rész 35,2. 9 Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden

dolgodat; rész 23,12, 34,21, 3Móz. 23,3. 10 De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, a ki a te kapuidon belől van; rész 16,23. 11 Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, a mi azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt. 1Móz. 2,2, 3. 12 Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr a te Istened ád te néked. Mát. 15,4, 19,19, Márk 10,19, Luk. 18,20, Eféz. 6,2. 13 Ne ölj Mát. 5,21, 22, Róm. 13,9. 14 Ne paráználkodjál. 1. Mát. 5,27, 28, Jak. 2,11. 15 Ne lopj. rész 22,1, Eféz. 4,28. 16 Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot. 5Móz. 19,16, 21. 17 Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, a mi a te felebarátodé. Róm. 7,7, † 5Móz. 5,21.

UTÁNANÉZNI, HOGY VOLTAK-E VITÁK A REFORMÁCIÓ IDEJÉN A 10 PARANCSOLAT 3+7 ILL. 4+6 FELOSZTÁSÁRÓL?? (ZSIDÓKNÁL: 5+5)

18 Az egész nép pedig látja vala a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kürt zengését és a hegy füstölését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább áll. 19 És mondanak Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Isten ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk. Zsid. 12,19. 20 Mózes pedig monda a népnek: **Ne féljete; mert azért jött az Isten, hogy titeket megkísértsen, és hogy az ő félelme legyen előttetek, hogy ne vétkezzetek.** 21 Távol áll a azért a nép, Mózes pedig közelebb méne a felhőhöz, melyben az Isten vala. rész 19,16, 17. 22 És monda az Úr Mózesnek: Ezt mondd az Izráel fiainak: Magatok láttátok, hogy az égből beszéltem veletek. 23 Ne csináljatok én mellém ezüst isteneket, és arany isteneket se csináljatok magatoknak. 24 Földből csinálj nékem oltárt, és azon áldozd a te égő- és hálaáldozatodat, juhaidat és ökredet. Valamely helyen akarom, hogy az én nevemről megemlékezzetek, elmegyek hozzád és megáldalak téged. 25 Ha pedig kövekből csinálsz nékem oltárt, ne építsd azt faragott kőből: mert a mint faragó vasadat rávetted, megfertőztetted azt. Józs. 8,30, 31. 26 Lépcsőkön se menj fel az én oltáromhoz, hogy a te szemérmed fel ne fedztessék azon.

2Móz 21

1 Ezek pedig azok a rendeletek, a melyeket eleikbe kell terjesztened: 2 Ha héber szolgát vásárolsz, hat esztendeig szolgáljon, a hetedikben pedig szabaduljon fel ingyen. 5Móz. 15,12, Jer. 34,14. 3 Ha egyedül jött, egyedül menjen el; ha feleséges ember, menjen el vele a felesége is. 4 Ha az ő ura adott néki feleséget, és ez fiaikat vagy leányokat szült néki: az asszony, gyermekeivel együtt legyen az ő uráé; ő pedig egyedül menjen el. 5 De ha a szolga azt mondaná: Szeretem az én uramat, az én feleségemet és fiaimat, nem akarok felszabadulni: 5Móz. 15,12, Jer. 34,14. 6 Akkor vigye őt az ő ura a bírák elé, és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és az ő ura fúrja által az ő fülét árral; és szolgálja őt mindörökké. 7 És ha valaki az ő leányát szolgálóul adja el, ne úgy menjen el, mint a szolgák mennek. 8 Ha nem tetszik az ő urának, hogy eljegyezze őt magának, akkor **váltassa ki**; arra, hogy idegen népnek eladja, nincs hatalma, mivel hűtelen volt hozzá. 9 Ha pedig a fiának jegyzi el őt: a leányok törvénye szerint cselekedjék vele. 10 Ha mást vesz magának: ennek ételét, ruházatát és házasságbeli igazát alább ne szállítsa. 11 Ha ezt a hármat nem cselekszi vele: akkor menjen az el ingyen, fizetés nélkül. 12 **A ki úgy megver valakit, hogy meghal, halállal lakoljon.** 3Móz. 24,17. 13 De ha nem leselkedett, hanem Isten ejtette kezébe: úgy helyet rendeljek néked, a hova meneküljön. 5Móz. 19,3, Józs. 20,2, 3. 14 Ha pedig valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy azt orvúl megölje, oltáromtól is elvidd azt a halálra. 15 A ki megveri az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon. 16 A ki embert lop, és eladja azt, vagy kezében kapják, halállal lakoljon. 17 **A ki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon.** 3Móz. 20,9, Péld. 20,20, Mát. 15,4, Márk 7,10. 18 És ha férfiak összevesznek, és megüti valaki az ő

felebarátját kővel vagy öklével, és nem hal meg, hanem ágyba esik: 19 Ha felkél, és mankóján kinn jár: ne legyen büntetve az, a ki megütötte; csupán fekvéséért fizessen és gyógyíttassa meg. 20 Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntetessék meg. 21 De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntetessék meg, mert pénze ára az. 22 Ha férfiak veszekednek és meglöknék valamely terhes asszonyt, úgy hogy idő előtt szül, de egyéb veszedelem nem történik: bírságot fizessen a szerint, a mint az asszony férje azt reá kiveti, de bírák előtt fizessen. 23 De ha veszedelem történik: akkor életért életet adj. **24 Szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért; 3Móz. 24,20. 5Móz. 19,21. Mát. 5,38.** 25 Égetést égetésért, sebet sebért, kéket kékért. 26 Ha valaki az ő szolgájának szemét, vagy szolgájának szemét úgy üti meg, hogy elpusztul, bocsássa azt szabadon az ő szeméért. 27 Ha pedig szolgájának fogát, vagy szolgájának fogát üti ki, bocsássa azt szabadon az ő fogáért. 28 Ha férfit vagy asszonyt öklel meg egy ökör, úgy hogy meghal: kővel köveztessek meg az ökör, és húsát meg ne egyék; de az ökörnek ura ártatlan. 1Móz. 9,5. 29 De ha az ökör azelőtt is öklelős volt, és annak urát megintették, és még sem őrizte azt, és férfit vagy asszonyt ölt meg: az ökör köveztessek meg, és az ura is halállal lakoljon. 30 Ha pénzváltást vetnek reá, fizessen lelke váltságáért annyit, a mennyit reá kivetnek. 31 Akár fiút ökleljen meg, akár leányt ökleljen meg: e szerint a rendelet szerint kell cselekedni. 32 Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgát: adassék azok urának harmincz ezüst siklus, az ökör pedig köveztessek meg. 33 Ha pedig valaki vermet nyit meg, vagy ha valaki vermet ás, és nem fedi azt be, és ökör vagy szamár esik bele: 34 A verem ura fizessen; pénzült térítse meg azok urának, a hulla pedig legyen az övé. 35 És ha valakinek ökre megdöfi az ő felebarátja ökrét, úgy hogy az elpusztul: adják el az eleven ökröt, és az árát osszák meg, és a hullát is osszák el. 36 Vagy ha tudták, hogy az ökör már azelőtt öklelős volt, és nem őrizte azt annak ura: fizessen ökröt az ökrért, a hulla pedig az övé legyen.

2Móz 22

1 Ha valaki ökröt vagy bárányt lop, és levágja vagy eladja azt: öt barmot fizessen egy ökrért, és négy juhot egy bárányért. 2Sám. 12,6. 2 Ha ház-fölverésen kapják a tolvajt, és úgy megverik, hogy meghal, nincs vérbűn miatta. 3 Ha reá süttött a nap, vérbűn van miatta: fizessen; ha nincs néki: adassék el tolvajságáért. 4 Ha elevenen kapják kezében a lopott jószágot, akár ökör, akár szamár, akár juh: két annyit fizessen érette. 5 Ha valaki mezőt vagy szőlőt étet le, úgy hogy barmát elereszti, és az a más mezején legel: mezejének javából és szőlőjének javából fizesse meg a kárt. 6 Ha tűz támad, és tövisbe kap, és megég az asztag, vagy a lábon álló gabona, vagy a mező: fizesse meg a kárt, a ki a tüzet gyújtotta. 7 Ha valaki pénzt vagy edényeket ad felebarátjának megőrzés végett, és ellopják annak a férfiúnak házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétannyit. 8 Ha nem találják meg a tolvajt, a ház urát vigyék a bírák eleibe: hogy nem nyújtotta-e ki kezét az ő felebarátja vagyonára. 9 Akármilyen bűn dolgában, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, akármilyen elveszett jószág az, a miről azt mondja: ez az; mindkettőjük ügye a bírák eleibe menjen, és a kit a bírák bűnösnek mondanak, fizessen két annyit az ő felebarátjának. 10 Ha valaki szamarat, vagy ökröt, vagy bárányt, vagy akármiféle barmot ad az ő felebarátja gondviselése alá, és az elhull, vagy megsérül, vagy elhajtatik, úgy hogy senki sem látta: 11 Az Úrra való esküvés legyen kettejük közt, hogy nem nyújtotta-e ki kezét felebarátja vagyonára; és ezt fogadja el annak ura, és az semmit se fizessen. 12 Ha pedig ellopták tőle: megfizesse az urának. 1Móz. 31,39. 13 Ha szétépetett, hozza el azt bizonyásgúl; a szétépettet nem fizeti meg. 1Móz. 31,39. 14 Ha pedig valaki kölcsön kér az ő felebarátjától, és az megsérül vagy elhull urának távollétében: fizesse meg a kárt. 15 Ha ura vele van, nem fizet; ha bérbe adatott, bérébe megy. 16 Ha valaki hajadont csábít el, a ki nincs eljegyezve, és vele hál: jegyajándékkal jegyezze azt el magának feleségül. 5Móz. 22,28. 29. 17 Ha annak atyja nem akarja azt néki adni: annyi pénzt adjon, a mennyi a hajadonok jegyajándéka. 18 Varázsló asszonyt ne hagyj életben. **19 A ki barommal közösül, halállal lakoljon. 3Móz.**

[18,23.](#) [20,15.](#) 20 A ki isteneknek áldozik, nem csupán az Úrnak, megöletessék. [5Móz. 17,2-5.](#) 21 A jövevényen ne hatalmaskodjál, és ne nyomorgasd azt, mert jövevények voltak Egyiptom földén. [3Móz. 19,34.](#) **22 Egy özvegyet vagy árvát se nyomorítsatok meg.** [Zak. 7,10.](#) **23 Ha nyomorgatod azt, és hozzám kiált, meghallgatom az ő kiáltását.** 24 És felgerjed haragom, és megöllek titeket fegyverrel, és a ti feleségeitek özvegyekké lesznek, a ti fiaitok pedig árvákká. 25 Ha pénzt adsz kölcsön az én népemnek, a szegénynek a ki veled van; ne légy hozzá olyan, mint a hitelező; ne vessetek reá uzsorát. [3Móz. 25,35-37.](#) [Zsolt. 15,5.](#) [Ezék. 18,8.](#) 26 Ha zálogba veszed a te felebarátod felső ruháját: naplemente előtt visszaadd azt néki: [5Móz. 24,12.](#) [13.](#) 27 Mert egyetlen takarója, testének ruhája az: miben háljon? Bizony, ha én hozzám kiált, meghallgatom; mert én irgalmas vagyok. **28 A bírakat ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd.** [Csel. 23,3-5.](#) **29 Gabonáddal és boroddal ne késlekedjél; fiaid elsőszülöttét nékem add.** [rész 13,2.](#) [12.](#) 30 Hasonlóképpen cselekedjél ökröddel, juhoddal; hét napig legyen az ő anyjával, a nyolczadik napon nékem add azt. [3Móz. 22,27.](#) **31 És szent emberek legyenek én előttem;** a mezőn széttépett húst meg ne egyétek; az ebnek vessétek azt. [3Móz. 22,8.](#)

2Móz 23

¹**Hazug hírt ne hordj; ne fogj kezét a gonoszszal, hogy hamis tanú ne légy.**²Ne indulj a sokaság után a gonoszra, és peres ügyben ne vallj a sokasággal tartva, annak elfordítására. ³Szegénynek se kedvezz az ő peres ügyében. [3Móz. 19,15.](#) ⁴Ha előltalálod ellenséged eltévedt ökrét vagy szamarát: hajtsd vissza néki. [5Móz. 22,1.](#) ⁵Ha látod, hogy annak a szamara, a ki téged gyűlöl, a teher alatt fekszik, vigyázz, rajta ne hagyj; oldd le azt ő vele együtt. [5Móz. 22,4.](#) ⁶A te szegényednek igazságát el ne fordítsd az ő perében. [5Móz. 27,19.](#) ⁷A hazug beszédőtől távol tartsd magad, és az ártatlant s az igazat meg ne öld; mert én nem adok igazat a gonosznak. [Péld. 19,5.](#) ⁸Ajándékot el ne végy: mert az ajándék megvakítja a szemeseket, és elfordítja az igazak ügyét. [5Móz. 16,19.](#) ⁹A jövevényt ne nyomorgasd; hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mivelhogy jövevények voltak Egyiptom földén. [rész 22,21.](#) [5Móz. 24,17.](#) [18.](#) ¹⁰Hat esztendeig vesd be a te földedet és takard be annak termését; [3Móz. 25,3.](#) ¹¹A hetedikben pedig pihentesd azt, és hagyd úgy, hogy egyék meg a te néped szegényei; a mi pedig ezektől megmarad, egye meg a mezei vad. E képen cselekedjél szőlőddel és olajfáddal is. ¹²**Hat napon át végezd dolgaiddat, a hetedik napon pedig nyúgodjál,** hogy nyúgodják a te ökröd és szamarad, és megpihenjen a te szolgálód fia és a jövevény. [rész 20,9.](#) [rész 31,16.](#) [17.](#) ¹³Mindazt, a mit néktek mondtam, megtartsátok, és idegen istenek nevét ne emlegessétek; ne hallassék az a te szádból. ¹⁴Háromszor szentelj nékem innepet esztendőnként. ¹⁵A kovásztalan kenyér innepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, a mint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Egyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg szíнем előtt. [rész 13,4.](#) [6.](#) [7.](#) [rész 34,20.](#) ¹⁶**És az aratás innepét, munkád zsengejét, a melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás innepét az esztendő végén, a mikor termésedet betakarítod a mezőről.** ¹⁷Esztendőnként háromszor jelenjék meg minden férfiad az Úr Isten szíне előtt. [5Móz. 16,16.](#) [rész 34,23.](#) ¹⁸Ne ontsd ki az én áldozatom vérét kovászos kenyér mellett, és ünnepi áldozatom kövére meg ne maradjon reggelig. ¹⁹A te földed zsengejének elsejét vidd el a te Uradnak Istenednek házába. Ne főzd meg a gödölyét az ő anyjának tejében. [rész 34,26.](#) ²⁰**Ímé én Angyalt bocsátok el te előtted, hogy megőrizzen téged az útban, és bevigyen téged arra a helyre, a melyet elkészítettem.** [rész 33,2.](#) ²¹Vigyázz magadra előtte, és hallgass az ő szavára; meg ne bosszantsd őt, mert nem szenved el a ti gonoszságaitokat; mert az én nevem van ő benne. ²²**Mert ha hallgatándasz az ő szavára; és mindazt megcselekedéddel, a mit mondok: akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek, és szorongatom a te szorongatódokat.** ²³Mert az én Angyalom te előtted megyen és beviszen téged az Emoreusok, Khitteusok, Perizeusok, Kananeusok, Khivveusok és Jebuzeusok közé, és kiirtom azokat. ²⁴Ne imádd azoknak isteneit és ne tiszteld azokat, és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint; hanem inkább

döntögesd le azokat és tördeld össze bálványaikat. ²⁵És szolgáljátok az Urat a ti Istenteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és eltávolítom ti közületek a nyavalyát. ²⁶El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; napjaid számát teljessé teszem. 5Móz. 7,14. ²⁷Az én rettentésemet bocsátom el előtted, és minden népet megrettentek, a mely közé mégy, és minden ellenségedet elfutamtatom előtted. ²⁸Darazsat is bocsátok el előtted, és kiűzi előled a Khivveust, Kananeust és Khitteust. Józs. 24,12. ²⁹De nem egy esztendőben űzöm őt ki előled, hogy a föld pusztává ne legyen, és meg ne sokasodjék ellened a mezei vad. ³⁰Lassan-lassan űzöm őt ki előled, míg megsaporodol és bírhatod a földet. ³¹**És határod a veres tengertől a Filiszteusok tengeréig vetem, és a pusztától fogva a folyóvízig:** mert kezeitekbe adom annak a földnek lakosait, és kiűzöd azokat előled. ³²**Ne köss szövetséget se azokkal, se az ő isteneikkel.** 5Móz. 7,2. ³³Ne lakjanak a te földeden, hogy bűnbe ne ejtsenek téged ellenem: mert ha az ő isteneiket szolgálád, vesztedre lenne az néked.

2Móz 24

1 És monda Mózesnek: Jőjj fel az Úrhoz te és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen, és hajtsátok meg magatokat előtte távolról. **2 És csak Mózes közeledjék az Úrhoz, amazok pedig ne közeledjenek, és a nép se jőjjön fel vele.** 3 Elméne azért Mózes, és elbeszélé a népnek az Úr minden beszédét és minden rendelését; az egész nép pedig egyező szóval felele, mondván: Mindazokat a dolgokat, a melyeket az Úr parancsolt, megcselekeszszük. rész 19,8. 4 Mózes pedig felírta az Úrnak minden beszédét, és felkele reggel és oltárt építé a hegy alatt, és tizenkét oszlopot, az Izráel tizenkét nemzetsége szerint. 5 Azután elküldé az Izráel fiainak ifjait, és áldozának égő áldozatokat, és hálaáldozatul tulkokat ölének az Úrnak. 6 Mózes pedig vevé a vérnek felét, és tölté a medenczékbe: a vérnek másik felét pedig az oltárra hinté. 7 Azután vevé a szövetség könyvét, és elolvasá a nép hallatára; azok pedig mondának: Mindent megteszünk, a mit az Úr parancsolt, és engedelmeskedünk. 8 Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és monda: Ímé a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött ti veletek, mindama beszédek szerint. Zsid. 9,20. 9 Azután felméne Mózes és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen; **10 És láták az Izráel Istenét, és annak lábai alatt valami zafir fényű tárgy vala, és olyan tiszta, mint maga az ég.** 11 És Izráel fiainak e választottjaira nem bocsátá kezét: jóllehet látták az Istent, mindazáltal ettek és ittak is. 12 És szóla az Úr Mózesnek: **Jőjj fel én hozzám a hegyre és maradj ott. És átadom néked a kőtáblákat, és a törvényt és a parancsolatot, a melyeket írtam, hogy azokra megtaníttassanak.** 13 Felkele azért Mózes és az ő szolgálja Józsué, és felméne Mózes az Isten hegyére. 14 A véneknek pedig monda: Várjatok itt reánk, míg visszatérünk hozzátok: Ímé Áron és Húr veletek vannak ; a kinek valami ügye van, ő hozzájok menjen. **15 Akkor felméne Mózes a hegyre; és felhő borítá el a hegyet.** 16 És az Úr dicsősége szálla alá a Sinai hegyre, és felhő borítá azt hat napon át; a hetedik napon pedig szólítá Mózes a felhő közepéből. **17 Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan vala az Izráel fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején.** 18 És beméne Mózes a felhő közepébe, és felméne a hegyre, és negyven nap és negyven éjjel vala Mózes a hegyen. rész 34,28. 5Móz. 9,9. 18. **TUDATLANSÁG FELHŐJE**

2Móz 25

1 És szóla az Úr Mózeshez, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, hogy szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől, a kit szíve hajt arra, szedjete nékem ajándékokat. 3 Ez pedig az az ajándék, a mit tőlök szedjete: arany és ezüst és réz. 4 És kék, és bíborpiros, és karmazsinszinű fonal , meg len fonal, és kecskeszőr. 5 És veresre festett kosbőrök, és borzbőrök, és sittim-fa. 6 Mécsbe való olaj, kenet-olajhoz való arómák, és füstöléshez való fűszerek. 7 Ónix-kövek és foglalni való kövek, az efódhoz és a hosenhez. **8 És készítsenek nékem szent hajlékot, hogy ő közöttök lakozzam.** 9 Mindenestől úgy csináljátok, a mint

én megmutatom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek formáját. 10 És csináljanak egy ládát sittim-fából; harmadfél sing hosszút, másfél sing széleset, és másfél sing magasat. **FRIGYLÁDA LEÍRÁSA.** [rész 37,1.](#) 11 Borítsd meg azt tiszta arannyal, belől is kívül is megborítsd azt, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot. 12 És önts ahhoz négy arany karikát, és illeszd azokat a négy szegeletére; egyik oldalára is két karikát, a másik oldalára is két karikát. 13 Csinálj rúdakat is sittim-fából, és azokat is megborítsd arannyal. 14 És a rúdakat dugd a láda oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozzák a ládát. 15 A rúdak álljanak a láda karikaiban; ne vegyék ki azokból. **16 És a biznyságot, a melyet néked adok, tedd a ládába.** [rész 31,18.](#) [1Kir. 8,9.](#) 17 Csinálj fedelet is tiszta aranyból: harmadfél sing hosszút, és másfél sing széleset. [rész 37,6](#) 18 Csinálj két Kérubot is aranyból, vert aranyból csináld azokat a fedélnek két végére. 19 Az egyik Kérubot csináld az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan: a fedélből csináljátok ki a Kérubokat annak két végén. **20 A Kérubok pedig terjeszszék ki szárnyaikat fölfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet; arczaik egymásfelé legyenek; a Kérubok arcjai a fedél felé forduljanak.** **LXX HILASZTÉRION** 21 A fedelet pedig helyezd a ládára felül, a ládába pedig tedd a biznyságot, a melyet adok néked. [Zsid. 9,4. 5.](#) **22 Ott jelenek meg néked, és szólok hozzád a fedél tetejéről,** a két Kérub közül, melyek a biznyság ládája felett vannak, mindazokról, a miket általad parancsolok az Izráel fiainak. 23 Csinálj asztalt is sittim-fából, két sing hosszút, egy sing széleset, és másfél sing magasat. [rész 37,10.](#) 24 És borítsd be azt tiszta arannyal, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot. 25 Csinálj reá köröskörül egy tenyérnyi karájt, karajára pedig csinálj köröskörül arany pártázatot. 26 Négy arany karikát is csinálj hozzá, és illeszd a karikákat a négy lábának négy szegletére. 27 A karáj mellett legyenek a karikák rúdtartókul, hogy hordozhassák az asztalt. 28 Azokat a rúdakat is sittim-fából csináld és arannyal borítsd be, és azokon hordozzák az asztalt. 29 Készítsd el tálait is, csészéit is, kancsóit is, kelyheit is, a melyekkel italáldozatot áldoznak; tiszta aranyból csináld azokat. **30 És tégy az asztalra szent kenyeret, mely mindenkor előttem legyen.** 31 Csinálj gyertyatartót is tiszta aranyból; vert aranyból készüljön a gyertyatartó; annak szára, ága csészéi, gombjai és virágai ugyanabból legyenek. [rész 37,17.](#) 32 Hat ág jöjjön ki oldalaiából; három gyertyatartó-ág az egyik oldalból, és három gyertyatartó-ág a másik oldalból. **33 Mandolavirág formájú három csésze az egyik ágon, gombbal és virággal; és mandolavirág formájú három csésze a másik ágon is, gombbal és virággal; így legyen a gyertyatartóból kijövő mind a hat ágon.** 34 A gyertyatartón pedig négy mandolavirág formájú csésze legyen, gombjaival és virágaival. 35 Gomb legyen a belőle kijövő két ág alatt; ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt, és ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt: így a gyertyatartóból kijövő mind a hat ág alatt. 36 Gombjaik és ágaik magából legyenek; egy darab tiszta aranyból legyen verve az egész. 37 Csinálj hozzá hét mécset is, és úgy rakják fel mécseit, hogy előre világítsanak. 38 Hamvvevői és hamutartói is tiszta aranyból legyenek. 39 Egy tálentom tiszta aranyból csinálják azt, mindezeket az eszközöket. 40 Vigyázz, hogy arra a formára csináld, a mely a hegyen mutatott néked. [Csel. 7,44.](#) [Zsid. 8,5.](#)

2Móz 26

SZENT SÁTOR ELKÉSZÍTÉSE

1 A hajlékot pedig tíz kárpitból csináld: sodrott lenből, és kék, és bíborpiros és karmazsin színűből, Kérubokkal, mestermunkával készítsd azokat. [rész 36,7. 8.](#) 2 Egy-egy kárpit hossza huszonnyolcz sing legyen, egy-egy kárpit szélessége pedig négy sing; egy mértéke legyen mindenik kárpitnak. **3 Öt kárpit legyen egymással egybefoglalva, ismét öt kárpit egymással egybefoglalva.** 4 És csinálj hurkokat kék lenből az egyik kárpit szélén, a mely az egybefoglaltak között szélről van; ugyanezt csináld a szélső kárpit szélével a másik egybefoglalásban is. 5 Ötven hurkot csinálj az egyik kárpiton; ötven hurkot csinálj ama kárpit szélén is, a mely a másik egybefoglalásban van; egyik hurok a másiknak átaellenében

legyen. 6 Csináld ötven arany horgocskát is, és e horgocskákkal foglald össze egyik kárpitot a másikkal, hogy a hajlék egygyé legyen. 7 Ezután csináld kecskeszőr kárpitokat sátorul a hajlék fölé; tizenegy kárpitot csináld ilyen. [rész 36,13.](#) 8 Egy kárpit hossza harmincz sing legyen, szélessége pedig egy kárpitnak négy sing; **egy mértéke legyen a tizenegy kárpitnak.** 9 És foglald egybe az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön; a hatodik kárpitot pedig kétrét hajtsd a sátor elejére. 10 És csináld ötven hurkot az egyik kárpit szélén, a mely az egybefoglaltak között szélről van; és ötven hurkot a kárpit szélén a másik egybefoglalásban is. 11 Csináld ötven rézhorgocskát is, és akaszd a horgocskákat a hurkokba, **és foglald egybe a sátort, hogy egygyé legyen.** 12 A sátor kárpitjának fölösleges része, a fölösleges kárpitnak fele csüggjön alá a hajlék hátulján. 13 Egy singnyi pedig egyfelől, és egy singnyi másfelől, abból, a mi a sátor kárpitjainak hosszában fölösleges, bocsáttassék alá a hajlék oldalain egyfelől is, másfelől is, hogy befedje azt. [rész 36,18.](#) 14 Csináld a sáornak takarót is veresre festett kosbőrökből, és e föl is egy takarót borzbőrökből. 15 Csináld a hajlékhoz deszkákat is sittim-fából, felállogatva. [rész 36,19.](#) 16 A deszka hossza tíz sing legyen; egy-egy deszka szélessége pedig másfél sing. 17 Egy-egy deszkának két csapja legyen, egyik a másiknak megfelelő; így csináld a hajlék minden deszkáját. 18 A deszkákat pedig így csináld a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldalra, délfelé. 19 A húsz deszka alá pedig negyven ezüst talpat csináld, két talpat egy-egy deszka alá, annak két csapjához képest; megint két talpat egy-egy deszka alá, a két csapjához képest. 20 A hajlék másik oldalául is, észak felől húsz deszkát. 21 És azokhoz is negyven ezüst talpat; két talpat egy deszka alá, megint két talpat egy deszka alá. 22 A hajlék nyugoti oldalául pedig csináld hat deszkát. 23 A hajlék szegleteiül is csináld két deszkát a két oldalon. 24 Kettősen legyenek alólról kezdve, felül pedig együtt legyenek egy karikába foglalva; ilyen legyen mindkettő; a két szeglet számára legyenek. 25 Legyen azért nyolcz deszka, és azokhoz tizenhat ezüst talp; két talp egy deszka alatt, megint két talp egy deszka alatt. 26 Csináld reteszlúdákat is sittim-fából; ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz. 27 És öt reteszlúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz; és a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz is öt reteszlúdat hátulról. 28 A középső reteszlúd pedig a deszkák közepén az egyik végtől a másik végig érjen. 29 A deszkákat pedig borítsd meg arannyal, és karikákat is aranyból csináld azokhoz a reteszlúdak tartói gyanánt; a reteszlúdak is megborítsd arannyal. 30 A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel, a mint néked a hegyen mutattattott. [rész 25,40.](#) [Csel. 7,44.](#) 31 És csináld függönyt, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; Kérubokkal, mestermunkával készítsék azt. [rész 36,34.](#) 32 És tedd azt sittim-fából való, arannyal borított négy oszlopra, a melyeknek horgai aranyból legyenek, négy ezüst talpon. 33 És tedd a függönyt a horgok alá, és vidd oda a függöny mögé a bizonyosság ládáját és az a függöny válasza el néktek a szent helyet a szentek szentjétől. 34 Azután tedd rá a fedelet a bizonyosság ládájára a szentek szentjébe. 35 Az asztalt pedig helyezd a függönyön kívül, és a gyertyatartót az asztal ellenébe, a hajlék déli oldalába; az asztalt pedig tedd az északi oldalba. 36 És csináld leplet a sátor nyilására is, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hízmőmunkával. [rész 36,36.](#) [37.](#) 37 A lepelhez pedig csináld öt oszlopot sittim-fából, és borítsd meg azokat arannyal; azoknak horgai aranyból legyenek és önts azokhoz öt réztalpat.

2Móz 27

1 És csináld az oltárt sittim-fából, öt sing a hossza, és öt sing a szélessége; négyszegű legyen az oltár, és magassága három sing. [rész 38,1.](#) 2 Szarvakat is csináld a négy szegletére, szarvai magából legyenek, és borítsd meg azt rézzel. 3 Csináld ahhoz fazekakat is a hamujának, hozzá való lapátokat, medenczéket, villákat és serpenyőket; minden hozzá való edényt rézből csináld. 4 Csináld ahhoz háló forma rostélyt is rézből, és csináld a hálóra négy rézkarikát, a négy szegletére. 5 És tedd azt az oltár párkányzata alá alulról, úgy hogy a háló az oltár közepéig érjen. 6 Csináld az oltárhoz rúdákat is, sittim-fa rúdákat, és borítsd meg azokat rézzel. 7 És dugják a rúdákat a karikákba, és legyenek azok a rúdak az oltár két oldalán, mikor

azt hordozzák. **8 Üresre csináld azt, deszkákból; a mint néked a hegyen mutattatott, úgy csinálják.** 9 Pitvart is csinálj a hajléknak; a déli oldalon a pitvarhoz szőnyegetek, sodrott lenből; száz sing legyen a hossza egy oldalnak. [rész 38,9.](#) 10 Ahhoz húsz oszlopot, húsz réz talpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüsből. 11 Épen úgy az északi oldalon, hosszában, száz sing hosszú szőnyeget; ahhoz húsz oszlopot, ezekhez húsz réztalpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüsből. 12 A pitvar szélességéhez pedig nyugot felől ötven sing szőnyeget; ahhoz tíz oszlopot és ezekhez tíz talpat. 13 A pitvarnak szélessége kelet felől is ötven sing. 14 És tizenöt sing szőnyeg legyen egyik oldalról, ehhez három oszlop, ezekhez pedig három talp. 15 A másik oldalról is tizenöt sing szőnyeg, ehhez három oszlop és ezekhez három talp. **16 A pitvar kapuján pedig húsz sing lepel legyen,** kék és bíborpiros és karmazsinszínű és sodrott lenből, himzömunkával; ehhez négy oszlop, ezekhez pedig négy talp. 17 A pitvar minden oszlopát ezüst átalkötők vegyék körül, horgaik ezüsből, talpaik pedig rézből legyenek. 18 A pitvar hossza száz sing, és szélessége ötven-ötven, magassága pedig öt sing; leplei sodrott lenből, talpai pedig rézből legyenek. **19 A hajlék minden edénye, az ahhoz való mindennemű szolgálatban, és minden szege, és a pitvarnak is minden szege rézből legyen.** [3Móz. 24,2.](#) 20 Te pedig parancsold meg az Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, a melyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpát gyujthassanak. 21 A gyülekezet sátorában a függönyön kívül, a mely a bizonyosság előtt van, készítsék el azt Áron és az ő fiai, estvétől fogva reggelig az Úr előtt. Örök rendtartás legyen ez az ő nemzetségeknek Izráel fiai között. [3Móz. 24,3.](#)

2Móz 28

1 Te pedig hívasd magadhoz a te atyádfiát Áront, és az ő fiait ő vele az Izráel fiai közül, hogy papjaim legyenek: Áron, Nádáb, Abihu, Eleázár, Ithamár, Áronnak fiai. [Zsid. 5,4.](#) 2 És csinálj szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, **dicsőségére és ékességére.** 3 És szólj minden bölcs szívűeknek, **a kiket betöltöttem a bölcsesség lelkével, hogy csinálják meg az Áron ruháit,** az ő felszentelésére, hogy papom legyen. 4 Ezek pedig a ruhák, a melyeket készítsenek: **hósen, efód, palást, koczkás köntös, süveg és öv.** És csináljanak szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, és az ő fiainak, hogy papjaim legyenek. 5 Vegyék hát ők elő az aranyat, és a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű fonalat és a len fonalat. 6 És csinálják az efódot aranyból, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és sodrott lenből, mestermunkával. 7 Két vállkötő is legyen hozzá kapcsolva a két végéhez, hogy összekapcsolathassék. [rész 39,4.](#) 8 Átkötő öve pedig, a mely rajta van, ugyanolyan mívű és abból való legyen; aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből. [rész 39,5.](#) 9 Annakutána végy két ónix-követ, és mesd fel azokra az Izráel fiainak neveit. 10 Hatnak nevét az egyik kőre, a másik hatnak nevét pedig a másik kőre, az ő születésük szerint. **11 Kőmetsző munkával, a mint a pecsétet metszik, úgy metszsed e két követ az Izráel fiainak neveire;** köröskörül arany boglárókba csináld azokat. 12 És tedd e két követ az efód vállkötőire, az Izráel fiakra való emlékeztetés kövei gyanánt, hogy emlékeztetőül hordozza Áron azoknak neveit az ő két vállán az Úr előtt. 13 Csinálj annakokáért arany boglárokat, 14 És két lánczot tiszta aranyból; fonatékosan csináld azokat; sodrott mívűek legyenek, és tedd rá a sodrott lánczokat a boglárokra. **15 Azután csináld meg az ítéletnek hósenét** mestermunkával; úgy csináld mint az efódot csináltad: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből csináld azt. 16 Négyszögű legyen, kétrétű, egy arasznyi hosszú és egy arasznyi széles. [rész 39,8.](#) 17 És foglalj abba befoglalni való köveket; négy sor követ, ilyen sorban: szárdiusz, topáz és smaragd; ez az első sor. 18 A második sor pedig: karbunkulus, zafir és gyémánt. 19 A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt. 20 A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis; arany boglárókba legyenek foglalva. **21 A kövek tehát az Izráel fiainak nevei szerint legyenek, tizenkettő legyen az ő nevek szerint; mint a pecsét, úgy legyen metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.** 22 A hósenre pedig csinálj fonatékos lánczokat, sodrott mívűeket, tiszta

aranyból. 23 És csinálj a hosenre két arany karikát, és tedd a két karikát a hosen két szegletére. 24 És a két arany fonatékot fűzd a hosen két szegletén levő karikákba. 25 A két fonatéknak két végét pedig foglald a két boglárhoz, és tűzd az efódnak vállkötőihez, annak előrésszére. 26 Csinálj még két arany karikát, és tedd azokat a hosen két szegletére, azon a szélén, a mely befelé van az efód felől. 27 És csinálj még két arany karikát, és tedd azokat az efód két vállkötőjére alól, annak előrsze felől egybefoglalásához közel, az efód öve felett. **28 És csatolják a hósent az ő karikáinál fogva az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efód öve felett legyen, és el ne válják a hosen az efódtól.** 29 És viselje Áron az Izráel fiainak neveit az ítélet hosenén, az ő szíve felett, a mikor bemegy a szenthelyre, emlékeztetőül az Úr előtt szüntelen. **30 Azután tedd az ítéletnek hosenébe az Urimot és Thummimot, hogy legyenek azok az Áron szíve felett, a mikor bemegy az Úr eleibe, és hordozza Áron az Izráel fiainak ítéletét az ő szíven az Úr színe előtt szüntelen.** 31 És csináld az efód palástját egészen kék lenből. [rész 39,22](#)32 Közepén legyen nyílás a fejének; a nyílásnak szegése legyen köröskörül, takácsmunka, olyan legyen mint a pánczél nyílása, hogy el ne szakadjon. 33 És ennek alsó peremére csinálj gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű lenből, a peremére köröskörül, és ezek közé arany csengettyűket is köröskörül. **34 Arany csengettyű, meg gránátalma, arany csengettyű, meg gránátalma legyen a palást peremén köröskörül.** 35 És legyen az Áronon, a mikor szolgál, **hogy hallassék annak csengése, a mikor bemegy a szenthelybe az Úr eleibe, és mikor kijön, hogy meg ne haljon.** 36 Csinálj egy lapot is tiszta aranyból, és mesd ki arra, mint a pecsétet metszik: Szentség az Úrnak. [rész 39,30](#). **37 És kösd azt kék zsinórra, hogy legyen az a süvegen; a süvegnek elő részén legyen az.** 38 És legyen az az Áronnak homlokán, hogy Áron viselje a szent áldozatok körül elkövetett vétket, a melyeket az Izráel fiai mindenféle szent adományaikban szentelnek. **Legyen azért szüntelen a homlokán, hogy kedvesekké tegye őket az Úr előtt.** 39 A lenköntöst pedig kockásan készítsd, és a süveget lenből csináld, az övet meg hímző munkával készítsd. [rész 39,27](#). 40 Az Áron fiainak is csinálj köntösöket, és csinálj nekik öveket is, meg süvegeket is csinálj nekik, dicsőségökre és ékességökre. 41 És öltöztess fel azokba Áront a te atyádfiát, és az ő fiait vele együtt, és **kend fel őket, iktasd be őket tisztjökbe, és szenteld fel őket, hogy papjaimmá legyenek.** 42 Csinálj nekik lábravalókat is gyolcsból, hogy befödjék azoknak mezítelen testét, és az ágyéktól a tomporig érjenek. **43 És legyenek azok Áronon és az ő fiain, a mikor bemennek a gyülekezet sátorába, vagy a mikor az oltárhoz járulnak, a szenthelyen való szolgálattételre, hogy bünt ne vigyenek oda és meg ne haljanak. Örökkévaló rendtartás ez Áronnak és az ő magvának ő utána.**

Van-e az ilyen leírásban evangélium?

2Móz 29

1 Ez az, a mit ő velök cselekedjél, az ő felszentelésökre, hogy az én papjaim legyenek: **Végy egy tulkot, fiatal marhát, és hiba nélkül való két kost.** [3Móz. 8,2](#). 2 És kovásztalan kenyeret, és olajjal elegyített kovásztalan kalácsokat, meg olajjal kent kovásztalan lepényeket is; búzalisztlángból készítsd azokat. 3 És tedd azokat egy kosárba, és vidd fel azokat a kosárban, a tulokkal és a két kossal együtt. 4 Áront pedig és az ő fiait állítsd a gyülekezet sátorának ajtaja elé, és mosd meg őket vízzel. **5 És vedd a ruhákat, és öltöztess fel Áront a köntösbe, az efódhoz való palástba, és az efódba, meg a hosenbe és övezd fel őt az efód övével.** 6 Tedd a süveget is fejére, és a szent koronát tedd a süvegre. 7 És vedd a kenetnek olaját, és töltsd az ő fejére, így kend fel őt. 8 Fiait is állítsd elő, és öltöztess fel őket a köntösökbe. **9 És övezd körül őket övvel, Áront és az ő fiait, és tégy a fejökre süvegeket is, hogy övék legyen a papság örök rendelés szerint. Így iktasd be tisztjökbe Áront és fiait.** 10 Azután állítsd a tulkot a gyülekezet sátora elé, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a tulok fejére. 11 És vágd le a tulkot az Úr előtt a gyülekezet sátorának ajtajánál. **12 Azután végy a tulok véréből, és hintsd azt ujjaiddal az oltár szarvaira; a többi vért pedig töltsd mind az oltár aljára.** 13 És vedd a

kövéreből mindazt, a mi a belet fedi, és a májon lévő hártját, és a két vesét a rajtok lévő kövérral együtt, és füstölögtesd el az oltáron. [Zsid. 13,11](#). 14 A tulok húsát, bőrét és ganéját pedig égesd el a táboron kívül: **bűnért való áldozat az.** 15 **Vedd az egyik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.** 16 **Azután vágd le a kost, és vedd annak vérét, és hintsd azt az oltárra köröskörül.** 17 A kost pedig vagdald tagjaira, és mosd meg a belét és lábszárait, és tedd rá tagjaira és fejére. 18 Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron: **égőáldozat az az Úrnak, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.** 19 Vedd a másik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére. 20 **Azután vágd le a kost, és végy annak véréből, és hintsd meg azzal Áron füle czimpáját és az ő fiai jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezek hüvelykét és jobb lábok hüvelykét; a többi vért pedig hintsd az oltárra köröskörül.** 21 Azután végy a vérből, mely az oltáron van, és a kenetnek olajából, és hintsd Áronra és az ő ruháira, s vele együtt az ő fiaira és az ő fiainak ruháira, **hogy szent legyen ő és az ő ruhái, s vele együtt az ő fiai és az ő fiainak ruhái.** 22 Azután vedd a kosból a kövérét, a farkát s a belet borító kövéret, meg a máj hártáját, meg a két vesét a rajtok levő kövérral, és a jobb lapoczkát; mert felavatási kos ez. 23 Meg egy kenyeret és egy olajos kalácsot és egy lepényt a kovásztalan kenyérnek kosarából, mely az Úr előtt van; 24 **És rakd mindezeket az Áron kezeire és az Áron fiainak kezeire, és lóbáld meg azokat az Úr előtt.** 25 Azután vedd le azokat kezükről, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozat felett kedves illatul az Úr előtt; **az Úrnak tűzáldozata az.** 26 Vedd az Áron felavatási kosának szegytét is, és lobbáld meg azt az Úr előtt; azután legyen az a te részed. 27 Így szenteld meg a meglobbált szegyet és a felemelt lapoczkát, a melyet meglobbáltak és a melyet felemeltek, Áronnak és az ő fiainak felavatási kosából. 28 És legyen ez Áronnak és az ő fiainak része örökké az Izráel fiaitól: mert felmutatott adomány ez, és felmutatott adomány legyen Izráel fiai részéről az ő hálaáldozataikból; az Úrnak felmutatott adomány. [3Móz. 7,31. 34](#). 29 A szent öltözetek pedig, a melyek az Áronéi, legyenek ő utána az ő fiaié, hogy azokban kenetessenek fel, és azokban állíttassanak tisztókbe. 30 **Hét napon öltözzék azokba, a ki az ő fiai közül ő utána pap lesz, a ki bemenendő lesz a gyülekezet sátorába, hogy a szent helyen szolgáljon.** 31 A felavatási kost pedig vedd, és főzd meg annak húsát szent helyen. 32 **És a kosnak húsát és a kenyeret, mely a kosárban van, a gyülekezet sátorának ajtajánál egye meg Áron és az ő fiai.** [3Móz. 8,31](#). 33 **Ők egyék meg azokat, a mik által az engesztelés történt, hogy tisztókbe állíttassanak és felszenteltessenek. De idegen ne egyék azokból, mert szentek azok.** 34 Ha pedig valami megmarad az avatási húsból vagy a kenyérből reggelig, tüzzel égesd meg a maradékot; meg ne egyék, mert szent az. 35 Áronnal tehát és az ő fiaival akképen cselekedjél, a mint megparancsoltam néked; hét napon át állítsd őket tisztókbe. 36 **És naponként készíts bűnáldozati tulkot engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, mikor engesztelő áldozatot végzesz rajta, és kend meg azt, hogy megszenteltesse.** **EZ LEHETSÉGES LETT VOLNA: NAPONKÉNT?** [Mát. 23,19](#). 37 Hét napon tégy engesztelő áldozatot az oltáron; és szenteld meg azt, hogy felette igen szentséges legyen az oltár. Valami illeti az oltárt, szent legyen. 38 Ez pedig az, a mit áldoznod kell az oltáron: **Eszkendős két bárányt mindennap szüntelen.** 39 Az egyik bárányt reggel áldozd meg, a másik bárányt pedig áldozd meg estennen. 40 És az egyik bárányhoz végy egy tized lisztlángot, egy negyed hin-nyi sajtolt olajjal vegyítve; italáldozatul pedig egy negyed hin-nyi bort. 41 A másik bárányt estennen áldozd meg, ugyanazzal az étel- és italáldozattal készítsd azt, mint reggel; **kedves illatul, tűzáldozatul az Úrnak.** 42 Szüntelen égőáldozat legyen az a ti nemzetségeitek között a gyülekezet sátorának ajtajánál az Úr előtt, a hol megjelenek néktek, hogy veled ott szóljak. 43 **Ott jelenek meg az Izráel fiainak, és megszenteltetik az én dicsőségem által.** 44 És megszentelem a gyülekezetnek sátorát és az oltárt; Áront és az ő fiait is megszentelem, hogy papjaim legyenek. 45 És az Izráel fiai között lakozom, és nekik Istenök lesznek. [2Kor. 6,16](#). 46 És megtudják, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenök, a ki kihoztam őket Égyiptom földéről, hogy közöttök lakozhassam, én, az Úr az ő Istenök.

2Móz 30

1 Csinálj **oltárt** a füstölő szerek füstölgésére is, sittim-fából csináld azt. [rész 37,35](#). 2 Egy sing hosszú, egy sing széles, négyszögű és két sing magas legyen, ugyanabból legyenek szarvai is. 3 És borítsd meg azt **tiszta arannyal, a tetejét és oldalait köröskörül, és szarvait is; arany pártázatot is csinálj hozzá köröskörül**. 4 Csinálj hozzá két arany karikát is, pártázata alá a két oldalán, mindkét oldalára csináld, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozzák azt. 5 És a rúdakat csináld sittim-fából, és borítsd meg azokat arannyal. **6 És tedd azt a függöny elé, a mely a bizonyág ládája mellett, a bizonyág fedele előtt van, a hol megjelenek néked.** 7 Áron pedig füstölögtessen rajta minden reggel jó illatú füstölő szert; mikor a mécseket rendbe szedi, akkor füstölögtesse azt. 8 És a mikor Áron estennen felrakja a mécseket, füstölögtesse azt. Szüntelen való illattétel legyen ez az Úr előtt nemzetségről nemzetségre. 9 Ne áldozatok azon idegen füstölőszerekkel, se égőáldozattal, se ételáldozattal; italáldozatot se öntsetek reá. 10 És egyszer egy esztendőben engesztelést végezzen Áron annak szarvainál az engesztelő napi áldozat véréből; egy esztendőben egyszer végezzen engesztelést azon, nemzetségről nemzetségre. Szentségek szentsége ez az Úrnak. 11 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 12 Mikor Izráel fiait fejenként számba veszed, adja meg kiki életének váltságát az Úrnak az ő megszámláltatásakor, hogy csapás ne legyen rajtok az ő megszámláltatásuk miatt. [4Móz. 1,2](#). 13 Ezt adja mindaz, a ki átesik a számláláson: fél siklust a szent siklus szerint (egy siklus húsz gera); a siklusnak fele áldozat az Úrnak. 14 Mindaz, a ki átesik a számláláson, húsz esztendőstől fogva felfelé, adja meg az áldozatot az Úrnak. 15 A gazdag ne adjon többet, és a szegény ne adjon kevesebbet fél siklusnál, a mikor megadják az áldozatot az Úrnak engesztelésül a ti lelketekért. **16 És szedd be az engesztelési pénzt az Izráel fiaitól, és add azt a gyülekezet sátorának szolgálatjára, hogy az Izráel fiainak emlékezetül legyen az az Úr előtt, engesztelésül a ti lelketekért.** 17 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 18 És csinálj rézmedenczét, lábát is rézből, mosakodásra; és tedd azt a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és tölts bele vizet; 19 Hogy Áron és az ő fiai abból mossák meg kezeiket és lábaikat. 20 A mikor a gyülekezet sátorába mennek, mosakodjanak meg vízben, hogy meg ne haljanak; vagy mikor az oltárhoz járulnak, hogy szolgáljanak és tűzáldozatot füstölögtessenek az Úrnak. 21 Kezeiket is, lábaikat is mossák meg, hogy meg ne haljanak. És örökkévaló rendtartásuk lesz ez nékik, néki és az ő magvának nemzetségről nemzetségre. 22 Ismét szóla az Úr Mózesnek mondván: 23 Te pedig végy drága fűszereket, híg mirhát ötszáz siklusért, jóillatú fahéjat fél ennyit, kétszáz ötvenért, és illatos kalmust is kétszáz ötvenért. 24 Kásiát pedig ötszázért, a szent siklus szerint, és egy hin faolajt. 25 És csinálj abból szent kenetnek olaját, elegyített kenetet, a kenetkészítők mestersége szerint. Legyen az szent kenő olaj. **26 És kend meg azzal a gyülekezet sátorát és a bizonyág ládáját.** 27 Az asztalt is és annak minden edényét, a gyertyatartót és annak edényeit, és a füstölő oltárt. 28 Az egészen égőáldozatnak oltárát is, és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát. **29 Így szenteld meg azokat, hogy szentségek szentségévé legyenek: Valami illeti azokat, szent legyen.** 30 Kend fel Áront is és az ő fiait is; így szenteld fel őket papjaimmá. 31 Az Izráel fiainak pedig így szólj: Szent kenetnek olaja legyen ez nékem, a ti nemzetségeiteknel is. 32 Ember testét azzal meg ne kenjék, se ahhoz hasonlót, annak mértékei szerint ne csináljatok: szent az; szent legyen előttetek is. 33 Valaki ahhoz hasonló kenetet csinál, vagy azzal idegent ken meg, kitöröltessék az ő népe közül. 34 Monda ismét az Úr Mózesnek: **Végy fűszereket, csepegő gyantát, onyxot, galbánt, e fűszereket és tiszta temjént, egyenlő mértékkel.** 35 És csinálj belőlök füstölő szert, a fűszercsináló elegyítése szerint; tiszta és szent legyen az. 36 És abból törj apróra, és tégy belőle a bizonyág ládája elé a gyülekezet sátorában, a hol megjelenek néked. Szentségek szentsége legyen ez előttetek. 37 És a füstölő szer, a melyet készítesz, az Úrnak szentelt legyen előtted; annak mértéke szerint magatoknak ne csináljatok. 38 Mindaz, a ki hasonló füstölőt csinál ehhez, hogy azt illatoztassa, irtassék ki az ő népe közül.

2Móz 31

1 És szóla az Úr Mózesnek mondván: **2 Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát a Júda nemzetségéből. [rész 35,30.](#) 3 És betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez. 4 Hogy tudjon kigondolni mindent, a mit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni. 5 És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni. 6 És ímé Aholiábot is, Akhiszamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcseséget, hogy elkészítsék mind azt, a mit néked megparancsoltam. 7 A gyülekezet sátorát, a bizonyág ládáját, a fölibe való fedelet, és a sáornak minden edényét. [rész 33,7.](#) 8 Az asztalt és annak edényit, a tiszta gyertyatartót, és minden hozzávalót, és a füstölő oltárt. 9 Az egészen égőáldozat oltárát és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát. 10 A szolgálathoz való ruhákat, Áron papnak szent öltözetit, és az ő fiainak öltözetit, a papi szolgálatra. 11 A kenetnek olaját, és a jó illatú füstölő szert a szentséghez. **Mindent úgy csináljanak, a mint néked parancsoltam.** 12 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 13 Te szólj az Izráel fiainak, mondván: Az én szombatimat bizony megtartsátok; mert jel az én közötttem és ti köztetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ki titeket megszentellek. [Ezék. 20,12.](#) **14 Megtartsátok azért a szombatot; mert szent az ti néktek. A ki azt megrontja, halállal lakoljon. Mert valaki munkát végez azon, annak lelke írtassék ki az ő népe közül. [4Móz. 15,32. 36.](#) 15 Hat napon munkálkodjanak, a hetedik nap pedig a nyugalomnak szombatja az Úrnak szentelt nap: valaki szombatnapon munkálkodik, megöletessék. 16 Megtartsák azért az Izráel fiai a szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül. 17 Legyen közötttem és az Izráel fiai között örök jel ez; mert hat napon teremtette az Úr a mennyet és a földet, hetednapon pedig megszűnt és megnyugodott. [1Móz. 2,2. 3. rész 20,11.](#) 18 Mikor pedig elvégezte vele való beszédét a Sinai hegyen, által adá Mózesnek a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával írt kőtáblákat. [rész 32,15. 16. 5Móz. 9,10.](#)****

2Móz 32

1 Mikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyüle a nép Áron ellen és monda néki: Kelj fel, csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert nem tudjuk mint lőn dolga ama férfiúnak Mózesnek, a ki minket Egyiptom földéből kihozott. [Csel. 7,40.](#) **2 És monda nékik Áron: Szedjétek le az aranyfüggőket, a melyek feleségeitek, fiaitok és leányaitok fülein vannak, és hozzátok én hozzám.** 3 Leszedé azért mind az egész nép az aranyfüggőket füleiről, és elvivék Áronhoz. 4 És elvevé kezökből, és alakítá azt vésővel; így csinála abból öntött borjút. És szóltak: Ezek a te isteneid Izráel, a kik kihoztak téged Egyiptom földéről. [Zsolt. 106,19](#) 5 Mikor látta ezt Áron, oltárt építe az előtt, és kiálta Áron, mondván: Holnap az Úrnak innepe lesz! 6 Felkelvén azért másnapon jó reggel, áldozának égőáldozattal és hálaáldozattal is; azután leüle a nép enni és inni; azután felkelének játszani. [1Kor. 10,7.](#) 7 Szóla pedig az Úr Mózesnek: Eredj menj alá; mert megromlott a te néped, a melyet kihoztál Egyiptom földéből. **8 Hamar letértek az útról, a melyet parancsoltam nékik, borjúképet öntöttek magoknak, azt tisztelik és annak áldoznak, és azt mondják: Ezek a te isteneid Izráel, a kik téged kihoztak Egyiptom földéből. [1Kir. 12,28.](#) 9 Monda ismét az Úr Mózesnek: Látom ezt a népet, bizony keménynyakú nép. [rész 33,3. 5Móz. 3,13.](#) 10 Azért hagyj békét nékem, hadd gerjedjen fel haragom ellenök, és töröljem el őket: **Téged azonban nagy néppé teszek. [4Móz. 14,12.](#) 11 De Mózes esedezék az Úrnak, az ő Istenének színe előtt, mondván: **Miért gerjedne Uram a te haragod néped ellen, a melyet nagy erővel és hatalmas kézzel hoztál vala ki Egyiptomnak földéről? 12 Miért mondanák az egyiptomiak, mondván: Vesztőkre vivé ki őket, hogy elveszítse a hegyek között, és eltörölje őket a föld színéről? Múlják el a te haragod tüze, és hagyd abba azt a néped ellen való veszedelmet. [4Móz. 14,13. 16.](#) 13 Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izráelről a******

te szolgálidról, kiknek megesküdttél te magadra, mondván nekik: Megsokasítom a ti magotokat mint az égnek csillagait; és azt az egész földet, melyről szoltam, a ti magotoknak adom, és örökségül bírják azt örökké. **MÓZES NEM ÖNMAGÁÉRT IMÁDKOZIK, PEDIG AZT ÍGÉRTE NEKI ISTEN: TÉGED AZONBAN NAGY NÉPPÉ TESZLEK. A HÚTLEN NÉPÉRT VALÓ KÖZBENJÁRÁS, A HÚTLEN NÉP SZERETETE.** 1Móz. 15,18. 26,4. 1Móz. 28,13. 14 És abba hagyá az Úr azt a veszedelmet, melyet akart vala bocsátani az ő népére. 15 Megfordula azért és megindula Mózes a hegyről, kezében a bizonyság két táblája; mindkét oldalukon beírt táblák, mind egy felől, mind más felől beírva. 16 A táblák pedig Isten kezének csinálmányai valának, az írás is Isten írása vala, kimetszve a táblákra. rész 31,18. 5Móz. 9,10. 17 Józsué pedig hallván a nép rivalgását, monda Mózesnek: Harckialtás van a táborban. 18 Az pedig felele: Nem diadalmasoknak, sem meggyőzetteknek kiáltása ez, éneklés hangját hallom én. **19 És mikor közeledett volna a táborhoz, látá a borjút és a tánczolást, és felgerjede Mózesnek haragja, és elveté kezéből a táblákat, és összetöré azokat a hegy alatt.** 5Móz. 9,21. 20 Azután fogá a borjút, a melyet csináltak vala, tűzben megégeté, és apróra töré mígnem porrá lett, és a vízbe hintvén, itatá azt az Izráel fiaival. 21 És monda Mózes Áronnak: Mit tett néked e nép, hogy ilyen nagy bűnbe keverted? 22 Felele Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja: ismered e népet, hogy gonosz. 23 Mert azt mondák nekem: Csinálj nekünk isteneket, a kik előttünk járnak; mert ama férfiúnak Mózesnek, ki minket Egyiptom földéről kihozott, nem tudjuk mint lőn dolga. 24 Én pedig felelek: Kinek van aranya? Szedjétek le; és nekem ide adák, én pedig a tűzbe vetettem, és e borjú formáltaték. 25 És látván Mózes, hogy a nép megvadula, mert Áron megvadítá vala őket, ellenségeik csúfjára. 26 Megállá Mózes a tábor kapujában, és monda: A ki az Úré, ide hozzám! és gyűlének ő hozzá mind a Lévi fiai. 27 És szóla nekik: Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Kössön mindenitek kardot az oldalára, menjetek által és vissza a táboron, egyik kaputól a másik kapuig, és kiki ölje meg az ő atyafiát, barátját és rokonságát. 28 A Lévi fiai pedig a Mózes beszéde szerint cselekedének, és elhulla azon a napon a népből úgymint háromezer férfiú. 29 És mondá Mózes: Ma szenteljétek kezeiteket az Úrnak, kiki az ő fia és atyafia ellen, hogy áldása szálljon ma reátok. 30 És másnap monda Mózes a népnek: **Nagy bűnt követtetek el, most azért felmegyek az Úrhoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek.** 31 Megtére azért Mózes az Úrhoz, és monda: Kérlek! Ez a nép nagy bűnt követett el: mert aranyból csinált magának isteneket. 32 De most bocsásd meg bűnöket; ha pedig nem: törölj ki engem a te könyvedből, a melyet írtál. 4Móz. 11,15. 33 És monda az Úr Mózesnek: **A ki vétkezett ellenem, azt törölöm ki az én könyvemből.** 34 Most azért eredj: vezesd a népet a hová mondtam néked: Ímé, Angyalom megy előtted; és az én látogatásom napján ezt az ő bűnöket is meglátogatom. Ésa. 63,9. 35 És megverte az Úr a népet ezért is, a mit cselekedtek a borjúval, melyet Áron készített vala. 4Móz. 11,1. 33.

2Móz 33

1 Szóla azután az Úr Mózesnek: Eredj, menj fel innen, te és a nép, a melyet kihoztál Egyiptom földéről, a földre, a melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak mondván: A te magodnak adom azt. 5Móz. 34,4. 2 És bocsátok előtted Angyalt, és kiűzöm a Kananeusokat, Emoreusokat, Khittheusokat, Perizeusokat, Khivveusokat és Jebuzeusokat: rész 23,20. **3 A tejjel és mézzel folyó földre; de én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emészszelek az úton.** 5Móz. 9,13. 4 Mikor meghallá a nép ezt a kemény beszédet, gyászba borula, és senki nem tevő fel az ékszereit. 5 Megmondotta vala az Úr Mózesnek: **Mondd meg az Izráel fiainak: Keménynyakú nép vagy te, egy szempillantásban, ha közéd mennék, megemésztenélek. Azért most vesd le a te ékességeidet magadról, azután meglátom mit cselekedjem veled.** 6 És lerakták magokról az Izráel fiai az ő ékességeket, a Hóreb hegyétől fogva. 7 Mózes pedig vevé a sátorot, és felvoná azt a táboron kívül, messze a tábortól, és nevezé azt **gyülekezet sátorának**, és lőn,

hogy mind a ki az Urat keresi, ki kelle mennie a gyülekezet sátorához, a táboron kívül. 8 És lőn, hogy mikor Mózes kiméne a sátorhoz, az egész nép felkele, és kiki mind az ő sátorának ajtajában áll; nézvén Mózes után míg a sátorba beméne. 9 És lőn, mikor Mózes beméne a sátorba, hogy felhő-oszlop szálla alá, és megáll a sátor ajtajában, és beszéle Mózesel. 10 És látá az egész nép, hogy a felhő-oszlop a sátornak ajtaján áll, és felkele az egész nép, és kiki meghajlék az ő sátorának ajtajában. 11 Az Úr pedig beszéle Mózesel színről színre, a mint szokott ember szólani barátjával; és mikor Mózes a táborba visszatére, az ő szolgálja az ifjú Józsué, Núnak fia, nem távozik el a sátorból. [4Móz. 12,8.](#) [Józs. 1,1.](#) [2.](#) 12 És monda Mózes az Úrnak: Lásd, te azt mondod nekem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nekem kit küldesz velem; pedig azt mondtad nekem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt. 13 Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nekem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped. 14 És monda: Az én orcám menjen-e veletek, hogy megnyugtassalak? 15 Monda néki Mózes: Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen. 16 Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-e, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a te néped minden néptől, a mely e földnek színén van. [5Móz. 4,7.](#) 17 Monda azért az Úr Mózesnek: Megteszem ezt is a mit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged. 18 És mondá Mózes: Kérlek, mutasd meg nekem a te dicsőségedet. 19 És monda az Úr: Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el, és kiáltom előtted az Úr nevét: És könyörülök, a kin könyörülök, kegyelmezek, a kinek kegyelmezek. [Róm. 9,15.](#) 20 Orczámat azonban, mondá, nem láthatod; mert nem láthat engem ember, élvén. 21 És monda az Úr: Ímé van hely én nálam; állj a kősziklára. 22 És mikor átmegy előtted az én dicsőségem, a kőszikla hasadékaiba állatlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok. 23 Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de orczámat nem láthatod. **LUTHER DEUA ABSCONDICUS**

2Móz 34

1 És monda az Úr Mózesnek: Vágj két kőtáblát, hasonlókat az előbbiekhez, hogy írjam fel azokra azokat a szavakat, a melyek az előbbi táblákon voltak, a melyeket széttörtél. [rész 32,16.](#) [19.](#) 2 És légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sinai hegyre, és állj ott előmbe a hegy tetején. 3 De senki veled fel ne jöjjön, és senki ne mutakozzék az egész hegyen; juhok és barmok se legeljenek a hegy környékén. [rész 19,12.](#) [13.](#) 4 Vágott azért két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és felkelvén reggel, felméne Mózes a Sinai hegyre, a mint az Úr parancsolta néki, és kezébe vevé a két kőtáblát. [rész 33,19.](#) 5 Az Úr pedig leszálla felhőben, és ott áll a ő vele, és nevén kiáltá az Urat: 6 És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. 7 A ki irgalmas marad ezerízíglén; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedíglén. [rész 20,6.](#) [Jer. 32,18.](#) 8 És Mózes nagy sietséggel földre borula, és lehajtá fejét. 9 És monda: Uram, ha előtted kedvet találtam, kérlek járjon az Úr velünk; mert keménynyakú nép ez! Kegyelmezz a mi vétkeinknek és gonoszságunknak, és fogadj minket örökségeddé. [Zak. 2,12.](#) 10 Ő pedig monda: Ímé szövetséget kötök; a te egész néped előtt csudákat teszek, a milyenek nem voltak az egész földön, sem a népek között, és meglátja az egész nép, a mely között te vagy, az Úrnak cselekedeteit; mert csudálatos az, a mit én cselekszem veled. [Józs. 10,12.](#) [13.](#) 11 Jegyezd meg magadnak a mit ma parancsolok neked. Ímé kiüzöm előled az Emoreust, Kananeust, Khittheust, Perizeust, Khivveust, Jebuzeust. 12 Vigyázz magadra, nehogy szövetséget köss annak a földnek lakosaival, a melybe bemegy, hogy botrányozásra ne legyen közötted. [rész 23,32.](#) [33.](#) [5Móz. 7,2.](#) 13 Hanem oltáraikat rontsátok el, törjétek össze bálványait, és vágjátok ki berkeiket. 14 Mert nem

szabad imádnod más istent; mert az Úr, a kinek neve féltőn szerető, féltőn szerető Isten ő. 15 Hogy valamiképen szövetséget ne köss annak a földnek lakosaival, hogy a mikor isteneiket követvén paráználkodnak, és áldoznak az ő isteneiknek, és meghívnak téged, egyél az ő áldozatukból. 16 És feleséget ne végy az ő leányaik közül a te fiaidnak, hogy mikor paráználkodnak az ő leányaik isteneiket követvén, a te fiaidat is paráználkodásra vigyék, az ő isteneiket követvén. [1Kir. 11,2.](#)

A TÍZPARANC SOLAT NEM MEREVEN

17 Ne csinálj magadnak öntött isteneket. 18 A kovásztalan kenyér innepét megtartsad: hét nap egyél kovásztalan kenyeret, a mint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert Abib hónapban jöttél ki Egyiptomból. [rész 12,15. 23,15.](#) 19 **Mindaz a mi az anyja méhét megnyitja, enyém legyen, és minden hímbarmod is, a mely a te tehenednek vagy juhodnak első fajzása.** [rész 13,2.20](#) De a szárnak első vemhét juhon váltsd meg; ha pedig nem váltod, szegd nyakát. Fiaid közül minden elsőszülöttet megvált, és ne jöjjön üresen előmbé senki. [rész 13,13. 15. 5Móz. 16,16.](#) 21 Hat napon munkálkodjál, a hetedik napon pedig pihenj; szántás és aratás idején is pihenj. 22 **A hetek innepét is megtartsd a búza zsengének aratásakor; meg a betakarás innepét is az esztendő végén.** [rész 23,16.23](#) Háromszor esztendőnként minden férfiú jelenjen meg az Úrnak, Izráel Ura Istenének színe előtt. [5Móz. 16,16.](#) 24 Mert kiüzöm a népeket előled, és kiszélesítem határodát, és senki nem kívánja meg a te földedet, mikor felmegy, hogy a te Urad Istened előtt megjelenjél, esztendőnként háromszor. [rész 23,18](#) 25 Áldozatom vérét ne ontsd ki kovász mellett, és a husvét innepének áldozatja ne maradjon meg reggelig. 26 Földed zsengéiből az elsőt vidd fel az Úrnak a te Istenednek házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében. [rész 23,19. 5Móz. 26,2. rész 23,19.](#) 27 És monda az Úr Mózesnek: **Írd fel ezeket a szavakat; mert ezeknek a szavaknak értelme szerint kötöttem szövetséget veled és Izráellel.** 28 **És ott vala az Úrral negyven nap és negyven éjjel:** kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírta a táblákra a szövetség szavait, a tíz parancsolatot. [rész 24,18. 5Móz. 9,9. 18. rész 31,18.](#) 29 És lőn, a mikor Mózes a Sinai hegyről leszáll, (a Mózes kezében vala a bizonyosság két táblája, mikor a hegyről leszáll) **Mózes nem tudta, hogy az ő orcájának bőre sugárzik, mivelhogy Ővele szólott.** 30 És a mint Áron és az Izráel minden fiai meglátták Mózes, hogy az ő orcájának bőre sugárzik: féltek közelíteni hozzá. [2Kor. 3,7.](#) 31 Mózes pedig megszólította őket, és Áron és a gyülekezetnek fejei mind hozzá menének, és szóla velök Mózes. 32 Azután az Izráel fiai is mind hozzá járulának, és megparancsolá nekik mind azt, a mit az Úr mondott neki a Sinai hegyen. 33 **Mikor pedig elvégezte Mózes velök a beszédet, leplet tőn orcájára.** [2Kor. 3,13.](#) 34 És mikor Mózes az Úr elébe méne, hogy vele szóljon, levevé a leplet, míg kijőne. Kijövén pedig, elmondá az Izráel fiainak, a mi parancsot kapott. 35 **És az Izráel fiai látták a Mózes orcáját, hogy sugárzik a Mózes orcájának bőre; és Mózes a leplet ismét orcájára borította, mígnem beméne, hogy Ővele szóljon.**

2Móz 35

1 És egybegyűjté Mózes az Izráel fiainak egész gyülekezetét, és monda nekik: Ezek azok a dolgok, a melyeket parancsolt az Úr, hogy cselekedjétek: 2 Hat napon át munkálkodjatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, az Úr nyugalalmának szombatja. Valaki azon munkálkodik, megölettessék. [2Móz 20,8-11](#) 3 Ne gerjeszsetek tüzet a ti házaitekban szombatnapon. 4 És szóla Mózes az Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván: Ez az, a mit az Úr parancsolt, mondván: 5 Szedjétek magatok közt ajándékot az Úrnak, mind, a kinek szíve önként hajlandó arra, hozzon ajándékot az Úrnak, aranyat, és ezüstöt, és rezet. [2Móz 25,1-7](#) 6 És kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, és kecskeszőrt. 7 Veresre festett kosboröket, és borzböröket és sittim-fát. 8 Világító olajat, arómákat a kenet olajához, és fűszereket a füstöléshez. 9 Ónix köveket és foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez. 10 És a kik ti köztetek ahhoz értők, jöjjenek elő, hogy csinálják meg mindazt, a mit az Úr parancsolt: 11 A hajlékot, annak sátorát és takaróját, horgait, deszkáit, retesrúdjaikat,

oszlopait és talpait. 12 A ládát és annak rúdjaait, a fedéllel egybe, és a takaró függönyt. 13 Az asztalt és annak rúdjaait, és minden edényét, és a szent kenyerek hez való kat. 14 A világító gyertyatartót és a hozzá való eszközöket, mécseit, és világító olajt. 15 A füstölő oltárt és rúdjaait, a kenetnek olaját, és a jó illatú füstölőt, a hajlék ajtajára ajtótakarót. 16 Az egészen égőáldozat oltárát, annak réz rostélyát, rúdjaait és minden eszközeit, a mosdómedenczét és annak lábát. 17 A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait, és a pitvar kapujának leplét. 18 A hajlék szegeit, a pitvar szegeit, és azoknak köteleit. **19 A szolgálati ruhákat, a szent hajlékban való szolgálathoz, a szent ruhákat Áron papnak, és az ő fiainak ruháit, a papi szolgálatra. 20 Azután kiméne az Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes elől. 21 És eljöve mindenki, a kit a szíve indíta, és a kit lelke hajt vala, és hozának áldozatot az Úrnak, a gyülekezet hajlékának készítéséhez, és annak minden szolgálatához, és a szent ruhákhoz valókat. HONNAN VOLT VAGYONUK A PUSZTAI VÁNDORLÁS IDEJÉN? 2Móz 25,2-7** 22 És jövének férfiak és asszonyok együtt, mind, a kit szíve indított, hozának kapcsokat, függöket, gyűrűket, karpereczet, mindenféle arany eszközöket; a férfiak is, mind a kik aranyból hoztak áldozatot az Úrnak. 23 És minden ember, kinek a mije vala, hozott kék, bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, kecskeszőrt, veresre festett koszbőröket és borzbőröket. 24 Minden, a ki ezüstöt vagy rezet vihetett, felhozá azt áldozatul az Úrnak, és a kiknél sittim-fa találaték a szolgálat különböző szükségére, felhozá azt. 25 Az asszonyok közül pedig mind, a kik ahhoz értettek, saját kezeikkel fonának, és felvivék azt a mit fontak, a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonalat. **26 Azok az asszonyok pedig, a kik ahhoz értettek, fonának kecskeszőrt.** 27 A főemberek pedig hozának ónix köveket, foglalni való köveket az efódhoz és a hosenhez. 28 Illatozó szert is és olajat, a mécsbe és a kenethez, és fűszereket a füstöléshez. 29 Minden férfi és asszony, **a kit szíve önként indíta, hogy áldozzon az egész munkára, melyet az Úr parancsolt Mózes által, hogy véghez vigyenek: mind önként hoztak ajándékot az Úrnak az Izráel fiai.** 30 És monda Mózes az Izráel fiainak: Ímé az Úr név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát, a Júda nemzetségéből. 2Móz 31,1-231 És betöltötte őt Istennek lelkével, bölcseséggel, értelemmel és tudománynyal minden mesterségben: 32 Hogy tudjon kigondolni mindent a mit aranyból, ezüsből és rézből kell csinálni; 33 És foglalásra való köveket metszeni, és fát faragni; és minden mesterséges munkát végezni. 34 Azontúl alkalmatossá tette arra is, hogy tanítson, mind ő, mind Aholiáb az Akhiszamák fia, a Dán nemzetségéből. 35 Betöltötte őket bölcsesség lelkével, hogy tudjanak mindenféle faragó, és kötő, és hímző munkát készíteni, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és lenfonalból, és takácsmunkát, a kik készítenek ilyenféle munkát és kigondolnak mesterműveket. 2Móz 31,6 36 Azért Bésaléel és Aholiáb, és mindazok a bölcs férfiak, kiknek az Úr bölcseséget és értelmet adott, hogy meg tudják csinálni a szent hajlék szolgálatához való minden eszközöket: csinálják meg egészen úgy, a mint az Úr parancsolta.

2Móz 36

1 Elhívá azért Mózes **Bésaléelt, és Aholiábot**, és mindazokat a bölcs férfiakat, a kiknek elméjébe tudományt adott vala az Úr, és mind a kit szíve arra indíta, hogy járuljon annak a munkának végrehajtásához. 2Móz 31,2,6 2 És átvevék Mózesről mind azt az ajándékot, a mit az Izráel fiai hoztak vala, a szent hajlék felépítésének szolgálatára. Azontúl is minden reggel önkéntes ajándékot is hoztak. 3 Eljövének azért mind azok a bölcssek, kik a szent hajlék minden munkáján dolgoztak, kiki a maga munkájától, a melyen dolgozott. 4 És ezt mondák Mózesnek: Többet hord a nép ajándékba, mint a mennyi kell a munka elkészítésére, a melyet parancsolt az Úr, hogy csináljunk. 5 Parancsola azért Mózes, és hírré tevék a táborban: Se férfi, se asszony ezután ne készítsen ajándékot a szent munkára. És megszűnék a nép hordani. 6 És az egész munka elvégzésére elég volt az adomány, még felesleges is. 7 És mind a bölcs szívű férfiak, kik munkálkodának, készíték a hajlékot, tíz kárpittal: sodrott lenből és kék, és bíborpiros és karmazsinszínűből, Kérubokkal, mestermunkával készíték azokat. 8 Egy-egy kárpit hossza

huszonnyolcz sing, szélessége egy-egy kárpitnak négy sing vala; egy mértéke vala minden kárpitnak. **2Móz 26,1-14 9 És öt kárpitot foglalának egybe, és ismét a más öt kárpitot is egybefoglalák, egyiket a másikkal. 10 És csinálának kék hurkokat az első kárpitnak szélére, a mely szélről vala az egybefoglalásban; hasonlót csinálának a külső kárpit szélére, a másik egybefoglalásban is. 11 Az egyik kárpiton ötven hurkot csinálának, és ötven hurkot csinálának a másik kárpit szélén is, a mely a második egybefoglalásban vala; a hurkokat egymás ellenébe. 12 Csinálának ötven arany horgocskát is, és összefoglalák a kárpitokat a horgocskákkal, egyiket a másikkal, és egygyé lőn a hajlék. 13 Csinálának kárpitokat kecskeszörböl is, sátonak a hajlékra; tizenegy kárpitot csinálának ilyent. 14 Egy kárpit hossza harmincz sing, és egy kárpit szélessége négy sing; egy mértéke vala a tizenegy kárpitnak. 15 És egybefoglalák az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön. 16 Csinálának ötven hurkot is a kárpit szélére, a mely szélről vala az egybefoglalásban; ötven hurkot csinálának a kárpit szélére a másik egybefoglalásban is. 17 Csinálának ötven rézhorgocskát is a sátor egybefoglalására, hogy egygyé legyen. 18 Csinálának takarót is a sátorra, veresre festett kosborökből, és azon felül egy takarót borzbörökből. 19 És megcsinálák a deszkákat is a hajlékhoz sittim-fából, felállogatva. 20 Tíz sing a deszkának hossza, másfél sing pedig egy deszkának szélessége. 21 Egy deszkának két csapja vala, egyik a másiknak megfelelő; így csinálták a hajlék összes deszkáit. 22 A deszkákat pedig így rendezék a hajlékhoz: húsz deszkát déli oldalon, délfelé. 23 És a húsz deszka alá negyven ezüsttalpat készítenek; az egyik deszka alá két talpat, az ő két csapja szerint, a másik deszka alá is két talpat, az ő két csapja szerint. 24 A hajlék másik oldalául, az északi oldalon, szintén húsz deszkát csinálának. **2Móz 26,15-29 25 És negyven ezüsttalpat azok alá, két talpat az egyik deszka alá, a másik deszka alá is két talpat. 26 A hajlék napnyugoti oldalául hat deszkát csinálának. 27 A hajlék szegleteiül pedig a két oldalra, két deszkát csinálának. 28 És alólról kezdve kettősök valának, felül pedig egybe valának foglalva egy karikával; így cselekedének mind a kettővel, a két szegleten. 29 Nyolcz deszka vala tehát, és azoknak tizenhat ezüsttalpa, két-két talp egy-egy deszka alatt. 30 Csinálának retesZRúdat is sittim-fából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz. 31 És öt retesZRúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz, és öt retesZRúdat a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz hátulról. 32 És megcsinálák a középső retesZRúdat is, hogy fusson a deszkák közepén, végtől-végig. 33 A deszkákat pedig arannyal boríták be; a karikákat aranyból csinálák, gyűrűk gyanánt a retesZRúdakhoz, és a retesZRúdat is beboríták arannyal. 34 Megcsinálák a függönyt is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, mestermunkával csinálák azt, Kérubokkal. **2Móz 26,31-37 35 És csinálának ahhoz négy oszlopot sittim-fából, és beboríták azokat arannyal, horgaik aranyból; és öntének azokhoz négy ezüsttalpat. 36 És csinálának a sátor nyílására leplet kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímZömunkával. 37 És ahhoz öt oszlopot, horgaikkal együtt; és beboríták azoknak fejeit és átkötőit arannyal; öt talpuk pedig rézből vala. EZT NEHÉZ LENNE VISSZAMONDANI******

2Móz 37

A szövetség ládája

1 És megcsinálá Bésaléal a ládát sittim-fából; harmadfél sing a hossza, szélessége másfél sing, magassága is másfél sing. **2Móz 25,10-12; 2Móz 31,2 2 És beborítá azt tiszta arannyal, mind belől, mind kívül, és csinála reá arany pártázatot köröskörül. 3 És önte annak négy arany karikát a négy szegletére; egyik oldalára is kettőt, másikra is kettőt. 4 Csinála rúdat is sittim-fából, és beborítá azokat arannyal. 5 És betolá a rúdat a láda oldalán levő karikákba, hogy a láda hordozható legyen. 6 Csinála fedelet is tiszta aranyból; harmadfél sing a hossza, másfél sing a szélessége. 7 Csinála két Kérubot is aranyból, vert aranyból csinálá azokat, a fedél két végére. 8 Az egyik Kérubot az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan; a fedélből veré ki a Kérubokat, a két végére. 9 A Kérubok pedig kiterjeszték szárnyaikat felfelé,**

betakarva szárnyaikkal a fedelet, és arczaik egymással szembe valának; a fedél felé valának a Kérubok arcjai.

A szent kenyerek asztala

10 Megcsinálá az asztalt is sittim-fából: két sing a hossza, a szélessége egy sing, magassága másfél sing. [2Móz 25,23-30](#) 11 És beborítá azt tiszta arannyal, és csinála reá köröskörül arany pártázatot. 12 Csinála egy tenyéryi széles karájt is köröskörül; és a karájhoz csinála arany pártázatot köröskörül. 13 Azután önte hozzá négy arany karikát, és a karikákat ráilleszté a négy láb négy szegletére. 14 A karikák a karáj mellett valának rúdtartókul, hogy az asztalt hordozhassák. 15 Megcsinálá a rúdakat is sittim-fából, és azokat beborítá arannyal, hogy hordozhassák az asztalt. 16 Megcsinálá az asztalra való edényeket is: tálaít, csészéit, kelyheít és kancsóit, a melyekkel italáldozatot áldoznak, tiszta aranyból.

A lámpatartó

17 Megcsinálá a gyertyatartót is tiszta aranyból, vert aranyból csinálá a gyertyatartót; szára, ága, csészéi, gombjai és virágai ő magából valának. 18 És hat ág jöve ki oldalából; egyik oldalról is három gyertyatartó-ág, másik oldalról is három gyertyatartó-ág. [2Móz 25,31-40](#) 19 Három mandolavirágformájú csésze vala az egyik ágon, gombbal és virággal; így a másik ágon is három mandolavirágformájú csésze vala gombbal és virággal; így vala mind a hat ágon, a melyek kijövének a gyertyatartóból. 20 A gyertyatartón pedig négy mandolavirágformájú csésze vala, gombjaikkal és virágaikkal. 21 És gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, a hat ág szerint, a mely belőle jöve ki. 22 Gombjaik és ágaik belőle valának; az egész egy vert munka vala, tiszta aranyból. **23 És megcsinálá hét mécsét is, és azoknak hamvvevőit és hamutartóit, tiszta aranyból.** 24 Egy talentom tiszta aranyból csinálá azt meg hozzá tartozó eszközeit is mind.

Az illatáldozati oltár

25 Megcsinálá a füstölő oltárt is sittim-fából; hossza egy sing, szélessége is egy sing, négyszögű; magassága pedig két sing; ő magából valának szarvai. [2Móz 30,1-8](#) **26 És beborítá azt tiszta arannyal, tetejét és oldalait köröskörül, és a szarvait is; és csinála hozzá arany pártázatot köröskörül.** 27 És két arany karikát csinála hozzá, a pártázata alá, a két oldalán, mindkét oldalára, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozhassák azt. 28 A rúdakat is sittim-fából csinálá meg, és azokat is beborítá arannyal. **29 A szent kenetnek olaját is megcsinálá, és a tiszta fűszerekből való füstölőt a kenetkészítő mestersége szerint.** [2Móz 30,22-38](#)

2Móz 38

Az égőáldozati oltár

1 És megcsinálá azután az egészen **égőáldozat oltárát** sittim-fából; öt sing a hossza, öt sing a szélessége; négyszögű és három sing magas. [2Móz 27,1-8](#) 2 És csinála hozzá **szarvakat** is, a négy szegletére; ő magából voltak a szarvai, és beborítá azt rézzel. 3 Azután minden edényét is megcsinálá: a fazekakat, a lapátokat, a medenczéket, a villákat és a szenes serpenyőket; minden edényeit rézből csinálá. 4 Csinála az oltárhoz hálóforma rostélyt is rézből, annak párkányzata alá, alulról a közepéig. 5 Önte négy karikát is rézrostélynak négy szegletére, rúdtartókul. 6 A rúdakat sittim-fából csinálá meg, és rézzel borítá be. 7 És a rúdakat betolá az oltár oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozhassák azt; deszkákból, üresre csinálá azt.

A rézmedence

8 Megcsinálá a mosdómedenczét is rézből, és annak lábát is rézből, a szolgálattevő asszonyok tükreiből, a kik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgáltak. [2Móz 30,18](#)

A szent hajlék udvara

9 A pitvart is megcsinálá dél felől; a déli oldalon a pitvar szőnyege száz singnyi vala sodrott lenből. [2Móz 27,9-18](#) 10 Azoknak húsz oszlopa, és húsz talpa rézből vala; az oszlopok horgai, és azoknak általkötői ezüsből. 11 Észak felől is száz singnyi. Azoknak húsz oszlopa és húsz talpa rézből; az oszlopok horgai és általkötői ezüsből valának. 12 Napnyugot felől pedig ötven sing szőnyeg vala. Azoknak tíz oszlopa és tíz talpa; az oszlopok horgai és általkötői ezüsből valának. 13 A napkeleti oldalon is ötven singnyi. 14 Egy felől tizenöt sing szőnyeg vala; három oszlopa és azoknak három talpa. 15 És a másik felől is: a pitvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt sing szőnyeg, és azoknak három oszlopa, három talpa. 16 A pitvarnak minden szőnyege köröskörül sodrott lenből vala. 17 Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok horgai és általkötői pedig ezüsből valának, azoknak fejei ezüsttel beborítva. A pitvar oszlopait is mind ezüst általkötők övezték. 18 A pitvar kapujának leple hímzőmunka vala, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; hossza húsz sing volt, magassága pedig szélességében öt sing, a pitvar szőnyegeinek megfelelőleg. 19 Azoknak négy oszlopa és négy talpa rézből, horgai ezüsből valának; fejeiknek borítása, és általkötőik is ezüsből. 20 A hajléknak és a pitvarnak szegei pedig köröskörül mind rézből valának.

A fölhasznált arany, ezüst és réz

21 Ezek a hajléknak, a bizonyság hajlékának részei, a mint megszámláltattak a Mózes meghagyásából, **a Léviták szolgálatára, Ithamár, az Áron pap fia által.** 22 Bésaléel a Húr fiának, Urinak fia a Júda nemzetségéből, csinálta mind azt, a mit az Úr parancsolt vala Mózesnek. **23 És vele együtt Aholiáb, Akhiszamák fia, Dán nemzetségéből a ki mester vala a faragásban, a kötő és hímzőmunkában, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonállal.** 24 Mind az az arany, a mely a munkára, a szenthelynek összes munkáira feldolgoztaték, ez az áldozati arany: huszonkilencz talentom, és hétszáz harmincz siklus vala, a szent siklus szerint. 25 Az ezüst pedig, a gyülekezet megszámlált tagjaitól, száz talentom, és ezer hétszáz hetvenöt siklus, a szent siklus szerint. [2Móz 30,11-16](#) 26 Fejenként egy beka, vagy is fél siklus, a szent siklus szerint, mindenkitől, a ki átesett a megszámláltatáson, húsz esztendőstől fölfelé, a kik hatszáz háromezeren és ötszázötvenen valának. **27 A száz talentom ezüsből megönték a szent helyhez való talpakat, és a függöny oszlopainak talpait; száz talpat száz talentomból, egy talentomból egy talpat.** 28 Az ezer hétszáz hetvenöt siklusból csinálák az oszlopok horgait, és beboríták azoknak fejeit, és általfogák azokat. 29 Az áldozati réz pedig hetven talentom, és kétezer négyszáz siklus vala. 30 Abból csinálák a talpakat a gyülekezet sátorának nyílásához, és a réz oltárt, az ahhoz való réz rostélyt, és az oltárnak minden edényeit. 31 A pitvar talpait is köröskörül, és a pitvar kapujához való talpakat, meg a hajlék összes szegeit, és a pitvar összes szegeit köröskörül.

2Móz 39

1 A kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű fonálból pedig csinálának szolgálati ruhákat a szenthelyen való szolgálatra. Áronnak is úgy készíték a szent ruhákat, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

Úr

Az éfód

2 Az éfódot csinálák aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből. 3 És aranyból vékony lapokat verének, és azokat fonalakká metélik, hogy feldolgozzák a kék, és a

bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonál közé, mestermunkával. 4 Csinálának hozzá összekötött vállkötőket: a két végükön kapcsolák össze. 5 Az átkötő öv is, a mely rajta vala, abból való, ugyanolyan mívű vala, mint az efód: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, a mint az Úr parancsolta Mózesnek. **6 Megcsinálák azután az ónix köveket is, arany boglárókba foglalva, kimetszve pecsétmetszés módjára, az Izráel fiainak neveire.** 7 És rátették azokat az efód vállkötőire, az Izráel fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

A hosen

8 Megcsinálák a hósent is mestermunkával, mint az efódot, aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből. 2Móz 28,15-28 9 Négyszögű vala a hosen, és kétrétűre készítették azt; egy arasz vala hossza, egy arasz a szélessége is két rétből. 10 És négy sor követ foglalának abba, ily sorban: szárdiusz, topáz, smaragd; az első sor. 11 A második sor: karbunkulus, zafir és gyémánt. 12 A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt. 13 A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis, a melyek mind arany boglárókba foglaltattak a magok helyén. **14 A kövek pedig Izráel fiainak nevei szerint valának, tizenkettő vala az ő nevők szerint, és pecsét módjára metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.** 15 És csinálának a hosenre sodrott mívű fonatékot is tiszta aranyból. 16 Azután csinálának két arany boglárt, és két arany karikát; és a két arany karikát rá tevék a hosen két szegletére. 17 A két arany fonatékot pedig a hosen két szegletén levő két karikába fűzték. 18 És a két fonaték másik két végét oda foglalák a két boglárhoz, és azokat az efód vállkötőihez tűték, annak előrszére. 19 Csinálának más két arany karikát is, és oda tevék azokat a hosen két szegletére, azon a szélén, a mely befelé vala az efód felől. 20 És csinálának még két arany karikát, és azokat az efód két vállkötőjére tevék, alól, annak előrsze felől, az összefoglalás mellett, az efód övének felül. 21 És a hósent az ő karikáinál fogva odacsatolák az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efódnak öve felett legyen, és el ne váljék a hosen az efódtól; a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

A palást és a homlokdísz

22 És megcsinálák az efód palástját takácsmunkával, egészen kék lenből. 2Móz 28,31-42 23 És a palást közepén levő nyílás olyan vala, mint a pánczélnak nyílása; szegése vala a nyílásnak köröskörül, hogy el ne szakadjon. 24 És a palást alsó peremére csinálának gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű sodrott fonálból. **25 Csinálának csengettyűket is tiszta aranyból,** és tevék a csengettyűket a gránátalmák közé, a palást peremére köröskörül a gránátalmák közé. 26 Csengettyű meg gránátalma, csengettyű meg gránátalma a palást peremén köröskörül, hogy abban szolgáljanak, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 27 Megcsinálák a len köntösöket is takácsmunkával, Áronnak és az ő fiainak. 28 A len süveget is, a süveg ékességeit is lenből, és a gyolcs lábravalókat sodrott lenből. 29 Az övet is sodrott lenből, és kék, bíborpiros és karmazsinszínű fonálból hímzőmunkával, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. **30 A szent koronához való lapot is megcsinálák tiszta aranyból,** és felírák rá a pecsétmetsző módjára: **Szentség az Úrnak.** 31 És kötének reá kék zsinórt, hogy felkössék azzal a süvegre, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

Mózes megsejleli a kész munkát

32 Így végeztették el a gyülekezet sátora hajlékának egész munkája; és az Izráel fiai egészen úgy csinálák, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek, úgy csinálták. **33 És vivék a hajlékot Mózeshez: a sátort és annak minden eszközét, horgait, deszkáit, retesrúdait, oszlopait, és**

talpait. 34 A veresre festett koszbőrökből készült takarót is, és a borzbőrökből készült takarót, és a takarófüggönyt. 35 A bizonyság ládáját, annak rúdait, és a fedelet. 36 Az asztalt és annak minden edényét, és a szent kenyeret. 37 A tiszta gyertyatartót: annak mécseit, a felszereléshez való mécseket s minden hozzávalót, a világító olajjal együtt. 38 Az arany oltárt, a kenetnek olaját, a fűszerekből való füstölőt, és a sátor nyílására való leplet. 39 A réz oltárt és annak réz rostélyát, rúdait és minden edényeit, a mosdómedenczét és annak lábát. 40 A pitvar szőnyegeit, oszlopaít, talpait: és a pitvar kapujára való leplet, annak köteleit, szegeit, és a hajlék szolgálatjára való minden eszközt a gyülekezet sátoránál. 41 A szolgálati ruhákat, a szenthelyen való szolgálatra, a szent ruhákat Áron papnak, és fiainak ruháit a papi tisztre. 42 A mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, egészen úgy csinálának az Izráel fiai minden munkát. [2Móz 25,9](#) **43 És megtekintte Mózes minden munkát, és ímé elkészíték azt, úgy készíték el, a mint az Úr parancsolta vala, és megáldá őket Mózes.**

2Móz 40

A kijelentés sátra és a papok fölszentelése

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Az első hónapban, a hónap első napján, állítsd fel a gyülekezet sátorának hajlékát.** 3 És tedd oda a bizonyság ládáját, és fedd be a ládát a fedéllel. 4 Azután vidd be az asztalt, és hozd azt rendbe a reávalókkal. Vidd be a gyertyatartót is, és gyűjtsd meg annak mécseit. **5 És helyheztessd a füstölő áldozat arany oltárát a bizonyság ládája elé, tedd fel a leplet a hajlék nyílására.** 6 Azután helyheztessd az egészen égőáldozat oltárát a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé. 7 A mosdómedenczét pedig helyheztessd a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önts belé vizet. 8 Azután állítsd fel köröskörül a pitvart, és a pitvar kapujára tedd rá a leplet. 9 Azután vedd a kenetnek olaját, és kend meg a hajlékot és mind azt a mi benne van: így szenteld meg azt, és minden edényét, hogy szent legyen. [2Móz 30,26](#) 10 Kend meg az egészen égőáldozat oltárát is és annak minden edényét; **így szenteld meg az oltárt, hogy az oltár legyen szentséges.** 11 A mosdómedenczét és lábát is kend meg; így szenteld meg azt. 12 Azután állítsd Áront és az ő fiait a gyülekezet sátorának nyílásához, és mosd meg őket vízzel. 13 És öltöztessd fel Áront a szent ruhákba, és kend fel őt; így szenteld fel, és legyen papom. 14 Fiait is állítsd elő és öltöztessd fel őket köntösökbe; 15 És kend fel őket, a mint az ő atyjokat felkenéd, hogy legyenek papjaim, és **létszen az ő megkenetésök nékik örökös papság, az ő nemzetségökben.** 16 És egészen úgy cselekedék Mózes, a mint az Úr parancsolta néki, úgy cselekedék. [2Móz 25,9](#) 17 Lőn azért a második év első hónapjában, a hónap első napján, hogy felállíták a hajlékot. 18 Mózes tehát felállítja a hajlékot, és letevén annak talpait, a deszkáit is felállítja, beilleszté a reteszdúdat, és felállítja annak oszlopaít. 19 Azután kifeszíté a hajlékra a sátort, és a sátor takaróját is reá teríté felülről, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 20 És vevé és betevé a **bizonyyságot** is a ládába, a rúdat pedig a ládára tevén, és a ládára felül helyezetté a fedelet. 21 Azután bevívé a ládát a hajlékba, és feltevén a takaró függönyt, és elfedezé a bizonyság ládáját, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. [2Móz 26,31](#) 22 Az asztalt is bevívé a gyülekezet sátorába, a hajléknak északi oldalába, a függönyön kívül. 23 És rakott arra kenyereket sorban az Úr előtt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 24 És a gyertyatartót helyhezteté a gyülekezet sátorába az asztal ellenébe, a hajléknak déli oldalán. 25 És meggyújtá a mécseket az Úr előtt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 26 Az arany oltárt pedig helyhezteté a gyülekezet sátorába a függöny elébe. 27 És füstölögtete rajta fűszerekből való füstölőt, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 28 A hajlék nyílására a leplet is felvoná. 29 Az egészen égőáldozat oltárát pedig helyhezteté a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé, és áldozék azon egészen égőáldozattal és ételáldozattal, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 30 A mosdómedenczét pedig helyhezteté a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önte abba vizet a mosdásra. 31 És megmosák abból Mózes és Áron és az ő fiai kezeiket és lábaikat. 32 Mikor a gyülekezet sátorába menének, és mikor az oltárhoz járulának, megmosdának, a mint az Úr parancsolta vala

Mózesnek. [2Móz 30,19-20](#) 33 Azután felállítá a pitvart a hajlék és az oltár körül, és a pitvar kapujára feltevé a leplet. Így végezte el Mózes a munkát.

Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát.

34 És a felhő befedezte a gyülekezet sátorát, és az Úrnak dicsősége betölté a hajlékot. [1Kir 8,10-11](#); [Ézs 6,4](#); [Ez 43,4-5](#); [Jel 15,8](#) 35 És Mózes nem mehetett be a gyülekezet sátorába, mert a felhő rajta nyugovék, és az Úrnak dicsősége tölté be a hajlékot. **36 És mikor a felhő felszállt vala a hajlékról, az Izráel fiai elindulának; így lőn egész utazásuk alatt.** [2Móz 13,21-22](#) **37 Ha pedig a felhő nem szállt fel, ők sem indulának el, míg csak fel nem szállt.** 38 Mert az Úrnak felhője vala a hajlékon nappal, éjjel pedig tűz vala azon, az Izráel egész háznépének láttára, egész utazásuk alatt.

Mózes harmadik könyve a léviták egyházi szolgálatáról

3Móz 1

1 Szólítá Mózeset és beszéle vele az Úr a gyülekezet sátorából, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha valaki közületek áldozni akar az Úrnak: barmokból, tulok- és juhfélékből áldozatok. 3 Ha tulokféléből áldozik egészen égőáldozattal: himmel és éppel áldozzék. A gyülekezet sátorának ajtajához vigye azt, hogy kedvessé legyen az Úr előtt. **4 És tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy kedves legyen ő érette, hogy engesztelést szerezzen az ő számára.** 5 És ölje meg a tulkot az Úr előtt, az Áron fiai pedig, a papok, vigyék fel a vért, és hintsék a vért köröskörül az oltárra, a mely a gyülekezet sátorának nyílásánál van. 6 Azután vonja le az égőáldozat bőrét, azt pedig vagdalja el tagjaira. 7 És az Áron pap fiai gerjeszsenek tüzet az oltáron, és rakjanak fát a tűzre. 8 Azután rakják az Áron fiai, a papok, a tagokat: a fejet és a kövérjét a fára, a mely az oltáron lévő tűzön van. 9 A belét pedig és lábszárait mossa meg vízben, és füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron egészen égőáldozatul. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak. 10 Ha pedig a juhfélékből: bárányokból vagy kecskékből akar valaki áldozni égőáldozatul, himmel és éppel áldozzék. 11 És ölje meg azt az oltár északi oldalánál az Úr előtt, az Áron fiai pedig, a papok, hintsék annak vérét az oltárra köröskörül. **12 Azután vagdalja el azt tagjaira, a fejével és kövérjével együtt, a pap pedig rakja azokat a fára, a mely az oltáron lévő tűzön van.** **13 A belet és a lábszárakat mossa meg vízben, a pap pedig áldozza meg az egészet és füstölögtesse el az oltáron égőáldozatul.** Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak. **14 Ha pedig madárféléből akar áldozni égőáldozatul az Úrnak, gerliczéből vagy galambfiakból áldozzék.** 15 És vigye azt a pap az oltárhoz, és tekerje ki annak a fejét, és füstölögtesse el az oltáron, a vérét pedig bocsássa ki az oltár falára. 16 A begyét pedig rútságával egyben vegye ki, és vesse azt az oltár keleti oldalára, a hamu helyére. 17 És hasítsa meg azt a szárnyain, de el ne szakaszsa egymástól, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron a fán, a mely a tűzön van, égőáldozatul. Tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak.

3Móz 2

1 Mikor valaki ételáldozatot akar áldozni az Úrnak, lisztlángból áldozzék, és öntsön arra olajat, és temjént is tegyen arra. 2 És vigye azt az Áron fiaihoz, a papokhoz, és vegyen ki abból egy tele marokkal; annak lisztlángjából és olajából, az egész temjénével együtt, és füstölögtesse el a pap az oltáron annak emlékeztető részéül. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak. 3 A mi pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez az Úrnak tűzáldozatai között. [vers 10.](#) 4 Hogyha pedig ételáldozatot kemenczében sültből akar áldozni valaki lisztlángból, olajjal elegyített kovásztalan lepényei, vagy olajjal megkent kovásztalan pogácsái legyenek. 5 Ha pedig a te áldozatod serpenyőben sült ételáldozat, olajjal elegyített kovásztalan lisztlángból legyen. 6 Darabold azt el, és önts reá olajat, ételáldozat ez. 7 Ha pedig a te ételáldozatod rostélyon sült, lisztlángból, olajjal készíttessék. 8 És vidd el az ételáldozatot, a mi ezekből készült, az Úrnak, és azt a papnak bemutatván, az vigye azt el az oltárhoz. 9 És vegyen a pap az ételáldozatból emlékeztető részt, és füstölögtesse el az oltáron; tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak. 10 A mi pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez az Úrnak tűzáldozatai között. [rész 6,16-18.](#) 11 Semmi ételáldozat, a mit

az Úrnak áldoztok, kovásszal ne készüljön; mert kovászból és mézből semmit se füstölögtethettek az Úrnak a tűzáldozatok között. 12 Zsengeáldozatul felvihetitek azokat az Úrnak, de az oltárra nem juthatnak fel kedves illatul. [rész 23,17.](#) 13 Minden te ételáldozatodat pedig sózd meg sóval, és a te ételáldozatodból soha el ne maradjon a te Istened szövetségének sója; minden te áldozatodhoz sót adj. 14 Ha zsengekből való ételáldozatot áldozol az Úrnak, tűznél pergelt kalászból, és zsenge gabona-darából áldozzad a te zsengeidnek áldozatát. 15 Adj hozzá olajat, és tégy reá tömjént; ételáldozat ez. 16 A pap pedig füstölögtesse el annak emlékeztető részét a darából és olajból, az egész tömjénnel együtt. Tűzáldozat ez az Úrnak.

3Móz 3

1 Hogyha **hálaáldozattal** áldozik valaki, ha tulokféléből, akár hímmel, akár nőténynyel áldozik: ép barmot vigyen az Úr elé. 2 És tegye a kezét az ő áldozatjának fejére, és ölje meg azt a gyülekezet sátorának nyílásánál, és Áron fiai, a papok, öntsék a vért köröskörül az oltárra. 3 Azután vigyen a hálaáldozatból tűzáldozatot az Úrnak: a kövérjét, a mely a belet takarja, és mindazt a kövérjét, a mely a belek között van. [2Móz. 29,13.](#) 4 A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a vékonyaknál van, és a májon lévő hárttyát a vesékkal együtt vegye el. 5 És füstölögtessék el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal együtt a tűzön lévő fán: tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak. [2Móz. 29,4. rész 6,12.](#) 6 Hogyha pedig valaki juhféléből áldozik hálaáldozatot az Úrnak, akár hím, akár nőtény legyen az, épekkel áldozzék. 7 Ha bárányt visz ő az ő áldozatául, vigye azt az Úr elébe. 8 És tegye a kezét az ő áldozatjának fejére, azután ölje meg azt a gyülekezet sátora előtt, és az Áron fiai öntsék a vérét az oltárra köröskörül. 9 Azután áldozzék az Úrnak e hálaáldozatból tűzáldozatot: a kövérjét, a farkát egészen, a melyet a hátagerézdi végénél vágjon el, és a belét takaró kövérjét, és minden kövérjét, a mely a belek közt van. 10 És a két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a vékonyaknál van, és a májon lévő hárttyát a vesékkal együtt vegye el. 11 És füstölögtesse el azt a pap az oltáron: tűzáldozati eledel ez az Úrnak. **12 Hogyha kecskével áldozik valaki, azt is az Úr elé vigye. 13 És tegye kezét annak fejére, és ölje meg azt a gyülekezetnek sátora előtt, és öntsék az Áron fiai annak vérét az oltárra körül.** 14 És áldozzék abból tűzáldozatot az Úrnak: a kövérjét, a mely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, a mely a belek között van. 15 A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a vékonyaknál van, és a májon lévő hárttyát a vesékkal együtt vegye el. 16 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozati eledelül, kedves illatul. A kövérje mind az Úré legyen. 17 Örökkévaló rendtartás legyen a ti nemzetségeiteknek minden ti lakhelyeteken: semmi kövért és semmi vért meg ne egyetek! [1Móz. 6,4. rész 17,10.](#)

3Móz 4

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, mondván: **Ha valaki tévedésből vétkezik az Úrnak valamely parancsolata ellen,** úgy a mint nem kellene cselekednie, és a parancsolatok közül valamelyiknek ellene cselekszik: 3 Ha a felkent pap vétkezik, a népnek romlására: hozzon az ő bűnéért, a melyet elkövetett, egy tulkot, fiatal ép marhát az Úrnak bűnáldozatul. 4 És vigye a tulkot a gyülekezet sátorának nyílásához, az Úr elé, és tegye a kezét a tuloknak fejére, és a tulkot ölje meg az Úr előtt. 5 És vegyen a felkent pap a tuloknak véréből, és vigye be azt a gyülekezet satorába. 6 És mártsa be a pap az ő újját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer az Úr előtt a szent hajléknak függönye felé. 7 És tegyen a pap a vérből az Úr előtt a fűszerekből való füstölő oltár szarvaira, a mely ott van a gyülekezet sátorában; a tulok vérét pedig mind öntse az egészen égőáldozat oltárának aljára, a mely a gyülekezet sátorának nyílásánál van. 8 Azután a tuloknak, a mely bűnáldozatra való, minden kövérjét szedje ki belőle: azt a kövérjét, amely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, a mi a belek között van. 9 A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a vékonyaknál van, és a májon lévő hárttyát a vesékkal együtt vegye el, 10 A miképen kiszedik a hálaáldozatra való

tulokból; és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozatnak oltárán. rész 3,1-5. 11 A tuloknak pedig bőrét és minden húsát, fejével és lábszáraival együtt, bélit és ganéját, 12 És mind az egész tulkot vigye ki a táboron kívül tiszta helyre, a hová a hamut öntik: és égesse el azt a fán, tűzben; ott égessék meg, a hová a hamut öntik. 13 Hogyha pedig az Izráel fiainak egész közönsége megtéved, és a gyülekezet előtt rejtve marad e dolog; és valami olyat cselekesznek az Úrnak valamelyik parancsolatja ellen, a mit nem kellett volna cselekedni, és bűnösökké lesznek: 14 Mikor kitudódik a bűn, a melyet elkövettek: akkor áldozzék a gyülekezet egy tulkot, fiatal marhát a bűnért, és vigye azt a gyülekezetnek sátora elé. 15 És a gyülekezet vénei tegyék kezeiket a tuloknak fejére az Úr előtt, és ölje meg a tulkot a pap az Úr előtt. **16 Azután vigyen be a felkent pap a tulok véréből a gyülekezet sátorába.** 17 És mártsa be a pap az ő újját a vérbe, és hintsen abból hétszer az Úr előtt a függöny felé. 18 És tegyen a vérből az oltár szarvaira is, a mely az Úr előtt, a gyülekezet sátorában van; a vért pedig mind öntse az egészen égőáldozat oltárának aljára, a mely a gyülekezet sátorának nyílása előtt van. 19 Minden kövérjét pedig szedje ki belőle, és füstölögtesse el az oltáron. 20 És úgy cselekedjék azzal a tulokkal, mint a bűnért való tulokkal cselekvék, úgy cselekedjék vele, és engesztelést szerez számukra a pap, és megbocsáttatik nékik. vers 3-12. 21 És vigye ki a tulkot a táboron kívül, és égesse el azt, miképen elégette az első tulkot. A gyülekezet bűnéért való áldozat ez. 22 Ha fejedelem vétkezik, és cselekeszik valamit az Úrnak, az ő Istenének parancsolata ellen, a mit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz tévedésből: 23 Ha tudtára esik néki a bűne, a melyet elkövetett, akkor vigyen áldozatul egy ép kecskebakot, 24 És tegye kezét a baknak fejére, és ölje meg azt azon a helyen, a hol megölik az egészen égőáldozatot, az Úr előtt; bűnért való áldozat ez. 25 És vegyen a pap a bűnért való áldozatnak véréből az ő újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vérét pedig öntse az égőáldozatok oltárának aljára. 26 A kövérjét pedig mind füstölögtesse el az oltáron, mint a hálaáldozatnak kövérjét. **Így szerezzen néki a pap engesztelést az ő bűnéért, és megbocsáttatik néki.** 27 Ha pedig a föld népe közül vétkezik valaki tévedésből, mivelhogy az Úrnak valamelyik parancsolatja ellen olyat cselekeszik, a mit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz; 28 Ha tudtára esik néki az ő bűne, a melyet elkövetett: vigyen áldozatul az ő bűnéért, a melyet elkövetett, egy ép nőstény kecskét. 29 És tegye a kezét a **bűnért való áldozat** fejére, és ölje meg a bűnért való áldozatot az egészen égőáldozat helyén. 30 És vegyen a pap annak véréből az újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira, a vérét pedig mind öntse az oltárnak aljára. 31 Azután vegye el minden kövérjét, a mint elveszik a hálaáldozatnak kövérjét: és füstölögtesse el a pap az oltáron, kedves illatul az Úrnak. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap, és megbocsáttatik annak. rész 3,9. 32 Ha pedig bárányt visz az ő bűnért való áldozatául, nőstényt és épet vigyen. 33 És tegye a kezét annak a bűnért való áldozatnak fejére, és ölje meg azt bűnért való áldozatul azon a helyen, a hol megölik az egészen égőáldozatot. 34 És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből az újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vért pedig mind öntse az oltárnak aljára. 35 Azután vegye el minden kövérjét, a mint elveszik a hálaáldozatra való báránynak kövérjét, és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron az Úrnak tűzáldozataival. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, a melyet elkövetett, és megbocsáttatik néki.

3Móz 5

1 Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a káromló beszédet, és bizonyság lehetne, hogy látta, vagy tudja: ha meg nem jelenti azt, de hordozza az ő vétségének terhét; **2 Vagy ha valaki illet akármely tisztátalan dolgot, akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan baromnak, akár tisztátalan féregnek holttestét, és nem tud arról, hogy tisztátalanná lesz és vétkezik;** 3 Vagy ha illeti az ember tisztátalanságát, akármi tisztátalanságát, a mely tisztátalanná tesz, és nem tudta azt, hanem azután értette meg, hogy vétkezett; 4 Vagy ha valaki hirtelenkedve tesz esküt az ő ajkaival rosszra vagy jóra, vagy akármi az, a mire hirtelenkedve

esküszik az ember, ha nem tudott arról, de azután megértette, hogy azok közül valamelyikben vétkezett: 5 Akkor, mivelhogy vétkezett ezek közül valamelyikben, vallja meg, hogy mi az, a miben bűnössé lett; 6 És vigyen az ő vétkéért az Úrnak, az ő bűnéért, a melyet elkövetett, egy nőstény bárányt vagy kecskét a nyájból, bűnért való áldozatul. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért. 7 **Ha pedig nincsen egy bárányhoz való módja: vigyen az ő vétkéért való áldozatra két gerliczét vagy két galambfiat az Úrnak, az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészen égőáldozatul. HA EZ MIND ÍGY TÖRTÉNT, AKKOR EGÉSZ NAP ÓRIÁS MENNYISÉGŰ VÉRNEK KELLETT FOLYNIA A SÁTORNÁL!** 8 És vigye azokat a paphoz; az pedig áldozza meg először azt, a mely bűnért való áldozat, és tekerje ki annak fejét nyakcsigájánál, úgy, hogy el ne szakaszsa. 9 És hintsen a bűnért való áldozat véréből az oltár oldalára, a többi vért pedig nyomják ki az oltár aljára; bűnért való áldozat ez. 10 A másikat készítse el egészen égőáldozatul, úgy, a mint szokás; ekképen szerez néki engesztelést a pap az ő bűnéért, a melyet elkövetett, és megbocsáttatik néki. [rész 1,15.](#) 11 Ha pedig nincs módja két gerliczéhez vagy két galambfihoz sem: vigyen áldozatul az, a ki vétkezett, egy efa lánglisztnek tizedrészét bűnért való áldozatul; ne tegyen ahhoz olajat, és ne adjon ahhoz tömjént, mert bűnért való áldozat ez. 12 És vigye azt a paphoz, és markolja ki abból a pap teli marokkal az emlékeztető részét, és füstölögtesse el az oltáron az Úrnak tűzáldozataival. Bűnért való áldozat az. 13 Így szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, a melyet elkövetett valamivel ama bűnök közül, és megbocsáttatik néki. És legyen a papé, mint az ételáldozat. [rész 2,1. 3.](#) 14 Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 15 Ha valaki hűtlenséget követ el, és tévedésből vétkezen elvesz az Úrnak szentelt dolgokból: vigyen az ő vétkéért való áldozatot az Úrnak, egy ép kost a nyájból, a mint te becsülöd, ezüst siklusokban, a szent siklus szerint, vétékért való áldozatul. [2Móz. 30,13.](#) 16 És a mit vétkezen elvett a szent dologból, azt fizesse meg, és tegye hozzá az ötödrészét, és adja azt a papnak. Így szerez néki engesztelést a pap a vétékért való áldozat kosával, és megbocsáttatik néki. 17 Hogyha vétkezik valaki, és cselekszik valamit az Úrnak valamely parancsolata ellen, a mit nem kell cselekedni, ha nem tudta is: vétkéssé lesz, és hordozza az ő vétségének terhét: 18 **Vigyen azért a nyájból egy ép kost a paphoz, a te becslésed szerint, bűnért való áldozatul, és szerezzen néki engesztelést a pap az ő tévedéséért, a melylyel tudatlanságból tévedett, és megbocsáttatik néki.** 19 Bűnért való áldozat ez, mivelhogy bűnt követett el az Úr ellen.

3Móz 6

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsolj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez az egészen égőáldozat törvénye: **Legyen az egészen égőáldozat az oltáron levő tüzelőhelyen egész éjszaka, mind reggelig, és az oltárnak tüze égve maradjon azon.** [4Móz. 5,6-8.](#) 3 A pap öltse fel az ő gyolcs ruháját, és a gyolcs lábravalót is öltse fel az ő testére, és szedje el a hamut, a mivé égette a tűz az égőáldozatot az oltáron, és töltsé azt az oltár mellé. 4 Azután vesse le azt a ruháját, és öltözzék más ruhába, és vigye ki a hamut a táboron kívül, tiszta helyre. 5 Az oltáron lévő tűz pedig égve maradjon azon, el ne aludjék, hanem égessen fát rajta a pap minden reggel, és rakja reá az egészen égőáldozatot, és azon füstölögtesse el a hálaáldozat kövérjét is. 6 **A tűz szüntelen égve maradjon az oltáron, és el ne aludjék.** 7 **Ez pedig az ételáldozatnak törvénye:** az Áron fiai áldozzák azt az Úr előtt az oltáron. 8 És vegyen valaki közülök az ételáldozat lisztlángjából egy marokkal, és annak olajából is, a tömjént pedig, a mely az ételáldozathoz való, mind; és égesse el az oltáron; annak emlékeztető része kedves illat az Úr előtt. 9 A mi pedig megmarad belőle, egyék meg Áron és az ő fiai, kovásztalanul egyék meg, szenthelyen, a gyülekezet sátorának pitvarában egyék meg azt. [vers 13.](#) 10 Ne süssék azt kovászszal, mert nekik adtam azt, részökül az én tűzáldozataimból; igen szentséges az, mint a bűnért és vétékért való áldozat. 11 Az Áron fiai közül minden férfiú egye azt. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél az Úrnak tűzáldozatai felől. Valaki illeti azokat, szent legyen. 12 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 13 Ez Áronnak és az ő fiainak

áldozatok, a melyet az Úrnak áldozzanak, mikor felkenik őket: Egy efa lisztlágnak tizedrésze mindenkor ételáldozatul, fele reggel, fele pedig estve. 14 Serpenyőben készítettessék, olajjal összegyúrva vidd el azt, az ételáldozati süteményeket darabokban áldozd az Úrnak kedves illatul. [rész 2,1. 4Móz. 15,4.](#) 15 A mely pap az ő helyébe kenetik fel az ő fiai közül, az mívelje ezt. Örökkévaló rendtartás ez, az Úrnak mindenestől füstölögtessék el. 16 Mert a pap minden ételáldozatának mindenestől meg kell égettetni, nem kell abból semmit megenni. [rész 2,1-10.](#) 17 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 18 Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez a bűnért való áldozat törvénye: a mely helyen meg szokták ölni az egészen égőáldozatot, azon a helyen öljék meg a bűnért való áldozatot az Úr előtt; igen szentséges az. [rész 1,11.](#) 19A mely pap megáldozza azt a bűnért, az egye meg azt, szent helyen egye meg, a gyülekezet sátorának pitvarában. **20Valami annak a húsát érinti, szent legyen, és ha annak véréből valami a ruhájára esik valakinek, azt, a mire a vér esett, mosd meg szenthelyen.** 21 És a cserépedényt, a melyben azt főzték, törjék el; hogyha pedig ércfazékban főzték, súrolják meg, és mossák meg vízzel. 22 A papok között minden férfiú eheti azt; igen szentséges az. 23 Valamely bűnért való áldozat véréből bevisznek a gyülekezet satorába, a szenthelyen való engesztelés végett, az meg nem ehető: tűzzel égettessék meg. [rész 16,27. Zsid. 13,11.](#)

3Móz 7

1 Ez pedig a **vétekért való áldozatnak** törvénye; igen szentséges az. 2 A mely helyen megölik az egészen égőáldozatot, ott öljék meg a vétekért való áldozatot is, és a vérét hintsék az oltárra köröskörül. 3 A kövérjét pedig áldozzák meg mind, a farkát is, és a mely kövér a belet takarja. 4 A két veséjét és a rajtuk lévő kövérséget, a mely a vékonyknál van, úgyszintén a májon lévő hártát a vesékkal együtt szedje ki. 5 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozatul az Úrnak. Vétekért való áldozat ez. 6 A papok között minden férfiú eheti azt, szenthelyen egyék meg; igen szentséges az. 7 A milyen a bűnért való áldozat, olyan a vétekért való áldozat is, egy törvényök van nékik. Azé a papé az, a ki engesztelést szerez vele. 8 Ha a pap egészen égőáldozatot áldoz valakiért, az égőáldozat bőre, a melyet megáldoz, azé a papé legyen. 9 Minden ételáldozat is, a melyet kemenczében sütnék és minden, a mit rostélyon vagy serpenyőben készítenek, a papé legyen, a ki azt áldozta. 10 Az olajjal elegyített és száraz ételáldozat is mind az Áron fiaié legyen közösen, egyiké úgy, mint a másiké. 11 Ez pedig a hálaáldozat törvénye, a melyet áldoznak az Úrnak. 12 Ha dicsőítésül áldozza azt valaki, a dicsőítés áldozatjával együtt áldozzék olajjal elegyített kovásztalan lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, és lisztlágnból gyúrt, olajjal elegyített lepényeket. [rész 2,4-7.](#) 13 A lepényeken kívül kovászos kenyeret is vigyen áldozatául, dicsőítő hálaáldozatjával együtt. [rész 2,12.](#) 14 És mindezekből az áldozatokból áldozzék egyet-egyet az Úrnak felmutatott áldozatul; és legyen azé a papé, a ki a hálaáldozatnak vérét elhinti. 15 És az ő dicsőítő hálaáldozatjának húsát, az ő áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon abból reggelig. 16 Hogyha fogadásból vagy szabadakaratból áldozza valaki az ő áldozatát, a mely napon áldozza azt, azon a napon egyék meg az ő áldozatát; a mi pedig megmarad abból, másnap egyék meg. 17 A mi pedig annak az áldozatnak húsából tovább is megmarad, harmadnapon tűzzel égettessék meg. 18 Mert ha az ő hálaadó áldozatának húsából harmadnapon eszik valaki, nem lesz az kedves; a ki áldozta azt, annak nem számíttatik az az ő javára, sőt útálatos lesz; és valaki eszik abból, hordozza az ő vétségének terhét. 19 Azt a húst pedig, a mely valami tisztátalanhoz ér, meg ne egyék, hanem tűzzel égessék meg. A mi különben a húst illeti, mindenki ehetik húst, a ki tiszta; 20 De az, a ki eszik a békeáldozatnak húsából, a mely az Úré, noha az ő tisztátalansága rajta van, az ilyen ember gyomláltassék ki az ő népe közül. [rész 15,3.](#) 21 **Ha valaki akármi tisztátalanhoz ér, tisztátalan emberhez, vagy tisztátalan baromhoz, vagy akármihez, a mi tisztátalan útálatosság, és eszik a hálaadó áldozatnak húsából, a mely az Úré, gyomláltassék ki az az ember az ő népe közül.** 22 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 23 Szólj az Izráel fiainak, mondván: Az ökörnek, a báránynak és a

kecskének semmi kövérjét meg ne egyétek. 24 A hullott állatnak kövérje, és a vadtól megszaggatottnak kövérje, akármilyen munkához felhasználható, de enni meg ne egyétek! 25 Mert akármely egyék is az aféle állatoknak kövérjéből, a melyekből tűzáldozatot visznek az Úrnak, az az ember, a ki ilyet eszik, gyomláltassék ki az ő népe közül. rész 3,17. 26 És semmi vért se egyétek meg bármely lakhelyeteken: se madárnak, se baromnak vérének. rész 17,10. 27 Valaki megesszik valami féle vért, az az ember gyomláltassék ki az ő népe közül. 28 Szóla ismét az Úr Mózesnek és monda: 29 Szólj az Izráel fiainak, mondván: A ki hálaáldozattal áldozik az Úrnak, maga vigye az Úrnak az ő áldozatát az ő hálaáldozatából. 30 A maga keze vigye az Úrnak tűzáldozatát: a kövérjét a szegyével együtt vigye el, a szegyet azért, hogy meglóbálják azt az Úr előtt. 31 A pap pedig füstölögtesse el azt a kövért az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és az ő fiaié. 32 A jobblapoczkát is a papnak adjátok a hálaadó áldozatból, hogy azt felmutassa. 33 A ki Áron fiai közül a hálaáldozat vérének és kövérjét megáldozza, a jobblapoczkát annak a része legyen. 34 Mert a meglóbált szegyet és a felmutatott lapoczkát elveszem Izráel fiaitól az ő hálaadó áldozataikból, és adom azokat Áron papnak és az ő fiainak, örökre kiszabott részül, az Izráel fiaitól. 2Móz. 29,28. 35 Ez az Áron felkenetési része, és az ő fiainak felkenetési része az Úrnak tűzáldozataiból, a naptól fogva, a melyen előállítá őket, hogy papi szolgálatot tegyenek az Úrnak; 2Móz. 28,1. 36 A melyet parancsolt az Úr, hogy adják nekik az Izráel fiai, a mely napon felkené őket, örökre kiszabott részül az ő nemzetségekben. 37 Ez az egészen égőáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnért és a vétékért való áldozatnak, a felavatási áldozatnak és a hálaáldozatnak törvénye, 38 A melyet parancsolt az Úr Mózesnek a Sinai hegyen, a mely napon parancsolta az Izráel fiainak a Sinai pusztában, hogy áldozzanak az Úrnak.

3Móz 8

1 Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván: 2 Vegyed Áront és az ő fiait is vele, és az öltözeteket, a kenetnek olaját, és bűnért való áldozati tulkot, két kos és egy kosár kovásztalan kenyeret. 2Móz. 29,1. 2. 3 És az egész gyülekezetet gyűjtsd egybe a gyülekezet sátorának nyílásához. 4 És a képen cselekedék Mózes, a mint az Úr parancsolta vala neki, és egybe gyüle a gyülekezet a gyülekezet sátorának nyílásához. 5 Akkor monda Mózes a gyülekezetnek: **Ez a dolog, a mit az Úr parancsolt cselekedni.** 6 És előállatá Mózes Áront és az ő fiait, és megmosá őket vízzel. 7 És reá adá Áronra a köntöst, és felövezé őt az övvel, és reáveté a palástot, az efódot is reáadá, és felövezé az efód övével, és megerősíté azt rajta. 2Móz. 28,4. 10. 29,5. 6. 39,2-31. 8 És feltevé arra a hósent, és betevé a hosenbe az Urimot és a Thummimot. 2Móz. 28,30. 9 Azután feltevé fejére a süveget, és elől odatevé a süvegre az arany lapot, a szent koronát, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 2Móz. 28,36. 29,6. 10 Vevé Mózes a kenetnek olaját is, és megkené a hajlékot minden bennevalóval egybe, és felszentelé azokat. 11 És hinte abból az oltárra is hétszer, és felkené az oltárt és annak minden edényét, a mosdómedenczét is a lábával együtt, hogy azokat megszentelje. 2Móz. 40,11. 12 Az Áron fejére is tölte a kenetnek olajából, és megkené őt, hogy felszentelje őt. 13 És előállatá Mózes az Áron fiait is, és felöltözteté azokat is az ő köntöseikbe, és felövezé őket övvel, felköté nekik a süvegeket is, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 14 Azután előhoza egy tulkot a bűnért való áldozatra, és Áron az ő fiaival egybe a bűnért való áldozat tulkának fejére tevén az ő kezét. 15 És miután megölték azt, vön Mózes annak véréből, és tön az újjával az oltárnak szarvaira köröskörül, és megtisztítá az oltárt, a többi vért pedig önté az oltárnak aljára; és felszentelte azt, hogy engesztelést szerezzen rajta. 16 Azután vevé mindazt a kövérséget, a mely annak a béliin vala, és a máj hártáját, és a két veséjét és azoknak kövérségét, és elfüstölögteté Mózes azokat az oltáron. 17 A tulkot pedig, azaz annak bőrét, húsát és ganéját megégeté tűzzel a táboron kívül, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 2Móz. 29,14. 18 Azután előállatá az égőáldozatra való kos, és Áron és az ő fiai rátevék kezeiket a kos fejére. 19 És megölék azt; Mózes pedig elhinté a vért az oltárra köröskörül. 20 És a kos tagjaira vagdalák, és Mózes

elfüstlőgteté annak a fejét, a tagjait és a kövérjét. 21 A beleket pedig és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstlőgteté Mózes az egész kost az oltáron. Kedves illatú égőáldozat ez, tűzáldozat ez az Úrnak, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek. 2Móz. 29,18. 22 Azután előállatá a másik kost is, a felavatási kost, és rátevék Áron és az ő fiai kezeiket a kos fejére. 23 És megölék azt; Mózes pedig vón annak véréből, és tön abból az Áron jobb fülének czimpájára, és jobb kezének hüvelykére és jobb lábának hüvelykére. 24 Előállatá az Áron fiait is, és tön Mózes a vérből azok **jobb fülének czimpájára, és jobb kezöknek hüvelykére és jobb láboknak hüvelykére;** azután oda tölté Mózes a vért az oltárra köröskörül. 25 És vevé a kövérjét és a farkát és mindazt a kövérjét, a mely a bélen van, továbbá a máj hártáját, és a két vesét azoknak kövérjével egybe, és a jobb lapoczkát; **26 És a kovásztalan kenyerek kosarából, a mely az Úr előtt vala, vón egy kovásztalan lepényt, egy olajos kalácsot, és egy pogácsát, és raká azokat a kövérségekre és a jobb lapoczkára;** 27 És tevé mindezeket az Áron kezeire és az ő fiainak kezeire, és meglóbáltatá azokat az Úr előtt. 28 Azután elvevé azokat Mózes az ő kezeikből, és elfüstlőgteté az oltáron az egészen égőáldozattal egybe. Felavatási áldozatok ezek, kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. 29 Elvevé pedig Mózes a szegyet, és meglóbálá azt az Úr előtt; a felavatási kosból a Mózes része lön ez, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek. 2Móz. 29,26. 30 Azután vón Mózes a kenetnek olajából és a vérből, a mely az oltáron vala, és meghinté Áront és az ő ruháit, az ő fiait és az ő fiainak ruháit ő vele együtt, és megszentelé Áront és az ő ruháit, és az ő fiait és az ő fiainak ruháit ő vele együtt. 31 És monda Mózes Áronnak és az ő fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezet sátorának nyílásánál, és ott egyétek meg azt és a kenyeret, a mely a felavatási áldozat kosarában van, a miképen megparancsoltam, mondván: Áron és az ő fiai egyék meg azt. 2Móz. 29,32. 32 A mi pedig megmarad a húsból és kenyérből, tűzzel égessétek meg. 33 De a gyülekezet sátorának nyílásán ki ne menjetez hét napig, addig a napig, a melyen betelnek a ti felavatástoknak napjai, mert hét nap avat fel benneteket az Úr. 34 A miképen e napon cselekedett, úgy parancsolta az Úr hogy cselekedjünk, hogy néktek engesztelést szerezzünk. 35 A gyülekezet sátorának nyílásánál maradjatok éjjel és nappal hét napig, és tartsátok meg, a mit megtartani rendelt az Úr, hogy meg ne haljatok; mert így parancsolta vala nékem. **36 Áron azért és az ő fiai mind akképen cselekedének, a mint megparancsolta vala nékik az Úr Mózes által.**

3Móz 9

1 És lön a nyolczadik napon, hogy szólítá Mózes Áront és az ő fiait, és Izráelnek véneit. 2 És monda Áronnak: **Végy egy borjút, fiatal bikát bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égőáldozatul, épek legyenek, és vidd az Úr elé.** 3 Szólj Izráel fiainak is, mondván: Vegyetek egy kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy esztendő borjút és bárányt, épek legyenek, egészen égőáldozatul. 4 És egy ökröt és egy kost hálaáldozatul, hogy megáldozzátok az Úr előtt, és olajjal elegyített ételáldozatot; mert ma az Úr megjelenik néktek. 5 Elvivék azért, a miket Mózes parancsolt vala, a gyülekezet sátora elé, és odajárula az egész gyülekezet, és megállá ott az Úr előtt. 6 És monda Mózes: Ez a dolog, a melyet az Úr parancsolt, cselekedjétek meg; és megjelenik néktek az Úr dicsősége. 7 Áronnak pedig monda Mózes: **Járulj az oltárhoz, és készítsd el a te bűnért való áldozatodat és egészen égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért.** Készítsd el a nép áldozatát is, és végezz engesztelést érettek is, a mint megparancsolt az Úr. Zsid. 7,26. 27. **8 Járula azért Áron az oltárhoz, és megölé a borjút, a mely az övé, bűnért való áldozatul.** 9 Áron fiai pedig odavivék ő hozzá a vért, és ő bemártá az újját a vérbe, és tön abból az oltár szarvaira, a többi vért pedig kiönté az oltár aljához. 10 A kövérjét pedig és a veséket és a máj hártáját elfüstlőgteté a bűnért való áldozatból az oltáron, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. **11 A húst pedig és a bőrt tűzzel égeté meg a táboron kívül.** 12 Azután megölé az egészen égőáldozatot, Áron fiai pedig odavivék ő hozzá a vért, és ő elhinté azt az oltáron köröskörül. 13 Az egészen égőáldozatot is

odavivék hozzá darabonként, a fejével együtt, és elfüstöltögteté az oltáron. 14 És megmosá a belet és a lábszárait, és elfüstöltögteté az oltáron az egészen égőáldozattal egybe. 15 Azután megáldozá a nép áldozatát; **vevé ugyanis a bűnért való áldozat bakját, a mely a népe, és megölé azt, és megáldozá azt bűnért való áldozatul, mint az előbbi.** 16 Azután előhozá az egészen égőáldozatot, és elkészíté azt szokás szerint. 17 Előhozá az ételáldozatot is, és vőn abból egy teli marokkal, és elfüstöltögteté az oltáron a reggeli egészen égőáldozaton kívül. 18 **Azután megölé az ökröt és a kost hálaadó áldozatul a népért, és Áron fiai odavivék ő hozzá a vért, és elhinté azt az oltáron köröskörül.** 19 Az ökröből és a kosból való kövérségeket pedig, a farkat, a béltakarót, a veséket és a máj hártáját; 20 Odahelyezték e kövérségeket a szegyekre, és elfüstöltögteté e kövérségeket az oltáron. 21 De a szegyeket és a jobb lapoczkát meglóbálá Áron az Úr előtt, a mint parancsolta vala Mózes. 22 **Azután felemelé kezeit Áron a népre, és megáldá azt és leszálla, miután elvégezte vala a bűnért való áldozatot, az egészen égőáldozatot és a hálaáldozatot.** 23 És beméne Mózes és Áron a gyülekezetnek sátorába, azután kijövének és megáldák a népet, az Úrnak dicsősége pedig megjelenék az egész népnek. 24 **Tűz jöve ugyanis ki az Úr elől, és megemészté az oltáron az égőáldozatot és a kövérségeket. És látá ezt az egész nép, és ujjongának és arcra esének.**
[1Kir. 18,38.](#) [2Krón. 7,1.](#)

3Móz 10

1 Nádáb pedig és Abihu, Áronnak fiai, vevék egyen-egyen az ő temjenezőjüket, és **tőnek azokba szemet és rakának arra füstölő szert, és vivének az Úr elé idegen tüzet, a melyet nem parancsolt vala nékik.** 2 **Tűz jöve azért ki az Úr elől, és megemészté őket, és meghalának az Úr előtt.** [4Móz. 3,4.](#) [26,61.](#) [1Krón. 24,2.](#) 3 És monda Mózes Áronnak: Ez az, a mit szólt vala az Úr, mondván: **A kik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem, és az egész nép előtt megdicsőíttetnem.** 4 Áron pedig mélyen hallgata. Szólítá azért Mózes Misáelt és Elsafánt, Uzzielnek, az Áron nagybátyjának fiai, és monda nékik: Jertek ide, vigyék ki atyátokfiai a szenthely elől, a táboron kívül. [2Móz. 6,18.](#) [22.](#) 5 És odamenének, és kivivék őket az ő köntöseikben a táboron kívül, a mint szólott vala Mózes. 6 Azután monda Mózes Áronnak és az ő fiainak, Eleázárnak és Ithamárnak: Fejeteiket meg ne meztelenítsétek, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és haragra ne gerjedjen az Úr az egész gyülekezet ellen; a ti atyátokfiai pedig, Izráelnek egész háza sirassák az égést, a melyet égetett az Úr. [Ezék. 24,17.](#) 7 **A gyülekezet sátorának nyílásán se menjetek ki, hogy meg ne haljatok; mert az Úr kenetének olaja van rajtatok.** És cselekvének a Mózes beszéde szerint. 8 Áronnak pedig szóla az Úr, mondván: 9 **Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyülekezet sátorába, hogy meg ne haljatok.** Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben. [4Móz. 6,3.](#) [4. Bir. 13,7.](#) 10 **Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között.** 11 **És hogy taníthassátok Izráel fiait mindazokra a rendelésekre, a melyeket az Úr szólott vala nékik Mózes által.** 12 Mózes pedig szóla Áronnak és az ő megmaradt fiainak, Eleázárnak és Ithamárnak: Vegyétek az ételáldozatot, a mely megmaradt az Úrnak tűzáldozatiból, és egyétek meg azt kovásztalan kenyerekkel az oltár mellett; mert igen szentséges az. [rész 6,16-28.](#) 13 Azért egyétek azt szent helyen, mert kiszabott részed, és fiaidnak is kiszabott része az, az Úrnak tűzáldozatiból; mert így parancsolta nékem. [rész 2,3.](#) 14 A meglóbált szegyet pedig, és a felmutatott lapoczkát egyétek meg tiszta helyen, te, és a te fiaid és leányaid is veled, mert kiszabott részül adtak azok néked s kiszabott részül a te fiaidnak is, Izráel fiainak hálaadó áldozataiból. [2Móz. 29,28.](#) 15 A felmutatott lapoczkát és meglóbált szegyet a tűzáldozat kövérségeivel együtt vigyék be, hogy meglóbálják az Úr előtt, és ez lesz a te kiszabott részed, és veled a te fiaidé örökké, a mint megparancsolta vala az Úr. 16 Azután szorgalmasan tudakozódék Mózes a bűnáldozatra való bak felől, de ímé elégett vala. Haragra gerjede azért Eleázár és Ithamár ellen, Áronnak megmaradt fiai ellen, mondván: 17 Miért nem ettétek meg a

bűnért való áldozatot a szenthelyen? Hiszen igen szentséges az, és néktek adta azt az Úr a gyülekezet vétkének hordozásáért, hogy engesztelést szerezzetek annak az Úr előtt. 18 Ímé, nem vitetett be annak vére a szenthely belsejébe, meg kellett volna azért ennetek a szenthelyen, a mint megparancsoltam vala. [rész 6,26.](#) 19 Áron pedig szóla Mózesnek: Ímé ma áldozták meg az ő bűnért való áldozatukat és egészen égőáldozatukat az Úr előtt, engem pedig ilyen keserőségek értek: Ha megettem volna ma a bűnért való áldozatot, vajjon jó lett volna-e az Úr előtt? 20 Mikor ezt hallotta vala Mózes, jónak tetszék ez néki.

3Móz 11

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván nékik: 2 Szóljatok Izráel fiainak, mondván: **Ezek azok az állatok, a melyeket megehettek minden barmok közül, a melyek vannak e földön:** 3 **Mindazt, a minek hasadt a körme, és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző a barmok közt, megehetitek.** 4 De a kérődzők és a hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: A tevét, mert az kérődző ugyan, de nincs hasadt körme; tisztátalan ez néktek. [5Móz. 14,7.](#) 5 A hörcsököket, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek. [Zsolt. 104,18.](#) **6 A nyulat, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek.** 7 És a disznót, mert hasadt körmű ugyan és egészen ketté hasadt körme van, de nem kérődzik; tisztátalan ez néktek. 8 Ezeknek húsából ne egyetek, és holttestöket se illessétek; tisztátalanok ezek néktek. 9 Mindazokból, a melyek a vizekben élnek, ezeket ehetitek meg: A minek úszószárnya és pikkelye van a vizekben, tengerekben és folyóvizekben, azokat mind egyétek meg. 10 A minek pedig nincsen úszószárnya és pikkelye a tengerekben és folyóvizekben, legyen az akármely vízben nyüzsgő, és akármely vízben élő állat; mind útálatos az néktek. 11 De legyenek is útálatosak néktek; azoknak húsából ne egyetek, és holttestöket is útáljátok. 12 A minek nincs úszószárnya és pikkelye a vizekben, mind útálatos az néktek. 13 A szárnyas állatok közül pedig ezeket útáljátok; meg ne egyétek, útálatosak ezek: a sas, a saskeselyű és a halászó sas. 14 A sólyom és a héja az ő nemével. 15 Minden holló az ő nemével. 16 A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével. 17 A kuvik, a hattyú és a füles bagoly. 18 A bölömbika, a pelikán és a gém. 19 Az eszterág és a szarka az ő nemével, a bűdös banka és a denevér. 20 Minden szárnyas féreg, a mely négy lábon jár, útálatos néktek. **21 Csak azt ehetitek meg a négylábú szárnyas férgek közül, a melynek lábain felül szökő- szárai vannak, hogy szökdécselhessen azokkal a földön.** 22 Ezeket egyétek meg azok közül: az arbé-sáskát az ő nemével, a szolám-sáskát az ő nemével, a khargol-sáskát az ő nemével és a khagab-sáskát az ő nemével. 23 Minden egyéb négylábú szárnyas féreg pedig útálatos legyen néktek. 24 És ezekkel tisztátalanokká teszitek magatokat; mindaz, a ki illeti holttestüket, tisztátalan legyen estvéig. 25 Mindaz pedig, a ki hordozza azoknak holttestét, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. 26 Minden barom, a melynek hasadt a körme, de nincs egészen ketté hasadva, és nem kérődzik, tisztátalan legyen néktek; valaki illeti azt, tisztátalan legyen. 27 Minden állat, a mely a négylábúak között a talpán jár, tisztátalan legyen néktek; mindaz, a ki azoknak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig. 28 A ki pedig hordozza azoknak holttestét, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. Tisztátalanok azok néktek. 29 A földön csúszó-mászó állatok között pedig ezek legyenek tisztátalanok: a menyét, az egér és a gyík az ő nemével. 30 A südisznó, a kaméleon, a tarka gyík, a csiga és a vakondok. 31 Ezek tisztátalanok néktek minden csúszó-mászó között; valaki illeti ezeket holtuk után, tisztátalan legyen estvéig. 32 És minden, a mire ezek közül holtuk után esik valamelyik, tisztátalan legyen; akármely faedény, akár ruha, vagy bőr, vagy zsák; akármely eszköz, a mivel dolgozni szoktak, vízbe tétessék, és tisztátalan legyen estvéig, ezután tiszta legyen. 33 Akármely cserépedény pedig, a melybe beleesik valami azokból, mindazzal együtt, a mi benne van, tisztátalan legyen, és az edényt törjétek el. 34 Minden megehető eledel, a melyhez az ilyen edényből víz jut, tisztátalan, és minden megiható ital is minden ilyen edényben tisztátalan legyen. 35 És minden, a mire azoknak holttestéből esik valami, tisztátalan;

kemencze és tűzhely lerontassék; tisztátalanok azok és tisztátalanok legyenek néktek. 36 De a forrás, a kút, az egybegyűlt víz tiszta legyen; de a mi azoknak holttestéhez ér, tisztátalan. 1Móz. 1,10. 37 Hogyha azoknak holttestéből reásik is valamely vetőmagra, a mely elvetendő, tiszta legyen az. 38 De ha vizet töltenek a magra, és úgy esik rá azoknak holttestéből, tisztátalan az ilyen néktek. 39 Hogyha olyan hullik el a barmok közül, a mely eledeledek néktek; a ki annak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig. 40 A ki pedig eszik annak holttestéből, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. És mossa meg ruháit az is, a ki hordozta annak holttestét, és tisztátalan legyen estvéig. 41 Mindaz is, a mi csúszik-mászik a földön, útálatos legyen, meg ne egyétek. 42 Mindazt, a mi hason csúszik, és mindazt, a mi négy, sőt mindazt, a mi több lábon jár, a földön csúszó-mászó bármely állatot, meg ne egyétek ezeket, mert útálatosak ezek. 43 Meg ne fertéztessétek magatokat semmiféle csúszó-mászó állattal, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat azokkal, hogy tisztátalanokká legyetek általak. **44 Mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én szent vagyok, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat semmiféle állat által, a mely csúszik-mászik a földön.** 45 Mert én vagyok az Úr, a ki felhoztalak titeket Egyiptom földéből, hogy Istenetekké legyek néktek; legyetek azért szentek, mert én szent vagyok. 46 Ez a törvény a baromfélékről, a szárnyas állatokról, minden élő állatról, a mely nyüzsög a vizekben, és minden állatról, a mely csúszik-mászik a földön. 47 Hogy különbséget tehessetek a tisztátalan és tiszta között, az olyan állat között, a mely megehető, és az olyan állat között, a mely meg nem ehető.

3Móz 12

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha az asszony lebetegszik, és fiat szül, tisztátalan legyen hét napig; az ő havi betegségének ideje szerint legyen tisztátalan. **3 A nyolczadik napon pedig metéljék körül a fiú férfitestének bőrét. 4 Azután harminczhárom napig maradjon otthon a vértől való tisztulás miatt;** semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek az ő tisztulásának napjai. 1Móz. 17,10-13. **5 Ha pedig leányt szül, két hétig legyen tisztátalan,** mint havi betegségekor, és hatvanhat napig maradjon otthon a vértől való tisztulása végett. 6 Mikor pedig letelnek az ő tisztulásának napjai, fiú miatt vagy leány miatt, hozzon egészen égőáldozatul esztendő bárányt, galambfiat vagy gerliczét bűnért való áldozatul, a gyülekezet sátorának nyílása elé a paphoz. 7 És áldozza meg azt az Úr előtt; és szerezzen néki engesztelést; így lesz tisztává az ő vérfolyása után. Ez a törvénye a fiút vagy leányt szülő asszonynak. 8 Ha pedig nincs elég módja báránynak, vigyen két gerliczét vagy két galambfiat, egyiket egészen égőáldozatul, a másikat bűnért való áldozatul, és **szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz.**

3Móz 13

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Ha valamely ember testének bőrén daganat, vagy tarjagosság, vagy fehér folt támad, és az ő testének bőrén poklos fakadékká lehet: vigyék el az ilyet Áronhoz, a paphoz, vagy egyvalamelyikhez az ő papfiai közül. 3 És nézze meg a pap azt a test bőrén lévő fakadéket. Ha a szőr a fakadékból fehérre változott, és ha a fakadéknak felülete mélyebben van az ő testének bőrénél: akkor poklos fakadék az. Mihelyt látja ezt a pap, tisztátalannak ítélje azt. 4 Ha pedig fehér folt van a teste bőrén, de annak felülete nincs mélyebben a bőrnél, és a szőre sem változott meg fehérre, akkor rekeszsze külön a pap a fakadékos embert hét napig. 5 A hetedik napon pedig nézze meg őt a pap, s ha szerinte a fakadék egy állapotban van, át nem terjedt tovább a fakadék a bőrön, a pap másodszor is rekeszsze őt külön hét napig. 6 Nézze meg őt azután a pap a hetedik napon másodszor is, és ha a fakadék meghalványodott, és nem terjedt tovább a bőrön a fakadék, tisztának ítélje őt a pap; tarjagosság az, mossa meg azért a ruháit és legyen tiszta. 7 De ha a tarjagosság tovább terjedt a bőrön, miután a papnál az ő megtisztulása végett jelentkezett: akkor másodszor is jelentse magát a papnál. 8 És ha látja a pap, hogy ímé tovább terjedt a tarjagosság a bőrön: ítélje azt a pap

tisztátalannak, poklosság az. **MILYEN ORVOSI SZAKISMERET KR.E 3000 ÉVVEL!** 9 Ha poklos fakadék lesz az emberen, vigyék tehát azt a paphoz. 10 És ha látja a pap, hogy ímé fehér daganat van a bőrön, és az a szőrt fehérré változtatta, és vadhús van a daganatban: 11 Idült poklosság az az ő testének bőrén; azért tisztátalannak ítélje azt a pap, ne is rekesztesse külön azt, mert tisztátalan az. 12 Ha pedig folyton fejlődik a poklosság a bőrön, és a poklos fakadék elborítja a fakadékosnak egész bőrét tetőtől talpig mindenfelé, a merre a pap szemei látnak; 13 És ha látja a pap, hogy ímé elborította a poklosság annak egész testét: akkor ítélje tisztának a fakadékot; mivelhogy egészen fehérré változott az, tiszta az. 14 De mihelyt vadhús mutatkozik abban, tisztátalan legyen. 15 Ha meglátja a pap a vadhúst, tisztátalannak ítélje azt; a vadhús tisztátalan legyen, poklosság az. 16 De ha a vadhús eltűnik, és fehérré változik, akkor menjen a paphoz. 17 És ha megnézi azt a pap, és a fakadék csakugyan fehérré változott, akkor ítélje a pap a fakadékot tisztának, tiszta az. 18 Ha pedig valakinek a teste bőrén kelevény volt, de begyógyult, 19 És a kelevény helyén fehér daganat, vagy vörhenyes fehér folt támad, jelentse magát a papnál. 20 És ha látja a pap, hogy ímé annak felülete alább esik a bőrnél, és a szőre fehérré változott: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak; poklos fakadék az, a mi a kelevényben fakadt. 21 Ha pedig megnézi azt a pap, és ímé nincs abban fehér szőr, és nem is esett alább a bőrnél, sőt meghalványodott az: akkor rekeszsze külön azt a pap hét napig. 22 Ha azonban tovább terjed a bőrön; akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az. 23 De ha előbbi állapotában marad a folt, nem terjedt: a kelevény forradása az, azért tisztának ítélje azt a pap. 24 Vagy ha valaki testének bőrén égési seb lesz, és a seb helyén vörhenyesfehér folt támad vagy fehér; 25 És megnézi azt a pap, és ímé a szőr fehérré változott a foltban, és annak felülete mélyebben van a bőrnél: poklosság az, a mi a seben fakadt, azért ítélje azt a pap tisztátalannak, poklos fakadék az. 26 De ha megnézi azt a pap, és ímé nincs a foltban fehér szőr, és nem is esett az alább a bőrnél, sőt meg is halványodott az: akkor rekeszsze azt külön a pap hét napig. 27 És nézze meg azt a pap a hetedik napon; ha tovább terjedt a bőrön, akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az. 28 Ha pedig előbbi állapotában van a folt, nem terjedt a bőrön, sőt meg is halványodott, égési daganat az; azért tisztának ítélje azt a pap, mert égési seb forradása az. 29 És ha valamely férfiúnak vagy asszonynak fakadéka támad a fején vagy a szakállában, 30 És a pap megnézi a fakadékot, és ímé annak felülete mélyebben van a bőrnél; és abban a szőr sárga és vékony: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak, var az, fejnek vagy szakállnak poklossága az. 31 Ha pedig megnézi a pap a varas fakadékot, és ímé annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél, és nincsen abban fekete szőr: akkor rekeszsze külön a pap azt, a kinek varas fakadéka van, hét napig. 32 És nézze meg a pap a fakadékot a hetedik napon, és ha nem terjedt a var, és nem lett benne sárga szőr, és a varnak felülete nem lett mélyebbé a bőrnél: 33 Akkor borotválkozzék meg, de a varat le ne borotválja; a pap pedig másodszor is rekeszsze külön a varas embert hét napig. 34 És a pap nézze meg a varat a hetedik napon, és ha nem terjed a var a bőrön, és annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél: akkor tisztának ítélje azt a pap és mossa meg a ruháit, és tiszta lesz. 35 De ha tovább terjed a var a bőrön, miután tisztának ítélte azt, 36 És megnézi azt a pap, és csakugyan terjedt a var a bőrön: akkor ne is kutasson a pap a sárga szőr után, tisztátalan az. 37 De ha a var szerint egy állapotban van, és fekete szőr indult abban, meggyógyult az a var, tiszta az; tisztának ítélje azt a pap. 38 Ha pedig valamely férfi vagy asszony testének bőrén foltok, fehér foltok támadnak, 39 És megnézi a pap, és ímé a testők bőrén lévő foltok halavány fehérek: a bőrön fakadt sömör az, tiszta az az ember. 40 Hogyha valamely embernek egészen elhull a haja, kopasz az, és tiszta az. 41 És ha előlről hull el a haja, elől kopasz az, és tiszta az. 42 Hogyha pedig az ő egész kopasz, vagy elől kopasz fején vörhenyes fehér fakadék támad, poklos fakadék az az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején. 43 Ha megnézi azt a pap, és ímé a fakadék daganata vörhenyes fehér az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején, olyanforma, mint a test bőrén való poklosság: 44 Poklos ember az, tisztátalan az, igen tisztátalannak ítélje azt a pap, mivelhogy fején van a fakadékja. 45 A poklos ember pedig, a kin a fakadék van, megszaggatott ruhában és mezítelen fővel legyen, és a

bajuszát fedezze be, és ezt kiáltsa: Tisztátalan, tisztátalan! 46 Mindaddig tisztátalan legyen, a míg rajta van a fakadék, tisztátalan az; csak ő maga lakjék, a táboron kívül legyen az ő lakása. 47 Hogyha pedig valami ruhán van a poklos fakadék, gyapjú ruhán vagy len ruhán, 48 Vagy lenből és gyapjúból készült fonadékon vagy szöveten; vagy bőron, vagy valamely bőrből való készítményen; 49 És ha az a fakadék zöld vagy vörhenyes színű a ruhán, vagy bőron, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: poklos fakadék az, mutassák azért meg a papnak. 50 És nézze meg a pap a fakadékot és rekeszsze külön azt a min a fakadék van, hét napig. 51 A hetedik napon pedig nézze meg a fakadékot. Ha terjed a fakadék a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon vagy bőron, és akármely készítményen, a mivé a bőr feldolgoztatik: emésztő poklosság az a fakadék, tisztátalan az. 52 Azért égesse meg azt a ruhát, vagy a gyapjúból vagy a lenből készült szövetet vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, a melyen a fakadék leend; mert emésztő poklosság az, tűzön égessék meg azt. 53 De ha megnézi a pap, és ímé nem terjedt a fakadék a ruhán, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: 54 Akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, a min a fakadék van, és rekeszsze külön azt másodszor is hét napig. **55 Ha pedig megnézi azt a pap a mosás után, és ímé a fakadék nem változtatta meg a színét; ha nem terjedt is a fakadék, tisztátalan az, tűzben égesd meg azt; beevődés az, akár a fonákján, akár a színén legyen az.** 56 De ha látja a pap, hogy ímé meghalványodék a fakadék a megmosatása után: akkor szakassza el azt a ruhától vagy bőrtől, vagy a szövettől vagy a fonadéktól. 57 És ha mégis mutatkozik a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: akkor kiűjülés az; tűzzel égesd meg azt, a min a fakadék van. 58 Azt a ruhát pedig, vagy szövetet, vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, a melyet megmostál, ha eltávozik rólok a fakadék, mosd meg másodszor is, és tiszta lesz. 59 Ez a törvénye a poklos fakadéknak, akár gyapjú-, akár lenruhán, akár szöveten, akár fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön legyen, hogy tisztának vagy tisztátalannak ítéltessék.

BÖRGYÓGYÁSZOKNAK KÖTELEZŐ OLVASMÁNY!

3Móz 14

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: **2 Ez legyen a poklos embernek törvénye az ő megtisztulásának napján, hogy vigyék a paphoz. Mát. 8,4. 3 A pap pedig menjen ki a táboron kívül, és nézze meg a pap,** és ha meggyógyult a pokloson a poklos fakadék: 4 Akkor parancsolja meg a pap, hogy hozzanak a megtisztulandó emberért két élő, tiszta madarat, czédrusfát, karmazsint és izsópot; 5 Azután parancsolja meg a pap, hogy az egyik madarat öljék meg cserépedényben, forrásvíz felett. 6 Az élő madarat pedig, vegye azt és a czédrusfát, a karmazsint és az izsópot; és mártsa be azokat és az élő madarat a megölt madárnak vérébe a forrásvíz felett. Zsolt. 51,9. 7 És hintse meg a poklosságból megtisztulandó embert hétszer, és ítélje azt tisztának; az élő madarat pedig bocsássa szabadon a mezőre. 8 Azután a megtisztulandó ember mossa ki az ő ruháit, borotválja le minden szőrét, és mosódjék meg vízben, és tiszta lesz; így menjen be azután a táborba, de a sátorán kívül maradjon hét napig. 4Móz. 12,14. 9 A hetedik napon pedig borotválja le minden szőrét: a haját, szakállát, szemöldökeit és minden egyéb szőrét borotválja le, és mossa ki ruháit, és mossa meg a testét vízben, és tiszta lesz. 10 A nyolczadik napon pedig vegyen két ép bárányt, meg egy ép nőtény bárányt, egy esztendőst, és olajjal elegyített három tized efa lisztlángot ételáldozatul, és egy lóg olajt. 11 A pap pedig, a ki a tisztítást végzi, állassa a megtisztulandó embert mindezekkel együtt az Úr elébe, a gyülekezet sátorának nyílásához. 12 És vegye a pap az egyik bárányt, és áldozza meg azt vétekért való áldozatul a lóg olajjal együtt, és lóbálja meg azokat az Úr előtt. 13 A bárányt pedig ott ölje meg, a hol a bűnért való áldozatot és az egészen égőáldozatot ölik meg a szent helyen; mert a miképen a bűnért, azonképen a vétekért való áldozat is a papé; igen szentséges az. 14 És vegyen a pap a vétekért való áldozatnak véréből, és kenje meg azzal a megtisztulandó

ember jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezének hüvelykét, és jobb lábának hüvelykét. 15 Vegyen a pap a lóg olajból is, és töltsön a papnak a bal tenyerére. 16 És mártsa be a pap az ő jobb kezének újját az olajba, mely az ő bal tenyerén van, és hintsen az olajból az újjával hétszer az Úr előtt. 17 A maradék olajból pedig, a mely az ő tenyerén van, kenje meg a pap a megtisztulandó ember jobb fülének czimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérén felül. 18 És a mi megmarad az olajból, a mely a pap tenyerén van, kenje a megtisztulandó ember fejére; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt. 19 Azután készítsen a pap bűnért való áldozatot, és szerezzen engesztelést a tisztátalanságából megtisztulónak; azután ölje meg az égőáldozatot. 20 És vigye fel a pap az égőáldozatot és az ételáldozatot az oltárra; így szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz. 21 Hogyha pedig szegény ő, és nincs módja azokhoz, akkor vegyen egy bárányt vétekért való áldozatul meglóbálás végett, hogy engesztelésül legyen érte; meg egy tized efa lisztlángot, olajjal elegyítve, ételáldozatul, és egy lóg olajt. 22 És két gerliczét vagy két galambfiat, a mint a módja engedi, és legyen az egyik bűnért való áldozat, a másik pedig egészen égőáldozat. 23 És vigye azokat az ő tisztulásának nyolczadik napján a paphoz, a gyülekezet sátorának nyílásához, az Úr elébe. 24 És vegye a pap a vétekért való áldozat bárányát, és a lóg olajt, és lóbálja meg azokat a pap az Úr előtt. 25 Azután ölje meg a vétekért való áldozat bárányát, és vegyen a pap a vétekért való áldozat véreből, és kenjen a megtisztulandó ember jobb fülének czimpájára, és jobb kezének hüvelykére, és jobb lábának hüvelykére. 26 Az olajból pedig töltsön a pap a papnak baltenyerére. 27 És hintsen a pap az ő jobb kezének újjával az olajból, a mely az ő bal tenyerén van, hétszer az Úr előtt. 28 Azután kenje meg a pap a tenyerén levő olajból a megtisztulandó ember jobb fülének czimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérenek helyén. 29 A mi pedig megmarad a pap tenyerén levő olajból, kenje a megtisztulandó ember fejére, hogy engesztelésül legyen érte az Úr előtt. 30 És készítse el az egyiket a gerliczék közül, vagy galambfiak közül, a melyik az ő módjától telik. 31 Azt, a mi kitelik az ő módjától: az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az ételáldozattal egybe; így szerezzen engesztelést a pap a megtisztulandó embernek az Úr előtt. 32 Ez a törvénye annak, a kin poklos fakadék van, de a kinek nincs módja az ő megtisztulásánál. 33 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 34 Mikor bementek majd a Kanaán földére, a melyet én adok néktek birtokul, és a ti birtokokban levő föld valamelyik házára poklosságot bocsátok: 35 Akkor menjen el az, a kié a ház, és jelentse meg a papnak, mondván: Mint a poklosság, olyan mutatkozik nálam a házban. 36 A pap pedig parancsolja meg, hogy takarítsák ki a házat, mielőtt oda menne a pap a poklosság megnézésére, hogy semmi se legyen tisztátalanná, a mi a házban van; és csak azután menjen be a pap a ház megnézésére. 37 És ha látja a poklosságot, hogy ímé a poklosság a háznak falain zöld vagy vörhenyes horpadásokban mutatkozik, és annak felülete alább esik a falnál: 38 Akkor menjen ki a pap a házból, a háznak ajtaja elé, és zárja be a házat hét napra. 39 A hetedik napon pedig térjen vissza a pap, és ha látja, hogy ímé elterjedt a poklosság a ház falán: 40 Akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, a melyeken a poklosság van, és vessék azokat a városon kívül tisztátalan helyre; 41 A házat pedig vakartassa le belül köröskörül, és a tapasztékot, a melyet levakartak, töltsék a városon kívül tisztátalan helyre. 42 És vegyenek elő más köveket, és illeszszék be ama kövek helyére; tapasztékot is mást vegyenek, és tapasszák be a házat. 43 Hogyha a poklosság visszatér, és kiújul a házon, miután kiszedték a köveket, és miután levakarták a házat, és miután be is tapasztották azt: 44 Akkor menjen be a pap, és nézze meg, és ha ímé tovább terjedt a poklosság a házon: emésztő poklosság az a házon, tisztátalan az; 45 Rontsák azért le a házat köveivel együtt, és a fáit is, a háznak minden tapasztékát is; és vigyék a városon kívül tisztátalan helyre. 46 A ki pedig bemegy a házba akármikor, a míg az zárva van, tisztátalan legyen az estvéig. 47 És a ki meghál abban a házban, mossza meg a ruháit, és a ki eszik abban a házban, az is mossza meg a ruháit. 48 Ha pedig bemegy a pap és látja, hogy

ímé nem terjedt a poklosság a házra, miután megtapasztották a házat: akkor tisztának ítélje a pap a házat, mert megszűnt a poklosság. 49 A háznak megtisztítása végett pedig vegyen elő két madarat, czédrusfát, karmazsint és izsópot. 50 És ölje meg az egyik madarat cserépedényben, forrásvíz felett. 51 Azután vegye a czédrusfát, az izsópot, a karmazsint és az élő madarat, és mártsa be azokat a megölt madár vérébe és a forrásvízbe, és hintse meg azzal a házat hétszer. 52 És tisztítsa meg a házat a madár vérével, a forrásvízzel, az élő madárral, a czédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal. 53 Az élő madarat pedig bocsássa el a városon kívül a mezőre, így szerezzen engesztelést a házért, és tiszta lesz. 54 Ez a törvénye mindenféle poklos fakadéknak és varnak. 55 A ruha és a ház poklosságának is. 56 A daganatnak, a tarjagosságnak és a fehér foltnak; 57 Hogy megtudhassák: mikor tiszta és mikor tisztátalan valami? **Ez a poklosság törvénye.**

3Móz 15

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek s Áronnak, mondván: 2 Szóljatok Izráel fiainak és mondjátok meg nekik: Ha valamely férfiúnak magfolyása támad, az ő folyása tisztátalan. 3 És pedig tisztátalan lesz e folyás miatt: akár folytonos az ő magfolyása, akár megreked testében ez a folyás; tisztátalanság ez ő nála. 4 Minden ágy, a melyen fekszik a magfolyós, tisztátalan, és minden holmi is, a melyre ráül, tisztátalan lesz. 5 Valaki azért illeti az ő ágát, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 6 Az is, aki a holmira ül, a melyen a magfolyós ült vala, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 7 Az is, a ki illeti a magfolyósnak testét, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 8 És ha ráköp a magfolyós a tiszta emberre, mossa meg ez a ruháját, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 9 És minden nyereg is, a melyre a magfolyós ráült, tisztátalan legyen. 10 És akárki is, a ki illet valamit, a mi annak alatta vala, tisztátalan legyen estvéig, és a ki hordozza azokat, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 11 És mindaz, a kit illet a magfolyós, úgy hogy kezeit le nem öblíti vízzel, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. **12 A cserépedény pedig, a melyet a magfolyós illet, törettessék el, minden faedény pedig öblíttessék ki vízzel.** 13 Mikor pedig megtisztul a magfolyós az ő folyásából, akkor számláljon hét napot az ő tisztulására, és mossa meg ruháit, és a testét is mossa le forrásvízben, és tiszta lesz. 14 És a nyolczadik napon vegyen elő két gerliczét vagy két galambfiat, és menjen el az Úr elé, a gyülekezet sátorának nyílásához, és adja azokat a papnak. 15 És készítse el azokat a pap; az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészen égőáldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt az ő magfolyása miatt. **16 Ha valamely férfiúnak magömlése van, mossa meg az egész testét vízben,** és tisztátalan legyen estvéig. 17 És minden ruha, és minden bőr, a melyre a magömlés kihat, mosattassék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 18 És az asszony is, a kivel férfiú hál magömléssel. Mosódjanak meg vízben, és tisztátalanok legyenek estvéig. **19 Mikor asszony lesz magfolyóssá és véressé lesz az ő magfolyása a testén, hét napig legyen az ő havi bajában,** és valaki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig. 20 Mindaz is, a min hál az ő havi bajában, tisztátalan legyen és mindaz is, a min ül, tisztátalan legyen. 21 És mindaz, a ki illeti az ő ágát, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 22 És mindaz is, a ki illet bármely holmit, a melyen ült, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 23 Sőt ha valaki az ő ágán, vagy a holmikon illet is valamit, a melyeken ő ült, tisztátalan legyen estvéig. 24 Ha pedig vele hál valaki, és reá ragad arra az ő havi baja: tisztátalan legyen hét napig, és minden ágy is, a melyen fekszik, tisztátalan legyen. **25 És hogyha sok napig tart az asszonynak az ő vérfolyása a havi bajának idején kívül, vagy ha a folyás a havi bajon túl tart: valameddig az ő tisztátalanságának folyása tart, úgy legyen, mint havi bajának idején, tisztátalan az.** 26 Minden ágy, a melyen fekszik az ő folyásának egész ideje alatt, olyan legyen, mint a havi baja idejében lévő ágya, és minden holmi is, a melyre ráül, tisztátalan legyen, mint az ő

havi bajának tisztátalansága alatt. 27 És mindaz is, a ki illeti azokat, tisztátalan lesz, mossza meg azért a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig. 28 Ha pedig megtisztul az ő folyásából: számláljon hét napot, és azután tiszta legyen. 29 A nyolczadik napon pedig vegyen elő két gerliczét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a papnak, a gyülekezet sátorának nyílásához. 30 És készítse el a pap az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt az ő tisztátalanságának folyása miatt. **31 Így tartsátok vissza Izráel fiait az ő tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak az ő tisztátalanságuk miatt, megfertőztetvén az én hajlékomat, a mely közöttök van.** 32 Ez a törvénye a magfolyósnak, és annak, a kinek magömlése van, a mi által tisztátalanná lesz; 33 És a havi bajban szenvedőnek és a magfolyásban lévőnek, férfinak és asszonynak, és annak a férfiúnak a ki tisztátalan asszonynyal hál.

kg magfolyós

ki folyás

knv, szit magfolyás

imit folyós

kjv running issue in the flesh

efo természettől eltérő folyás keletkezik

3Móz 16

1 És szóla az Úr Mózesnek, az Áron két fiának halála után, a kik akkor haltak meg, a mikor az Úrhoz járultak vala. 2 És monda az Úr Mózesnek: Szólj a te atyádfiának, Áronnak, **hogy ne menjen be akármikor a szenthelyre a függönyön belül a fedél elé, a mely a láda felett van, hogy meg ne haljon, mert felhőben jelenek meg a fedél felett.** 3 Ezzel menjen be Áron a szenthelyre: egy fiatal tulokkal bűnért való áldozatul, és egy kossal égőáldozatul. 4 Gyolcsból készült szent köntöst öltson magára, és gyolcs lábravaló legyen a testén, gyolcs övvel övezze be magát, és gyolcs süveget tegyen fel; szent ruhák ezek; mossza meg azért a testét vízben, és úgy öltse fel ezeket. 5 Izráel fiainak gyülekezetétől pedig vegyen át két kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égőáldozatul. 6 És áldozza meg Áron a bűnért való áldozati tulkot, a mely az övé, és végezzen engesztelést magáért és háza népéért. **7 Azután vegye elő a két kecskebakot, és állassa azokat az Úr elé a gyülekezet sátorának nyílásához, 8 És vessen sorsot Áron a két bakra; egyik sorsot az Úrért, a másik sorsot Azázelért.** **Mi a különbség az égő- és a vétekáldozat között?** 9 És áldozza meg Áron azt a bakot, a melyre az Úrért való sors esett, és készítse el azt bűnért való áldozatul. 10 Azt a bakot pedig, a melyre az Azázelért való sors esett, állassa elevenen az Úr elé, hogy engesztelés legyen általa, és hogy elküldje azt Azázelnek a pusztába. 11 Áron pedig úgy áldozza meg a bűnért való áldozati tulkot, a mely az övé, és úgy szerezzen engesztelést magáért és háza népéért, hogy ölje meg a bűnért való áldozati tulkot, a mely az övé. 12 És vegye tele a tömjénezőt eleven szénnel az oltárról, a mely az Úr előtt van, és vegye tele a két markát a porrá tört fűszerekből való füstölőből, és vigye be a függönyön belől. **13 És vesse a füstölőt a tűzre az Úr előtt,** hogy befedje a füstölő felhője a fedelet, a mely a bizonyosság felett van, hogy meg ne haljon. 14 Azután vegyen a tuloknak véréből és hintsen újjával a fedél felső színére napkelet felé; a fedél előtt pedig hétszer hintsen újjával a vérből.

AZ ELSŐ BAK LEVÁGÁSA – A NÉP VÉTEKÁLDOZATA

15 És ölje meg a bűnért való áldozati bakot, a mely a népé, és vigye be annak vérét a függönyön belől, és úgy cselekedjék annak vérével, a mint a tuloknak vérével cselekedett: hintse ugyanis azt a fedélre és a fedél elé. 16 Így szerezzen engesztelést a szenthelynek Izráel fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bünei miatt; így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, a mely közöttök van, az ő tisztátalanságaik közepette. 17 Senki se legyen a gyülekezet

sátorában, a mikor bemegy a szenthelybe, **hogyan engesztelést szerezzen, egészen az ő kijöveteléig; és végezzen engesztelést magáért, házanépéért, és Izráelnek egész gyülekezetéért.** 18 Azután menjen ki az oltárhoz, a mely az Úr előtt van, és végezzen engesztelést azért is; vegyen ugyanis a tuloknak véreből és a baknak véreből, és kenje meg az oltárnak szarvait köröskörül. 19 És hintsen arra a vérből az ő újjával hétszer; így tegye tisztává, és így szentelje meg azt Izráel fiainak tisztátalanságaitól.

A MÁSODIK (ÉLŐ BAK) REÁ HELYEZVE A NÉP BŰNÉT – ELKÜLDI A PUSZTÁBA

20 Miután pedig elvégezi a szenthelyért, a gyülekezet sátoráért és az oltárért való engesztelést; hozza elő az élő bakot. 21 És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izráel fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére, azután küldje el az arravaló emberrel a pusztába, 22 Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre, és hogy bocsássa el a bakot a pusztában. 23 Azután menjen be Áron a gyülekezet sátorába, és vesse le a gyolcs ruhákat, a melyeket felöltött, mikor bement a szenthelybe, és hagyja ott azokat. 24 És mossa meg a testét vízben szent helyen, és öltse fel a maga ruháit, úgy menjen ki, és készítse el a maga egészen égőáldozatát és a nép egészen égőáldozatát, és végezzen engesztelést magáért és a népért. 25 A bűnért való áldozat kövérjét pedig füstölögtesse el az oltáron. 26 Az pedig, a ki elvitte az Azázelnek való bakot, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután menjen be a táborba. 27 A bűnért való áldozati tulkot pedig, és a bűnért való áldozati bakot, a melyeknek vére engesztelés végett bevitetett a szenthelyre, vigye ki a táboron kívül, és égessék meg azoknak bőrét, húsát és ganéját tűzzel. [Zsid. 13,11](#). 28 És a ki elégeti ezeket, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután így menjen be a táborba. 29 Örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok: a hetedik hónapban, a hónapnak tizedikén sanyargassátok meg magatokat és semmi munkát ne végezzetek, se a benszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény. 30 Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket; minden bűnötöktől megtisztultok az Úr előtt. 31 Szombatok szombatja ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat; **örökkévaló rendtartás ez.** 32 És végezzen engesztelést a pap, a kit felkennek, és a kit az ő tisztére felavatnak, **hogyan paposkodják az ő atyja helyett, és öltözködjék a gyolcs ruhákba, a szent ruhákba:** 33 És végezzen engesztelést a szentek szentjéért, és a gyülekezet sátoráért, és az oltárért is végezzen engesztelést, sőt a papokért és az egész összegyülekezett népért is engesztelést végezzen. 34 És örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok, hogy **egyszer egy esztendőben engesztelést végezzenek Izráel fiainak minden bűnéért. És úgy cselekedék, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek.**

3Móz 17

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izráel minden fiának, és mondd nékik: Ez az a dolog, a mit megparancsolt az Úr, mondván: 3 Ha valaki Izráel házából ökröt, vagy bárányt, vagy kecskét öl le a táborban, vagy a ki öl a táboron kívül, 4 És nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy áldozattal járuljon az Úrhoz, az Úrnak hajléka előtt: vérontásul tulajdoníttassék az annak az embernek; vért ontott, töröltessék ki azért az ilyen ember az ő népe közül: 5 Azért hogy vigyék el Izráel fiai az ő véres áldozataikat, a melyeket áldoznak vala a mezőn, vigyék el azokat az Úrnak, a gyülekezet sátorának nyílásához, a paphoz, és áldozzák meg azokat hálaáldozatul az Úrnak. 6 És hintse a pap a vért az Úr oltárára, a mely a gyülekezet sátorának nyílásánál van, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul az Úrnak. [rész 1,5](#). 7 És ne áldozzák többé véres áldozataikat az ördögöknek, a kikkel ők paráználkodnak. Örökkévaló rendtartás legyen ez nékik nemzetségről nemzetségre. 8 Mondjad nékik ezt is: Valaki az Izráel házából, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül, egészen

égőáldozatot áldoz vagy véres áldozatot, 9 És nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy elkészítse azt az Urnak: irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül. 10 És ha valaki Izráel házából, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül valamiféle vért megeszik: kiontom haragomat az ellen, a ki a vért megette, és kiirtom azt az ő népei közül. [1Móz. 9,4. rész 7,27. 19,26. 1Sám. 14,33.](#) 11 Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne levő élet által szerez engesztelést. [1Móz. 9,4. Zsid. 9,22.](#) 12 Azért mondtam Izráel fiainak: Egy lélek se egyék vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egye meg a vért. 13 És ha valaki Izráel fiai közül, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül vadászásban vadat vagy madarat fog, a mely megehető: ontsa ki annak véré, és fedje be azt földdel. **14 Mert minden testnek élete az ő vére a benne levő étellel.** Azért mondom Izráel fiainak: **Semmiféle testnek a véré meg ne egyétek, mert minden testnek élete az ő vére;** valaki megeszi azt, irtassék ki. [1Móz. 9,4.](#) 15 Ha pedig valaki elhullott, vagy vadtól megszaggatott állatot eszik, akár benszülött, akár jövevény: mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig, azután tiszta. 16 Hogyha meg nem mossa ruháit, sem a testét le nem mossa: viselje az ő vétségének terhét.

3Móz 18

szemérmét nem felfedni

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiaihoz, és mondd nékik: Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. **3 Ne cselekedjetez úgy, a mint Égyiptom földén cselekesznek, a hol lactatok; úgy se cselekedjetez, a mint Kanaán földén cselekesznek, a hová beviszlek titeket; se azoknak rendtartásai szerint ne járjatek.** 4 Az én végzéseim szerint cselekedjetez, és az én rendeleteimet tartsátok meg, azok szerint járván. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. **5 Tartsátok meg azért az én rendeleteimet és az én végzéseimet, a melyeket ha megcselekszik az ember, él azok által. Én vagyok az Úr.** 6 Senki se közelgessen valamely vér szerint való rokonához, hogy felfedje annak szemérmét. Én vagyok az Úr. **7 A te atyádnak szemérmét és a te anyádnak szemérmét fel ne fedd; a te anyád ő, fel ne fedd az ő szemérmét.** 8 A te atyád feleségének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak szemérme az. [rész 20,11. 1Kor. 5,1.](#) 9 A te atyád leányának, vagy a te anyád leányának, a te leánytestvérednek szemérmét, akár otthon született, akár kívül született legyen; fel ne fedd szemérmöket. [rész 20,17.](#) 10 A te fiad leányának szemérmét, vagy a te leányod leányát, ezeknek szemérmét fel ne fedd, mert a te szemérmeid azok. 11 A te atyád felesége leányának szemérmét, a ki a te atyádnak magzatja, leánytestvéred ő, fel ne fedd ennek szemérmét. [rész 20,17.](#) 12 A te atyád leánytestvérenek szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak vér szerint való rokona ő. [rész 20,19.](#) 13 A te anyád leánytestvérenek szemérmét fel ne fedd, mert a te anyádnak vér szerint való rokona ő. 14 A te atyád fiútestvérenek szemérmét fel ne fedd, annak feleségéhez ne közelgess, nagynénéd ő. [rész 20,20.](#) 15 A te menyednek szemérmét fel ne fedd; a te fiadnak felesége ő: ne fedd fel az ő szemérmét. [rész 20,12.](#) 16 A te fiútestvéred feleségének szemérmét fel ne fedd; a te fiútestvérednek szemérme az. [rész 20,21.](#) 17 Valamely asszonynak és az ő leányának szemérmét fel ne fedd; az ő fiának leányát, vagy leányának leányát el ne vedd, hogy annak szemérmét felfedjed; mert vér szerint való rokonok ők; **fajtalankodás ez.** [rész 20,14.](#) 18 De feleségül se végy senkit az ő leánytestvére mellé, hogy ellenkezés ne legyen, ha felfeded ő mellette amannak szemérmét az ő életében. 19 Asszonyhoz ne közelgess, az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedjed az ő szemérmét. [rész 20,18.](#) **20 És a te felebarátodnak feleségéhez se add magad közösülésre, hogy azzal magadat megfertőztessed.** [rész 20,10.](#) 21 A te magzatodból ne adj, hogy oda áldozzák a Moloknak, és meg ne szentségtelenítsd a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr. [rész 20,2. 2Kir. 17,17.](#) **22 Férfiúval ne hálj úgy, a mint asszonynyal hálnak: útálatosság az.** [rész 20,13. Róm. 1,24. 27.](#) 23 És semmiféle barommal se közösülj, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom

előtt, hogy meghágja őt; fertelmesség az. [rész 20,15.](#) 24 Egyikkel se fertőztessétek meg magatokat ezek közül; mert mindezekkel ama pogányok fertőztették meg magokat, kiket én kiűzők ti előletek. 25 És fertőzötté lett az a föld, de meglátogatom azon az ő gonoszságát, mert kiokádja az a föld az ő lakosait. 26 Tartsátok meg azért ti az én rendeléseimet és végzéseimet, és ez útálatosságok közül semmit meg ne cselekedjete, se a benszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény: 27 (Mert mindezeket az útálatosságokat megcselekedték annak a földnek lakosai, a mely előttetek van; és fertelmessé lőn az a föld), 28 Hogy ki ne okádjon titeket az a föld, ha megfertőztetitek azt, a mint kiokádja azt a népet, a mely előttetek van. [5Móz. 18,12. 13.](#) 29 **Mert a ki megcselekszik valamit ez útálatosságokból, mind kiirtatik az így cselekvő ember az ő népe közül.** 30 Tartsátok meg azért a mit én megtartani rendelek, hogy egyet se kövessetek amaz útálatos szokásokból, a melyeket követtek ti előttetek, és meg ne fertőztessétek magatokat azokkal. Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek.

3Móz 19

A TÍZPARANC SOLAT INDIREKT BEEMELÉSE

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nékik: **Szentek legyetek, mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok.** [rész 20,7. 26. 1Pét. 1,16.](#) 3 Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje, és az én szombatjaimat megtartsátok. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [2Móz. 20,12. 2Móz. 31,13. 14.](#) 4 **Ne hajoljatok a bálványokhoz, és ne csináljatok magatoknak öntött isteneket.** Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [2Móz. 34,17.](#) 5 Hogyha hálaadó áldozatot áldoztok az Úrnak, úgy áldozzatok, hogy kedvesen fogadtassatok. 6 A ti áldozástok napján és a következőn egyétek meg; a mi pedig harmadnapra marad, égessétek meg tűzben. [rész 7,15-48.](#) 7 Ha pedig harmadnapra eszik valaki abból, útálatos az, nem lehet kedves. 8 És a ki eszi azt, viselje az ő álnokságának terhét; mivelhogy megfertőztette az Úrnak szentségét, irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül. 9 Mikor a ti földetek termését learatjátok, ne arasd le egészen a te meződnek szélét, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd. [rész 23,22. 5Móz. 24,19.](#) 10 Szőlődet se mezgérelj le, és elhullott szemeit se szedd fel szőlődnek, a szegénynek és a jövevénynek hagyd meg azokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. **11 Ne orozzatok, se ne hazudjatok és senki meg ne csalja az ő felebarátját.** [2Móz. 20,15. Eféz. 4,25.](#) 12 **És ne esküdjete hamisan az én nevemre, mert megfertőztetted a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr.** [2Móz. 20,7. Mát. 5,33-37.](#) 13 A te felebarátodat ne zsarold, se ki ne rabold. A napszámos bére ne maradjon nálad reggelig. [5Móz. 24,15. Jak. 5,4.](#) 14 Siketet ne szidalmaz, és vak elé gáncsot ne vess; hanem félj a te Istenedtől. Én vagyok az Úr. 15 Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben; ne nézd a szegénynek személyét, se a hatalmas személyét ne becsüld; igazságosan ítélj a te felebarátodnak. [2Móz. 23,3. 5Móz. 1,17.](#) 16 Ne járv rágalmozóként a te néped között; ne támadj fel a te felebarátodnak vére ellen. Én vagyok az Úr. 17 Ne gyűlöld a te atyádfiát szívedben; fedd meg a te felebarátodat nyilván, hogy ne viseljed az ő bűnének terhét. [1Ján. 3,15. Mát. 18,15. 17.](#) 18 Bosszúálló ne légy, és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem szeressed felebarátodat, mint magadat. Én vagyok az Úr. [Mát. 5,39. 44. Róm. 12,19. Mát. 5,43. 44.](#) 19 Az én rendeléseimet megtartsátok: Barmodat másféle állattal ne párosítsd, szántóföldedbe kétféle magot ne vess, és kétféle szövetű ruha ne legyen rajtad. 20 És ha valaki asszonynyal hál és közösül, és az valamely férfi hatalma alatt lévő rabnő, és sem ki nem váltatott, sem szabadon nem bocsáttatott: büntetés érje, de meg ne ölettessenek, mert nem volt szabad az asszony. 21 A férfiú pedig vigye el az ő vétkéért való áldozatát az Úrnak a gyülekezet sátorának nyílásához: egy kost vétekért való áldozatul. 22 És a pap szerezzen néki engesztelést, a vétekért való áldozat kosával az Úr előtt, az ő bűnéért, a melyet elkövetett, és megbocsáttatik néki az ő bűne, a melyet elkövetett. 23 Mikor pedig bementek arra a földre, és plántáltok ott mindenféle gyümölcstermő fát, annak gyümölcsét körülmetéletlennek tartsátok, három esztendeig legyen az néktek körülmetéletlen: meg ne egyétek. 24 A negyedik esztendőben pedig annak minden gyümölcse szent legyen,

hálaáldozatul az Úrnak. 25 Csak az ötödik esztendőben egyétek meg annak gyümölcsét, és annak termését magatoknak gyűjtsétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 26 Ne egyetek vérről, ne varázsoljatok és ne bűvészkedjétek. [5Móz. 12,23.](#) [5Móz. 18,10.](#) 27 A ti hajatokat kerekdedre ne nyírjátok, a szakállad végét se csúfítsd el. [rész 21,5.](#) **28 Testeteket a holt emberért meg ne hasogassátok, se égetéssel magatokat meg ne bélyegezzétek.** Én vagyok az Úr. [5Móz. 14,1.](#) [2.](#) 29 A te leányodat meg ne becstelenítsd, paráznaságra adván azt; hogy paráznává ne legyen a föld, és be ne teljék a föld fajtalansággal. **30 Az én szombatjaimat megtartsátok;** szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az Úr. [vers 3.](#) 31 Ne menjetek ígézőkhöz, és a jövőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [rész 20,6.](#) [1Sám. 28,7-16.](#) [1Kir. 21,2-6.](#) 32 Az ősz ember előtt kelj fel, és a vén ember orcáját becsüld meg, és félj a te Istenedtől. Én vagyok az Úr. 33 Hogyha jövevény tartózkodik nálad, a ti földetekben, ne nyomorgassátok őt. [2Móz. 22,21.](#) **34 Olyan legyen néktek a jövevény, a ki nálatok tartózkodik, mintha közületek való benszülött volna, és szeressed azt mint magadat, mert jövevények voltatok Égyiptom földén.** Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [rész 22,24.](#) [5Móz. 10,19.](#) 35 Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben, a hossz mértékben, súly mértékben és ürméértékben. 36 Igaz mérték, igaz font, igaz efa, és igaz hin legyen közöttetek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom földéből. [Péld. 11,1.](#) [Mik. 6,11.](#) 37 Tartsátok meg azért minden rendelésemet és minden végzésemet, és cselekedjétek azok szerint. Én vagyok az Úr.

3Móz 20

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Izráel fiainak pedig mondd meg: Valaki Izráel fiai közül és **az Izráelben tartózkodó jövevények közül odaadja az ő magzatát a Moloknak, halállal lakoljon, a földnek népe köveze agyon kővel.** [rész 18,21.](#) 3 Én is kiontom haragomat az ilyen emberre, és kiirtom azt az ő népe közül, mivelhogy adott az ő magzatából a Moloknak, hogy megfertőztesse az én szentségemet, és megszenteltelenítse az én szent nevemet. 4 Ha pedig a föld népe behúnyja szeméit az ilyen ember előtt, a mikor az oda adja az ő magzatát a Moloknak, és azt meg nem öli: 5 Akkor én ontom ki haragomat arra az emberre és annak házanépére, és kiirtom azt és mindazokat, a kik ő utána paráználkodnak, hogy a Molokkal paráználkodjanak, az ő népek közül. **6 A mely ember pedig az ígézőkhöz és a jövőmondókhoz fordul, hogy azok után paráználkodjék, arra is kiontom haragomat, és kiirtom azt az ő népe közül.** 7 Szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek. [rész 11,44.](#) [19,2.](#) [1Pét. 1,16.](#) 8 És tartsátok meg az én rendeléseimet, és cselekedjétek azokat. **Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök.** **9 Mert valaki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon; atyját és anyját szidalmazta; vére rajta.** [2Móz. 21,17.](#) [Péld. 20,20.](#) 10 Ha valaki más ember feleségével paráználkodik, mivelhogy az ő felebarátjának feleségével paráználkodik: halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. [5Móz. 22,22.](#) 11 Ha valaki az ő atyjának feleségével hál, az ő atyjának szemérmét fedi fel: halállal lakoljanak mindketten; vérök rajtok. [rész 18,8.](#) [1Móz. 35,22.](#) 12 Ha valaki az ő menyével hál, halállal lakoljanak mindketten, fertelmességet követtek el; vérök rajtok. [rész 18,15.](#) **13 És ha valaki férfival hál, úgy a mint asszonynyal hálnak: útálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak; vérök rajtok.** [rész 18,22.](#) 14 És ha valaki feleségül vesz valamely asszonyt annak anyjával egybe: fajtalankodás ez; tűzzel égessék meg azt és azokat, hogy ne legyen köztetek fajtalankodás. [rész 18,17.](#) **15 Ha pedig valaki barommal közösül, halállal lakoljon, és a barmot is öljétek meg.** [rész 18,23.](#) **16 Ha valamely asszony akármely baromhoz járul, hogy az meghágja őt: öld meg mind az asszonyt, mind a barmot, halállal lakoljanak; vérök rajtok.** 17 És ha valaki feleségül veszi az ő leánytestvérét, atyjának leányát, vagy anyjának leányát, és meglátja annak szemérmét, és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázatoság ez; azért irtassanak ki népek fiainak láttára, az ő leánytestvérenek szemérmét fedte fel: viselje gonoszságának terhét. [rész 18,9.](#) **18 És ha valaki havi bajos asszonynyal hál,**

és felfedi annak szemérmét, és forrását feltakarja, és az asszony is felfedi az ő vérének forrását: mindketten irtassanak ki az ő népökből. [rész 18,19.](#) 19 A te anyád leánytestvérének, vagy az atyád leánytestvérének szemérmét se fedd fel; mivelhogy az ő vérrokonát takarja ki: viseljék gonoszságuk terhét. [rész 18,12. 13.](#) 20 És ha valaki az ő nagynénjével hál, az ő nagybátyjának szemérmét fedte fel: viseljék gonoszságuk terhét, magtalanul haljanak meg. [rész 18,14.](#) 21 Ha pedig elveszi valaki az ő fiútestvérének feleségét: vérfertőzés az; az ő fiútestvérének szemérmét fedte fel; magtalanok legyenek. [rész 18,16.](#) 22 Tartsátok meg minden rendelkezésemet és minden végzésemet, és azokat cselekedjétek, hogy ki ne okádjon titeket az a föld, a melybe én viszlek be titeket, hogy ott lakjatok. [rész 18,26.](#) 23 És ne járjatok annak a népnek rendtartási szerint, a melyet kiűzők én előtetek. Mivelhogy mindezeket cselekedték, azért megúáltam őket. [rész 18,3. 28.](#) 24 Néktek pedig mondom: Ti örökölni fogjátok az ő földüket, mert én néktek adom azt örökségül, azt a tejjel és mézzel folyó földet. **Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kiválasztottalak titeket a népek közül.** [2Móz. 3,8.](#) 25 Tegyetek különbséget azért a tiszta és tisztátalan barmok között, a tiszta és tisztátalan szárnyas állatok között, és ne fertőztessétek meg magatokat barommal vagy szárnyas állattal, sem semmiféle földön csúszó állattal, a melyeket megkülönböztettem előttetek, mint tisztátalanokat. [rész 11,2. 5Móz. 14,4. 21.](#) **26 És legyetek nékem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok, a ki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek.** 27 És akár férfi, akár asszony, hogyha ígész vagy jövendőmondó lesz közöttök, halállal lakoljanak; kövel kövezzétek azokat agyon; vérok rajtok. [5Móz. 18,10. 1Sám. 28,9.](#)

3Móz 21

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek: **Szólj a papoknak, Áron fiainak,** és mondd meg nekik: **Senki közülök meg ne fertőztesse magát halottal az ő népe között;** [Ezék. 44,25.](#) 2 Hanem ha a hozzá legközelebb álló vérrokonával: anyjával, atyjával, fiával, leányával és fiútestvérével, 3 Vagy a hozzá legközelebb álló hajadon leánytestvérével, a ki még nem ment férjhez: ezt megérinthesi. 4 Mint fő-ember ne fertőztesse meg magát az ő népe között, hogy szentségtelenné ne legyen. **5 Ne nyírjanak kopaszságot a fejükön, szakálluk szélét le ne messék, és a testükbe vágásokat ne vágjanak.** [rész 19,27.](#) 6 Szentek legyenek Istenöknek, és az ő Istenöknek nevét meg ne szentségtelenítsék, mert az Úrnak tűzáldozatait, Istenöknek kenyerét ők áldozzák; azért szentek legyenek. 7 Parázna és megszeplősített asszonyt el ne vegyenek, se olyan asszonyt, a ki elüzetett az ő férjétől, el ne vegyenek; mert a pap az ő Istenének van szentelve. 8 Te is szentnek tartsad őt, mert Istenednek kenyerét ő áldozza: **szent legyen azért előtted, mert szent vagyok én, az Úr, a ti megszentelőtök.** 9 Hogyha valamely papnak leánya vetemedik paráznaságra, megszenségteleníti az ő atyját, azért tűzzel égettessék meg. 10 A ki pedig főpap az ő atyafiai között, a kinek fejére töltötték a kenetnek olaját, és a kit felavattak az ő szolgálatára, hogy a szent ruhákba felöltözzék: fejét meg ne meztelenítse, se ruháit meg ne szaggassa, 11 És semmiféle holttesthez be ne menjen: atyjával és anyjával se fertőztesse meg magát. [vers 2. 3.](#) 12 És a szenthelyből ki ne menjen, hogy az ő Istenének szenthelyét meg ne szentségtelenítse, mert korona, az ő Istenének kenet-olaja van ő rajta. Én vagyok az Úr. **13 Hajadont vegyen feleségül.** [Ezék. 44,22.](#) **14 Özveget, elűzöttet, megszeplősítettet, paráznát: ilyeneket el ne vegyen,** hanem hajadont vegyen feleségül az ő népe közül, 15 Hogy meg ne fertőztesse az ő magzatát az ő népe között; mert én, az Úr vagyok az ő megszentelője. 16 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 17 Szólj Áronnak, mondván: **Ha lesz valaki a te magod közül, az ő nemzetségekben, a kiben fogatkozás leend, ne áldozza áldozatul az ő Istenének kenyerét.** 18 Mert senki sem áldozhat, a kiben fogatkozás van: vagy vak, vagy sánta vagy csonka orrú, vagy hosszú tagú. 19 Sem az, a ki törött lábú vagy törött kezű, **20 Vagy púpos, vagy törpe, vagy szemfájós, vagy viszketeges, vagy sömörögös, vagy a ki megszakadott.** 21 Senki, a kiben fogatkozás van, elő ne álljon Áronnak, a papnak fiai közül, hogy tűzáldozatot vigyen fel az Úrnak; fogatkozás van ő benne, ne álljon elő, hogy

megáldozza az ő Istenének kenyerét. 22 Az ő Istenének kenyeréből, a legszentségesebbikből és a szentségesből ehetik. rész6,10. 24,9. 4Móz.18,9. 10. **23 Csak a függönyhöz be ne menjen, és az oltárhoz ne közelítsen, mert fogyatkozás van ő benne, hogy meg ne fertőztesse az én szenthelyemet.** Én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük. 24 És elmondá Mózes Áronnak, és az ő fiainak, és Izráelnek minden fiainak.

3Móz 22

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Áronnak és az ő fiainak, hogy tartóztassák meg magokat Izráel fiainak szent adományaitól, hogy meg ne fertőztessék az én szent nevemet azokkal, a miket nékem szentelnek. Én vagyok az Úr. 3 Mondd meg nekik: **Ha valaki a ti nemzetségeitek közül hozzájárul a szent dolgokhoz, a melyeket Izráel fiai szentelnek az Úrnak, mikor rajta van az ő tisztátalansága: az ilyen ember irtassék ki én előlem. Én vagyok az Úr.** 4 Ha valaki az Áron fiai közül poklos, vagy magfolyós, a szent dolgokból ne egyék, míg meg nem tisztul. A ki pedig valamely halott által megfertőzöttet illet, vagy valakit, a kinek magömlése van, 5 Vagy ha valaki valamely férget illet, a mely által tisztátalanná lesz, vagy embert, a kitől tisztátalanná lesz annak valamilyen tisztátalanságához képest: 6 Az ilyen ember, a ki effélét illet, tisztátalan legyen estvéig, és a szent dolgokból ne egyék, hanem ha megmosta a testét vízzel; 7 De mikor lemegy a nap, tiszta lesz, és azután ehetik a szent dolgokból, mert az ő eledele az. 8 Elhullott vagy szét tépett állatot ne egyék, hogy tisztátalanná ne legyen általa. Én vagyok az Úr. rész 17,15. 2Móz. 22,31. 9 Az én rendelésemet pedig megtartsák, hogy bűnbe ne essenek miatta, és meg ne haljanak a miatt, hogy megrontották azt. Én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük. 10 Idegen ember ne egyék szenteltet, a papnak zsellére és bérese se egyék szenteltet. 2Móz. 29,33. 11 De ha megvásárol valakit a pap a maga pénzén, az ehetik abból, és a ki házában született: ezek ehetnek az ő eledeléből. 12 De a pap leánya, ha idegennek lesz a felesége, nem ehetik a szent áldozatból. 13 Ha azonban a pap leánya özvegygyé lesz vagy elválík, de magzata nincsen, és visszatér az ő atyjának házához, mint leánykorában: akkor ehetik az ő atyjának eledeléből; de idegen nem ehetik abból. 14 Ha pedig tévedésből eszik valaki szenteltet, tegye ahhoz annak ötödrészét; így adja meg a papnak a szenteltet. **15 És meg ne fertőztessék Izráel fiainak szent dolgait, a melyeket áldoznak az Úrnak, 16 Hogy vétkes hamissággal ne terheljék magokat, ha esznek azoknak szent dolgaiból; mert én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük.** 17 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 18 Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izráel minden fiának, és mondd meg nekik: ha valaki Izráel házából, és az Izráelben levő jövevények közül felviszi a maga áldozatát, akár fogadásból akár szabad akaratból, a miket felvisznek az Úrnak egészen égőáldozatul, 19 Hogy kedvesen fogadtassanak: épek és hímek legyenek, akár tulkok, akár bárányok, akár kecskék. 20 A miben pedig fogyatkozás van, abból semmit se áldozzatok, mert nem lesz kedvessé ti érettetek. 21 És ha valaki hálaáldozattal áldozik az Úrnak, akár fogadásának teljesítésére, akár szabad akaratból, akár tulokféléből, akár juhféléből: ép legyen, hogy kedves legyen; semmi fogyatkozás ne legyen abban. 5Móz. 15,21. 17,2. **22 Vakot, vagy rokkantat, vagy csonkát, vagy fekélyest, vagy viszketegest, vagy varast, ilyeneket ne áldozzatok az Úrnak, és tűzáldozatul ne tegyetek ezekből az oltárra az Úrnak.** 23 Hosszú, vagy kurta tagú ökröt, vagy bárányt szabad akaratból való áldozatul vihetsz ugyan, de fogadási áldozatul nem lesz kedves. 24 Szétnyomott, összezúzott, megszakadt, vagy kimetszett heréjűt se áldozzatok az Úrnak. Se a ti földetek ne cselekedjétek ezt, 25 Se idegen ember kezéből ne áldozzatok semmi ilyenből a ti Istenetek eledeléül; mert romlás van bennök, fogyatkozás van bennök: nem fogadtatnak kedvesen érettetek. 26 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 27 Borjú, bárány és kecske, ha megelletett, legyen az anyja alatt hét napig, a nyolczadik naptól fogva és azon túl kedves lesz az tűzáldozatul az Úrnak. 2Móz. 22,30. 28 De tehenet és juhot, azt és annak fiát ne öljétek meg egy napon. 29 Hogyha dicsőítő áldozattal áldoztok az Úrnak, úgy áldozzatok, hogy kedvesen fogadtassatok. 30 Azon a napon egyétek

meg, ne hagyjatok abból reggelig. Én vagyok az Úr. 31 Tartsátok meg azért az én parancsolataimat, és azokat cselekedjétek. Én vagyok az Úr. 32 És meg ne fertőztessétek az én szent nevemet, hogy megszenteltessem Izráel fiai között. Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök, 33 A ki kihoztalak titeket Égyiptom földéből, hogy Istenetek legyenek néktek. Én vagyok az Úr.

3Móz 23

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik az Úrnak ünnepeit, a melyeken szent gyülekezésekre kell összegyülekeznetek. Ezek azok az én ünnepeim: 3 Hat napon át munkálkodjatok, a hetedik napon nyugalomnak, szent gyülekezésnek szombatja van, semmi dolgot ne végezzetek: az Úrnak szombatja legyen az minden lakhelyeteken. [2Móz. 20,9.](#) 4 Ezek az Úrnak ünnepei, szent gyülekezések napjai, a melyekre szabott idejökben kell összegyülekeznetek. **5 Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedikén, estennen az ÚRNAK PÁSKHÁJA. 6 E hónapnak tizenötödik napján pedig az Úr KOVÁSZTALAN KENYERÉNEK ÜNNEPE.** Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret. 7 Az első napon szent gyülekezéstek legyen, semmi robota munkát ne végezzetek. 8 Hét napon át pedig tűzáldozatot áldozzatok az Úrnak, és a hetedik napon szent gyülekezéstek is legyen: semmi robota munkát ne végezzetek. 9 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 10 Szólj Izráel fiainak és mondd meg nekik: Mikor bementek a földre, a melyet én adok néktek, és megaratjátok annak vetését: a ti aratástok zsengéjének első kévéjét vigyétek a papnak. 11 Az pedig lóbálja meg a kévét az Úr előtt, hogy kedvesen fogadtassék érettetek; a szombat után való napon lóbálja azt meg a pap. 12 A mely napon pedig **MEGLÓBÁLTATJÁTOK A KÉVÉT, áldoztatok az Úrnak egy ép, esztendős bárányt egészen égőáldozatul.** 13 Ahhoz pedig ételáldozatul két tized efa lánglisztet, olajjal elegyítve; tűzáldozatul az Úrnak, kedves illatul; italáldozatul pedig egy hin bornak negyedrészt. 14 Új kenyeret pedig és pergelt búzaszemeket és zsenge kalászokat ne egyetek mind a napig, a míg be nem viszitek a ti Isteneteknek áldozatját. Örök rendtartás ez nemzetségről nemzetségre minden lakóhelyeteken. 15 Számláljatok azután a szombatra következő naptól, attól a naptól, a melyen beviszitek a meglóbalni való kévét, hét hetet, egészek legyenek azok. **16 A hetedik hétre következő napig számláljatok ÖTVEN NAPOT, és akkor járuljatok új ételáldozattal az Úrhoz.** 17 A ti lakóhelyeitekből hozzatok fel két meglóbalni való kenyeret; két tized efa lisztlángból legyenek azok, kovászszal sütvé, zsengékül az Úrnak. [rész 2,12. 7,13.](#) 18 A kenyérrel együtt pedig áldoztatok meg hét bárányt, éveket, esztendősöket, és egy tulkot, fiatal bikát, és két kost; egészen égőáldozatul legyenek ezek az Úrnak, étel- és italáldozatokkal egybe; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. **19 Készítsetek el egy kecskebakot is bűnért való áldozatul, és két bárányt, esztendősöket, hálaadó áldozatul.** 20 És lóbálja meg azokat a pap a zsengékből való kenyérrel az Úr előtt való lóbálással a két báránnyal egybe. Szentek legyenek ezek az Úrnak a pap számára. 21 És gyülekezzetek egybe ugyanazon a napon; szent gyülekezéstek legyen néktek, semmi robota munkát ne végezzetek. **Örök rendtartás ez minden lakóhelyeteken a ti nemzetségeitek szerint.** 22 Mikor pedig földetek termését learatjátok: ne arasd le egészen a meződnek széleit, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd; a szegénynek és jövevénynek hagyj azokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [rész 19,9. 5Móz. 24,19.](#) 23 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 24 Szólj Izráel fiainak, mondván: **A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepek legyenek, emlékeztető KÜRTZENGÉSSSEL, szent gyülekezéssel.** [4Móz. 29,1-6.](#) 25 Semmi robota munkát ne végezzetek, és tűzáldozattal áldoztatok az Úrnak. 26 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: **27 Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az ENGESZTELÉS NAPJA van: szent gyülekezéstek legyen néktek, és sanyargassátok meg magatokat, és tűzáldozattal áldoztatok az Úrnak.** [rész 16,29. 4Móz. 29,7.](#) 28 Semmi dolgot ne végezzetek azon a napon, mert engesztelésnek napja az, hogy engesztelés legyen érettetek az Úr előtt, a ti Istenetek

előtt. 29 Mert ha valaki nem sanyargatja meg magát ezen a napon, irtassék ki az ő népe közül. 30 És ha valaki valami dolgot végez ezen a napon, elvesztem az ilyent az ő népe közül. 31 Semmi dolgot ne végezzetek; örök rendtartás legyen ez nemzetségről nemzetségre minden lakhelyeteken. **32 Ünnepek ünnepe ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat.** A hónap kilencedikének estvéjén, egyik estvétől a másik estvéig ünnepeljétek a ti ünnepeteket. 33 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 34 Szólj Izráel fiainak, mondván: **Ugyanennek a hetedik hónapnak tizenötödikén a SÁTOROK ÜNNEPE legyen az Úrnak hét napig.** **4Móz. 29,12. 5Móz. 16,13.** 35 Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi robota munkát ne végezzetek. 36 Hét napon áldozatok az Úrnak tűzáldozatot, a nyolczadik napon pedig szent gyülekezések legyen és újra tűzáldozattal áldozatok az Úrnak; berekesztő ünnep ez, semmi robota munkát ne végezzetek azon. **Ján. 7,37.** **37 Ezek az Úrnak ünnepei, a melyeken szent gyülekezésekre kell gyülekeznetek,** hogy áldozatok az Úrnak tűzáldozattal, egészen égőáldozattal, ételáldozattal, véres- és italáldozattal: minden napét a maga napján. 38 Az Úrnak szombatjain kívül, adományaitokon kívül, fogadásból és szabad akaratból való minden ajándékaitokon kívül a melyeket adni szoktatok az Úrnak, 39 Ugyancsak a hetedik hónapnak tizenötödik napján, a mikor a földnek termését betakarjátok, az Úrnak ünnepét ünnepeljétek hét napig: az első napon nyugalom napja, és a nyolczadik napon is nyugalom napja legyen. 40 És vegyetek magatoknak az első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgaryakat, és örvendeztetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt hét napig. 41 Így ünnepeljétek meg azt az Úrnak ünnepét minden esztendőben hét napig. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknel; a hetedik hónapban ünnepeljétek azt. **42 Sátorokban lakjatok hét napig, minden benszülött sátorokban lakjék Izráelben.** **43 Hogy megtudják a ti nemzetségeitek, hogy sátorokban lakattam Izráel fiait, a mikor kihoztam őket Égyiptom földéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.** 44 És szóla Mózes Izráel fiainak az Úrnak ünnepei felől. **ÖSSZESEN HÉT ÜNNEP – EZEKNEK VAN ÚJSZÖVETSÉGI BETELJESEDÉSE**

3Móz 24

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, a melyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpákat gyújthassanak. **2Móz. 27,20.** 3 A bizonyág függönyén kívül, a gyülekezet sátorában úgy helyeztesse el azokat Áron, hogy estvétől fogva reggelig az Úr előtt legye nek. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknel. 4 A tiszta arany gyertyatartóra rakja fel a mécseket; az Úr előtt legyenek szüntelen. **2Móz. 25,37.** **5 És végy lisztlángot, és süss abból tizenkét lepényt; két tized efából legyen egy lepény.** **6 És helyheztess el azokat két rendben; hatot egy rendbe, a tiszta arany asztalra az Úr elé.** 7 És tégy mindenik rendhez tiszta tömjént, és legyen emlékeztetőül a kenyér mellett, tűzáldozatul az Úrnak. 8 Szombat napról szombat napra rakja fel azt a pap az Úr elé szüntelen; örök szövetség ez Izráel fiaival. 9 Azután legyen az Ároné és az ő fiaié, a kik egyék meg azokat szent helyen, mert mint igen szentséges, az övé az, az Úrnak tűzáldozataiból, örök rendelés szerint. **rész 21,22.** 10 Kiméne pedig egy izráelbeli asszonynak fia, a ki égyiptomi férfiútól való vala, Izráel fiai közé, és versengének a táborban az izráelbeli asszonynak fia és egy izráelbeli férfi. 11 És káromlá az izráelbeli asszony fia az Isten nevét és átkozódék; elvivék azért azt Mózeshez. Az ő anyjának neve pedig Selomith vala, Dibrinek leánya, Dán nemzetségéből. **4Móz. 15,34.** 12 És őrizet alá veték azt, míg kijelentést nyernének az Úr akarata felől. 13 Szóla azért az Úr Mózesnek, mondván: 14 Vidd ki az átkozódót a táboron kívül, és mindazok, a kik hallották, tegyék kezeiket annak fejére és kövezzék agyon azt az egész gyülekezet. 15 Izráel fiainak pedig szólj, ezt mondván: Ha valaki az ő Istenét átkozza, viselje az ő bűnének terhét. 16 És a ki szidalmazza az Úrnak nevét, halállal lakoljon, kövezzék agyon az egész gyülekezet; akár jövevény, akár benszülött, ha szidalmazza az Úrnak nevét, halállal lakoljon. 17 Ha valaki agyon üt valamely embert, halállal lakoljon. 18 Ha

pedig barmot üt agyon valaki, fizesse meg azt: barmot baromért. 19 És ha valaki sérelmet ejt a felebarátján, a mint ő cselekedett, vele is úgy cselekedjenek: 20 Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; a milyen sérelmet ő ejtett máson, olyan ejtessék rajta is. [Mát. 5,38. 39.](#) 21 A ki barmot üt agyon, fizesse meg azt, de a ki embert üt agyon, halállal lakoljon. 22 Egy törvény legyen nálatok: a jövevény olyan legyen, mint a benszülött, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 23 Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és kivivék az átkozódót a táboron kívül, és agyonverék azt kővel. És úgy cselekedének Izráel fiai, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek.

3Móz 25

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek a Sinai hegyen, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, a melyet én adok néktek, nyugodjék meg a föld az Úrnak szombatja szerint. 3 Hat esztendőn át vesd a te szántóföldedet, és hat esztendőn át messed a te szőlődet, és takarítsd be annak termését; 4 A hetedik esztendőben pedig szombati nyugalma legyen a földnek, az Úrnak szombatja: szántóföldedet ne vesd be, és szőlődet meg ne mesd. [2Móz. 13,11.](#) 5 **A mi a te tarló földeden magától terem, le ne arasd, és a mi a te metszetlen szőlődön terem, meg ne szedjed; mert nyugalom esztendeje lesz az a földnek.** 6 És a mit a föld az ő szombatján terem, legyen az eledelül néktek: néked, szolgálóknak, szolgáló leányodnak, béresednek és zsellérednek, a kik nálad tartózkodnak; 7 A te barmodnak is és a vadnak, a mely a te földeden van, legyen annak minden termése eledelül. 8 **Számlálj azután hét szombat-esztendőt, hétszer hét esztendőt, úgy hogy a hét szombat-esztendőnek ideje negyvenkilencz esztendő legyen:** 9 **Akkor fúvasd végig a riadó kürtöt a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján fúvasd végig a kürtöt a ti egész földetekben.** 10 **És szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek szabadságot a földön, annak minden lakójának;** kürtölés nek esztendeje legyen ez néktek, és kapja vissza kiki az ő birtokát, és térjen vissza kiki az ő nemzetségéhez. 11 Kürtölés nek esztendeje ez, az legyen néktek az ötvenedik esztendő; ne vessetek és le se arassátok, a mit önként terem a föld, és a metszetlen szőlőjét se szedjétek meg annak. 12 Mert kürtölés nek esztendeje ez, szent legyen néktek, a mezőről egyétek meg annak termését. 13 A kürtölésnek ebben az esztendejében, kapja vissza ismét kiki az ő birtokát. 14 Ha pedig eladsz valami eladni valót a te felebarátodnak, vagy vásárolsz valamit a te felebarátodtól: egymást meg ne csaljátok. 15 A kürtölés esztendejét követő esztendők száma szerint vásárolj a te felebarátodtól; a természetes esztendők száma szerint adjon el néked. 16 Az esztendők nagyobb számához képest nagyobb árt adj azért, a mit veszesz, az esztendők kisebb számához képest pedig kisebb árt adj azért, a mit veszesz, mert a termések számát adja ő el néked. 17 Egymást azért meg ne csaljátok, hanem félj a te Istenedtől: mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 18 Ha teljesítitek azért az én rendeléseimet, és megtartjátok végzéseimet, és teljesítitek azokat, bátorságosan lakhattok a földön. 19 És megtermi a föld az ő gyümölcsét, hogy eleget ehessetek, és bátorságosan lakhattok azon. 20 Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk a hetedik esztendőben, ha nem vetünk, és termésünket be nem takarítjuk? 21 Én rátok bocsátom majd az én áldásomat a hatodik esztendőben, hogy három esztendőre való termés teremjen. 22 És mikor a nyolczadik esztendőre vettek, akkor is az ő termésből esztek egészen a kilenczedik esztendeig; mindaddig ó gabonát esztek, míg ennek termése be nem jön. 23 **A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld; csak jövevények és zsellérek vagytok ti nálam.** [Ésa. 14,2. 25.](#) 24 Azért a ti birtokotoknak egész földén megengedjétek, hogy a föld kiváltható legyen. 25 Ha elszegényedik a te atyádfia, és elad valamit az ő birtokából, akkor álljon elő az ő rokona, a ki közel van ő hozzá, és váltsa ki, a mit eladott az ő atyjafia. 26 Ha pedig nincs valakinek kiváltó rokona, de maga tesz szert annyira, hogy elege van annak megváltásához: 27 Számlálja meg az eladása óta eltelt esztendőket, a felül lévő pedig térítse meg annak, a kinek eladta volt, és újra övé legyen az ő birtoka. 28 Ha pedig nincsen módjában, hogy visszatérítse annak, akkor maradjon az ő eladott birtoka annál, a ki megvette azt, egészen a kürtölésnek esztendejéig: a

kürtölésnek esztendejében pedig szabaduljon fel, és újra övé legyen az ő birtoka. 29 Ha valaki lakó-házat ad el kerített városban, az kiválthatja azt az eladás esztendejének elteléséig; egy esztendőn át válthatja ki azt. 30 Ha pedig ki nem váltják az esztendőnek teljes elteléséig, akkor a ház, a mely kerített városban van, örökre azé és annak nemzetségeié marad, a ki megvette azt; nem szabadul fel a kürtölésnek esztendejében. [vers 13.](#) 31 Az olyan falvak házai pedig, a melyek nincsenek körülkerítve, mezei földek gyanánt számíttassanak, kiválthatók legyenek, és a kürtölésnek esztendejében felszabaduljanak. 32 A mi pedig a lévíták városait illeti, az ő birtokukban lévő városok házai a lévíták által mindenkor kiválthatók legyenek, [4Móz. 35.2.](#) 33 De a mit ki nem vált is valaki a lévíták közül, szabaduljon fel a kürtölésnek esztendejében, az eladott ház, és az ő birtokának városa; mert a lévíták városainak házai tulajdon birtokuk nékik Izráel fiai között. 34 De a városaikhoz tartozó szántóföldeket el ne adják, mert örök birtokuk az nékik. **35 Ha a te atyádfia elszegényedik, és keze erőtlenné lesz melletted, segítsd meg őt, akár jövevény, akár zsellér, hogy megélhessen melletted.** 36 Ne végy ő tőle kamatot vagy uzorát, hanem félj a te Istenedtől, hogy megélhessen melletted a te atyádfia. [5Móz. 23.20.](#) 37 Pénzedet ne add néki kamatra, se uzoráért ne add a te eleségedet. 38 Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Égyiptom földéről, hogy néktek adjam Kanaán földét, és Istenetek legyenek néktek. 39 Ha pedig elszegényedik melletted a te atyádfia, és eladja magát néked: ne szolgáltassad úgy mint rabszolgát. [2Móz. 21.2.](#) 40 Mint béres, mint zsellér legyen nálad; a kürtölésnek esztendejéig szolgáljon nálad. 41 Azután menjen el tőled ő és vele az ő gyermekei, és térjen vissza az ő nemzetségéhez, és térjen vissza az ő atyáinak örökségébe. 42 Mert az én szolgálaim ők, a kiket kihoztam Égyiptom földéről: nem adathatnak el, mint rabszolgák. 43 Ne uralkodjál rajta kegyetlenül, hanem félj a te Istenedtől. [Eféz. 6.9.](#) [Kol. 4.1.](#) 44 Mind szolgád, mind szolgálóleányod, a kik lesznek néked, a körületek lévő népek közül legyenek: azokból vásárolj szolgát és szolgálóleányt; 45 Meg a zsellérek gyermekei közül is, a kik nálatok tartózkodnak, azokból is vásárolhattok, és azoknak nemzetségéből, a kik veletek vannak, a kiket a ti földetek nemzettek; és legyenek a ti tulajdonotok. **46 És örökök hagyhatjátok azokat a ti utánatok való fiaitoknak, hogy örökségül bírják azokat, örökké dolgoztathattok velük; de a ti atyátokfiain, az Izráel fiain, egyik a másikon senki ne uralkodjék kegyetlenül.** 47 És ha a jövevény vagy zsellér vagyonra tesz szert melletted, a te atyádfia pedig elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted lévő jövevénynek, zsellérnek, vagy jövevény nemzetségéből való sarjadéknak: 48 Mindamellett is, hogy eladta magát, megváltható legyen; akárki megválthassa azt az ő atyjafiai közül. 49 Vagy nagybátyja, vagy nagybátyjának fia váltsa meg azt, vagy az ő nemzetségéből való vérrokona váltsa meg azt, vagy, ha módja van hozzá, maga váltsa meg ömagát. 50 És vessen számot azzal, a ki megvette őt, attól az esztendőtől kezdve, a melyen eladta magát annak, a kürtölésnek esztendejéig, és az ő eladásának ára az esztendők száma szerint legyen, a béres ideje szerint legyen nála. 51 Ha még sok esztendő van hátra, azokhoz képest térítse meg annak a váltságot az ő megvásárlásának árából. 52 Ha pedig kevés esztendő van hátra a kürtölésnek esztendejéig, akkor is vessen számot vele, és az évek számához képest fizesse vissza az ő váltságát. 53 Mint esztendőről esztendőre fogadott béres legyen nála; ne uralkodjék kegyetlenül rajta te előtted. 54 Ha pedig ilyen módon meg nem váltatik, a kürtölésnek esztendejében szabaduljon fel: ő és vele az ő gyermekei. 55 Mert az én szolgálaim Izráel fiai, az én szolgálaim ők, a kiket kihoztam Égyiptom földéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

3Móz 26

Weal: 1-13; Woe: 14-39 (25 vers); Weal „ha”: 26-26

1 Ne csináljatok magatoknak bálványokat, se faragott képet, se oszlopot ne emeljete magatoknak, se kőszobrokat ne állítsatok fel a ti földetek, hogy meghajoljatok előttük, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [2Móz. 20.4.](#) [5Móz. 5.8.](#) [16.22.](#) [Zsolt. 97.7.](#) 2 Az én szombatjaimat megtartsátok, és az én szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az Úr. [rész 19.30.](#) 3 Ha az én

rendeléseim szerint jártok, és az én parancsolataimat megtartjátok, és azokat megcselekszitek: 5Móz. 28,1. 4 Esőt adok néktek idejében, és a föld megadja az ő termését, a mező fája is megtermi gyümölcsét. 5 És a ti csépléseitek ott éri a szüretet, és a szüret ott éri a vetést, és elégséggig ehetitek kenyereiteket, és bátorságosan lakhattok a ti földetekeken. **6 Mert békességet adok azon a földön, hogy mikor lefeküsztek, senki fel ne retentsen;** és kipusztítom az ártalmas vadat arról a földről, és fegyver sem megy át a ti földetekeken. Jób 11,18. 19. 7 Sőt elűzitek ellenségeiteket, és elhullanak előttetek fegyver által. 8 És közületek ötven százat elűznek, és közületek százan elűznek tízezeret, és elhullanak előttetek a ti ellenségeitek fegyver által. Józs. 23,10. 9 És hozzátok fordulok, és megszorítalak titeket, és megsokasítalak titeket és szövetségemet megerősítem veletek. 10 És régínél régibbet ehettek, és az új elől is régit kell kihordanotok. 11 És az én hajlékomat közétek helyezem, és meg nem utál titeket az én lelkem. Ezék. 36,27. 28. **12 És közöttetek járok, és a ti Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.** **13 Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Egyiptom földéről, hogy ne legyetek azoknak rabjai, és összetörtem a ti igátok szegeit, és egyenesen járattalak titeket.** 14 Ha pedig nem hallgattok reám, és mind e parancsolatokat meg nem cselekszitek; 5Móz. 18,15-58. 15 És ha megvetitek rendeléseimet, és ha az én végzéseimet megúttálja a ti lelketek, azért, hogy nem cselekszitek meg minden én parancsolatomat, hanem felbontjátok az én szövetségemet: 16 Bizony azt cselekszem én veletek, hogy rettenetességet bocsátok reátok: a száraz betegséget és a forró lázot, a melyek szemeket égetnek és lelket epesztenek, és a ti magotokat hiába vetitek el, mert ellenségeitek emészti meg azt. 5Móz. 32,25. Mik. 6,13-16. 17 És kiontom haragomat reátok, hogy elhulljatok a ti ellenségeitek előtt, és uralkodjanak rajtatok a ti gyűlölőitek, és fussatok, mikor senki nem kerget is titeket. 5Móz. 28,64-67. Péld. 28,1. 18 Ha pedig ezek után sem hallgattok reám, hétszerre keményebben megostorozlak titeket a ti bűneitekért; 19 És megtöröm a ti megátalkodott kevélységeiteket, és olyanná teszem az eget felettetek, mint a vas, a földeteket pedig olyanná, mint a réz. 20 És hiába fogy a ti erőtok, mert földetek nem adja meg az ő termését, s a föld fája sem adja meg az ő gyümölcsét. 21 Ha mégis ellenemre jártok, és nem akartok reám hallgatni: hétszeres csapást borítok reátok a ti bűneitekért. 22 És reátok bocsátom a mezei vadakat, hogy megfoszszanak titeket gyermekeitektől, kiirtsák barmaitokat, és elfogyaszszanak titeket, hogy pusztákká legyenek a ti útaitok. 23 És ha ezek által sem jobboldtok meg, hanem ellenemre jártok: 24 Én is bizony ellenetekre járok, és hétszeresen sújtalak titeket a ti bűneitekért. 2Sám. 22,27. 25 És hozok reátok bosszuló fegyvert, a mely bosszút álljon a szövetség megrontásáért. Ha városaitokba gyülekeztek össze, akkor dőghalált bocsátok reátok, és az ellenség kezébe adatok. 26 Mikor eltöröm nálatok a kenyérnek botját, tíz asszony süti majd a ti kenyereiteket egy kemenczében, és megmérve viszik vissza a ti kenyereiteket, és esztek, de nem elégsztek meg. Ezék. 4,16. 5,16. Zsolt. 105,16. Mik. 6,14. Hós. 4,10. 27 És ha e mellett sem hallgattok reám, hanem ellenemre jártok: 28 Én is ellenetekre járok búsult haragomban, és bizony hétszeresen megostorozlak titeket a ti bűneitekért. 29 És megeszitek a ti fiaitok húsát, és megeszitek a ti leányaitok húsát. 2Kir. 6,28. 30 És lerontom a ti magaslataitokat, és kiirtom a ti nap-oszlopaitokat, és a ti holttesteiteket bálványaitok holttetemeire hanyatom, és megúttál titeket az én lelkem. Jer. 8,1. 2. Ésa. 17,8. 31 És városaitokat sivataggá teszem; szenthelyeiteket is elpusztítom, és nem lesz kedves nékem a ti jóillatú áldozatotok. Jer. 52,13. 32 És elpusztítom ezt a földet, hogy álmélkodjanak rajta a ti ellenségeitek, a kik letelepednek ebbe. 33 Titeket pedig elszélesztelek a pogány népek közé, és kivont fegyverrel üzetlek titeket, és pusztasággá lesz a ti földetek, városaitok pedig sivataggá. 34 Akkor örül a föld az ő szombatjainak az ő pusztaságának egész ideje alatt, ti pedig a ti ellenségeitek földjén lesztek; akkor nyugodni fog a föld és örül az ő szombatjainak. 2Kron. 36,21. 35 Pusztaságának egész ideje alatt nyugodni fog, mivelhogy nem nyugodott a ti szombatjaitokon, mikor rajta laktatok. 36 A kik pedig megmaradnak közületek, azoknak szívébe gyávaságot öntök az ő ellenségeiknek földén, és megkergeti őket a szállongó falevél zörrenése, és futnak, mintha fegyver elől futnának, és

elhullanak, ha senki nem kergeti is őket. Jób 15,21. 37 És egymásra hullanak, mint a fegyver előtt, pedig senki sem kergeti őket, és nem lesz megállásotok a ti ellenségeitek előtt. 38 És elvesztek a pogány népek között, és a ti ellenségeitek földje megemészt titeket. 39 A kik pedig megmaradnak közületek, elsenyvednek az ő hamisságuk miatt a ti ellenségeitek földén, sőt az ő atyáiknak hamissága miatt is azokkal együtt elsenyvednek. 40 Akkor MEGVALLJÁK AZ Ő HAMISSÁGUKAT, és atyáiknak hamisságát az ő hűtelenségökben, a melylyel hűtelenkedtek ellenem, és hogy mivel ellenemre jártak. 5Móz. 4,30. 31. 41 Bizony én is ellenőkre járok, és beviszem őket az ő ellenségeik földjére; akkor talán megalázódik az ő körülmetéletlen szívök, és akkor az ő bűnöknek büntetését békével szenvedik: 42 Én pedig megemlékezem Jákóbbal kötött szövetségemről, Izsákkal kötött szövetségemről is, Ábrahámmal kötött szövetségemről is megemlékezem, és e földről is megemlékezem. 1Móz. 1,17. 43 A föld tehát pusztán hagyatik tőlük, és örül az ő szombatjainak, a míg pusztán marad tőlük, ők pedig békével szenvedik bűnöknek büntetését, azért, mert megvetették az én ítéleteimet, és megútálta lelkök az én rendeléseimet. 44 De mindamellett is, ha az ő ellenségeik földén lesznek is, akkor sem vetem meg őket, és nem utálom meg őket annyira, hogy mindenestől elveszítsem őket, felbontván velök való szövetségemet, mert én, az Úr, az ő Istenök vagyok. 45 Sőt megemlékezem érettek az elődökkel kötött szövetségről, a kiket kihoztam Égyiptom földéről, a pogány népek láttára, hogy Istenök legyenek nékik. Én vagyok az Úr. 46 Ezek a rendelkezések, a végzések és a törvények, a melyeket szerzett az Úr ő maga között és Izráel fiai között a Sinai hegyen Mózes által. **3Móz 17-26: szentség-törvény (Szabó Andor)**

3Móz 27

**Félix és Lenci: 50-50 sekelt ér;
én és Delinke: 15-15 sekelt**

1 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ha valaki fogadásul a te becslésed szerint való személyeket szentel az Úrnak: 3 Akkor, **ha férfit kell becslened, húsz esztendőstől hatvan esztendősig ötven ezüst siklusra becsüljed, a szent siklus szerint.** 4 Ha pedig asszony-személy az, harmincz siklusra becsüljed. 5 Ha pedig öt esztendőstől húsz esztendősig való, akkor a fiúgyermeket húsz siklusra becsüljed, a leányt pedig tíz siklusra. 6 Ha pedig egy hónapostól öt esztendősig való, akkor a fiút öt ezüst siklusra becsüld, a leányt pedig három ezüst siklusra. 7 **Ha pedig hatvan esztendő és azon felül való, ha férfi, akkor becsüljed tizenöt siklusra, az asszony-személyt pedig tíz siklusra.** 8 Ha pedig szegényebb az, mint te becsülted, akkor állassák a pap elé, és becsülje meg azt a pap; a szerint becsülje azt a pap, a milyen módja van a fogadást tevőnek. 9 Ha pedig olyan barom az, a miből áldozni szoktak az Úrnak: mindaz, a mit az eféléből ad valaki az Úrnak, szent legyen. 10 Ne adjon mást helyette, és ki ne cserélje azt: jót hitványért, vagy hitványat jóért; de ha mégis kicserélne barmot barommal: mind ez, mind az, a mivel kicserélte, szent legyen. 11 Ha pedig valamely tisztátalan barom az, a melyből nem vihetnek áldozatot az Úrnak: állassák azt a barmot a pap elé. 12 És becsülje meg azt a pap akár jó, akár hitvány, és a mint becsüli a pap, úgy legyen. 13 Ha pedig meg akarja váltani, adja hozzá annak ötödrészét a te becsléseden felül. 14 És ha valaki az ő házát szenteli az Úrnak szentségül, azt is becsülje meg a pap: akár jó, akár hitvány, és a mennyire a pap becsüli azt, úgy maradjon. 15 Ha pedig az, a ki odaszentelte, megváltja az ő házát: akkor adja ahhoz a te becslésed szerint való árnak ötödrészét, és legyen az övé. 16 És ha valaki az ő mezei birtokából szentel valamit az Úrnak, akkor a mag szerint becsüld meg, a mely abba megy: egy hómer árpa-mag után ötven ezüst siklusra. 17 Ha a kürtölésnek esztendejétől szenteli oda az ő mezejét, a mint becsülted, úgy maradjon. 18 Ha pedig a kürtölés esztendeje után szenteli oda az ő mezejét, **a pap számítsa fel néki az árt az esztendők száma szerint, a melyek hátra vannak a kürtölés esztendejéig, és**

szállíttassék le a te becslésed. 19 És ha meg akarja váltani a mezőt az, a ki odaszentelte, akkor adja ahhoz az általa becsült árnak ötödrészét, és maradjon az övé. **20 Ha pedig nem váltja meg azt a mezőt, és ha eladja azt a mezőt más valakinek, többé meg nem válthatja azt.** 21 És az a föld, mikor a kürtölésnek esztendejében felszabadul, az Úrnak szenteltessék, mint valamely néki szentelt mező, papok birtokává legyen az. 22 Ha pedig pénzen vett mezejét, a mi nem az ő birtokának mezejéből való, valaki az Úrnak szenteli: 23 Akkor számolja fel néki a pap a te becslésed szerint való összeget a kürtölés esztendejéig, és adja oda azt, a mire te becsülted, azon a napon szentségül az Úrnak. 24 A kürtölésnek esztendejében visszaszáll a mező arra, a kitől vette azt, a kinek birtoka volt az a föld. **25 Minden becslésed pedig a szent siklus szerint legyen; húsz géra legyen a siklus.** 2Móz. 30,13. 26 Csak elsőszülöttet, a mely elsőszülött úgyis az Úré, azt ne szenteljen a baromféléből senki; akár borjú akár bárány, az Úré az. 2Móz. 13,2. 27 Ha pedig tisztátalan baromból való az, váltsa meg a te becslésed szerint, és adja hozzá annak ötödrészét; ha pedig nem váltják meg, adassék el a te becslésed szerint. 28 De semmi, a mit valaki teljesen az Úrnak szentelt, mind abból a mije van, akár ember vagy barom, akár mezei birtokából való, el ne adassék, és meg se váltassék; minden, a mi teljesen néki szenteltetett, igen szentséges az Úrnak. 4Móz. 18,14. Józ. 6,19. **29 Senki, a ki teljesen az Úrnak szenteltetett az emberek közül, meg ne váltassék, hanem halálra adassék bizonynyal.** **30 A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; szentség az az Úrnak.** 31 És ha valaki meg akar valamit váltani az ő tizedéből: adja hozzá annak ötödrészét. 32 És minden tizede a baromnak és juhnak, mindabból, a mi a vessző alatt átmegy, a tizedik az Úrnak legyen szentelve. 33 Ne tudakozódjék, ha jó-e vagy hitvány, és el se cserélje azt; de ha mégis elcseréli azt, akkor az, és a mit cserébe adott azért, szent legyen, és meg se váltassék. 34 Ezek azok a parancsolatok, a melyeket Mózes által parancsolt az Úr Izráel fiainak a Sinai hegyen.

Mózes negyedik könyve az izráeliták megszámolásáról való könyv

4Móz 1

1 Szóla pedig az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában, a gyülekezet sátorában, **a második hónapnak elsején, az Égyiptom földéből való kijövetelök után a második esztendőben, mondván: 2Móz. 30,11.** 2 Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, minden férfiút főről főre, rész 26,2. 51. 2Móz. 38,26. **3 Húsz esztendőstől fogva és feljebb, mindent, a ki hadba mehet Izráelben; számláljátok meg őket az ő seregök szerint, te és Áron.** 4 És legyen veletek **egy-egy férfiú mindenik törzsből, mindenik feje legyen az ő atyái házának.** 5 Ezek pedig a férfiak nevei, a kik veletek legyenek: Rúbenből Elisúr, Sedeurnak fia. 6 Simeonból Selúmiel, Surisaddainak fia. 7 Júdából Naasson, Amminádábnak fia. 8 Izsakhárból Néthánéel, Suárnak fia. 9 Zebulonból Eliáb, Hélonnak fia. 10 József fiai közül: Efraimból Elisama, Ammihudnak fia; Manasséből Gámiel, Pédasurnak fia. 11 Benjáminból Abidán, Gideóni fia. 12 Dánból Ahiézer, Ammisaddai fia. 13 Áserből Págiel, Okránnak fia. 14 Gádból Eleásaf, Déhuelnek fia. 15 Nafthaliból Akhira, Enánnak fia. **16 Ezek a gyülekezetnek hivatalosai, az ő atyjok törzseinek fejei, Izráel ezereinek is fejei ők.** 17 Maga mellé vevé azért Mózes és Áron e férfiakat, **a kik név szerint is előszámláltattak vala.** 18 És összegyűjték az egész gyülekezetet a második hónapnak első napján; és **vallást tőnek az ő születésökről, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb főről főre.** 19 A miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy számlálá meg őket a Sinai pusztájában. 20 Valának pedig **Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai,** azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 21 A kik megszámoltattak a Rúben törzséből: **negyvenhat ezer és ötszáz.** 22 Simeon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő megszámoltjai, a neveknek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 23 A kik megszámoltattak **Simeon törzséből: ötvenkilencz ezer és háromszáz.** 24 Gád fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 25 A kik megszámoltattak **Gád törzséből: negyvenöt ezer és hatszáz ötven.** 26 Júda fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 27 A kik megszámoltattak **Júda törzséből: hetvennégy ezer és hatszáz.** 28 Izsakhár fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 29 A kik megszámoltattak **Izsakhár törzséből: ötvennégy ezer és négyszáz.** 30 Zebulon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 31 A kik megszámoltattak **Zebulon törzséből: ötvenhét ezer és négyszáz.** 32 József fiaiból Efraim fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb,

minden hadba mehető; 33 A kik megszámoltattak **Efraim törzséből: negyvenezer és ötszáz.** 34 Manasse fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 35 A kik megszámoltattak **Manasse törzséből: harminczét ezer és kétszáz.** 36 Benjámín fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 37 A kik megszámoltattak **Benjámín törzséből: harminczöt ezer és négyszáz.** 38 Dán fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 39 A kik megszámoltattak **Dán törzséből: hatvankét ezer és hétszáz.** 40 Áser fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 41 A kik megszámoltattak **Áser törzséből: negyvenegy ezer és ötszáz.** 42 A Nafthali fiainak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 43 A kik megszámoltattak a **Nafthali törzséből: ötvenhárom ezer és négyszáz.** 44 Ezek azok a megszámoltattak, a kiket megszámoltak Mózes és Áron és Izráel fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú vala az ő atyáiknak háznépéből. 45 Valának azért mindnyájan, a kik megszámoltattak az Izráel fiai közül az ő atyáiknak háznépe szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető az Izráelben; **46 Valának mindnyájan a megszámoltattak: hatszáz háromezer és ötszáz ötven. 2Móz. 38,26.** 47 De a lévíták az ő atyáiknak háznépe szerint nem számláltattak közéjük. [rész 3,1-17.](#) 48 Mert szólott vala az Úr Mózesnek, mondván: 49 Csak a Lévi törzsét ne vedd számba, és azokat ne számláld Izráel fiai közé; [rész 2,33.](#) 50 Hanem a lévítákat rendeld a bizonyosság hajlékához, és minden edényéhez, és minden ahhoz valókhöz; **ők hordozzák a hajlékot, és annak minden edényét, és ők szolgáljanak mellette, és a hajlék körül táborozzanak.** 51 És mikor a hajléknak elébb kell indulni, a lévíták szedjék azt szét, mikor pedig megáll a hajlék, a lévíták állassák azt fel, az idegen pedig, a ki oda járul, meghaljon. [rész 3,38.](#) 52 És tábort járjanak Izráel fiai kiki az ő táborában, és kiki az ő zászlója alatt, az ő seregeik szerint. 53 A lévíták pedig tábort járjanak a bizonyosság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izráel fiainak gyülekezetén; és megtartsák a lévíták a bizonyosság hajlékának őrizetét. [rész 3,7. 23. 29,35. 38.](#) 54 Cselekedének azért az Izráel fiai mind a szerint, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedének.

4Móz 2

1 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Az Izráel fiai, kiki az ő zászlója alatt, az ő atyáik háznépének jeleivel járjon tábort, a gyülekezet sátora körül járjon tábort annak oldalai felől. **3 Így járjanak pedig tábort:** Keletre naptámadat felől Júda táborának zászlója az ő seregeivel; és Júda fiainak fejedelme Naasson, Amminádáb fia. 4 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámoltjaik: hetvennégy ezer és hatszáz. 5 Mellette pedig tábort járjon Izsakhár törzse, és Izsakhár fiainak fejedelme Néthánéel, Suárnak fia. 6 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámoltjaik: ötvennégy ezer és négyszáz. 7 Zebulon törzse, és Zebulon fiainak fejedelme Eliáb, Hélon fia. 8 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámoltjaik: ötvenhét ezer és négyszáz. 9 Mindnyájan, a kik megszámolva voltak Júda táborában: száz nyolcvanhat ezer és négyszáz, az ő seregeik szerint. Ezek induljanak előre. 10 Rúben táborának zászlója legyen dél felől az ő seregeivel, és Rúben fiainak fejedelme Elisúr, Sedeúr fia. 11 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámoltjaik: negyvenhat ezer és ötszáz. 12 Mellette pedig tábort járjon Simeon törzse, és Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia. 13 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámoltjaik: ötvenkilencz ezer és háromszáz. 14 Azután Gád törzse, és Gád fiainak fejedelme: Eliásáf, a Réuel fia. 15 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámoltjaik: negyvenöt ezer és hatszáz ötven. 16 Mindnyájan, a kik megszámolva voltak Rúben táborában: száz

ötvenegy ezer és négyszáz ötven az ő seregeik szerint. Ezek másodszorra induljanak. 17 Azután induljon a gyülekezet sátora, a lévíták táborával, a táboroknak közepette: A miképpen tábor járnak, a képen induljanak, kiki az ő helyén, az ő zászlója mellett. 18 Efraim táborának zászlója az ő seregeivel nyugot felé legyen, és Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, Ammihud fia. 19 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjai: negyven ezer és ötszáz. 20 És ő mellette legyen Manasse törzse, és Manasse fiainak fejedelme Gámliel, Pédasur fia. 21 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjai, harminczkét ezer és hétszáz. 22 Azután legyen Benjámín törzse és Benjámín fiainak fejedelme: Abidám, Gideóni fia. 23 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjai: harminczöt ezer és négyszáz. 24 Mindnyájan a kik megszámlálva voltak Efraim táborában, száz nyolczezer és száz az ő seregeik szerint. Ezek harmadszorra induljanak. 25 Dán táborának zászlója legyen észak felől az ő seregeivel, és a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, Ammisaddai fia. 26 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjai: hatvankét ezer és hétszáz. 27 Mellette pedig tábor járjon Áser törzse, és Áser fiainak fejedelme: Págiel, az Okhrán fia. 28 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjai: negyvenegy ezer és ötszáz. 29 Azután legyen Nafthali törzse, és Nafthali fiainak fejedelme: Akhira, Enán fia. 30 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjai: ötvenhárom ezer és négyszáz. 31 Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak Dán táborában, száz ötvenhét ezer és hatszáz; utóljára induljanak az ő zászlóik szerint. **32 Ezek Izráel fiainak megszámláltjai az ő atyáiknak háznépei szerint; mindnyájan, a kik megszámlálva voltak táboronként, az ő seregeik szerint: hatszáz háromezer ötszáz és ötven. 2Móz. 38,26. rész 1,46.** 33 De a lévíták nem voltak számba véve Izráel fiai között, a mint megparancsolta volt az Úr Mózesnek. rész 1,48. 49. 34 És cselekedének Izráel fiai mind a szerint, a mint parancsolta volt az Úr Mózesnek: aképpen járanak tábor, az ő zászlóik szerint, és úgy indulának, kiki az ő nemzetsége szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint.

4Móz 3

1 Ezek pedig Áronnak és Mózesnek szülöttei azon a napon, a melyen szólott az Úr Mózesnek a Sinai hegyen; 2Móz. 19,1-3. 2 Ezek az Áron fiainak nevei: Az elsőszülött Nádáb, azután Abihú, Eleázár és Ithamár. 2Móz. 6,23. 3 Ezek Áron fiainak, a felkenetett papoknak nevei, a kiket papi szolgálatra avattak fel. 2Móz. 40,14-16. 3Móz. 8,30. 4 De Nádáb és Abihú meghala az Úr előtt, mikor idegen tüzzel áldozának az Úr előtt a Sinai pusztájában, fiaik pedig nem valának nékik. Eleázár és Ithamár viselék azért a papságot, Áronnak, az ő atyjoknak színe előtt. 3Móz. 10,1. 2. rész 26,61. 5 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 6 Hozd elő Lévi törzsét, és állassad Áron pap elé, hogy szolgáljanak néki. rész 18,1-6. 7 És ügyeljenek az ő ügyére, és az egész gyülekezet ügyére a gyülekezet sátora előtt, hogy végezdhessék a hajlék körül való szolgálatot. rész 1,53. 16,9. rész 4,4-33. 8 Ügyeljenek pedig a gyülekezet sátorának minden eszközére is, és Izráel fiainak ügyeire is, hogy végezdhessék a hajlék körül való szolgálatot. 9 És adjad a lévítákat Áronnak és az ő fiainak; mert valóban néki adattak Izráel fiaitól. 10 Áront pedig és az ő fiait rendeld föléljök, hogy őrizzék az ő papságukat; és ha idegen járulna oda, haljon meg. 11 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 12 Ímé én kiválasztottam a lévítákat Izráel fiai közül, minden elsőszülött helyett, a mely az ő anyjának méhét megnyitja Izráel fiai között: azért legyenek a lévíták enyéim. 2Móz. 13,2. rész 8,16. 13 MERT ENYÉM MINDEN ELSŐSZÜLÖTT **ft 1955;** a mikor megöltem minden elsőszülöttet Égyiptom földén, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben; akár ember, akár barom, enyéim legyenek: én vagyok az Úr. 2Móz. 13,2. 34,19. Luk. 2,23. 14 Szóla azután az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában, mondván: 15 Számláld meg Lévi fiait az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő nemzetségeik szerint; egy hónapostól fogva, és azon felül minden fineműt számlálj meg. 16 Megszámlálá azért Mózes őket az Úr szava szerint, a miképpen meghagyott vala néki. 17 És ezek voltak a Lévi fiai az ő neveik szerint: Gerson, Kéhát és Mérári. 2Móz. 6,16. 17. 18 Ezek pedig a Gerson

fiainak nevei az ő nemzetségek szerint: Libni és Simhi. 19 Továbbá a Kéhát fiai az ő nemzetségek szerint: Amrák és Iczhár, Hebron és Uzziél. 2Móz. 6,18. 20 A Mérári fiai pedig az ő nemzetségek szerint: Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei, az ő atyáiknak háznépe szerint. 21 Gersontól valók a Libni nemzetsége és a Simhi nemzetsége; ezek a Gersoniták nemzetségei. 22 Az ő megszámoltjaik, az egy hónapostól fogva és feljebb minden fineműnek száma szerint, az ő megszámoltjaik: hétezer és ötszáz. 23 A Gersoniták nemzetségei a hajlék megett járjanak tábornyugot felől. 24 És a Gersoniták atyái háznépének fedelme legyen Eliásáf, a Láél fia. 25 A Gerson fiainak tiszte pedig: ügyelni a gyülekezet sátorában, a hajlékra, a sátorra, annak takarójára, és a gyülekezet sátora nyílásának leplére. 26 Továbbá a pitvarnak szőnyegeire, és a pitvar nyílásának leplére, a mely van a hajlékon és az oltáron köröskörül, és annak köteleire, és minden azzal járó szolgálatra. 27 Kéháttól való pedig az Amrák nemzetsége, az Iczhár nemzetsége, a Hebron nemzetsége és az Uzziél nemzetsége: Ezek Kéhátnak nemzetségei. **28 Minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, nyolczezeren és hatszázan valának a szenthelynek őrizői.** 29 A Kéhát fiainak nemzetségei a hajlék oldala mellett dél felől járjanak tábornyugot felől. 30 És a Kéhátiták nemzetségének, az ő atyái háznépének fedelme legyen Elisáfán, Uzziélnek fia. 31 Az ő tisztök pedig, ügyelni a ládára, az asztalra, a gyertyatartóra, az oltárookra és a szenthelynek edényeire, a melyekkel szolgálnak, és a takaróra, és minden azzal járó szolgálatra. **32 Továbbá a lévíták fedelmeinek fedelme legyen Eleázár, Áron pap fia: a szenthelyre ügyelőknek előjárója.** 33 Méráritól való a Makhli és Músi nemzetségei; ezek a Mérári nemzetségei. 34 Az ő megszámoltjaik pedig minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb: hatezer és kétszáz. 35 És a Mérári nemzetségének, az ő atyái háznépének fedelme legyen Suriel, az Abihail fia; a hajléknak észak felől való oldala mellett járjanak tábornyugot felől. 36 A Mérári fiainak pedig tisztök legyen felügyelni: a hajlék deszkáira, annak reteszrúdjaira, oszlopaire és annak talpáira, minden edényeire és minden azzal járó szolgálatra; 37 Továbbá a pitvar körül való oszlopokra és azoknak talpáira, szegeire és köteleire. 38 A hajlék előtt keletre, a gyülekezet sátora előtt naptámadat felől, Mózes, Áron és az ő fiai járjanak tábornyugot felől, a kik felügyelnek a szenthely szolgálatára, és Izráel fiainak ügyeire; ha pedig idegen járulna oda, haljon meg. vers 10. 39 A lévíták minden megszámoltja, a kiket Mózes és Áron az Úr rendeletére nemzetségenként számláltak vala meg, minden finemű, az egy hónapostól fogva és feljebb: huszonkét ezer. rész 26,62. 40 És monda az Úr Mózesnek: **Számláld meg Izráel fiainak minden finemű elsőszülöttét, egy hónapostól fogva és feljebb, és pedig névszerint számláld meg őket. rész 18,15. 16.** 41 És válaszd a lévítákat nékem (én vagyok az Úr) az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a lévíták barmait, Izráel fiai barmainak minden első fajza helyett. 42 Megszámlálá azért Mózes, a mint parancsolta vala néki az Úr, Izráel fiainak minden elsőszülöttét. 43 És lőn minden finemű elsőszülött a nevek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, az ő megszámoltjaik: huszonkét ezer kétszáz és hetvenhárom. 44 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 45 Válaszd a lévítákat az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a lévíták barmait az ő barmaik helyett, és legyenek enyéim a lévíták. **Én vagyok az Úr. 46 A mi pedig a kétszáz és hetvenháromnak megváltását illeti, a kik felül vannak a lévítákon Izráel fiainak elsőszülöttéi közül:** 47 Végy öt-öt siklust fejenként; a szent siklus szerint vedd azt, (húsz géra egy siklus). 3Móz. 27,6. 7. 2Móz. 30,13. 48 És add azt a pénzt Áronnak és az ő fiainak, **váltásul a köztök lévő számfellettiekért.** 49 Bevé azért Mózes a váltáspénzt azoktól, a kik felül voltak a lévítáktól megváltottakon. **50 Izráel fiainak elsőszülöttétől vevé be e pénzt: ezer háromszáz és hatvanöt siklust, a szent siklus szerint.** 51 És adá Mózes a megváltottaknak pénzét Áronnak és az ő fiainak, az Úr rendelete szerint, a miképen parancsolta az Úr Mózesnek.

ITT ELÉG SOK AZ ELLENTMONDÁS A SZÁMOK KÖRÜL, ELÉG NEHÉZ MEGMAGYARÁZNI. SZABÓ A ÉS HERTZ SEM AD MEGNYUGTATÓ VÁLASZT.

4Móz 4

1 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Vedd számba a Kéhát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként, az ő atyjoknak háznépe szerint. 3 Harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy munkálkodjék a gyülekezet sátorában. 4 Ez a tisztök Kéhát fiainak a gyülekezet sátorában: a legszentségesebbekről való gondviselés. **5 Áron és az ő fiai pedig, mikor indulni akar a tábor, menje nek be, és vegyék le a takaró függönyt, és takarják be azzal a bizonyság ládáját.** 6 És tegyenek arra borzbőrből csinált takarót, és borítsák azt be egészen kékszinű ruhával felülről, és dugják belé a rúdjaikat is. 7 A **szent kenyerek asztalát** is borítsák be kékszinű ruhával, azon felül tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kelyheket, és az italáldozathoz való kancsókat, és ama szüntelen való kenyér is rajta legyen. 2Móz. 25,30. 8 Azután borítsanak azokra karmazsinszinű ruhát, és takarják be azt borzbőrből való takaróval, és dugják belé a rúdjaikat is. 9 Vegyenek azután kékszinű ruhát, és takarják be a világításra való gyertyatartót és annak mécseit, hamvvevőit, hamutartóit és minden olajos edényét, a melyekkel szolgálnak körülte. 2Móz. 25,31-39. 10 És tegyék azt és minden edényét borzbőrből csinált takaróba, és tegyék saroglyára. 11 Az arany oltárt is borítsák be kékszinű ruhával, és takarják be borzbőrből csinált takaróval, és dugják belé a rúdjaikat is. 12 Vegyék elő azután a szolgálatnak minden eszközét, a melyekkel szolgálni fognak a szenthelyen, és tegyék kékszinű ruhába, és takarják be azokat borzbőrből csinált takaróval, és tegyék a saroglyára. 13 Azután takarítsák el a hamvat az oltárról, és borítsanak arra bíborpiros színű ruhát. 14 És tegyék rá arra minden ő eszközét, a melyekkel szolgálnak azon: **a szenes serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medenczéket, az oltárnak minden eszközét; és borítsanak arra borzbőrből csinált takarót, és dugják belé a rúdjaikat is.** 15 **Ha pedig elvégezi Áron és az ő fiai a szenthelynek és a szenthely minden edényének betakarását, mikor el akar indulni a tábor: akkor jöjjenek el Kéhát fiai, hogy elvigyék azokat; de ne illessék a szenthelynek semmi edényét, hogy meg ne haljanak.** Ezek Kéhát fiainak terhei a gyülekezet sátorában. 16 Eleázárnak pedig, az Áron pap fiának tiszte: a világító olajra, a füstölő szerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a kenetnek olajára; az egész hajlékra és mindenre, a mi abban van, mind a szenthelyre, mind annak edényeire való gondviselés. 17 Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak mondván: 18 A Kéhátiták nemzetségének törzsét ne engedjétek kiirtani a lévíták közül; 19 Hanem ezt míveljétek ő velök, hogy éljenek és meg ne haljanak, mikor járulnak a szentségek szentségéhez: Áron és az ő fiai jöjjenek el, és rendeljék el őket, kit-kit az ő szolgálatára és az ő terhére. 20 Egy pillanatra se menjenek be, hogy meglássák a szenthelyet, hogy meg ne haljanak. 21 Szóla ezután az Úr Mózesnek, mondván: 22 Vedd számba a Gerson fiait is az ő atyjoknak háznépe szerint, az ő nemzetségek szerint. **23 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, a ki szolgálatot teljesíteni való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában.** 24 Ez legyen munkájok a Gersoniták nemzetségeinek a szolgálatban és a teher hordozásban: 25 Hordozzák a hajlék kárpitjait és a gyülekezet sátorát, annak takaróját és a borzbőrből csinált takarót, a mely rajta van felül, és a gyülekezet sátora nyílásának leplét. 26 És a pitvar szőnyegeit, és a pitvar kapunyílásának leplét, a melyek a hajlékon és az oltáron köröskörül vannak, azoknak köteleit, és az ő szolgálatjokhoz való minden edényt; és mindazt, a mi tenni való azokkal, ők teljesítsék. 27 Áronnak és az ő fiainak beszéde szerint legyen a Gersoniták fiainak minden szolgálatjuk, minden terhőkre és minden szolgálatjukra nézve; minden terhőket pedig az ő őrizetökre bízátok. 28 Ez a Gersoniták fiai nemzetségének szolgálata a gyülekezet sátorában; az ő szolgálatuk pedig legyen az Áron pap fiának, Ithamárnak keze alatt. 29 A Mérári fiait is az ő nemzetségeik szerint, az ő atyjoknak háznépei szerint számláld meg. 30 A harmincz esztendőstől és annál feljebb az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy szolgálatot végezzen a gyülekezet sátorában. 31 Ezek pedig, a mikre ügyelniök kell a továbbvitelnél és a gyülekezet sátorában való minden szolgálatuknál: a hajlék deszkái, annak retesrúdjai, oszlopai és talpai. 2Móz. 26,16-27. 37. 32 A pitvarnak is

köröskörül való oszlopai és azok talpai, szegei és kötelei, azoknak minden szerszámai, és minden szolgálatjuk hoz valós. Név szerint is megszámoljátok az edényeket, a mikre a továbbvitelnél ügyelniük kell. 2Móz. 27,9-15. 33 Ez legyen szolgálatuk a Mérári fiai nemzetségeinek, a melylyel szolgáljanak a gyülekezet sátorában, Ithamárnak, az Áron pap fiának vezetése alatt. 34 És megszámolá Mózes és Áron és a gyülekezet fejedelmei a Kéhátiták fiait, az ő nemzetségek szerint és az ő atyjoknak háznépe szerint, 35 A harmincz esztendőstől és annál feljebb, az ötven esztendősig mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában. 36 Vala pedig azoknak száma az ő nemzetségeik szerint: kétezer hétszáz és ötven. 37 Ezek a Kéhátiták nemzetségeinek megszámoltjai, mindazok, a kik szolgálnak vala a gyülekezet sátorában, a kiket megszámolt Mózes és Áron az Úrnak parancsolatja szerint, a Mózes keze által. 38 A Gerson fiainak száma az ő nemzetségeik szerint, és az ő atyáiknak háznépe szerint. 39 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig mindazok, a kik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában. 40 Azoknak száma az ő nemzetségek szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint: kétezer hatszáz és harmincz. 41 Ezek a Gerson fiai nemzetségeinek megszámoltjai, a kik mindnyájan szolgálnak a gyülekezet sátorában, a kiket megszámolt Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint. vers 1. 42 A Mérári fiai nemzetségeinek száma az ő nemzetségei szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint; 43 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig mindazok, a kik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában; **44 Ezeknek száma az ő nemzetségeik szerint: háromezer és kétszáz.** 45 Ezek a Mérári fiai nemzetségeinek megszámoltjai, a kiket megszámolt Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint, a Mózes keze által. 46 Mindnyájan a megszámoltatott lévíták, a kiket megszámolt Mózes és Áron, és Izráel fejedelmei az ő nemzetségeik és atyjoknak háznépe szerint; 47 A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig, a kik csak alkalmatosak a szolgálatra, a szolgálatnak gyakorlására, és a továbbvitelnél való szolgálatra a gyülekezetnek sátorában; 48 Ezeknek száma lőn nyolczezer ötszáz és nyolczvan. 49 Az Úrnak beszéde szerint számlálták meg őket a Mózes keze által kit-kit az ő szolgálata szerint, és az ő vinni való terhe szerint. Ez az a számlálás, a melyet az Úr parancsolt vala Mózesnek. vers 21. 23.

4Móz 5

FÉRFI FÉLTÉKENYSÉGI ÁLDOZAT (IGEN ÉRDEKES, ÉS A NŐKÉ)

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsold meg Izráel fiainak, hogy üzzenek ki a táborból minden poklost, és minden magfolyóst, és mindenkit, a ki holttest miatt lett tisztátalanná. 3Móz. 13,3-46. 3Móz. 15,2-3 Űzzétek azt ki akár férfi, akár asszony; a táboron kívül üzzétek őket, hogy tisztátalanná ne tegyék az ő táborukat, mivelhogy én közöttök lakozom. rész 11,20. 4 És úgy cselekedének Izráel fiai, és kiűzék azokat a táboron kívül; a miképen meghagyta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedtek Izráel fiai. 5 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 6 Szólj Izráel fiainak: Ha akár férfi, akár asszony, akármilyen emberi bűnt követ el, a mely által hűtelenné válik az Úrhoz; az a lélek vétkessé lesz. 3Móz. 6,1-5. **7 Vallja meg azért az ő bűnét, a melyet elkövetett, és fizesse meg a kárt, a mit okozott, teljes értékében, azután toldja ahhoz annak ötödrészét, és adja annak, a kinek kárt tett.** 3Móz. 6,5. 8 Ha pedig nincs az embernek atyjafia, a kinek megfizetné a kárt: a megtérített kár az Úré legyen a pap számára, az engesztelésre való koson kívül, a melylyel engesztelés tételik érte. 9 Izráel fiainak minden szent dolgaiból minden felmutatott áldozat azé a papé legyen, a kihez viszik azt. 10 És kinek-kinek az ő szenteltje a magáé legyen; a mit pedig kiki a papnak ad, azé legyen. 11 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 12 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ha elhajol valakinek a felesége, és hűtelenné válik iránta; 13 És hál valaki ő vele közösülve, és az ő férje előtt titok marad, és elrejtetik, hogy ő megfertőztetett; bizonyosság pedig nincs ellene, sem a bűnön nem kapták; 14 De felgerjed ő benne a féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, mivelhogy az megfertőztetett; vagy felgerjed ő benne a

féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, jóllehet az meg nem fertőztetett. 15 Akkor vigye a férfiú az ő feleségét a paphoz; és vigye el azzal együtt az érette való áldozatot; egy efa árpalisztnak tizedrészét; de ne öntsön arra olajt, és ne tegyen arra temjént, mert **féltékenységi ételáldozat** ez, emlékeztető ételáldozat ez, a mely hamisságra emlékeztet. 16 *A pap pedig léptesse elő az asszonyt, és állassa őt az Úr elé.* 17 *És vegyen a pap szent vizet cserépedénybe; a hajlék pádimentomán levő porból is vegyen a pap, és tegye azt a vízbe.* 18 *És állassa a pap az asszonyt az Úr elé és fejét meztelenítse meg az asszonynak, és tegye annak kezére az emlékeztető ételáldozatot, féltékenységi ételáldozat az; és a papnak kezében legyen átokhozó keserű víz.* 19 *És eskesse meg őt a pap, és ezt mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki, és ha el nem hajoltál tisztátalanságra a te férjed mellett, ne ártson néked ez az átokhozó, keserű víz.* 20 *Ha pedig elhajoltál a te férjed mellől, és megfertőztetted magadat, és valaki közöszült veled a te férjeden kívül,* 21 Miután megeskette a pap az asszonyt az átoknak esküjével, ezt mondja az asszonynak: *Tegyen tégedet az Úr átokká, és eskü-példává a te néped között, megszárasztván az Úr a te tomporodat, és a te méhedet dagadtá tévén.* 22 *És menjen be az átokhozó víz a te belső részeidbe, hogy megdagadjon a te méhed, és megszáradjon a te tomporod. Az asszony pedig mondja: Ámen! Ámen!* 23 És írja fel a pap ez átkokat levélre, azután törölje le a keserű vízzel. 24 És itassa meg az asszonynyal az átokhozó keserű vizet, hogy bemenjen ő belé az átokhozó víz az ő keserűségére. 25 Azután vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenységi ételáldozatot, és lóbálja meg azt az ételáldozatot az Úr előtt, és áldozzék azzal az oltáron. 26 És vegyen egy marokkal a pap az ételáldozatból emlékeztetőül, és füstölögtesse el az oltáron, és azután itassa meg az asszonynyal a vizet. 27 És ha megittatta vele a vizet, akkor lészen, hogy , ha megfertőztette magát, és hűtelenné lett az ő férjéhez, bemegy az az átokhozó víz ő belé az ő keserűségére, és megdagad az ő méhe, és megszárad az ő tompora, és az az asszony átokká lesz az ő népe között. 28 Ha pedig nem fertőztette meg magát az asszony, hanem tiszta: akkor ártatlan, és termékeny lészen. 29 **Ez a féltékenységi törvény,** mikor elhajol az asszony az ő férje mellől, és megfertőzteti magát; 30 Vagy mikor valaki, a kiből felgerjed a féltékenység lelke annyira, hogy féltékenykedik a feleségére; az ő feleségét állatja az Úr elé. És cselekedjék vele a pap mind e törvény szerint. 31 És ártatlan lesz a férfi a büntől, az asszony pedig viseli az ő bűnének terhét.

4Móz 6

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Mikor férfi vagy asszony külön fogadást tesz, **NAZIREUSI FOGADÁST, HOGY ÍGY AZ ÚRNAK SZENTELJE MAGÁT:** 3 Bortól és részegítő italtól szakassza el magát; borecetet és részegítő italból való ecetet ne igyék, és semmi szőlőből csinált italt se igyék, se új, se asszú szőlőt ne egyék. 4 Az ő nazireusságának egész idején át semmit a félért ne igyék, a mi a szőlőtöről kerül, a szőlő magvától fogva a szőlő héjáig. 5 Az ő nazireusi fogadásának egész idején, beretva az ő fejét ne járja; míg be nem teljesednek a napok, a melyekre az Úrnak szentelte magát, szent legyen, hagyja növekedni az ő fejének hajfürteit. Bir. 13,5. Luk. 1,15. 1Sám. 1,11. 6 Az egész időn át, a melyre az Úrnak szentelte magát, megholtak testéhez be ne menjen. 7 Se atyjának, se anyjának, se fiú-se leánytestvéreinek holttestével meg ne fertőztesse magát, mikor meghalnak, mert az ő Istenének nazireussága van az ő fején. 8 Az ő nazireusságának egész idejében szent legyen az Úrnak. 9 Ha pedig meghal valaki ő nála hirtelenséggel, és megfertőzteti az ő nazireus fejét: nyírja meg a fejét az ő tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja meg azt. 10 A nyolczadik napon pedig vigyen két gerliczét vagy két galambfiat a papnak a gyülekezet sátorának nyílásához. 3Móz. 1,14. 11 És készítse el a pap egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul, és szerezzen néki engesztelést, a miért vétkezett a holttest miatt; és szentelje meg annak fejét azon napon. 12 És az ő nazireusságának napjait szentelje újra az Úrnak, és vigyen az ő vétkéért való áldozatul egy esztendő bárányt; az előbbi napok pedig essenek el, mert megfertőztette az ő

nazireusságát. **13 Ez pedig a nazireus törvénye:** A mely napon betelik az ő nazireusságának ideje, vigyék őt a gyülekezet sátorának nyílásához. 14 Ő pedig vigye fel az ő áldozatját az Úrnak: egy esztendő, ép hím bárányt egészen égőáldozatul, és egy esztendő, ép nőtény bárányt bűnért való áldozatul, és egy ép kost hálaáldozatul. 15 Továbbá egy kosár kovásztalan kenyeret, olajjal elegyített lánglisztből való lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, a hozzájuk való étel- és italáldozatokkal. 16 És vigye azokat a pap az Úr elé, és készítse el annak bűnéért való áldozatát és egészen égőáldozatát. 17 A kost is készítse el hálaadó áldozatul az Úrnak, a kosárban lévő kovásztalan kenyerekkel egybe, és készítse el a pap az ahhoz való étel- és italáldozatot is. 18 A nazireus pedig nyírja meg az ő nazireus fejét a gyülekezet sátorának nyílásánál, és vegye az ő nazireus fejének haját, és tegye azt a tűzre, a mely van a hálaadó áldozat alatt. Csel. 21,24. 19 Vegye azután a pap a kosnak megfőtt lapoczkáját, és egy kovásztalan lepényt a kosárból, és egy kovásztalan pogácsát, és tegye a nazireus tenyerére, minekutána megnyírta az ő nazireus fejét. 20 És lóbálja meg a pap azokat áldozatul az Úr előtt; a papnak szenteltetett ez, a meglóbált szegyen és a felemelt lapoczkán felül. **Azután igyék bort a nazireus. 21 Ez a nazireus törvénye, a ki fogadást tett, és az ő áldozata az ő nazireusságáért az Úrnak, azonkívül, a mihez módja van. Az ő fogadása szerint, a melyet fogadott, a képen cselekedjék, az ő nazireusságának törvénye szerint.** 22 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **23 Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Így áldjátok meg Izráel fiait, mondván nekik: 24 Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. 25 Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad. 26 Fordítsa az Úr az ő orcáját te read, és adjon békességet néked. 27 Így tegyék az én nevemet Izráel fiaira, hogy én megáldjam őket.**

4Móz 7

1 És lőn, hogy a mely napon elvégezte Mózes a **sátor felállítását, és felkené azt, és megszentelé azt**, minden edényével egybe, és az oltárt és annak minden edényét; és felkené és megszentelé azokat: 2Móz. 40,1-33. 2 Akkor előjövének az Izráel fejedelmei, az ő atyjok házának fejei; ezek a törzsek fejedelmei, és ezek a megszámláltattak felügyelői: 3 És vivék az ő áldozatukat az Úr elé: hat borított szekeret, és tizenkét ökröt; egy-egy szekeret két-két fejedelemért, és mindenikért egy-egy ökröt; és odavivék azokat a sátor elébe. 4 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 5 Vedd el ő tőlök, és legyenek azok felhasználva a gyülekezet sátorának szolgálatában; és add azokat a lévítáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint. 6 Elvéve azért Mózes a szekereket és ökröket, és adá azokat a lévítáknak. **7 Két szekeret és négy ökröt ada a Gerson fiainak**, az ő szolgálatuk szerint. 8 Négy szekeret pedig és nyolcz ökröt ada a Mérári fiainak, az ő szolgálatuk szerint, Ithamárnak, Áron pap fiának keze alá. 9 A Kéhát fiainak pedig semmit nem ada; mert a szentség szolgálata illette vala őket, a melyet vállon hordoznak vala. 10 Vivének pedig a fejedelmek az oltár felszentelésére valókat azon napon, a melyen az felkenetett, és vivék a fejedelmek az ő áldozatukat az oltár elébe. 11 És monda az Úr Mózesnek: Egyik napon egyik fejedelem, másik napon másik fejedelem vigye az ő áldozatát az oltár felszentelésére. 12 És vivé első napon az ő áldozatát Naasson, az Amminádáb fia, Júda nemzetségéből. 13 Vala pedig az ő áldozata, egy ezüst tál, száz és harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, és mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 2Móz. 30,13. 14 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 15 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendő bárány egészen égőáldozatul. 16 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 17 Hálaadó áldozatul pedig két ökor, öt kos, öt kecskebak, öt bárány, esztendősök. Ez Naassonnak, Amminádáb fiának áldozata. 18 Másodnapon vivé Néthanéel, Suárnak fia, Izsakhár nemzetségének fejedelme. 19 Vive az ő áldozatául egy ezüst tálat, száz és harmincz siklus súlyút, egy ezüst medenczét, hetven siklus súlyút, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 2Móz. 30,13. 20 Egy arany csészét, tíz siklus súlyút, füstölő

szerekkel telve. 21 Egy fiatal tulkot, egy kost, egy esztendős bárányt egészen égőáldozatul. 22 Egy kecskebakot bűnért való áldozatul. 23 Hálaadó áldozatul pedig két ökröt, öt kost, öt bakot, öt bárányt, esztendősöket. Ez Néthanéelnek a Suár fiának áldozata. 24 Harmadik napon a Zebulon fiainak fejedelme: Eliáb, Hélon fia. 25 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 26 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú füstölő szerekkel telve. 27 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 28 Egy kecskebak, bűnért való áldozatul. 29 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Eliábnak, Hélon fiának áldozata. 30 Negyedik napon a Rúben fiainak fejedelme: Elisúr, Sedeúrnak fia. 31 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 32 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 33 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. **34 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.** 35 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisúrnak, Sedeúr fiának áldozata. 36 Ötödnapon a Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia. 37 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 38 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 39 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 40 Egy kecskebak, bűnért való áldozatul. 41 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Selúmielnek, Surisaddai fiának áldozata. 42 Hatodnapon a Gád fiainak fejedelme: Éliásáf, a Dehuél fia. 43 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. [rész 3,47.](#) 44 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 45 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 46 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 47 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Éliásáfnak, Dehuél fiának áldozata. 48 Hetednapon az Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, az Ammihúd fia. 49 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 50 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 51 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul. 52 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 53 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisámának, Ammihúd fiának áldozata. 54 Nyolczadnapon a Manasse fiainak fejedelme: Gamliél, Pédasúr fia. 55 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 56 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 57 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 58 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 59 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Gámliélnek, a Pédasúr fiának áldozata. 60 Kilenczednapon a Benjámín fiainak fejedelme: Abidán, a Gideóni fia. 61 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 62 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 63 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 64 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 65 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Abidánnak, Gideóni fiának áldozata. 66 Tizedik napon a Dán fiainak fejedelme: Ahiezer, az Ammisaddai fia. 67 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 68 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 69 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 70 Egy kecskebak bűnért való

áldozatul. 71 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Ahiézernek, az Ammisaddai fiának áldozata. 72 Tizenegyedik napon az Áser fiainak fejedelme: Págiel, Okrán fia. 73 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 74 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 75 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 76 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 77 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Págielnek, Okrán fiának áldozata. 78 Tizenkettedik napon a Nafthali fiainak fejedelme: Ahira, Enán fia. 79 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 80 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. 81 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul. 82 Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 83 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Ahirának, az Enán fiának áldozata. 84 Ez volt az áldozat az oltár felszentelésére, a napon, a melyen felkenetett, az Izráelnek fejedelmeitől. Tizenkét ezüst tál, tizenkét ezüst medence, tizenkét arany csésze. 85 Száz és harmincz siklus súlyú vala egy ezüst tál, egy ezüst medence pedig hetven siklus súlyú; az edények minden ezüstje: kétezer négyszáz siklus, a szent siklus szerint; 86 Tizenkét arany csésze, füstölő szerekkel, tíz-tíz siklus súlyú vala egy-egy csésze, a szent siklus szerint: A csészéknek minden aranya: száz húsz siklus. 87 Az egészen égőáldozatra való minden barom: tizenkét tulok, tizenkét kos, esztendős bárány tizenkettő, a hozzájuk való ételáldozatokkal, és tizenkét kecskebak bűnért való áldozatul. 88 A hálaadó áldozatra való minden barom pedig: huszonnégy tulok, hatvan kos, hatvan bak, esztendős bárány hatvan. Ez volt az oltár felszentelésére való áldozat, minekutána felkenetett volt. 89 Mikor pedig bemegy vala Mózes a gyülekezet sátorába, hogy szóljon ő vele, **hallja vala annak szavát, a ki szól vala vele a fedél felől, amely van a bizonyág ládáján, a két Kérub közül; és szól vala vele.** **2Móz. 25,22.**

4Móz 8

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Áronnak és mondd meg néki: **Mikor felrakod a mécseket, a gyertyatartó elé világítson a hét mécs.** 2Móz. 25,37. 3 És úgy cselekedék Áron, és úgy raká fel mécseit, hogy a gyertyatartónak ellenébe tegyenek világosságot, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. 4 A gyertyatartó pedig ilyen alkotású: vert aranyból vala mind a szára, mind a virága; vert mű az; ama forma szerint, a melyet mutatott volt az Úr Mózesnek, úgy készíték a gyertyatartót. 2Móz. 25,31-36. † 2Móz. 25,8. 9. 40. 5 Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván: 6 Vedd a lévitákat Izráel fiai közül, és tisztítsd meg őket. 7 Így cselekedjél pedig velök, hogy megtisztítsd őket: hintsd reájok a tisztulás vizét, és az egész testöket beretváltják meg, és mossák meg ruháikat, hogy tiszták legyenek. 8 Azután vegyenek egy fiatal tulkot és hozzávaló ételáldozatul olajjal elegyített lisztlángot; egy másik fiatal tulkot pedig vegyenek bűnért való áldozatul. 9 Akkor vidd a lévitákat a gyülekezet sátora elé, és gyűjtsd egybe Izráel fiainak egész gyülekezetét. 10 Ezután vidd a lévitákat az Úr elé, és Izráel fiai tegyék kezeiket a lévitákra. 11 **Áron pedig lóbálja meg a lévitákat, áldozatul az Úr előtt, Izráel fiai részéről, hogy szolgáljanak az Úr szolgálatában.** 12 **A léviták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az Úrnak, a lévitákért engesztelésül.** 13 És állassad a lévitákat Áron elé, és az ő fiai elé, és lóbáld meg őket áldozatul az Úrnak. 14 És válaszd külön a lévitákat Izráel fiai közül, hogy a léviták legyenek az enyéim. rész 3,45. 15 És azután menjenek el a léviták a gyülekezet sátorában való szolgálatra. Így tisztítsd meg őket, és lóbáld meg őket áldozatul. 16 Mert bizony nekem adattak ők Izráel fiai közül; **mind azok helyett, a kik az ő anyjok méhét megnyitják; Izráelnek elsőszülöttei helyett vettem őket magamnak.** 17 Mert enyém minden elsőszülött Izráel fiai között, emberből és baromból; a naptól fogva, hogy

megöltem minden elsőszülöttet Égyiptom földén, magamnak szenteltem azokat. [2Móz. 13,2](#). 18 A lévítákat pedig minden elsőszülött helyett vettem magamnak Izráel fiai között. 19 És odaadtam a lévítákat adományul Áronnak és az ő fiainak Izráel fiai közül, hogy Izráel fiainak tisztében járjanak a gyülekezet sátorában, és hogy engesztelést végezzenek Izráel fiaiért, és ne legyen Izráel fiai között csapás, ha a szenthelyhez közelednek Izráel fiai. 20 Úgy cselekedék azért Mózes és Áron, és Izráel fiainak egész gyülekezete a lévítákkal; a mint parancsolt vala az Úr Mózesnek a lévíták felől, mindazt úgy cselekedék ő velök Izráel fiai. 21 És megtisztíták magokat a lévíták, és megmosák ruháikat, és meglóbálá őket Áron áldozatul az Úr előtt, és engesztelést szerze nékik Áron, hogy tisztákká tegye őket. 22 Azután pedig bemenének a lévíták, hogy végezzék az ő szolgálatukat a gyülekezetnek sátorában Áron előtt és az ő fiai előtt; a miképen parancsolt vala az Úr Mózesnek a lévíták felől, akképen cselekedének velök. 23 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 24 Ez is a lévítákra tartozik: Huszonöt esztendő korától fogva és azon felül, menjen be, hogy szolgálatot teljesítsen a gyülekezet sátorának szolgálatában. **25 Ötven esztendő korától pedig lépjen ki e szolgálatnak sorából, és ne szolgáljon többé.** 26 Hanem segítse az ő atyafiait a gyülekezet sátorában, hogy azok az ő tisztökben eljárjanak; de szolgálatot ne teljesítsen. E képen cselekedjél a lévítákkal az ő szolgálatukban. **ezek eddig nem igazán számunkra egzisztenciálisan fontos fejezetek.**

4Móz 9

a páska újra – ez már fontos

1 Szóla pedig az Úr Mózesnek, a Sinai pusztájában, az Égyiptom földéből való kijövetelőknak második esztendejében, az első hónapban, mondván: **2 Izráel fiai pedig készítsék el a páskhát a maga idejében.** [2Móz. 12,3-13](#). 3 E hónapnak tizennegyedik napján, estennen készítsék el azt a maga idejében. Minden ő rendtartása szerint, és minden ő szertartása szerint készítsék el azt. **4 Szóla azért Mózes Izráel fiainak, hogy készítsék el a páskhát.** 5 És elkészíték a páskhát az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estennen, a Sinai pusztájában; mindent úgy cselekedének Izráel fiai, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek. 6 Valának pedig némelyek, a kik tisztátalanok valának holtemberilletése miatt, és nem készítheték meg a páskhát azon a napon: járulának azért Mózes elé és Áron elé azon a napon. 7 És mondanak azok az emberek néki: Mi tisztátalanok vagyunk holtemberilletése miatt; miért tiltatunk meg, hogy ne vigyünk áldozatot az Úrnak a maga idejében Izráel fiai között? 8 És monda nékik Mózes: Legyetek vesztég, míglen megértem: mit parancsol az Úr ti felőletek? 9 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 10 Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha valaki holt emberilletése miatt tisztátalan, vagy messze úton leend közületek, vagy a ti utódaitok közül, mindazáltal készítsen páskhát az Úrnak. **11 A második hónapnak tizennegyedik napján, estennen, készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt.** 12 Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig, és annak csontját meg ne törjék; a páskhának minden rendtartása szerint készítsék el azt. [2Móz. 12,43-48](#). **13 A mely ember pedig tiszta, vagy nincs útban, és elmulasztja a páskhát elkészíteni: irtassék ki az ilyen az ő népe közül; mert az Úrnak áldozatát nem vitte fel annak idejében; viselje az ilyen ember az ő bűnének terhét.** 14 Hogyha pedig jövevény tartózkodik köztetek, és páskhát készít az Úrnak, a páskhának rendtartása szerint és annak szertartásai szerint készítse azt; egy rendtartástok legyen néktek, mind a jövevénynek, mind a föld lakosának. [2Móz. 12,48](#). 15 A hajlék felállításának napján pedig befedezé a felhő a hajlékot, a bizonyág sátorát; és estve a hajlék felett vala, tűznek ábrázatjában reggelig. [2Móz. 40,34. 35](#). 16 Úgy vala szüntelen: A felhő borítja vala azt; és tűznek ábrázatja éjjel. 17 Mihelyt pedig felszáll vala a felhő a sátorról, azonnal elindulnak vala Izráel fiai; **és azon a helyen, a hol a felhő megáll vala, ott ütnek vala tábor Izráel fiai.** [2Móz. 40,36-38](#). 18 Az Úr szava szerint mennek vala Izráel fiai, és az Úr szava szerint táboroznak vala; mind addig, míg a felhő áll vala a hajlékon, táborban maradnak vala. 19 Még ha a felhő sok napig nyugszik vala a hajlékon, akkor is megtartják vala Izráel fiai

az Úr rendelkezését, és nem indulának. 20 Megesék, hogy a felhő kevés napon át lőn a hajlékon: akkor is az Úr szava szerint maradnak vala táborban, és az Úr szava szerint indulnak vala. [vers 23.](#) 21 Megesék, hogy a felhő estvétől fogva ott lőn reggelig; mikor azért reggel a felhő felszáll vala, akkor indulnak vala el; vagy egy nap és egy éjjel lőn ott; **mikor azért a felhő felszáll vala, ők is indulának.** 22 **Vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy hosszabb ideig lőn ott; a meddig késik vala a felhő a hajlékon, vesztegelvén azon, táborban maradnak vala Izráel fiai is, és nem indulnak vala tovább; mikor pedig az felszáll vala, ők is indulnak vala.** [2Móz. 40,37.](#) 23 Az Úr szava szerint járnak vala tábort, és az Úr szava szerint indulnak vala. Az Úrnak rendelkezését megtartják vala, az Úrnak Mózes által való szava szerint.

4Móz 10

1 Ismét szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Csináltass magadnak két kürtöt, vert ezüsből csináltasd azokat, és legyenek azok néked a gyülekezet összegyűjtésére, és a táborok megindítására. 3 És mikor megfűjják azokat, gyűljön te hozzád az egész gyülekezet, a gyülekezet sátorának nyílása elé. 4 Ha csak egyet fűjnak meg, akkor gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel ezereinek fejei. 5 Ha pedig riadót fűjtok, akkor induljon azok tábora, a kik napkelet felől táboroznak. 6 Mikor pedig másodszor fűjtok riadót, akkor induljon azok tábora, a kik dél felől táboroznak. Riadót fűjjanak azok indulására. 7 Mikor pedig összegyűjtitek a gyülekezetet, egyszerűen kürtöljete, és ne fűjjatok riadót. **8 A kürtöket pedig Áron fiai, a papok fűjják;** és legyen ez néktek örökkévaló rendtartás a ti nemzetségeitek között. 9 És mikor viadalra mentek a ti földetekben, a titeket háborító ellenségeitek ellen, akkor is azokkal a kürtökkel fűjjatok riadót, és emlékezetben lesztek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt, és megszabadultok a ti ellenségeitektől. 10 A ti vígasságtoknak napján, és a ti ünnepeiteken, és a ti hónapjaitok kezdetén is fűjjatok meg a kürtöket, a ti egészen égőáldozataitokra, és a ti hálaáldozatitokra: és lesznek néktek emlékeztetőül a ti Istenetek előtt. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. [Zsolt. 81,4.](#) 11 Vala pedig a második esztendőben a második hónapban, a hónapnak huszadik napján, felszálla a felhő a bizonyosság hajlékáról. 12 És elindulának Izráel fiai az ő menésöknek rendje szerint a Sinai pusztájából; és megállapodék a felhő Párán pusztájában. [rész 13,1.](#) 13 Elindulának azért először az Úrnak Mózes által való parancsolatja szerint. [rész 2,1-30.](#) 14 Elindula pedig először a Júda fiai táborának zászlója az ő seregei szerint; és az ő seregének feje vala Naasson, az Amminádáb fia. [rész 2,3.](#) 15 Az Izsakhár fiai törzséből való seregnek feje pedig Néthanéel vala, Suárnak fia. 16 És a Zebulon fiai törzséből való seregnek feje vala Eliáb, Hélonnak fia. 17 És elbontatván a hajlék, elindulának Gersonnak és Mérárinak fiai, a hajlék hordozói. 18 Azután indula a Rúben táborának zászlója az ő seregeik szerint, és az ő seregének feje vala Elisur, Sedeúrnak fia. [rész 2,10.](#) 19 A Simeon fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Selúmiel, Surisaddainak fia. 20 És a Gád fiai törzséből való seregnek feje vala Eliásáf, Dehuélnek fia. 21 Elindulának a Kéhátiták is, a szentség hordozói, és amazok felállíták vala a hajlékot, míg ezek oda jutnak vala. [rész 3,29-31.](#) 22 Azután elindula az Efraim fiai táborának zászlója az ő seregei szerint, és az ő seregének feje vala Elisáma, Ammihúdnak fia. 23 A Manasse fiai törzséből való seregnek feje vala Gámliél, Pédasúrnak fia. [rész 2,20.](#) 24 A Benjámín fiai törzséből való seregnek feje vala Abidán, Gideóninak fia. 25 Utolszor indula el a Dán fiai táborának zászlója, mint az egész tábornak utócsapata az ő seregei szerint; és az ő seregének feje vala Ahiézer, az Ammisaddai fia. [rész 2,25.](#) 26 Az Áser fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Págiel, Okhránnak fia. 27 És a Nafthali fiai törzséből való seregnek feje vala Akhira, az Enán fia. 28 Ilyen vala Izráel fiainak menetele az ő seregeik szerint: ekképen mentek. 29 Monda pedig Mózes Hóbábnak, a ki fia vala a Midiánból való Reuélnek, a Mózes ipának: Arra a helyre indulunk mi, a mely felől azt mondta vala az Úr: néktek adom. Jer el velünk, és jól teszünk veled, mert az Úr jót ígért Izráelnek. [2Móz. 2,15. 18. 18,1. 2.](#) 30 **Az pedig felele néki: Nem megyek, hanem az én földemre és az én rokonaim közé megyek.** [Bir. 1,16.](#) 31 És monda Mózes: Kérlek, ne hagyj el minket:

mert te tudod, hol kell megszállanunk e pusztában, és légy nekünk szemünk gyanánt. 32 És ha eljössz velünk, a mi jót cselekszik velünk az Úr, közöljük azt veled. 33 Elmenének azért az Úr hegyétől háromnapi járásnyira, és az Úr szövetségének ládája megyen vala ő előttök háromnapi járásnyira, hogy kiszemelje nekik: hol kelljen megszállaniok. [2Móz. 3,1.](#) **34 És az Úr felhője vala ő rajtok nappal, mikor elindulának a táborból.** [2Móz. 13,21. 22.](#) 35 Mikor pedig el akarták indítani a ládát, ezt mondja vala Mózes: Kelj fel Uram, és széledjenek el a te ellenségeid, és fussanak el előled a te gyűlölőid. [2Móz. 25,10-22.](#) [Zsolt. 68,2. 132,8.](#) 36 Mikor pedig megáll vala, ezt mondja vala: Fordulj vissza Uram Izráelnek tízezerszer való ezereihez.

4Móz 11

1 És lőn, hogy panaszolkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenök az Úrnak tüze és megemészté a tábornak szélét. [5Móz. 9,22.](#) 2 Kiálta azért a nép Mózeshez, és **könyörge Mózes az Úrnak, és megszűnék a tűz.** 3 **És nevezé azt a helyet Thaberának; mert felgyulladt vala ellenök az Úrnak tüze.** 4 De a gyülevész nép, a mely köztök vala, kívánságba esék, és Izráel fiai is újra sírálni kezdenek, és mondának: **Kicsoda ad nekünk húst ennünk? 5 Visszaemlékezünk a halakra, a melyeket ettünk Egyiptomban ingyen, az ugorkákra és dinnyékre, a párhagymákra, vereshagymákra és a foghagymákra.** [rész 21,5.](#) 6 Most pedig a mi lelkünk eleped, **mindennek híjával lévén; szemünk előtt nincs egyéb mint manna.** [2Móz. 16,14.](#) 7 (A manna pedig olyan vala mint a kóriándrum magva, a színe pedig mint a bdelliomnak színe. 8 Kiomol vala pedig a nép, és szedik vala a mannát, és őrlik vala kézimalmokban, vagy megtörik vala mozsárban, és megfőzik vala fazékban, és csinálnak vala abból pogácsákat: az íze pedig olyan vala, mint az olajos kalácsé. 9 Mikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mindjárt leszáll vala arra.) 10 És meghallá Mózes, hogy sír a nép, az ő nemzetsége szerint, kiki az ő sátorának nyílása előtt; és igen felgerjede az Úr haragja, és nem tetszék az Mózesnek. **11 És monda Mózes az Úrnak: Miért nyomorítád meg a te szolgádat? és miért nem találék kegyelmet a te szemeid előtt, hogy ez egész népnek terhét én reám vetéd?** 12 Avagy tőlem fogantatott-e mind ez egész nép? avagy én szültem-e őt, hogy azt mondod nekem: Hordozd őt a te kebleden, a miképen hordozza a dajka a csecsemőt, arra a földre, a mely felől megesküdtél az ő atyáinak? 13 Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mind ez egész népnek? mert reám sírnak, mondván: Adj nekünk húst, hadd együnk! 14 Nem viselhetem én magam mind ez egész népet; mert erőm felett van. [2Móz. 18,18.](#) 15 Ha így cselekszel velem, kérlek ölj meg engemet, ölj meg ha kedves vagyok előtted, hogy ne lássam az én nyomorúságomat. **MÓZES ITT NAGYON EMBERI!** [2Móz. 32,32.](#) 16 Monda azért az Úr Mózesnek: Gyűjts egybe nekem hetven férfiút Izráel vénei közül, a kikiről tudod, hogy vénei a népnek és annak előljárói, és vidd őket a gyülekezet sátorához, és álljanak ott veled. [2Móz. 18,21. 23. 26.](#) 17 Akkor alá szálllok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a lélekből, a mely te benned van, és teszem ő beléjük, hogy viseljék te veled a népnek terhét, és ne viseljed te magad. [2Móz. 18,22.](#) 18 A népnek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok az Úr hallására, mondván: Kicsoda ad nekünk húst ennünk? mert jobban vala nekünk dolgunk Egyiptomban. Azért az Úr ad néktek húst és enni fogtok. 19 Nem csak egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon; 20 Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és útálatossá lesz előttetek; mivelhogy megvetettétek az Urat, a ki közöttetek van; és sírtatok ő előtté mondván: Miért jöttünk ide ki Egyiptomból? [rész 21,5.](#) 21 És monda Mózes: Hatszáz ezer gyalogos e nép, a mely között én vagyok, és te azt mondod: Húst adok nekik, és esznek egy egész hónapig?! 22 Nemde juhok és ökrök vágattatnak-é nekik, hogy elég legyen nekik? vagy a tengernek minden hala összegyűjtetik-é nekik, hogy elég legyen nekik? 23 Akkor monda az Úr Mózesnek: Avagy megrövidült-é az Úrnak keze? Majd meglátod: beteljesedik-é néked az én beszédem vagy nem? [Ésa. 50,2.](#) 24 Kiméne azért Mózes, és elmondá a népnek az

Úr beszédét, és összegyűjte hetven férfiút a nép vénei közül, és állatá őket a sátor körül. **25 Akkor leszálla az Úr felhőben, és szóla néki, és elszakaszta abból a lélekből, a mely vala ő benne, és adá a hetven vén férfiúba. Mihelyt pedig megnyugovék ő rajtok a lélek, menten prófétálának, de nem többé.** **26 Két férfiú azonban elmaradt vala a táborban;** egyiknek neve Eldád, a másiknak neve Médád, és ezeken is megnyugodott vala a lélek; mert azok is az összeírottak közül valók, de nem mentek vala el a sátorhoz, és mégis prófétálának a táborban. [vers 16. 17.](#) 27 Elfutamodék azért egy ifjú, és megjelenté Mózesnek, és monda: Eldád és Médád prófétálnak a táborban. 28 Akkor felele Józsué, a Nún fia, Mózes szolgálja, az ő választottai közül való, és monda: Uram, Mózes, tiltsd meg őket! 29 És felele néki Mózes: Avagy érettem buzgólkodol-é? Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az ő lelkét ő beléjük. [Luk. 9,49. 50.](#) 30 Ezután visszatére Mózes a táborba, ő és az Izráel vénei. 31 És szél jöve ki az Úrtól, és hozza fűrjeket a tengertől, és bocsátá a táborra egynapi járásnyira egy felől, és egynapi járásnyira más felől a tábor körül, és mintegy két sing magasságyira a földnek színén. [2Móz. 16,13. Zsolt. 78,26-29.](#) **32 Akkor felkele a nép és azon az egész napon, és egész éjjel, és az egész következő napon gyűjtének magoknak fűrjeket,** a ki keveset gyűjtött is, gyűjtött tíz hómert, és kitergeték azokat magoknak a tábor körül. 33 A hús még foguk között vala, és meg sem emésztették vala, a mikor az Úrnak haragja felgerjede a népre és megveré az Úr a népet igen nagy csapással. [2Móz. 32,35. Zsolt. 78,30. 31.](#) 34 És elnevezék azt a helyet Kibrot-thaavának: mert ott temeték el a mohó népet. 35 Kibrot-thaavától elméne a nép Haseróthba; és ott valának Haseróthban.

4Móz 12

1 Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, a kit feleségül vón, mert kúsita asszonyt vett vala feleségül. EMBERI – SOGORNŐK EGYMÁS KÖZÖTT... [rész 26,59.](#) 2 És mondának: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr. **3 (Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, a kik e föld színén vannak.)** 4 Mindjárt monda azért az Úr Mózesnek, Áronnak és Miriámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezetnek sátorába; és kimenének ők hárman. 5 Akkor leszálla az Úr felhőnek oszlopában, és megállá a sáornak nyílásánál; és szólítá Áront és Miriámot, és kimenének mindketten. 6 És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal. 7 Nem így az én szolgálammal, Mózesrel, a ki az én egész házamban hív. [Zsid. 3,2.](#) 8 Szemtől szembe szólok ő vele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az én szolgálom ellen, Mózes ellen? [2Móz. 33,11. 5Móz. 34,10.](#) 9 És felgyullada az Úr haragja ő reájok, és elméne. **10 És a felhő is eltávozék a sátor felül, és ímé Miriám poklos vala, fejér mint a hó;** és rátekinte Áron Miriámra, és ímé poklos vala. 11 Monda azért Áron Mózesnek: Kérlek Uram, ne tulajdonítsad nekünk e bűnt; mert bolondul cselekedtünk és vétkezünk! 12 Kérlek, ne legyen olyan Miriám mint a holt, a melynek húsa félig megemésztetik, mikor kijő az ő anyjának méhéből. 13 Kiálta azért Mózes az Úrhoz, mondván: Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt! 14 Az Úr pedig monda Mózesnek: Ha csak az atya pökött volna is az ő orcájára, avagy nem kellene-é szégyenkeznie hetednapig? Rekesztessék ki hét napig a táboron kívül, és azután hívassék vissza. [3Móz. 13,46.](#) **15 Kirekeszteték azért Miriám a táboron kívül hét napig.** És a nép nem indula tovább, míg vissza nem hívaték Miriám.

4Móz 13

KÉMEK

1 Azután pedig elindula a nép Haseróthból, és tábort ütének Párán pusztájában. 2 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 3 Küldj férfiakat, hogy kémleljék meg a Kanaán földét, a melyet én

adok Izráel fiainak; **az ő atyáiknak mindenik törzséből egy-egy férfiút küldjete, mind olyat, a ki főember közöttök.** 5Móz. 1,22. 4 Elküldé azért őket Mózes Párán pusztájából az Úr rendelése szerint; és azok a férfiak mindnyájan főemberek valának Izráel fiai között. 5 Ezek pedig azoknak nevei: A Rúben nemzetségéből Sámmua, a Zakhúr fia. 6 A Simeon nemzetségéből Safát, a Hóri fia. 7 A Júda nemzetségéből Káleb, a Jefunné fia. 8 Az Izsakhár nemzetségéből Igál, a József fia. 9 Az Efraim nemzetségéből Hósea, a Nún fia. 10 A Benjámin nemzetségéből Pálthi, a Rafú fia. 11 A Zebulon nemzetségéből Gaddiel, a Szódi fia. 12 A József nemzetségéből, a Manasse nemzetségéből Gaddi, a Szúsi fia. 13 A Dán nemzetségéből Ammiél, a Gemállli fia. 14 Az Áser nemzetségéből Szenthúr, a Mikaél fia. 15 A Naftali nemzetségéből Nahbi, a Vofszi fia. 16 A Gád nemzetségéből Géuel, a Mákhfi fia. 17 Ezek ama férfiaknak nevei, a kiket elküldött Mózes a földnek megkémlelésére. És nevezé Mózes Hóseát, a Nún fiát Józsuénak. 18 És mikor elküldé őket Mózes a Kanaán földének megkémlelésére, monda nékik: Menjete fel erre dél felől, és hájgato fel a hegyre. **19 És nézzéte meg a földet, hogy milyen az; és a népet, a mely lakozik azon: erős-é az vagy erőtlen, kevés-é az vagy sok? 20 És milyen a föld, a melyben lakozik az: jó-é az vagy hitvány; és milyenek a városok, a melyekben lakozik: táborokban vagy erősségekben lakozik-é?** 21 És milyen a föld: kövér-é az, vagy sovány; van-é abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és szakaszszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőzsendülés napjai valának. 22 Felmenének azért, és megkémlelék a földet a Czin pusztájától fogva mind Rehóbig, odáig, a hol Hamáthba mennek. 23 És felmenének dél felől, és jutának Hebronig; valának pedig ott Ahimán, Sésai és Thalmai, az Anák fiai: (Hebron pedig hét esztendővel építettett elébb, mint az égyptomi Czoán). **24 Mikor pedig eljutának Eskol völgyéig, lemetszéne ott egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel, és ketten vivék azt rúdon; és a gránátalmákból és a figékből is szakasztának.** 5Móz. 1,24. 25. 25 Azt a helyet elnevezék Eskol völgyének; a szőlőfürtért, a melyet lemetszettek vala onnét Izráel fiai. 26 És visszatéréne a föld megkémleléséből negyven nap mulva. 27 És menének, és jutának Mózeshez és Áronhoz, és Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe; és hírt vivének nékik és az egész gyülekezetnek, és megmutaták nékik a földnek gyümölcsét. 28 Így beszélének néki, és ezt mondák: **Elmentünk vala arra a földre, a melyre küldöttél vala minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse!** 2Móz. 3,8. 29 Csakhogy erős az a nép, a mely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott. 30 Amálek lakik a dél felől való földön, és Khitteus, Jebuzeus és Emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett, és a Jordán partján pedig Kananeus lakik. Józs. 5,1. 31 És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbíruunk azzal; 32 Mindazáltal a férfiak, a kik felmentek vala vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál. 33 És rossz híret vivék annak a földnek, a melyet megkémleltek volt, Izráel fiainak, mondván: Az a föld, a melyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, a mely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, a melyet láttunk azon, szálás emberekből áll. 34 És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

4Móz 14

A KICSINYHITŰ NÉP – A KÉMEK IS 40 NAPIG AZ ÍGÉRET FÖLDJÉN

1 És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán. 2 És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izráel fiai, és monda nékik az egész gyülekezet: **Vajha megholtunk volna Égyptom földén! vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk!** 3 **Miért is visz be minket az Úr arra a földre? hogy fegyver miatt hulljunk el? feleségeink és a kicsinyeink prédára legyenek? Nem jobb volna-é nékünk visszatérnünk Égyptomba?** 4 És mondának egymásnak: Szerezzünk előttünk járót, és térjünk vissza

Égyiptomba. 5 Akkor arczczal leborulának Mózes és Áron Izráel fiai gyülekezetének egész községe előtt. 6 Józsué pedig, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, a kik a földnek kémlelői közül valók valának, meghasogatók ruháikat. 7 És szólának Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván:

JÓZSUÉ

A föld, a melyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, igen-igen jó föld. 8 Ha az Úrnak kedve telik bennünk, akkor bevisz minket arra a földre, és nekünk adja azt, mely tejjel és mézzel folyó föld. 9 Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljete annak a földnek népétől; mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlök az ő oltalmok, de az Úr velünk van: ne féljete tőlök! 10 Mikor pedig az egész gyülekezet azon tanakodék, hogy megkövezzék őket: megjelenék az Úrnak dicsősége a gyülekezet sátorában Izráel minden fiának. 11 És monda az Úr Mózesnek:

ÚR

Meddig gyaláz engemet ez a nép? Meddig nem hisznek nékem, mind ama csudatételeim mellett sem, a melyeket cselekedtem közöttök? 1Kor. 10,9. 12 Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszek, és ő nálánál erősebbé. 2Móz. 32,10. 13 És monda Mózes az Úrnak:

MÓZES

Ha meghallják az égyiptombeliek (mert közülök hoztad fel e népet a te hatalmad által): 2Móz. 32,12. 14 Elmondják majd e föld lakosainak, a kik hallották, hogy te Uram e nép között vagy, hogy szemtől szembe megjelentetted magadat te Uram, és hogy a te felhőd megállott ő rajtok, és felhőoszlopban jársz te ő előttök nappal, éjjel pedig tűzoszlopban. 2Móz. 13,21. 15 Hogyha mind egyig elvesztetted e népet, így szólának majd e népek, a melyek hallották a te híredet, mondván: 16 Mivelhogy nem vihette be az Úr e népet a földre, a mely felől megesküdött nekik, azért öldöste le őket a pusztában. 5Móz. 9,28. 17 Most azért hadd magasztaltassék fel az Úrnak ereje, a miképen szólottál, mondván: 18 Az Úr késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú, megbocsát hamisságot és vétet, de a bűnöst nem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák álnokságait a fiakban harmad és negyed ízigen. 2Móz. 34,6. 2Móz. 20,5. 5Móz. 5,9. 19 Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a te irgalmasságod nagy volta szerint, a miképen megbocsátottál e népnek Égyiptomtól fogva mind eddig. 20 És monda az Úr:

ÚR

Megkegyelmeztem a te beszéded szerint. 21 De bizonynal élek én, és betölti az Úr dicsősége az egész földet. 22 Hogy mindazok az emberek, a kik látták az én dicsőségemet és csudáimat, a melyeket cselekedtem Égyiptomban és e pusztában, és megkisértettek engemet immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak: 23 Nem látják meg azt a földet, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, a kik gyaláztak engem. 24 De az én szolgámat, Kálebet, mivelhogy más lélek volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a földre, a melyre bement vala, és örökségül bírja azt az ő magva. Józs. 14,8. 9. 25 De Amálek és Kananeus lakik a völgyben; holnap forduljatok meg, és induljatok a pusztába, a veres tenger útján. 26 Szóla annakfelette az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 27 Meddig tűrjek e gonosz gyülekezetnek, a mely zúgolódik ellenem? Hallottam Izráel fiainak zúgolódásait, a kik zúgolódnak ellenem! Zsid. 3,17. 28 Mondd meg nekik: Élek én, azt mondja az Úr, hogy épen úgy cselekszem veletek, a miképen szólottatok az én füleim hallására! Zsolt. 106,26. Zsid.

3,18. 29 E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, a kik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húsz esztendőstől fogva és azon felül, a kik zúgolódtatok ellenem. rész 26,65. 30 És nem mentek be arra a földre, a melyre nézve felemeltem az én kezemet, hogy lakosokká teszlek abban titeket; Kálebet, a Jefunné fiát és Józsué, a Nún fiát kivéve. 5Móz. 1,35. Zsid. 3,18. 31 De kicsinyeiteket, a kik felől azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, a melyet megútáltatok. 32 A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el. 33 A ti fiaitok pedig, mint a pásztorok, bujdosnak e pusztában negyven esztendeig, és viselik a ti paráználkodásitoknak büntetését, míglen megemésztetnek a ti holttesteitek e pusztában. 5Móz. 1,39. 34 A napok száma szerint, a melyeken megkémleltétek a földet, (tudniillik negyven napon, egy-egy napért egy-egy esztendő), negyven esztendeig hordozzátok a ti hamisságotoknak büntetését, és megismeritek az én elfordulásomat. 35 Én, az Úr, szólottam. Bizonyára ezt mívelem az egész gonosz gyülekezettel, a mely összegyülekezett vala ellenem; ebben a pusztában emésztetnek meg, és ugyanott hálnak meg. 36 A férfiak azért, a kiket elküldött vala Mózes a földnek megkémlelésére, és visszatérének és felzúdíták ellene az egész gyülekezetet, rossz hírt terjesztvén arról a földről: 37 Azok a férfiak azért, a kik rossz hírt terjesztének a földről, meghalának az Úr előtt csapás által. 1Kor. 10,10. Júd. 1,5. 38 Csak Józsué, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, maradának életben ama férfiak közül, a kik mentek vala a földet megkémlelni. 39 A mint pedig elbeszélé Mózes e beszédekét Izráel fiainak, a nép felette igen keserge. 40 És felkelének reggel, és felmenének a hegy tetejére, mondván: **Ímé készek vagyunk elmenni a helyre, a melyről szólott az Úr, mert vétkeztünk.** 41 És monda Mózes: **Miért hágjátok át ilyen módon az Úr akaratát, holott nem sikerülhet az néktek.** 5Móz. 1,41. 42. 42 Fel ne menjete, mert nem lesz közöttetek az Úr, hogy el ne hulljatok a ti ellenségeitek előtt. 43 Mert az Amálek és a Kananeus van ott előttetek, és fegyver által hulltok el. Mivelhogy elfordultatok az Úrtól, nem is lesz az Úr veletek. 44 Mindazáltal merészkedének felmenni a hegy tetejére; de az Úr szövetségének ládája és Mózes meg sem mozdulának a táborból. 45 Alászálla azért az Amálek és a Kananeus, a ki lakik vala azon a hegyen, és megverék őket, és vágák őket mind Hormáig.

4Móz 15

1 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 2 Szólj Izráel fiainak, és mondd nékik: **Mikor bementek a ti lakó földetekre, a melyet én adok néktek.** 3 És tűzáldozatot akartok készíteni az Úrnak, egészen égő-vagy véres áldozatot, vagy fogadás teljesítése végett, vagy szabadakarat szerint, vagy a ti ünnepiteken, hogy tulok-vagy juhféléből kedves illatot készítsetek az Úrnak: 4 Akkor, a ki áldozza az ő áldozatját, vigyen az Úrnak ételáldozatul egy tizedrész efa lisztlángot, egy negyedrés hin olajjal elegyítve. 3Móz. 2,1. 2. 5 Italáldozatul pedig egy negyedrés hin bort adj az egészen égő-vagy véres áldozathoz egy-egy bárány mellé. 6 Vagy ha kossal áldozol, készíts ételáldozatul két tizedrés efa lisztlángot megelegyítve egy hin olajnak harmadrésével; 7 Italáldozatul pedig egy hin bornak harmadrészét. Így viszel az Úrnak jóillatú áldozatot. 8 Hogyha fiatal tulkot akarsz készíteni egészen égő-vagy véres áldozatul fogadás teljesítése végett, vagy hálaáldozatul az Úrnak: 9 Akkor vígy a fiatal tulokkal egyetemben ételáldozatul három tizedrés efa lisztlángot, megelegyítve egy hin olajnak felével. 10 Italáldozatul pedig vígy fel fél hin bort; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. 11 Eképpen cselekedjete mindenik ökörnél, mindenik kosnál, mind a juhoknak, mind a kecskéknél bárányainál. 12 A barmok száma szerint, a melyeket áldozatra készítetek: így cselekedjete mindenikkel, az ő számok szerint. 13 Minden benszülött így cselekedjék ezekkel, hogy kedves illatú tűzáldozatot vigyen az Úrnak. 14 Ha pedig jövevény tartózkodik nálatok, vagy lesz köztetek a ti nemzetségeitek szerint, és kedves illatú tűzáldozatot készít az Úrnak: a miképen ti cselekesztek, a képen cselekedjék az is. 15 Óh, község! néktek és a köztetek lakozó jövevénynek egy rendtartástok legyen; **örökkévaló törvény legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy az Úr előtt olyan legyen a jövevény, mint ti.** 2Móz. 12,49. 16 Egy törvényetek legyen,

és egy szabályotok néktek és a jövevénynek, a mely közöttetek lakik. 17 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: 18 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, a melyre én viszlek be titeket: 19 Akkor, ha majd esztek a földnek kenyeréből, adjatok felemelt áldozatot az Úrnak. 20 A ti téisztátok zsenyéjét lepényként mutassátok fel áldozatul; mint a szérűről felemelt áldozatot, úgy mutassátok fel azt. 21 A ti téisztátok zsenyéjéből adjatok az Úrnak felemelt áldozatot, a ti nemzetségeitek szerint. 22 És ha megtévelyedtek, és nem cselekszitek meg mind e parancsolatokat, a melyeket szólott vala az Úr Mózesnek; 23 Mind azokat, a melyeket parancsolt az Úr néktek Mózes által, az naptól fogva, a melyen parancsolta azokat az Úr, és azután a ti nemzetségeiteknek is: 24 Akkor, hogyha a gyülekezet tudtán kívül esik a tévedés, az egész gyülekezet áldozzék egy fiatal tulkot egészen égőáldozatul, kedves illatul az Úrnak, és étel- és italáldozatot is hozzá szokás szerint, és egy kecskebakot bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,13-21. 25 És végezzen engesztelést a pap Izráel fiainak egész gyülekezetéért, és megbocsáttatik nékik, mert tévedés volt az; ők pedig vigyék be az ő áldozatjokat tűzáldozatul az Úrnak, és a bűnért való áldozatjokat az Úr elé az ő tévedésökért. Zsid. 5,2. 26 És megbocsáttatik Izráel fiai egész gyülekezetének, és a közöttök tartózkodó jövevénynek; mert az egész nép tévedésben volt. 27 Hogyha csak egy ember vétkezik tévedésből: áldozzék egy esztendő kecskét bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,27. 28. **28 A pap végezzen engesztelést azért a tévedő emberért, a ki tévedésből vétkezett az Úr előtt, és ha engesztelést szerez neki, megbocsáttatik neki.** 29 A benszültnek Izráel fiai között és a jövevénynek, a ki közöttök tartózkodik: egy törvényetek legyen néktek a felől, a ki tévedésből cselekszik. 30 De a mely ember felemelt kézzel cselekszik, akár benszült akár jövevény, az Urat illeti az szidalommal, vágassék ki azért az az ő népe közül; 31 Mivelhogy az Úrnak szavát megvetette, és az ő parancsolatját megszegte, kiirtatván kiirtassék az az ember, az ő hamissága legyen ő rajta. 32 Mikor pedig Izráel fiai a pusztában valának, találának egy férfiat, ki fát szedeget vala szombatnapon. 33 És elvivék azt, a kik találták vala azt fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész gyülekezethez. 34 És őrizet alá adák azt, mert nem vala kijelentve, mit kelljen vele cselekedni. 3Móz. 24,12. **VAN ARRA TÖRTÉNELMI BIZONYÍTÉK, HOGY AZ IZRAELIEK MINDEZT A SOK ÁLDOZATOT VÉGREHAJTOTTÁK?** 35 És monda az Úr Mózesnek: **Halállal lakoljon az a férfi, kövezzék őt agyon az egész gyülekezet a táboron kívül.** 2Móz. 35,2. 36 Kivivé azért őt az egész gyülekezet a táboron kívül, és agyon kövezék őt, és meghala, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. Józs. 7,25. 37 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 38 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik, hogy készítsenek magoknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt. 5Móz. 22,12. Mát. 23,5. 39 És arra való legyen néktek a bojt, hogy mikor látjátok azt, megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat; és ne nézzetek a ti szívetek után, és a ti szemeitek után, a melyek után ti paráználkodtok. 5Móz. 12,8. 32. **40 Hogy megemlegessétek, és megcselekedjétek minden én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Istenetek előtt.** 41 Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Egyiptom földéből, hogy legyetek néktek Istenetekké. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

4Móz 16

1 Kóré pedig az Iczhár fia, a ki a Lévi fiának, Kéhátnak fia vala; és Dáthán és Abirám, Eliábnak fiai; és On, a Péleth fia, a kik Rúben fiai valának, fogták magokat; rész 26,9. Júd. 1,11. 2 És támadának Mózes ellen, és velök Izráel fiai közül kétszáz és ötven ember, a kik a gyülekezetnek fejedelmei valának, tanácsbeli híres neves emberek. 3 És gyülekezének Mózes ellen és Áron ellen, és mondanak nékik: Sokat tulajdonítotok magatoknak, holott az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttök van az Úr: miért emelitek azért fel magatokat az Úr gyülekezete fölé? 4 És mikor hallá ezt Mózes, arcra borula, 5 És szóla Kórénak és az ő egész gyülekezetének, mondván: Reggel megmutatja az Úr: ki az övé és ki a szent, és kit fogadott

magához; mert a kit magának választott, magához fogadja azt. 6 Ezt cselekedjétek azért: Vegyetek magatoknak temjénezőket, Kóré és az ő egész gyülekezete! 7 És tegyetek azokba tüzet, és rakjatok rá füstölő szert az Úr előtt holnap, és az a férfiú legyen szent, a kit kiválaszt az Úr. Sokat tulajdonítottok magatoknak, Lévi fiai! 8 És monda Mózes Kórénak: Halljátok meg, kérlek, Lévi fiai: **9 Avagy keveslítek-é azt, hogy titeket Izráel Istene külön választott Izráel gyülekezetétől, hogy magához fogadjon titeket, hogy szolgáljatok az Úr sátorának szolgálatában, hogy álljatok e gyülekezet előtt, és szolgáljatok néki?** 10 És hogy magának fogadott tégedet, és minden atyádfiát, a Lévi fiait te veled; hanem még a papságot is kívánjátok? 11 Azért hát te és a te egész gyülekezeted az Úr ellen gyülekeztetek össze; mert Áron micsoda, hogy ő ellene zúgolódtok? 12 Elkülde azután Mózes, hogy hívják elő Dáthánt és Abirámot, az Eliáb fiait. Azok pedig felelének: Nem megyünk fel! 13 Avagy kevesled-é azt, hogy felhozál minket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj minket a pusztában; hanem még uralkodni is akarsz rajtunk? 14 Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál be minket, sem szántóföldet és szőlőt nem adtál nekünk örökségül! Avagy ki akarod-é szűrni az emberek szemeit? Nem megyünk fel! 15 Megharaguvék azért Mózes igen, és monda az Úrnak: Ne tekints az ő áldozatjokra! Egy szamarat sem vettem el tőlök, és egyet sem bántottam közülök. 1Sám. 12,3. 16 Azután monda Mózes Kórénak: Te és a te egész gyülekezeted legyetek az Úr előtt; te és azok és Áron, holnap. 17 És kiki vegye az ő temjénezőjét, és tegyetek abba füstölő szert, és vigyék az Úr elé, kiki az ő temjénezőjét; kétszáz és ötven temjénezőt. Te is, és Áron is, kiki az ő temjénezőjét. 18 Vevé azért kiki az ő temjénezőjét, és tevének abba tüzet, és rakának arra füstölő szert, és megállának a gyülekezet sátorának nyílása előtt, Mózes is és Áron. 19 Kóré pedig összegyűjtötte vala ellenök az egész gyülekezetet a gyülekezet sátorának nyílásához, és megjelenék az Úrnak dicsősége az egész gyülekezetnek. 20 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: **21 Válgatok külön e gyülekezettől, hogy megemészssem őket egy szempillantásban.** vers 5. 2Móz. 32,10. 22 Ők pedig arcukra borulának, és mondanak: **Isten, minden test lelkének Istene! nem egy férfiú vétkezett-é, és az egész gyülekezetre haragszol-é?** Zsid. 12,9. 23 Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván: 24 Szólj a gyülekezetnek, mondván: Menjetek el a Kóré, Dáthán és Abirám hajléka mellől köröskörül. 25 Felkele azért Mózes, és elméne Dáthán és Abirám felé, követék őt Izráel vénei. 26 És szóla a gyülekezetnek, mondván: Kérlek, távozzatok el ez istentelen emberek sátorai mellől, és semmit ne illessetek abból, a mi az övék, hogy el ne vesszettek az ő bűneik miatt. 27 És elmenének a Kóré, Dáthán és Abirám hajlékai mellől köröskörül; Dáthán pedig és Abirám kimenének, megállván az ő sátoraiknak nyílásánál feleségeikkel, fiaikkal és kisdedeikkel. 28 Akkor monda Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az Úr küldött engemet, hogy cselekedjem mind e dolgokat, hogy nem magamtól indultam: 29 Ha úgy hálnak meg ezek, a mint meghal minden más ember, és ha minden más ember büntetése szerint büntettetnek meg ezek: akkor nem az Úr küldött engemet. 30 Ha pedig az Úr valami új dolgot cselekszik, és a föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, a mi az övék, és elevenen szállanak alá pokolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az Urat. Jer. 31,22. 31 És lőn, a mint elvégezé mind e beszédek, **meghasada a föld alattok.** 32 És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és az ő háznépeiket: és minden embert, a kik Kóréi valának, és minden jószágukat. 5Móz. 11,6. Zsolt. 106,17. 33 És alászállának azok és mindaz, a mi az övék, elevenen a pokolra: és befedeze őket a föld, és elveszének a község közül. 34 Az Izráeliták pedig, a kik körülöttek valának, mind elfutának azoknak kiáltására; mert azt mondják vala: **netalán elnyel minket a föld!** 35 És tűz jöve ki az Úrtól, és megemészté ama kétszáz és ötven férfiút, a kik füstölő szerekkel áldoznak vala. 36 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: 37 Mondd meg Eleázárnak, Áron pap fiának, hogy szedje ki a temjénezőket a tűzből, a tüzet pedig hintsd széjjel, mert megszenteltettek a temjénezők; 38 Ezeknek temjénezői, a kik a magok lelke ellen vétkeztek. És csináljanak azokból vékonyra vert lapokat az oltár beborítására. Mivelhogy járultak azokkal az Úr elé, és

megszenteltettek: legyenek jegyül Izráel fiainak. 39 Felszedé azért Eleázár pap a réz temjénezőket, a melyekkel a megégettek járultak vala oda, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására. 40 Emlékeztetőül Izráel fiainak, hogy senki idegen, a ki nem az Áron magvából való, ne járuljon az Úr elé füstölő szerrel füstölögtetni, hogy úgy ne járjon, mint Kóré és mint az ő gyülekezete, a miképen megmondotta vala néki az Úr Mózes által. [rész 3,10. 38.](#) 41 És másnap felzúdula Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes ellen és Áron ellen, mondván: Ti öltétek meg az Úrnak népét! 42 Mikor pedig egybegyüle a gyülekezet Mózes ellen és Áron ellen, akkor fordulának a gyülekezet sátora felé: és ímé befedezte vala azt a felhő, és megjelenék az Úrnak dicsősége. 43 Mózes azért és Áron menének a gyülekezet sátora elé. 44 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **45 Menjetek ki e gyülekezet közül, hogy megemésszem őket egy szempillantásban; ők pedig orcájokra borulának.** [vers 21.](#) 46 És monda Mózes Áronnak: Fogd a temjénezőt, és tégy abba tüzet az oltárról, és rakj reá füstölő szert, és vidd hamar a gyülekezethez, és végezz engesztelést értök, mert kijött az Úrtól a nagy harag, elkezdődött a csapás. 47 Vevé azért Áron a temjénezőt, a mint mondotta vala Mózes, és futa a község közé, és ímé elkezdődött vala a csapás a nép között. És füstölő áldozatot tőn, és engesztelést szerze a népnek. 48 És megállta a megholtak között és élők között; és megszűnék a csapás. 49 És valának, a kik megholtak vala e csapás alatt, tizennégy ezer hétszázan; azokon kívül, a kik megholtak vala a Kóré dolgaért. **IZRAEL MOST?** 50 És visszatére Áron Mózeshez a gyülekezet sátorának nyílásához. Így szűnnek meg a csapás.

4Móz 17

¹És szóla az Úr Mózesnek, mondván:²Szólj Izráel fiainak, és végy tőlök egy-egy vesszőt az ő atyáiknak háza szerint; az ő atyáik házának valamennyi fejedelmétől tizenkét vesszőt; és kinek-kinek a nevét ird fel az ő vesszejére.³Az Áron nevét pedig ird a Lévi vesszejére: mert egy vessző esik az ő atyjok házának fejéért.⁴És tedd le azokat a gyülekezet sátorában a bizonyág ládája elé, a hol megjelenek néktek.⁵És lesz, hogy annak a férfiúnak vesszeje, a kit elválasztok, kihajt; így hárítom el magamról Izráel fiainak zúgolódásait, a melyekkel zúgolódnak ti ellenetek.⁶Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és adának néki mind az ő fejedelmeik egy-egy vesszőt egy-egy fejedelmért; az ő atyáiknak háza szerint tizenkét vesszőt; az Áron vesszeje is azok között a vesszők között vala.⁷És letevén Mózes a vesszőket az Úr elé a bizonyág sátorában.⁸És lőn másnap, hogy beméne Mózes a bizonyág sátorába; és ímé kihajtott vala a Lévi házából való Áronnak vesszeje, és hajtást hajtott, és virágot növelt, és mandolát érlelt.⁹És kihozá Mózes mind azokat a vesszőket az Úr színe előtt mind az Izráel fiai elé, és miután megnézték vala, vevé kiki az ő vesszejét.¹⁰És monda az Úr Mózesnek: Vidd vissza az Áron vesszejét a bizonyág ládája elé, hogy őriztessék ott a lázadó fiaknak jegyül, hogy megszűnjék az én ellenem való zúgolódások, hogy meg ne haljanak. [Zsid. 9,4.](#)¹¹És megcselekedé Mózes; a mint parancsolta vala az Úr néki, akképen cselekedék.¹²És szólának Izráel fiai Mózesnek, mondván: Ímé pusztulunk, veszünk, mi mindnyájan elveszünk!¹³Valaki közel járul az Úrnak sátorához, meghal. Avagy mindenestől elpusztulunk-é?!

4Móz 18

PRIMOGENITURA

1 És monda az Úr Áronnak: **Te és a te fiaid, és a te atyádnak háza te veled, hordozzátok a szent hajlék körül való hamisság büntetését.** Te és a te fiaid te veled, hordozzátok a ti papságtok hamisságának büntetését. 2 A te atyádfiait, Lévinek törzsét, a te atyádnak nemzetségét is vedd magad mellé, melletted legyenek, és néked szolgáljanak; te pedig és a te fiaid veled, szolgáljatok a bizonyág sátora előtt. 3 És ügyeljenek a te ügyedre és az egész sáornak ügyére; de a szenthajlék edényeihez és az oltárhoz ne járuljanak, hogy meg ne haljanak mind ők, mind ti. [rész 3,7. 8.](#) 4 És melletted legyenek, és ügyeljenek a gyülekezet sátorának ügyére, a sáornak minden szolgálatja szerint; de idegen ne járuljon ti hozzátok. **5 Ügyeljetek**

azért a szenthajléknak ügyére, és az oltárnak ügyére, hogy ne legyen ezután harag Izráel fiai ellen. 6 Mert íme én választottam a ti atyátokfiaiit, a lévítákat Izráel fiai közül, mint az Úrnak adottakat, néktek, ajándécul, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorának szolgálatában. 7 Te pedig és a te fiaid te veled, ügyeljete a ti papságotokra mindenben, a mik az oltárhoz tartoznak, és a függönyön belől vannak, hogy azokban szolgáljatok; a ti papságotoknak tisztét adtam néktek ajándécul, azért az idegen, a ki oda járul, haljon meg. 8 Szóla azután az Úr Áronnak: Ímé én néked adtam az én felemelt áldozataimra való ügyelést is, valamit Izráel fiai nékem szentelnek, néked és a te fiaidnak adtam azokat felkenetési díjul, örökkévaló rendelés szerint. 9 Ez legyen tiéd a legszentségesebbekből, a melyek tűzzel meg nem égettetnek: Minden ő áldozatjok, akár ételáldozatjok, akár bűnért való áldozatjok, akár pedig vétékért való áldozatjok, a miket nékem adnak, mint legszentségesebbek, tiéd legyenek és a te fiaidé. 10 A legszentségesebb helyen egyed meg azt, csak a férfiak egyék azt; szentség legyen tenéked. [3Móz. 6,16. 26.](#) 11 Ez is tiéd legyen, mint felemelt áldozat az ő ajándékukból, Izráel fiainak minden meglóbált áldozataival együtt; néked adtam azokat és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, a kik veled vannak, örökkévaló rendelés szerint; mindenki, aki tiszta a te házában, eheti azt: [2Móz. 29,28.](#) **12 Az olajnak minden kövérjét, és minden kövérjét a mustnak és gabonának, azoknak zsengéit, a melyeket az Úrnak adnak, tenéked adtam.** [2Móz. 22,29.](#) 13 Mindennek első gyümölcsei az ő földjökön, a melyeket az Úrnak visznek, tiéd legyenek; mindenki, a ki tiszta a te házában, egye azokat. [5Móz. 18,4. 5.](#) 14 Minden, a mi teljesen Istennek szenteltetik Izráelben, tiéd legyen. [3Móz. 27,28.](#) **15 Minden, ami az élő állatok közül az anyaméhet megnyitja, a melyet az Úrnak visznek, mind emberekből s mind barmokból a tiéd legyen; csakhogy az embernek elsőszülöttét váltsd meg, és a tisztátalan állatnak elsőszülöttét is megváltassd.** [2Móz. 13,12.](#) 16 A melyek pedig váltságosok, egy hónapostól kezdve váltsd meg a te becslésed szerint, öt ezüst sikluson a szent siklus szerint: húsz géra az. [részt 3,46. 47. 2Móz. 30,13.](#) 17 De a tehénnek első fajzását, vagy a juhnak első fajzását, vagy a kecskének első fajzását meg ne váltsd; mert szentelni valók azok; a véreket hintsd az oltárra, és azoknak kövérít füstölögtesd el kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. 18 Azoknak húsa pedig tiéd legyen, a miképen a meglóbált szegy, és a mint a jobb lapoczká is tiéd lesz. [3Móz. 7,32.](#) 19 Minden felemelt áldozatot a szent dolgokból, a melyeket az Úrnak áldoznak Izráel fiai, **néked adtam örökkévaló rendelés szerint, és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, a kik veled vannak; sónak szövetsége ez, örökkévaló az Úr előtt, néked és a te magodnak veled.** 20 Monda pedig az Úr Áronnak: Az ő földjökön örökséged nem lesz, sem osztályrészed nem lesz néked ő közöttök: Én vagyok a te osztályrészed és a te örökséged Izráel fiai között. [5Móz. 10,9. Ezék. 44,28.](#) 21 De ímé a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izráelben; az ő szolgálatjokért való osztályrész ez a melylyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát. **22 És ne járuljanak ezután Izráel fiai a gyülekezetnek sátorához, hogy ne vétkezzenek, és meg ne haljanak.** 23 De a lévíták teljesítsék a gyülekezet sátorának szolgálatát, és ők viseljék az ő bűnüket; örökkévaló rendelés legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget. 24 Mivelhogy Izráel fiainak tizedét, a mit felemelt áldozatul visznek fel az Úrnak, adtam a lévítáknak örökségül: azért végeztem ő felölök, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget. [5Móz. 10,9.](#) 25 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 26 A lévítáknak pedig szólj, és mondd meg nekik: Mikor beszéditek Izráel fiaitól a tizedet, a melyet örökségtekül adtam néktek azoktól, akkor áldozatok abból felemelt áldozatot az Úrnak; a tizedből tizedet. [Nehem. 10,38.](#) 27 És ez a ti felemelt áldozatok olyanul tulajdoníttatik néktek, mint a szérűről való gabona és mint a sajtóból kiömlő bor. 28 Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, a melyet beszédtek Izráel fiaitól, és adjátok abból az Úrnak felemelt áldozatot Áronnak, a papnak. **29 Minden ti ajándékokból vigyéték a felemelt áldozatokat az Úrnak, mindenből a kövérjét, a mi abból szentelni való.** 30 Mondd meg azt is nekik: Mikor a kövérjét áldozatok abból, olyanul tulajdoníttatik az a lévítáknak, mintha a szérűről és sajtóból

adnák. 31 Megehetitek pedig azt minden helyen, ti és a ti házatok népe; mert jutalmatok ez néktek a gyülekezet sátorában való szolgálatokért. 32 És nem lesztek bűnösök a miatt, ha abból a kövérjét áldozátok: és Izráel fiainak szent dolgait sem fertőztetitek meg, és meg sem haltok.

4Móz 19

RED HEIFER (régí toposz a tipológiában – utánanézni)

1 Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: 2 Ez a törvény rendelése, a melyet parancsolt az Úr, mondván: **Szólj Izráel fiainak, hogy hozzanak hozzád egy veres tehenet, épét, a melyben ne legyen hiba, a melynek nyakán iga nem volt.** 3 És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és ő vitesse ki azt a táboron kívül, és **öljék meg azt ő előtte.** 4 És vegyen Eleázár, a pap annak véréből az ő újjával, és hintsen a gyülekezet sátorának eleje felé annak véréből hétszer. 5 Azután égessék meg azt a tehenet az ő szemei előtt; annak bőrét, húsát, és véré a ganéjával együtt égessék meg. 6 Akkor vegyen a pap czédrusfát, izsópot és karmazsint, és vesse a tehennek égő részei közé. 7 És mossza meg a pap az ő ruháit, az ő testét is mossza le vízzel, és azután menjen be a táborba, és tisztátalan legyen a pap estvéig. 8 Az is, a ki megégeti azt, mossza meg az ő ruháit vízzel, és az ő testét is mossza le vízzel, és tisztátalan legyen estvéig. 9 Valamely tiszta ember pedig szedje fel annak a tehennek hamvát, és helyezze el azt a táboron kívül tiszta helyre, hogy legyen az Izráel fiai gyülekezetének szolgálatára a tisztulásnak vízéhez; bűnért való áldozat ez. 10 És az, a ki felszedi a tehennek hamvát, mossza meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig; és legyen ez Izráel fiainak és a köztök tartózkodó jövevénynek örök rendelésül. 11 A ki illeti akármely embernek a holttestét, és tisztátalanná lesz hét napig: Agge. 2,13. 12 Az olyan tisztítsa meg magát azzal a vízzel harmadnapon és hetednapon, és tiszta lesz; ha pedig nem tisztítja meg magát harmadnapon és hetednapon, **akkor nem lesz tiszta.** 13 **Valaki holtat illet, bármely embert a ki megholt, és meg nem tisztítja magát, az megfertézteti az Úrnak hajlékát; és irtassék ki az a lélek Izráelből mivelhogy tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan lesz; még rajta van az ő tisztátalansága.** 14 Ez legyen a törvény, mikor valaki sátorban hal meg. Mindaz, a ki bemegy a sátorba, és mindaz, a ki ott van a sátorban, tisztátalan legyen hét napig. 15 Minden nyitott edény is, a melyen nincs lezárható fedél, tisztátalan. 16 És mindaz, a ki illet a mezőn fegyverrel megöletettet, vagy megholtat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig. 17 És vegyenek a tisztátalanért a bűnért való megégetett áldozatnak hamvából, és töltsse nek arra élő vizet edénybe. 18 Valamely tiszta ember pedig vegyen izsópot, és mártsa azt vízbe, és hintse meg a sátort és minden edényt, és minden embert, a kik ott lesznek; és azt is, a ki a csontot, vagy a megöltet, vagy a megholtat, vagy a koporsót illetve. Zsolt. 51,9. 19 Hintse pedig meg a tiszta a tisztátalant harmadnapon és hetednapon, és tisztítsa meg őt hetednapon; azután mossza meg az ő ruháit, mossza le magát is vízzel, és tiszta lesz estve. 20 Ha pedig valaki tisztátalanná lesz, és nem tisztítja meg magát, az a lélek irtassék ki a község közül; mivelhogy az Úrnak szenthelyét megfertéztette, a tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan az. 21 Ez legyen ő nálok örök rendelésül: mind az, a ki hinti a tisztulásnak vizét, mossza meg az ő ruháit; mind az, a ki illeti a tisztulásnak vizét, tisztátalan legyen estvéig. 22 És valamit illet a tisztátalan, tisztátalan legyen az; és az a lélek is, a ki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig.

4Móz 20

KŐSZIKLA: KRISZTUS (LSD. Landlow és Briggs)

TIPOLOGIA

1Kor 10,4: és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig a Krisztus volt.

1 És eljutának Izráel fiai, az egész gyülekezet Czin pusztájába az első hónapban és megtelepedék a nép Kádesben, és **meghala ott Miriám, és eltemették ott.** 2 De nem vala vize a gyülekezetnek, összegyűlének azért Mózes és Áron ellen. 3 És feddőzék a nép Mózesel,

és szólának mondván: Vajha holtunk volna meg, mikor megholtak a mi atyáinkfiai az Úr előtt! 4 És miért hoztátok az Úrnak gyülekezetét e pusztába, hogy meghaljunk itt mi, és a mi barmaink? 2Móz. 17,3. 5 És miért hoztátok fel minket Égyiptomból, hogy e rossz helyre hozzatok minket, hol nincs vetés, sem füge, sem szőlő, sem gránátalma, és inni való víz sincsen! 6 Elmenének azért Mózes és Áron a gyülekezetnek színe előtt, a gyülekezet sátorának nyílása elé, és arcukra borulának; és megjelenék nékik az Úrnak dicsősége. 7 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **8 Vedd ezt a vesszőt, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te, és Áron, a te atyádfia, és szóljatok ím e kősziklának az ő szemeik előtt, hogy adjon vizet; és fakassz vizet nékik e kősziklából, és adj inni a gyülekezetnek és az ő barmaiknak.** 2Móz. 17,6. 9 Vevé azért Mózes azt a vesszőt az Úrnak színe előtt a mint parancsolta vala néki. 10 És összegyűjték Mózes és Áron a gyülekezetet a kőszikla elé, és monda nékik: **Halljátok meg most, ti lázadók! Avagy e kősziklából fakasszunk-e néktek vizet?** 2Móz. 17,5. 2Móz. 17,6. 11 És felemelé Mózes az ő kezét, és megüté a kősziklát az ő vesszejével két ízben; és sok víz ömle ki, és ivék a gyülekezet és az ő barmai. Zsolt. 78,15. 1Kor. 10,4. 12 És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Mivelhogy nem hittetek nékem, hogy megdicsőíttetek volna engem Izráel fiainak szemei előtt: azért nem viszitek be e községet a földre, a melyet adtam nékik. rész 27,14. 5Móz. 1,37. 13 Ezek a versengésnek vizei, a melyekért feddöztek Izráel fiai az Úrral; és megdicsőítette magát ő bennök. 2Móz. 17,7. 14 És küldé Mózes követeket Kádesből Edom királyához, kik így szólának: Ezt mondja a te atyádfia az Izráel: Te tudod mindazt a nyomorúságot, a mely mi rajtunk esett: 1Móz. 25,23-26. 5Móz. 23,7. 15 Hogy a mi atyáink alámentek Égyiptomba, és sok ideig laktunk Égyiptomban, és hogy nyomorgatának minket az égyiptombeliek, és a mi atyáinkat. 2Móz. 2,23. 16 És kiáltottunk az Úrhoz, és meghallgatta a mi szónkat, és angyalt küldé és kihozott minket Égyiptomból; és ímé Kádesben vagyunk a te határodnak végvárosában. 2Móz. 2,23. Csel. 7,30-38. 17 Hadd mehessünk át a te földeden! Nem megyünk át sem mezőn, sem szőlőn, és kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, és nem térünk sem jobbra, sem balra, míg általmegyünk a te határodon. 18 Felele pedig Edom: Nem mehetsz át az én földemen, hogy fegyverrel ne menjek ellened! 19 És mondának néki Izráel fiai: A járt úton megyünk fel, és ha a te vizedet iszszuk, én és az én barmaim, megadom annak az árát. Nincs egyéb szándék om csak hogy gyalog mehessek át. 5Móz. 2,6. 20 Az pedig monda: Nem mégy át. És kiméne ő ellene Edom sok néppel és nagy erővel. 21 Mivel nem akará Edom megengedni Izráelnek, hogy általmenjen az ő országán: azért eltérete Izráel ő tőle. Bir. 11,17. 22 Majd elindulának Kádesből, és jutának Izráel fiai, az egész gyülekezet a Hór hegyére. rész 33,37. 23 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, a Hór hegyénél, Edom földének határán, mondván: 24 Áron az ő népeihez takaríttatik: mert nem megy be a földre, a melyet Izráel fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültetek az én szómnak a versengésnek vizénél. 25 Vedd Áront és Eleázárt, az ő fiát, és vezesd fel őket a Hór hegyére. rész 33,38. 26 És vetkeztess le Áront az ő ruháiból, és öltöztess fel azokba Eleázárt, az ő fiát; mert Áron az ő népéhez takaríttatik, és meghal ott. 27 És úgy cselekedék Mózes, a mint parancsolta vala az Úr, és felmenének a Hór hegyére az egész gyülekezet láttára. 28 És Mózes levetkezteté Áront az ő ruháiból, és felöltözteté azokba Eleázárt, az ő fiát. **És meghala Áron ott a hegynek tetején,** Mózes pedig és Eleázár leszálla a hegyről. 29 És látá az egész gyülekezet, hogy meghalt vala Áron, és siratá Áront harmincz napig Izráelnek egész háza. 5Móz. 34,8. 1Móz. 50,3.

4Móz 21

rézkígyó

1 Mikor pedig meghallotta a Kananeus, Arad királya, a ki lakozik vala dél felől, hogy jön Izráel a kémeknek után: megütközék Izráellel, és foglyokat ejte közülök. rész 33,40. 2 Fogadást tön azért Izráel az Úrnak, és monda: Ha valóban kezembe adod e népet, eltörlöm az ő városait. 3 És meghallgatá az Úr Izráelnek szavát, és kézbe adá a Kananeust, és eltörlé őket, és azoknak

városait. És nevezé azt a helyet Hormának. 4 És elindulának a Hór hegyétől a veres tengerhez vivő úton, hogy megkerüljék Edom földét. És a népnek lelke megkeseredék útközben. 5 És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt utálja a mi lelkünk. 1Kor. 10,9. rész 11,6. 6 Bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izráel népéből. 2Móz. 32,35. 7 Akkor méne a nép Mózeshez, és mondanak: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és te ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért. 8 **És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon. Ján. 3,14.** 9 Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada. 2Kir. 18,4. 10 Azután elindulának Izráel fiai, és tábort ütének Obóthban. 11 Obóthból is elindulának, és tábort ütének Hije-Abarimban, abban a pusztában, a mely Moáb előtt vala napkelet felől. 12 Onnét elindulának, és tábort ütének Zéred völgyében. 5Móz. 2,13. 13 Onnét elindulának, és tábort ütének az Arnon vizén túl, a mely van a pusztában, és kijő az Emoreus határából. Mert az Arnon Moábnak határa Moáb között és Emoreus között. 5Móz. 2,24. Józs. 12,2. Bir. 11,18. 14 **Azért van szó az Úr hadainak könyvében: HOL VAN? A HIVATKOZOTT, DE ELVESZETT KÖNYV NEM LEHETNE/ETT KANONIKUS?** Vahébről Szúfában, és a patakokról Arnonnál, 15 És a patakok folyásáról, a mely Ar város felé hajol és Moáb határára dől. 16 És onnét Béérbe menének. Ez az a kút, a melynél mondotta vala az Úr Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, és adok nekik vizet. 17 *Akkor éneklé az Izráel ez éneket: Jöjj fel óh kút! énekeljete nekí! 18 Kút, a melyet fejedelmek ástak; a nép előkelői vájtak, kormánypálczával, vezérbotjaikkal.* És a pusztából Mathanába menének. 19 És Mathanából Nahaliélbe, és Nahaliélből Bámóthba. 20 Bámóthból pedig abba a völgybe, a mely Moáb mezején van, onnan a Piszga tetejére, a mely a sivatagra néz. 21 És küldé Izráel követeket Szíhonhoz, az Emoreusok királyához, mondván: 5Móz. 2,26. Bir. 11,19. 22 Hadd mehessek át a te földeden! Nem hajlunk mezőre, sem szőlőre, kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, míg átmegyünk a te határodon. 23 De nem engedé Szíhon Izráelnek, hogy átmenjen az ő határán, sőt egybegyűjté Szíhon minden népét, és kiméne Izráel ellen a pusztába, és jöve Jaháczbá; és megütközék Izráellel. 5Móz. 2,30. 29,7. 24 És megveré őt Izráel fegyvernek élivel, és elfoglalá annak földét Arnontól Jabbókig, az Ammon fiaig; mert erős vala az Ammon fiainak határa. 25 És elfoglalá Izráel mind e városokat, és megtelepedék Izráel az Emoreusok minden városában, Hesbonban és annak minden városában; 5Móz. 2,33. Józs. 24,8. Zsolt. 135,11. 12. Ámós 2,9. 26 Mert Hesbon Szíhonnak az Emoreusok királyának városa vala, ki is hadakozott vala Moábnak előbbi királyával, és elvett vala minden földet annak kezéből Arnonig. 27 Azért mondják a példabeszédmondók: Jöjjetek Hesbonba! Építtessék és erősíttessék Szíhon városa! 28 Mert tűz jött ki Hesbonból, láng Szíhon városából; megemésztette Art, Moábnak városát, Arnon magaslatainak urait. 29 Jaj néked Moáb! Elvesztél Kámosnak népe! Futásra adta ő fiait, leányait fogságra Szíhonnak, az emoreus királynak. 30 De mi lövöldöztük őket, elveszett Hesbon Dibonig, és elpusztítottuk Nofáig, a mely Medebáig ér. 31 Megtelepedék azért Izráel az Emoreusok földén. 32 **És elkülde Mózes, hogy megkémléljék Jázert, és bevévék annak városait, és kiűzé az Emoreust, a ki ott vala.** 33 Majd megfordulának, és felmenének a Básánba vivő úton. És kijöve Og, Básán királya ő ellenök, ő és egész népe, hogy megütközzenek Hedreiben. 5Móz. 3,1. 29,7. 34 Akkor monda az Úr Mózesnek: Ne félj tőle, mert a te kezédbe adtam őt, és egész népét, és az ő földét. És úgy cselekedjél vele, a miképen cselekedtél Szíhonnal az Emoreusok királyával, a ki lakik vala Hesbonban. 5Móz. 3,2. 22. 35 Megverék azért őt és az ő fiait és egész népét annyira, hogy egy sem marada belőle; és elfoglalák az ő földét.

4Móz 22

BÁLÁM

1 És tovább menének Izráel fiai, és tábort ütének Moáb mezőségen a Jordánon túl, Jérikhó ellenében. [rész 26,3.](#) 2 És mikor látta Bálák, a Czippór fia mind azokat, a melyeket cselekedett vala Izráel az Emoreussal: 3 Igen megrémüle Moáb a néptől, mivelhogy sok vala az, és búsula Moáb Izráel fiai miatt. 4 Monda azért Moáb Midián véneinek: Most elnyalja e sokaság minden mi környékünket, a miképen elnyalja az ökör a mezőnek pázsitját. **(Bálák pedig, Czippórnak fia Moáb királya vala abban az időben.)** 5 Küldé azért követeket Bálámhoz, a Beór fiához Péthorba, a mely vala a folyóvíz mellett, az ő népe fiainak földére, hogy hívják őt, mondván: Ímé nép jött ki Égyiptomból, és ímé ellepte e földnek színét, és megtelepszik én ellenemben. [Józs. 24,9. 13,22.](#) 6 Most azért kérlek jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálamnál; talán erőt vehetek rajta, megverjük őt, és kiűzhetem őt e földből; mert jól tudom, hogy a kit megáldasz, meg lesz áldva, és a kit megátkozol, átkozott lesz. 7 Elmenének azért Moábnak vénei és Midiánnak vénei, és a jövődömondásnak jutalma kezeikben vala, és jutának Bálámhoz, és megmondák néki Bálák izenetét. Józs. 13,22. 8 Ő pedig monda nékik: Háljatok itt ez éjjel, és feleletet adok néktek, a miképen szól nékem az Úr. És Moábnak fejedelmei ott maradának Bálámnál. 9 Eljőve pedig az Isten Bálámhoz, és monda: Kicsodák ezek a férfiak te nálad? 10 És monda Bálám az Istennek: Bálák, Czippór fia, Moáb királya, küldött én hozzám, ezt mondván: 11 Ímé e nép, a mely kijött Égyiptomból, ellepte a földnek színét; most azért jöjj el, átkozd meg azt érettem, talán megharczolhatok vele, és kiűzhetem őt. 12 És monda Isten Bálámnak: Ne menj el ő velők, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az. 13 Felkele azért Bálám reggel, és monda a Bálák fejedelmeinek: Menjetek el a ti földetekre; mert nem akarja az Úr megengedni nékem, hogy elmenjek veletek. 14 És felkelének Moáb fejedelmei, és jutának Bálákhoz, és mondának: Nem akart Bálám eljönni velünk. 15 Elküldé azért ismét Bálák több fejedelmet, amazoknál előkelőbbeket. 16 És eljutának Bálámhoz, és mondának néki: Ezt mondja Bálák, Czippórnak fia: Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzám! 17 Mert igen-igen megtisztellek téged, és akármit mondasz nékem, megcselekszem. Jöjj el azért kérlek, és átkozd meg értem e népet! rész 24,10. 11. 18 Bálám pedig felele és monda a Bálák szolgálóinak: Ha Bálák az ő házát arannyal és ezüsttel tele adná is nékem, nem hághatom át az Úrnak, az én Istenemnek szavát, hogy valamit míveljek; kicsinyt vagy nagyot. 1Kir. 13,8. 19 Most mindazonáltal maradjatok itt kérlek ti is ez éjjel, hadd tudjam meg, mit szól ismét az Úr nékem? 20 És eljőve Isten Bálámhoz éjjel, és monda néki: Ha azért jöttek e férfiak, hogy elhívjanak téged: kelj fel, menj el velők; de mindazáltal azt cselekedjed, a mit mondok majd néked. 21 Felkele azért Bálám reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és elméne a Moáb fejedelmeivel. 22 De megharaguvék Isten, hogy elmegy vala ő. És megállá az Úrnak angyala az útban, hogy ellenkezzék vele; ő pedig üget vala az ő szamarán, és két szolgálja vala vele. 23 És meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a mint áll vala az úton, és mezítelen fegyvere a kezében; letére azért a szamár az útról, és méne a mezőre; Bálám pedig veré az ő szamarát, hogy visszatérítse azt az útra. [2Pét. 2,16. Júd. 1,11.](#) 24 Azután megállá az Úrnak angyala a szőlők ösvényén, holott innen is garád, onnan is garád vala. 25 A mint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a falhoz szorula, és a Bálám lábát is oda szorítá a falhoz; ezért ismét megveré azt. 26 Az Úr angyala pedig ismét tovább méne, és megállá szoros helyen, hol nem volt út a kitérésre, sem jobbra, sem balra. 27 A mint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, lefeküvék Bálám alatt, azért megharaguvék Bálám, és megveré a szamarat bottal. 28 És megnyitá az Úr a szamárnak száját, és monda a szamár Bálámnak: Mit vétettem néked, hogy immár háromszor vertél meg engem? 2Pét. 2,16. Júd. 1,11. 29 Bálám pedig monda a szamárnak: Mert megcsúfoltál engem! Vajha volna fegyver a kezemben, nyilván megölnélek most téged. 30 És monda a szamár Bálámnak: Avagy nem te szamarad vagyok-é, a melyen járni szoktál, a mióta megvagy, mind e napig? Avagy szoktam volt-é veled e képen cselekedni? Az pedig felele: Nem. 31 És megnyitá az Úr a

Bálám szemeit, és látá az Úr angyalát, a mint áll vala az útban, és mezítelen fegyverét az ő kezében; akkor meghajtá magát és arczra borula. 32 Az Úrnak angyala pedig monda néki: Miért verted meg a te szamaradat immár három ízben? Ímé én jöttem ki, hogy ellenkezzem veled, mert veszedelmes ez az út én előttem. 33 És meglátott engem a szamar, és kitért én előttem immár három ízben; ha ki nem tért volna előlem, most meg is öltelek volna téged, őt pedig életben hagytam volna. 34 Monda azért Bálám az Úr angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állasz előttem az útban. Most azért, ha nem tetszik ez néked, visszatérek. 35 Az Úrnak angyala pedig monda Bálámnak: **Menj el e férfiakkal; mindazáltal a mit én mondok majd néked, azt mondjad. Elméne azért Bálám a Bálák fejedelmeivel.** 36 Mikor pedig meghallá Bálák, hogy jön Bálám, kiméne elébe Moábnak egyik városába, a mely az Arnon vidékén, a határ szélén vala. rész 21,13-15. 37 És monda Bálák Bálámnak: Avagy nem küldözgettem-é hozzád, hogy hívjanak téged? Miért nem jössz vala én hozzám? Avagy valóban nem tisztelhetnék meg téged? **38 Bálám pedig monda Báláknak: Ímé eljöttem hozzád. Most pedig szólhatok-é magamtól valamit? A mi mondani valót Isten ad az én számba, azt mondom.** rész 23,12. 26. 1Kir. 22,14. 39 És elméne Bálám Bálákkal, és eljutának Kirjat-Husótba. 40 És vágata Bálák ökröket és juhokat, és küldé Bálámnak és a fejedelmeknek, a kik vele valának.

4Móz 23

1 És monda Bálám Báláknak: *Építs itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost.* 2 És úgy cselekedék Bálák a miképen mondotta vala Bálám. És áldozék Bálák és Bálám mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost. 3 És monda Bálám Báláknak: Állj meg a te égőáldozatod mellett, én pedig elmegyek; talán előmbe jő az Úr nékem, és a mit mutat majd nékem, megjelentem néked. Elméne azért egy kopasz oromra. 4 És elébe méne Isten Bálámnak, és monda néki Bálám : A hét oltárt elrendeztem, és áldoztam mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost. 5 Az Úr pedig ígét ada Bálámnak szájába, és monda néki: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj. 6 És visszatére ő hozzá, és ímé áll vala az ő égőáldozata mellett; ő maga és Moábnak minden fejedelme. 7 És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Siriából hozatott engem Bálák, Moábnak királya kelet hegyeiről, mondván: Jöjj, átkozd meg nékem Jákóbot, és jöjj, szidalmazd meg Izráelt; 1Móz. 28,2. Hós. 12,12. 8 Mit átkozzam azt, a kit Isten nem átkoz, és mit szidalmazzam azt, a kit az Úr nem szidalmaz? 9 Mert sziklák tetejéről nézem őt, és halmokról tekintem őt; ímé oly nép, a mely maga fog lakni, és nem számláltatik a nemzetek közé. 5Móz. 33,28. 10 Ki számlálhatja meg a Jákób porát, és Izráel negyedrészének számát? Haljon meg az én lelkem az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé! 11 És monda Bálák Bálámnak: Mit cselekeszel én velem? Hogy megátkozzad ellenségeimet, azért hoztalak téged, és ímé igen megáldád őket. 12 Ez pedig felele és monda: Avagy nem arra kell-é vigyáznom, hogy azt szóljam, a mit az Úr adott az én számba? 13 Monda azután néki Bálák: Kérlek, jöjj velem más helyre, honnét meglássad őt, de csak valamely részét látod annak, és őt mindenestől nem látod, és átkozd meg őt onnét nékem. 14 És vivé őt az örállók helyére, a Piszga tetejére, és építe hét oltárt, és áldozék egy-egy tulkot és egy-egy kost mindenik oltáron. 15 És monda Báláknak: Állj meg itt a te égőáldozatod mellett, én pedig elébe megyek amoda. 16 Elébe méne azért az Úr Bálámnak, és ígét ada az ő szájába, és monda: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj. rész 22,35. 17 Méne azért ő hozzá, és ímé ő áll vala az ő égőáldozata mellett, és Moáb fejedelmei is ő vele. És monda néki Bálák: Mit szóla az Úr? 18 Akkor elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Kelj fel Bálák, és halljad; figyelj reám Czippórnak fia! 19 Nem ember az Isten, hogy hazudjék és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-é ő valamit, hogy meg ne tenné? Igér-é valamit, hogy azt ne teljesítené? 1Sám. 15,29. 20 Ímé parancsolatot vettem, hogy áldjak; ha ő áld, én azt meg nem fordíthatom. 21 Nem vett észre Jákóbban hamisságot, és nem látott gonoszságot Izráelben. Az Úr, az ő Istene van ő vele; és királynak szóló rivalgás hangzik ő benne. 2Móz. 32,8. 22 Isten hozta ki őket Égyiptomból, az

ő ereje mint a vad bivaly. [2Móz. 3,8.](#) † [Jób 39,12-15.](#) 23 Mert nem fog varázslás Jákóbon, sem jövődömondás Izráelen. Idején adatik tudtára Jákóbnak és Izráelnek: mit mívelt Isten! 24 Ímé e nép felkél mint nöstény oroszlán, és feltámad mint hím oroszlán; nem nyugszik, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérét nem iszsa. 25 Akkor monda Bálák Bálámnak: Se ne átkozd, se ne áldjad őt. 26 Felele pedig Bálám, és monda Báláknak: Avagy nem szólottam volt-é néked, mondván: Valamit mond nékem az Úr, azt mívelem? [rész 22,18. 38.](#) 27 És monda Bálák Bálámnak: Jöjj, kérlek, elviszlek téged más helyre: talán tetszeni fog az Istennek, hogy megátkozod onnét e népet én érettem. 28 Elvivé azért Bálák Bálámot a Peór tetejére, a mely a pusztá felé néz. 29 És monda Bálám Báláknak: Építtess itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost. 30 Úgy cselekedék azért Bálák, a mint mondotta volt Bálám, és áldozék minden oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

4Móz 24

1 Mikor pedig látta Bálám, hogy tetszik az Úrnak, hogy megáldja Izráelt, nem indula, mint az előtt, varázslatok után, hanem fordítá az ő orcáját a pusztá felé. 2 És mikor felemelte Bálám az ő szemeit, látá Izráelt, a mint letelepedett az ő nemzetségei szerint; és Istennek lelke vala ő rajta. **RÁSZÁLLTA AZ ISTEN LELKE** 3 Akkor elkezdé az ő példázó beszédét és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyílt szemű embernek szózata. 4 Annak szózata, a ki hallja Istennek beszédét, a ki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel: **5 Mily szépek a te sátoraid óh Jákób! a te hajlékaid óh Izráel! 6 Mint kiterjesztett völgyek, mint kertek a folyóvíz mellett, mint az Úr plántálta áloék, mint czédrusfák a vizek mellett! 7 Víz ömledez az ő vedreiből, vetését bő víz öntözi; királva nagyobb Agágnál, és felmagasztaltatik az ő országa. 8 Isten hozta ki Egyiptomból, az ő ereje mint a vad bivaly: megemészti a pogányokat, az ő ellenségeit; csontjaikat megtöri, és nyilaival által veri.** [rész 23,22.](#) 9 Lehever, nyugszik mint hím oroszlán, és mint nöstény oroszlán; ki serkenti fel őt? A ki áld téged, áldott léssen, és ki átkoz téged, átkozott léssen. [1Móz. 49,9.](#) 10 És felgerjede Báláknak haragja Bálám ellen, és egybeüté kezeit, és monda Bálák Bálámnak: Azért hívtalak téged, hogy átkozd meg ellenségeimet; és ímé igen megáldottad immár három ízben. 11 Most azért fuss a te helyedre. Mondottam vala, hogy igen megtisztellek téged; de ímé megfosztott téged az Úr a tisztességtől. [1Kir. 22,26. 27. rész 22,16. 17.](#) 12 És monda Bálám Báláknak: A te követeidnek is, a kiket küldöttél volt hozzám, nem így szólottam-é, mondván: 13 Ha Bálák az ő házát ezüsttel és arannyal tele adná is nékem, az Úrnak beszédét által nem hághatom, hogy magamtól jót, vagy rosszat cselekedjem. A mit az Úr szól, azt szólok. [rész 22,18. 1Kir. 22,14.](#) 14 Most pedig én elmegyek ímé az én népemhez; jöjj, hadd jelentsem ki néked, mit fog cselekedni e nép a te népeddel, a következő időben. 15 És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyílt szemű ember szózata, 16 Annak szózata, a ki hallja Istennek beszédét, és a ki tudja a Magasságosnak tudományát, és a ki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel. **17 Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi pálcza támad Izráelből;** és általveri Moábnak oldalait, és összetöri Sethnek minden fiait. [2Sám. 8,2. Sof. 2,8. 9.](#) 18 És Edom más birtoka lesz, Szeir az ő ellensége is másnak birtoka lesz; de hatalmasan cselekszik Izráel. 19 És uralkodik a Jákóbtól való, és elveszti a városból a megmaradtat. [2Sám. 8,1-14.](#) 20 És mikor látja vala Amálek, elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Amálek első a nemzetek között, de végezetre mindenestől elvész. [1Sám. 15,2. 7.](#) 21 És mikor látja vala a Keneust, elkezdé példázó beszédét, és monda: Erős a te lakhelyed, és sziklára raktad fészkedet; [Bir. 1,16. 1Sám. 15,6.](#) 22 Mégis el fog pusztulni Kain; a míg Assur téged fogva viszen. 23 Újra kezdé az ő példázó beszédét, és monda: Óh, ki fog élni még, a mikor véghez viszi ezt az Isten? 24 És Kittim partjairól hajók jönnek, és nyomorgatják Assúrt, nyomorgatják Ébert is, és ez is mindenestől elvész. 25 Felkele azért Bálám, és elméne, hogy visszatérjen az ő helyére. És Bálák is elméne az ő útján. [rész 22,5.](#)

4Móz 25

1 Mikor pedig Sittimben lakozik vala Izráel, kezde a nép paráználkodni Moáb leányaival. [rész 31,16](#). 2 Mert hívogatók a népet az ő isteneik áldozataira; és evék a nép, és imádá azoknak isteneit. 3 És odaszegődék Izráel Bál-Peórhoz; az Úr haragja pedig felgerjede Izráel ellen. [Hós. 9,10. Zsolt. 106,28](#). 4 És monda az Úr Mózesnek: Vedd elő e népnek minden főemberét, és akasztasd fel őket az Úrnak fényes nappal; hogy elforduljon az Úr haragjának gerjedezése Izráeltől. [2Sám. 21,1. 6. 9](#). 5 Monda azért Mózes Izráel bírának: Kiki ölje meg az ő embereit, a kik odaszegődtek Bál-Peórhoz. 6 És ímé eljőve valaki Izráel fiai közül, és hozza az ő atyjafiai felé egy midiánbeli asszonyt, Mózes szeme láttára, és Izráel fiai egész gyülekezetének láttára; ők pedig sírnak vala a gyülekezet sátorának nyílásánál. 7 És mikor látta vala Fineás, Eleázár fia, Áron papnak unokája, felkele a gyülekezet közül, és dárdáját vevé kezébe. 8 És beméne az izráelita férfi után a sátorba, és általdöfé mindkettőjüket, mind az izráelita férfit, mind az asszonyt hason. És megszűnék a csapás Izráel fiai között. [Zsolt. 106,30](#). 9 De meghaltak vala a csapás miatt huszonnégy ezeren. [1Kor. 10,8](#). 10 Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván: 11 Fineás, Eleázár fia, Áron pap unokája, elfordította az én haragomat Izráel fiaitól, mivelhogy az én bosszúmat megállotta ő közöttök; ezért nem pusztítom ki bosszúmban Izráel fiait. [1Krn. 6,3. 4](#). 12 Mondd azért: Ímé én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom ő néki. [Zsolt. 106,31](#). 13 És leszen ő nála és az ő magvánál ő utána az örökkévaló papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Istenéért, és engesztelést végze Izráel fiaiért. [1Sám. 2,27-30. 1Kir. 2,26. 27](#). 14 A megöletett izráelita férfinak neve pedig, a ki a midiánbeli asszonnyal együtt öletett meg, Zimri, a Szálu fia vala, a Simeon-nemzetség háznépének fejedelme. 15 A megöletett midiánbeli asszony neve pedig Kozbi, Czúr leánya, a ki a Midiániták között az ő atyja háza nemzetségeinek fejedelme vala. [rész 31,8](#). 16 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 17 Támadjátok meg a Midiánitákat, és verjétek meg őket, [rész 31,2-8](#). 18 Mert ők megtámadtak titeket az ő cselszövéseikkel, a melyeket Peórért és az ő hugokért Kozbiért, a midián fejedelem leányáért szőttek ellenetek, a ki megöletett a Peór miatt való csapásnak napján.

4Móz 26

1 És lőn a csapás után, szóla az Úr Mózesnek és Eleázárnak, az Áron pap fiának, mondván: **2 Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, húsz esztendőstől fogva és feljebb, az ő atyáiknak háznépe szerint; mindenkit, a ki hadba mehet Izráelben.** [rész 1,2. 3](#). 3 Szóla azért velök Mózes és Eleázár, a pap, a Moáb mezőségében a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván: 4 Vegyétek számba a népet, húsz esztendőstől fogva és feljebb, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek és Izráel fiainak, a kik kijöttek volt Égyiptom földéből. 5 Rúben elsőszülötte Izráelnek. Rúben fiai ezek: Hánoktól a Hánokiták, Pallutól a Palluiták nemzetsége. [1Móz. 46,8. 2Móz. 6,14](#). 6 Heczrontól a Heczroniták nemzetsége, Kármitól a Kármiták nemzetsége. 7 Ezek a Rúbeniták nemzetségei. És lőn az ő számok negyvenhárom ezer, hétszáz és harmincz. 8 És a Pallu fiai valának: Eliáb. 9 Eliáb fiai pedig, Nemué, Dáthán és Abirám. Ez a Dáthán és Abirám a gyülekezet előljárói valának, a kik feltámadtak vala Mózes ellen és Áron ellen. [rész 16,2. 32](#). 10 És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és Kórét, meghalván az a gyülekezet, mivelhogy megemészte a tűz kétszáz és ötven férfiút, a kik intőpéldául lőnek. 11 Kórét fiai pedig nem halának meg. 12 Simeon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Nemuéltól a Nemuéliták nemzetsége, Jámintól a Jáminiták nemzetsége, Jákontól a Jákiniták nemzetsége. 13 Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége. Saultól a Sauliták nemzetsége. 14 Ezek a Simeoniták nemzetségei: huszonkét ezer és kétszáz. 15 Gád fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Sefontól a Sefoniták nemzetsége, Haggitól a Haggiták nemzetsége, Súnitól a Suniták nemzetsége. 16 Oznitól az Ozniták nemzetsége, Éritől az Ériták nemzetsége. 17 Arodtól az Aroditák nemzetsége, Arélitől az Aréliták nemzetsége. 18 Ezek Gád fiainak nemzetségei; az ő számok szerint negyven ezer és ötszáz. 19 Júda fiai: Ér és Onán. És

meghala Ér és Onán a Kanaán földén. [1Móz. 38,7. 10,20](#) Júda fiai pedig az ő nemzetségeik szerint ezek valának: Séláhtól a Séláhiták nemzetsége, Pérecztől a Pérecziták nemzetsége, Zerákhtól a Zerákhíták nemzetsége. [1Móz. 46,12. 21](#) Pérecz fiai valának pedig: Heczrontól a Heczroníták nemzetsége; Hámultól a Hámulíták nemzetsége. [1Móz. 46,12. 22](#) Ezek Júda nemzetségei az ő számok szerint: hetvenhat ezer ötszáz. 23 Izsakhár fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Thólától a Thóláiták nemzetsége; Puvától a Puvíták nemzetsége; 24 Jásubtól a Jásubiták nemzetsége; Simrontól a Simroníták nemzetsége. 25 Ezek Izsakhár nemzetségei az ő számok szerint: hatvannégy ezer háromszáz. 26 Zebulon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Szeredtől a Szerediták nemzetsége, Élonától az Éloníták nemzetsége, Jahleéltől a Jahleélíták nemzetsége. 27 Ezek a Zebuloníták nemzetségei az ő számok szerint: hatvan ezer ötszáz. 28 József fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Manasse és Efraim. 29 Manasse fiai: Mákirtól a Mákiriták nemzetsége. Mákir nemzé Gileádot; Gileádtól a Gileáditák nemzetsége. [Józs. 17,1. 30](#) Ezek Gileád fiai: Jezertől a Jezeríták nemzetsége, Hélektől a Hélekíták nemzetsége. 31 És Aszriéltől az Aszriélíták nemzetsége; Sekemtől a Sekemiták nemzetsége. 32 És Semidától a Semidáták nemzetsége és Héfertől a Héferíták nemzetsége. 33 Czólofhádnak pedig, a Héfer fiának nem voltak fiai, hanem leányai; és a Czólofhád leányainak nevei ezek: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza. [rész 27,1. 34](#) Ezek Manasse nemzetségei, és az ő számok ötvenkét ezer és hétszáz. 35 Ezek Efraim fiai az ő nemzetségeik szerint: Suthelákhtól a Suthelákhíták nemzetsége, Békertől a Békeríták nemzetsége, Tahántól a Taháníták nemzetsége. 36 Ezek pedig a Suthelákh fiai: Érántól az Éráníták nemzetsége. 37 Ezek Efraim fiainak nemzetségei az ő számok szerint: harminczkét ezer és ötszáz. Ezek József fiai az ő nemzetségeik szerint. 38 Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Belától a Belaiták nemzetsége; Asbélától az Asbélíták nemzetsége; Ahirámtól az Ahirámiták nemzetsége. 39 Sefufámtól a Sefufámiták nemzetsége; Hufámtól a Hufámiták nemzetsége. 40 Bela fiai pedig valának: Ard és Naamán: Ardtól az Arditák nemzetsége; Naamántól a Naamáníták nemzetsége. 41 Ezek Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint, és számok: negyvenöt ezer és hatszáz. 42 Ezek Dán fiai az ő nemzetségeik szerint: Suhámtól a Suhámiták nemzetsége. Ezek Dán nemzetségei, az ő nemzetségeik szerint. 43 A Suhamíták minden nemzetsége az ő számok szerint: hatvannégy ezer és négyszáz. 44 Áser fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jimnától a Jimnaiták nemzetsége; Jisvitől a Jisviták nemzetsége; Bériától a Bérihiták nemzetsége. 45 A Béria fiaitól: Khébertől a Khéberíták nemzetsége, Malkiélától a Malkiélíták nemzetsége. 46 Áser leányának pedig neve vala Sérah. 47 Ezek Áser fiainak nemzetségei az ő számok szerint: ötvenhárom ezer és négyszáz. 48 Nafthali fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jakhczeéltől a Jakhczeélíták nemzetsége, Gúnitól a Gúniták nemzetsége. 49 Jéczertől a Jéczeríták nemzetsége; Sillémtől a Sillémiták nemzetsége. 50 Ezek Nafthali nemzetségei az ő nemzetségeik szerint: az ő számok pedig negyvenöt ezer és négyszáz. 51 Ezek Izráel fiainak megszámáltjai: hatszáz egyezer hétszáz harmincz. [2Móz. 38,26. rész 1,46. 52](#) Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: **53 Ezeknek osztassék el az a föld örökségül, az ő neveiknek száma szerint. 54 A nagyobb számúnak adj nagyobb örökséget, a kisebb számúnak pedig tedd kisebbé az ő örökségét; mindeniknek az ő száma szerint adattassék az ő öröksége. 55 De sorssal osztassék el a föld; az ő atyjok törzseinek nevei szerint örököljenek. [rész 33,54. Józs. 11,23. 56](#) A sors szerint osztassék el az örökség, mind a sok és mind a kevés között. 57 Ezek pedig Lévi megszámáltjai az ő nemzetségeik szerint: Gérsontól a Gérsoníták nemzetsége; Kéháttól a Kéhátíták nemzetsége; Méráritól a Méráriták nemzetsége. [2Móz. 6,16-22. 58](#) Ezek Lévi nemzetségei: a Libniták nemzetsége, a Hébroníták nemzetsége, a Makhliták nemzetsége, a Músiták nemzetsége, a Kórahíták nemzetsége. Kéhát pedig nemzé Amrámot. 59 Amrám feleségének neve pedig Jókebed, a Lévi leánya, a ki Egyiptomban született Lévinek; és ő szülte Amrámnak Áront, Mózes, és Miriámot, az ő leánytestvéröket. [2Móz. 6,20. 60](#) És születének Áronnak: Nádáb és Abihu, Eleázár és Ithamár. 61 És meghalának Nádáb és Abihu, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt. [3Móz.](#)**

[10,1.](#) [2.](#) 62 És vala azoknak száma: huszonhárom ezer, mind férfiak, egy hónapostól fogva és feljebb; mert nem voltak beszámálva az Izráel fiai közé, mivel nem adatott nékik örökség Izráel fiai között. [rész 1,49.](#) [50.](#) 63 Ezek Mózesnek és Eleázárnak, a papnak megszámáltjai, a kik megszámolák Izráel fiait a Moáb mezőségében, Jérikhó átellenében a Jordán mellett. 64 Ezek között pedig nem volt senki a Mózesből és Áron paptól megszámáltattak közül, mikor megszámolták vala Izráel fiait a Sinai pusztájában. [rész 1,1-3.](#) [64.](#) 65 Mert az Úr mondotta vala nékik: Bizonyynal meghalnak a pusztában; és senki nem maradt meg azok közül, hanem csak Káleb, a Jefunné fia, és Józsua, a Nún fia.

4Móz 27

1 Előállának pedig a Czólofhád leányai, a ki Héfer fia vala, a ki Gileád fia, a ki Mákir fia, a ki Manasse fia vala, József fiának, Manassének nemzetségei közül. Ezek pedig az ő leányainak neveik: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thirza. [rész 26,33.](#) [Józs. 17,3.](#) 2 És megállának Mózes előtt, és Eleázár pap előtt, és a fejedelmek előtt, és az egész gyülekezet előtt a gyülekezet sátorának nyílásánál, mondván: 3 A mi atyánk meghalt a pusztában, de ő nem volt azoknak seregében, a kik összeseregelték az Úr ellen a Kóré seregében; hanem az ő bűnéért holt meg, és fiai nem voltak néki. [rész 16,1.](#) [rész 14,28.](#) [29.](#) [35.](#) [1Móz. 32,35.](#) 4 Miért töröltetnék el a mi atyánknak neve az ő nemzetsége közül, azért, hogy nincsen önéki fia? Adj örökséget nékünk a mi atyánknak atyjafiai között. 5 Mózes pedig vivé ezeknek ügyét az Úr elé. 6 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **7 Igazat szólnak a Czólofhád leányai: Adj nékik örökségi birtokot az ő atyjoknak atyjafiai között, és szállítsd rájuk az ő atyjoknak örökségét.** [rész 36,2.](#) **8 Izráel fiainak pedig szólj, mondván: Mikor valaki meghal, és fia nem leend annak, akkor adjátok annak örökségét az ő leányának.** 9 Ha pedig nem leend néki leánya, akkor adjátok az ő örökségét az ő testvéreinek. 10 Ha pedig nem leendenek néki testvérei, akkor adjátok az ő örökségét az ő atya testvéreinek. 11 Ha pedig nem leendenek az ő atyjának testvérei, akkor adjátok az ő örökségét annak, a ki legközelebbi atyjafia az ő nemzetségéből, és bírja azt. Legyen pedig az Izráel fiainak végezett törvényök, a miképen megparancsolta az Úr Mózesnek. 12 Monda azután az Úr Mózesnek: Menj fel az Abarim hegyére, és lásd meg a földet, a melyet Izráel fiainak adtam. [5Móz. 32,48-50.](#) 13 Miután pedig megláttad azt, takaríttatol te is a te népedhez, a miképen oda takaríttatott Áron, a te testvéred; 14 Mivelhogy nem engedétek az én beszédemnek a Czin pusztájában, a gyülekezet versengésének idején, hogy megdicsőítettetek volna engemet ama vizeknél az ő szemeik előtt. Ezek a versengésnek vizei Kádesnél a Czin pusztájában. [rész 20,12.](#) 15 Szóla azért Mózes az Úrnak, mondván: **16 Az Úr, a minden test lelkének Istene, rendeljen férfiút a gyülekezet fölé.** [rész 16,22.](#) [Zsid. 12,9.](#) 17 A ki kimenjen ő előttök, és a ki bemenjen ő előttök; a ki kivigye őket, és a ki bevigye őket, hogy ne legyen az Úr gyülekezete olyan mint a juhok, a melyeknek nincsen pásztoruk. [1Kir. 22,17.](#) 18 Az Úr pedig monda Mózesnek: Vedd melléd Józsua-t a Nún fiát, a férfiút, a kiben lélek van, és tedd ő reá a te kezedet. [5Móz. 3,21.](#) [Józs. 1,1.](#) 19 És állasd őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé, és adj néki parancsolatokat az ő szemeik előtt. 20 És a te dicsőségedet közöld ő vele, hogy hallgassa őt Izráel fiainak egész gyülekezete. 21 Azután pedig álljon Eleázár pap elé, és kérdje meg őt az Urimnak ítélete felől az Úr előtt. Az ő szava szerint menjenek ki, és az ő szava szerint menjenek be, ő és Izráel minden fia ő vele, és az egész gyülekezet. [2Móz. 28,30.](#) [1Sám. 28,6.](#) **22 Úgy cselekedék azért Mózes, a miképen parancsolta vala az Úr néki;** mert vevé Józsua-t, és állatá őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé. 23 És tevé az ő kezét ő reá, és ada néki parancsolatokat, a miképen szólott vala az Úr Mózes által.

4Móz 28

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2 Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: **Ügyeljetek, hogy az én áldozatomat, kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul a maga**

idejében áldozzatok nékem. [3Móz. 1,2-11.](#) 3 És mondd meg nekik: **Ez a tűzáldozat, a melyet áldozatok az Úrnak: egy esztendő, ép bárányokat, naponként kettőt, szüntelen való egészen égőáldozatul. **HOGY LEHETETT EZ? MINDEN EMBER, MINDEN KÖZÖSSÉG? HA AZ UTÓBBI, AKKOR IS RENGETEG VÉR FOLYHATOTT!****

4 Egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estennen készítsd el. 5 És egy efa lánglisztnek tizedrészét ételáldozatul, megelegyítve egy hin sajtolt olajnak negyedrésszel. [2Móz. 29,38-41.](#) 6 Ez a szüntelen való egészen égőáldozat, a mely Sinai hegyen szereztetett kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. 7 Annak italáldozatja pedig egy hinnek negyedrésze egy-egy bárányhoz. A szenthelyen adj italáldozatot, jó borból az Úrnak. [rész 15,5.](#) 8 A másik bárányt készítsd el estennen, a reggeli ételáldozat és annak italáldozatja szerint készítsd el azt, jóillatú tűzáldozatul az Úrnak. 9 Szombatnapon pedig áldozz két ép bárányt, esztendőket, és két tized efa lisztlángot olajjal elegyített ételáldozatul, annak italáldozatjával egybe. 10 Ez a szombati egészen égőáldozat szombatonként, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak italáldozatján kívül. 11 A ti hónapjaitok kezdetén is áldozatok az Úrnak egészen égőáldozatul két fiatal tulkot, egy kost, és hét egyesztendő, ép bárányt. [rész 10,1. 10.](#) 12 És egy-egy tulok mellé olajjal elegyített három tized efa lánglisztet ételáldozatul, egy-egy kos mellé pedig olajjal elegyített két tized efa lánglisztet ételáldozatul. 13 És egy-egy bárány mellé egy-egy tized efa lisztlángot olajjal elegyítve ételáldozatul; égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak. 14 Az azokhoz való italáldozat pedig legyen fél hin bor egy tulok mellé, egy harmad hin egy kos mellé, és egy negyed hin egy bárány mellé. Ez a hónapos egészen égőáldozat minden hónap kezdetén, az esztendőnek hónapjai szerint. 15 És egy kecskebakot is készítsetek el bűnért való áldozatul az Úrnak, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak italáldozatával egyben. 16 Az első hónapban pedig, a hónapnak tizennegyedik napján az Úrnak páskhája van. [2Móz. 12,3. 6-11.](#) 17 És e hónapnak tizenötödik napján is ünnep van; hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek. [3Móz. 23,6.](#) 18 Első napon legyen szent gyülekezés; semmi robota munkát ne végezzetek, [3Móz. 23,7.](#) 19 Hanem tűzáldozatul egészen égőáldozatot vigyetek az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, egy esztendő bárányt hetet, a melyek épek legyenek. 20 És azoknak ételáldozata olajjal elegyített lisztláng legyen; három tizedrész efát tegyetek egy tulok mellé, és két tizedrészt egy kos mellé. 21 Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt tegyetek, a hét bárány szerint. **22 És bűnért való áldozatul egy bakot, hogy engesztelés legyen értetek.** 23 A reggeli egészen égőáldozaton kívül, (a mely szüntelen való égőáldozat) készítsétek el ezeket. 24 Ezek szerint készítsetek naponként hét napon át kenyeret, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak; a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül készíttessék az, annak italáldozatjával egyben. 25 A hetedik napon is legyen néktek szent gyülekezésetek; semmi robota munkát ne végezzetek. **26 A zsengek napján is, a mikor új ételáldozatot visztek az Úrnak a ti hetes ünnepeteken: szent gyülekezésetek legyen néktek;** semmi robota munkát ne végezzetek. [2Móz. 23,16.](#) 27 Hanem vigyetek kedves illatú egészen égőáldozatot az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, és esztendő bárányt hetet. 28 És azokhoz való ételáldozatul olajjal elegyített háromtized efa lisztlángot egy tulok mellé, két tizedet egy kos mellé. 29 Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt, a hét bárány szerint. 30 Egy kecskebakot is, hogy engesztelés legyen értetek. 31 A szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján kívül készítsétek ezeket: épek legyenek, azoknak italáldozatjokkal egyben.

4Móz 29

1 A hetedik hónapban pedig a hónapnak első napján szent gyülekezésetek legyen néktek. Semmi robota munkát ne végezzetek; **kürt zengésének napja** legyen az néktek. [3Móz. 23,24.](#) 2 És készítsetek el kedves illatú egészen égőáldozatot az Úrnak, egy fiatal tulkot, egy kost, esztendő ép bárányt hetet. 3 És azokhoz ételáldozatul olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé, két tizedrészt a kos mellé; 4 És egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint; 5 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, hogy engesztelés

legyen értetek, 6 az újhord egészen égőáldozatján és annak ételáldozatján kívül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján, és azoknak italáldozatjokon kívül, az ő rendjök szerint, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. **7 E hetedik hónapnak tizedik napján is szent gyülekezések legyen néktek;** és sanyargassátok meg magatokat, semmi munkát ne végezzetek; [3Móz. 16,29-33](#). 8 És vigyetek az Úrnak kedves illatú egészen égőáldozatul: egy fiatal tulkot, egy kost, esztendősbáránnyt hetet, épek legyenek; 9 És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé; két tizedrészt az egy kos mellé; 10 Egy-egy tizedrészt egy-egy báránnyal mellé, a hét bárány szerint. 11 Egy kecskebakot bűnért való áldozatul, az engesztelésre való bűnáldozaton kívül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatán és azoknak italáldozatjokon kívül. **12 A hetedik hónapnak tizenötödik napján is szent gyülekezések legyen néktek; semmi robota munkát ne végezzetek, és az Úrnak ünnepét hét napon ünnepeljétek.** [3Móz. 23,34. 43](#). 13 És vigyetek az Úrnak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, esztendősbáránnyt tizennégyet, épek legyenek. 14 És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített lisztlángból három tizedrészt efát egy-egy tulok mellé, a tizenhárom tulok szerint, két tizedrészt egy-egy kos mellé, a két kos szerint. 15 És egy-egy tizedrészt minden báránnyal mellé, a tizennégy bárány szerint. 16 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 17 Másodnapon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép báránnyt, esztendősbáránysöket. 18 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé, a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint. 19 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és azoknak italáldozatjokon kívül. 20 Harmadnap pedig **tizenegy fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép báránnyt, esztendősbáránysöket.** 21 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 22 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 23 Negyednapon pedig tíz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép báránnyt, esztendősbáránysöket. 24 Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 25 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 26 És ötödnapon kilencz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép báránnyt, esztendősbáránysöket: 27 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, azoknak számok szerint, a szokás szerint. 28 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 29 És hatodnapon nyolcz tulkot, két kost, tizennégy ép báránnyt, esztendősbáránysöket. 30 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 31 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 32 És hetedik napon hét tulkot, két kost, tizennégy ép báránnyt, esztendősbáránysöket; 33 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 34 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. **35 Nyolczadnapon bezáró ünnepetek legyen néktek, semmi robota munkát ne végezzetek;** [3Móz. 23,36](#). 36 Hanem vigyetek az Úrnak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: egy tulkot, egy kost, hét ép báránnyt, esztendősbáránysöket; 37 Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kos mellé, és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint; 38 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül. 39 Ezeket áldozzátok az Úrnak a ti ünnepeiteken, azokon kívül, a miket fogadásból, és szabad akaratból áldoztok, a ti egészen égőáldozataitokul, ételáldozataitokul, italáldozataitokul, és hálaáldozataitokul. 40 És megmondá Mózes Izráel fiainak mind azokat, a melyeket az Úr parancsolt vala Mózesnek.

4Móz 30

Férj és feleség

1 És szóla Mózes az Izráel fiai közt lévő **törzsek fejeinek**, mondván: Ez az a beszéd, a melyet parancsolt az Úr: 2 Ha valamely férfi fogadást fogad az Úrnak, vagy esküt tesz, hogy lekötelezze magát valami kötésre: meg ne szegje az ő szavát; a mint az ő szájából kijött, egészen úgy cselekedjék. 5Móz. 23,21. Zsolt. 116,14. Bir. 11,30-39. 3 Ha pedig asszony fogad fogadást az Úrnak, és kötésre kötelezi le magát az ő atyjának házában az ő fiatalságában; 4 És hallja az ő atya az ő fogadását, vagy kötelezését, a melylyel lekötelezte magát, és nem szól arra az ő atya: akkor megáll minden ő fogadása, és minden kötelezés is, a melylyel lekötelezte magát, megálljon. 5 Ha pedig megtiltja azt az ő atya azon a napon, a melyen hallotta: nem áll meg semmi fogadása és kötelezése, a melylyel lekötelezte magát, és az Úr is megbocsát néki, mert az ő atya tiltotta meg azt. 6 Ha pedig férjhez megy, és így terhelik őt az ő fogadásai vagy ajkán kiszalasztott szava, a melylyel lekötelezte magát; 7 És hallja az ő férje, és nem szól néki azon a napon, a melyen hallotta azt: akkor megállanak az ő fogadásai, és az ő kötelezései is, a melyekkel lekötelezte magát, megálljanak. 8 Ha pedig azon a napon, a melyen hallja a férje, megtiltja azt: akkor erőtlenné teszi annak fogadását, a melyet magára vett, és az ő ajakinak kiszalasztott szavát, a melylyel lekötelezte magát; és az Úr is megbocsát néki. 9 Az özvegy asszonynak pedig és az elválnak minden fogadása, a melylyel lekötelezi magát, megáll. 10 Ha pedig az ő férjének házában tesz fogadást, vagy esküvéssel kötelezi magát valami kötésre: 11 Ha hallotta az ő férje és nem szólt arra, nem tiltotta meg azt: akkor annak minden fogadása megáll, és minden kötelezése, a melylyel lekötelezte magát, megálljon. 12 De ha a férje teljesen erőtlenné teszi azokat azon a napon, a melyen hallotta: nem áll meg semmi, a mi az ő ajakin kijött, sem fogadása, sem az ő maga lekötelezése; az ő férje erőtlenné tette azokat, és az Úr megbocsát néki. 13 Minden fogadását, és minden esküvéssel való kötelezését a maga megsanyargattatására, a férje teszi erőssé, és a férje teszi azt erőtlenné. 14 Hogyha nem szólván nem szól néki a férje egy naptól fogva más napig, akkor megerősíti minden fogadását, vagy minden kötelezését, a melyeket magára vett; megerősíti azokat, mert nem szól néki azon a napon, a melyen hallotta azt. 15 Ha pedig azután teszi erőtelenné azokat, minekutána hallotta vala: ő hordozza az ő bűnének terhét. **16 Ezek azok a rendelkezések, a melyeket parancsolt az Úr Mózesnek, a férj és az ő felesége között, az atya és leánya között, mikor még fiatalságában az ő atyjának házában van.**

4Móz 31

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Állj bosszút Izráel fiaiért a Midiánitákon, azután a te népeidhez takaríttatol.** rész 25,17. 18. 3 Szóla azért Mózes a népnek, mondván: Készítsétek fel magatok közül a viadalra való embereket, és induljanak Midián ellen, hogy bosszút álljanak az Úrért Midiánon. 4 Ezret-ezret egy-egy törzsből, Izráelnek minden törzséből küldjétek a hadba. 5 Kiválogatának azért Izráel ezereiből, ezeret törzsenként, **tizenkét ezeret**, viadalra készítet. 6 És elküldé őket Mózes, törzsenként ezeret-ezeret a hadba, és velök Fineást, Eleázár papnak fiát is a hadba; és **a szent edények és a riadó kürtök valának az ő keze alatt.** 7 És harcolának Midián ellen, a miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, és minden férfiút megölének. 5Móz. 20,13. 8 A Midián királyait is megölék, azoknak levágott népeivel egybe: Evit, Rékemet, Czúrt, Húrt, és Rebát, Midiánnak öt királyát; és Bálámot a Beór fiát is megölék fegyverrel. 4Móz. 22,5. 35. 24,3-24. vers 16. 9 És fogságba vivék Izráel fiai a Midiániták feleségeit és azoknak kisdedeit, és azoknak minden barmát és minden nyáját, és minden vagyonát prédára veték. 10 Minden városukat pedig az ő lakhelyeik szerint, és minden falvaikat tűzzel megégeték. 11 És elvivének minden ragadományt és minden prédát mind emberekből, mind barmokból. 12 És vivék Mózeshez és Eleázár paphoz, és Izráel fiainak gyülekezetéhez a foglyokat, a prédát és a ragadományokat a táborba, a mely a Moáb mezőségén vala a Jordán mellett, Jérikhó átellenében. 13 Kimenének azért Mózes és Eleázár pap, és a

gyülekezetnek minden fejedelme ő eléjük a táboron kívül. 14 És megharaguvék Mózes a hadnak vezetőire, az ezredesekre és századosokra, a kik megjöttek vala a harcyról. 15 És monda nékik Mózes: Megtartottátok-e életben mind az asszonyokat? 16 Ímé ők voltak, a kik Izráel fiait Bálám tanácsából hűtlenségre bírták az Úr ellen a Peór dolgában; és lőn csapás az Úr gyülekezetén. rész 25,2. 3. 17 Most azért öljetek meg a kisdedek közül minden fineműt; és minden asszonyt is, a ki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljete. **JAJ!** 18 Minden leánygyermeket pedig, a kik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak. Bir. 21,11. 12. 19 Ti pedig maradjatok a táboron kívül hét napig; a ki megölt valakit, és a ki hullát érintett, mind tisztítsátok meg magatokat harmad és hetednapon, magatokat és foglyaitokat. rész 19,11. 12. 20 Minden ruhát, minden bőrből való eszközt, minden kecskeszőrből való készítményt és minden faedényt; tisztítsátok meg magatokat. 21 És monda Eleázár pap a vitézeknek, a kik elmentek vala a hadba: Ez a törvény rendelése, a melyet parancsolt vala az Úr Mózesnek: 22 Az aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, az ónt és ólmot bizonyára; 23 Minden egyebet is, a mi állja a tüzet, vigyetek át a tűzön, és megtisztítatik, de a tisztító vízzel is tisztíttassék meg; mindazt pedig, a mi nem állja a tüzet, vízen vigyéték át. 24 Ruháitokat pedig mossátok meg a hetedik napon, és tiszták lesztek: és azután bemehettek a táborba. 25 Újra szóla az Úr Mózesnek, mondván: 26 Vedd számba az elfoglalt prédát, mind emberben, mind baromban, te és Eleázár, a pap, és a gyülekezet atyáinak fejei. 27 És oszszad a prédát két részre: a hadakozók között, a kik hadba mentek, és az egész gyülekezet között. 1Sám. 30,24. 28 És végy részt az Úrnak a hadakozó férfiakról, akik hadba mentek: ötszázból egy lelket, az emberek közül, az ökrök közül, a szamarak közül, és a juhok közül. 29 Azoknak fele részéből vegyéték, és adjad Eleázárnak, a papnak, felemelt áldozatul az Úrnak. 30 Az Izráel fiainak járó fele részből pedig egy elfogottat végy ötvenből: emberekből, ökrökből, szamarakból, juhokból, és minden baromból; és adjad azokat a lévítáknak, a kik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére. 31 És úgy cselekedék Mózes és Eleázár, a pap, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. 32 És vala az a préda, azaz annak a zsákmánynak maradéka, a mit a hadakozó nép zsákmányolt: hatszáz hetvenöt ezer juh. 33 És hetvenhét ezer ökör. 34 És hatvanegy ezer számár. 35 Emberi lélek pedig: **a leányok közül, a kik nem ismertek vala férfival való egyesülést, ilyen lélek összesen harminczkét ezer.** 36 Vala pedig az egyik fele, azoknak része, a kik hadba mentek vala: számszerint háromszáz harminczhét ezer és ötszáz juh. 37 Vala pedig az Úrnak része a juhokból: hatszáz és hetvenöt. 38 Az ökör pedig: harminczhat ezer; és azokból az Úrnak része: hetvenkettő. 39 És a számár: harmincz ezer és ötszáz; azokból az Úrnak része: hatvanegy. 40 Emberi lélek pedig tizenhat ezer; és azokból az Úrnak része: harminczhét lélek. 41 És adá Mózes az Úrnak részét felemelt áldozatul Eleázárnak, a papnak, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. rész 18,8-14. 42 Az Izráel fiainak eső másik fele részből pedig, a melyet elválasztott Mózes a hadakozó férfiakétól. 43 (Vala pedig a gyülekezetre eső felerész juhokból: háromszáz harminczhét ezer és ötszáz; 44 Ökör: harminczhat ezer; 45 Számár: harmincz ezer és ötszáz; 46 Emberi lélek: tizenhat ezer.) 47 Az Izráel fiainak eső fele részből pedig egy elfogottat vett Mózes ötvenből, az emberekből és a barmokból; és adá azokat a lévítáknak, a kik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek. 48 És járulának Mózeshez a had ezereinek vezetői, az ezredesek és századosok. 49 És mondanak Mózesnek: Szolgáid megszámlálták a hadakozó férfiakat, a kik a mi kezünk alatt voltak, és senki közülünk el nem vezett. 50 Hoztunk azért az Úrnak való áldozatul kiki a mit talált: aranyeszközöket, karlánczokat, karpereczeket, gyűrűket, fülönfüggőket, nyaklánczokat, hogy engesztelést végezzünk a mi lelkünkért az Úr előtt. 51 És elvevé Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat ő tőlök, és a megkészített eszközöket is mind. 52 És mindaz az arany, a melyet felemelt áldozatul vivének az Úrnak, tizenhat ezer hétszáz és ötven siklus vala az ezredesektől és századosoktól. 53 A hadakozó férfiak közül kiki magának zsákmányolt. 54 Miután elvette vala Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat az

ezeredeseiktől és századosoktól, bevivék azt a gyülekezetnek sátorába, Izráel fiaira való emlékeztetőül az Úr elé.

4Móz 32

1 Rúben fiainak pedig és Gád fiainak igen sok barmok vala. Mikor látták a Jázér földét és a Gileád földét, hogy ímé az a hely marhatartani való hely: 2 Eljövének Gád fiai és Rúben fiai, és szólának Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, és a gyülekezet fejedelmeinek, mondván: 3 Atárót, Díbon, Jázér, Nimra, Hesbon, Elealé, Sebám, Nébó és Béon: 4 A föld, a melyet megvert az Úr az Izráel fiainak gyülekezete előtt, baromtartó föld az; a te szolgálidnak pedig sok marhájok van. 5 És mondának: Hogyha kedvet találtunk a te szemeid előtt, adassék ez a föld a te szolgálidnak örökségül, ne vígy minket át a Jordánon. 6 Mózes pedig monda a Gád fiainak és Rúben fiainak: Avagy a ti atyátokfiai hadakozni menjenek, ti pedig itt maradjatok? 7 És miért idegenítitek el Izráel fiainak szívét, hogy által ne menjenek a földre, a melyet adott nekik az Úr? 8 A ti atyáitok cselekedtek így, mikor elbocsátám őket Kádes-Bárneából, hogy nézzék meg azt a földet; [rész 13,3. 4. 5Móz. 1,22.](#) 9 Mert felmentek az Eskól völgyéig, és megnézték a földet, és elidegeníték Izráel fiainak szívét, hogy be ne menjenek arra a földre, a melyet adott vala nekik az Úr. [rész 13,32-34.](#) 10 Azért megharaguvék az Úr azon a napon, és megesküvék, mondván: 11 Nem látják meg azok az emberek, a kik feljöttek Egyiptomból, húsz esztendőstől fogva és feljebb, azt a földet, a mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivelhogy nem tökéletesen jártak én utánam; [rész 14,28-30.](#) 12 Kivéve a Kenizeus Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuet, a Nún fiát, mivelhogy tökéletesen jártak az Úr után. 13 És megharaguvék az Úr Izráelre, és bujdosatá őket a pusztában negyven esztendeig; míg megemészteték az egész nemzetség, a mely gonoszt cselekedett vala az Úr szemei előtt. **14 És ímé feltámadtatok a ti atyáitok helyett, bűnös emberek maradékai, hogy az Úr haragjának tüztét még öregbítsétek Izráel ellen. ATYA-FIÚ** **TIPOLOGIA** 15 Hogyha elfordultok az ő utaitól, még tovább is otthagytok őt a pusztában, és elvesztitek mind az egész népet. 16 És járulának közelebb ő hozzá, és mondának: Barmainknak juhaklokat építünk itt, és a mi kicsinyeinknek városokat; 17 Magunk pedig felfegyverkezve, készséggel megyünk Izráel fiai előtt, míg beviszszük őket az ő helyökre; gyermekeink pedig a kerített városokban maradnak e földnek lakosai miatt. [Józs. 4,12. Józs. 4,12.](#) 18 Vissza nem térünk addig a mi házainkhoz, a míg Izráel fiai közül meg nem kapja kiki az ő örökségét. 19 Mert nem veszünk mi részt az örökségben ő velök a Jordánon túl és tovább, mivelhogy meg van nekünk a mi örökségünk a Jordánon innen napkelet felől. 20 És monda nekik Mózes: Ha azt cselekszitek, a mit szóltok; ha az Úr előtt készültök fel a hadra; 21 És átmegy közületek minden fegyveres a Jordánon az Úr előtt, míg kiűzi az ő ellenségeit maga előtt; 22 És csak azután tértek vissza, ha az a föld meghódol az Úr előtt: akkor ártatlanok lesztek az Úr előtt, és Izráel előtt, és az a föld birtokotokká lesz néktek az Úr előtt. **23 Hogyha nem így cselekesztek, ímé vétkeztek az Úr ellen; és gondoljátok meg, hogy a ti bűnötök nek büntetése utólr benneteket! HARC RITMUS, HÁBORÚ** 24 Építsetek magatoknak városokat a ti kicsinyeitek számára, és a ti juhaitoknak aklokat; de a mit fogadtatok, azt megcselekedjétek. 25 És szólának Gád fiai és Rúben fiai Mózesnek, mondván: A te szolgálid úgy cselekesztek, a mint az én Uram parancsolja. 26 A mi kicsinyeink, feleségeink, juhaink és mindenféle barmaink ott lesznek Gileád városaiban; 27 A te szolgálid pedig átmennek mindnyájan hadra felkészülve, harcolni az Úr előtt, a miképen az én Uram szól. 28 Parancsot ada azért ő felőlök Mózes Eleázárnak, a papnak, és Józsueknak a Nún fiának, és az Izráel fiai törzseiből való atyák fejének, [Józs. 1,1.](#) 29 És monda nekik Mózes: Ha átmennek a Gád fiai és a Rúben fiai veletek a Jordánon, mindnyájan hadakozni készen az Úr előtt, és meghódol a föld ti előttetek: akkor adjátok nekik a Gileád földét birtokul. 30 Ha pedig nem mennek át fegyveresen veletek, akkor veletek kapjanak birtokot a Kanaán földén. 31 És felelének a Gád fiai és a Rúben fiai, mondván: A mit mondott az Úr a te szolgálidnak, akképen

cselekeszünk. 32 Mi átmegyünk fegyveresen az Úr előtt a Kanaán földére, de miénk legyen a mi örökségünknek birtoka a Jordánon innen. 33 Nékik adá azért Mózes, tudniillik a Gád fiainak, a Rúben fiainak és a József fiának, Manasse féltörzsének, Szihonnak, az Emoreusok királyának országát, és Ógnak, Básán királyának országát; azt a földet az ő városaival, határaival, annak a földnek városait köröskörül. [5Móz. 3,12. 13. Józs. 13,8. 15,24. 29.](#) 34 És megépíték a Gád fiai Dibont, Ataróthot, Aroért, 35 Atróth-Sofánt, Jázért, Jogbehát, 36 Beth-Nimrát, és Beth-Haránt, kerített városokat juhaklokkal egyben. 37 A Rúben fiai pedig megépíték Hesbont, Elealét, Kirjáthaimot, 38 Nébót, Baál-Meont, (változtatott néven nevezve) és Sibmát. És új neveket adának a városoknak, a melyeket építének. 39 Mákirnak, a Manasse fiának fiai pedig Gileádba vonulának, és bevevék azt, és kiüzék az Emoreust, a ki ott vala. 40 Adá azért Mózes Gileádot Mákirnak, a Manasse fiának, és lakozék abban. [1Móz. 50,23.](#) 41 Jáir pedig, a Manasse fia elméne, és bevevé azoknak falvait, és hívá azokat Jáir falvainak. [1Krn. 2,22.](#) 42 Nóbah is elméne, és bevevé Kenáthot és annak városait, és hívá azt Nóbáhnak, a maga nevéből.

4Móz 33

HELYEK RITMIKUS FELSOROLÁSA: ELINDULTAK...TÁBORT ÜTÖTTEK, ELINDULTAK...TÁBORT ÜTÖTTEK... KÖZBEVETÉS NÉHÁNY FONTOS MONDAT

1 Ezek Izráel fiainak szállásai, a kik kijövének Égyiptom földéből az ő seregeik szerint Mózes és Áron vezetése alatt. 2 (Megírá pedig Mózes az ő kijövetelöket az ő szállásaik szerint, az Úrnak rendeletére.) Ezek az ő szállásaik, az ő kijövetelök szerint. **3 Elindulásnak Rameszeszből** az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A páscha után való napon jövének ki Izráel fiai felemelt kézzel, az egész Égyiptom láttára. [2Móz. 12,37.](#) 4 (Az egyiptombeliek pedig temetik vala azokat a kiket megölt vala az Úr ő közöttök, minden elsőszülött jö ket; az isteneiken is ítéletet tartott vala az Úr.) [2Móz. 12,12.](#) 5 És elindulásnak Izráel fiai Rameszeszből, és tábort ütének Szukkótban. 6 És elindulásnak Szukkótból, és tábort ütének Ethámban, a mely van a pusztának szélén. [2Móz. 13,20.](#) 7 És elindulásnak Ethámból, és fordulának Pihahiróth felé, a mely van Baál-Czefon előtt, és tábort ütének Migdol előtt, [2Móz. 14,2.](#) 8 És elindulásnak Pihahiróthból, és átmenének a tenger közepén a pusztába; és menének három napi járásnyira az Ethám pusztáján; és tábort ütének Márában. [2Móz. 15,23.](#) 9 És elindulásnak Márából, és jutának Élimbe; Élimben pedig vala tizenkét kútfő és hetven pálmafa; és tábort ütének ott. [2Móz. 15,27.](#) 10 És elindulásnak Élimből, és tábort ütének a Veres tenger mellett. 11 És elindulásnak a Veres tengertől, és tábort ütének a Szin pusztájában. [2Móz. 16,1.](#) 12 És elindulásnak a Szin pusztájából, és tábort ütének Dofkában. 13 És elindulásnak Dofkából, és tábort ütének Álúsban. 14 És elindulásnak Álusból, és tábort ütének Refidimben, de nem vala ott a népnek inni való vize. [2Móz. 17,1.](#) 15 És elindulásnak Refidimből, és tábort ütének a Sinai pusztájában. [2Móz. 19,1.](#) 16 És elindulásnak a Sinai pusztájából, és tábort ütének Kibrót-Thaavában. [rész 11,34. 35.](#) 17 És elindulásnak Kibrót-Thaavából, és tábort ütének Haseróthban. [rész 11,35.](#) 18 És elindulásnak Haseróthból, és tábort ütének Rithmában. 19 És elindulásnak Rithmából, és tábort ütének Rimmon-Péreczben. 20 És elindulásnak Rimmon-Péreczből, és tábort ütének Libnában. 21 És elindulásnak Libnából, és tábort ütének Risszában. 22 És elindulásnak Risszából, és tábort ütének Kehélátban. 23 És elindulásnak Kehélátból, és tábort ütének a Séfer hegyénél. 24 És elindulásnak a Séfer hegyétől és tábort ütének Haradában. 25 És elindulásnak Haradából, és tábort ütének Makhélóthban. 26 És elindulásnak Makhélóthból, és tábort ütének Tháhátban. 27 És elindulásnak Tháhátból, és tábort ütének Thárahban. 28 És elindulásnak Thárahból, és tábort ütének Mitkában. 29 És elindulásnak Mitkából, és tábort ütének Hasmonában. 30 És elindulásnak Hasmonából, és tábort ütének Moszéróthban. 31 És elindulásnak Moszéróthból, és tábort ütének Bené-Jaakánban. 32 És elindulásnak Bené-Jaakánból, és tábort ütének Hór-Hagidgádban. 33 És elindulásnak Hór-

Hagidgádból, és táborni uténeket Jotbathában. 34 És elindulának Jotbathából, és táborni uténeket Abronában. 35 És elindulának Abronából, és táborni uténeket Eczjon-Geberben. 36 És elindulának Eczjon-Geberből, és táborni uténeket Czin pusztájában; ez Kádes. [rész 20,1](#). 37 És elindulának Kádesből, és táborni uténeket a Hór hegyénél, az Edom földének szélén. [rész 20,22-29](#). 38 **Felméne pedig Áron, a pap, a Hór hegyére az Úr rendelése szerint, és meghala ott a negyvenedik esztendőben, Izráel fiainak Egyiptom földéből való kijövetelök után, az ötödik hónapban, a hónap elsején.** 39 **Áron pedig száz és huszonhárom esztendős vala, mikor meghala a Hór hegyén.** 40 Hallott pedig a Kananeus, Arad királya (ez pedig dél felől lakozik vala a Kanaán földén) Izráel fiainak jövetele felől. [rész 21,1](#). 41 És elindulának a Hór hegyétől, és táborni uténeket Czalmonában. 42 És elindulának Czalmonából, és táborni uténeket Púnonban. 43 És elindulának Púnonból, és táborni uténeket Obothban. 44 És elindulának Obothból, és táborni uténeket Ijé-Abárimban, a Moáb határán. [rész 21,10. 11](#). 45 És elindulának Ijé-Abárimból, és táborni uténeket Dibon-Gádban. 46 És elindulának Dibon-Gádból, és táborni uténeket Almon-Diblathaimban. 47 És elindulának Almon-Diblathaimból, és táborni uténeket az Abarim hegységnél, Nébó ellenében. [5Móz. 32,49. 50](#). 48 És elindulának az Abarim hegységétől, és táborni uténeket a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jérikhó ellenében. 49 Táborni uténeket pedig a Jordán mellett, Beth-Hajjesimóthtól Abel-Hassittimig, a Moáb mezőségén. [Józs. 2,1](#). 50 És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jerikhó ellenében, mondván: 51 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: **Mikor átmentek ti a Jordánon a Kanaán földre: 52 Űzzétek ki akkor a földnek minden lakosát a ti színetek elől, és vessétek el minden írott képeiket, és minden ő öntött bálványképeiket is elveszessétek, és minden magaslataikat rontsátok el! [5Móz. 20,16-18](#). † [5Móz. 7,2. 3. 5](#). 53 Űzzétek ki a földnek lakóit, és lakozzatok abban; mert néktek adtam azt a földet, hogy bírjátok azt. 54 Azt a földet pedig sorsvetés által vegyétek birtokotokba a ti nemzetségeitek szerint. A nagyobb számúnak nagyobbítsátok az ő örökségét, a kisebb számúnak kisebbítsd az ő örökségét. A hová a sors esik valaki számára, az legyen az övé. A ti atyáitoknak törzsei szerint vegyétek át birtokotokat. [rész 26,54. 55](#). 55 Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait a ti színetek elől, akkor, a kiket meghagytok közülök, szálkákká lesznek a ti szemeitekben, és tövisökké a ti oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön, a melyen lakoztok. [2Móz. 34,12-16](#). [Józs. 23,13](#). 56 És akkor a miképen gondoltam, hogy cselekszem azokkal, úgy cselekszem majd veletek.**

4Móz 34

A HATÁROK MEGSZABÁSA

1 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: **2 Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Hogyha bementek ti a Kanaán földre; (ez a föld, a mely örökségül esik néktek, tudniillik a Kanaán földje az ő határai szerint), 3 Akkor legyen a ti déli oldalatok a Czin pusztájától** fogva Edom határáig, és legyen a ti déli határotok a Sós tenger végétől napkelet felé. [Józs. 15,1. 2](#). 4 És kerüljön a határ dél felől az Akrabbim hágójáig, és menjen át Czinig, és a vége legyen Kádes-Barneától délre; és menjen tova Haczar-Adárig, és menjen át Aczmonig. [Józs. 15,3](#). 5 Azután kerüljön a határ Aczmontól Egyiptom patakáig, a vége pedig a tengernél legyen. [1Móz. 15,18](#). 6 A napnyugoti határotok pedig legyen néktek a nagy tenger; ez legyen néktek a napnyugoti határotok. 7 Ez legyen pedig a ti északi határotok: a nagy tengertől fogva vonjatok határt a Hór hegyének. 8 A Hór hegyétől vonjatok határt a Hamáthba való bejárásig; a határnak vége pedig Czedádnál legyen. 9 És tovamenjen a határ Zifronig, a vége pedig Haczar-Enán legyen. Ez legyen néktek az északi határotok. 10 A napkeleti határt pedig vonjátok Haczar-Enántól Sefámig. 11 És hajoljon le a határ Sefámtól Ribláig, Aintól napkeletre; és újra hajoljon le a határ, és érje a Kinnéreth tenger partját napkelet felé. 12 Azután hajoljon le a határ a Jordán felé, a vége pedig a Sós tenger legyen. Ez legyen a ti földetek az ő határai szerint köröskörül. 13 És parancsolta Mózes Izráel fiainak, mondván: Ez az a föld, a

melyet sors által vesztek birtokotokba, a mely felől parancsot ada az Úr, hogy adjam azt kilencz törzsnek, és fél törzsnek; 14 Mert megkapták a Rúbeniták fiainak törzse az ő atyáiknak háza szerint, a Gáditák fiainak törzse, az ő atyáiknak háza szerint, és a Manasse fél törzse is, megkapták az ő örökségöket. 15 Két törzs és egy fél törzs megkapta az ő örökségét a Jordánon túl, Jérikhó ellenében napkelet felől. [rész 32,5-33.](#) 16 Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: **17 Ezek azoknak a férfiaknak nevei, a kik örökségül fogják néktek elosztani azt a földet: Eleázár, a pap, és Józsué, a Nún fia. [Józs. 14,1.](#) 18 És törzsenként egy-egy fejedelmet vegyetek mellétek a földnek örökségül való elosztására. 19 Ezek a férfiaknak nevei: a Júda törzséből Káleb, a Jefunné fia. 20 A Simeon fiainak törzséből Sámuel, az Ammihúd fia. 21 A Benjámin törzséből Elidád, a Kiszlon fia. 22 A Dán fiainak törzséből Bukki fejedelem, a Jógli fia. 23 A József fia közül, a Manasse fiainak törzséből Hanniél fejedelem, az Efód fia. 24 Az Efraim fiainak törzséből Kemuél fejedelem, a Siftán fia. 25 És a Zebulon fiainak törzséből Eliczáfán fejedelem, a Parnák fia. 26 És az Izsakhár fiainak törzséből Paltiel fejedelem, az Azzán fia. 27 És az Áser fiainak törzséből Akhíhúd fejedelem, a Selómi fia. 28 És a Nafthali fiainak törzséből Pédahél fejedelem, az Ammihúd fia. 29 Ezek azok, a kiknek megparancsolá az Úr, hogy örökséget osztsanak Izráel fiainak a Kanaán földén.**

4Móz 35

LEVITÁK VÁROSAI

1 És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván: **2 Parancsold meg Izráel fiainak, hogy adjanak a lévitáknak az ő örökségi birtokukból lakásra való városokat;** a városokhoz pedig adjatok azok környékén legelőt is a lévitáknak; [Józs. 21,2. 3.](#) 3 Hogy legyenek nekik a városok lakóhelyekül, a legelők pedig legyenek az ő barmaiknak, jószágaiknak és mindenféle állatjoknak. 4 És azoknak a városoknak legelői, a melyeket a lévitáknak adtok, a város falától és azon kívül, ezer singnyire legyenek köröskörül. 5 Mérjetez azért a városon kívül, napkelet felől két ezer singet, dél felől is kétezer singet, napnyugot felől kétezer singet, és észak felől kétezer singet; és a város legyen középben. Ez legyen számukra a városok legelője. 6 A városok közül pedig, a melyeket a lévitáknak adtok, hat legyen menedékváros, a melyeket azért adjatok, hogy oda szaladjon a gyilkos; és azokon kívül adjatok negyvenkét várost. [Józs. 21,21. vers 11.](#) **7 Mind a városok, a melyeket adnotok kell a lévitáknak, negyvennyolc város, azoknak legelőivel egyben.** 8 A mely városokat pedig Izráel fiainak örökségéből adtok, azokhoz attól, a kinek több van, többet vegyetek, és attól, a kinek kevesebb van, kevesebbet vegyetek; **mindenik az ő örökségéhez képest, a melyet örökül kapott, adjon az ő városaiból a lévitáknak.** 9 És szóla az Úr Mózesnek, mondván: 10 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Mikor átmentek ti a Jordánon a Kanaán földre: 11 Válaszszatok ki magatoknak városokat, a melyek menedékvárosaitok legyenek, hogy oda szaladjon a gyilkos, a ki történetből öl meg valakit. [Józs. 20,2-6. 2Móz. 21,13. 14. vers 15.](#) 12 És legyenek azok a ti városaitok menedékül a vérbosszuló ellen, és ne haljon meg a gyilkos, míg ítéletre nem áll a gyülekezet elé. 13 A mely városokat pedig oda adtok, azok közül hat legyen néktek menedékvárosul. 14 Három várost adjatok a Jordánon túl, és három várost adjatok a Kanaán földén; menedékvárosok legyenek azok. 15 Izráel fiainak és a jövevénynek, és az ő közöttök lakozónak menedékül legyen az a hat város, **hogy oda szaladjon az, a ki történetből öl meg valakit.** [3Móz. 25,35. 5Móz. 19,4. 5.](#) 16 De ha valaki vaseszközzel úgy üt meg valakit, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. [2Móz. 21,14.](#) 17 És ha kézben levő kövel, a melytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. 18 Vagy ha kézben lévő faeszközzel, a melytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. 19 A vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost; mihielyt találkozik vele, ölje meg azt. 20 Hogyha gyűlölségből taszítja meg őt, vagy szántsándékkal úgy hajít valamit reá, hogy meghal; [5Móz. 19,11. 13. 2Móz. 21,14.](#) 21 Vagy ellenségeskedésből kezével üti meg azt úgy, hogy meghal: halállal lakoljon az, a ki ütötte;

gyilkos az; a vérbosszuló rokon ölje meg azt a gyilkost, mihelyt találkozik vele. [5Móz. 19,11. 13. 2Móz. 21,14.22](#) Ha pedig hirtelenségből, ellenségeskedés nélkül taszítja meg őt; vagy nem szántszándékból hajít reá akármiféle eszközt; 23 Vagy akármiféle követ, a melytől meghalhat, úgy ejt valakire, a kit nem látott, hogy meghal, holott nem volt ő annak ellensége, sem nem kereste annak vesztét: 24 Akkor ítéljen a gyülekezet az agyonütő között és a vérbosszuló rokon között e törvények szerint. **25 És mentse ki a gyülekezet a gyilkost a vérbosszuló rokonnak kezéből, és küldje vissza azt a gyülekezet az ő menedékvárosába,** a melybe szaladott vala, és lakozzék abban, míg meghal a főpap, a ki felkenetett a szent olajjal. 26 Ha pedig kimegy a gyilkos az ő menedékvárosának határából, a melybe szaladott vala; **27 És találja őt a vérbosszuló rokon az ő menedékvárosának határán kívül, és megöli az a vérbosszuló rokon a gyilkost: nem lesz annak vére ő rajta;** 28 Mert az ő menedékvárosában kell laknia a főpap haláláig; a főpap halála után pedig visszatérhet a gyilkos az ő örökségének földére. 29 És legyenek ezek néktek ítéletre való rendelkezések a ti nemzetségeitek szerint, minden lakhelyeteken. 30 Ha valaki megöl valakit, tanúk szavára gyilkolják meg a gyilkost; de egy tanú nem lehet elég tanú senki ellen, hogy meghaljon. [5Móz. 17,6. 19,15.](#) 31 Az olyan gyilkos életéért pedig ne vegyetek el váltságot, a ki halálra való gonosz, hanem halállal lakoljon. 32 Attól se vegyetek váltságot, a ki az ő menedékvárosába szaladt, hogy visszamehessen és otthon lakozzék a főpap haláláig. 33 És meg ne fertőztessétek a földet, a melyben lestek; mert a vér, az megfertézteti a földet, és a földnek nem szerezhető engesztelés a vér miatt, a mely kiontatott azon, csak annak vére által, a ki kiontotta azt. 34 Ne tisztátalanítsd meg azért azt a földet, a melyben laktok, a melyben én is lakozom; mert én, az Úr, Izráel fiai között lakozom.

4Móz 36

1 Járulának pedig Mózeshez az atyák fejei a Gileád fiainak nemzetségéből, a ki Mákirnak, Manasse fiának fia vala, a József fiainak nemzetségéből, és szólának Mózes előtt és Izráel fiai atyáinak fejedelmei előtt. 2 És mondának: Az én uramnak megparancsolta az Úr, hogy sors által adja ezt a földet örökségül Izráel fiainak; de azt is megparancsolta az Úr az én Uramnak, hogy a mi atyáinkfiának, Czólofhádnak örökségét adja oda az ő leányainak. [rész 27,1-7. Józ. 17,3. 6.](#) 3 És ha Izráel fiai közül valamely más törzs fiaihoz mennek feleségül: elszakasztatik az ő örökségök a mi atyáink örökségétől, és oda csatoltatik az annak a törzsnek örökségéhez, a melynél feleségül lesznek; a mi örökségünk pedig megkisebbedik. 4 És mikor Izráel fiainál a kürtzengés ünnepe lesz, az ő örökségök akkor is annak a törzsnek örökségéhez csatoltatik, a melynél feleségül lesznek. **Eképen a mi atyáink törzseinek örökségéből vétetik el azok öröksége. 3Móz. 25,10-13.** 5 Parancsot ada azért Mózes Izráel fiainak az Úr rendelése szerint, mondván: A József fiainak törzse igazat szól. 6 Ez az, a mit parancsolt az Úr a Czólofhád leányai felől, mondván: A kihez jónak látják, ahhoz menjenek feleségül, de csak az ő atyjok törzsének háznépéből valóhoz menjenek feleségül, 7 Hogy át ne szálljon Izráel fiainak öröksége egyik törzsről a másik törzsre; hanem Izráel fiai közül kiki ragaszkodjék az ő atyái törzsének örökségéhez. 8 És minden leányzó, a ki örökséget kap Izráel fiainak törzsei közül, az ő atyja törzsebeli háznépéből valóhoz menjen feleségül, hogy Izráel fiai közül kiki megtartsa az ő atyáinak örökségét. 9 És ne szálljon az örökség egyik törzsről a másik törzsre, hanem Izráel fiainak törzsei közül kiki ragaszkodjék az ő örökségéhez. 10 A miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, a képen cselekedtek vala a Czólofhád leányai. [rész 27,1.](#) 11 Mert Makhla, Thircza, Hogla, Milkha és Nóa, a Czólofhád leányai, az ő nagybátyjok fiaihoz mentek vala feleségül; 12 A József fiának, Manassé fiainak nemzetségéből valókhöz mentek vala feleségül; és lón azoknak öröksége az ő atyjok nemzetségének törzsénél. 13 Ezek a parancsolatok és végzések, a melyeket Mózes által parancsolt az Úr Izráel fiainak, Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikhó ellenében.

Mózes ötödik könyve a törvény summája

5Móz 1

1 Ezek az igék, a melyeket szólott Mózes az egész Izráelnek, a Jordánon túl a pusztában, a mezőségen, a Veres tenger ellenében, Párán és Tófel, és Lábán és Haczeróth, és Dizaháb között. 2 Tizenegy napi járóföldön Hórebtől fogva, a Szeir hegyének menve, Kádes-Barneáig. [2Móz. 3,1. 2. † vers 19.](#) **3 Lőn pedig a negyvenedik esztendőben, a tizenegyedik hónapban, a hónapnak első napján, szóla Mózes az Izráel fiainak mind a szerint, a mint parancsolt vala az Úr néki azok felől.** 4 Minekutána megverte vala Szihont az Emoreusok királyát, a ki lakik vala Hesbonban, és Ógot, Básánnak királyát Edreiben, a ki lakik vala Asthárótban: [4Móz. 21,23-35.](#) 5 A Jordánon túl, a Moáb földén, kezdé Mózes magyarázni ezt a törvényt, mondván: [4Móz. 22,1.](#) 6 Az Úr, a mi Istenünk szólott nekünk a Hóreben, ezt mondván: Elég ideig laktatok e hegy alatt; 7 Forduljatok meg, és induljatok, és menjetek az Emoreusok hegyére, és annak minden szomszéd vidékére, a mezőségen, és a hegyes-völgyes földön, és dél felé, és a tengernek partján, a Kananeusok földére és a Libánusra, a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóig. 8 Ímé előtökbe adtam a földet; menjetek be, és bírjátok azt a földet, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja, és ő utánok az ő magvoknak. [1Móz. 15,18-21. 26,3. 28,13.](#) 9 És szólottam vala néktek abban az időben, ezt mondván: Nem viselhetlek egymagam titeket; [vers 12. 2Móz. 18,18. 25. 4Móz. 11,14.](#) **10 Az Úr, a ti Istenetek megsokasított titeket elannyira, hogy oly sokan vagytok ti most, mint az égnek csillagai.** 11 Az Úr, a ti atyáitoknak Istene szaporítson meg titeket ezerszerre is inkább mint most vagytok, és áldjon meg titeket, a miképen ígérte néktek! [2Sám. 24,3.](#) 12 Miképen viselhetném én egymagam a terheiteket és a ti bajaitokat és a ti pereiteket? [vers 9.](#) 13 Válaszszatok magatoknak bölcs, értelmes és a ti törzseitekben ismeretes férfiakat, és én azokat előljáróitokká teszem. 14 És felelétek nékem, és mondatok: Jó dolog, a mit mondál, hogy míveled azt. 15 Vevém azért a ti törzseiteknek főbbjeit, a bölcs és ismeretes férfiakat, és tevém őket előljáróitokká: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és tisztartókká, a ti törzseitek szerint. [2Móz. 18,25. 4Móz. 11,16. 17.](#) 16 És megparancsolám abban az időben a ti bírítóknak, mondván: Hallgassátok ki atyátokfiait, és ítéljetek igazságosan mindenkit, az ő atyjafiaival és jövevényeivel egyben. **17 Ne legyetek személyválogatók az ítéletben: kicsinyt úgy, mint nagyot hallgassatok ki; ne féljete senkitől, mert az ítélet az Istené;** a mi pedig nehéznek tetszik néktek, én előmbe hozzatok, és én meghallgatom azt. [3Móz. 19,15. 2Krón. 19,6. 8.](#) 18 És megparancsoltam néktek abban az időben mindent, a mit cselekedjete. 19 Azután elindulánk a Hórebtől, és bejártuk ama nagy és rettenetes pusztát, a melyet láttatok, az Emoreusok hegyének menve, a miképen parancsolta volt az Úr, a mi Istenünk nekünk; és eljutánk Kádes-Barneához. [4Móz. 13,1.](#) 20 És mondtam néktek: Eljutottatok az Emoreusok hegyéig, a melyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk. 21 Ímé elődbe adta az Úr, a te Istened ezt a földet: menj fel, bírad azt, a miképen megmondotta az Úr, a te atyáidnak Istene néked; ne félj, és meg ne rettenj! 22 Ti pedig mindnyájan hozzám járulátok és mondatok: **Küldjünk embereket előre, hogy kémleljék meg nekünk azt a földet, és hozzanak nekünk hírt az út felől, a melyen felmenjünk, és a városok felől, a melyekbe bevonuljunk.** 23 És tetszék nékem ez a beszéd, és vevék közületek tizenkét férfiút, minden törzsből egyet-egyet. [4Móz. 13,2. 3.](#) 24 És fordulának és felmenének a hegyre, és eljutának az Eskól völgyéig, és kikémlelék azt. [4Móz. 13,23-28.](#) 25 És vőnek kezeikbe annak a földnek gyümölcséből, és alá hozák hozzánk, és hírt hozának nekünk és mondanak: Jó az a föld, a

melyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk. 26 De ti nem akartatok felmenni; hanem pártot ütetek az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsa ellen. [4Móz. 14,2. 4.](#) 27 És zúgolódatok a ti sátoraitokban, és mondátok: mivelhogy gyűlöl minket az Úr, azért hozott ki minket Égyiptom földéből, hogy adjon minket az Emoreus kezébe, és elpusztítson minket. 28 Hová mennénk fel mi? A mi atyáinkfiai megrettenték a mi szíveinket, mondván: Az a nép nagyobb és szálasabb nálunknál; a városok nagyok és megerősítettek az égig; még Anák fiaikat is láttunk ott! [1Móz. 11,4. rész 9,1.](#) 29 Akkor mondtam néktek: Ne rettegjete és ne féljete azoktól; 30 Az Úr, a ti Istenetek, a ki elöttetek megy, ő hadakozik ti érettetek mind a szerint, a mint cselekedett vala veletek Égyiptomban a ti szemeitek előtt; [4Móz. 14,6. 9. 2Móz. 14,14-15. Józs. 10,14. 31](#) **És a pusztában, a hol láttad, hogy úgy hordozott téged az Úr, a te Istened, a miképen hordozza az ember az ő fiát, mind az egész úton, a melyen jártatok, míg jutátok e helyre.** 32 Mindazáltal nem hívétek az Úrnak, a ti Isteneteknek. 33 A ki elöttetek jár vala az úton, hogy helyet szemeljen ki néktek, a hol táborozzatok, éjjel tűzben, hogy megmutassa néktek az utat, a melyen járjatok, és felhőben nappal. [2Móz. 13,21. 40,36. 37.](#) 34 Meghallá pedig az Úr beszédetek szavát, és megharaguvék, és megesküvék, mondván: [4Móz. 14,21-24.](#) 35 E gonosz nemzetségből való emberek közül egy sem látja meg azt a jó földet, a mely fölől megesküdtem, hogy a ti atyáitoknak adom; 36 Kivéve Kálebet, a Jefunné fiát; ő meglátja azt, és ő néki adom azt a földet, a melyet tapodott, és az ő fiainak, mert tökéletességgel követte az Urat. [4Móz. 14,21. 24.](#) 37 Még én reám is megharaguvék az Úr miattatok, mondván: Te sem mégy oda be! [4Móz. 20,8. 11. 12.](#) 38 Józsué, a Nún fia, a ki áll te előtted, ő megy be oda; azért biztassad őt, mert ő osztja el az örökséget Izráelnek. [4Móz. 13,9. 14,30. Józs. 14,1. 39](#) **És a ti kicsinyeitek, a kikről szólátok, hogy prédául lesznek, és a ti fiaitok, a kik nem tudnak most sem jót, sem gonoszt, azok mennek be oda,** mert nekik adom azt, és ők bírják azt. [4Móz. 14,31.](#) 40 Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába, a Veres tenger felé. 41 És azt felelétek, és azt mondátok nékem: Vétkeztünk az Úr ellen, mi felmegyünk és hadakozunk mind a szerint, a mint parancsolta nekünk az Úr, a mi Istenünk! És felövezétek magatokat, kiki az ő harci eszközeivel, és készek valátok felmenni a hegyre. [4Móz. 14,40.](#) 42 Monda pedig az Úr nékem: Mondd meg nekik: Ne menjete fel, és ne harcoljatok, mert nem vagyok közöttetek: hogy meg ne veretessetek a ti ellenségeitektől. [4Móz. 14,42. 43.](#) 43 **És megmondtam néktek, de nem hallgattatok rám, hanem pártot ütöttetek az Úr parancsolata ellen, és vakmerősködétek, és felmenétek a hegyre.** 44 De kijöve az Emoreus, a ki lakik vala azon a hegyen, ti ellenetek, és megkergetének titeket, mint a méhek szokták cselekedni, és vagdaltak vala titeket Szeirtől Hormáig. 45 És visszatérétek onnét, és sírátok az Úr előtt, de nem hallgatá meg az Úr a ti szavatókat, és nem figyele rátok. 46 És sok időn át lakozátok Kádesben, a meddig ott lakozátok.

5Móz 2

1 Annakutána megfordulánk, és indulánk a pusztába a Veres tenger felé, a miképen szólott vala nékem az Úr, és **kerülgettük a Szeir hegyét sok ideig.** [4Móz. 14,25.](#) 2 De szóla az Úr nékem, mondván: 3 Elég már e hegyet kerülgetnetek, forduljatok észak felé. [vers 14.](#) 4 Parancsolj azért a népnek, mondván: Mikor általmentek a ti atyátokfiainak, az Ézsaú fiainak határán, a kik Szeirben lakoznak: jóllehet félnek tőletek, mindazáltal igen vigyázzatok! [4Móz. 20,14.](#) 5 Ne ingereljétek őket, mert nem adok az ő földjükből néktek egy talpalatnyit sem; mert Ézsaúnak adtam a Szeir hegyét örökségül. [1Móz. 36,8.](#) 6 Pénzen vásároljatok tőlük enni valót, hogy egyetek, és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy igyatok, [4Móz. 20,19.](#) 7 Mert az Úr, a te Istened megáldott téged a te kezeden minden munkájában; tudja, hogy e nagy pusztaságon jársz; immár negyven esztendeje veled van az Úr, a te Istened; nem szűkölködtél semmiben. 8 És általmenénk a mi atyáinkfiai között, az Ézsaú fiai között, a kik lakoznak vala Szeirben, a síkság útján Eláhtól és Éczjon-Gebertől fogva. Azután megfordulánk és általmenénk a Moáb pusztájának útjára. 9 És monda az Úr nékem: Ne hadakozzál Moáb ellen,

és ne ingereld azt hadra, mert nem adok az ő földéből néked semmi örökséget; mert a Lót fiainak adtam Art örökségül. [1Móz. 19,37.](#) 10 (Az Emeusok laktak abban annak előtte, nagy nép, sok és szálas, mint az Anákok. 11 Óriásoknak állíttatnak vala azok is, mint az Anákok, és a Moábiták Emeknek hívták őket. 12 Szeirben pedig Horeusok laktak az előtt, a kiket az Ézsau fiai kiűztek, és kiirtottak színök elől, és azoknak helyén laktak, a miképen cselekedék Izráel is az ő örökségének földén, a melyet adott néki az Úr.) [1Móz. 36,30.](#) 13 Most keljetek fel, és menjetek át a Záred patakán; és átkelénk a Záred patakán. 14 Az idő pedig, a melyet eljáránk Kádes-Barneától, míg általmenénk a Záred patakán, harmincznyolcz esztendő, a mely alatt kiveszett a hadra való férfiak egész nemzetsége a táborból, a mint megesküdt vala az Úr nekik. [4Móz. 14,28. 29.](#) 15 E felett az Úrnak keze is vala ő rajtok, hogy elveszítse őket a táborból az ő kipusztulásukig. [4Móz. 14,37. 16,49. 21,6.](#) 16 És lőn, hogy a mint a hadakozó férfiak mind elpusztulának, kihalván a nép közül. 17 Így szóla az Úr nekem, mondván: 18 Ma te általmégy a Moáb határán Ar felé, [1Móz. 19,37. 38.](#) 19 És mikor közel jutsz az Ammon fiainhoz, ne háborgasd őket, ne is ingereld őket, mert nem adok néked az Ammon fiainak földjéből örökséget, mert a Lót fiainak adtam azt örökségül. 20 (Óriások földének tartották azt is; óriások laktak azon régenten, a kiket az Ammoniták Zanzummoknak hívtak. 21 Ez a nép nagy, sok és szálas volt, valamint az Anákok, de kivesztette őket az Úr azok színe elől, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén; 22 A miképen cselekedett az Ézsau fiaival is, a kik Szeir hegyén laknak, a mikor kiveszté előlük a Horeusokat, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén mind e mai napig. [1Móz. 14,6.](#) 23 Az Avveusokat is, a kik falvakban laknak vala Gázáig, kiirtották a Káftoreusok a kik kijöttek volt Káftorból, és lakának azoknak helyén.) 24 Keljetek fel azért, induljatok, menjetek át az Arnon patakán; lásd: kezdedbe adtam Szihont, Hesbonnak királyát: az Emoreust, és annak földét; kezdj hozzá, foglald el azt, és hadakozzál ő ellene. [Bir. 11,23. 24.](#) 25 E napon kezdem rábocsátani a népekre, hogy féljenek és rettegjenek tőled az egész ég alatt, és a kik híredet hallják, rendüljenek meg és reszkessenek te előtted. [2Móz. 15,14. 15. Józs. 2,9. 11.](#) 26 És követeket küldék a Kedemót pusztából Szihonhoz, Hesbon királyához békességes beszéddel ezt izenvén: [4Móz. 21,21. Bir. 11,19.](#) 27 Hadd menjek át a te földeden! **Útról-útra megyek, nem térek le se jobbra, se balra.** 28 Eleséget pénzen adj nekem, hogy egyem; vizet is pénzen adj nekem, hogy igyam; csak gyalog hadd megyek át: 29 A miképen cselekedtek én velem az Ézsau fiai, a kik Szeirben laknak; és a Moábiták, a kik Arban laknak; míglen átmegyek a Jordánon arra a földre, a melyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk! [vers 8.](#) 30 De nem akarta Szihon, Hesbon királya, hogy átmenjünk ő rajta, mert megkeményítette volt az Úr, a te Istened az ő lelkét, és engedetlenne tette az Ő szívét, hogy a te kezdedbe adja őt, a mint nyilván van e mai napon. 31 Monda pedig az Úr nekem: Lásd: elkezdem átadni néked Szihont és az ő földét; kezdj hozzá, foglald el azt, hogy az ő földe örököd legyen. [Ámós 2,9. 10.](#) 32 És kijöve Szihon mi előnkbe minden népével, hogy megvívjon velünk Jahácznál. [4Móz. 21,23. 24.](#) 33 De az Úr, a mi Istenünk kezünkbe adá őt, és levertük őt és az ő fiait és minden ő népét. 34 És elfoglaltuk minden ő városát abban az időben, és fegyverre hánytuk az egész várost: férfiakat, asszonyokat, és kisdedeket; nem hagyunk menekülni senkit. 35 De a barmokat prédára vetettük közöttünk, és a városokból való ragományokat, a melyeket elfoglaltunk volt. 36 Aróertől fogva, a mely van az Arnon patakának partján, és a völgyben lévő várostól fogva Gileádig, egy város sem volt, a melylyel ne bírtunk volna. Mind azokat az Úr, a mi Istenünk adta a mi kezünkbe. [Józs. 12,2.](#) 37 De az Ammon fiainak földéhez nem közeledtél, sem a Jabbók patak egész oldalához, sem a hegyen lévő városokhoz, sem semmi olyanhoz, a melyektől eltiltott téged az Úr, a mi Istenünk. [1Móz. 32,22. vers 19.](#)

5Móz 3

1 És megfordulánk, **HONNAN A TÖBBESSZÁM ELSŐ SZEMÉLY?** és felmenénk Básán felé, és kijöve előnkbe Óg, Básánnak királya, ő és minden népe, hogy megvívjon velünk

Edreiben. [4Móz. 21,33-35.](#) 2 De az Úr monda nékem: Ne félj tőle, mert a te kezébe adtam őt és minden ő népét és földjét; és úgy cselekedjél vele, a mint cselekedtélt Szihonnal, az Emoreusok királyával, a ki Hesbonban lakik vala. [rész 1,4. 4Móz. 21,33-35.](#) 3 **És kezünkbe adá az Úr, a mi Istenünk Ógot is, Básánnak királyát** és minden ő népét, és úgy megvertük őt, hogy menekülni való sem maradt belőle. 4 És abban az időben elfoglaltuk minden városát; nem volt város, a melyet el nem vettünk volna tőlök: hatvan várost, Argóbnak egész vidékét, a Básenbeli Ógnak országát. [1Kir. 4,13.](#) 5 Ezek a városok mind meg valának erősítve magas kőfalakkal, kapukkal és zárokkal, kivéven igen sok kerítetlen várost. 6 És fegyverre hánytuk azokat, a mint cselekedtünk vala Szihonnal, Hesbon királyával, **fegyverre hányván az egész várost: férfiakat, asszonyokat és a kisdedeket is.** 7 De a barmokat és a városokból való ragadományokat mind magunk közt vetettük prédára. 8 És elvettük abban az időben az Emoreusok két királyának kezéből azt a földet, a mely a Jordánon túl vala, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig. 9 (A Sidoniak a Hermont Szirjonnak, az Emoreusok pedig Szenirnek hívják.) 10 A síkságnak minden városát, és az egész Gileádot, meg az egész Bását Szalkáig és Edreig, a melyek a Básánbeli Óg országának városai voltak. 11 Mert egyedül Óg, Básánnak királya maradt meg az óriások maradéka közül. Ímé az ő ágya vas-ágy, nemde Rabbátban az Ammon fiainál van-é? Kilencz sing a hosszasága és négy sing a szélessége, férfi könyök szerint. 12 Ezt a földet pedig, a melyet abban az időben örökségünké tettünk, Aróertől fogva, a mely az Arnon patak mellett van, és a Gileád hegyének felét, és annak városait odaadtam a Rúbenitáknak és Gádítáknak. [4Móz. 32,33.](#) 13 A Gileád többi részét pedig, és az egész Bását, az Óg országát odaadtam a Manassé fél törzsének, Argóbnak egész vidékét. Ezt az egész Bását óriások földének hívták. 14 Jair, Manassénak fia, kapta Argóbnak egész vidékét, a Gessuriták és Maakátiták határáig; és azokat a Básánnal együtt az ő nevére Jair faluinak hívják mind e mai napig. [1Kron. 2,22.](#) 15 Mákirnak pedig adtam Gileádot. [4Móz. 32,40.](#) 16 A Rúbenitáknak és a Gádítáknak pedig adtam Gileádtól fogva Arnonnak patakáig (a határ pedig a patak közepe) és a Jabbók patakáig, a mely az Ammon fiainak határa; 17 És a síkságot és határu a Jordánt, a Kinnerettől a Síkság tengeréig, a Sóstengerig, a mely a Pizsga- hegy lába alatt van napkelet felől. 18 **És parancsolék abban az időben néktek, mondván: Az Úr, a ti Istenetek adta néktek ezt a földet, hogy bírjátok azt; felfegyverkezvén, menjetek át a ti atyátok fiai, Izráel fiai előtt mind, a kik hadakozásra valók vagytok.** [4Móz. 32,17. 20.](#) 19 Csak feleségeitek, kicsinyeitek és barmaitok (mert tudom, hogy sok barmotok van) maradjanak a ti városaitokban, a melyeket én adtam néktek. 20 Mindaddig, a míg nyugodalmat ad az Úr a ti atyátokfiainak, mint néktek, és azok is bírhatják a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ad nékik a Jordánon túl. Azután térjete vissza, kiki az ő örökségébe, a melyet adtam néktek. 21 Józsuének is parancsolék abban az időben, mondván: **Szemeiddel láttad mindazt, a mit cselekedett az Úr, a ti Istenetek ama két királylyal; így cselekszik az Úr minden országgal, a melyen átmegy.** [4Móz. 27,18. 23. 21,21-35.](#) 22 **Ne féljete tőlök, mert az Úr, a ti Istenetek, maga hadakozik ti érettetek!** 23 **Könyörgék is az Úrnak abban az időben, mondván: EGYES SZÁM ELSŐ SZEMÉLY** [4Móz. 20,6.](#) 24 Uram, Isten, te elkezdted megmutatni a te szolgádnak a te nagyságodat és hatalmas kezedet! Mert kicsoda olyan Isten mennyben és földön, a ki cselekedhetnék a te cselekedeteid és hatalmad szerint? [Zsolt. 89,7-9.](#) 25 **Hadd menjek át kérlek, és hadd lássam meg azt a jó földet, a mely a Jordánon túl van, és azt a jó hegyet, és a Libanont!** 26 De megharaguvék az Úr én reám ti miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá az Úr nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felől! [4Móz. 20,12. rész 1,37.](#) 27 Menj fel a Pizsga tetejére, és emeld fel a te szemeidet napnyugot felé és észak felé, dél felé és napkelet felé, és nézz szét a te szemeiddel, mert nem mégy át ezen a Jordánon. [4Móz. 27,12. 14. rész 4,49.](#) 28 Józsuének pedig parancsolj, és bátorítsd őt, és erősítsd őt, mert ő megy át e nép előtt, és ő teszi őket örököséivé annak a földnek, a melyet meglátsz. [Józs. 14,1.](#) 29 És ott maradánk a völgyben, Beth-Peórral szemben.

5Móz 4

¹Most pedig hallgass ó Izráel a rendelésekre és végzésekre, a melyekre én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjete, hogy élhessetek, és bemelessetek, és bírhattok a földet, a melyet az Úr, a ti atyáitoknak Istene ad néktek. 3Móz. 19,37. rész 6,1. ²**Semmit se tegyetek az ígéhez, a melyet én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, a melyeket én parancsolok néktek.** rész 12,32. Péld. 30,6. Gal. 1,6-8. Jel. 22,18-19. ³**Szemeitekkel láttátok, a mit cselekedett az Úr Baal-Peór miatt; hogy minden embert, a ki Baal-Peór után járt, kipusztított az Úr, a te Istened te közüled.** 4Móz. 25,4-9. Józs. 22,17. ⁴Ti pedig, a kik ragaszkodtatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek e napig. ⁵**Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, a mint megparancsolta nékem az Úr, az én Istened, hogy azok szerint cselekedjete azon a földön, a melybe bementek, hogy bírjátok azt.** ⁶**Megtartsátok azért és megcselekedjete! Mert ez lesz a ti bölcseségtek és értelmetek a népek előtt, a kik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!** Jób 28,28. Zsolt. 111,25. ⁷Mert melyik nagy nemzet • az, a melyhez olyan közel volna az ő Istene, mint mi hozzánk az Úr, a mi Istened, valahányszor hozzá kiáltunk? 4Móz. 14,14. rész 26,19. ⁸És melyik nagy nemzet az, a melynek olyan rendelése • és igazságos végzése volnának, mint ez az egész törvény, a melyet én ma adok elétek? Zsolt. 147,19. 20. ⁹**Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, a melyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaidnak fiaival.** rész 6,6-9. 11,19-21. 1Móz. 18,19. Zsolt. 34,12-17. ¹⁰El ne felejtkezzél a napról, a melyen az Úr előtt, a te Istened előtt állottál a Hóreben, a mikor azt mondta nékem az Úr: Gyűjtsd egybe nékem a népet, hogy hallassam véle beszédeimet, hogy tanuljanak félni engem, minden időben, a míg e földön élnek, és tanítsák meg fiaikat is. ¹¹És előjárulátok, és megállátok a hegy alatt; a hegy pedig tűzben ég vala mind az ég közepéig, mindamellét sötétség, köd és homályosság vala. 2Móz. 19,17-20. ¹²**És szóla az Úr néktek a tűz közepéből. A szavak hangját ti is halljátok vala, de csak a hangot; alakot azonban nem láttok vala.** ¹³És kijelenté néktek az ő szövetségét, a melyre nézve utasított titeket a tíz ige teljesítésére, és felírá azokat két kőtáblára. ¹⁴Engem is utasított az Úr abban az időben, hogy tanítsalak meg titeket a rendelésekre és végzésekre, hogy azok szerint cselekedjete azon a földön, a melyre átmertek, hogy bírjátok azt. ¹⁵Őrizzétek meg azért jól a ti lelketeke, mert semmi alakot nem láttatok akkor, a mikor **a tűznek közepéből szólott hozzátok az Úr a Hóreben;** ¹⁶Hogy el ne vetemedjete, és faragott képet, valamely bálványféle alakot ne csináljatok magatoknak, férfi vagy asszony képére; Róm. 1,22. 23. ¹⁷Képére valamely baromnak, a mely van a földön; képére valamely repdeső madárnak, a mely röpköd a levegőben; ¹⁸Képére valamely földön csúszó-mászó állatnak; képére valamely hálnak, a mely van a föld alatt lévő vizekben. ¹⁹Se szemeidet fel ne emeld az égre, hogy meglásd a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, hogy meg ne tántorodjál, és le ne borulj azok előtt, és ne tisztelj azokat, a melyeket az Úr, a te Istened minden néppel közlött, az egész ég alatt. 1Móz. 1,14-18. ²⁰Titeket pedig kézen fogott az Úr, és kihozott titeket a vas kemenczéből, Egyiptomból, hogy legyetek néki örökös népe, miképen e mai napon vagytok. 2Móz. 19,1-5. 1Kir. 8,51. ²¹De én reám megharaguvék az Úr ti miattatok, és megesküvék, hogy nem megyek át a Jordánon, és hogy nem megyek be arra a jó földre, a melyet az Úr, a te Istened, ad néked örökségül. rész 1,37. ²²**Miután én meghalok e földön, nem megyek át a Jordánon; ti pedig átmertek, és bírjátok azt a jó földet;** ²³**Vigyázzatok, hogy az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségéről, a melyet kötött veletek, el ne felejtkezzete, és ne csináljatok magatoknak faragott képet, akármihez is hasonlót, a miképen megparancsolta az Úr, a te Istened.** ²⁴**Mert az Úr, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten ő.** 2Móz. 20,5. Zsid. 12,29. ²⁵Hogyha majd fiaikat és unokákat nemzese, és megvénhedte azon a földön, és elvetemedte, és csináltok magatoknak faragott képet, akármihez is hasonlót, és gonoszt cselekeszete az

Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, haragra ingerelvén őt: ²⁶Bizonyságul hívom ti ellenetek e mai napon a mennyet és a földet, hogy elveszvéen hamarsággal elvesztek a földről, a melyre átmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon, hanem pusztára kipusztultok róla. • [rész 28,58. 68.](#) ²⁷És az Úr szétszór titeket a népek közé, és szám szerint kevesen maradtok meg a népek között, a kik közé visz titeket az Úr. ²⁸És szolgáltok ott emberi kéz által csinált isteneknek: fának és kőnek, a melyek nem látnak, nem is hallanak, nem is esznek, nem is szagolnak. [Zsolt. 115,4.](#) ²⁹De ha onnan keresed meg az Urat, a te Istenedet, akkor is megtalálod, hogyha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed őt. ³⁰**Mikor nyomorúságban leéledsz, és utólréneked téged mindezek az utolsó időkben, és megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára:** ³¹(Mert irgalmas Isten az Úr, a te Istened), nem hágy el téged, sem el nem veszít, sem el nem felejtkezik a te atyáidnak szövetségéről, a mely felől megesküdt nékik. ³²Mert tudakozzál csak a régi időről, a melyek te előtted voltak, ama naptól fogva, a melyen az Isten embert teremtett e földre, és pedig az égnek egyik szélétől az égnek másik széléig, ha történt-e e nagy dologhoz hasonló, vagy hallatszott-e ehhez fogható? **JÓBI KÉRDÉSEK** ³³Hallotta-e valamely nép a tűz közepéből szóló Istennek szavát, a miképen hallottad te, hogy életben maradt volna? ³⁴Avagy próbálta-e azt Isten, hogy elmenjen és válasszon magának népet valamely nemzetség közül, kísértésekkel: jelekkel, csudákkal, haddal, hatalmas kézzel, kinyújtott karral, és nagy rettenetességek által, a miképen cselekedte mind ezeket ti érettetek az Úr, a ti Istenedek Egyiptomban, szemeitek láttára? [rész 6,21. 22.](#) ³⁵Csak néked adatott láthatóan tudnod, hogy az Úr az Isten és nincsen kivüle • több! [Ésa. 45,5. 18,22.](#) ³⁶Az égből hallatta veled az ő szavát, hogy tanítson téged, a földön pedig mutatta néked amaz ő nagy tűzét, és hallottad beszédét a tűz közepéből. ³⁷És mivel szerette a te atyáidat, és kiválasztotta az ő magvokat is ő utánok, és kihozott téged az ő orczájával Egyiptomból, az ő nagy erejével: [2Móz. 13,3. 9. 14.](#) ³⁸Hogy kiűzzön náladnál nagyobb és erősebb népeket előled, hogy bevigyen téged, és adja néked az ő földjüket örökségül, mint a mai napon van: ³⁹**Tudd meg azért e mai napon, és vedd szívedre, hogy az Úr az Isten, fent a mennyben, és alatt e földön, és nincsen több!** ⁴⁰**Tartsd meg azért az ő rendeléseit és parancsolatait, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiaidnak te utánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked.** [2Móz. 20,12.](#) ⁴¹Akkor választotta Mózes három várost a Jordánon túl napkelet felé; ⁴²Hogy oda fusson a gyilkos, a ki nem akarva gyilkolta meg az ő felebarátját, a ki az előtt nem gyűlölte vala, és hogy életben maradjon, ha befutott valamelyikbe e városok közül. [4Móz. 35,6. 14.](#) ⁴³Tudniillik Beczert a pusztában, a sík földön a Ruben fiainak, Rámótot Gileádban a Gád fiainak, és Gólánt Bászánban a Manassé fiainak. [Józs. 20,8.](#) ⁴⁴Ez pedig a törvény, a melyet Mózes adott az Izráel fiai elé. ⁴⁵Ezek a bizonyságtételek, a rendelések és a végzések, a melyeket szóla Mózes Izráel fiainak, mikor Egyiptomból kijöttek vala. ⁴⁶A Jordánon túl a völgyben, Beth-Peórnak átellenében, Szihonnak, az Emoreusok királyának földjén, a ki lakozik vala Hesbonban, a kit megvert vala Mózes, az Izráel fiaival egyben, mikor Egyiptomból kijöttek vala. [4Móz. 21,23-25. 33. 35.](#) ⁴⁷És elfoglalák az ő földét, és Ógnak, Bászán királyának földét, az Emoreusok két királyáét, a kik a Jordánon túl laknak vala napkelet felől. ⁴⁸Aróertől fogva, mely az Arnon patakának partján van, a Sion hegyéig, a mely a Hermon; ⁴⁹És az egész síkságot a Jordánon túl napkelet felé, a síkság tengeréig, a Piszga hegy aljáig. [rész 3,27.](#)

5Móz 5

¹És szólíta Mózes az egész Izráelt, és monda nékik: **Hallgasd meg Izráel a rendeléseket és a végzéseket, a melyeket elmondok én ma fületek hallására, és TANULJÁTOK meg azokat, és ÜGYELJETEK AZOKRA, MEGCSELEKEDVÉN azokat!** ²Az Úr, a mi Istened szövétséget kötött velünk a Hóreben. [2Móz. 19,5.](#) ³**Nem a mi atyáinkkal kötötte az Úr e szövetséget, hanem mi velünk, a kik íme itt vagyunk e mai napon mindnyájan és élünk.** ⁴**Színről színre szólott veletek az Úr a hegyen, a tűz közepéből.** ⁵(Én pedig az Úr között és ti

köztetek állok vala abban az időben, hogy megjelentsem néktek az Úr beszédét; mert ti a tűztől féltetek vala, és nem menétek fel a hegyre) mondván: **2Móz. 19,16. 20,18.** **6**Én, az Úr, vagyok a te Istened, a ki kihoztalak téged Egyiptomnak földéből, a szolgálatnak házából. **2Móz. 20,2. Zsolt. 81,11.** **7**Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem. **8**Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alant a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak. **3Móz. 26,1.** **9**Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, a ki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyedíziglen, a kik engem gyűlölnék; **• rész 4,15. 16. 2Móz. 20,5. Jer. 32,18.** **10**De irgalmasságot cselekeszem ezeríziglen azokkal, a kik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják. **11**Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, a ki az ő nevét hiába felveszi. **3Móz. 19,12. Mát. 5,33. 34.** **12**Vigyázz a szombatnak napjára, hogy megszenteld azt, a miképen megparancsolta néked az Úr, a te Istened. **2Móz. 35,2. 3. 4Móz. 15,32-36. 2Móz. 20,10. 11.** **13**Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat. **2Móz. 23,12. 35,2. 3Móz. 23,3.** **14**De a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se ökröd, se szamarad, és semminémű barmod, se jövevényed, a ki a te kapuidon belől van, hogy megnyugodjék a te szolgád és szolgálóleányod, mint te magad; **1Móz. 2,2.** **15**És megemlékezzél róla, hogy szolga voltál Egyiptom földén, és kihozott onnan téged az Úr, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral. Azért parancsolta néked az Úr, a te Istened, hogy a szombat napját megtartsad. **rész 6,21.** **16**Tiszteld atyádat és anyádat, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened; hogy hosszú ideig élj, és hogy jól legyen dolgod azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád te néked. **3Móz. 19,3. Mát. 15,4. Eféz. 6,2. 3. Mát. 15,4.** **17**Ne ölj. **Mát. 5,21. 22.** **18**És ne paráználkodjál. **Mát. 5,27. 28.** **19**És ne lopj. **2Móz. 20,15** **20**És ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanubizonyságot. **rész 19,16-21.** **21**És ne kívánd a te felebarátodnak feleségét; és ne áhítsd a te felebarátodnak házáat, szántóföldét; se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, a mi a te felebarátodé. **2Móz. 20,17.** **22**Ez ígéket szólá az Úr a ti egész gyülekezeteteknek a hegyen a tűz, a felhő és a homályosság közepéből nagy felszóval, és nem többet; és felírá azokat két kőtáblára, és adá azokat nékem. **2Móz. 19,16. 20. 2Móz. 31,18. 32,15. 16-19.** **23**És lőn, mikor a szót a setéség közepéből halljátok vala, és a hegy tűzzel ég vala, hozzám jövétek a ti törzseiteknek minden fejedelmével és vénjével; **24**És mondatok: Ímé az Úr, a mi Istenünk megmutatta nekünk az ő dicsőségét és nagyságát; és az ő szavát hallottuk a tűznek közepéből; e mai napon pedig láttuk, hogy az Isten emberrel szól, és ez mégis él. **25**Most hát miért haljunk meg? Mert megemészt e nagy tűz minket. Ha még tovább halljuk az Úrnak, a mi Istenünknek szavát, meghalunk! **26**Mert kicsoda az, az összes halandók közül, a ki a tűznek közepéből szóló élő Istennek szavát hallotta, mint mi, hogy megélt volna? **Bir. 13,22.** **27**Járulj oda te, és hallgasd meg mind azt, a mit mond az Úr, a mi Istenünk, és • te majd beszéld el nekünk mind, a mit néked mond az Úr, a mi Istenünk, és mi meghallgatjuk, és megcselekeszszük. **2Móz. 20,19.** **28**És meghallá az Úr a ti beszédetek szavát, a mikor beszéltek vala velem, és monda nékem az Úr: Hallottam e nép beszédének szavát, a mint beszéltek vala hozzád; mind jó, a mit beszéltek vala. **29**Vajha így maradna az ő szívök, hogy félnének engem, és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nekik és az ő gyermekeiknek mindörökké! **Zsolt. 81,14.** **30**Menj el, és mondd meg nekik: Térjete vissza a ti sátoraitokba. **31**Te pedig állj ide mellém, hogy elmondjam néked minden parancsolatomat, rendelésemet és végzésemet, a melyekre tanítsd meg őket, hogy cselekedjék azon a földön, a melyet én adok néktek örökségül. **32**Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, a mint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra. **Péld. 4,26. 27.** **33**Mindig azon az úton járjatok, a melyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljete, és jó legyen dolgotok, és hosszú ideig élhessete a földön, a melyet bírni fogtok.

5Móz 6

¹Ezek pedig a parancsolatok, a rendelések és a végzések, a melyek felől parancsolta az Úr, a ti Istenetek, hogy megtanítsam azokat néktek, hogy azok szerint cselekedjete az azon a földön, a melyre átmenőben vagytok, hogy bírjátok azt; **²Hogy féljed az Urat, a te Istenedet, és megtartsad minden ő rendelését és parancsolatát, a melyeket én parancsolok néked: te és a te fiad, és a te unokád, teljes életedben, és hogy hosszú ideig élhess.** ³Halld meg azért Izráel, és vigyázz, hogy megcselekedjed, hogy jól legyen dolgod, és hogy igen megsokasodjál a tejjel és mézzel folyó földön, a miképen megígérte az Úr, a te atyáidnak Istene néked. ⁴Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr! rész 4,35. 1Kir. 8,60. Ján. 17,3. **⁵Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. rész 10,12. Mát. 22,37.** **⁶És ez ígék, a melyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben.** **⁷És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. rész 4,9.** **⁸És kössd azokat a te kezre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. 2Móz. 13,9.** **⁹És írd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra.** ¹⁰És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy ad néked nagy és szép városokat, a melyeket nem építettél; ¹¹És minden jóval telt házakat, a melyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, a melyeket nem te ástál, szőlő- és olajfakerteket, a melyeket nem te plántáltál; és eszel és megeledszel: Józs. 24,13. **¹²Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a ki kihozott téged Egyiptom földéről, a szolgaságnak házából!• rész 8,10.** ¹³Féljed az Urat, a te Istenedet, ő néki szolgálj, és az ő nevére esküdjél. • rész 10,20. Jer. 4,2. ¹⁴Ne járjatok idegen • istenek után, azoknak a népeknek istenei közül, a kik körültek vannak; Józs. 23,8. ¹⁵(Mert az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten te közötted), hogy az Úrnak, a te Istenednek haragja fel ne gerjedjen reád, és el ne törüljön téged a föld színéről. ¹⁶Meg ne kísértésék az Urat, a ti Isteneteket, miképen megkísértették Maszszában! Mát. 4,7. † 2Móz. 17,1-7. ¹⁷Szorosan megtartsátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, az ő bizonyosságait és rendeléseit, a melyeket parancsolt néked. **¹⁸És azt cselekedjed, a mi igaz és jó az Úrnak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod, és bemeless és bírhasd azt a jó földet, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak.** ¹⁹Hogy elűzzed minden ellenségedet a te színed elől, a mint megmondotta az Úr. ²⁰Ha a te fiad megkérdez téged ezután, mondván: Mire valók e bizonyágtételek, rendelések és végzések, a melyeket az Úr, a mi Istenünk parancsolt néktek: ²¹Akkor azt mondd a te fiadnak: Szolgái voltunk Egyiptomban a Faraónak; de kihozott minket az Úr Egyiptomból hatalmas kézzel. ²²És tön az Úr Egyiptomban nagy és veszedelmes jeleket és csudákat a Faraón és az ő egész háznépén, a mi szemeink láttára. 2Móz. 7,20. rész 8,1-2. **²³Minket pedig kihoza onnét, hogy bevigyen minket, és nekünk adja azt a földet, a mely felől megesküdt a mi atyáinknak. 2Móz. 3,7-10. 12,31-34.** ²⁴És megparancsolta nekünk az Úr, hogy cselekedjünk mind e rendelések szerint, hogy féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben, hogy megtartsunk minket az életben, mint e mai napon. **²⁵És ez lesz nekünk igazságunk, ha vigyázunk arra, hogy megtartsuk mind e parancsolatokat, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, a miképen megparancsolta nekünk.**

5Móz 7

¹Mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyre te bemenendő vagy, hogy bírd azt; és sok népet kiűz te előled a Khitteust, a Girgazeust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust, és a Jebuzeust: hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket; rész 31,3. ²És adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket; ne köss velök szövetséget, és ne könyörülj rajtok. 4Móz. 33,52. Józs. 6,21. 11,11. ³Sógorságot se szerezz ő velök, a leányodat se adjad az ő fioknak, és az ő leányukat se vedd a te fiadnak; • 2Móz. 23,32. 33. 1Kir. 11,1. 2. 4-11. 14. ⁴Mert elpártoltatja a te fiadat én tőlem, és idegen isteneknek szolgálnak; és felgerjed az Úrnak haragja

reátok, és hamar kipusztít titeket. **5Hanem így cselekedjete velök: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg. 2Móz. 23,24. 34,13. Bir. 6,25-32.** ⁶Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén. 2Móz. 19,5. 1Pét. 2,9. ⁷**Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok;** ⁸**Hanem mivel szeretett titeket az Úr, és hogy megtartsa az esküt, a melylyel megesküdött volt a ti atyáitoknak;** azért hozott ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgaságnak házából, az egyiptombeli Faraó királynak kezéből. rész 10,15. ⁹És hogy megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten, a hívséges Isten, a ki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezeriziglen azok iránt, a kik őt szeretik, és az ő parancsolatait megtartják. 2Móz. 20,5. ¹⁰De megfizet azoknak személy szerint, a kik őt gyűlölik, elvesztvén őket; nem késlekedik az ellen, a ki gyűlöli őt, megfizet annak személy szerint. • 2Móz. 20,5. Nehem. 1,2. ¹¹Tartsd meg azért a parancsolatot, a rendelkezéseket és végzéseket, a melyeket én e mai napon parancsolok néked, hogy azokat cselekedjed. ¹²Ha pedig engedelmeskedtek e végzéseknek, és megtartjátok, és teljesítitek azokat: az Úr, a te Istened is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, a mely felől megesküdött a te atyáidnak. 3Móz. 26,3-13. rész 28,1-13. ¹³**És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön,** a mely felől megesküdött a te atyáidnak, hogy néked adja azt. ¹⁴Áldottabb lésszesz minden népnél; nem léssen közötted magtalan férfi és asszony, sem barmaid között meddő. 2Móz. 23,26. ¹⁵**És távol tart az Úr te tőled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, a melyeket ismersz; nem veti azokat te reád, hanem mind azokra, a kik gyűlölnek téged. 1Móz. 15,26.** ¹⁶És megemészted mind a népeket, a melyeket néked ad az Úr, a te Istened; ne kedvezzen a te szemed nekik, és ne tiszteld az ő isteneit; mert tör gyanánt volna az néked. ¹⁷Ha azt mondod a te szívedben: Többen vannak e népek, mint én, miképen űzhetem én ki őket? 4Móz. 13,32. ¹⁸Ne félj tőlök; emlékezzél meg csak azokról, a miket cselekedett az Úr, a te Istened a Faraóval és mind az egyiptombeliekkel: ¹⁹A nagy kísértésekről, a melyeket láttak a te szemeid, és a jelekről és csudákról; **az erős kézről, és a kinyújtott karról, a melylyel kihozott téged az Úr, a te Istened!** Így cselekeszik az Úr, a te Istened minden néppel, a melytől te félsz. rész 4,34. 2Móz. 14,21-28. 17,6. ²⁰Sőt még a darázsokat is rájok bocsátja az Úr, a te Istened mind addig, míglen elvesznek azok is, a kik megmaradtak, és a kik elrejtőztek te előled. 2Móz. 23,28. Józ. 24,12. ²¹Ne rettenj meg azok előtt, mert közötted van az Úr, a te Istened, nagy és rettenetes Isten! ²²És lassan-lassan kiűzi az Úr, a te Istened e népeket te előled. Nem lehet őket hirtelen kipusztítanod, hogy a mezei vadak meg ne sokasodjanak ellened! ²³De az Úr, a te Istened elődbe veti őket, és nagy romlással rontja meg őket, míglen elvesznek. ²⁴Az ő királyait is kezébe adja, hogy eltöröljed az ő nevöket az ég alól; senki ellened nem állhat, míglen elveszted őket. ²⁵**Az ő isteneiknek faragott képeit tűzzel égess meg; az azokon lévő ezüstöt és aranyat meg ne kívánd, és magadnak el ne vedd, hogy törbe ne essél miatta; mert útálatosság az az Úr előtt, a te Istened előtt.** ²⁶Útálatosságot pedig ne vígy be a te házádba, hogy átokká ne légy, mint az, hanem megvetvén vesd meg azt, és útván útáld meg azt, mert átkozott.

5Móz 8

Szép erős fejezet!

¹Mind azt a parancsolatot, a melyet én e mai napon parancsolok néked, tartsátok meg és teljesítsétek, hogy élhessetek és megsokasodhassatok, bemehessetek és bírassátok a földet, a mely felől megesküdött az Úr a ti atyáitoknak. ²**És emlékezzél meg az egész útról, a melyen hordozott téged az Úr, a te Istened immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben;**

vajjon megtartod-e az ő parancsolatait vagy nem? 4Móz. 14,26-35. † rész 13,3. ³És megsanyargata téged, és megéheztete, azután pedig enned adá a mannát, a melyet nem ismertél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy **TUDDODRA ADJA NÉKED, HOGY AZ EMBER NEM CSAK KENYÉRREL ÉL, HANEM MIND AZZAL ÉL AZ EMBER, A MI AZ ÚRNAK SZÁJÁBÓL SZÁRMAZIK.** 2Móz. 16,4. 15. Mát. 4,4. Luk. 4,4. ⁴A te ruházatod le nem kopott rólad, sem a te lábad meg nem dagadt immár negyven esztendőtlől fogva. rész 29,5. Nehem. 9,21. ⁵Gondold meg azért a te szívedben, hogy a miképen megfenyíti az ember az ő gyermekét, úgy fenyít meg téged az Úr, a te Istened; Zsid. 12,6. **És őrizd meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, hogy az ő útján járj, és őt féljed.** ⁷Mert az Úr, a te Istened jó földre visz be téged; bővizű patakoknak, forrásoknak és mély vizeknek földére, a melyek a völgyekben és a hegyeken fakadnak. ⁸Búza-, árpa-, szőlőtő- fige- és gránátalma-termő földre, faolaj- és méz-termő földre. ⁹Oly földre, a melyen nem nyomorogva eszed kenyeredet, és a hol semmiben sem szűkölködöl; oly földre, a melynek kövei vas, és a melynek hegyeiből rezet vághatsz! ¹⁰Ha azért eszel majd és meglegszel: dicsérjed az Urat, a te Istenedet azért a jó földért, a melyet néked adott. rész 6,11. 12. ¹¹**Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, meg nem tartván az ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit, a melyeket én parancsolok néked e mai napon;** rész 6,11. 12. ¹²Hogy mikor eszel és jól lakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban; ¹³**És mikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megszaporodik:** ¹⁴**Fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, a ki kihozott téged Égyiptom földéből, a szolgásnak házából;** Hós. 13,6. ¹⁵A ki vezérlett téged a tüzes kígyóknak, skorpióknak, és szomjúságnak nagy és rettenetes pusztáján, a melyben víz nem vala; a ki vizet ada néked a kemény kősziklából; 2Móz. 17,6. ¹⁶A ki mannával étete téged a pusztában, a mit nem ismertek a te atyáid, hogy megsanyargasson és hogy megpróbáljon téged, és jól tegyen veled azután: • vers 3. † 2Móz. 16,14. 15. ¹⁷És ne monddad ezt a te szívedben: **Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerzette nékem e gazdagságot!** ¹⁸**Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert ő az, a ki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az ő szövetségét, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, miképen e mai napon van.** ¹⁹Ha pedig teljesen megfelejtkezel az Úrról, a te Istenedről, és idegen istenek után jársz, és azoknak szolgálsz, és meghajtod magadat azoknak; bizonyágot tészek e mai napon ti ellenetek, hogy végképen elvesztek. ²⁰Mint azok a nemzetek, a kiket az Úr elveszt előletek, azonképen vesztek el; azért mert nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára.

5Móz 9

MÓZES SZÉP, SZEMÉLYES EMLÉKEZTETŐJE

¹Halljad Izráel, te általmegy ma a Jordánon, hogy bemenvén, örökségül bírij náladnál nagyobb és erősebb népeket, nagy és az égig megerősített városokat; ²Nagy és szálas népet, Anák-fiakat, a kikről magad is tudod és magad is hallottad: kicsoda állhat meg Anák fiai előtt? 4Móz. 13,33. 34. ³Tudd meg azért e mai napon, hogy **az Úr, a te Istened az, a ki átmegy előtted mint emésztő tűz, ő törli el azokat, és ő alázza meg azokat te előtted; és kiűzöd, és hamar elveszted őket, a miképen az Úr megmondotta néked.** • rész 4,24. Zsid. 12,29. ⁴**Mikor azért kiűzi az Úr, a te Istened azokat te előled, ne szólj a te szívedben, mondván: Az én igazságomért hozott be engem az Úr, hogy örökségül bírijam ezt a földet; holott e népeket az ő istentelenségökért úzi ki te előled az Úr;** vers 5. 6. 13. 15. 1Móz. 15,16. ⁵Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltáért mégy te be az ő földük bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségeért úzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. 1Móz. 13,15. 26,3. 28,13. ⁶Tudd meg azért, hogy **az Úr, a te Istened nem a te igazságodért adja néked ezt a jó földet birtokul, mert kemény nyakú nép vagy te!** 2Móz. 32,9. ⁷Emlékezzél

meg róla, és el ne felejtse azokat, a mikkel haragra indítottad az Urat, a te Istenedet a pusztában! A naptól fogva a melyen kijöttél Egyiptom földéből, mind addig, míglen e helyre jutottatok, az Úr ellen tusakodtatok vala. 2Móz. 14,11. 16,2. 3. 17,2. 4Móz. 11,4. ⁸Már a Hórebén haragra indítátok az Urat, és annyira megharaguvék reátok az Úr, hogy el akara veszteni titeket. 2Móz. 32,1. 7. 8. ⁹**Mikor felmegyek vala a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, a szövetségnek tábláit, a melyet az Úr kötött vala veletek, és a hegyen maradtam vala negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem ettem, sem vizet nem ittam vala.** 2Móz. 24,18. 34,28. ¹⁰Akkor átadá nékem az Úr a két kőtáblát, a melyek az Isten ujjával valának beírva, és rajtok valának mind amaz ígék, a melyeket mondott vala az Úr néktek a hegyen a tűz közepéből, a gyülekezésnek napján. 2Móz. 31,18. 2Móz. 20,1-19. ¹¹És mikor a negyven nap és negyven éj elmúltával átadá az Úr nékem a két kőtáblát, a szövetségnek tábláit; vers 9. 10. ¹²Akkor monda az Úr nékem: Kelj fel, hamar menj innen alá; mert elvetemedett a te néped, a kit kihoztál Egyiptomból; hamar eltértek az útról, a melyet parancsoltam vala nékik, öntött bálványt készítettek magoknak. 2Móz. 32,7. 8. ¹³Ismét szóla nékem az Úr, mondván: **Láttam e népet, és bizony kemény nyakú nép ez!** vers 6. 2Móz. 33,3. ¹⁴Hagyj békét nékem, hadd pusztítsam el őket, és töröljem el az ő nevöket az ég alól, és teszlek téged ennél nagyobb és erősebb néppé! 2Móz. 32,10. ¹⁵Megfordulék azért, és alájövék a hegyről, a hegy pedig tűzzel ég vala, és a szövetségnek két táblája az én két kezemben vala. ¹⁶És mikor látám, hogy ímé vétkeztetek vala az Úr ellen, a ti Istenetek ellen; öntött borjút csináltatok vala magatoknak; hamar letértetek vala az útról, a melyet az Úr parancsolt vala néktek: ¹⁷Akkor megragadám a két táblát, és elhajítám a két kezemből, és összetörém azokat a ti szemeitek láttára. 2Móz. 32,19. ¹⁸És leborulék az Úr előtt, mint annakelőtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnötökért, a melyeket elkövettetek vala, azt cselekedvén, a mi gonosz az Úr előtt, hogy ingereljétek őt. 2Móz. 32,30-32. ¹⁹Mert félek vala a haragtól és búsulástól, a melylyel ti reátok úgy megharagudt vala az Úr, hogy el akart vala pusztítani titeket. És meghallgata az Úr engem akkor is. ²⁰Áronra is igen megharagudt vala az Úr, és el akará őt is pusztítani; de ugyanakkor imádkozám Áronért is. ²¹A ti bűnötöket pedig, a borjút, a melyet készítettetek, megragadám, és megégetém azt tűzzel; és összetörém azt, jól megőrölvén, mígnem porrá morzsolódék, azután bevetém annak porát a patakba, a mely a hegyről foly vala alá. 2Móz. 32,20. ²²És Thaberában, Massában, és Kibrot-Taavában is haragra indítátok az Urat. 4Móz. 11,1-3. 2Móz. 17,7. 4Móz. 11,4. 34. ²³És mikor az Úr elküldött vala titeket Kádes-Barneából, mondván: Menjetek fel, és bírjátok örökségül a földet, a melyet néktek adtam: akkor is tusakodtatok vala az Úrnak, a ti Isteneteknek beszéde ellen, nem hittetek néki, és nem hallgattatok az ő szavára. 4Móz. 13,3. 32. 14,1. 2. ²⁴Tusakodók voltatok az Úr ellen, a mióta ismerlek titeket. ²⁵És leborulék az Úr előtt azon a negyven napon és negyven éjjel, a melyeken leborultam vala; mert azt mondotta vala az Úr, hogy elveszt titeket. vers 18. ²⁶Akkor imádkozám az Úrhoz, és mondék: Uram, Isten! ne rontsd meg a te népedet, és a te örökségedet, a kit a te nagyságoddal szabadítottál meg, a kit erős kézzel hoztál ki Egyiptomból. 2Móz. 32,11-13. ²⁷Emlékezzél meg a te szolgálóidról: Ábrahámról, Izsákról és Jákóbról; ne nézzed e népnek keménységét, istentelenségét és bűnét! ²⁸Hogy ne mondja a föld népe, a honnét kihoztál minket: mivelhogy az Úr nem vihette be őket a földre, a melyet ígért volt nékik, és mivelhogy gyűlölte őket, azért hozta ki őket, hogy megölje őket a pusztában. 4Móz. 14,16. ²⁹Pedig ők a te néped és a te örökséged, a melyet kihoztál a te nagy erőddel, és a te kinyujtott karoddal!

5Móz 10

¹Abban az időben monda az Úr nékem: Faragj magadnak két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat, és jőjj fel hozzám a hegyre, és csinálj faládát. 2Móz. 34,1. 2Móz. 25,10. ²És felírom a táblákra azokat az ígéket, a melyek az előbbi táblákon valának, a melyeket széttörtél; és tedd azokat a ládába. ³Csinálék azért ládát sittim-fából, és faragék két kőtáblát

is, az előbbiekhöz hasonlókat; és felmenék a hegyre, és a két kőtábla kezemben vala. ⁴**És felírá a táblákra az előbbi írás szerint a tíz ígét, a melyeket szólott vala az Úr ti hozzátok a hegyen, a tűznek közepéből a gyülekezésnek napján, és átadá az Úr azokat nékem. 2Móz. 19,16-20.** ⁵Akkor megfordulék és alájövék a hegyről, és betevém a táblákat a ládába, a melyet csináltam vala, hogy ott legyenek, a miképen az Úr parancsolta vala nékem. 2Móz. 25,16. 1Kir. 8,9. ⁶Izráel fiai pedig elindulának Beeróthból, a mely a Jákán fiaié, Moszérába. Ott halt meg Áron, és ugyanott el is temetteté, és Eleázár, az ő fia lón pappá helyette. 4Móz. 33,30. 4Móz. 33,38. ⁷Innét indulának Gudgódba Gudgódból pedig Jotbatába, bővízü patakok földére. 4Móz. 33,32. 33. ⁸Abban az időben választá ki az Úr a Lévi törzsét, hogy hordozza az Úr szövetségének ládáját, és hogy az Úr előtt álljon, és néki szolgáljon, és hogy áldjon az ő nevében mind e napig. 4Móz. 6,23-27. ⁹Ezért nem volt része és öröksége a Lévinek az ő atyafiaival; az Úr az ő öröksége, a miképen megmondotta vala néki az Úr, a te Istened. 4Móz. 18,20. rész 18,1. Ezék. 44,28. ¹⁰Én pedig ott állottam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel: és meghallgata engem az Úr akkor is, és nem akara téged elveszteni az Úr. rész 9,18. 19. ¹¹És monda az Úr nékem: Kelj fel, menj és járj a nép előtt, hogy bemenjenek és bírják a földet, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom. 2Móz. 32,34. ¹²**MOST PEDIG, ÓH IZRÁEL! MIT KÍVÁN AZ ÚR, A TE ISTENED TŐLED? CSAK AZT, HOGY FÉLJED AZ URAT, A TE ISTENEDET; HOGY MINDEN Ő UTAIN JÁRJ, ÉS SZERESD ŐT, ÉS TISZTELJED AZ URAT, A TE ISTENEDET TELJES SZÍVEDBŐL, ÉS TELJES LELKEDBŐL, RÉSZ 6,5.** ¹³**MEGTARTVÁN AZ ÚRNAK PARANC SOLATAIT ÉS RENDELÉSEIT, A MELYEKET ÉN MA PARANC SOLOK NÉKED, HOGY JÓL LEGYEN DOLGOD! Mikeáshoz hasonlít!** ¹⁴Ímé az Úréi, a te Istenedéi az egek, és az egeknek egei, a föld, és minden, a mi rajta van! ¹⁵De egyedül a ti atyáitokat kedvelte az Úr, hogy szeresse őket, és az ő magvokat: titeket választott ki ő utánok minden nép közül, a mint e mai napon is látszik. ¹⁶**Metéljétek azért körül a ti szíveteke, és ne legyetek ezután keménynyakúak; Jer. 4,4. 2Móz. 32,7-9.** ¹⁷Mert az Úr, a ti Istenedek, isteneknek Istene, és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Isten, a ki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad. 2Krón. 19,7. ¹⁸Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot. ¹⁹**Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Égyiptom földén.** ²⁰Az Urat, a te Istenedet féljed, őt tiszteljed, ő hozzá ragaszkodjál, és az ő nevére esküdjél. rész 6,13. Mát. 4,10. ²¹Ő a te dicséreted, és a te Istened, a ki azokat a nagy és rettenetes dolgokat cselekedte veled, a melyeket láttak a te szemeid. ²²A te atyáid hetvenen mentek vala alá Égyiptomba; most pedig az Úr, a te Istened megsokasított téged, mint az égnek csillagait! 1Móz. 46,17.

5Móz 11

¹Szeresd azért az Urat, a te Istenedet, tartsd meg az ő megtartani valóit: rendeléseit, végzéseit és parancsolatait minden időben. 2Móz. 20,21-23. ²És tudjátok meg ma (mert nem a ti fiaitokkal szólok, a kik nem tudják és nem látták) az Úrnak, a te Istenedeknek fenytését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját, ³Jeleit és cselekedeteit, a melyeket Égyiptomban cselekedett a Faraóval, az egyiptombeliek királyával, és az ő egész földével; ⁴És a melyeket cselekedett az egyiptombeliek seregével, lovaival és szekereivel, mivelhogy reájok árasztá a Veres tenger vizeit, mikor üldözének titeket, és elveszté őket az Úr mind e mai napig; ⁵És a melyeket cselekedett veletek a pusztában, a míg e helyre jutátok; ⁶És a melyeket cselekedett Dáthánnal és Abirámmal, Eliábnak a Rúben fiának fiaival, mikor a föld megnyitá az ő száját, és elnyelé őket háznépeikkel, sátoraiikkal, és minden marhájokkal egyetemben, a mely az övék vala, az egész Izráel között. 4Móz. 16,31. ⁷**Mert saját szemeitekkel láttátok az Úrnak minden nagy cselekedetét, a melyeket cselekedett.** ⁸**Tartsátok meg azért mind a parancsolatokat, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy megerősödjete, bemenjete és bírjátok a földet,**

a melyre átmentek, hogy bírjátok azt. ⁹És hogy sok ideig élhessetek a földön, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik és az ő magvoknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet. ¹⁰Mert a föld, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt, nem olyan az, mint Egyiptomnak földje, a honnan kijöttetek; a melyben elveted vala a te magodat és a te lábaddal kell vala megöntöznöd, mint egy veteményes kertet; ¹¹Hanem az a föld, a melyre átmentek, hogy bírjátok azt, hegyes-völgyes föld, az égnek esőjéből iszik vizet. rész 8,7. ¹²**Oly föld az, a melyre az Úr, a te Istened visel gondot; mindenkor rajta függenek az Úrnak, a te Istenednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig.** ¹³Lészen azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az én parancsolataimnak, a melyeket én ma parancsolok néktek, úgy hogy az Urat, a ti Istenteket szeretitek, és néki szolgáltok teljes szívetekből és teljes lelketekből: ¹⁴Esőt adok a ti földetekre alkalmas időben: korai és kései esőt, hogy betakaríthasd a te gabonádat, borodat és olajodat; Jóel 2,23. 24. ¹⁵Füvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megelégszel. ¹⁶Vigyázzatok azért, hogy a ti szívetek meg ne csalattassék, és el ne térjete, és ne tiszteljete idegen isteneket, és ne boruljatek le előttök. rész 8,19. 20. ¹⁷Különben az Úrnak haragja felgerjed reátok, és bezárja az eget, hogy eső ne legyen, és a föld az ő gyümölcsét meg ne teremje; és hamarsággal elvesztek a jó földről, a melyet az Úr ad néktek. ¹⁸**Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat, és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között; rész 6,6. 9.** ¹⁹**És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz. rész 4,9.** ²⁰**És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire és a te kapuidra;** ²¹**Hogy megsokasodjanak a ti napjaitok és fiaitoknak napjai azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik adja mindaddig, a míg az ég a föld felett leszen. Zsolt. 89,30.** ²²Mert ha szorosan megtartjátok mind e parancsolatot, a melyet én parancsolok néktek, hogy a szerint cselekedjete; ha szeretitek az Urat, a ti Istenteket, ha minden ő útain jártok, és ő hozzá ragaszkodtok: ²³Akkor kiüzi az Úr mind azokat a nemzeteket ti előletek, és úrrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken. ²⁴Minden hely, a melyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátes folyóvizétől a nyugoti tengerig lesz a ti határotok. Józs. 1,3. 14,9. ²⁵Nem állhat meg senki előttetek; azt míveli az Úr, a ti Istenetek, hogy féljenek és rettegjenek titeket az egész föld színén, a melyre rátapostok, a mint megmondotta néktek. 2Móz. 23,27. ²⁶**Lásd, én adok ma előttökbe áldást és átkot!** ²⁷**Az áldást, ha engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak,** a melyeket én e mai napon parancsolok néktek; ²⁸**Az átkot pedig, ha nem engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak, és letértek az útról, a melyet én ma parancsolok néktek, és idegen istenek után jártok, a kiket nem ismertetek.** ²⁹És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened arra a földre, a melyre te bemégy, hogy bírjad azt: akkor **mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ebál hegyén. rész 27,12.** ³⁰Nemde azok túl vannak a Jordánon, a napnyugoti út megett, a Kananeusok földén, a kik a síkságon laknak Gilgálnak átellenében, a Móré tölgyei mellett?! ³¹Mert ti átmentek a Jordánon, hogy bemenvén bírassátok a földet, a melyet az Úr, a ti Istenetek ad néktek. Ha bírni fogjátok azt, és lakni fogtok abban: ³²**Vigyázzatok, hogy mind e rendelkezések és végzések szerint cselekedjete, a melyeket én ma adok ti előttökbe.**

5Móz 12

¹Ezek a rendelkezések és a végzések, a melyeket meg kell tartanotok, azok szerint cselekedvén azon a földön, a melyet az Úr, a te atyáidnak Istene ad néked, hogy bírjad azt minden időben a míg éltek a földön: ²Pusztára pusztítsátok el mind azokat a helyeket, a hol azok a nemzetek, a kiknek ti urai lesztek, szolgáltak az ő isteneiknek a magas hegyeken, a halmokon, és minden zöldelő fa alatt. • 2Móz. 34,12-14. ³**És rontsátok el azoknak oltárait, törjétek össze oszlopaikat, tűzzel égessétek meg berkeiket, és vagdaljátok szét az ő isteneiknek faragott képeit, a nevöket is pusztítsátok ki arról a helyről. Bir. 2,2.** ⁴Ne cselekedjete így az Úrral,

a ti Istenetekkel; ⁵Hanem azt a helyet, a melyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek minden ti törzsetek közül, hogy az ő nevét oda helyezze és ott lakozzék, azt gyakoroljátok és oda menjetek. [2Kron. 7,12.](#) ⁶És oda vigyétek egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását. [3Móz. 17,3. 4.](#) ⁷És ott egyetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és örvendeztetek ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, a melyekkel megáld téged az Úr, a te Istened. [1Sám. 1,3. 9.](#) ⁸Ne cselekedjétek ott mind a szerint, a mint mi cselekszünk itt most, mindenik azt, a mi jónak látszik néki. ⁹Mert **még ez ideig nem mentetek be a nyugodalmas helyre, és az örökségbe,** a melyet az Úr, a te Istened ád néked. [2Móz. 3,8.](#) ¹⁰Mikor pedig átmentek a Jordánon, és lakozni fogtok azon a földön, a melyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek örökségül, és megnyugtat titeket minden ellenségetektől, a kik körületek vannak, és bátorsággal fogtok lakozni: ¹¹Akkor arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, hogy ott lakozzék az ő neve, oda vigyetek mindent, a mit én parancsolok néktek: egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket és kezeiteknek felemelt áldozatát, és minden megkülönböztetett fogadásokat, a melyeket fogadtok az Úrnak. [1Kir. 9,2. 3.](#) ¹²És örvendeztetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, mind ti, mind a ti fiaitok, és leányaitok, mind a ti szolgálaitok és szolgálóleányaitok, mind a lévita, a ki a ti kapuitokon belől lészen; mert nincs néki része vagy öröksége ti veletek. [rész 16,11. 14. rész 10,8. 9.](#) ¹³Vigyázz, hogy a te egészen égőáldozataidat ne áldozzad minden helyen, a melyet meglátsz; [3Móz. 17,4.](#) ¹⁴Hanem azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr a te törzseid közül valamelyikben: ott áldozzad a te egészen égőáldozatidat, és ott cselekedjél mindent, a mit én parancsolok néked. ¹⁵Mindazáltal a te lelkednek teljes kívánsága szerint vághatsz barmot és ehetel húst, minden te kapuidon belől, az Úrnak, a te Istenednek áldásához képest, a melyet ád néked; mind a tisztátalan, mind a tiszta eheti azt, ép úgy mint az őzet és a szarvast. [rész 15,22.](#) ¹⁶Csakhowy a vért meg ne egyétek; a földre öntsd azt, mint a vizet. [1Móz. 9,4. 3Móz. 7,26. 27.](#) ¹⁷Nem eheted meg a te kapuidon belől sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak tizedét, sem barmaidnak és juhaidnak első fajzását; sem semmi fogadási áldozatodat, a melyet fogadsz, sem szabad akarat szerint való adományaidat, sem a te kezedenk felemelt áldozatát; [rész 14,22.](#) ¹⁸**Hanem az Úrnak a te Istenednek színe előtt egyed azokat azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr a te Istened:** te és a te fiad, leányod, szolgál, szolgálóleányod és a lévita, a ki a te kapuidon belől van; és örvendezzel az Úrnak, a te Istenednek színe előtt mindenben, a mire kezedet veted. [rész 14,26.](#) ¹⁹Vigyázz, hogy el ne hagyjad a lévitát valameddig élsz a te földeden. [rész 14,27-29.](#) ²⁰Mikor az Úr, a te Istened kiszélesíti a te határodát, a miképen ígérte vala néked, és ezt mondod: Húst ehetném! mivelhowy a te lelked húst kíván enni: egyél húst a te lelkednek teljes kívánsága szerint. [1Móz. 28,13. 14. 2Móz. 23,31.](#) ²¹Ha messze van tőled a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, és leölsz, a mint parancsoltam néked, a te barmaidból és juhaidból, a melyeket az Úr ád majd néked: akkor egyél azokból a te kapuidban a te lelkednek teljes kívánsága szerint. ²²De, a mint az őzet és a szarvast eszik, úgy egyed azokat; a tisztátalan és a tiszta egyaránt ehetik abból. [vers 15.](#) ²³Csakhowy abban állhatatos légy, hogy a vért meg ne egyed; mert a vér, az a lélek: azért a lelket a hússal együtt meg ne egyed! [3Móz. 17,11. 19,26.](#) ²⁴Meg ne egyed azt, a földre öntsd azt, mint a vizet. [vers 16.](#) ²⁵Meg ne egyed azt, hogy jól legyen dolgod néked és a te gyermekeidnek is utánad, mivelhowy azt cselekszed, a mi igaz az Úr szemei előtt. ²⁶De ha valamit megszentelsz a tiédből, vagy fogadást teszesz: vedd fel, és vidd azt arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr. [3Móz. 1,2. 3. 3Móz. 17,3. 4.](#) ²⁷És az Úrnak, a te Istenednek oltárán áldozd meg a te egészen égőáldozataidat, azoknak húsát és véréit; egyéb áldozataidnak véréit azonban öntsd az Úrnak, a te Istenednek oltárára, a húsát pedig megeheted. ²⁸**Vigyázz és hallgasd meg mindezeket az ígéket, a melyeket én parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod, néked és a te gyermekeidnek utánad mind örökké; mivelhowy azt cselekszed, a mi jó és igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.** ²⁹Mikor kiírtja előled az

Úr, a te Istened a nemzeteket, a kikhez bemegy, hogy bírad őket, és bírni fogod őket, és lakozol majd az ő földükön: [2Móz. 3,8.](#) ³⁰Vigyázz magadra, hogy őket követvén törbe ne essél, miután már kivesztek előled; és **ne tudakozzál az ő isteneik felől, mondván: Miképen tisztelik e nemzetek az ő isteneiket?** én is akképen cselekszem. [rész 18,9-13.](#) [Józs. 23,7. 8.](#) **ISTEN FIGYELMEZTET, HOGY A KÍVÁNCISISÁG NEHOGY ELTÁNTORÍTSA ŐKET A HITTŐL.** ³¹Ne cselekedjél így az Úrral, a te Isteneddel, mert mind azt az útálatosságot, a mit gyűlöl az Úr, megcselekedték az ő isteneikkel; mert még fiaikat és leányaikat is megégetik vala tűzzel az ő isteneiknek. [2Kir. 16,3.](#) [Zsolt. 106,37.](#) ³²**Mindazt, a mit én parancsolok néktek, megtartsátok, és a szerint cselekedjete: semmit ne tégy ahhoz, és el se végy abból!** [rész 4,2.](#) [Péld. 30,5.](#) [6.](#) [Jel. 22,18.](#) [19.](#)

5Móz 13

Mikor te közötted jövendőmondó, vagy álomlátó támad és jelt vagy csodát ad néked; ²Ha bekövetkezik is az a jel vagy a csoda, a melyről szólott vala néked, mondván: Kövessünk idegen isteneket, a kiket te nem ismersz, és tiszteljük azokat: ³**Ne hallgass efféle jövendőmondónak beszédeire, vagy az efféle álomlátóra; mert az Úr, a ti Istenetek kísért titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-é az Urat, a ti Isteneteket teljes szívetekből, és teljes lelketekből?** [rész 8,2.](#) [3.](#) [1Kor. 10,13.](#) ⁴Az Urat, a ti Isteneteket kövessétek, és őt féljétek, és az ő parancsolatait tartsátok meg, és az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és ő hozzá ragaszkodjatok. ⁵**Az a jövendőmondó pedig vagy álomlátó ölettsék meg; mert pártütést hirdetett az Úr ellen, a ti Istenetek ellen, a ki kihozott titeket Egyiptom földéből, és megszabadított téged a szolgaságnak házából; hogy elfordítson téged arról az útról, a melyet parancsolt néked az Úr, a te Istened, hogy azon járj.** Gyomlálj ki azért a gonoszt magad közül. [rész 18,20.](#) [Zak. 13,3.](#) ⁶Ha testvéred, a te anyádnak fia, vagy a te fiad vagy leányod, vagy a kebleden lévő feleség, vagy lelki-testi barátod titkon csalogat, mondván: Nosza menjünk és tiszteljük idegen isteneket, a kiket nem ismertetek sem te, sem atyáid. ⁷Ama népek istenei közül, a kik körültek vannak, közel hozzád vagy távol tőled, a földnek egyik végétől a másik végéig: ⁸Ne engedj néki, és ne hallgass reá, ne nézz reá szánalommal, ne kíméld és ne rejtegesd őt; ⁹Hanem megölvén megöljed őt; a te kezéd legyen először rajta az ő megölésére, azután pedig az egész népnek keze. [vers 12-17.](#) [rész 17,2-7.](#) ¹⁰**Kövekkel kövezd meg őt, hogy meghaljon; JAJ!** mert azon igyekezett, hogy elfordítson téged az Úrtól, a te Istenedtől, a ki kihozott téged Egyiptomnak földéből, a szolgaságnak házából; ¹¹És hallja meg az egész Izráel, és féljenek és ne cselekedjenek többé ahhoz hasonló gonoszt te közötted. [rész 17,13.](#) ¹²Ha valamelyikben a te városaid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked, hogy ott lakjál, ezt hallod mondani: ¹³Emberek jöttek ki közül, istentelenségnek fiai, és elfordítják városuk lakosait, mondván: Nosza, menjünk és tiszteljük idegen isteneket, a kiket nem ismertetek: • [vers 1. 2. 6.](#) ¹⁴Akkor keress, kutass és szorgalmasan tudakozódjál, és ha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént az efféle útálatosság közötted: ¹⁵Hányd kard élére annak a városnak lakosait; áldozd fel azt mindenestől, a mi benne van; a barmát is kard élére hányd. ¹⁶És a mi préda van benne, hordd mind együvé az ő piacának közepére, és égesd meg a várost tűzzel és annak minden prédáját is teljes áldozatul az Úrnak, a te Istenednek, és legyen rom mind örökké, és soha többé fel ne építtessék. ¹⁷Ne ragadjon semmi a te kezédhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg az Úr haragjának búsulása, és könyörületes legyen hozzád, és könyörüljön rajtad, és megszorítsa téged, a miképen megesküdt a te atyáidnak, • [rész 7,25. 26.](#) ¹⁸**Ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván minden ő parancsolatát, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy azt cselekedjed, a mi igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.**

5Móz 14

Az állatok evésével kapcsolatos

¹Ti az Úrnak, a ti Isteneteknek fiai vagytok; **ne vagdaljátok meg magatokat, se szemeitek között ne csináljatok kopaszságot, a halottért,** [2Móz. 4,22.](#) [3Móz. 19,27. 28.](#) ²Mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek, és az Úr választott téged, hogy légy néki tulajdon népe minden nép közül, a melyek a föld színén vannak. **• rész 4,20. 7,6.** ³Semmi útálatosságot meg ne egyél. ⁴Ezek azok az állatok, a melyeket megehettek: az ökör, juh, kecske, [3Móz. 11,2. 3.](#) ⁵Szarvas, őz, bival, vadkecske, zerge, vad bika és jávor. ⁶És mindazt az állatot, a melynek hasadt a körme és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző az állatok között, megehetitek. ⁷De a kérődzők és hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: a tevét, **a nyulat** és hörcsököt, mert kérődznek ugyan, de körmük nem hasadt; tisztátalanok legyenek ezek néktek. [3Móz. 11,4.](#) ⁸**És a disznót, mert hasadt ugyan a körme, de nem kérődzik; tisztátalan legyen ez néktek.** Ezeknek húsból ne egyetek, holttestöket se illessétek. ⁹Ezeket ehetitek meg mindazokból, melyek vízben élnek: a minek úszó szárnya és pikkelye van, mind megegyétek; [3Móz. 11,9.](#) ¹⁰Valaminek pedig nincsen úszó szárnya és pikkelye, meg ne egyétek; tisztátalan az néktek. ¹¹Minden tiszta madarat megehettek. ¹²Ezek pedig, a melyeket meg ne egyetek közülök: a sas, a saskeselyű és a halászó sas. ¹³A keselyű, a héja és a sólyom az ő nemével. ¹⁴Minden holló az ő nemével. ¹⁵A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével. ¹⁶A kuvik, a fülesbagoly és a bölömbika. ¹⁷A pelikán, a gém és a hattyú. ¹⁸Az eszterág és a szarka az ő nemével; a büdösbanka és a denevér. ¹⁹Minden szárnyas féreg is tisztátalan legyen néktek; meg ne egyétek. ²⁰Minden tiszta szárnyast megehettek. ²¹Semmi holttestet meg ne egyetek; a jövevénynek, a ki a te kapuidon belől van, adjad azt, hogy egye meg azt, vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek. **Ne főzd a gödölyét az ő anyja tejében.** [vers 2. 2Móz. 23,19. 34,26. 4Móz. 22,28.](#) ²²Esztendőről esztendőre tizedet végy a te magodnak minden terméséből, a mely a te meződön terem. [3Móz. 27,30.](#) ²³És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását; hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben. [rész 12,17. 18.](#) ²⁴Ha pedig hosszabb néked az út, hogysem oda vihetnéd azokat, mivelhogy távol esik tőled az a hely, a melyet az Úr, a te Istened választ, hogy oda helyezze az ő nevét, téged pedig megáldott az Úr, a te Istened: ²⁵Akkor add el pénzen, és kösd a kezedbe a pénzt, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened; ²⁶És adjad a pénzt mind azért, a mit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, a mit megáhit néked a te lelked, és egyél ott az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és örvendezzel te és a te házadnak népe. [Mát. 21,12. 5Móz. 12,17. 18.](#) ²⁷**A lévítát pedig, a ki a te kapuidon belől van, ne hagyd el, mert nincsen néki része, sem öröksége veled.** [4Móz. 18,20. 24.](#) ²⁸A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba. ²⁹És eljön a lévita (a kinek nincsen része és öröksége te veled), és a jövevény, árva és özvegy, a kik a te kapuidon belől vannak, és esznek és megelégesznek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened a te kezednek minden munkájában, a melyet végzesz. [rész 28,1. Péld. 11,10. 24-26. Malak. 3,10.](#)

5Móz 15

¹A hetedik esztendő végén **elengedést mívelj.** [2Móz. 23,10. 11. 3Móz. 25,3-5.](#) ²Ez pedig az elengedésnek módja: Minden kölcsönadó ember engedje el, a mit kölcsönadott az ő felebarátjának; ne hajtsa be az ő felebarátján és atyjafián; mert elengedés hirdettetett az Úrért. ³Az idegenen hajtsd be; de a mid a te atyádfiánál lesz, engedje el néki a te kezed. ⁴De nem is lesz közötted szegény, mert igen megáld téged az Úr azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, hogy bírad azt. [rész 28,1. 2. 9.](#) ⁵De csak úgy lesz ez, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván és teljesítván mind azt a parancsolatot, a melyet én ma parancsolok néked. ⁶Mert az Úr, a te Istened megáld téged, a miképen megmondotta néked; és

sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt, és sok népen fogsz uralkodni, és te rajtad nem uralkodnak. [rész 28,12. 13.](#) ⁷Ha mégis szegénynyé lesz valaki a te atyádfiai közül valamelyikben a te kapuid közül a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked: ne keményítsd meg a te szívedet, be se zárjad kezedet a te szegény atyádfia előtt; [3Móz. 25,35. 36. Luk. 6,34. 35.](#) ⁸Hanem örömet nyisd meg a te kezedet néki, és örömet adj kölcsön néki, a mennyi elég az ő szükségére, a mi nélkül szűkölködik. ⁹**Vigyázz magadra, hogy ne legyen a te szívedben valami istentelenség, mondván: Közelget a hetedik esztendő, az elengedésnek esztendeje; és elfordítsd szemedet a te szegény atyádfiától, hogy ne adj néki; mert ő ellened kiált az Úrhoz, és bűn lesz benned.** ¹⁰Bizonyára adj néki, és meg ne háborodjék azon a te szíved, mikor adsz néki; mert az ilyen dologért áld meg téged az Úr, a te Istened minden munkádban, és mindenben, a mire kezedet veted. [Mát. 5,42. Luk. 6,34. 35.](#) ¹¹Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: **Örömet nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden.** [Mát. 26,11. vers 8. 14.](#) ¹²Hogyha eladja magát néked a te atyádfia, a zsidó férfi és zsidó asszony, és szolgál téged hat esztendeig: a hetedik esztendőben bocsássad őt szabadon mellőled. [2Móz. 21,2. Jer. 34,14.](#) ¹³És mikor szabadon bocsátod őt mellőled, ne bocsásd el őt üresen; ¹⁴Hanem terheld meg őt bőven a te juhaidból, a te szérúdról, és a te sajtódból; a mivel megáldott téged az Úr, a te Istened, adj néki abból. ¹⁵**És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptom földén, és megszabadított téged az Úr, a te Istened;** azért parancsolom én ma ezt néked. [rész 5,15.](#) ¹⁶Ha pedig ezt mondja néked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és a te házat, mivelhogy jól van néki te nálad dolga: ¹⁷Akkor vedd az árat, és fúrd a fülébe és az ajtóba; és legyen szolgálóddá mindvégig; így cselekedjél szolgálóleányoddal is. [2Móz. 21,5. 6.](#) ¹⁸**Ne essék nehezedre, hogy szabadon bocsátod őt mellőled; (hiszen két annyi bérre valót szolgált néked hat éven át, mint a béres-munkás) és megáld téged az Úr, a te Istened mindenben, a mit cselekszel.** ¹⁹Barmaid és juhaid első fajzásának minden hímjét az Úrnak, a te Istenednek szenteljed. Ne munkálkodjál a te tehenednek első fajzásán, és meg ne nyírd a te juhaidnak első fajzását. [2Móz. 13,2.](#) ²⁰Az Úrnak, a te Istenednek színe előtt edd meg azt esztendőről esztendőre, te és a te házad népe, azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr. ²¹Hogyha valami fogyatkozás lesz benne; sánta vagy vak lesz, vagy akármely fogyatkozásban szenvedő: meg ne áldozd azt az Úrnak, a te Istenednek. [3Móz. 22,20-22.](#) ²²A te kapuidon belől edd meg azt; a tisztátalan és a tiszta egyaránt, mintha őz volna az vagy szarvas. [rész 12,15.](#) ²³**Csakhogy a vérét meg ne edd, hanem a földre öntsd azt, mint a vizet.** [rész 12,23. 3Móz. 17,10.](#)

5Móz 16

Páska, kovásztalan kenyér, pünkösdi lombsátor ünnepe – itt is

¹Ügyelj az Abib hónapra, és készíts az Úrnak, a te Istenednek páskhát; mert az Abib hónapban hozott ki téged az Úr, a te Istened Egyiptomból éjjel. [2Móz. 12,2.](#) ²Páskha gyanánt pedig ölj az Úrnak, a te Istenednek juhot és ökröt azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő nevét. ³Ne egyél azzal semmi kovászos, hanem hét napon át egyél azzal kovásztalan lepényeket, nyomorúságnak kenyerét, (mert sietséggel jöttél ki Egyiptom földről) hogy megemlékezzél arról a napról életednek minden idejében, a melyen kijöttél Egyiptom földről. [2Móz. 12,19.](#) ⁴És ne lásson senki kovászt hét napon át sehol a te határodban; és a húsból, a melyet az első napon estve megáldozol, semmi ne maradjon reggelig. [2Móz. 12,10.](#) ⁵Nem ölheted le a páskhát akármelyikben a te városaid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked; [2Krón. 30,1.](#) ⁶Hanem azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy az ő nevét oda helyezze: ott öld le a páskhát estve, napnyugtakor, abban az időben, a mikor kijöttél Egyiptomból. [2Móz. 12,6. 42.](#) ⁷Azon a helyen süsd és edd is meg, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened; reggel pedig fordulj vissza és menj haza a te hajlékodb. ⁸Hat napon át egyél

kovásztalant; hetednapon pedig az Úrnak, a te Istenednek berekesztő ünnepe lévén, ne munkálkodjál azon. 2Móz. 12,15-20. 3Móz. 23,36. ⁹Számlálj azután magadnak hét hetet; attól fogva kezdjed számlálni a hét hetet, hogy sarlódat a vetésbe bocsátod. 3Móz. 23,15. 16. ¹⁰**És tarts hetek ünnepét az Úrnak,** a te Istenednek, a te kezeden szabad akarat szerint való adományával, a melyet ahhoz képest adj, a mint megáldott téged az Úr, a te Istened. vers 16. 2Móz. 23,15-21. ¹¹És örvendezz az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, te és a te fiad, és leányod, szolgálád, szolgálóleányod, és a lévita, a ki a te kapuidon belől van, és a jövevény, az árva és az özvegy, a kik te közötted vannak, azon a helyen, a melyet kiválasztott az Úr, a te Istened, hogy oda helyezze az ő nevét. ¹²És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptomban; és tartsd meg, és teljesítsd e rendelkezéseket. rész 5,15. ¹³**A sátorok ünnepét hét napig tartsd, mikor begyűjtöd a termést a te szérűdről és sajtódról.** ¹⁴És örvendezz a te ünnepeden, te és a te fiad, a te leányod, szolgálád és szolgálóleányod, a lévita, a jövevény, az árva és az özvegy, a kik belől vannak a te kapuidon. ¹⁵Hét napig ünnepelj az Úrnak, a te Istenednek azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr; mert megáld téged az Úr, a te Istened minden termésedben, és kezeidnek minden munkájában; azért örvendezz igen! 2Móz. 23,16. Nehem. 8,10. ¹⁶Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt; **a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén.** De üres kézzel senki se jelenjen meg az Úr előtt! 2Móz. 23,14-17. 34,23. 2Móz. 34,20. ¹⁷Kiki az ő képessége szerint adjon, az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint, a melyet ad néked. ¹⁸Bírákat és felügyelőket állíts minden kapudba, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked, a te törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igaz ítélettel. ¹⁹El ne fordítsd az ítéletet; személyt se válogass; ajándékot se végy; mert az ajándék megvakítja a bölcsek szemeit, és elfordítja az igazak beszédét. 3Móz. 19,15. 2Móz. 23,8. ²⁰**Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess, és örökségül bírhasd azt a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked.** ²¹Ne plántálj magadnak berket semmiféle fából, az Úrnak, a te Istenednek oltára mellé, a melyet készítesz magadnak. ²²Oszlopot se emelj magadnak, a mit gyűlöl az Úr, a te Istened.

5Móz 17

¹Ne áldozzál az Úrnak, a te Istenednek olyan ökröt és juhot, a melyen valami fogyatkozás van, akármi hiba; mert útálatosság az az Úrnak, a te Istenednek. 3Móz. 22,20. ²Hogyha találhatók közötted valamelyikben a te kapuid közül, a melyeket az Úr, a te Istened ad néked, vagy férfiú vagy asszony, a ki gonoszt cselekszik az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, megszegvén az ő szövetségét; rész 13,6-17. ³És elmegy és szolgál idegen isteneket, és imádja azokat, akár a napot, akár a holdat, vagy akármelyet az égnek seregei közül, a melyet nem parancsoltam; ⁴És megjelentetik néked, és meghallod: jól megtudakozd; és hogyha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént ez az útálatosság Izráelben: ⁵Akkor vidd ki azt a férfiút vagy azt az asszonyt, a ki azt a gonosztságot mívelte, a te kapuidba, (a férfiút vagy az asszonyt) és kövezd agyon őket, hogy meghaljanak. ⁶Két tanú vagy három tanú szavára halállal lakoljon a halálra való; de egy tanú szavára meg ne haljon. rész 19,15. ⁷A tanúk keze legyen első rajta, hogy megölettessék, és azután mind az egész nép keze. Így tisztítsd ki magad közül a gonoszt. rész 13,9. Csel. 7,58. ⁸Ha megfoghatatlan valami előtted, a mikor ítélned kell vér és vér között, ügy és ügy között, sérelem és sérelem között, vagy egyéb versengések között a te kapuidban: akkor kelj fel, és menj el arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened. ⁹És menj be a Lévitá-papokhoz és a bíróhoz, a ki lesz majd abban az időben; és kérdezd meg őket, és ők tudtul adják néked az ítéletmondást. ¹⁰És annak a mondásnak értelme szerint cselekedjél, a melyet tudtul adnak néked azon a helyen, a melyet kiválaszt az Úr; és vigyázz, hogy mind a szerint cselekedjél, a mint tanítanak téged. Malak. 2,7. 2Krón. 19,8-11. ¹¹A törvény szerint cselekedjél, a melyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, a melyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, a melyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra. ¹²Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy

nem hallgat a papra, a ki ott áll, szolgálván az Urat, a te Istenedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből. **NAGYON SZIGORÚ TÖRVÉNYEK** ¹³És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé. rész 13,11. ¹⁴Mikor bemegy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, és bírod azt, és lakozol abban, és ezt mondod: Királyt teszek magam fölé, miképen egyéb népek, a melyek körültem vannak: 1Sám. 8,5. 6. 22. ¹⁵Azt emeld magad fölé királyul, a kit az Úr, a te Istened választ. A te atyádfiai közül emelj magad fölé királyt; nem tehetsz magad fölé idegent, a ki nem atyádfia. ¹⁶Csak sok lovat ne tartson, és a népet vissza ne vigye Egyiptomba, hogy lovat sokasítson, mivelhogy az Úr megmondta néktek: Ne térjetez többé vissza azon az úton! ¹⁷**Sok feleséget se tartson, hogy a szíve el ne hajoljon; se ezüstjét, se aranyát felettébb meg ne sokasítsa.** 1Kir. 11,1-4. ¹⁸És mikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának könyvbe e törvénynek mását a Lévitá-papokéból. ¹⁹És legyen az ő nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az Urat, a te Istenedet, hogy megtartsa e törvénynek minden ígését, és e rendelkezéseket, hogy azokat cselekedje. ²⁰Fel ne fuvalkodjék az ő szíve az ő atyjafiai ellen, se **el ne hajoljon a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen az ő országában ő és az ő fiai Izráelben.** rész 5,32. 33.

5Móz 18

¹A Lévitá-papoknak, a Lévi egész nemzetségének ne legyen se része, se öröksége Izráellel, hanem éljenek az Úrnak tüzes áldozataiból és örökségéből. rész 14,27. 29. 4Móz. 18,20. ²Annakokáért ne legyen néki öröksége az ő atyjafiai között: Az Úr az ő öröksége, a mint megmondotta néki. ³És ez legyen a papoknak törvényes része a néptől, azoktól, a kik áldoznak akár ökörral, akár juhval, hogy a papnak adják a lapoczkát, a két állat és a gyomrot. 2Móz. 29,27. 28. 3Móz. 7,31-34. ⁴A te gabonád, mustod és olajod zsengejét, és a te juhaid gyapjának zsengejét néki adjad; 4Móz. 18,12. ⁵Mert őt választotta ki az Úr, a te Istened minden te nemzetséged közül, hogy álljon szolgálatra az Úrnak nevében, ő és az ő fiai minden időben. 2Móz. 28,1-3. ⁶Mikor pedig eljön a Lévitá valamelyikből a te egész Izráelben lévő kapuid közül, a hol ő lakik, és bemegy az ő lelkének teljes kívánsága szerint arra a helyre, a melyet kiválaszt az Úr: ⁷Szolgáljon az Úrnak az ő Istenedének nevében, mint az ő többi atyjafiai, a Léviták, a kik ott állanak az Úr előtt. ⁸Az eledelekben egyenlőképen részesedjenek, kivéve azt, a mit eladott valaki az ő atyai örökségéből. Mikor te bemegy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked: ne tanulj cselekedni azoknak a népeknek útálatosságai szerint. rész 12,30. ¹⁰Ne talállassék te közötted, a ki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se ígész, se jegymagyarázó, se varázsló; 3Móz. 18,21. 3Móz. 20,27. 1Sám. 28,7-9. 3Móz. 19,26. ¹¹Se bűbajos, se ördögösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző; 1Sám. 28,8. 11. Ésa. 8,19. ¹²Mert mind utálja az Úr, a ki ezeket műveli, és ez ilyen útálatosságokért űzi ki őket az Úr, a te Istened te előled. rész 12,30. 31. ¹³**Tökéletes légy az Úrral, a te Isteneddel.** ¹⁴Mert ezek a nemzetek, a kiket te elűesz, ígézökre és jövendőmondókra hallgatnak; de tenéked nem engedett ilyet az Úr, a te Istened. ¹⁵Profétát támaszt néked az Úr, a te Istened te közüled, a te atyádfiai közül, olyat mint én: azt hallgassátok! Ján. 1,46. Csel. 3,22. 7,37. ¹⁶Mind a szerint, amint kérted az Úrtól, a te Istenedtől a Hórebbe a gyülekezésnek napján mondván: Ne halljam többé az Úrnak, az én Istenemnek szavát, és ne lássam többé ezt a nagy tüzet, hogy meg ne haljak! 2Móz. 20,18. 19. ¹⁷Az Úr pedig monda nékem: Jól mondták a mit mondtak. rész 5,28. 29. ¹⁸**Profétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat mint te, és az én ígéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, a mit parancsolok néki.** Ján. 1,46. Ján. 12,50. Ján. 12,49. 50. 15,22. 17,26. ¹⁹És ha valaki nem hallgat az én ígéimre, a melyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon! Ján. 12,48-50. ²⁰De az a próféta, a ki olyat mer szólni az én nevemben, a mit én nem parancsoltam néki szólni, és a ki idegen istenek nevében szól: haljon meg az a próféta. rész 13,5. Jer. 14,14. 15. ²¹Ha pedig azt mondod a te szívedben: miképen ismerhetjük meg az ígét, a melyet nem mondott az Úr? ²²Ha a

próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, a melyet nem az Úr szólott; elbizakodottságból mondotta azt a próféta; ne félj attól!

5Móz 19

Mikor kiírtja az Úr, a te Istened a nemzeteket, a kiknek földjét néked adja az Úr, a te Istened, és bírni fogod őket, és lakozol az ő városaikban és az ő házaikban: [2Móz. 3,8.](#) **²Válassz ki magadnak három várost a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, hogy örököljed azt. [2Móz. 21,13. 14.](#) [4Móz. 35,10. 11.](#) ³Készítsd meg magadnak az utat azokhoz, és oszszad három részre a te országod határát, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül; azok arra valók legyenek, hogy **minden gyilkos oda meneküljön.** [2Móz. 21,13. 14.](#) ⁴Ez pedig a gyilkos törvénye, a ki oda menekül, hogy élve maradjon: A ki nem szándékosan öli meg az ő felebarátját, és nem gyűlöli vala azt azelőtt; [2Móz. 21,13.](#) ⁵A ki például elmegy az ő felebarátjával az erdőre fát vágni, és meglódul a keze a fejszével, hogy levágja a fát, és leesik a vas a nyeléről, és úgy találja az ő felebarátját, hogy az meghal: az ilyen meneküljön e városok egyikébe, hogy élve maradjon. ⁶Különben a vérbosszuló rokon üzőbe veszi az ő szívének búsulásában, és eléri, ha az út hosszú leend, és agyon üti őt, holott nem méltó a halálra, mivel azelőtt nem gyűlölte azt. [4Móz. 35,12.](#) ⁷Azért én parancsolom néked, mondván: Három várost válassz magadnak. ⁸Ha pedig az Úr, a te Istened kiterjeszti a te határodát, a mint megesküdt a te atyáidnak, és néked adja mind az egész földet, a melynek megadását megígérte volt a te atyáidnak; [1Móz. 28,13. 14.](#) ⁹(Hogyha megtartod mind e parancsolatot, megtévén azt, a mit én ma parancsolok néked, tudniillik, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és jársz az ő utain minden időben): akkor e háromhoz szerezz még három várost. [Józs. 20,7. 8.](#) ¹⁰Hogy ártatlan vér ne ontassék ki a te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül, és hogy a vér ne legyen rajtad. ¹¹De hogyha lesz valaki, a ki gyűlöli az ő felebarátját, és meglesi azt, és reá támad és úgy üti meg, hogy meghal, és bemenekül valamelyikbe e városok közül: [2Móz. 21,14. 4Móz. 35,16. 20. 21.](#) ¹²Akkor az ő városának vénei küldjenek embereket, és vonják ki azt onnét, és adják azt a vérbosszuló rokon kezébe, hogy meghaljon. ¹³Ne nézz reá szájalommal, hanem tisztítsd ki az ártatlan vérontást Izráelből, hogy jól legyen dolgod. [rész 15,5.](#) ¹⁴A te felebarátodnak határát el ne told, a mely határt az ősök vetettek a te örökségedben, a melyet örökölni fogsz azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, hogy bírsz azt. [rész 27,17. Péld. 22,28.](#) ¹⁵Ne álljon elő egy tanú senki ellen semmiféle hamisság és semmiféle bűn miatt; akármilyen bűnben bűnös valaki, két tanú szavára vagy három tanú szavára álljon a dolog. [4Móz. 35,30. Mát. 18,16.](#) ¹⁶Ha valaki ellen gonosz tanú áll elő, hogy pártütéssel vádolja őt: ¹⁷Akkor álljon az a két ember, a kiknek ilyen perök van, az Úr elé, a papok és a bírák elé, a kik abban az időben lesznek; [rész 17,9.](#) ¹⁸És a bírák vizsgálják meg jól a dolgot, és ha hazug tanú lesz a tanú, a ki hazugságot szólott az ő atyjafia ellen: ¹⁹Úgy cselekedjetez azzal, a mint ő szándékozott cselekedni az ő atyjafiával. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt; [Péld. 19,5. 9.](#) ²⁰Hogy a kik megmaradnak, hallják meg, és féljenek, és többször ne cselekedjenek te közötted ilyen gonosz dolgot. [rész 13,11.](#) ²¹Ne nézz reá szájalommal; lelket lélekért, szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért. [3Móz. 24,20. 21.](#)**

5Móz 20

¹Mikor hadba mégy ellenséged ellen, és látsz lovakat, szekereket, náladnál nagyobb számú népet: ne félj tőlök, mert veled van az Úr, a te Istened, a ki felhozott téged Égyiptom földéről. **MILY AKTUÁLIS AZ UKRÁN-OROSZ HÁBORÚ IDEJÉN!** ²És mikor az ütközethez készültök, **álljon elő a pap,** és szóljon a népnek; ³És ezt mondja nekik: Hallgasd meg Izráel! Ti ma készültök megütközni ellenségeitekkel: A ti szívetek meg ne lágyuljon, ne féljetez, és meg ne rettenjetez, se meg ne rémüljetez elöttök; ⁴Mert az Úr, a ti Istenetek veletek megy, hogy harczoljon érettetek a ti ellenségeitekkel, hogy megtartsa titeket. **5Az előljárók pedig szóljanak a népnek,** mondván: Kicsoda az olyan férfi, a ki új házat épített, de még fel

nem avatta azt? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harcban, és más valaki avassa fel azt. ⁶És kicsoda olyan férfi, a ki szőlőt ültetett és nem vette el annak hasznát? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harcban, és más valaki vegye el annak hasznát. ⁷És kicsoda olyan férfi, a ki feleséget jegyzett el magának, de még el nem vette? Menjen el, és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a harcban, és más valaki vegye azt el. rész 24,5. ⁸Még tovább is szóljanak az előljárók a néphez, és ezt mondják: Kicsoda olyan férfi, a ki félénk és lágy szívű? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy az ő atyjafiainak szíve úgy meg ne olvadjon, mint az ő szíve. Bir. 7,3. ⁹És mikor elvégzik az előljárók beszédüket a néphez, **állítsanak seregvezéreket a nép élére.** ¹⁰Mikor valamely város alá megy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. ¹¹És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, a mely találtaiban abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked. ¹²Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harczra kél veled, akkor zárd azt körül; ¹³És ha az Úr, a te Istened kezdedbe adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével; 4Móz. 31,7. ¹⁴De az asszonyokat, a kis gyermekeket, a barmokat és mind azt, a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; ITT AZÉRT MÁR NEM ANNYIRA KEGYETLEN A NŐKKEL ÉS A GYERMEKEKKEL és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, a kiket kezdedbe ad néked az Úr, a te Istened. 4Móz. 31,7. 9. ¹⁵Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, a melyek igen messze esnek tőled, a melyek nem e nemzetek városai közül valók. 2Móz. 3,8. 4Móz. 33,51-53. ¹⁶De e népek városaiban, a melyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is; 2Móz. 3,8. Józ. 10,40. 11,11. 14. ¹⁷Hanem mindenestől veszítsd el őket: a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened; ¹⁸Azért, hogy meg ne tanítsanak titeket az ő mindenféle útálatosságai szerint cselekedni, a melyeket ők cselekesznek az ő isteneiknek, és hogy ne vétkezzetek az Úr ellen, a ti Istenetek ellen. rész 18,10. 12-14. Józ. 23,7. 12. 13. ¹⁹Mikor valamely várost hosszabb ideig tartasz körülzárva, hadakozván az ellen, hogy bevegged azt: ki ne veszítsd annak egy előfáját sem, fejszével vágván azt; hanem egyél arról, és azt magát ki ne irtsad; mert ember-é a mezőnek fája, hogy ostrom alá jusson miattad? ²⁰Csak a mely fáról tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt veszítsd el és irtsd ki, és abból építs erösséget az ellen a város ellen, a mely te ellened hadakozik, mind addig, a míg leomlik az.

5Móz 21

¹Hogyha agyonütöttet találnak azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked birtokul, és az a mezőn fekszik, és nem tudható: ki ölte meg azt; ²Akkor a te véneid és a te bíráid menjenek ki, és mérjék meg a földet a városokig, a melyek az agyonütött körül vannak; ³És a mely város legközelebb esik az agyonütöthöz, annak a városnak vénei vegyenek egy üszötínót, a melylyel még nem dolgoztattak, és a mely nem vont még jármot; ⁴És annak a városnak vénei vigyék az üszöt valamely folyóvíz völgyébe, a melyet nem szántanak és nem vetnek, és szegjék nyakát az üszőnek ott a völgyben. ⁵És járuljanak oda a papok, Lévi fiai; (mert őket választotta az Úr, a te Istened, hogy szolgáljanak néki, és hogy áldjanak az Úr nevében, és az ő ítéletök szerint legyen minden per és minden sérelem). 2Móz. 28,1. rész 10,8. rész 17,9. 11. ⁶És mindnyájan annak a városnak vénei, a kik legközelebb esnek az agyonütöthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző felett a völgyben; ⁷És szóljanak és mondják: **A mi kezeink nem ontották ki ezt a vért, sem a mi szemeink nem látták.** ⁸**Bocsáss meg a te népednek, Izráelnek, a melyet megváltottál, Uram, és ne engedd, hogy ártatlan vér ontása legyen Izráel között, a te néped között!** És bocsánatot nyernék a vért. ⁹Te azért tisztítsd ki közüled az ártatlan vérnek kiontását, mert így cselekszed azt, a mi igaz az Úr előtt. ¹⁰Mikor hadba megy ellenségeid ellen, és kezdedbe adja őket az Úr, a te Istened, és azok közül foglyokat ejtesz; ¹¹És meglátsz a foglyok között egy szép ábrázatú asszonyt, és megszereted azt, úgy hogy elvennéd feleségül: ¹²Vidd be őt a te házába, hogy nyirja meg a fejét, és messe le körmeit. ¹³És az ő fogoly ruháját vesse le

magáról, és maradjon a te házában, hogy sirassa az ő atyját és anyját egész hónapig; és csak azután menj be hozzá, és légy az ő férje, és legyen ő a te feleséged. ¹⁴Hogyha pedig nem tetszik néked, bocsásd el őt az ő kívánsága szerint; de pénzért semmiképen el ne add őt; ne hatalmaskodjál rajta, miután megrontottad őt. ¹⁵**Ha valakinek két felesége van, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnek néki fiaikat, mind a szeretett, mind a gyűlölt, és a gyűlöltnek fia lesz az elsőszülött: 1Móz. 29,30.** ¹⁶Azon a napon, a melyen az ő fiait örökösökké teszi a maga jószágában, nem teheti elsőszülötté a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia felett, a ki elsőszülött; ¹⁷Hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát ismerje el, két részt adván néki mindenből, a mije van; mert az az ő erejének zsebéje, övé az elsőszülöttség joga. 1Krn. 5,1. 1Móz. 49,3. ¹⁸Ha valakinek **pártutó és makacs fia van**, a ki az ő atya szavára és anyja szavára nem hallgat, és ha megfenyítik, sem engedelmeskedik nekik: ¹⁹Az illet fogja meg az ő atya és anyja, és vigyék azt az ő városának véneihez és az ő helységének kapujába, ²⁰És ezt mondják a város vénei: Ez a mi fiunk pártutó és makacs, nem hallgat a mi szónkra, tobzódó és részes: ²¹Akkor az ő városának minden embere kövekkel kövezzék meg azt, hogy meghaljon. **JAJ!** Így tisztítsd ki közüled a gonoszt, és az egész Izráel hallja meg, és féljen! ²²Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára: ²³Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem temesd el azt még azon a napon; mert átkozott Isten előtt a ki fán függ; és meg ne fertéztessed azt a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül. Józ. 10,27. Gal. 2,13.

5Móz 22

¹Ne nézd el, ha a te atyádfiának ökre vagy juha tévelyeg, és ne fordulj el azoktól, hanem bizony tereld vissza azokat a te atyádfiához. 2Móz. 23,4. 5. Mát. 5,43-48. ²Hogyha pedig nincs hozzád a te atyádfia, vagy nem is ismered őt: hajtsd a barmot a magad házához, és legyen nálad, míg keresi azt a te atyádfia, és akkor add vissza néki. ³És ekképen cselekedjél szamarával, ekképen cselekedjél ruhájával és ekképen cselekedjél a te atyádfiának minden elveszett holmijával, a mi elveszett tőle és te megtaláltad; nem szabad félrevonulnod. ⁴Ha látod, hogy a te atyádfiának szamara vagy ökre az úton eldűlve fekszik, ne fordulj el azoktól, hanem vele együtt emeld fel azokat. 2Móz. 23,5. ⁵**Asszony ne viseljen férfiruházatot, se férfi ne öltözzék asszonyruhába; mert mind utálatos az Úr előtt, a te Istened előtt, a ki ezt míveli.** ⁶Ha madárfészek akad elédbe az úton valamely fán vagy a földön, madárfiakkal vagy tojásokkal, és az anya rajta ül a fiakon vagy a tojásokon: meg ne fogd az anyát a fiakkal egyben; rész 14,21. 3Móz. 22,28. ⁷Hanem bizony bocsásd el az anyát, és a fiakat fogd el magadnak, hogy jól legyen dolgod, és hosszú ideig élj. ⁸Ha új házat építesz, házfedeledre korlátot csinálj, hogy vérrel ne terheld a te házat, ha valaki leesik arról. ⁹Ne vess a te szőlődbe kétféle magot, hogy fertőzötté ne legyen az egész: a mag, a melyet elvetsz és a szőlőnek termése. • 3Móz. 19,19. ¹⁰Ne szánts ökrön és számaron együtt. ¹¹Ne öltözzél vegyes szövésű azaz gyapjúból és lenből szőtt ruhába. 3Móz. 19,19. ¹²**A te felsőruhádnak négy szegletére, a melyet felülre öltesz, bojtokat csinálj magadnak. 4Móz. 15,38. Mát. 23,5.** ¹³Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, és meggyűlöli azt, ¹⁴És szégyenletes dolgokkal vádolja, és rossz hírbe keveri azt, mert ezt mondja: E feleséget vettem magamnak, és hozzá mentem, de nem találtam ő benne szüzességet: ¹⁵Akkor vegye azt a leánynak atya és anyja, és vigyék a leány szüzességének jeleit a város vénei elé a kapuba; ¹⁶És mondja a leánynak atya a véneknek: Leányomat feleségül adtam e férfiúnak, de gyűlöli őt; ¹⁷És íme szégyenletes dolgokkal vádolja, mondván: Nem találtam a te leányodban szüzességet; pedig ímhol vannak az én leányom szüzességének jelei! És terítsék ki a ruhát a város vénei elé. ¹⁸Akkor a város vénei fogják meg azt a férfit, és ostorozzák meg őt; ¹⁹És bírságolják meg száz ezüst siklusra, és adják ezt a leány atyjának; mert rossz hírbe kevert egy izráelita szüzet; és legyen annak felesége, és el nem bocsáthatja azt teljes életében. ²⁰**Ha pedig igaz lesz a vádolás, és nem találhatik szüzesség a leányban:** ²¹**Akkor vigyék ki a leányt az ő atyjának háza elé, és az ő városának emberei kövezzék meg kővel,**

hogyan meghaljon; mert gyalázatosságot cselekedett Izráelben, paráználkodván az az ő atyjának házában. JAJ! Így tisztítsd ki közüled a gonoszt. vers 23. 24. ²²Ha rajtakapnak valamely férfit, hogy férjes asszonynyal hál, ők mindketten is meghaljanak: a férfi a ki az asszonynyal hált, és az asszony is. **Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből. 3Móz. 20,10. † vers 24.** ²³Ha szűz leány van jegyben egy férfival, és megtalálja azt valaki a városban, és vele hál: ²⁴Vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak kapuja elé, és kövezzétek meg őket kövel, hogy meghaljanak. A leányt azért, hogy nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, hogy meggyalázta az ő felebarátjának feleségét. **Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből. vers 20. 21. vers 22.** ²⁵De hogyha mezőn találja a férfi a jegyben járó leányt, és erőszakoskodik rajta a férfi és vele hál: csak maga a férfi haljon meg, a ki azzal hált; ²⁶A leányt pedig ne bántsd, mert a leánynak nincsen halálos bűne, mivel olyan ez a dolog, mint a mikor valaki felebarátjára támad és azt agyonüti. ²⁷Mert a mezőn találta őt; kiálthatott a jegyben járó leány, de nem volt a ki megoltalmazza őt. ²⁸Ha valaki el nem jegyzett szűz leánynyal találkozik, és megragadja azt, és vele hál, és rajta kapják őket: ²⁹Akkor a férfi, a ki vele hált, adjon a leány atyjának ötven ezüst siklust, **a leány pedig legyen feleségévé. Mivelhogy meggyalázta azt, nem bocsáthatja el azt teljes életében. 2Móz. 22,16. 17.** ³⁰Ne vegye el senki az ő atyjának feleségét, és az ő atyjának takaróját fel ne takarja! 3Móz. 18,8.

SOKSZOR KIRAGADVA APPLIKÁLTÁK (PL. PURITÁNOK) SZÓ SZERINT AZ APPLIKÁLT IGÉKET (PL. NŐ NE ÖLTÖZZÖN FÉRFI RUHÁBA, STB.), DE ELFELEDKEZNEK ARRÓL, HOGY EZEK OLYAN TÖRVÉNYEK KONTEXTUSÁBAN VANNAK, AMELYEK NEM APPLIKÁLHATÓAK.

5Móz 23

Akinek szeméremteste zúzott vagy megcsonkított, ne menjen be az Úrnak községébe. ²A fattyú se menjen be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjen be az Úrnak községébe. ³Az Ammoniták és Moábiták se menjenek be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjenek be az Úrnak községébe, soha örökké: 1Móz. 19,36. 38. Nehem. 13,1. 2. ⁴Azért, mert nem jöttek előtökbe kenyérrel és vízzel az úton, mikor kijöttetek Egyiptomból; és mivelhogy felbérlette ellened Bálámot, a Beór fiát, a mesopotámiabeli Péthorból valót, hogy megátkozzon téged. 4Móz. 22,5-7. ⁵De az Úr, a te Istened nem akarta meghallgatni Bálámot; hanem fordította az Úr, a te Istened az átkot néked áldásodra, mivelhogy szeretett téged az Úr, a te Istened. 4Móz. 22,12. 32. 4Móz. 23,8. 10. 22-24. ⁶Ne keresd az ő békességeket és az ő javokat teljes életedben, soha. ⁷Ne utáld az Edomitát; mert atyádfia az; ne utáld az egyiptombelit, mert jövevény voltál az ő földén. 1Móz. 25,25. 26. ⁸Az olyan fiak, a kik harmadízen születnek nékik, bemehetnek az Úrnak községébe. ⁹Ha táborba szállsz a te ellenséged ellen: őrizkedjél minden gonosztól. Luk. 3,14. ¹⁰Ha volna valaki közötted, a ki nem volna tiszta valami éjszakai véletlenség miatt: • menjen ki a táborból, és ne menjen vissza a táborba; 3Móz. 15,1-10. ¹¹És mikor eljő az este, mossa meg magát vízzel, és a nap lementével menjen be a táborba. ¹²A táboron kívül valami helyed is legyen, hogy kimehess oda. ¹³És legyen ásócskád a fegyvered mellett, hogy mikor leülsz kívül, gödröt áss azzal és ha felkelsz, betakarhassad azt, a mi elment tőled; ¹⁴Mert az Úr, a te Istened, a te táborodban jár, hogy megszabadítson téged, és elődbe vesse a te ellenségeidet: legyen azért a te táborod szent, hogy ne lásson te közted valami rútságot, és el ne forduljon tőled. rész 20,1. 3Móz. 26,12. ¹⁵Ne add ki a szolgát az ő urának, a ki az ő urától hozzád menekült. ¹⁶Veled lakjék, te közötted, azon a helyen, a melyet választ valamelyikben a te városaid közül, a hol néki tetszik; ne nyomorgasd őt. 2Móz. 22,21. ¹⁷Ne legyen felavatott paráznánő Izráel leányai közül; se felavatott paráznaférfi ne legyen Izráel fiai közül. 1Móz. 38,21. Hós. 4,13. 14. ¹⁸Ne vidd be a paráznánő bérét és az eb-bért az Úrnak, a te Istenednek házába akárminémű fogadás fejében; mert mind a kettőt utálja az Úr, a te Istened. ¹⁹A te atyádfiától ne végy kamatot: se pénznek kamatját, se eleségnek kamatját, se semmi egyébnek kamatját, a mit kamatra szokás adni. 2Móz. 22,25. 3Móz. 25,35-37. Nehem. 5,10. Zsolt.

15,1. 5. ²⁰Az idegentől vehetsz kamatot, de a te atyádfiától ne végy kamatot, **hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened mindenben, a mire kinyujtod kezedet, azon a földön, a melyre bemégy, hogy bírjad azt.** ²¹Ha fogadással ígérsz valamit az Úrnak, a te Istenednek: ne halogasd annak megadását; mert bizony megkeresi azt rajtad az Úr, a te Istened, és bűnül tulajdoníttatik az néked. 4Móz. 30,2-15. Zsolt. 50,14. ²²Ha pedig nem teszesz fogadást, bűn sem tulajdoníttatik néked. ²³Ügyelj arra, a mi ajkaidon kijön, és úgy teljesítsd, a mit száddal ígérsz, mint mikor szabad akaratból teszesz fogadást az Úrnak, a te Istenednek. Préd. 5,4-6. ²⁴Ha bemégy a te felebarátodnak szőlőjébe, egyél szőlőt kívánságod szerint jóllakásodig, de edényedbe ne rakj. ²⁵Ha bemégy a te felebarátod vetésébe, kezddel szaggass kalászokat, de sarlóval ne vágj be a te felebarátod vetésébe. Mát. 12,1.

5Móz 24

¹Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget talál benne, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házából; Mát. 5,31. ²És kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz; ³És a második férfiú is meggyűlöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házából; vagy ha meghal az a második férfi, a ki elvette azt magának feleségül; ⁴Az első férje, a ki elküldte őt, nem veheti őt másodszor is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertéztetett; mert útálatosság ez az Úr előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül. 5Hogyha valaki újonnan vesz feleséget, ne menjen hadba, és ne vessenek reá semmiféle terhet; egy esztendeig szabad legyen az ő házában, és vidámitsa a feleségét, a kit elvett. rész 20,7. ⁶Zálogba senki ne vegyen kézimalmot vagy malomkövet, mert életet venne zálogba. ⁷Hogyha rajtakapnak valakit, a ki embert lop az ő atyjafiai közül, Izráel fiai közül, és hatalmaskodik rajta, vagy eladja azt: haljon meg az a tolvaj. **Így tisztítsd ki a gonoszt te közül.** 2Móz. 21,16. ⁸A poklosság csapásában vigyázz, hogy szorgalmasan megtartsad és megcselekedjed mindazt, a mire a Lévitá-papok tanítanak titeket; vigyázzatok, hogy a miképen megparancsoltam nékik, a képen cselekedjete. 3Móz. 13,2-59. ⁹Emlékezzél meg arról, a mit cselekedett az Úr, a te Istened Miriámmal az úton, mikor kijöttetek Egyiptomból. 4Móz. 12,10. ¹⁰Ha kölcsön adsz valamit a te felebarátodnak: ne menj be az ő házába, hogy magad végy zálogot tőle; ¹¹Kivül állj meg, és az ember, a kinek kölcsönt adsz, maga vigye ki hozzád az ő zálogát. ¹²Hogyha szegény ember az, ne feküdjél le az ő zálogával; ¹³Bizony add vissza néki azt a zálogot napnyugtakor, hogy az ő ruhájában feküdjék le, és áldjon téged. És igazságul lesz ez néked az Úr előtt, a te Istened előtt. 2Móz. 22,26. 27. Péld. 22,27. ¹⁴**A szegény és szűkölködő napszámoson ne erőszakoskodjál, akár atyádfiai, akár a te jövevényeid azok, a kik a te földeden a te kapuid között vannak.** ¹⁵Azon a napon add meg az ő bérét, és le se menjen felette a nap; mert szegény ő, és kívánczik az után az ő lelke, hogy ellened ne kiáltson az Úrhoz, és bűn ne legyen rajtad. 3Móz. 19,13. Jak. 5,4. ¹⁶**Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyákért; kiki az ő bűnéért haljon meg.** 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Jer. 31,30. Ezék. 18,20. ¹⁷A jövevénynek és az árvának igazságát el ne csavard; és az özvegynek ruháját ne vedd zálogba. 2Móz. 22,21. 22. Péld. 22,22. 23. Jer. 5,28. 22,3. Ezék. 22,29. 30. ¹⁸Hanem emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Egyiptomban, és megváltott téged az Úr, a te Istened, onnét. Azért parancsolom én néked, hogy így cselekedjél. ¹⁹Mikor learatod aratni valódat a te meződön, és kévét felejtessz a mezőn, ne térj vissza annak felvételére; a jövevényé, az árváé és az özvegyé legyen az, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened, kezeidnek minden munkájában. 3Móz. 19,9. 10. ²⁰Ha olajfád termését lerázod, ne szedd le, a mi még utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az. ²¹Ha szőlődet megszeded, ne mezgeréld le, a mi utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az. ²²És emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Egyiptomnak földén. Azért parancsolom néked, hogy így cselekedjél.

EZÉRT NEM TÖRÖLHETŐ KI A MEGVÁLTÁS ESZMÉNYE A BIBLIÁRA ÉPÜLŐ KERESZTÉNY HITBŐL: ISTEN, MAJD KRISZTUS KIVÁLT, MEGVÁLT AZ EGYIPTOMI, MAJD A BŰN FOGSÁGÁBÓL!

5Móz 25

Ha per támad férfiak között, és törvény elé mennek, és megítélik őket, és igazat adnak az igaznak és bűnösnek mondják a bűnöst: Péld. 17,15. 2Akkor, ha a bűnös ütleget érdemel, vonassa le azt a bíró, és üttessen arra maga előtt annak bűnössége szerint való számban. 3Negyvenet üttessen rá, ne többet, hogy netalán, ha ennél több ütést üttet reá, alávalóvá legyen előtted a te atyádfia. 2Kor. 11,24. 4Ne kösd be az ökörnek száját, mikor nyomtat! 1Kor. 9,9. 1Tim. 5,18. 5Ha testvérek laknak együtt, és meghal egy közülök, és nincs annak fia: a megholtak felesége ne menjen ki a háztól idegen férfiúhoz; hanem a sógora menjen be hozzá, és vegye el őt magának feleségül, és éljen vele sógorsági házasságban. Ruth 4,5. Mát. 22,24. 6És majd az elsőszülött, a kit szülni fog, a megholt testvér nevét kapja, hogy annak neve ki ne töröltessék Izráelből. 7Hogyha a férfinak nincs kedve elvenni az ő ángyát, menjen el az ő ángya a kapuba a vénekhez, és mondja: Sógorom vonakodik fentartani az ő testvérenek nevét Izráelben, nem akar velem sógorsági házasságban élni. 8Akkor hívják azt az ő városának vénei, és beszéljenek vele; és ha megáll és ezt mondja: nincs kedvem őt elvenni: 9Akkor járuljon hozzá az ő ángya a vének szemei előtt, és húzza le saruját annak lábáról, és köpjön az arczába, és szóljon, és ezt mondja: Így kell cselekedni azzal a férfival, a ki nem építi az ő testvérenek házát. 10És „lehúzott sarujú háznép”-nek nevezzék az ő nevét Izráelben. 11Ha két férfi összevesz egymással, és az egyiknek felesége oda járul, hogy megszabadítsa az ő férjét annak kezéből, a ki veri azt, és kinyújtja kezét, és megfogja annak szeméremtestét: 12Vágd el annak kezét, meg ne szánja szemed. 13Ne legyen a te zsákodban kétféle font: nagyobb és kisebb. 3Móz. 19,35. 36. 14Ne legyen a te házában kétféle éfa: nagyobb és kisebb. 15Teljes és igaz fontod legyen néked; teljes és igaz éfád legyen néked; hogy hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked. Ezék. 45,10. 16Mert az Úr előtt, a te Istened előtt utálni való mindaz, a ki ezeket cselekszi; és mindaz, a ki hamisságot mível. Péld. 11,1. 17Megemlékezzél arról, a mit Amálek cselekedett rajtad az úton, a mikor Egyiptomból kijöttetek: 2Móz. 17,8-11. 14. 18Hogy reád támadt az úton, és megverte a seregnek utolsó részét, mind az erőtleneket, a kik hátul valának, a mikor magad is fáradt és lankadt voltál, és nem félted az Istent. 19Mikor azért megnyugtatt majd téged az Úr, a te Istened, minden te köröskörül lévő ellenségedtől azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül, hogy bírd az: töröld el Amálek emlékezetét az ég alól; el ne felejtsd! 1Sám. 15,2. 3. 7.

5Móz 26

¹Mikor pedig bemegy arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban: ²Akkor **végy a föld minden gyümölcsének zsengéjéből**, a melyet szerezz a te földedből, a melyet az Úr, a te Istened ad néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, a melyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy ott lakozzék az ő neve; 2Móz. 23,19. 34,26. ³És menj be a paphoz, a ki abban az időben lesz, és mondjad néki: **Vallást teszek ma az Úr előtt, a te Istened előtt, hogy bejöttem a földre, a mely felől megesküdt az Úr a mi atyáinknak, hogy nekünk adja. 1Móz. 17,8.** ⁴És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé. ⁵És szólj, és mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt:

NARRÁCIÓ

Veszendő mesopotámiai vala az atyám, és aláment vala Egyiptomba, és jövevény volt ott kevesed magával; nagy, erős és temérdek néppé lőn ottan. 1Móz. 46,1-27. 6Bosszúsággal illetének pedig minket az Egyiptombeliek, és nyomorgatának minket, és vetének reánk kemény szolgálatot. 2Móz. 1,11-16. 7Kiáltánk azért az Úrhoz, a mi atyáink Istenéhez, és meghallgatta

az Úr a mi szónkat, és megtekintette a mi nyomorúságunkat, kínunkat és szorongattatásunkat; **2Móz. 2,25. 3,7.** ⁸És kihozott minket az Úr Égyiptomból erős kézzel, kinyújtott karral, nagy rettentéssel, jelekkel és csudákkal; **2Móz. 12,29. 33. 13,3.** ⁹És behozott minket e helyre, és adta nekünk ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet. **2Móz. 3,8. 13,5.** ¹⁰Most azért imé elhoztam ama föld gyümölcsének zsengejét, a melyet nekem adtál Uram. És rakd le azt az Úr előtt, a te Istened előtt, és imádkozzál az Úr előtt, a te Istened előtt; ¹¹És örömet találj mindabban a jóban, a melyet ad néked az Úr, a te Istened, és a te házadnépének; te és a lévita, és a jövevény, a ki te közötted van. **rész 16,11. 14. 27,7.**

¹²Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében, minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévitanak, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak: **3Móz. 27,30. 4Móz. 18,24.** ¹³Akkor ezt mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: Kitakarítottam a szent részt a házból, és oda adtam azt a lévitanak, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek minden te parancsolatod szerint, a melyet parancsoltál nekem; nem hágtam át egyet sem a te parancsolataidból, sem el nem felejtettem! **rész 14,25.** ¹⁴Nem ettem belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam az Úrnak, az én Istennemnek szavára; a szerint cselekedtem, a mint parancsoltad nekem. ¹⁵Tekints alá a te szentségednek lakóhelyéből a mennyekből, és áldd meg Izráelt, a te népedet, és a földet, a melyet nekünk adtál, a mint megesküdtél vala a mi atyáinknak, a tejjel és mézzel folyó földet. ¹⁶E mai napon az Úr, a te Istened parancsolja néked, hogy e rendelések és végzések szerint cselekedjél: tartsd meg azért és cselekedjed azokat teljes szívedből és teljes lelkedből! **rész 6,5.** ¹⁷Azt kívántad ma kimondatni az Úrral, hogy Isteneddé lesz néked, hogy járhasz az ő útain, megtudhassad az ő rendeléseit, parancsolatait és végzéseit, és engedhess az ő szavának; **rész 5,31. 7,6. 14,2.** ¹⁸Az Úr pedig azt kívánja ma kimondatni veled, hogy az ő tulajdon népévé leszel, a miképen szólott néked, és minden ő parancsolatát megtartod, **2Móz. 19,5.** ¹⁹Hogy feljebb valóvá tegyen téged minden nemzetnél, a melyeket teremtett, dicséretben, névben és dicsőségben, és hogy szent népévé lehess az Úrnak, a te Istenednek, a mint megmondta vala. **rész 4,7. 28,1.**

5Móz 27

¹Mózes pedig és Izráel vénei parancsot adának a népnek, mondván: Tartsátok meg mind e parancsolatot, a melyet én parancsolok ma néktek. ²És a mely napon általmentek a Jordánon arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néktek: **nagy köveket állíts fel, és meszeld be azokat mészszel. Józs. 4,3-8.** ³És mihelyt általmégy, írd fel azokra e törvénynek minden ígését, hogy bemehess arra a földre, a melyet az Úr, a te Istened ad néked, a tejjel és mézzel folyó földre, a miképen megígérte néked az Úr, a te atyáidnak Istene. ⁴Mihelyt azért általmentek a Jordánon, állítsátok fel azokat a köveket, a melyeket én e mai napon parancsolok néktek, az Ebál hegyén; és meszeld be azokat mészszel. **Józs. 8,30. 31.** ⁵És építs ott oltárt az Úrnak, a te Istenednek; olyan kövekből való oltárt, a melyeket vassal meg ne faragj. **2Móz. 20,25.** ⁶Ép kövekből építsd az Úrnak, a te Istenednek oltárát; és áldozzál azon egészen égőáldozatokat az Úrnak, a te Istenednek. ⁷Áldozzál hálaáldozatokat is, és egyél ott, és vigadozzál az Úr előtt, a te Istened előtt. **rész 12,12.** ⁸És írd fel a kövekre e törvénynek minden ígését igen világosan! ⁹És szóla Mózes és a Lévi nemzetségéből való papok az egész Izráelnek, mondván: **Figyelj és hallgass Izráel! E mai napon lettél az Úrnak, a te Istenednek népévé. rész 26,17-19.** ¹⁰Hallgass azért az Úrnak, a te Istenednek szavára, és cselekedjél az ő parancsolatai és rendelései szerint, a melyeket, én parancsolok ma néked. ¹¹És parancsola Mózes azon a napon a népnek, mondván: ¹²Ezek álljanak fel a népnek megáldására a Garizim hegyén, mikor általmentek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár, József és Benjámin. **rész 11,29. Józs. 8,33.** ¹³Ezek pedig az átkozásra álljanak fel az Ebál hegyén: Rúben, Gád, Áser, Zebulon, Dán és Nafthali. ¹⁴Szóljanak pedig a lévíták, és ezt mondják az egész Izráel népének felszóval:

ÁTOKMONDÁSOK

¹⁵Átkozott az ember, a ki faragott és öntött képet csinál, útálatára az Úrnak, mesterember kezének munkáját, és rejtve tartja azt! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen! ¹⁶Átkozott a ki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen! 2Móz. 21,17. ¹⁷Átkozott, a ki elmozdítja az ő felebarátjának határát! És mondja az egész nép: Ámen! ¹⁸Átkozott, a ki félrevezeti a vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 19,14. ¹⁹Átkozott, a ki elfordítja a jövevénynek, árvának és özvegynek igazságát! És mondja az egész nép: Ámen! 2Móz. 22,21. ²⁰Átkozott, a ki az ő atyjának feleségével hál, mert feltakarja az ő atyjának takaróját! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,8. ²¹Átkozott, a ki közösül valamely barommal! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,23. ²²Átkozott, a ki az ő leánytestvérével hál, az ő atyjának leányával vagy az ő anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,9. ²³Átkozott, a ki az ő napával hál! És mondja az egész nép: Ámen! ²⁴Átkozott, a ki megöli az ő felebarátját titkon! És mondja az egész nép: Ámen! 4Móz. 35,16. ²⁵Átkozott, a ki ajándékot fogad el, hogy ártatlan lélek vérént ontsa! És mondja az egész nép: Ámen! ²⁶Átkozott, a ki meg nem tartja e törvénynek ígéit, hogy cselekedje azokat! És mondja az egész nép: Ámen! Jer. 11,3. Gal. 3,10.

5Móz 28

ÁLDOTT=1-14

¹Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, a melyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened; rész 26,18. 19. 3Móz. 26,3. 4. ²És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára. rész 30,8-10. ³Áldott leszesz a városban, és áldott leszesz a mezőben. ⁴Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése. ⁵Áldott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd. 3Móz. 26,3-9. ⁶Áldott leszesz bejöttödben, és áldott leszesz kimentedben. ⁷Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, a kik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. ⁸Áldást parancsol melléd az Úr a te csüreidben és mindenben, a mire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ád néked. ⁹Az Úr felkészít téged magának szent néppé, a miképen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az ő útain jársz. 2Móz. 19,5. ¹⁰És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéből neveztetel, és félnek tőled. vers 9. ¹¹És bővülködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. rész 30,9. 10. ¹²Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezened minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszelsz kölcsönt. Jer. 5,24. 25. ¹³És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszesz és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat; ¹⁴És ha el nem térsz egyetlen ígétől sem, a melyeket én parancsolok néktek, se jobbra, se balra, járván idegen istenek után, hogy azokat tiszteljétek. rész 5,32.

ÁTKOZOTT (15-69) nagyon hosszú az átkok sora

¹⁵Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsd minden parancsolatát és rendelkezését, a melyeket én parancsolok ma néked: reád jönnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad: 3Móz. 26,14-35. Dán. 9,11-14. Siral. 2,17-22. ¹⁶Átkozott leszesz a városban, és átkozott a mezőn. ¹⁷Átkozott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd.

¹⁸Átkozott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, a te teheneidnek fájása és a te juhaidnak ellése. ¹⁹Átkozott leszesz bejöttödben, és átkozott leszesz kimentedben. ²⁰Bocsát az Úr te reád átkot, bomlást és romlást mindenben, a mit kezdesz vagy cselekszel; mígnem eltöröltetel és mígnem gyorsasággal elveszesz a te cselekedeteidnek gonoszsága miatt, a melyekkel elhagytál engem. Bir. 2,15. ²¹Hozzád ragasztja az Úr a döghalált, mígnem elemészt téged arról a földről, a melyre bemégy, hogy bírad azt. 3Móz. 26,16. Ezék. 14,21. ²²Megver téged az Úr szárazbetegséggel hidegleléssel, gyulasztó és izzasztó betegséggel, aszálylyal, szárazsággal és ragyával; és üldöznek téged, mígnem elveszesz. 3Móz. 26,16. ²³Eged, a mely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, a mely lábad alatt van, vassá válik. rész 11,17. 3Móz. 26,19. ²⁴Az Úr eső helyett port és hamut ad a te földedre; az égből száll reád, mígnem elpusztulsz. ²⁵Az Úr megszalaszt téged a te ellenségeid előtt; egy úton mégy ki ő reá, és hét úton futsz előtte, és a föld minden országának rettentésére leszel. 3Móz. 26,17. ²⁶És eledelével lesz a te holttested az ég minden madarának és a föld vadainak, és nem lesz, a ki elűzze azokat. Préd. 6,3. Ésa. 14,19. 20. ²⁷Megver téged az Isten Egyiptomnak fekélyével, és súlylyel, varral és viszketegséggel, a melyekből ki nem gyógyíttathatol. 2Móz. 9,9. ²⁸Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elme-zavarodással; Róm. 1,28. ²⁹És tapogatni fogsz délben, a mint tapogat a vak a setétségben; és szerencsétlen leszel a te útaidban, sőt elnyomott és kifosztott leszel minden időben, és nem lesz, a ki megszabadítson. ³⁰Feleséget jegyzesz magadnak, de más férfi hál azzal; házat építesz, de nem lakol benne; szőlőt ültetsz, de nem veszed annak hasznát. ³¹A te ökröd szemed előtt vágatik le, és nem eszel abból; a te szamarad elragadtatik előled, és nem tér vissza hozzád; a te juhaid ellenségeidnek adatnak, és nem lesz, a ki megszabadítson. ³²A te fiaid és leányaid más népnek adatnak, és a te szemeid néznek és epekednek utánok egész napon, és nem lesz erő a te kezervedben. ³³A te földednek gyümölcsét, és minden fáradságos szerzeményedet oly nép emészti fel, a melyet nem ismertél, sőt elnyomott és megnyomorított leszel minden időben. Bir. 6,3-5. ³⁴És megtébolyodol a látványtól, a melyet látni fognak a te szemeid. ³⁵Megver téged az Úr gonosz kelésekkel a te térdeiden és czombjaidon, a melyekből ki nem gyógyíttathatol, talpadtól fogva a koponyádig. ³⁶Az Úr elvisz téged és a te királyodat, a kit magad fölé emelsz, oly nép közé, a melyet nem ismertél sem te, sem a te atyáid; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket: fát és követ. rész 4,27. 28. Jer. 16,13. 39,6-9. ³⁷És iszonyattá, példabeszéddé és gúnynyá leszel minden népnél, a melyek közé elűz téged az Úr. Jer. 24,9. ³⁸Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarsz be, mert felemészti azt a sáska. Mik. 6,15. Agge. 1,6. ³⁹Szőlőket ültetsz és míveled azokat, de bort nem iszol, meg sem szeded, mert elemészti azokat a fereg. ⁴⁰Olajfáid lesznek minden határodban, de nem kened magadat olajjal, mert olajfádnak gyümölcse le hull. Jóel 1,10. ⁴¹Fiakat és leányokat nemzesz, de nem lesznek tiéd; mert fogságra jutnak. ⁴²Minden fadat és földednek minden gyümölcsét megemészti a sáska. ⁴³A jövény, a ki közötted van, feljebb-feljebb emelkedik feletted, te pedig alább-alább szállasz. ⁴⁴Ő fog néked kölcsönt adni, és nem te kölcsönzöl néki; ő fej lesz, te pedig fark leszel. vers 13. ⁴⁵És ez átkok mind reád szállanak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglén elpusztulsz; mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartottad volna az ő parancsolatait és rendeléseit, a melyeket parancsolt néked; ⁴⁶És rajtad lesznek jelül és csudául, és a te magodon mind örökké. ⁴⁷A miatt, hogy nem szolgáltad az Urat, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindennel bővölködvén: rész 16,11. 15. 26,11. ⁴⁸Szolgálod majd a te ellenségeidet, a kiket reád bocsát az Úr, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szűkiben; és vasigát vet a te nyakadra, míglén elpusztít téged. Jer. 5,15. 6,22. ⁴⁹Hoz az Úr ellened népet megszünnén, a földnek széléről, nem különben, a mint repül a sas; oly népet, a melynek nyelvét nem érted; Jer. 5,15. Siral. 4,19. ⁵⁰Vad tekintetű népet, a mely nem tiszteli a vén embert, és a gyermeknek nem kedvez: Siral. 5,12. 13. ⁵¹És felemészti a te barmodnak tenyésztését és a te földednek gyümölcsét, mígnem kipusztulsz; a mely nem hágy néked a te gabonából, borodból, olajodból, és a te teheneidnek fájásából, juhaidnak elléséből, mígnem kiveszít téged. ⁵²És megszáll téged minden városodban, míglén leomolnak a te magas és erős kőfalaid, a melyekben

bízol, minden te földeden: megszáll téged minden városodban, minden te földeden, a melyet az Úr, a te Istened ad néked. ⁵³**És megeszed a te méhednek gyümölcsét, a te fiadnak és leányidnak húsát, a kiket ad néked az Úr, a te Istened - a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorongat téged a te ellenséged.** 2Kir. 6,28. 29. Siral. 4,10. ⁵⁴A te közötted való finnyás és igen kedvére nevedezett férfi is irigy szemmel tekint az ő atyjafiára, az ő szeretett feleségére és fiainak maradékrészére, a kik megmaradtak még. ⁵⁵Hogy ne kelljen adnia azok közül senkinek az ő fiainak húsából, a mit eszik, mivelhogy semmi egyebe nem marad a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorongat téged a te ellenséged minden városodban. ⁵⁶A közötted való finnyás és kedvére nevedezett asszony (a ki meg se próbálta talpát a földre bocsátani az elkényesedés és finnyáság miatt) irigy szemmel tekint az ő szeretett férjére, fiára, leányára. ⁵⁷Az ő mássa miatt, a mely elmegy tőle és gyermekei miatt, a kiket megszüil; mert megeszi ezeket titkon, mikor mindenből kifogy, a megszállás és szorongattatás alatt, a melylyel megszorongat téged a te ellenséged a te városaidban. vers 53. ⁵⁸Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden ígését, a melyek meg vannak írva e könyvben, hogy féljed e dicsőséges és rettenetes nevet, az Úrét, a te Istenedét: ⁵⁹Csudálatosakká teszi az Úr a te csapásaidat, és a te magodnak csapásait: nagy és maradandó csapásokká, gonosz és maradandó betegségek. ⁶⁰És reád fordítja Egyiptomnak minden nyavalyáját, a melyektől irtóztál vala, és hozzád ragadnak azok. vers 27. rész 7,15. 2Móz. 9,9. ⁶¹Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, a melyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr, míglen kipusztulsz. ⁶²És kevesen maradtok meg, a kik annak előtte oly sokan voltak, mint az égnek csillagai; mivelhogy nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára. rész 4,27. rész 10,22. ⁶³És a miképen örvendezett az Úr rajtatok, hogy jót tett veletek és megsokasított titeket: akképen fog örvendezni az Úr rajtatok, hogy kiveszt és kipusztít titeket; és ki fogtok gyomlálatni arról a földről, a melyre te bemegy, hogy bírjad azt. Péld. 1,26. ⁶⁴És szétszór téged az Úr minden nép közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket, a kiket sem te nem ismertél, sem a te atyáid: fát és követ. rész 4,27. 28. ⁶⁵De e nemzetek között sem pihensz meg, és nem lesz a te talpadnak nyugodalma; mert rettegő szívet, epedő szemeket és sóvárgó lelket ad ott néked az Úr. 3Móz. 26,17. 36. ⁶⁶És a te életed kétséges lesz majd előtted: és rettegni fogsz éjjel és nappal, és nem bízol életedben. ⁶⁷Reggel azt mondod: Bárcsak estve volna! estve pedig azt mondod: Bárcsak reggel volna! - a te szívednek rettegései miatt, a melylyel rettegsz, és a te szemeidnek látása miatt, a melyet látsz. ⁶⁸És visszavisz téged az Úr Egyiptomba hajókon, azon az úton, a melyről azt mondtam néked, hogy nem fogod azt többé meglátni! És áruljátok ott magatokat a ti ellenségeiteknek szolgául és szolgálóleányokul, de nem lesz, a ki megvegyen. rész 17,16.

5Móz 29

¹Ezek annak a szövetségnek ígéi, a mely felől megparancsolta az Úr Mózesnek, hogy kösse meg azt Izráel fiaival Moábnak földén, azon a szövetségen kívül, a melyet kötött vala velök a Hóreben. rész 5,2. 3. ²És előhivatá Mózes az egész Izráelt, és monda nékik: **Ti láttátok mind azt, a mit szemeitek előtt cselekedett az Úr Egyiptom földén a Faraóval és minden ő szolgájával, és egész földével: 2Móz. 19,4.** ³A nagy kísértéseket, a melyeket láttak a te szemeid, a jeleket és ama nagy csudákat. rész 4,34. 7,19. 8,2. 3. 2Móz. 14,21-28. 17,5. 6. ⁴De nem adott az Úr néktek szívet, hogy jól értsetek, szemeket, hogy lássatok, és füleket, hogy halljatok, mind e mai napig. Ésa. 6,9. 10. ⁵Mindamellett is vezérlettelek titeket a pusztában negyven esztendeig; nem koptak le a ti ruháitok rólatok, és a te sarud sem kopott le lábadról. rész 8,2. 4. ⁶Kenyeret nem ettetek, sem bort, sem részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. rész 8,3. ⁷És eljutottatok e helyre, és kijöve előnkbe Szihon, Hesbonnak királya, és Óg, Básánnak királya, hogy megütközzenek velünk, de megvertük őket. 4Móz. 21,23. 33. ⁸És elvettük az ő földjüket, és odaadtuk örökségül a Rubenitáknak, Gáditáknak és a Manassé-törzs felének. 4Móz. 32,33. ⁹Tartsátok meg azért e

szövetségnek ígéit, és a szerint cselekedjete, hogy szerencsések legyetek mindenben, a mit cselekesztek. ¹⁰Ti e napon mindnyájan az Úr előtt, a ti Istenetek előtt álltok: a ti főembereitek, törzseitek, véneitek és a ti tisztartóitok, Izráelnek minden férfiai; ¹¹A ti kicsinyeitek, feleségeitek és a te jövevényed, a ki a te táborodban van, sőt favágóid és vízmerítőid is; rész 31,12. ¹²Hogy szövetségre lépjete az Úrral, a ti Istenetekkel, és pedig az ő esküjével erősített kötésre, a melyet ma köt meg veled az Úr, a te Istened; ¹³Hogy az ő népévé emeljen ma téged, ő pedig legyen néked Istened, a miképen szólott néked, és a miképen megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. rész 28,9. 1Móz. 17,7. 8. ¹⁴És nem csak ti veletek kötöm én e szövetséges, és ez esküvéses kötet, rész 5,3. ¹⁵Hanem azzal, a ki itt van velünk, és itt áll e mai napon az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, és azzal is, a ki nincsen e mai napon itt velünk. ¹⁶(Mert ti tudjátok miképen laktunk Egyiptomnak földén, és miképen jöttünk által a nemzetek között, a kiken általjöttetek. ¹⁷És láttátok az ő undokságaikat és bálványait: fát és követ, ezüstöt és aranyat, a melyek nálok vannak.) ¹⁸**Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, a kinek szíve elforduljon e napon az Úrtól, a mi Istenünktől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek isteneinek; vajha ne lenne közöttetek méreg- és ürmtermő gyökér! Csel. 8,23. Zsid. 12,15.** ¹⁹És ha lesz, a ki hallja ez esküvéses kötésnek ígéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is, (hogy a részeg és a szomjas együtt veszszenek): Jer. 44,17. 18. ²⁰Nem akar majd az Úr annak megbocsátani, sőt felgerjed akkor az Úrnak haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, a mely meg van írva e könyvben, és eltörli az Úr annak nevét az ég alól. rész 28,15-68. ²¹És kiválasztja azt az Úr veszedelemre, Izráelnek minden törzse közül, a szövetségnek minden átka szerint, a melyek meg vannak írva e törvénykönyvben. ²²És ezt fogja mondani a következő nemzedék, a ti fiaitok, a kik ti utánatok támadnak, és az idegen, a ki messze földről jön el, ha látni fogják e földnek csapásait és nyomorúságait, a melyekkel megnyomorította azt az Úr: ²³Kénkő és só égette ki egész földjét, be sem vethető, semmit nem terem, és semmi fű sem nevededik rajta; olyan, mint Sodomának, Gomorának, Ádmának és Czeboimnak elsülyesztett helye, a melyeket elsülyesztett az Úr haragjában és búsulásában. 1Móz. 19,25. ²⁴Azt fogják majd kérdezni mind a nemzetek: Miért cselekedett az Úr így ezzel a földdel? Micsoda nagy felgerjedése ez a haragnak? 1Kir. 9,8. 9. Jer. 22,8. 9. ²⁵És ezt mondják majd: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő atyáik Istenének szövetségét, a melyet akkor kötött velök, a mikor kihozta őket Egyiptom földéről; ²⁶És elmentek, és szolgáltak idegen isteneket, és imádták azokat; olyan isteneket, a kiket nem ismertek volt és nem adott nekik az Isten. ²⁷És felgerjedett az Úrnak haragja e föld ellen, hogy reá hozza mindazt az átkot, a mely meg van írva e könyvben. ²⁸**És kigyomlálta őket az Úr az ő földjéről haragjában, búsulásában és nagy indulatjában; és vetette őket más földre, a mint mai nap is van. ²⁹A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük. Péld. 25,2.**

5Móz 30

GYÖNYÖRŰ FEJEZET: VÁLASZD AZ ÉLETET

¹És ha majd elkövetkeznek reád mind ezek: az áldás és az átok, a melyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, a kik közé oda taszított téged az Úr, a te Istened; rész 28,2-68. ²És megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára mind a szerint, a mint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből: rész 4,30. 3Móz. 26,40-42. ³Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat, és **könyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, a kik közé oda szórt téged az Úr, a te Istened. Nehem. 1,8. 9. Jer. 32,37.** ⁴Ha az ég szélére volnál is taszítva, onnét is összegyűjt téged az Úr, a te Istened, és onnét is felvesz téged; Nehem. 1,9. ⁵És elhoz téged az Úr, a te Istened a földre, a melyet bírtak a te atyáid, és bírni fogod azt; és jól tesz veled,

és inkább megsokasít téged, mint a te atyáidat. ⁶És körülmetéli az Úr, a te Istened a te szívedet, és a te magodnak szívét, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj. [Jer. 32,39.](#) [Ezék. 11,19.](#) [Róm. 2,29.](#) ⁷Mind ez átkokat pedig rábocsátja az Úr, a te Istened a te ellenségeidre és gyűlölőidre, a kik üldöztek téged. ⁸Te azért térj meg, és hallgass az Úr szavára, és teljesítsd minden parancsolatát, a melyeket én e mai napon parancsolok néked. ⁹És bővölködővé tesz téged az Úr, a te Istened kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, a te jódra. Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, a miképen öröme volt a te atyáidban. ¹⁰Hogyha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván az ő parancsolatait és rendeléseit, a melyek meg vannak írva e törvénykönyvben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez. ¹¹Mert e parancsolat, a melyet én e mai napon parancsolok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled. [Ésa. 45,19.](#) ¹²Nem a mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel érettünk a mennybe, hogy elhozza azt nekünk, és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? [Róm. 10,6.](#) ¹³Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át érettünk a tengeren, hogy elhozza azt nekünk és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? ¹⁴Sőt felette közel van hozzád ez íge: a te szádban és szívedben van, hogy teljesítsd azt. [Róm. 10,8. 9.](#) ¹⁵Lám elődbe adtam ma néked az életet és a jót: a halált és a gonoszt. [rész 11,26-28. vers 19.](#) ¹⁶Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járj az ő útain, és tartsd meg az ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az Úr, a te Istened a földön, a melyre bemegy, hogy bírjad azt. ¹⁷Ha pedig elfordul a te szíved, és nem hallgatsz meg, sőt elhajolsz és idegen isteneket imádsz, és azoknak szolgálsz; [rész 28,15.](#) ¹⁸Tudtotokra adom ma néktek, hogy bizony elvesztek: nem éltek sok ideig azon a földön, a melyre a Jordánon általkelvén, bemegy, hogy bírjad azt. ¹⁹Bizonyságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod; [rész 4,26. Ésa. 1,2. vers 15.](#) ²⁰Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, a mely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt. [rész 4,40. 5,33.](#)

5Móz 31

És méne Mózes, és ez ígéket mondotta vala az egész Izráelnek; ²Monda pedig nekik: Száz és húsz esztendő vagyok ma, nem járhatok többé ki és be: az Úr pedig azt mondá nekem: Nem mégy át ezen a Jordánon. [rész 3,26. 27. 4Móz. 27,12-14.](#) ³Az Úr, a te Istened maga megy át előtted, ő pusztítja el e nemzeteket előtted, hogy bírjad őket; Józsué az, a ki átmegy előtted, a mint megmondotta az Úr. [rész 3,28. 4Móz. 27,18-22.](#) ⁴És akképen cselekedsz azokkal az Úr, a miképen cselekedett Szíhonnal és Óggal az Emoreusok királyaival, és azoknak földjökkel, a melyeket elpusztított vala. [4Móz. 21,24. 25.](#) ⁵Ha azért előtökbe adja őket az Úr, egészen a szerint a parancsolat szerint cselekedjete velök, a mint parancsoltam néktek. [rész 7,1-5.](#) ⁶Legyetek erősek és bátrak, ne féljete és ne rettegjete tőlök, mert az Úr, a te Istened maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hágy téged. [rész 7,21. † Józs. 1,5.](#) ⁷Szólítá azért Mózes Józsuét, és monda neki az egész Izráel szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mégy be e néppel a földre, a mely felől megesküdt az Úr az ő atyáiknak, hogy nekik adja, és te osztod el azt nekik örökségül. [rész 3,28. Józs. 1,6. 14,1.](#) ⁸Az Úr, ő az, a ki előtted megy, ő lesz te veled; el nem marad tőled, sem el nem hágy téged: ne félj és ne rettegj! [Józs. 1,6. 9.](#) ⁹És megírá Mózes e törvényt, és adá azt a papoknak, a Lévi fiainak, a kik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, és Izráel minden vénjének. [4Móz. 4,5. 15.](#) ¹⁰És megparancsolá nekik Mózes, mondván: A hetedik esztendő végén, az elengedés esztendejének idejében, a

sátorok innepén; rész 15,1. **SZIT: SÁTOROS ÜNNEP; IMIT: 6KNB SÁTRAK ÜNNEPÉN** ¹¹Mikor eljön az egész Izráel, hogy megjelenjék az Úr előtt, a te Istened előtt azon a helyen, a melyet kiválaszt: olvasd fel e törvényt az egész Izráel előtt fülök hallására. ¹²Gyűjtsd egybe a népet, a férfiakat, az asszonyokat, a kicsinyeket és a te jövevényedet, a ki a te kapuidon belől van, hogy hallják és tanuljanak, és féljék az Urat, a ti Isteneteket, és tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígését. ¹³És az ő fiaik is, a kik nem tudják még, hallják és tanulják meg, hogy az Urat, a ti Isteneteket kell félni mind addig, a míg éltek azon a földön, a melyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt. ¹⁴Monda azután az Úr Mózesnek: Ímé elközelgettek a te napjaid, hogy meghalj; hívd elő Józsuét, és álljatok fel a gyülekezetnek sátorában, hogy parancsolatokat adjak néki. Elméne azért Mózes és Józsué, és felállanak a gyülekezet sátorában. Ésa. 38,1. 2Pét. 1,14. ¹⁵És megjelenék az Úr a sátorban, felhőoszlopban, és megáll a felhőoszlop a **sátor nyílása felett.** ¹⁶És monda az Úr Mózesnek: Ímé te elaluszol a te atyáiddal, és ez a nép felkél, és idegen istenek után jár és paráználkodik azon a földön, a melyre bemegy, hogy lakozzék azon; és elhagy engem, és felbontja az én szövetségemet, a melyet én ő vele kötöttem. ¹⁷De felgerjed az én haragom ő ellene azon a napon, és elhagyom őt, és elrejttem az én orcámat ő előle, hogy megemésztessék. És mikor utóléri a sok baj és nyomorúság, mondani fogja azon a napon: Avagy nem azért értek-e engem ezek a bajok, hogy nincsen az én Istenem én között? 2Kir. 22,13. Ésa. 59,2. ¹⁸Én pedig valóban elrejttem az én orcámat azon a napon az ő minden gonoszága miatt, a melyet cselekedett, mivelhogy más istenekhez fordult. rész 32,20. ¹⁹Most pedig írjátok fel magatoknak ez éneket, és tanítsd meg arra Izráel fiait; adjad azt szájokba, hogy legyen nékem ez ének bizonyágul Izráel fiai ellen. vers 16-18. 22. ²⁰Mert beviszem őt arra a földre, a mely felől megesküdttem az ő atyáinak, a tejjel és mézzel folyó földre; és eszik, jóllakik és meghízik, azután pedig más istenekhez fordul, és azoknak szolgál, és meggyaláz engem, és felbontja az én szövetségemet. 2Móz. 32,13. 33,1. 2. Ésa. 1,4. ²¹Mikor pedig utóléri őt a sok baj és nyomorúság: akkor szóljon ez az ének előtte bizonyágképen (mert nem megy feledésbe az ő maradékának szájából), mert tudom az ő gondolatát, a mely szerint cselekszik már most is, minekelőtte bevinném őt arra a földre, a mely felől megesküdttem vala. Józs. 24,14. 23. Ezék. 23,8. 9. 19,21. ²²Megírta azért Mózes ezt az éneket azon a napon, és megtanította arra Izráel fiait. vers 16-19. rész 32,1. 2. ²³Azután parancsola az Úr Józsuénak, a Nún fiának, és monda: **Légy erős és bátor,** mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, a mely felől megesküdttem nékik; és én veled leszek. Józs. 1,1. Józs. 1,6. 9. ²⁴Mikor pedig teljesen és mind végig beírta Mózes e törvény ígeit könyvbe: ²⁵Parancsola Mózes a lévítáknak, a kik hordozzák vala az Úr szövetségének ládáját, mondván: vers 9. Józs. 3,6. ²⁶Vegyétek e törvénykönyvet, és tegyétek ezt az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségládája oldalához, és legyen ott ellened bizonyágul; 1Kir. 8,9. 2Kir. 22,8. ²⁷Mert én ismerem a te pártos voltodat, és kemény nyakadat. Ímé most is, holott még köztetek élek, pártot ütöttetek az Úr ellen; mennyivel inkább halálom után? rész 9,24. ²⁸Gyűjtsétek én hozzám a ti törzseiteknek minden vénjét és a ti előljáróitokat, hadd mondjam el ez ígéket az ő füleik hallására, és hadd hívjam bizonyágul ellenök a mennyet és földet. rész 30,19. 32,1. ²⁹Mert tudom, hogy halálom után mind inkább-inkább megromoltok és eltértek az útról, a melyet parancsoltam néktek; és utólér majd titeket a veszedelem a későbbi időben, mivelhogy gonoszt cselekesztetek az Úrnak szemei előtt, bosszantván őt kezeiteknek csinálmányával. vers 16. ³⁰Azután elmondá Mózes Izráel egész gyülekezetének füle hallására ez éneknek ígeit, mind végig. vers 19.

5Móz 32

MÓZES ÉNEKE

¹Figyeljete egek, hadd szóljak! Hallgassa a föld is számnak beszédeit! rész 31,28. Ésa. 1,2. Jer. 2,12. ²Csepegjen tanításom, mint eső; hulljon mint harmat a beszédem; mint langyos zápor a gyenge füre, s mint permetezés a pázsitra! ³Mert az Úr nevét hirdetem:

magasztaljátok Istenünket! Zsolt. 96,7. ⁴Köszikla! Cselekedete tökéletes, mert minden ő útja igazság! Hűséges Isten és nem csalárd; igaz és egyenes ő! Préd. 3,14. Zsolt. 145,17. Dán. 4,34. ⁵Gonoszak voltak hozzá, nem fiai, a magok gyalázatja; romlott és elvetemült nemzedék. Ésa. 1,2-4. rész 28,9. ⁶Így fizettek-é az Úrnak: balga és értelmetlen nép?! Nem atyád-é ő, a ki teremtett? Ő alkotott és erősített meg. 2Móz. 14,30. 31. ⁷Emlékezzél meg az ősidőkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és **megjeleni néked, a te véneidet és megmondják néked!** ⁸Mikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; mikor szétválasztá az ember fiait: megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint, Csel. 17,24-26. Jer. 27,5. ⁹Mert az Úrnak része az ő népe, Jákób néki sorssal jutott öröksége. ¹⁰Pusztta földön találta vala őt, zordon, sivatag vadonban; körülvette őt, **gondja volt reá, őrizte, mint a szeme fényét;** ¹¹**Mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg, kiterjeszti felettök szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket:** ¹²Egymaga vezette őt az Úr; idegen Isten nem volt ő vele. 2Móz. 40,36-38. ¹³A föld magaslatain járatta őt, mezők terméseivel étette, **kösziklából is mézet szopatott vele,** kovaszirtból is olajat; Ésa. 58,14. ¹⁴Tehenek vaját, és juhok tejét bárányok kövérjével, básáni kosokat és bakkecskéket a búza java kövérjével; és szőlő véré, bort ittál. ¹⁵És meghízott Jesurun, és rúgódozott. Meghíztál, megkövéredtél, elhájasodtál. És elhagyá Istent, teremőjét, és megveté az ő üdvösségének köszikláját. rész 31,20. Hós. 13,6. vers 6. 9. ¹⁶Idegen istenekkel ingerelték, útálatosságokkal bosszantották. ¹⁷Ördögöknek áldoztak, nem Istennek; isteneknek, a kiket nem ismertek; újaknak, a kik csak most támadtak, a kiket nem rettegtek a ti atyáitok. 2Krn. 11,15. Zsolt. 106,37. ¹⁸A Kösziklát, a ki szült téged, elfeledted; megfejtkeztl Istenről, a ki nemzett téged. ¹⁹Látta ezt az Úr és megútálta bosszúságában az ő fiait és leányait. vers 6. ²⁰És monda: Elrejttem orcámat előlök, hadd látom, mi lesz a végök? Mert elzüllött nemzetség ez, fiak, a kikben nincs hűség! rész 31,18. Ésa. 1,2-4. ²¹Azzal ingereltek őket, a mi nem isten; hiábavalóságaikkal bosszantottak engem; én pedig azzal ingerlem őket, a mi nem népem: bolond nemzettel bosszantom őket. Jer. 2,11. 5,7. Róm. 10,19. ²²Mert tűz lobban fel haragomban és leég a Seol fenekéig; megemészti a földet és gyümölcsét, és felgyújtja a hegyek alapjait. Jer. 15,14. 17,4. ²³Veszedelmeke halmozok reájok, nyilaimat mind rájuk fogyasztom. rész 28,22. 27-35. ²⁴Éhségtől aszottan, láztól emésztetten és keserű dögvésztől – a vadak fogait is rájuk bocsátom, a porban csúszók mérgével együtt. rész 28,53. ²⁵Kivül fegyver pusztít, az ágyasházakban rettegés: ifjat és szüzet, csecsszopót a vén emberrel együtt. ²⁶Mondom: Elfuvom őket, eltörlöm emlékezetüket az emberek közül. 4Móz. 14,11-15. ²⁷**Ha nem tartanék az ellenség bosszantásától, hogy szorongatóik a dolgot félremagyarázzák, és hogy ezt mondják: A mi kezünk a hatalmas, és nem az Úr cselekedte mind ezt!** ²⁸Mert tanács-vesztett nép ez, és nincs bennök értelem. ²⁹Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végök! Luk. 19,42. ³⁰Miképen kergethetne egy ezeret, és kettő hogyan üzhetne tízezeret, ha az ő Kösziklájok el nem adja őket, és ha az Úr kézbe nem adja őket?! 3Móz. 26,8. vers 15. ³¹Mert a mi Kösziklánk nem olyan, mint az ő kösziklájok; ellenségeink is megítélhetik! ³²Mert az ő szőlőjök Sodoma szőlője és Gomora mezősége; bogyóik mérges bogyók, keserűek a gerézdjeik. ³³Sárkányok mérge az ő boruk, áspiskigyóknak kegyetlen epéje. ³⁴Nincsen-é ez elrejtve nálam, lepecsételve az én kincseim között? ³⁵Enyém a bosszúállás és megfizetés, a mikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmök napja, és siet, a mi rájuk vár! Zsolt. 94,1. Róm. 12,19. ³⁶Mert megítéli az Úr az ő népét, és megkönyörül az ő szolgálín, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen oda van. 2Kir. 14,26. 27. ³⁷És ezt mondja: Hol az ő istenök? **a Köszikla, a melyben bizakodtak?** ³⁸**A kik megették az ő véres áldozataik kövérjét, megitták az ő italáldozatuk borát: keljenek fel és segítsenek meg titeket, és oltalmazzanak meg titeket!** Bir. 10,14. ³⁹Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kívülem! Én ölk és elevenítek, én sebesítek és én gyógyítok, és nincs, a ki kezemből megszabadítson. rész 4,35. Ésa. 45,5. 18,22. 1Sám. 2,6. Jób 5,18. Jak. 4,12. ⁴⁰Mert felemelem kezemet az égbe, és ezt mondom: Örökké élek én! Jer. 22,24. Dán. 12,7. ⁴¹Ha megélesítem fényes kardomat és ítélethez fog

kezem: bosszút állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek. ⁴²Megrészegitem nyilaimat vérrel, és kardom jól lakik hússal: a legyilkoltak és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejéből! ⁴³**Ujjongjatok ti nemzetek, ő népe!** Mert ő megtorolja az ő szolgáinak véré, bosszút áll az ő ellenségein, földjének és népének megbocsát! [Róm. 15,10. Jel. 19,2.](#) ⁴⁴Elméne azért Mózes és elmondá ez éneknek minden ígését a nép füle hallására, ő és Józsué a Nún fia. [Józs. 1,1. 2.](#) ⁴⁵És mikor végig elmondá Mózes mind ez ígéket az egész Izráelnek, ⁴⁶Monda nékik: **Vegyétek szívetekre mind ezeket az ígéket, a melyekkel én bizonyosságot teszek ellenetek e mai napon; és parancsoljátok meg fiaitoknak, hogy tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígését;** ⁴⁷**Mert nem hiábavaló íge ez néktek; hanem ez a ti életetek,** és ez íge által hosszabbítjátok meg napjaitokat azon a földön, a melyre általmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt. [rész 28,1-14. 15-68. rész 30,8-10. 15.](#) ⁴⁸És ugyanezen a napon szóla az Úr Mózesnek, mondván: ⁴⁹Menj fel ebbe az Abarim hegységbe, a Nébó hegyére, a mely Moáb földén van és pedig Jérikhóval átellenben; és **nézd meg a Kanaán földét, a melyet én Izráel fiainak adok örökségül.** [4Móz. 27,12-14.](#) ⁵⁰**És halj meg a hegyen, a melyre felmégy, és takarítottassál a te népedhez, a miképen meghalt Áron, a te testvéred a Hór hegyén, és takarítottatott az ő népeihez;** [4Móz. 33,38.](#) ⁵¹Mivelhogy vétkeztetek ellenem Izráel fiai között a versengésnek vizénél, a Czin pusztájában Kádesnél: mert nem szenteltetek meg engem Izráel fiai között. [4Móz. 20,2. 8. 10-13.](#) ⁵²Mert szemközt látod a földet; de arra a földre, a melyet én adok Izráel fiainak, oda nem mégy be. [rész 34,4.](#)

5Móz 33

MÓZES ÁLDÁSA

¹Ez pedig az áldás, a melylyel megáldá Mózes, az Istennek embere, Izráel fiait az ő halála előtt. [1Móz. 49,1-28.](#) ²Monda ugyanis: Az Úr a Sínai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nékik; Párán hegyéről ragyogott elő, tízezer szent közül jelent meg, jobbra felől tüzes törvény vala számukra. [rész 5,4. 2Móz. 19,18. 20,1. 2.](#) ³Bizony szereti ő a népeket! Mind kezedenél vannak az ő szentjei, oda szegődnek, a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet. ⁴Törvényt parancsolt nékünk Mózes, örökségül Jákób községének. [2Móz. 19,17. 20,19. 21. Zsolt. 147,19. 20.](#) ⁵És király lön Jesurunban, mikor összegyűltek a népnek fejei, és együtt voltak Izráel törzsei. ⁶Éljen Rúben és meg ne haljon; és száma legyen embereinek. ⁷Ez pedig a Júda áldása; és monda: Hallgasd meg Uram a Júda szavát, és vidd be őt az ő népéhez. Az ő keze elégséges legyen néki, de légy segítsége az ő szorongatói ellen. [1Móz. 49,10.](#) ⁸Lévíről pedig monda: A te Thummimod és Urimod a te kegyes férfiadé, a kit megkísértél Masszában, a kivel perbe szálltál Méríba vizeinél. [2Móz. 17,1-7. 4Móz. 20,2. 13.](#) ⁹A ki azt mondta az ő atyjáról és anyjáról: Nem láttam őt; és az ő atyjafiai nem ismerte, fiaival sem gondolt; mert megtartották a te • beszédedet, és ragaszkodtak szövetségedhez. [2Móz. 32,26-29.](#) ¹⁰Tanítták a te végzéseidre Jákóbot, és a te törvényedre Izráelt; füstölőt tesznek a te orczád elé, és égőáldozatot a te oltárodra. [Malak. 2,4-7.](#) ¹¹Áldd meg Uram az ő erejét, és az ő kezének munkája legyen kedves előtted! Törd meg derekukat a reá támadóknak és az ő gyűlölőinek, hogy fel ne kelhessenek! ¹²Benjáminról monda: Az Úrnak kedveltje! Bátorságban lakozik mellette, fedezi őt minden időben, és az ő vállai között lakik. ¹³Józsefről pedig monda: Áldott az Úrtól az ő földje az égnek kincseivel, a harmattal és az alant elterülő mélységes vizekkel; [1Móz. 49,22-26.](#) ¹⁴A nap érlelte drága terméssel, és a hold sarjasztotta drágaságokkal; ¹⁵És az ő hegyek javaival, és az örök halmok drágaságaival; ¹⁶**A földnek drágaságaival és bőségével. A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére, az ő atyjafiai közül kiválasztottnak koponyájára!** [2Móz. 3,2-4.](#) ¹⁷Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a földnek széléig. És ezek Efraim tíezrei és Manassé ezrei. [1Móz. 48,1. 5.](#) ¹⁸És Zebulonról monda: Örvendj Zebulon a te kimentedben, és te Izsakhár a te sátraidban. ¹⁹Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott; mert a tengerek bőségét szopják, és a fővénynek rejtett kincseit. ²⁰És Gádról monda: **Áldott az, a ki kiterjeszti Gádot!**

Mint nőstény oroszlán, úgy lakik, és szétszaggat kart és koponyát. ²¹Az elejét nézte ki magának, mert ott volt elrejtve a törvényadó osztályrésze. De elméne a népnek fejedelmeivel, az Úrnak igazságát cselekedte, és az ő végzését Izráellel együtt. [4Móz. 32,33-36.](#) ²²És Dánról monda: Dán oroszlánnak kölyke, a mely Básánból szökik ki. ²³És Nafthaliról monda: Ó Nafthali, a ki az Úrnak jó kedvével bővölködöl és áldásával vagy teljes! Vedd birtokba a tengert és a délt. ²⁴És Áserről monda: Áldott a többi fiak felett Áser! Legyen az ő atyjafiai előtt kedves, és áztassa lábát olajban. ²⁵Vas és réz legyenek a te záraid; és élteden át tartson erőd. [rész 8,9.](#) ²⁶Nincs olyan, mint a Jesurun Istene! Az egeken száguld segítségedre, és fenségében • a felhőkön. [Zsolt. 18,10. 11. Ésa. 19,1.](#) ²⁷Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai; elúzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd! ²⁸És bátorságban lakozik Izráel, egymaga lesz Jákób forrása a gabona és a bor földén, és az ő egei harmatot csepegnék. [Jer. 23,6. 4Móz. 23,9.](#) ²⁹Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan mint te? Nép, a kit az Úr véd, a te segítségednek pajzsa, és a ki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd néked a te ellenségeid, és te azoknak magaslatait taposod. [rész 32,9-14. Zsolt. 147,19. 20.](#)

5Móz 34

¹És felméne Mózes a Moáb mezőségéről a Nébó hegyére, a Piszga tetejére, a mely átellenben van Jérikhóval; **és megmutatá néki az Úr az egész földet**, a Gileádot Dánig; [rész 32,49. 50.](#) ²És az egész Nafthalit, Efraim és Manassé földét, az egész Júda földét a túlsó tengerig; ³És a déli tartományt, és Jérikhónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Czoárig. [Bir. 1,16.](#) ⁴És monda néki az Úr: Ez a föld az, a mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem néked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mégy át. [1Móz. 12,7. 28,13. rész 32,52.](#) ⁵**És meghala ott Mózes, az Úrnak szolgája a Moáb földén, az Úr szava szerint. rész 32,48-50.** ⁶És eltemeték őt a völgyben, a Moáb földén, Béth-Peórral átellenben; és senki sem tudja az ő temetésének helyét e mai napig. [Júd. 1,9.](#) ⁷Mózes pedig száz és húsz esztendő volt, mikor meghalt; nem homályosodott vala meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott vala az ő ereje. [rész 31,2.](#) ⁸És siraták Izráel fiai Mózeszt a Moáb mezőségén harmincz napig; és eltélének a Mózes siratásának, azaz gyászolásának napjai. [1Móz. 50,3. 4Móz. 20,29.](#) ⁹**Józsué, a Nún fia pedig beteljesedék bölcseségnek lelkével; mert Mózes tette vala ő reá kezeit; és hallgatának reá Izráel fiai, és úgy cselekedének, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek. 4Móz. 27,18-21.** ¹⁰És nem támadott többé Izráelben olyan próféta, mint Mózes, a kit ismert volna az Úr színről-színre: [2Móz. 33,11. 4Móz. 12,8.](#) ¹¹Mindazokban a jelekben és csudákban, a melyekért küldötte vala őt az Úr, hogy véghez vigye azokat Egyiptom földén, a Faraón, minden ő szolgáján, és az ő egész földén; [2Móz. 4,21.](#) ¹²És mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, **a melyeket véghez vitt Mózes az egész Izráel szemei előtt. 2Móz. 14,21. 27. 15,23. 25.**

Józsué könyve

Józs 1

És lőn Mózesnek, az Úr szolgájának halála után, szóla az Úr Józsuénak, a Nún fiának, Mózes szolgájának, mondván: 5Móz. 34,5. 2Móz. 33,11. 4Móz. 13,9. 17. 27,15. 23. 5Móz. 1,38. ²Mózes, az én szolgám meghalt; most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép arra a földre, a melyet én adok nékik, az Izráel fiainak. 5Móz. 34,5. 10. 11. ³Minden helyet, a melyet talpatok érint, néktek adtam, a miképen szólotta m Mózesnek. 2Móz. 3,8. 5Móz. 1,7. 8. 31,6. 8. ⁴A pusztától és a Libánontól fogva a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóvízig, a Khitteusoknak egész földre és a nagy tengerig napnyugat felé lesz a ti határotok. 1Móz. 15,18. 5Móz. 11,24. ⁵Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében; a miképen Mózesrel vele voltam, teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled. 5Móz. 31,6. 8. Zsid. 13,15. ⁶**Légy bátor és erős**, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösevé, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom azt. 5Móz. 31,6. 5Móz. 1,38. ⁷Csak **légy bátor és igen erős**, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, a melyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, a miben jársz! 5Móz. 28,1. 1Kir. 2,3. ⁸El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, a mint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz. 5Móz. 6,7. 11,19. 17,19. Zsolt. 1,2. 3. ⁹Avagy nem parancsoltam-é meg néked: **légy bátor és erős?** Ne félj, és ne rettegi, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, a miben jársz. vers 7. rész 6,27. rész 8,1. 5Móz. 31,7. 8. ¹⁰Parancsola azért Józsué a nép előljáróinak, mondván: ¹¹Menjetek által a táboron, és parancsoljátok meg a népnek, mondván: Készítsetek magatoknak útravalót, mert harmadnap mulva átmentek ti ezen a Jordánon, hogy bemenjetekek és bírátok azt a földet, a melyet az Úr, a ti Istenedek ad néktek birtokul. ¹²A Rúben és Gád nemzetségének pedig, és a Manassé nemzetség felének szóla Józsué, mondván: ¹³Emlékezzetek meg a dologról, a mit megparancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgája, mondván: Az Úr, a ti Istenedek megnyugtattott titeket, és néktek adta ezt a földet. 4Móz. 32,20-23. ¹⁴Feleségeitek, gyermekeitek és barmaitok maradjanak e földön, a melyet adott néktek Mózes a Jordánon túl; ti pedig fegyveres kézzel menjetek át atyátokfiai előtt, mindnyájan, a kik közületek erős vitézek, és segéljétek meg őket; 4Móz. 32,33-37. ¹⁵A míg megnyugosztja az Úr a ti atyátokfiai is, mint titeket, és bírák ők is a földet, a melyet az Úr, a ti Istenedek ad nékik: akkor aztán térjetekek vissza a ti örökségtek földére és bírátok azt, a melyet Mózes, az Úr szolgája adott néktek a Jordánon túl, napkelet felől. ¹⁶Azok pedig felelének Józsuének, mondván: Mindent megcselekszünk, a mit parancsoltál nekünk, és a hová küldesz minket, oda megyünk. 2Móz. 19,8. ¹⁷A mint Mózesre hallgattunk, épen úgy hallgatunk majd te reád, csak legyen veled az Úr, a te Istened, a miképen vele volt Mózesrel. 5Móz. 34,10. 12. ¹⁸Mindenki, a ki ellene szegül a te szódnak, és nem hallgat a te beszédedre mindabban, a mit parancsolsz néki, megölettéssék. **Csak bátor légy és erős!**

A NÉP UGYANAZT MONDJA, AMIT AZ ÚR: LÉGY ERŐS ÉS BÁTOR

Józs 2

¹És Józsué, a Nún fia, **elküldé Sittimből titkon két férfiút kémekül**, mondván: Menjetek el, tekintsétek meg azt a földet és Jérikhót. Azok pedig elmenének, és **bemenének egy parázna asszonynak házába, a kinek Ráháb vala neve, és ott hálának.** Zsid. 11,31. Jak. 2,25. ²Mikor

pedig megjelentették ezt Jérikhó királyának, mondván: Íme, férfiak jöttek ide ez éjszaka az Izráel fiai közül e földnek kémlelésére; ³Akkor küldte Jérikhó királya Ráhábhoz, mondván: Hozd ki a férfiakat, a kik bementek hozzád, a kik házádba mentek, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész földet. ⁴**Az asszony pedig fogá a két férfiút, és elrejté vala őket, és monda: Úgy van! Bejöttek hozzám a férfiak, de azt sem tudom, honnan valók voltak.** [vers 6](#). ⁵És kimentek e férfiak kapuzáráskor a setétben; nem tudom, hová mentek a férfiak; siessetek gyorsan utánok, mert utólérhetitek őket. ⁶Pedig ő felhágatta őket a házhéjára, és elbujtatta őket a száras len közé, a mely néki a házhéjára volt kirakva. [2Sám. 17,18. 19.](#) ⁷És utánok sietének a férfiak a Jordánhoz vivő úton a rév felé; a kaput pedig bezárták, azután, hogy kimenének azok, a kik őket üldözik vala. ⁸Ők pedig még le sem feküvének, a mikor felméne ő hozzájuk az asszony a házhéjára, ⁹És monda a férfiaknak:

RÁHÁB

Tudom, hogy az Úr néktek adta ezt a földet, és hogy megszállt minket a félelem miattatok, és hogy e földnek minden lakosa megolvad előttetek. [rész 5,1. 2Móz. 15,13-16. 5Móz. 2,25. 11,25.](#) ¹⁰Mert hallottuk, hogy megszáritotta az Úr a Veres tenger vizét előttetek, a mikor kijöttetek Égyiptomból, és hogy mit cselekedtetek az Emoreusok két királyával, a kik túl voltak a Jordánon, Szihonnal és Óggal, a kiket megöltetek. [2Móz. 14,21. 4Móz. 21,24-35.](#) ¹¹És a mint hallottuk, megolvadt a mi szívünk, és nem támadt többé bátorság senkiben sem miattatok. Bizony az Úr, a ti Istenetek az Isten fenn az égben és alant a földön! [rész 5,1. Róm. 1,19-21. 5Móz. 4,39.](#) ¹²Most azért esküdjetek meg kérlek, nékem az Úrra, hogy a mint én irgalmasságot cselekedtem veletek, ti is irgalmasságot cselekesztek majd az én atyámnak házával, és igaz jelt adtok nékem, ¹³Hogy életben hagyjátok az én atyámat és anyámat, férfi és nőtestvéreimet, és mindent, a mi az övék, és megmentitek a mi lelkünket a haláltól. ¹⁴És mondának néki a férfiak: A mi lelkünket érje helyettetek a halál, ha meg nem jelentitek ezt a mi dolgunkat. És ha nekünk adja az Úr ezt a földet, irgalmasságot és igazságot cselekszünk veled. [rész 6,23. 25.](#) ¹⁵**Alábocsátá azért őket kötélén az ablakon** (mert az ő háza a kőkerítés falán vala, és ő a kőkerítésen lakik vala). [Csel. 9,25. 2Kor. 11,25.](#) ¹⁶És monda nekik: A hegyre menjetek, hogy rátok ne találjanak az üldözők, és ott rejtőzködjetek három napig, a míg visszatérnek az üldözők; azután pedig menjetek a magatok útján. ¹⁷A férfiak pedig mondának néki: Ártatlanok leszünk ezen te esketésedtől, a melylyel te megeskettél minket! ¹⁸Ha bejövünk mi erre a földre, kösd e veres fonalú zsinórt ahhoz az ablakhoz, a melyen alábocsátottál minket; atyádat, anyádat és atyádfiait pedig, és atyádnak egész háznépét gyűjtsd be magadhoz a házba. ¹⁹És akkor, ha akárki kijön a te házádnak ajtain, annak vére az ő fején lesz, mi pedig ártatlanok leszünk; mindannak vére pedig, a ki te veled lesz a házban, a mi fejünkön legyen, ha valakinek keze lenne azon. [Mát. 27,25.](#) ²⁰Ha pedig megjelented ezt a mi dolgunkat, akkor mi fel leszünk oldva az eskü alól, a melylyel te megeskettél minket. [vers 14.](#) ²¹Monda pedig amaz: A mint szólottatok, úgy legyen! Ekkor elbocsátá őket, és elmenének; a veres zsinórt pedig reáköté az ablakra. ²²És elmenének és eljutának a hegyre, és ott maradának három nap, mígnem visszatérének az üldözők. Keresék ugyanis őket az üldözők minden úton, de nem találták vala. [vers 16. vers 3. 5.](#) ²³Akkor a két férfiú visszatére, és leszállának a hegyről, és átmenének a Jordánon, és eljutának Józsuéhoz, a Nún fiához, és elbeszélének néki mindent, a mi történt vala velök. ²⁴És mondának Józsuénak: **Bizony kezünkbe adta az Úr azt az egész földet; meg is olvadt már a földnek minden lakosa miattunk.** [vers 9.](#)

Józs 3

¹Felkele azért Józsué jó reggel, és elindulának Sittimből, és eljutának a Jordánhoz, ő és Izráel fiai mindnyájan, és meghálának ott, mielőtt általmentek volna. [rész 2,1. 4Móz. 25,1.](#) ²Lőn pedig három nap mulva, hogy általmenének a vezérek a táboron; ³És parancsolának a népnek,

mondván: Mihelyt meglátjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládáját és a Lévi nemzetségéből való papokat, a kik hordozzák azt, ti is induljatok meg a ti helyetekről és menjetek utána. 2Móz. 25,10-16. ⁴Csak hogy legyen köztetek és a között mintegy kétezer singnyi távolság; közel ne menjetek ahhoz, hogy megismerhessétek az utat, a melyen mennetek kell, mert nem jártatok ezen az úton soha ez előtt. 4Móz. 4,15. 2Sám. 6,6-7. ⁵**Józsue pedig monda a népnek: Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az Úr csudákat cselekszik köztetek. vers 13. 16.** ⁶**A papoknak is szóla Józsue, mondván: Vegyétek fel a frigyládát, és menjetek át a nép előtt. Felvevék azért a frigyládát, és mennek vala a nép előtt. rész 6,6.** ⁷Az Úr pedig monda Józsue-nak: E napon kezdek téged felmagasztalni az egész Izráel szemei előtt, hogy megtudják, hogy a miképen vele voltam Mózes-sel, te veled is veled leszek. rész 4,14. rész 1,5. 9. 17. 6,27. ⁸Te azért parancsolj a papoknak, a kik a frigyládát hordozzák, mondván: Mikor bementek a Jordán vizének szélébe, álljatok meg a Jordánban. ⁹Ekkor monda Józsue Izráel fiainak: Járuljatok ide, és halljátok meg az Úrnak, a ti Isteneteknek szavait! 2Móz. 32,26. ¹⁰És monda Józsue: Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek, és hogy kétség nélkül elűzi előletek a Kananeust, a Khittheust, a Khivveust, a Perizeust, a Gírgazeust, az Emoreust és a Jebuzeust: 3Móz. 19,4. 26,1. Jer. 10,9. 10. 5Móz. 20,17. rész 9,1. 11,3. 24,11. ¹¹Íme az egész föld Urának frigyládája előttetek megy át a Jordánon! **FURCSA EZT OLVASNI AKKOR, AMIKOR AZ OROSZOK ÉPPEN LEROHANJÁK AZ UKRÁNOKAT. VAJON AZ ERŐSZAKMENTESSÉG KÉPVISELŐI HOGYAN OLVASSÁK A HONFOGLALÁS TÖRTÉNETÉT?** ¹²Most azért válasszatok magatoknak tizenkét férfiút Izráel nemzetségeiből, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből. rész 4,2. ¹³És mihelyt megnyugosznak majd a Jordán vizében a papok talpai, a kik az Úrnak, az egész föld Urának ládáját hordozzák: a Jordán vize ketté szakad, és a felülről aláfoló víz megáll egy rakásban. vers 8. 2Móz. 14,21. Zsolt. 114,3. ¹⁴És lőn, hogy a mint megindula a nép az ő sátraiból, hogy általmenjen a Jordánon, és a papok, a frigyládának hordozói, a nép előtt: ¹⁵És a mint a láda hordozói a Jordánhoz jutának, és a ládahordozó papok bemárták lábaikat a víznek szélébe (a Jordán pedig az egész aratási idő alatt telve vala • minden ő partja felett): vers 3. ¹⁶**Megáll a víz, a mely felülről foly vala alá, és áll a egy rakásban, nagy messzire Ádám városánál, a mely Czarthan mellett vala; a pusztá tengere, a Sóstenger felé aláfoló víz pedig egészen elfuta, és általméne a nép Jérikhó előtt. (Vö. Mózes: ÁTKELÉS, SACRIFICIUM INTELLECTUS) (2Móz. 14,21.** ¹⁷A papok pedig, az Úr frigyládájának hordozói, ott állának a szárazon a Jordán közepében bátorsággal, és az egész Izráel szárazon megy vala át, mindaddig, míg az egész nép teljesen általméne a Jordánon.

Józs 4

TIZENKÉT TÖRZS, TIZENKÉT KŐ

¹Mikor pedig az egész nép teljesen általment vala a Jordánon, szóla az Úr Józsue-nak, mondván: ²Vegyétek magatokhoz a népből tizenkét férfiút, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből. rész 3,12. ³És parancsoljátok nekik, mondván: **Vegyétek fel innét a Jordán közepéből, arról a helyről, a hol bátorsággal állanak a papok lábai, tizenkét követ, és vigyétek át azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, a hol megháltok ez éjszaka.** ⁴Előhívá azért Józsue a tizenkét férfiút, a kiket az Izráel fiai közül rendelt vala, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből; ⁵És monda nekik Józsue: Menjetek át az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládája előtt a Jordán közepébe, s vegyen fel mindegyikötök egy-egy követ az ő vállára, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint, ⁶Hogy legyen ez jelül köztetek. Ha kérdezik majd ezután a ti fiaitok, mondván: Mire valók néktek ezek a kövek? vers 21. 2Móz. 13,8. 14. ⁷**Mondjátok meg nekik, hogy kétfelé vált a Jordánnak vize az Úr frigyládája előtt, mikor általment a Jordánon; ketté vált a Jordánnak vize, és ezek a kövek emlékeztetőül lesznek az Izráel fiainak mindörökre. rész 3,13. vers 22. 23.** ⁸És úgy cselekedének Izráel fiai, a mint megparancsolta vala Józsue, és felvevén a Jordán közepéből tizenkét követ, a mint

megmondotta vala az Úr Józsuének, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint, és általhozák magokkal az éjjeli szállásra és ott letevék azokat. [vers 20.](#) **9Tizenkét követ állíta fel Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, a hol állottak vala a frigyládát vivő papok lábai; ott is vannak mind e mai napig.** ¹⁰A papok pedig, a ládának hordozói, állanak vala a Jordán közepén, a míg végbe mene mind az a dolog, a mit parancsolt vala az Úr Józsuének, hogy mondja meg a népnek, egészen úgy, a mint Mózes parancsolta vala Józsuének. A nép pedig sietett és általméne. ¹¹**És a mint véget ére az egész nép általmenetele, általméne az Úr ládája is és a papok is, a nép előtt.** ¹²Általmentek vala a Rúben fiai, a Gád fiai és Manassé fél nemzetsége is felfegyverkezve az Izráel fiai előtt, a miképen szólt vala nekik Mózes. [rész 1,14. 4Móz. 32,20. 29.](#) ¹³**Mintegy negyven ezernyi fegyveres vitéz ment vala át az Úr előtt a harcra, Jérikhónak sík mezejére.** ¹⁴**Azon a napon felmagasztalá az Úr Józsué az egész Izráel szemei előtt, és félek őt, a mint félték vala Mózes, életének minden napjaiban.** [rész 3,7. Tip](#) ¹⁵Mert szólt vala az Úr Józsuének, mondván: ¹⁶Parancsold meg a papoknak, a kik a biztonság ládáját hordozzák, hogy jöjjenek fel a Jordánból. ¹⁷És parancsola Józsué a papoknak, mondván: Jöjjetek fel a Jordánból! ¹⁸És lőn, hogy a mint a papok, az Úr frigyládájának hordozói, feljöttek vala a Jordán közepéből, és érintik vala a papok talpai a szárazt: visszatére a Jordán vize az ő helyére, és folyt vala, mint az előtt, minden partja felett. [rész 3,15. VÖRÖS TENGERT – JORDÁN TIPOLÓGIA](#) ¹⁹**A nép pedig az első hónap tizedik napján jöve fel a Jordánból, és tábort üte Gilgálban, Jérikhónak keleti határán.** [rész 5,9.](#) ²⁰**Azt a tizenkét követ is, a melyeket a Jordánból hoztak vala, Gilgálban állatá fel Józsué.** [vers 8.](#) ²¹És szóla Izráel fiainak, mondván: Ha fiaitok kérdezik majd apáiktól, mondván: Mire valók ezek a kövek? [vers 6. 7.](#) ²²Tudassátok majd a ti fiaitokkal, mondván: Szárazon jött át Izráel ezen a Jordánon. [vers 6.](#) ²³Mert kiszárította az Úr, a ti Istenetek a Jordán vizét ti előttetek, míg általjövétök rajta, a miképen cselekedett vala az Úr, a ti Istenetek a Veres tengerrel, a melyet megszáritott előttünk; [Tip](#) míg általjövénk rajta. [2Móz. 14,21. Zsolt. 78,13. 106,9. 114,3.](#) ²⁴**Hogy megismerje a földnek minden népe az Úrnak kezét, hogy bizony erős az; hogy féljétek az Urat, a ti Isteneteket minden időben.** [Ésa. 59,1.](#)

Józs 5

¹Lőn pedig, a mint meghallák az Emoreusok minden királyai, a kik a Jordánon túl laknak napnyugot felé, és a Kananeusok minden királyai, a kik a tenger mellett laknak vala, hogy kiszárította az Úr a Jordánnak vizét az Izráel fiai előtt, a míg általjöttek vala; megolvada az ő szívök, és nem vala többé bátorság bennök Izráel fiai miatt. [4Móz. 13,30. rész 2,9-11. 24.](#) ²Ez időben monda az Úr Józsuének: **Csinálj magadnak kőkéseket, és másodszor is metéld körül az Izráel fiait.** [2Móz. 4,25. rész 5,1. 1Móz. 17,10. 23. 27.](#) ³És csinála Józsué magának kőkéseket, és körülmetélé Izráel fiait a körülmetéletlenség halmán. ⁴Az ok pedig, a miért körülmetélé őket Józsué, ez: Mindaz a nép, a mely kijött vala Egyiptomból; a férfiak, a hadakozó emberek mindnyájan meghaltak vala a pusztában, útközben, a míg jöttek vala Egyiptomból. [4Móz. 14,21-24. 29-34.](#) ⁵**Mert körül volt ugyan metélve mindaz a nép, a mely kijött vala; de azt a népet, a mely a pusztában született, útközben, a míg jöttek vala Egyiptomból, nem metélték vala körül;** ⁶Mert negyven esztendeig jártak Izráel fiai a pusztában, mialatt elemészteték a hadakozó férfiaknak egész népsége, a kik Egyiptomból jöttek vala ki, mivelhogy nem hallgattak vala az Úr szavára; a kiknek megesküdt az Úr, hogy nem láttatja meg velök a földet, a mely felől megesküdt vala az Úr az ő atyáiknak, hogy nekünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet. [4Móz. 14,34. 4Móz. 14,21. 23. 2Móz. 3,8.](#) ⁷Fiaikat állította vala azért helyökbe, ezeket metélé körül Józsué, mert körülmetéletlenek valának, mivelhogy nem metélték vala körül őket az útban. ⁸Miután pedig mind az egész nép körülmetéltetett vala, vesztég lőnek az ő helyökön a táborban, míglen meggyógyulának. ⁹És monda az Úr Józsuének: **Ma fordítottam el rólatok Egyiptom gyalázatát; ezért hívják e hely nevét Gilgálnak mind a mai napig.** ¹⁰És Gilgálban táborozának Izráel fiai, és megkészíték a

páskhát a hónapnak tizennegyedik napján, estve, Jérikhónak mezején. rész 4,19. ¹¹És evének a föld terméséből a páskhának másodnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonát, ugyanezen a napon. 2Móz. 12,18. 19. 3Móz. 23,5. ¹²És másnaptól kezdve, hogy ettek vala a föld terméséből, megszűnék a manna, és nem volt többé mannájok az Izráel fiainak; hanem Kanaán földének gyümölcséből evének abban az esztendőben. 2Móz. 16,4. 14-35.

¹³Lőn pedig, a mikor Józsué Jérikhónál vala, felemelé az ő szemeit, és látá, hogy íme egy férfiú áll vala előtte meztelen karddal kezében. És hozzá méne Józsué, és monda néki: Közülünk való vagy-e te, vagy ellenségeink közül? ¹⁴Az pedig monda: Nem, mert én az Úr seregének fejedelme vagyok, most jöttem. És leborula Józsué a földre arczczal, és meghajtá magát, és monda néki: Mit szól az én Uram az ő szolgájának? 2Móz. 14,19. 20. ¹⁵És monda az Úr seregének fejedelme Józsuénak: Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, a melyen állasz. És úgy cselekedék Józsué. 2Móz. 3,5. TIPOLOGIA

KETTŐS TIPOLOGIA: 1. VÖRÖS TENGERT SZÉTVÁLASZTÁSA; 2. OLD LE A TE SARUIDAT (MÓZES/JÓZSUÉ)

Józs 6

¹Jérikhó pedig be- és elzárkózott vala az Izráel fiai miatt, se ki nem jöhetett, se be nem mehetett senki. ²És monda az Úr Józsuénak: Lásd! kezedbe adtam Jérikhót és királyát a sereg vitézeivel együtt. rész 8,1. ³Azért járjátok körül a várost mind ti hadakozó emberek, megkerülvén egyszer a várost. Így cselekedjél hat napon át. ⁴És hét pap hordozzon hét kos-szarvból való kürtöt a láda előtt; a hetedik napon azonban hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig kürtöljenek a kürtökkel. 3Móz. 25,9. ⁵És ha majd belefűnak a kos-szarvba, mihelyt meghalljátok a kürtnek szavát, kiáltson fel az egész nép nagy kiáltással, és leszakad a város kőfala magától, és felmegy arra a nép, kiki az előtte való helyen. ⁶Előhívá azért Józsué, a Nún fia, a papokat és monda nékik: Vegyétek fel a frigyládát, hét pap pedig vigyen hét kos-szarvból való kürtöt az Úr ládája előtt. rész 3,15. ⁷A népnek pedig monda: Menjetek el, és kerüljétek meg a várost, a fegyveresek pedig menjenek az Úr ládája előtt. ⁸És úgy lőn, a mint mondotta vala Józsué a népnek. **A hét pap ugyanis, a kik a kos-szarvból való hét kürtöt vivék, az Úr előtt megy vala, és kürtölt vala a kürtökkel, az Úrnak frigyládája pedig utánok megy vala.** ⁹A fegyveresek pedig előttök mennek vala a kürtölő papoknak, és a köznép követi vala a ládát, menvén és kürtölvén kürtökkel. ¹⁰A népnek pedig parancsolt vala Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, hangotokat se hallassátok, és szó se jöjjön ki szátokból addig a napig, a míg azt mondom néktek: Kiáltsatok; és akkor kiáltsatok. ¹¹Körüljárak azért az Úrnak ládájával a várost, egyszer megkerülvén; azután visszatérének a táborba, és az éjszakát a táborban tölték. ¹²Józsué pedig felkele jó reggel, és felvevék a papok az Úrnak ládáját. rész 3,1. 7. 16. ¹³És a hét pap, a kik a kos-szarvból való hét kürtöt vivék, az Úr ládája előtt megy vala folyton, és kürtöl vala a kürtökkel, a fegyveresek pedig előttök mennek vala, és a köznép követi az Úrnak ládáját, menvén és kürtökkel kürtölvén. ¹⁴A második napon is egyszer kerülék meg a várost, azután visszatérének a táborba. Így cselekedének hat napon át. ¹⁵És lőn a hetedik napon, hogy felkelének, mihelyt a hajnal feljöve, és megkerülék a várost a szokott módon hétszer; csak ezen a napon kerülék meg a várost hétszer. ¹⁶És lőn, hogy a hetedik forduláskor kürtölnek vala a papok a kürtökkel, Józsué pedig monda a népnek: Kiáltsatok, mert néktek adta az Úr a várost! ¹⁷És legyen a város maga, és minden, a mi benne van, teljesen az Úrnak szentelve; csak a parázna Ráháb maradjon életben, ő és mindazok, a kik vele vannak a házban, mert elrejtette a követeket, a kiket küldöttünk volt. rész 2,12-14. Zsid. 11,31. ¹⁸Mindazáltal ti óvjátok meg magatokat a teljesen Istennek szentelt dolgoktól, hogy miután néki szentelitek, el ne vegyetek a teljesen néki szentelt dolgokból, hogy Izráel táborát átkozottá ne tegyétek, és bajba ne keverjétek azt. 3Móz. 27,28. 4Móz. 18,14. ¹⁹Hanem mivel minden ezüst- és arany-, meg réz- és vasedény az Úrnak van szentelve, az Úrnak kincse közé jusson. 4Móz. 31,51. 52. 54. Mik. 4,13. ²⁰Kiálta azért a nép, mihelyt kürtölének a kürtökkel. Lőn ugyanis, a

mint meghallá a nép a kürtnek szavát, kiálta a nép nagy kiáltással, és leszakada a kőfal magától, és felméne a nép a városba, kiki az előtte való helyen, és belevék a várost. **vers 5. Zsid. 11,30. vers 7.** ²¹És teljesen kipusztítának mindent, a mi csak vala a városban, a férfitől az asszonyig, a gyermektől az öregig, sőt az ökörig, juhig és a szamárig, fegyver élivel. **5Móz. 7,1. 2. 1Sám. 15,3.** **FURCSA EZT MOST AZ OROSZOK UKRÁN ELLENI HÓDÍTÓ HÁBORÚSÁGÁNAK NAPJAIBAN OLVASNI...** ²²A két férfiúnak pedig, a kik megkémlelték vala a földet, monda Józsué: Menjetek be a parázna asszonynak házába és hozzátok ki onnét az asszonyt és mindazt, a mije van, a miképen megesküdtetek néki. **rész 2,14. Zsid. 11,31.** ²³Bemenének azért a kémlő ifjak, és kihozák Ráhábot, és az ő atyját, anyját és az ő atyjafiait, és mindazt, a mije vala, és minden cselédjét is kihozák, és helyezék őket Izráel táborán kívül. **vers 17.** ²⁴A várost pedig megégeték tűzzel, és mind azt, a mi benne vala; csakis az ezüstöt és aranyat és a réz- és vasedényeket rakták az Úr házának kincsei közé. **vers 19.** ²⁵A parázna Ráhábot pedig, és az ő atyjának háznépét és mindenét, a mije vala, élni hagyta vala Józsué, és ott lakik az Izráel között mind e mai napig; mert elrejtette vala a követeket, a kiket küldött volt Józsué, hogy kikémleljék Jérikhót. **vers 32. Jak. 2,25. Bir. 1,25.** ²⁶És átkot szóla Józsué azon a napon, mondván: Atkozott legyen az Úr előtt az a férfiú, a ki felkél, hogy megépítse e várost, Jérikhót! Az ő első szülöttjére rakja le annak alapját s legifjabb fiára állítsa fel annak kapuit! **1Kir. 16,34.** ²⁷És vala az Úr Józsuéval, és lőn híre az egész földön.

Józs 7 ÁKÁN BŰNE

¹De az Izráel fiai hűtlenül bántak vala a teljesen Istennek szentelt dolgokkal, mert **elvőn a teljesen Istennek szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből);** felgerjede azért az Úrnak haragja Izráel fiai ellen. **rész 6,17-19. 5Móz. 13,17. vers 20. 21. rész 22,20. 1Krón. 2,7.** ²Külde ugyanis Józsué férfiakat Jérikhóból, Aiba, a mely Bethaven mellett van, Bétheltől napkelet felé, és szóla nekik, mondván: Menjetek fel és kémleljétek ki azt a földet. És felmenének a férfiak és kikémlelék Ait. **rész 2,1.** ³Majd visszatérének Józsuéhoz, és mondának néki: Ne menjen fel az egész nép; mintegy kétezer férfi, vagy mintegy háromezer férfi menjen fel, és megverik Ait. Ne fáraszd oda az egész népet, hiszen kevesen vannak azok! ⁴Felméne azért oda a népből mintegy háromezer férfi; **de elfutának Ai férfiai elől.** ⁵És megölének közülök Ai férfiai mintegy harminczhat férfit, és üldözik őket a kaputól kezdve egész Sébarimig, és levágták őket a lejtőn. **Azért megolvada a népnek szíve,** és lőn olyaná, mint a víz. **rész 5,1.** ⁶Józsué pedig megszaggatá az ő ruháit, és földre borula arczczal az Úrnak ládája előtt mind estvéig, ő és Izráel vénei, és port hintének a fejökre. **1Móz. 37,34. 4Móz. 14,6.** ⁷És monda Józsué: Ah Uram Istenem! Miért is hozád által ezt a népet a Jordánon, hogyha az Emoreus kezébe adsz minket, hogy elveszítsen? Vajha úgy akartuk volna, hogy maradtunk volna túl a Jordánon! ⁸Óh Uram! mit mondjak, miután meghátrált Izráel az ő ellenségei előtt! ⁹Ha meghallják a Kananeusok és e földnek minden lakói, és ellenünk fordulnak, és kiirtják nevünket e földről: mit cselekszel majd a te nagy nevedért? **2Móz. 32,11. 12. 4Móz. 14,13.** ¹⁰És monda az Úr Józsuének: Kelj fel! Miért is borulsz te arczra? ¹¹Vétkezett Izráel, és általhágták szövetségemet is, a melyet rendeltem nekik, mert elvettek a teljesen nekem szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak. ¹²Ezért nem bírtak megállni Izráel fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. **Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a nekem szentelt dolgot.** ¹³Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondjad: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Istennek szentelt dolog van közötted, Izráel! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, míg el nem távolítjátok közületek az Istennek szentelt dolgot. **rész 3,5.** ¹⁴Azért jőjjetek elő reggel nemzetségeitek szerint; a nemzetség pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jőjjön elő családonként; a család pedig, a melyet bűnösnek jelent az Úr, jőjjön elő házanként, a **ház pedig, a melyet bűnösnek**

jelent az Úr, jöjjön elő férfianként. [1Sám. 14,41. 42.](#) ¹⁵És leszen, hogy a ki az Istennek szentelt dologban bűnösnek találtatik, tűzzel égettessék meg, ő és mindene, a mije van, mivelhogy megszegte az Úrnak szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izráelben. [5Móz. 13,14.](#) ¹⁶Felkele azért Józsue és jó reggel előállítá Izráelt az ő nemzetségei szerint, és bűnösnek jelenteték a Júda nemzetsége. [Józs. 3,1. 6. 12,8. 10.](#) ¹⁷Ekkor előállítá a Júda családjait, és bűnösnek jelenteték a Zéra családja; azután előállítá a Zéra családját férfianként, és bűnösnek jelenteték a Zabdi háza. [4Móz. 26,20.](#) ¹⁸**És előállítá az ő házát férfianként, és bűnösnek találtaték Ákán,** Kárminak fia, a ki Zabdi fia, a ki a Júda nemzetségéből való Zérának fia. ¹⁹Monda azért Józsue Ákának: Fiam, adj dicsőséget, kérlek, az Úrnak, Izráel Istenének, és tégy néki vallást, és add tudtomra, kérlek, nekem, mit cselekedtél, és el ne titkoljad tőlem! [Ján. 9,24.](#) [1Sám. 14,43.](#) ²⁰Ákán pedig felele Józsue-nak, és monda: Bizony én vétkeztem az Úr ellen, Izráel Istene ellen, és ezt s ezt cselekedtem! ²¹Láték ugyanis a zsákmány közt egy jó babiloni köntöst, kétszáz siklus ezüstöt és egy arany vesszőt, a melynek súlya ötven siklus vala, és megkivántam ezeket, és elvevém ezeket, és ímé elrejtve vannak a földben, a sátoromnak közepében, az ezüst pedig alatta van. ²²Ekkor követeket küldé Józsue s ezek a sátorba futának, és ímé, elrejtve vala az az ő sátorában, és az ezüst is alatta vala. ²³Kivivék azért azokat a sátor közepéből, és vivék Józsue-hoz és Izráelnek minden fiához, és lerakák azokat az Úr előtt. ²⁴Józsue pedig fogá Ákánt, a Zéra fiát, az ezüstöt, a köntöst és az aranyvesszőt, az ő fiait és leányait, az ő ökreit, szamarait és juhait, sátorát és mindent, a mije vala, és vele lévén az egész Izráel is, vivék azokat Akor völgyébe. ²⁵És monda Józsue: **Miért rontottál meg minket? Rontson meg téged e napon az Úr! És elborítá őt egész Izráel kövekkel, és megégeték őket tűzzel, miután megkövezték vala őket.** ²⁶És nagy kőhalmot rakának feléje; megvan mind e napig. És megszűnék az Úr haragjának gerjedezése. Ezért nevezik ezt a helyet Akor völgyének mind e napig. [rész 8,29.](#) [2Sám. 18,17.](#)

ÁKÁN HIÁBA TETT BŰNVALLÁST, MÉGIS MEG KELLETT HALNIA

Józs 8

1 És monda az Úr Józsue-nak: **Ne félj és ne rettegj!** Vedd magadhoz mind a fegyverfogható népet, és kelj fel és menj fel Aiba, meglásd: kezedbe adom Ainak királyát és az ő népét, városát és földét. [rész 1,9.](#) [5Móz. 31,7.](#) 2 Úgy cselekedjél Aival és az ő királyával, a mint cselekedtél Jérikhóval és az ő királyával; de zsákmányolni valóját és barmait magatoknak zsákmányolhatjátok! Vess lest a városnak, annak háta megett! [rész 6,21.](#) [vers 27.](#) [5Móz. 20,14.](#) 3 Felkele azért Józsue és az egész fegyverfogható nép, hogy **felmenjenek Aiba,** és kiválaszta Józsue harmincezer erős férfiút és elküldé őket éjjel. 4 És parancsola nekik, mondván: Vigyázzatok! Ti lest vettek a városnak, a város háta megett; igen messzire ne menjete a várostól, és mindnyájan készen legyetek! 5 Én pedig és az egész nép, a mely velem van, megközelítjük a várost. És ha kijönnek ellenünk, mint először, akkor megfutamodunk előttök. **KATONAI TAKTIKA** 6 És utánunk jönnek, mígnem elszakasztjuk őket a várostól, mert azt fogják mondani: Futnak előlünk, mint először. És a míg futunk előttök, [rész 7,5.](#) 7 Ti támadjatok elő a leshelyből, és foglaljátok el a várost, mert az Úr, a ti Istenetek adja azt a ti kezetekbe. 8 És ha majd beveszitek a várost, gyűjtsátok fel a várost tűzzel. Az Úrnak szava szerint cselekedjete, vigyázzatok, megparancsoltam néktek! 9 Elküldé azért őket Józsue, és elmenének a leshelyre, és megszállának Béthel és Ai között, Aitól napnyugat felé; Józsue pedig ez éjszakán a nép között hála. 10 És felkele Józsue, jó reggel, és megsejlelé a népet, és felméne ő és Izráelnek vénei a nép előtt Aiba. [rész 3,1. 6,12. 7,16.](#) 11 És felméne a fegyverfogható nép is mind, a mely vele vala, és elközelítének és jutának a város elé, és táborba szállának Aitól északra, a völgy pedig köztök és Ai közt vala. 12 És vön mintegy ötezer férfiút, és lesbe állítá őket Béthel és Ai között a városnak nyugati részén. 13 Így állíták fel a népet, az egész tábor, a mely Aitól észak felé, utócsapatja pedig a várostól napnyugot felé vala. Józsue pedig beméne ez éjszakán a völgynek közepébe. 14 És lőn, hogy mikor meglátta vala Ainak

királya, sietve felkelének, és kijövének a város férfiai Izráel ellen a harcra; ő és egész népe a megszabott helyre, a síkság elejére, mert nem tudja vala, hogy lest vetének néki a város háta mögött. 15 Józsué pedig és az egész Izráel mintha megverettek volna előttök futnak vala a pusztá felé vívó úton. 16 És felriasztaték az egész nép, a mely a városban vala, hogy üldözzék őket. És üldözik Józsué, és elszakadának a várostól. 17 És nem marada ember Aiban, sem Béthelben, a ki nem jött volna Izráel után, és ott hagyák a várost kinyitva, és üldözik Izráelt.

CSATAZAJ

KEMÉNY BESZÉD A MAI KERESZTÉNYEKNEK

18 Az Úr pedig monda Józsuének: Emeld fel a kopját, a mely kezedben van, Ai felé, mert kezedbe adom azt. És felemelé Józsué a kopját, a mely kezében vala, a város felé. 19 A lesben levők pedig nagy hamarsággal felkelének helyökről, és a mint felemelte vala kezét, futásnak eredének, és bemenének a városba, és belevék azt, és nagy hamarsággal tűzbe boríták a várost. 20 Ai férfiai pedig hátratekintének, és láták, hogy ímé a városnak füstje felszáll vala az ég felé, és hogy nincsen módjukban imide vagy amoda elfutni, mert a nép, a mely fut vala a pusztának, visszafordul vala az üldöző felé. 21 Józsué ugyanis és az egész Izráel látták vala, hogy a lesben levők bevették a várost, és hogy a városnak füstje felszállott vala: visszafordulának azért és vágák Ainak férfiai. 22 Amazok pedig a városból jövének ki ellenök, és így közben valának Izráelnek: ezek innen, amazok meg amonnan, és vágák őket mindaddig, a míg egy sem marada közülök élve, vagy a ki elszaladt volna. [5Móz. 7,2.](#) [2Móz. 14,28.](#) 23 Ainak királyát is elfogák élve, és elvivék őt Józsué elé. 24 Mikor pedig leöldösé Izráel Ainak minden lakosát a mezőn, a pusztában, a hol üldözték vala őket, és mikor mindnyájan elhullottak vala az utolsóig fegyver éle alatt: visszafordula az egész Izráel Ai ellen, és vágá azt fegyver élével. 25 Mindazok pedig, a kik e napon elhullottak, férfiak és asszonyok együtt, tizenkét ezeren valának; Ainak minden embere. 26 Józsué ugyanis nem voná vissza a kezét, a melyet a kopjával együtt felemelt vala, míglen megölék Ainak minden lakosát. [vers 18.](#) [29.](#) [2Móz. 17,11.](#) [12.](#) 27 A barmot azonban és a mi zsákmányolni valója volt ennek a városnak, magának zsákmányolá el Izráel az Úr rendelete szerint. A mint utasította vala Józsué. 28 Ait pedig felgyújtatá Józsué és tevé örökkévaló köhalommá, pusztassággá mind e napig. 29 Ainak királyát pedig felakasztá fára és ott vala estvéig; de naplementekor parancsolt Józsué, és levevék annak holttestét a fáról, és veték a város kapujának bejáratához, és nagy rakás követ hordának fölébe, mind e napig. 30 Majd oltárt építe Józsué az Úrnak, Izráel Istenének Ebál hegyén, [5Móz. 27,4.](#) **31 Miképen** megparancsolta vala Mózes, az Úrnak szolgálja Izráel fiainak, a mint meg van írva Mózes törvényének könyvében; oltárt ép kövekből, melyeket vas nem érintett és vivének arra egészen égőáldozatot az Úrnak, és áldozának hálaáldozatokat. [2Móz. 20,25.](#) [5Móz. 27,7.](#) 32 És felírá ott kövekre a Mózes törvényének mását, a melyet az írt vala Izráel fiai elé. [5Móz. 27,2.](#) [3.](#) [8.](#) 33 Az egész Izráel pedig és az ő vénei, vezérei és bírái ott álltak vala kétfelől a láda mellett, a Lévíta-papok előtt, a kik az Úrnak frigládáját hordozták vala, úgy a jövény, mint a benszülött, fele a Garizim hegye felé, fele pedig Ebál hegye felé, a mint megparancsolta Mózes az Úr szolgálja, hogy megáldaná az Izráel népét először. [5Móz. 11,29.](#) [27,12.](#) [13.](#) **34 Azután pedig felolvasta a törvénynek minden ígét, az áldást és az átkot, mind úgy, a mint meg van írva a törvény könyvében.** [5Móz. 27,15-28.](#) [68.](#) 35 Nem volt egy íge sem azok közül, a melyeket Mózes parancsolt vala, a melyet fel nem olvasott volna Józsué, az Izráelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok, gyermekek, jövények előtt is, a kik járnak vala közöttök.

Józs 9

1 Lőn pedig, hogy mikor ezt meghallották mind ama királyok, a kik a Jordánon túl a hegyeken és síkon és a nagy tengernek egész partja-mentén valának a Libánon ellenében: a Khittheus, az Emoreus, a Kananeus, a Perizeus, a Khivveus és a Jebuzeus: [4Móz. 34,5-7.](#) 2 Egybegyülekezének, hogy megvívjanak Józsuéval és Izráellel egy akarattal. [Zsolt.](#)

48,5. 3 De meghallák Gibeon lakosai is, a mit Józsué Jérikhóval és Aival cselekedett vala. rész 6,20-21. rész 8,26-29. 4 És ők is ravaszul cselekedének. Elmenének ugyanis és követekül adák ki magokat. Szerzének azért szamaraikra ócska zsákokat, és ócska, megrepedezett és összekötözött boros tömlőket; 5 És ócska, megfoltozott sarukat lábaikra, és ócska ruhákat magokra; az útravaló kenyerek is mind száraz és penészes vala. 6 Így menének el Józsuéhoz a táborba Gilgálba, és mondának néki, és Izráel férfainak: Messze földről jöttünk, most azért kössetek frigyet mi velünk. 7 Izráel férfiai pedig mondának a Khivveusnak: Hátha közöttem lakol te; hogyan kössek azért frigyet te veled? 2Móz. 23,32. 5Móz. 7,2. 8 Azok pedig mondának Józsuénak: Szolgáid vagyunk mi! És monda nekik Józsué: Kik vagytok, és honnan jöttetek? 9 És mondának néki: Igen messze földről jöttök a te szolgáid, az Úrnak, a te Istenednek nevéért, mert hallottuk az ő hírét és mindazt, a mit Égyiptomban cselekedett; 10 Mindazt is, a mit cselekedett az Emoreusok két királyával, a kik valának túl a Jordánon, Szíhonnal, Hesbon királyával és Óggal, Bászán királyával, a ki Astarótban vala. 4Móz. 21,21-25. 11 Ezért szólának nekünk a mi véneink és földünk lakosai is mind, mondván: szerezzetek magatoknak eledelt az útra, és menjetek eljők, és mondjátok nekik: Szolgáitok vagyunk mi, most azért kössetek frigyet mi velünk! 12 Ez a mi kenyerek meleg volt, a mikor eleségül elhoztuk a mi házainkból elindulván, hogy hozzátok jöjjünk; most ímé, száraz és penészes lett. 13 Ezek a boros tömlők is, a melyeket új korokban töltöttünk vala meg, ímé, de megszakadoztak; e mi ruháink és saruink pedig megavultak az útnak igen hosszú volta miatt! 14 És vőnek a férfiak azoknak eledeléből, az Úr tanácsát pedig nem kérték vala. 15 És békességesen bánt velök Józsué, és frigyet köte velök, hogy életben hagyja őket, a gyülekezet fejedelmei pedig megesküdének nekik. 2Sám. 21,2. 16 De harmadnap múlva azután, hogy frigyet kötöttek vala velök, meghallják, hogy közel valók azok hozzájuk, sőt közöttök lakoznak azok. 17 Elindulának azért Izráel fiai, és eljutának azoknak városaihoz harmadnapon. Városaik pedig valának: Gibeon, Kefira, Beéróth és Kirjáth-Jeárim. 18 De nem bánták őket Izráel fiai, mivelhogy megesküdtek vala nekik a gyülekezet főemberei az Úrra, Izráel Istenére, és zúgolódék az egész gyülekezet a főemberek ellen. 19 Mondának azért mind a főemberek az egész gyülekezetnek: Mi megesküdtünk nekik az Úrra, Izráel Istenére, most hát nem bánthatjuk őket. vers 15. 2Sám. 21,2. 20 Ezt cselekedjük velök, hogy életben hagyjuk őket, és így nem lesz harag ellenünk az esküvésért, a melylyel megesküdtünk nekik. 2Sám. 21,1. 21 Mondának azért a főemberek nekik: Ám éljenek! És lőnek favágóivá és vízhordozóivá az egész gyülekezetnek, a mint szólottak vala nekik a főemberek. 22 Hivatá ugyanis őket Józsué, és szóla nekik, mondván: Miért csaltatok meg minket, ezt mondván: Igen messziről valók vagyunk mi tőletek, holott ti közöttünk laktok? 23 Most azért átkozottak legyetek, és ne fogyjon ki közületek a szolgál, a favágó és vízhordó az én Istenemnek házába. 24 Azok pedig felelének Józsuénak, és mondának: Mivelhogy nyilván tudokra esett a te szolgáidnak az, a mit az Úr, a ti Istenetek parancsolt vala Mózesnek, az ő szolgájának, hogy néktek adja ezt az egész földet, és hogy kiirtja előletek a földnek minden lakosát: igen féltettük tőletek a mi életünket, ezért cselekedtük ezt a dolgot. 5Móz. 7,2. rész 10,2. 25 És most ímé, a te kezedben vagyunk, a mint cselekedni jónak és igaznak tetszik előtted, úgy cselekedjél mivelünk! 26 És úgy cselekedék velök, és kiszabadítá őket Izráel fiainak kezéből, és nem ölék meg őket. 27 És tevő őket Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká a gyülekezethez és az Úr oltárához, mind e napig, azon a helyen, a melyet választánd.

IZRAEL FIAI A SZAVUKAT, ESKÜJÜKET MEGTARTJÁK, AKKOR IS, HA EMBERILEG EZ INDOKOLATLAN, SŐT AZ ELLENKEZŐRE LENNE INKÁBB SZÜKSÉG.

Józs 10

1 Lőn pedig, hogy a mikor meghallá Adonisédek, Jeruzsálemnek királya, hogy bevette vala Józsué Ait, és elpusztította azt, és hogy a mint cselekedett vala Jérikhóval és annak királyával, úgy cselekedett Aival és annak királyával, és hogy békességre léptek Gibeon lakói Izráellel, és közöttük vannak: [rész 8,26. 28. 29. rész 6,21. 24.](#) 2 Igen megijedének, mivelhogy nagy város vala Gibeon, olyan mint egy a királyi városok közül, sőt nagyobb vala az Ainál, férfiai pedig mind vitézek valának. [rész 9,24.](#) 3 Küldé azért Adonisédek, Jeruzsálemnek királya Hohámhoz, Hebronnak királyához és Pireámhoz Jármutnak királyához és Jáfiához, Lákisnak királyához és Debirhez, Eglonnak királyához, mondván: 4 Jőjjetek fel hozzám, és segítsetek meg engem, és verjük meg Gibeont, mert békességre lépett Józsuéval és Izráel fiaival! 5 Összegyülének azért, és felméne az Emoreusoknak öt királya: Jeruzsálemnek királya, Hebronnak királya, Jármutnak királya, Lákisnak királya, Eglonnak királya, ők magok és minden seregök, és táborot ütének Gibeonnál, és hadakozának ellene. 6 Küldének azért Gibeon férfiai Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, mondván: Ne vond meg kezeidet a te szolgálóidtól! Jőj fel hozzánk hamar és ments meg minket, és segíts rajtunk, mert mind felgyűltek ellenünk az Emoreusok királyai, a kik a hegyen lakoznak. 7 Felméne azért Józsué Gilgálból, ő maga és az egész hadakozó nép vele, és a seregnek minden vitéze. 8 Monda pedig az Úr Józsuénak: Ne félj tőlök, mert kezédbe adtam őket; senki sem áll meg közülök előtted. [rész 11,6. vers 10-14.](#) 9 És rájok töre Józsué nagy hirtelen, miután egész éjszaka ment vala Gilgálból. [rész 11,7.](#) 10 És megrettenté őket az Úr Izráel előtt, és megveré őket Gibeonnál nagy vereséggel, és űzé őket a Bethoronba vivő úton, és vágá őket egészen Azekáig és Makkedáig. [1Kir. 9,17.](#) 11 Mikor pedig futnak vala ők Izráel előtt a bethoroni lejtőn, az Úr nagy köveket hullata rájuk az égből egész Azekáig, és meghalának. Többen valának, a kik a jégeső kövei miatt haltak vala meg, mint azok, a kiket fegyverrel öltek meg Izráel fiai. [2Móz. 9,22-24. Bir. 5,20.](#) 12 Akkor szóla Józsué az Úrnak azon a napon, a melyen odavetette az Úr az Emoreust Izráel fiai elé; ezt mondotta vala pedig Izráel szemei előtt: Állj meg nap, Gibeonban, és hold az Ajalon völgyében! 13 És **megállá a nap, és vesztegle a hold is, a míg bosszút állá a nép az ő ellenségein. Avagy nincsen-e ez megírva a Jásár könyvében? És megállá a nap az égnek közepén és nem sietett lenyugodni majdnem teljes egy napig.** [Ésa. 28,21. 38,8.](#) 14 És nem volt olyan nap, mint ez, sem annakelőtte, sem annakutána, hogy ember szavának engedett volna az Úr, mert az Úr **hadakozik vala Izráelért.** 15 Ezután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba. 16 Ez az öt király pedig elfutott vala, és elrejtőzék Makkedában a barlangban. 17 És megizenék ezt Józsuénak, mondván: Megtaláltatott az öt király, elrejtőzve a makkedai barlangban. 18 És monda Józsué: Hengergessetek nagy köveket a barlang szájához és rendeljete mellé férfiakat, hogy őrizzék őket. 19 Ti pedig meg ne álljatok, nyomuljatok ellenségeitek után és vágjátok utócsapataikat, és ne engedjétek őket bejutni az ő városaikba, mert kezetekbe adta őket az Úr, a ti Istenetek. [5Móz. 25,18.](#) 20 Minekutána pedig elvégezték Józsué és Izráelnek fiai azoknak igen nagy vereséggel való verését, egészen azok megsemmisítéséig, és az élvemaradtak a megerősített városokba vonultak: 21 Visszatére az egész nép Józsuéhoz a táborba, Makkedába békességgel; nyelvét se mozdította senki Izráel fiai ellen. 22 És monda Józsué: Nyissátok fel a barlang száját, és hozzátok ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból! 23 És akképen cselekedének, és kihozák hozzá a barlangból ezt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jármut királyát, Lákis királyát, Eglon királyát. 24 Mikor pedig kihozták vala ezt az öt királyt Józsuéhoz, előhivatá Józsué Izráelnek minden férfiát, és monda a hadakozó nép vezéreinek, a kik vele mentek vala: Jőjjetek elő, tegyétek lábaitokat e királyoknak nyakára. Eljövének azért és tevék lábaikat azoknak nyakára. [Zsolt. 91,13.](#) 25 És monda nekik Józsué: Ne féljete, és meg ne rettenjete; legyetek bátrak és erősek, mert ekképen cselekszik az Úr minden ellenségeitekkel, a kik ellen ti hadakoztok. [rész 16,1.](#) 26 Azután pedig megveré őket Józsué, és megöle őket, és felakasztatá

őket öt fára, és felakasztva maradtak a fákon mind estvéig. rész 8,29. 27 Lőn pedig a nap lementének idején, parancsola Józsué, és levevék őket a fákról, és behányák őket a barlangba, a melyben elbújtak vala, és nagy köveket rakának a barlang szája elé, mind e napig. rész 8,29. 5Móz. 21,22. 23. **JAJ!** 28 Makkedát is bevév Józsué ugyanazon a napon, és fegyver élére hányá azt és annak királyát, és megölé őket és egy lelket sem engedett menekülni azokból, a melyek benne valának. Úgy cselekedék Makkedának királyával, a mint cselekedett vala Jérikhónak királyával. rész 6,21. 24. 29 Általméne annakutána Józsué és vele az egész Izráel Makkedából Libnába, és hadakozék Libnával. 30 És kezébe adá az Úr azt is Izráelnek, és annak királyát; és fegyver élére hányá azt, és egy lelket sem engede menekülni azokból a melyek benne valának. És úgy cselekedék annak királyával, a mint cselekedett vala Jérikhónak királyával. vers 28. 31 Libnából pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Lákisba, és táborba szálla mellette, és hadakozék ellene. 32 És kezébe adá az Úr Izráelnek Lákist és bevév azt másodnapon, és fegyver élére hányá azt, és minden lelket, a mely benne vala, egészen úgy, amint cselekedett vala Libnával. 33 Akkor feljőve Hórám, Gézernek királya, hogy megsegélje Lákist, de megveré Józsué őt és az ő népét annyira, hogy egy menekült sem hagyta meg neki. 34 Lákisból pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Eglonba, és táborba szállának ellene, és hadakozának az ellen. 35 És bevévék azt ugyanazon a napon, és fegyver élére hányák azt; és megöle minden lelket, a mely benne vala, ugyanazon a napon, egészen úgy, amint cselekedett vala Lákissal. 36 Felméne azután Józsué Eglonból és ő vele az egész Izráel Hebronba, és hadakozának az ellen. 37 És bevévék azt, és fegyver élére hányák azt, és annak királyát és minden városát, és egy lelket sem engede menekülni azokból, a melyek benne valának, egészen úgy, a mint cselekedett vala Eglonnal, elvesztvén azt és minden lelket, a mely benne vala. 38 Fordula azután Józsué, és vele az egész Izráel Debirnek, és hadakozék az ellen. 39 És bevévék azt és annak királyát és minden városát, és fegyver élére hányá őket, és megölének minden lelket, a mely benne vala, nem hagyott menekülni valót. A miképen cselekedett vala Hebronnal, úgy cselekedék Debirrel és annak királyával, avagy a miképen Libnával és annak királyával cselekedett vala. 40 Megveré azért Józsué az egész földet; a hegységet és a déli vidéket, a síkságot és a lejtőket és mindazoknak királyait, menekülni valót sem hagyott; és megöle minden élő, a mint megparancsolta vala az Úr, az Izráelnek Istene. rész 11,11. 14. 5Móz. 7,2. 20,16. 17. 41 Megveré pedig őket Józsué Kádes Barneától fogva egész Gázáig, a Gósennek is minden földét, egész Gibeonig. rész 15,51. 42 És mindezeket a királyokat és azoknak földjét egy útban hódítá meg Józsué, mivelhogy az Úr, Izráelnek Istene hadakozott vala Izráelért. 5Móz. 1,30. 3,22. 43 Azután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba.

Józs 11

1 Mikor pedig meghallotta ezt Jábin, Hásornak királya, küldé Jobábhoz, Mádonnak királyához, és Simronnak királyához, és Aksáfnak királyához, 2 És azokhoz a királyokhoz, a kik laknak vala észak felé a hegységben, és a pusztában Kinneróttól délre, és a síkságon, és Dór magaslatain a tenger felé; 3 A Kananeushoz napkelet és napnyugat felé, és az Emoreushoz, a Khittheushoz, a Perizeushoz, a Jebuzeushoz a hegyek közé, és a Khivveushoz a Hermon alá, Mispának földére. 4 És kijövének ők és velök az ő egész táboruk, sok nép, olyan sok, mint a fővény, a mely a tenger partján van, és igen sok ló és szekér. 5 És összegyülének mindezek a királyok, és megindulának, és táborba szállának együttesen Méromnak vizeinél, hogy hadakozzanak Izráel ellen. 6 Ekkor monda az Úr Józsuének: Ne félj tőlök, mert holnap ilyenkorra mindnyájokat átdöfötten vetem az Izráel elé; lovaikat bénítsd meg, szekereiket égesd meg tüzzel. rész 10,8. Zsolt. 46,10. 7 Elméne azért Józsué és vele az egész hadakozó nép azok ellen a Mérom vizeihez nagy hirtelen, és reájok rohanának. 8 És adá őket az Úr Izráelnek kezébe, és verék őket és üzék őket egészen a nagy Sidonig és Miszrefót-Majimig, és Mispának völgyéig napkelet felé, és leverék őket annyira, hogy senki sem maradt közülök életben. rész

13,6. 9 És úgy cselekedék velök Józsué, a mint megmondotta vala néki az Úr: az ő lovaikat megbénítá, szekereiket pedig tűzzel égeté el. vers 6. 2Sám. 8,4. 10 Majd visszafordula Józsué ugyanazon időben és bevév Hásort, királyát pedig fegyverrel megölé (Hásor ugyanis mindezeknek az országoknak feje volt az előtt); 11 És levágának minden lelket, a mely benne vala, megölvén őket fegyver élével; nem maradt meg egy élő sem; Hásort pedig tűzzel égeté meg. rész 10,40. 5Móz. 20,16. 12 És e királyoknak minden városát és minden királyukat is meghódoltatá Józsué, és megölé őket fegyver élével, kipusztítván őket, a mint megparancsolta vala Mózes, az Úrnak szolgája. 5Móz. 20,16. 17. 13 Csak épen azokat a városokat nem égeté meg Izráel, a melyek halmokon állottak vala, kivéve Hásort, egyedül ezt égeté meg Józsué. 14 És e városoknak minden zsákmányolni valóját, és a barmokat is magoknak zsákmányolák el Izráel fiai; csak az embereket hányák mind fegyver élére, míglen kipusztíták őket. Nem hagytak meg egy élőt sem. vers 11. 15 A mint parancsolt az Úr Mózesnek, az ő szolgájának, úgy parancsolt Mózes Józsuének, és úgy cselekedék Józsué, semmit el nem hagyott mindabból, a mit az Úr parancsolt vala Mózesnek. 4Móz. 33,51. 52. 5Móz. 7,12. 20,16. 17. 16 És elfoglalá Józsué mindazt a földet, a hegységet, az egész déli vidéket, az egész Gósen földét, úgy a síkságot, mint a pusztát, és Izráel hegyét és annak síkságát. rész 10,11. 17 A kopasz hegytől fogva, a mely Szeír felé emelkedik, egészen Baál-Gádig, a Libanon völgyében, a Hermon hegye alatt; királyaikat pedig mind elfogá és megveré és megölé őket. 18 Sok napon át viselt hadat Józsué mindezekkel a királyokkal. 19 Nem volt város, a mely békességre lépett volna Izráel fiaival, kivéve a Gibeonban lakó Khivveusokat; haddal vették azt meg mind. rész 9,3. 6-15. 18. 20 Mert az Úrtól volt az, hogy megkeményítvén szíveiket, haddal menjenek Izráel ellen, hogy eltörölje őket; hogy ne legyen nekik irgalom, hanem hogy elpusztítsa őket, a mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek. 5Móz. 2,30. 21 Majd elméne Józsué ez időben, és kiirtá az Anákokat a hegyek közül Hebronból, Debirből, Anábból és Júdának minden hegyéből, és Izráelnek minden hegyéből; városaikkal együtt törle el őket Józsué. 4Móz. 13,23. 34. 5Móz. 1,28. 9,1. 2. 22 Nem maradtak Anákok Izráel fiainak földén, csak Gázában, Gáthban és Asdódban hagyattak meg. 1Sám. 17,4. 2Sám. 21,2. 23 Elfoglalá azért Józsué az egész földet egészen úgy, a mint az Úr mondotta vala Mózesnek, és adá azt Józsué örökségül Izráelnek, osztályrészeikhez képest, nemzetségeik szerint. A föld pedig megnyugovék a harctól. rész 14,15. **TRIUMFALISTA SUCCESS STORY, 21. SZÁZADI SZEMMEL ISZONYATOS ÁLDOZATOK ÁRÁN**

Józs 12

1 Ezek pedig ama földnek királyai, a kiket levertek Izráelnek fiai, és a kiknek földjét birtokba vették a Jordánon túl, napkelet felé, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig, és az egész mezőséget kelet felől: 4Móz. 21,13. 2 Szíhon, az Emoreusok királya, a ki lakik vala Hesbonban, a ki uralkodik vala Aróertől fogva, a mely van az Arnon patak partján, és a patak közepétől és a Gileád felétől a Jabbok patakig, az Ammon fiainak határáig. 5Móz. 2,36. 3,8. 16. 1Móz. 32,22. 3 És a mezőségtől a Kinneróth tengerig napkelet felé, és a pusztá tengeréig, a Sóstengerig napkelet felé, a Béth-Jesimothi útig, és délfelé a Piszga hegyoldalainak aljáig. 4Móz. 34,11. 4 És Ógnak, a Básán királyának tartománya, a ki Refaim maradékai közül való, a ki Astarotban és Edreiben lakozik vala. 5Móz. 1,4. 5 És uralkodik vala Hermon hegyén, Szalkhában és az egész Básánban, a Gesurnak és Maakhátnak határáig, és a fél Gileádon, Szíhonnak, Hesbon királyának határáig. 6 Mózes, az Úrnak szolgája és Izráelnek fiai verték le őket, és oda adta azt a földet Mózes, az Úrnak szolgája örökségül a Rúben és Gád nemzetségeknek és a Manassé nemzetség felének. 4Móz. 21,23-26. 33-35. 32,33. 7 Ezek pedig ama földnek királyai, a kiket levertek vala Józsué és az Izráelnek fiai a Jordán másik oldalán napnyugat felé, Baál-Gádtól fogva, a mely van a Libanon völgyében, egészen a kopasz hegyig, a mely Szeír felé emelkedik. És oda adá azt Józsué örökségül az Izráel nemzetségeinek, az ő osztályrészeik szerint: rész 10,40. 41. rész 11,17. 8 A hegységben és a síkságon, a

mezőségen és a hegyoldalakon, a pusztán és a déli vidéken, a Khittheus, Emoreus, Kananeus, Perizeus, Khivveus és Jebuzeusok földjét. [rész 10,40.](#) [rész 11,3.](#) 9 Jérikhónak királya egy; Ainak, a mely oldalra vala Béthel felé, királya egy; [rész 6,2.](#) [† rész 8,29.](#) 10 Jeruzsálemnek királya egy, Hebronnak királya egy; [rész 10,1.](#) [23-27.](#) [rész 10,3.](#) 11 Jármutnak királya egy, Lákisnak királya egy; [rész 10,3.](#) 12 Eglonnak királya egy, Gézernek királya egy; [rész 10,3.](#) [26.](#) [rész 10,33.](#) 13 Debirnek királya egy, Gédernek királya egy; [rész 10,38.](#) [39.](#) 14 Hormáhnak királya egy, Aradnak királya egy; 15 Libnának királya egy; Adullámnak királya egy [rész 10,29.](#) 30. 16 Makkedának királya egy, Béthelnek királya egy; [rész 10,28.](#) 17 Tappuáhnak királya egy, Héfernek királya egy; 18 Afeknek királya egy, Lassáronnak királya egy; 19 Mádonnak királya egy, Hásornak királya egy; [rész 11,1.](#) [rész 11,10.](#) 20 Simron Meronnak királya egy, Aksáfnak királya egy; [rész 11,1.](#) 21 Taanáknak királya egy, Megiddónak királya egy; 22 Kedesnek királya egy, a Kármelen levő Jokneámnak királya egy; 23 A Dór magaslatán levő Dórnak királya egy, a Gilgál népeinek királya egy; [rész 11,2.](#) 24 Tirczának királya egy; **összesen harminczegy király. Ilyen sok volt Kánaánban?**

Józs 13

1 Mikor Józsué megvénhedett és igen megidősödött vala, monda az Úr néki: **Te megvénhedtél, igen megidősödtél, pedig még igen sok föld maradt elfoglalni való.** [rész 23,1.](#) **2** Ez az a föld, a mi fennmaradt: **A Filiszteusoknak minden tartománya és az egész Gesur.** 3 A Sikkhórtól fogva, a mely Égyiptom felett foly, egészen Ekronnak határáig északra, mely a Kananeushoz számíttatik; a Filiszteusok öt fejedelemsége: a Gázáé, Asdódé, Askeloné, Gáthé, Ekroné és az Avveusoké. [1Sám. 6,18.](#) 4 Délről a Kananeusnak egész földje és Meára, a mely a Sídónbelieké, Afékaig, az Emoreusok határáig. 5 Továbbá a Gibli földje és az egész Libanon napkelet felé, Baál-Gádtól fogva, a mely a Hermon hegy alatt van, egészen addig, a hol Hamáthba mennek. [Zsolt. 83,8.](#) 6 A hegységnek minden lakosát a Libanontól Miszfefóth-Majmig, a Sídóniakat mind, **magam üzőm ki őket Izráel fiai elől, csak sorsold ki Izráelnek örökségül, a mint megparancsoltam néked.** 7 **Mostan azért oszd el ezt a földet örökségül kilencz nemzetségnek, és a Manassé nemzetség felének.** 8 Ő vele együtt a Rúben és Gád nemzetségek elvették örökségöket, a melyet adott vala nékik Mózes, túl a Jordánon, napkelet felé, a miképen adta vala nékik Mózes, az Úrnak szolgálja. [4Móz. 32,33.](#) 9 Aróertől fogva, a mely az Arnon patak partján van, úgy a várost, a mely a völgynek közepette van, mint Medebának minden sík földét Dibonig. [5Móz. 2,36.](#) 10 És minden városát Szihonnak, az Emoreusok királyának, a ki uralkodik vala Hesbonban, az Ammon fiainak határáig. 11 És Gileádot és Gesurnak és Maakátnak határát, az egész Hermon hegyet és az egész Básánt Szalkáig. 12 Básánban Ógnak egész országát, a ki uralkodik vala Astarótnban és Edreiben. Ez maradt vala meg a Refaim maradékai közül, de leveré és kiűzé őket Mózes. [5Móz. 3,1-6.](#) [11.](#) 13 De Izráel fiai nem üzők ki a Gesurit és a Maakhátit, és ott is lakik a Gesuri és Maakháti az Izráel között mind e mai napig. 14 Csak Lévi nemzetségének nem adott örökséget; az Úrnak, Izráel Istenének tüzes áldozatai az ő öröksége, a mint szólott vala néki. [4Móz. 18,8-14.](#) [18-21.](#) [24.](#) [vers 33.](#) 15 Adott vala pedig Mózes örökséget a Rúben fiai nemzetségének az ő családjaik szerint. 16 És lőn az ő határuk Aróertől fogva, a mely az Arnon folyó partján van, úgy a város, a mely a völgy közepette van, mint az egész sík föld Medeba mellett; [vers 9.](#) 17 Hesbon és annak minden városa, a melyek a sík földön vannak; Dibon, Bámoth-Baal és Béth-Baál-Meon; 18 És Jahcza, Kedemót és Méfaát; 19 És Kirjáthaim, Szibma és Czeret-Sáhár a völgy mellett való hegyen; 20 És Béth-Peór, a Piszga hegyoldalai, és Béth-Jesimóth. 21 És a sík föld minden városa és Szihonnak, az Emoreusok királyának egész országa, a ki uralkodik vala Hesbonban, a kit megvert vala Mózes, őt és a Midiánnak fejedelmait: Evit és Rékemet, Czúrt és Húrt és Rébát, Szihonnak fejedelmait, a kik e földön laktak vala. [4Móz. 31,2.](#) [3.](#) [7.](#) [8.](#) 22 A jövendőmondó Bálámot is, Beórnak fiát, megölelék Izráel fiai fegyverrel, azokkal együtt, a kiket levágtak vala. 23 Vala tehát a Rúben fiainak határa a Jordán és melléke.

Ez a Rúben fiainak öröksége az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui. [4Móz. 34,12.](#) 24 A Gád nemzetségének, a Gád fiainak is adott vala örökséget Mózes, az ő családjaik szerint. 25 És lőn az ő határuk Jaázer és Gileádnak minden városa és az Ammon fiai földjének fele Aróerig, a mely Rabba felett van. [2Sám. 11,1.](#) 26 És Hesbontól fogva Ramath-Miczpéig és Betónimig, meg Mahanáimtól Debir határáig. [1Móz. 32,2.](#) 27 A völgyben pedig Béth-Harám, Béth-Nimra, Szukkóth és Czáfon, Szíhonnak, Hesbon királyának maradék országa, a Jordán és melléke, a Kinnereth tenger széléig a Jordánon túl napkelet felé. 28 Ez a Gád fiainak örökségök, az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui. 29 A Manassé nemzetség felének is adott vala Mózes örökséget. És lőn a Manassé fiainak félágáé, az ő családjaik szerint; 30 És lőn az ő határuk: Mahanáimtól fogva az egész Básán, Ógnak, Básán királyának egész országa és Jairnak minden faluja, a melyek Básánban vannak, hatvan város. 31 És pedig Gileádnak fele és Astarót és Edrei, Óg országának városai Básánban, a Manassé fiának, Mákirnak fiaié, Mákir feléé, az ő családjaik szerint. [rész 17,1.](#) 32 Ezek azok, a miket örökségül adott vala Mózes a Moáb mezőségén, a Jordánon túl Jérikhótól napkelet felé. [4Móz. 34,14. 15.](#) 33 A Lévi nemzetségének pedig nem adott vala Mózes örökséget. Az Úr, Izráelnek Istene az ő örökségök, a mint szólott vala nékik. [vers 14. rész 18,7. 4Móz. 18,20. 21. 5Móz. 10,9. 12,12. Ezék. 44,28.](#)

Józs 14

1 Ezek pedig azok, a miket örökségül vőnek el Izráel fiai a Kanaán földén, a miket örökségül adtak nékik Eleázár, a pap, Józsué, a Nún fia és az atyai fejedelmek, a kik valának Izráel fiainak nemzetségei felett; [rész 21,1. 4Móz. 34,17.](#) 2 Sorsvetés által való örökségökül, (a mint megparancsolta vala az Úr Mózes által) a kilencz nemzetségnek és a félnemzetségnek: [4Móz. 26,55. 56. 33,54. 34,13.](#) 3 Mert két nemzetségnek és fél nemzetségnek a Jordánon túl adott vala Mózes örökséget, a Lévitáknak pedig nem adott vala örökséget ő közöttök. 4 Mert a József fiai két nemzetség voltak: Manassé és Efraim; a Lévitáknak pedig nem adtak osztályrészt a földből, hanem csak városokat lakásul és az azokhoz való legelőket barmaik és marháik számára. 5 A mint megparancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedének az Izráel fiai, és úgy oszták fel a földet. [4Móz. 34,13. 15.](#) 6 Hozzámenének pedig Józsuéhoz Júdának fiai Gilgálba és monda néki a **Kenizeus Káleb, Jefunné fia**: Te tudod azt a dolgot, a melyet beszélt vala az Úr Mózesnek, az Isten emberének én felőlem és te felőled Kádes-Barneában. [4Móz. 14,24. 30. 5Móz. 1,35. 36.](#) 7 **Negyven esztendő valék én, mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgálja Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam néki hírt, a mint az én szívemben vala.** [4Móz. 13,1-7.](#) 8 Atyámfiai pedig, a kik feljöttek vala velem, elrémitették a népnek szívét, de én tökéletesen követtem az Urat, az én Istenemet. [4Móz. 13,28-30. 33,34.](#) 9 És megesküvék Mózes azon a napon, mondván: **Bizony a föld, a melyet megtapodott a te lábad, tiéd lesz örökségül, és a te fiaidé mind örökké, mivelhogy tökéletesen követted az Urat, az én Istenemet.** [5Móz. 11,2. 4.](#) 10 Most pedig, ímé megtartott engem az Úr életben, a mint szólott vala; most negyvenöt esztendeje, a mióta szólott vala az Úr e dolgról Mózesnek, a mi alatt Izráel a pusztában bolyongott vala; és most ímé, nyolczvanöt esztendő vagyok! 11 Még ma is olyan erős vagyok, a milyen azon a napon voltam, a mikor elküldött engem Mózes; a milyen akkor volt az én erőm, most is olyan az én erőm a harczoláshoz és járásra-kelésre. [5Móz. 34,7.](#) 12 Most azért add nékem ezt a hegyet, a melyről szolt vala az Úr azon a napon; mert magad is hallottad azon a napon, hogy Anákok vannak ott, és nagy, erősített városok; hátha velem lesz az Úr, és kiüzöm őket, a mint megmondotta az Úr. [rész 11,21.](#) 13 És megáldá őt Józsué, és odaadá Hebront Kálebnek, a Jefunné fiának örökségül. [rész 15,13. Bir. 1,20.](#) 14 Azért lőn Hebron a Kenizeus Kálebé, a Jefunné fiaé, örökségül mind e mai napig, a miért hogy tökéletesen követte vala az Urat, Izráelnek Istent. 15 A Hebron neve pedig annakelőtte Kirjáth-Arba volt; a ki a legnagyobb ember volt az Anákok között. A föld pedig megnyugodott a harcztól. [rész 15,13. 21,11. rész 11,23.](#)

Józs 15

FÖLDRAJZ VÉGIG, KIVÉVE 1-2 MONDAT A VÉGÉN, AKSZÁRÓL, KÁLEB FIÁNAK KÉRÉSÉRŐL

1 A Júda fiai nemzetségének sors által való része pedig az ő családjaik szerint ez vala: Edomnak határa felé a Czin pusztája délre, a déli határnak végén. [4Móz. 34,3.](#) 2 Vala pedig az ő déli határuk a Sóstengernek szélétől, a tengernyelvtől fogva, a mely délfelé fordul. 3 És halad délre az Akrabbim hágónak, majd átmegy Czin felé, és felmegy délről Kádes-Barneának, átmegy Hesronnak, felmegy Adárnak és kerül Karka felé; 4 Majd átmegy Asmonnak és halad Egyiptom patakának. A határ szélei pedig a tengernél vannak. Ez a ti határotok délre. 5 Napkelet felé pedig a Sóstenger a határ a Jordán végéig; az északi rész határa pedig a tengernyelvtől, a Jordán végétől kezdődik. 6 És felmegy ez a határ Béth-Hoglának, és átmegy északra Béth-Arabán majd felmegy ez a határ Rúben fiának, Bohánnak kövéhez. [rész 18,17.](#) 7 És felmegy ez a határ Debirbe is az Akor völgyéből, és északra fordul Gilgál felé, a mely átellenében van az Adummim hágójának, a mely a pataktól délfelé esik. És átmegy a határ az Én-semes vizeire és tova halad a Rógel forrása felé. [rész 18,16.](#) 8 Azután felmegy a határ a Hinnom fiának völgyén, Jebuzeusnak, azaz Jeruzsálemnek déli oldala felé; felmegy továbbá e határ a hegynek tetejére, a mely átellenben van a Hinnom völgyével napnyugat felé, a mely északra van a Refaim völgyének szélén. [rész 18,16.](#) 9 És hajlik e határ a hegynek tetejétől a Neftoáh víznek kútfejéhez és kimegy az Efron hegyének városai felé; majd hajlik e határ Baalának, azaz Kirjáth-Jeárimnak. [vers 60.](#) 10 Baalától pedig fordul e határ napnyugotnak a Szeir-hegy felé, és átmegy északra a Jeárim-hegy oldala felé, azaz Kesalon felé és alámegy Béth-Semesnek és átmegy Timnának. 11 Majd tova megy e határ Ekron északi oldala felé, és hajlik e határ Sikkeronnak, és átmegy a Baala hegynek, és tova megy Jabnéel felé. A határ szélei pedig a tengernél vannak. 12 A napnyugati határ pedig a nagy tenger és melléke. Ez Júda fiainak határa köröskörül az ő házoknépe szerint. [4Móz. 34,6.](#) 13 Kálebnek, a Jefunné fiának pedig a Júda fiai között ada részt, az Úrnak Józsuéhoz való szavai szerint; Kirjáth-Arbának, Anák atyjának városát, azaz Hebront. [rész 14,13.](#) 14 És kiüzé onnan Káleb Anáknak három fiát: Sésait, Ahimánt és Tálmait, Anák gyermekeit. [Bir. 1,10. 20.](#) 15 És felméne innét Debir lakói ellen, Debirnek neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt. **16 És monda Káleb: A ki megveri Kirjáth-Széfert és elfoglalja azt, néki adom Akszát, az én leányomat feleségül.** [1Sám. 17,25.](#) 17 Elfoglala pedig azt Othniél, Kénáznak, a Káleb testvérének fia; és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül. [Bir. 1,12-14. 3,9.](#) 18 És lőn, hogy a mikor eljőve az, biztatá őt, hogy kérjen az ő atyjától mezőt. Leszálla azért a számról; Káleb pedig monda néki: Mi bajod? **19 Ő pedig monda: Adj áldást nékem! Mivelhogy száraz földre helyeztél engem, adj azért nékem vízforrásokat is. És néki adá a felső forrást és az alsó forrást.** **20 Ez a Júda fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.** 21 A Júda fiai nemzetségének városai pedig a déli végtől kezdve Edom határa felé valának: Kabseél, Éder és Jágur; 22 Kina, Dimóna és Adada; 23 Kedes, Hásor és Ithnán; 24 Zif, Télem és Bealóth; 25 Hásor-Hadatha és Kerioth-Hesron, azaz Hásor; 26 Amam, Séma és Móláda; 27 Hasar-Gaddah, Hesmón és Béth-Pelet; 28 Hasar-Suál, Beer-Seba és Bizjotheja; 29 Baála, Ijjim és Eczem; 30 Elthólád, Keszil és Hormah; 31 Siklág, Madmanna és Szanszanna; 32 Lebaóth, Silhim, Ain és Rimmon. Összesen huszonkilenc város és ezek falui. 33 A síkságon: Esthaól, Czórah és Asnáh; 34 Zanoah, Én-Gannim, Tappuáh és Énám; [Bir. 13,25.](#) 35 Jármut, Adullám, Szókó és Azéka; 36 Saárait, Adithaim, Gedéra és Gederóthaim. Tizennégy város és azok falui. 37 Senán, Hadása és Migdal-Gad; 38 Dilán, Miczpe és Jokteél; 39 Lákis, Boczkát és Eglon; 40 Kabbon, Lahmász és Kitlis; 41 Gedéroth, Béth-Dágon, Naama és Makkéda. Tizenhat város és ezeknek falui. 42 Libna, Ether és Asán; 43 Jifta, Asná és Neczib; 44 Keila, Akzib és Marésa. Kilenc város és ezeknek falui. [rész 19,29.](#) 45 Ekron, ennek mezővárosai és falui. [1Sám. 5,10.](#) 46 Ekrontól fogva egész a tengerig mind azok, a melyek Asdód mellett vannak, és azoknak falui. 47 Asdód, ennek mezővárosai és falui; Gáza, ennek mezővárosai és falui;

Égyiptom patakjái, és a nagy tenger és melléke. [4Móz. 34,6.](#) 48 A hegységen pedig: Sámír, Jathír és Szókó; 49 Danna, Kirjáth-Szanna, azaz Debir; 50 Anáb, Estemót és Anim; 51 Gósen, Hólon és Giló. Tizenegy város és ezeknek falui. 52 Aráb, Dúma és Esán; 53 Janum, Béth-Tappuah és Aféka; 54 Humta, Kirjáth-Arba, azaz Hebron és Czihor. Kilencz város és ezeknek falui. 55 Maón, Karmel, Zif és Júta; 56 Jezréel, Jokdeám és Zánoah; 57 Kajin, Gibeá és Timna. Tíz város és ezeknek falui. 58 Halhul, Béth-Czúr és Gedor; 59 Maarát, Béth-Anóth és Elthekon. Hat város és ezeknek falui. 60 Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim, és Rabba. Két város és ezeknek falui. 61 A pusztában: Béth-Arába, Middin és Szekáka; 62 Nibsán, Ir-Melah és Én-Gedi. Hat város és ezeknek falui. 63 De a Jebuzeusokat, Jeruzsálemnek lakóit, Júda fiai nem bírták kiűzni, azért laknak ott a Jebuzeusok Júda fiaival együtt Jeruzsálemben, mind e mai napig. [2Sám. 5,6-8.](#)

Józs 16

1 A József fiainak sors által való része pedig jutha a jérikhói Jordántól fogva, Jérikhó vizei felé napkeletnek a pusztára, a mely felmegy Jérikhótól a Béthel hegyének. 2 És tovamegy Béthelből Lúdba, és átmegy az Arkiták határára, Ataróthra. [1Móz. 28,10. 16-19.](#) 3 Majd lemegy a tenger felé a Jafleteus határának, az alsó Bethoronnak határáig és Gézerig, a szélei pedig a tengernél vannak. 4 Elvevék azért az ő örökségöket Józsefnek fiai: Manassé és Efraim. 5 Efraim fiainak határa is az ő családjaik szerint vala, és pedig az ő örökségöknek határa napkelet felé, Atróth-Adártól felső Bethoronig vala. 6 És kimegy a határ a tengerre; Mikmethattól észak felé, és fordul a határ kelet felé Thaanath-Silónak és átmegy azon napkelet felé Janoáhnak. 7 Janoáhtól pedig lemegy Ataróthba és Naaróthba, és éri Jérikhót, és kimegy a Jordánnak. 8 Tappuahból tovamegy a határ a tenger felé a Kána patakjának, a szélei pedig a tengernél vannak. Ez az Efraim fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint. 9 És a városok, a melyek kiválasztattak Efraim fiai számára a Manassé fiai örökségének közepette, mind e városok és ezeknek falui. 10 De ki nem űzék a Kananeust, a ki lakik vala Gézerben; azért ott lakik a Kananeus az Efraim között mind e napig, és lőn robotos szolgává. [Bir. 1,29. 1Kir. 9,16-17.](#)

Józs 17

1 Lőn sors által való része Manassé nemzetségének is, mert ő vala elsőszülötte Józsefnek, Mákirnak, a Manassé elsőszülöttének, Gileád atyjának, mivelhogy hadakozó férfiú vala, jutha néki Gileád és Básán. [1Móz. 46,20. 4Móz. 26,29.](#) 2 Manassé többi fiainak is jutha az ő családjaik szerint: Abiézer fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Sémida fiainak. [Ezek Manassének a József fiának fiúgyermekai, az ő családjaik szerint. Bir. 6,11. 34. 8,1. 2.](#) 3 De Czélofhádnak, Héfer fiának (ez Gileád fia, ez Mákir fia, ez Manassé fia) nem valának fiai, hanem csak leányai. Ezek valának pedig leányainak nevei: Makhla, Nóa, Khogla, Milkha és Thircza. [4Móz. 26,33. 27,1. 36,2.](#) 4 Ezek odajárulának Eleázár pap elé, Józsuénak, a Nún fiának eleibe és a fejedelmek elé, mondván: Az Úr megparancsolta Mózesnek, hogy örökséget adjon nekünk a mi atyáinkfiai között. Adott vala azért nekik örökséget az Úr beszéde szerint, az ő atyjoknak bátyjai között. [4Móz. 27,7. 36,2.](#) 5 Tíz rész esék azért Manassének, Gileád és Básán földén kívül, a melyek túl vannak a Jordánon. 6 Mert a Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között; Gileád földe pedig a Manassé többi fiaié lőn. 7 A Manassé határa pedig Ásertől Mikmetháth felé vala, a mely Sikem előtt van. És méne a határ jobbkéz felé, Én-Tappuahnak lakói felé. 8 Manassée volt Tappuah földe, de Tappuah a Manassé határa felé az Efraim fiaié vala. 9 És alá megy a határ a Kána patakjára, a pataknak déli részére. Ezek a városok Efraiméi a Manassé városai között. Manassé határa pedig a pataktól észak felé és a széle a tengernél vala. 10 Délről Efraimé, északról pedig Manassée, és ennek határa a tenger vala. De észak felől Áserbe ütköznek, napkelet felől pedig Issakhárba. 11 És a Manassée vala Issakhárban és Áserben: Béth-Seán és mezővárosai, Jibleám és mezővárosai, Dórnak lakosai és mezővárosai, Én-Dórnak lakosai és mezővárosai, Thaanaknak lakosai és

mezővárosai, és Megiddó lakosai és mezővárosai, három hegyi tartomány. [Bir. 1,27. 1Sám. 28,7.](#) 12 De nem bírták elfoglalni Manassének fiai ezeket a városokat, és sikerült a Kananeusnak ott maradni azon a földön. [Bir. 1,27. 28. rész 15,63.](#) 13 De mihelyt megerősödtek vala Izráel fiai, robot alá veték a Kananeust, de teljességgel nem űzik ki őket. 14 József fiai pedig szóltak vala Józsuéval, mondván: Miért adtál nékem egy sors szerint való örökséget és egy osztályrészt, holott én sok nép vagyok, mivelhogy ez ideig megáldott engem az Úr?! 15 Józsué pedig monda nékik: Ha sok nép vagy te, menj fel az erdőre, és írts ott magadnak a Perizzeusoknak és Refaimnak földén, ha szoros néked az Efraim hegye. 16 És mondának a József fiai: Nem elegendő nekünk ez a hegy, a Kananeusoknak pedig, a kik a völgyi síkon laknak, mindnek vas-szekerök van; úgy azoknak, a kik Béth-Seanban és mezővárosaiban, mint azoknak, a kik a Jezréel völgyében vannak. [Bir. 1,18. 19. 4,13.](#) 17 Szóla pedig Józsué a József házának, Efraimnak és Manassének, mondván: Sok nép vagy te és nagy erőd van néked, nem lesz néked csak egy sors szerint való részed; 18 Mert hegyed lesz néked. Ha erdő az, úgy írtd ki azt, és annak szélei is a tied lesznek; mert kiűzöd a Kananeust, noha vas-szekere van néki, s noha erős az. [vers 16.](#)

Józs 18

1 Izráel fiainak egész gyülekezete pedig összegyülekezék Silóban és oda helyezteték a gyülekezetnek sátorát, minekutána meghódola előttök a föld. [2Móz. 25,8. 40,2.](#) 2 De maradtak vala még Izráel fiai között, akiknek nem osztották vala ki az ő örökségöket: hét nemzetség. 3 Monda azért Józsué Izráel fiainak: Meddig vonakodtok még elmenni, hogy elfoglaljátok a földet, a melyet néktek adott az Úr, a ti atyáitoknak Istene? 4 Hozzatok elő három-három férfiút nemzetségenként, és elküldöm őket, hogy keljenek fel és járják el a földet, és írják fel azt az ő örökségük szerint, és térjenek vissza hozzám; 5 Azután osszák fel azt magok közt hét részre. Júda maradjon meg a maga határaiban dél felől, József háza pedig maradjon meg a maga határaiban észak felől. 6 És ti írjátok le a földet hét részre, és hozzátok ide hozzám, hogy sorsot vessek itt néktek az Úr előtt, a mi Istenünk előtt. 7 Mert a Lévitáknak nincs részök ti közöttetek; mivelhogy az Úrnak papsága az ő örökségök; Gád pedig és Rúben és Manassé fél nemzetsége megkapták az ő örökségöket a Jordánon túl napkelet felé, a mit Mózes, az Úrnak szolgálja adott vala nékik. [4Móz. 18,20-24. 4Móz. 32,33.](#) 8 És felkelének azok a férfiak, és elmenének. Parancsola pedig Józsué azoknak, a kik elmenének, hogy leírják a földet, mondván: Menjetek el és járjátok el a földet, és írjátok le azt, azután térjete vissza hozzám, és itt vetek néktek sorsot Silóban, az Úr előtt. [rész 2,1.](#) 9 Elmenének azért a férfiak, és által menének a földön, és leírják azt városonként hét részre, könyvben, azután visszatérének Józsuéhez a táborba, Silóba. 10 És sorsot vete nékik Józsué Silóban az Úr előtt, és elosztá ott Józsué a földet Izráel fiai között az ő osztályrészeik szerint. 11 És kijöve a Benjámín fiai nemzetségének sors szerint való része az ő családjaik szerint; és pedig esék az ő sors szerint való részöknek határa a Júda fiai és a József fiai közé. 12 Vala pedig az ő határok az északi oldalon a Jordántól fogva, és felméne a határ Jérikhó háta mögé észak felé, azután felméne a hegyre napnyugat felé, a szélei pedig Béth-Aven pusztájánál valának. [rész 7,2.](#) 13 Onnan pedig átmegy a határ Luz-felé, Lúznak azaz Béthelnak háta mögé dél felől; azután alámegy a határ Ataroth-Adárnak a hegyen, a mely dél felől van alsó Béth-Horontól. 14 Majd tovább megy a határ, és kerül a nyugoti oldalnak dél felé, attól a hegytől, a mely átellenben van Béth-Horonnal délről; a szélei pedig Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim felé, a Júda fiainak városa felé vannak. Ez a napnyugoti határ. [rész 15,9. 60.](#) 15 A déli oldala pedig van Kirjáth-Jeárim szélétől kezdve, és megy a határ napnyugot felé, megy a Nefthoa vizének kútfejéhez. 16 Azután alámegy a határ a hegynek széléhez, a mely átellenben van a Hinnom fiának völgyével, a mely észak felé van a Refaim völgyében; alámegy a Hinnom völgyébe is a Jebuzeus mellett dél felé, és alámegy a Rógel forrásához. [rész 15,8. rész 15,7. 2Sám. 17,17.](#) 17 És kerül észak felől, és megy En-Semesnek, azután megy Gelilothnak, a mely átellenben van az Adummimba felvivő úttal; majd

alámegy Bohánnak, a Rúben fiának kövéhez. [rész 15,6. 7.](#) 18 És átmegy az Arabával átellenben levő oldalra észak felé, és alámegy Arabába is. 19 Átmegy a határ azután Béth-Hogla oldalára észak felé; a határ szélei pedig északnak a Sóstenger csúcsánál, délnek a Jordán végénél vannak. Ez a dél felé való határ. 20 A Jordán pedig határolja azt a napkelet felől való oldalról. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő határaik szerint köröskörül, az ő családjaik szerint. 21 A Benjámin fiai nemzetségének városai pedig az ő családjaik szerint ezek: Jérikhó, Béth-Hogla, és Emek-Keczicz; 22 Béth-Arábá, Czemaraim és Béthel; 23 Avvim, Pára és Ofra; 24 Kefár-Amóni, Ofni és Gába. Tizenkét város és azoknak falui. 25 Gibeon, Ráma és Beéroth; 26 Miczpe, Kefira és Mócza; 27 Rekem, Jirpeél és Thareala; 28 Czéla, Elef és Jebuzeus, azaz Jeruzsálem, Gibeath, Kirjáth. Tizennégy város és ezeknek falui. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő családjaik szerint.

Józs 19

1 A sors által való második rész juta Simeonnak, a Simeon fiai nemzetségének az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségök a Júda fiainak öröksége között. 2 És lőn az övék az ő örökségöktől: Beer-Seba, Seba és Móláda; 3 Haczar-Sual, Bála és Eczem; 4 Eltolád, Bethul és Horma; 5 Cziklág, Béth-Markaboth és Haczar-Szusza; 6 Béth-Lebaoth és Sarúhen. Tizenhárom város és ezeknek falui. 7 Ain, Rimmon, Ether és Asán. Négy város és ezeknek falui; 8 És mindazok a faluk, a melyek e városok körül valának Baalath-Beérig, délen Rámatig. Ez a Simeon fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint. 9 A Júda fiainak osztályrészéből lőn a Simeon fiainak örökségök, mert a Júda fiainak osztályrésze nagyobb vala mint illetet volna nekik; ezért öröklének Simeon fiai azoknak öröksége között. 10 A sors által való harmadik rész juta a Zebulon fiainak az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségöknek határa Száridig. 11 És felmegy az ő határuk nyugotnak, Mareala felé, és éri Dabbasethet, és éri a folyóvizet is, a mely átellenben van Jokneámmal. 12 Száridtól pedig napkelet felé fordul Kiszloth-Tábor határára, és tova megy Daberáthnak, és felmegy Jafiának. 13 Innen pedig átmegy kelet felé Gittha-Héfernek és Ittha-Kaczinnak, és tova megy Rimmonnak, kerülvén Néa felé; 14 És ennél kerül a határ északról Hannathonnak; a széle pedig a Jiftah-Él völgye. 15 Továbbá Kattáth, Nahalál, Simron, Jidealá és Bethlehem. Tizenkét város és azoknak falui. [Bir. 1,30.](#) 16 Ez a Zebulon fiainak öröksége az ő családjaik szerint; ezek a városok és ezeknek falui. 17 A sors által való negyedik rész Issakhárnak, az Issakhár fiainak juta, az ő családjaik szerint. 18 És lőn az ő határuk: Jezréel, Keszuloth és Súnem: [2Kir. 4,8.](#) 19 Hafaráim, Sion és Anaharath; 20 Rabbith, Kisjon és Ébecz; 21 Remeth, Én-Gannim, Én-Hadda és Béth-Paczcéc. 22 És éri a határ Tábert, Sahaczimát és Béth-Semest, a határuknak széle pedig a Jordán. Tizenhat város és ezeknek falui. 23 Ez az Izsakhár fiai nemzetségének öröksége, az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui. 24 A sors által való ötödik rész pedig juta az Áser fiai nemzetségének az ő családjaik szerint. 25 És lőn az ő határuk: Helkath, Háli, Beten és Aksáf; 26 Alammelek, Ameád és Misál, és éri Karmelt nyugot felé és Sihór-Libnáthot. 27 Azután visszafordul napkelet felé Béth-Dágonnak, és éri Zebulont és a Jiftah-Él völgyét észak felől, Béth-Émeket és Neiét, és tovamegy Kabulnak balkéz felől; [1Kir. 9,13.](#) 28 És Ebronnak, Rehobnak, Hammonnak és Kánának a nagy Czidonig. 29 Azután visszafordul a határ Rámának, Tyrusnak erős városáig; és újra fordul a határ Hósznak, a szélei pedig a tengernél vannak Akzib oldala felől; [1Sám. 28,3. rész 15,44. Bir. 1,31.](#) 30 És Umma, Afék és Rehób. Huszonkét város és ezeknek falui. 31 Ez az Áser fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui. 32 A sors által való hatodik rész juta a Nafthali fiainak, a Nafthali fiainak az ő családjaik szerint. 33 Lőn pedig a határuk: Heleftől, Elontól fogva Czaanannimnál Adámi-Nekebig és Jabneél-Lakkumig; a széle pedig a Jordán vala. 34 Azután fordul a határ nyugot felé Aznoth-Tábornak; innen pedig tovamegy Hukkóknak, és éri Zebulont dél felől, Ásert pedig éri nyugot felől, és a Júdát is; a Jordán napkelet felé vala. 35 Erősített városok ezek: Cziddim, Czér, Hammath, Rakkath és

Kinnereth; 36 Adáma, Ráma és Hásor; 37 Kedes, Edrei és Én-Hásor; 38 Jireon, Migdal-Él, Horem, Béth-Anath és Béth-Semes. Tizenkilencz város és ezeknek falui. 39 Ez a Nafthali fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui. 40 A sors által való hetedik rész juta a Dán fiai nemzetségének az ő családjaik szerint. 41 És lőn az ő örökségüknek határa: Czóra, Estháol és Ir-Semes; 42 Saalabbin, Ajjálon és Jithla; 43 Élon, Timnatha és Ekrón; 44 Eltheké, Gibbethon és Baaláth; 45 Jehud, Bené-Bárák és Gath-Rimmon; 46 Mé-Jarkon és Rakkon, a Jáfó átellenében levő határral. [Jón. 1,3.](#) 47 De tovább méne ezeknél a Dán fiainak határa. Felmenének ugyanis a Dán fiai, és hadakozának Lesem ellen, és el is foglalák azt, és veték azt fegyver élére, és birtokba vevék azt, és lakozának benne, és nevezék Lesemet Dánnak, az ő atyjoknak Dánnak nevére. [Bir. 18,27-29.](#) 48 Ez a Dán fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui. 49 Mikor pedig elvégezték vala a földnek örökbe vételét annak határai szerint, akkor adának Izráel fiai örökséget Józsuének, a Nún fiának ő közöttök. 50 Az Úr rendelése szerint adák néki azt a várost, a melyet kért vala: Timnath-Szeráhot az Efraim hegyén, és megépíté azt a várost, és abban lakozék. [rész 24,30.](#) 51 Ezek azok az örökségek, a melyeket örökölni adának Eleázár, a pap és Józsué, a Nún fia és az atyáknak fejei az Izráel fiai nemzetségeinek sors szerint, Silóban, az Úr előtt, a gyülekezet sátorának nyílásánál. Így végezzék el a földnek felosztását. [rész 17,4.](#)

Józs 20

1 Majd szóla az Úr Józsuének, mondván: 2 Szólj az Izráel fiainak, mondván: Válaszzatok magatoknak **menekülésre való városokat**, a melyekről szóltam néktek Mózes által, [2Móz. 21,13.](#) [4Móz. 35,6-34.](#) [5Móz. 19,1-13.](#) 3 Hogy oda szaladjon a gyilkos, a ki megöl valakit tévedésből, nem szándékosan, és legyenek azok menedékök nékik a vérbosszúló elől. 4 A ki pedig beszalad valamelyikbe e városok közül, álljon az a város kapujába, és beszélje el az ő dolgait a város véneinek hallatára, és vegyék be őt magok közé a városba, és adjanak néki helyet, hogy velök lakozzék. **5 Hogyha pedig kergeti azt a vérbosszúló, ki ne adják a gyilkost annak kezébe, mert nem szándékosan ölte meg az ő felebarátját, és nem gyűlölte őt annakelőtte.** 6 És lakozzék abban a városban mindaddig, a míg ítéletre állhat a gyülekezet elé, a míg meghal a főpap, a ki abban az időben lesz, azután térjen vissza a gyilkos, és menjen haza az ő városába és az ő házába, abba a városba, a melyből elfutott vala. 7 És kiválaszták Kedest Galileában a Nafthali hegyén, Sikemet az Efraim hegyén és Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén. [rész 21,32.](#) [rész 15,13.](#) [rész 21,11.](#) 8 Túl a Jordánon pedig Jérikhótól napkelet felé választák Beczert a pusztában, a sík földön Rúben nemzetségéből; Rámothot Gileádban, a Gád nemzetségéből, és Gólánt Básánban a Manassé nemzetségéből. [5Móz. 4,43.](#) 9 Ezek voltak a meghatározott városok mind az Izráel fiainak, mind a jövevénynek, a ki közöttük tartózkodik vala, hogy oda szaladjon mindaz, a ki megöl valakit tévedésből, és meg ne haljon a vérbosszúlónak keze által, míg oda nem áll a gyülekezet elé. [vers 2.](#) [5Móz. 19,4-7.](#)

Józs 21

1 És hozzáménének a Léviták atyai fejedelmei Eleázárhoz, a paphoz és Józsuéhoz, a Nún fiához és az atyai fejedelmekhez, a kik valának Izráel fiainak nemzetségei felett, [rész 17,4.](#) 2 És szólának nékik Silóban, a Kanaán földén, mondván: Az Úr megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nekünk városokat lakóhelyül, és azokhoz való legelőket barmaink részére. [4Móz. 35,2-5.](#) 3 Adák azért Izráel fiai a Lévitáknak az ő örökségökből, az Úrnak rendelése szerint, ezeket a városokat és azoknak legelőit. 4 Esék pedig a sors a Kehátiták családjaira, és juta a Léviták közül való Áron pap fiainak a Júda nemzetségétől, a Simeon nemzetségétől és a Benjámin nemzetségétől sors szerint tizenhárom város; 5 Kehát többi fiainak pedig az Efraim nemzetségének családjaitól, Dán nemzetségétől és Manassé fél nemzetségétől sors szerint tíz város. 6 A Gerson fiainak pedig az Issakhár nemzetségének családjaitól, az Áser nemzetségétől, a Nafthali nemzetségétől és Manassének Básánban levő fél nemzetségétől sors szerint

tizenhárom város; 7 Mérári fiainak az ő családjaik szerint a Rúben nemzetségétől, Gád nemzetségétől és Zebulon nemzetségétől tizenkét város. 8 Adák azért Izráel fiai e városokat és ezeknek legelőit a Lévitáknak, a miképen megparancsolta vala az Úr Mózes által, sors szerint. 9 Adák pedig a Júda fiainak nemzetségéből és Simeon fiainak nemzetségéből ezeket a városokat, a melyek névszerint olvashatók. 10 És lőn, hogy esék a sors először a Lévi fiai közül való Kehátnak családjaiból az Áron fiaira. [1Krn. 6,54](#). 11 És adák nékik az Anák atyjának városát, Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén, és annak körülötte levő legelőit; [rész 15,13. rész 20,7. rész 14,14. 1Krn. 6,55](#). 12 A városnak szántóföldjét és faluit pedig Kálebnek, a Jefunné fiának adák birtokául. [rész 14,14. rész 15,13](#). 13 Az Áron pap fiainak pedig adák a gyilkosok menekülésének városát, Hebront és annak legelőjét, Libnát és annak legelőjét. 14 Jatthirt és annak legelőjét; Estemoát és annak legelőjét; 15 Holont és annak legelőjét, és Debirt és annak legelőjét; 16 Aint és annak legelőjét, Juttát és annak legelőjét, Béth-Semest és annak legelőjét. Kilencz várost e két nemzetségből. [1Sám. 6,11-15. 2Kir. 14,11-13](#). 17 A Benjámin nemzetségéből pedig Gibeont és annak legelőjét, Gébát és annak legelőjét; 18 Anathót és annak legelőjét, Almont és annak legelőjét: négy várost. [Jer. 1,1](#). 19 Az Áron fiainak, a papoknak városai összesen tizenhárom város és azoknak legelői. 20 A Kehát fiai családjaiknak pedig, s a Kehát fiai közül való többi Lévitáknak városai, az ő sorsuk szerint, az Efraim nemzetségéből valának. [1Krn. 6,61](#). 21 Nékik adák ugyanis a gyilkosok menekülésének városát, Sikemet és annak legelőjét az Efraim hegyén, és Gezert és annak legelőjét; [1Krn. 6,67](#). 22 Kibczaimot és annak legelőjét, Béth-Horont és annak legelőjét: négy várost. 23 A Dán nemzetségéből pedig Elthekét és annak legelőjét, Gibbethont és annak legelőjét; 24 Ajjálont és annak legelőjét; Gath-Rimmont és annak legelőjét; négy várost. 25 A Manassé fél nemzetségéből pedig: Taanákot és annak legelőjét, Gath-Rimmont és annak legelőjét: két várost. 26 Összesen tíz várost és azoknak legelőit a Kehát fiai többi családjaiknak. 27 A Gerson fiainak pedig, a kik a Léviták családjaiból valának, adák a Manassé fél nemzetségéből a gyilkosok menekülésének városát, Gólánt Básánban és annak legelőjét, és Beesterát és annak legelőjét: két várost. [vers 33. 1Krn. 6,62. rész 20,8](#). 28 Az Issakhár nemzetségéből pedig: Kisjont és annak legelőjét, Dobráthot, és annak legelőjét, 29 Jármotot és annak legelőjét, és En-Gannimot és annak legelőjét: négy várost. 30 Az Áser nemzetségéből pedig: Misált és annak legelőjét, Abdont és annak legelőjét, [1Krn. 6,74](#). 31 Helkathot és annak legelőjét, és Rehobot és annak legelőjét: négy várost. 32 A Nafthali nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Kedest Galileában és annak legelőjét, Hammoth-Dórt és annak legelőjét, és Karthant és annak legelőjét: három várost. [rész 20,7](#). 33 A Gersoniták összes városai, az ő családjaik szerint, tizenhárom város és azoknak legelői. [vers 27](#). 34 A Mérári fiai családjaiknak pedig, e még hátralevő Lévitáknak, adák a Zebulon nemzetségéből: Jokneámot és annak legelőjét, Karthát és annak legelőjét, [1Krn. 6,63](#). 35 Dimnát és annak legelőjét, Nahalált és annak legelőjét; négy várost. 36 A Rúben nemzetségéből pedig: Béczer és annak legelőjét, Jahczát és annak legelőjét, 37 Kedémothot és annak legelőjét, és Méfaathot és annak legelőjét: négy várost. 38 A Gád nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Rámothot Gileádban és annak legelőjét, Mahanaimot és annak legelőjét, [rész 20,8](#). 39 Hesbont és annak legelőjét; Jaézert és annak legelőjét: összesen négy várost. 40 A Mérári fiainak városai az ő családjaik szerint, a kik a Léviták családjai közül maradtak fel, valának az ő sorsuk szerint összesen tizenkét város. 41 A Lévitáknak összes városai az Izráel fiainak birtoka között: negyvennyolcz város azoknak legelőivel. [4Móz. 35,7. 42](#) Valának ezek a városok a tulajdonképeni város és körülöttök azoknak legelői. Így vala ez mind e városoknál. 43 Megadá azért az Úr Izráelnek mindazt a földet, a mely felől megesküdött vala, hogy odaadja azt az ő atyáiknak. És bírák azt, és lakozának abban. [1Móz. 12,7. 15,7. 13-21. 5Móz. 34,4](#). 44 Nyugodalmat is ada nékik az Úr mindenfelől, szintén úgy, a mint megesküdött vala az ő atyáiknak. És senki nem állott meg ellenökben valamennyi ellenségeik közül; minden ellenséget kezökbe adá az Úr. [5Móz. 11,25](#). **45 Nem esett el csak**

egy szó is mindama jó szóból, a melyet szólott vala az Úr az Izráel házának. Mindaz betelt. rész 23,14. vers 43. 44.

Józs 22

MEGTARTANI ÉS MEGTARTATNI

1 Akkor hivatá Józsué a Rúbenitákat, a Gádítákat és a Manassé fél nemzetségét, 2 És monda nékik: **Ti megtartottátok mindazt, a mit Mózes, az Úrnak szolgálja parancsolt néktek, és hallgattatok az én szómra mindenben, a mit parancsoltam néktek; 4Móz. 32,20. 5Móz. 3,18.** 3 Nem hagytátok el a ti atyátokfiaiit immár sok nap óta mind e mai napig, és megtartottátok a megtartandókat, az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatját. **rész 11,18.** 4 Most pedig nyugodalmat adott az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiainak, a mint megmondta vala nékik; most azért térjete vissza, és menjete a ti sátraikba, a ti örökségeiteknek földére, a melyet Mózes, az Úrnak szolgálja adott vala néktek túl a Jordánon. 4Móz. 32,33. 5 Csak igen vigyázzatok, hogy teljesítsetek a parancsolatot és a törvényt, a melyet parancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgálja, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket, és járjatok minden ő útján, és tartsátok meg az ő parancsolatait, és ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljatok néki teljes szívetekből és teljes lelketekből. 5Móz. 3,6. 10,12. 13. 13,4. 6 És megáldá őket Józsué, azután elbocsátá őket, és elmenének az ő sátraikba. 7 Mert a Manassé nemzetsége felének Mózes adott vala örökséget Básánban; a másik felének pedig Józsué adott az ő atyjafiaival a Jordánon innen napnyugot felől. És a mikor elbocsátá is őket Józsué az ő sátraikba, akkor is megáldá őket, 4Móz. 32,33. 8 És szóla nékik, mondván: Nagy gazdagsággal térjete vissza sátraikba, és igen sok barommal, ezüsttel, arannyal, rézzel, vassal és igen sok ruhával. Az ellenségeitektől vett zsákmányt oszszátok meg a ti atyátokfiaival. 4Móz. 31,26. 27. 9 Visszatérének azért, és elmenének a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége Izráel fiaitól, Silóból, a mely Kanaán földén van, hogy menjenek Gileád földére, az ő örökségüknek földébe, a melyben örökséget vőnek az Úr rendelése szerint Mózes által. 10 Mikor a Jordán mellékére értek, a mely még Kanaán földén van, építének a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége ott a Jordán mellett oltárt, nagy, láttatós oltárt. 11 Meghallák pedig Izráel fiai, hogy ezt mondják vala: Ímé a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége oltárt építettek átellenben a Kanaán földével, a Jordán mellékén, Izráel fiainak oldala felől. 12 A mint meghallák Izráel fiai, egybegyüle Izráel fiainak egész gyülekezete Silóban, hogy hadakozni induljanak fel ellenök. 13 Küldék pedig Izráel fiai a Rúben fiaikhoz, Gád fiaikhoz és a Manassé fél nemzetségéhez Gileád földére Fineást, Eleázárnak, a papnak fiát; 14 Tíz fejedelmet is vele, egy-egy fejedelmet az ősök háza szerint Izráelnek minden nemzetségéből. Ezek mind fejedelmei valának az ő őseik házának, Izráelnek ezerei között. 15 És eljutának a Rúben fiaikhoz, a Gád fiaikhoz és a Manassé fél nemzetségéhez a Gileád földére, és szólának ő velök, mondván: 16 Így szól az Úrnak egész gyülekezete: Micsoda véték ez, a melylyel vétkeztetek Izráelnek Istene ellen, hogy immár elfordultatok az Úrtól, építvén magatoknak oltárt, hogy pártot üssetek immár az Úr ellen?! vers 19. 17 Avagy kevés-é nekünk a Peór miatt való hamisságunk, a miből ki sem tisztultunk még mind e napig, és a miért csapás lőn az Úrnak gyülekezetén? 4Móz. 25,1-3. 5Móz. 4,3. Hós. 9,10. 18 És ti elfordultatok immár az Úrtól; pedig ha ti pártot üttök ma az Úr ellen: holnap majd Izráelnek egész gyülekezetére haragszik meg. 19 Ha pedig tisztátalannak tetszik előttetek a ti örökségeiteknek földje: úgy jöjjetek át az Úr örökségének földjére, a hol ott áll az Úrnak sátora, és legyetek örökösökké mi közöttünk; de az Úr ellen ne üssetek pártot, és ellenünk se üssetek pártot, építvén magatoknak oltárt, az Úrnak, a mi Istenünknek oltarán kívül. 3Móz. 17,3-6. 8. 9. 20 Avagy nem Ákán, a Zéra fia vétkezék-é nagy vétékkel az Istennek szentelt dolog ellen; mégis az Izráelnek egész gyülekezete ellen lőn a harag! És az a férfiú nem egymaga halt meg az ő bűnéért! rész 7,1. 20,21. 24-26. 21 Felelének pedig a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége, és szólának az Izráel ezereinek fejeihez: **22 Az Istenek Istene az Úr, az Istenek Istene az Úr: ő**

tudja, és az Izráel is megtudja. Ha pártütésből és ha az Úr ellen való vétkekből van ez: ne tartson meg minket e napon! **Zsolt. 50.1. 23** Ha azért építettünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Úrtól, vagy pedig hogy áldozzunk azon egészen égőáldozatot és ételáldozatot; vagy hogy tegyünk arra hálaadásnak áldozatját: – lássa meg ezt ő maga az Úr! 24 Hát nem inkább a miatt való féltünkben cselekedtük-e ezt, hogy így gondolkoztunk: Maholnap így szólhatnak a ti fiaitok a mi fiainkhoz, mondván: Mi közöttök van néktek az Úrhoz, Izráel Istenéhez? 25 Hiszen határt vetett az Úr mi közöttünk és ti közöttetek Rúben fiai és Gád fiai – a Jordánt; nincsen néktek részetek az Úrban! És elidegeníthetnék a ti fiaitok a mi fiainkat, hogy ne féljék az Urat! 26 Mondottuk azért: Nosza fogjunk hozzá, hogy építsünk oltárt, se nem egészen égőáldozatra, se nem véres áldozatra; 27 Hanem hogy bizonyosság legyen az mi közöttünk és ti közöttetek, és a mi utánunk való nemzetségeink között, hogy szolgálni akarjuk az Urat ő előtt a mi egészen égőáldozatainkkal, véres áldozatainkkal és hálaáldozatainkkal, és hogy **ne mondassák a ti fiaitok maholnap a mi fiainknak: Nincs néktek részetek az Úrban.** [rész 27,27. 1Móz. 31,48.](#) 28 Mondottuk azért: Ha így szólanának maholnap nekünk vagy a mi nemzetségeinknek, ezt mondjuk majd: Lássátok az Úr oltárának mássát, a melyet a mi atyáink készítettek, nem egészen égőáldozatra, sem nem véres áldozatra, hanem hogy bizonyosság legyen mi közöttünk és ti közöttetek! **29 Távol legyen tőlünk, hogy pártot üssünk az Úr ellen, és elforduljunk immár az Úrtól, építvén oltárt égőáldozatra, ételáldozatra és véres áldozatra az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül, a mely az ő sátora előtt van!** 30 Hallván pedig Fineás, a pap és a gyülekezetnek fejedelmei és Izráel ezereinek fejei, a kik vele valának, a beszédek, a melyeket szólottak vala a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fiai; tetszésre találtak vala előttök. 31 És monda Fineás, az Eleázár pap fia a Rúben fiainak, Gád fiainak és a Manassé fiainak: Ma tudtuk meg, hogy köztünk van az Úr, mivelhogy nem vétkeztetek e vétkekkel az Úr ellen. Most megszabadítottatok Izráel fiait az Úr kezéből. 32 Visszatérek azért Fineás, az Eleázár pap fia és a fejedelmek a Rúben fiaitól, a Gád fiaitól a Gileád földről a Kanaán földre Izráelnek fiához, és megbeszélék nekik e dolgot. **33 És tetszésre talált e dolog Izráel fiai előtt is, és áldák az Istent Izráel fiai,** és nem mondák, hogy hadakozni menjenek fel ellenök, hogy elveszessék a földet, a melyben lakoznak a Rúben fiai és a Gád fiai. 34 Az oltárt pedig így nevezék Rúben fiai és a Gád fiai: Bizonyosság ez közöttünk, hogy az Úr az Isten! [vers 27. 28.](#)

Józs 23

¹Lőn pedig sok nappal azután, hogy nyugodalmat adott vala az Úr Izráelnek minden ő körülötte lévő ellenségeitől: megvénhedék Józsué és megidősödék. [rész 21,44. rész 13,1.](#) ²Előhívá ekkor Józsué az egész Izráelt, annak véneit, fejeit, biráit és felügyelőit, és monda nekik: Én megvénhedtem és megidősödtem. ³Magatok is láttatok mindent, a mit az Úr, a ti Istenetek mind eme népekkel cselekedett ti előttetek; **mivelhogy maga az Úr, a ti Istenetek harczolt érettetek.** [5Móz. 1,30. 3,22.](#) ⁴Ímé elosztám néktek sors által a fennmaradt népeket örökségül a ti nemzetségeitek szerint, a Jordántól kezdve, és mindazokat a népeket, a melyeket kipusztítottam, és a nagy tengert is napnyugat felől. ⁵Az Úr pedig, a ti Istenetek kiűzi őket a ti orszátok elöl, és kiűzi őket ti előletek, hogy örököseivé legyetek az ő földüknek, a mint megmondotta vala néktek az Úr, a ti Istenetek. [5Móz. 7,1. 2. 17-24.](#) ⁶**Legyetek azért igen erősek,** hogy megtartsátok és megcselekedjétek mind azt, a mi meg van írva a Mózes törvényének könyvében; hogy **el ne távozzatok attól se jobbkézre, se balkézre;** [rész 1,7. 5Móz. 5,32. 28,14.](#) ⁷Hogy össze ne elegyedjétek ezekkel a népekkel, azokkal, a melyek fennmaradtak közöttetek; isteneiknek nevét ki se ejtsétek, azokra ne esküdjétek, se ne szolgáljatok nekik, se előttök meg ne hajoljatok; [5Móz. 7,1-6. 2Móz. 23,13. 14. Jer. 5,7. Sof. 1,5.](#) ⁸Hanem ragaszkodjatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, a miképen e mai napig cselekedtetek! [5Móz. 11,22.](#) ⁹Ezért üzött ki az Úr előletek nagy és erős népeket: a mi pedig titeket illet, senki meg nem állhatott ellenetekben mind e napig. ¹⁰Egy férfiú közületek elűz ezeret, mert az Úr, a

ti Istenetek az, a ki harczol érettetek, a miképen megmondta vala néktek. [3Móz. 26,7. 8.](#) [5Móz. 32,30.](#) ¹¹Azért igen vigyázzatok magatokra, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket! ¹²Mert ha elfordulván elfordultok tőle és ragaszkodtok e népek maradékaihoz, a melyek itt maradtak ti közöttetek; és sógorságot köttök ő velök és összeelegyedtek velök és ők veletek: ¹³Bizonynyal megtudjátok majd, hogy az Úr, a ti Istenetek ki nem űzi többé e népeket ti előletek; sőt inkább lesznek ti néktek törre és hurokká, oldalaitokban ostorrá, szemeitekben pedig tövisekké, míglen kivesszék erről a jó földről, a melyet az Úr, a ti Istenetek adott ti néktek. [2Móz. 34,12-16.](#) [4Móz. 33,52.](#) [Bir. 2,3.](#) ¹⁴Én pedig ímé megyek már a minden földinek útján: Tudjátok meg azért teljes szívetek és teljes lelketek szerint, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, a melyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek. Minden betelt rajtatok, egy szó sem esett el azokból! [rész 24,29. 30.](#) [1Kir. 2,2.](#) [rész 21,45.](#) ¹⁵**De a miképen betelt rajtatok mind az a jó szó, a melyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek: akképen teljesíti majd rajtatok mind a gonosz szót is az Úr, míglen kipusztít titeket e jó földről, a melyet az Úr, a ti Istenetek adott ti néktek.** ¹⁶Ha általhágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét, a melyet parancsolt néktek, és elmentek és szolgáltok idegen isteneknek, és meghajoltok azok előtt: akkor felgerjed ellenetek az Úrnak haragja, és hamar kivesszék e jó földről, a melyet ő adott néktek. [1Kir. 9,6-8.](#) **UGYANAZ A GONDOLAT-SZERKEZET, MINT MÓZESNÉL: ÁLDÁS/DE HA! MÓZES BÚCSÚBESZÉDÉNEK ANTITÍPUSA**

Józs 24

¹Józsué pedig összegyűjté Izráelnek minden nemzetségét Síkembe, és előhívá Izráelnek véneit, fejeit, bírait és felügyelőit, és oda állának az Úr elébe, [rész 23,2.](#)

JÓZSUÉ ÜDVTÖRTÉNETI NARRÁCIÓJA

²És monda Józsué az egész népnek: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: A folyóvizen túl lakoztak régenten a ti atyáitok: Tharé, Ábrahámnak atyja és Nákhórnak atyja, és idegen isteneknek szolgáltak vala. [1Móz. 11,26-28. 31.](#) ³De áthozám a ti atyátokat, Ábrahámot a folyóvíz túlsó oldaláról, és elhordozám őt az egész Kanaán földén, és megsokasítám az ő magvát; és adám néki Izsákot. [1Móz. 11,31. 12,1. 17,7.](#) [Nehem. 9,7.](#) [Zsid. 11,8.](#) ⁴Izsáknak pedig adám Jákóbot és Ézsaut. És Ézsauinak a Szeír hegyét adám birtokul, Jákób pedig és az ő fiai alámenének Égyiptomba. [1Móz. 25,21-26.](#) [1Móz. 46,1-26.](#) ⁵Majd elküldém Mózeset és Áront, és megverém Égyiptomot úgy, a hogy cselekedtem vala közöttök; azután pedig kihoztalak vala titeket. [2Móz. 3,10. 4,14. 15.](#) ⁶És kihoztam a ti atyáitokat Égyiptomból, és jutátok a tengerhez, és űzék az egyiptomiak a ti atyáitokat szekerekkel és lovasokkal a Veres tengerig. [2Móz. 12,33. 14,1-9.](#) ⁷Akkor az Úrhoz kiáltának, és homályt vete ti közétek és az egyiptomiak közé, és rájuk vivé a tengert és elborítá őket. Szemeitek is látták azt, a mit cselekedtem vala † az egyiptomiakkal; ti pedig sok ideig lakoztatok a pusztában. [2Móz. 14,10. 15,19-29.](#) [2Móz. 7,10. 12,19-21.](#) ⁸Majd elhozálak titeket az Emoreusok földére, a kik túl laktak vala a Jordánon, és hadakozának ellenetek; de kezetekbe adám őket, és bírátok az ő földüket, őket pedig eltörlém a ti orczátok elől. [4Móz. 21,21-25. 33-35.](#) ⁹Majd felkele Bálák, a Czippor fia, Moábnak királya, és hadakozék Izráellel, és elküldé és hivatá Bálámot, a Beór fiát, hogy átkozzon meg titeket. ¹⁰De nem akarám meghallgatni Bálámot, ezért áldva áldott vala titeket, és megszabadítalak titeket az ő kezéből. [4Móz. 22,4-6. 12. 13.](#) [Jel. 2,14.](#) [4Móz. 23,8-10. 18-20.](#) [5Móz. 23,5.](#) ¹¹Majd általjövének a Jordánon, és jutátok Jérikhóba, és hadakozának veletek Jérikhónak urai: az Emoreus, Perizeus, Kananeus, Khittheus, Girgazeus, Khivveus és Jebuzeus; de kezetekbe adám őket. [rész 3,14-17.](#) [rész 6,1-5.](#) [20,21.](#) ¹²Mert elbocsátám előttek a darázsokat, és űzék azokat előletek: az Emoreusok két királyát, de nem a te fegyvered által, de nem a te kézíved által! [2Móz. 23,27-28.](#) [5Móz. 7,20.](#) [Zsolt. 44,4.](#) ¹³És adék néktek földet, a melyben nem munkálkodtál, és városokat, a melyeket nem építtetek vala, mégis bennök laktok; szőlőket és olajfákat, a melyeket nem ti ültettetek, de esztek azokról. [5Móz. 6,10. 11.](#)

ÚR (RECITÁLÓ TÖRTÉNET NARRÁCIÓJA)

A BÚCSÚZÓ JÓZSUÉ ÉS A NÉP PÁRBESZÉDE

¹⁴Azért hát féljétek az Urat, és szolgáljatok néki tökéletességgel és hűséggel; és hányjátok el az isteneket, a kiknek szolgáltak a ti atyáitok túl a folyóvízen és Égyiptomban, szolgáljatok az Úrnak. [Préd. 12,15. 16.](#) [2Móz. 20,3. 4.](#) [Ezék. 20,7. 8.](#) ¹⁵Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: választatok magatoknak még ma, a kit szolgáljatok; akár azokat az isteneket, a kiknek a ti atyáitok szolgáltak, a míg túl valának a folyóvízen, akár az Emoreusok isteneit, a kiknek földjén lakoztok: **én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.** [vers 2.](#)

NÉP

¹⁶A nép pedig felele, és monda: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat, szolgálván idegen isteneknek! ¹⁷Sőt inkább az Úr, a mi Istenünk az, a ki felhozott minket és atyáinkat Égyiptom földéből, a szolgálk házából, és a ki ezeket a nagy jeleket tette a mi szemünk előtt, és megtartott minket minden útunkban, a melyen jártunk, és mind ama népek között, a melyek között általjöttünk; ¹⁸És kiűzött az Úr minden népet, az Emoreust is, e földnek lakóját, a mi orcánk elől: Mi is szolgálunk az Úrnak, mert ő a mi Istenünk!

JÓZSUÉ

¹⁹Józsué pedig monda a népnek: *Nem szolgálhattok az Úrnak, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő; nem bocsátja meg a ti vétkeiteket és bűneiteket;* ²⁰Hogyha elhagyjátok az Urat, és szolgáltok idegen isteneknek: akkor elfordul és rosszal illet benneteket, és megemészt titeket, minekutána jól cselekedett veletek. [rész 23,15. 16.](#)

NÉP

²¹Akkor monda a nép Józsuének: Nem, mert mi az Úrnak szolgálunk!

JÓZSUÉ

²²Józsué pedig monda a népnek: Bizonyosságok vagytok magatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az Urat, hogy néki szolgáljatok. És mondának: Bizonyosságok! ²³Most azért hányjátok el az idegen isteneket, a kik köztetek vannak, és hajtsátok szíveteket az Úrhoz, Izráelnek Istenéhez. [1Móz. 35,2. 4.](#) [1Sám. 7,3.](#)

NÉP

²⁴És monda a nép Józsuének: Az Úrnak, a mi Istenünknek szolgálunk, és az ő szavára hallgatunk.

NARRÁTOR

²⁵Szerze azért Józsué szövetséget a néppel e napon, és ada eleibe rendelést és végzést Síkemben.

²⁶És beírta Józsué e dolgokat az Isten törvényének könyvébe, **MELYIKBE?** **(mi ez? ESV azonosítja Neh 8,18-cal)** és vón egy nagy követ, és oda helyhezteté azt a cserfa alá, a mely vala az Úrnak szent házában. [Bir. 9,6.](#)

JÓZSUÉ

²⁷És monda Józsué az egész népnek: Ímé ez a kő lesz ellenünk bizonyságul; mert ez hallotta az Úrnak minden beszédét, a melyet szólott vala nekünk; és lesz ellenetek bizonyságul, hogy ne hazudjatok a ti Istenetek ellen. [rész 22,26. 27.](#) [1Móz. 31,44. 48.](#)

NARRÁTOR

²⁸És elbocsátá Józsué a népet, kit-kit a maga örökségébe. [Bir. 2,6.](#) ²⁹És lőn e dolgok után, hogy meghala Józsué, a Nún fia, az Úrnak szolgálja, száztiz esztendőskorában, [Bir. 2,8-9.](#) [1Móz. 50,26.](#) ³⁰És eltemeték őt az ő örökségének határában Timnat-Szerában, a mely az Efraim hegyén van, a Gaas hegytől észak felé. ³¹Izráel pedig az Urat szolgálta vala Józsuének minden idejében, és a véneknek is minden idejükben, a kik hosszú ideig éltek Józsué után, és a kik tudják vala minden cselekedetét az Úrnak, a melyet cselekedett vala Izráellel. [Bir. 2,7.](#) ³²A

József csontjait pedig, a melyeket felhoztak vala Izráel fiai Égyiptomból, eltemették Síkemben, a mezőnek abban a részében, a melyet szerzett vala Jákób Hámornak, a Síkem atyjának fiaitól száz pénzén; és lőnek a József fiainak örökségévé. [1Móz. 50,25.](#) [2Móz. 13,19.](#) [1Móz. 33,18. 19.](#)³³Meghala Eleázár is, Áronnak fia, és eltemeték őt Gibeathban, az ő fiának Fineásnak városában, a mely néki adatott az Efraim hegyén.

Birák könyve

Bír 1

¹És lőn Józsué halála után, hogy megkérdeék az Izráel fiai az Urat, mondván: Ki menjen legelőször közülünk a Kananeusra, hogy hadakozzék ő ellene? ²És monda az Úr: Júda menjen! Ímé az ő kezébe adtam azt a földet. ³Ekkor monda Júda az ő atyjafiának Simeonnak: Jer velem együtt a nékem sors által jutott örökségbe, hogy hadakozzunk a Kananeus ellen, és én is elmegyek veled a néked sors által jutott örökségbe. És Simeon elméne vele. ⁴És felméne Júda, és kezökbe adá az Úr a Kananeust és a Perizeust, és levágtak közülök Bézekben tízezer ember. ⁵És találák Adonibézeket Bézekben, és hadakozának ő ellene, és megverék a Kananeust és a Perizeust. ⁶És megfutamodott Adonibézek, de üzőbe vevék, és elfogván őt, elvágták kezeinek és lábainak hüvelykújjait. ⁷Ekkor monda Adonibézek: Hetven király szedeget vala asztalom alatt, a kiknek elvágattam kezeik és lábaik hüvelykújjait; a mint én cselekedtem, úgy fizetett nékem az Isten. Azután elvivék őt Jeruzsálembe, és ott meghala. ⁸Azután Jeruzsálem ellen hadakoztak a Júda fiai, és elfoglalván azt, lakosait levágták fegyvernek élivel, a várost pedig lángba borították. ⁹Azután pedig alámenének a Júda fiai, hogy harcoljanak a hegységen, a déli tartományban és a lapályon lakó Kananeus ellen. ¹⁰És elment Júda a Hebronban lakó Kananeus ellen, - Hebron neve azelőtt Kirjáth-Arba volt, és megverték Sésait, Achimánt és Thalmáit. Józs. 15,13-19. ¹¹Onnan pedig méne Debir lakói ellen. Debir neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt. ¹²És monda Káleb: A ki Kirjáth-Széfert megveri és elfoglalja, annak feleségül adom az én leányomat, Akszát. Józs. 15,13-19. ¹³És elfoglala azt Othniel, Kénáz fia, Káleb öcscse, és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül. ¹⁴És lőn, hogy a mikor eljőve az, biztatá őt, hogy kérjen mezőt az ő atyjától. Leszálla azért a számárról, Káleb pedig monda néki: Mi bajod van? ¹⁵Ő pedig monda néki: Adj áldást nékem: mert déli vidékre helyeztettél engem, adj most vízforrásokat is. És néki adá Káleb a felső forrást és az alsó forrást. ¹⁶És Keneusnak, a Mózes ipának fiai is felmentek a pálmák városából a Júda fiaival a Júda pusztájára, mely délre van Aradtól, és elmentek és letelepedtek a nép között. 5Móz. 34,3. ¹⁷És elment Júda az ő atyjafiával, Simeonnal, és megverék a Czéfátban lakó Kananeust, és elpusztították azt, és elnevezték a várost Hormának. 4Móz. 21,3. ¹⁸Azután elfoglalta Júda Gázát és annak határát, Askelont és annak határát, Ekront és annak határát. **Vala pedig az Úr Júdával, és kiüzé a hegység lakóit;** de a völgy lakóit nem lehetett kiüzni, mert vas-szekereik voltak. ²⁰És Kálebnek adták Hebront, a mint meghagyta volt Mózes, és kiüzé onnan Anák három fiát. 4Móz. 14,24. Józs. 14,13. 15,13. ²¹De a Jebuzeust, Jeruzsálemnek lakóját nem üzték el a Benjámin fiai, és ezért lakik a Jebuzeus a Benjámin fiaival Jeruzsálemben még máig is. ²²És felméne a József háza is, Béthel ellen, és az Úr volt ő vele. ²³És kikémlelteté a József háza Béthelt. A város neve pedig régenten Lúz volt. 1Móz. 28,19. ²⁴És látának a kémek egy férfiút, a ki a városból jött vala, és mondának néki: Mutasd meg a város bejárását, és irgalmasságot cselekszünk veled. ²⁵És mikor ez megmutatta nekik a város bejárását, a várost fegyver élére hányták; de azt a férfiút és egész házanépét elbocsáták. **RÁHÁBHOZ HASONLÓ** ²⁶És elment az a férfiú a Khitteusok földére, és várost épített, és elnevezé azt Lúznak. Ez annak neve mind e mai napig. ²⁷És nem üzte el Manassé a lakosokat sem Béthseánból és annak mezővárosaiból, sem Taanakból és mezővárosaiból, sem Dórból és mezővárosaiból, sem a Jibleámnak és mezővárosainak lakosait, sem Megiddónak és mezővárosainak lakosait. És a Kananeusnak tetszett ott lakni azon a földön. Józs. 17,11. 12. ²⁸És mikor Izráel megerősödött, adófizetőjévé tette a Kananeust; de elüzni nem üzte el. ²⁹És Efraim sem üzte ki a Kananeust, a ki Gézerben lakott; hanem a Kananeus ott lakott

közöttük Gézerben. [Józs. 16,10.](#) ³⁰Zebulon sem üzte el sem Kitron lakosait, sem Nahalólnak lakóit, hanem közöttük lakozott a Kananeus, és adófizetőiké lettek. ³¹Áser sem üzte el sem Akkó, sem Sidon, sem Akhláb, sem Akzib, sem Helba, sem Afik, sem Rehob lakóit. ³²És ott lakott Áser a Kananeusok, a föld lakói között, mert nem üzte el őket. ³³Nafthali sem üzte el sem Béth-Semes lakosait, sem Béth-Anath lakóit, hanem ott lakott a Kananeusok, a föld lakói között, és Béth-Semes és Béth-Anath lakói adófizetőiké lettek. ³⁴Az Emoreusok pedig felszorították a Dán fiait a hegységbe, mert nem engedték meg, hogy lejöjjenek a völgybe. ³⁵És az Emoreusoknak tetszett ott lakni a Héresz hegységen, Ajalonban és Saalbimban; de mikor a József házának keze rájuk nehezedett, adófizetőiké lettek. ³⁶Az Emoreusok határa pedig az Akrabbim hágójától és Sélától fölfelé volt. [4Móz. 34,4.](#) [Józs. 15,3.](#)

Bír 2

¹Felméne pedig az Úrnak angyala Gilgálból Bókimba, és monda: Én vezettelek fel titeket Egyiptomból, és hoztalak benneteket erre a földre, a mely felől megesküdtem a ti atyáitoknak, és mondék: Nem bontom fel az én szövetségemet ti veletek soha örökre. ²Csak hogy ti se kössetek frigyet ennek a földnek lakosival, rontsátok le az ő oltárait; de **ti nem hallgattatok az én szómrá. Miért cselekedtétek ezt?** [2Móz. 23,22.](#) [5Móz. 7,2.](#) [5Móz. 12,3.](#) ³Annakokáért azt mondom: Nem üzőm el őket előletek, hanem legyenek néktek mint tövis a ti oldalaitokban, és az ő isteneik legyenek ti néktek tör gyanánt. [Józs. 23,13.](#) [4Móz. 33,55.](#) ⁴És lőn, hogy mikor az Úrnak angyala ezeket mondá az Izráel minden fiainak: felemelé a nép az ő szavát és síra. ⁵És elnevezték azt a helyet Bókimnak, és áldozának ott az Úrnak. ⁶És elbocsátá Józsué a népet, és elmenének az Izráel fiai, kiki az ő örökségébe, hogy bírják a földet. [Józs. 24,28.](#) ⁷És a nép az Urat szolgálta Józsuénak egész életében, és a véneknek minden napjaiban, a kik hosszú ideig éltek Józsué után, a kik látták az Úrnak minden dolgait, melyeket cselekedett vala Izráellel. [Józs. 24,31.](#) ⁸És meghalt Józsué, a Nún fia, az Úr szolgája, száztíz esztendősen. [Józs. 24,29.](#) ⁹És eltemeték őt örökségének határában, Timnat-Héreszben, az Efraim hegyén, északra a Gaas hegyétől. [Józs. 24,30.](#) ¹⁰És az az egész nemzetség gyűjteték az ő atyáihoz, és támadott más nemzetség ő utánok, a mely nem ismerte sem az Urat, sem az ő cselekedeteit, melyeket cselekedett Izráellel. ¹¹És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úrnak szemei előtt, mert a Baáloknak szolgáltak. ¹²És elhagyák az Urat, atyáik Istenét, a ki kihozta őket Egyiptom földéből, és más istenek után jártak, a pogány népek istenei közül, a kik körülöttük voltak, és azok előtt hajtották meg magukat, és haragra ingerelték az Urat. ¹³És elhagyták az Urat, és szolgáltak Baálnak és Astarótnak. ¹⁴És felgerjedett az Úrnak haragja Izráel ellen, és adá őket a ragadozók kezébe, és elragadozák őket, **és adá őket a körülöttük való ellenségeik kezébe,** és még csak megállani sem bírtak ellenségeik előtt. ¹⁵A hova csak kivonultak, mindenütt ellenök volt az Úr keze rontásukra, a mint megmondotta volt az Úr, és a mint megesküdt volt az Úr nekik. És igen megnyomorodának. [3Móz. 26,14-39.](#) [5Móz. 28,24. 25.](#) ¹⁶**És támasztott az Úr bírakat, a kik megszabadíták őket szorongatóiknak kezéből.** ¹⁷De bíráikra sem hallgattak, hanem más istenekkel paráználkodtak, és azoknak hajtották meg magukat, és hamar letértek az útról, a melyen atyáik jártak, kik az Úrnak parancsára hallgattak; ők nem cselekedtek így. ¹⁸Mert mikor bírakat támasztott az Úr nekik, **az Úr maga volt a bíróval, és megszabadította őket ellenségeik kezéből a bíró egész idejére,** mert megindult az Úr panaszaikon, melyeket emeltek elnyomóik és szorongatóik miatt. ¹⁹**De mihelyt a bíró meghalt, visszatértek, és jobban megromlottak, mint atyáik; más istenek után jártak, azoknak szolgáltak, és azok előtt hajtották meg magukat,** föl nem hagytak cselekedeteikkel és nyakas magaviseletökkel. ²⁰Ezért felgerjedett az Úrnak haragja Izráel ellen, és monda: Mivelhogy általhagta ez a nemzetség az én szövetségemet, melyet atyáiknak parancsoltam, és nem hallgatott az én szavamra: ²¹Én sem üzők ki többé senkit sem előlük azon pogányok közül, a kiket meghagyott Józsué, a mikor meghalt; ²²Hanem azok által kísértem Izráelt, ha vajjon megtartják-e az Úrnak útát, járván azon, a miképen megtartották az ő atyáik,

avagy nem? ²³Ezért hagyta meg az Úr ezeket a pogányokat, és nem is űzte ki hamar, és nem adta őket Józsué kezébe.

Bír 3

¹Ezek pedig a pogányok, a kiket meghagyott az Úr, hogy azok által kísértse Izráelt, azokat a kik nem ismerték a Kanaánért való harcokat, ²Csak azért, hogy az Izráel fiainak nemzetségei megismerjék, hogy tanítsa őket hadakozásra, csak azokat, a kik azelőtt ezt nem tudták: ³A Filiszteusok öt fejedelemsége, a Kananeusok mindnyájan, és a Sidoniusok, meg a Khivveusok, a kik a Libánon hegyén laknak, a Baálhermon hegyétől fogva Hamath bemeneteléig. ⁴Kik azért hagyattak meg, hogy megkísértse általok az Úr Izráelt, hogy meglássa, vajjon engedelmeskednek-e az Úr parancsolatainak melyeket parancsolt az ő atyáiknak Mózes által? ⁵Így az Izráel fiai a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok között laktak, ⁶És azok leányait vették magoknak feleségül, a saját leányaikat pedig oda adták azok fiainak, és szolgálák azoknak isteneit. ⁷És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úr szemei előtt, és elfelejtkezének az Úrról, az ő Istenökről, és a Baáloknak és Aseráknak szolgáltak. ⁸Ezért felgerjedett az Úrnak haragja az Izráel ellen, és adá őket Kusán-Risathaimnak, Mesopotámia királyának kezébe, és nyolcz évig szolgáltak az Izráel fiai Kusán-Risathaimnak. ⁹Ekkor az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai, és az Úr szabadítót támasztott az Izráel fiainak, aki megszabadítja őket: Othnielt, Kénáz fiát, Káleb öcsését. ¹⁰És az Úrnak lelke vala ő rajta, és biráskodott Izráelben, és a mint kiméne a hadra, az Úr kezébe adta Kusán-Risathaimot, Mesopotámia királyát, és ránehezült keze Kusán-Risathaimra. ¹¹És megnyugovék a föld negyven esztendeig, és meghalt Othniel, a Kénáz fia. ¹²De az Izráel fiai ismét gonoszul cselekedének az Úr szemei előtt, és megerősítette az Úr Eglont, Moáb királyát Izráel ellen, azért, mert gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt. ¹³Ez magához gyűjtötte Ammonnak és Amáleknek fiait, és elment, és megverte Izráelt, és elfoglalták a pálmák városát. 5Móz. 34,3. ¹⁴És szolgálák az Izráel fiai Eglont, a Moáb királyát tizenennyolcz esztendeig. ¹⁵Ekkor megint az Úrhoz kiáltottak Izráel fiai, és az Úr szabadítót támasztott nekik: Ehudot, Gérának fiát, ki Jemininek volt a fia, a ki suta volt. És mikor az Izráel fiai ajándékot küldének általa Eglonnak, Moáb királyának, ¹⁶Ehud szerze magának egy kétélű kardot, egy singnyi hosszút, és azt az ő ruhája alatt a jobb tomporára övezé. ¹⁷És bemutató az ajándékot Eglonnak, Moáb királyának. Eglon pedig igen kövér ember vala. ¹⁸És lön, hogy mikor elvégezé az ajándék bemutatását, elbocsátá az embereket, a kik az ajándékot vitték vala. ¹⁹Ő maga pedig visszatért a Gilgál közelében lévő kőbányáktól és monda: Titkos beszédem van veled, óh király! És ez monda: Hallgass! és kimenének előle mindnyájan, kik állanak vala körülötte. ²⁰És Ehud akkor ment be hozzá, mikor épen az ő hűsölő felházában ült magányosan, és monda Ehud neki: Istennek beszéde van nálam te hozzád. És fölkele az a királyi székből. ²¹Akkor kinyújtá Ehud az ő balkezét, és kirántá kardját a jobb tomporáról, és beleüté azt annak hasába. ²²És beméne még a markolatja is a vasa után és berekeszté a háj a fegyver vasát, mert nem vonta ki a kardot annak hasából, sőt átment annak vékonyán. ²³Általméne pedig Ehud a csarnokon, minekutána bevonta maga után a felház ajtait, és bezárta. ²⁴A mint ő kiméne, jövének annak szolgálai, és láták, hogy ímé a felház ajtai be vannak zárva, és mondának: Bizonyára szükségét végzi a hűsölő kamarájában. ²⁵De mikor váltig váraoztak és ímé nem nyitotta meg a felház ajtaját, fogák a kulcsot és megnyiták: és ímé az ő urok ott feküdt a földön halva. ²⁶Ehud pedig elmenekült vala, míg azok késedelmezének, és elhaladván a kőbányák mellett, Szeiráhba futott. ²⁷És a mikor oda megérkezett, kürtjébe fűjt az Efraim hegyén, és alámenének ő vele az Izráel fiai a hegyről, és ő előttük. ²⁸És monda nekik: Jertek utánam, mert kezetekbe adta az Úr a ti ellenségeket, Moábot. És levonultak ő utána, és elfoglalák a Jordán réveit, melyek Moáb felé vezettek, és nem engedtek azokon senkit általkelni. ²⁹És leöltek a Moábiták közül akkor mintegy tízezer embert, mind erős és vitéz férfiakat, úgy hogy egy sem menekült el. ³⁰Így aláztatott meg Moáb abban az időben Izráel keze alatt. És megnyugovék a föld nyolczvan esztendeig. ³¹Ő utána pedig

Sámgar, Anáthnak fia volt bíró, a ki hatszáz Filiszteus férfiút ölt meg egy ökörösztökével, és megszabadítja ő is Izráelt.

Bír 4

¹**De az Izráel fiai azután is gonoszul cselekedének az Úrnak szemei előtt, mikor Ehud meghalt.** ²Azért adá őket az Úr Jábinnak, a Kanaán királyának kezébe, a ki Hásorban uralkodott; seregének vezére pedig Sisera volt. Ez a pogányok városában, Harósethben lakott. ³És kiáltának az Izráel fiai az Úrhoz, mert kilenczszáz vas-szekere volt, és húsz esztendeig zsarnokoskodott az Izráel fiai felett erőszakkal. ⁴**Ebben az időben Debora, a próféta, a Lappidoth felesége volt bíró Izráelben.** ⁵És ő a Debora-pálmája alatt lakott Ráma és Béthel között, az Efraim hegyén, és ide jöttek fel hozzá az Izráel fiai törvényre. ⁶És elküldé és hivatá • Bárákot, az Abinoám fiát, Kedes-Nafthaliból, és monda néki: Avagy nem parancsolta-e meg az Úr, Izráelnek Istene: Menj és vonulj fel a Thábor hegyére, és végy magadhoz tízezer embert a Nafthali és a Zebulon fiai közül? Zsid. 11,32. ⁷És te ellened kihozom a Kison patakjához Siserát, Jábin hadvezérét, az ő szekereit és seregét, és kezedbe adom őt. Zsolt. 83,9. 10. ⁸És monda néki Bárák: Ha velem jössz, elmegyek; de ha nem jössz el velem, én sem megyek. ⁹**Ki felele: Elmenvén elmegyek te veled, csakhogy nem a tied lesz a dicsőség az útban, a melyre mégy, mert asszony kezébe adja az Úr Siserát.** És felkele Debora, és elméne Bárákkal Kedes felé. ¹⁰Összegyűjté annakokáért Bárák Zebulont és Nafthalit Kedesbe, és elvive magával tízezer embert, és elméne vele Debora is. ¹¹A Keneus Héber pedig elvált a Keneusoktól, Hobábnak, a Mózes ipának fiaitól, és sátorát a Saanaim tölgyesénél vonta fel, mely Kedes mellett van. 4Móz. 10,29. Józs. 19,33. ¹²Hírül vivék pedig Siserának, hogy Bárák, az Abinoám fia felvonult a Thábor hegyére. ¹³Egybegyűjté azért Sisera minden szekereit, a kilenczszáz vas-szekeret, és egész népét, mely vele volt, a pogányok városából, Harósethből, a Kison patakjához. ¹⁴És monda Debora Báráknak: **Kelj fel, mert ez a nap az, a melyen kezedbe adja az Úr Siserát!** hisz maga az Úr vezet téged! És alájöve Bárák a Thábor hegyéről, és a tízezer ember ő utána. ¹⁵És megrettenté az Úr Siserát minden szekereivel és egész táborával fegyvernek élivel Bárák előtt, anynyira, hogy Sisera leugrott szekeréről, és gyalog futott. ¹⁶Bárák pedig a szekereket és a tábort egész Harósethig, a pogányok városáig üzé, és **Siserának egész táborát elhulla fegyvernek éle miatt, még csak egyetlen egy sem maradt meg.** ¹⁷Sisera pedig gyalog futott Jáhelnek, a Keneus Héber feleségének sátoráig, mert béke volt Jábin között, Hásor királya között, és a Keneus Héber háznépe között. ¹⁸És kiméne Jáhel Sisera elé, és monda néki: Jőjj be Uram, jőjj be hozzám, ne félj! És betére ő hozzá a sátorba, és betakará őt lasnakkal. ¹⁹Az pedig monda néki: Adj kérlek innom egy kis vizet, mert szomjúhozom. És megnyita ez egy tejes tömlőt, és ada néki inni, és betakará őt. Bir. 5,25. ²⁰És az annakfelette monda néki: Állj a sátor ajtajába, és ha valaki jőne és kérdezne, és ezt mondaná: Van-e itt valaki? mondjad: Nincsen! ²¹Ekkor **Jáhel, a Héber felesége vevé a sátorszöget, és pörölyt vón kezébe, és beméne ő hozzá halkan, és beveré a szöget halántékába, úgy hogy beszegeződék a földbe.** Amaz pedig nagy fáradtság miatt mélyen aludt vala, és így meghala. ²²És ímé, a mint Bárák üzve keresné Siserát, Jáhel kiméne elébe, és monda néki: Jöszte és megmutatom néked az embert, a kit keressz. És beméne ő hozzá, és ímé Sisera ott feküdt halva, és a szög halántékában. ²³Így alázá meg Isten azon a napon Jábint, a Kanaán királyát az Izráel fiai előtt. ²⁴Az Izráel fiainak keze pedig mind jobban ránehezédék Jábinra, a Kanaán királyára, mígnem kiirták Jábint, a Kanaán királyát.

Bír 5

1 Énekelt pedig Debora és Bárák, az Abinoám fia azon a napon, mondván:

GYŐZELMI ÉNEK, IZRAEL TÖRTÉNETÉNEK RECITÁLÁSA

2 Hogy a vezérek vezettek Izráelben, Hogy a nép önként kele föl: áldjátok az Urat! 3 Halljátok meg királyok, figyeljete fejedelmek! Én, én az Úrnak éneket mondok, Dicséretet zengek az

Úrnak, az Izráel Istenének. 4 Uram, mikor Szeirből kijövé, Mikor lépdélél Edom mezejéről: Megrendült a föld, csepegett az ég, A föllegek is víztől áradának. 5 A hegyek megrendültek az Úrnak orczája előtt, Még ez a Sinai is, az Úrnak, az Izráel Istenének színe előtt. 6 Sámgárnak, az Anath fiának napjaiban, Jáhel idejében pihentek az utak, És az útonjárók tekervényes ösvényekre tértek. 7 Megszűntek a kerítetlen helyek Izráelben, megszűntek végképen, Mígnem én Debora felkelék, Felkelék **Izráel anyjaként**. 8 Új isteneket ha választott a nép, Mindjárt kigyúlt a harcz a kapuk előtt; De paizs, és dárda avagy láttatott-é A negyvenezereknél az Izráel között? 9 Szívem azoké, kik parancsolnak Izráelben, Kik a nép közül önként ajánlkoztak: áldjátok az Urat! 10 Kik ültök fehér szamarakon, Kik ültök a szőnyegeken És a kik gyalog jártok: mind énekeljete! 11 Az íjászok szavával a vízmerítők között, Ott beszéljék az Úrnak igazságát, Az ő faluihoz való igazságát Izráelben. Akkor újra a kapukhoz vonul az Úr népe! 12 Kelj fel, kelj fel Debora! Serkenj fel, serkenj fel, mondj éneket! Kelj fel Bárak és fogva vigyed foglyaidat, Abinoám fia! 13 Akkor lejött a hősök maradéka; Az Úrnak népe lejött hozzám a hatalmasok ellen. 14 Efraimból, kiknek gyökere Amálekben, Utánad Benjámin, a te néped közé; Mákirból jöttek le vezérek, És Zebulonból, kik a vezéri pálczát tartják. 15 És Issakhár fejedelmei Deborával, És mint Issakhár, úgy Bárak A völgybe rohan követőivel. Csak a Rúben patakjainál Vannak nagy elhatározások. 16 Miért maradtál ülve a hodályban? Hogy hallgasd nyájad bégetéseit?! Rúben patakjainál nagyok voltak az elhatározások! 17 Gileád a Jordánon túl pihen. Hát Dán miért időzik hajóinál? Áser a tenger partján ül és nyugszik öbleinél. 18 De Zebulon, az halálra elszánt lelkű nép, És Naftali, a mezőség magaslatain! 19 Királyok jöttek, harczoltanak; Akkor harczoltak a Kanaán királyai Taanaknál, Megiddó vizénél; De egy darab ezüstöt sem vettek. 20 Az égből harczoltak, A csillagok az ő helyökből vívtak Siserával! 21 A Kison patakja seprerte el őket; Az ős patak, a Kison patakja! Végy erőt én lelkem! 22 Akkor csattogtak a lovak körmei A futás miatt, lovagjaik futásai miatt. 23 Átkozzátok Mérozt – mond az Úr követje, - Átkozva-átkozzátok annak lakosait! Mert nem jöttek az Úrnak segítségére, Az Úrnak segélyére vitézei közé. **24 De áldott legyen az asszonyok felett Jáhel, A Keneus Héber felesége, A sátorban lakó nők felett legyen áldott!** 25 Az vizet kért, ő tejet adott, Fejedelmi csészében nyújtott tejszínét. 26 Balját a szegre, Jobbját pedig a munkások pörölyére nyújtotta, És ütötte Siserát, szétzúzta fejét, És összetörte, általfúrta halántékát, 27 Lábainál leroskadt, elesett, feküdt, **NEM ALUDT?** Lábai között leroskadt, elesett; A hol leroskadt, ott esett el megsemmisülve. 28 Kinézett az ablakon, és jajgatott Siserának anyja a rostélyzat mögül: Miért késik megjőni szekere? Hol késlekednek kocsijának gördülései?"" 29 Fejedelemasszonyinak legokosabbjai válaszolnak néki; Ő egyre csak azok szavait ismételteti: 30 Vajjon nem zsákmányra találtak-é 31 Így veszszenek el minden te ellenséged, Uram! De a kik téged szeretnek, tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében! És megnyugovék a föld negyven esztendeig.

Bír 6

¹**És gonoszul cselekedének az Izráel fiai az Úrnak szemei előtt,** azért adá őket az Úr a Midiániták kezébe hét esztendeig. ²És hatalmat vőn a Midiániták keze az Izráelen, és a Midiánitáktól való féltőkben készítették magoknak az Izráel fiai azokat a barlangokat, rejtekhelyeket és erősségeket, a melyek a hegységben vannak. ³Mert ha vetett Izráel, mindjárt ott termettek a Midiániták, az Amálekíták és a Napkeletnek fiai, és rájuk törtek. ⁴És táborba szálltak ellenök, és pusztították a földnek termését egész addig, a merre Gázába járnak, és nem hagytak élésre valót Izráelben, sem juhót, sem ökröt, sem szamarat. ⁵Mert barmaikkal és sátoraikkal vonultak föl; csapatosan jöttek, mint a sáskák, úgy hogy sem nékik magoknak, sem tevéknek nem volt száma, és ellepték a földet, hogy elpusztítsák azt. ⁶**Mikor azért igen megnyomorodott az Izráel a Midiániták miatt, az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai.** ⁷Mikor pedig kiáltottak vala az Izráel fiai az Úrhoz Midián miatt: ⁸Prófétát küldé az Úr az Izráel fiaihoz, és monda nékik: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: **Én vezettelek fel titeket Égyiptomból, és**

hoztalak ki titeket a szolgálatnak házából, ⁹És én mentettelek meg benneteket az Égyiptombeliek kezéből, és minden nyomorgatóitoknak kezökből, a kiket kiűztem előletek, és néktek adtam az ő földjüket. ¹⁰És mondék néktek: Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; ne féljétek az Emoreusok isteneit, kiknek földén laktok; de ti nem hallgattatok az én szómrá. 2Móz. 20,1-5. 2Kir. 17,35-38. ¹¹És eljőve az Úrnak angyala, és leüle ama cserfa alatt, a mely Ofrában van, a mely az Abiézer nemzetségéből való Joásé vala, és az ő fia Gedeon épen búzát csépelt a pajtában, hogy megmentse a Midiániták orczája elől. ¹²Ekkor megjelenék néki az Úrnak angyala, és monda néki: Az Úr veled, erős férfiú! ¹³Gedeon pedig monda néki: Kérlek uram, ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez? és hol vannak minden ő csoda dolgai, a melyekről beszéltek nekünk atyáink, mondván: Nem az Úr hozott-é fel minket Égyiptomból?! Most pedig elhagyott minket az Úr, és adott a Midiániták kezébe. ¹⁴És az Úr hozzá fordula, és monda: Menj el ezzel a te erőddel, és megszabadítod Izráelt Midián kezéből. Nemde, én küldelek téged? Zsid. 11,32. ¹⁵És monda néki: Kérlek uram, miképen szabadítsam én meg Izráelt? **Ímé az én nemzetségem a legszegényebb Manassében, és én vagyok a legkisebb atyámnak házában. MÓZES, JEREMIÁS – ALKALMATLANNAK LÁTJA MAGÁT, EZÉRT LEHET ALKALMAS** ¹⁶És monda néki az Úr: Én leszek veled, és megvered Midiánt, mint egy embert. ¹⁷Ő pedig monda néki: Ha kegyelmet találtam a te szemeid előtt, kérlek, adj nékem valamely jelt, hogy te szólasz én velem. ¹⁸El ne menj kérlek innen, míg vissza nem jövök hozzád, és ki nem hozom az én áldozatomat, és le nem teszem elődbe. Az pedig monda: Én itt leszek, míg visszatérsz. ¹⁹Gedeon pedig elméne, és elkészíte egy kecskegödölyét és egy efa lisztből kovásztalan pogácsákat, és betevé a húst egy kosárba, és a hús levét fazékba, és kivivé hozzá a cserfa alá, és felajánlá néki. ²⁰És monda néki az Isten angyala: Vegyed a húst és a kovásztalan kenyereket, és rakd erre a kosziklára, és a hús levét öntsd rá. És úgy cselekedék. ²¹Ekkor kinyújtá az Úrnak angyala pálcájának végét, mely kezében vala, és megérinté a húst, és a kovásztalan kenyeret; és tűz jött ki a kosziklából, és megemészté a húst és a kovásztalan kenyereket. Az Úrnak angyala pedig eltűnt az ő szemei elől. ²²Látván pedig Gedeon, hogy az Úrnak angyala volt az, monda Gedeon: **Jaj nékem Uram, Istenem! ÉZSAIÁS 6** mert az Úrnak angyalát láttam színről színre! rész 13,22. 33. 2Móz. 33,20. ²³És monda néki az Úr: Békesség néked! ne félj, nem halsz meg! ²⁴És építe ott Gedeon oltárt az Úrnak, és nevezé azt Jehova-Salomnak (azaz: az Úr a béke), mely mind e mai napig megvan az Abiézer nemzetségének városában, Ofrában. ²⁵És lőn ugyanazon éjjel, hogy monda az Úr néki: Végy egy tulkot atyádnak ökrei közül, és egy másik tulkot, a mely hét éves, és rontsd le a Baál oltárát, a mely a te atyádé és a berket, a mely a mellett van, vágd ki. ²⁶És építs oltárt az Úrnak, a te Istenednek, ennek a megerősített helynek tetején alkalmas helyen, és vedd a második tulkot, és áldozd meg égőáldozatul a berek fájával, a melyet kivágsz. ²⁷Ekkor Gedeon tíz férfiút vőn maga mellé az ő szolgálói közül, és a képen cselekedék, a mint megmondotta vala néki az Úr. De miután félt atyjának háznépétől és a városnak férfaitól ezt nappal cselekedni, éjszaka tevé meg. ²⁸Mikor aztán felkeltek reggel a városnak férfiai, íme már össze volt törve a Baál oltára, és levágva a mellette levő berek, és a második tulok égőáldozatul azon az oltáron, a mely építették. ²⁹És mondanak egyik a másikának: Ki cselekedte ezt? És mikor utána kérdezősködtek és tudakozódtak, azt mondták: Gedeon, a Joás fia cselekedte ezt a dolgot. ³⁰Akkor mondanak a városnak férfiai Joásnak: Add ki fiadat, meg kell halnia, mert lerontotta a Baál oltárát és mert kivágta a berket, a mely mellette volt. ³¹Joás pedig monda mindazoknak, a kik körülötte állának: Baálért pereltek ti? Avagy ti oltalmaztatok-é őtet? Valaki perel ő érette, öletessék meg reggelig. Ha isten ő, hát pereljen ő maga, hogy oltára lerontatott! ³²És azon a napon elnevezték őt Jerubbaálnak, mondván: Pereljen ő vele Baál, mert lerontotta az ő oltárát. ³³És mikor az egész Midián és Amálek és a Napkeletiek egybegyűlének, és általkeltek a Jordánon, és tábort jártak a Jezréel völgyében: ³⁴**Az Úrnak lelke megszállotta Gedeont, és megfúván a harsonákat, egybehívá az Abiézer házáat, hogy őt kövesse.** ³⁵És követeket küldé egész Manasséba, és egybegyűle az is ő utána; és követeket

külde Aserbe és Zebulonba és Nafthaliba, és feljövénnek eleikbe. ³⁶És monda Gedeon az Istennek: **Ha csakugyan az én kezem által akarod megszabadítani Izráelt, a miképen mondottad,** ³⁷**ÍME EGY FÜRT GYAPJAT TESZEK A SZÉRŰRE,** és ha csak maga a gyapjú lesz harmatos, míg az egész föld száraz leendő: erről megtudom, hogy valóban az én kezem által szabadítod meg Izráelt, a mint mondottad. ³⁸És úgy lőn. Mert mikor másnap reggel felkelt, és megszorítá a gyapjat, harmatot facsart ki a gyapjából, egy tele csésze vizet. ³⁹És monda Gedeon az Istennek: Ne gerjedjen fel a te haragod én ellenem, hogy még egyszer szólok. Hadd tegyek kísérletet, kérlek, még egyszer e gyapjúval. Legyen, kérlek, szárazság csak a gyapjún, és harmat az egész földön. ⁴⁰És úgy cselekedék Isten azon az éjszakán, és lőn szárazság csak magán a gyapjún, míg az egész földön harmat lőn.

Bír 7

¹Felkele pedig jó reggel Jerubbaál - ez Gedeon - és az egész nép, mely vele volt, és táborba szállának a Haród kútjánál, és a Midián tábora tőle északra volt, a Moré halomtól fogva, a völgyben. ²És monda az Úr Gedeonnak: Több ez a nép, mely veled van, hogysem kezébe adhatnám Midiánt; **Izráel még dicsekednék velem szemben, mondván: Az én kezem szerzett szabadulást nékem!** ³Azért kiáltás a népnek füle hallatára, mondván: A ki fél és retteg, térjen vissza, és menjen el a Gileád hegységről. És visszatérének a nép közül huszonkétezeren, és csak tizezeren maradának ott. ⁴És monda az Úr Gedeonnak: Még ez a nép is sok; vezesd őket le a vízhez, és ott megpróbálom őket néked, és a melyikről azt mondom néked: Ez menjen el veled, az menjen el veled; de bármelyikről azt mondom: Ez ne menjen el veled, az ne is menjen. ⁵És levezette a népet a vízhez, és monda az Úr Gedeonnak: Mindazokat, a kik nyelvékkel nyálnak a vízből, mint a hogyan nyal az eb, állítsd külön, valamint azokat is, a kik térdeikre esnek, hogy igyanak. ⁶És lőn azoknak száma, a kik kezökkel szájokhoz véve nyaldosák a vizet, háromszáz férfiú; a nép többi része pedig mind térdre esve ivott. ⁷És monda az Úr Gedeonnak: E háromszáz férfiú által szabadítottalak meg titeket, a kik nyaldosták vala a vizet, és adom Midiánt kezédbe; a többi nép pedig menjen el, kiki a maga helyére. 1Sám. 14,6. ⁸És ők kezökbe vevék a népnek útravalóját és kürtjeit. Az Izráel többi férfiai pedig mind elküldötte, mindeniket a maga hajlékába, és csak a háromszáz férfiút tartotta meg. A Midián tábora pedig alatta feküdt a völgyben. ⁹És monda néki az Úr azon az éjszakán: Kelj fel, menj alá a táborba, mert kezédbe adtam őket. ¹⁰Ha pedig félsz lemenni, menj le te és Púra, a te szolgád a táborba. ¹¹És hallgasd meg, mit beszélnek, hogy annakutána megerősödjének a te kezeid, és menj alá a táborba. És lement ő és Púra, az ő szolgálja a fegyveresek szélső részéhez, a kik a táborban voltak. ¹²És a Midiániták és az Amálekíták és a Napkeletiek minden fiai úgy feküdtek a völgyben, mint a sáskák sokasága, és tevőiknek nem volt száma sokaságuk miatt, mint a fűvenyek, mely a tenger partján van. ¹³Mikor pedig Gedeon oda ment, ímé az egyik férfiú épen álmát beszélte el a másiknak, és monda: Ímé álmodtál, hogy egy sült árpakenyér hengergett alá a Midiániták táborára, és mikor a sátorig jutott, megütötte azt, úgy hogy eldőlt, és felfelé fordította azt, és a sátor ledőlt. ¹⁴A másik aztán felele és monda: Nem egyéb ez, mint Gedeonnak, a Joás fiának, az Izráelből való férfiúnak fegyvere, az ő kezébe adta az Isten Midiánt és egész táborát. ¹⁵És mikor hallotta Gedeon az álomnak elbeszélését és annak magyarázatát, meghajtá magát, és visszatérek az Izráel táborába, és monda: Keljetek fel, mert kezetekbe adta az Úr a Midián táborát. ¹⁶És a háromszáz embert három csapatba osztá el, és mindeniknek kezébe egy-egy kürtöt adott, és üres korsókat és fáklyákat e korsókba. ¹⁷És monda nekik: Én reám vigyázzatok, és úgy cselekedjete. És ímé én bemegyek a tábornak szélébe, és akkor, a mint én cselekszem, ti is úgy cselekedjete. ¹⁸**Ha én a kürtbe fúvok és mindazok, a kik velem vannak, akkor ti is fújjátok meg a kürtöket az egész tábor körül, és ezt kiáltjátok: az Úrért és Gedeonért!** ¹⁹És lement Gedeon, és az a száz férfiú, a ki vele volt, a tábor széléhez a középső éjjeli őrség kezdetén, a mikor épen az őrség felváltatott, és kürtölének a kürtökkel és összetörék a korsókat, a melyek kezökben valának. ²⁰És kürtölt mind a három

csapat a kürtökkel, és összetörték a korszókat, és balkezükből tartották a fáklyákat, jobb kezükben pedig a kürtöket, hogy kürtöljenek, és kiáltanak: Fegyverre! Az Úrért és Gedeonért! ²¹És mindenik ott állott a maga helyén a tábor körül. Erre az egész tábor futásnak eredt, és kiáltozott, és menekült. ²²És mikor a háromszáz ember belefűjt kürtjébe, fordította az Úr kinek-kinek fegyverét az ő felebarátja ellen az egész táborban, és egész Béth-Sittáig futott a tábor, Czererah felé, Abelmehola határáig, Tabbathon túl. ²³És egybegyűjtettek az Izráel férfiai Nafthaliból, Ásereből és az egész Manasséből, és úgy üztek a Midiánitákat. ²⁴És követeket küldött Gedeon az egész Efraim hegységbe, ezt izenzén: Jöjjetek alá a Midiániták ellen és foglaljátok el előttök a vizeket Béthbaráig, és a Jordánt. És egybegyűle Efraimnak minden férfia, és elzárák a vizeket Béthbaráig, és a Jordánt is. ²⁵És elfogák Midiánnak két fejedelmét, Orebet és Zéebet, és megölik Orebet az Oreb kőszikláján, és Zéebet megölik a Zéeb pajtájában, és üzték a Midiánitákat. Orebnek és Zéebnek fejét pedig elvivék Gedeonnak a Jordánon túl. Zsolt. 83,12. Ésa. 10,26.

Bír 8

¹És mondának az Efraim férfiai néki: Miért cselekedted azt mi velünk, hogy el nem hívtál minket, mikor a Midián ellen való hadakozásra indultál? És erősen feddözének vele. ²Ő pedig monda nékik: Vajjon cselekedtem-é én olyan dolgot, mint ti? Nem többet ér-é Efraim szőlőmezgerlése, mint Abiézer egész szüretje? ³Kezetekbe adta az Isten Midiánnak fejedelmeit, Orebet és Zéebet; hát mit cselekedhettem én olyat, mint ti?! Akkor lecsendesedék az ő felháborodott lelkők, mikor e beszédet mondotta vala. ⁴Mikor pedig Gedeon a Jordánhoz ére, átkele azzal a háromszáz férfiúval, a kik vele valának, az üldözéstől kifáradottan. ⁵És monda a Sukkót férfiaknak: Adjatok, kérlek, e népnek, mely engem követ, kenyeret, mert fáradtak, én pedig üzöm Zébát és Sálmunáht, Midiánnak királyait. ⁶És mondának Sukkót előljárói: Zébának és Sálmunáhnak öklét már kezekben tartod-é, hogy kenyeret adjunk a te seregednek? ⁷Gedeon pedig monda: Ha kezembe adja az Úr Zébát és Sálmunáht, a pusztának tüskéivel és csalánjaival csépelem meg testeteket. ⁸És felmenvén onnan Pénuelbe, hasonlóképen szóla azoknak is, és Pénuel férfiai épen úgy feleltek néki, a mint feleltek volt a Sukkót férfiai. ⁹És szóla a Pénuel férfiaknak is, mondván: Mikor békességben visszatérek, lerontom ezt a tornyot. ¹⁰Zéba pedig és Sálmunáh Kárkorban valának, és az ő seregök velök, mintegy tizenötezeren, mind a kik megmaradtak a Napkeletieknek egész táborából. Az elesettek száma százhuszezer fegyverfogható férfiú volt. ¹¹És felméne Gedeon a sátorban lakók útján keletre Nobahtól és Jogbehától, és szétverte a tábor, pedig a tábor biztonságban érezte magát. ¹²És Zéba és Sálmunáh elfutottak; de ő utánok ment, és elfogta a Midián két királyát: Zébát és Sálmunáht, és szétszórta az egész tábor. ¹³Mikor pedig Gedeon, a Joás fia, visszatért a harczból a Heresz hágójától: ¹⁴Megfogott egy gyermeket a sukkóbeliek közül, és tudakozódott tőle. Ez pedig felírta néki Sukkótnak előljáróit és véneit, hetvenhét férfiút. ¹⁵Mikor aztán a Sukkót férfiaihoz ment vala, monda: Ímhol Zéba és Sálmunáh, a kik miatt gúnyolódtatok velem, mondván: Vajjon Zéba és Sálmunáh öklét már kezekben tartod-é, hogy kenyeret adjunk kifáradott embereidnek? ¹⁶És előfogá a város véneit, és a pusztának töviseit és csalánjait vévén, megtanítá azokkal Sukkótnak férfiai. ¹⁷Azután Pénuel tornyát rontá le, és a város férfiai ölte meg. ¹⁸És monda Zébának és Sálmunáhnak: Milyenek voltak azok a férfiak, a kiket a Thábor hegyén megöltetek? Ők pedig mondának: Mint a milyen te vagy, olyanok voltak ők is, és mindenik olyan arcú, mint egy-egy királyfi. ¹⁹És monda: Az én atyámfiái, az én anyámnak fiai voltak azok. Él az Úr! ha életben hagyátok volna őket, én sem ölnék meg titeket! ²⁰És monda Jéthernek, az ő elsőszülöttjének: Kelj fel, öld meg őket. De a fiú nem húzta ki kardját, mert fél vala, mivelhogy még gyermek vala. ²¹És monda Zéba és Sálmunáh: Kelj fel te és te ölj meg minket, mert a milyen a férfiú, olyan az ő ereje. És felkele Gedeon, és megölte Zébát és Sálmunáht, és elvevé az ő tevéiknek nyakán levő ékességeket. ²²És mondának az Izráel férfiai Gedeonnak: Uralkodjál felettünk te és a te fiad és a te fiadnak fia, mert megszabadítottál bennünket a Midiániták

kezeiből. ²³És monda nékik Gedeon: **ÉN NEM URALKODOM FELETTETEK, SEM AZ ÉN FIAM NEM FOG URALKODNI RAJTATOK. AZ ÚR URALKODIK TI FELETTETEK!** 1Sám. 8,7. 19. 10,17-19. ²⁴Azután monda nékik Gedeon: Egyet kívánok csak tőletek, hogy adja nekem mindenikőtök a zsákmányul ejtett fülön függőket; mert arany fülön függők voltak azoknak, mivelhogy Izmaeliták valának. ²⁵És mondának: Örömet néked adjuk. És leterítették egy ruhát, és mindenki arra dobá a fülön függőket, melyeket prédául ejtett. ²⁶Az arany fülön függőknek pedig, a melyeket elkért, súlya ezerhétszáz arany siklus volt, amaz ékességeken, függőkön és bíborruhákön kívül, a melyek a Midián királyain voltak, és az aranylánczok nélkül, a melyek tevéik nyakán valának. ²⁷És készíté abból Gedeon efódot, és helyezteté azt a maga városában, Ofrában, és ott paráználkodott azután az egész Izráel, és lőn ez Gedeonnak és házanépének törbeejtésére. ²⁸Így aláztattak meg a Midiániták az Izráel fiai előtt, és nem is emelték fel azután már fejüket, és megnyugovék a föld negyven esztendeig Gedeon idejében. ²⁹És hazatért Jerubbaál, a Joás fia, és megtelepedett otthon. ³⁰És Gedeonnak volt hetven fia, kik az ő ágyékából származtak, mert sok felesége volt néki. ³¹És az ő ágyasa is, a ki Sikemben volt, szült néki egy fiat, és nevezé azt Abiméleknek. ³²És meghala Gedeon, a Joás fia, késő vénségében, és eltemetteté atyjának, Joásnak sírjába, Ofrában, Abiezer városában. ³³Lőn pedig, hogy mikor meghalt Gedeon, elfordulának az Izráel fiai az Úrtól, és a Baálokkal paráználkodának, és a Baál-Beritet tévék istenökké. ³⁴És nem emlékezének meg az Izráel fiai az Úrról, az ő Istenökről, a ki őket megszabadította minden ellenségeik kezéből köröskörül. ³⁵És nem cselekedének irgalmasságot a Jerubbaál Gedeon házával mind ama jók szerint, a melyeket ő tett vala az Izráellel.

Bír 9

¹És elméne Abimélek, a Jerubbaál fia Sikembe, az ő anyjának atyjafiaihoz, és beszélt velök, valamint az ő anyja atyjának egész nemzetségével, mondván: ²Mondjátok meg, kérlek, Sikem minden férfiának hallatára, melyik jobb néktek, hogy hetven férfiú uralkodjék-é rajtatok, Jerubbaálnak minden fia, vagy pedig csak egy ember uralkodjék felettetek? És emlékezzetek meg arról, hogy én a ti csontotok és a ti testetek vagyok. ³És elmondották anyjának testvérei róla mind e beszédeket **Sikem minden férfiainak füle hallatára, és Abimélek felé hajlott az ő szívök,** mert azt mondák: Atyánkfia ő! ⁴És adának néki hetven ezüst pénzt a Baál-Beritnek házából, és ezzel holmi henyélő és hiábavaló embereket fogadott magának Abimélek, a kik őt követék. ⁵És elméne atyjának házához **Ofrába, és megölé testvéreit, Jerubbaál fiait, a hetven férfiút egy kövön, és csak Jóthám maradt meg, Jerubbaálnak legkisebb fia, mert ez elrejtőzött.** ⁶És összegyülekezék Sikemnek egész polgársága, és Millónak egész háza, és elmenének és királylyá választák Abiméleket az alatt a magas tölgy alatt, a mely Sikemben áll. Józs. 24,26. ⁷Mikor pedig ezt elbeszélték vala Jóthámnak, elment és megállott a Garizim hegy tetején, és nagy felszóval kiálta, és így szóla hozzájuk: Hallgassatok rám, Sikem férfiai, hogy reátok is hallgasson az Isten!

JÓTÁM MESEJE A FÁK KIRÁLYVÁLASZTÁSÁRÓL

⁸Egyszer elmenvén elmentek a fák, hogy királyt válasszanak magoknak, és mondának az olajfának: *Uralkodjál felettünk!* ⁹De az olajfa így felelt nékik: *Elhagyjam az én kövérségemet, a melylyel tisztelnék Istent és embereket, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?* ¹⁰Akkor a fügefának szólottak a fák: *Jer el te, és uralkodjál rajtunk!* ¹¹De a fügefa is azt mondta nékik: *Elhagyjam-é édességemet és jó gyümölcsseimet, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?* ¹²Azután a szőlőtőnek mondák a fák: *Jer el te, uralkodjál rajtunk.* ¹³Azonban a szőlőtő is azt mondta nékik: *Elhagyjam-é mustomat, a mely isteneket és embereket vidámít, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?* ¹⁴Mondának végre a fák mindnyájan a galagonyabokornak: *Jer el te, uralkodjál mi rajtunk.* ¹⁵És monda a galagonyabokor a fáknek: *Ha igazán királylyá kentek*

engem magatok felett, jőjjetek el, nyugodjatok az én árnyékomban: de hogyha nem, jőjjön tűz ki a galagonyabokorból, és égesse meg a Libanonnak cédrusait. ¹⁶Hát ti is most igazán és becsületesen cselekedtetek-e, hogy Abiméleket tettétek királylyá, és jól cselekedtetek-e Jerubbaállal és házanépével, és úgy bántatok-e vele, a mint megérdemelte? ¹⁷Mert érettetek harczolt atyám, és még életével is semmit nem gondolván, mentett meg titeket a Midiánnak kezéből. ¹⁸Ti pedig most felkeltetek az én atyámnak háza ellen, és megöltétek gyermekeit, hetven férfiút egy kövön, és királylyá választottátok Sikem férfiai felett Abiméleket, az ő szolgálójának fiát, mert atyátokfia! ¹⁹Ha igazán és becsületesen cselekedtetek Jerubbaállal és az ő házával a mai napon, örüljete Abiméleknek, és örüljön ő is néktek; ²⁰De hogyha nem, jőjjön tűz ki Abimélekből, és emészsze meg Sikem férfiai és Milló házát, és származzék tűz Sikem férfiaiból és Milló házából, és emészsze meg Abiméleket! ²¹És elfutott Jóthám, és elmenekült, és elment Beérbe az ő atyjafia, Abimélek elől, és ott telepedett meg. ²²Mikor pedig uralkodék Abimélek Izráel felett három esztendeig: ²³Egy gonosz lelket bocsátott Isten Abimélek és Sikem férfiai közé, és pártot ütöttek Sikem férfiai Abimélek ellen. ²⁴Hogy eljőjjön a Jerubbaál hetven fián elkövetett kegyetlenség büntetése, és szálljon az ő vérök Abimélekre, testvérökre, a ki megölte őket, és Sikem férfaira, a kik az ő kezeit megerősítették, hogy megölje az ő atyjafiai. ²⁵És lest vetének néki a Sikem férfiai a hegyeknek tetején, és kiraboltak mindenkit, a ki elment mellettök az úton, mely dolgot megmondák Abiméleknek. ²⁶És eljött Gaál, Ebed fia és az ő atyjafiai, és bementek Sikembe, és bízának ő hozzá Sikem férfiai. ²⁷Annyira, hogy kimenvén a mezőre, leszüretelték szőlőiket, mindjárt ki is taposták, és örömmünepet ültek, és bementek az ő istenöknek házába, és ettek és ittak, és szidalmazták Abiméleket. ²⁸És monda Gaál, Ebed fia: Kicsoda Abimélek és kicsoda Sekem, hogy szolgáljunk néki? Nem Jerubbaál fia-e ő, és nem Zebul-e az ő kormányzója? Ti szolgáljátok Hámornak, Sekem atyjának férfiai; de miért szolgálunk mi? ²⁹Csak volna az én kezemben e nép, majd elűzném Abiméleket. És monda Abiméleknek: Öregbítsd meg seregedet, és jőjj ki! ³⁰Mikor pedig meghallotta Zebul, a városnak kormányzója, Gaálnak, az Ebed fiának beszédit, nagy haragra gyulladt, ³¹És követeket küldött Abimélekhez Thormába, ezt izenvén: Ímé Gaál, az Ebed fia és az ő testvérei Sikembe jöttek, és fellázítják a várost te ellened. ³²Most azért készülj fel éjszaka, te és a te néped, mely veled van, és állj lesbe a mezőn. ³³És reggel, napfelköltekor korán kelj fel, és törj a városra, és mikor ő és az ő népe kivonul ellened: cselekedjél vele a szerint, a mint akarod. ³⁴És felkelt Abimélek és az egész nép, a mely vele volt, éjszaka, és lesbe állottak Sikem ellen négy csapatban. ³⁵És kijött Gaál, az Ebed fia és megállott a város kapujának nyílásában. És felkelt Abimélek is, meg a nép is, mely vele volt, a lesből. ³⁶És a mint meglátta Gaál a csapatot, monda Zebulnak: Ímé nép jó alá a hegyeknek tetejéről. Zebul pedig monda néki: A hegyek árnyékát nézed férfiakkak. ³⁷De Gaál csak folytatta beszédét, és monda: Ímé egy másik csapat meg az ország közepéből jó alá; a harmadik csapat pedig a jós-tölgyfa útján jó. ³⁸Ekkor monda néki Zebul: Hol van most szád, melylyel mondád: Kicsoda Abimélek, hogy szolgáljunk néki? Nem ez a nép-e az, a melyet kibérbítettél? No, most vonulj ki ellene, és harczolj vele. ³⁹És kivonult Gaál Sikem polgárainak élén, és megütközött Abimélekkel. ⁴⁰De Abimélek megfutamította, úgy hogy elmenekült előle, és sok sebesült elesett a kapu bejáratáig. ⁴¹Abimélek pedig Arumában maradt, és Zebul elűzte Gaált és atyjafiai, hogy ne lakjanak Sikemben. ⁴²És lőn, hogy másnap kiméne a nép a mezőre, és megmondák Abiméleknek. ⁴³És az vette az ő népét, és három csapatra osztotta el, és lesbe állott a mezőn; és látta, hogy ímé a nép jó ki a városból. Rájok támadt, és megverte őket. ⁴⁴És Abimélek és az a csapat, a mely vele volt, megtámadta és megszállotta a város kapuját; a másik két csapat pedig megtámadta mind a mezőn levőket, és megverte őket. ⁴⁵És Abimélek egész nap vívta a várost, mígnem bevette a várost, és a népet, mely benne volt, leölte: a várost pedig lerombolta, és behinté azt sóval. 5Móz. 29,23. Sof. 2,9. Jer. 17,6. ⁴⁶Mikor pedig ezt meghallották Sikem tornyának minden férfiai, az El-Berith isten házában várába mentek. ⁴⁷És mikor Abiméleknek elmondották, hogy Sikem tornyának minden férfiai ott gyűltek össze: ⁴⁸Felment Abimélek a Sálmon hegyére, ő és az

egész nép, mely vele volt, és fejszét vett kezébe, és faágakat vágott le, és azokat felszedte, és vállára rakta, és monda a népnek, a mely vele volt: A mit láttatok, hogy cselekedtem, ti is azt tegyétek gyorsan, mint én. ⁴⁹Erre az egész népből kiki vágott magának ágakat, és követték Abiméleket, és lerakták a fát a vár körül, és tűzzel rájuk gyújtották a várat, úgy hogy meghaltak a Sikem tornyának minden férfiai, közel ezer férfi és asszony. ⁵⁰Abimélek pedig elment Thébesbe, és táborba szállott Thébes ellen, és bevette azt. ⁵¹De egy erős torony volt a város közepén, és oda menekült minden férfi és asszony, és a városnak minden lakosa; ezt magukra zárták, és a toronynak padlására mentek fel. ⁵²És Abimélek oda ment a toronyig, és ostrom alá vette azt, és egészen a torony ajtajáig közeledett, hogy azt tűzzel égesse fel. ⁵³Akkor egy asszony egy malomkődarabot gördített le Abimélek fejére, és bezúzta koponyáját. **2Sám. 11,21.** ⁵⁴Ki mindjárt oda hívta fegyverhordozó apródját, és monda néki: Vond ki kardodat, és ölj meg engem, hogy ne mondják felőlem: Asszony ölte meg őt! És keresztűlsúrta őt az apród, és meghalt. ⁵⁵Mikor pedig az Izráel férfiai látták, hogy Abimélek meghalt, kiki visszatért a maga helyére. ⁵⁶Igy fizetett meg Isten Abiméleknek azért a gonoszságért, melyet atyja ellen elkövetett, hogy megölte hetven testvérét. ⁵⁷És a Sikem férfiainak fejére is visszahárított Isten minden rosszat, és reájuk szállott Jóthámnak, a Jerubbaál fiának átka.

Bír 10

1 Támada pedig Abimélek után az Izráel megszabadítására **Thóla**, Puának, a Dodó fiának fia, Issakhár nemzetségéből való, a ki Sámirban lakott, az Efraim hegységben. 2 És bíraskodék Izráelben huszonhárom esztendeig, és meghala, és eltemetteté Sámirban. 3 Ő utána következett Jáir, a gileádbeli, és ítélé Izráelt huszonkét esztendeig. **4Móz. 32,41. Józs. 17,1.** 4 Ennek **harmincz fia volt, kik harmincz számarcsikón nyargaltak, és volt nékik harmincz városuk**, melyeket mind e mai napig Jáir faluinak neveznek, melyek Gileád földén vannak. 5 És meghalt Jáir, és eltemetteté Kámonban. 6 **De az Izráel fiai újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt**, mert szolgáltak a Baáloknak és Astarótnak, és Szíria isteneinek, és Sidon isteneinek, és Moáb isteneinek, és az Ammon fiai isteneinek, és a Filiszteusok isteneinek, és elhagyták az Urat, és nem szolgáltak néki. 7 **Felgerjedett azért az Úrnak haragja Izráel ellen, és adá őket a Filiszteusoknak és az Ammon fiainak kezökbe.** 8 És ezek szorongatták és nyomorgatták az Izráel fiait attól az évtől fogva tizenhatsz esztendőn keresztül, Izráelnek minden fiait a kik a Jordánon túl valának az Emoreusoknak földén, mely Gileádban van. 9 És átkeltek az Ammon fiai a Jordánon, hogy hadakozzanak Júda és Benjámin ellen és az Efraim háza ellen, és felette igen szorongattaték az Izráel. 10 Akkor az Úrhoz kiáltottak az Izráel fiai, mondván: **Vétkeztünk te ellened, mert elhagytuk a mi Istenünket, és szolgáltunk a Baáloknak.** 11 Az Úr pedig monda az Izráel fiainak: Nemde én szabadítottalak-é meg benneteket az Egyiptombeliektől, az Emoreusoktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól, 12 És a Sidonbeliektől, az Amálekítáktól és a Maonitáktól, mikor titeket szorongattak, és ti én hozzám kiáltottatok, megszabadítottalak titeket az ő kezökből? **1Sám. 23,25. 2Krón. 26,7.** 13 És ti mégis elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok; annakokáért többé nem szabadítalak meg titeket ezután. 14 Menjetek és kiáltsatok azokhoz az istenekhez, a kiket választottatok, szabadítsanak meg azok benneteket a ti nyomorúságtoknak idején. 15 Felelének pedig az Izráel fiai az Úrnak: Vétkeztünk, cselekedjél úgy velünk, a mint jónak látszik a te szemeid előtt, csak most az egyszer szabadíts még meg, kérünk! 16 És elvetették maguktól az idegen isteneket, és szolgáltak az Úrnak. **És megesett az ő szíve az Izráel nyomorúságán.** 17 És összegyülekeztek az Ammon fiai, és táborba szállottak Gileádban, és összegyültek az Izráel fiai is, és Mispában táboroztak. 18 És Gileád népe és fejedelmei egyik a másikatól kérdezték: **Ki az a férfiú, a ki megkezdi a harczot az Ammon fiai ellen? Legyen az feje Gileád összes lakóinak!**

Bír 11

1 A Gileádból való Jefte pedig nagy hős volt, és egy parázna asszonynak volt a fia, s Jeftét Gileád nemzette. [Zsid. 11,32. 33.](#) **2** De mikor Gileádnak a felesége is szült néki fiakat, és megnőttek az ő feleségének fiai: akkor elűzték Jeftét és azt mondták néki: Nem fogsz örökösödni atyáknak házában, mert más asszonynak vagy a fia. [1Móz. 21,10.](#) **3** És elfutott Jefte az ő atyjafiai elől, és Tób földén telepedett meg, és henyélő emberek gyűltek össze Jefte körül, és együtt portyáztak. [2Sám. 10,6. 8.](#) **4** És történt napok múlva, hogy az Ammon fiai harczba keveredtek Izráellel. **5** És lőn, hogy a mint harczolni kezdtek az Ammon fiai Izráellel, Gileád vénei elmentek, hogy visszahozzák Jeftét a Tób földéről. **6** És mondanak Jeftének: **Jer el, és légy nekünk fejedelmünk, és harczoljunk az Ammon fiai ellen.** **7** Jefte pedig monda Gileád véneinek: **Avagy nem ti vagytok-é, a kik engem meggyűlöltek, és kiűztetek atyámnak házából? És miért jöttetek most hozzám a ti nyomorúságtoknak idején?** **8** És mondanak Gileád vénei Jeftének: Azért fordultunk most hozzád, hogy jöjj el velünk, és hadakozzál az Ammon fiai ellen, és légy mi nekünk fejünk, és Gileád minden lakosinak. **9** És monda Jefte Gileád véneinek:

JEFTE NARRATÍVÁJA GILEÁD VÉNEINEK

Ha visszavisztek engem, hogy hadakozzam az Ammon fiai ellen, és kezembe adja őket az Úr: igazán fejetekké leszek? 10 Akkor mondanak Gileád vénei Jeftének: *Az Úr a tanúnk, ha a te beszéded szerint nem cselekeszünk!*

11 És elment Jefte Gileád véneivel, és **a nép a maga fejévé és fejedelmévé tette őt. És megmondá Jefte minden beszédit az Úr előtt Mispában.** **12** És követeket küldött Jefte az Ammon fiainak királyához, ezt izenvén: Mi dolgom van nekem veled, hogy hozzám jöttél, hogy hadakozzál az én földem ellen? **13** És monda az Ammon fiainak királya Jefte követeinek: Mert elvette Izráel az én földemet, mikor Égyiptomból feljött, az Arnontól fogva Jabbókig és a Jordánig, most te add azokat vissza békességgel. [4Móz. 21,24. 5Móz. 2,19.](#) **14** Ismét küldte pedig Jefte követeket az Ammon fiainak királyához; **15** És monda néki: Ezt izeni Jefte: Nem vette el Izráel sem a Moáb földét, sem az Ammon fiainak földét; **16** Mert mikor kijött Égyiptomból, a pusztában bolyongott Izráel egész a Veres tengerig, és mikor Kádesbe ért, **17** Követeket küldött Izráel Edom királyához, mondván: Hadd menjek át, kérlek, országodon; de Edom királya nem hallgatta meg. Majd Moáb királyához is küldött; de ez sem engedé, és így Izráel ott maradt Kádesben. [4Móz. 20,14-21.](#) **18** És mikor tovább vándorolt a pusztában, megkerülte Edom földét és Moáb földét, és napkelet felől érkezett a Moáb földéhez, és ott táborozott túl az Arnonon; de Moáb határába nem ment be, mert az Arnon Moáb határa. [4Móz. 21,4. 13.](#) **19** Ekkor követeket küldött Izráel Szihonhoz, az Emoreusok királyához, Hesbon királyához, és monda néki Izráel: Hadd menjek át, kérlek, országodon az én helyemre. [4Móz. 21,21. 5Móz. 2,26.](#) **20** De Szihon nem hitt Izráelnek, hogy átvonul az ő határán, hanem összegyűjtötte Szihon az ő egész népét, és táborba szállott Jahásban, és harczolt az Izráel ellen. **21** Az Úr, az Izráel Istene pedig Szihont és egész népét Izráel kezébe adta, és megverték őket, és elfoglalta Izráel az Emoreusoknak, ama föld lakóinak, egész országát. **22** És birtokába vette az Emoreusok egész határát, az Arnontól fogva Jabbókig, és a pusztától a Jordánig. **23** És mikor az Úr, az Izráel Istene maga üzte ki az Emoreusokat az ő népe, az Izráel elől, most te akarnád ezt elfoglalni? **24** Hát nem úgy van-é, hogy a mit bírnod adott néked Kámos, a te istened, azt bírod? Mi meg mindazoknak örökségét bírjuk, a kiket az Úr, a mi Istenünk üzött ki mi előlünk. [4Móz. 21,29.](#) **25** És most vajjon mennyivel vagy te különb Báláknál, Czippor fiánál, Moáb királyánál? Avagy versengett-é ez az Izráellel, és hadakozott-é valaha ellenük? [4Móz. 22,2. 3.](#) **26** Míg Izráel Hesbonban és annak mezővárosaiban, Aroerben és ennek mezővárosaiban és az Arnon mellett való összes városokban háromszáz esztendőn át lakott: miért nem foglaltátok el abban az időben? **27** Én nem vétettem te ellened, hanem te cselekszel velem gonoszt, hogy harczolsz ellenem. **Az Úr, a bíró, tegyen ma ítéletet az Izráel**

és az Ammon fiai között. 28 De az Ammon fiainak királya nem hallgatott Jefte szavaira, a melyeket izent néki. 29 Jeftén pedig lőn az Úrnak lelke, és általméne Gileádon és Manassén, és általméne Gileád Mispén, és Gileád Mispéből felvonult az Ammon fiai ellen. **30 És fogadást tőn Jefte az Úrnak, és monda: Ha mindenestől kezembe adod az Ammon fiait: 31 Akkor valami kijövendő az én házamnak ajtaján előmbe, mikor békével visszatérek az Ammon fiaitól, legyen az Úré, és megáldozom azt egészen égőáldozatul.** 32 És kivonult Jefte az Ammon fiai ellen, hogy hadakozzék velők, és kezébe adá néki azokat az Úr. 33 És veré őket Aroertől fogva mindaddig, míg mennél Minnithbe, húsz városon át, és egész Abel-Keraminig nagy vérontással, és az Ammon fiai megaláztattak az Izráel fiai előtt. 34 Mikor pedig méne Jefte Mispába az ő házához: **ímé az ő leánya jött ki eleibe dobokkal és tánczó sereggel; ez volt az ő egyetlenegyje, mert nem volt néki kívülötte sem fia, sem leánya.** 35 És mikor meglátta őt, megszaggatá ruháit, és monda: Óh leányom, de megszomorítottál és megháborítottál engem! Mert én fogadást tettem az Úrnak, és nem vonhatom vissza. 3Móz. 27,28. 36 Az pedig monda néki: Atyám, ha fogadást tettél az Úrnak, úgy cselekedjél velem, a mint fogadtad, miután az Úr megadta az ellenségiden: az Ammon fiain való bosszút. 37 És monda az ő atyjának: Csak azt az egyet tedd meg nekem; ereszs el engem két hónapra, hadd menjek el és vonulhassak félre a hegyekre, hogy sírjak szüzességemen leánybarátaimmal. 38 És ő monda: Menj el. És elbocsátá őt két hónapra. Az pedig elment és az ő leánybarátai, és siratta az ő szüzességét a hegyeken. **39 És a két hónap elteltével visszatért atyjához, és betöltötte az ő felőle való fogadást, a melyet tett, és ő soha nem ismert férfit.** És szokássá lett Izráelben, 40 Hogy esztendőnként elmentek az Izráel leányai, hogy dicsőítsék a gileádbeli Jefte leányát esztendőnként négy napon át.

Bír 12

1 Összegyülének pedig az Efraim férfiai, és általmenének északra, és mondának Jeftének: Miért szállottál harczba az Ammon fiaival, és miért nem hívtál minket is, hogy menjünk veled? Most azért a te házatod megégetjük te veled együtt tűzzel. 2 És monda Jefte nekik: Nagy háborúságunk volt, nekem és az én népemnek, az Ammon fiaival: és hívtalak titeket; de ti nem szabadítottatok meg engem az ő kezökből. **3 És a mikor láttam, hogy ti nem akartok segíteni, koczkára vetém saját életemet, és általmenék az Ammon fiai ellen, az Úr pedig kezembe adta őket. És most miért jöttetek fel hozzám, hogy hadakozzatok én ellenem?** 4 És ekkor egybegyűjté Jefte Gileádnak minden férfait, és megtámadta Efraimot, és megverték Gileád férfiai Efraimot, mert azt mondták: Efraim szökevényei vagytok ti, kik Gileádban, Efraim és Manassé között laktok. 5 És elfoglalák a Gileádbeliek Efraim előtt a Jordán réveit, és lőn, hogy mikor az Efraim közül való menekülők azt mondják vala: Hadd menjek által: azt kérdezték tőlük a gileádbeli férfiak Efraimbeli vagy-é? És ha az azt mondotta: nem! 6 Akkor azt mondák néki: Mondd: **Sibboleth!** És ha Szibbolethet mondott, mert nem tudta úgy kimondani, akkor megfogták őt és megölték a Jordán réveinél, és elesett ott abban az időben az Efraimbeliek közül negyvenkétezer. Mát. 26,73. 7 Ítéle pedig Jefte Izráelt hat esztendeig, és meghalt Jefte, a Gileádbeli, és eltemetteték Gileád egyik városában. 8 És ítéle ő utána az Izráelt Ibsán, ki Bethlehemből való volt. 9 Ennek harmincz fia volt és harmincz leányt házasított ki, és harmincz leányt hozott be kívül az ő fiainak, és ítéle Izráelt hét esztendeig. 10 És meghala Ibsán, és eltemetteték Bethlehemben. 11 És bíraskodék ő utána Élon Izráelben, ki a Zebulon nemzetségéből való volt, és ítéle Izráelt tíz esztendeig. 12 És meghalt Élon, a Zebulonbeli, és eltemetteték Ajalonban, Zebulon földén. 13 Ő utána pedig Abdon bíraskodott Izráelben, a Pireathonita Hillel fia. 14 Ennek negyven fia és harmincz unokája volt, kik hetven számarcsikón nyargaltak, és ítélte Izráelt nyolcz esztendeig. 15 És meghalt Abdon, a Pireathonita Hillel fia, és eltemetteték Pireathonban, Efraim földén, az Amálekíták hegységén.

Bír 13

SÁMSON

1 Az Izráel fiai pedig újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt, azért az Úr őket a Filiszteusoknak kezébe adá negyven esztendeig. 2 És élt ebben az időben egy férfiú Czórából, a Dán nemzetségéből való, **névszerint Manoah, kinek felesége magtalan volt, és nem szült.** 3 És megjelent az Úrnak anygala az asszonynak, és monda néki: **Ímé most magtalan vagy, és nem szültél; de terhes leszesz, és fiat szülsz.** 1Móz. 17,17. 19. 25,21. 1Sám. 1,2-5. 19. Luk. 1,5. 13,17. 4 Azért most megójjad magad, és ne igyál se bort, se más részegítő italt, és ne egyél semmi tisztátalant. 4Móz. 6,2. 3. 3Móz. 11,43. 5 Mert íme terhes leszesz, és fiat szülsz, és beretva ne érintse annak fejét, mert Istennek szenteltetett lesz az a gyermek anyjának méhétől fogva, és ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a Filiszteusok kezéből. 4Móz. 6,5. 1Sám. 1,11. 6 És elment az asszony, és elbeszélte ezt férjének, mondván: Istennek egy embere jöve hozzám, kinek tekintete olyan volt, mint az Isten angyalának tekintete, igen rettenetes, úgy hogy meg sem mertem kérdezni, hogy honnan való, és ő sem mondotta meg nékem a nevét. 7 És monda nékem: **Íme terhes leszesz, és fiat fogsz szülni; azért most se bort, se más részegítő italt ne igyál, és semmi tisztátalant ne egyél, mert Istennek szentelt lesz az a gyermek, anyja méhétől fogva halála napjáig.** 8 Manoah pedig az Úrhoz könyörgött, és monda: ***Kérlek, Uram! az Istennek amaz embere, a kit küldöttél volt, hadd jöjjön el ismét hozzánk, és tanítson meg minket, hogy mit cselekedjünk a születendő gyermekkel.***

IZSÁK – SÁMUEL- SÁMSON KÉSŐN SZÜLETETT GYERMEK

9 És meghallgatá az Isten Manoah kérését, mert az Istennek anygala megint eljött az asszonyhoz, mikor az a mezőn ült, és az ő férje Manoah nem volt vele. 10 Akkor az asszony elsietett, és elfutott, és elbeszélé férjének, és monda néki: **Ímé megjelent nékem az a férfiú, a ki a multkor hozzám jött.** 11 És felkelt, és elment Manoah az ő felesége után, és mikor odaért ahhoz a férfiúhoz, monda néki: **Te vagy-e az a férfiú, a ki ez asszonynyal beszéltél?** És monda: Én vagyok. 12 És monda Manoah: Ha beteljesedik ígéreted, miként bánjunk a gyermekkel, és mit cselekedjék ő? 13 Az Úrnak anygala pedig monda Manoáhnak: Mindentől, a mit csak mondtam az asszonynak, őrizkedjék. 14 **Mindabból, a mi csak a bor termő szőlőből származik, ne egyék, és bort és más részegítő italt ne igyék, és semmi tisztátalant ne egyék.** Mindazt, a mit parancsoltam néki, tartsa meg. 15 És monda Manoah **az Úr angyalának:** Kérlek, hadd tartóztassunk meg téged, hogy készítsünk néked egy kecskegödölyét. 16 De az Úrnak anygala így szólt Manoáhhhoz: Ha megmarasztasz is, nem eszem kenyeredből, és ha áldozatot készítesz, az Úrnak áldozd azt. Mert Manoah nem tudta, hogy az Úrnak anygala vala. 17 És monda Manoah az Úr angyalának: Kicsoda a te neved, hogy ha majd beteljesedik a te beszéded, tisztességgel illethessünk téged. 18 És monda néki az Úrnak anygala: Miért kérdezősködöl nevem után, a mely olyan csodálatos? 19 Mikor aztán Manoah a kecskegödölyét és ételáldozatot vette, és megáldozá azt egy sziklán az Úrnak: csodadolgot cselekedék Manoáhnak és feleségének szeme láttára: **20 Tudniillik, mikor a láng felcsapott az oltárról az ég felé, az oltár lángjában felszállott az Úrnak anygala.** Mikor pedig ezt meglátták Manoah és az ő felesége, arcczal a földre borultak. 21 És többé nem jelent meg az Úrnak anygala Manoáhnak és feleségének. Ekkor tudta meg Manoah, hogy az Úrnak anygala volt az. 22 És monda Manoah az ő feleségének: **Meghalván meghalunk, mert az Istent láttuk.** 2Móz. 33,20. 5Móz. 5,26. 23 Akkor monda néki az ő felesége: Ha meg akart volna ölni az Úr minket, nem fogadta volna el kezünkől az egészen égőáldozatot és az ételáldozatot, és nem mutatta volna nekünk mindezeket, sem pedig nem hallatott volna velünk ilyeneket. 24 És szült az asszony fiat, és nevezé annak nevét Sámsonnak, és **felnevekedék a gyermek, és megáldá őt az Úr.** Zsid. 11,32. 25 És kezdé az Úrnak lelke őt indítani a Dán táborában, Czóra és Estháol között.

Bír 14

1 És lement Sámson Timnátba, és meglátott egy nőt Timnátban a Filiszteusok lányai közül. 2 És mikor haza ment, elbeszélte ezt atyjának és anyjának, és monda: Egy nőt láttam Timnátban a Filiszteusok leányai között, most azért vegyétek őt nékem feleségül. 3 És monda néki az ő atyja és anyja: **Hát nincsen a te atyádfiainak és az én egész népemnek leányai között nő, hogy te elmégy, hogy feleséget végy a körülméletlen Filiszteusok közül?**

ÉZSAU IS IDEGEN LÁNYT VETT FELESÉGÜL

És monda Sámson az ő atyjának: Őt vegyed nékem, mert csak ő kedves az én szemeim előtt. 4 Az ő atyja és anyja pedig nem tudják vala, hogy ez az Úrtól van, hogy ő alkalmatosságot keres a Filiszteusok ellen, mert abban az időben a Filiszteusok uralkodtak Izráel felett. 5 És lement Sámson az ő atyjával és anyjával Timnátba, és mikor Timnátnak szőlőhegyéhez értek, íme egy oroszláncöllyök jött ordítva elébe. 6 És felindítá őt az Úrnak lelke, és úgy kettészakasztá azt, mint a hogyan kettészakasztatik a gödölye; pedig semmi sem volt kezében. De atyjának és anyjának nem mondta el, a mit cselekedett. 7 És mikor leérkezett, beszélt a nővel, a ki kedves volt Sámson szemei előtt. 8 Mikor pedig egynéhány nappal azután visszatért, hogy őt hazavigye, lekerült, hogy megnézzé az oroszlánnak holttestét: hát íme egy raj méh volt az oroszlánnak tetemében, és méz. 9 És kiszedte azt markaiba, és a mint ment-mendegélt, eszegetett belőle, és mikor hazaért atyjához és anyjához, adott abból nekik is, és azok is ettek; de nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán holtteteméből vette ki a mézet. 10 És azután lement az ő atyja ahhoz a nőhöz, és Sámson lakodalmat tartott ott, mert úgy szoktak cselekedni az ifjak. 11 Mikor pedig meglátták őt a Filiszteusok, harmincz társat adtak mellé, hogy legyenek ő vele. 12 És monda nekik Sámson: Hadd vessek előtökbe egy találós mesét, ha azt megfejtitek nékem a lakodalom hét napja alatt és kitaláljátok; adok néktek harmincz inget és harmincz öltöző ruhát; 13 De ha nem tudjátok megfejtetni, ti adtok nékem harmincz inget és harmincz öltöző ruhát. Azok pedig mondanak néki: **Add elő találós mesédet, hadd halljuk.** 14 Ő pedig monda nekik: **Az evőből éték jött ki S az erősből édes jött ki.** De nem tudták a találós mesét megfejtetni három egész napon át. 15 Lőn annakokáért heted napon, mondanak Sámson feleségének: Vedd reá férjedet, hogy fejtse meg nekünk a találós mesét, hogy valamiképen meg ne égessünk téged és a te atyádnak házáat tűzzel; vagy azért hívtatok ide minket, hogy koldussá tegyetek bennünket, vagy nem? 16 És sírt a Sámson felesége ő előtt, és monda: Bizony te gyűlölsz engem, és nem szeretsz. Egy találós mesét vetettél az én népem fiai elé és nékem sem fejtetted meg. Ő pedig monda néki: Íme még atyámnak és anyámnak sem mondtam meg, hát néked mondanám meg? 17 Az pedig hét napon át sírdogált előtte, a meddig a lakodalom tartott. Végre a hetedik napon megmondá néki, mert folyvást zaklatta őt. Ő pedig aztán megfejté a találós mesét népe fiainak. 18 És mondanak néki a város férfiai a hetedik napon, mielőtt még a nap lement volna: Mi édesebb, mint a méz, És mi erősebb, mint az oroszlán? Ki monda nekik: **Ha nem az én üszömön szántottatok volna, Mesém soha ki nem találtátok volna.** 19 Ekkor felindítá őt az Úrnak lelke, és elment Askelonba, és megölt közülök harmincz férfiút, és elvette ruhájukat és azoknak adta ez öltöző ruhákat, a kik a találós mesét megoldották. És felgerjedett haragjában elment az ő atyjának házához. **20 A Sámson felesége pedig férjhez ment az ő egyik társához, a kit társaságába vett vala.**

Bír 15

SÁMSON FOLYT.

1 Lőn pedig néhány nap múlva, a búzaaratásnak idejében, meglátogatta Sámson az ő feleségét, egy kecszegödölyét vivén néki, és monda: Bemegyek az én feleségemhez a hálózba. De nem hagyá őt bemenni az ő atyja. 2 És monda annak atyja: Azt gondoltam, hogy gyűlölve gyűlölöd őt, azért odaadtam őt a te társadnak; **de hát vajjon húga nem szebb-é nálánál? Legyen ő helyette most az a tied.** 3 És monda néki Sámson: Teljesen igazam lesz most a

Filiszteusokkal szemben, ha kárt okozok nékik. 4 És elment Sámson, és összefogdosott háromszáz rókát, és csóvákat vevén, a rókák farkait egymáshoz kötözé, és egy-egy csóvát tett minden két rókának farka közé. 5 És meggyújtá tűzzel a csóvákat, és beeresztette azokat a Filiszteusok gabonájába, és felgyújtá a gabonakalangyákat, az álló vetéseket, a szőlőket és az olajfaerdőket. 6 Akkor mondának a Filiszteusok: Ki cselekedte ezt? És mondák: Sámson, Thimneus veje, mert elvette tőle az ő feleségét, és adta azt az ő társának. Felmenének annakokáért a Filiszteusok, és megégeték az asszonyt és annak atyját tűzzel. 7 Sámson pedig monda nékik: Bátor ezt cselekedtétek, mégis addig nem nyugszom meg, míg bosszúmat ki nem töltöm rajtatok. 8 És megverte őket keményen válluktól tomporukig, és lement és lakott Ethamban, a sziklabarlangban. 9 A Filiszteusok pedig felmentek, és megszállották Júdát, és Lehiben telepedtek le. 10 Akkor mondának a Júda férfiai: Miért jöttetek fel ellenünk? Azok pedig mondának: Sámson megkötözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, mint ő cselekedett mi velünk. 11 Ekkor háromezer ember ment le Júdából Ethamba, a sziklabarlanghoz, és monda Sámsonnak: Nem tudod-e, hogy a Filiszteusok uralkodnak mi rajtunk? Miért cselekedted ezt velünk? Ő pedig monda nékik: **A miképen cselekedtek ők velem, én is úgy cselekedtem velök.** 12 És mondának néki: Azért jöttünk le, hogy megkötözzünk, és hogy a Filiszteusok kezébe adjunk téged. Sámson pedig monda nékik: Esküdjetek meg nekem, hogy ti nem rohantok reám. 13 És azok felelének néki, mondván: Nem! csak megkötöztünk megkötözzünk, és kezökbe adunk; de nem ölünk meg téged. Azután megkötözték őt két új kötéllel, és fellevezték őt a kőszikláról. 14 És mikor Lehi felé közeledett, és a Filiszteusok már ujjongtak elébe: **felindítá őt az Úrnak lelke, és olyanok lettek a karján levő kötelek, mint a lenszálak, melyeket megperzsel a tűz és lemállottak a kötések kezeiről.** 15 És egy nyers számárállcsontot találta, és kinyújtván kezét, felvevé azt, és agyonvert vele ezer embert. 16 És monda Sámson: **Szamár állcsontjával seregeket seregre, Szamár állcsontjával ezer férfit vertem le.** 17 És mikor ezt elmondotta, elvetette kezéből az állcsontot, és elnevezé azt a helyet Ramath-Lehinek. 18 Azután megszomjúhozék felette igen és felkiáltott az Úrhoz, és monda: Te adtad szolgád kezébe ezt a nagy győzelmet, és most szomjan kell meghalnom, és a körülmételetlenek kezébe jutnom. 19 Akkor meghasítá Isten a zápfogat, mely az állcsontban volt, és víz fakadt ki abból. Ő pedig ivott, ereje megtért, és megéledett. Azért neveztetik a segítségül hívás forrásának, e hely Lehiben van mind e mai napig 20 És ítéle Sámson Izráelt a Filiszteusok idejében húsz esztendeig.

Bír 16

1 És elment Sámson Gázába, és meglátott ott egy parázna asszonyt, és bement hozzá. 2 A gázabelieknek pedig mikor megmondották, mondván: Ide jött Sámson! körülvevék őt, és leselkedének ő utána egész éjszakán át a város kapujában, és hallgatóztak egész éjjel, és azt mondták: Reggel, ha világos lesz, megöljük őt. 3 És aluvék Sámson éjfélig. **Éjfélkor pedig felkelt, és megfogván a város kapujának szárnyait, a kapufélfákkal és a závárokkal együtt kiszakította azokat, és vállaira vette, és felvitte a hegy tetejére, mely Hebronnal szemben fekszik.** 4 És történt azután, hogy megszeretett egy asszonyt a Sórek völgyében, a kinek neve Delila volt. 5 És felmenének ő hozzá a Filiszteusok fejedelmei, és mondának néki: **Kérdezd ki őt és tudd meg, miben áll az ő nagy ereje, és miképen vehetünk rajta erőt, hogy megkötözzük és megkínózzuk őt,** és mi mindenikünk adunk néked ezerszáz ezüst siklust. 6 És monda Delila Sámsonnak: Mondd meg nekem, miben van a te nagy erőd és mivel kellene téged megkötni, hogy megkínózhassanak téged. 7 És felele néki Sámson: Ha megkötöznek hét nyers gúzszal, melyek még meg nem száradtak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember. 8 Akkor hoztak néki a Filiszteusok fejedelmei hét nyers gúzszt, a mely még nem volt száraz, és megkötözé őt azzal. 9 A lesben állók pedig ott vártak annál a hálókamarában. És monda néki: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! És elszakasztá a gúzsokat, miképen elszakad a csepűfonal, ha tűz éri, – és ki nem tudódék, miben volt az ő ereje. 10 És monda Delila

Sámsonnak: Ímé rászedtél, és hazugságot szóltál nékem, most **mondd meg igazán, hogy mivel lehet téged megkötözni?** 11 Ő pedig monda néki: Ha erősen megkötöznek új kötelekkel, melyekkel még semmi dolgot nem végeztek, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember. 12 És vett Delila új köteleket, és megkötözte őt velük, és monda néki: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! (mert ott leselkedtek utána a hálókamarában). De ő letépte azokat karjairól, mint a fonalat. **13 És monda Delila Sámsonnak: Meddig fogsz még rászedni engem és hazudni nékem?** Mondd meg egyszer már, mivel kötöztethetel meg? – Ő pedig monda néki: **Ha összeszövöd az én fejemnek hét fonatékját a nyüstfonállal. 14 És szeggel megerősítvén a zugolyt, monda: Rajtad a Filiszteusok, Sámson!** Az pedig felébredvén álmából, kitepte a zugolyszeget és a nyüstfonalat. 15 Ekkor monda néki Delila: Milyen mondhatod: Szeretlek téged, ha szíved nincsen én velem? Immár három ízben szedtél rá engem, és nem mondtad meg, hogy miben van a te nagy erő? 16 Mikor aztán őt minden nap zaklatta szavaival, és gyötörte őt: **halálosan belefáradt a lelke,** 17 És kitárta előtte egész szívét, és monda néki: **Borotva nem volt soha az én fejemen, mert Istennek szentelt vagyok anyám méhétől fogva;** ha megnyíratatom, eltávozik tőlem az én erőm, és megerőtlenedem, és olyan leszek, mint akármely ember. 18 És mikor látta Delila, hogy kitárta volna előtte egész szívét, elküldött, és elhivatá a Filiszteusok fejedelmeit, és ezt ízené: Jöjjetek fel ez egyszer, mert ő kitárta nékem egész szívét. És felmentek ő hozzá a Filiszteusok fejedelmei, és a pénzt is felvitték kezökben. 19 És elaltatta őt az ő térdein, és előhívott egy férfiút, és lenyíratta az ő fejének hét fonatékát, és kezdé őt kínozni. És eltávozott tőle az ő ereje. 20 És monda: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! Mikor pedig az az ő álmából felserkent, monda: Kimegyek most is, mint egyébkor, és lerázom a köteleket; mert még nem tudta, hogy az Úr eltávozott ő tőle. **21 De a Filiszteusok megfogták őt, és kiszúrták szemeit, és leveztették őt Gázába,** és ott megkötözték két vaslánczczal, és örölnie kellett a fogházban. [2Kir. 25,7.](#) [2Móz. 11,5.](#) 22 De az ő fejének haja újra kezdett nőni, miután megnyíretett. 23 És mikor a Filiszteusok fejedelmei összegyűltek, hogy az ő istenüknek, Dágonnak nagy áldozatot áldozzanak, és hogy **örvendezzenek, mondának: Kezünkbe adta a mi istenünk Sámson, a mi ellenségünket.** [1Sám. 5,2.](#) 24 És mikor látta őt a nép, dicsérték az ő istenöket, mert – mondának – kezünkbe adta a mi istenünk a mi ellenségünket, földünk pusztítóját, és a ki sokakat megölt mi közülünk. 25 Lőn pedig, hogy **mikor megvidámult az ő szívök, mondának: Hívjátok Sámson, hadd játszék előttünk. És előhívák Sámson a fogházból, és játszék ő előttük,** és az oszlopok közé állították őt. 26 Sámson pedig monda a fiúnak, a ki őt kézenfogva vezette: Ereszsz el, hadd fogjam meg az oszlopokat, a melyeken a ház nyugszik, és hadd támaszkodjam hozzájuk. **27 A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak a Filiszteusok összes fejedelmei, és a tetőzetten közel háromezeren, férfiak és asszonyok, a Sámson játékanak nézői.** 28 Ekkor Sámson az Úrhoz kiáltott, és monda: Uram, Isten, emlékezzél meg, kérlek, én rólam, és erősíts meg engemet, csak még ez egyszer, óh Isten! hadd álljak egyszer bosszút a Filiszteusokon két szemem világáért! 29 És **átfogta Sámson a két középső oszlopot, melyeken a ház nyugodott, az egyiket jobb kezével, a másikat bal kezével, és hozzájuk támaszkodott.** 30 És monda Sámson: Hadd veszszen el én is a Filiszteusokkal! És nagy erővel megrándította az oszlopokat, és rászakadt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely abban volt, úgy hogy többet megölt halálával, mint a mennyit megölt életében. 31 És lementek az ő testvérei és atyjának egész háza, és elvivék őt, és hazatérvén, eltemették Czóra és Estháol között, atyjának, Manoahnak sírjába, minekutána húsz esztendeig ítélte az Izráelt.

Bír 17

1 Vala pedig egy férfiú Efraimnak hegyéről való, kinek neve **Míka** vala; 2 És monda az ő anyjának: Az az ezerszáz ezüst, mely tőled elvételtem, és a mely miatt te átkozódál, és füleimbe is mondtad, ímé az az ezüst én nálam van, én vettem el azt. És monda az ő anyja: Légy megáldva, fiam, az Úrtól! 3 És visszaadta az ezerszáz ezüst pénzt az ő anyjának. És monda az

ő anyja: Szentelve szentelem e pénzt az Úrnak az én kezeimből fiaimért, hogy egy faragott és öntött bálvány készíttessék abból, azért most visszaadom azt tenéked. 4 De ő megint visszaadá a pénzt anyjának, és **vón az ő anyja kétszáz ezüst pénzt, és odaadá azt az ötvösnek, és az készített abból egy faragott és öntött bálványt.** Ez azután a Míka házában volt. Ésa. 40,19. 5 És a férfiúnak, Míkának volt egy temploma, és készített efódot és terafimot, és felszentele az ő fiai közül egyet, és ez lőn néki papja. 5Móz. 13,12-17. 2Móz. 28,41. 6 Ebben az időben nem volt király Izráelben, hanem kiki azt cselekedte, a mit jónak látott. 7 **Vala pedig egy ifjú, Júdának Bethleheméből,** a Júda nemzetségéből való, ki Lévíta vala, és ott tartózkodott vala. 8 És elméne ez a férfiú Júdának Bethlehem városából, hogy ott tartózkodjék, a hol helyet talál. Így jött az Efraim hegyére, Míka házához, vándorlása közben. 9 És monda néki Míka: Honnan jössz? És monda: Lévíta vagyok Júdának Bethleheméből, és járok s kelek, hogy hol találnék helyet. 10 És monda néki Míka: **Maradj nálam, és légy nékem atyám és papom, és én adok néked esztendőnként tíz ezüst pénzt és egy öltöző ruhát és eledelt.** És a Lévíta beszegődött. 11 És tetszék a Lévitának, hogy megmaradjon annál a férfiúnál; és olyan lőn néki az az ifjú, mint egyik az ő fiai közül. 12 És felszentelte Míka a Lévitát; így lett papjává az ifjú, és maradt Míka házában. 13 És monda Míka: **Most tudom, hogy jól fog velem tenni az Úr, mert e Lévíta lett papom.**

Bír 18

1 Ebben az időben nem volt király Izráelben, és ezekben a napokban keresett a Dán nemzetsége magának örökséget, a hol lakjék, mert nem jutott néki mind ez ideig az Izráel törzsei között osztályrész. 2 És elküldöttek a Dán fiai az ő házoknépe közül öt férfiút, vitéz férfiakat a magok határaikból, Czórából és Estháolból, hogy kémleljék ki és nézzék meg jól a földet, és mondának nekik: Menjetek el, kémleljétek ki a földet. És elérkeztek az Efraim hegyéhez, a Míka házához, és ott megháltak. Józs. 19,41. 3 Mikor a Míka házában voltak, megismerték az ifjú Lévitának hangját, és hozzá mentek, és mondának néki: Ki hozott téged ide? Mit csinálsz itt, és mi járatban vagy? 4 Ő pedig monda nekik: Ezt meg ezt cselekedte velem Míka, és megfogadott engem, és papjává lettem. 5 És mondának néki: Kérdezd meg Istentől, hogy hadd tudjuk meg, ha szerencsés lesz-e a mi útunk, a melyen járunk? 6 És monda nekik a pap: Menjetek el békességgel; a ti útatok, a melyen jártok, az Úr előtt van. 7 És elment az öt férfiú, és Laisba jutott, és látták a népet, a mely benne volt, hogy minden félelem nélkül lakik, a Sidonbeliek szokása szerint él csendesen és bátorságosan, és nincs senki, a ki őket bántaná az országban, vagy úr volna felettök, és távol vannak a sidoniaktól, és nincs senkivel semmi dolguk. 8 És mikor visszatértek atyjokfiaihoz Czórába és Estháolba, és kérdezték tőlök az ő atyjokfiai: Mi jóval jártatok? 9 Mondának: Keljetek fel, és menjünk fel ellenök, mert láttuk a földet, hogy ímé igen jó, és ti veszteg ültök? ne legyetek restek a menetelre, hogy elmenjeteK elfoglalni azt a földet. 10 Ha elmentek, biztonságban élő néphez mentek, és a tartomány tágas; mert Isten kezetekbe adta azt a helyet, a hol semmiben sincs hiány, a mi csak a földön van. 11 És elment onnét a Dán nemzetségéből, Czórából és Estháolból, hatszáz férfiú hadiszerszámokkal felkészülten. 12 És felvonultak, és táborba szállottak Kirjáth-Jeárimban, Júdában. Ezért hívják azt a helyet Dán táborának mind e mai napig. És ez Kirjáth-Jeárim mögött fekszik. 13 És onnan felvonultak az Efraim hegyére, és Míka házába mentek. 14 És szólott az az öt férfiú, a ki elment kikémlelni Lais földét és monda atyjafiainak: Tudjátok-e, hogy ebben a házban efód és teráf, faragott és öntött bálvány van? Hát elgondolhatjátok, hogy mit cselekedjeteK. 15 És betértek oda, és az ifjú Lévitához mentek a Míka házába, és köszöntötték őt: Békességgel! 16 A hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiú pedig, kik a Dán fiai közül valók voltak, a kapu előtt állott. 17 És az az öt férfiú, a ki a föld kikémlelésére ment volt el, mikor felment és megérkezett oda, elvette a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt; a pap pedig ott állott a kapu előtt a hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiúval. 18 Mikor pedig ezek a Míka házához bementek és elvették a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt,

monda nékik a pap: Mit míveltek? **19 Azok pedig mondának néki: Hallgass, tedd kezed ajakadra, és jőjj el velünk, és légy nekünk atyánk és papunk. Melyik jobb, hogy egy ember házának légy papja, vagy hogy Izráelben egy nemzetségnek és háznépnek légy papja?** **20** És örvendett ezen a papnak szíve, és elvitte az efódot és a teráfot és a faragott képet, és velök a nép közé ment. **21** És megfordulván elvonultak, magok előtt küldve a gyermekeket, a barmokat és drágaságaikat. **22** Mikor pedig már messze jártak a Míka házatól, a férfiak, a kik a Míka házának szomszédságában laktak, összegyűltek, és utána mentek a Dán fiainak. **23** És utánok kiáltoztak a Dán fiainak. Azok pedig visszafordulván mondának Míkának: Mi bajod van, hogy így felsereglettél? **24** És monda: Isteneimet vettétek el, a melyeket készíttettem, és papomat, és elmentetek, hát mim van még egyebem? és mégis azt mondjátok nekem: mi bajom van? [1Móz. 31,30.](#) **25** És mondának néki a Dán fiai: Ne hallasd többé hangodat, hogy rátok ne rontsanak e felbőszített emberek, és te a magad életét és házadnépe életét el ne veszítsd! **26** És elmentek a Dán fiai a magok útján, és mikor Míka látta, hogy azok erősebbek nála, megfordult, és visszatért házához. **27** Ők pedig elvitték, a mit Míka készíttetett, és a papot, a ki nála volt, és Lais ellen mentek, a nyugodtan és biztonságban élő nép ellen, és leölték őket fegyvernek élivel, és a várost megégezték tűzzel. **28** És nem volt senki, a ki őket megszabadította volna, mert messze volt Sidontól, és semmi dolguk nem volt senkivel. Lais pedig a Béth-Rehob völgyében feküdt és itt építették meg a várost, és telepedtek meg benne. [2Sám. 10,6. 8.](#) **29** És elnevezték a város nevét Dánnak, atyjoknak Dánnak nevérol, a ki Izráelnek született volt. Bár először Lais volt a város neve. [Józs. 19,47. 1Móz. 30,6.](#) **30** És felállították magoknak a Dán fiai a faragott képet, és Jonathán, a Manasse fiának Gersomnak fia és az ő fiai voltak papok a Dán nemzetségében egészen a föld fogságának idejéig. [1Kir. 12,30.](#) **31** És felállítva tarták a Míka faragott képét, a melyet az készíttetett, mindaddig, míg az Istenháza Silóban volt. [Józs. 18,1.](#)

Bír 19

1 Ugyanebben az időben, a mikor nem volt király Izráelben, mint jövevény tartózkodott az Efraim hegység oldalán egy Lévitá, a ki ágyas nőt szerzett magának Júda Bethleheméből. **2** Paráználkodék pedig nála az ő ágyasa és elméne tőle atyjának házához, Júdának Bethlehemébe, és ott maradt négy hónapig. **3** Ekkor felkelvén **az ő férje, utána ment, hogy lelkére beszéljen, és hogy visszavigye őt.** Szolgája és egy pár számár volt vele. Az pedig bevezette őt az ő atyjának házába, és mikor meglátta őt a leánynak atyja, örvendve eléje ment. **4** És ott tartóztatá őt ipa, a leánynak atyja, és ő ott maradt nála három napig, és ettek, ittak, és ott is háltak. **5** És mikor a negyedik napon reggel korán felkeltek, és ő felkészült, hogy elmenjen, monda a leánynak atyja az ő vejének: Erősítsd meg szívedet egy falat kenyérrel, azután menjetek el. **6** És leültek, és mindketten együtt ettek és ittak, és monda a leány atyja a férfiúnak: Gondold meg és hálj itt az éjjel és gyönyörködjék a te szíved. **7** Mikor pedig felkelt az a férfiú, hogy elmenjen, addig marasztá őt az ipa, hogy ott maradt megint éjszakára. **8** És felkelt azután az ötödik napon jókor reggel, hogy elmenjen, és monda a leánynak atyja: Erősítsd meg, kérlek, a te szívedet. És mulatozának, míg elhanyatlék a nap, és együtt evének mindketten. **9** Ekkor felkele az a férfiú, hogy elmenjen ágyasával és szolgájával; de ipa, a leánynak atyja, így szólt hozzá: Ímé a nap már lehanyatlik, hogy beesteledjék, azért háljatok meg itt; ímé nyugalomra hajlik a nap, hálj itt, és gyönyörködjék a te szíved; holnap aztán készüljetek fel jókor reggel a ti útatokra, és menj el sátorodba. **10 De a férfiú nem akart ott meghálni, és felkelt és elment, és egész Jebusig jutott, – ez Jeruzsálem. Egy pár megterhelt számár és ágyasa volt vele.** **11** Mikor pedig Jebus mellett voltak, a nap már igen alászállott, és monda a szolga az ő urának: Jerünk és térjünk be a Jebuzeusok e városába, és háljunk ott. **12** És monda néki az ő ura: Ne térjünk be az idegenek városába, a hol senki sincs az Izráel fiai közül, inkább menjünk el Gibeáig. **13** És monda az ő szolgájának: Siess, és menjünk e két hely valamelyikébe, és háljunk vagy Gibeában, vagy Rámában. **14** És tovább vonultak, és

elmenének, és a nap Gibeá mellett ment le felettök, a mely Benjáminé. 15 És oda tértek, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában. Mikor pedig oda bement, leült a város piacán, mert nem volt senki, a ki őket házába behívná éjszakára. 16 És ímé egy öreg ember jöve a munkából a mezőről késő estve. Ez a férfiú az Efraim hegységéről való volt, és csak jövevény Gibeában, míg a helynek lakói Benjáminiták voltak. 17 És mikor felemelte szemeit, és meglátta azt az utas embert a város piacán, monda az öreg ember néki: Hová mégy és honnan jössz? 18 Ez pedig monda néki: **Megyünk Júda Bethleheméből az Efraim hegység oldaláig, a honnan való vagyok.** Júda Bethlehemében voltam és most az Úr házához megyek, és nincsen senki, a ki házába fogadna engem. 19 Pedig szalmánk és abrakunk is van szamaraink számára, és kenyérem és borom is van a magam és a te szolgálód és emez ifjú számára, ki szolgálóddal van, úgy hogy semmiben sem szűkölködünk. 20 Ekkor monda a vén ember: Békesség néked! Mindarra, a mi nélkül csak szűkölködöl, nekem lesz gondom. Csak nem hálsz itt az utcán?! 21 És elvezette őt az ő házához és abrakot adott az ő szamarainak. Azután megmosták lábaikat, és ettek és ittak. 22 És mikor vígan laktak, ímé a város férfiai, a Béliál fiainak emberei, körülvették a házat, és az ajtót döngetve, mondának az öreg embernek, a ház urának, mondván: Hozd ki azt a férfiút, a ki házadhoz jött, hogy ismerjük meg őtet. [Hős. 9,9. 10,9.](#) 23 És kiment hozzájuk az a férfiú, a háznak ura és monda nekik: Ne, atyámfiain, ne cselekedjétek ilyen gonoszt, minekutána az a férfiú az én házamhoz jött, ne tegyétek vele azt az alávaló dolgot. 24 Ímé itt van hajadon leányom és az ő ágyasa, ezeket hozom ki néktek, és ezeket nyomorgassátok, és tegyétek velök azt, a mit csak tetszik, csak e férfiúval ne cselekedjétek azt az alávaló dolgot. 25 A férfiak azonban nem akartak rá se hallgatni. Ekkor kézen fogta az a férfiú az ő ágyasát, és kivitte nekik az utcára. **Ezek pedig megszeplősíték őt, és gonoszul élének vele egész éjszaka reggelig, és csak mikor feltetszett a hajnal, akkor bocsátották el. Saját lányát, feleségét feláldozná?** 26 És elment az asszony virradat előtt és reggel ott rogyott össze annak a férfiúnak háza ajtajánál, a melyben az ő ura volt reggelig. 27 Mikor pedig felkelt az ő ura reggel, és kinyitotta a ház ajtaját, és kiment, hogy útnak induljon, ímé az asszony, az ő ágyasa, ott feküdt elterülve a ház ajtaja előtt, és kezei a küszöbön. 28 És monda néki: Kelj fel és menjünk el. De az nem felelt néki. Ekkor feltette őt a számára, és felkelt a férfiú, és elment hazájába. **29 És mikor hazaért, kést vett elő, és megfogta ágyasát, és tagról-tagra szétvagdalta őt tizenkét darabba, és szétküldözte Izráel minden határába. MIÉRT? MIÉRT E SZÖRNYŰ TETT?** 30 Lőn pedig, hogy mindenki, a ki ezt látta, azt mondotta: Nem történt és nem láttatott ehhez hasonló dolog, mióta csak feljöttek az Izráel fiai Egyiptomnak földéből mind e mai napig. Gondolkodjatok e dolog felől, tartsatok tanácsot és beszéljétek meg.

HASONLÍT A TÖRTÉNET SODOMÁHOZ!

Bír 20

1 Erre kivonultak az Izráel minden fiai és összegyülekezett a nép, mint egy ember, Dántól fogva Bersebáig és a Gileád földéig, az Úrhoz Mispába. 2 És megjelentek az egész népnek főfő emberei, az Izráelnek minden nemzetségei az Isten népének gyülekezetében, négyszázezer gyalogos, fegyverfogható férfiú. 3 De meghallották a Benjámin fiai is, hogy felmentek az Izráel fiai Mispába. Az Izráel fiai pedig mondának: Mondjátok meg, hogy mint történt ez a gonoszság?

A MÁSODFELESÉGÉT FELDARABOLÓ LÉVITA NARRÁCIÓJA

4 És felele a Lévíta, a megöletett asszonynak férje, és monda: Gibeába, mely Benjáminé, mentem én és az én ágyasom, hogy ott megháljak. 5 És ellenem támadtak Gibeának férfiai, és körülvették miattam a házat éjjel, engem akartak megölni, de az én ágyasomat nyomorgatták meg annyira, hogy meghalt. 6 Ekkor fogtam ágyasomat, és szétvagdaltam őt, és szétküldöztem az Izráel örökségének minden tartományaiba, mert útálatosságot és aljasságot követtek el

Izráelben. 7 Ímé mindnyájan, kik itt vagytok Izráel fiai, szóljatok erről és tanácskozzatok felőle. 8 Ekkor felállott az egész nép, mint egy ember, mondván: Senki közülünk sátorába ne menjen, és senki házához ne térjen, 9 Mert most Gibeá ellen ezt cselekedendjük: sorsot vetünk rá. 10 És választunk tíz férfiút száz közül, és százat ezer közül, és ezeret tízezer közül, Izráelnek minden nemzetségéből, hogy hordjanak élelmet a népnek, hogy ez elmenvén, cselekedjék Benjámin Gibeájával annak minden gonoszsága szerint, melyet elkövetett Izráelben. 3Móz. 20,10. 11 És összegyülekezett Izráel minden férfja a város ellen, mint egy ember, egyesülten. 12 És követeket küldöttek az Izráel nemzetségei Benjámin minden törzseihez, mondván: Micsoda aljasság az, a mi ti közöttetek történt? 13 Most adjátok ki azokat a férfiakat, a Béliál fiait, a kik Gibeában vannak, hogy megöljük őket, és kitisztítsuk a gonoszt Izráelből. De a Benjámin fiai nem akartak hallgatni testvéreiknek, az Izráel fiainak szavára, 5Móz. 22,22. 14 Hanem egybegyűltek a Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kimenjenek harcolni az Izráel fiaival. 15 És azon a napon a Benjámin fiai, a kik a városokból jöttek fel, huszonhatezer fegyverfogható férfiút számlálának, Gibeá lakóin kívül, kik szám szerint hétszázan voltak, mind válogatott férfiú. 16 Ebből az egész népből volt hétszáz válogatott férfiú, a kik suták voltak. Ezek mindnyájan a parittyával hajszálnyira biztosan találtak és nem hibázták el. 17 Az Izráel fiai pedig szám szerint, a Benjámin fiain kívül, négyszázezeren voltak, fegyverfogható emberek, és mind hadakozó férfiak. 18 Ekkor felkeltek, és felmentek Béthelbe, és megkérdezték az Istent, és mondanak az Izráel fiai: Ki menjen fel először közülünk a Benjámin fiai ellen hadakozni? És monda az Úr: Júda először. 19 Felkeltek azért az Izráel fiai reggel, és táborba szállottak Gibeá előtt. 20 És kimentek Izráel emberei harcolni Benjámin ellen, és csatarendbe állottak fel ellenük az Izráel emberei Gibeánál. 21 És kivonultak a Benjámin fiai is Gibeából, és levertek az Izráel fiai közül az nap huszonkétezeret a földre. 22 De a nép, Izráel férfiai, megbátoríták magukat, és újra csatarendbe állottak ugyanazon a helyen, a melyen előtte való nap sorakoztak. 23 És felmenének az Izráel fiai, és ott sírtak, az Úr előtt egész estig, és megkérdezték az Urat, mondván: Vajjon elmenjek-e még harcolni az én atyámfiaimnak, Benjáminnak fiai ellen? Az Úr pedig monda: Menjetek fel ellene! 24 És mikor az Izráel fiai másnap a Benjámin fiai ellen felvonultak, 25 Kijött elébük Benjámin Gibeából másnap, és leverte az Izráel fiai közül még tizenhatezer embert a földre, kik mindannyian fegyverfoghatóak valának. **26 Ekkor felment Izráel minden fia és az egész nép, és elmenvén Béthelbe, sírtak, és ott maradtak az Úr előtt és bőjtöltek aznap egész estvéig, és égőáldozattal és hálaadó áldozattal áldoztak az Úr előtt.** 27 És megkérdezték az Izráel fiai az Urat, – mert ott volt abban az időben az Isten frigyládája. 28 És Fineás, az Áron fiának Eleázárnak fia szolgált körülötte abban az időben – mondván: Vajjon még egyszer felmenjek-e harcolni az én atyámfiaimnak Benjáminnak fiaival, vagy pedig abbanhagyjam? És monda az Úr: Menj, mert holnap kezébe adom őket. 29 És leseket vetett Izráel Gibeá ellen köröskörül. 30 És felvonultak az Izráel fiai a Benjámin fiai ellen harmadnapon, és felállottak Gibeá ellen úgy, mint annakelőtte. 31 Ekkor kijöttek a Benjámin fiai a nép ellen, elszakasztatának a várostól, és elkezdték a népet verni, és ölni, mint annakelőtte, a mezőn, a két úton, melynek egyike Béthelbe, másika Gibeá felé vezet, és már megöltek mintegy harmincz férfiút Izráelből. 32 És mondanak a Benjámin fiai: Megverettetnek ezek előttünk megint, mint először. Az Izráel fiai pedig mondanak: Fussunk el és szakaszszuk el őket a várostól, ki az országútra. 33 És az Izráel minden fia elhagyta helyét és Baál-Thámárnál állott fel. Izráel lesei pedig előtörtek rejtek helyeikből Maareh-Gabából. 34 Ekkor az egész Izráelből tízezer válogatott férfiú tört Gibeá ellen, és néki búsulának a harcznak, és amazok észre sem vették, hogy veszedelemben forognak. 35 Így verte le az Úr Izráel előtt Benjámint, és elpusztítottak az Izráel fiai azon a napon a Benjámin fiai közül huszonötezerszáz férfiút, kik mind fegyverfoghatóak voltak. 36 Benjámin fiai tehát látták, hogy megveretnek, mivel Izráel férfiai csak azért adtak helyet Benjáminnak, mert ők a lesekben bíztak, a melyeket Gibeánál helyeztek el. 37 És a les elősietett és előtört Gibeá ellen, és a les bevonult, és leölte az egész várost

fegyvernek élivel. 38 És abban egyeztek meg Izráel férfiai a les-csapatokkal, hogy erős füstfelleget bocsátanak fel a városból. 39 Mikor aztán az Izráel férfiai visszafordultak a harc közben, és Benjámin megkezdte az öldöklést és leölt mintegy harmincz férfiút Izráelből, és azt gondolta magában: Bizony megverettetnek előttünk, mint az első ütközetben: 40 Épen akkor kezdett a felhő felemelkedni a városból, mint egy füstoszlop. És mikor aztán Benjámin hátratekintett, látta, hogy íme a város lángja már feléri az eget. AKÁRCSAK AZ OROSZ-UKRÁN HÁBORÚ, ERŐS MILITÁNS KÉPEK 41 És az Izráel fiai megfordultak, és megijedének a Benjámin fiai, a kik most látták csak, hogy rajtok a veszedelem. 42 És elfutottak az Izráel férfiai elől a pusztába vivő útra; de a harc ott is utólérte őket, és az út közepén ölték le a városból jövőket. 43 Körülvették Benjámint, üldözték őt, letiporták a pihenő helyen, egészen a Gibeá előtt keletre eső vidékig. 44 És elesett Benjámin közül tizennyolcezer ember, mindnyájan vitéz férfiak. 45 Ekkor megfordultak, és a pusztába menekültek, a Rimmon sziklájához; de az úton még megöltek közülök ötezer embert, és azután egész Gideomig mentek utánok, és megöltek közülök kétezer embert. 46 Azok tehát, akik elestek Benjámin közül, összesen huszonötezeren voltak, kik mindannyian fegyvert fogtak azon a napon, és mindnyájan vitéz férfiak voltak. 47 De hatszáz férfiú megfordult, és elmenekült a pusztába a Rimmon kösziklájára, és ott is maradt a Rimmon szikláján négy hónapig. rész 21,13. 48 Az Izráel férfiai pedig visszatértek a Benjámin fiaira, és megölték őket fegyvernek élével a városokban az emberektől a barmokig, és a mi csak található volt; az összes városokat pedig, miket találtak, tűzzel égették meg. 5Móz. 2,34.

Bír 21

1 És az Izráel fiai megesküdtek Mispában, mondván: Senki mi közülünk nem adja leányát Benjáminnak feleségül. 2 És a nép elment Béthelbe, és ott volt egész estvéig az Isten előtt, és felemelve szavát, nagy sírással sírt. 3 És mondanak: **Oh Uram! Izráelnek Istene! Miért történt ez Izráelben, hogy ma Izráelből egy nemzetség hiányzik?** 4 És lőn másnap reggel, felkele a nép és ott oltárt épített, és egészen égőáldozatot és hálaadó áldozatot áldozott. 5 És mondanak az Izráel fiai: Kicsoda az, a ki nem jött fel a gyülekezetbe az Izráelnek minden nemzetségei közül az Úrhoz? Mert nagy esküt tettek volt egyszer a felől, a ki fel nem jött az Úrhoz Mispába, mondván: Meghalván meghaljon az! 6 És megszánák az Izráel fiai Benjámint, az ő atyjokfiát, és mondanak: **Kivágattattott ma egy nemzetség Izráelből.** 7 Mit cselekedjünk azokkal, a kik megmaradtak, hogy feleséget kaphassanak? Mert mi megesküdtünk az Úrra, hogy nem adjuk nekik feleségül a mi leányainkat. 8 És mondanak: Van-e valaki az Izráel nemzetségei közül, a ki nem jött fel az Úrhoz Mispába? És íme Jábes-Gileádból nem jött fel senki a gyülekezet táborába. 1Sám. 11,1. 31,11. 9 Mert megszámllálá magát a nép, és ímé nem vala ott senki a Jábes-Gileád lakosai közül. 10 Ekkor elküldött a gyülekezet oda tizenkétezer harcban edzett férfiút, és megparancsolták nekik, mondván: Menjetek el, és vágjátok le Jábes-Gileád lakóit fegyvernek élivel, még az asszonyokat és a gyermekeket is. 11 És ezt kell cselekednetek, hogy minden férfiút és minden asszonyt, a ki már férfiúval hált, öljetek meg. 4Móz. 31,17. 3Móz. 27,28. 12 Találának pedig a Jábes-Gileád lakói között négyszáz szűz leányt, a kik még nem ismertek férfiút férfival való hálással, és elvitték őket a táborba Silóba, mely vala a Kanaán földén. 13 És elküldött az egész gyülekezet, és izent a Benjámin fiainak, kik a Rimmon szikláján voltak, és békességet ígérének nekik. 14 Így tért vissza abban az időben Benjámin, és nekik adták azokat feleségül, a kiket meghagytak Jábes-Gileád asszony népei közül; de így sem lőn elég nekik. 15 **És bánkódék a nép Benjámin miatt, hogy az Úr ilyen rést csinált az Izráel törzsein.** 16 Mondanak azért a gyülekezet vénei: **Mit tegyünk, hogy a többiek is feleséget kapjanak, mert Benjáminból kipusztítottak az asszonyok?** 17 És mondanak: **A Benjáminiták birtoka örökség szerint ezeké, a kik megmaradtak, mert nem szabad Izráelben egy nemzetségnek sem eltörölnetni.** 18 De mi nem adhatunk nekik feleségeket leányaink közül, mert megesküdtek az Izráel fiai, mondván: Átkozott, a ki feleséget

ad Benjáminnak! 19 És mondának: Ímé az Úrnak esztendőnként való ünnepnapja lesz most Silóban, a mely északra fekszik Bétheltől, napkelet felé az országút mellett, a mely Bétheltől Sikem felé visz, és délre Lebonától. **20 Ezt parancsolák azért a Benjámin fiainak: Menjetek el, és leselkedjete a szőlőkben.** 21 És ha látjátok, hogy jönnek Siló leányai a körtánczban tánczolni, akkor jőjjetek elő a szőlőkből, és vegyetek magatoknak kiki feleséget a Siló leányai közül, és menjetek el a Benjámin földére. **22 Ha aztán atyjaik vagy testvéreik hozzánk jönnek perlődni, akkor azt mondjuk nékik: Könyörüljete rajtuk mi érettünk, mert nem hozhattunk mindeniknek feleséget ama hadból,** és minthogy nem ti adtátok nékik, most nem vagytok vétkesek. 23 És ekképen cselekedtek a Benjámin fiai, és vőnek feleségeket az ő számuk szerint a tánczolók közül, a kiket elraboltak. És elmentek, és hazatértek örökségükbe, és felépítették a városokat, és azokban laktak. 24 Az Izráel fiai pedig eltávoztak onnét abban az időben, mindegyik a maga nemzetségéhez és háznépéhez, és elmentek onnét kiki a maga örökségébe. **25 Ebben az időben nem volt király Izráelben; azért mindenki azt cselekedte, a mi jónak látszott az ő szemei előtt.**

Ruth könyve

Ruth 1

1 És lőn azon napokban, a mikor a bírák bíraskodának, éhség lőn a földön. És elméne egy férfi a Júda Bethleheméből, hogy Moáb mezején tartózkodjék; ő meg a felesége, és a két fia. 2 A férfi neve **Elimélek** és felesége neve Naómi; két fiók neve pedig Mahlon és Kiljon; efrataiak, a Júda Bethleheméből valók. És eljutának Moáb mezejére, és ott valának. 3 Meghala pedig Elimélek a Naómi férje, és marada ő és az ő két fia. 4 A kik Moábita leányokat vőnek feleségül; **az egyiknek neve Orpa, és a másiknak neve Ruth.** És ott lakozának közel tíz esztendeig. 5 Meghalának ők is mind a ketten, Mahlon is, Kiljon is, és marada az asszony az ő két fia és férje nélkül. 6 Felkele azért ő és az ő menyei, és ő visszatére Moáb mezejéről; mert hallotta vala Moáb mezején, hogy meglátogatta az Úr az ő népét, hogy adjon nekik kenyeret. 7 És kiméne arról a helyről, a hol volt, és vele a két menyé. És menének az úton, hogy visszatérjenek Júda földére, 8 És monda Naómi az ő két menyének: **Menjete, térjete vissza, kiki az ő anyjának házához. Cselekedjék az Úr irgalmasságot veletek, a miképen ti cselekedtetek a megholtakkal és én velem!** 9 Adja az Úr tinéktek, hogy találjatok nyugodalmat, kiki az ő férje házában. És megcsókolá őket; és ők nagy felszóval sírának. 10 És mondák néki: Bizony mi veled együtt térünk a te népedhez! 11 Naómi pedig mondá: Térjete vissza leányaim!

NAOMI

Miért jönnétek én velem? Hát ugyan vannak-é még fiak az én méhemben, a kik férjeitek lehetnének? 12 Térjete vissza leányaim! menjete, mert én már vénebb vagyok, semhogy férjhez mehetnék. Még ha azt mondanám is, hogy van reménységem; még ha ez éjjel férjhez mennék is és szülnék is fiakat: 13 Ugyan megvárhatnátok-é őket, a míg felnőnek? Ugyan megtartóztatnátok-é magatokat miattok, hogy férjhez ne menjete? Ne, édes leányaim! Mert nagyobb az én keserűségem, mint a tietek, mert engem talált az Úrnak keze. [5Móz. 25,5.](#) 14 Azok pedig nagy felszóval tovább sírának. És Orpa megcsókolá az ő napát; Ruth azonban ragaszkodék hozzá. 15 Ő pedig monda: Ímé a te sógorasszonyod visszatért az ő népéhez, és az ő isteneihez, térj vissza te is a te sógorasszonyod után. 16 Ruth pedig monda: **Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert a hova te mégy, oda megyek, és a hol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem.** 17 A hol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az Úr akármint, hogy csak a halál választ el engem tőled. 18 Mikor pedig látá, hogy erősködik vele menni, nem szóla néki többet. 19 És menének mind a ketten, **míglen Bethlehembe érkezének.** És lőn, hogy mikor Bethlehembe érkezének, megmozdult az egész város miattok, és mondák: Nemde nem Naómi ez? 20 És ő monda nekik: Ne hívjatok engem Naóminak, hívjatok inkább Marának, mert nagy keserűséggel illetett engem a Mindenható. 21 Többed magammal mentem el, és elárvultan hozott vissza engemet az Úr; miért hívnátok hát engem Naóminak, holott az Úr ellenem fordult, és a Mindenható nyomorúsággal illetett engemet? 22 Így tért vissza Naómi, és vele a Moábita Ruth, az ő menyé, a ki hazatért Moáb mezejéről. Megérkezének pedig Bethlehembe az árpaaratás kezdetén.

Ruth 2

1 Vala pedig Naóminak egy rokona az ő férje után, **előkelő derék ember** Elimélek nemzetségéből; neve **Boáz**. [Mát. 1,5](#). 2 És monda a Moábita Ruth Naóminak: Hadd menjek, kérlek, a mezőre, hogy kalászokat szedegessek az után, a kinek szemei előtt kedvességet találok.

NAOMI

És az monda: Menj édes leányom. 3 Elméne azért és odaérkezék, szedegete a mezőn az aratók után, és történetesen oda talált a Boáz szántóföldjére, a ki Elimélek nemzetségéből való volt. 4 És ímé Boáz kijöve Bethlehemből, és monda az aratóknak:

BOÁZ

Az Úr legyen veletek!

ARATÓK

És ők mondanak néki: Áldjon meg téged az Úr!

BOÁZ

5 És **monda Boáz az ő szolgájának**, a ki az aratók felügyelője volt: Kié ez a leányzó?

ARATÓK FELÜGYELŐJE

6 És felele a szolga, az aratók felügyelője, és monda: Az a Moábita leányzó ez, a ki Naóminál jött a Moáb mezejéről. 7 A ki mondá: Hadd szedegessek, kérlek, és hadd tarlózgassak a kévék közt az aratók után. És ide jöve, és itt marada reggeltől fogva mind mostanig: és csak épen most pihent egy keveset a házban.

BOÁZ

8 És mondá Boáz Ruthnak: Ugyan hallod-e édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre és el ne menj innen; hanem menj mindenütt szolgálóim után. 9 Szemeid legyenek a mezőn, a melyet aratnak, és járj utánok. Ímé meghagytam a szolgáknak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjúhozol, menj az edényekhez és igyál abból, a mit a szolgák merítenek.

RUTH

10 Akkor ez arczra borula és meghajtá magát a földig, és monda néki: Hogy-hogy találtam ilyen kedvességet a te szemeid előtt, hogy rám tekintettél, **holott én idegen vagyok?**

BOÁZ

11 Boáz pedig felele, és monda néki: Bizony elmondtak nékem mindent, amit cselekedtél a te napaddal, férjed halála után, hogy elhagytad a te atyádat és a te anyádat és a te születésednek földét, és jöttél ahhoz a néphez, a melyet nem ismertél azelőtt. [rész 1,16. 17.](#) 12 Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izráelnek Istenétől, a kinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél. 13 Ez pedig monda: Találjak kedvességet a te szemeid előtt uram, mert megvigasztaltál engem, és mert a te szolgálódnak szívéhez szóltál, holott én nem vagyok a te szolgálóleányaid közül.

BOÁZ

14 És az evésnek idejekor szóla néki Boáz: Jer ide, és egyél a kenyérből, és mártsd be a te falatodat az eczetes lébe. És ő leüle az aratók mellé. És pergelt gabonát nyújtott néki, és evett, s jóllakott, sőt még hagyott is.

BOÁZ

15 Azután felállott, hogy szedegessen és Boáz megparancsolta az ő szolgálóinak, mondván: **A kévék között is hadd szedegessen, és meg ne pirongassátok őt. [3Móz. 19,9. 10.](#)** 16 Sőt húzogassatok ki néki a kévékből is, és hagyogassatok el, hogy szedje fel, és meg ne dorgáljátok őt. [3Móz. 23,22.](#) 17 És ő szedegete a mezőn mind estiglen, és kicsépelé, a mit szedegetett, és lett abból szinte egy efa árpa. 18 És felvevé és beméne a városba, és napaasszonya látá, a mit ő szedegetett. Aztán elővevé és odaadá néki, a mit meghagyott, minekutána jóllakott vala.

NAOMI

19 És monda néki az ő napaasszonya: Hol szedegettél ma, és hol munkálkodtál? Áldott legyen, a ki rád tekintett.

RUTH

És elbeszélte az ő napaasszonyának, hogy kinél munkálkodott, és monda: Annak a férfiúnak a neve, a kinél ma munkálkodtam: Boáz.

NAOMI

20 És monda Naómi az ő menyének: **Áldott legyen ő az Úrtól, a ki nem vonta meg irgalmasságát az élőktől és a megholtaktól!** És Naómi monda néki: Közel valónk nekünk az a férfiú; legközelebbi rokonaink közül való ő.

RUTH

21 És szóla a Moábita Ruth: Még azt is mondta ő nékem: Menj mindenütt az én munkásaim után, a míg csak el nem végzik az én egész aratásomat.

NAOMI

22 És monda Naómi Ruthnak, az ő menyének: Jó, édes leányom, hogy az ő szolgálóival jársz, ne is találjanak téged más mezőn. **23 Így járt ő mindenütt a Boáz szolgálói után, szedegetve, míg az árpaaratás és búzaaratás bevégeződött; és az ő napaasszonyával lakott.**

Ruth 3

1 És monda néki Naómi, az ő napaasszonya: Édes leányom! ne keressek-é néked nyugalmat, hogy jól legyen dolgod? 2 Avagy nem rokonunk-é Boáz, a kinek szolgálóival voltál? Ímé ő az éjjel árpát szór a szérűn. 3 Annakokáért fürödjél meg, és kend meg magadat, és vedd magadra ruháidat, és menj le a szérűre; észre ne vétesd magadat a férfiúval, a míg el nem végezi ételét és italát. 4 És majd ha lefekszik, jegyezd meg a helyet, a hol fekszik, és menj oda, és hajtsd fel a leplet lábánál, és feküdjél oda. Ő majd megmondja néked, mit cselekedjél. 5 És ő monda néki: Mindazt, a mit mondasz, megcselekszem. 6 És lement a szérűre, és mindent úgy cselekedett, a mint napaasszonya parancsolta. 7 És Boáz evett és ivott, és felvidámult az ő szíve. És elment, hogy lefeküdjék a garmada szélén; és az eljött titkon, és felhajtá lába felől a leplet, és lefeküvék. 8 Történt pedig éjfél tájon, hogy felrettent a férfiú, és odafordult. És ímé: asszony fekszik az ő lábainál. 9 És monda: Kicsoda vagy te? És az monda: Én Ruth vagyok, a te

szolgálód; terjeszszed ki hát takaródat a te szolgálódra, mert te vagy a legközelebbi rokon. [Ezék. 16,8.](#) 10 És ő monda: Az Úrnak áldotta vagy te, édes leányom! Utóbbi szeretetteddel jobbat cselekedtél, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, sem szegény, sem gazdag után. 11 Most hát, édes leányom, ne félj! Mindent, a mit mondasz, megteszek néked; mert tudja az én népemnek egész kapuja, hogy derék asszony vagy. 12 És most: bizony igaz, hogy közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is. [rész 4,1.](#) 13 Ez éjszakán hálj itt; s majd reggel, ha az megvált téged, jó: váltson meg; ha pedig nem akar téged megváltani, akkor én váltalak meg. Él az Úr! Feküdj itt reggelig. [5Móz. 25,5. rész 4,10. 13.](#) 14 És fekvék az ő lábainál reggelig, és felkele, mielőtt valaki az ő felebarátját megismerheté, mert mondá: Meg ne tudja senki, hogy ez az asszony a szérűre jött. 15 És monda: Add ide a nagy kendődet, a mely rajtad van, és tartsd. És ő oda tartotta azt. Boáz pedig mért hat mérték árpát, és feladta néki, maga pedig bement a városba. 16 És elméne az ő napaasszonyához, és az monda: Hogy vagy édes leányom? És ő elbeszélte néki mindent, a mit cselekedett vele az a férfi. 17 És monda: Ezt a hat mérték árpát adá nékem, mert monda: Ne menj üresen a te napadhoz. 18 És monda Naómi: Légy veszteg leányom, míg megtudod, hova dől el a dolog; mert nem nyugszik az a férfiú, míg véghez nem viszi a dolgot még ma.

Ruth 4

NARRÁTOR

1 Boáz pedig felment a kapuba, és ott leült. És ímé arra ment az a legközelebbi rokon, a kiről Boáz beszélt vala, és monda néki:

BOÁZ

Jer csak, ülj ide atyafi.

NARRÁTOR

És az oda ment és leüle. 2 Ekkor ő maga mellé vett tíz férfiút a város vénei közül és monda:

BOÁZ

Üljetek ide! És azok leülének. 3 És ő monda a legközelebbi rokonnak: Azt a darab szántóföldet, mely a mi atyánkfiáé, Eliméleké volt, eladja Naómi, a ki haza jött a Moáb mezejéről. 4 Én pedig gondoltam, hogy füledbe juttatom, mondván: Vedd meg az itt ülők előtt és az én népemnek vénei előtt. Ha megváltod: váltsd meg; és ha nem váltod meg: jelentsd ki előttem, hogy tudjam; mert rajtad kívül nincs, a ki megváltaná, és én vagyok utánad.

A LEGKÖZELEBBI ROKON

És az monda: Én megváltom. [rész 3,12.](#)

BOÁZ

5 És monda Boáz: A mely napon megveszed a szántóföldet Naómi kezéből, akkor a Moábita Ruthtól, a megholtak feleségétől veszed meg, hogy nevet támaszsz a megholtak, az ő örökségében. [5Móz. 25,5. 6.](#)

A LEGKÖZELEBBI ROKON

6 A legközelebbi rokon pedig monda: Nem válthatom meg magamnak, hogy el ne veszesse a magam örökségét; váltsd meg te magadnak az én rokoni részem, mert én nem válthatom meg.

NARRÁTOR (EXPOSITOR)

7 Ez vala pedig a szokás régen Izráelben, a megváltás és cserélés alkalmával, minden dolognak megerősítésére: A férfi lehúzta az ő saruját és oda adta felebarátjának, és **ez volt a bizonyág Izráelben. EZ OLYAN, MINT EGY TÖRTÉNETKRITIKUS** [5Móz. 25,7-9.](#)

A LEGKÖZELEBBI ROKON

8 Monda annakokáért a legközelebbi rokon Boáznak: Vedd meg magadnak! És lehúzta a saruját.

BOÁZ

9 És monda Boáz a véneknek és az egész népnek: **Ti vagytok tanui ma**, hogy megvettem mindent, a mi Eliméleké volt, és mindent, a mi Kiljoné és Mahloné volt, Naómi kezéből; 10 Sőt a Moábita Ruthot is, Mahlonnak feleségét feleségül vettem, hogy nevet támaszszak a megholtak az ő örökségében, és ki ne vesszen a megholtak neve az ő atyjafiai közül és az ő helységének kapujából. **Tanuk vagytok ma.**

NARRÁTOR

11 És monda az egész nép, mely a kapuban vala és a vének: **Tanuk vagytok!**

NÉP

Tegye az Úr az asszonyt, a ki a te házádba megy, olyanná, mint Rákhel és Lea, TIPOLOGIA!!! a kik ketten építették fel Izráel házát, és gyűjts vagyont Efratában és szerezz nevet Bethlehembben. [1Móz. 29,32.](#) [1Móz. 30,22.](#) 12 És a te házad legyen, miként a Pérecz háza – a kit Thámár szült Júdának – abból a magzatból, a melyet az Úr adánd néked ettől az asszonytól. **TIPOLOGIA, KÖZÖSSÉGI ÁLDÁS** [1Móz. 38,29.](#)

NARRÁTOR

13 Elvevé annakokáért Boáz Ruthot, és lőn az néki felesége, és beméne hozzá, és megadá az Úr, hogy az fogana az ő méhében, és szült fiút.

ASSZONYOK

14 És mondák az asszonyok Naóminak: Áldott az Úr, a ki ma nem engedte meg, hogy rokon nélkül maradj; emlegessék az ő nevét Izráelben! **15 És legyen ő a te lelkednek megvidámítója, és vénségednek istápolója**, mert menyed szülte őt, az, a ki téged szeret, és a ki többet ér néked hét fiúnál.

NAOMI

16 Ekkor megfogá Naómi a gyermeket, és ölébe vevé, és dajkája lőn annak. 17 A szomszédasszonyok pedig nevet adának néki, mondván: Fia született Naóminak, és nevezték az ő nevét Obednek. Ez az apja Isainak, a Dávid atyjának. 18 És a Pérecz nemzetségei ezek: Pérecz nemzé Hesront; [1Móz. 46,12.](#) [1Krón. 2,5.](#) 19 Hesron pedig nemzé Rámot, és Rám nemzé Amminádábot; [Mát. 1,3.](#) 20 Amminádáb pedig nemzé Naássont, és Naásson nemzé Sálmónt; [Mát. 1,4.](#) [Mát. 1,5.](#) 21 Sálmón pedig nemzé Boázt, és Boáz nemzé Obedet; [Mát. 1,5.](#) 22 És Obed nemzé Isait, Isai pedig nemzé Dávidot. [Mát. 1,6.](#)

Sámuel első könyve

1Sám 1

1 Volt egy ember, Ramataim-Czofimból, az Efraim hegységéről való, és az ő neve **Elkána** vala, Jerohámnak fia, ki Elihu fia, ki Tohu fia, ki Sof fia volt; Efraimita vala. 1Krón. 6,27. 2 És két felesége volt néki; **az egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták. (Ábrahám: Sára/Hágár; Jákób:Ráhel/Lea)** Peninnának gyermekei valának, de Annának nem valának gyermekei. 3 És ez az ember felmegy vala esztendőnként az ő városából, hogy imádkozzék és áldozatot tegyen a Seregek Urának Silóban. Ott pedig Éli két fia, Hofni és Fineás valának az Úrnak papjai. Bir. 21,19. 4 És azon a napon, melyen Elkána áldozni szokott, Peninnának, az ő feleségének, és minden fiának és leányának áldozati részt ad vala; 5Móz. 12,11. 12. 5 Annának pedig kétakkora részt ad vala, mivel Annát igen szerette; de az Úr bezárá az ő méhét. **6 Igen bosszantja vala pedig Annát vetélkedő társa, hogy felingerelje, mivel az Úr bezárá az ő méhét. (Sára is, Lea is! MINTA, A TŰPOSZ ISMÉTLŐDIK)** 7 És így történt ez esztendőről esztendőre; valahányszor felment az Úrnak házába, ekképen bosszantá őt, ő pedig sír vala és semmit sem evék. 8 És monda néki Elkána, az ő férje: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Mi felett bánkódol szívedben? Avagy nem többet érek-é én néked tíz fiúnál? 9 És felkele Anna, minekutána evének Silóban és minekutána ivának, (Éli pap pedig az Úrnak templomában az ajtófélnél ül vala székében), **10 És lelkében elkeseredve, könyöрге az Úrnak, és igen sír vala.** 11 És fogadást tőn, mondván: Seregeknek Ura! ha megtekinted a te szolgáló leányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem feledkezel el szolgáló leányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgáló leányodnak: én őt egész életére az Úrnak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha! 12 Mivelhogy pedig hosszasan imádkozék az Úr előtt: Éli figyel vala az ő szájára; 13 És mivel Anna szívében könyöрге (csak ajka mozgott, szava pedig nem volt hallható): Éli gondolá, hogy részeg. 14 Monda azért néki Éli: Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól. 15 Anna pedig felele, és monda néki: Nem, Uram! **bánatos lelkű asszony vagyok én;** sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt. 16 Ne tartsd a te szolgáló leányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szólottam eddig. 17 És felele **Éli,** és monda: Eredj el békességgel, és Izráelnek Istene adja meg a te kérésedet, a melyet kértél tőle. 18 Ő pedig monda: Legyen kedves előtted a te szolgáló leányod! És elméne az asszony az ő útjára és evék, és arca nem vala többé szomorú. 19 És reggel felkelének, és minekutána imádkozának az Úr előtt, visszatértek, és elmenének haza Rámába. És ismeré Elkána az ő feleségét, Annát, és az Úr megemlékezék róla. 20 És történt idő multával, hogy terhes lőn Anna, és **szüle fiat és nevezé őt Sámuelnek, mert úgymond az Úrtól kértem őt.** 21 És mikor felméne a férfi, Elkána és az ő egész háznépe, hogy bemutassa az Úrnak esztendőnként való áldozatát és fogadását: 22 Anna nem ment fel, hanem monda férjének: Mihelyt a gyermeket elválasztandom, felviszem őt, hogy az Úr előtt megjelenjen, és ott maradjon örökké. 23 És monda néki Elkána, az ő férje: Cselekedjél úgy, a mint néked tetszik, maradj itthon, míg elválasztod; csakhog az Úr teljesítse be az ő beszédét! Otthon marada azért az asszony és szoptatta gyermekét, a míg elválasztá. 24 És minekutána elválasztotta, felvivé magával; három tulokkal, egy efa lisztel és egy tömlő borral, és bevivé őt az Úrnak házába, Silóban. A gyermek pedig még igen kicsiny vala. 25 És levágták a tulkot, és a gyermeket Élihez vitték. 26 Ő pedig monda: **Óh Uram! Él a te lelked, Uram, hogy én vagyok az az asszony, a ki itt állott melletted, és könyörgött az Úrnak.** 27 Ezért a fiúért könyörögtem, és az Úr megadta

kérésemet, a melyet tőle kértem. 28 Most azért én is az Úrnak szentelem; **JÉZUS BEMUTATÁSA A TEMPLOMBAN, AZ ELSŐSZÜLŐTT ÁLDÁSA** teljes életére az Úrnak legyen szentelve! És imádkozának ott az Úrhoz.

1Sám 2

1 És imádkozék Anna, és monda: Örvez az én szívem az Úrban, Felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, Mert szabadításodnak örvezek én! 2 Senki sincs olyan szent, mint az Úr, Sőt rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk. 3 Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; Szátokból ne jöjjön kérkedő szó, Mert mindentudó Isten az Úr, És a cselekedeteket ő ítéli meg. 4 Az erős kézijásokat megrontja, És a roskadozókat erővel övedzi fel, 5 A megelégedettek bérért szegődnek el, Éhezők pedig nem lesznek; S míg a magtalan hét gyermeket szül, A sok gyermekű megfogyatkozik. 6 Az Úr öl és elevenít, Sirba visz és visszahoz. 7 Az Úr szegénynyé tesz és gazdagít, Megaláz s fel is magasztal; 8 Felemeli a porból a szegényt, És a sárból kihozza a szűkölködőt, Hogy ültesse hatalmasok mellé, És a dicsőségnek székét adja nékik; Mert az Úr a földnek oszlopai, És azokra helyezé a föld kerekességét. 9 Híveinek lábait megoltalmazza, De az istentelenek setétségben némulnak el, Mert nem az erő teszi hatalmassá az embert. 10 Az Úr, a kik vele versengenek, megrontja, Mennydörög felettök az égből, Az Úr megítéli a földnek határait, Királyának pedig hatalmat ad, És felemeli felkentjének szarvát! 11 Elméne ezután Elkána Rámába az ő házához; a gyermek pedig az Úrnak szolgálja lett Éli pap előtt. 12 Éli fiai azonban Béliál fiai valának, nem ismerék az Urat. 13 És a papoknak ez vala szokásuk a néppel szemben: Ha mikor valaki áldozatot tesz vala, eljött a papnak szolgálja, midőn a húst főzték, és a háromágú villácska az ő kezében vala; 14 És beüti vala a serpenyőbe, vagy üstbe, vagy fazékba, vagy edénybe, és mindent, a mit a villácskával kihúzt, magának veszi el a pap. Így cselekesznek egész Izráellel, kik oda mennek Silóba. 15 És minekelőtte a kövérét megáldoznák, eljön a papnak szolgálja és azt mondja az áldozó embernek: Adj a papnak sütni való húst, mert nem fogad el tőled főtt húst, hanem csak nyersét. 16 És ha az ember azt mondja néki: Hadd gyűjtsák meg most a kövérét, azután vedd el, a mint lelked kívánja: akkor azt mondják vala: Semmiképen nem, hanem most adjad, mert ha nem, erővel elveszem. 17 Igen nagy volt azért az ifjakkak bűne az Úr előtt, mert az emberek megútálják vala az Úrnak áldozatát. 18 Sámuel pedig szolgál vala az Úrnak, mint gyermek, gyolcs efóddal körül övezve. 2Móz. 28,6-9. 19 És anyja kicsiny felső ruhát csinált vala néki, és felvivé néki esztendőnként, mikor férjével felment az esztendőnként való áldozat bemutatására. 2Móz. 28,31. 20 És megáldá Éli Elkánát és az ő feleségét, és monda: Adjon az Úr néked magzatot ez asszonytól a helyett, a kiért könyörgött, és a kit az Úrnak kért. És haza menének. 21 És meglátogatá az Úr Annát, ki az ő méhében fogada, és szült három fiút és két leányt. És a gyermek Sámuel felnevekedék az Úrnál. **(Vö. KERESZTELŐ JÁNOS)** 22 Éli pedig igen vén vala, és meghallá mindazt, a mit fiai cselekesznek egész Izráellel, és hogy az asszonyokkal hálnak, kik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgálnak. 2Móz. 38,8. 23 Monda azért nékik: Miért cselekesztek ilyen dolgot? Mert hallom a ti gonosz cselekedeteiteket mind az egész néptől. 24 Ne tegyétek fiaim! mert nem jó hír az, melyet hallok; vétkessé teszitek az Úrnak népét. 25 Ha ember embertársa ellen vétkezik, megítéli az Isten; de ha az Úr ellen vétkezik az ember, ki lehetne érette közbenjáró? De nem hallgatának atyjok szavára, mert az Úr meg akará őket ölni. 26 A gyermek Sámuel pedig folytonosan növekedék és kedves volt mind az Úr, mind az emberek előtt. 27 És eljőve Istennek embere Élihez, és monda néki: Így szól az Úr: Nem jelentettem-é ki magamat atyád házában, midőn Egyiptomban a Faraó házában valának? 28 És kiválasztám őt papnak Izráel minden nemzetségei közül magamnak, hogy áldozzon az én oltáromon; hogy füstölő szert füstölögtessen, hogy az efódot előttem viselje; és atyád házára bíztam Izráel fiainak minden tüzes áldozatait. 29 Miért tapossátok meg az én véres áldozatomat és ételáldozatomat, melyet rendeltem e hajlékban? És te többre becsülöd fiaidat, mint engem, hogy magatokat hízlaljátok

az én népem Izráel minden áldozatának elejével. 30 Azért így szól az Úr, Izráelnek Istene, jóllehet megmondtam, hogy a te házad és atyádnak háza mindörökké én előttem jár; de most, azt mondja az Úr, távol legyen tőlem, mert a kik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, a kik azonban engem megutálnak, megutáltatnak. 2Móz. 28,1. 43. 4Móz. 25,11. 13. 31 Ímé, napok jönnek, és levágom a te karodat és atyád házának karját, hogy ne legyen vén ember a te házadban. 32 És meglátod az Isten hajlékának szorongattatását, mind a helyett, a mi jót cselekedett volna Izráellel; és nem leszen vén ember a te házadban soha. 33 Mindazonáltal nem fogok mindenkit kiirtani oltárom mellől, te éretted, hogy szemeidet emészszen és lelket gyötörjem; de egész házadnépe férfikorban hal meg. 34 És az legyen előtted a jel, a mi következik két fiadra, Hofnira és Fineásra, hogy egy napon hálnak meg mind a ketten. 35 Támasztok azonban magamnak hűséges papot, ki kedvem és akaratom szerint cselekszik; és építek néki állandó házat, és az én felkentem előtt fog járni mindenkor. 1Kir. 2,27. 35. 36 És leszen, hogy mind az, a ki megmarad a te házadból, eljön, hogy leboruljon előtte egy ezüstpénzecskéért, és egy darab kenyérért, és ezt mondja: ugyan helyez el engem a papi tisztségek egyikébe, hogy ehessem egy falat kenyeret.

1Sám 3

1 És a gyermek Sámuel szolgál vala az Úrnak Éli előtt. **És abban az időben igen ritkán volt az Úrnak kijelentése, nem vala nyilván való látomás.** 2 És történt egyszer, mikor Éli az ő szokott helyén aludt, (szemei pedig homályosodni kezdenek, hogy látni sem tudott), 3 És az Istennek szövétneke még nem oltatott el, és Sámuel az Úrnak templomában feküdt, hol az Istennek ládája volt: 2Móz. 27,21. 4 Szólt az Úr Sámuelnek, ő pedig felele: Ímhol vagyok! 5 És Élihez szalada, és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem; ő pedig felele: Nem hívtalak, menj vissza, feküdjél le. Elméne azért és lefeküvék. 6 És szólítá az Úr ismét: Sámuel! Sámuel pedig felkelvén, Élihez ment, és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. És ő felele: Nem hívtalak fiam, menj vissza, feküdjél le. **7 Sámuel pedig még nem ismerte az Urat, mert még nem jelentetett ki néki az Úrnak ígéje.** 8 És szólítá az Úr harmadszor is Sámuel; ő pedig felkelvén, Élihez ment és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. **Akkor eszébe jutott Élinek, hogy az Úr hívja a gyermeket.** 9 Monda azért Éli Sámuelnek: Menj el, feküdjél le, és ha szólítanak téged, ezt mondjad: **Szólj Uram, mert hallja a te szolgád.** Elméne azért Sámuel, és lefeküvék az ő helyére. 10 Akkor eljövén az Úr, oda állott és szólítá, mint annak előtte: Sámuel, Sámuel! És monda Sámuel: Szólj, mert hallja a te szolgád! 11 És monda az Úr Sámuelnek: **Ímé én oly dolgot cselekszen Izráelben, melyet valakik hallanak, mind a két fülök megcsendül bele.** 12 **Azon a napon véghez viszem Élin mind azt, a mit kijelentettem háza ellen; megkezdem és elvégezem.** 13 **Mert megjelentettem néki, hogy elítélem az ő házat mind örökre, az álnokság miatt, a melyet jól tudott, hogy miként tesz vala útálatosokká magokat az ő fiaí, és ő nem akadályozta meg őket.** 14 **Annakokáért megesküdtem az Éli háza ellen, hogy sohasem töröltetik el Éli házának álnoksága, sem véres áldozattal, sem ételáldozattal.** 15 Aluvék azért Sámuel mind reggelig, és akkor kinyitá az Úr házának ajtait. És Sámuel nem meri vala megjelenteni Élinek a látomást. 16 Szólítá azért Éli Sámuel, és monda: Fiam, Sámuel! Ő pedig felele: Ímhol vagyok. 17 És monda: Mi az a dolog, melyet mondott néked az Úr? El ne titkold előttem! Úgy cselekedjék veled az Isten most és azután is, ha te valamit elhallgatsz előttem mind abból, a mit mondott néked! 18 Megmondott azért Sámuel néki mindent, és semmit sem hallgatott el előtte. Ő pedig monda: **Ő az Úr, cselekedjék úgy, a mint néki jónak tetszik.** 19 **Sámuel pedig fölnevekedék, és az Úr vala ő vele, és semmit az ő ígéből a földre nem hagy vala esni.** 20 És megtudá egész Izráel Dántól Bersebáig, hogy Sámuel az Úr prófétájául rendeltetett. 21 És az Úr kezde ismét megjelenni Silóban, mert kijelentette magát az Úr Sámuelnek Silóban, az Úrnak beszéde által.

1Sám 4

1 És ismeretessé lett **Sámuel beszéde** egész Izráelben. És kiméne Izráel a Filiszteusok ellen harcolni, és tábornok jártak Ében-Ézernél, a Filiszteusok pedig tábornok jártak Áfekben. rész 7,12. 2 És csata rendbe állának a Filiszteusok Izráel ellen, és megütközének, és megverették Izráel a Filiszteusok által, és levágának a harczmezőn mintegy négyezer embert. 3 És mikor a nép a táborba visszatért, mondának Izráel vénei: Vajjon miért vert meg minket ma az Úr a Filiszteusok előtt?! Hozzuk el magunkhoz **az Úr frigyládáját Silóból, hogy jöjjön közénk az Úr**, és szabadítsa meg ellenségeink kezéből. 4 Elküldte azért a nép Silóba, és elhozák onnan a Seregek Urának frigyládáját, a ki ül a Khérubok felett. Ott volt Éli két fia is az Isten frigyládjával, Hofni és Fineás. 2Móz. 25,20-22. 5 És mikor az **Úr frigyládája a táborba érkezék, rivalgott az egész Izráel nagy rivalgással, hogy megrendüle a föld.** 6 Mikor pedig meghallották a Filiszteusok a rivalgás hangját, mondának: Micsoda nagy rivalgás hangja ez a zsidók táborában? És mikor megtudták, hogy az Úrnak ládája érkezett a táborba, 7 Megfélemlének a Filiszteusok, mert mondának: Isten a táborba jött! És mondának: **Jaj nekünk! mert nem történt ilyen soha az előtt.** 8 **Jaj nekünk! Kicsoda szabadít meg minket ennek a hatalmas Istennek kezéből? Ez az az Isten, a ki Égyiptomot mindenféle csapással sújtotta a pusztában.** 9 **Legyetek bátrak és legyetek férfiak, Filiszteusok! hogy ne kelljen szolgálnotok a zsidóknak, mint a hogy ők szolgáltak néktek. Azért legyetek férfiak, és harcoljatok!** 10 Megütközének azért a Filiszteusok, és megveretett Izráel, és kiki az ő sátorába menekült; és **a vereség oly nagy volt**, hogy Izráel közül harmincezer gyalog hullott el. 11 És az Isten ládája is elvétel, és meghala Élinek mindkét fia, Hofni és Fineás. 12 Akkor elszalada a harczból egy ember a Benjámin nemzetségéből, és Silóba ment azon a napon, ruháit megszagatván és port hintvén a fejére. 13 És ímé mikor oda ért, Éli az ő székében ült, az útfélen várakozván; mert szíve rettegésben volt az Isten ládája miatt. És mihelyt odaért az ember, hogy hírt mondjon a városban, jajveszékelt az egész város. 14 És meghallotta Éli a kiáltás hangját, és monda: Micsoda nagy zajongás ez? Az az ember pedig sietve eljőve, és megmondotta Élinek. 15 Éli pedig kilenczvennyolcz esztendő volt, és szemei annyira meghomályosodtak, hogy már nem is látott. 16 És monda az ember Élinek: Én a harczból jövök, én a harczból menekültem ma. És monda: Mi dolog történt, fiam? 17 Felele a követ, és monda: Megfutamodék Izráel a Filiszteusok előtt, és igen nagy veszteség lőn a népben, és a te két fiad is meghalt, Hofni és Fineás, és az Isten ládját is elvették. 18 És lőn, hogy midőn az Isten ládját említé, hátraesék a székről a kapufélhez, és nyakát szegte és meghala, mert immár vén és nehéz ember vala. És ő negyven esztendeig ítelt Izráel felett. 19 És az ő menyé, Fineásnak felesége, várandós vala; és a mikor meghallá a hírt, hogy az Isten ládája elvétel és az ő ipa és férje meghalának, térdre esék és szüle, mert a fájdalom meglette. 20 És mikor elalélt, mondának azok, akik mellette állanak vala: Ne félj, mert fiút szültél; de ő nem felelt és nem figyelt arra. 21 És nevezé a gyermeket Ikábódnak, mondván: „Oda van Izráel dicsősége” 22 És monda ismét: Oda van Izráel dicsősége, mert elvétel az Isten ládája.

1Sám 5

1 A Filiszteusok pedig vették az Isten ládját és elvitték Ében-Ézernél Asdódba. Józs. 13,3. 2 És megfogták a Filiszteusok az Isten ládját, és bevívén azt a Dágon templomába, Dágon mellé helyezték el. Bir. 16,23. 3 És mikor az Asdódbeliek másnap korán felkelének, ímé Dágon leesett arczczal a földre az Úr ládája előtt. És felvették Dágon, és ismét helyreállították. 4 Mikor pedig másnap korán reggel felkelének, ímé Dágon ismét leesett arczczal a földre az Úr ládája előtt; és Dágonnak feje és két kezefeje letörve a küszöbön valának, csak Dágon dereka maradt meg. 5 Annakokáért a Dágon papjai és mind azok, akik a Dágon templomába járnak, nem lépnek a Dágon küszöbére Asdódban mind e mai napig. 6 És az Úrnak keze az Asdódbeliekre nehezedék, és pusztítja vala őket; és megveré őket fekélyekkel, Asdódot és határait. 5Móz. 28,27. Zsolt. 78,66. 7 Mikor azért látták az Asdódbeliek, hogy így van a dolog, mondának: Ne maradjon nálunk Izráel Istenének ládája, mert reánk nehezedett az ő keze,

és Dágonra, a mi istenünkre. 8 Elküldének tehát, és összegyűjték a Filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Mit csináljunk Izráel Istenének ládájával? Azok pedig felelének: Vigyék Gáthba az Izráel Istenének ládáját. És elvivék Izráel Istenének ládáját. 9 És történt azután, hogy elvitték, az Úrnak keze igen nagy rémületére lőn a városnak; és megveré a városnak lakosait kicsinytől fogva nagyig, és fekélyek támadának rajtok. 10 Elküldék azért az Istennek ládáját Ekronba. És lőn, hogy a mikor Ekronba jutott az Istennek ládája, felzúdulának az Ekronbeliek, mondván: Reám hozták Izráel Istenének ládáját, hogy megöljön engem és az én népemet. 11 Annakokáért elküldének, és összegyűjték a Filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Küldjétek el Izráel Istenének ládáját, hogy térjen vissza helyére, és ne öljön meg engem és az én népemet. Mert halálos rémület volt az egész városban; igen súlyos volt ott Istennek keze. 12 És azok az emberek, a kik nem haltak meg, fekélyekkel sújtattak annyira, hogy a város jajkiáltása felhatott az égig.

1Sám 6

1 És az Úrnak ládája hét hónapig volt a Filiszteusok földén. 2 Akkor szólíták a Filiszteusok a papokat és jóvendőmondókat, mondván: Mit tegyünk az Úrnak ládájával? Mondjátok meg nekünk, mi módon küldjük haza? 3 Azok pedig felelének: **Ha elkülditek Izráel Istenének ládáját, ne küldjétek azt üresen, hanem hozzatok néki vétekért való áldozatot; akkor meggyógyultok, és megtudjátok, miért nem távozik el az ő keze rólatok.** 4 És mondának: Micsoda az a vétekért való áldozat, melyet hoznunk kell néki? Azok pedig felelének: A Filiszteusok fejedelmeinek száma szerint **öt fekélyforma arany** és öt arany egér, mert ugyanazon csapás van mindeneken, a ti fejedelmeiteken is. 5 **Csináljátok meg azért fekélyeiteknek képmását és egereiteknek képmását, melyek pusztítják a földet, MINT A RÉZKÍGYÓ** és így adjatok Izráel Istenének dicsőséget, talán megkönnyebbedik az ő keze rajtatok, és a ti istenetekén és földetekén. 6 *Miért keményítenétek meg szíveiteket, mint megkeményítették szívöket Egyiptom és a Faraó? Avagy nem úgy volt-e, hogy a mint hatalmát megmutatta rajtok, elbocsátá őket, hogy elmenjenek?* 2Móz. 12,31. 7 *Most azért vegyetek és készítetek egy új szekeret és két borjas tehenet, melyeken még nem volt járom; és fogjátok be a szekérbe a teheneket, borjaikat pedig vigyétek el tőlök haza;* 8 *És vegyétek az Úrnak ládáját, és tegyétek a szekérre; az aranyszerszámokat pedig, melyeket vétekért való áldozatul hoztok néki, tegyétek egy táskába az oldalára, és bocsássátok el, hadd menjen el.* 9 *És nézzetek utána, hogy ha az ő határának útján Béth-Semes felé tart, akkor ő szerezte nekünk ezt a nagy bajt; ha pedig nem, akkor megtudjuk, hogy nem az ő keze sújtott minket, hanem csak véletlen volt az, a mi velünk történt.* 10 *Úgy cselekedének azért az emberek; és vettek két borjas tehenet, és befogták a szekérbe, borjaikat pedig berekeszték otthon.* 11 *És feltették az Úrnak ládáját a szekérre és a táskát az arany egerekkel és fekélyeiknek képmásával.* 12 *A tehenek pedig egyenesen a Béth-Semes felé vivő úton menének; egy úton mentek, folytonosan bölgve, és sem jobbra, sem balra nem térének le.* És a Filiszteusok fejedelmei utánok menének Béth-Semes határáig. 13 A Béth-Semesbeliek pedig búzaaratással foglalkozának a völgyben, és **felemelvén szemeiket, meglátták a ládát: és örvendezének, hogy látták.** 14 A szekér pedig eljutott a Béth-Semesből való Józua mezejére, és ott megállott. **Vala pedig ott egy nagy kő, és felvagdalták a szekér fáit és a teheneket megáldozták az Úrnak egészen égőáldozatul.** 15 Akkor a Léviták levették az Úrnak ládáját és a táskát, mely mellette volt, **melyben az aranyszerszámok valának, és a nagy kőre helyezték.** A Béth-Semesbeli emberek pedig azon a napon egészen égőáldozatot és véres áldozatot áldoztak az Úrnak. 16 És mikor a Filiszteusok öt fejedelme ezt látta, visszatére azon napon Ekronba. 17 Az arany fekélyek pedig, melyeket a Filiszteusok vétekért való áldozatul hoztak az Úrnak, ezek: egyet Asdóért, egyet Gázáért, egyet Askelonért, egyet Gáthért, egyet Ekronért. 18 Az arany egerek pedig a Filiszteusok minden városainak száma szerint valának, melyek az öt fejedelem alá tartoztak, a kerített városoktól a kerítetlen helységekig. És bizonyság az a nagy kő, a melyre az Úrnak

ládáját helyezték, mind a mai napig, a Béth-Semesből való Józua mezején. **19 És megvere az Úr a Béth-Semesbeliek közül némelyeket, mivel az Úrnak ládjába tekintének. Megvere pedig a nép közül ötvenezer és hetven embert. És a nép szomorkodott, hogy az Úr ily nagy csapással sújtotta vala a népet.** 20 Mondának azért a Béth-Semesbeliek: Kicsoda állhat meg az Úr előtt, e szent Isten előtt? És kihez megy el mi tőlünk? 21 Követeket küldének akkor Kirjáth-Jeárim lakosaihoz, mondván: A Filiszteusok visszahozták az Úrnak ládját, jöjjetek el, és vigyétek el azt magatokhoz. Józs. 18,14.

1Sám 7

1 És eljövének a Kirjáth-Jeárimbeliek, és felvitték az **Úrnak ládját**, és bevivék Abinádáb házába, mely a dombon vala; és Eleázárt, az ő fiát az Úr ládjának őrizésére rendelik. 2 És lőn, hogy attól a naptól fogva, a melyen Kirjáth-Jeárimban hagyták a ládát, sok idő eltelék, tudniillik húsz esztendő. **És Izráelnek egész háza síránkozék az Úr után.** 3 Sámuel pedig szóla Izráel egész házához, mondván: **Ha ti teljes szívetekből megtértek az Úrhoz, és eltávolítjátok magatok közül az idegen isteneket és Astarótot, és szíveiteket elkészítitek az Úrnak, és csak néki szolgáltok: akkor megszabadít titeket a Filiszteusok kezéből.** Bir. 2,13. 4 Elhányák azért Izráel fiai a bálványokat és Astarótot, és csak az Úrnak szolgálnak. 5 Akkor Sámuel mondá: Gyűjtsétek össze egész Izráelt Mispába, hogy imádkozzam értetek az Úrhoz. 6 Összegyülének azért Mispában, és **vizet merítvén, kiönték az Úr előtt**; és böjtölének azon a napon, és így szólának ott: Vétkeztünk az Úr ellen. És ekképen ítéle Sámuel Izráel fiait Mispában. 7 Mikor pedig a Filiszteusok meghallották, hogy Izráel fiai összegyülének Mispában, feljöttek a Filiszteusok fejedelmei Izráel ellen. És mikor ezt meghallották Izráel fiai, megrémülének a Filiszteusoktól. 8 És mondának Izráel fiai Sámuelnek: **Ne szünjél meg érettünk könyörögni az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, hogy szabadítson meg minket a Filiszteusok kezéből.** 9 Vett azért Sámuel egy szopós bárányt, és megáldozá azt egészen égőáldozatul az Úrnak. És fohászkodék Sámuel Izráelért az Úrhoz, és az Úr meghallgatá őt. 10 És lőn, hogy a mikor Sámuel az égőáldozatot végezé, eljövének a Filiszteusok, hogy Izráel ellen harcoljanak. Az Úr pedig mennydörge nagy hangon azon a napon a Filiszteusok felett és annyira megzavarta őket, hogy megverettetének Izráel előtt. 11 Akkor kijövének Izráel emberei Mispából, és üldözték a Filiszteusokat és verték őket egészen Bethkáron alól. 12 Sámuel pedig vett egy követ, és felállítá Mispa és Sén között, és **Ében-Háézernek nevezte el, mert mondá: Mindedig megsegített minket az Úr!** 13 És megaláztatának a Filiszteusok, és nem menének többé Izráel határára. És az Úrnak keze a Filiszteusok ellen volt Sámuelnek teljes életében. 14 És visszavévé Izráel a városokat, a melyeket a Filiszteusok Izráeltől elvettek vala, Ekrontól fogva Gáthig, és az ő határukat megszabadítá Izráel a Filiszteusok kezéből. És békesség lőn Izráel és az Emoreusok között. 15 Sámuel pedig életének minden napjaiban ítéle Izráel felett. 16 És elmegy vala esztendőnként, és bejárá Béthelt, Gilgált és Mispát, és ítéletet hozott vala Izráel felett mind e helyeken. 17 Annakutána visszatére Rámába, mert ott vala az ő háza, és ott is ítéletet hoza Izráel felett; és oltárt építe ott az Úrnak.

1Sám 8

1 És lőn, hogy a mikor Sámuel megvénhedett, **az ő fiait tevé bírakká Izráel felett.** 2 Elsőszülött fiának pedig Joel volt a neve és a másodiknak Abia, kik Beérsebában bíraskodtak. 1Móz. 21,31. 3 **De fiai nem járának az ő útjain, hanem a telhetetlenség után indulának, és ajándékot fogadának el, és elfordíták az igaz ítéletet.** 2Móz. 23,6. 8. 4 Összegyülének azért Izráelnek minden vénei, és elmentek Sámuelhez Rámába. 5 És mondának néki: Imé te megvénhedtél, és fiaid nem járnak útidon; most azért válaszs nekünk királyt, a ki ítéljen felettünk, mint minden népnél szokás. 5Móz. 17,14. 6 Azonban Sámuelnek nem tetszék a beszéd, hogy azt mondák: Adj nekünk királyt, a ki ítéljen felettünk. És könyörge

Sámuel az Úrhoz. **7 És monda az Úr Sámuelnek: Fogadd meg a nép szavát mindenben, a mit mondanak néked, mert nem téged útáltak meg, hanem engem útáltak meg, hogy ne uralkodjam felettök.** 8 Mindama cselekedetek szerint, a melyeket véghez vittek attól a naptól kezdve, a melyen kihoztam őket Égyiptomból, egészen a mai napig (hogy elhagytak engem, és idegen isteneknek szolgáltak): veled is a szerint cselekesznek. **9 Most azért hallgass szavukra; mindazáltal tégy ellenök bizonyosságot, és add tudtokra a király hatalmát, a ki uralkodni fog felettök.** 10 És Sámuel megmondá az Úrnak minden beszédeit a népnek, mely tőle királyt kért. 11 És monda: **A királynak, a ki uralkodni fog felettetek, ez lesz a hatalma:** fiaitokat elveszi és szekér vezetőivé és lovasaivá teszi őket, és szekere előtt futnak. 12 Ezredesekké teendi őket, és hadnagyokká ötven ember felett; velök szántatja meg barázdáit, és velök végezteti aratását, készítteti hadi szerszámaikat és harci szekereihez az eszközöket. 13 Leányaitokat pedig elviszi kenőcskészítőknek, szakácsnéknak és sütőknek. 14 Elveszi legjobb szántóföldeiteket, szőlőhegyeiteket és olajfás kerteiteket, és szolgálóinak adja. 15 Veteményeiteket és szőlőiteket megdézsmálja, és főbb embereinek és szolgálóinak adja. 16 Elveszi szolgálókat, szolgálókat, legszebb ifjaitokat és szamaraitokat, és a maga dolgát végezteti azokkal. 17 Barmaitokat megdézsmálja, és ti szolgálói lesztek néki. 18 És panaszkodni fogtok annak idejében királyotok miatt, kit magatok választottatok, de az Úr nem fog meghallgatni akkor titeket. 19 A nép azonban nem akart Sámuel szavára hallgatni, és mondanak: **Nem! hanem király legyen felettünk.** 20 És mi is úgy legyünk, mint a többi népek, hogy királyunk ítéljen minket is, és előttünk járjon, és vezesse a mi harcainkat. 21 És miután Sámuel meghallgatta a népnek minden szavát, megmondta azokat az Úrnak. 22 És monda az Úr Sámuelnek: Hallgass szavokra, és adj nekik királyt. És Sámuel monda Izráel férfiaiának: Menjete el haza, ki-ki az ő városába.

1Sám 9

1 És volt egy ember a Benjámin nemzetségéből, kinek neve vala Kis, Abielnek fia, ki Sérornak fia, ki Bekoráthnak fia, ki Afiákhnak fia, ki Benjámin házából való volt; igen tehetős ember vala. **2 És volt néki egy Saul nevű fia, ifjú és szép; ő nála Izráel fiai közül senki sem volt szebb; vállától felfelé magasabb vala az egész népnél.** 3 És elvesztek vala Kisnek, a Saul atyjának szamarai, és monda Kis Saulnak, az ő fiának: Végy magad mellé egyet a szolgálk közül, és kelj fel, menj el, keresd meg a szamarakat. 4 És bejárá az Efraim hegységét, és bejárta Salisa földét, de nem találták meg; és bejárták Sálím földét, de nem voltak ott; és bejárta Benjámin földét, de nem találták meg. 5 Mikor pedig a Suf földre jutottak, monda Saul az ő szolgálójának, a ki vele volt: Jer, térjünk vissza, nehogy atyám elvetve a szamarak gondját, miattunk aggódjék. 6 Az pedig monda néki: **Ímé az Istennek embere most e városban van, és az az ember tiszteletben áll; mind az, a mit mond, beteljesedik. Most azért menjünk el oda, talán megmondja nekünk is a mi útunkat, hogy merre menjünk.** 7 És monda Saul az ő szolgálójának: Elmehetünk oda, de mit vigyünk ez embernek? mert a kenyér elfogyott tarisznyánkból, és nincsen mit vigyünk ajándékba az Isten emberének; mi van nálunk? 8 A szolgál pedig felele ismét Saulnak, és monda: **Ímé van nálam egy ezüst siklusnak negyedrésze, oda adom ezt az Isten emberének, hogy megmondja nekünk a mi útunkat.** 9 Régen Izráelben azt mondák, mikor valaki elment Istent megkérdezni: **Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert a kit most prófétának neveznek, régen nézőnek hívták.** 10 És Saul monda az ő szolgálójának: Helyesen beszélsz; jer, menjünk el. Elmenének azért a városba, hol az Istennek embere volt. 11 A mint pedig a város felhágóján menének, leányokkal találkoznak, a kik vizet meríteni jöttek ki, és mondanak nekik: Itt van-e a néző? 12 És azok felelének nekik, és mondanak: Igen, amott van előtted, siess azért, mert ma jött a városba, mivel ma lesz a népnek véres áldozata ím e hegyen. 13 A mint a városba mentek, azonnal megtaláljátok, mielőtt felmenne a hegyre, hogy egyék; mert a nép nem eszik addig, míg ő el nem jön, mivel a véres áldozatot ő áldja meg, és azután esznek a meghívottak. Azért most

menjetelek fel, mert éppen most fogjátok őt megtalálni. 14 Felmenének azért a városba. És mikor a városban menének, ímé akkor jöve ki Sámuel velök szemben, hogy a hegyre felmenjen. 15 És az Úr kijelentette Sámuelnek füleibe, egy nappal az előtt, hogy Saul eljött, mondván: 16 Holnap ilyenkor küldök hozzád egy embert a Benjámin földéről, és kend fel őt fejedelmül az én népem, Izráel felett, hogy megszabadítsa az én népemet a Filiszteusok kezéből; mert **megtekintém az én népemet, mivel felhatott az ő kiáltása hozzám.** 17 Mikor pedig Sámuel meglátta Sault, szóla néki az Úr: **Ímé ez az az ember, a kiről szoltottam néked, ő uralkodjék az én népem felett.** 18 Akkor Saul a kapu alatt Sámuelhez közeledék és monda: **Ugyan mondd meg nékem, hol van itt a néző háza?** 19 Sámuel pedig felele Saulnak, és monda: **Én vagyok az a néző;** menj fel előttem a hegyre, és egyetek ma én velem, reggel pedig elbocsátlak téged, és megmondom néked mind azt, a mi szívedben van. 20 A szamarak miatt pedig, melyek téled ezelőtt három nappal elvesztek, ne aggódjál, mert megtaláltattak. És kié leend mind az, a mi Izráelben becses? Avagy nem a tiéd és a te atyádnak egész házáé? 21 És Saul felele, és monda: **Avagy nem Benjáminita vagyok-é én, Izráelnek legkisebb törzséből való?** És az én nemzetségem nem legkisebb-é Benjámin törzsének nemzetségei között? Miért szólasz tehát hozzám ilyen módon? 22 Akkor Sámuel megfogta Sault és az ő szolgáját, és bevezette őket az étkező helyre; és nekik adta a főhelyet a meghívottak között, kik mintegy harminczan valának. 23 És monda Sámuel a szakácsnak: Hozd elő azt a darabot, melyet odaadtam néked, és a melyről azt mondtam, hogy tartsd magadnál. 24 Akkor a szakács felhozta a czombot és a mi rajta volt, és Saul elé tévé. És ő monda: **Ímhol a megmaradt rész, vedd magad elé és egyél, mert erre az időre tétetett az el számodra, mikor mondtam: Meghívtam a népet.** Evék azért Saul azon a napon Sámuellel. 25 És miután lejöttek a hegyről a városba, a felházban beszélgetett Saullal. 26 És korán felkelének. Történt ugyanis, hogy hajnalhasadtakor kiálta Sámuel Saulnak a felházba, mondván: Kelj fel, hogy elbocsássalak téged. És felkelt Saul, és kimenének ketten, ő és Sámuel az utcára. 27 Mikor pedig lemenének a város végére, Sámuel monda Saulnak: Mondd meg a szolgának, hogy menjen előre előttünk – és előre ment –, te pedig most állj meg, hogy **megmondjam néked az Istennek beszédét.**

1Sám 10

1 Akkor elővevé Sámuel az olajos szelenczét, és az ő fejére tölté, és megcsókolá őt, és monda:

SAUL FELKENÉSE

Nem úgy van-é, hogy **fejedelemmé kent fel az Úr téged az ő öröksége felett?** 2 Mikor azért te most elmegy tőlem, találkozni fogsz két emberrel a Rákhel sírja mellett, Benjámin határában, Selsáhnál, a kik azt mondják néked: Megtalálták a szamarakat, melyeknek keresésére indultál vala; és ímé, a te atyád felhagyott már a szamarakkal, és miattatok aggódik, mondván: Mit tegyek a fiamért? [1Móz. 35,19.](#) 3 És mikor onnan tovább mégy, és a Thábor tölgyfájához jutsz, három ember fog téged ott találni, kik Béthelbe mennek fel Istenhez; az egyik három gödölyét visz, a másik visz három egész kenyeret, és a harmadik visz egy tömlő bort. 4 És azok békességesen köszöntenek téged, és két kenyeret adnak néked; te pedig vedd el azokat kezökből. 5 Azután eljutsz az Isten hegyére, hol a Filiszteusok előőrsei vannak. Mikor pedig bemegy oda a városba, a próféták seregével fogsz találkozni, kik a hegyről jönnek le, előttök lant, dob, síp és hárfa lesz, és ők magok prófétálnak. 6 Akkor az Úrnak lelke reád fog szállani, és velök együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel. 7 Mikor pedig mind e jelek beteljesednek rajtad, tedd meg magadért mind azt, a mi csak kezéd ügyébe esik, mert az Isten veled van. 8 Most azért menj le én előttem Gilgálba, és ímé én lemegyek te hozzád, hogy égőáldozatot áldozzam és hálaáldozatot hozzak. Hét napig várakozzál, míg hozzád megyek, és akkor tudtadra adom, hogy mit cselekedjél. 9 És lőn, a mint hátra fordult, hogy Sámuelről eltávozzék, elváltoztatá Isten az ő szívét, és azon a napon beteljesedének mind azok a jelek. 10 És mikor elmenének ama hegyre, ímé a prófétáknak serege vele szembe jöve, és az

Istennek lelke ő reá szálla, és prófétála ő közöttök. 11 És lőn, hogy mind azok, kik ismerték őt annakelőtte, mikor látták, hogy ímé a prófétákkal együtt prófétál, monda a nép egymás közt: Mi lelte Kisnek fiát? Avagy Saul is a próféták közt van? 12 És felele egy közülök, és monda: Ugyan kicsoda az ő atyjuk? Azért lőn példabeszéddé: **Avagy Saul is a próféták közt van?** 13 És mikor elvégezte a prófétálást, felment a hegyre. 14 Saulnak nagybátyja pedig monda néki és a szolgájának: Hol jártatok? És ő monda: A szamarakat kerestük, de mivel sehol sem láttuk, Sámuelhez menénk. 15 Akkor monda Saulnak a nagybátyja: Ugyan mondd meg nékem, mit mondott néktek Sámuel? 16 És monda Saul a nagybátyjának: Nyilván megmondotta nekünk, hogy a szamarakat megtalálták. De a mit Sámuel a királyságról mondott, nem beszélt el néki. 17 És összehívta Sámuel a népet Mispába az Úrhoz. 18 És monda Izráel fiainak: Így szól az Úr, Izráelnek Istene: Én hoztam ki Izráelt Égyiptomból, és én szabadítottalak meg titeket az égyiptombeliek kezéből és mind amaz országok kezéből, melyek sanyargatának titeket. 19 Ti pedig most megvetettétek a ti Isteneteket, a ki megszabadított titeket minden bajaitokból és nyomorúságaitokból; és azt mondtátok néki: Adj királyt nekünk. Most azért álljatok az Úr elé a ti nemzetségeitek és ezreitek szerint. 20 És mikor előállatá Sámuel Izráelnek minden nemzetségét, kiválasztaték sors által a Benjámin nemzetsége. 21 Akkor előállatá a Benjámin nemzetségét az ő házanépei szerint, és kiválasztaték a Mátri házanépe, azután kiválasztaték Saul, Kisnek fia; és keresék őt, de nem találták meg. 22 Megkérdezték azért ismét az Urat: Vajjon eljön-e ide az az ember? És az Úr monda: Ímé ő a holmik közé rejtőzék el. 23 Akkor elfutának, és előhozták őt onnan. És mikor a nép közé állta, kimagaszlék az egész nép közül vállától kezdve felfelé; 24 És Sámuel monda az egész népnek: **Látjátok-e, a kit választott az Úr? hogy nincsen hozzá hasonló az egész nép között! Akkor felkiálta az egész nép és monda: Éljen a király!** 25 Sámuel pedig előadá a nép előtt a királyság jogát, és beírá egy könyvbe, és letevé az Úr elé. És elbocsátá Sámuel az egész népet, mindenkit a maga házához. 26 Azután Saul is elment haza Gibeába és vele ment a sokaság, a kiknek szívét Isten megindította vala. 27 Némely kaján emberek azonban azt mondák: Mit segíthet ez rajtunk? és megvetették őt és ajándékot nem vivének néki. Ő pedig olyan volt, mintha semmit sem hallott volna.

2Sám 11

1 És feljöve az Ammonita Náhás, és tábort jára Jábes Gileád ellen. A Jábesbeliek pedig mondanak mindnyájan Náhásnak: Köss velünk szövetséget, és mi szolgálni fogunk néked. 21.8. 2 És monda nékik az Ammonita Náhás: Úgy szövetséget kötök veletek, ha kivágatom mindnyájatoknak jobb szemét, és tehetem ezt egész Izráelnek gyalázatára. 3 Jábes vénei pedig mondanak néki: Engedj nekünk hét napot, hogy követeket küldjünk Izráelnek minden határára; és ha senki sem segít meg minket, akkor kimegyünk hozzád. 4 Elmenének azért a követek Saulhoz Gibeába, és elmondták e beszédeket a nép füle hallatára. És felemelé az egész község az ő szavát, és sírának. 5 Saul pedig épen a mezőről jött vala a barmok után; és monda Saul: Mi történt a néppel, hogy sírnak? És elmondták néki a Jábesbeliek beszédeit. 6 **És mikor hallotta e beszédeket, az Úrnak lelke Saulra szálla, és az ő haragja nagyon felgerjede.** 7 És vett egy pár ökröt, és feldarabolá azokat, és a követektől elküldé Izráelnek minden határára, mondván: **A ki nem vonul Saul után és Sámuel után, annak ökreivel így cselekszenek.** És az Úrnak félelme szálla a népre, és kivonulának mind egy szálig. 8 És megszámálálá őket Bézekben. És Izráel fiai háromszázezeren valának, a Júdabeliek pedig harminczezeren. 9 És mondanak a követeknek, kik oda menének: Így szóljatok a Jábes-Gileádbelieknek: Holnap, mikor a nap felmelegszik, megszabadultok. És elmenének a követek, és megmondák a Jábesbelieknek, és ők örvendezének. 10 Mondanak azért a Jábesbeliek: Holnap kimegyünk hozzátok, hogy egészen úgy cselekedjete velünk, a mint néktek jónak tetszik. 11 Másodnapon pedig Saul a népet három seregre osztá, és kora hajnalban a táborra ütének, és verték Ammont mindaddig, míg a nap felmelegedék; a kik pedig megmaradtak, úgy szétszórattak, hogy kettő

sem maradt közülök együtt. 12 Akkor a nép monda Sámuelnek: Kicsoda volt az, a ki mondá: Saul fog-é rajtunk uralkodni? Adjátok elő a férfiakat, hogy megöljük őket! 13 Saul azonban azt mondá: Senkit se öljetek meg a mai napon, mert ma szerzett szabadulást az Úr Izráelnek. 14 Sámuel pedig monda a népnek: Jertek, menjünk el Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot. 15 Elméne azért az egész nép Gilgálba, és ott az Úr előtt Gilgálban királylyá tették Sault; és áldoztak ott hálaáldozatot az Úr előtt, és felette örvendezének ott, Saul és Izráelnek minden férfiai.

1Sám 12

1 És monda Sámuel az egész Izráelnek: **Ímé meghallgattam szavaitokat mindenben, valamit nékem mondottatok, és királyt választottam néktek.** 2 És most ímé a király előttetek jár. Én pedig megvénhedtem és megöszültem, és az én fiaim ímé ti köztetek vannak, és én is előttetek jártam ifjúságomtól fogva mind a mai napig. 3 Itt vagyok, tegyetek bizonytságot ellenem az Úr előtt és az ő felkentje előtt: kinek vettem el az ökrét, és kinek vettem el a szamarát, és kit csaltam meg, kit sanyargattam, és kitől fogadtam el ajándékot, hogy a miatt szemet hunyjak? és visszaadom néktek. 4 Ők pedig felelének: Nem csaltál meg minket, nem sanyargattál minket, és senkitől semmit el nem fogadtál. 5 És ő monda nékik: **Legyen bizonytság az Úr ti ellenetek, és bizonytság az ő felkentje ezen a napon, hogy semmit sem találtatok kezemben!** Ők pedig mondanak: Legyen bizonytságul. 6 És monda Sámuel a népnek:

AZ ÜDVTÖRTÉNET SÁMUELI NARRATÍVÁJA

Igen, az Úr, a ki rendelte Mózeszt és Áront, és a ki kihozta atyáitokat Égyiptom földéről! 7 Most azért álljatok elő, hadd perlekedjem veletek az Úr előtt az Úrnak minden jótéteményei felett, a melyeket cselekedett veletek és a ti atyáitokkal. 8 Miután Jákób Égyiptomba ment vala, atyáitok az Úrhoz kiáltának, és az Úr elküldé Mózeszt és Áront, a kik kihozták atyáitokat Égyiptomból, és letelepíték erre a helyre. 9 De ők elfeledték az Urat, az ő Istenöket, azért adá őket Siserának, a Hásor serege vezérének kezébe, és a Filiszteusok kezébe és Moáb királyának kezébe, és azok harczolának ellenök. [Bir. 4,2.](#) [Bir. 3,12-14.](#) 10 Akkor kiáltának az Úrhoz, és mondák: Vétkeztünk, mert elhagytuk az Urat, és szolgáltunk a Baáloknak és Astarótnak; most azért szabadíts meg minket ellenségeinknek kezéből, hogy néked szolgáljunk. 11 És elküldé az Úr Jerubbaált és Bédánt és Jeftét és Sámuelet, és megszabadíta titeket mindenfelől ellenségeitek kezéből, és biztonságban laktatok. [Bir. 6,32.](#) 12 Mikor pedig láttatok, hogy Náhás, az Ammon fiainak királya ellenetek jöve, azt mondatok nékem: Semmiképen nem, hanem király uralkodjék felettünk, **holott csak a ti Istenetek, az Úr a ti királyotok.** 13 Most azért, ímhol a király, a kit választottatok, a kit kértetek. Ímé, az Úr királyt adott néktek. 14 Hogyha az Urat félitek, és néki szolgáltok; szavára hallgattok és az Úr szája ellen engedetlenek nem lesztek; és mind ti, mind pedig a király, a ki felettetek uralkodik, az Urat, a ti Isteneteket követitek: megtartattok. **15 Ha pedig az Úr szavára nem hallgattok, és az Úr szava ellen engedetlenek lesztek: az Úrnak keze ellenetek leend, miként a ti atyáitok ellen.** 16 Most is azért álljatok meg, és lássátok meg azt a nagy dolgot, a melyet az Úr visz véghez szemeitek előtt. 17 Avagy nem bűzaaratás van-é most? Kiáltani fogok az Úrhoz, és ő mennydörgést és esőt ad, **hogy megtudjátok és meglássátok, mily nagy a ti gonoszságtok, melyet cselekedtetek az Úr szemei előtt, mikor királyt kértetek magatoknak.** 18 Kiálta azért Sámuel az Úrhoz, és az Úr mennydörgést és esőt adott azon a napon. És az egész nép nagyon megrettene az Úrtól és Sámuelettől. 19 És monda az egész nép Sámuelnek: Könyörögi szolgálidért az Úrhoz, a te Istenedhez, hogy meg ne haljunk, mert minden bűneinket csak öregbítettük azzal a bűnnel, hogy királyt kértünk magunknak.

IGAZI PRÓFÉTAI SZÓ

20 És monda Sámuel a népnek: Ne féljete! Ha már mind e gonoszsgot véghez vittétek, most ne távozzatok el az Úrtól, hanem az Úrnak szolgáljatok teljes szívetekből. 21 Ne térjete el a hiábavalóságok után, a melyek nem használnak, meg sem szabadíthatnak, mert hiábavalóságok azok. 22 Mert nem hagyja el az Úr az ő népét, az ő nagy nevéért; mert tetszett az Úrnak, hogy titeket a maga népévé válasszon. 23 Sőt tölem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel; hanem inkább tanítani foglak titeket a jó és igaz útra. 24 Csak féljete az Urat, és szolgáljatok néki hűségesen, teljes szívetekből; mert látjátok; mily nagy dolgot cselekedett veletek. 25 Ha pedig folytonos rosszat cselekesztek: mind ti, mind királyotok elvesztek.

1Sám 13

1 Saul harmincz éves volt, mikor királylyá lett és mikor uralkodék az Izráel felett két esztendeig, 2 Választa Saul magának az Izráel közül háromezer embert, és kétezer Saullal vala Mikmásban és Béthel hegységén, ezer pedig Jonathánnal volt Gibeában, a Benjámin városában; a népnek többi részét pedig elbocsátá, kit-kit a maga hajlékába. 3 És Jonathán megveré a Filiszteusoknak előőrsét, mely Gébában vala, és meghallották ezt a Filiszteusok; Saul pedig megfúvatta a trombitát az egész országban, mondván: Hallják meg a zsidók! 4 És meghallotta egész Izráel, hogy azt mondák: **Megverte Saul a Filiszteusok előőrsét, és gyűlöletessé vált Izráel a Filiszteusok előtt. A nép pedig egybegyüle Saul mellé Gilgálba.** 5 Összegyűlének a Filiszteusok is, hogy harcoljanak Izráel ellen; harmincezer szekér és hatezer lovas volt, a nép pedig oly sok volt, mint a tenger partján lévő főveny; és feljövének és tábort ütének Mikmásnál, Béth-Aventől keletre. Józs. 18,11. 12. 6 **Mikor pedig Izráel férfiai látták, hogy bajban vannak – mert a nép szorongattatott -: elrejtőzék a nép a barlangokba, a bokrok és kősziklák közé, sziklahasadékokba és vermekbe.** 7 És a zsidók közül némelyek általmenének a Jordánon, Gád és Gileád földére. Saul pedig még Gilgálban volt, és az egész nép, mely mellette vala, rettegett. 8 És várakozék hét napig, a Sámuel által meghagyott ideig, de Sámuel nem jött el Gilgálba, a nép pedig elszélede mellőle. rész 10,8. 9 Akkor monda Saul: Hozzatok ide az égőáldozatot és a hálaáldozatokat. És égőáldozatot tön. 10 És mikor elvégezte az égőáldozatot; ímé megérkezék Sámuel, és Saul eleibe ment, hogy köszöntse őt. 11 És monda Sámuel: **Mit cselekedté! Saul pedig felele: Mikor láttam, hogy a nép elszélede mellőlem, és te nem jöttél el a meghagyott időre, a Filiszteusok pedig összegyűlének már Mikmásban,** 12 **Azt mondám: Mindjárt reám törnek a Filiszteusok Gilgálban, és én az Úrnak színe előtt még nem imádkozám; bátorságot vevék azért magamnak és megáldozám az égőáldozatot.** 13 Akkor monda Sámuel Saulnak: **Esztelenül cselekedté!** nem tartottad meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatját, melyet parancsolt néked, pedig most mindörökre megerősítette volna az Úr a te királyságodat Izráel felett. 14 Most azonban a te királyságod nem lesz állandó. Keresett az Úr magának szíve szerint való embert, a kit az ő népe fölé fejedelmül rendelt, mert te nem tartottad meg, a mit az Úr parancsolt néked. 15 Felkele ezután Sámuel, és elment Gilgálból Benjámin városába, Gibeába. És Saul megszámlláta a népet, mely körülötte található volt, mintegy hatszáz embert. 16 Saul pedig és az ő fia, Jonathán és a nép, mely körülöttök található vala, Benjámin városában, Gébában tartózkodának, és a Filiszteusok Mikmásnál táborozának. 17 Akkor a Filiszteusok táborából egy dülő sereg vált ki három csapatban; az egyik csapat az Ofra felé vivő útra fordult Suál földének; 18 A másik csapat a Bethoron felé vivő útra fordula; a harmadik csapat pedig a határ felé vivő útra fordult, mely a Sebóim völgyén át a pusztáig terjed. 19 És kovácsot egész Izráel földén nem lehetett találni, mert a Filiszteusok azt mondák: Ne csinálhassanak a zsidók szablyát vagy dárdát. 20 És egész Izráelnek a Filiszteusokhoz kellett lemenni, hogy megélesítse ki-ki a maga kapáját, szántóvasát, fejszjét és sarlóját, 21 (Minthogy megtompulának a kapák, szántóvasak, a háromágú villa és a fejszék) és hogy az ösztökét kiegyenesítsék. 22 Azért az ütközet napján az egész népnél, mely

Saullal és Jonathánnal vala, sem szablya, sem dárda nem találtaték, hanem csak Saulnál és az ő fiánál Jonathánnál volt található. 23 És a Filiszteusok előőrsé kijöve Mikmás szorosához.

1Sám 14

1 És történt egy napon, hogy Jonathán, a Saul fia azt mondá szolgájának, a ki az ő fegyverét hordozza vala: Jer, menjünk át a Filiszteusok előőrséhez, mely amott túl van; de atyjának nem mondá meg. 2 Saul pedig Gibeá határában, a gránátfa alatt tartózkodék, mely Migron nevű mezőn van; és a nép, mely vele volt, mintegy hatszáz ember vala. 3 És Ahija is, ki Silóban az efódot viseli, fia Akhitobnak, az Ikábód testvérének, Fineás fiának, a ki az Úr papjának, Élinek fia vala. És a nép nem tudta, hogy Jonathán eltávozék. 4 A szorosok között pedig, melyeken keresztül akara menni Jonathán a Filiszteusok előőrséhez, volt egy hegyes kőszikla innen, és volt egy hegyes kőszikla túlfelől. Az egyiknek Boczéc, a másiknak pedig Sené volt a neve. 5 Az egyik sziklacsúcs északra volt, Mikmás átellenében, és a másik délre, Géba átellenében. **6 És monda Jonathán a szolgának, a ki az ő fegyverét hordozá: Jer, menjünk át ezeknek a körülméletleneknek előőrséhez, talán tenni fog az Úr érettünk valamit, mert az Úr előtt nincs akadály, hogy sok vagy pedig kevés által szerezzén szabadulást.** 7 És fegyverhordozója felele néki: Tégy mindent a te szíved szerint; indulj néki, imé én veled leszek kívánságod szerint. 8 Jonathán pedig monda: Nosza menjünk fel ez emberekhez, és mutassuk meg magunkat nekik. 9 Ha azt mondják nekünk: Várjatok meg, míg oda érkezünk ti hozzátok, akkor álljunk meg helyünkön, és ne menjünk fel hozzájuk; 10 Ha pedig azt mondják: Jertek fel mihozzánk, akkor menjünk fel, mert az Úr kezünkbe adta őket. És ez legyen nekünk a jel. 11 Mikor pedig megmutatták magokat mind ketten a Filiszteusok előőrsének, mondanak a Filiszteusok: Imé a zsidók kijöddögélnek a barlangokból, a hova rejtőzének. 12 És szólának némelyek az előőrs emberei közül Jonathánnak és az ő fegyverhordozójának, és mondák: Jertek fel mi hozzánk, és valamit mondunk néktek. Akkor monda Jonathán az ő fegyverhordozójának: Jöjj fel utánam, mert az Úr Izráel kezébe adta őket. 13 És felmászott Jonathán négykézláb, és utána az ő fegyverhordozója. És hullanak vala Jonathán előtt, és fegyverhordozója is öldökölt utána. 14 És az első ütközet, melyben Jonathán és fegyverhordozója mintegy húsz embert ölének meg, egy hold földön egy fél barázda hosszányin volt. 15 És félelem támadt a táborban, a mezőn és az egész nép között; az előőrs és a dúló sereg – azok is megrémülének – és a föld megrendüle; és Istentől való rettegés lőn. 16 És megláták a Saul őrei Benjámin városában, Gibeában, hogy a sokaság elszéledett és ide-oda elszóratott. 17 Akkor monda Saul a népnek, mely vele volt: Nosza vegyétek számba a népet, és vizsgáljátok meg, ki ment el mi közülünk; és a mikor számba vették, imé Jonathán és az ő fegyverhordozója nem valának ott. 18 És monda Saul Ahijának: Hozd elő az Isten ládáját; mert az Isten ládája akkor Izráel fiainál vala. 19 És történt, hogy a míg Saul a pappal beszéle, a Filiszteusok táborában mind nagyobb lőn a zsidobongás. Monda azért Saul a papnak: Hagyd abba, a mit kezdettél. 20 És felkiálta Saul és a nép, mely vele volt, és elmenének az ütközetre. Ott pedig egyik a másik ellen harczola, és igen nagy zűrzavar lőn. 21 És azok a zsidók is, kik, mint azelőtt is, a Filiszteusokkal valának, s velők együtt feljövének a táborba és a körül valának, azok is Izráel népéhez csatlakozának, mely Saul és Jonathán mellett vala. 22 És Izráelnek mindazon férfiai, kik elrejtőzének Efraim hegységében, mikor meghallották, hogy a Filiszteusok menekültek, azok is üldözni kezdek őket a harczban. 23 És megsegíté az Úr azon a napon Izráelt. És a harcz Béth-Avenen túl terjede. 24 És Izráel népe igen elepedett vala azon a napon, mert Saul esküvel kényszeríté a népet, mondván: **Átkozott az, a ki kenyeret eszik estvéig, míg bosszút állok ellenségeimen, azért az egész nép semmit sem evék.** 25 És az egész föld népe eljutta az erdőbe, hol méz vala a föld színén. 26 Mikor pedig a nép beméne az erdőbe, jóllehet folyt a méz, mindazáltal senki sem érteté kezét szájához, mert félt a nép az eskü miatt. 27 Jonathán azonban nem hallotta vala, hogy atyja megeskete a népet, és kinyújtá a vessző végét, mely kezében vala, és bemártá azt a lépesmészbe, és kezét szájához vivé; és felvidulának az ő szemei. 28 Szóla pedig valaki a

nép közül, és mondá: Atyád ünnepélyesen megesketé a népet, mondván: Átkozott az, a ki csak kenyeret is eszik ma, és e miatt a nép kimerüle. 29 És monda Jonathán: **Atyám bajba vitte az országot; lássátok mennyire felvidulának szemeim, hogy ízlelék egy keveset ebből a mézből. 30 Hátha még a nép jól evett volna ma ellenségeinek zsákmányából, melyet talált!** Vajjon nem nagyobb lett volna-e akkor a Filiszteusok veresége?! 31 És megverék azon a napon a Filiszteusokat Mikmástól Ajálonig. És a nép nagyon kimerüle. Józs. 19,42. 32 Akkor a nép a prédának esék, és fogának juhot, ökröt és borjúkat, és megölék a földön, és megevé a nép vérestől. 3Móz. 3,17. 33 Megjelenték azért Saulnak, és mondanak: Ímé a nép vétkezik az Úr ellen, mert vérrel elegy eszik. Ő pedig monda: Hűtlenül cselekedtetek, gördítetek azért most hozzám egy nagy követ. 34 Monda továbbá Saul: Menjetek el mindenfelé a nép között, és mondjátok meg nékik, hogy mindenki a maga ökrét és mindenki a maga juhát hozza én hozzám, és itt öljétek meg és egyétek meg, és nem fogtok vétkezni az Úr ellen, vérrel elegy evén. Akkor elhozta az egész nép, kézzel fogván ki-ki a maga ökrét azon éjjel, és ott megölék. **35 Saul pedig oltárt épített az Úrnak; azt az oltárt építé először az Úrnak.** 36 És monda Saul: Menjünk le ez éjjel a Filiszteusok után, és foszszuk ki őket virradatig, és senkit se hagyjunk meg közülök. Azok pedig mondanak: A mint néked tetszik, úgy cselekedjél mindent. De a pap azt mondá: Járuljunk ide az Istenhez. 37 És megkérdezé Saul az Istent: Lemenjek-e a Filiszteusok után? Izráelnek kezébe adod-e őket? De ő nem felelt néki azon a napon. 38 Monda azért Saul: Jertek ide mindnyájan, a népnek oszlopai, hogy megtudjátok és meglássátok, kiben volt ez a bűn ma? 39 Mert él az Úr, a ki Izráelt oltalmazza, hogy ha fiamban, Jonathánban volna is, meg kell hálnia; és az egész nép közül senki sem felele néki. 40 És monda egész Izráelnek: Ti legyetek az egyik oldalon, én pedig és az én fiam, Jonathán legyünk a másik oldalon. És válaszola a nép Saulnak: A mint néked tetszik, úgy cselekedjél. 41 Akkor szóla Saul az Úrnak, Izráel Istenének: Szolgáltass igazságot! És kiválasztaték Jonathán és Saul, a nép pedig megmeneküle. 42 És monda Saul: Vessetek sorsot közöttem és fiam, Jonathán között. És kiválasztaték Jonathán. 43 Akkor monda Saul Jonathánnak: Mondd meg nekem, mit cselekedtél? Jonathán pedig elbeszélte néki, és monda: **A pálcza végével, mely kezembe vala, ízlelék egy keveset a mézből; itt vagyok, haljak meg!** 44 És Saul monda: Úgy cselekedjék az Úr most és ezután is, hogy meg kell hálnod Jonathán. 45 A nép azonban monda Saulnak: **Jonathán haljon-e meg, a ki ezt a nagy szabadulást szerezte Izráelben? Távol legyen! Él az Úr, hogy egyetlen hajszála sem esik le fejről a földre, mert Istennek segedelmével cselekedte ezt ma. Megváltá azért a nép Jonathánt, és nem hala meg.** 46 Akkor Saul megtére a Filiszteusok üldözéséből; a Filiszteusok pedig az ő helyökre haza menének. 47 Miután tehát Saul átvette a királyságot Izráel felett, hadakozék minden ellenségével mindenfelé: Moáb ellen és Ammon fiai ellen és Edom ellen és a Czobeusok királyai ellen és a Filiszteusok ellen; **és mindenütt, a hol megfordula, keményen cselekedék.** 48 És sereget gyűjtván, megverte Amáleket, és megszabadítá Izráelt fosztogatóinak kezéből. 49 Valának pedig Saul fiai: Jonathán, Jisvi és Málkisua; és két leányának neve: az idősebbiknek Méráb, és a kisebbiknek neve Mikál. 50 És Saul feleségét Akhinóámnak hívták, a ki Akhimaás leánya volt. Seregének vezetőjét pedig Abnernek hívták, a ki Saul nagybátyjának, Nérnek volt a fia; 51 Mert Kis, a Saul atyja és Nér, az Abner atyja, Abiel fiai valának. 52 A Filiszteusok elleni háború pedig igen heves volt Saulnak egész életében; azért, a hol csak látott Saul egy-egy erős vagy egy-egy bátor férfit, azt magához fogadta.

1Sám 15

1 És monda Sámuel Saulnak: Engem küldött el az Úr, hogy királylyá kenjelek fel téged az ő népe, az Izráel felett; most azért figyelj az Úr beszédének szavára. 2 Így szól a Seregek Ura: Megemlékeztem arról, a mit cselekedett Amálek Izráellel, hogy útját állta néki, mikor feljöve Égyiptomból. 2Móz. 17,8. 11. 3 Most azért menj el és verd meg Amáleket, és pusztítsátok el mindenét; és ne kedvezz néki, hanem öld meg mind a férfit, mind az asszonyt; mind a

gyermeket, mind a csecsemőt; mind az ökröt, mind a juhót; mind a tevét, mind a szamarat. **Gyermekgyilkosságot kér az Úr Saultól? See Divine Warfare Luth. Bib. St 376.** Józs. 15,24. 4 És összehívá Saul a népet, és megszámlálá őket Thélaimban, kétszázezer gyalogost, és Júdából tízezer embert. 5 És elméne Saul Amálek városáig, és megütközék ott egy völgyben. 6 És monda Saul a Kéneusnak: Menjetek, távozzatok el, menjetek ki az Amálekiták közül, hogy velök együtt téged is el ne vessesselek, mert te irgalmasságot cselekedtél Izráel minden fiaival, mikor Egyiptomból feljövénnek. És eltávozék Kéneus az Amálekiták közül. 4Móz. 24,20. 21. 7 Saul pedig megveré Amáleket Havilától fogva egészen addig, a merre Súrba mennek, mely Egyiptom átellenében van. 1Móz. 16,7. 8 És Agágot, az Amálekiták királyát elfogta élve, a népet pedig mind kardélre hányatá. 9 Saul és a nép azonban megkímélte Agágot és a juhoknak, barmoknak és másodszülötteknek javát; a bárányokat és mindazt, a mi jó vala, nem akarták azokat elpusztítani, hanem a mi megvetett és értéktelen dolog volt, mindazt elpusztíták. 10 Akkor szóla az Úr Sámuelnek, mondván: 11 Megbántam, hogy Sault királylyá tettem, mert eltávozott tőlem, és beszédeimet nem tartotta meg. Sámuel pedig felháborodék és kiálta az Úrhoz egész éjszaka. 12 És korán felkele Sámuel, hogy találkozzék Saullal reggel; és hírül adák Sámuelnek, ezt mondván: Saul Kármelbe ment, és ímé emlékoszlopot állított magának; azután megfordula, és tovább ment és lement Gilgálba, 13 És a mint Sámuel Saulhoz érkezék, monda néki Saul: Áldott vagy te az Úrtól! Én végrehajtam az Úrnak parancsolatját. 14 Sámuel azonban monda: Micsoda az a juhbégetés, mely füleimbe hat és az az ökörbögés, melyet hallok? 15 És monda Saul: Az Amálekitáktól hozták azokat, mert a nép megkímélte a juhoknak és ökröknek javát, hogy **megáldozza az Úrnak, a te Istenednek; a többit pedig elpusztítottuk.** 16 Akkor monda Sámuel Saulnak: **Engedd meg, hogy megmondjam néked, a mit az Úr mondott nékem ez éjjel. Ő pedig monda néki: Beszélj.** 17 Monda azért Sámuel: Nemde kicsiny valál te a magad szemei előtt is, mindazáltal Izráel törzseinek fejévé lettél, és az Úr királylyá kent fel téged Izráel felett?! 18 És elküldé az Úr téged az úton, és azt mondá: Menj el, és pusztítsd el az Amálekitákat, kik vétkezének; és hadakozzáll ellenök, míg megsemmisíted őket. 19 **Miért nem hallgattál az Úrnak szavára, és miért estél néki a prédának, és cselekedted azt, a mi bűnös az Úr szemei előtt?** 20 És felele Saul Sámuelnek: Én bizonyára hallgattam az Úr szavára, és azon az úton jártam, a melyre engem az Úr elküldött; és elhoztam Agágot, az Amálekiták királyát, és az Amálekitákat elpusztítottam. 21 A nép azonban elvette a prédából a megsemmisítésre rendelt juhoknak és ökröknek javát, hogy megáldozza az Úrnak, a te Istenednek Gilgálban. 22 Sámuel pedig monda: Vajjon kedvesebb-e az Úr előtt az égő- és véres áldozat, mint az Úr szava iránt való engedelmesség? **Ímé, jobb az engedelmesség a véres áldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél!** 23 Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetetted az Úrnak beszédét, ő is megvetett téged, hogy ne légy király. 24 Akkor monda Saul Sámuelnek: Vétkeztem, mert megszegtem az Úrnak szavát és a te beszédedet; de mivel félttem a néptől, azért hallgattam szavokra. 25 Most azért bocsásd meg az én vétkeket, és térj vissza velem, hogy könyörögjek az Úrnak. 26 Sámuel pedig monda Saulnak: Nem térek vissza veled, mert megvetetted az Úrnak beszédét, és az Úr is megvetett téged, hogy ne légy király Izráel felett. 27 És mikor megfordula Sámuel, hogy elmenjen, megragadta felső ruhájának szárnyát, és leszakada. 28 Akkor monda néki Sámuel: Elszakítá tőled az Úr a mai napon Izráelnek királyságát, és adta azt felebarátodnak, a ki jobb náladnál. 29 Izráelnek erőssége pedig nem hazudik, és semmit meg nem bán, mert nem ember ő, hogy valamit megbánjon. 30 És ő monda: Vétkeztem, mindazáltal becsülj meg engem népemnek vénei előtt és Izráel előtt, és velem térj vissza, hogy könyörögjek az Úrnak, a te Istenednek. 31 Visszatérek azért Sámuel Saullal, és könyörgött Saul az Úrnak. 32 Sámuel pedig monda: Hozzatok ide előmbe Agágot, Amálek királyát. És elméne Agág kényesen ő hozzá, és monda Agág: Bizonyára eltávozék a halál keserősége. 33 És monda Sámuel: Miként a te kardod asszonyokat tett gyermektelenné, úgy

legyen gyermektelenné minden asszonyok felett a te anyád! És darabokra vagdalá Sámuel Agágot az Úr előtt Gilgálban. 34 Ezután Sámuel elment Rámába, Saul pedig felment az ő házához Gibeába, Saul városába. **35 És Sámuel nem látogatá meg többé Sault egész halálának idejéig; de bánkódék Sámuel Saul miatt. Az Úr pedig megbánta, hogy királylává tette Sault Izráel felett. Szabó A. nem lehet a mai normák szerint megítélni.**

1Sám 16

1 És monda az Úr Sámuelnek:

ÚR

Ugyan meddig bánkódol még Saul miatt, **holott én megvettem őt, hogy ne uralkodjék Izráel felett?** Töltsd meg a te szarudat olajjal, és eredj el; én elküldelek téged a Bethlehemben lakó Isaihoz, mert fiai közül választottam magamnak királyt. 2 Sámuel pedig monda:

SÁMUEL

Hogyan menjek el!? Ha meghallja Saul, megöl engemet.

ÚR

És monda az Úr: Vigy magaddal egy üszőt, és azt mondd: Azért jöttem, hogy az Úrnak áldozzam. 3 És hívd meg Isait az áldozatra, és én tudtadra adom, hogy mit cselekedjél, és kend fel számomra azt, a kit mondándok néked.

4 És Sámuel megcselekedé, a mit az Úr mondott néki, és elment Bethlehembe. **A város vénei pedig megijedének, és eleibe menvén, mondának: Békességes-e a te jövedeled?** 5 Ő pedig felele: Békességes; azért jöttem, hogy áldozzam az Úrnak. Szenteljétek meg azért magatokat, és jertek el velem az áldozatra. Isait és az ő fiait pedig megszentelé, és elhívá őket az áldozatra. 6 Mikor pedig bemenének, meglátta Eliábot, és gondolá: Bizony az Úr előtt van az ő felkentje! 7 Az Úr azonban monda Sámuelnek: **Ne nézd az ő külsőjét, se termetének nagyságát, mert megvettem őt. Mert az Úr nem azt nézi, a mit az ember; mert az ember azt nézi, a mi szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.** Jer. 17,10. 20,12. 8 Szólítá azért Isai Abinádábot, és elvezeté őt Sámuel előtt; ő pedig monda: Ez sem az, kit az Úr választá. 9 Elvezeté azután előtte Isai Sammát; ő pedig monda: Ez sem az, a kit az Úr választá. 10 És így elvezeté Isai Sámuel előtt mind a hét fiát; Sámuel pedig mondá Isainak: Nem ezek közül választott az Úr. 11 Akkor monda Sámuel Isainak: Mind itt vannak-e már az ifjak? Ő pedig felele: Hátra van még a kisebbik, és ímé ő a juhokat őrzi. És monda Sámuel Isainak: Küldj el, és hozasd ide őt, mert addig nem fogunk leülni, míg ő ide nem jön. 12 Elkülde azért, és elhozatá őt. **(Ő pedig piros vala, szép szemű és kedves tekintetű.)** És monda az Úr: **Kelj fel és kend fel, mert ő az.** 13 Vevé azért Sámuel, az olajos szarut, és felkené őt testvérei között. És attól a naptól fogva az Úrnak lelke Dávidra szálla, és azután is. Felkele azután Sámuel és elméne Rámába. 14 És az Úrnak lelke eltávozik Saultól, és gonosz lélek kezdé gyötörni őt, mely az Úrtól küldetett. 15 És mondának Saul szolgálai néki: Ímé most az Istentől küldött gonosz lélek gyötör téged! 16 Parancsoljon azért a mi urunk szolgálidnak, kik körülötted vannak, **hogy keressenek olyan embert, a ki tudja a hárfát pengetni, és mikor az Istentől küldött gonosz lélek reád jön, pengesse kezével, hogy te megkönnyebbülj.** 17 És monda Saul az ő szolgálainak: Keressetek tehát számomra olyan embert, a ki jól tud hárfázni, és hozzátok el hozzám. 18 Akkor felele egy a szolgák közül, és monda: Ímé én láttam a Bethlehemben lakó Isainak egyik fiát, **a ki tud hárfázni, a ki erős vitéz és hadakozó férfiú, értelmes és szép ember, és az Úr vele van.** 19 Követeket küldé azért Saul Isaihoz, és monda: Küldd hozzám a fiadat, Dávidot, ki a juhok mellett van. 20 Isai pedig vőn egy szamarat, egy kenyeret, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elkülde Saulnak az ő fiától, Dávidtól. 21 Mikor pedig Dávid elméne Saulhoz és megállá előtte, az igen megszerette őt, és fegyverhordozója lőn néki. 22 És elkülde Saul Isaihoz, mondván: Maradjon Dávid én nálam, mert igen megkedveltem őt. 23 És lőn, hogy a mikor Istennek lelke Saulon vala, vette Dávid a hárfát és kezével pengeté; Saul pedig megkönnyebbüle és jobban lőn, és a gonosz lélek eltávozik tőle.

1Sám 17

1 És összegyűjték a Filiszteusok seregeiket a harcra, és összegyűlének Sokónál, mely Júdában van, és táborozának Sokó és Azéka között, Efes-Dammimnál. Józs. 15,35. Józs. 10,10. 1Krn. 11,13. 2 Saul és az Izráeliták pedig összegyűlének, és tábort ütének az Elah völgyében; és csatarendbe állanak a Filiszteusok ellen. 3 És a Filiszteusok a hegyen állottak innen, az Izráeliták pedig a hegyen állottak túlfelől, úgy hogy a völgy közöttük vala. 4 És kijöve a Filiszteusok táborából egy bajnok férfiú, a kit **Góliáthnak** hívtak, Gáth városából való, kinek magassága hat sing és egy aras vala. 5 Fején rézsisak vala és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncél súlya pedig ötezer rézsiklusnyi vala. 6 Lábán réz lábpáncél és vállain rézpaizs volt. 7 És dárdájának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája, dárdájának hegye pedig hatszáz siklusnyi vashól volt; és előtte megy vala, ki a paizst hordozza vala. 8 És megállván, kiálta Izráel csatarendjeinek, és monda nékik: **Miért jöttetek ki, hogy harcra készüljete?** **Avagy nem Filiszteus vagyok-é én és ti Saul szolgálai?** **Válaszszatok azért magatok közül egy embert, és jöjjön le hozzám.** 9 Ha azután meg bír velem vívni és engem legyőz: akkor mi a ti szolgálátok leszünk; ha pedig én győzöm le őt és megölöm: akkor ti legyetek a mi szolgálaink, hogy szolgáljatok nekünk. 10 Monda továbbá a Filiszteus: Én gyalázattal illetém a mai napon Izráel seregét, állítsatok azért ki ellenem egy embert, hogy megvívjunk egymással. 11 Mikor pedig meghallotta Saul és az egész Izráel a Filiszteusnak ezt a beszédét, megrettenének és igen félnek vala. 12 És Dávid, Júda városából, Bethlehemből való amaz Efratita embernek volt a fia, a kit Isainak hívtak, a kinek nyolcz fia volt, és e férfiú a Saul idejében vén ember vala, emberek közt korban előhaladt. 13 És Isainak három idősebbik fia Saullal elment a háborúba. Az ő három fiának pedig, a kik a háborúba menének, ezek valának neveik: az idősebbik Eliáb, a második Abinádáb és a harmadik Samma. 14 És Dávid volt a legkisebbik. Mikor pedig a három idősebb elment Saul után: 15 Dávid elméne és visszatére Saultól, hogy atyjának juhait őrizze Bethlehemben. 16 A Filiszteus pedig előjön vala reggel és estve, és kiáll vala negyven napon át. 17 És monda Isai az ő fiának, Dávidnak: Vedd testvéreid számára ezt az efa pergelt búzát és ezt a tíz kenyeret, és sietve vidd el a táborba testvéreidhez. 18 Ezt a tíz sajtot pedig vidd el az ezredesnek, és látogasd meg testvéreidet, hogy jól vannak-é, és hozz tőlük jelt. 19 Saul pedig azokkal együtt és az egész Izráel az Elah völgyében valának, hogy harcolnának a Filiszteusok ellen. 20 Felkele azért Dávid korán reggel, és a nyáját egy pásztorra bízván, felvette a terhet és elment, a mint meghagyta néki Isai; és eljutott a tábor kerítéséhez; a sereg pedig, mely kivonult csatarendben, hadi zajt támasztott. 21 És csatarendbe állanak Izráel és a Filiszteusok, csatarend csatarend ellen. 22 Akkor Dávid rábízta a holmit arra, a ki a hadi szerszámokat őrzi, és elfuta a harctérre és odaérve, kérdezősködék testvéreinek állapota felől. 23 És míg ő beszélt velök, ímé a bajnok férfi, a Góliáth nevű Filiszteus, a ki Gáthból való volt, előjőve a Filiszteusok csatarendei közül, és most is hasonlóképen beszél vala; és meghallá ezt Dávid. 24 Az Izráeliták pedig, mikor látták azt a férfit, mindnyájan elfutának előle, és igen félnek vala. 25 És mondának az Izráeliták: Láttátok-é azt a férfit, a ki feljőve? Mert azért jött ki, hogy gyalázattal illesse Izráelt. Ha valaki megölné őt, nagy gazdagsággal ajándékozná meg a király, leányát is néki adná, és atyjának házát szabaddá tenné Izráelben. 26 És szóla Dávid azoknak az embereknek, a kik ott állanak vele, mondván: Mi történik azzal, a ki megöli ezt a Filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izráelről? Mert kicsoda ez a körülmételetlen Filiszteus, hogy gyalázattal illeti az élő Istennek seregét?! 27 A nép pedig e beszéd szerint felele néki, mondván: Ez történik azzal az emberrel, a ki megöli őt. 28 És meghallá Eliáb az ő nagyobbik testvére, hogy az emberekkel beszéle; és nagyon megharaguvék Eliáb Dávidra, és monda: Miért jöttél ide, és kire bíztad azt a néhány juhot, a mely a pusztában van? Ismerem vakmerőségedet és szívednek álnokságát, hogy csak azért jöttél ide, hogy megnézd az ütközetet! 29 Dávid pedig felele: Ugyan mit cselekedtem én most? hiszen csak szóbeszéd volt ez. 30 És elfordula tőle egy másikhoz, és ugyan úgy szóla, mint korábban, és a nép is az előbbi beszéd szerint válaszola néki. 31 És mikor meghallották azokat a szavakat, a melyeket Dávid szóla, megmondák Saulnak, ki magához

hívatá őt. **32 És monda Dávid Saulnak: Senki se csüggedjen el e miatt; elmegy a te szolgád és megvív ezzel a Filiszteussal.** **33 Saul pedig monda Dávidnak: Nem mehetsz te e Filiszteus ellen, hogy vele megvívj, mert te gyermek vagy, ő pedig ifjúságától fogva hadakozó férfi vala.** **34 És felele Dávid Saulnak: Pásztor volt a te szolgád, atyjának juhái mellett; és ha eljött az oroszlán és a medve, és elragadott egy bárányt a nyáj közül: 35 Elmentem utána és levágtam, (Hercules Orlando) és kiszabadítám szájából; ha pedig ellenem támadott: megragadtam szakálánál fogva, és levágtam és megöltem őt.** **36 A te szolgád mind az oroszlánt, mind a medvét megölte: Úgy lesz azért e körülméletlen Filiszteus is, mint azok közül egy, mert gyalázattal illeté az élő Istennek seregét.** **37 És monda Dávid: Az Úr, a ki megszabadított engem az oroszlánnak és a medvének kezéből, meg fog szabadítani engem e Filiszteusnak kezéből is.** Akkor monda Saul Dávidnak: Eredj el, és az Úr legyen veled! **38 És felöltözteté Saul Dávidot a maga harci ruhájába; rézsisakot tett a fejére, és felöltözteté őt páncélba.** **39 Akkor Dávid felköté kardját harci ruhája fölé, és jární akart, mert még nem próbálta.** És monda Dávid Saulnak: Nem bírok ezekben jární, mert még nem próbáltam; és leveté azokat Dávid magáról. **40 És kezébe vette botját, és kiválasztván magának a patakból öt síma kövecskét, eltevé azokat pásztori szerszámába, mely vele volt, tudniillik tarisznájába, és parittyájával kezében közeledék a Filiszteushoz.** **41 Akkor elindult a Filiszteus is, és Dávidhoz közeledék, az az ember pedig, a ki a paizsát hordozza, előtte vala.** **42 Mikor pedig oda tekintte a Filiszteus, és meglátta Dávidot, megvetette őt, mert ifjú volt és piros, egyszersmind szép tekintetű.** **43 És monda a Filiszteus Dávidnak: Eb vagyok-én, hogy te bottal jössz reám? És szidalmazá a Filiszteus Dávidot Istenével együtt.** **44 Monda továbbá a Filiszteus Dávidnak: Jőjj ide hozzám, hogy testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak adjam.** **AYLI CHARLES ÉS ORLANDO** **45 Dávid pedig monda a Filiszteusnak: Te karddal, dárdával és paizsszal jössz ellenem, én pedig a Seregek Urának, Izráel seregei Istenének nevében megyek ellened, a kit te gyalázattal illetél.** **46 A mai napon kezembe ad téged az Úr, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad. A Filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, hogy van Izráelnek Istene.** **47 És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg az Úr, mert az Úré a had, és ő titeket kezünkbe fog adni.** **48 És mikor a Filiszteus felkészült, és elindult, és Dávid felé közeledék: Dávid is sietett és futott a viadalra a Filiszteus elé.** **49 És Dávid benyúlt kezével a tarisznájába és kivett onnan egy követ, és elhajítván, homlokán találta a Filiszteust, úgy, hogy a kő homlokába mélyede, és arcczal a földre esék.** **50 Így Dávid erősebb volt a Filiszteusnál, parittyával és kővel. És levágta a Filiszteust és megölte őt, pedig kard nem is vala a Dávid kezében.** **51 És oda futott Dávid, és reá állott a Filiszteusra, és vevé annak kardját, kirántotta hüvelyéből, és megöle őt, és fejét azzal levágta.** A Filiszteusok pedig a mint meglátták, hogy az ő hősük meghalt, megfutamodának. **52 És felkelének Izráel és Júda férfiai és felkiáltának, és üldözik a Filiszteusokat egészen Gáthig és Ekron kapujáig. És hullának a Filiszteusok sebesültjei a Saraim felé vezető úton Gáthig és Ekronig.** **53 Visszatérének azután Izráel fiai a Filiszteusok üldözéséből, és feldúlták azoknak táborát.** **54 Dávid pedig felvevé a Filiszteusnak fejét, és elvitte Jeruzsálembe, fegyvereit pedig a maga sátorába rakta le.** **55 Saul pedig mikor látta, hogy Dávid kiment a Filiszteus elé, monda Abnernek, a sereg fővezérének: Abner! ki fia e gyermek? És felele Abner: Él a te lelked oh király, hogy nem tudom!** **56 És monda a király: Kérdezd meg tehát, hogy ki fia ez az ifjú?** **57 És a mint visszajött Dávid, miután megölte a Filiszteust, megfogá őt Abner, és Saulhoz vitte; és a Filiszteusnak feje kezében vala.** **58 És monda néki Saul: Ki fia vagy te, oh gyermek? Dávid pedig felele: A te szolgádnak, a Bethlehemből való Isainak a fia vagyok.**

1Sám 18

1 Minekutána pedig elvégezte a Saullal való beszélgetést, a **Jonathán lelke egybeforrt a Dávid lelkével, és Jonathán úgy szerette őt, mint a saját lelkét.** 2 És Saul magához vevé őt azon a napon, és nem engedé, hogy visszatérjen atyja házához. 3 És szövetséget kötének Jonathán és Dávid egymással, mivel úgy szerette őt, mint a saját lelkét. 4 És Jonathán leveté felső ruháját, a mely rajta volt, és Dávidnak adta, sőt hadi öltözetét is, saját kardját, kezívét és övét. 5 És elméne Dávid mindenüvé, a hová Saul küldé, és magát eszesen viseli vala. És Saul a harcosok fölé tevő őt, és kedves lőn az egész nép előtt, és a Saul szolgálai előtt is. 6 És a mint hazafelé jövének, mikor Dávid visszatért, miután a Filiszteusokat leverte, kimentek az asszonyok Saul király elé Izráelnek minden városaiból, hogy énekeljenek és körben tánczoljanak, dobokkal, vígassággal és tomborákkal. 7 És énekelni kezdenek az asszonyok, kik vígadoznak és mondának: Megverte Saul az ő ezerét és Dávid is az ő tízezerét. 8 Saul pedig igen megharaguvék, és gonosznak tetszék az ő szemei előtt ez a beszéd, és monda: Dávidnak tízezeret tulajdonítanak és nékem tulajdonítják az ezeret, így hát már csak a királyság hiányzik néki. 9 **Saul azért attól a naptól kezdve rossz szemmel néz vala Dávidra, sőt azután is.** 10 Másnap pedig megszállta Saul az Istentől küldött gonosz lélek, és prófétálni kezde a maga házában; Dávid pedig hárfázott kezével, mint naponként szokta, és a dárda Saul kezében vala. 11 És elhajítá Saul a dárdát, azt gondolván: **Dávidot a falhoz szegezem; de Dávid két ízben is félrehajolt előle.** 12 És félni kezde Saul Dávidtól, mert az Úr vele volt, Saultól pedig eltávozóék. 13 És Saul elbocsátá őt magától és ezredesévé tevő; és kimegy vala és bejő vala a nép előtt. 14 És Dávid minden útjában magát eszesen viseli vala, mert az Úr vele volt. 15 Mikor pedig látta Saul, hogy ő igen eszesen viseli magát, félni kezde tőle. 16 De az egész Izráel és Júda szereté Dávidot, mert ő előttük méne ki és jöve be. 17 És monda Saul Dávidnak: Ímé idősebbik leányomat, Mérábot néked adom feleségül, csak légy az én vitéz fiam, és harczold az Úrnak harczait; mert azt gondolá Saul: Ne az én kezem által vesszen el, hanem a Filiszteusok keze által. 18 Dávid pedig monda Saulnak: Kicsoda vagyok én, és micsoda az én életem, és atyámnak családja Izráelben, hogy a királynak veje legyek? 19 De történt abban az időben, mikor Mérábot, a Saul leányát Dávidnak kellett volna adni, hogy a Meholáthból való Hadrielnek adták őt feleségül. 20 **Mikál, a Saul leánya azonban megszereté Dávidot,** és mikor ezt megmondák Saulnak, tetszék néki a dolog. 21 És monda Saul: Néki adom őt, hogy ő legyen veszedelmére és a Filiszteusok keze legyen ellene. Monda azért Saul Dávidnak másodízben: Légy tehát most az én vőm. 22 És megparancsolá Saul az ő szolgálainak: Beszéljetek Dáviddal titokban, mondván: Ímé a király jóindulattal van irántad, és szolgálai is mind szeretnek téged, légy azért veje a királynak. 23 És elmondák a szolgák Dávid előtt e beszédeket. Dávid pedig monda: Olyan kicsiny dolog előttetek, hogy a király vejévé legyen valaki, holott én szegény és megvetett ember vagyok? 24 És megmondák Saulnak az ő szolgálai, mondván: Ezt meg ezt mondta Dávid. 25 Saul pedig monda: Mondjátok meg Dávidnak: Nem kíván a király más jegyajándékot, hanem csak száz Filiszteus előbőrét, hogy bosszút állj a király ellenségein; mert Saul a Filiszteusok keze által akará Dávidot elpusztítani. 26 Megmondák azért az ő szolgálai Dávidnak e beszédeket; és tetszék ez a dolog Dávidnak, hogy a király veje legyen. A kitűzött napok még el sem telének, 27 Mikor Dávid felkelt, és elment embereivel együtt, és levágott a Filiszteusok közül kétszáz férfit; és elhozá Dávid előbőreiket, és mind beadta azokat a királynak, hogy a királynak veje lehessen. **És néki adá Saul az ő leányát, Mikált, feleségül.** 28 Mikor pedig Saul látta és megtudta, hogy az Úr Dáviddal van, és Mikál, a Saul leánya szereti őt: 29 Akkor Saul még inkább félni kezde Dávidtól. És Saul ellensége lőn Dávidnak teljes életében. 30 **A Filiszteusok vezérei pedig gyakran betörnek vala, de valahányszor betörének, Dávid Saul minden szolgáinál eszesebben viselé magát; azért felette híressé lőn az ő neve.**

1Sám 19

1 És szóla Saul fiának, Jonathánnak, és a többi szolgálóinak, hogy öljék meg Dávidot; de Jonathán, a Saul fia nagyon szereté őt. 2 Megmondá azért Jonathán Dávidnak, mondván: Az én atyám, Saul azon van, hogy téged megöljön, azért vigyázz magadra reggel; titkos helyen tartózkodjál és rejtse el magad. 3 Én pedig kimegyek, és atyám mellett megállok a mezőn, a hol te leszesz, és beszélni fogok atyámmal felőled, és meglátom, mint lesz, és tudtadra adom néked. 4 És Jonathán kedvezően nyilatkozék Dávid felől az ő atyja, Saul előtt, és monda néki: Ne vétkezzék a király Dávid ellen, az ő szolgálja ellen, mert ő nem vétett néked, sőt szolgálata felette hasznos volt néked. 5 Mert ő koczkára tette életét és megverte a Filiszteust, és az Úr nagy szabadulást szerze az egész Izráelnek. Te láttad azt és örültél rajta; miért vétkeznél azért az ártatlan vér ellen, megölvén Dávidot ok nélkül. 6 És hallgatott Saul Jonathán szavára, és megesküvék Saul: Él az Úr, hogy nem fog megöletni! 7 **Akkor szólítá Jonathán Dávidot, és megmondá néki Jonathán mind e beszédeket;** és Saulhoz vezeté Jonathán Dávidot, a ki ismét olyan lőn előtte, mint annakelőtte. 8 A háború pedig ismét megkezdődék, és Dávid kivonula, és harczola a Filiszteusok ellen, és nagy vereséget okozott nekik, és azok elfutának előle. 9 **Az Istentől küldött gonosz lélek azonban megszállta Saul, mikor házában ült és dárdája kezében vala; Dávid pedig pengeté a hárfát kezével.** 10 **Akkor Saul a dárdával Dávidot a falhoz akará szegezni, de félrehajolt Saul elől, és a dárda a falba verődött.** Dávid pedig elszalada, és elmenekült azon éjjel. 11 És követeket küldé Saul a Dávid házához, hogy reá lessenek és reggel megöljék őt. De tudtára adá Dávidnak Mikál, az ő felesége, mondván: Ha meg nem mented életedet ez éjjel, holnap megölnek. 12 **És lebocsátá Mikál Dávidot az ablakon;** ő pedig elment és elszalada, és megmenté magát. 13 És vevé Mikál a theráfot és az ágyba fekteté azt, és feje alá kecskeszörböl készült párnát tett, és betakará lepedővel. 14 Mikor pedig Saul elküldé a követeket, hogy Dávidot megfogják, azt monda: Dávid beteg. 15 És Saul elküldé ismét a követeket, hogy megnézzék Dávidot, mondván: Ágyastól is hozzátok őt előmbe, hogy megöljem őt. 16 És mikor a követek oda menének: ímé, a theráf volt az ágyban, és feje alatt a kecskeszörböl készült párna volt. 17 Akkor monda Saul Mikálnak: Mi dolog, hogy engem úgy megcsaltál? – elbocsátád az én ellenségemet, és ő elmenekült. És felele Mikál Saulnak: Ő monda nékem, bocsáss el engem, vagy megöllek téged. 18 Dávid pedig elfutván, megszabadula; és elment Sámuelhez Rámába, és elbeszélte néki mindazt, a mit Saul vele cselekedett. Elméne ezután ő és Sámuel, és Nájóthban tartózkodának. 19 És tudtára adák Saulnak, mondván: Ímé Dávid Nájóthban van, Rámában. 20 **Követeket küldé azért Saul, hogy Dávidot fogják meg. A mint azonban meglátták a prófétáknak seregét, a kik prófétálának, és Sámuel, a ki ott állott, mint az ő előljárójuk; akkor az Istennek lelke Saul követeire szállott, és azok is prófétálának.** 21 Mikor pedig megmondták Saulnak, más követeket küldé, és azok is prófétálának. Akkor harmadízben is követeket küldé Saul, de azok is prófétálának. 22 Elméne azért ő maga is Rámába. És a mint a nagy kúthoz érkezék, mely Székuban van, megkérdezé, mondván: Hol van Sámuel és Dávid? És felelének: Ímé Nájóthban, Rámában. 23 És elméne oda Nájóthba, Rámában. És az Istennek lelke szálla ő reá is, és folytonosan prófétála, míg eljutott Nájóthba, Rámában. 24 És leveté ő is ruháit, és prófétála, ő is Sámuel előtt és ott feküvék meztelenül azon az egész napon és egész éjszakán. Azért mondják: Avagy Saul is a próféták közt van-e? **RAGÁLYOS RÉVÜLETE**

1Sám 20

1 Elfuta azért Dávid Nájóthból, mely Rámában van, és elméne és monda Jonathánnak: **DÁVID**
Mit cselekedtem? Mi vétkem van és mi bűnöm atyád előtt, hogy életemre tör?
JONATÁN

2 Ő pedig monda néki: Távol legyen! Te nem fogsz meghalni. Ímé az én atyám nem cselekszik sem nagy, sem kicsiny dolgot, hogy nékem meg ne mondaná. Miért titkolná el azért atyám előlem ezt a dolgot? Nem úgy van!

DÁVID

3 Mindazáltal Dávid még megesküvék, és monda: Bizonyára tudja a te atyád, hogy te kedvelsz engem, azért azt gondolá: Ne tudja ezt Jonathán, hogy valamikép meg ne szomorodjék. De bizonyára él az Úr és él a te lelked, hogy alig egy lépés van köztem és a halál között.

JONATÁN

4 És felele Jonathán Dávidnak: A mit lelked kíván, megteszem éretted.

DÁVID

5 És monda Dávid Jonathánnak: Ímé holnap újhoid lesz, mikor a királylyal kellene leülnöm, hogy egyem, de te bocsáss el engem, hogy elrejtőzzem a mezőn a harmadik nap estvéjéig. 4Móz. 10,10. 28,11-15. 6 Ha kérdezősködnék atyád utánam, ezt mondjad: Sürgősen kéredzett Dávid tőlem, hogy elmehessen Bethlehembe, az ő városába, mert ott az egész nemzetségnek esztendőnként való áldozatja van most. 7 Ha azt fogja mondani: Jól van, úgy békessége van a te szolgáltnak; ha pedig nagyon megharagudnék, úgy tudd meg, hogy a gonosz tette elhatározta magát. 8 Cselekedjél azért irgalmasságot a te szolgálddal, mert az Úr előtt szövetséget kötöttél én velem, a te szolgálddal. **Ha azonban gonoszság van bennem, ölj meg te; miért vinnél atyádhoz engemet?**

JONATÁN

9 Jonathán pedig felelé: Távol legyen az tőled! Ha bizonyosan megtudom, hogy atyám elhatározta magát arra, hogy a gonosz tettet rajtad végrehajtsa, avagy nem mondanám-é meg azt néked?

DÁVID

10 És monda Dávid Jonathánnak: Kicsoda adja nékem tudtomra, hogy a mit atyád felelni fog néked, szigorú-é?

JONATÁN

11 És monda Jonathán Dávidnak: Jer, menjünk ki a mezőre; és kimenének mindketten a mezőre.

JONATÁN

12 Akkor monda Jonathán Dávidnak: Az Úr az Izráelnek Istene; ha kipuhatolhatom atyámtól holnap ilyenkor vagy holnapután, hogy ímé Dávid iránt jó akarattal van, tehát nem küldök-é ki akkor hozzád és jelentem-é meg néked? 13 Úgy cselekedjék az Úr Jonathánnal most és azután is, ha atyámnak az tetszenék, hogy gonoszszal illessen téged: hogy tudtodra adom néked, és elküldelek téged, hogy békében elmehess. És az Úr legyen veled, mint volt az én atyámmal! 14 És ne csak a míg én élek, és ne csak magammal cselekedjél az Úrnak irgalmassága szerint, hogy meg ne haljak; 15 Hanem meg ne vond irgalmasságodat az én házamtól soha, még akkor se, hogyha az Úr kiirtja Dávid ellenségeit, mindegyiket a földnek színéről! 16 Így szerze szövetséget Jonathán a Dávid házával; mondván: vegyen számot az Úr a Dávid ellenségeitől. 17 És Jonathán még egyszer megesketé Dávidot, iránta való szeretetéből; mert úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

JONATÁN

18 Monda pedig néki Jonathán: Holnap újhoid lesz, és kérdezősködni fognak utánad, mert helyed üres leend. 19 A harmadik napon pedig jöjj alá gyorsan, és eredj arra a helyre, a hol elrejtőzél amaz esemény napján, és maradj ott az útmutató kő mellett. rész 19,2-7. **20 És én három nyilat lövök oldalához, mintha magamtól célba lőnék. 21 És ímé utánuk küldöm**

a gyermeket: Eredj, keresd meg a nyilakat. Ha azt mondom a gyermeknek: Ímé mögöttem vannak emerre: hozd el azokat és jőjj elő, mert békességed van néked, és nincs baj, él az Úr! 22 Ha pedig azt mondom a gyermeknek: Ímé előtted vannak a nyilak amarra: akkor menj el, mert elküldött téged az Úr. 23 És erre a dologra nézve, a melyet megbeszéltünk egymás közt, ímé az Úr legyen bizonyosság közöttem és közötted mind örökké! 24 Elrejtőzék azért Dávid a mezőn. És mikor az újhold eljött, leült a király az ebédhez, hogy egyék. 25 És mikor leült a király a maga székébe, most is úgy, mint máskor, a fal mellett levő székbe: Jonathán felkele, és Abner ült Saul mellé; a Dávid helye pedig üres vala. 26 És Saul semmit sem szólt azon a napon, mert azt gondolá: Valami történt vele; nem tiszta, bizonyosan nem tiszta. 27 És lőn az újhold után következő napon, a második napon, mikor ismét üres volt a Dávid helye, monda Saul az ő fiának, Jonathánnak: Isainak fia miért nem jött el az ebédre sem tegnap, sem ma? 28 Jonathán pedig felele Saulnak: Elkéredzék tőlem Dávid Bethlehembe; 29 És monda: Ugyan bocsáss el engem, mert nemzetségünknek áldozata van most a városban, és ezt parancsolta nékem bátyám; azért, ha kedvelsz engem, kérlek, hadd menjek el, hogy megnézzem testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához. 30 Akkor felgerjede Saulnak haragja Jonathán ellen és monda néki: **Te elfajult, engedetlen gyermek! Jól tudom, hogy kiválasztottad az Isainak fiát a magad gyalázatára és anyád szemérmének gyalázatára!** 31 Mert mindaddig, míg Isainak fia él a földön, nem állhatsz fenn sem te, sem a te királyságod; most azért küldj érette, és hozasd ide őt hozzám, mert ő a halál fia. 32 Jonathán pedig felele Saulnak, az ő atyjának, és monda néki: **Miért kell meghalnia, mit vétett?** 33 Akkor Saul utána dobta dárdáját, hogy általüsse őt. És megérté Jonathán, hogy atyja elvégezé, hogy megölje Dávidot. 34 És felkele Jonathán az asztaltól nagy haraggal, és semmit sem evék az újholdnak második napján, mert bánkódott Dávid miatt, mivel atyja gyalázattal illeté őt. 35 És reggel kiméne Jonathán a mezőre a Dáviddal együtt meghatározott időben, és egy kis gyermek volt vele. 36 És monda a gyermeknek: Eredj, keresd meg a nyilakat, a melyeket ellövök. És mikor a gyermek elfutott, ellövé a nyilat, úgy hogy rajta túl méne. 37 És mikor a gyermek arra a helyre érkezék, a hol a nyíl vala, melyet Jonathán ellőtt, a gyermek után kiálta Jonathán, és monda: **Avagy nem tovább van-e a nyíl előtted?** 38 És kiálta Jonathán a gyermek után: Gyorsan siess, meg ne állj! És a gyermek, ki Jonathánnal vala, felszedé a nyilat és urához ment. 39 A gyermek pedig semmit sem értett, hanem csak Jonathán és Dávid értették e dolgot. 40 Átadá azután Jonathán fegyverét a gyermeknek, a ki vele volt, és monda néki: Eredj el, vidd be a városba. 41 Mikor pedig elment a gyermek, felkele Dávid a kő déli oldala mellől és arcczal a földre borula, és háromszor meghajtotta magát; és megcsókolták egymást, és együtt sírtak, mígnem Dávid hangosan zokogott. 42 Akkor monda Jonathán Dávidnak: Eredj el békességgel! Mivelhogy megesküdtünk mind a ketten az Úrnak nevére, mondván: Az Úr legyen köztem és közted, az én magom között és a te magod között örökre. 43 Felkele ezután és elméne. Jonathán pedig bement a városba.

1Sám 21

1 És Dávid elméne Nóbba Akhimélek paphoz. Akhimélek pedig megrettenve ment Dávid elé, és monda néki: Mi dolog, hogy csak egyedül vagy, és senki sincs veled? 2 És monda Dávid Akhimélek papnak: A király bízott reám valamit, és monda nékem: Senki se tudja meg azt a dolgot, a miért elküldélek téged, és a mit parancsoltam néked; azért a szolgákat elküldém erre és erre a helyre. 3 Most azért, mi van kezedenél? **Adj őt kenyeret nékem, vagy egyebet, a mi van.** 4 És felele a pap Dávidnak, és monda: **Nincs közönséges kenyér kezemnél, hanem csak szentelt kenyér van, ha ugyan a szolgák tisztán tartották magokat, legalább az asszonytól.** 3Móz. 24,9. 3Móz. 15,18. 5 Dávid pedig felele a papnak, és monda néki: Bizonyára el volt tiltva mi tőlünk az asszony mind tegnap, mind azelőtt, mikor elindulék, és a szolgák holmija is tiszta vala (jóllehet az út közönséges): azért bizonyára megtartatik ma

szentnek az edényekben. 6 Adott azért a pap néki szentelt kenyeret, mert **nem volt ott más kenyér, hanem csak szent kenyér, melyeket elvettek az Úrnak színe előtt, hogy meleg kenyeret tegyenek a helyett azon a napon, a melyen az előbbit elvevék.** 3Móz. 24,5-9. 7 Vala pedig ott azon a napon Saul szolgálai közül egy ember, ott tartózkodva az Úr előtt, a kit Doégnak hívtak, a ki Edomita volt, Saul pásztorainak számadója. 3Móz. 13,4. 11. 8 És monda Dávid Akhiméleknek: Nincsen-e kezdenél egy dárda vagy valami fegyver? mert sem kardomat, sem fegyverzetemet nem hoztam magammal, mivel a király dolga sürgős vala. 9 És monda a pap: A Filiszteus Góliátnak a kardja, a kit te megöltél az Elah völgyében, ímhol van posztóba betakarva az efód mögött; ha azt el akarod vinni, vidd el, mert azonkívül más nincsen itt. És monda Dávid: Nincs ahhoz hasonló, add ide azt nékem. 10 És felkele Dávid, és elfutott azon a napon Saul elől, és elment Ákhishoz, Gáthnak királyához. 11 És mondának Ákhis szolgálai néki: Vajjon nem ez-e Dávid, annak az országnak királya? Vajjon nem erről énekelték-e a körtánczban, mondván: **Saul megverte az ő ezerét, Dávid is az ő tízezerét?** rész 18,7. 12 És mikor eszébe vevé Dávid ezeket a beszédeket, igen megrémüle Ákhistól, Gáthnak királyától. 13 **És megváltoztatá magaviseletét ő előttük, és őrvöngye kezeik között, és irkál vala a kapuknak ajtain, nyálát pedig szakállán folytatja alá.** **Hamlet!** 14 És monda Ákhis az ő szolgálainak: Ímé látjátok, hogy ez az ember megőrült, miért hoztátok őt hozzám? 15 Szűkölködöm-e örültekben, hogy ide hoztátok ezt, hogy bolondoskodjék előttem? Ez jöjjön-e be házamba? **HAMLET, EDGAR**

1Sám 22

1 Elméne azért onnan Dávid, és elfutott Adullám barlangjába. És mikor meghallották testvérei és atyjának egész háza népe, oda menének hozzá. 2Sám. 23,13. 14. 2 És hozzá gyűlének mindazok, a kik nyomorúságban valának, és mindazok, a kiknek hitelezőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan valának ő vele. 3 És elméne onnan Dávid Miczpába, Moáb földére, és monda Moáb királyának: Hadd jöjjön ide hozzátok az én atyám és anyám, míg megtudom, hogy mit fog cselekedni velem az Isten. 4Móz. 22,1. 5Móz. 34,1. 8. 4 És vivé őket Moáb királya elé, és ott maradának vele mindaddig, míg Dávid a várban volt. 5 Gád próféta pedig monda Dávidnak: Ne maradj a várban, hanem eredj és menj el Júda földére. Elméne azért Dávid, és Héreth erdejébe ment. Zsolt. 63,1. 6 És meghallotta Saul, hogy előtűnt Dávid és azok az emberek, a kik vele valának; (Saul pedig Gibeában tartózkodék a hegyen a fa alatt és dárdája a kezében vala és szolgálai mindnyájan mellette állának). 7 Monda azért Saul az ő szolgálainak, a kik mellette állottak: Halljátok meg Benjáminnak fiai! Isainak fia adni fog-e néktek mindnyájatoknak szántóföldeket és szőlőhegyeket, és mindnyájatokat ezredesekké és századosokká fog-e tenni, 8 Hogy mindnyájan összeesküdtetek ellenem? És senki sincs, a ki tudósítana engem, hogy **fiam szövetséget kötött Isai fiával? És senki sincs közöttetek, a ki szánakoznék felettem, és megmondaná nékem, hogy fiam fellázította szolgálmat ellenem, hogy leselkedjék utánam, mint a hogy e mai napon megtetszik?** 9 Akkor felele az Edomita Doég, a ki Saul szolgálai közt állott: Én láttam, hogy az Isai fia Nóbba ment vala az Akhitób fiához, Akhimélek paphoz. 10 A ki ő érette megkérde az Urat, és eleséget adott néki, sőt a Filiszteus Góliáth kardját is néki adá. 11 Akkor elküldé a király, hogy elhívják Akhimélek papot, az Akhitób fiát és atyjának egész háza népét, a papokat, a kik Nóbban valának; és eljövénnek mindnyájan a királyhoz. 12 És monda Saul: Halld meg most te, Akhitóbnak fia! Ő pedig monda: Ímhol vagyok uram. 13 És monda néki Saul: Miért ütöttetek pártot ellenem, te és Isainak fia, hogy kenyeret és kardot adtál néki, és ő érette megkérdezéd az Istent, hogy fellázadjon ellenem, hogy leselkedjék, mint a hogy most történik? 14 És felele Akhimélek a királynak, és monda: Minden szolgálid között kicsoda hűségesebb Dávidnál, a ki a királynak veje, és a ki akaratod szerint jár, és tisztelt ember a te házában? 15 Vajjon csak ma kezdém-e az Istent ő érette megkérdezni? Távol legyen tőlem! Ne tulajdonítson olyat a király szolgájának, sem atyám egész háza népének, mert erről

a dolgról semmit sem tud a te szolgád, sem kicsinyt, sem nagyot. 16 A király pedig monda: Meg kell halnod Akhimélek, néked és a te atyád egész háza népének! 17 És monda a király a poroszlóknak, a kik mellette állának: **Vegyétek körül és öljétek le az Úrnak papjait, mert az ő kezök is Dávid mellett vala, mert tudták, hogy ő menekül, és még sem mondták meg nékem.** A király szolgálai azonban nem akarták kezeiket felemelni, hogy az Úrnak papjaira rohanjanak. 18 Akkor monda a király Doégnak: **Fordulj nékik te, és rohanj a papokra. És ellenük fordula az Edomita Doég, és ő rohana a papokra. És azon a napon nyolczvanöt embert ölt meg, a kik gyoics efódot viselének.** 19 És Nóbot is, a papok városát fegyvernek élével vágatá le, mind a férfit, mind az asszonyt, mind a gyermeket, mind a csecsemőt; az ökröt és szamarat és bárányt, fegyvernek élével. 20 Akhitób fiának, Akhiméleknek egy fia azonban, a kit Abjáthárnak hívtak, elmenekült, és Dávid után futott. 21 És megmondá Abjáthár Dávidnak, hogy megölette Saul az Úrnak papjait. 22 Dávid pedig monda Abjáthárnak: Tudtam én azt már aznap, mert ott volt az Edomita Doég, hogy bizonyosan megmondja Saulnak. **Én adtam okot atyád egész háza népének halálára.** 23 Maradj nálam, ne félj; mert a ki az én életemet halálra keresi, az keresi a te életedet is, azért te bátorságosan lehetsz mellettem.

Dóég A név jelentése: »aggódó«. Edómi ember, Saul pásztorainak a felügyelője, aki valamilyen okból éppen, Nóbban, a szent helyen tartózkodott akkor, amikor Ahimelek főpap Dávid rendelkezésére bocsátotta a szent kenyereket és Góliát kardját, nem tudva, hogy Dávid menekülőben van Saul elől (1Sám 21,8). Amikor aztán Saul felelősségre vonja környezetét, hogy miért nem mondják el neki a Dávidról megkapható híreket, az edómi Dóég megszólal és elmondja, hogy mit látott Nóbban, a szent helyen (1Sám 22,7-10). Saul hivatja a nóbi papokat, azok Ahimelekkel az élen meg is érkeznek. Saul összeesküvéssel vádolja a nóbi papokat, nem fogadja el mentegetőzésüket, és kiadja a parancsot Ahimelek, családja és a nóbi papok megölésére. Saul szolgálai nem akarnak fegyvert fogni az Úr papjaira. Ekkor Dóégnak parancsolja a király, hogy ölje meg a papokat. Dóég végre is hajtja a parancsot, megölt 85 papot, megtámadja Nóbot, a papok városát, s lakóit kardélre hányja az állatokkal együtt (1Sám 22,11-19).

1Sám 23

1 Értésíték pedig Dávidot, mondván: Ímé a Filiszteusok hadakoznak Kehilla ellen, és dúlják a szérűket. [Józs. 15,44.](#) 2 Akkor megkérdezé Dávid az Urat, mondván: **Elmenjek és leverjem-e ezeket a Filiszteusokat? És monda az Úr Dávidnak: Eredj el, és verd le a Filiszteusokat, és szabadítsd meg Kehillát.** 3 A Dávid emberei azonban mondanak néki: **Ímé, mi itt Júdában is félünk,** mennyivel inkább, ha Kehillába megyünk a Filiszteusok táborára. 4 Akkor Dávid ismét megkérdezé az Urat, az Úr pedig válaszola néki, és monda: Kelj fel, és menj el Kehillába, mert én a Filiszteusokat kezedbe adom. 5 Elméne azért Dávid és az ő emberei Kehillába, és harczola a Filiszteusok ellen, és elhajtá marhájokat, és felette igen megveré őket. És megszabadítá Dávid Kehilla lakosait. 6 Lőn pedig, hogy a mikor Abjáthár, az Akhimélek fia Dávidhoz menekült, az efódot is magával vitte. 7 Megmondák akkor Saulnak, hogy Dávid Kehillába ment; és monda Saul: Kezembe adta őt az Isten, mert ott szorult, mivel kulcsos és záros városba méne. 8 És összegyűjté Saul a harczra az egész népet, hogy Kehillába menjen, és körülfogja Dávidot és az ő embereit. 9 Mikor pedig Dávid megtudta, hogy Saul ő ellene gonoszt forral, monda Abjáthár papnak: **Hozd elő az efódot.** 10 És monda Dávid: Uram, Izráel Istene! bizonynyal meghallotta a te szolgád, hogy Saul ide akar jőni Kehillába, hogy elpusztítsa a várost miattam. 11 Vajjon kezébe adnak-e engem Kehilla lakosai? Vajjon lejön-e Saul, a mint hallotta a te szolgád? Óh Uram, Izráel Istene, mondd meg a te szolgádnak! És monda az Úr: Lejön. 12 És monda Dávid: Vajjon Saul kezébe adnak-e Kehilla lakosai engem és az én embereimet? És monda az Úr: Kezébe adnak. 13 Felkele azért Dávid és az ő emberei, mintegy hatszázan, és kimenének Kehillából, és ide s tova járnak vala, a hol csak járhatnak. Midőn pedig Saulnak megmondák, hogy elmenekült Dávid Kehillából, felhagyott az

elmenetellel. **14 És Dávid a pusztában tartózkodék az erős helyeken, és a Zif pusztájában levő hegységen marada.** És Saul mindennap keresé, de az Isten nem adá őt kezébe. Józs. 15,55. 15 Mikor pedig Dávid látta, hogy Saul kiment, hogy élete ellen törjön; és mikor Dávid a Zif pusztájában, az erdőben vala: 16 Felkele **Jonathán, a Saul fia, és elment Dávidhoz az erdőbe, és megerősíté az ő kezét az Istenben.** 17 És monda néki: **Ne félj, mert Saulnak, az én atyámnak keze nem fog utólni téged, és te király leszesz Izráel felett, és én második leszek te utánad, és Saul is, az én atyám, tudja, hogy így lesz.** 18 És szövetséget kötének ketten az Úr előtt. És Dávid az erdőben marada, Jonathán pedig haza ment. 19 És felmenének a Zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Avagy nem nálunk lappang-e Dávid az erős helyeken az erdőben, Hakila halmán, mely a sivatagtól jobbkézre van?! 20 Most azért minthogy lelkednek fő kivánsága az, hogy lejj, óh király, jöjj le; és a mi gondunk lesz, hogy a királynak kezébe adjuk őt. 21 És monda Saul: Legyetek megáldva az Úrtól, hogy szánakoztok rajtam! 22 Menjetek azért el, és vigyázzatok ezután is, hogy megtudjátok és meglássátok az ő tartózkodási helyét, és hogy ki látta őt ott, mert azt mondták nékem, hogy igen ravasz ő. 23 **Annakokáért nézzetek meg és tudjatok meg minden búvóhelyet, a hol ő lappang és minden bizonynyal térjete vissza hozzám, hogy elmenjek veletek;** és ha az országban van, kikutatom őt Júdának minden ezrei között. 24 Azok pedig felkelének, és elmenének Zifbe Saul előtt. Dávid pedig és az ő emberei Máon pusztájában valának a mezőségen, a mely a sivatagtól jobbkézre van. Józs. 15,55. 25 És elméne Saul az ő embereivel együtt, hogy megkeresse őt. Dávidnak azonban megizenték, és ő leszállott a kőszikláról, és Máon pusztájában tartózkodék. Mikor pedig meghallotta Saul, üldözé Dávidot Máon pusztájában. 26 És Saul a hegynek egyik oldalán méne, Dávid és az ő emberei pedig a hegynek másik oldalán. És épen , mikor Dávid nagyon sietett, hogy elmenekülhessen Saul elől, és Saul és az ő emberei már körül is kerítették Dávidot és az ő embereit, hogy megfogják, 27 Akkor érkezék egy követ Saulhoz, mondván: Siess és jöjj! mert **a Filiszteusok betörték az országba.** 28 Akkor megtére Saul Dávid üldözéséből, és a Filiszteusok ellen ment. Azért hívják azt a hegyet a menekülés kősziklájának.

1Sám 24

1 És Dávid elméne onnan, és **Engedi erősségei közt tartózkodék.** Józs. 15,62. 2 Lőn pedig, hogy a mikor visszatért Saul a Filiszteusok üldözéséből, megizenték néki, mondván: Ímé Dávid az Engedi pusztájában van. 3 Maga mellé vőn azért Saul az egész Izráel közül háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és az ő embereit a vadkecskék kőszikláin. 4 És eljutott a juhaklokhoz, a melyek az útfélen vannak, hol egy barlang volt; **és beméne Saul, hogy ott szükségét végezze; IMIT/KI/SZIT. Hogy befedje/betakarja lábait ÚF/KG/URF/KNV/ szükségét (el)végezze; RÚF szükségét elvégezze.** Dávid pedig és az ő emberei a barlang rejtekeiben valának. 5 Akkor mondák Dávidnak az ő emberei: Ímé ez az a nap, a melyről azt mondotta az Úr néked: Ímé kezedbe adom ellenségedet, hogy úgy cselekedjél vele, a mint néked tetszik. Felkele azért Dávid, és elmetszé orozva Saul ruhájának szárnyát. 6 Lőn pedig ezután, hogy megesett a Dávid szíve rajta, hogy elmetszé Saul ruhájának szárnyát; 7 És monda az ő embereinek: Oltalmazzon meg engem az Úr attól, hogy ily dolgot cselekedjem az én urammal, az Úrnak felkentjével, hogy kezemet felemeljem ellene, mert az Úrnak felkentje ő. 8 És megfeddé Dávid kemény szókkal embereit, és **nem engedte meg nekik, hogy Saul ellen támadjanak.** Mikor pedig Saul felkelt a barlangból, és elment az úton: 9 Dávid is felkelt ezután, és kiment a barlangból, és Saul után kiálta, mondván:

DÁVID

Uram király! Mikor pedig Saul hátratekinte, Dávid arczczal a földre hajolt, és tisztességet tőn néki. 10 És monda Dávid Saulnak: Miért hallgatsz az olyan ember szavaira, a ki azt mondja: Ímé Dávid romlásodra tör?! 11 Ímé a mai napon látták a te szemeid, hogy az Úr téged kezembe

adott ma a barlangban, és azt mondták, hogy öljelek meg téged, de én kedvezék néked, és azt mondtam: Nem emelem fel kezemet az én uram ellen, mert az Úrnak felkentje ő. 12 Azért atyám! nézd, ugyan nézd felső ruhádnak szárnyát kezemben, mert mikor levágtam felső ruhádnak szárnyát, nem öltelek meg téged! Azért tudd meg és lássad, hogy nincsen az én kezemben hamisság és semmi gonoszság és nem vétkeztem ellened, de te mégis életem után leselkedel, hogy elveszessed azt. 13 Az Úr tegyen ítéletet közöttem és közötted, és álljon bosszút az Úr érettem rajtad, de az én kezem nem lesz ellened. 14 A mint a régi példabeszéd mondja: A gonoszoktól származik a gonoszság; de az én kezem nem lesz ellened. 15 Ki ellen jött ki Izráelnek királya? Kit kergetsz? Egy holt ebet, vagy egy bolhát? 16 Legyen azért az Úr ítélőbíró, és tegyen ítéletet közöttem és közötted, és lássa meg; ő forgassa az én ügyemet, és szabadítson meg engem kezedből. 17 És lőn, hogy a mikor elmondotta Dávid e szót Saul előtt, monda Saul:

SAUL

A te szavad-e ez, fiam, Dávid? És felkiálta Saul, és síra. 18 És monda Dávidnak: **Te igazságosabb vagy én nálamnál, (Júda és Támár)** mert te jót cselekedtél velem, én pedig rosszal fizettem néked. 19 És te megmondottad nékem a mai napon, minémű jót cselekedtél velem, hogy az Úr kezembe adott engem, és te még sem öltél meg engem. 20 Mert ha valaki megtalálja ellenségét, elbocsátja-e őt békében az úton? Annakokáért fizessen az Úr néked jóval azért, a mit velem ma cselekedtél. **21 Most pedig, mivel tudom, hogy te király leszel, és Izráelnek királysága a te kezében állandó lesz:** 22 Esküdjél meg nékem most az Úrra, hogy én utánam nem fogod kiirtani maradékomat és nevemet nem fogod kitörölni atyám házából! 23 És Dávid megesküvék Saulnak. És Saul elméne haza, Dávid pedig és az ő emberei felmenének az ő erősségökbe.

1Sám 25

1 Meghala pedig Sámuel, és egybegyüle az egész Izráel, és siratták őt, és eltemették az ő házában Rámában. Dávid pedig felkelt és elment Párán pusztájába. 4Móz. 10,12. 2 És volt egy ember Máonban, a kinek jószága Kármelben vala, és ez igen tehetős ember volt: **háromezer juha és ezer kecskéje volt néki. És Kármelben épen juhait nyírta. 4Móz. 15,12.** 3 **(Azt az embert pedig Nábálnak, és feleségét Abigailnak hívták, a ki igen eszes és szép termetű asszony volt; a férfi azonban durva és rossz erkölcsű vala, a Káleb nemzetségéből való volt.) 4Móz. 14,24.** 4 És meghallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja. 5 Elküldte azért Dávid tíz ifjút, és monda Dávid az ifjaknak: Menjete fel Kármelbe, és mikor Nábálhoz érkeztek, köszöntsétek őt nevemben békességesen. 6 És így szóljatok: Légy békességben az életben, legyen békességben a te háza népe és legyen békességben mindened, a mid van! 7 Most hallottam, hogy juhaidat nyíratod. A te pásztoraid pedig velünk valának, nem bántottuk őket, és semmijök sem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg Kármelben valának. 8 Kérdezd meg szolgálodat, ők meg fogják mondani néked. Legyenek azért ez ifjak kedvesek előtted, mert alkalmas időben jöttünk. Adj kérlek abból, a mi kezed közt van, szolgálidnak, és a te fiadnak, Dávidnak. 9 Elmenének azért a Dávid szolgálai, és szólának Nábálnak mind e beszédek szerint a Dávid nevében, és várakozának. 10 Nábál pedig felele a Dávid szolgálainak, és monda: Kicsoda Dávid és kicsoda Isainak fia? Mai napság sok olyan szolga van, a kik elszöknek uraiktól. 11 Vegyem azért kenyeremet és vizemet és az én levágott marhám, a melyet nyíróimnak levágtam, hogy olyan embereknek adjam, a kiktől azt sem tudom, hova valók? 12 Akkor megfordulának a Dávid szolgálai az ő útjokra, és visszatérének; és mikor megérkezének, értesítették őt mind e beszédek felől. 13 És monda Dávid az ő embereinek: Kösse fel mindenki kardját! És felköté mindenki a kardját, Dávid is felköté az ő kardját; és felment Dávid után mintegy négyszáz ember; kétszáz pedig ott maradt a podgyásznál. 14 Abigailt pedig, a Nábál feleségét értesíté a szolgálak közül egy ifjú, mondván:

Ímé Dávid követeket küldött a pusztából, hogy köszöntsék a mi urunkat, de ő elűzé őket. 15 Azok az emberek pedig igen jók voltak mi hozzánk; és nem volt bántódásunk, és semmink nem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg velök jártunk, mikor a mezőn voltunk. 16 Olyanok voltak reánk nézve, mint a kőfal, mind éjjel, mind nappal, az alatt az egész idő alatt, míg velök valánk, mikor a juhokat őriztük. 17 Most azért értsd meg és lássad, hogy mit kelljen cselekedned, mert jelen van a veszedelem a mi urunk és az ő egész háza ellen, ő pedig oly kegyetlen ember, hogy senki sem szólhat néki. 18 Akkor Abigail sietve vőn kétszáz kenyeret, két tömlő bort, öt juhot elkészítve, öt mérték pergelt búzát, száz kötés aszúszőlőt és kétszáz kötés száraz fügét, és a szamarakra rakta. 19 És monda az ő szolgáinak: Menjetek el előttem, ímé én utánatok megyek; de férjének, Nábálnak nem mondá meg. 20 És történt, hogy a mint a számaron megy vala, és leereszkedék a hegynek egyik mellékösvényén: ímé Dávid és az ő emberei lejövének eleibe, és ő összetalálkozik velök. 21 Dávid pedig azt mondotta volt: Bizony hiába őriztem ennek mindenét, a mi je van a pusztában, hogy semmi híjja nem lett mindannak, a mi az övé, mert ő a jó helyett rosszal fizet nékem. **22 Úgy cselekedjék az Isten Dávid ellenségeivel most és ezután is, hogy reggelig meg nem hagyok mindabból, a mi az övé, még egy ebet sem.** 23 Mikor pedig meglátta Abigail Dávidot, sietve leszállott a számarról, és arczczal leborula Dávid előtt, és meghajtá magát a földig. 24 És az ő lábaihoz borula, és monda:

ABIGAIL

Óh uram! én magam vagyok a bűnös, mindazáltal hadd beszéljen a te szolgálóleányod te előtted, és hallgasd meg szolgálóleányodnak szavait. 25 Kérlek, ne törődjék az én uram Nábállal, ezzel a kegyetlen emberrel, mert a milyen a neve, olyan ő maga is; bolond az ő neve és bolondság van benne. Én azonban, a te szolgálóleányod, nem láttam az én uramnak szolgáit, a kiket elküldöttél volt. 26 Most pedig, óh uram! él az Úr és él a te lelked, hogy az Úr akadályozott meg téged, hogy gyilkosságba ne essél, és ne saját kezeddél szerezz magadnak elégtételt. Most azért olyanok legyenek ellenségeid, mint Nábál, és valakik az én uramnak megrontására törekeshetnek. 27 És most ezt az ajándékot, a melyet a te szolgálóleányod hozott az én uramnak, adják a vitézeknek, a kik az én uram körül forgolódnak. 28 Bocsásd meg azért a te szolgálóleányodnak vétjét; mert az én uramnak bizonyára maradandó házat épít az Úr, mert az Úrnak harczait harczolja az én uram, és gonoszság nem találta meg benned a te életedben. 29 És ha valaki feltámadna ellened, hogy téged üldözzön és életed ellen törjön: az én uramnak lelke az élőknek csomójába leend bekötve az Úrnál a te Istenednél; ellenségeidnek lelkét pedig a parittjának öbléből fogja elhajítani. 30 És mikor az Úr megadja a jót az én uramnak mind a szerint, a mint megmondotta felőled, és téged fejedelmül rendel Izráel fölé: rész 16.1. 13. 31 Akkor, óh uram, nem leend ez néked bántásodra és szívednek fájdalmára, hogy ok nélkül vért ontottál, és hogy az én uram saját maga szerzett magának elégtételt. Mikor azért jót tesz az Úr az én urammal: emlékezzél meg szolgálóleányodról.

DÁVID

32 És monda Dávid Abigailnak: Áldott legyen az Úr, Izráelnek Istene, a ki téged ma előmbe küldött! **33 És áldott legyen a te tanácsod, és áldott légy te magad is, hogy a mai napon megakadályoztál engem, hogy gyilkosságba ne essem, és ne saját kezemmel szerezzek magamnak elégtételt!** 34 Bizonyára él az Úr, az Izráelnek Istene, a ki megakadályozott engem, hogy veled gonoszul ne cselekedjem, mert ha te nem siettél és nem jöttél volna előmbe, úgy Nábálnak nem maradt volna meg reggelre csak egyetlen ebe sem. 35 És átvevé Dávid az ő kezéből, a mit hozott néki, és monda néki: Eredj el békességben a te házadhoz; lásd, hallgattam szavadra, és megbecsültem személyedet. 36 Mikor pedig Abigail Nábálhoz visszaérkezék, ímé olyan lakoma volt az ő házában, mint a király lakomája, és Nábál szíve vigadozék azon, mert igen megrészegeedett; azért ő semmit sem mondott meg néki, sem kicsinyt, sem nagyot egészen

reggelig. 37 Reggel pedig, mikor Nábál kijózanodék, megmondá neki felesége ezeket a dolgokat; és elhala az ő szíve ő benne, és olyanná lön, mint a kő. 38 És mintegy tíz nap mulva megveré az Úr Nábált, és meghala. 39 És mikor Dávid meghallotta, hogy Nábál meghalt, monda:

DÁVID

Áldott legyen az Úr, ki bosszút állott Nábálon az én gyaláztatásomért, és szolgáját visszatartotta a gonosztól, a Nábál gonoszságát pedig visszafordítá az Úr az ő fejére! És elkülde Dávid, és izent Abigailnak, hogy elvennie őt feleségül. 40 Elmenének azért Dávid szolgálói Abigailhoz Kármelbe, és beszélének vele, mondván: Dávid küldött minket hozzád, hogy téged elvegyen feleségül. 41 Ő pedig felállt, és meghajtotta magát arczczal a földre, és monda: Ímé a te szolgálóleányod szolgáló lesz, hogy mossa az én uram szolgáinak lábait. 42 És Abigail sietve felkele, és felült a számárra és az ő öt szolgálóleánya, a kik körülötte valának, és elment Dávid követei után és az ő felesége lön. 43 Ahinoát is elvevé Dávid Jezréelből, és mind a kettő felesége lön neki. Józs. 15,56. 44 Saul pedig az ő leányát, Mikált, a Dávid feleségét Páltinak, a Láis fiának adá, a ki Gallimból való volt. 2Sám. 3,15. Ésa. 10,30.

1Sám 26

1 És menének a Zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Nemde nem a Hakila halmán lappang-e Dávid, a puszta átellenében? Zsolt. 54,2. 2 Felkele azért Saul, és lement Zif pusztájába, és vele volt Izráel közül háromezer válogatott ember, hogy megkeresse Dávidot Zif pusztájában. 3 És tábort jára Saul a Hakila halmán, mely a puszta átellenében van, az úton; Dávid pedig a pusztában tartózkodék. És mikor észrevette, hogy Saul utána ment a pusztába: 4 Kémekeket küldött ki Dávid, és megtudta biztosan, hogy Saul eljött. 5 És felkele Dávid, és elment arra a helyre, a hol Saul táborozott, és megnézte Dávid azt a helyet, a hol fekvék Saul és Abner, a Nér fia, seregének fővezére. Saul pedig a kerített táborban fekvék, és a nép körülötte táborozott. 6 Akkor szóla Dávid, és monda a Hitteus nemzetségéből való Akhiméleknek és Abisainak, a Seruja fiának, a ki Joábnak testvére vala, mondván: Ki jön le velem Saulhoz a táborba? És monda Abisai: Lemegyek én veled. 1Krón. 2,16. 7 És elméne éjjel Dávid, és Abisai a nép közé. És ímé, Saul lefeküvén, alszik vala a kerített táborban, és dárdája a földbe volt szúrva fejénél; Abner pedig és a nép körülötte fekvének. 8 Akkor monda Abisai Dávidnak: Kezedbe adta a mai napon Isten a te ellenségedet; most azért, hadd szegezzem a földhöz őt a dárdával egy ütessel, és másodszor nem ütöm át. 9 Dávid azonban monda Abisainak: **Ne veszed el őt! Mert vajjon ki emelhetné fel kezét az Úrnak felkentje ellen büntetlenül?!** **DÁVID MAGNAMITÁSA – MÁSODSZOR IS** 10 És monda Dávid: Él az Úr, hogy az Úr megveri őt! Vagy eljön az ő napja és meghal, vagy pedig harczba megy és ott vész el! 11 Távoztassa el azért az Úr tőlem azt, hogy kezemet az Úrnak felkentje ellen emeljem, hanem csak vedd a dárdát, mely feje mellett van, és a vizes korsót, és menjünk el. 12 Akkor elvevé Dávid a dárdát és a vizes korsót Saul feje mellől, és elmenének. És senki sem volt, a ki látta volna, sem a ki észrevette volna, sem a ki felserkent volna, hanem mindnyájan aluvának, mert az Úr mély álmot bocsátott reájok. 13 És mikor Dávid általment a túlsó oldalra, megállott a hegy tetején messzire, úgy , hogy nagy távolság volt közöttük. 14 És kiálta Dávid a népnek és Abnernek, a Nér fiának, mondván: Nem felelsz-e Abner? És felele Abner, és monda: Kicsoda vagy te, hogy így kiáltasz a királynak? 15 Dávid pedig monda Abnernek: Avagy nem férfi vagy-e te, és kicsoda olyan, mint te Izráelben? És miért nem vigyáztál a te uradra, a királyra? Mert a nép közül oda ment egy ember, hogy elveszesse a te uradat, a királyt. 16 Nem jó dolog ez, a mit cselekedtél! Él az Úr, hogy halál fiait vagytok ti, a miért nem vigyáztatok a ti uratokra, az Úrnak felkentjére! Most azért nézd meg, hol van a király dárdája és a vizes korsó, a mely fejénél volt? 17 És megismeré Saul a Dávid hangját, és monda: A te hangod-e ez fiam, Dávid? Dávid pedig monda: Az én hangom, uram király! 18 És monda: Miért üldözi szolgáját az én

uram? Ugyan mit cselekedtem, és micsoda gonoszság van én bennem? 19 Most azért hallgassa meg az én uram, a király, az ő szolgájának szavát! Ha az Úr ingerelt fel téged ellenem: vajha jóillatú volna előtte az áldozat; ha pedig emberek: átkozottak legyenek az Úr előtt, mert kiűznek most engemet, hogy ne részesülhessek az Úrnak örökségében, azt mondván: Eredj, szolgálj idegen isteneknek. 20 Azért ne omoljék az én vérem a földre távol az Úr színétől; mert Izráelnek királya kijött, hogy egy bolhát keressen, úgy, mint egy fogoly madarat üldöznek a hegyeken. 21 Saul pedig monda: **Vétkeztem! térj vissza fiam, Dávid,** mert többé nem cselekszem veled gonoszul, mivel az én életem kedves volt előtted a mai napon. Ímé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem. 22 És felele Dávid, és monda: Ímhol a király dárdája, jöjjön ide a szolgák közül egy, és vigye el azt. 23 Az Úr pedig fizessen meg mindenkinek az ő igazsága és hűsége szerint, mert az Úr kezembe adott téged ma, de én nem akartam felemelni kezemet az Úrnak felkentje ellen. 24 És a mennyire drága volt a mai napon a te lelked én előttem, legyen annyira drága az én lelkem az Úr előtt, és szabadítson meg engem minden nyomorúságból! 25 Akkor monda Saul Dávidnak: **Áldott légy te, fiam Dávid, hatalmasan is fogsz cselekedni, és győzni is fogsz!** És elment Dávid a maga útjára, Saul pedig visszatért az ő helyére. **TARTOTT-E BŰNBÁNATOT SAUL?**

1Sám 27

1 És monda Dávid magában: Egy napon mégis el kell pusztulnom a Saul keze miatt, Kicsinyhitű vagy, Dávid! nincs jobb reám nézve, mintha gyorsan elmenekülök a Filiszteusok tartományába, így Saul felhagy azzal, hogy engem tovább is üldözzön Izráel egész területén, és így megszabadulok az ő kezéből. 2 Felkelvén azért Dávid, elméne ő és az a hatszáz ember, a kik vele valának, Ákhishoz, a Máok fiához, Gáth királyához. 1Kir. 2,39. 3 És Dávid Ákhisnál tartózkodék Gáthban, ő és az ő emberei, mindegyik a maga háza népe vel együtt; Dávid és az ő két felesége, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége. 4 Mikor pedig Saulnak megmondották, hogy Dávid Gáthba menekült, nem üldözé tovább őt. 5 És monda Dávid Ákhisnak: Ha kedvet találtam előtted, adj helyet nekem valamelyik vidéki városban, hogy ott lakjam: miért laknék a te szolgád veled a királyi városban? 6 És néki adá Ákhis azon a napon Siklágot; lőn azért Siklág a Júda királyaié mind e mai napig. 7 És lőn ama napoknak száma, míg Dávid a Filiszteusok földén lakozék, egy esztendő és négy hónap. 8 És felméne Dávid embereivel együtt és megtámadták a Gessureusokat, a Girzeusokat és az Amálekítákat: mert ezek voltak annak a földnek lakosai eleitől fogva, a melyen Súrba mégy egészen Égyiptom földéig. Józs. 13,2. 9 És mikor Dávid megverte az országot, sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, és elvitt juhok, ökrök, szamarakat, tevéket és ruhákat, és úgy tért vissza és ment Ákhishoz. 10 Mikor pedig Ákhis azt kérdé: Hova törtetek be most? Dávid ekként felele: Júda déli részére és Jerákhméelnek déli részére és Kéneusnak déli részére. 11 Dávid azonban sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, hogy Gáthba vigye, mondván: Valamikép ellenünk ne nyilatkozzanak és azt mondják: Így cselekedett Dávid. Ez volt az ő szokása amaz egész idő alatt, míg a Filiszteusok földjén tartózkodék. 12 És Ákhis bízott Dávidban, mondván: Bizonyosan gyűlöletessé tette magát az ő népe, Izráel előtt, azért örökké az én szolgám leend.

1Sám 28

1 És történt abban az időben, hogy a Filiszteusok összegyűjték seregeiket a hadra, hogy harcoljanak Izráel ellen. És monda Ákhis Dávidnak: Tudd meg, hogy velem kell jőnöd a táborba, mind néked, mind embereidnek. 2 Dávid pedig felele Ákhisnak: Meglátod bizonynyal, hogy mit fog cselekedni a te szolgád. És monda Ákhis Dávidnak: Ennélfogva fejem oltalmazójává teszlek mindenkorra. 3 Sámuel pedig meghalt vala, és siratá őt az egész Izráel, és eltemeték őt saját városában, Rámában; Saul pedig a varázslókat és jövendőmondókat kiirtá a földről. 3Móz. 19,31. 4 És mikor a Filiszteusok egybegyűlvén, eljövének és tábort járanak

Sunemnél: egybegyűjté Saul is az egész Izráelt, és tábornak járának Gilboánál. Józs. 19,18. 5 A mint azonban Saul meglátta a Filiszteusok táborát, megfélemlék és az ő szíve nagyon megrémüle. 6 És megkérdezé Saul az Urat, de az Úr nem felelt néki sem álomlátás, sem az Úrim, sem a próféták által. 4Móz. 12,6. 2Móz. 28,30. 4Móz. 27,21.

Úrim és tummim H. 'úrim és tummim. Etimológiailag megfejtetlen kifejezés. Első tagját a »fény, világosság« jelentésű 'ór, a másodikat a tökéletességet jelentő tám, tóm szóval hozzák összefüggésbe. Eszköz, melynek segítségével kapták az ÚR választ. Használatának módjára csak következtetni tudunk néhány vonatkozó B-i helyről, a részleteket inkább csak találgatják. Később már csak jelkép, a főpap öltözetének része. Láthatólag a szent sorsvetés (egyik) eszköze, melynek segítségével »igen« vagy »nem« választ adott az Úr. Ez a válasz azonban mégsem volt mechanikusan kikényszeríthető, Isten meg is tagadhatta (1Sám 14,36k; 28,6). A megkérdezés nem közvetlenül, hanem pap közbejöttével történt. Erre még Józsuénak sincs lehetősége, pedig Mózes helyére lép (4Móz 27,21). Ezt jelképezi, hogy a főpap öltözetéhez tartozott az úrimot és tummimot tartalmazó hosen (2Móz 28,27-30; 3Móz 8,8). Ez nem jelenti azt, hogy csak a főpap kezelhette. Általában Lévi törzsére volt bízva (5Móz 33,8). Dán törzsének néhány tagja bevetődik Miká házához, ott találja a Miká által szolgálatba állított papot, általa kérdik meg Istent (Bír 18,5k). Dávid, bujdosása során ezért tudja időnként megkérdezni az Urat, mert hozzá menekült Ebjatar pap (1Sám 22,20), aki aztán kezeli számára az éfódot (23,9-12; 30,7k). A fogság után a főpapnak szinte jellegzetességeként említik, hogy »dönthet az úrimmal és tummimmal« (Ezsd 2,68; Neh 7,65). Az eddig vizsgált helyekből néhány dolog biztos:

a) A legrégebbi idők óta a papok feladatai közé tartozott az Úr konkrét akaratának megismerése és tudtul adása.

b) Ennek egyik eszköze az úrim és tummim (2Móz 28,30; 5Móz 33,8; 1Sám 28,6).

c) Időnként valamilyen szerepet játszott az éfód (1Sám 23,9; 30,7). Innen kezdve következtetésekre vagyunk utalva.

Az éfód egyik jelentésében gyolcsból készült papi öltözet, a FŐPAP öltözetének része, de ilyet hordott a kis Sámuel (1Sám 2,18), az egész nóbi papság (1Sám 22,18), a szent láda előtt táncoló Dávid (2Sám 6,14). Kapcsolatban van azonban a bálványokkal (Hós 3,4), Mihá házibálványával is (Bír 17,5; 18,17). Gedeon 1700 súlyú aranyból készítettett éfódot és felállította (Bír 8,26k). Eszerint valamilyen fémből készült tárgy. Ezt erősíti meg, hogy az éfód mögött tartották Góliát kardját (1Sám 21,10). A névazonosság alapján biztosra vehető, hogy a fémből készült éfód valamilyen védő, tartó tok. További következtetés, hogy az Úr megkérdezésének eszközeit, az úrimot és tummimot is éfódban tartották, ezért kellett az éfódot hozni az Úr megkérdezéséhez. További föltevés, hogy valahányszor igennel vagy nemmel megválaszolható kérdést tettek föl, vagy sorsvetésről szól valamelyik történet, mindig az úrimot és tummimot használták a szent sorvetés eszközeként. Ilyen kérdések: »Elmenjek-e és megverjem a filiszteusokat?« »Kiszolgáltatnak-e?« »Idejön-e Saul?« (1Sám 23,1-12). Más esetben a bűnöst keresték meg sorsvetéssel, amit szintén föl lehetett osztani kétesélyes lépésekre. Első lépésben egyik oldalon a nép áll, a másikon Saul és Jónátán, majd Saul és Jónátán közt választanak (1Sám 14,40-42). Hasonló módon mehetett végbe Ákán kikeresése is, csak több lépésben (Józs 7,16-20). Nem tudjuk, csak feltételezhető, hogy az úrim, ill. a tummim jelentette az egyik, ill. a másik alternatívát, a bűnöst és az ártatlant. A LXX így bővíti 1Sám 14,41 szövegét: »Ha bennem vagy Jónátán fiamban van a bűn, adj úrimot; ha a bűn Izráel népében van, adj tummimot«. Dávid kora után ilyen jellegű döntésről nem tudósít az ÓSZ. **RJ is**

7 Akkor monda Saul az ő szolgálóinak: Keressetek nékem egy halottidéző asszonyt, hogy elmenjek hozzá, és megkérdezzem őt. Szolgái pedig mondanak néki: Ímé, Endorban van egy halottidéző asszony. Józs. 17,11. 8 Másnak tetteté azért Saul magát, és más ruhákat vevén

magára, elméne ő és vele két férfi; és elmenének éjjel az asszonyhoz, és monda: Mondj jövendőt nékem halottidézés által, és idézd fel nékem azt, a kit mondok néked. 9 És monda az asszony néki: Ímé te jól tudod, hogy mit cselekedett Saul, hogy kiirtá a földről a varázslókat és jövendőmondókat; miért akarod azért törbe ejteni az én lelkemet, hogy megöless engem?! 10 És megesküvék néki Saul az Úrra, mondván: Él az Úr, hogy e dolog miatt büntetésed nem leszen. 11 Monda azért az asszony: Kit idézzek fel néked? És ő monda: Sámuel idézd fel nékem. 12 Mikor pedig az asszony Sámuel meg látta, hangosan felkiáltott. És szóla az asszony Saulnak, mondván: Miért csaltál meg engem? hiszen te vagy Saul! 13 És monda néki a király: Ne félj! Ugyan mit láttál? Az asszony pedig monda Saulnak: istenfélét látok feljöni a földből. 14 És ő monda néki: Milyen ábrázata van? Ő pedig monda: Egy vén ember jó fel, és palást van rajta. És megismeré Saul, hogy az Sámuel, és meghajtá magát arczzal a föld felé, és tisztességet tőn néki. 15 Sámuel pedig monda Saulnak: Miért háborgattál, hogy felidéztetél engemet? És felele Saul: Igen nagy szorultságban vagyok; a Filiszteusok hadakoznak ellenem, az Isten pedig eltávozék tőlem, és nem felel már nékem sem próféták által, sem álomlátás által; azért hívtalak téged, hogy megmondjad nékem, mit kelljen cselekednem? 16 És monda Sámuel: Ugyan miért kérdezel engemet, ha az Úr eltávozott tőled és ellenségeddé lőn?! 17 És a szerint cselekedett az Úr, a mint általam megmondotta vala: elvette az Úr a királyságot a te kezedből, és adta azt a te társadnak, Dávidnak. [rész 15,28.](#) 18 Mivel nem hallgattál az Úrnak szavára, és nem hajtottad végre az ő felgerjedt haragját az Amálekítákon: azért cselekszik most így veled az Úr. [rész 15,3. 8. 9. 26.](#) 19 És az Úr Izráelt is veled együtt a Filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszesz. Izráelnek táborát is a Filiszteusok kezébe adja az Úr. 20 Akkor Saul a maga egész nagyságában hirtelen a földre esék, mert nagyon megrémüle Sámuel szavaitól; és semmi erő nem vala benne, mert egész nap és egész éjjel semmit sem evék. 21 Akkor az asszony Saulhoz ment, és mikor látta, hogy annyira megrémült, monda néki: Ímé a te szolgálóleányod hallgatott szavadra, és koczkára tettem életemet, és megfogadtam szavaidat, a melyeket mondottál nékem: 22 Most azért hallgass te is szolgálóleányod szavára, hadd tegyek egy falat kenyeret elődbe, és egyél, hogy erőd legyen, mikor útra kelsz. 23 Ő azonban vonakodék, és mondá: Nem eszem; de szolgálái és az asszony is kényszeríték őt, és ő engedett szavoknak, felkelt a földről, és felüle az ágyra. 24 Vala pedig az asszony házábanál egy hízott borjú, és sietve levágta azt; azután lisztet vett, és meggyúrta, és sütött kovásztalan pogácsát. 25 És vivé Saul elé és az ő szolgálái elé, és evének; azután felkeltek és elmenének azon az éjszakán.

1Sám 29

1 Akkor a Filiszteusok összegyűjték minden seregeiket Afeknél; Izráel pedig tábort jár vala a forrásnál, mely Jezréel mellett van. [Józs. 19,24. 30.](#) 2 És a Filiszteusok vezérei kivonulának, ki százzal, ki ezerrel, Dávid pedig és az ő emberei hátul menének Ákhissal. 3 És mondának a Filiszteusok vezérei: Mit akarnak ezek a zsidók? És monda Ákhis a Filiszteusok vezéreinek: Avagy nem ez-e Dávid, Saulnak, az Izráel királyának szolgálója, a ki már napok óta, sőt évek óta nálam van, és nem találtam benne semmi rosszat attól a naptól fogva, hogy átjött, a mai napig. 4 De megharaguvának ő reá a Filiszteusok vezérei, és mondának néki a Filiszteusok vezérei: Küldd vissza ezt az embert, hogy térjen vissza a helyére oda, a melyet rendeltél néki, és ne jöjjön el mi velünk a harczba, hogy ellenünk ne forduljon a harczban; mert ugyan mivel tehetné magát kedvesebbé ura előtt, hacsak nem ezeknek a vitézeknek fejeivel? 5 Avagy nem ez-e Dávid, a kiről így énekelnek a körtánczban: Megverte Saul az ő ezerét, és Dávid is az ő tízezerét? 6 Szólítá azért Ákhis Dávidot, és monda néki:

ÁKIS

Él az Úr, hogy te becsületes vagy, és kedves előttem mind kimenésed, mind bejövésed velem a táborba, mert semmi rosszat nem találtam benned attól a naptól fogva, hogy hozzám jöttél, e mai napig; de a vezérek előtt nem vagy kedves. 7 Most azért térj vissza, és menj el békességben, és semmit se cselekedjél, a mi a Filiszteusok vezérei előtt helytelen. 8 És monda Dávid Ákhisnak:

DÁVID

Vajjon mit cselekedtem, és mit találtál a te szolgádban attól a naptól fogva, hogy nálad voltam, a mai napig, hogy ne menjek el, és ne harcoljak a királynak, az én uramnak ellenségei ellen? 9 Ákhis pedig felele, és monda Dávidnak:

ÁKIS

Tudom; bizonyára kedves vagy előttem, mint az Istennek angyla; de a Filiszteusok vezérei mondák: El ne jöjjön velünk a harcba. 10 Azért kelj fel korán reggel uradnak szolgálóival együtt, a kik veled eljövénnek; keljetek fel korán reggel, mihelyt megvirrad, és menjetek el.

Ákis Gát királya. Dávid Ákisnál keres menedéket Saul elől. Mivel megijedt Ákis szolgálótól, félkegyelműnek tette magát. Ekkor Ákis elküldte a házatól (1Sám 21,11-16). Egy másik hagyomány szerint Dávid hatszáz emberével menekült Saul elől a filiszteusok földjére Ákishoz (1Sám 27,1-2). A filiszteus király Dávidnak adományozza Ciklag városát (1Sám 27,5-12). Ákis az Izráel ellen megvívandó harcban maga mellett kívánja tudni Dávidot (1Sám 28,1-3). A filiszteusok hadvezérei (városfejedelmek) azonban nem bíznak Dávidban, és ráveszik királyukat, hogy küldje el Dávidot (1Sám 29,1-11). Később Simei két rabszolgája is Ákishoz menekült. Simei visszahozta Gátból a két rabszolgát, ezért Salamon Simeit halálra ítélte, mert esküje ellenére elhagyta Jeruzsálemet (1Kir 2,39-42).

11 Felkele azért Dávid embereivel együtt, hogy korán reggel elmenjen és visszatérjen a Filiszteusok földére. A Filiszteusok pedig felmenének Jezréelbe.

1Sám 30

1 És történt, hogy a mikor Dávid harmadnapon embereivel Siklágba megérkezék, ímé az Amálekíták betörének a déli vidékre és Siklágba, és leverték Siklágot, és felégették azt tüzzel. 2 És fogságba hurczolák az asszonyokat, a kik benne valának, kicsinytől fogva nagyig; senkit sem öltek meg, hanem elhurczolták, és elmentek az ő útjokra. 3 Mikor azért Dávid embereivel együtt a városba érkezék; ímé az tüzzel felégettetett vala, feleségeik, fiaik és leányaik pedig fogságba hurczoltattak. 4 Akkor Dávid és a nép, a mely ő vele volt, felkiáltának és annyira sírának, hogy végre erejük sem volt a sírásra. 5 Dávidnak két felesége is fogságba hurczoltatott, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége. 6 És Dávid igen nagy szorultságba jutta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. Dávid azonban megerősíté magát az Úrban, az ő Istenében. 7 És monda Dávid Abjáthár papnak, az Akhimélek fiának: Hozd ide nékem az efódot. És Abjáthár oda vivé az efódot Dávidhoz. 8 És megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Üldözzem-e ezt a sereget? Utólérem-e őket? És monda néki: Üldözzed, mert bizonyosan utóléred, és szabadulást szerzesz. 9 Elméne azért Dávid, ő és az a hatszáz ember, a kik vele valának. És mikor a Bésor patakához jutának, ott a népnek egy része megállott. 10 Dávid azonban négyszáz emberrel tovább üldöze az ellenséget; kétszáz ember pedig ott megállott, mivel fáradtabbak valának, mintsem hogy a Bésor patakán átkelhetek volna. 11 És találának a mezőn egy egyiptomi embert, a kit Dávidhoz vivének, és adának néki kenyeret, hogy egyék, és megittatták őt vízzel. 12 És adának néki egy csomó száraz fűgét és két kötés aszuszölőt; és miután evett, magához tért, mert három nap és három éjjel sem kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott. 13 És

monda néki Dávid: Ki embere vagy te, és honnan való vagy? Ő pedig monda: Egyiptomi ifjú vagyok, egy Amálekita embernek szolgája, és elhagyott engem az én uram, mivel megbetegedtem immár ma harmadnapja. 14 Mi törtünk be a Kréteusok déli vidékére, és oda, a mely Júdáé, és Kálebnek déli vidékére; és Siklágot felégettük tűzzel. 2Sám. 8,18. Józs. 15,13. 15 És Dávid monda néki: Elvezetsz-e minket ahhoz a sereghez? És ő monda: Esküdjél meg nékem az Istenre, hogy nem ölsz meg engem, sem az én uramnak kezébe át nem adsz, és én elvezetlek téged ahhoz a sereghez. 16 Elvezeté azért őket; és ímé, azok elszéledének az egész vidéken, és evének, ivának és tánczolának az igen nagy zsákmány felett, a melyet a Filiszteusok tartományából és Júda tartományából hozának. 17 **És vágta őket Dávid alkonyattól fogva másnap estvéig,** és senki sem menekült meg közülök, hanem csak négyszáz ifjú ember, a kik tevékre ülének és elfutának. 18 **És mindent megszabadított Dávid, valamit elvittek az Amálekíták; az ő két feleségét is megszabadította Dávid.** 19 **És semmijök sem hiányzott, sem kicsiny, sem nagy, sem fiaik, sem leányaik, a zsákmányból sem és mindabból, a mit elvittek tőlük; Dávid mindent visszahozott.** 20 És elvivé Dávid mind a juhokat és barmokat, melyeket tulajdon barmuk előtt hajtának, és azt mondják vala: Ez a Dávid zsákmánya! 21 Midőn pedig Dávid ahhoz a kétszáz emberhez érkezék, a kik fáradtabbak valának, minthogy Dávidot követhették volna, és ott hagyta őket a Bésor patakjánál: kimenének Dávid elé és a nép elé, a mely vele volt. Dávid pedig a néphez közeledék, és köszönté őket békességgel. 22 Akkor mondanak mind azok közül, a kik Dáviddal elmenének, így szólván: Minthogy mind a gonosz emberek és Béliál emberei nem jöttek el velünk, semmit se adjunk nekik a zsákmányból, a melyet visszaszerezünk, hanem csak kinek-kinek a maga feleségét és gyermekeit, azokat vigyék el, és menjenek el. 23 **Dávid azonban így szóla: Ne cselekedjetek így, atyámfiaik, azzal, a mit az Úr adott nekünk; ő oltalmazott minket és adá kezünkbe a sereget, a mely ellenünk jött vala.** 24 Vajjon kicsoda engedhetne néktek ebben a dologban? Sőt inkább, a mekkora annak a része, a ki elment a harczba, akkora legyen annak is a része, a ki a holminál marada; egyenlőképen osztozzanak. 25 És úgy történt ez attól a naptól fogva azután is; törvénytényé és szokássá tette ezt Izráelben mind e mai napig. 26 Mikor pedig Dávid Siklágba érkezék, küldé a zsákmányból Júda véneinek, az ő barátainak, mondván: Ímé az Úr ellenségeinek zsákmányából való ajándék számotokra. 27 Azoknak tudniillik, a kik Béthelben, a kik dél felé Rámóthban, és a kik Jathirban laknak; 28 A kik Aroerben, a kik Sifmóthban és a kik Estemoában laknak; 29 A kik Rákálban, a kik a Jerakhméeliták városaiban és a kik a Kéneusok városaiban laknak; 30 A kik Hormában, a kik Kor-Asánban és a kik Athákban laknak; 31 A kik Hebronban és mindazon helyeken, a hol Dávid embereivel megfordult vala.

1Sám 31

1 És megütközének a Filiszteusok Izráellel, és elfutottak Izráel férfiai a Filiszteusok elől, és elhullának a seb miatt a Gilboa hegységén. rész 29,1. Józs. 17,11. 2 A Filiszteusok pedig utólérték Sault és az ő fiait, és megölték a Filiszteusok Jonathánt, Abinádábot és Málkisuát, a Saul fiait. 3 És a küzdelem igen heves lón Saul ellen, mikor megtalálták őt a kézíves emberek, és igen megrettene a kézívesektől. 4 És mondá Saul az ő fegyverhordozójának: Húzd ki kardodat, és szúrj keresztül azzal engem, hogy valami módon reám ne jöjjenek e körülmételetlenek, és keresztülszúrjanak engemet és gúnyt üzzenek belőlem. De fegyverhordozója nem akará, mert nagyon félt. Akkor Saul vevé a kardot és belébocsátkozék. 2Sám. 1,10. 5 És fegyverhordozója a mint meglátta, hogy Saul meghalt, ő is belébocsátkozék az ő kardjába, és vele együtt meghala. 6 És meghala Saul és az ő három fia és fegyverhordozója, sőt emberei is mindnyájan egyenlőképen azon a napon. 7 És mikor meglátták az Izráel férfiai, a kik a völgyön túl és a Jordánon túl laktak vala, hogy Izráel férfiai elfutottak, és hogy Saul és az ő fiai meghalának: elhagyták a városokat és elfutának. A Filiszteusok pedig eljövének és lakának azokban. 8 És történt másnap, mikor a Filiszteusok kimentek, hogy kirabolják az elesetteket, megtalálták Sault és az

ő három fiát, a kik a Gilboa hegyén esének el. 9 És levágták fejét és fegyverzetét lehúzták, és elküldötték a Filiszteusok tartományába szerénsszerűen, hogy hírt mondanának bálványaiknak templomában és a nép között. 10 És fegyverzetét Astarot templomában helyezték el, testét pedig felfüggeszték Bethsán kerítésére. [Bir. 2,12.](#) 11 Mikor pedig értesültek felőle Jábes-Gileád lakói, hogy mit cselekedtek a Filiszteusok Saullal: [rész 11,1. 2. 11. 2Sám. 2,45.](#) 12 Felkelének mindnyájan a vitéz férfiak, és menének egész éjjel, és miután levették Saul testét és az ő fiainak testeit Bethsán kerítéséről, elmentek Jábesbe, és ott megégették őket; 13 Csontjaikat pedig felszedték, és eltemették a tamaris fa alatt Jábesben; és böjtölének hét napig.

Sámuel második könyve

2Sám 1

1 És lőn Saul halála után, mikor Dávid visszatért az Amálekíták legyőzéséből, és Dávid két napig Siklágban időzött: [1Sám. 30,1. 17. 26.](#) 2 Ímé a harmadik napon egy férfi jöve a táborból Saultól, és az ő ruhái megszagatva valának, fején pedig föld vala; és a mikor Dávidhoz ért, leesék a földre, és meghajtá magát. [rész 28,4.](#) 3 Monda pedig néki Dávid: Honnét jössz? Felele néki: Az Izráel táborából szaladék el. 4 Monda néki Dávid: Mondd meg kérlek nékem, mint lőn a dolog? Ő pedig felele: Megfutamodék a nép a harczból, és a nép közül nagy sokaság esett el, és meghalának. Sőt Saul is és Jonathán az ő fia meghalának. [1Sám. 31,2.](#) 5 Dávid pedig monda az ifjúnak, ki néki ezt elbeszélé: Honnan tudod, hogy meghalt Saul és Jonathán az ő fia? 6 Felele az ifjú, ki a hírt hozta: Történetből felmenék a Gilboa hegyére, és ímé Saul az ő dárdájára támaszkodott vala, és ímé a szekerek és lovagok utólérék őtet. [1Sám. 31,4.](#) 7 Hátratekintvén pedig Saul, megláta engem és szólíta, és mondék: Ímhol vagyok én. 8 Monda pedig nékem: Ki vagy te? Felelék néki: Amálekita vagyok. 9 Akkor monda nékem: Kérlek állj mellém és ölj meg engem, mert dermedtség fogott el engem, pedig a lélek még teljesen bennem van. [vers 6.](#) 10 Annakokáért én mellé állván, megölém őtet, mert tudtam, hogy meg nem él, miután elesett, és elhozám a koronát, mely az ő fején vala, és az aranyperczet, mely az ő karján volt, és azokat ímé ide hoztam az én uramnak. 11 Akkor megragadá Dávid a maga ruháit és megszagatá, úgyszintén a többi emberek is, a kik ő vele valának. [rész 3,31. 1Móz. 37,29.](#) 12 És nagy zokogással sírának, és bőjtölének mind estvéig, Saulon és Jonathánon, az ő fián, és az Úrnak népén és Izráelnek házán, mivelhogy fegyver által hullottak el. [1Sám. 31,13.](#) 13 És monda Dávid az ifjúnak, a ki ezt elbeszélé néki: Honnét való vagy te? Felele: Egy jövevény Amálekita férfi fia vagyok. 14 Ismét monda néki Dávid: Hogy nem féltél felemelni kezedet az Úr felkentjének elvesztésére? [1Sám. 24,6. 7. 26,9.](#) 15 És szólíta Dávid egyet az ő szolgálai közül, kinek monda: Jőjj elő és öld meg őt. Ki általüté azt, és meghala. [rész 4,12.](#) 16 És monda néki Dávid: A te véred legyen a te fejedén: mert a tennen nyelved vallása bizonyosságot tesz ellened, mondván: Én öltem meg az Úrnak felkentjét. [vers 10.](#) 17 És keservesen síra Dávid ilyen sírással, Saulon és Jonathánon, az ő fián, [vers 19. 27.](#) 18 És monda (íjdal ez, hogy megtanulják Júda fiai, mely be van írva a Jásár könyvébe): [1Sám. 31,3.](#)

Hova lett Jásár könyve?

Jásár könyve A Józs 10,13-ban és a 2Sám 1,18-ban említett könyv, amely azonban nem maradt ránk. Az elveszett mű költői formában előadott történelmi eseményeket, hősmondákat tartalmazó gyűjtemény lehetett. Van olyan vélemény is, hogy a Jásár könyve a homéroszi Iliászra emlékeztető izráeli eposz volt, ami a honfoglalástól a dávidi korszakig eltelt idő hősi emlékeit örökölte meg.

DÁVID SIRATÓÉNEKE SAUL, DE FŐLEG JONATHÁN FELETT

19 Izráel! a te ékességed elesett halmaidon: miként hullottak el a hősök! 20 Meg ne mondjátok Gáthban, ne hirdessétek Askelon utcáin, hogy ne örvendjenek a Filiszteusok leányai, és ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai. [1Sám. 27,3. 5. Mik. 1,10.](#) 21 Gilboa hegyei, se harmat, se eső ti reátok ne szálljon, és mezőtök ne teremjen semmi áldozatra valót; mert ott hányatott el az erős vitézek paizsa, Saulnak paizsa, mintha meg nem kenettetett volna olajjal. [vers 6. 1Sám. 10,1.](#) 22 A megöletteknek véréből

és a hősöknek kövérétől Jonathán kézíve hátra nem tért, és a Saul fegyvere hiába nem járt. 1Sám. 14,13. 23 Saul és Jonathánt, a kik egymást szerették és kedvelték míg éltek, a halál sem szakította el; a saskeselyűknél gyorsabbak és az oroszlánoknál erősebbek valának. 1Sám. 20,2. 24 Izráel leányai! sirassátok Saul, ki karmazsinba öltöztetett gyönyörűen, és arannyal ékesíté fel ruháit. 25 Oh, hogy elhullottak a hősök a harcban! Jonathán halmaidon esett el! 26 Sajnálak testvérem, Jonathán, kedves valál nékem nagyon, hozzám való szereteted csudálatra méltóbb volt az asszonyok szerelménél. 1Sám. 18,1. 20,41. 23,16. 17. 27 Oh, hogy elhullottak a hősök! És elvesztek a hadi szerszámok!

2Sám 2

1 Ezek után lőn, hogy megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Felmenjek-e Júdának valamelyik városába? Kinek felele az Úr: Menj fel. És monda Dávid: Hová menjek? Felele: Hebronba. 1Sám. 30,8. 2 Felméne azért oda Dávid és az ő két felesége is, Ahinoám, a Jezréelből való, és Abigail, a Karmelből való, Nábál felesége. 1Sám. 25,42. 43. 3 És embereit is, a kik vele valának, felvivé Dávid, kit-kit a maga házanépével, és lakának Hebron városaiban. 1Sám. 23,13. 4 És eljövének Júda férfiai, és ott felkenék Dávidot királynak a Júda házán. Mikor pedig megjelentették Dávidnak, mondván: A Gileádból való Jábes emberei voltak azok, kik eltemették Saul; 1Sám. 31,12. 13. 5 Követeket küldé Dávid a Gileádból való Jábes embereihez, és ezt izené néki: Áldottak vagytok ti az Úrtól, kik ezt az irgalmasságot cselekedtétek a ti uratokkal, Saullal, hogy eltemették; Ruth 2,20. 6 Annakokáért most az Úr cselekedjék veletek irgalmasságot és igazságot; sőt én is ezt a jót teszem veletek, hogy ezt cselekedtétek; **7 Most azért a ti kezeitek erősödjenek meg, és legyetek erős férfiak**, mert megholt a ti uratok Saul, és immár engem felkent királynak Júda háza önmagán. **8** Abner pedig, a Nér fia, a ki Saulnak fővezére vala, felvevé Isbósetet, a Saul fiát, és elvivé Mahanáimba. 1Sám. 14,50. Józs. 13,24. 26. 9 És királylyá tette őt Gileádon, Asuron és Jezréel város án, és az Efraim és Benjámin nemzetség ein, és az egész Izráelen. **10 Negyven esztendő vala Isbóset, Saul fia, mikor uralkodni kezde Izráelen, és két esztendeig uralkodék.** Csak Júdának háza követé Dávidot. 1Kir. 2,11. 11 Lőn pedig az időnek száma, míg Dávid király volt Hebronban Júdának házán, hét esztendő és hat hónap. **12** És elméne Abner, a Nér fia, és Isbósetnek, a Saul fiának szolgái Mahanáimból Gibeonba. Józs. 10,12. 13 Joáb is Sérujának fia, és a Dávid szolgái elmenvén, összetalálkoznak azokkal a Gibeon halastavánál, és maradának ezek a halastón innét, amazok pedig a halastón túl. **14** Akkor monda Abner Joábnak: Nosza álljanak elő néhányan az ifjak, és viaskodjanak előttünk. És monda Joáb: Hát álljanak elő. **15** Felkelének azért és egyenlő számban **általmenének a Benjámin nemzetéből és a Saul fiának, Isbósetnek seregéből tizenketten**, és a Dávid szolgái közül is tizenketten. **16** És kiki az ő társának fejét megragadá, és fegyverét oldalába üté; és egyenlőképen mind elhullának; és nevezék azt a mezőt Helkath-Hassurimnak, mely Gibeonban van. **17 És felette erős harc lőn azon a napon, és megvereték Abner és az Izráel népe a Dávid szolgái által.** vers 12. 18 Három fia vala pedig ott Sérujának: Joáb, Abisai és Asáel; Asáel pedig könnyű lábú vala, mint egy vadkecske, mely a mezőn lakik. 1Krón. 2,16. 1Sám. 26,7. 8. 19 És Asáel üldöze Abnert; és se jobbfelé, se balfelé nem tére ki Abner után való futásában. **20** Hátratekintvén pedig Abner, monda: Te vagy-e Asáel? Felele: Én vagyok. **21** És monda néki Abner: Térj másfelé, vagy jobbkézre vagy balkézre, és fogj meg egyet az ifjak közül, és foszd ki őt mindenéből; de Asáel nem akarta őt elhagyni. **22** Ismét monda Abner Asáelnek: Menj el hátam mögül. Miért verjelek téged a földhöz? És micsoda orczával menjek Joábhhoz, a te bátyádhoz? **23** Mikor azért semmiképen nem akart eltérni, általüté őt Abner a dárda végével, az ötödik oldalcsontja között, és hátul jöve ki a dárda; és elesék azon a helyen, és ugyanott meghala. **MINT EGY IZGALMAS AKCIÓREGÉNY** És lőn, hogy mindazok, a kik arra a helyre érkezének, a hol Asáel elesett és meghalt vala, megállának. rész 3,27. 24 Joáb

pedig és Abisai tovább üldözik Abnert; és midőn a nap lement, elérkezének az Amma halmára, mely Giah átellenében vala, a Gibeon pusztája melletti úton. [vers 18.](#) 25 Akkor egybegyülekezének az Abner után való Benjámin fiai, egy csoportot alkotva, és megállának egy halomnak tetején. 26 És kiálta Abner Joábnak, és monda: Vajjon szüntelenül öldökölnie kell-e a fegyvernek? Nem tudod-e, hogy siralmas lesz ennek a vége? És meddig nem mondd a népnek, hogy térjenek vissza testvéreiknek hátukról? 27 És monda Joáb: Él az Isten, hogy ha te nem szólottál volna, bizony már reggel eltávozott volna a nép, és nem kergette volna az ő atyjafiait. 28 Trombitát fuvata azért Joáb, és megállá az egész nép, és nem üldözik tovább Izráelt, és nem harcolának tovább. 29 Abner pedig és az ő vitézei azon az egész éjszakán mennek vala a mezőségen, és általkelének a Jordánon, és az egész vidéket bejárván, jutának Mahanáimba. [vers 8. 9.](#) 30 Joáb pedig megtérvén Abner üldözéséből, összegyűjté az egész népet, és hiányozának Dávid szolgálói közül tizenkilenczen és Asáel. [vers 23.](#) 31 A Dávid szolgálói pedig Benjámin nemzetéből, az Abner szolgálói közül háromszázhatvan embert ölének meg, a kik meghalának. **32 És felvevén Asáelt, eltemeték őt atyjának sírboltjában, mely Bethlehemben vala.** Joáb pedig és az ő vitézei egész éjjel menve, Hebronban virradának meg. [vers 11.](#)

2Sám 3

1 Sok ideig tartó hadakozás lőn a Saul háznépe között és a Dávid háznépe között. Dávid pedig mind feljebb-feljebb emelkedik és erősödik vala; a Saul háza pedig alább-alább száll és fogy vala. 2 Fiai születének Dávidnak Hebronban, kik között elsőszülött vala Ammon, a Jezréelből való Ahinoámtól; [1Krn. 3,1. rész 13,10-14.](#) 3 A második pedig Kileáb, a Kármelbeli Nábál feleségétől, Abigailtól való, és a harmadik Absolon, a Máákha fia, a ki a Gessurbeli Thalmai király leánya vala; [rész 18,9. 15,17.](#) 4 És a negyedik Adónia, Haggitnak fia, és az ötödik Sefátia, Abitál fia, [1Kir. 1,25. 2,25.](#) 5 A hatodik Ithreám, Eglától, Dávid feleségétől való: ezek születtek Dávidnak Hebronban. 6 Míg a hadakozás tartott a Saul házanépe és a Dávid házanépe között, Abner igen ragaszkodék a Saul házanépéhez. 7 Vala pedig Saulnak egy ágyasa, kinek neve vala Rizpa, Ajának leánya; és monda Isbóset Abnernek: Miért mentél be az én atyámnak ágyasához? [rész 21,8.](#) 8 Felette igen megharaguvék azért Abner az Isbóset szaván, és monda: Ebfej vagyok-e én, ki Júdával tart? Én most nagy irgalmasságot cselekedtem a te atyádnak, Saulnak házával, az ő atyjafiaival és rokonságaival, és nem adtalak téged Dávidnak kezébe; és te mégis ez asszonynak vétkét reám fogod most. [rész 2,8. 9.](#) 9 Úgy cselekedjék Isten Abnerrel most és ezután is, hogy a mint megesküdt az Úr Dávidnak, én is a szerint cselekeszem vele: [1Sám. 15,28. 16,1-13. vers 17-19.](#) 10 Hogy elveszem a királyságot Saulnak házától, és megerősítem Dávidnak székét az Izráel és a Júda felett, Dántól fogva mind Bersebáig. [1Kir. 4,25.](#) 11 És nem felelhete semmit erre Abnernek, mivelhogy igen fél vala tőle. 12 Követeket küldé azért Abner Dávidhoz maga helyett ilyen izenettel: Vajjon kié az ország? Azt mondván: Tégy frigyet velem, és ímé az én erőm is te melletted lesz, hogy az egész Izráelt hozzád hajtsam. 13 Kinek felele Dávid: Jó, én frigyet kötök veled. De mindazáltal egyet kérek tőled, mondván: Addig ne lássad az én arczomat, míg el nem hozod nékem Mikált, a Saul leányát, mikor ide akarsz jöni, hogy arczomat lássad. [1Sám. 25,44.](#) 14 És követeket küldé Dávid Isbósethez, a Saul fiához, kik ezt mondják: Add vissza az én feleségemet, Mikált, kit én száz Filiszteus előbőrével jegyeztem el magamnak. [1Sám. 18,25-27.](#) 15 Elküldé azért Isbóset, és elvételé őt az ő férjétől Páltieltől, Láis fiától. [1Sám. 25,44.](#) 16 És vele ment az ő férje is, sírva követvén őt Baurimig; és ott monda néki Abner: Eredj, menj vissza; és haza tére. 17 Annakutána Abner szóla az Izráel véneinek, mondván: Immár régtől fogva kívántátok Dávidot, hogy királyotok legyen néktek: [rész 5,1-3.](#) 18 Azért most vigyétek véghez; mert az Úr szólott Dávidnak, ezt mondván: Az én szolgálómnak, Dávidnak keze által szabadítom meg az én népemet Izráelt a Filiszteusok kezéből, és minden ellenségeinek kezéből. 19 Azután szóla Abner a Benjámin nemzetségével is, és elméne Abner Dávidhoz is Hebronba, hogy

megjelentse néki mindazt, a mi tetszenék Izráel népének és Benjámin egész nemzetségének. 20 Mikor pedig eljutott Abner Dávidhoz Hebronba és ő vele együtt húsz ember, megvendéglé Dávid Abnert és a vele volt embereket. 21 Ennekutána monda Abner Dávidnak: Felkelek és elmegyek, hogy az egész Izráelt ide gyűjtssem az én uram eleibe, a király eleibe, a kik frigyét kössenek te veled, és uralkodjál mindeneken úgy, a mint szívednek tetszik. És visszabocsátá Dávid Abnert, és elméne békével. 22 És ímé a Dávid szolgálai és Joáb jönnek vala a táborból, és sok prédát hoznak magukkal, de Abner nem volt már Dávidnál Hebronban, mert elbocsátotta őt és békével elment vala. 23 Joáb pedig és az egész sereg, mely ő vele vala, a mint megérkezének, értesíték Joábot e dolog felől, mondván: Ide jött Abner, Nérnek fia a királyhoz, és visszabocsátá őt, és békével hazatére. 24 Beméne azért Joáb a királyhoz és monda: Mit cselekedtél? Ímé Abner hozzád jött, miért bocsátád el őt, hogy elmenjen? 25 Ismered-e Abnert, a Nér fiát? Csak azért jött volt ide, hogy megcsalhasson, és kikémlelje a te kijövésedet és bemenésedet, és megtudjon mindent, a mit te cselekszel. 26 És kimenvén Joáb Dávidtól, követeket küldé Abner után, kik visszahozák őt a Sira kútjától; Dávid azonban nem tudja vala. 27 Visszajöven Abner Hebronba, félreszólítá őt Joáb a kapu között, mintha titokban akarna vele beszélni, és általuté ott őt az ötödik oldalbordájánál, és meghala Asáelnek, a Joáb atyjafiának vééréért. 1Kir. 2,5. rész 2,23. 28 Mely dolgot minekutána megtudott Dávid, monda: Ártatlan vagyok én és az én országom mindörökké az Úr előtt, Abnernek, a Nér fiának véréértől. vers 26. 27. 29 Szálljon ez Joábnak fejére, és az ő atyjának egész háznépére; és el ne fogyjon a Joáb házából a folyásos, a bélpoklos, a mankón járó, és a ki fegyver miatt vész el, és a kenyér nélkül szűkölködő. 1Kir. 2,28-34. 30 Joáb pedig és Abisai, az ő atyafia azért ölék meg Abnert, mivelhogy megölte vala az ő atyjokfiát, Asáelt Gibeonban a harczon. rész 2,23. 31 Monda pedig Dávid Joábnak és mind az egész népnek, mely vele vala: Szaggassátok meg ruháitokat, és öltözzetek zsákba, és sírjatok Abner előtt! Dávid király pedig megy vala a koporsó után; rész 1,11. 32 És eltemeték Abnert Hebronban. Akkor felkiálta a király, és igen síra az Abner koporsója felett, és síra az egész nép is. 33 És a király gyászalt szerezvén Abner felett, monda: Gaz halállal kelle kimulnia Abnernek? vers 27. 34 A te kezeid nem voltak megkötve, sem lábaid békóba verve; de úgy vesztél el, mint álnok ember miatt szokott elveszni az ember! És siratá őt ismét az egész nép. vers 27. 35 Előjőve pedig mind az egész nép, hogy enni adjanak Dávidnak, mikor még a nap fenn vala, de megesküvék Dávid, ezt mondván: Úgy cselekedjék én velem az Isten most és ezután is, hogy míg a nap le nem megy, sem kenyeret, sem egyebet nem eszem. rész 19,13. 36 Mely dolgot mikor az egész község megértett, igen tetszék nékik; valamint a többi dolga is, a mit a király cselekeszik vala, igen tetszék nékik. 37 És megértette azon a napon az egész nép és az egész Izráel, hogy nem a királytól volt, hogy Abnert, a Nér fiát megölték. vers 26. 28. 38 Monda pedig a király az ő szolgálainak: Nem tudjátok-e, hogy nagy fejedelem esett ma el az Izráelben? rész 2,8. 1Sám. 26,15. 39 Én pedig ma erőtelen, noha felkent király vagyok; ezek pedig a Sérujának fiai hatalmasabbak nálamnál. De fizessen meg az Úr annak, a ki gonoszt cselekeszik, az ő gonoszsága szerint. rész 2,4. 10. 1Kir. 2,5. 6.

2Sám 4

1 Mikor pedig meghallotta Saul fia, hogy meghalt Abner Hebronban, igen megfogyatkozik az ő ereje. Sőt az egész Izráel megrémüle. 2 Két fővezére volt a Saul fiának, egyiknek neve Bahana és a másiknak neve Rékáb, Rimmonnak fiai, ki Beerótból való vala, a Benjámin fiai közül; mert Beerót is a Benjámin városai közé számláltatik. 3 Elfutottak vala pedig a Beerótbeli Gittáimba, és lőnek ott jövevények mind e mai napig. Nehem. 11,33. 4 Jonathánnak pedig, a Saul fiának volt egy sánta fia (öt esztendőse vala, mikor Jezréelből hír jött Saul és Jonathán felől, és felvévő őt a dajkája, hogy elszaladjon vele; lőn pedig, hogy mikor a dajka gyorsan futott, elesett, és megsántula), ennek neve vala Mefibóset. 1Sám.23,17. 5 Elmenének azért a Beerótbeli Rimmonnak fiai, Rékáb és Bahana, és bemenének Isbósetnek házába, mikor a nap legmelegebb vala és ő déli álmát aluszsza vala. 6 Bemenvén azért ezek a ház belsejébe, gabonát

vive, általuték őt az ötödik oldalborda alatt; s Rékáb és az ő atyjafia, Bahana, elszaladának. [Bir. 3,21.](#) 7 Mikor azért ezek a házba bementek, és ő hálósobájában az ágyán fekvék, megsebesítván megölték őt, s fejét levágva, felvették az ő fejét, és egész éjjel mennek vala a sík mezőn. 8 És elvivék Isbóset fejét Dávidhoz Hebronba, és mondának a királynak: Ímhol Isbósetnek, Saul fiának, a te ellenségednek feje; a ki üldöze a te lelkedet, és az Úr bosszút állott e mai napon az én uramért, a királyért, Saulon és az ő maradékán. 9 Felele pedig Dávid Rékábnak és Bahanának, az ő atyjafiának, a Beerótbeli Rimmon fiainak, és monda nékik: Él az Úr, ki az én életemet megszabadította minden nyomorúságból, 10 Hogy én azt, a ki nékem hírt hozott vala, ezt mondván: Ímé meghalt Saul (és azt hitte, hogy azzal nékem örömet szerez), megragadván megöletém őt Siklágban, holott jutalmat kellett volna adnom néki hírmondásáért: [rész 1,15.](#) 11 Mennyivel inkább az istentelen embereket, kik ágyában, a maga házában ölték meg az igaz embert? Azért most vajjon ne kívánjam-e meg az ő vérét kezeitekből, hogy titeket eltöröljelek a földről? [vers 5. 6.](#) 12 Parancsola azért Dávid az ő szolgáinak, hogy megöljék őket; és elvagdálák kezeiket és lábaikat; és felakaszták őket Hebronban, a halastó mellett. Isbósetnek pedig fejét felvevén, eltemeték az Abner sírboltjába, Hebronban. [rész 1,15. 1Sám. 24,23. rész 3,32.](#)

2Sám 5

1 Eljövének pedig Dávidhoz Hebronba Izráelnek minden nemzetségei, és szólának ilyenképen: **Ímé mi a te csontodból és testedből valók vagyunk, [A KIRÁLY TESTE](#) [rész 3,17-19. 1Krn. 11,1.](#)** 2 Mert ennekelőtte is, mikor Saul uralkodott felettünk, te vezérelted ki s be Izráelt, és az Úr azt mondotta néked: Te legelteted az én népemet, az Izráelt, és te fejedelem leszel Izráel felett. [Zsolt. 78,70. 71.](#) 3 Eljövének azért Izráelnek minden vénei a királyhoz Hebronba, és **frigyet tón velek Dávid király Hebronban az Úr előtt, és királylyá kenék Dávidot Izráel felett. [rész 2,4. 7.](#)** 4 Harmincz esztendő vala Dávid, mikor uralkodni kezdé, és negyven esztendeig uralkodék. 5 Hebronban uralkodék a Júda nemzetség én hét esztendeig és hat hónapig; **[Jeruzsálem nem Júdához tartozik?](#)** és Jeruzsálemben uralkodék harminczhárom esztendeig az egész Izráel és Júda nemzetségein. [rész 2,4. 7. 1Kir. 2,11.](#) 6 Felméne pedig a király és az ő népe Jeruzsálemben a Jebuzeusok ellen, kik azt a földet lakják vala, ők azonban azt mondák Dávidnak: Nem jössz ide be, hanem a sánták és vakok elűznek téged! melylyel azt jelenték: Nem jő ide be Dávid. [Csel. 7,45.](#) 7 Bevevé mindazáltal Dávid a Sion várát, és az immár a Dávid városa. [vers 9. rész 6,12.](#) 8 Mert azt monda Dávid ama napon: Mindenki, a ki vágja a Jebuzeusokat, menjen fel a csatornához és vágja ott a sántákat és a vakokat, a kiket gyűlöl a Dávid lelke. Ezért mondják: Vak és sánta ne menjen be a házba! [1Krn. 11,6. vers 6.](#) 9 És **lakozék Dávid abban a várban, és nevezé azt Dávid városának;** és megépíté Dávid köröskörül, Millótól fogva befelé. [vers 7. 2Krn. 11,6. 7.](#) 10 **Dávid pedig folytonosan emelkedék és növekedék, mert az Úr, a Seregeknek Istene vala ő vele. [rész 3,1.](#)** 11 Követeket küldé pedig Hirám, Tírusnak királya Dávidhoz, és czédrusfákat is, ácsmestereket és kőműveseket, és építének házat Dávidnak. [1Krn. 14,1.](#) 12 És belátta Dávid, hogy az Úr megerősítette őt az Izráel felett való királyságában, és hogy felmagasztalta az ő királyságát az ő népéért, Izráelért. 13 Vön pedig még magának Dávid ágyasokat, és feleségeket Jeruzsálemből, minekutána Hebronból oda ment; és lőnek még Dávidnak fiai és leányai. [1Krn. 3,1. 9. 5Móz. 17,17.](#) 14 És ezek a nevei azoknak, a kik Jeruzsálemben születtek: Sammua, Sóbáb, Nátán, Salamon, [1Krn. 3,5-9.](#) 15 Ibhár, Elisua, Néfeg, Jáfia, 16 Elisáma, Eljada és Elifélet. 17 Mikor pedig a Filiszteusok meghallották, hogy királylyá kenték Dávidot az Izráelen; felkelének mind a Filiszteusok, hogy Dávidot megkeressék; melyet megértvén Dávid, aláméne az erősségbe. [1Krn. 14,8.](#) 18 A Filiszteusok pedig elérkezének és elszéledének a Réfaim völgyében. **19 Megkérdé azért Dávid az Urat ilyen szóval: Elmenjek-e a Filiszteusok ellen? Kezembe adod-e őket? Felele az Úr Dávidnak: Menj el, mert kétség nélkül kezédbe adom a Filiszteusokat. [1Sám. 30,8.](#)** 20 Elérkezék azért

Dávid Baál Perázimba, és megveré ott őket Dávid, és monda: **Szétszórta az Úr ellenségimet előttem, mint a víz szokott eloszlani;** azért nevezé azt a helyet Baál Perázimnak. 21 És ott hagyák az ő bálványait, melyeket felszedének Dávid és az ő szolgálai. [1Krón. 14,12.](#) [2Móz. 23,24.](#) [4Móz. 32,20.](#) [5Móz. 7,25.](#) 22 Azután ismét feljövének a Filiszteusok, és elszéledének a Réfaim völgyében. 23 Megkérde azért Dávid az Urat, ki ezt felelé: Ne menj most reájok; hanem kerülj a hátuk mögé és a szederfák ellenében támadd meg őket. 24 És mikor a szederfák tetején indulásnak zaját fogod hallani, akkor indulj meg, mert akkor kimegy te előtted az Úr, hogy megverje a Filiszteusok táborát. [2Kir. 7,6. 7.](#) 25 És úgy cselekedék Dávid, a mint megparancsolta vala néki az Úr: és vágta a Filiszteusokat Gibeától fogva, mind addig, míg Gézerbe mennél. [vers 20. rész 3,18.](#) [Józs. 16,10.](#)

2Sám 6

1 Összegyűjté ezek után Dávid az egész Izráelnek színét, harmincezer embert. [1Krón. 13,1-6.](#) 2 És felkelvén, elméne Dávid az egész néppel együtt, mely vele vala, Júdának városába, Bahalába, hogy elhozza onnét az Isten ládáját, mely Névről, a Seregek Urának nevről neveztetik, ki ül a Kérubok között. [1Krón. 13,6.](#) [1Sám. 7,1.](#) [2Móz. 25,20-22.](#) 3 **És tevék az Isten ládáját új szekérre, és elhozák azt Abinádábnak házából, mely vala a dombon,** és Uzza és Ahió, Abinádáb fiai vezetik az új szekeret. [1Sám. 6,7. 10. 11.](#) 4 Elvívék azért azt az Abinádáb házából, mely a dombon vala, az Isten ládájával, és Ahió a láda előtt megyen. [1Sám. 7,1.](#) 5 **Dávid pedig és az egész Izráel népe örvendeznek vala az Úr előtt, jegenyefából való minden szerszámokkal, hegedűkkel, lantokkal, dobokkal, sípokkal és czimbalmokkal.** [vers 14. 15.](#) 6 És mikor Nákonnak szerűjére jutának, kinyújtá Uzza az ő kezét az Isten ládájára, és megtartá azt; mert az ökrök félremozdították vala. [1Krón. 13,9.](#) 7 Ennekokáért felgerjede az Úr haragja Uzza ellen, és megöle ott őt az Isten vakmerőségéért: és meghala ott az Isten ládája mellett. 8 És bosszankodék Dávid, hogy az Úr ilyen romlással rontotta meg Uzzát, és nevezé azt a helyet Péres Uzzának, mind e mai napig. 9 Megfélemlék azért Dávid azon a napon az Úrtól, és monda: Hogyan jöjjön az Úr ládája én hozzám? 10 És nem akará Dávid magához vinni az Úrnak ládáját Dávidnak városába, hanem letéteté azt Dávid a Gitteus Obed Edom házábanál. [rész 5,7.](#) [1Krón. 13,13.](#) 11 És lön az Úrnak ládája a Gitteus Obed Edom házábanál három hónapig, és megáldá az Úr Obed Edomot és egész háznépét. **DÁVID ÉS A FRIGYLÁDA KAPCSOLATÁNAK ÉRDEKES TÖRTÉNETE!** 12 És megmondák Dávid királynak ilyen szóval: Megáldotta az Úr az Obed Edom házát és mindenét, a mi je van, az Isten ládájáért. És elmenvén Dávid, elvívé az Isten ládáját az Obed Edom házából Dávid városába vígassággal. [Kron. 13,14.](#) [1Krón. 15,1. 3.](#) [rész 5,7. vers 5. 14.](#) 13 Mikor pedig azok, a kik az Úr ládáját vitték, hat lépést mentek, áldozék ott egy ökröt és hízott borjút. 14 Dávid pedig teljes erejéből tánczol vala az Úr előtt, és gyoles efódot övedzett magára Dávid. [vers 5.](#) [1Krón. 15,27.](#) 15 Dávid azért és Izráelnek egész háza felvívék az Úr ládáját énekléssel és trombitaszóval. 16 Lön pedig, hogy mikor az Úr ládája Dávid városába ért, Mikál, Saulnak leánya kinéz vala az ablakon, és látván, hogy Dávid király ugrál és tánczol az Úr előtt, megútálá őt szívében. [rész 3,14. 15.](#) [vers 23.](#) 17 Mikor pedig bevitték az Úr ládáját, és elhelyezék azt az ő helyére a sátnak közepére, melyet számára Dávid felállított: akkor áldozott Dávid egészen égőáldozatokat és hálaadó áldozatokat, az Úr előtt. [1Krón. 15,1. 16,1.](#) 18 Mikor pedig elvégezte Dávid az egészen égőáldozatot, és a hálaadó áldozatot, megáldá a népet a Seregek Urának nevében. [1Kir. 8,55-61.](#) 19 És osztogattata Dávid mind az egész népnek, Izráel egész seregének, férfiaknak és asszonyoknak, mindenkinek egy-egy lepényt, egy-egy darab húst, és egy-egy kalácsot; és elméne mind az egész nép, kiki az ő házához. 20 Mikor pedig Dávid hazament, hogy megáldja az ő háznépét is: kijöve Mikál, a Saul leánya Dávid eleibe, és monda:

MIKÁL **(irónia)**

Mily dicsőséges vala ma Izráel királya, ki az ő szolgáinak szolgálói előtt felfosztózott vala ma, mint a hogy egy esztelen szokott felfosztózni! vers 16.

DÁVID

21 És monda Dávid Mikálnak: Az Úr előtt, ki inkább engem választott, mint atyádat és az ő egész házanépét, hogy az Úr népének, Izráelnek fejedelme legyek, igen, az Úr előtt örvendezem. 1Sám. 16,1. 13. 1Kir. 8,16. 22 Sőt minél inkább megalázom magamat és minél alábbvaló leszek a magam szemei előtt: annál dicséretreméltóbb leszek a szolgálók előtt, a kikiről te szólasz. vers 20. 23 Ennekokáért Mikálnak, Saul leányának nem lön soha gyermeke az ő halálának napjáig. vers 16. 20.

2Sám 7

1 Lön pedig, hogy mikor a király az ő palotájában üle, és az Úr mindenfelől békességet adott néki minden ellenségeitől, 2 Monda a király Nátán prófétának: **Ímé lássad, én czédrus fából csinált palotában lakom, az Istennek ládája pedig a kárpitok között van.** 1Kron. 17,1. Agge. 1,4. rész 6,17. 3 És monda Nátán a királynak: **Eredj, s valami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van.** 4 Azonban lön az Úr szava Nátánhoz azon éjjel, **mondván:** 5 Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr:

ÚR

Nátán látomása, mint messiási prófécia

Házat akarsz-e nékem építeni, hogy abban lakjam? 1Kir. 5,3. 1Kron. 22,8. 6 Mert én nem laktam házban attól a naptól fogva, hogy kihoztam Izráel fiait Egyiptomból, mind e mai napig, hanem szüntelen sátorban és hajlékban jártam. 1Kir. 8,16. 7 Valahol csak jártam Izráel fiai között, avagy szólottam-e csak egy szót is Izráel valamelyik nemzetségének, a kinek parancsoltam, hogy legeltesse az én népemet Izráelt, mondván: Miért nem építtetetek nékem czédrusfából való házat? 8 Most azért ezt mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Én hoztalak ki téged a kunyhóból, a juhok mögül, hogy légy fejedelem az én népem felett, az Izráel felett; 1Sám. 16,11. 12. Zsolt. 78,70. 71. 9 És **veled voltam mindenütt, valahová mentél, és kiirtottam minden ellenségeidet előtted;** és nagy hírnevet szerzettem néked, mint a nagyoknak hírneve, a kik e földön vannak. rész 3,18. Csel. 7,45. 10 Helyet is szerzek az én népemnek Izráelnek, és **ott elplántálám őt, és lakozék az ő helyében,** és többé helyéből ki nem mozdíttatik, és nem fogják többé az álnokságnak fiai nyomorgatni őt, mint annakelőtte, 2Kron. 33,8. Jer. 39,1-9. Bir. 13,1. 11 Attól a naptól fogva, hogy bírakat rendeltem az én népem az Izráel felett. Békességet szereztem tehát néked minden ellenségeidtől. És megmondotta néked az Úr, hogy házat csinál néked az Úr. Bir. 2,18. vers 12-16. 12 **Mikor pedig a te napjaid betelnek, és elaluszol a te atyáiddal, feltámasztom utánad a te magodat, mely ágyékból származik, és megerősítem az ő királyságát:** 1Kir. 8,5. 20. Csel. 2,30. 13 Az fog házat építeni az én nevemnek, és megerősítem az ő királyságának trónját mindörökké. rész 23,2. 5. 1Kir. 5,5. 6,1. 9. 12. 14 **Én leszek néki atyja, és ő lészen nékem fiam, a ki mikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt emberi vesszővel és emberek fiainak büntetésével;** Zsolt. 89,27-33. Zsid. 1,5. 1Kir. 11,39. 15 Mindazáltal irgalmasságomat nem vonom meg tőle, miképen megvonám Saultól, a kit kivágék előtted. 1Sám. 16,1. 16 **És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tiéd lészen, és a te trónod erős lészen mindörökké.** 1Kir. 11,29-33. 12,16-20. 17 Mind e beszéd szerint, és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak. 18 Bemenvén azért Dávid király, leborula az Úr előtt, és monda:

DÁVID

Micsoda vagyok én, Uram Isten! és micsoda az én házam népe, hogy engem ennyire elővittél? 1Sám. 16,11. 12. 19 És ez még csekélynek tetszett néked, Uram Isten! hanem ímé

szólasz a te szolgádnak háza felől messze időre valókat; és ez törvény az emberre nézve, Uram Isten! [vers 8.](#) [9.](#) [vers 13.](#) 20 De mi szükség Dávidnak többet szólni néked, holott te jól ismered, Uram Isten, a te szolgádat? [1Sám. 16,1. 3.](#) **21 A te ígéretedért, és a te jóakarated szerint cselekedted mindezeket a nagy dolgokat, hogy megjelentsd a te szolgádnak.** [vers 12.](#) [rész 23,2.](#) [5.](#) [Csel. 2,30.](#) 22 Ennekokáért felmagasztaltattál, Uram Isten: mert senki sincs olyan, mint te, és rajtad kívül nincsen Isten, mind a szerint, a mint hallottuk a mi füleinkkel. [5Móz. 4,35.](#) [Zsolt. 86,8.](#) 23 Mert melyik nép olyan, mint a te néped, az Izráel, melyért elment volna az Isten, hogy megváltsa magának való népül, és magának nevet szerezzen, és érettetek oly nagyokat cselekedjék és országodért oly csudálatos dolgokat néped előtt, melyet megszabadítottál Egyiptomból, a pogányoktól és isteneiktől. [5Móz. 4,7. 8.](#) [33,29.](#) [Zsolt. 147,19. 20.](#) [2Móz. 3,7. 4,22.](#) 24 Mert megerősítetted magadnak a te népedet, az Izráelt, népedül mindörökké; és te voltál, Uram, nekik Istenök. [5Móz. 7,6. 8.](#) 25 Most annakokáért, Uram Isten, a mit szoltál a te szolgád felől, és az ő háza felől, teljesítsd be mindörökké; és cselekedjél úgy, a mint szoltál; [vers 11-15.](#) 26 Hogy felmagasztaltassék a te neved mindörökké, ilyen szókkal: A Seregeknek Ura az Izráelnek Istene, és Dávidnak, a te szolgádnak háza legyen állandó te előtted! 27 Mert megjelentetted a te szolgádnak fülébe, óh Seregeknek Ura és Izráelnek Istene, ezt mondván: Házat építek néked. Ezért készteté szolgádat az ő szíve, hogy ilyen könyörgéssel könyörögjön hozzád. [vers 4. 5. 11.](#) [vers 23.](#) 28 Most azért, óh Uram Isten, (mert te vagy az Isten, és a te beszéded igazság, és te mondtad ezt a jót a te szolgád felől), [Ján. 17,17.](#) 29 Legyen a te jóakaratednek áldása a te szolgádnak házán, hogy legyen előtted mindörökké; mert te szoltál, Uram Isten, azért a te áldásoddal áldassék meg a te szolgádnak háza mindörökké.

2Sám 8

1 Ezek után megveré Dávid a Filiszteusokat, és megalázá őket: és elfoglalá Dávid a Filiszteusok kezéből Méteg Ammát. [1Krón. 18,1.](#) 2 És megveré a Moábitákat is, és kötéllel méré meg őket, lefektetvén őket a földre; két kötéllel méré azokat, a kik megölelndők, és egy teljes kötéllel azokat, a kik életben hagyandók valának; és a Moábiták Dávidnak adófizető szolgálói lőnek. [1Móz. 19,36. 37.](#) [4Móz. 24,17.](#) [Zsolt. 60,10.](#) 3 Megveré Dávid Hadadézert is, Réhóbnak fiát, Czóbának királyát, mikor elméne, hogy hatalmát kiterjessze az Eufrátes folyó vizéig. [1Kir. 11,23. 25.](#) 4 És foglyul ejtett Dávid közülök ezer és hétszáz lovagot, és húszezer gyalog embert; és inákat elvagdaltatá Dávid minden szekereslovaknak és csak száz szekérbe valót hagyott meg közülök. [1Krón. 18,4.](#) 5 Eljövének pedig a Siriabeliek Damaskusból, hogy megsegítsék Hadadézert, Czóbának királyát; és levága Dávid a Siriabeliek közül huszonkétezer férfit. [1Krón. 18,5.](#) 6 És helyezé Dávid állandó sereget a damaskusi Siriába; és a Siriabeliek Dávidnak adófizető szolgálói lettek. És megoltalmazá az Úr Dávidot valahová megyen vala. 7 És elvevé Dávid az arany paizsokat is, melyek Hadadézer szolgálói valának, és bevivé azokat Jeruzsálembe. 8 Hoza annakfelette Dávid király a Hadadézer városaiból, Bétákból és Berótaiból felette igen sok rezet. 9 Mikor pedig meghallá Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadézertnek minden seregeit; [1Krón. 18,9. 10.](#) 10 Küldé Tói Jórámot, az ő fiát Dávid királyhoz, hogy békességesen köszöntse őt, és áldja, hogy harczolt Hadadézer ellen és megverte őt (mert Hadadézer Tóival is hadakozik vala). És a Tói fia kezében aranyból, ezüstből és rézből való edények valának, 11 Melyeket Dávid király az Úrnak szentele, azzal az ezüstrrel és aranynyal együtt, a melyet az Úrnak szentele mind ama népektől, a kiket meghódoltatott; [1Krón. 22,14. 16.](#) 12 A Siriabeliektől, Moábitáktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól, az Amálekítáktól és a Réhób fiától, Hadadézertől, Czóbának királyától nyert prédából. [2Kir. 1,1.](#) [4Móz. 24,20.](#) **13 És hírnevet szerze Dávid, a mikor visszatért, miután a Siriabelieket leverte a sós völgyben, tízenyolcezeret.** [Zsolt. 60,2.](#) 14 Az Idumeusok közé is állandó sereget rendele, egész Idumeába állandó sereget rendele, és az Idumeusok mind Dávid szolgálói lettek. És megoltalmazá az Úr Dávidot, valahová megyen vala. [1Móz.](#)

[27,40.](#) [1Móz. 36,1.](#) [4Móz. 20,14-21.](#) [24,18.](#) [1Kir. 11,15.](#) [16.](#) 15 Uralkodék azért Dávid az egész Izráelen, és szolgáltat vala Dávid az egész nép között ítéletet és igazságot. [rész 24,2.](#) 16 Fővezére volt Joáb, Sérújának fia, Jósafát pedig, Ahiludnak fia, emlékiró vala. [1Krón. 2,13.](#) [16.](#) [1Kir. 2,5.](#) [29-31.](#) 17 Sádók pedig, Akhitóbnak fia, és Akhimélek, Abjátárnak fia papok valának, és Sérája íródeák. [1Sám. 22,20-23.](#) [1Krón. 6,8.](#) [1Krón. 24,3.](#) 18 Benája Jéhójadának fia, a Kereteusok és Peleteusok előljárója, a Dávid fiai pedig fők valának. [rész 23,20.](#) [rész 15,18.](#)

2Sám 9

1 Monda pedig Dávid: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy irgalmasságot cselekedjem ő vele Jonathánért? [rész 4,5.](#) [6.](#) [1Sám. 31,2.](#) [rész 1,26.](#) 2 Vala pedig Saul házából egy szolga, kinek neve vala **Siba**, kit Dávidhoz szólítának, és monda a király néki: **Te vagy-é Siba? Felele: Én vagyok a te szolgád.** 3 Akkor monda a király: **Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy cselekedjem vele az Isten irgalmasságát? Felele Siba a királynak: Van még Jonathánnak egy fia, ki mind a két lábára sánta.** [1Sám. 20,15.](#) [24,22.](#) [23.](#) [rész 4,4.](#) 4 Monda néki a király: Hol van? És monda Siba a királynak: Ímé az Ammiel fiának, Mákirnak házában van Ló-Debárban. [rész 17,27.](#) 5 Akkor elküldé Dávid király, és elhozatá őt a Mákirnak, az Ammiel fiának házából Ló-Debárból. 6 És mikor megérkezett Dávidhoz Méfíbóset, Jonathánnak a Saul fiának fia, arczczal leborula, és tisztességet tőn néki; és monda Dávid: **Méfíbóset!** ki felele: Ímhol a te szolgád. 7 Monda néki Dávid: Ne félj; mert kétség nélkül irgalmasságot cselekeszem veled Jonathánért, a te atyáért; és visszaadom néked Saulnak, a te nagy atyádnak minden majorságát, és néked mindenkor asztalomnál lesz ételed. [1Sám. 20,15.](#) [16.](#) 8 Akkor fejet hajta Méfíbóset, és monda: Micsoda a te szolgád, hogy a holt ebre reá tekintettel, minemű én vagyok? [rész 19,28.](#) [1Sám. 24,15.](#) 9 Szólítá azután a király Sibát, Saulnak szolgáját, és monda néki: Valamije volt Saulnak és egész háznépének, mindazokat a te urad fiának adtam. [vers 7.](#) [rész 19,29.](#) 10 A majorságnak azért te viseljed gondját, és a te fiaid és szolgálid, és beszolgáltatassad, hogy legyen a te urad fiának kenyere, melylyel éljen. **Méfíbóset pedig, a te uradnak fia, az én asztalomnál eszik mindenkor.** Vala pedig Sibának tizenöt fia és húsz szolgálja. 11 Felele Siba a királynak: Valamit az én uram, a király parancsol nékem, szolgájának, a képen cselekeszik a te szolgád. És Méfíbóset az én asztalomnál eszik, mint a király fiainak egyike. 12 Vala pedig Méfíbósetnek egy fiacskája, **kinek neve Mika vala;** a Siba házában lakozók pedig mindnyájan Méfíbóset szolgálai valának. [1Krón. 8,34.](#) [35.](#) 13 Méfíbóset tehát Jeruzsálemben lakozék, mert mindenkor a király asztalánál eszik vala; **és ő mind a két lábára sánta vala.** [rész 4,4.](#)

2Sám 10

1 Lőn pedig azután, meghala az Ammon fiainak királya, és uralkodék helyette Hánon, az ő fia. [1Móz. 19,36-38.](#) [1Krón. 19,1.](#) 2 És monda Dávid: Irgalmasságot teszek Hánonnal, Náhás fiával, miképen az ő atyja is velem irgalmasságot tett; és hozzá küldé Dávid, hogy vigasztalja őt szolgálai által atyja halála felől. Mikor Dávid szolgálai Ammon fiainak földre érkezének: [1Sám. 11,1.](#) 3 Mondának az Ammon fiainak vezérei Hánonnak, az ő uroknak: Vajjon becsüli-é Dávid ezzel előtted a te atyádat, hogy hozzád vigasztalókat küldött? Vajjon Dávid nem inkább azért küldötte-é hozzád szolgálait, hogy a várost megszemléljék és kikémleljék és teljesen elpusztítsák. 4 Elfogatá azért Hánon a Dávid szolgálait, és szakáloknak felét lenyíratá, és ruháikat félben elmetszeté az alfelelig, és elbocsátá őket. 5 A mint ezt Dávidnak hírül hozták, eleikbe küldé, (mert ezek az emberek igen meggyaláztattak) és ezt izené a király: Maradjatok Jerikhóban mindaddig, míg megnevekedik szakálotok; és úgy jöjjetek haza. 6 Látván pedig az Ammon fiai, hogy gyűlöltekké lettek Dávid előtt, követet küldének az Ammon fiai, és felfogadák Siriában a Bét-Réhóbbelieket és ugyancsak Siriában a Czóbeusokat, húszezer gyalogot, és Maakának királyát ezer emberrel, és a Tóbbelieket,

tizenkétezer embert. 7 A mint ezt Dávid meghallá, elküldötte Joábot és a vitézeknek egész seregét. 8 Kivonulának az Ammon fiai is, és csatarendbe állottak a kapu bejárata előtt. A Siriabeli Czóbeusok, Réhóbbeliek, Tóbbeliek és Maaka magukban valának a mezőn. 9 Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség van ő ellene, kiválogatá az Izráel népének színét, és a Siriabeliek ellenében állítá fel. [rész 8,16](#). 10 A népnek maradékát az ő öcscsének, Abisainak vezetésére bízta, hogy felállítsa azt Ammon fiainak ellenében. [rész 18,2. 23,18](#). 11 És monda: Ha erősebbek lesznek a Siriabeliek nálamnál, nékem segítségül légy. Ha pedig az Ammon fiai náladnál hatalmasabbak lesznek, elmegyek, hogy megsegítsek. 12 Légy erős és legyünk bátrak a mi nemzetségünkért és a mi Istenünknek városaiért; és az Úr cselekedjék úgy, a mint néki tetszik. [5Móz. 20,1](#). 13 Elérkezék azért Joáb és az ő vele való sereg a Siriabeliek ellen az ütközetre, és megfutamodának ő előtte. 14 Látván pedig az Ammon fiai, hogy megfutamodtak a Siriabeliek, megfutamodának ők is Abisai előtt, és beszaladának a városba; és megtére Joáb az Ammon fiaitól és méne Jeruzsálembe. 15 Mikor pedig látták a Siriabeliek, hogy megverettettek az Izráeliták által, ismét együvé gyülekezének. [1Krn. 19,16](#). 16 És elküldé Hadadézer, és elhozatá a Siriabelieket, a kik a vizen túl valának, és jövének Helámba; és Sobák, Hadadézernak fővezére volt élükön. 17 Megizenék pedig Dávidnak, a ki egybegyűjté egész Izráelt, és általméne a Jordánon, és juta Hélámhoz: és sereget rendelének a Siriabeliek Dávid ellen, és megütközének vele. 18 De a Siriabeliek megfutamodtak Izráel előtt, és levága Dávid a Siriabeliek közül hétszáz szekerest és negyvenezer lovagot, Sobákot is, a seregnek fővezérét megölé; és ugyanott meghala. [1Kir. 11,23-25](#). 19 Mikor pedig látták mindazok a királyok, a kik Hadadézernak szolgálai valának, hogy az Izráel által megverettek, békét kötöttek Izráellel és nékik szolgálának; és nem merének többé a Siriabeliek kijöni az Ammon fiainak segítségére.

2Sám 11

1 Lőn pedig az esztendő fordulásakor, mikor a királyok hadba szoktak menni, elküldé Dávid Joábot és az ő szolgálait ő vele, és mind az egész Izráelt, hogy elveszessék az Ammon fiait, és megszállják Rabba városát; Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. [1Krn. 20,1. 1Móz. 19,38](#). 2 És lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ő ágyából, és a királyi palota tetején sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, ki igen szép termetű vala. 3 És elküldé Dávid, és tudakozódék az asszony felől, és monda egy ember: Nemde nem ez-é Bethsabé, Eliámnak leánya, a Hitteus Uriás felesége? [rész 23,39](#). 4 Akkor követeket küldé Dávid, és elhozatá őt; ki beméne ő hozzá, és vele hála, mikor az ő tisztátalanságából megtisztult; és annakutána visszaméne az ő házához. [3Móz. 15,19](#). 5 És fogada méhében az asszony, és elküldvén, megizené Dávidnak ilyen szóval: Teherbe estem! 6 Akkor Dávid izene Joábnak: Küldd haza hozzám a Hitteus Uriást; és elküldé Joáb Uriást Dávidhoz. 7 Mikor pedig eljutott Uriás ő hozzá, megkérde őt Dávid Joábnak békessége felől, a népnek békessége felől és a harcz folyása felől. 8 Ezután monda Dávid Uriásnak: Menj haza, és mosd meg lábaidat; kimenvén pedig Uriás a király házából, a király ajándékot küldé utána. [vers 11](#). 9 Uriás azonban lefeküvék a királyi palota bejárata előtt az ő urának minden szolgálival, és nem méne a maga házához. 10 És megjelenték Dávidnak, mondván: Nem ment le Uriás az ő házához. Akkor monda Dávid Uriásnak: Nemde nem útról jöttél-e? Miért nem mentél le a te házadhoz? 11 Felele Uriás Dávidnak: Az Isten ládája, Izráel és Júda nemzetsége sátorokban laknak, és az én uram Joáb, és az én uramnak szolgálai a nyílt mezőn táboroznak: hogy mennék én be az én házamba, hogy egyem és igyam és feleségemmel háljak? Úgy élj te és úgy éljen a te lelked, hogy nem mívelem azt! [1Sám. 4,4. rész 14,19](#). 12 Monda azért Dávid Uriásnak: Maradj itt ma is, és holnap elbocsátlak. Ott marada azért Uriás Jeruzsálemben az nap és más napra kelve is. 13 Ennekutána hivatá őt Dávid, és ő vele evék és ivék, és lerészegíté őt, és kiméne estve aludni az ő ágyára, az ő urának szolgálival együtt, de házához nem méne alá. 14 Megvirradván pedig, **levelet íra Dávid Joábnak, melyet Uriástól küldött el.** [rész](#)

8.16. 15 Írá pedig a levélben, mondván: Állassátok Uriást legelől, a hol a harc leghevesebb és háta mögül fussatok el, hogy megölettessék és meghaljon. **CLAUDIUS HAMLET, ANGLIA** 16 Lőn azért, hogy mikor ostromlá Joáb a várost, állatá Uriást arra a helyre, a hol tudja vala, hogy erős vitézek vannak. 17 Kijövén azért a városbeli nép, megharczolának Joábbal, és elhullának egyesek a nép közül, Dávid szolgálai közül, és **a Hitteus Uriás is meghala.** 18 Követet küldé akkor Joáb, és megizené Dávidnak az ütközetnek egész lefolyását. 19 És megparancsolá a követnek, mondván: Ha az ütközetnek egész lefolyását teljesen előadtad a királynak, 20 És ha a király haragra lobbanva azt mondja néked: Miért mentetek olyan közel a városhoz harcolni? Avagy nem tudátok-e, hogy lelövöldöznek a kőfalról? 21 Kicsoda ölte meg Abiméleket, a Jérubboet fiát? Nemde nem egy asszony üté-e agyon a kőfalról egy malomkődarabbal és meghala Tébesben? Azért miért mentetek közel a kőfalhoz? Akkor mondd meg: A te szolgád a Hitteus Uriás is meghalt. Bir. 9,53. 22 Elméne azért a követ, és mikor megérkezett, elbeszélé Dávidnak mindazt, a mivel megbízta volt őt Joáb. rész 8,16. 23 És monda a követ Dávidnak: Azok az emberek erőt vettek felettünk, és a mezőre kijöttek ellenünk, de mi visszaűztük őket a kapu bejáratáig; 24 Azonban a kőfalról lövöldözének a nyilasok a te szolgálidra, és a király szolgálai közül egyesek meghaltak; és a te szolgád, a Hitteus Uriás is meghalt. vers 15. 25 Monda azért Dávid a követnek: Ezt monddad Joábnak: Ne bántódjál a miatt; mert a fegyver úgy megemészt egyet, mint mást. Fokozzad azért támadásodat a város ellen, hogy elpusztítsad azt. Így biztasd őt. **26 Meghallá pedig Uriásnak felesége, hogy meghalt Uriás, az ő férje, és siratá az ő férjét.** 27 És mikor a gyászásnak ideje eltelt, érette küldé Dávid és házába viteté őt és lőn néki felesége, és szüle néki egy fiat. *De ez a dolog, a melyet Dávid cselekedett, nem tetszék az Úrnak.* 2Móz. 21,14. vers 4. 15.

2Sám 12

1 Elküldé azért az Úr Dávidhoz Nátán prófétát, ki bemenvén hozzá, monda néki: **Két ember vala egy városban, egyik gazdag, a másik szegény.** 1Kir. 1,24. 38. 2 A gazdagnak felette sok juhai és ökrei valának; vers 7. rész 5,13. 1Sám. 25,42-44. 3 A szegénynek pedig semmije nem vala egyéb egy kis nőtény báránkjánál, a melyet vett és táplált vala, s felnevelkedett nála gyermekeivel együtt; saját falatjából evett és poharából ivott és keblén aludt, és néki olyan vala, mintegy leánya. vers 9. rész 11,27. 4 Mikor pedig utazó vendége érkezett a gazdagnak: sajnált az ő ökrei és juhai közül hozatni, hogy a vendégnek ételt készítsen belőle, a ki hozzá ment vala; hanem elvevé a szegénytől az ő bárányát, és azt főzeté meg a vendégnek, a ki hozzá ment. 5 Akkor felgerjede Dávidnak haragja az ember ellen, és monda Nátánnak: Él az Úr, hogy halálnak fia az az ember, a ki azt cselekedte. 6 A bárányért pedig négy annyit kell adnia, mivelhogy ezt mívelte, és annak nem kedvezett. 2Móz. 22,1. 7 És monda Nátán Dávidnak: **Te vagy az az ember!** Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: Én kentelek fel téged, hogy király légy Izráel felett, és megszabadítottalak téged a Saul kezéből. 1Kir. 20,40. 1Sám. 16,13. 8 És néked adtam a te urad házát, és a te uradnak feleségeit a te kebeledbe; ennek felette néked adtam Izráelnek és Júdának házát; és ha még ez kevés volt, ezt s ezt adtam volna néked. 1Sám. 18,13. 9 **Miért vetetted meg az Úrnak beszédét, oly dolgot cselekedvén, mely útálatos ő előtt?** A Hitteus Uriást fegyverrel ölted meg, és az ő feleségét magadnak vetted feleségül; magát pedig az Ammon fiainak fegyverével ölted meg. 10 Most azért ne távozzék el a fegyver soha házadból, mivel megútáltál engem, és a Hitteus Uriás feleségét elvetted, hogy feleséged legyen. 11 Ezt mondja az Úr: Ímé én épen a saját házadból bocsátok reád csapásokat, és feleségeidet szemed láttára veszem el, és adom más felebarátodnak, és hál a te feleségeiddel fényes nappal. 12 Mert te titkon cselekedtél; de én az egész Izráel előtt és napvilágnál cselekeszem azt. 13 Monda azért Dávid Nátánnak: **Vétkeztem az Úr ellen! És monda Nátán Dávidnak: Az Úr is elvette a te bűnödöt, nem fogsz meghalni.** 14 Mindazáltal, mivel alkalmat adtál a gyalázásra az Úr ellenségeinek e dologban: a te fiad is, a ki lett néked, bizonynyal meghal. 15 Ezekután elméne Nátán az ő házához. És megveré az Úr a gyermeket,

a kit az Uriás felesége szült vala Dávidnak; és megbetegedék. 16 És könyörge Dávid az Istennek a gyermekért, és bőjtöle is Dávid, és bemenvén, a földön fekvék éjjel. 17 Felkelének azért az ő házának vénei és menének ő hozzá, hogy felemeljék őt a földről: de nem akará, és nem is evék ő velek kenyeret. 18 Hetednapra azért meghala a gyermek, és nem merik vala a Dávid szolgálai néki megmondani, hogy meghalt a gyermek, mert ezt mondják vala: Ímé, még mikor a gyermek élt, szólottunk néki és meg sem hallotta szónkat; hogyan mondanánk meg néki, hogy meghalt a gyermek, hogy magának bajt szerezzen? 19 Látván pedig Dávid, hogy az ő szolgálai suttognak, eszébe vevé Dávid, hogy meghalt a gyermek, és monda Dávid az ő szolgálainak: Meghalt-é a gyermek? Azok mondanak: Meghalt. 20 Felkelvén azért Dávid a földről, megmosdék és megkené magát és más ruhát vön magára, és bemenvén az Úr házába, imádkozék. Azután beméne a maga házába, és kérésére kenyeret vivének eleibe, és evék. 21 Akkor mondanak az ő szolgálai néki: Mi dolog ez, a mit míveltél? Míg a gyermek élt, bőjtöltél és sírtál; most pedig, hogy meghalt a gyermek, felkelél és kenyeret ettél. 22 Monda ő: Míg a gyermek élt, addig bőjtöltem és sírtam; mert ezt mondtam: Ki tudja, talán az Úr könyörül rajtam, és megél a gyermek. 23 De most, hogy meghalt, vajjon miért bőjtölnék? Vajjon visszahozhatom-é azzal? Én megyek ő hozzá, de ő nem jő ide vissza én hozzám. 24 És megvigasztalá Dávid az ő feleségét, Bethsabét, és beméne hozzá, és vele hála. És ő szült fiat, és nevezé annak nevét Salamonnak, és az Úr szereté azt, 25 A mint megizente vala Nátán próféta által, ki nevezé az ő nevét Jedidjának, az Úrért. 26 Joáb pedig hadakozék az Ammon fiainak városa, Rabba ellen, és megvevé a királyi várost. 27 És követeket küldé Dávidhoz Joáb ilyen követséggel: Hadakoztam Rabba ellen, és meg is vettem a városnak egyik részét, a hol a víz van. 28 Most azért gyűjtsd egybe a népnek maradékát, és szállj táborba a város ellen, foglalj el azt, nehogy valamiképen, ha én foglalnám el, róla neveztessek az én nevem. 29 Egybegyűjté azért Dávid mind az egész népet, és aláméne Rabba ellen, és harczola ellene, és elfoglala azt. 30 És elvevé az ő királyuknak koronáját annak fejről, melynek súlya egy talentum arany volt, és drága kövekkel vala rakva, és lőn a Dávid fején, és a városból felette sok zsákmányt hozott el. 31 A népet pedig, mely benne vala, kihozatá; és némelyét fűrés, némelyét vasborona alá, némelyét fejsze alá vetteté; némelyeket mészkemenczén vitt által, és így cselekedék az Ammon fiainak minden városával. Haza méne azután Dávid és az egész nép Jeruzsálembe.

2Sám 13

1 Lőn ennekutána, hogy Absolonnak, Dávid fiának igen szép huga vala, kinek neve Támár vala; és Amnon, a Dávid fia megszereté őt. 1Krón. 3,1. 2. 2 Igen nagy győtrelemben vala pedig Amnon, úgy hogy beteggé lett az ő hugáért, Támárért; mert szűz vala, és Amnon előtt lehetetlennek tűnt fel, hogy rajta valamit elkövesse. 3 Vala azonban Amnonnak egy barátja, kinek Jonadáb vala neve, Simeának, Dávid testvérének fia; Jonadáb pedig igen eszes ember vala. 1Krón. 2,13. 4 Ki monda néki: Mi az oka, hogy te naponként soványodol, királynak fia? Nem mondhatnád-é meg nékem? És monda néki Amnon: Támárt, Absolon öcsémnek hugát igen szeretem. 5 És monda néki Jonadáb: Feküdj le ágyadba, és tedd betegnek magadat. És ha eljön atyád, hogy meglátogasson, mondd azt néki: Jöjjön ide, kérlek, Támár, az én hugom, hadd adjon ennem; és itt szemem előtt készítse el az ételt, hogy én is lássam, és az ő kezéből egyem. 6 Lefekvék azért Amnon, és tetteté, mintha beteg volna; mikor azután eljött a király, hogy őt meglátogassa, monda Amnon a királynak: Kérlek, hadd jöjjön ide hozzám Támár hugom, hadd csináljon előttem egy pár bélest, és hadd egyem az ő kezéből. 7 Elküldé azért Dávid a Támár házához, ezt izenvén: Eredj el mindjárt az Amnon bátyád házához, és készíts valami ennivalót néki. 8 Beméne azért Támár az Amnon bátyja házába, ő pedig fekszik vala. És lisztet vévén, meggyúrá és bélest csinála ő előtte, és megfőzé a bélest. 9 Előhozá annakutána a serpenyőt, és kitölté eleibe; de ő nem akara enni. És monda Amnon: Küldjete ki mellőlem mindenkit; és kimenének mindnyájan előle. 10 Akkor monda Amnon Támárnak: Hozd be a

kamarába az étket, hadd egyem kezedből; vevé azért Támár a bélest, melyet készített vala, és bevivé Amnon bátyjának az ágyasházba. 11 És eleibe vivé, hogy egyék, és megragadá őt, és monda néki: Jöjj, feküdj mellém, húgom. 12 Ő pedig monda néki: Ne, bátyám, engem meg ne ronts, mert nem szoktak így cselekedni Izráelben, ne kövess el ilyen gyalázatot. 13 És én, ugyan hová vigyem szégyenemet? Te pedig olyan leszel Izráelben, mint egy bolond. Azért kérlek, szólj a királynak, mert nem fog megtagadni engem tőled. 14 Ő azonban nem akart szavára hallgatni, hanem erősebb levén nála, erőt vett rajta, és vele feküvék. 15 És meggyülölé őt Amnon felette igen, mert nagyobb lőn gyűlölete, melylyel gyűlölte őt, a szeretetnél, melylyel őt megszerette vala. És monda néki Amnon: Kelj fel, eredj dolgozdra. vers 2. 4. 16 Ki felele néki: Ne kövess el nagyobb gonoszságot annál, a melyet rajtam véghezvittél, hogy elűzz engem. Ő azonban nem akart rá hallgatni, 5Móz. 22,28. 29. 17 Hanem beszólítá szolgáját, a ki néki szolgál vala, és monda: Űzd ki őt gyorsan előlem, és zárd be az ajtót utána. 18 Vala pedig ő rajta igen szép tarka szoknya, a milyenben a király leányai szoktak járni, míg szűzek valának. Kiűzé azért őt a szolgál, és bezárá az ajtót utána. 19 Hamut hinte azért Támár az ő fejére, és a tarka szoknyát, mely rajta volt, meghasogató, kezét pedig fejére tevén, jajgatva jár vala. Jób 2,12. vers 14. 18. 20 És monda néki a bátyja, Absolon: Talán Amnon bátyád volt veled? Azért hallgass most, húgom, mert atyádfia, ne bántódjál azon felettébb. Lakozék azért Támár nagy árvaságban az ő bátyjának, Absolonnak házában. 21 Dávid király pedig hallván mindezeket, felette igen megharaguvék. 22 Nem szóla pedig semmit felőle Absolon Amnonnak, sem jót, sem gonoszt; mert igen gyűlöli vala Absolon Amnont, mivelhogy megszeplősítette az ő hugát, Támárt. 23 És lőn két esztendő múlva, mikor Absolonnak juhait nyírták Baál-Hásorban, mely Efraimban van, meghívá Absolon mind a király fiait. 1Krón. 3,1-9. 24 Beméne Absolon a királyhoz is, és monda: Ímé most nyírják a te szolgálódnak juhait, azért jöjjön el kérem a király és az ő szolgálai a te szolgálóddal. 25 Monda a király Absolonnak: Ne, fiam, ne menjünk el mindnyájan, hogy meg ne terheljünk téged. És ismét erőlteti vala őt, de nem akara elmenni, hanem megáldá őt. 26 Monda mégis Absolon: Ha nem, úgy jöjjön el velünk Amnon, az én testvérem. Felele néki a király: Miért menne el veled? 1Krón. 3,1. 27 Mikor pedig erőltette őt Absolon, elbocsátá ő vele Amnont is és mind a király fiait. vers 23. 28 Parancsola pedig Absolon az ő szolgálainak, ezt mondván: Kérlek, vigyázzatok, és mikor Amnon a bortól jókedvű lesz és mondom néktek: akkor üssétek le Amnont és öljétek meg őt, semmit ne féljete, hiszen én parancsoltam néktek, legyetek bátrak, ne féljete. 29 Úgy cselekedének azért az Absolon szolgálai Amnonnal, a mint Absolon parancsolta vala. A király fiai pedig mindnyájan felkelének, és ki-ki ösvérére üle, és elszaladának. rész 12,10. 30 Mikor pedig még az útban voltak, a hír eljutott Dávidhoz, mondván: Mind megölte Absolon a király fiait, egy sem maradt meg közülök. 31 Akkor felkele a király, megszaggatá ruháit, és a földre feküvék, és az ő szolgálai mindnyájan megszaggatott ruhában állanak vala előtte. 1Móz. 37,34. 32 Szóla pedig Jonadáb, Simeának, a Dávid testvérének fia, és monda: Ne mondja azt az én uram, hogy a királynak minden fiait megölték, mert csak Amnon halt meg egyedül; mert attól a naptól fogva, hogy az ő hugát megszeplősítette, Absolonnak mindig szájában volt ez a dolog. vers 3. 33 Ne vegye azért szívére az én uram, a király, azt gondolván, hogy a királynak minden fiai meghaltak, mert csak Amnon halt meg egyedül. 34 Absolon pedig elmenekült. És felemelvén az őrálló az ő szemeit, látá, hogy sok ember jő az úton ő mögötte, a hegyoldalon. 35 És monda Jonadáb a királynak: Ímé jönnek a király fiai; a mint a te szolgálódnak mondá, úgy történt. 36 És lőn, a mint megszűnt beszélni, megérkezének a király fiai, és szavokat felemelvén, sírának; és maga a király is és az ő szolgálai mindnyájan felette igen sírának. 37 Absolon pedig elfuta, és méne Talmaihoz, Ammihur fiához, Gessurnak királyához. És Dávid minden nap siratá az ő fiát. rész 3,3. 38 Absolon pedig, minekutána elfutott és Gessurba ment, három esztendeig volt ott. 39 Dávid király pedig felhagyott azzal, hogy Absolon ellen menjen, mert megvigasztalódott Amnon felől, hogy meghalt. vers 29.

2Sám 14

1 Észrevéven Joáb, Sérujának fia, hogy a királynak szíve vágyakozik Absolon után, [rész 8,16](#). 2 Elkülde Joáb Tékoa városába, és hozata onnét egy asszonyt, ki igen eszes vala, és monda néki: Kérlek tetessed, mintha nagy keserűséged volna, és öltözzél fel gyászruhába, és olajjal se kend meg magadat; és légy olyan, mint aféle asszony, ki sokáig siratta halottját. 3 És menj be a királyhoz, s így és így szólj hozzá. És Joáb szájába adta, hogy mit kelljen szólni. 4 Szóla azért a Tékoabeli asszony a királynak, minekutána arczczal a földre leborult, és térdet-fejet hajtott, és monda: Segíts meg, óh király! 5 És monda néki a király: Mi bajod van? Felele az: Óh, én özvegyasszony vagyok, mert az én férjem meghalt. 6 És a te szolgálódnak két fia vala, kik összeveszték a mezőn, és mivel nem vala senki, a ki őket megvédte volna, az egyik megsérté a másikat és megöle. 7 És ímé az egész háznép ellene támadott a te szolgálóleányodnak, és ezt mondják: Add kezünkbe az ő testvérenek gyilkosát, hadd öljük meg őt az ő testvérenek lelkéért, a kit megölt, és vesszessük el az örököszt is. Így akarják eloltani a kicsiny szikrácskát, a mely nékem megmaradott, hogy az én férjemnek ne maradjon se neve, se maradéka a föld színén. 8 Mondta azért a király az asszonynak: Menj el házadhoz, és parancsolok a te dolgod felől. 9 Felele pedig a Tékoából való asszony a királynak: Uram király, én rajtam legyen a bűn súlya és az én atyámnak házán, de a király és az ő trónja ártatlan leszen. 10 Mondta erre a király: A ki te ellened szól, hozd ide előmbe, és többé nem fog illetni téged. 11 Akkor ő monda: Emlékezzék meg kérlek, a király az Úrról, a te Istenedről: hogy a vérbosszúló ne szaporítsa a pusztulást, és hogy az én fiamat ne vesszessék el. Felele a király: Él az Úr, hogy a te fiadnak egy hajszála sem esik le a földre. [1Sám. 14,45](#). 12 És monda az asszony: Kérlek, hadd szóljon a te szolgálód csak egy szót az én uramnak, a királynak; és ő monda: Szólj. 13 Akkor monda az asszony: Miért gondoltál ehhez hasonló dolgot az Isten népe ellen (mert mivel a király ezt a szót szólotta, mintegy maga is bűnös), hogy a király azt, a kit eltaszított magától, nem hívatja vissza? 14 Mert bizonyára meg kell halnunk, és olyanok vagyunk, mint a víz, mely a földre kiöntetvén, fel nem szedhető, és az Isten egy lelket sem akar elvenni, hanem azt a gondolatot gondolja magában, hogy ne legyen számkivetve előtte az eltaszított sem. [Zsolt. 89,49](#). 15 Most annakokáért azért jöttem ide, hogy én szólnék a királynak, az én uramnak, noha sokan rettentettek engem ettől; mindazáltal azt mondotta a te szolgálód: Mégis beszélek a királylyal, hátha megteszi a király, a mit az ő szolgálóleánya mond. 16 Igen, meghallgatja a király, és megszabadítja az ő szolgálóleányát annak kezéből, a ki engem el akar vesztetni és velem együtt az én fiamat az Istennek örökségéből. 17 Annakfelette ezt gondolta a te szolgálóleányod: Az én uramnak, a királynak beszéde szerezzen nyugodalmat, mert mint az Istennek angyala, olyan az én uram, a király, mivelhogy meghallgatja mind a jót, mind a gonoszt. És az Úr a te Istened legyen te veled. [rész 19,27](#). 18 És felelvén a király, monda az asszonynak: Kérlek, ne tagadd meg, a mit tőled kérek. És monda az asszony: Mondja el az én uram, a király, kérlek! 19 És monda a király: Vajjon mindezekben nem a Joáb keze van-e veled? Felele az asszony, és monda: Él a te lelked, óh uram, király, hogy sem jobbra, sem balra nem lehet térni attól, a mit az én uram, a király szól; mert a te szolgád Joáb hagyta ezt nékem, és mindezeket a szokat ő adta a te szolgálóleányodnak szájába. [1Móz. 42,15. vers 1. 2.](#) 20 Hogy a dolognak más fordulatot adjon, azért tette ezt Joáb, a te szolgád. De az én uram bölcs, az Isten angyalának bölcsesége szerint, hogy mindent észrevegyen, a mi a földön van. 21 Akkor monda a király Joábnak: Ímé megteszem ezt a dolgot. Eredj el, és hozd haza az én fiamat, Absolont. 22 És a földre arczczal leborula Joáb, és térdet-fejet hajtván, megköszöné a királynak, és monda Joáb: Ma ismerte meg, uram király, a te szolgád, hogy van valami becsületem előtted; mert az ő szolgájának beszédét megcselekedte a király. 23 Felkele azért Joáb, és elméne Gessurba, és haza hozá Absolont Jeruzsálembe. [rész 13,37](#). 24 És monda a király: Menjen a maga házába, és az én színemet ne lássa. Tére azért Absolon az ő házába, és a királynak orcáját nem láthatá. 25 Nem vala pedig az egész Izráelben olyan szép ember, mint Absolon, ki dicséretre olyan méltó volna; tetőtől fogva talpig ő benne semmi hiba nem

vala. 26 És mikor a fejét megnyiratja (mert minden esztendőben megnyiratja vala, mivel igen nehéz volna, azért nyiratja le), az ő fejének haja nyom vala kétszáz siklust a királyi mérték szerint. 27 Lőn pedig Absolonnak három fia és egy leánya, kinek neve Támár vala; ez igen szép természetű asszony vala. 28 Két esztendőt töltött immár Absolon Jeruzsálemben, de a királynak színét még nem látta. 29 Elküldte azért Absolon Joábhhoz, hogy őt a királyhoz küldje, ki nem akara hozzá menni; és elküldte másodszor is, de ő még sem akart elmenni. 30 Monda azért az ő szolgáltnak: Nézzétek, a Joáb gazdasága az enyém mellett van, és ott van az ő árpája: menjetek el, és gyűjtsátok fel tűzzel; és meggyújták az Absolon szolgálai a gazdaságot tűzzel. 31 Felkele azért Joáb, és méne Absolonhoz az ő házába, és monda néki: Mi az oka, hogy a te szolgálid az én gazdaságomat felgyújtották tűzzel? 32 Felele Absolon Joábnak: Azért mert hozzád küldöttem ily szóval, hogy ide jöjj, hogy a királyhoz küldjelek, hogy ezt mondjad néki: Mi szükség volt hazajönöm Gessurból? Jobb volna most is nékem ott lennem. Most azért szeretném a király arcát látni; ha van bennem álnokság, ölessen meg engem. 33 Elméne azért Joáb a királyhoz, és megmondá néki. És akkor hivatá a király Absolont, és elméne a királyhoz, és fejet hajtván a király előtt, arczczal a földre borula. És megcsókolá a király Absolont.

2Sám 15

1 Lőn pedig annakutána, szerze magának Absolon szekeret, lovakat és ötven embert, kik előtte szaladjanak. [1Kir. 1,5.](#) 2 És reggelenként felkelvén Absolon, megállá az útfélen a kapuban, és mindenkit, a kinek dolga lévén, a királyhoz megy ítélet végett, megszólíta Absolon, és megkérde: Micsoda városból való vagy te? És ha azt mondá: Izráelnek egyik nemzetségéből való a te szolgád; 3 Monda néki Absolon: Ímé a te beszéded mind jó és mind igaz; de senki sincs, a ki téged meghallgatna a királynál. 4 Mondja vala ismét Absolon: Vajha valaki engem tenne ítélőbíróvá e földön, és én hozzáam jőne minden ember, a kinek valami ügye és pere volna, igazat tennék néki. 5 Mikor pedig valaki hozzá megy és fejet hajt vala néki, azonnal kezét nyújtja vala, és megfogván, megcsókolja vala őt. 6 És e képen cselekedék Absolon egész Izráellel, valakik ítéletért a királyhoz mennek vala, és így Absolon az Izráel fiainak szíveket alattomban megnyeri vala. 7 Lőn pedig negyven esztendő mulván, monda Absolon a királynak: Hadd menjek el, és teljesítsem Hebronban azt a fogadást, melyet fogadtam az Úrnak; [rész 2,1. 4.](#) 8 Mert fogadást tett a te szolgád, mikor Gessurban laktam, mely Siriában van, ezt mondván: Ha valóban hazavezérel engem az Úr Jeruzsálembe, az Úrnak szolgállok. 9 Monda néki a király: Menj el békével; és felkelvén, elméne Hebronba. 10 Hírnököket küldé pedig Absolon Izráelnek minden nemzetségéhez, hogy megmondják: Mikor a trombitaszót halljátok, azt mondjátok: Absolon uralkodik Hebronban. 11 És Absolonnal együtt kétszáz férfi is elméne Jeruzsálemből, kiket meghívott, kik jóhiszeműleg menének, semmit nem tudván a dologról. 12 És elküldvén Absolon, hivatá a Gilóból való Akhitófelt is, Dávidnak tanácsosát, az ő városából Gilóból, míg ő az áldozatot végezte. És igen nagy lőn az összeesküvés, és a nép gyülekezék és szaporodék Absolon mellett. [rész 17,23.](#) 13 És követ méne Dávidhoz ilyen izennel: Az Izráel népének szíve Absolon felé hajlik. 14 Akkor monda Dávid minden szolgáltnak, kik vele valának Jeruzsálemben: Keljetek fel, és fussunk el, mert itt nincsen számunkra menekülés Absolon elől; siessetek elmenni, hogy valamikép sietve utól ne érjen minket, s ne hozzon szerencsétlenséget reánk, és a várost le ne vágja fegyvernek élével. [Zsolt. 3,1.](#) 15 Mondának pedig a király szolgálai a királynak: Minden úgy legyen, a mint tetszik a királynak, a mi urunknak, ímé itt vannak a te szolgálid. 16 Kiméne azért a király és egész háznépe ő utána, és otthon hagyá a király tíz ágyasát, hogy őrizzék a házat. [rész 5,13.](#) 17 És kimenvén a király és egész ház népe ő utána, megállapodának a legszélső háznál. 18 És minden szolgálai ő mellé menének; és a Kereteusok, a Peleteusok mind, a Gitteusok is mind, az a hatszáz férfi, kik vele jövének Gáthból, elvonulának a király előtt. [1Kir. 1,38. rész 8,18.](#) 19 Monda pedig a király a Gitteus Ittainak: Miért jössz el te is mi velünk? Menj vissza, és maradj a királynál, mert te idegen vagy és vissza is költözhetsz szülő helyedre. [rész 18,2.](#) 20 Csak tegnap

jöttél, és már ma zaklassalak téged, hogy velünk jöjj? Én megyek oda, a hova mehetek; te pedig térj vissza, és vidd vissza testvéredet is; irgalmasság és igazság legyen veled. [vers 18.](#) 21 És felele Ittai a királynak, mondván: Él az Úr és él az én uram, a király, hogy valahol lesz az én uram, a király, mind halálában, mind életében, ott lesz a te szolgád is. [Ruth 1,16.](#) 22 Monda azért Dávid Ittainak: Ám jöjj el és menjünk el. És elméne a Gitteus Ittai és az ő emberei együtt, még a kicsinyek is, valakik vele valának. 23 És az egész föld népe nagy jajgatással sír vala, mikor az egész nép elméne. A király azért általméne a Kedron patakán, és a nép mind átméne az útra, a pusztá felé. 24 És ímé vele vala Sádók is, és a Léviták mind, kik az Isten szövetségének ládáját hordozzák vala; és letevék az Isten ládáját. Azonközben Abjátár is felméne, míg a nép a városból mind kitakarodék. [rész 8,17.](#) [1Sám. 22,20.](#) [23.](#) 25 És monda a király Sádóknak: Vidd vissza az Isten ládáját a városba, ha én az Úr előtt kedves leszek, engem ismét haza hoz, megmutatja nékem azt, és az ő sátorát. 26 Ha pedig azt mondja: Nem gyönyörködöm benned: Ímhol vagyok, cselekedjék velem úgy, a mint néki tetszik. [1Sám. 3,18.](#) 27 Monda annakfelette a király Sádók papnak: Nemde nem próféta vagy-e te? Azért menj haza békességben a városba, Akhimás is, a te fiad, és az Abjátár fia, Jonathán, a ti két fiatok, veletek együtt. [rész 8,17.](#) 28 Lássátok, ímé én itt időzöm, ennek a pusztának sík mezején, míg töletek hír jő, és nékem izentek. [vers 36.](#) 29 Visszavivék azért Sádók és Abjátár Jeruzsálembe az Isten ládáját, és otthon maradának. [rész 6,16.](#) [17.](#) 30 Dávid pedig felméne az olajfáknak hegyén, mentében sírva, fejét beborítva, saru nélkül ment, és az egész nép, mely vele volt, kiki beborította fejét, és mentőkben sírának. [rész 19,4.](#) 31 Megizenék azonközben Dávidnak, hogy Akhitófel is a pártosok között van Absolonnal, és monda Dávid: Kérlek, óh Uram, hiúsítsd meg az Akhitófel tanácsát. [vers 12.](#) [rész 16,23.](#) [17,23.](#) 32 És a mint feljuta Dávid a hegy tetejére, hogy ott imádkozzék az Istennek, ímé eleibe jöve az Árkeából való Khúsai, ki ruháját megszagatá és földet hinte fejére. [vers 37.](#) [Jób 2,12.](#) 33 És monda néki Dávid: Ha eljössz velem, terhemre leszel nékem; 34 De ha a városba visszatérsz, és ezt mondd Absolonnak: Te szolgád vagyok, óh király; ennekelőtte a te atyád szolgája voltam, most immár a te szolgád leszek, megronthatod Akhitófelnek ellenem való tanácsát. [rész 17,1-14.](#) [23.](#) 35 És ímé veled lesznek ott Sádók és Abjátár papok; azért minden dolgot, a mit hallándasz a király házából, mondj meg a papoknak, Sádóknak és Abjátárnak. [vers 27.](#) [28.](#) 36 Ímé ott van velök az ő két fiok is, Akhimás, a Sádók fia, és Jonathán, az Abjátár fia, kik által nékem mindjárt megizenhetitek, valamit hallotok. [vers 27.](#) [28.](#) 37 Elméne azért Khúsai, a Dávid barátja a városba, Absolon pedig bevonula Jeruzsálembe. [vers 32.](#) [1Krón. 27,33.](#)

2Sám 16

1 Mikor pedig Dávid egy kevéssé alább ment a hegy tetejéről, eleibe jöve Siba, a Mefibóset szolgája, két megnyergelt számmal, melyeken kétszáz kenyér és száz kötés aszúszőlő és száz csomó füge és egy tömlő bor vala. 2 És monda a király Sibának: Mit akarsz ezzel? Felele Siba: A szamarak a király háznépéé legyenek, hogy rajtok járjanak; a kenyér pedig és a füge, hogy a szolgák megegyék, és a bor, hogy igyék, a ki megfárad a pusztában. **NÉMAJÁTÉK** [rész 9,3.](#) [6.](#) [9.](#) [19,17.](#) [18.](#) 3 És monda a király: Hol van most a te uradnak fia? Felele Siba a királynak: Ímé Jeruzsálemben marada, mert azt mondja: Visszaadja ma nékem Izráel háznépe az én atyámnak országát. [rész 9,2-5.](#) [rész 19,26.](#) 4 És monda a király Sibának: Ímé minden tied legyen, valamije volt Mefibósetnek. Monda akkor Siba: Meghajtom magamat; vajha kegyelmet találnék előtted, óh uram király! [rész 19,29.](#) 5 Elméne azután Dávid király Bahurimig, és ímé onnan egy férfi jöve ki a Saul nemzetségéből való, kinek neve Sémei vala, Gérának fia, és kijöven szidalmazza vala őket. [rész 19,21.](#) [1Kir. 2,8.](#) [36-46.](#) 6 És kövel hajigálá Dávidot és Dávid királynak minden szolgáit, jöllehet az egész nép és az erős férfiak mindnyájan az ő jobb és balkeze felől valának. 7 És így szóla Sémei szitkozódása közben: Eredj, eredj te vér szopó és istentelen ember! [2Móz. 22,28.](#) 8 Megfizet most az Úr néked Saul egész házanépének véréért, a ki helyett te uralkodol; és adta az Úr az országot a te fiadnak, Absolonnak: és ímé te

nyomorúságban vagy, mert vérszopó ember vagy! **TÖRTÉNELEM ISMÉTLŐDIK, MINT SHA KIRÁLYDRAMÁIBAN?** rész 1,5-16. rész 4,5-12. 9 Monda pedig Abisai, Sérújának fia, a királynak: Hogyan szidalmazhatja ez a holt eb az én uramat, a királyt? Majd én elmegyek és fejét veszem. rész 18,2. 1Sám. 26,8. 10 Monda pedig a király: Mi közöm van veletek, Sérújának fiai? Hadd szidalmazzon, mert az Úr mondotta néki: Szidalmazza Dávidot; és ki mondhatja néki: Miért míveled ezt? rész 2,18. 11 És monda Dávid Abisainak és minden szolgálóinak: Íme az én fiam, ki az én ágyékomból származott, kergeti az én életemet: hogyan cselekedné tehát e Benjáminita? Hagyjatok békét néki, hadd szidalmazzon; mert az Úr mondotta néki. rész 17,3. 12 Netalán reá tekint az Úr az én nyomorúságomra, és jóval fizet még ma nékem az Úr az ő átka helyett. rész 19,14. 15. 13 És megy vala Dávid és az ő népe az úton, Sémei pedig a hegyoldalon átellenében menvén, mentében átkozódik és köveket hajigál vala ő ellenébe, és port hány vala. vers 7. 8. 14 Eljuta annakutána a király és az egész nép, mely vele vala, Ajefimbe, és ott megnyugovék. 15 Absolon pedig és az egész nép, Izráelnek férfiai, bemenének Jeruzsálembe, és Akhitófel is ő vele. rész 15,7-12. 16 Mikor pedig az Arkeából való Khúsai, a Dávid barátja bement Absolonhoz, monda Khúsai Absolonnak: Éljen a király, éljen a király! rész 15,32-37. 1Sám. 10,24. 17 És monda Absolon Khúsainak: Ez-é a barátod iránti szereteted? Miért nem mentél el barátoddal? vers 16. 18 Felele **Khúsai** Absolonnak: Nem, hanem a kit az Úr és ez a nép választ, és az Izráelnek minden fiai: azé leszek és azzal maradok. 19 Azután ugyan kinek szolgálnék örömeztőbb, mint az én barátom fiának? A mint szolgáltam a te atyádnak, szintén olyan leszek te hozzád is. 20 Monda pedig Absolon Akhitófelnek: Adjatok tanácsot, mit cselekedjünk? rész 15,12. 31. 21 Felele Akhitófel Absolonnak: Menj be a te atyádnak ágyasaihoz, a kiket itthon hagyott, hogy őriznék a házat: és megérti az egész Izráel, hogy te atyád előtt gyűlöltté tetted magadat, és annál inkább megerősödnek mindazoknak kezeik, a kik melletted vannak. 1Móz. 49,3. 4. 3Móz. 20,11. 22 Sátort vonának azért Absolonnak a tetőn, és beméne Absolon az ő atyjának ágyasaihoz, az egész Izráelnek szeme láttára. rész 12,11. 12. 23 És Akhitófel tanácsa, melyet adott, olyannak tekintetett abban az időben, mintha valaki az Isten szavát kérdezte volna; olyan volt Akhitófelnek minden tanácsa mind Dávid előtt, mind Absolon előtt.

2Sám 17

1 Monda azért Akhitófel Absolonnak: Engedj kiválasztanom tizenkétezer embert, hogy felkeljek, és üldözzem Dávidot ez éjjel. Zsolt. 3,1. 2 És megtámadom őt, míg fáradt és erőtlén kezű; megrettentem őt, és megfutamodik az egész nép, mely vele van; és a királyt magát megölöm. vers 4. 3 És visszavezetem te hozzád az egész népet, mert az egésznek visszatérése attól a férfiútól függ, a kit te üldöazol; és akkor az egész nép békességben lesz. 4 Igen tetszék e beszéd Absolonnak és Izráel minden véneinek. 5 És monda Absolon: Hívják ide mégis az Arkeabeli Khúsait is, és hallgassuk meg, mit szól ő is. rész 15,34. 16,16. 6 És mikor megérkezék Khúsai Absolonhoz, monda néki Absolon ilyenképen: Akhitófel ilyen tanácsot ad, megfogadjuk-é az ő szavát, vagy ne? Szólj hozzá.

HÚSAJ

7 Monda akkor Khúsai Absolonnak: Nem jó tanács az, a melyet Akhitófel ez egyszer adott. rész 16,23. 17,14. 8 És monda Khúsai: Tudod magad, hogy a te atyád és az ő emberei igen erős vitézek és igen elkeseredett szívűek, mint a kölykeiktől megfosztott medve a mezőn. Annakfelette a te atyád igen hadakozó ember, ki nem alszik a néppel együtt. 1Krón. 12,8. Péld. 17,12. 1Sám. 23,22. 9 Ilyenkor ő valami barlangban lappang, vagy valami más helyen, és meglehet, hogy mindjárt kezdetben elesvén némelyek közülök, valaki meghallja, és azt kezdi mondani: Megveretett az Absolon népe. 10 És még az erős vitéz is, kinek szíve olyan, mint az oroszlánnak szíve, igen megrémül; mert az egész Izráel tudja, hogy a te atyád igen erős vitéz, és azok is, a kik vele vannak, erős vitézek. 11 Én azért azt tanácsolom, hogy gyűjtsd magadhoz

az egész Izráelt Dántól fogva mind Bersebáig, oly számban, mint a tenger partján való főveny; és magad is menj el a hadba. 12 Akkor aztán támadjuk meg őt azon a helyen, a hol található, és úgy lepjük meg őt, miként a harmat a földre esik, hogy se közüle, se azok közül, a kik vele vannak, egy se maradjon meg. 13 Ha pedig városba szaladna, mind az egész Izráel köteleket húzzon a város körül, és vonjuk azt a patakba, hogy még csak egy kövecskét se találjanak ott. 14 És monda Absolon és Izráelnek minden férfai: Jobb az Arkeabeli Khúsainak tanácsa az Akhitófel tanácsánál. Az Úr parancsolta vala pedig, hogy az Akhitófel tanácsa elvetessék, mely jó vala, hogy veszedelmet hozzon az Úr Absolonra. rész 16,23. 15 Monda pedig Khúsai Sádók és Abjátár papoknak: Ilyen s ilyen tanácsot adott Akhitófel Absolonnak és Izráel véneinek; én pedig ilyen s ilyen tanácsot adtam. rész 15,35. 36.16 Azért sietve küldjetelek el, és izenjétek meg Dávidnak ilyen szóval: **Ne maradj ez éjjel a pusztának mezején, hanem inkább menj át, hogy valamiképen el ne nyeletessék a király és az egész nép, mely vele van. rész 15,28.** 17 Jonathán pedig és Akhimás a Rógel forrásánál állanak vala, a hová méne egy leányzó, ki megmondá ezeket nékik, és ők elmenvén, megmondák Dávid királynak, mert nem akarják vala magokat megmutatni, bemenvén a városba. rész 15,27. 1Kir. 1,9. 18 Meglátá mindazáltal őket egy szolga, és megmondá Absolonnak: Elmenének azért ők ketten sietséggel, és menének egy ember házába Bahurim városában, kinek tornáczában volt egy kút, és oda szállának alá. Józs. 2,4. 19 Az asszony pedig egy terítőt vőn és beteríté a kút száját, arra pedig darált árpát hintett; és nem vevék észre. 20 Menének pedig az Absolon szolgálai az asszonyhoz a házba, és mondanak: Hol van Akhimás és Jonathán? Felele nékik az asszony: Általgázolának a patakon. És keresék őket, de mivel nem találták, visszatérének Jeruzsálembe. 21 Mikor pedig elmentek, kijövének a kútból, és elmenvén, megmondák ezeket Dávid királynak, MINT EGY AKCIÓFILM! és mondanak Dávidnak: Keljetelek fel és menjetelek által gyorsan a vizen; mert ilyen tanácsot adott ti ellenetek Akhitófel. vers 1. 3. 15. 16. 22 Felkele azért Dávid és mind a vele való nép, és általkelének a Jordánon, míg megvirrada; egy sem hiányzék, a ki által nem ment volna a Jordánon. rész 15,28. 23 Látván pedig Akhitófel, hogy az ő tanácsát nem hajtották végre: megnyergelé szamarát, és felkelvén elméne házához, az ő városába; és elrendezvén háznépé nek dolgát, megfojtá magát, és meghala; és eltemetteté az ő atyjának sírjába. vers 1. 3. vers 14. rész 16,23. Mát. 27,5. 24 És midőn Dávid Mahanáimba érkezett, átkelte Absolon a Jordánon, ő és Izráelnek férfiai mindnyájan ő vele. 25 És Amasát tevé Absolon fővezérré a sereg felett Joáb helyett. Amasa pedig egy férfi fia vala, a kinek a neve az Izráelita Jithra vala, a ki beméne Abigailhoz, a Náhás leányához, ki Sérújának, a Joáb anyjának nővére vala. rész 19,13. 20,9. 10. 1Krón. 2,11-16. 26 És tábort jára Izráel és Absolon a Gileád földén. 27 Lőn pedig, hogy mikor Dávid Mahanáimba jutott, ímé Sóbi, az Ammoniták városából, Rabbából való Náhásnak fia, és a Ló-Debár városból való Ammielnek fia, Mákir, és a Gileád tartományában, Rógelimban lakozó Barzillai. rész 11,1. 12,29. rész 19,32. 1Kir. 2,7. 28 Ágyneműt, medenczéket és cserépedényeket, búzát, árpát, lisztet, pergelt búzát, babot, lencsét, pergelt árpát, 29 Mézet, vaját, juhot, ünösajtokat hozának Dávidnak és az ő vele való népnek eleségül. Mert azt gondolják vala magokban: A nép éhes, fáradt és eltikkadt a pusztában. rész 15,28.

2Sám 18

1 Megszámlálá pedig Dávid a népet, a mely vele vala, s ezredeseket és századosokat rendele föléljök. 2 És hagyá Dávid a népnek harmadrészét Joáb keze alatt, és harmadrészét Sérúja fiának, Abisainak, Joáb atyjafiának keze alatt, harmadrészét pedig bizá a Gitteus Ittai kezére. És monda a népnek a király: Bizony én magam is elmegyek veletek. rész 8,16. rész 10,9. 10. 23,18. rész 15,19-21. 3 De a nép monda: Ne jöjj; mert ha netalán mi megfutamodunk is, velünk nem gondolk, és ha felerészben meghalunk is, velünk semmit sem gondolk; de te teszesz anynyit, mint mi tízezeren: jobb azért, hogy te a városból légy nékünk segítségül. 1Sám. 17,49. 50. 18,7. 4 Monda azért nékik a király: A mi néktek jónak tetszik, én

azt mívelem. Megállta azért a király a kapuban, és az egész sereg megy vala ki százanként és ezerenként. 5 Parancsola pedig a király Joábnak, Abisainak és Ittainak, mondván: Az én fiammal, Absolonnal én érettem kiméletesen bánjatok; hallá pedig ezt mind az egész had, mikor a király mindenik vezérnek parancsola Absolon felől. vers 29. 33. rész 13,28. 29. 16,11. 12. 6 Kiméne azért a nép a mezőre, az Izráel ellenébe, és megütközének az Efraim erdejénél. 7 És megvereték ott az Izráel népe a Dávid szolgálai által, és nagy veszteség volt ott azon a napon, mintegy húszezer emberé. 8 És kiterjedt a harcz az egész vidékre, és a nép közül sokkal többet emészte meg az erdő, mint a fegyver azon a napon. 9 És találkozték Absolon Dávid szolgálival; Absolon pedig egy öszvéren ül vala. És beméne az öszvér a nagy cserfák sűrű ágai alá, hol fennakadt fejénél fogva egy cserfán, függvén az ég és föld között, az öszvér pedig elszaladt alóla. 10 Kit mikor egy ember meglátott, hírül adá Joábnak, és monda: Ímé, láttam Absolont egy cserfán függeni. 11 Monda pedig Joáb az embernek, a ki megmondotta vala néki: Ímé láttad, és miért nem ütötted le ott őt a földre? Az én dolgom lett volna azután, hogy megajándékozzalak tíz ezüst siklus sal és egy övvel. 12 Monda az ember Joábnak: Ha mindjárt ezer ezüstpénzt adnál is kezembe, nem ölném meg a király fiát; mert a mi fülünk hallására parancsolá a király néked, Abisainak és Ittainak, ezt mondván: Kiméljétek, bárki legyen, az ifjút, Absolont. vers 5. 13 Vagy ha orozva törtem volna életére – mivel a király előtt semmi sem marad titokban – magad is ellenem támadtál volna. 14 Monda azért Joáb: Nem akarok előtted késedelmezni; és vőn három nyilat kezébe és Absolonnak szívébe lövé, minthogy még élt a cserfán. vers 9. 15 Körülfogák akkor a Joáb fegyverhordozó szolgálai tízen, és általverék Absolont, és megölék őt. rész 13,28. 29. 15,22. 3Móz. 20,11. 16 Megfúvatá azután a trombitát Joáb, és megtére a nép Izráelnek üzéséből, mert kimélni akará Joáb a népet. 17 Absolont pedig felvevék, és veték őt az erdőn egy nagy verembe, és igen nagy rakás követ hányának reá. És az egész Izráel elmeneküle, kiki az ő sátorába. Józs. 7,24. 26. 18 Absolon pedig vett és még életében emelt magának emlékoszlopot, a mely a király völgyében van. Mert ezt mondja vala: Nincsen nékem oly fiam, a kin az én nevemnek emlékezete maradhatna; azért az oszlopot a maga nevére nevezé; és az Absolon oszlopának hívattatik mind e mai napig. rész 14,27. 19 Monda pedig Akhimás, Sádók fia: Majd elfutok, és megmondom a királynak, hogy megszabadította őt az Úr az ő ellenségeinek kezéből. rész 17,17. 20 És monda néki Joáb: Ne légy ma hírmondó, hanem holnap mondd meg a hírt, ma pedig ne mondd meg; mivelhogy a király fia meghalt. 21 Monda azonközben Joáb Kúsinak: Eredj el, mondd meg a királynak, a mit láttál; és meghajtá magát Kúsi Joáb előtt, és elszaladt. 22 És szóla ismét Akhimás, Sádók fia, és monda Joábnak: Bármint legyen, hadd fussak el én is Kúsi után! Monda Joáb: Miért futnál fiam; nem néked való ez a hírmondás?! 23 Bármint legyen, hadd fussak el mégis! Ő pedig monda néki: Ám fuss el. Elfuta azért Akhimás a síkon való úton, és megelőzé Kúsit. 24 Dávid pedig ül vala a két kapu között, és az őrálló felméne a kapu tetejére, a kőfalra, és felemelvén szemeit, látá, hogy egy ember igen fut egyedül. 25 Kiálta azért az őrálló, és megmondá a királynak, és monda a király: Ha egyedül jó, hír van az ő szájában. Amaz pedig mind közelebb jöve. 26 Látá pedig az őrálló, hogy másik ember is fut, és lekiálta az őrálló a kapunállónak, mondván: Ímé más ember is fut egyedül. Akkor monda a király: Az is hírmondó. 27 Monda ismét az őrálló: A mint látom, az elsőnek olyan a futása, mint Akhimásnak, a Sádók fiának; és monda a király: Jó ember az, és jó hírrel jó. vers 23. 28 Kiáltván azért Akhimás, monda a királynak: Békesség! És meghajtá magát arcczal a földre a király előtt, és monda: Áldott az Úr a te Istened, ki kezedbe adta az embereket, kik felemelték kezeiket az én uram ellen, a király ellen. 29 Monda akkor a király: Hogy van Absolon fiam? Felele Akhimás: Látám a nagy sereglést, mikor elküldé Joáb a király szolgáját és a te szolgádat; de nem tudom, mi történt. vers 5. 30 És monda a király: Eredj tova, és állj meg ott; félreméne azért, és megállta ott. 31 E közben Kúsi is megérkezett, és monda Kúsi: Ezt izenik a királynak, az én uramnak, hogy az Úr megszabadított ma téged mindeneknek kezéből, a kik ellened támadtak volt. vers 21. 32 Monda a király Kúsinak: Hogy van Absolon

fiam? Felele Kúsi: Úgy legyenek az én uramnak, a királynak minden ellenségei, és valakik te ellened gonoszul feltámadnak, mint a te fiad. [vers 14. 17.](#) 33 És megháborodék a király, és felméne a kapu felett való házba, és síra, és ezt mondja vala mentében: **Szerelmes fiam, Absolon! édes fiam, édes fiam, Absolon! bár én haltam volna meg te helyetted, Absolon, édes fiam, szerelmes fiam!** [vers 5. rész 19,4.](#)

2Sám 19

1 És megjelenték Joábnak, hogy a király siratja és gyászolja Absolont. 2 És gyászra fordult a szabadulás azon a napon az egész népre nézve, mert a nép azon a napon hallja vala, hogy beszélük: Így bánkodik a király az ő fián. 3 És belopózkodék a nép azon a napon, bemenvén a városba, mint lopózkodni szokott a nép, mely szégyenli magát, hogy a harczból elmenekült. **4 A király pedig eltakarván orcáját, fenszóval kiáltja vala a király: Édes fiam, Absolon! Absolon, édes fiam! szerelmes fiam!** [rész 15,30.](#)

JOÁB

5 Akkor méne Joáb a házba a királyhoz, és monda: Megszégyenítetted e mai napon minden te szolgálidnak orcáját, kik e mai napon a te lelketet megszabadították, és a te fiaidnak és leányidnak lelkeit, és feleségidnek lelkeit, és ágyasidnak lelkeit; [rész 16,11. 18,15.](#) 6 Szeretvén azokat, a kik téged gyűlölnek és gyűlölvén azokat, a kik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy előtted a vezérek és szolgák mind semmik; mert tapasztaltam ma, hogy csak élne Absolon, ha mi mindnyájan meghaltunk volna is ma, jobbnak tetszenék néked. [vers 4.](#) 7 Azért most kelj fel, menj ki, és szólj kedvök szerint a te szolgálidnak; mert esküszöm az Úrra, hogy ha ki nem jössz, ez éjjel egy ember sem marad melletted, és ez gonoszabb lesz reád nézve mindama nyomorúságnál, mely veled történt ifjúságodtól fogva, mind e mai napig. 8 Felkele azért a király és leüle a kapuban, és hírül adták az egész népnek, mondván: Ímé a király a kapuban ül. Akkor mind az egész nép eleibe jöve a királynak. Izráel pedig elmenekült, kiki az ő sátorába. [rész 18,17.](#) 9 Mind az egész nép között pedig nagy veszekedés vala Izráelnek mindenik nemzetségében, kik ezt mondják vala: A király szabadított meg minket a mi ellenségeinknek kezéből, a Filiszteusok kezéből is ő szabadított meg; és most Absolon elől elmenekült az országból. [rész 8,1-14. 10,8-19.](#) 10 Absolon pedig, kit felkentünk vala, meghalt a hadban. Mit késtek azért hazahozni a királyt? [rész 18,14. 15.](#) 11 Dávid király pedig elkülde Sádók és Abjátár papokhoz, mondván: Szóljatok a júdabeli véneknek, ezt mondván: Mi az oka, hogy utolsók akartok lenni a királynak hazahozásában? Mert az egész Izráelnek szava eljutott a királynak házába. [rész 2,4. vers 43.](#) 12 Én atyámfiai vagytok, én csontom és én testem vagytok; miért lesztek tehát utolsók a királynak hazahozásában? [Bir. 9,2.](#) 13 És Amasának azt mondjátok: Nemde te is nem én csontom és testem vagy-e? Úgy cselekedjék velem az Isten és úgy segítjen, ha nem leszel a sereg fővezére minden időben én előttem Joáb helyett. [rész 17,25. rész 8,16.](#) 14 És megnyeré Júda minden emberének szívét, mint egy emberét, kik elküldének a királyhoz: Jöjj haza mind te, mind a te szolgálid. 15 Hazatére azért a király; és a mint a Jordánhoz érkezék, Júda férfiai Gilgálba menének, hogy a királynak eleibe jussanak, és általvigyék a királyt a Jordánon. 16 Siete pedig Sémei is, Gérának fia, a Bahurimból való Benjáminita, és ő is a Júda nemzetségével eleibe méne Dávid királynak. [rész 16,5-8.](#) 17 És ezer ember vala ő vele Benjámin nemzetségéből, és Siba, a Saul házában való szolga, és tizenöt fia, és húsz szolgálja is vele valának, és általmenének a Jordánon a király előtt. [rész 16,1. 3.](#) 18 Kompot is vivének által, hogy a király háznépét általhozzák, és hogy kedve szerint cselekedjenek. Sémei pedig Gérának fia, térdre esék a király előtt, mikor a Jordánon általment. 19 És monda a királynak: Ne tulajdonítsa vétkül nékem az én uram az én álnokságomat; és ne emlékezzél meg arról, hogy gonoszul cselekedék veled a te szolgád azon a napon, a melyen az én uram, a király Jeruzsálemből kiméne, hogy szívére venné a király; 20 Mert elismeri a te szolgád, hogy én vétkeztem, és ímé az egész József nemzetsége

közül én jöttem ma először, hogy a királynak, az én uramnak eleibe menjek. [1Móz. 48,5. 13-20.](#) 21 És felele Abisai, Sérújának fia és monda: Nem ölod-é meg azért Sémeit, hogy káromlásokat szólott az Úrnak felkentje ellen? [rész 16,9.](#) 22 Monda pedig Dávid: Mi közöm van veletek, Sérújának fiai, hogy ellenkezni akartok velem ma? Ma kellene-é embert ölni Izráelben? Mintha nem tudnám, hogy ma lettem újonnan Izráel királya. [1Krón. 2,16. 1Sám. 11,13.](#) 23 És monda a király Sémeinek: Nem halsz meg; és megesküvék néki a király. [vers 22. 1Kir. 2,8. 9. 36-46.](#) 24 Méfíbóset is, Saulnak fia eleibe jöve a királynak, és sem lábait, sem szakálát meg nem tisztította, sem ruháját meg nem mosatta attól a naptól fogva, hogy a király elment vala, mindama napig, a melyen békességgel haza jöve. [rész 9,6-8.](#) 25 És lön, hogy mikor Jeruzsálemből kijött eleibe a királynak, monda néki a király: Miért nem jöttél volt el velem Méfíbóset? 26 És ő felele: Uram király, az én szolgám csalt meg engem; mert azt mondotta a te szolgád: Megnyergeltetem a szamarat, és felülök rá, és elmegyek a királylyal; mert sánta a te szolgád. 27 És rágalmazott engem, a te szolgádat az én uram, a király előtt; de az én uram, a király olyan, mint az Istennek anyala: azért cselekedjél úgy, a mint néked tetszik! [rész 16,3. rész 14,17.](#) 28 Mert jóllehet az én atyámnak egész háznépe csak halált érdemlett volna az én uramtól, a királytól, mégis a te szolgádat azok közé helyezéd, a kik asztalodnál esznek. Azért micsoda követelésem és micsoda kérésem volna még a király előtt? 29 Monda néki akkor a király: Mi szükség többet szólnod? Én megmondottam, hogy te és Siba osztozzatok meg a jószágon. 30 És monda Méfíbóset a királynak: Elveheti az egészet, csakhogy az én uram, a király békességben haza jöhete. 31 A Gileádból való Barzillai is eljöve Rógelimből, és általméne a királylyal a Jordánon, kísérvén őt a Jordánon. [1Kir. 2,7.](#) 32 Barzillai pedig igen vén ember vala, nyolczvan esztendő, és ő táplálta vala a királyt, míg Mahanáimban lakott; mert igen gazdag ember vala. [rész 17,27-29.](#) 33 Monda pedig a király Barzillainak: Jere velem és eltartlak téged magamnál Jeruzsálemben. [vers 32.](#) 34 Barzillai pedig monda a királynak: Mennyi az én életem esztendeinek napja, hogy én felmehetnék a királylyal Jeruzsálembé? 35 Nyolczvan esztendő vagyok ma, avagy képes vagyok-é még különbséget tenni a jó és rossz között, vagy érzem-é, a te szolgád, ízét annak, a mit eszem és iszom, vagy gyönyörködhetem-é az éneklő férfiak és asszonyok hangjaiban? Miért lenne terhére a te szolgád az én uramnak, a királynak? [Préd. 12,4-9.](#) 36 Egy kevés ideig óhajtana a Jordánon átmenni a királylyal a te szolgád; miért adna azért a király nékem ily nagy jutalmat? 37 Hadd menjen vissza, kérlek, a te szolgád, és hadd haljak meg az én városomban, az én atyámnak és anyámnak temetőhelyében. Hanem inkább ímhol a te szolgád, Kimhám, menjen el ő a királylyal, az én urammal, és cselekedjél úgy vele, a mint néked jónak tetszik. [1Móz. 49,29-32. 50,25.](#) 38 És monda a király: Jöjjön el velem Kimhám és azt cselekszem vele, a mi néked tetszik; és valamit tőlem kívánsz, megcselekeszem veled. 39 Mikor pedig általkelt a Jordánon az egész nép, és a király is általment, megcsókolván a király Barzillait, megáldá őt, ki visszatére az ő helyére. 40 Általméne pedig a király Gilgálba, és Kimhám ő vele megy vala és Júdának egész népe, a kik a királyt átszállították, sőt Izráel népének is fele. [rész 11,41. 43.](#) 41 És ímé, Izráelnek minden férfiai eljövének a királyhoz és mondák a királynak: Miért loptak el téged a mi atyámfiai, a Júda nemzetsége? És hozták által a királyt és az ő háznépét a Jordánon, és Dávidnak minden embereit vele egyetemben? 42 Felelének pedig mindnyájan a Júda férfiai az Izráel férfiaknak: Azért, mert a király közelebb áll hozzám; és miért neheztelsz ezért a dologért? Avagy megvendégelt-é azért a király? **Talán megettük a királyt?** Avagy megajándékozott-é valami ajándékkal? [vers 11. 12.](#) 43 Felelvén pedig az Izráel férfiai a Júda férfiaknak, mondának: Tízszeres részem van nékem a királyhoz, és Dávidra nézve is elsőbbségem van feletted. Miért tartottál azért semminek engem? Avagy nem én tettem-é legelőször szóvá, hogy hozzuk haza a mi királyunkat? De mindazáltal erősebb lön a Júda férfiaknak szava, az Izráel férfiaknak szavánál. [vers 11.](#)

2Sám 20

1 Vala pedig ott történetesen egy **istentelen ember, kinek neve Séba vala**, Bikrinek fia, Benjámin nemzetségéből való férfiú. Ez trombitát fuvata, és monda: Nincsen nekünk semmi közünk Dávidhoz, és semmi örökségünk nincsen az Isai fiában. Azért oh Izráel, oszoljatok el, kiki az ő sátorába. [1Kir. 12,16.](#) 2 Eltávoztak azért mind az Izráel népe Dávidtól Séba után, Bikri fia után. A Júda nemzetségéből valók azonban mellette maradának az ő királyoknak, a Jordán vizétől fogva mind Jeruzsálemig. [vers 15. 21.](#) 3 Bemenvén pedig Dávid az ő házába Jeruzsálemben, előhozatá a király azt a tíz ágyasát, a kiket otthon hagyott vala a ház őrzésére; és őrizet alá rekeszté és tápláltatá azokat; de hozzájuk be nem méne. És őrizet alatt lőnek haláloknak napjáig, özvegységben élvén. [rész 16,21. 22.](#) 4 Monda pedig a király Amasának: Gyűjtsd össze nekem a Júda nemzetségét három nap alatt, és magad is itt légy jelen. [rész 17,25. 19,13.](#) 5 Elméne azért Amasa, hogy összegyűjtse Júdát, de több ideig késék, mint a hogy a király meghagyta vala néki. 6 Monda akkor Dávid Abisainak: Ímé majd gonoszabbul cselekszik velünk Séba, Bikrinek fia, Absolonnál: Vedd magad mellé a te uradnak szolgálait, és kergesd meg őt, nehogy erős városokat szerezzen magának, és elmeneküljön előlünk. [rész 18,2.](#) 7 Kimenének azért ő utána a Joáb emberei, és a Kereteusok és Peleteusok és az erősek mindnyájan, és kimenének Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát. [rész 18,2. vers 23. 1Kir. 1,38.](#) 8 Mikor pedig ama nagy kösziklánál voltak, mely Gibeonnál van, Amasa jöve eleikbe; Joáb pedig ruhájába öltöztvén, az ő ruháján felül derekához övedzett fegyvere a hüvelyében vala, mely mikor Joáb ment, leesék. [vers 4.](#) 9 És monda Joáb Amasának: Egészségben vagy-e atyámfia? És Joáb megfogá jobbkezevel az Amasa szakálát, mintha meg akarná csókolni. [1Kron. 2,13-17. rész 3,27.](#) 10 Amasa azonban nem őrizkedék a fegyvertől, mely Joáb kezében vala, és általüté őt az ötödik oldalborda alatt, és kiontá a bélit a földre, és noha többször nem üté által, mindazáltal meghala; Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia, üldözték azután Sébát, a Bikri fiát. [rész 19,13. 1Kir. 2,5.](#) 11 Megállá pedig az Amasa teste felett Joábnak egy szolgálja, és monda: Valaki Joábbal tart és Dávidnak javát kívánja, Joáb után siessen. 12 Amasa pedig fetreng vala a vérben az útnak közepén; látván pedig egy ember, hogy ott mindenki megállá, kivoná Amasát az útról a mezőre, és ruhát vete ő reá; mivel látta, hogy valaki csak arra ment, mind megállott. 13 Minekutána pedig kivonták az útról, minden ember Joáb után siet vala, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát. 14 És általméne Séba Izráelnek minden nemzetségein, Abelán és Béth-Maakán, és egész Béreán, kik egybegyűlvén, követik vala őt. 15 És eljövén, körülfogták őt Abelában Béth-Maaka városában, és nagy töltést emelének a város ellen, mely a kőfallal egyenlő volt; és az egész nép, mely Joábbal vala, rombolá, hogy ledöntse a kőfalat, [2Kir. 19,32.](#) 16 Akkor kiálta egy eszes asszony a városból: Halljátok meg, halljátok meg! Mondjátok meg, kérlek, Joábnak: Jöjj ide hozzám, valamit mondok néked! 17 Ki mikor hozzá ment, monda az asszony: Te vagy-e Joáb? Felele: Én vagyok. Ki monda néki: Hallgasd meg a te szolgálóleányodnak szavát. És felele: Meghallgatom. 18 Akkor monda az asszony: Korábban azt szokták mondani: Kérdezzék meg Abelát, és úgy végeztek. 19 Én Izráel békeszerető hívei közül való vagyok, te pedig el akarsz pusztítani egy várost és anyát Izráelben? Miért akarod elnyelni az Úrnak örökségét? 20 Akkor felele Joáb, és monda: Távols legyen, távols legyen az én tőlem, hogy elnyeljem és elveszessem! 21 Nem úgy van a dolog, hanem egy ember az Efraim hegyiségéből való, a kinek neve Séba, a Bikri fia, felemelte kezét Dávid király ellen: adjátok kézbe azt egyedül, és elmegyek a város alól. És monda az asszony Joábnak: Ímé majd kivetjük a kőfalon a fejét néked. [vers 1. 2.](#) 22 Elméne azért az asszony nagy eszesen az egész községhez, és elvágatá Sébának, a Bikri fiának fejét, és kiveték Joábnak. Akkor megfuvatá a trombitát, és hazaoszlának a város alól kiki az ő sátorába, Joáb pedig hazaméne Jeruzsálembe, a királyhoz. [Préd. 9,15-18.](#) 23 Joáb pedig Izráel egész serege felett való volt, Benája pedig, Jójadának fia, a Kereteusok és Peleteusok vezére vala. [rész 8,16. 18.](#) 24 Adorám pedig adószedő, és Jósafát, Ahiludnak fia, emlékiró vala. 25 Séja íródeák, Sádók pedig és Abjátár papok valának. [rész 8,17.](#) 26 A Jairból való Ira is Dávidnak fő embere vala.

2Sám 21

1 Lőn pedig nagy éhség Dávidnak idejében három egész esztendeig egymás után, és megkeresé e miatt Dávid az Urat, és monda az Úr: Saulért és az ő vérszopó háznépéért van ez: mivelhogy megölte a Gibeonitákat. [1Sám. 30,7. 8.](#) [Józs. 9,3-27.](#) 2 Hivatá azért a király a Gibeonitákat és szóla nékik: (A Gibeoniták pedig nem az Izráel fiai közül valók valának, hanem az Emoreusok maradékából, a kiknek az Izráel fiai megesküdtek vala; Saul mindazáltal alkalmat keresett vala, hogy azokat levágassa az Izráel és Júda nemzetsége iránti buzgalmából). 3 És monda Dávid a Gibeonitáknak: Mit cselekedjem veletek, és mivel szerezzek engesztelést, hogy áldjátok az Úrnak örökségét? 4 Felelének néki a Gibeoniták: Nincsen nekünk sem ezüstünk, sem aranyunk Saulnál és az ő házában, és nem kell mi nekünk, hogy valaki megölettessék Izráelben. És monda: Valamit mondotok, megcselekszem veletek. 5 Akkor mondának a királynak: Annak az embernek a házából, a ki megemésztett minket, és a ki ellenünk gonoszt gondola, hogy megsemmisíttessünk, és meg ne maradassunk Izráel egész határában; 6 Adj nekünk hét embert az ő maradékai közül, a kiket felakaszszunk az Úr előtt, Saulnak, az Úr választottjának Gibeájában. És monda a király: Én átadom. [4Móz. 25,4.](#) **7 És kedveze a király Mefibósetnek, Jonathán fiának, ki Saul fia vala, az Úr nevére tett esküvéseért, mely közöttök tétetett, Dávid és Jonathán között, a Saul fia között.** [1Sám. 18,3. 20,15. 42. 23,18.](#) 8 De elvevé a király Aja leányának, Rispának két fiát, kiket Saulnak szült vala, Armónit és Mefibósetet, és a Saul leányának, Mikáinak öt fiát, kiket szült Barzillai fiának, Adriennek, a Méholátból valónak. [rész 3,7. 1Sám. 18,19.](#) 9 És adá azokat a Gibeoniták kezébe, a kik felakaszták őket a hegyen az Úr előtt. **Ezek tehát egyszerre heten pusztulának el,** és az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén ölettek meg. [Ezék. 17,19.](#) 10 Vőn pedig Rispá, Ajának leánya egy zsákruhát, és kiteríté azt magának a kősziklán az aratás kezdetétől fogva, míg eső lőn reájok az égből: és nem engedé az égi madarakat azokra szállani nappal, sem pedig a mezei vadakat éjszaka. [5Móz. 21,23.](#) 11 És megmondák Dávidnak, a mit Rispá, Ajának leánya, Saulnak ágyasa cselekedett. 12 Akkor elméne Dávid, és elhozá a Saul és Jonathán tetemeit a Jábess-Gileádbeliectől, kik ellopták vala azokat a Bethsánnak utcájáról, a hol őket a Filiszteusok felakasztották vala, mikor a Filiszteusok megverték Sault a Gilboa hegyén. [1Sám. 31,10-13.](#) 13 És elhozták onnét Saulnak és az ő fiának, Jonathánnak tetemeit, és összeszedték azoknak tetemeit is, a kik felakasztattak. [vers 8. 9. 5Móz. 21,23.](#) 14 És eltemeték Saulnak és az ő fiának, Jonathánnak tetemeit a Benjámin földében, Sélában, az ő atyjának, Kisnek sírboltjában; és megtették mindazt, a mit a király parancsolt. És kiengesztelődött ez által Isten az ország iránt. [Józs. 18,28.](#) 15 Ezután ismét háborút kezdének a Filiszteusok Izráel ellen; és elméne Dávid az ő szolgáljaival együtt, és harcolának a Filiszteusok ellen, annyira, hogy Dávid elfárada. 16 Akkor Jisbi Bénób, ki az óriások maradékából való vala (kinek kopjavasa háromszáz rézsiklust nyomott, és új hadi szerszámmal volt felövezve), elhatározá magában, hogy megöli Dávidot; 17 De Abisai, Sérújának fia segített néki és általüté a Filiszteust és megöle. Akkor esküvéssel fogadák néki a Dávid szolgáljai, ezt mondván: Soha többé velünk hadba nem jössz, hogy az Izráelnek szövétnekét el ne oltsad. [rész 18,2. 23,18.](#) 18 Lőn azután is harczuk a Filiszteusokkal Gób városánál, és Sibbékai, Husát városból való, akkor megöle Sáfot, ki az óriások maradékai közül való vala. [1Krón. 20,4.](#) 19 Azután újra lőn háború a Filiszteusokkal Góbnál, hol Elkhanán, a Bethlehemből való Jaharé Oregimnek fia megöle a Gitteus Góliátot, kinek kopjanyele olyan vala, mint a szövőknek zugolyfája. [1Sám. 17,4-7. 49.](#) 20 Gáthban is volt háború, hol egy óriás férfi vala, kinek kezein és lábain hat-hat ujjai valának, azaz mindenestől huszonnégy, és ez is óriástól származott vala. [1Krón. 20,6.](#) 21 És szidalmazá Izráelt, de megöle Jonathán, Dávid bátyjának, Simeának fia. [1Sám. 17,10.](#) 22 Ezek négyen származtak Gáthban az óriástól, kik mind Dávid keze által és az ő szolgáljaik kezeik által estek el. [1Sám. 17,4-7. 49. 50.](#)

2Sám 22

1 Dávid pedig ezt az éneket mondotta az Úrnak azon a napon, mikor az Úr megszabadította őt minden ellenségeinek kezéből, és a Saul kezéből. 2 És monda:

DÁVID HÁLADÓ IMÁJA, ÉNEKE

*Az Úr az én kösziklám és kőváram, és szabadítóm nékem. Zsolt. 18,1. 3 Az Isten az én erősségem, ő benne bízom én. Paizsom nékem ő s idvességemnek szarva, erősségem és oltalmam. Az én idvezítőm, ki megszabadítasz az erőszakosságtól. 4 Az Úrhoz kiáltok, a ki dicséretreméltó; És megszabadulok ellenségeimtől. 5 **Mert halál hullámai vettek engem körül, Az istentelenség árjai rettentettek engem;** 6 A pokol kötelei vettek körül, S a halál törei estek reám. 7 Szükségemben az Urat hívtam, S az én Istenemhez kiáltottam: És meghallá lakóhelyéről szavamat, S kiáltásom eljutott füleibe. 8 Akkor rengett és remegett a föld, Az égnek fundamentumai inogtak, És megrendülének, mert haragudott Ő. 9 Füst szállt fel orrából, És emésztő tűz szájából, Izzószén gerjedt belőle. 10 Lehajtá az eget és leszállt, És homály volt lábai alatt. 11 A Khérubon ment és röpi, És a szelek szárnyain tünt fel. 12 Sötétségből maga körül sátrakat emelt, Esőhullást, sűrű felhőket. 13 Az előtte levő fényességből Izzó senek gerjedének. 14 És dörgött az égből az Úr, És a Magasságos hangot adott. 15 Ellövé nyilait és szétszórtá azokat, Villámot, és összekeverte azokat. 16 És meglátszottak a tenger örvényei, S a világ fundamentumai felszínre kerültek, Az Úrnak feddésétől, Orra leheletének fúvásától. 17 Lenyúlt a magasságból és felvett engem, S a mélységes vizekből kihúzott engem. 18 Hatalmas ellenségimtől megszabadított engem; Gyűlölőimtől, kik hatalmasabbak valának nálam. 19 **Reámtörtek nyomorúságom napján, De az Úr gyámolóm volt nékem. 20 Tágas helyre vitt ki engem, Kiragadott, mert jóakaróm nékem.** 21 Az Úr megfizetett nékem igazságom szerint, Kezeimnek tisztasága szerint fizetett meg nékem. 22 Mert megőriztem az Úrnak utait, S gonoszul nem szakadtam el Istenemtől. 23 Mert ítéletei mind előttem vannak, S rendeléseitől nem távoztam el. 24 Tökéletes voltam előtte, s őrizkedtem rosszaságomtól. 25 Ezért megfizet nékem az Úr igazságom szerint, Szemei előtt való tisztaságom szerint. 26 Az irgalmashoz irgalmas vagy, A tökéletes vitézhez tökéletes vagy. 27 **A tisztához tiszta vagy, A visszához pedig visszás.** 28 Segítesz a nyomorult népen, Szemeiddel pedig megalázod a felfuvalkodottakat. 29 Mert te vagy az én szövétnekem, Uram, S az Úr megvilágosítja az én sötétségemet. 30 Mert veled harczí seregen is átfutok, Az én Istenemmel kőfalon is átugrom. 31 Az Istennek útja tökéletes; Az Úrnak beszéde tiszta; Paizsa ő mindeneknek, a kik ő benne bíznak. 32 Mert kicsoda volna Isten az Úron kívül? S kicsoda köszikla a mi Istenünkön kívül? 33 Isten az én erős kőváram, Ki vezérli az igaznak útját. 34 Lábaik olyanná teszi, mint a szarvasé, S magas helyekre állít engem. 35 Kezeimet harczra tanítja, Hogy az érczív karjaim által török el. 36 Idvességednek paizsát adtad nékem, S kegyelmed nagygyá tett engem. 37 Lépéseimet kiszélesítetted alattam. És bokáim meg nem tántorodtak. 38 Üldözöm ellenségeimet és elpusztítom őket, Nem térek vissza, míg meg nem semmisítem őket. 39 Megsemmisítem, eltiprom őket, hogy fel nem kelhetnek, Lábaik alatt hullanak el. 40 Mert te erővel öveztél fel engem a harczra, Lenyomtad azokat, kik ellenem támadtak. 41 Megadtad, hogy ellenségeim hátat fordítottak nékem, Gyűlölőim, a kiket elpusztítottam én, 42 Felnéztek, de nem volt, ki megszabadítsa, Az Úrhoz, de nem felelt nekik. 43 Szétmorzsolom őket, mint a föld porát, Összezúgom, mint az utca sarát, széttaposom őket. 44 Megmentettél népemnek pártoskodásaitól, Népeknek fejéül tartasz fenn engemet, Oly nép szolgál nékem, melyet nem ismertem. 45 Idegen fiak hizelkednek nékem, S egy hallásra engedelmeskednek, 46 Idegen fiak elcsüggednek, S váraikból reszketve jönnek elő. 47 Él az Úr és áldott az én kösziklám. Magasztaltassék az Isten, idvességem kösziklája. 48 Isten az, ki bosszút áll értem, S aláam hajtja a népeket. 49 Ki megment engem ellenségeimtől, Te magasztalsz fel engem az ellenem támadók fölött, S az erőszakos embertől megszabadítasz engem. 50 Dicsérlek azért téged, Uram, a pogányok között, S nevednek dicséretet éneklek. 51 Nagy segítséget ad az ő királyának, Irgalmasságot cselekszik felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké!*

2Sám 23

1 Ezek Dávidnak utolsó beszédei. Dávidnak, Isai fiának szózata, annak a férfiúnak szózata, a ki igen felmagasztaltaték, Jákób Istenének felkentje és Izráel dalainak kedvence. [1Sám. 16,1. 13. rész 12,7. 8.](#) 2 Az Úrnak lelke szólott én bennem, és az ő beszéde az én nyelvem által. [Mát. 22,43.](#) 3 Izráelnek Istene szólott, Izráelnek kösziklája mondá nékem: A ki igazságosan uralkodik az emberek felett, a ki Isten félelmével uralkodik: [5Móz. 32,4. 15. 30,21.](#) 4 Olyan az, mint a reggeli világosság, mikor a nap feljő, mint a felhőtlen reggel; napsugártól, esőtől sarjadjik a fű a földből. 5 Avagy nem ilyen-é az én házam Isten előtt? Mert örökkévaló szövetséget kötött velem, mindennel ellátva és állandót. Mert az én teljes idvességemet és minden kívánságomat nem sarjadoztatja-é? [rész 7,12-16. 18. 19. Ésa. 11,1-16. Mik. 5,2-9. Luk. 1,26-33.](#) 6 De az istentelenek mindnyájan olyanok, mint a kitépett tövis, melyhez kézzel nem nyúlunk; 7 Hanem a ki hozzá akar nyúlni is, fejszét és rudat vesz hozzá, hogy ugyanazon helyen tűzzel égettessék meg. 8 Ezek pedig a Dávid erős vitézeinek nevei: Joseb-Bassebet, a Tahkemonita, a ki a testőrök vezére; ő dárdáját forgatván, [egy ízben nyolczszázat sebesített meg. 1Krón. 11,10-13. 12,1. Józs. 23,10.](#) 9 Ő utána volt Eleázár, Dódónak fia, ki Ahóhi fia vala; ő egyike a három hősnek, a kik Dáviddal valának, mikor a Filiszteusok által kigúnyoltának, összegyülekezvén ott a harcra, és az Izráeliták megfutamodtak volt. [1Krón. 11,12. 13.](#) 10 Ő megállván, vágta a Filiszteusokat mindaddig, míg a keze elfáradt, és a keze a fegyverhez ragadt. És nagy szabadulást szerze az Úr azon a napon, a nép pedig visszatére ő utána, de csak a fosztogatásra. 11 Ő utána volt Samma, a Harárból való Agénak fia. És összegyülének a Filiszteusok egy seregbe ott, a hol egy darab szántóföld volt tele lencsével, a nép pedig elfutott a Filiszteusok elől: 12 Akkor ő megállta annak a darab földnek közepén, és megoltalmazá azt, és megveré a Filiszteusokat, és az Úr nagy szabadítást szerze. 13 A harmincz vezér közül is hárman lementek, és elérkezének aratáskor Dávidhoz az Adullám barlangjába, mikor a Filiszteusok táborban valának a Réfaim völgyében. [1Sám. 22,1. 2.](#) 14 Dávid akkor a sziklavárban volt, a Filiszteusok őrsege pedig Bethlehemnél. [Mik. 5,2.](#) 15 Vízet kívánt vala pedig Dávid, és monda: Kicsoda hozna nékem vizet innom a bethlehemi kútból, mely a kapu előtt van? [vers 14.](#) 16 Akkor a három vitéz keresztül tört a Filiszteusok táborán, és merítének vizet a bethlehemi kútból, mely a kapu előtt van, és elhozván, vivék Dávidnak. Ő azonban nem akará meginni, hanem kiönté azt az Úrnak. [1Sám. 7,6.](#) 17 És monda: Távol legyen tőlem, Uram, hogy én ezt míveljem: avagy azoknak az embereknek vérét igyam-é meg, kik életöket halálra adva mentek el a vízért? És nem akará azt meginni. Ezt mívelte a három hős. [vers 13.](#) 18 Továbbá Abisai, Joábnak atyjafia, Sérujának fia, a ki e háromnak feje volt, a ki háromszáz ellen felemelvén dárdáját, megölé azokat; és néki nagy híre vala a három között. [rész 21,17. vers 13.](#) 19 A három között bizonyára híres volt és azoknak vezére vala, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. [1Krón. 11,21.](#) 20 Benája is, Jójadának fia, vitéz ember, nagytehetségű, a ki Kabséelből való vala; ez ölé meg a Moábitáknak két fővitézét. Ugyanő elmenvén, az oroszánt is megölé a veremben, télen. [1Kir. 1,8. Józs. 15,21.](#) 21 Ugyanő ölt meg egy Egyiptomból való tekintélyes embert. Az egyiptomi kezében dárda vala, és ő csak egy pálczával méne reá; és kivevé az egyiptomi kezéből a dárdát, és megölé őt a maga dárdájával. 22 Ezeket cselekedé Benája, Jójadának fia, és néki is jó híre vala a három erős vitéz között. [vers 20.](#) 23 Híres volt ő a harmincz között, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. És előljárává tévé őt Dávid a tanácsosok között. [vers 13. 16.](#) 24 Asáel is, Joáb atyjafia, e harmincz közül való, kik ezek: Elkhanán, a bethlehemi Dódónak fia. [rész 2,18-23. 1Krón. 11,26.](#) 25 Haród városbeli Samma; azon Haródból való Elika. [Bir. 7,1.](#) 26 Héles, Páltiból való; Híra, a Thékoából való Ikkes fia. [1Krón. 27,10.](#) 27 Abiézer, Anathóthból; Mébunnai, Húsáthból való. [1Krón. 4,4.](#) 28 Sálmon, Ahóhitból való; Maharai, Nétofáthból. [1Krón. 2,54.](#) 29 Héleb, Bahanának fia, Nétofáthból való; Ittai, Ribainak fia, Gibeából való, mely Benjámin fiaié. [1Krón. 11,30.](#) 30 Benája, Piráthonból való; Hiddai, a patak mellett való Gáhasbeli. [Bir. 12,15.](#) 31 Abiálbon, Árbáthból való; Azmávet,

Bárhumból való. 32 Eljáhbá, Sahalbomból való; Jásen fia, Jonathán. [Józs. 19,32. 42.](#) 33 Samma, Harárból való; Ahiám, Arárból való Sarárnak fia. 34 Elifélet, Ahásbainak fia, Maakátból való; Eliám, Gilóbeli Akhitófelnek fia. [Józs. 13,11. rész 15,12. 31.](#) 35 Hesrai, Kármelből való; Paharai, Arbiból való. 36 Jigeál, Sobabeli Nátánnak fia; Báni, Gádból való. 37 Sélek, Ammonita; Naharai, Beerótból való, Joábnak, a Séruja fiának fegyverhordozója. [rész 8,16.](#) 38 Ira, Jithriből való; Gáreb, Jithriből való. 39 Hitteus Uriás. Mindössze harminczheten. [rész 11,3. 15. 17.](#)

2Sám 24

1 Ismét felgerjede az Úrnak haragja Izráel ellen, és felfingerlé Dávidot ő ellenek, ezt mondván: Eredj el, számláld meg Izráelt és Júdát. [1Krón. 21,1.](#) 2 Monda azért Dávid Joábnak, az ő serege fővezérének: Menj el, járd be Izráelnek minden nemzetségeit, Dántól fogva Beersebáig, és számláljátok meg a népet, hogy tudjam a népnek számát. 3 És monda Joáb a királynak: Sokasítsa meg az Úr, a te Istened a népet, s adjon még százannyit, mint a mennyi most van, és lássák azt az én uramnak, a királynak szemei: de miért akarja ezt az én uram, a király? [5Móz. 1,10. 11. 1Móz. 15,5.](#) 4 Azonban hatalmasabb volt a királynak szava a Joábénál és a többi főemberekénél. Kiméne azért Joáb és a többi vezérek a király elől, hogy megszámlálják a népet, az Izráelt. 5 És általkelének a Jordánon és tábort járának Aroer város mellett jobbkéz felől, Gád völgyében, és Jáser mellett. [Józs. 13,9.](#) 6 Azután menének Gileádba, és a Hodsi alföldre. Innét menének a Dán Jáán mellé, és Sídön környékére. 7 Ezután menének a Tírus erős városához, és a Hivveusoknak és Kananeusoknak minden városaiba. Innét menének a Júdának dél felől való részére, Beersebába. [vers 2. 6.](#) 8 És mikor bejárták az egész országot, hazamenének Jeruzsálembe, kilencz hónap és húsz nap mulva. 9 És beadá Joáb a megszámlált népnek számát a királynak; és Izráelben nyolczszázezer erős fegyverfogható férfi, és Júda nemzetségében ötszázezer férfiú vala. [4Móz. 1,46. 26,51. 62.](#) 10 Minekutána pedig Dávid a népet megszámlálta, megsebhedék az ő szíve, és monda Dávid az Úrnak: Igen vétkeztem abban, a mit cselekedtem. Azért most, óh Uram, vedd el, kérlek, a te szolgádnak álnokságát; mert felette esztelenülcselekedtem! [rész12,13. 1Sám.24,6.](#) 11 És mikor felkelt reggel Dávid, szóla az Úr Gád prófétának, a ki Dávidnak látnoka vala, ezt mondván: [1Sám. 22,5. 2Krón. 29,25.](#) 12 Menj el, és szólj Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Három dolgot adok elődbe, válaszd egyiket magadnak ezek közül, hogy a szerint cselekedjem veled. [vers 13.](#) 13 Elméne azért Gád Dávidhoz, és tudtára adá néki, és monda néki: Akarod-é, hogy hét esztendeig való éhség szálljon földedre? Vagy hogy három hónapig ellenségeid előtt bujdossál és ellenséged kergessen téged? Vagy hogy három napig döghalál legyen országodban? Most gondold meg és lásd meg, micsoda választ vigyek annak, a ki engem elküldött. [vers 11. 12.](#) 14 És monda Dávid Gádnak: Felette igen szorongattatom; de mégis, hadd essünk inkább az Úr kezébe, mert nagy az ő irgalmassága, és ne essem ember kezébe. [2Móz. 20,6.](#) 15 Bocsáta annakokáért az Úr döghalált Izráelre, reggeltől fogva az elrendelt ideig, és meghalának a nép közül Dántól fogva Beersebáig, hetvenezer férfiak. [vers 13. vers 2.](#) 16 És mikor felemelte kezét az angyal Jeruzsálem ellen is, hogy azt is elpusztítsa, megelégelé az Úr a veszedelmet, és monda az angyalnak, a ki a népet öli vala: Elég immár, hagyd el. Az Úrnak angyala pedig vala a Jebuzeus Arauna szérúje mellett. [Jer. 42,10. 2Krón. 3,1.](#) 17 És szóla Dávid az Úrnak, mikor látta az angyalt, a ki a népet vágja vala, és monda: Ímé én vétkeztem és én cselekedtem hamisságot, de ezek a juhok ugyan mit cselekedtek? Kérlek, inkább forduljon a te kezed ellenem és az én atyámnak háznépe ellen. [vers 2. 10.](#) 18 Méne azért Gád Dávidhoz azon a napon, és monda néki: Eredj, menj el, és rakass oltárt az Úrnak a Jebuzeus Araunának szérújén. [vers 11. 12. 19.](#) 19 És elméne Dávid Gádnak beszéde szerint, a mint az Úr megparancsolta vala. 20 És feltekintvén Arauna, látá, hogy a király az ő szolgálival ő hozzá megy; és Arauna kimenvén, meghajtá magát a király előtt, arczczal a föld felé. [1Krón. 21,20. 21. rész 18,28.](#) 21 És monda Arauna: Mi az oka, hogy az én uram, a király az ő szolgájához jő? Felele Dávid: Azért, hogy megvegyem tőled e szérút, és

oltárt építsek ezen az Úrnak, hogy megszűnjék a csapás a nép között. [vers 18.](#) 22 Monda Arauna Dávidnak: Vegye el hát az én uram, a király, és áldozza fel, a mi néki tetszik. Ímhol vannak az ökrök az áldozathoz; a boronák és az ökrök szerszámai pedig fa helyett; 23 Arauna mindezt, óh király, a királynak adja. És monda Arauna a királynak: A te Urad Istened engeszteltessék meg általad. [vers 16.](#) 24 Monda pedig a király Araunának: Nem, hanem pénzen veszem meg tőled, mert nem akarok az Úrnak, az én Istenemnek ingyen való áldozatot áldozni. Megvevé azért Dávid azt a szérút és az ökröket ötven ezüst sikluson. [1Sám. 6,14.](#) 25 És oltárt építe ott Dávid az Úrnak, és áldozék egészen égő és hálaáldozattal; és megkegyelmeze az Úr a földnek, és megszűnék a csapás Izráelben. [vers 18.](#) [1Krón. 21,26.](#) [2Krón. 3,1.](#)

A királyokról írt I. könyv

1Kir 1

1 Mikor pedig megvénhedt és megöregedett Dávid király, bár leplekkel takargatták be, mégsem bírt felmelegedni. 2 És mondanak néki az ő szolgálói: Keressenek az én uramnak, a királynak egy szűz leányt, a ki a király körül legyen, és őt ápolja, aludjék karjai között, és melegítse fel az én uramat, a királyt. 3 Keresének annakokáért egy szép leányt Izráelnek minden határiban; és találák a Súnem városából való Abiságot, a kit el is hozának a királyhoz. Józs. 19,18. rész 2,17. 21. 22. 4 És a leány igen szép volt, és a királyt ápolta és szolgált néki. De a király nem ismeré őt. 5 Adónia pedig, Haggitnak fia, felfuvalkodék, ezt mondván: Én fogok uralkodni! És szerze magának szekereket, lovagokat és ötven előtte járó férfiakat. 2Sám. 3,4. 6 Kit az ő atyja soha meg nem szomoríta, ezt mondván: Miért cselekszel így?! Ez is pedig igen szép férfi volt, és őt Haggit szülte volt Dávidnak Absolon után. 2Sám. 3,3. 7 És tanácskozáék Joábbal, Séruja fiával és Abjátár pappal, kik az Adónia pártján voltak. 2Sám. 8,16. 17. 8 De Sádók pap, meg Benája, a Jójada fia, és Nátán próféta, és Sémei, és Réhi, és a Dávid erős vitézei nem állottak Adónia mellé. 2Sám. 23,20. 2Sám. 8,18. 2Sám. 12,1-13. 9 Mikor pedig Adónia áldozatot mutatott be juhokból, ökrökből és egyéb kövér barmokból a Zohélet kösziklánál, a mely a Rógel forrása mellett volt: meghívá egész rokonságát, a király fiait, Júda minden férfait, a király szolgálait; Józs. 15,7. 10 De Nátán prófétát és Benáját és amaz erős vitézeket és Salamont, az ő atyjafiát nem hívá el. 2Sám. 23,8-39. 11 Szóla akkor Nátán Bethsabénak, a Salamon anyjának, mondván: Nem hallottad-é, hogy Adónia, a Haggit fia uralkodik, és a mi urunk Dávid nem tud róla semmit? 2Sám. 11,2-5. 27. 12 **Jövel azért, hadd adjak néked tanácsot, hogy megmentsd a te életedet, és a te fiadnak, Salamonnak életét.** 13 **Eredj, menj be Dávid királyhoz, és mondd ezt néki: Uram király, nemde nem esküdtél-é meg a te szolgálóleányodnak ilyenképen:** Salamon, a te fiad uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe? Miért uralkodik hát Adónia? vers 30. 14 És ímé mialatt még te ott a királylyal beszélsz, én is bemegyek utánad, és kiegészítem a te beszédidet. 15 És beméne Bethsabé a királyhoz a kamarába. És a király igen megvénhedett vala, és a Súnemből való Abiság szolgál vala a királynak. 16 És fejet hajta Bethsabé, és meghajtá magát a királynak. És monda a király: Mit kívánsz? 17 Felele néki Bethsabé: Édes uram, te megesküdtél az Úrra, a te Istenedre a te szolgálóleányodnak ilyenképen: Salamon, a te fiad uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe. vers 30. 1Krn. 22,9. 18 És ímé mégis Adónia lett királylyá; és ímé, uram király, te nem tudsz erről semmit. 19 Mert áldozott ökrökkel és nagy sok kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait, és Abjátár papot és Joábot, a seregnek hadnagyát, csak Salamont, a te szolgálodat nem hívta meg. vers 9. 10. 20 **Még most te vagy, Uram, a király; az egész Izráel népének szemei reád néznek, hogy megjelentsed nekik, kicsoda fog ülni az én uramnak, a királynak székében, ő utána.** 21 De ha az én uram, a király, az ő atyáival elaluszik: akkor én és az én fiam, Salamon leszünk bűnösök. 22 És ímé, mikor még a királylyal szólna, Nátán próféta megérkezék. vers 14. 23 És bejelenték a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta. És bemenvén a király eleibe, meghajtá magát a király előtt, arczczal a földre leborulván. 24 És monda Nátán: Uram király, te mondtad-é: Adónia legyen én utánam a király, és ő üljön az én királyi székembe? 25 Mert ma aláment, és áldozott ökrökkel és kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait és a seregnek hadnagyait és Abjátár papot: és ímé ők esznek és isznak ő előtte, és immár azt kiáltották: Éljen Adónia király! vers 7. 26 Engem pedig, a ki a te szolgálád vagyok, és Sádók papot és Benáját, a Jójada

fiát, és Salamont, a te szolgádat nem hívta meg. [vers 10.](#) 27 Avagy az én uramtól, a királytól lett-e ez a dolog, hogy nem adtad tudtára a te szolgádnak, kicsoda fogna ülni az én uramnak, a királynak székiben az ő holtá után. 28 És felelvén Dávid király, monda: Hívjátok hozzám Bethsabét, a ki beméne a király eleibe, és megáll a király előtt. 29 És megesküvék a király, mondván: **Él az Úr, a ki megszabadította az én lelkemet minden nyomorúságból, 30 Hogy a miképen megesküdtem néked az Úrra, Izráel Istenére, ezt mondván: A te fiad Salamon uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe én helyettem: ezt ma így meg is teszem.** [vers 17.](#) 31 És fejet hajta Bethsabé, arczczal a földre leborulván, és magát meghajtván a király előtt, monda: Éljen az én uram, Dávid király, mindörökké! 32 Azután monda Dávid király: Hívjátok hozzám Sádók papot és Nátán prófétát és Benáját, Jójada fia. És ezek bemenének a király eleibe. [vers 8.](#) [1Krón. 27,5. 6.](#) 33 És monda nekik a király: Vegyétek mellétek a ti uratoknak szolgálait, és ültessétek Salamont, az én fiamat az én öszvéremre, és vigyétek alá őt Gihonba; 34 És kenje őt ott Sádók pap és Nátán próféta Izráelnek királyává; és fújjátok meg a harsonákat, és kiáltsátok: **Éljen Salamon király!** [vers 39. 40.](#) 35 És jöjjetek fel onnét ő utána; és eljövén, üljön az én királyi székembe, és ő uralkodjék én helyettem; mert immár meghagytam néki, hogy ő legyen fejedelme mind Izráelnek, mind Júdának. 36 Felele akkor Benája, a Jójada fia a királynak, és monda: Ámen! Így szóljon az Úr, az én uramnak, a királynak Istene is. [2Sám. 23,20.](#) 37 A miképen vele volt az Úr az én urammal, a királylyal: azonképen legyen vele Salamonnal is, és magasztalja feljebb az ő királyi székét az én uramnak, Dávid királynak királyi székénél. 38 Aláméne azért Sádók pap és Nátán próféta és Benája, a Jójada fia, a Kereteusok is és a Peleteusok, és felülteték Salamont a Dávid király öszvéreire, és alávivék őt Gihonba. [2Sám. 20,7. 23.](#) 39 És vevé Sádók pap az olajos szarut az Úr sátorából, és megkené Salamont; azután kürtölének, és az egész nép ezt kiáltá: **Éljen Salamon király!** [1Krón. 29,22. 1Krón. 22,9. 10.](#) 40 És felvonult utána az egész nép, és a nép sípolt és felette ujjongott, úgy hogy a föld is megrepedne kiáltásuk zajától. 41 És Adónia is meghallotta és vendégei is mind, a kik nála valának, miután a lakomát már elvégezték; és meghallá Joáb is a kürtölés szavát, és monda: **Miért e zaj és mozgás a városban?** [vers 7. 9.](#) 42 És a mikor ő még szólana, ímé megérkezék Jonathán, az Abjátár pap fia. És monda Adónia: Jöjj be, mert megbízható férfiú vagy, és jó hírt mondasz. [vers 7. 2Sám. 15,27.](#) 43 Jonathán pedig felelvén, monda Adóniának: Igen, a mi urunk, Dávid király, Salamont tette királylyá. 44 És elküldötte ő vele Sádók papot a király és Nátán prófétát, és Benáját, a Jójada fiát, a Kereteusokat is és Peleteusokat, és őt a király öszvéreire ülteték, [2Sám. 20,7. 23.](#) 45 És Sádók pap Nátán prófétával együtt királylyá kente fel őt Gihonnál, és onnét vonulnak fel örömmel; ettől zendült meg a város. Ez az a zaj, a melyet hallottatok. [2Sám. 15,27.](#) 46 És immár be is ült Salamon az országnak királyi székibe; 47 És a király szolgálai is bemenének, hogy áldják a mi urunkat, Dávid királyt, mondván: Tegye az Isten a Salamon nevét híresebbé a te nevednél, és magasztalja feljebb az ő székit a te székednél. És meghajtá magát a király az ő ágyán. [rész 3,12. 2Sám. 7,9.](#) 48 És ekképen is szóla a király: Áldott az Úr, Izráel Istene, a ki adott e mai napon olyat, a ki szemeim láttára helyettem üljön az én királyi székemben. 49 Akkor megrettenének, és felkelének mindnyájan a hivatalosok, a kik Adóniával valának, és kiki mind dolgára méne. 50 De Adónia félt Salamontól, és felkészülve elfutott, és megragadta az oltárnak szarvait. [rész 3,28.](#) 51 Hírül adák pedig Salomonnak ilyen szókkal: Ímé Adónia Salamon királytól való féltében megfogá az oltárnak szarvait, ezt mondván: **Esküdjék meg ma nékem Salamon király, hogy meg nem öli az ő szolgáját fegyverrel.** 52 És monda Salamon: Ha jámbor léssen, egy hajsza fejéről le nem esik a földre; de ha gonoszság találta őt benne, meg kell hálnia. [1Sám. 14,45. rész 2,21-25.](#) 53 Elkülde azért Salamon király, és elhozák őt az oltártól; és eljövén meghajtá magát Salamon király előtt; és monda Salamon király: **Menj el a te házadhoz.**

1Kir 2

1 Mikor pedig elközelgett Dávidnak ideje, hogy meghaljon, parancsot ada Salamonnak az ő fiának, ezt mondván: **2 Én elmegyek az egész földnek útján; erősítsd meg magad és légy férfiú.** [Józs. 23,14.](#) 3 És őrizd meg az Úrnak a te Istenednek őrizetit, hogy az ő útjain járj, és megőrizzed az ő rendeléseit, parancsolatit és ítéleteit, és bizonyágtételeit, a mint meg van írva a Mózes törvényében: hogy előmented legyen mindenekben, a melyeket cselekedéndesz, és mindenütt, valamerre fordulándasz; [5Móz. 17,18-20. Józs. 1,7.](#) 4 Hogy megteljesítse az Úr az ő beszédét, melyet szólott nékem, mondván: Ha megőrizéndik a te fiaid az ő útjokat, járván én előttem tökéletességgel, teljes szívök és teljes lelkök szerint; ezt mondván, mondom: Soha el nem fogy a férfiú te közüled az Izráelnek királyi székiből. [2Sám. 7,12-16.](#) 5 Azt is jól tudod, mit cselekedett én velem Joáb, a Séruja fia, mit cselekedett az Izráel seregeinek két fővezérével, Abnerrel, a Nér fiával, és Amasával, a Jéter fiával, a kiket megölt, harczy vért ontván békességnek idején, és hintett harczy vért az ő derekának övére és az ő lábának saruirra. [2Sám. 3,27. 2Sám. 20,10.](#) 6 Cselekedjél a te bölcseséged szerint, és ne engedd, hogy megöszülvén, békességgel menjen a koporsóba. [vers 29-34.](#) 7 De a gileádbeli Barzillainak fiaival cselekedjél irgalmasságot, és legyenek a te asztalod vendégei, mert így közeledtek ők is hozzám, mikor Absolon, a te testvéred elől menekültem. [2Sám. 19,32-38.](#) 8 És ímé veled van Sêmei, Gérának fia, a Bahurimbeli Benjáminita, a ki gyalázatosan szidalmazott akkor, mikor Mahanáimba mentem; de aztán, mikor elém alájött a Jordánhoz, megesküdtem néki az Úrra, és mondek: Nem öllek meg téged fegyverrel; [2Sám. 16,5-8. 2Sám. 19,16-23.](#) **9 Te azonban ne hagyd őt büntetés nélkül, és mivel eszes férfiú vagy, tudod, mit kelljen cselekedned vele, hogy az ő vénségét vérrel bocsássad a koporsóba.** [vers 36. 46.](#) 10 Azután elaludt Dávid az ő atyáival, és eltemetteté a Dávid városában. [2Sám. 5,6-9.](#) 11 Az idő pedig, a melyben uralkodék Dávid Izráelen, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig uralkodék harminchárom esztendeig. [2Sám. 5,4. 5.](#) 12 Azután Salamon ült Dávidnak, az ő atyjának királyi székibe, és megerősödék az ő királyi birodalma felette igen. [1Kron. 29,23.](#) 13 De Adónia, a Haggit fia beméne Bethsabéhoz, a Salamon anyjához, és az monda: Békességes-e a te jövedeled? Ki felele: Békességes. [rész 1,50.](#) 14 És monda: Beszédem volna veled. Monda az: Szólj. 15 Akkor monda Adónia: Te tudod, hogy az ország az enyém vala, és az egész Izráel reám néz vala, hogy én uralkodjam; de elvéteték az ország tőlem, és lőn az én atyámfiáé, mert az Úrtól adattaték néki. [rész 1,5. 7. 9.](#) 16 Most egy kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orczámat. Az pedig monda: Beszélj! 17 És monda: Beszélj, kérlek Salamon királylyal; mert ő a te kérésedet meg nem veti, hogy adja nékem a Súnemből való Abiságot feleségül. [rész 1,3. 4.](#) 18 Felele Bethsabé: Jól van, majd szólok melletted a királynak. 19 És beméne Bethsabé Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónia érdekében; **és felkele a király, és elébe menvén meghajtá magát előtte, és leüle királyi székibe; és széket tétete a király anyjának, hogy üljön az ő jobbkeze felől.** 20 És monda Bethsabé: Egy kis kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orczámat. És monda néki a király: Kérj édes anyám; mert nem szégyenítem meg orczádat. 21 Monda ő: Adassék a Súnemből való Abiság Adóniának, a te testvérednek feleségül. [.vers 17.](#) 22 Akkor felele Salamon király, és monda az ő anyjának: **De miért kéred te a Súnembeli Abiságot Adóniának? Kérjed néki az országot is; mert ő az én bátyám, és vele egyetért Abjátár pap, és Joáb, a Séruja fia.** [rész 1,7.](#) 23 És megesküvék Salamon király az Úrra, mondván: Úgy cselekedjék velem az Isten, és úgy segéljen, hogy Adónia a saját élete ellen szólotta ezt a beszédet! [vers 25. rész 1,52.](#) 24 Most azért él az Úr, a ki megerősített engem és ültetett engem az én atyámnak, Dávidnak királyi székibe, és a ki házat szerzett nékem, a mint megmondotta volt: ma Adóniának meg kell halnia! [2Sám. 7,11. 12.](#) 25 Elküldé azért Salamon király Benáját, a Jójada fiát, a ki levágá őt, és meghala. [vers 22. rész 1,52.](#) 26 Abjátár papnak pedig monda a király: Menj el Anathótba, a te jószágodba, mert halálnak fia vagy; de ma meg nem öletlek, mivel te hordoztad az Úr Istennek ládáját Dávid, az én atyám előtt, és mivel az én atyámnak minden nyomorúságaiban részes voltál. [rész](#)

[1,7. 1Sám. 22,20-33. 2Sám. 15,24.](#) 27 És kiűzé Salamon Abjátárt, hogy ne legyen az Úrnak papja, hogy beteljesedjék az Úrnak beszéde, a melyet szólott vala az Éli háza felől Silóban. [rész 1,7. 1Sám. 2,31-33.](#) 28 És eljutott ez a hír Joábhoz, mert Joáb Adóniához hajlott vala, noha azelőtt nem hajlott vala Absolonhoz, és elfuta Joáb az Úrnak sátorába, és megfogá az oltárnak szarvait. 29 Hírül adák pedig Salamon királynak, hogy Joáb az Úrnak sátorához futott, és ímé az oltár mellett áll. Ekkor elküldé Salamon Benáját, a Jójada fiát, mondván: Menj el, vágd le őt. [vers 5. rész 1,50. 2Móz. 21,14.](#) 30 Mikor pedig Benája az Úrnak sátorához ért, monda néki: Ezt mondja a király: Jöjj ki. Kinek felele Joáb: Nem, itt akarok meghalni. És megvivé Benája a királynak e dolgot, mondván: Így szólott Joáb és így felelt nekem. 31 És monda néki a király: Cselekedjél úgy, a mint szólott; vágd le őt és temesd el, hogy elvedd az ártatlan vért, a melyet kiontott Joáb, én rólam és az én atyámnak házáról. [2Móz. 21,14. rész 2,5.](#) 32 És fordítsa az Úr az ő fejére az ő vérét, a miért nálánál igazabb és jobb két férfira támadott, és megölé őket fegyverrel az én atyámnak, Dávidnak tudta nélkül, tudniillik Abnert, Nérnek fiát, az Izráel seregének fővezérét és Amasát, Jéternek fiát, Júda vitézeinek fővezérét. [2Sám. 3,27. 2Sám. 20,10.](#) 33 Ezeknek a vére térjen Joáb fejére és az ő magvának fejére mindörökké: Dávidnak pedig és az ő magvának és az ő házának és királyi székének békessége legyen az Úrtól mindörökké. [1Móz. 9,6.](#) 34 És elméne Benája, Jójada fia, és reá rohanván megölé őt; és eltemetteté az ő házában, a pusztában. 35 Rendelé pedig a király a Jójada fiát ő helyette a sereg fölé, és Sádók papot rendelé a király Abjátár helyett. [2Sám. 8,16. 1Sám. 2,35.](#) 36 És elküldé a király, és magához hivatá Sémeit, és monda néki: Építs házat magadnak Jeruzsálemben és lakjál ott; és onnét ne menj ki se ide, se tova. [vers 9.](#) 37 Mert valamely nap kimenéndesz, és általmenéndesz a Kidron patakján, tudd meg, hogy meg kell halnod, a te véred lészen tennen fejedén. 38 És monda Sémei a királynak: Tetszik nekem e beszéd; a miképen szólott az én uram, a király, a képen cselekeszik a te szolgád; és sok ideig lakék Sémei Jeruzsálemben. [vers 39.](#) 39 Lőn azonban három esztendő múlva, hogy Sémeinek két szolgája elszökött Ákishoz, Maaka fiához, a Gáthbeli királyhoz; és hírül adák Sémeinek, mondván: Ímé a te szolgálid Gáthban vannak. [1Sám. 27,2.](#) 40 Ekkor felkelt Sémei, és megnyergelé szamarát, és elméne Gáthba Ákishoz, hogy megkeresse az ő szolgálait. Oda érvén Sémei, meghozá szolgálait Gáthból. 41 Hírül adák pedig Salamonnak, hogy elment Sémei Jeruzsálemből Gáthba, és haza jött. 42 Akkor elküldé a király, és magához hivatá Sémeit, és monda néki: Nemde esküvéssel kényszerítettelek-e téged az Úrra, és bizonytságot tettem neked, ezt mondván: Valamely napon kimenéndesz, s ide s tova menéndesz, bizonynyal tudjad, hogy meghalsz; és azt mondad nekem: Tetszik e beszéd, megértettem. [vers 37.](#) 43 Miért nem tartottad hát meg az Úr előtt való esküvést, és a parancsolatot, a melyet neked parancsoltam? 44 Monda annakfelette a király Sémeinek: Te tudod mindazt a gonoszságot, a melyről a te szíved bizonytságot, és a melyet atyámmal Dáviddal cselekedtél: az Úr most mindazt a gonoszságot a saját fejedre fordította. [2Sám. 16,5-8.](#) 45 Salamon király pedig áldott lészen, és Dávidnak királyi széke lészen állandó az Úr előtt mindörökké. 46 És parancsola a király Benájának, a Jójada fiának, a ki elméne, és levágá Sémeit, és meghala. És az ország megerősödék Salamon kezében.

1Kir 3

1 Sógorságot szerze azután Salamon a Faraóval, az Egyiptombeli királylyal; és elvevé a Faraó leányát, és hozá Dávidnak városába, míg elvégeze az ő házának és az Úr házának építését és Jeruzsálemnek kőfalát köröskörül. [2Sám. 5,6-9. rész 7,8.](#) 2 De a nép áldozik vala a magas helyeken; mert nem építettett vala ház az Úr nevének mind ez ideig. [3Móz. 17,4.](#) 3 Szereté pedig Salamon az Urat, járván Dávidnak, az ő atyjának parancsolatiban, kivéve, hogy a magas helyeken áldozott, és ott tömjénezett. [rész 2,3. 4. 3Móz. 1,3. 17,4.](#) 4 És mikor Gibeonba ment a király, hogy ott áldozzék, mert ott volt a nagy magaslat, és Salamon azon az oltáron áldozott égőáldozatul ezer barmot: [2Krón. 1,3-5. Józs. 10,12. 13.](#) 5 Megjelenék Gibeonban az Úr Salamonnak azon éjjel álmában, és monda az Isten: Kérj, a mit akarsz, hogy adjak neked. [rész](#)

9,2. 1Krn. 21,29. 6 És monda Salamon: Te a te szolgáloddal, az én atyámmal, Dáviddal nagy irgalmasságot cselekedtél, a miképen ő is járt előtted híven, igazán és hozzád egyenes szívvel, és megtartottad néki ezt a nagy irgalmasságot, hogy néki fiat adtál, a ki az ő királyi székében ül, a mint e mai napon megtetszik. vers 14. 2Sám. 22,22-24. 7 És most, óh én Uram Istenem, te tetted a te szolgálodat királylyá, Dávid, az én atyám helyett. Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni. 8 És a te szolgálád a te néped között van, a melyet te magadnak választottál, nagy nép ez, a mely meg nem számláltathatik, meg sem íratathatik a sokaság miatt. rész 4,20. 9 Adj azért a te szolgálodnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet? 2Krn. 1,10. 10 És tetszék e beszéd az Úrnak, hogy Salamon ilyen dolgot kért. 11 Monda azért az Isten néki: Mivelhogy ezt kérted tőlem, és nem kértél magadnak hosszú életet, sem nem kértél gazdagságot, sem pedig nem kérted a te ellenségednek lelkét; hanem bölcseséget kértél az ítélettételle: 12 Ímé a te beszéded szerint cselekszem, ímé adok néked bölcs és értelmes szívet, úgy hogy hozzád hasonló nem volt te előtted, és utánad sem támad olyan, mint te. rész 4,29. 30. 31. 13 Sőt még a mit nem kértél, azt is megadom néked, gazdagságot és dicsőséget: úgy hogy a királyok között nem lesz hozzád hasonló senki minden te idődben. rész 4,26. 2Krn. 1,12. 14 És ha az én útaimon járándasz, megőrizvén az én végzéseimet és parancsolatimat, a miképen járt a te atyád, Dávid: meghosszabbítom életed idejét. rész 15,5. 15 És mikor felsekert Salamon, ímé álom volt. És méne Jeruzsálembe, és állá az Úr szövetségének ládája elé, és áldozék egészen égőáldozatokat, és készíté hálaáldozatokat, és szerze nagy lakomát minden szolgálóinak. 2Sám. 6,15-17. 16 Abban az időben jött a királyhoz két parázna asszony, és megállá ő előtte. 17 És monda az egyik asszony: Kérlek uram, én és ez az asszony egy házban laktunk, és szültem ő nála abban a házban. 18 És harmadnappal az én szülésem után, ez az asszony is szült, és együtt valánk, senki idegen nem volt velünk a házban, hanem csak mi ketten valánk abban a házban. 19 És ennek az asszonynak éjszaka meghalt a fia: mert ráfeküdt. 20 És felkelt éjfélkor, és elvitte az én fiamat mellőlem, mert a te szolgálóleányod aludt, és azt maga mellé fekteté, míg az ő meghalt fiát én mellém fektette. 21 Mikor pedig hajnalban felkeltem, hogy megszoptassam az én fiamat: ímé, megholt; de reggel jól megnézegetvén, látám, hogy az nem az én fiam, a kit én szültem. 22 Monda pedig a másik asszony: Nem úgy van, az én fiam az, a ki él, a te fiad pedig az, a ki meghalt. Amaz viszont monda: Nem, hanem a te fiad az, a ki meghalt, és az én fiam az, a ki él. És ekképen versengettek a király előtt. 23 Akkor monda a király: Ez azt mondja: Ez az én fiam, a ki él, és a te fiad az, a ki meghalt; amaz meg ezt mondja: Semmiképen nem, hanem a te fiad az, a ki meghalt, és az én fiam az, a ki él. 24 És monda a király: Hozzatok nékem kardot! És mikor oda hozák a kardot a király elé, 25 Monda a király: Vágjátok két részre az eleven gyermeket, és adjátok az egyik részt egyiknek, a másikat pedig a másiknak. 26 Ekkor monda az az asszony, a kié vala az élő gyermek, a királynak, mert megindult szíve gyermekén: Kérlek, uram, adjátok néki az élő gyermeket, és ne öljétek meg őt. A másik pedig azt mondja vala. Se enyim, se tied ne legyen; vágjátok ketté. Ésa. 49,15. 27 Akkor felele a király, és monda: Adjátok amannak az élő gyermeket, és meg ne öljétek azt, mert az az ő anyja. 28 És mikor hallotta az egész Izráel ezt az ítéletet, a melyet tett vala a király, félék a királynak orcáját, mert látták, hogy Isten bölcsesége van az ő szívében az ítélettételle. Péld. 8,11.

1Kir 4

1 És lőn Salamon király az egész Izráel felett királylyá. 2 Ezek valának pedig az ő főemberei: Azária, Sádók papnak fia. rész 2,35. 3 Elihóref és Ahija, Sisának fiai írődeákok, Jósafát, az Ahilud fia, emlékiró vala. 4 És Benája, a Jójada fia, a sereg hadnagya; Sádók pedig és Abjátár papok. rész 1,38. 2,35. 2Sám. 23,20. 5 És Azáriás, a Nátán fia, a tisztartók előljárója; és Zábud, a Nátán fia, főtanácsos és a király barátja. 6 És Ahisár udvarbíró; Adónirám pedig, az Abda fia, kincstartó. 7 Vala pedig Salamonnak tizenkét tisztartója az egész Izráelen, a kik ellátták a

királyt és az ő háznépét: esztendőnként mindeniknek egy hónapig kellett az ellátásról gondot viselnie. 8 És ezek azoknak neveik: Húrnak fia az Efraim hegyén. 9 Dékernek fia Mákásban, Sahálbimban, Béth-Semesben és Elonban és Béth-Hanánban. 10 Hésednek fia Arúbotban, ő hozzá tartozott Szókó és Héfer egész földje. [Józs. 15,20. 35.](#) 11 Abinádáb fiaie volt Dór egész határa. A Salamon leánya, Táfát, vala néki felesége. [Józs. 17,11.](#) 12 Bahana, az Ahilud fia, bírja vala Taanakot és Megiddót és egész Béth-Seánt, mely Sartána mellett vala Jezréel alatt, Béth-Seántól fogva mind Abela Méholáig és mind Jokméámon túl. 13 Gébernek fia, Rámóth Gileádban: övé valának Jáirnak, a Manasse fiának falui, melyek Gileádban valának; az övé volt az Argób tartománya, mely Básánban vala, hatvan nagy város kőfallal és érczzárakkal megerősítve. [4Móz. 32,41. 5Móz. 3,4.](#) 14 Ahinádáb, Iddó fia Mahanáimban. 15 Ahimaás Naftaliban; a Salamon leányát, Bosmátát vevé magának feleségül ő is. 16 Bahana, Khúσαι fia, Áserben és Alóthban. 17 Jósafát, Paruákh fia, Issakhárban. 18 Simej, Éla fia, Benjáminban. 19 Géber, Uri fia, a Gileád földében, Sihonnak, az Emoreus királyának földében, és Ógnak, a Básánbeli királynak földében; és ez egy tisztartó bírja vala azt a földet. 20 És Júda és Izráel megsokasodott, olyan sok volt, mint a tenger mellett való fővény, és ettek, ittak és vigadtak. [rész3,8. 1Móz.13,16. 4Móz.23,10.](#) 21 Salamon pedig uralkodék minden országokon a folyóvíztől fogva egész a Filiszteusok földéig és Egyiptomnak határáig, és ajándékokat hoznak vala, és szolgálnak vala Salomonnak, életének minden idejében. [1Móz. 15,18. 2Krn. 9,26.](#) 22 És Salamon eledele naponként ez vala: harmincz véka zsemlyelisz és hatvan véka közönséges liszt; 23 Tíz hízlalt ökör, húsz füvön járt ökör és száz juh; a szarvasokon, őzek, bivalokon és hízlalt madarakon kívül. 24 Mert ő uralkodék minden helyeken a folyóvizet túl Thifsától fogva egész Gázáig; minden királyokon, a kik a folyóvizet túl valának; és békessége volt néki minden alattvalóitól köröskörül. [2Krn. 9,26.](#) 25 És lakozék Júda és Izráel bátorsággal, kiki mind az ő szőlőtője és fügefája alatt. Dántól fogva Bersebáig; Salomonnak minden idejében. [3Móz. 26,5. 6.](#) 26 És Salomonnak volt negyvenezer szekérbe való lova az istállókban, és tizenkétezer lovagja. [rész 10,26. 2Krn. 1,14. 9,25.](#) 27 És ezek a tisztartók ellátták Salamon királyt és mindazokat, a kik a Salamon király asztalánál valának, kiki az ő hónapján, minden fogatkozás nélkül. 28 Azután árpát és szalmát is hoztak a lovaknak és a paripáknak arra a helyre, a hol a király volt, kiki az ő rendelete szerint. **29 És az Isten adott bölcseséget Salomonnak és igen nagy értelmet és mély szívet, mint a fővény, mely a tenger partján van. 30 Úgy hogy a Salamon bölcsesége nagyobb volt, mint a napkelet minden fiainak bölcsesége és Egyiptomnak egész bölcsesége. rész 3,12.** 31 Sőt bölcsőbb volt minden embereknél, még az Ezráhita Ethánnál is és Hémánnál, Káلكólnál és Dardánál, a Máhol fiainál; és híre neve vala minden nemzetségek között köröskörül. [Zsolt. 89,1. Zsolt. 88,1. 1Krn. 15,19.](#) 32 És szerze háromezer példabeszédet, és az ő énekeinek száma ezer és öt volt. 33 Szólt a fákról is, a Libánon czédrusfájától az izsópig, a mely a falból nevededik ki; és szólt a barmokról, a madarokról, a csúszó-mászó állatokról és a halakról is. 34 És jönnek vala minden népek közül, hogy hallgassák a Salamon bölcsességét; a földnek minden királyaitól, a kik hallották vala az ő bölcsességét. [rész 3,28. 10,1.](#)

1Kir 5

1 És Hírám, Tírus királya elküldé az ő szolgáit Salamonhoz, mikor meghallotta, hogy őt kenték királylyá az ő atyja helyett; mert Hírám szerette Dávidot teljes életében. 2 És küldé Salamon Hírámhoz, ezt izenvén néki: [2Sám. 5,11.](#) 3 Te tudod, hogy Dávid, az én atyám nem építhete házat az Úrnak, az ő Istenének nevének a háborúk miatt, a melyekkel őt körülvették vala, mígnem az Úr az ő lábainak talpa alá vetette azokat; [2Sám. 7,5. 11,12.](#) 4 De most az Úr, az én Istenem nekem nyugodalmat adott mindenfelől, úgy hogy semmi ellenségem és senkitől semmi bántásom nincs. [rész 4,20. 21.](#) **5 Ímé azt gondoltam magamban, hogy házat építek az Úrnak, az én Istenemnek nevének, a miképen szólt az Úr Dávidnak, az én atyámnak, ezt mondván: A te fiad, a kit helyetted ültetek a te királyi székedbe, ő építi meg azt a házat**

az én nevemnek. [2Krón. 2,1.](#) [2Sám. 7,13.](#) **6 Most azért parancsold meg, hogy vágjanak nékem czédrusfákat a Libánonon.** Az én szolgálaim is együtt lesznek a te szolgáliddal; a te szolgálidnak pedig jutalmát megadom néked mind a szerint, a mit mondándasz; mert tudod, hogy nincsen mi közöttünk olyan ember, a ki a favágáshoz úgy értene, mint a Sidonbeliek. 7 Mikor azért meghallotta Hírám a Salamon izenetét, igen megörült, és monda: **Áldott legyen e mai napon az Úr, a ki Dávidnak bölcs fiat adott e nagy népen.** [2Krón. 2,12.](#) 8 És elkülde Hírám Salamonhoz, ezt izenvén: Megértettem a mi felől küldöttél hozzám; én megteszem minden kívánságodat mind a czédrusfákra, mind a fenyőfákra nézve. 9 Az én szolgálaim a Libánonról aláviszik a tengerre a fákat: én pedig azokat tutajokra rakatván, a tengeren addig a helyig vitetem, a melyet te megizentetsz nékem, és azokat ott kihányatom, és te vitesd el. Te pedig abban teljesítsd kívánságomat, hogy adj eledelt az én háznépemnek. 10 Ada azért Hírám Salomonnak czédrusfákat és fenyőfákat, minden kívánsága szerint. 11 Salamon pedig ada Hírámnak húszezer véka búzát az ő háznépének táplálására, és húszezer kórus sajtolt olajat. Ezt adja vala Salamon Hírámnak esztendőről-esztendőre. 12 Az Úr azért bölcsességet ada Salomonnak, a mint megmondotta vala néki; és békesség lőn Hírám és Salamon között, és ők szövetséget tőnek egymással. [rész 3,12.](#) [4,29.](#) [39. rész 9,27. 28.](#) 13 Salamon király pedig robotosokat szedete az egész Izráelből; és harmincezer ember lőn robotossá. **14 A kiket aztán elkülde a Libánonra, minden hónapra tíz-tízezer ember egymás után.** Egy hónapig a Libánon hegyén valának, két hónapig az ő házoknál. Adónirám vala pedig a robotosok feje. 15 Ezenkívül Salomonnak hetvenezer teherhordója, és nyolczvanezer kövágója volt a hegyen. 16 A pallérok fejedelmein kívül, a kikre Salamon a munkának igazgatását bízta volt, a kik háromezeren és háromszázan valának, a kik a munkálkodó népet szorgalmaztatták. 17 És megparancsolá a király, hogy nagy és drága köveket vágjanak ki, nevezetesen faragott köveket a ház fundamentomául; 18 Melyeket kifaragának a Salamon kőművesei és a Hírám ácsai és a Gibleusok; és elkészíték a fákat és a köveket a ház építéséhez.

1Kir 6

1 És megépítették az Úrnak háza az Izráel fiainak Égyiptom földéből való kijövedele után a négyszáznolczvanadik esztendőben, Salamon Izráel felett való uralkodásának negyedik esztendejében, a Zif hónapban, mely a második hónap. [2Krón. 3,1.](#) [1Krón. 28,11.](#) [13.](#) [19.](#)

A TEMPLOM ÉPÍTÉSE

2 És a ház, a melyet Salamon király az Úrnak építe, hatvan sing hosszú, húsz sing széles és harmincz sing magas volt. [2Krón. 3,3.](#) [4.](#) 3 És egy tornác vala a ház temploma előtt, a melynek a hossza húsz sing volt, a háznak szélessége szerint; a szélessége pedig tíz sing volt a ház hosszában. 4 És építe a házon ablakokat is lezárt rostélyzattal. 5 És építe a ház falaira emeleteket köröskörül, a ház falai körül a szent helyen és a szentek szentjén, és készíte mellékhelyiségeket körül. 6 Az alsó emelet belső szélessége öt sing, a középső szélessége hat sing és a harmadik szélessége hét sing volt, és bemélyedéseket építe a ház körül kívülről, hogy az emeletek gerendái ne nyúljanak be a ház falaiba. 7 Mikor pedig a ház építették, a kőbányának egészen kifaragott köveiből építették, úgy hogy sem kalapácsnak, sem fejszének, sem valami egyéb vasszerszámnak pengése nem hallattatott a háznak felépítésénél. 8 Az alsó emelet középső mellékhelyiségéhez egy ajtó vezetett a ház jobb oldalán, és egy csiga-grádics vitt fel a középső emeletbe, és a középsőből a harmadikba. 9 Megépíté ekként azt a házat és elvégeze, és befedé a házat gerendákkal és czédrusfadeszkákkal. 10 És megépíté az emeleteket az egész ház körül, a melyeknek magasságok öt- öt sing volt, és a házhoz czédrusfagerendákkal ragasztattak. 11 És lőn az Úrnak beszéde Salamonhoz, ezt mondván: **12 Ez ama ház, a melyet te építesz: Ha az én rendelésimben jársz, és az én ítéletim szerint cselekszel, és**

megtartod minden én parancsolatimat, azokban járván: Én is bizonyára megerősítem veled az én beszédemet, a melyet szólottam Dávidnak, a te atyádnak; 2Sám. 7,13. rész 2,4. 9,4. 2Sám. 7,14-16. 13 És az Izráel fiai között lakozom, és nem hagyom el az én népemet, az Izráelt. 2Móz. 29,45. 46. 14 Megépíté azért Salamon azt a házat, és elvégezé azt. 15 És megbélelé a ház falait belől czédrusfával, a ház padlózatától egészen a padlásig beborítá belől fával; a ház padlózatát pedig beborítá fenyődeszkákkal. 16 És építé a ház hátulján egy húsz sing hosszú czédrusfa falat a padlózattól egész a padlásig, és építé azt a ház hátulso részének: szentek-szentjének. 17 Az előtte való szenthely hossza negyven sing volt. 18 Belülről az egész ház merő czédrus volt, kivésett sártökökkel és kinyilt virágbimbókkal, úgy hogy semmi kő ki nem látszott. **19 És a szentek-szentjét építé a ház belső részében, hogy abba helyeztesse az Úr szövetségének ládáját. 2Móz. 26,31-33. 20 A szentek-szentje belső részének a hossza vala húsz sing, a szélessége is húsz sing, a magassága is húsz sing, és beborítá azt finom aranynyal; az oltárt is beborítá czédrusdeszkákkal. 21 És Salamon beborította a házat belől finom aranynyal, és arany lánczot vont a belső rész előtt, a melyet szintén bevont aranynyal. 22 Úgy, hogy az egész ház be volt vonva merő aranynyal, sőt az oltárt is, a mely a szentek-szentje előtt volt, egészen beborítá aranynyal. 23 *És csinált a szentek-szentjébe két tíz sing magas Kérubot olajfából. 2Móz. 25,18.* 24 *És öt sing volt az egyik Kérub szárnya, és öt sing a másik Kérub szárnya is, úgy, hogy az egyik szárnya végétől, a másik szárnya végéig tíz sing vala.* 25 *A másik Kérub is tíz sing volt; és mind a két Kérubnak mind a mértéke, mind a faragása egy vala;* 26 *Úgy, hogy az egyik Kérub magassága tíz sing, és ugyanannyi a másik Kérubé is.* 27 *És helyezteté a Kérubokat a ház belsejébe, és a mint a Kérubok kiterjeszték szárnyukat, az egyiknek szárnya a ház egyik falát, a másik Kérub szárnya pedig a másik falát érte; de a ház közepén összeért egyik szárny a másikkal.* 28 És beborítá a Kérubokat aranynyal. 2Móz. 25,18. 29 És a ház összes falain köröskörül kívül és belől Kérubokat, pálmafákat és kinyilt virágokat metszetett ki. 2Móz. 26,31. 30 És beborítá még a ház padlóját is aranynyal kívül és belől. 31 És a szentek-szentjének bemenetelén csinála ajtót olajfából, az ajtófélfák kiszögellése egy ötödrész volt; 32 És két ajtószárnyat olajfából, és metszete reájok Kérubokat, pálmafákat és kinyilt virágokat, és beborítá azokat aranynyal; a Kérubokat is és a pálmafákat is megaranyoztatá. 33 E képen csinált a templom szenthelyénél is négyszegletű ajtófélfákat olajfából. 34 És csinált két ajtót cziprusfából, és az egyik ajtón is két forgó ajtószárny volt, a másik ajtón is két forgó ajtószárny. 35 És metszete azokra Kérubokat és pálmafákat és kinyilt virágokat, és beborítá aranynyal, rá alkalmaztatva azt a metszésre. 36 Azután felépíté a belső pitvart három rend faragott kőből és egy rend czédrusgerendából. 37 Az ő uralkodásának negyedik esztendejében fundáltaték az Úrnak háza Zif hónapban. vers 1. 38 És a tizenegyedik esztendőben, Búl havában, (mely a nyolczadik hónap) végezteték el a ház, minden dolga és rendje szerint. És így építé azt hét esztendeig.**

1Kir 7

1 Azután a maga házát építé Salamon tizenhárom esztendeig, a mely alatt elvégezé az ő házát egészen. rész 9,10. 2 Megépíté a Libánon erdő házát is, melynek hossza száz sing vala, szélessége ötven sing, magassága harmincz sing; építé azt négy rend czédrusoszlopon és az oszlopokon czédrusgerendák valának. 3 És bepádlá czédrusdeszkákkal felül a gerendák felett, melyek valának negyvenöt oszlopon, mindenik renden tizenöt. 4 És három rend ablak rajta egymással átellenben, három-három ellenében. 5 És mind az ajtók és azoknak oldalfái négyszögűek valának az ablakokkal együtt, és egyik ablak a másiknak átellenébe volt mind a három renden. 6 És építé az oszlopcsarnokot, a melynek hossza ötven sing és szélessége harmincz sing volt; és egy tornácot ez elé, és oszlopokat és vastag gerendákat ezek elé. 7 És építé a trón-termet, a hol ítél, a törvényházat, a melyet czédrusfával bélelt meg a padlózattól fogva fel a padlásig. 8 Azután a saját házát építé, a melyben ő maga lakott, a másik udvarba befelé a teremtől, hasonlóan a másikhöz, és építé egy házat a Faraó leányának is, a kit feleségül

vett Salamon, hasonlót e teremhez. **rész 3,1.9** Mindezek drágakövekből voltak, mérték szerint kifaragva, fűrészszel metszve minden oldalról, a fundamentomtól a tetőzetig, kívül is mind a nagy pitvarig. 10 Még a fundamentom is drága és nagy kövekből volt: tíz singnyi kövekből és nyolcz singnyi kövekből. 11 És ezeken felül voltak a mérték szerint faragott drágakövek és czédrusfák. **12 És a nagy pitvarban köröskörül három sor faragott kő és egy sor faragott czédrusgerenda volt, épen mint az Úr házának belső pitvara és a ház tornácza.** 13 És elkülde Salamon király, és elhozatá Hírámot Tírusból. **2Krón. 2,13.** 14 Ez egy özvegy asszonynak volt a fia a Nafthali nemzetségeből; az ő atyja pedig Tírusbeli rézmíves ember vala; és ez teljes vala bölcseséggel, értelemmel és tudománnyal, hogy tudna csinálni mindenféle mívét rézből. Ki mikor Salamon királyhoz jött, minden mívét megcsinála néki. 15 És formála két réz oszlopot, az egyik oszlop magassága tizenyolcz sing volt, és tizenkét sing zsinór éri vala át mind a két oszlopot. **2Kir. 25,26. 27. Jer. 52,21-23.** 16 És készíte két gömböt érczből öntve, hogy azokat az oszlopok tetejére tegye, és öt sing magas volt az egyik gömb és öt sing magas volt a másik gömb. 17 Reczés mívű hálók, lánczmívű zsinórok voltak a gömbökön, a melyek az oszlopok tetején valának; hét volt az egyik gömbön, és hét volt a másik gömbön is. 18 És megkésztíte az oszlopokat, és két sor díszítést tett köröskörül az egyik hálón, hogy befedje a gömböket, a melyek az oszlopfőkön voltak; és így csinálá a másik gömböt is. **vers 20. Jer. 52,23.** 19 És a gömbök, a melyek a tornácban levő oszlopok tetején voltak, lilium formájúak voltak, négy singnyiek. 20 Gömbök voltak a két oszlopon, felül, közel a kidomborodáshoz, a mely a háló mellett volt. És kétszáz gránátalma volt sorban köröskörül a második gömbön. 21 És felállítá az oszlopokat a templom tornáczában; és felállítá a jobb oszlopot, és nevezé annak nevét Jákinnak, és felállítá a bal oszlopot, és nevezé annak nevét Boáznak. 22 És az oszlopok tetején liliumok formáltattak vala. És ilyen módon végezteté el az oszlopok míve. **vers 20.** 23 És csinálá egy öntött tengert, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing volt, köröskörül kerek, és öt sing magas, és a kerületit harmincz sing zsinór érte vala körül. **Jer. 52,23.** 24 Valának pedig a peremén alól köröskörül formáltatva apró sártökök; tíz-tíz mindenik singben az egész tenger körül, az ilyen sártököcskék két renddel valának öntve köröskörül a maga öntésében. 25 És tizenkét ökrön állott, három északra fordulva, három nyugotra, három délre és három naptámadatra, és a tenger fölül rajtok, hátok pedig mind befelé. **2Krón. 4,3-5.** 26 És a vastagsága egy tenyérnyi volt, és a pereme olyan, mint a pohár ajaka, vagy a lilium virága, és kétezer báth fért bele. 27 És készíte tíz ércz-talpat, mindegyik talpat négy sing hosszúra, és négy sing szélesre, és három sing magasra. 28 És e talpak így voltak csinálva: oldalaik voltak, és az oldalak a szélpártázatok között voltak. 29 És az oldalakon, a melyek a pártázatok között voltak, oroszlánok, ökrök és Kérubok voltak, és a pártázatokon felül is ekként; az oroszlánok és ökrök alatt pedig czifrázatok voltak bevéssett munkával. 30 És mindenik talpnak négy-négy réz kereke és réz tengelye volt, és a négy szegleten támaszok voltak; a mosdómedenczén alul voltak e támaszok öntve, és mindegyiknek oldalán czifrázatok. 31 És a szája az ő kerekded fészkeének belső részétől fogva oda felfelé egy singnyi volt, és a fészeknek szája kerekded vala, oszlopformára csinálva, másfél singnyi széles, és szájánál is szép metszések valának, és azoknak pártázatai négyszögűek valának, nem gömbölyűek. 32 És négy kerék volt a pártázatok alatt, és a kerekék tengelyei a talphoz voltak erősítve, és mindenik keréknek magassága másfél sing vala. 33 És e kerekék hasonlóak valának a szekérnek kerekkeihez, csakhogy a tengelyeik, kerékagyaik, küllőik, talpaik mind öntve valának. 34 És négy vállacskát csinált mindenik talp négy szegletén; magából a talpból jöttek ki a vállacskák. 35 És e talp tetején fél singnyi kerekded magasság volt köröskörül, és a talp tetején voltak annak tartókezei és pártázatai a maga öntéséből. 36 Metsze pedig annak tábláira, tartókezeire, pártázataira Kérubokat, oroszlánokat és pálmafákat: mindeniknek az üres helye szerint, és koszorút köröskörül. 37 Így készítette a tíz talpat egy öntésből, egy mérték és forma szerint. 38 És csinálá tíz mosdómedenczét is rézből, és mindenik mosdómedenczébe negyven báth fér vala; és mindenik mosdómedencze négy singnyi vala, és a tíz talp mindenikén egy-egy

mosdómedencze vala. [2Krón. 4,6.](#) 39 És helyhezteté a talpak ötét a ház jobbfelől való részére, és ötét a ház balfelől való részére; a tengert pedig helyhezteté a ház jobb része felől naptámadatra dél ellenébe. 40 És készített Híram még üstöket, lapátokat és medenczéket, és elvégezé az egész munkát, a melyet Salamon királynak csinált az Úr házához; 41 Tudniillik a két oszlopot és a kerek gömböket, a melyek a két oszlop tetejére tétettek, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, a melyek az oszlopok tetejére tétettek. 42 És a négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba, a két kerekded gömb befejezésére, a melyek valának az oszlopok tetején; 43 A tíz talpat és a talpakra való tíz mosdómedenczét; 44 Az egy tengert és a tizenkét ökröt a tenger alá; [vers 23-26.](#) 45 Fazekakat, lapátokat és medenczéket. És mindezek az edények, a melyeket Híram Salamon királynak az Úr háza számára készített, csiszolt rézből voltak. [vers 14.](#) 46 A Jordán völgyében önteté ezeket a király az agyagos földben, Sukhót és Sártán között. 47 És mindezeket az edényeket Salamon méretlen hagyá, a réznek felettébb való sokasága miatt. 48 És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, mely az Úr házához szükséges volt: az arany oltárt, az arany asztalt, melyen a szent kenyerek állottak. [2Móz. 30,1-6.](#) [2Móz. 25,23-30.](#) 49 És a gyertyatartókat színaranyból, ötöt jobbfelől és ötöt balfelől a szentek-szentje elé, és arany virágokat, lámpákat, és hamvvevőket. 50 Azután csészéket, késeket, medenczéket, tömjénezőket és serpenyőket színaranyból, sőt a belső ház, a szentek-szentje és a szenthely ajtainak sarkait is mind aranyból. [1Krón. 28,11-19.](#) **51 És ilyenképen elvégezteték az egész mű, a melyet Salamon király csinála az Úrnak házához. És bevivé Salamon az ő atyjától, Dávidtól az Istennek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az edényeket és azokat is az Úr házának kincsei közé tevé. [2Sám. 8,7.](#) [11.](#) [2Krón. 5,1.](#)**

1Kir 8

1 Akkor összegyűjté Salamon az Izráel véneit és a nemzetségeknek minden fejeit, az Izráel fiai atyjaiknak fejedelmeit Salamon királyhoz Jeruzsálembe, hogy az Úr szövetségének ládáját felvigyék a Dávid városából, mely a Sion. [2Sám. 5,6-9.](#) [6,16.](#) [17.](#) 2 És felgyülének Salamon királyhoz az Izráel minden férfiai az **Ethánim havában, az ünnepen**; ez a hetedik hónap. [3Móz. 23,24-32.](#) 3 Mikor pedig eljöttek mindnyájan az Izráel vénei: felvévék a papok a ládát, 4 És felvivék az Úr ládáját, a gyülekezetnek sátorát, és mind a szent edényeket, melyek valának a sátorban, és felvivék azokat a papok és a Léviták. [4Móz. 4,5-15.](#) 5 És Salamon király és az Izráel egész gyülekezete, a mely ő hozzá gyűlt, megyen vala ő vele a láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, melyek meg sem számláltathatnának, sem pedig meg nem irrattathatnának a sokaság miatt. 6 És bevivé a papok az **Úr szövetségének ládáját az ő helyére a ház belső részébe, a szentek-szentjébe, a Kérubok szárnyai alá. [1Krón. 22,19.](#)** 7 Mert a Kérubok kiterjesztik vala szárnyaikat a láda helye felett, és befedik vala a Kérubok a ládát és annak rúdjaikat felülről. [rész 6,23-28.](#) 8 És a rudak olyan hosszúak voltak, hogy azok vége látható volt a szenthelyen a szentek-szentjének első része felől; azonban kívül nem voltak láthatók; és ott vannak mind e mai napig. [2Krón. 5,8.](#) [9.](#) 9 És nem volt egyéb a ládában, mint csak a két kőtábla, a melyeket Mózes a Hórebnél helyezett bele, mikor az Úr szövetséget kötött az Izráel fiaival, mikor kijövének Égyiptom földéből. [2Móz. 25,16-21.](#) [Zsid. 9,4.](#) 10 Mikor pedig kijöttek a papok a szenthelyből: köd tölté be az Úrnak házát, [2Móz. 40,34.](#) [35.](#) 11 Úgy, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatjukban a köd miatt; mert az Úr dicsősége töltötte vala be az Úrnak házát. [2Móz. 20,21.](#) [2Krón. 5,14.](#) 12 Akkor monda Salamon: Az Úr mondotta, hogy ő lakoznék ködben. [3Móz. 16,2.](#) [4Móz. 12,5.](#) 13 Építve építettem házat néked lakásul; helyet, a hol örökké lakjál. **14 Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész gyülekezetét és az Izráel egész gyülekezete felállott. [2Sám. 6,18.](#)** 15 És monda: Áldott legyen az Úr, Izráelnek Istene, a ki szólott az ő szája által Dávidnak, az én atyámnak; és azt az ő hatalmasságával beteljesítette, mondván: [2Krón. 6,4.](#) 16 Attól a naptól fogva, a melyen kihoztam az én népemet, az Izráelt Égyiptomból, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izráel minden nemzetségei közül,

hogy ott nékem házat építenének, a melyben lenne az én nevem; hanem csak Dávidot választottam, hogy ő legyen az én népem, Izráel felett. [2Sám. 7,6-8.](#) 17 És ámbár az én atyám, Dávid már elvégezte volt, hogy ő épít házat az Úrnak, Izráel Istene nevének; [2Sám. 7,2.](#) 18 De az Úr azt mondá Dávidnak, az én atyámnak: Azt, hogy arra gondoltál, hogy az én nevemnek házat építs, jól cselekedted, hogy szívedben ezt végezted; 19 Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, a ki a te ágyékból származik, az épít házat az én nevemnek. [2Sám. 7,11-13.](#) 20 És beteljesíté az Úr az ő beszédét, a melyet szólott; mert felkelék az én atyám, Dávid helyett, és ülék az Izráel királyi székibe, a miképen megmondotta vala az Úr, és megépítém a házat az Úr, Izráel Istene nevének. 21 És helyet szerzettem ott a ládának, a melyben az Úrnak szövetsége vagyon, a melyet szerzett a mi atyáinkkal, mikor kihozta őket Egyiptom földéből. [vers 9.](#) 22 És oda állott Salamon az Úr oltára elé, az Izráel egész gyülekezetével szembe, és felemelé kezeit az ég felé, 23 És monda:

SALAMON IMÁJA

Uram, Izráel Isten! nincsen hozzád hasonló Isten, sem az égben ott fenn, sem a földön itt alant, a ki megtartod a szövetséget és az irgalmasságot a te szolgálóidnak, a kik te előtted teljes szívvel járnak; 24 A ki megtartottad azt, a mit a te szolgálóidnak, Dávidnak, az én atyámnak szólottál; mert magad szólottál néki, és a te hatalmaddal beteljesítettéd, a mint e mai napon megtetszik. [2Sám. 7,12. 13.](#) 25 Most azért Uram, Izráel Istene, tartsd meg, a mit a te szolgálóidnak, Dávidnak, az én atyámnak ígértél, ezt mondván: A te magodból való férfiú el nem fogy én előttem, a ki az Izráel királyi székibe üljön; csakhogy a te fiaid örizzék meg az ő útjokat, hogy én előttem járjanak, a mint te én előttem jártál. [2Sám. 7,16.](#) 26 Most teljesítsd be, Izráel Istene, a te szavaidat, a melyeket szólottál a te szolgálóidnak, Dávidnak, az én atyámnak. 27 Vajjon gondolható-é, hogy lakozhatnék az Isten a földön? Ímé az ég, és az egeknek egei be nem foghatnak téged; mennyivel kevésbbé e ház, a melyet én építettem. [Ésa. 66,1. Jer. 23,24.](#) 28 De tekints a te szolgálóid imádságára és könyörgésére, óh Uram, én Istenem, hogy meghalljad a dicséretet és az imádságot, a melylyel a te szolgálóid könyörög előtted e mai napon; [2Krón. 7,12-16.](#) 29 Hogy a te szemeid e házra nézzenek éjjel és nappal, e helyre, a mely felől azt mondottad: Ott leszen az én nevem; hallgasd meg ez imádságot, a melylyel könyörög a te szolgálóid e helyen. [5Móz. 12,11.](#) 30 És hallgasd meg a te szolgálóid és a te népednek, az Izráelnek könyörgését, a kik imádkozándanak e helyen; hallgasd meg lakhelyedből, a mennyekből, és meghallgatván légy kegyelmes! 31 Mikor vétkezéndik valaki felebarátja ellen, és esküre köteleztetik, hogy megesküdjék és ő ide jó, megesküszik az oltár előtt ebben a házban: 32 Te hallgasd meg a mennyekből, és vidd véghez, és tégy igazat a te szolgálóid között, kárhoztatván az istentelent, hogy fején teljék a mit keresett; és megigazítván az igazat, megfizetvén néki az ő igazsága szerint. [2Móz. 22,10. 11.](#) 33 Mikor megverettetik a te néped, az Izráel, az ő ellenségeitől, mivel ellened vétkeztek, és hozzád megtéréndenek, és vallást teéndenek a te nevedről, és néked imádkozándanak és könyörgéndenek e házban: [5Móz. 28,15. 28.](#) 34 Te hallgasd meg a mennyekből, és bocsásd meg az Izráelnek, a te népednek vétkét; és hozd vissza őket arra a földre, a melyet adtál az ő atyáiknak. 35 Mikor berekesztetik az ég, és nem leszen eső, mert ellened vétkeztek; és imádkozándanak e helyen, és vallást teéndenek a te nevedről, és megtéréndenek az ő bűnökből, mert te szorongatod őket: [2Krón. 6,26.](#) 36 Te hallgasd meg őket a mennyekből, és légy kegyelmes a te szolgálóidnak és az Izráelnek, a te népednek vétke iránt, tanítsd meg őket a jó útra, a melyen járjanak; és adj esőt a te földedre, a melyet örökségül adtál a te népednek. 37 Éhség ha lesz e földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha ellenség szállja meg kapuit; vagy más csapás és nyavalya jövénd reájok: [Ésa. 37,14-29.](#) 38 A ki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a te egész néped, az Izráel, ha elismeri kiki az ő szívére mért csapást, és kiterjeszténdi kezeit e ház felé: 39 Te hallgasd

meg a mennyekből, a te lakhelyedből és légy kegyelmes, és cselekedd azt, hogy kinek-kinek fizess az ő útai szerint, a mint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak te ismered minden embernek szívét. [Jer. 17,10.](#) 40 Hogy féljenek téged mind éltig, míg e földnek színén lakoznak, a melyet adtál a mi atyáinknak. 41 Sőt még az idegen is, a ki nem a te néped, az Izráel közül való, ha eljövendő messze földről a te nevedért; [2Krón. 6,32.](#) 42 (Mert meghallják a te nagyságos nevedet és a te hatalmas kezedet és kinyújtott karodat), és eljövén imádkozánd e házban: [2Krón. 6,32.](#) 43 Te hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, a miért könyörög néked, hogy mind az egész földön való népek megismerjék a te nevedet, és féljenek úgy téged, miképen a te néped az Izráel; és ismerjék meg, hogy a te nevedről neveztetik ez a ház, a melyet én építettem. 44 Ha a te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen, az úton, a melyen te küldöd el, és imádkozándik az Úrhoz, fordulván az úton e város felé, a melyet te magadnak választottál és e ház felé, a melyet építettem a te nevednek: [Dán. 6,10.](#) 45 Hallgasd meg a mennyekből az ő imádságokat és könyörgéseket, és szerezz nekik igazságot. 46 Ha te ellened vétkezédenek, – mert nincsen ember, a ki ne vétkeznék – és megharagudván reájok, ellenség kezébe adándod, és fogva elviéndik őket azok, a kiktől megfogattak, az ellenségnek földére, messze vagy közel; [Péld. 20,9.](#) [1Ján. 1,8.](#) [10.](#) 47 És eszökre térnek a földön, melyre fogva vitettek, és megtérvén könyörögenek néked azoknak földökön, a kiktől fogva elvitettek, mondván: Vétkeztünk, hamisan és istentelenül cselekedtünk! 48 És megtérédenek te hozzád teljes szívökből és lelkökből, az ő ellenségeknek földében, a kik őket fogva elvitték, és imádkozándanak hozzád az ő földöknek útja felé fordulva, a melyet adtál az ő atyáinknak, és e város felé, a melyet magadnak választottál, és e ház felé, a melyet a te nevednek építettem: [Dán. 9,4-23.](#) [Dán. 6,10.](#) 49 Hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből az ő imádságokat és könyörgéseket, és szerezz nekik igazságot; 50 És légy kegyelmes a te néped iránt, a kik ellened vétkezédenek, és minden bűneik iránt, a melyekkel ellened vétkeztek; és szerezz kedvességet nekik azok előtt, a kik őket fogva tartják, hogy könyörüljenek rajtok; [Jer. 52,31-34.](#) 51 Mert ők a te néped és örökséged, a kiket kihoztál Égyiptomból, a vaskemencze közepéből, [5Móz. 4,20.](#) 52 Hogy a te szemeid nézzenek a te szolgádnak imádságára és a te népednek az Izráelnek könyörgésére; meghallgatván őket mindenkor, mikor téged segítségül hívnak. 53 Mert te különválasztottad őket magadnak örökségül a földnek minden népei közül; a miképen megmondottad volt Mózes, a te szolgád által, mikor kihoztad a mi atyáinkat Égyiptomból, Uram Isten! [2Móz. 19,5.](#) [6.](#) [5Móz. 7,6.](#)

54 És mikor elvégezte Salamon az Úr előtt való minden imádságát és könyörgését, felkele az Úr oltára elől, és megszünék az ő térdein való állástól, és kezeinek az égbe felemelésétől. 55 És felállván megáldá az Izráel egész gyülekezetét, felszóval ezt mondván: [2Sám. 6,18.](#)

SALAMON ÁLDÁSA

56 Áldott legyen az Úr, a ki nyugodalmat adott az ő népének, az Izráelnek, minden ő beszéde szerint, csak egy beszéde is hiábavaló nem volt minden ő jó beszédei közül, a melyeket szólott Mózes, az ő szolgája által. [5Móz. 12,10.](#) 57 Az Úr, a mi Istenünk, legyen velünk, a miképen volt a mi atyáinkkal, ne hagyjon el minket, el se távozzék tőlünk, 58 Hanem hajtsa magához a mi szívünket, hogy járjunk minden ő útában, és őrizzük meg az ő parancsolatit, rendeléseit és végzésit, a melyeket a mi atyáinknak parancsolt.

59 És ezek a szavak, a melyekkel imádkoztam az Úr előtt, legyenek jelen az Úr előtt a mi Istenünk előtt éjjel és nappal, hogy ítéletet tegyen az ő szolgájának és az ő népének, az Izráelnek, minden időben, 60 Hogy megismerjék a földön minden népek, hogy csak az Úr az Isten, és hogy ő kívülötte nincsen más. [5Móz. 4,35.](#) [39.](#) [Ésa. 44,8.](#) 61 És a ti szívetek legyen tökéletes az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, hogy járjatok az ő rendeléseiben, és őrizzétek meg az ő parancsolatit, miképen e mai napon.

IMA – ÁLDÁS – ÁLDOZAT

62 És a király és az egész Izráel ő vele, áldozatokat áldozának az Úr előtt. 63 És Salamon áldozék hálaadó áldozatul, a melyet áldozék az Úrnak: huszonkétezer ökröt, százhuszezer juhot. És e képen szentelék fel az Úr házát a király és az Izráel minden fiai. 64 Ugyanazon napon szentelék fel a király a középső pitvart, mely az Úrnak háza előtt vala; mert ott szerze egészen égőáldozatokat, ételáldozatokat és hálaáldozatok kövéreit. Mert a rézoltár, mely az Úr előtt állott, kisebb volt, mintsem reá fért volna az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaáldozatok kövére. 65 És Salamon ünnepet szerze ebben az időben, és vele együtt az egész Izráel; egy nagy gyűlést Hámát határától fogva Egyiptom határáig, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, hét napig és újra hét napig, azaz tizennégy napig. 66 És a nyolczadik napon elbocsátá a népet. És áldák a királyt, és elmenének az ő hajlékaikba örömmel és víg szívvel, mindama jók felett, a melyeket cselekedett az Úr az ő szolgájával, Dáviddal, és az Izráellel, az ő népével.

1Kir 9

1 És lőn, mikor elvégezte Salamon az Úr házának és a király házának építését, és mindent a mit kívánt és a mit akart építeni Salamon: [2Krn. 7,11. 12.](#) 2 Megjelenék az Úr Salamonnak másodszor is, a miként megjelent volt néki Gibeonban. [rész 3,5.](#) **3 És monda néki az Úr:** Meghallgattam a te imádságodat és könyörgésedet, a melylyel könyörgöttél előttem: Megszenteltem e házat, a melyet építettél, abba helyeztetvén az én nevemet mindörökké, és ott lesznek az én szemeim, és az én szívem mindenkor. [5Móz. 12,11. rész 8,29.](#) 4 És ha te előttem járándasz, a mint járt Dávid, a te atyád, egyenes és tökéletes szívvel, úgy cselekedvén mindenekben, a mint néked megparancsoltam, az én rendelésemet és végzésimet megtartándod; [rész 3,14.](#) 5 Megerősítem a te birodalmadnak trónját az Izráelen mindörökké, a mint megígértem volt Dávidnak a te atyádnak, mondván: Nem fogy el a te nemzetségedből való férfiú az Izráel királyi székéből. [rész 11,38. 2Sám. 7,12. 16.](#) 6 De hogyha elszakadtok ti és a ti fiaitok én tölem, és meg nem őrizénditek az én parancsolatimat és végzéseimet, melyeket előtökbe adtam; hanem elmentek, és idegen isteneknek szolgáltok, és meghajoltok azok előtt: [Józs. 23,16. Zsolt. 89,31-33.](#) 7 Kigyomlálom az Izráelt e föld színéről, a melyet nékik adtam; e házat, melyet az én nevemnek szenteltem, elvetem szemeim elől, és az Izráel példabeszédül és meséül leszen minden nép előtt. [5Móz. 4,25-27. 28. 36. 37.](#) 8 És bár e ház felséges, mégis a kik elmennek mellette, elcsodálkoznak, felkiáltanak, és azt mondják: Miért cselekedett így az Úr ezzel a földdel és ezzel a házzal? [Siral. 2,2-7. 21,22. 5Móz. 29,24-28.](#) 9 És azt felelik: Azért, mert elhagyták az Urat, az ő Istenöket, a ki az ő atyáikat kihozta volt Egyiptom földéből, és idegen istenekhez ragaszkodtak, és azokat imádták, és azoknak szolgáltak: ezért bocsátá ő reájok az Úr mind ezt a nyomorúságot. 10 És lőn a húsz esztendő végén, a mialatt Salamon a két házat, az Úr házát és a király házát megépíté, [2Krn. 8,1.](#) 11 A melyekhez Hírám, Tírus királya adott volt ajándékban Salamonnak cédrusfákat, fenyőfákat, aranyat egész kívánsága szerint: ada Salamon király Hírámnak húsz várost Galileának földén. 12 És kiméne Hírám Tírusból, hogy megnézzé azokat a városokat, a melyeket Salamon néki ada, de nem tetszettek azok néki. 13 És monda: Miféle városok ezek, atyámfia, a melyeket nékem adtál? És Kábul földnek nevezé azokat mind e mai napig. 14 Küldött vala pedig Hírám a királynak százhusz tálentom aranyat. 15 És ez az összege annak az adónak is, a melyet kivetett volt Salamon király, hogy megépíthesse az Úr házát, és a maga házát, és Millót, és Jeruzsálem kőfalait, és Kháczort, Megiddót és Gézert. [Józs. 17,11.](#) 16 Mert a Faraó, Egyiptom királya, feljött volt, és meghódítá Gézert, és felégette tűzzel, és a Kananeusokat, a kik a városban laktak, megölte, és adá azt ajándékban az ő leányának, a Salamon feleségének. [Józs. 16,10. rész 3,1.](#) 17 És megépíté Salamon Gézert és az alsó Bethoront; 18 Bahalátot és Thadmort a pusztában, azon a földön; 19 És a tárházak minden városait, a melyek a Salamonéi valának, a szekerek városait, és a lovagok városait, és mindeneket, a melyeknek építéséhez Salamonnak kedve volt Jeruzsálemben és a Libánonon, és az ő birodalmának egész földén. [rész 7,2-8.](#) 20 És

mindazt a népet, a mely megmaradtott volt az Emoreusoktól, Hitteusoktól, Perizeusoktól, Hivveusoktól, Jebuzeusoktól, a kik nem valának az Izráel fiai közül. [Józs. 16,10. 1Krn. 22,2.](#) 21 Azoknak fiait, a kik ő utánok azon a földön maradtak volt, a kiket az Izráeliták ki nem irthattak, Salamon jobbágyokká tette mind e mai napig. 22 De az Izráel fiai közül senkit nem vetett Salamon szolgálat alá, hanem ezek hadakozó férfiak voltak és ő szolgálai és főemberei és hadnagyai és az ő szekereinek és lovagjainak fejei. [3Móz. 25,39.](#) 23 És a hivatalnokoknak, a kik Salamon munkáinak élén állottak, száma ötszázötven volt, a kik igazgatták a népet, a mely dolgozott a munkán. [rész 5,16.](#) 24 És a Faraó leánya felméne a Dávid városából a maga házába, a melyet Salamon épített néki. Akkor építé meg Millót is. [rész 7,2. 8. 2Krn. 8,11.](#) 25 És áldozék Salamon minden esztendőben háromszor, égő és hálaáldozatot azon az oltáron, a melyet épített vala az Úrnak, és áldozik vala jóillattal azon, a mely az Úr előtt vala. És elvégezé a házat. [2Móz. 34,23. 24. 5Móz. 16,16. 17.](#) 26 És hajókat is csináltata Salamon király Esiongáberben, a mely Elót mellett van a Veres tenger partján, az Edom földén. [2Krn. 8,17. 18.](#) 27 És elküldé Hírám az ő szolgálait a hajókon, a kik jó hajósok és a tengeren jártasak valának, a Salamon szolgálival. [rész 5,12.](#) 28 És egész Ofírig menének, és hozának onnét négyszázhusz talentom aranyat, és vivék azt Salamon királyhoz.

1Kir 10

¹A Séba királynéasszonya pedig hallván Salamonnak hírét és az Úr nevét, eljőve, hogy megkisértgesse őt nehéz kérdésekkel. [rész 4,29-34. Mát. 12,42. rész 8,42.](#) ²És bejőve Jeruzsálembe igen nagy sereggel és tevékkel, a melyek hoznak vala fűszerszámokat, igen sok aranyat és drágaköveket, és Salamonhoz méne, és szóla vele mindenekről, a melyek szívéen voltak. [Luk. 11,31.](#) ³És Salamon megfelelt néki mindenre, semmi sem volt a király előtt elrejtve, a mire ne tudott volna néki felelni. [rész 4,29-34.](#) ⁴És a mikor látta Séba királynéasszonya Salamonnak minden bölcseségét, és a házat, a melyet épített vala; [rész 6,7.](#) ⁵És az ő asztalának étkeit, és szolgálainak lakásait, és szolgálai udvarlásának módját, és azok öltözetait, és pohárszékeit, és az ő áldozatját, a melylyel az Úrnak házában áldozott: a lélekezete is elállott; ⁶És monda a királynak:

Mind igaz, a mit az én földemben hallottam volt a te dolgaidd felől és a te bölcseségedről, [rész 4,29-34.](#) ⁷De én hinni sem akartam azokat a beszédeket, míg én magam el nem jöttem, és szemeimmel nem láttam. És ímé nekem a felét sem beszélték el: te meghaladtad bölcseséggel és jóssággal a hírt, a melyet hallottam felőled. ⁸Boldogok a te embereid, boldogok ezek a te szolgálaid, a kik udvarlanak néked mindenkor, és hallhatják a te bölcseségedet: [Luk. 10,23.](#) ⁹Legyen az Úr, a te Istened áldott, a ki kedvelt téged, hogy az Izráel királyi székibe ültetett, mert szerette az Úr az Izráelt mindörökké, és királylyá tett téged, hogy ítéletet és igazságot szolgáltatass. [rész 5,7.](#)

¹⁰És ada a királynak száz és husz talentom aranyat, és igen sok fűszerszámot és drágakövet. Nem hoztak azután ilyen és ennyi sokaságú fűszerszámot, a mennyit Séba királynéasszonya ada Salamon királynak. [vers 2.](#) ¹¹És a Hírám hajója is, mely aranyat hozott Ofírból, ébenfát is hozott Ofírból nagy bőséggel és drágaköveket. [rész 9,27. 28.](#) ¹²És csinála a király az ébenfából oszlopokat az Úr házába és a király házába, és az éneklőknek hegedűket és lantokat; nem hoztak soha többé olyan ébenfákat, és nem is láttak olyanokat mind e mai napig. ¹³És Salamon király ada a Séba királynéasszonyának mindent, a mit csak kívánt és kért tőle, azokon kívül, a melyeket gazdagságához képest ada Salamon király néki. Annakutána megtére, és méne az ő földébe szolgálival egyetemben. [vers 1.](#) ¹⁴Vala pedig mértéke az aranyak, a mely kezéhez jó vala Salamonnak minden esztendőben, hatszáz és hatvanhat talentom arany. [2Krn. 9,13.](#) ¹⁵Azonkívül, a mi jó vala az árus emberektől és a fűszerszámokkal kereskedő kalmároktól, és mind az Arábiabeli királyoktól, és annak a földnek tisztartóitól. ¹⁶És csináltata Salamon király kétszáz paizst tiszta vert aranyból; mindenik paizsra hatszáz aranyat adott. [rész 14,25. 26.](#) ¹⁷És háromszáz kerek paizst vert aranyból, három font aranyat ada mindenik paizsra: és azokat a

király helyhez tette a Libánon erdő házába. [rész 7,2.](#) ¹⁸És készítette a király elefántcsontból egy nagy királyi széket és beborította azt finom arannyal. [2Kron. 9,17-19.](#) ¹⁹Hat grádicsa volt e királyi székeknek és e székek teteje kerekded vala hátul, és karjai valának mindkétfelől az ülés mellett, és két oroszlán állta ott a karoknál. ²⁰És tizenkét oroszlán állta ott kétfelől a grádics hat lépésén. Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem. ²¹**És Salamon királynak összes ivőedényei is aranyból voltak, és a Libánon erdő házának összes edényei tiszta aranyból; nem volt azok között semmi ezüst, mert annak semmi becse nem vala Salamon idejében.** [vers 27.](#) ²²Mert a király Társis hajója, a mely a tengeren Híram hajójával járt, minden három esztendőben egyszer fordult meg, s hozott a Társis hajó aranyat, ezüstöt, elefántcsontokat, majmokat és pávákat. [rész 9,26-28.](#) ²³**És feljebb magasztaltaték Salamon király gazdagsággal és bölcseséggel a földön való minden királyoknál.** [rész 3,12. 13. 4,29-31.](#) ²⁴És mind az egész föld kívánja vala látni Salamont, hogy hallhatnák az ő bölcseségét, melyet Isten az ő szívébe adott volt. ²⁵És azok néki ajándékot hoznak vala, ezüst és arany edényeket, öltözeteket, hadi szerszámokat, fűszerszámokat, lovakat, öszvéreket, esztendőnként. [vers 1. 2. 10.](#) ²⁶És gyűjtte Salamon szekereket és lovagokat, úgy hogy ezer és négyszáz szekere, és tizenkétezer lovagja volt néki, a kiket helyhez tette a szekerek városaiba, és a király mellé Jeruzsálemben. [5Móz. 17,16. 2Kron. 1,14.](#) ²⁷És felhalmozá a király Jeruzsálemben az ezüstöt mint a követ, és a cédrust, mint a vad fügefákat, a melyek nagy tömegben vannak a mezőn. [2Kron. 9,27.](#) ²⁸És Salomonnak Égyiptomból hozának lovakat, és a király kereskedői sereggel vették volt a lovakat megszabott áron. [2Kron. 1,16.](#) ²⁹És egy-egy szekér hatszáz ezüst siklusért és egy-egy ló százötven siklusért ment fel és jött ki Égyiptomból, és ugyancsak ők szállították ezeket a Hitteusok királyainak és Siria királyainak.

1Kir 11

1 Salamon király pedig megszerete sok idegen asszonyt, még pedig a Faraó leányán kívül a Moábiták, Ammoniták, Edomiták, Sídónbeliek és Hitteusok leányait, [5Móz. 17,17.](#) 2 Olyan népek közül, a kik felől azt mondotta volt az Úr az Izráel fiainak: **Ne menjetek hozzájuk, és őket se engedjétek magatokhoz jöni, bizonyára az ő isteneik után hajtják a ti szíveteket.** Ezekhez ragaszkodék Salamon szeretettel. [2Móz. 34,16. 5Móz. 7,3. 4.](#) 3 És valának néki feleségei, hétszáz királynéasszony és háromszáz ágyas; és az ő feleségei elhajták az ő szívét. [rész 21,25. 5Móz. 7,4.](#) 4 És mikor megvénült Salamon, az ő feleségei elhajták az ő szívét az idegen istenek után, úgy hogy nem volt már az ő szíve tökéletes az Úrhoz, az ő Istenéhez, a mint az ő atyjának, Dávidnak szíve. 5 Mert Salamon követi vala Astoretet, a Sídónbeliek istenét, és Milkómot, az Ammoniták útálatos bálványát. [Bir. 2,13.](#) 6 És gonosz dolgot cselekedék Salamon az Úr szemei előtt, és nem követé olyan tökéletességgel az Urat, mint Dávid, az ő atyja. 7 Akkor építé Salamon templomot Kámosnak, a Moábiták útálatos bálványának a hegyen, a mely Jeruzsálem átellenében van, és Moloknak, az Ammon fiai útálatos bálványának. [4Móz. 21,29. Bir. 11,24. 3Móz. 18,21. 20,2.](#) 8 És ekképen cselekedék Salamon mind az ő idegen feleségeivel, a kik az ő isteneiknek tömjéneztek és áldoztak. 9 Megharaguvék azért az Úr Salamonra, hogy elhajlott az ő szíve az Úrtól, Izráel Istenétől, a ki megjelent volt néki kétszer is, [rész 3,5. 9,2.](#) 10 És azt parancsolta volt néki, hogy ne kövessen idegen isteneket, és mégsem őrizte meg az Úr parancsolatját. [rész 6,12.](#) 11 Monda azért az Úr Salomonnak: **Miután ez történt veled, és nem őrizted meg az én szövetségemet és az én rendelésimet, a melyeket parancsoltam néked: elszakasztván elszakasztom tőled az országot, és adom a te szolgádnak.** [vers 30. 31. rész 6,12. 12,16-19. rész 11,26. 12,20.](#) 12 Mindazáltal míg élsz, nem cselekeszem ezt Dávidért, a te atyáért; hanem a te fiadnak kezétől szakasztom el azt. 13 De nem szakasztom el az egész birodalmat; hanem egy nemzetséget adok a te fiadnak Dávidért, az én szolgámért és Jeruzsálemért, a melyet magamnak választottam. [vers 32. rész 12,20-24.](#) 14 És ellenséget támaszta az Úr Salamonra, az Edombeli Hadádot, a ki az Edombeli királyi nemből való vala. 15 Mert mikor Dávid az Edomiták ellen

ment volt, és Joáb, a sereg fővezére elment volt a megöletteknek temetésére, és levágott minden férfiú nemet Edomban, [2Sám. 8,14](#). 16 Mert hat hónapig volt ott Joáb az egész Izráellel, míg minden férfiúi nemet ki nem vesztett Edomban, - 17 Akkor szaladott vala el Hadád és vele együtt valami Edomiták az ő atyjának szolgálai közül ő vele, bemenvén Égyiptomba. Hadád pedig akkor még kis gyermek volt. 18 Kik felkelvén Midiánból, menének Páránba, és melléjük vévén a Páránbeli férfiak közül, bemenének Égyiptomba a Faraóhoz, az Égyiptombeli királyhoz, a ki házat ada néki, és ételt, italt szolgáltatata néki, és jószágot is ada néki. 19 Igen kedvében lőn azért Hadád a Faraónak, úgyannyira, hogy feleségül adá néki az ő feleségének hugát, Táfnes királyasszonynak hugát. 20 És a Táfnes huga szülé néki Génubátot, az ő fiát, és elv拉斯ztá azt Táfnes a Faraó házában, és Génubát ott volt a Faraó házában, a Faraó fiai között. 21 Mikor pedig Hadád meghallotta Égyiptomban, hogy Dávid elaludt az ő atyáival, és hogy Joáb is, a seregnek fővezére, meghalt, monda Hadád a Faraónak: Bocsáss el engem, hadd menjek el az én földembe. 22 És felele néki a Faraó: Mi nélkül szűkölködöl én nálam, hogy a te földedbe igyekezel menni? Felele az: Semmi nélkül nem szűkölködöm, de kérlek bocsáss el engem. 23 És támaszta az Isten néki más ellenséget is, Rézont, az Eljada fiát, a ki elfutott vala Hadadézertől, a Sóbabeli királytól, az ő urától. [2Sám. 8,3. 10,18](#). 24 És hadakozó férfiakat gyűjtött maga mellé, és ő vala a sereg hadnagya, mikor megöle őket Dávid; azután Damaskusba menvén ott lakának, és uralkodának Damaskusban. 25 És ellensége volt Izráelnek Salamonnak egész életében, a nyomorúságon kívül, a melyet Hadád szerze, és gyűlölte Izráelt, és uralkodott Siriában. 26 Azután Jeroboám, a Nébát fia, Seredából való Efrateus, – a kinek anyja Sérua, egy özvegy asszony volt – a Salamon szolgája emelte fel kezét a király ellen. [2Kron. 13,6. 7](#). 27 Annak pedig, a miért felemelte kezét a király ellen, ez volt az oka: Mikor Salamon megépítette Millót, és berakatta az ő atyjának, a Dávid városának romlását; 28 Jeroboám erős férfiú vala; és látván Salamon, hogy az ő szolgája az ő dolgában szorgalmatos, reá bízta a József háza gondviselésének egész terhét. [1Móz. 48,1. 5](#). 29 És történt ebben az időben, hogy mikor kiment egyszer Jeroboám Jeruzsálemből, találkozáék az úton Ahijával, a Silóbeli prófétával, és rajta új köpönyeg volt, és csak ketten valának a mezőn együtt. 30 És megragadván Ahija az új ruhát, a mely azon volt, hasította azt tizenkét részre. [rész 12,15](#). 31 És monda Jeroboámnak: Vedd el magadnak a tíz részt; mert ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Ímé elszakasztom ez országot Salamon kezétől, és néked adom a tíz nemzetséget; [vers 11](#). 32 Egy nemzetséget hagyok pedig ő nála az én szolgámért, Dávidért, és Jeruzsálem városáért, a melyet magamnak választottam az Izráel minden nemzetségei közül, [vers 12. 13](#). 33 Még pedig azért, mert elhagytak engem, és imádták Astoretet, a Sídónbeliek istenét, és Kámot, a Moábiták istenét, és Milkomot, az Ammon fiainak istenét, és nem jártak az én utaimban, hogy azt cselekedték volna, a mi tetszett volna az én szemeimnek: az én rendelésimet és végzéseimet, a mint Dávid, az ő atya. 34 De nem veszem el az egész birodalmat az ő kezétől, hanem akarom, hogy fejedelem legyen életének minden idejében, Dávidért az én szolgámért, a kit választottam; mivelhogy megőrizte az én parancsolatimat és rendeléseimet; [2Sám. 7,12. 15](#). 35 Hanem az ő fiának kezétől már elveszem a királyságot, és néked adom azt, tudniillik a tíz nemzetséget. [rész 12,17. 19](#). 36 Az ő fiának pedig egy nemzetséget adok, hogy Dávidnak, az én szolgámnak legyen előttem szövétneke mindenkor Jeruzsálemben, a városban, a melyet magamnak választottam, hogy ott helyheztessem az én nevemet. [Zsolt. 132,17](#). 37 Téged pedig felveszlek, és uralkodol mindenekben a te lelkednek kívánsága szerint, és király lesz az Izráelen. [rész 12,20](#). 38 És ha te minden parancsolatimnak engedéndesz, és járándasz az én utaimban, és azt cselekedénded, a mi tetszik nékem, megőrizvén az én rendelésimet és parancsolatimat, a mint Dávid, az én szolgám cselekedett: én veled leszek, és építek néked állandó házat, a mint Dávidnak építettem, és néked adom az Izráelt. [rész 9,4. 5](#). 39 És megsanyargatom ezért a Dávid magvát: de még sem örökre. [2Sám. 7,14. Mik. 5,2-4](#). 40 Igyekezik vala pedig Salamon megölni Jeroboámot; ezért felkelvén Jeroboám, futa Égyiptomba, Sésákhoz, az Égyiptombeli királyhoz, és ott volt Égyiptomban, Salamon haláláig. [vers 11. 31. rész 14,25. 26](#). 41 Salamonnak egyéb dolgai

pedig és minden cselekedetei, a melyeket cselekedett, és bölcsesége avagy nem íratattak-é meg a Salamon cselekedeteiről írott könyvben? [2Krón. 9,29. 42](#) Az az idő pedig, a melyben uralkodott Salamon Jeruzsálemben az egész Izráelen: negyven esztendő. [2Krón. 9,30. 31. 43](#) És elaluvék Salamon az ő atyáival, és eltemették az ő atyjának, Dávidnak városában. És Roboám, az ő fia uralkodék helyette. [2Sám. 5,6. 9.](#)

1Kir 12

1 És elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt fel az egész Izráel, hogy királylyá tegyék őt. [2Krón. 10,1.](#) 2 Mikor pedig meghallotta ezt Jeroboám, a Nébát fia, (a ki még Égyiptomban volt, a hová futott volt Salamon király elől, és Égyiptomban tartózkodék Jeroboám, [rész 11,40.](#) 3 És hozzá küldvén, elhivaták őt); elmenének Jeroboám és az Izráel egész gyülekezete, és szólának Roboámnak, mondván: 4 A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát, és a nehéz igát, a melyet mi reánk vetett, és szolgálunk néked. [2Krón. 10,4.](#) 5 És monda nékik: Menjetek el, és harmadnap mulva jöjjetek vissza hozzám. És a nép elméne. 6 És tanácsot tarta Roboám király a vénekkel, a kik Salamon, az ő atyja előtt állottak vala életében, mondván: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy milyen választ adjak e népnek? 7 És szólának azok, mondván: Ha e mai napon szolgálja lesz e népnek, és nékik szolgálsz, és választ adsz nékik, és jó szót adsz nékik: mind éltig szolgálnak néked. 8 De ő megveté a vének tanácsát, a melyet néki adtak, és tanácsot tarta az ifjakkal, a kik ő vele együtt nevedtek volt fel, és a kik ő előtte udvarlottak. 9 És monda azoknak: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy választ adjunk e népnek, a mely nékem szólván, azt mondja: Könnyebbítsd meg az igát, a melyet reánk vetett a te atyád? 10 És mondanak néki az ifjak, a kik együtt nevedtek volt fel ő vele: Így szólj ennek a népnek, a mely szólván néked, ezt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nekünk; e képen szólj nékik: Az én kis ujjam vastagabb az én atyám derekánál. 11 Most azért, ha az én atyám reátok nehéz igát vetett, én még nehezebbé teszem a ti igátokat: ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ostorozlak benneteket. 12 És elméne Jeroboám és mind az egész nép Roboámhoz harmadnap, a mint meghagyta volt a király, ezt mondván: Jöjjetek hozzám harmadnapon. [vers 5.](#) 13 És a király kemény választ adott a népnek, megvetve a vének tanácsát, a melyet adtak vala néki; [vers 7.](#) 14 És szóla nékik az ifjak tanácsa szerint, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ostorozlak benneteket. 15 És nem hallgatá meg a király a népet; mert ezt az Úr fordította ekként, hogy megerősítse az ő beszédét, a melyet szólott volt az Úr a Silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. [rész 11,30. 31. Józs. 11,19. 20.](#) 16 Mikor pedig látta az egész Izráel, hogy meg nem hallgatta őket a király, felele az egész nép a királynak ekképen: Micsoda részünk van nekünk Dávidban? Nincsen nekünk örökségünk az Isai fiában: menj el a te hajlékidba, óh Izráel! Most viseld gondját immár a te háznak, óh Dávid! Elméne azért az Izráel az ő hajlékiba; [Péld. 15,1. 2Sám. 20,1.](#) 17 Úgy hogy Roboám csak azokon az Izráel fiain uralkodék, a kik Júda városaiban laktak. [vers 21.](#) 18 És a mikor elküldé Roboám király Adorámot, az adószedőt, megkövezé őt az egész Izráel, és meghala, és maga Roboám király is hamarsággal szekerébe üle, hogy elmeneküljön Jeruzsálembé. [rész 4,6. 5,14.](#) 19 Így szakada el az Izráel népe Dávidnak házától mind e mai napig. 20 És lőn, mikor meghallotta az egész Izráel, hogy megjött Jeroboám, érette küldvén, hivaták őt a gyülekezetbe, és királylyá tevék őt az egész Izráelen; senki pedig nem követé Dávidnak házát, hanem csak egyedül a Júda nemzetsége [rész 11,30. 31.](#) 21 És mikor megérkezett Roboám Jeruzsálembé, összegyűjté Júda egész házát és Benjámin nemzetségét, száznolczvanezer válogatott hadra való férfiút, hogy hadakozzanak az Izráel házával, és visszanyerjék az országot Roboámnak, a Salamon fiának. [vers 21-24: vö. 2Krón. 11,1-4.](#) 22 De az Isten beszéde lőn Sémajához, az Isten emberéhez, mondván: [2Krón. 11,2-4.](#) 23 Ezt mondjad Roboámnak, a Salamon fiának, a Júda királyának, és az egész Júda és Benjámin házának, és a többi népnek, mondván: 24 Azt mondja az Úr: Fel ne menjetek, és ne

hadakoztatok a ti atyátokfiai ellen, az Izráel ellen; térjete meg kiki a maga házába, mert én tölem lett e dolog. És ők engedének az Úr beszédének, és visszatérvén, elmenének az Úr beszéde szerint. [rész 11,11-13.](#) 25 Jeroboám pedig megépíté Síkemet az Efraim hegyén, és abban lakék; és onnét kimenvén, építé Pénuel. [Bir. 8,17.](#) 26 És monda Jeroboám az ő szívében: Majd visszatér ez ország a Dávid házához; 27 Ha felmegy a nép, hogy áldozatot tegyen Jeruzsálemben az Úrnak házában; e népnek szíve az ő urához, Roboámhoz, a Júda királyához hajol, és engem megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, a Júda királyához. [rész 11,37. 38.](#) 28 Tanácsot tartván azért a király, csináltata két arany borjút, és monda nékik: Sok néktek Jeruzsálemben felmennetek: Ímhol vannak a te isteneid, óh Izráel, a kik téged kihoztak Égyiptomnak földéből. [2Móz. 32,4. 8.](#) 29 És az egyiket helyhezteté Béthelbe, a másikat pedig Dánba. [1Móz. 28,11-19.](#) 30 És e dolog nagy bűnnek lett az okozója, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig. [5Móz. 4,15.](#) 31 Azután felállítá a magas helyek templomát, és papokat szerze a nép aljából, a kik nem voltak a Lévi fiai közül. [2Kron. 11,15. 16. 13,9.](#) 32 És szerze Jeroboám egy ünnepet is a nyolczadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, a Júdabeli ünnep módja szerint, és áldozék az oltáron. Hasonlóképen cselekedék Béthelben is, áldozván a borjúknak, a melyeket csinált vala, és szerze Béthelben papokat a magaslatokhoz, a melyeket csinált vala. **33 És áldozék azon az oltáron is, a melyet Béthelben állított fel, a nyolczadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, a melyet az ő szívében gondolt vala; és ünnepet szerze az Izráel fiainak, és felméne az oltárra, hogy jóillatot szerezzen.**

1Kir 13

1 És ímé Isten embere jöve Júdából Béthelbe, az Úrnak intésére, és Jeroboám ott állott az oltár mellett, hogy tömjént gyújtson. [vers 3. 9. 21-24.](#) 2 És kiálta az oltár ellen az Úr intése szerint, és monda: Oltár, oltár! ezt mondja az Úr: Ímé egy fiú születik a Dávid házából, a kinek neve Józsiás lesz, a ki megáldozza rajtad a magaslatok papjait, a kik most te rajtad tömjéneznék, és emberek csontjait égetik meg rajtad, [2Kir. 23,15. 16.](#) 3 És ugyanazon napon csudát tőn, mondván: E lesz ennék jege, hogy az Úr mondotta legyen ezt: Ímé az oltár meghasad, és kiomol a hamu, mely rajta van. 4 És a mikor meghallotta a király az Isten emberének beszédét, a melyet kiáltott vala az oltár ellen Béthelben, kinyújtá Jeroboám az ő kezét az oltártól, mondván: Fogjátok meg őt. És megszárad az ő keze, a melyet kinyújtott volt ellene, és nem tudta azt magához visszavonni. 5 És meghasadt az oltár, és kiomlott a hamu az oltárról a jel szerint, a melyet tett vala az Isten embere az Úrnak beszéde által. [vers 3.](#) 6 És szóla a király, és monda az Isten emberének: Könyörögj az Úrnak a te Istenednek, és imádkozz érettem, hogy ismét hozzám hajoljon az én kezem. És mikor könyörgött az Isten embere az Úrnak, visszahajla a király keze, és olyan lőn, mint azelőtt. [2Móz. 8,8.](#) 7 És monda a király az Isten emberének: Jere haza velem és egyél ebédet, meg akarlak ajándékozni. 8 És monda az Isten embere a királynak: Ha a te háznak felét nékem adnád is, nem mennék el veled, és nem enném kenyeret, sem vizet nem innám e helyen; [4Móz. 22,18.](#) 9 Mert azt parancsolta az Úr nékem az ő beszéde által, mondván: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál; vissza se térj az úton, a melyen elmenédesz. 10 És elméne más úton, és nem tére meg azon az úton, a melyen Béthelbe ment. 11 És lakozék Béthelben egy vén próféta, a kihez eljövén az ő fia, elbeszélé az ő atyjának mindazt a dolgot, a melyet aznap az Isten embere cselekedett volt Béthelben, és a beszédeket, a melyeket szólott vala a királynak; és elbeszélék azokat az ő atyjoknak. 12 Akkor monda nékik az ő atyjok: Mely úton ment el? És megmutaták az ő fiai az utat, a melyen elment volt az Isten embere, a ki Júdából jött. 13 És monda az ő fiainak: Nyergeljétek meg nékem a szamarat; és mikor megnyergelék néki a szamarat, felüle reá, 14 És elméne az Isten embere után, és megtalálá őt egy cserfa alatt ülve, és monda néki: Te vagy-e amaz Isten embere, a ki Júdából jöttél? És monda: Én vagyok. [vers 2-6.](#) 15 Akkor monda néki: Jere haza velem és egyél kenyeret. 16 De az felele: Nem mehetek vissza veled, be sem mehetek veled; nem eszem kenyeret, vizet sem iszom veled e helyen; 17 Mert meg van nékem az Úrnak beszédével

parancsolva: Ne egyél kenyeret, vizet se igyál ott, és ne térj azon az úton vissza, a melyen oda menédesz. [vers 9.](#) 18 És felele az néki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és nekem angyal szólott az Úrnak beszédével, mondván: Hozd vissza őt veled a te házádba, hogy kenyeret egyék és vizet igyék. És e képen hazuda néki. 19 Megtére azért vele, és kenyeret evék az ő házában, és vizet ivék. 20 Mikor pedig az asztalnál ülének: lőn az Úr beszéde a prófétához, a ki őt visszahozta vala, 21 És kiálta az Isten emberének, a ki Júdából jött vala, ezt mondván: Ezt mondja az Úr: Mivelhogy engedetlen voltál az Úr szájának, és meg nem tartottad a parancsolatot, a melyet néked az Úr, a te Istened parancsolt volt; [vers 9.](#) 22 Hanem visszatértél, és kenyeret ettél és vizet ittál azon a helyen, a mely felől azt mondotta vala néked: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál: Nem temettetik a te tested a te atyáid sírjába. [vers 24. 30.](#) 23 És miután evett kenyeret és ivott, megnyergelék a szamarat a prófétának, a kit visszahozott vala. 24 És mikor elment, egy oroszlán találá őt az úton, a mely megöle őt; és az ő teste az úton fekszik vala, és mind a szamar, mind az oroszlán a holttest mellett állanak vala. [rész 20,35. 36. 2Kir. 17,25.](#) 25 És ímé az arra menő emberek láták az úton heverő testet és az oroszlánt a holttest mellett állani; és elmenvén, elbeszélék a városban, a melyben a vén próféta lakott. [vers 11.](#) 26 A mit mikor meghallott a próféta, a ki visszahozta vala őt az útról, monda: Az Isten embere az, a ki engedetlen volt az Úr szájának; ezért adta az Úr őt az oroszlánnak, és az törte össze és ölte meg őt, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott volt néki. [vers 9. 18.](#) 27 És szóla az ő fiainak, mondván: Nyergeljétek meg nekem a szamarat. És felnyergelték. 28 És ő elment és megtalálá a holttestet az útfélre vetve, és a szamarat és az oroszlánt a holttest mellett állva. Az oroszlán nem evett a holtból, és a szamarat sem tépte szét. 29 És felvevé a próféta az Isten emberének holttestét, és feltevé azt a szamárra, és visszahozá azt, és beméne a városba a vén próféta, hogy ott sirassa és eltemesse őt. 30 És eltemeté a holtat a maga sírboltjába, és siraták őt: Ah szerelmes atyámfia! [Jer. 22,18.](#) 31 És miután eltemette őt, szóla az ő fiainak, mondván: Ha meghalok, ebbe a sírba temessetek engem is, a melybe az Isten embere temettetett, tetemimet tegyétek az ő tetemei mellé; 32 Mert beteljesedik az, a mit kiáltott az Úrnak beszédével az oltár ellen, a mely Béthelben van, és a magas helyeken való házak ellen, a melyek Samaria városaiban vannak. [vers 2.](#) 33 De még e történet után sem tért meg Jeroboám az ő gonosz útjáról, hanem ismét papokat rendele a nép aljából a magaslatokra, és a ki akarja vala, azt szentel fel, hogy legyen a magaslatok papja. [vers 4-6.](#) 34 És ez a dolog lett az oka a Jeroboám háza vétkének, és a föld színéről való kiirtatásának és megsemmisítésének. [rész 11,37. 38. 15,29. 30.](#)

1Kir 14

1 Ebben az időben megbetegedék Ahija, a Jeroboám fia. 2 És monda Jeroboám az ő feleségének: Kelj fel most, és változtasd meg öltözetedet, hogy meg ne ismerjék, hogy te vagy Jeroboám felesége, és menj el Silóba: **Ímé ott van Ahija próféta, a ki nekem megmondotta volt, hogy királylyá leszek e népen.** [rész 11,31. 37.](#) 3 És végy magadhoz tíz kenyeret és pogácsát, és egy edényben mézet, és menj el hozzá; ő majd megmondja néked, mi történik a gyermekkel. 4 És e képen cselekedék a Jeroboám felesége; és felkészülvén, elméne Silóba, és beméne az Ahija házába. Ahija azonban már nem látott; mert meghomályosodtak az ő szemei a vénség miatt. 5 És az Úr monda Ahijának: Ímé a Jeroboám felesége jött hozzád, hogy valamit kérjden tőled az ő fia felől, mert beteg; te azért így s így szólj néki. És mikor bement, másnak tetteté magát. [2Kir. 6,32.](#) 6 De mikor meghallotta Ahija az ő lábainak zörejét, a mint az ajtóhoz közelgete, monda: **Jőjj be Jeroboám felesége; miért tettetted magadat másnak? Én te hozzád kemény követséggel küldtettem. 7 Menj el, mondd meg Jeroboámnak: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: Mivelhogy én téged e nép közül felmagasztaltalak, és téged fejedelemmé tettelek az én népemen, az Izráelen;** [rész 11,29. 30. 12,20.](#) 8 És elszakasztottam az országot a Dávid házától, és azt néked adtam; te azonban nem voltál olyan, mint az én szolgám, Dávid, a ki megőrizte az én parancsolatimat, és a ki engem követett teljes szívéből, csak azt cselekedvén, a mi kedves az én szemeim előtt; [rész 12,17. 19.](#) 9 Hanem

gonoszabbul cselekedtél mindazoknál, a kik te előtted voltak; mert elmentél és idegen isteneket csináltál magadnak, és öntött bálványokat, hogy engem haragra ingerelj, és engem hátad mögé vetettél: [rész 12,28-30.](#) [Jer. 2,27.](#) 10 Azért ímé én veszedelmet hozok a Jeroboám házára, és kiirtom Jeroboámnak még az ebét is, és mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben, és kihányom a Jeroboám háza maradékait, miképen a ganéjt kihányják, mígnem vége lesz. [rész 21,21.](#) [rész 15,29.](#) [30.](#) 11 A ki meghal a Jeroboám maradékai közül a városban, azt az ebek eszik meg; a ki pedig a mezőn hal meg, az égi madarak eszik meg; mert az Úr szólott. [rész 16,4.](#) 12 Te pedig kelj fel, és menj haza, mert a mint belépsz a városba, meghal a gyermek; 13 És az egész Izráel siratja őt, és eltemeti őt, mert a Jeroboám magvából csak egyedül ő temettetik el sírba, mivel a Jeroboám háznépe közül az Úr iránt, Izráel Istene iránt csak ő benne találtatott valami jó. 14 És támaszt az Úr magának királyt Izráelben, a ki kigyomlálja a Jeroboám házát egy napon. De mit mondok? Már is támasztott! [rész 15,29.](#) 15 És megveri az Úr az Izráelt, mint a hogy a nád a vízben ide s tova hanyattatik, és elszakasztja az Izráelt erről a jó földről, a melyet adott az ő atyáiknak, és szétszórja őket a folyóvízen túl, mivelhogy Aserákat csináltak magoknak, hogy az Urat ingereljék. [2Kir. 17,23.](#) 16 És kézbe adja az Izráelt a Jeroboám bűneiért, a ki maga is vétkezett és az Izráelt is bűnbe ejtette. [rész 12,30.](#) 17 És felkészült a Jeroboám felesége, elment és jutta Thirsába. És mikor a ház küszöbén belépett, meghalt a gyermek. [vers 12.](#) [13.](#) 18 És eltemeték őt, és siratá őt az egész Izráel, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott az ő szolgája, Ahija próféta által. 19 Jeroboámnak pedig egyéb cselekedetei, mimódon hadakozott és uralkodott, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. [rész 13,13-20.](#) 20 És az idő, a melyben uralkodott Jeroboám, huszonkét esztendő, és elaluvék az ő atyáival, és uralkodék Nádáb, az ő fia, ő helyette. 21 Roboám pedig, a Salamon fia Júdában uralkodék: Negyvenegy esztendős volt Roboám, mikor uralkodni kezdett, és tizenhét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, a melyet az Úr választott volt magának az Izráelnek minden nemzetségei közül, hogy ott helyeztesse az ő nevét; és az ő anyjának Naama volt a neve, a ki az Ammon nemzetségéből való volt. [rész 9,3.](#) [rész 11,1.](#) 22 Júda is gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és sokkal nagyobb haragra indíták őt az ő vétkeikkel, a melyekkel vétkeztek, mint atyáik azokkal, a melyeket ők cselekedtek volt. 23 Mert ők is építének magoknak magaslatokat, és faragott képeket és Aserákat minden magas halmon, és minden zöldellő fa alatt. 24 És valának férfi paráznák is az országban, és cselekedének a pogányok minden útálatos vétkei szerint, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai előtt. [2Kir. 23,7.](#) [5Móz. 18,9-12.](#) [Róm. 1,27.](#) 25 És lőn Roboám király ötödik esztendejében, feljött Sisák, az Egyiptombeli király Jeruzsálem ellen. [rész 11,40.](#) 26 És elvivé az Úr házának kincseit, és a király házának kincseit, és mindent, a mi csak elvihető volt; elvitte mind az arany paizsokat is, a melyeket Salamon csináltatott, [rész 10,16.](#) [17.](#) 27 A melyek helyett Roboám király azután rézpaizsokat csináltatott, és adá azokat a testőrök fejedelmeinek kezébe, a kik a király házának kapunállói valának. 28 És valahányszor a király bement az Úr házába, bevitték azokat a testőrök, és ismét visszahozták a testőrök házába. 29 Roboámnak pedig több dolgai és minden cselekedetei, nemde nem meg vannak-é írva a Júda királyainak krónika-könyvében? [2Kron. 12,15.](#) 30 És folyton hadakozás volt Roboám és Jeroboám között. [rész 15,6.](#) 31 És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyáival a Dávid városában; és az ő anyjának Naama volt a neve, az Ammoniták nemzetségéből való; és Abija, az ő fia, lett a király ő helyette. [rész 11,43.](#)

1Kir 15

1 Jeroboám királynak, a Nébát fiának tizennyolczadik esztendejében Abija lett a király Júdában. [2Kron. 13,1.](#) [2.](#) 2 És három esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Maaka, az Abisáalom leánya. 3 És járt az ő atyjának minden bűneiben, a melyeket ő előtte cselekedett, és **nem volt az ő szíve olyan tökéletes az ő Urához Istenéhez, mint Dávidnak, az ő atyjának szíve.** [rész 14,21-24.](#) 4 De mindazáltal Dávidért adott néki az Úr az ő Istene

szövétneket Jeruzsálemben: felmagasztalván az ő fiát ő utána és Jeruzsálemet megerősítvén; rész 11,36. 5 Mert Dávid azt cselekedte, a mi kedves volt az Úr szemei előtt, és el nem távozott azoktól, a melyeket parancsolt néki az ő életének minden idejében, kivéve a Hitteus Uriás dolgát. 2Sám. 11,2-17. 12,9. 6 És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között mind éltig. 7 Abija egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? És hadakozás volt Abija és Jeroboám között. 2Krón. 13,2-19. 8 És elaluvék Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék helyette Asa, az ő fia. 2Krón. 14,1. 2. 9 Jeroboámnak az Izráel királyának a huszadik esztendejében Asa lett a király Júdában, 10 És uralkodék negyvenegy esztendeig Jeruzsálemben; és az ő anyjának Maaka vala neve, az Abisáalom leánya. **11 És Asa azt cselekedé, a mi kedves volt az Úr szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja. vers 5. 12 Mert kiveszté a férfit paráznákat az országból; és lerontá mind a bálványokat, a melyeket csináltak volt az ő atyai. rész 22,47. rész 14,24. 13 És Maakát az ő anyját is megfosztá a királynéságtól, mivelhogy egy iszonyú bálványt csináltatott a berekben; és elrontá Asa az ő bálványát, és megégeté azt a Kidron patakánál. vers 2. 2Sám. 5,21. 14 De ha a magaslatokat nem rontották is le, mégis Asának szíve tökéletes volt az Úrhoz életének minden napjaiban. rész 22,44.** 15 És bevitte az Úrnak házába az ezüstöt és az aranyat, és az edényeket, a melyeket az ő atyja és ő maga arra szenteltek volt. 16 És hadakozás volt Asa és Baása, az Izráel királya között mind éltig. 17 Mert feljöve Baása, az Izráel királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy senkit ki és be ne bocsásson Asához a Júda királyához. 2Krón. 16,1. 18 És vévén Asa mind az ezüstöt és aranyat, a mely megmaradott volt mind az Úr, mind a király házának kincseiből; adá azt az ő szolgáltnak kezébe, és elküldé azt Asa király Benhadádnak, Tabrimmon fiának, a ki Héczion fia volt, Siria királyának, a ki Damaskusban lakott, ezt izenvén néki: 19 Szövetség van köztem és te közötted, az én atyám és a te atyád között. Ímé ajándékot küldök néked, ezüstöt és aranyat, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izráel királyával, hogy távozzék el tőlem. 20 És Benhadád engedelmeskedett Asa királynak és elküldé az ő seregeinek vezéreit az Izráel városai ellen; és bevév Hijont és Dánt, és Abel Beth-Maakát, és az egész Kinneróthot a Nafthali egész földével. 2Kir. 15,29. 21 Mikor pedig Baása ezt meghallotta, abbahagyta Ráma építését, és lakék Thirsában. 22 Akkor Asa király egybegyűjté az egész Júdát, senkit ki nem hagyván, és elhordák Rámának mind köveit, mind fáját, a melyekkel Baása épített volt, és építé azokból Asa király Gébát, a Benjámin nemzetségében és Mispát. 23 Asának minden egyéb dolgai pedig és egész uralkodása és valamit cselekedett, és a városok, a melyeket épített, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? kivéve azt, hogy vénségében megbetegedett a lábaira. 2Krón. 14,2-15. 24 És elaluvék Asa az ő atyáival, és eltemetették az ő atyáival Dávidnak, az ő atyjának városában. És Jósafát, az ő fia, uralkodék helyette. 2Krón. 16,13-14. 25 Izráelben pedig Nádáb, a Jeroboám fia lett a király, Asának, a Júdabeli királynak második esztendejében; és két esztendeig uralkodék Izráelen; 26 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt és jára az ő atyjának útján és annak vétkében, a melylyel bűnbe ejtette volt az Izráelt. rész 12,28-33. 27 De Baása, az Ahija fia, az Issakhár nemzetségéből, pártot ütött ellene, és megveré őt Baása Gibbethonnál a Filiszteusok városá nál; mert Nádáb és az egész Izráel Gibbethonnál táboroztak. Józs. 19,40. 44. 28 És megölé őt Baása, Asának, a júdabeli királynak harmadik esztendejében, és uralkodék helyette. rész 16,7. 1Sám. 24,7. 29 És lön, mikor uralkodni kezdett, levágá Jeroboámnak egész háznépét; egy lelket sem hagyott Jeroboám háznépéből, mígnem mind elveszté őket az Úrnak beszéde szerint, a melyet megmondott volt az ő szolgálja, a Silóbeli Ahija által, rész 14,10. 30 A Jeroboám vétkeiért, a melyekkel vétkezék és az Izráelt is vétékbe ejté; és a bosszantásért, a melylyel felbosszantotta az Urat, Izráel Istenét. 31 Nádáb egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 32 És hadakozás volt Asa és Baása, az Izráel királya között mind éltig. 33 Asának, a Júdabeli királynak harmadik esztendejében lett Baása, az Ahija fia királylyá az egész Izráelen

Thirsában, huszonnégy esztendeig. 34 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, és jára a Jeroboám útján, és az ő vétkeiben, a melylyel bűnbe ejtette az Izráelt. [rész 12,28-33.](#)

1Kir 16

1 Lőn azonban az Úrnak beszéde Jéhuhoz, a Hanáni fiához, Baása ellen, mondván: [vers 7.](#) 2 Mivelhogy téged felemeltelek a porból, és fejedelemmé tettelek téged az én népemen, az Izráelen, te pedig a Jeroboám útján jársz, és bűnbe ejted az én népemet, az Izráelt, hogy engem haragra indítsanak az ő vétkeikkel: [rész 15,34.](#) 3 Íme én elvetem Baása maradékait, és az ő háza maradékait, és olyanná teszem a te házadat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát. [rész 15,28-30.](#) 4 A ki Baása maradékai közül a városban hal meg, azt az ebek eszik meg; a ki pedig a mezőn halánd meg, azt az égi madarak eszik meg. [rész 14,11.](#) 5 Baása több dolgai pedig, és a mit cselekedett, és az ő uralkodása vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? [2Krn. 16,1-5.](#) 6 És elaluvék Baása az ő atyáival, és eltemetteték Thirsában, és az ő fia, Ela uralkodék ő utána. [vers 23.](#) [vers 8.](#) 7 És nemcsak azért lőn az Úrnak beszéde Jéhu próféta, a Hanáni fia által Baása és az ő háza ellen és minden ő gonoszsága ellen, a melyet cselekedett volt az Úr szemei előtt, őt haragra indítván az ő kezeinek cselekedetei által, hogy olyan lesz mint a Jeroboám háza, hanem azért is, mert azt megölte. [vers 1-4.](#) [rész 15,28.](#) 8 És Asának, a Júda királyának huszonhatodik esztendejében lett királylyá Ela, a Baása fia, az Izráelen Thirsában, két esztendeig. 9 Azonban az ő szolgája Zimri, a szekerek fél részének feje, pártot ütött ellene. És Ela Thirsában volt, és az ital miatt igen megrészegeedett az Arsa házában, a ki az ő házában Thirsában gondviselője volt; 10 És eljövén Zimri, megveré és megöle őt, Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, és ő uralkodék helyette. 2Kir. 9,31. 11 Mikor pedig királylyá lett és trónját elfoglalta, kiirtá Baása egész házát minden rokonságával és barátaival együtt és nem hagyott belőle még csak egy ebet sem. 12 Így veszté ki Zimri a Baása egész házát, az Úrnak beszéde szerint, a melyet Baása ellen szólott Jéhu próféta által: [vers 3.](#) [4.](#) 13 Baása minden vétkeiért, és Elának, az ő fiának vétkeiért, a kik vétkeztek és vétekbe ejtették az Izráelt, haragra indítván az Urat, Izráelnek Istenét az ő bálványozásukkal. 14 Elának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 15 Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, uralkodék Zimri hét napig Thirsában; a nép pedig Gibbethon előtt táborozott, a mely a Filiszteusoké. [rész 15,27.](#) 16 Mikor pedig hallotta a nép a táborban beszélni, hogy pártot ütött Zimri és a királyt meg is ölte: az egész Izráel azon a napon Omrit, az Izráel seregeinek fővezérét választá királylyá a táborban. 17 És felvonult Omri és az egész Izráel ő vele Gibbethonból, és megszállák Thirsát. 18 De Zimri, a mikor látta, hogy a várost bevették, bemenvén a királyi ház palotájába, tűzzel magára gyújtá a királyi házat, és meghala. 19 Az ő bűneiért, a melyekkel vétkezék, gonoszul cselekedvén az Úr szemei előtt; járván a Jeroboám útjában és az ő bűnében, a melyet cselekedett volt, vétekbe ejtvén az Izráelt. 20 Zimrinek egyéb dolgai pedig és az ő pártütése, a melyet cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva az Izráelbeli királyok krónika-könyvében? 21 Akkor kétfelé hasonlék az Izráel népe: a nép egyik része Tibnit, a Ginát fiát követte és azt tette királylyá, a másik része pedig Omrihoz ragaszkodott. 22 De a népnek az a része, a mely Omrihoz ragaszkodott, erősebb volt, mint az a nép, a mely Tibnit, a Ginát fiát követte, és meghalván Tibni, uralkodék Omri. 23 Asának, a Júdabeli királynak harminczegyedik esztendejében uralkodék Omri Izráelben tizenkét esztendeig; Thirsában uralkodék hat esztendeig. 24 És megvevé áron a Samaria hegyét Sémertől két tálentom ezüstön; és építe a hegyre, és nevezé a várost, a melyet építe, Sémernek, a hegy urának nevérol, Samariának. [2Kir. 17,6.](#) 25 És gonoszul cselekedék Omri az Úr szemei előtt, és gonoszságával meghaladá mind az ő előtte valókat. 26 És jára Jeroboámnak, a Nébát fiának minden útján és az ő bűnében, a melylyel vétekbe ejté az Izráelt, haragra indítván az Urat, Izráel Istenét az ő bálványozásai által. 27 Omrinak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, a melylyel cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva az

Izráelbeli királyok krónika-könyvében? 28 És elaluvék Omri az ő atyáival, és eltemetteté Samariában, és uralkodék ő utána az ő fia, Akháb. [vers 23. 24.](#) 29 Akháb pedig, az Omri fia uralkodni kezd Izráelen, Asának, a Júdabeli királynak harmincznyolczadik esztendejében; és uralkodék Akháb, az Omri fia, Izráelen Samariában huszonkét esztendeig. 30 És gonoszabbul cselekedék Akháb, az Omri fia az Úr szemei előtt mindazoknál, a kik ő előtte voltak. 31 Mert nem elégedék meg azzal, hogy Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneiben járjon, hanem elméne és feleségül vevé magának Jézabelt, Ethbaálnak, a Sídonbeli királynak leányát, és elmenvén, a Baálnak szolgálta, és meghajtá magát annak. 2Móz. 34,16. 32 És oltárt emele a Baálnak a Baál házában, a melyet Samariában épített. 2Kir. 3,2. 10,27. 33 És csinált Akháb Aserát is, és jobban haragra indítá Akháb az Urat, Izráel Istenét, mint az Izráel valamennyi királya, a kik ő előtte voltak. [rész 18,19.](#) 34 Ennek idejében építé meg a Bételbeli Hiel Jérikhót. Az ő elsőszülött fiának, Abirámnak élete árán veté meg annak fundamentomát, és az ő kisebbik fiának, Ségubnak élete árán állítá fel annak kapuit, az Úr beszéde szerint, a melyet szólott volt Józsué, a Nún fia által. [Józs. 6,26.](#)

1Kir 17

1 És szóla Thesbites Illés, a Gileád lakói közül, Akhábnak: Él az Úr, az Izráel Istene, a ki előtt állok, hogy ez esztendőkből sem harmat, sem eső nem leszen; hanem csak az én beszédem szerint. [rész 18,5. 42-45. Jak. 5,17. 18.](#) 2 És lőn az Úrnak beszéde ő hozzá, mondván: 3 Menj el innét, és menj napkelet felé, és rejtezzél el a Kérith patakja mellett, mely a Jordán felé folyik. 4 És a patakból lesz néked italod; a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy tápláljanak téged ott. 5 Elméne azért, és az Úrnak beszéde szerint cselekedék; és elméne és leüle a Kérith patakja mellett, a mely a Jordán felé folyik. 6 És a hollók hoztak néki kenyeret és húst reggel és este, és a patakból ivott. [vers 4. rész 19,5.](#) 7 És lőn néhány nap múlva, hogy kiszáradt a patak; mert nem volt eső a földre. 8 És lőn az Úrnak beszéde ő hozzá, mondván: 9 Kelj fel, és menj el Sareptába, a mely Sídonhoz tartozik, és légy ott; ímé megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad. [Luk. 4,26.](#) 10 És felkelvén, elméne Sareptába, és mikor a város kapujához érkezett, ímé egy özvegyasszony volt ott, a ki fát szedegetett, és megszólítván azt, monda néki: Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam. 11 De mikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és monda néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyeret is kezeden. 12 Az pedig monda: Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi sült kenyerem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és haza megyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk. 13 Monda pedig néki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss; 14 Mert azt mondja az Úr, Izráel Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ad a földnek színére. [vers 9.](#) 15 És ő elméne, és az Illés beszéde szerint cselekedék, és évék mind ő, mind amaz, mind annak háznépe, naponként. 16 A vékabeli liszt nem fogyott el, sem pedig a korsóbeli olaj nem kevesült meg, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott Illés által. [2Kir. 4,2-6.](#) 17 És lőn ezek után, hogy megbetegedék a ház gazdasszonyának fia, és az ő betegsége felette nagy vala, annyira, hogy már a lélekzete is elállott. 18 Monda azért Illésnek: Mit vétettem ellened, Istennek embere? Azért jöttél hozzám, hogy eszembe juttassad álnokságomat, és megöljed az én fiamat? 19 És monda néki: Add ide a te fiadat. És ő elvevé azt az ő kebeléről, és felvivé a felházba, a melyben ő lakik vala, és az ő ágyára fekteté. 20 Akkor kiálta az Úrhoz, és monda: Én Uram, Istenem, nyomorúságot hozol erre az özvegyre is, a kinél én lakom, hogy az ő fiát megölöd? 21 És ráborult háromszor a gyermekre, és felkiáltott az Úrhoz, mondván: Én Uram, Istenem, térítsd vissza e gyermek lelkét ő belé! [2Kir. 4,33-35. Csel. 20,10.](#) 22 És meghallgatta az Úr Illés szavát, és megtért a gyermekbe a lélek, és megélede. 23 És felvén Illés a gyermeket, alávivé

őt a felházból a házba, és adá őt az ő anyjának, és monda Illés: Lássad, él a te fiad! 24 És monda az asszony Illésnek: **Most tudtam meg, hogy te Isten embere vagy, és hogy az Úrnak beszéde a te ajkadon: igazság. [vers 14. rész 18,39.](#)**

1Kir 18

1 És lőn sok idő multán, a harmadik esztendőben, az Úrnak beszéde Illéshez, mondván: Menj el, mutasd meg magadat Akhábnak, és esőt adok a föld színére. [vers 40-45.](#) 2 És elméne Illés, hogy megmutassa magát Akhábnak. Nagy éhség volt pedig Samariában. [rész 16,23. 24.](#) 3 És Akháb hivatá Abdiást, a ki az ő házának gondviselője volt. (Abdiás pedig felette igen féli vala az Urat; [vers 13.](#) 4 **Mert mikor Jézabel megölette az Úr prófétáit, Abdiás száz prófétát vett oltalmába,** és rejtette el ötvenenként egy-egy barlangba, és ott táplálta őket kenyérrel és vízzel). 5 És monda Akháb Abdiásnak: Menj el az országba szerén-szerte a vizek forrásaihoz és a patakokhoz, hogyha valami füvet találhatnánk, hogy a lovakat és öszvéreket megtarthatnánk életben, és ne hagynánk a barmokat mindenestől elpusztulni. [Jer. 14,3.](#) 6 Eloszták azért magok közt a földet, a melyen kiki elmenjen. Akháb egyedül ment az egyik úton, és Abdiás is egyedül ment a másik úton. 7 És mikor Abdiás az úton ment, ímé Illés előtalálá őt, és mikor felismerte őt, arcra borula és monda: Nem te vagy-e az, uram, Illés? 8 Felele néki: Én vagyok; menj el, mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés. [vers 1.](#) 9 Ő pedig monda: Mit vétettem ellened, hogy a te szolgádat Akháb kezébe akarod adni, hogy megöljön engem? 10 Él az Úr a te Istened: nincs sem nemzetség, sem ország, a hova el nem küldött volna az én uram, hogy megkeressen téged. És ha azt mondták: Nincs itt! az országot és a népet megesküdtette, hogy téged csakugyan nem találtak meg. 11 És most te azt mondod: Menj el, mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés. 12 Ha most elmegyek tőled, téged pedig olyan helyre ragad el az Úrnak Lelke, a melyet én nem tudok, és én elmegyek, hogy megmondjam Akhábnak, és ha ő téged nem talál meg, engem öl meg; pedig a te szolgád féli az Urat gyermekségétől fogva. 13 Nem mondták-e meg az én uramnak, mit cselekedtem, mikor Jézabel megölette az Úr prófétáit? hogy hogyan rejtettem el az Úr prófétái közül száz férfiút ötvenenként egy-egy barlangba és tápláltam őket kenyérrel és vízzel. [vers 4.](#) 14 És te mégis azt mondod: Menj el és mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés; hogy megöljön engemet. 15 És felele Illés: Él a Seregeknek Ura, a ki előtt állok: e mai napon megmutatom magamat néki. [vers 1.](#) 16 Elméne azért Abdiás Akháb eleibe, és megjelenté ezt néki, és eleibe méne Akháb Illésnek. 17 És mikor meglátta Akháb Illést, monda Akháb néki: **Te vagy-e az Izráel megháborítója? [rész 17,1. Ámós 7,10. 11.](#)** 18 Ő pedig monda: **Nem én háborítottam meg az Izráelt, hanem te és a te atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az Úrnak parancsolatait, és a Baál után jártatok. [rész 16,30-33.](#)** 19 Most azért küldj el, gyűjtsd hozzám az egész Izráelt a Kármel hegyre, és a Baál négyszázötven prófétáját, és az Aserának négyszáz prófétáját, a kik a Jézabel asztaláról élnek. [rész 16,33.](#) 20 És elkülde Akháb mind az egész Izráel fiaihoz, és egybegyűjté a prófétákat a Kármel hegyre. 21 És odamenvén Illés az egész sokasághoz, monda: **Meddig sántikáltok kétfelé?** Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem. [Józs. 24,14-16.](#) 22 Akkor monda Illés a népnek: Én maradtam meg csak egyedül az Úr prófétái közül; míg a Baál prófétái négyszázötvenen vannak; [vers 4.](#) 23 Adjatok azért nekünk két tulkot, és ők válaszzák magoknak az egyik tulkot, a melyet vagdaljanak darabokra, és rakják a fákra; de tüzet ne tegyenek alája; én pedig a másikat készítem el, a melyet a fákra rakok, de tüzet én sem teszek alája. 24 Akkor hívjátok segítségül a ti istenteknek nevét, és én is segítségül hívom az Úrnak nevét; és a mely isten tűz által felel, az az Isten. És felevén az egész sokaság, monda: Jó lesz! 25 És monda Illés a Baál prófétáinak: Válasszátok el magatoknak az egyik tulkot, és készítsétek el ti először; mert ti többen vagytok, és hívjátok segítségül a ti istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alája. 26 És vevék a tulkot, a melyet nekik adott, és azt elkészíték, és segítségül hívák a Baálnak nevét reggeltől fogva délig, mondván: Baál! hallgass meg minket! De nem jött szó, sem felelet. És ott sántikáltak az oltár

körül, a melyet készítettek. 27 Mikor pedig már dél lett, elkezdte őket gúnyolni Illés, azt mondván: Kiáltsatok hangosabban, hiszen isten! Talán elmékedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán aluszik, és felserken. 28 És elkezdtek hangosan kiabálni és az ő szokásuk szerint késekkel és borotvákcal metélték magokat, míg csak ki nem csordult a vérök. [3Móz. 19,28.](#) 29 Mikor pedig a dél elmúlt, prófétálni kezdtek egész az esteli áldozatig; de akkor sem lett se szó, se felelet, se meghallgattatás. 30 Akkor monda Illés az egész sokaságnak: Jöjjetek én hozzám. És hozzá méne az egész sokaság, és megépíté az Úr oltárát, a mely leromboltatott volt. 31 És vőn Illés tizenkét követ, a Jákób fiai nemzetségeinek száma szerint, a kiknek az Isten azt mondotta volt: Izráel legyen a te neved; [Józs. 4,5. 20. 1Móz. 32,28.](#) 32 És oltárt építé a kövekből az Úr nevében, és egy árkot húzott az oltár körül, a melybe két véka vetni való mag férne. 33 És oda készíté a fát, és felvagdálá a tulkot, és felraká azt a fára; 34 És monda: Töltsetek meg négy vedret vízzel, és öntsétek az égőáldozatra és a fára. Monda ismét: Tegyétek ezt még egyszer! És másodszor is azt tévék. Monda még is: Harmadszor is tegyétek meg! És harmadszor is azt mívelék; 35 Úgy, hogy a víz lecsurgott az oltárról, és még az árok is tele lett vízzel. [vers 32.](#) 36 És **a mikor eljött az esteli áldozás ideje, oda lépett Illés próféta, és monda: Óh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene, hadd ismerjék meg e mai napon, hogy te vagy az Isten az Izráelben,** és hogy én a te szolgád vagyok, és hogy mindezeket a te parancsolatodból cselekedtem. [2Móz. 3,6. vers 19-24.](#) 37 Hallgass meg engem, Uram, hallgass meg engem, hogy tudja meg e nép, hogy te, az Úr vagy az Isten, és te fordítod vissza az ő szívöket! 38 Akkor alászalla az Úr tüze, és megemészté az égőáldozatot, a fát, a köveket és a port, és felnyalta a vizet, a mely az árokban volt. [vers 24. 3Móz. 9,24.](#) 39 Mikor ezt látta az egész sokaság, arczra borult, és monda: Az Úr az Isten! az Úr az Isten! [vers 36. rész 17,24.](#) 40 És monda Illés nékik: Fogjátok meg a Baál prófétáit; senki el ne szaladjon közülök! És megfogák őket, és alávivé őket Illés a Kison patakja mellé, és megölé ott őket. [2Kir. 10,25-28.](#) 41 Akkor monda Illés Akhábnak: Eredj fel, egyél és igyál, mert nagy esőnek zúgása hallszik. 42 És felment Akháb, hogy egyék és igyék. Illés pedig felment a Kármel hegy tetejére, és leborula a földre, és az ő orcáját az ő két térde közé tévé; 43 És monda az ő szolgájának: Menj fel, és nézz a tenger felé. És felment, és arrafelé nézett, és monda: Nincsen semmi. És monda Illés: Menj vissza hétszer. [2Kir. 5,10.](#) 44 És lőn hetedúttal, monda a szolga: Ímé egy kis felhőcske, mint egy embernek a tenyere, jó fel a tengerből. Akkor monda: Menj fel, mondd meg Akhábnak: Fogj be és menj le, hogy meg ne késleljen az eső. 45 És lőn azonközben, hogy besötétedett az ég a fellegektől és a szélről, és nagy eső lett. Akháb pedig szekérre ült és elment Jezréelbe. [vers 1. Jak. 5,18.](#) 46 És lőn az Úr keze Illésen, és felövezvén az ő derekát, még Akháb előtt futott el Jezréel felé.

1Kir 19

1 És Akháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, a melyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel. rész 16,31. rész 18,40. 5Móz. 13,6-9. 2 És követet küldé Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segéljenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te életeddel, mint a hogy te cselekedtél azoknak életekkel mind egyig. [rész 2,23.](#) 3 A mit mikor megértett, felkelvén elméne, vigyázzván az ő életére. És méne Beersebába, a mely Júdában volt; és ott hagyá az ő szolgáját. [Józs. 19,1. 2.4](#) Ő pedig elméne a pusztába egynapi járó földre, és elmenvén leüle egy fenyőfa alá, és **könyörgött, hogy hadd haljon meg, és monda: Elég! Most óh Uram, vedd el az én lelkemet; mert nem vagyok jobb az én atyáimnál! Jóh 7,16.** 5 És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És ímé angyal illeté őt, és monda néki: Kelj fel, egyél. [rész 17,4. 6.](#) 6 És mikor körülnézett, ímé fejénél vala egy szén között sült pogácsa és egy pohár víz. És evék és ivék, és ismét lefeküvék. 7 És az Úr angyala eljött másodszor is és megilleté őt, és monda: Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van. 8 És ő felkelt, és evett és ivott; és **menne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hóreb-ig.** [2Móz. 24,18. 2Móz.](#)

34,28. Mát. 4,2. 9 És beméne ott egy barlangba, és ott hála. És ímé lőn az Úrnak beszéde ő hozzá, és monda néki: Mit csinálsz itt Illés? 10 Ő pedig monda: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregek Istenéért; mert elhagyták a te szövetségedet az Izráel fiai, a te oltáraidat lerontották, és a te prófétáidat fegyverrel megölték, és **csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.** rész 18,30. rész 18,4. vers 2. 11 És monda: Jőjj ki és állj meg ezen a hegyen, az Úr előtt. És ímé ott az Úr volt elmenendő. És az Úr előtt megyen vala nagy erős szél, a mely a hegyeket megszaggatta és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt; de az Úr nem vala abban a szélben. És a szél után földindulás lett; de az Úr nem volt a földindulásban sem. 2Móz. 33,21-23. vers 13. 12 És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék. vers 13. 13 És mikor Illés ezt hallotta, befedé az ő arcát palástjával, és kimenvén, megáll a barlang ajtajában, és ímé szózat lőn ő hozzá, a mely ezt mondá: Mit csinálsz itt Illés? vers 9. 14 És ő felele: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregeknek Istenéért, mert az Izráel fiai elhagyták a te szövetségedet, lerontották a te oltáraidat, és a te prófétáidat megölték fegyverrel, és én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. 15 És monda az Úr néki: Menj el, térj vissza a te utadon a pusztán át Damaskusba, és mikor oda jutándasz, kenjed királylyá Hazáelt Siriában; 2Kir. 8,13. 16 És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királylyá Izráelben, és Elizeust, az Abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe. 2Kir. 9,2. 3. 6. 17 És lészen, hogy a ki megmenekedik Hazáel fegyverétől, azt Jéhu öli meg, és a ki megmenekedik a Jéhu fegyverétől, azt Elizeus öli meg. 2Kir. 9,14-37. 18 De meghagyok Izráelben hétezer embert: minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, mely meg nem csókolta azt. Róm. 11,4. 19 És ő elmenvén onnét, megtalálá Elizeust, a Sáfát fiát, a mint szántott tizenkét járom ökrrel, és ő maga a tizenkettedikkel volt; és Illés hozzá méne, és az ő palástját reá veté. vers 16. 20 És ő elhagyván az ökröket, Illés után futott, és monda: **Kérlek hadd csókoljam meg az én atyámat és az én anyámat, és azután követlek.** És monda: **Menj, térj vissza; mert mit cselekedtem tenéked?** Luk. 9,61. 21 És elmenvén ő tőle, vőn azután egy pár ökröt, és levágá azt, és az ekéhez való szerszámokból tüzet rakván, megfőzé azok húsát, és a népnek adá, és evének; és felkelvén, elméne Illés után, és szolgál a néki.

1Kir 20

1 És Benhadád, Siria királya összegyűjté egész seregét, és harminczkét király volt ő vele és nagyon sok ló és szekér, és felméne és megszállá Samariát, és ostromolni kezdte azt. 2 És követeket küldött Akhábhoz, az Izráel királyához a városba; 3 És azt izené néki: Azt mondja Benhadád: A te ezüstöd és aranyad az enyém, a te feleségeid is és a te szép fiaid is az enyéme. 4 És felele az Izráel királya, és monda: A mint megmondottad uram, király, tiéd vagyok mindenekkel, a melyeket bírok. 5 Megtérvén pedig a követek, mondanak: Azt mondja Benhadád: Miután hozzád küldöttem, és azt izentem, hogy a te ezüstödet és aranyadat és a te feleségeidet és fiaidat add nékem; 6 Azért holnap ilyenkor elküldöm az én szolgálóimat hozzád, és felkutatják a te házat, és a te szolgálóid házait; és kezekhez veszik, a mi csak kedves előtted, és elhozzák. 7 Akkor egybehívá az Izráel királya mind az ország véneit, és monda: Vegyétek eszetekbe, és lássátok meg, minemű gonosz szándékkal van ez; mert hozzám küldött az én feleségeimért és gyermekeimért, ezüstömért és aranyomért, és meg nem tagadtam tőle. 8 És mondanak néki a vének mindnyájan, és az egész nép: Ne engedj néki, és az ő akaratját be ne teljesítsd. 9 És ő monda a Benhadád követeinek: Mondjátok meg az én uramnak, a királynak: Mindazokat, a melyek felől először izentél a te szolgálóknak, megcselekszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Így elmenvén a követek, megmondák néki a választ. 10 Akkor hozzá küldé Benhadád, és monda: Úgy cselekedjenek velem az istenek és úgy segéljenek, hogy Samariának minden pora sem elég, hogy a velem való nép közül mindeniknek csak egy-egy marokkal is jusson! 11 És felele az Izráel királya, mondván: Mondjátok meg néki : Ne kérkedjék úgy, a ki fegyverbe öltözik, mint a ki már leveti a fegyvert! 12 Meghallván pedig ezt a választ, mikor ő

ivott a királyokkal a sátorokban, monda az ő szolgálainak: Vegyétek körül a várost! És azok körülvevék azt. 13 És ímé egy próféta méne Akhábhoz, az Izráel királyához, a ki ezt mondá: Azt mondja az Úr: Avagy nem láttad-e mindezt a nagy sokaságot: ímé e mai napon kezedbe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr! 14 Monda pedig Akháb: Ki által? És felele: Azt mondja az Úr: A tartományok fejedelmeinek ifjai által. Akkor monda Akháb: Ki kezdje meg a harcot? És felele: Te! 15 Megszámlálá azért a tartományok fejedelmeinek ifjait, a kik kétszázharminczketten voltak; ezekután megszámlálá mind az Izráel fiainak is minden népét, hétezer embert. 16 És elindulának délben. Benhadád pedig ott ivott a királyokkal a sátorokban, és lerészegedett ő és a harminczkét király, a ki segítségére jött vele. 17 És a tartományok fejedelmeinek ifjai vonultak ki legelőször. Benhadád pedig elkülde, és megmondották néki, ezt mondván: Valami férfiak jöttek ki Samariából! 18 És monda: Akár békességért jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; akár viadalért jöttek ki, fogjátok el őket elevenen. 19 De mikor kivonultak a városból a tartományok fejedelmeinek ifjai és a sereg, a mely őket követte: [vers 15](#). 20 Mindenik vágni kezdte azt, a ki eléje került, és elfutottak a Siriabeliek, az Izráel pedig kergette őket, és megfutott maga Benhadád, Siria királya is lovon a lovagokkal együtt. 21 És azután kivonult az Izráel királya, és megveré mind a lovagokat, mind a szekereket, és megveré a Siriabelieket nagy csapással. [vers 13](#). 22 És méne az Izráel királyához egy próféta, és ezt mondá néki: Menj el, erősítsd meg magad, és vedd eszedbe és lásd meg, mit kelljen cselekedned, mert esztendő mulva ismét feljő Siria királya ellened. 23 A siriabeli király szolgálai pedig mondának néki: A hegyeknek istenei az ő isteneik, azért győztek le bennünket; de vívjunk csak meg velök a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-e őket? [1Kir. 11,23-25](#). 24 És tedd ezt: Küldd el a királyokat, mindeniket a maga helyéről; és állíts hadnagyokat helyettök, 25 És szervezz magadnak olyan sereget, mint az volt, a melyet elvesztettél, és olyan lovakat és szekereket, mint amazok voltak; és vívjunk meg velök a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-e őket? És engede az ő szavoknak, és akképen cselekedék. 26 Mikor azért az esztendő elmúlt, rendbeszedte Benhadád a Siriabelieket, és feljőve Afekbe, hogy hadakozzék az Izráel ellen. 27 De az Izráel fiai összeszámláltattak és elláttattak élelemmel, és eleikbe menének azoknak. Táborba szállván pedig az Izráel fiai, amazokhoz képest olyanok voltak, mint két kicsiny kecskenyájacska; míg a Siriabeliek ellepték a földet. [vers 15](#). [vers 10](#). [25](#). [29](#). [30](#). 28 Jött vala pedig egy Isten embere, és szóla az Izráel királyának, mondván: Azt mondja az Úr: Azért mert a Siriabeliek azt mondták, hogy csak a hegyeknek Istene az Úr, és nem a völgyeknek Istene is: mindezt a nagy sokaságot a te kezedbe adom, hogy megismerjétek, hogy én vagyok az Úr. [vers 23](#). [2Kir. 19,28](#). [35](#). 29 És ott táboroztak egészen velök szemben hetednapig. A hetedik napon azután megütköztek, és az Izráel fiai levágtak a Siriabeliek közül egy nap százezer gyalogost. [vers 27](#). 30 És a többiek elmenekültek Afek városába; de a falak rászakadtak a megmaradott huszonkétezer emberre, és Benhadád is elfutott és ott bolyongott a városban kamaráról-kamarára. [vers 10](#). 31 És mondának néki az ő szolgálai: Ímé hallottuk, hogy az Izráel házának királyai kegyelmes királyok, azért hadd öltözzünk zsákokba, és vessünk köteleket a mi nyakunkba, és menjünk ki az Izráel királyához, talán életben hagyja a te lelkedet. 32 És zsákokba öltöznének, és köteleket vetének nyakokba, és elmenének az Izráel királyához, és mondának: A te szolgád, Benhadád, ezt mondja: Hagyd életben kérlek, az én lelkemet! És monda: Él-e még? én atyámfia ő! [vers 3](#). [10](#). 33 És a férfiak jó jelnek vették azt, és gyorsan megragadták a szót, és mondának: A te atyádfia Benhadád él. És monda: Menjetek, és hozzátok ide őt. Kijöve azért ő hozzá Benhadád, és felülteté őt az ő szekérébe, 34 És monda néki: A városokat, a melyeket elvett volt az én atyám a te atyádtól, azokat visszaadom, és csinálj magadnak utcákat Damaskusban, mint az én atyám csinált volt Samariában; én ezzel a kötéssel bocsátlak el téged. És szövetséget kötött vele, és elbocsátá őt. 35 Egy férfiú pedig a próféták fiai közül monda az ő felebarátjának az Úr beszéde szerint: Verj meg engem kérlek; de ez nem akará őt megverni. 36 Akkor monda néki: Azért, mert nem engedté az Úr szavának: ímé mihelyt én tőlem elmégy, megöl téged az oroszlán. És a mikor elment ő tőle, találá őt egy

oroszlán, és megölé. [rész 13,21. 24.](#) 37 Talála azután más férfiat, a kinek monda: Kérlek, verj meg engem. És megveré az annyira, hogy megsebesítette. 38 És elméne a próféta, és az útfélen a király elé állta és elváltoztatá magát szemeit bekötözvén. 39 Mikor pedig arra ment el a király, kiálta a királyhoz, és monda: A te szolgád kiment volt a hadba, és ímé egy férfiú eljövén, hoza én hozzám egy férfiút, és monda: Őrizd meg ezt a férfiút; ha elszaladánd, meg kell halnod érette, vagy egy tálentom ezüstöt fizetsz. 40 És mialatt a te szolgádnak itt és amott dolga volt, az az ember már nem volt. És monda néki az Izráel királya: Az a te ítéleted; magad akartad. 41 És mindjárt elvevé a kötést az ő szeméről, és megismeré őt az Izráel királya, hogy a próféták közül való. 42 És monda néki: Ezt mondja az Úr: Mert elbocsátottad kezedből a férfiút, a kit én halálra szántam, azért lelked lészen lelkéért, és néped népéért. [vers 34. rész 22,37.](#) 43 És házához méne az Izráel királya szomorú és megbúsult szívvel, és méne Samariába.

1Kir 21

1 És történt ezek után, hogy a Jezréelbeli Nábótnak egy szőlője volt Jezréelben, Akhábnak, Samaria királyának a háza mellett. [rész 18,46.](#) 2 És szóla Akháb Nábótnak, mondván: Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem; mert közel van az én házamhoz, és néked érette jobb szőlőt adok annál, vagy ha néked tetszik, pénzül adom meg az árát. 3 És felele Nábót Akhábnak: Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget. [3Móz. 25,23. 4Móz. 36,7.](#) 4 Akkor haza méne Akháb nagy bánattal és haraggal a beszéd miatt, a melyet szólott néki a Jezréelbeli Nábót, mondván: Nem adom néked az én atyáimtól maradt örökséget; és lefeküvék az ő ágyára, és arcát a fal felé fordítá, és nem evék kenyeret. 5 Hozzá menvén az ő felesége Jézabel, monda néki: Miért háborodott meg a te szíved, és kenyeret nem eszel? [vers 10. rész 19,2.](#) 6 És ő monda néki: Mert ama Jezréelbeli Nábóttal beszéltem, és azt mondtam néki: Add nékem a te szőlődet pénzért, vagy ha inkább tetszik, más szőlőt adok néked érette, ő pedig azt mondta: Nem adom néked az én szőlőmet. 7 Akkor monda néki Jézabel, az ő felesége: Te bírod-e most az Izráel királyságát? Kelj fel, egyél kenyeret, és a te szíved örvendezzen, én majd néked adom a Jezréelbeli Nábót szőlőjét. 8 És levelet írt Akháb nevével, a melyet megpecsételt az ő gyűrűjével, és elküldé azt a levelet a véneknek és a főembereknek, a kik Nábóttal egy városban laktak; 9 És a levélben ezt írta, mondván: Hirdessetek bőjtöt, és ültessétek Nábótot a nép élére; 10 És ültessetek vele szembe két istentelen embert, a kik tanúbizonyyságot tegyenek ő ellene, mondván: Megszidalmaztad az Istent és a királyt. Azután vigyétek ki, és kövezzétek meg őt, hogy meghaljon. [5Móz. 17,6. 19,15.](#) 11 És ekképen cselekedének a vének és a főemberek, a kik az ő városában laktak, a mint Jézabel nékik megparancsolta, és a mint a levélben megírta, a melyet nékik küldött; 12 Bőjtöt hirdetének, és ülteték Nábótot a nép élére. 13 Előjőve azután két istentelen ember, és leült vele szemben, és tanúbizonyyságot tettek ez istentelen emberek Nábót ellen a nép előtt, mondván: Megszidalmazta Nábót az Istent és a királyt. Kivivék azért őt a városból, és megkövezék, és meghala. 14 Azután megizenék Jézabelnek, mondván: Megköveztetett Nábót, és meghalt. [vers 10. 2Kir. 9,10. 30-36.](#) 15 Mikor pedig meghallotta Jézabel, hogy megköveztetett Nábót és meghalt, monda Jézabel Akhábnak: Kelj fel és foglald el a Jezréelbeli Nábót szőlőjét, a melyet nem akart néked pénzért oda adni; mert nem él Nábót, hanem meghalt. 16 És mikor meghallotta Akháb, hogy Nábót meghalt, felkelt Akháb, hogy lemenjen a Jezréelbeli Nábót szőlőjébe, és azt elfoglalja. 17 Akkor szóla az Úr Thesbites Illésnek, mondván: [rész 18,46. 19,2.](#) 18 Kelj fel, és menj Akhábnak, az Izráelbeli királynak eleibe, a ki Samariában lakik, ímé ott van a Nábót szőlőjében, a melybe lement, hogy azt elfoglalja; 19 És szólj néki, ezt mondván: Így szól az Úr: Nemde megölted-e és nemde el is foglaltad-e? És szólj néki, mondván: Ezt mondja az Úr: Ugyanazon a helyen, a hol felnyalták az ebek Nábót véré, ebek nyalják fel a te véredet is! [rész 22,38. 2Kir. 9,10.](#) 20 És monda Akháb Illésnek: Megint rám találtál ellenségem? És ő monda: Rád találtam; mert te magadat mindenestől arra adtad, hogy gonoszságot cselekedjél az Úr szemei előtt. [rész 18,17. 19,2.](#) 21 Ímé, azt mondja az Úr:

Veszedelmet hozok reád, és elvesztem a te maradékaidat, és kigyomlálom Akhábnak még az ebét is, és a berekesztettet és az elhagyatottat Izráelben; [2Kir. 9,7-10. 30-36.](#) 22 És olyanná teszem a te házat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házat, és mint Baásának, az Ahija fiának házat azért, a miért haragra ingerlettél engem, és a miért bűnbe ejtetted az Izráelt. [rész 15,29. rész 16,11-13.](#) 23 És Jézabel felől is szóla az Úr, mondván: Az ebek eszik meg Jézabelt Jezeél kőfala előtt; [2Kir. 9,30-36.](#) 24 Azt, a ki Akháb házából a városban hal meg, az ebek eszik meg; azt pedig, a ki a mezőben hal meg, az égi madarak eszik meg. [rész 14,11. 2Kir. 9,24-26.](#) 25 Mert bizonyára nem volt Akhábnak mássa, a ki magát arra adta volna, hogy csak gonoszsgot cselekedjék az Úr szemei előtt, a melyre az ő felesége, Jézabel ösztökélte őt. [vers 20. † vers 10. rész 16,30. 31.](#) 26 Mert igen utálatos dolgot cselekedék, követvén a bálványokat mind a szerint, a mint cselekedének az Emoreusok, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai előtt. 27 Lőn pedig, mikor meghallotta Akháb e beszédeket, megszaggatá az ő ruháit, és zsákba öltözék és böjtöle, és a zsákban hála, és nagy alázatossággal jár vala. [Ezsd. 9,3.](#) 28 És szóla az Úr Thesbites Illésnek, mondván: 29 Nem láttad-é, hogy Akháb hogyan megalázta magát előttem? Mivelhogy pedig megalázta magát előttem, nem hozom reá a veszedelmet az ő életében, hanem csak az ő fia idejében hozom el a veszedelmet az ő házára. [vers 21. 2Kir. 9,24-26.](#)

1Kir 22

1 És három esztendő lefolyt úgy, hogy nem volt hadakozás a Siriabeliek és az Izráel között. 2 De a harmadik esztendőben aláméne Josafát, Júda királya az Izráel királyához, [2Kron. 18,1. 2.](#) 3 Akkor monda az Izráel királya az ő szolgáinak: Nem tudjátok-é, hogy Rámoth Gileád a miénk? És mi hallgatunk és nem vesszszük vissza azt Siria királyától? [Józs. 21,38.](#) 4 És monda Josafátnak: Feljössz-é velem e hadba Rámoth Gileád ellen? Felele Josafát az Izráel királyának: Úgy én, mint te, úgy az én népem, mint a te néped; úgy az én lovaim, mint a te lovid. [2Kron. 18,3.](#) 5 És monda Josafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után. [2Kir. 3,11.](#) 6 És összegyűjté az Izráel királya a prófétákat, közel négyszáz férfiút, és monda nekik: Elmenjek-é Rámoth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És mondának: Menj fel; mert az Úr kezébe adja azt a királynak. 7 És monda Josafát: Nincs itt már több prófétája az Úrnak, hogy attól is tudakozódhatnánk? 8 És monda az Izráel királya Josafátnak: Még van egy férfiú, a ki által megkérdehetjük az Urat, Mikeás, a Jemla fia; de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nekem jót, hanem mindig csak rosszat. És monda Josafát: Ne beszéljen így a király! [rész 21,20.](#) 9 És előszólta az Izráel királya egy udvariszolgát, és monda: Hívd ide hamar Mikeást, a Jemla fiát. 10 És ott ült az Izráel királya és Josafát, Júda királya, ruhákba öltözötten, mindenik a maga trónusán Samaria kapuja előtt a térségen, és a próféták mind ott jövendöltek előttük. [2Kron. 18,9.](#) 11 És Sédékiás, a Kénaána fia, vasszarvakat készített, és monda: Ezt mondja az Úr: Ezekkel ökleled a Siriabelieket, míg meg nem emészted őket. 12 És a próféták is mindnyájan ekképen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámoth Gileád ellen, és jó szerencséd lesz; mert azt az Úr a király kezébe adja. 13 A követ pedig, a ki elment volt, hogy elhívja Mikeást, szóla neki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak: szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót. 14 Mikeás pedig monda: Él az Úr, hogy csak azt fogom mondani, a mit az Úr mondánd nekem. [4Móz. 22,38. 24,13.](#) 15 És mikor a királyhoz ment, monda neki a király: Mikeás! elmenjünk-é Rámoth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjuk? Ő pedig monda neki: Menj fel és járj szerencsével; az Úr kezébe adja azt a királynak. 16 És monda neki a király: Még hányszor kényszerítselek téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nekem az Úr nevében? [Mát. 26,63-65.](#) 17 És monda: Látám az egész Izráelt szétszéledve a hegyeken, mint a juhokat, a melyeknek nincsen pásztoruk. És monda az Úr: Nincsen ezeknek urok? Térjen vissza kiki az ő házához békességben. 18 És monda az Izráel királya Josafátnak: Nemde nem megmondottam-é néked, hogy soha jót nekem nem jövendöl, hanem csak rosszat. [vers 8.](#) 19 És monda Mikeás: Azért halld meg most az Úr beszédét: Látám

az Urat az ő székeiben ülni, és az egész mennyei sereget az ő jobb- és balkeze felől mellette állani. [Dán. 7,10.](#) 20 És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Akhábot, hogy felmenjen, és elvessen Rámoth Gileádnál? És ki egyet, ki mást szól vala hozzá. [Jób 1,6.](#) 21 Akkor előjöve egy lélek, a ki az Úr eleibe áll, és monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Miképen? 22 És felele: Kimegyek és hazug lélek leszek minden ő prófétáinak szájában. Akkor monda az Úr: Csald meg és győzd meg; menj ki, és cselekedjél úgy. [Jel. 16,14.](#) 23 Ímé az Úr a hazugságnak lelkét adta mindezeknek a te prófétáidnak szájába; és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened. 24 Akkor odalépett Sédékiás, a Kénaána fia, és arczul csapván Mikeást, monda: Hogyan? Eltávozott volna én tőlem az Úrnak lelke, hogy csak néked szólana? [Ján. 18,22.](#) 25 És monda Mikeás: Ímé meglátod azon a napon, a mikor az egyik kamarából a másik kamarába mégy be, hogy elrejtőzhess. [rész 20,30.](#) 26 Az Izráel királya pedig monda: Fogjad Mikeást, és vidd vissza őt Ammonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához; 27 És mondjad: Ezt mondja a király: Vessétek ezt a tömlöczbe, és tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök. 28 Monda pedig Mikeás: Ha békességgel térsz vissza, nem az Úr szólott én általam. Azután monda: Halljátok ezt meg minden népek! [vers 17. 20. 5Móz. 18,21. 22.](#) 29 És felvonult az Izráel királya, és Josafát, a Júda királya Rámoth Gileád ellen. 30 És monda az Izráel királya Josafátnak: Megváltoztatom ruhámat, és úgy megyek a viadalra, te pedig öltözzél fel ruhádba. És elváltoztatá ruháját az Izráel királya, és úgy méne a viadalra. [vers 17. 23.](#) 31 Siria királya pedig megparancsolá az ő szekerei harminczkét fejedelmeinek, mondván: Ne vívjatok se kicsinyen, se nagygyal, hanem egyedül csak az Izráel királya ellen vívjatok. 32 És a mikor meglátták a szekerek fejedelmei Josafátot, mondának: Nyilván ez az Izráel királya; és reá rohanván vívának ellene. De Josafát elkezdett kiáltani. 33 Mikor pedig látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izráel királya, ott hagyták. 34 Egy ember pedig csak úgy találomra kilövé az ő kezívét, és találá az Izráel királyát a páncél és a kapocs között. És ő monda a kocsisának: Fordulj meg és vigy ki engem a táborból, mert megsebesültem! [vers 23. 28.](#) 35 És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és a király az ő szekereiben állott a Siriabeliek ellen, és meghalt este felé, és a vér a sebből a szekérbe csorgott. 36 És kikiálták napnyugotkor a táborban, mondván: Minden ember menjen haza a maga városába és földjébe! 37 És meghalt a király és visszavitetvén Samariába, eltemeték a királyt Samariában. 38 És mikor mosták az ő szekerét a Samaria mellett lévő tóban: az ebek nyalták az ő vérét, és paráznák fürödtek ott, az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott volt. [rész 21,19.](#) 39 Akhábnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, az elefántcsontból épített ház, és mind a városok, a melyeket épített, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 40 És elaluvék Akháb az ő atyáival; és uralkodék ő utána fia, Akházia. 41 És Josafát, az Asa fia lett királylyá Júdában, Akhábnak, az Izráel királyának negyedik esztendejében. 42 És Josafát harminczöt esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Azuba volt a neve, Silhi leánya. 43 És jára Asának, az ő atyjának minden útjában, és abból ki nem tére, azt cselekedvén, a mi az Úr szemei előtt kedves. 44 Csakhogy a magaslatokat nem rombolták le, és a nép még áldozott és tömjénezett a magaslatokon. [rész 15,14. 2Krón. 20,33.](#) 45 És békességben élt Josafát az Izráel királyával. 46 Josafátnak egyéb dolgai pedig és az ő ereje, a melylyel cselekedett, és a melylyel hadakozott, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 47 A férfi paráznakat is, a kik még megmaradtak volt az ő atyjának, Asának idejéből, kiüzte az országból. [rész 15,12.](#) 48 Akkor nem volt király Edomban, hanem csak helyettes király. [2Sám. 8,14.](#) 49 És Josafát Társis hajókat csináltatott, hogy aranyért mennének Ofirba, de nem mehettek el; mert a hajók összetörték Esiongáberben. [2Krón. 20,37. rész 9,26.](#) 50 Akkor monda Akházia, az Akháb fia, Josafátnak: Hadd menjenek el az én szolgálaim a te szolgáliddal e hajókon; de Josafát nem akará. [vers 49. 2Krón. 20,37.](#) 51 És elaluvék Josafát az ő atyáival; és eltemetteté az ő atyáival az ő atyjának, Dávidnak városában; és az ő fia, Jórám, uralkodék helyette. 52 Akházia pedig, az Akháb fia kezde uralkodni Izráelen Samariában,

Josafátnak, a Júda királyának tizenhetedik esztendejében, és uralkodék Izráelben két esztendeig. **53 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, járván az ő atyjának és anyjának útján, és Jeroboámnak, a Nébát fiának útján, a ki bűnbe ejté az Izráelt; [rész 15,29. 30.](#) 54 És szolgálta a Baálnak, és azt imádá és haragra indítá az Urat, Izráel Istenét, mint a hogy az ő atyja cselekedett. [rész 16,31.](#)**

Sh VII. Henrik, Henrik – álruha

A királyokról írt II. könyv

2Kir 1

1 És elszakadt Moáb, Akháb halála után, az Izráeltől. [2Sám. 8,1. 2,12.](#) 2 És mikor Akházia kibukott az ő felházának korlátján Samariában, és megbetegedék, követeket küld el, a kiknek azt parancsolá: Menjetek el, kérjétek tanácsot a Baálzebubtól, az Ekron istenétől, hogy meggyógyulok-e e betegségből? 3 Az Úrnak angyala pedig szóla Thesbites Illésnek: Kelj fel, menj el eleibe a Samariabeli király követeknek, és szólj nékik: Nincs-e Isten Izráelben, hogy Baálzebubhoz, az Ekron istenéhez mentek tanácsot kérni? [1Kir. 9,3. 18,38. 39.](#) 4 Azért azt mondja az Úr: Az ágyból, a melyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. És elméne Illés. [vers 17.](#) 5 És mikor a követek visszajöttek ő hozzá, monda nékik: Miért jöttetek vissza? 6 És felelének néki: Egy férfiú jöve előnkbe, és monda nekünk: Menjetek el, térjétek vissza a királyhoz, a ki titeket elküldött, és mondjátok meg néki: Ezt mondja az Úr: Nincs-e Izráelben Isten, hogy te Baálzebubhoz, Ekron istenéhez küldesz tanácsot kérni? Azért az ágyból, a melyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. 7 És monda nékik: Milyen volt az a férfiú, a ki előtökbe jött volt, és ezeket a beszédeket szólá néktek? 8 És felelének néki: Egy szőr- ruhás ember, derekán bőr övvel felövezve. Akkor monda: Thesbites Illés volt. 9 És hozzá küld egy ötven ember előtt járó főembert, az alatta való ötven emberrel. És mikor ez hozzá felment, ott ült fenn a hegy tetején, és monda néki: Isten embere, a király azt parancsolja: Jöjj le! 10 Felelvén Illés, monda az ötven ember előtt járó főembernek: Ha én Isten embere vagyok, szálljon tűz alá az égből, és emészszen meg téged és az alattad való ötven embert. És tűz szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét. [Luk. 9,54.](#) 11 És ismét küld ő hozzá a király más ötven ember előtt való főembert, mind az ötven férfival egybe, a ki szóla és monda néki: Isten embere, a király azt parancsolja, hogy hamar jöjj alá! 12 És felele Illés, és monda nékik: **Ha Isten embere vagyok, szálljon tűz az égből alá, és emészszen meg téged és a te ötven emberedet. És Istennek tüze szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét.** [Jel. 11,5.](#) 13 És újra elküldött egy harmadik ötven ember előtt járó főembert is, az ő ötven emberével együtt, és felmenvén ez az ötven ember előtt járó főember, elméne és térdre borult Illés előtt, és könyörögvén néki, monda: Óh Isten embere, kérlek, legyen becsülete a te szemeid előtt az én lelkemnek, és ezeknek a te szolgálidnak, ez ötven ember lelkének! 14 Ímé tűz szállott le az égből és megemészté az ötven ember előtt való elébbi két főembert, az ő ötven emberével egybe: Most azért legyen becsülete az én lelkemnek a te szemeid előtt! 15 Ekkor szóla az Úr angyala Illésnek: Menj alá vele, ne félj semmit tőle. És ő felkelvén aláméne vele a királyhoz. 16 És szóla néki: Ezt mondja az Úr: A miért követeket küldöttél tanácsot kérni Baálzebubhoz, Ekron istenéhez, mintha nem volna Izráelben Isten, a kinek a beszédéből tanácsot kérdehetnél: azért fel nem kelsz ez ágyból, a melyben fekszel, hanem kétség nélkül meghalsz. [vers 2. 4. 17](#) És meghalt az Úrnak beszéde szerint, a melyet szólott Illés, és uralkodék Jórám ő helyette, Jórámnak, a Josafát fiának, a Júdabeli királynak második esztendejében; mert Akházianak nem volt fia. [rész 3,1.](#) 18 Akházianak egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

2Kir 2

1 És lőn mikor az Úr Illést fel akará vinni a szélvész által mennyekbe: elméne Illés és Elizeus Gilgálból. [rész 3,11. 1Kir. 19,16.](#) 2 És monda Illés Elizeusnak: Maradj itt, kérlek, mert az Úr Béthelbe küldött engem. És felele Elizeus: Él az Úr, és a te lelked, hogy el nem hagylak téged!

És mikor lemenének Béthel felé: 3 Kijövének a próféták fiai, a kik Béthelben valának, Elizeushoz, és mondának néki: Nem tudod-é, hogy e mai napon az Úr elragadja a te uradat tőled? És monda: Tudom én is, hallgassatok. 4 És monda néki Illés: Elizeus! Maradj itt, kérlek; mert az Úr engem Jérikhóba küldött. Ő azonban monda: Él az Úr és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És mikor elmenének Jérikhóba: [1Kir. 16,34](#). 5 A próféták fiai, a kik Jérikhóban valának, Elizeushoz jövének, és mondának néki: Nem tudod-é, hogy e mai napon az Úr a te uradat elragadja tőled? És ő monda: Én is tudom, hallgassatok. 6 Azután monda néki Illés: Maradj itt, kérlek, mert az Úr engem a Jordán mellé küldött. De ő felele: **Él az Úr és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És elmenének együtt mindketten.** 7 Ötven férfiú pedig a próféták fiai közül utánok menvén, velök szemben messze megállának, mikor ők ketten a Jordán mellett megállottak. 8 És fogá Illés az ő palástját, és összehajtva azt, megüté azzal a vizet; és az kétfelé válék; úgy hogy mind a ketten szárazon menének át rajta. [2Móz. 14,21. Józs. 3,15. 16.](#) 9 És mikor általmentek, monda Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, mit cselekedjem veled, mielőtt tőled elragadtatom. És monda Elizeus: Legyen, kérlek, a te benned való léleknek kettős mértéke én rajtam. 10 És ő monda: Nehéz dolgot kértél; mégis, ha majd meglátándasz engem, mikor tőled elragadtatom, meglesz, a mit kérsz: ha pedig meg nem látándasz, nem lesz meg. 11 És lőn, a mikor menének és menvén beszélgetének, ímé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elválasztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az égbe. [5Móz. 5,24](#). 12 Elizeus pedig ezt látván, kiált vala: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai! És nem látá őt többé. És vevé a maga ruháit, és két részre szakasztá azokat, [rész 13,14](#). 13 És felemelé az Illés palástját, a mely róla leesett, és visszatért, és megállott a Jordán partján. 14 És vevé az Illés palástját, a mely róla leesett, és azzal megüté a vizet, és monda: Hol van az Úr, az Illés Istene? **És mikor ő is megütötte a vizet, kétfelé válék az;** és általméne Elizeus. [vers 8. 10.](#) 15 És mikor látták őt a próféták fiai, a kik átellenben Jérikhónál valának, mondának: Az Illés lelke megnyugodt Elizeuson. És eleibe menének néki, és meghajták magokat ő előtte a földre; [vers 8. 10.](#) 16 És mondának néki: Ímé a te szolgálid között van ötven ember, erős férfiak, küldd el őket, hadd keressék meg a te uradat, hátha az Úrnak lelke ragadta el őt, és letette őt valamelyik hegyen, vagy völgyben. De ő monda: Ne küldjete. 17 De azok kényszerítették őt egész a megszegyenülésig, és monda: Hát küldjete el! És elküldék az ötven férfiút, de harmadnapig keresvén sem találák meg őt. 18 És mikor visszajöttek ő hozzá, mert Jérikhóban lakott, monda nekik: Nem mondtam-é, hogy ne menjete el? 19 És mondának a város férfiai Elizeusnak: Ímé e város jó lakóhely volna, a mint uram magad látod; de a vize ártalmas, és a föld gyümölcsét meg nem érleli. 20 És monda: Hozzatok nékem egy új csészét, és tegyetek sót belé. És elhozák néki. 21 Ő pedig kiment a forráshoz, és bele veté a sót, és monda: Ezt mondja az Úr: Meggyógyítottam e vizeket; nem származik ezután azokból halál és idétlen termés. [2Móz. 15,23. 25.](#) **22 És egészségesekké lőnek a vizek mind e mai napig, Elizeus beszéde szerint, a melyet szólott.** 23 Felméne azután onnét Béthelbe; és mikor az úton felfelé méne, apró gyermekek jövének ki a városból, a kik őt csúfolják vala, ezt mondván: Jőjj fel, kopasz, jőjj fel, kopasz! 24 És hátratekintvén és meglátván őket, megátkozá őket az Úr nevében, és az erdőből két nöstény medve jöven ki, szétszaggata közülök negyvenkét gyermeket. [rész 17,25.](#) 25 Onnét azután felment a Kármel hegyére; onnét pedig Samariába tért vissza. [1Kir. 18,19. 30.](#) **HÚHA, EHHEZ MIT SZÓLUNK?? (SZABÓ ANDOR EZT NAGYON KISIMÍTOTTA. LEMA 1 376)**

2Kir 3

1 Jórám pedig, az Akháb fia kezde uralkodni Izráelen Samariában Josafátnak, a Júda királyának tizennyolczadik esztendejében, és uralkodék tizenkét esztendeig. [rész 1,17. rész 8,16.](#) **2 És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, de nem annyira, mint az ő atyja és anyja; mert elrontá a Baál képét, a melyet az ő atyja készítettett volt.** [1Kir. 16,32.](#) 3 De mindazáltal követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, a ki vétekbe ejtette volt az Izráelt, és el nem távozék

azoktól. **1Kir. 12,28-33.** 4 És Mésának, a Moáb királyának nagyon sok juha volt, és az Izráel királyának adóban százezer bárány és százezer kos gyapját fizette. 5 De mikor meghalt Akháb, a Moáb királya elszakadt az Izráel királyától. **rész 1,1.** 6 Kiméne azért Jórám király azon a napon Samariából, és megszámllálá az egész Izráelt; 7 És elméne, és küldé követeket Josafáthoz, Júda királyához, ezt izenvén néki: A Moáb királya elszakadt tőlem; eljössz-e velem a Moáb ellen a hadba? Felele: Felmegyek, úgy én, mint te; úgy az én népem, mint a te néped; úgy az én lovam, mint a te lovaid. **rész 1,1.** 8 És monda: Mely úton menjünk fel? Felele: Az Edom pusztájának útján. 9 És elméne az Izráel királya és Júda királya és az Edom királya; és mikor hét napig bolyongtak az úton, nem volt vize sem a tábornak, sem a velök volt barmoknak. **rész 8,20. 2Sám. 8,14.** 10 Akkor monda az Izráel királya: Jaj, jaj; az Úr azért hívta egybe e három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket! 11 És monda Josafát: **Nincs itt az Úr prófétái közül egy sem, hogy általa tanácsot kérhetnénk az Úrtól? És felele egy az Izráel királyának szolgálai közül, és monda: Itt van Elizeus, a Sáfát fia, a ki Illésnek kezeire vizet tölt vala.** 12 És monda Josafát: Nála van az Úrnak beszéde. És alámenének hozzá az Izráel királya és Josafát és az Edom királya. **rész 2,14. 15. 1Kir. 19,16. 19.** 13 És monda Elizeus az Izráel királyának: Mi közöm van hozzád? Menj a te atyádnak és anyádnak prófétáihoz! És monda néki az Izráel királya: Ne utasíts el; mert az Úr gyűjtötte össze ezt a három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket. **1Kir. 18,19. 22,6-34.** 14 És monda Elizeus: **Él a Seregek Ura, a ki előtt állok, ha nem nézném Josafátnak, a Júda királyának személyét, bizony téged nem néznék, és rád sem tekintenék; vers 2. 3.** 15 Hozzatok ide egy énekest. És mikor énekelt előtte az éneklő, az Úrnak keze lőn ő rajta. 16 És monda: Ezt mondja az Úr: **Csináljatok itt és ott e patakon árkokat; 17 Mert ezt mondja az Úr: Nem láttok sem szelet, sem esőt, és mégis e patak megtelik vízzel, hogy ihattok mind ti, mind a ti nyájatok és barmaitok.** 18 Kevés pedig még ez az Úr szemei előtt, hanem a Moábot is kezetekbe adja. **vers 1-5.** 19 És megvesztek minden kulcsos várost és minden szép várost, és minden jótermő fát kivagdaltok, és minden kútfit betöltötök, és minden jó szántóföldet behánytok kövekkel. 20 És lőn reggel, a mikor áldozatot szoktak tenni, ímé vizek jönnek vala Edom útjáról, és megtelik a föld vízzel. **2Móz. 29,38. 39.** 21 Mikor pedig meghallotta az egész Moáb, hogy feljöttek a királyok ő ellenök harcolni, egybegyülének mindnyájan, a kik fegyvert foghattak, és megállottak az ő tartományuk határán. 22 És mikor felkeltek reggel, és a nap feljött a vizekre, úgy láták a Moábiták, mintha ő ellenökbe az a víz vereslenék, mint a vér. 23 És mondanak: **Vér ez! Megvívtak a királyok egymással, és megölte egyik a másikat. Prédára most, Moáb!** 24 De mikor az Izráel táborához jutottak, felkeltek az Izráeliták, és megverték a Moábitákat, és azok megfutamodtak előttök; betörték hozzájuk és leverték Moábot. **4Móz. 24,17. 25** És városaikat lerontották, és a jó szántóföldekre kiki követ hányt, és elborították azt kövekkel, és minden kútfit behánytak, és minden jótermő fát kivágtak, úgy hogy csak Kir-Harését kőfalait hagyták fenn; de körülvevék azt is a parittyások, és lerontották. **vers 19.** 26 Látván pedig a Moáb királya, hogy legyőzzetik a viadalban, maga mellé vett hétszáz fegyverfogó férfiút, hogy keresztül törjenek az Edom királyához; de nem bírtak. 27 Akkor vevé az ő elsőszülött fiát, a ki ő helyette uralkodandó volt, és égőáldozatul megáldozá a kőfalon. Mely dolog felett az Izráel népe igen felháborodék, és elmenének onnét, és megtérének az ő földjökbe. **rész 16,3. 5Móz. 12,31.**

2Kir 4

1 És kiálta egy asszony a próféták fiainak feleségei közül Elizeushoz, és monda: A te szolgád, az én férjem meghalt; te tudod, hogy a te szolgád félte az Urat. Eljött pedig a hitelező, hogy elvigye mind a két gyermekemet, hogy néki szolgálai legyenek. **3Móz. 25,39.** 2 Monda néki Elizeus: Mit cselekedjem veled? Mondd meg nekem, mi van a házában? Monda az: A te szolgálóleányod házában nincs egyéb, **csak egy korsó olaj.** **1Kir. 17,12-16.** 3 Akkor monda: Menj el, kérj ott kinn minden te szomszédidtól üres edényeket, de ne keveset; 4 És menj be és zárkózzál be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból mindenik edénybe, és a tele edényt állítsd

félre. 5 És elment ő tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták néki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett. 6 És mikor megtöltötte az edényeket, monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj. 7 És elment, és elmondá ezt az Isten emberének. Az pedig monda: **Menj el, add el az olajat, és fizesd ki hiteleződöt; te pedig és a te fiaid éljete a maradékából.** 8 És történt ebben az időben, hogy Elizeus Súnembe ment. Ott volt egy gazdag asszony, a ki tartóztatá őt, hogy nála egyék kenyeret. És lőn, hogy valamikor csak arra járt, betért oda, hogy kenyeret egyék. **Józs. 19,17. 18.** 9 És monda az asszony a férjének: Ímé úgy veszem észre, hogy az az Isten embere, a ki szüntelen erre jár által, szent ember; **1Kir. 19,16.** 10 Csináljunk, kérlek, egy kicsiny felházat, és tegyük abba néki egy ágyat, asztalt, széket és gyertyatartót, hogy mikor hozzánk jön, hadd térjen oda. **1Kir. 17,9. 17-23.** 11 És történt egy napon, hogy oda ment Elizeus, és megszállott a felházban, és megpihent ott. 12 És monda Géházinak, az ő szolgájának: Hívd ide azt a Súnemitát. Előhívá azért azt, és eleibe állá. **vers 8.** 13 Megmondotta volt pedig néki: Mondd meg néki: Ímé nagy szorgalmatossággal szolgálsz nekünk, mit kívánsz, hogy cselekedjem veled? Nincs-e valami mondani valód a király előtt, vagy a sereg fővezére előtt? És monda az: Én az én nemzetségem között békességgel lakom. 14 Monda Elizeus: Mit lehetne tehát érette tennünk? Felele Géházi: Nincs fia és a férje vén ember. 15 És monda: Hívd ide! És a mikor oda hívta, megállott az ajtóban. 16 És monda Elizeus: Esztendő ilyenkorra fiút fogsz ölelni. És monda az: Ne, édes uram, Isten embere, ne mondj képtelen dolgot a te szolgálóleányodnak! **vers 14. 1Móz. 18,10-12.** 17 És teherbe esék az asszony és fiát szült abban az időben, a melyet megmondott volt Elizeus. 18 De mikor megnőtt a gyermek, történt, hogy egy napon kiment az ő atyjához, az aratókhoz, 19 És monda az ő atyjának: Jaj fejem, jaj fejem! És monda az ő atya a szolgának: Vidd el őt az anyjához. 20 Ki mikor felvette őt, vivé az ő anyjához, és az az ölében tartá délig, és akkor meghalt. 21 És felméne az asszony, és az Isten emberének ágyára tévé őt, és az ajtót bezárván kijöve onnét. **vers 10. 11.** 22 És előhivatá az ő férjét és monda: Kérlek, küldj ide nekem egyet a szolgák közül és egy szamarat, hadd menjek el hamar az Isten emberéhez, és mindjárt megjövök. **vers 25.** 23 És az monda: Miért mégy ő hozzá, ma nincs sem újhold, sem szombat? Felele az: Csak hagyd rám! 24 És megnyergelé a szamarat, és monda a szolgának: Hajtsd és siess, ne késlelj engem a menésben, hanem ha mondándom néked. 25 És elmenvén, jutta az Isten emberéhez a Kármel hegyére. És mikor meglátá őt az Isten embere távolról, monda Géházinak, az ő szolgájának: Ímé a Súnemita ez! **rész 2,25. 1Kir. 18,19. 30.** 26 Fuss, kérlek, eleibe, és kérdezd meg tőle, ha békességben van-e mind ő, mind az ő férje, mind az ő gyermeke? Monda az: Békességben! 27 Mikor pedig az Isten emberéhez jutott a hegyre, átölelte az ő lábait; de Géházi oda ment, hogy elűzze őt, az Isten embere azonban így szólt: Hagyj békét néki, mert megkeseredett az ő szíve, és az Úr eltitkolta tőlem, és nem jelentette meg nekem. **rész 5,26.** 28 És monda az: Vajjon én kértem-e fiát az én uramtól? Nemde nem mondám-e néked: Ne csalj meg engemet? **vers 16.** 29 És monda Elizeus Géházinak: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe az én pálczámat, és menj el, ha valakivel találkozol, ne köszönj néki, és annak is, a ki köszön néked, ne felelj, és az én pálczámat tedd a gyermek arczára. **Luk. 10,4.** 30 De a gyermeknek anyja monda: Él az Úr és él a te lelked, hogy el nem hagylak téged. Felkele azért és követé őt. 31 Géházi pedig már előttök elment volt, és a pálczát a gyermek arczára fekteté, de nem szólott és nem is eszmélt rá a gyermek. Azért visszatért eleibe, és megmondá néki, mondván: Nem támadt fel a gyermek. 32 És bement Elizeus a házba, és ímé a gyermek ott feküdt halva az ő ágyán. **vers 21.** 33 És bement, és bezárta az ajtót magára és a gyermekre, és könyörgött az Úrnak. **Luk. 8,54.** 34 És az ágyra felhágván, a gyermekre feküdt, és az ő száját a gyermek szájára tévé, szemeit szemeire, kezeit kezeire, és ráborult, és megmelegedék a gyermek teste. 35 Azután felállott, és egyszer alá és fel járt a házban, majd újra felment és ráborult. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitá szemeit a gyermek. **1Kir. 17,19-22.** 36 Ő pedig szólítá Géházit, és monda: Hívd ide a Súnemitát. És oda hívá azt. És mikor oda ment, monda: Vedd a te fiadat. 37 Ki mikor bement,

lábához esék, és leborula a földre, és az ő fiát fogván, kiméne. 38 Azután visszament Elizeus Gilgálba. Éhség vala pedig akkor az országban, és a próféták fiai ő vele laknak vala. És monda az ő szolgájának: Tedd fel a nagy fazekat, és főzz valami főzeléket a próféták fiainak. [rész 2,15. 6,1.](#) 39 Kiméne azért egy a mezőre, hogy paréjt szedjen. És holmi vad indákra találván, tele szedé az ő ruháját azokról sártökkal, és mikor hazament, belevagdalta a fazékba főzeléknek; de nem tudta, hogy mi az? 40 Mikor azután feladták a férfiaknak, hogy egyenek, és ők enni kezdenek a főzelékből, felkiáltának és mondanak: Halál van a fazékban, Isten embere! És nem bírták megenni. 41 Ő pedig monda: Hozzatok lisztet. És beleveté azt a fazékba, és monda: Add fel immár a népnek, hadd egyenek. És nem volt már semmi rossz a fazékban. [2Móz. 15,25.](#) 42 Jöve pedig egy férfi Baál Sálisából, és hoz vala az Isten emberének első zsengék kenyerait, hús árpa kenyeret, és megzsendült gabonafejeket az ő ruhájában; de ő monda: Add a népnek, hadd egyenek. 43 Felele az ő szolgája: Minek adjam ezt száz embernek? Ő pedig monda ismét: Add a népnek, hadd egyenek, mert ezt mondja az Úr: Esznek és még marad is. [Ján. 6,9-13.](#) 44 És ő eleikbe adá, és evének, és még maradt is belőle, az Úrnak beszéde szerint. [vers 43. Mát. 15,34-38.](#)

2Kir 5

1 És Naámán, a siriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagyabecsült volt, mert általa szabadította meg az Úr Siriát; és az a férfi vitéz hős, de bélpoklos volt. [Luk. 4,27.](#) 2 Egyszer portyázó csapatok mentek ki Siriából, és azok Izráel országából egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált. 3 És monda ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, a ki Samariában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából. 4 És Naámán beméne, és elbeszélé az ő urának, mondván: Így s így szólott az Izráel országából való leány! 5 Akkor monda Siria királya: Menj el, és ím levelet küldök az Izráel királyának. Elméne azért és vőn magával tíz tálent ezüstöt és hatezer aranyat, azon felül tíz öltöző ruhát. 6 És elvivé a levelet az Izráel királyának, ezt írván: Mikor e levél hozzád érkezik, ímé az én szolgámat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg bélpoklosságából. 7 De a mikor elolvasta az Izráel királya a levelet, megszaggatá az ő ruháit és monda: **Isten vagyok-e én, hogy öljek és elevenítsek, hogy ez én hozzám küld, hogy gyógyítsam meg e férfiút az ő bélpoklosságából?** Vegyétek eszetekbe és lássátok, hogy csak okot keres ellenem. [5Móz. 32,39. 5Móz. 32,39.](#) 8 Mikor pedig meghallotta Elizeus, az Isten embere, hogy az Izráel királya ruháit megszaggatta, küldé a királyhoz ilyen izennel: **Miért szaggattad meg a te ruháidat? Hadd jöjjön hozzám, és tudja meg, hogy van próféta Izráelben.** 9 És elméne Naámán lovaival és szekereivel, és megállá az Elizeus házának ajtaja előtt. [vers 3.](#) 10 És küldé Elizeus követet ő hozzá, mondván: **Menj el és fürödj meg hétszer a Jordánban, és megújul a te tested, és megtisztulsz.** 11 Akkor megharaguvék Naámán és elment, és így szólott: Ímé én azt gondoltam, hogy kijő hozzám, és előállván, segítségül hívja az Úrnak, az ő Istenének nevét, és kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést. 12 Avagy nem jobbak-e Abana és Párpár, Damaskus folyóvizei Izráel minden vizeinél? Avagy nem fürödhetném-e meg azokban, hogy megtisztuljak? Ilyen módon megfordulván, nagy haraggal elment. 13 De hozzá menének az ő szolgái, és szólának néki, mondván: Atyám, ha valami nagy dolgot mondott volna e próféta neked, avagy nem tetted volna-e meg? Mennyivel inkább, a mikor csak azt mondja, hogy fürödj meg és megtisztulsz? 14 Beméne azért a Jordánba, és belemeríté magát abba hétszer az Isten emberének beszéde szerint, és megújult az ő teste, mint egy kis gyermek teste, és megtisztult. [vers 10. Luk. 4,27.](#) 15 Azután visszatért egész kíséretével az Isten emberéhez, és bemenvén megállá előtte, és monda: **Ímé, most tudom már, hogy nincsen az egész földön Isten, csak Izráelben! Azért most vedd el, kérlek, ez ajándékot a te szolgádtól.** [vers 8.](#) 16 Ő pedig monda: Él az Úr, a ki előtt állok, hogy el nem veszem. Kényszeríti vala pedig őt, hogy elvegye; de ő nem akará. [1Kir. 17,1.](#) 17 És monda Naámán: Ha nem; adj kérlek a te szolgádnak

e földből annyit, a mennyit elbír két öszvér; mert a te szolgád többé égőáldozattal, vagy egyéb áldozattal nem áldozik idegen isteneknek, hanem csak az Úrnak. [vers 8.](#) 18 Ebben a dologban legyen az Úr kegyelmes a te szolgádnak, hogy mikor bemegy az én uram a Rimmon templomába, hogy ott imádkozzék, és ő az én kezemre támaszkodik, ha akkor én is meghajlok a Rimmon templomában: azt, hogy én meghajlok a Rimmon templomában, bocsássa meg az Úr a te szolgádnak ebben a dologban. 19 És monda néki Elizeus: Eredj el békességgel. És mikor elment ő tőle úgy egy mértföldnyire, 20 Géházi, Elizeusnak, az Isten emberének szolgája azt gondolta: Ímé az én uram megkimélte ezt a Siriabeli Naámánt, és nem akará tőle elvenni, a mit hozott volt; él az Úr, hogy utána futok, és valamit kérek tőle. 21 És utána futott Géházi Naámánnak. Látván pedig Naámán őt, hogy utána fut, leugrott a szekérből és eleibe méne és monda: Rendben van minden? 22 És monda: Rendben. Az én uram küldött engem, ezt mondván: Ímé most csak ez órában jött hozzám két ifjú az Efraim hegyéről a próféták fiai közül: adj kérlek azoknak egy tálentom ezüstöt és két öltöző ruhát. 23 És monda Naámán: Kérlek végy két tálentomot. És kényszeríté őt és egybeköte két tálentom ezüstöt két zsákba, és két öltöző ruhát, és azokat két szolgájának adá, a kik előtte vitték azokat. 24 De mikor a dombhoz ért, elvette tőlök azokat, és elrejté egy házban, és elbocsátá a férfiakat, és elmenének. 25 Ő pedig bemenvén, megállá az ő ura előtt, és monda néki Elizeus: Honnét, Géházi? Felele: Nem ment a te szolgád sehová. 26 Ő pedig monda néki: Nem ment-é el az én szívem veled, mikor az a férfiú leszállott szekeréből elődbe? Most az ideje, hogy szerezz ezüstöt, és hogy végy ruhákat, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat, szolgákat és szolgálóleányokat?! [rész 4,27.](#) **27 Azért rád és a te magodra ragad a Naámán bélpoklossága mindörökké. És kiment ő előle megpoklosodva, mint a hó. [4Móz. 12,10.](#)**

2Kir 6

1 És mondának a próféták fiai Elizeusnak: Ímé ez a hely, a hol nálad lakunk, igen szoros nekünk; [rész 2,14.](#) [15.](#) [4,38.](#) **2 Hadd menjünk el, kérlek, a Jordán mellé, hogy mindenikünk egy-egy fát hozzon onnét, hogy ott valami hajlékot építsünk magunknak, a melyben lakjunk. És monda: Menjetek el! 3 És monda egy közülök: Nyugodj meg rajta, és jöjj el a te szolgálóiddal.** És monda: Én is elmegyek. 4 És elméne velök. És menének a Jordán mellé, és ott fákat vágtak. 5 És történt, hogy mikor egy közülök egy fát levágna, **a fejsze beesék a vízbe. Akkor kiálta és monda: Jaj, jaj, édes uram! pedig ezt is kölcsön kértem!** 6 És monda az Isten embere: **Hová esett? És mikor megmutatta néki a helyet, levágott egy fát és utána dobta, és a fejsze feljött a víz színére.** 7 És monda: **Vedd ki. És kinyújtván kezét, kivevé azt.** 8 Siria királya pedig hadat indított Izráel ellen, és tanácsot tartván az ő szolgálóival, monda: Itt meg itt lesz az én táborom. 9 És elkülde az Isten embere az Izráel királyához, mondván: Vigyázz, ne hagyd el azt a helyet, mert ott akarnak a siriaiak betörni. 10 És elkülde az Izráel királya arra a helyre, a melyről néki az Isten embere szólott, és őt megintette volt, és vigyázott magára nem egyszer, sem kétszer. 11 És felháborodott ezen a siriai király szíve, és összegyűjtván az ő szolgálóit, monda nekik: Miért nem mondjátok meg nekem, ki tart közülünk az Izráel királyával?! 12 Akkor monda egy az ő szolgálói közül: **Nem úgy, uram király, hanem Elizeus próféta, a ki Izráelben van, jelenti meg az Izráel királyának a beszédeket, a melyeket te a te titkos házádban beszélsz. [rész 5,9-14.](#)** 13 És monda: Menjetek el és nézzétek meg, hol van, hogy utána küldjek és elhozzassam őt. És megjelenték néki, mondván: Ímé Dótánban van. 14 Akkor lovakat, szekereket és nagy sereget küldé oda, a kik elmenének éjjel, és körülvevék a várost. 15 Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgája, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgája: Jaj, jaj, édes uram! mit cselekedjünk? 16 Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, a kik velünk vannak, mint a kik ő velök. 17 És imádkozott Elizeus és monda: **Óh Uram! nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és láta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül. [rész 3,11.](#)** 18 És mikor azok hozzá

lementek, könyörgött Elizeus az Úrnak, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint. [1Móz. 19,11.](#) 19 És monda nékik Elizeus: Nem ez az út, sem ez a város; jertek el én utánam, és ahhoz a férfiúhoz vezetlek titeket, a kit kerestek. És elvezeté őket Samariába. [1Kir. 16,24. 29.](#) 20 És mikor bementek Samariába, monda Elizeus: Óh Uram, nyisd meg ezek szemeit, hogy lássanak. És megnyitá az Úr az ő szemeiket és látának, és ímé Samaria közepében voltak. [vers 18.](#) 21 Az Izráel királya pedig mikor látta őket, monda Elizeusnak: Vágván vágassam-é őket, atyám? 22 És monda: Ne vágasd. Le szoktad-é vágatni azokat, a kiket karddal vagy kézívvél fogsz el? Adj nékik kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és elmenjenek az ő urokhoz. [Péld. 25,21. Mát. 5,44-48.](#) 23 És nagy lakomát szerzett nékik; és miután ettek és ittak, elbocsátá őket. Ők pedig elmenének az ő urokhoz; és ettől fogva többé nem jöttek a siriai portyázó csapatok az Izráel földjére. 24 És lőn ezek után, hogy Benhadád, Siria királya összegyűjté egész seregét, és felment és megszállotta Samariát. 25 És igen nagy inség lett Samariában, mert addig tartották megszállva a várost, míg egy szamarfej nyolczvan ezüst, és egy véka galambganéj öt ezüst lett. [rész 18,27.](#) 26 És mikor az Izráel királya a kőfalon széjjeljára, egy asszony kiálta ő hozzá, mondván: Légy segítségemmel, uram király! 27 A király monda: Ha nem segít meg téged az Isten, hogyan segítslek én meg? A szérűről vagy a sajtóról? 28 És monda néki a király: Mit akarsz? Monda az: Ez az asszony azt mondta nékem: Add ide a te fiadat, hogy együk meg őt ma, az én fiamat pedig holnap eszszük meg. 29 És megfőztük az én fiamat, és megettük őt. **ISZONYATOS – MINT SENECA THYESTES** Mikor azután másnap azt mondtam néki: Add ide a te fiadat, hogy azt is együk meg, ő elrejté az ő fiát. [5Móz. 28,53-57. Siral. 4,10.](#) 30 Mikor pedig hallotta a király az asszonynak beszédét, megszaggatá az ő ruháit, a mint a kőfalon járt, és meglátta a nép, hogy ímé alól zsákruha van az ő testén. 31 És monda: Úgy cselekedjék velem az Isten és úgy segéljen, ha Elizeusnak, a Sáfát fiának feje ma rajta marad! 32 Elizeus pedig ott ült az ő házában, és együtt ültek vele a vének. És elküldött a király egy férfiat maga előtt. Mielőtt azonban hozzá jutott volna a követ, monda Elizeus a véneknek: Látjátok-é, hogy az a gyilkos hogyan küld ide, hogy a fejemet vétesse? Vigyázzatok, hogy mikor ide ér a követ, zárjátok be az ajtót és szorítsátok meg őt az ajtóban: Ímé az ő ura lábainak dobogása követi őt. [rész 3,1. 1Kir. 14,5. 6.](#) 33 És mikor még így beszélne velök, már a követ leérkezett hozzá és nyomában a király, és monda: Ímé ilyen veszedelem származott az Úrtól; várjak-é még tovább az Úrra? [rész 7,1.](#)

2Kir 7

1 És monda Elizeus: Halljátok meg az Úr beszédét. Ezt mondja az Úr: Holnap ilyenkor egy köből zsemlyelisztet egy sikluson, és két köből árpát egy sikluson vesznek Samaria kapujában. [vers 16.](#) 2 És felelvén egy főember, a kinek kezére támaszkodott a király, az Isten emberének, monda: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? És monda Elizeus: Ímé, te szemeiddel meg fogod látni, de nem eszel belőle. [vers 19. 20.](#) 3 A kapu előtt pedig volt négy belpoklos férfi, a kik mondák egymásnak: Miért maradunk itt, hogy meghaljunk éhen? [3Móz. 13,46.](#) 4 Ha azt határozzuk is, hogy bemegyünk a városba, ott is inség van, és akkor ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor itt halunk meg; jertek el azért, szökjünk el a Siriabeliek táborába, ha meghagyják életünket, élünk, ha megölnek, meghalunk. 5 És felkeltek alkonyatkor, hogy a Siriabeliek táborába menjenek; és mikor odaértek a Siriabeliek táborának széléhez, ímé már nem volt ott senki. 6 Mert az Úr azt cselekedte volt, hogy a Siriabeliek tábora szekerek zörgését és lovak dobogását, és nagy sereg robogását hallotta, és mondanak egymásnak: Ímé az Izráel királya bérbe fogadta meg ellenünk a Hitteusok királyit és az Egyiptombeliek királyit, hogy ellenünk jöjjenek. [rész 19,7.](#) 7 És felkelvén elfutának alkonyatkor, és elhagyák mind sátoraikat, mind lovaikat, mind szamaraikat, a mint a tábor volt, és elfutának, csakhogy életüket megmenthessék. 8 Mikor azért e belpoklosok a tábor széléhez értek, bemenvén egy sátorba, evének és ivának, és elvivének onnét ezüstöt, aranyat és ruhákat,

és elmenvén elrejték azokat; és megtérvén más sátorba menének be, és abból is hozának és elmenvén, elrejték. 9 És monda egyik a másiknak: Nem igazán cselekszünk: ez a mai nap örömondás napja, ha mi hallgatunk, és a virradatot megvárjuk, büntetés ér bennünket; most azért jertek és menjünk el, és mondjuk meg a király házában. 10 És elmenének, és kiáltának a város kapuján állónak, és elbeszélék nékik, mondván: Odamentünk volt a Siriabeliek táborába, és ímé már nem volt ott senki; emberek szava nem hallatszott, csak a lovak és szamarak vannak kikötve, és a sátorok úgy, a mint voltak. 11 Kiáltának azért a kapunállók, és hírré tevék ott benn a király házában. 12 És felkele éjszaka a király, és monda az ő szolgálóinak: Megmondom néktek, mit csinálnak velünk a Siriabeliek. Tudják, hogy éhen vagyunk, és csak azért mentek ki a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: Mikor kijönnek a városból, megfogjuk őket elevenen, és bemegyünk a városba. 13 Akkor felele egy az ő szolgálói közül, és monda: Ki kell választani a megmaradt lovak közül, a melyek a városban megmaradtak, ötöt, – ímé épen olyanok ezek, mint Izráelnek egész sokasága, a mely megmaradt; ímé épen olyanok ezek, mint Izráel egész sokasága, a mely elpusztult, – és küldjük ki, hadd lássuk meg. 14 És vevének két szekeret lovakkal, és kiküldé a király a siriaiak táborába, mondván: Menjetek el és nézzétek meg. 15 És mikor utánuk mentek egész a Jordánig, ímé az egész út rakva volt ruhákkal és edényekkel, a melyeket a siriaiak a sietségben elhánytak. És mikor visszajöttek a követek, és elmondák ezt a királynak: 16 Kiment a nép, és kirabolta a Siriabeliek táborát, és egy köből zsemlyelisztet egy sikluson, és két köből árpát egy sikluson vettek, az Úrnak beszéde szerint. vers 1. 17 A király pedig azt a főembert, a kinek kezére szokott támaszkodni, oda rendelte a kapuhoz. És a nép eltapodá őt a kapuban, és meghala, a mint az Isten embere megmondotta, a ki megjövendölte ezt, mikor a király lement hozzá. vers 2. 18 Úgy történt, a mint az Isten embere a királynak jövendölte: Két köből árpát egy sikluson és egy köből zsemlyelisztet egy sikluson adnak holnap ilyenkor Samaria kapujában. 19 És ezt felelte volt a főember az Isten emberének, mondván: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? és ő azt mondotta rá: Ímé te szemeiddel meg fogod látni; de nem eszel belőle. vers 2. 20 És teljesen így történt vele, mert eltapodá őt a nép a kapuban és meghalt.

2Kir 8

1 És Elizeus szólott volt annak az asszonynak, a kinek a fiát feltámasztotta volt, mondván: Kelj fel, és menj el a te házadnépével együtt, és tartózkodjál, a hol tartózkodhatol; mert az Úr éhséget hívott elő, és el is jött a földre hét esztendeig. rész 4,35. 36. 2 És felkelt az asszony, és az Isten emberének beszéde szerint cselekedék, és elment ő és az ő háznépe, és lakék a Filiszteusok földében hét esztendeig. Ruth 1,1-6. 3 Mikor pedig elmúlt a hét esztendő, visszatért az asszony a Filiszteusok földéből, és elment, hogy panaszkodjék a királynak az ő házáért és szántóföldeiért. 4 A király pedig beszélt Géházival, az Isten emberének szolgájával, mondván: Beszélj el, kérlek, nékem mindazokat a csudálatos dolgokat, a melyeket Elizeus cselekedett. 5 És mikor elbeszélé a királynak, mimódon támasztotta fel a halottat, ímé az asszony, a kinek a gyermekét feltámasztotta volt, éppen akkor kiáltott a királyhoz az ő házáért és szántóföldeiért; és monda Géházi: Uram király, ez az az asszony és ez az ő fia, a kit feltámasztott Elizeus. rész 4,8. 32-36. 6 És kikérdezé a király az asszonyt, és az elbeszélé néki; és ada a király ő mellé egy udvari szolgát, mondván: Adasd vissza néki minden jószágát, és a szántóföldnek minden hasznát attól az időtől fogva, a mióta elhagyta a földet egész mostanig. 7 És Elizeus elment Damaskusba, Benhadád pedig, Siria királya beteg volt, és hírül adák néki, mondván: Az Isten embere ide jött. rész 6,13-23. 8 És monda a király Hazáelnek: Végy ajándékot kezedbe, és menj eleibe az Isten emberének, és kérj tanácsot az Úrtól ő általa, mondván: Meggyógyulok-e ebből a betegségből? 1Kir. 14,2. 3. 9 És eleibe ment Hazáel, és ajándékokat vitt kezében mindenféle drága damaskusi jószágból negyven teve terhét; és elment, és megállott előtte, és így szólt: A te fiad, Benhadád, Siria királya, az küldött engem hozzád, mondván: Vajjon meggyógyulok-e ebből a betegségből? 10 Felele néki Elizeus: Menj el,

mondd meg néki: Nem maradsz életben, mert megjelentette nékem az Úr, hogy halált hal. [rész 1,4.](#) 11 És mereven ránézett Hazáelre, mígnem zavarba jött; végre sírni kezdett az Isten embere. 12 És monda Hazáel: Miért sír az én uram? És felele: Mert tudom a veszedelmet, a melyet az Izráel fiaira hozol; az ő erős városait megégeted, az ő ifjait fegyverrel levágotod, és kis gyermekeit a földhöz vered, és terhes asszonyait ketté vágod. [rész 10,32. 33. 12,18. rész 13,3. 15,16.](#) 13 És monda Hazáel: Kicsoda a te szolgád, ez az eb, hogy ilyen nagy dolgokat cselekednék? És felele Elizeus: Megjelentette nékem az Úr, hogy te leszel Siria királya. [1Kir. 19,15.](#) 14 És elméne Elizeustól, és beméne az ő urához, és az monda néki: Mit mondott Elizeus? és monda: Azt mondta, hogy meggyógyulsz. [15 Másnap azonban elővett egy takarót és bemártván azt vízbe, ráteríté az ő arcára, és meghalt: és uralkodék Hazáel ő helyette. vers 13.](#) 16 És Jórámnak, az Akháb fiának, az Izráel királyának ötödik esztendejében, mikor még Josafát vala Júda királya, uralkodni kezdett Jórám, a Josafát fia, Júda királya. [2Kron. 21,4.](#) 17 Harminczkét esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és nyolcz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. [2Kron. 21,5.](#) 18 És járt az Izráel királyainak útján, a miképen cselekedtek volt az Akháb házából valók; mert az Akháb leánya volt a felesége, és gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt. [1Kir. 21,20. 25. 26.](#) 19 De az Úr még sem akarta elveszteni Júdát Dávidért, az ő szolgájáért; a mint megígérte volt néki, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak mindörökké. [2Sám. 7,11. 16.](#) 20 Az ő idejében szakadt el Edom a Júda birodalmától, és választott királyt magának. [2Sám. 8,14. 1Móz. 27,40.](#) 21 És átment Jórám Seirbe és minden harczy szekere ő vele, s mikor éjjel felkelt és megtámadta az Edomitákat, a kik körülzárták őt, és a szekerek fejedelmeit, megfutott a nép, kiki az ő hajlékába. [rész 14,7.](#) 22 És elszakadt Edom a Júda birodalmától mind e mai napig; ugyanebben az időben szakadt el Libna is. [Józs. 21,13.](#) 23 Jórámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 24 És elaluvék Jórám az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék Akházia, az ő fia, ő helyette. [2Kron. 22,1.](#) 25 Jórámnak az Akháb, az Izráel királya fiának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Akházia, Jórámnak, a Júdabeli királynak fia. 26 Huszonkét esztendő volt Akházia, mikor uralkodni kezdett, és egy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Athália volt, Omrinak, az Izráel királyának leánya. [rész 11,1. 2Kron. 22,2.](#) 27 És járt az Akháb házának útján, és gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mint az Akháb háza; mert az Akháb házának veje vala. [1Kir. 16,30-33. 21,20.](#) 28 És hadba ment Jórámmal, az Akháb fiával, Siria királya, Hazáel ellen, Rámóth Gileádba; de a Siriabeliek megverték Jórámot. [2Kron. 22,1. 5.](#) 29 Akkor visszatért Jórám király, hogy meggyógyíttassa magát Jezréelben a sebekből, a melyeket rajta a Siriabeliek Ráma alatt ütöttek, mikor Hazáel, Siria királya ellen harczolt. Akházia pedig, a Jórám fia, Júda királya aláméne, hogy meglátogassa Jórámot, az Akháb fiát Jezréelben, a hol az betegen feküdt. [rész 9,15.](#)

2Kir 9

1 Elizeus próféta pedig szólíta egyet a próféták fiai közül, és monda néki: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe e korsócska olajat, és menj el Rámóth Gileádba. 2 És menj be oda, és nézd meg, hol van Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia. Mikor pedig oda érsz, költsd fel őt az ő atyjafiai közül, és vidd be a belső kamarába, **3 És vedd elő e korsócska olajat, és töltsd az ő fejére, ezt mondván: Azt mondja az Úr: Téged kentelek királylyá Izráelen!** És az ajtót kinyitván, fuss el, és semmit ott ne időzz. [1Kir. 19,16. vers 11.](#) 4 És elment az ifjú, a próféta tanítványa, Rámóth Gileádba. 5 És mikor bement, imé a seregek fejedelmei ott ültek együtt, és ő monda: Beszédem volna veled, fejedelem! És monda Jéhu: Kivel volna beszéded ennyiönk közül? És monda: Te veled, fejedelem! 6 Felkele azért, és bement a házba, és fejére tölté az olajat, és monda néki: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Királylyá kentelek téged az Úrnak népén, az Izráelen, [2Kron. 22,7.](#) 7 Hogy elveszítsed Akhábnak, a te uradnak háznépét; mert bosszút állok az én szolgálaimnak, a prófétáknak véérért, és mind az Úr szolgálainak véérért

Jézabelen. 1Kir. 21,21-25. 29. 1Kir. 18,13. 19,10. 8 És kivész egészen az Akháb háza, és kigyomlálom mind az Akhábhoz tartozókat, még az ebet is, mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben; rész 10,11-14. 9 És olyanná teszem az Akháb házát, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baasának, az Ahija fiának házát. 1Kir. 15,29. 10 Jézabelt pedig az ebek eszik meg Jezréel mezején, és nem lesz, a ki eltemesse őt. És kinyitván az ajtót, elfutott. vers 30. 35. 1Kir. 21,23. 11 És mikor Jéhu kiment az ő urának szolgálóihoz, mondának néki: Békességes-e a dolog? **Miért jött e bolond hozzád?** És felele nékik: Hiszen ismeritek ez embert és az ő beszédét! vers 1. 12 És mondának: Hazugság! Mondd meg az igazat. És monda: Így s így 358zól anékem, mondván: Azt mondja az Úr: Királylyá kentelek téged Izráelen. 13 Akkor nagy sietséggel kiki mind vevé az ő ruháját, és alája terítették a grádics felső részére és megfuvaták a harsonákat, és kikiálták: Jéhu uralkodik! 14 Így ütött pártot Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia, Jórám ellen. Jórám pedig ott táborozott volt Rámóth Gileád alatt az egész Izráellel, Hazáel, Siria királya ellen. rész 8,28. 1Kir. 22,29. 15 De visszatért volt Jórám király, hogy magát Jezréelben gyógyíttassa a sebekből, a melyeket a Siriabeliek ütöttek rajta, mikor Hazáel, Siria királya ellen harczolt. És monda Jéhu: Ha néktek is úgy tetszik, ne engedjete senkit kimenni a városból, a ki elmenjen és hírül vigye ezt Jezréelbe. 16 És befogatott Jéhu, és elment Jezréelbe, a hol Jórám feküdt, és a hova Akházia is, a Júda királya lement volt, hogy meglátogassa Jórámot. rész 8,24-27. 17 Mikor pedig az őrálló, a ki Jezréelben a tornyon állott, meglátta Jéhu seregét, hogy jő, monda: Valami sereget látok. Akkor monda Jórám: Válassz egy lovast és küldj eléjök, és mondja ezt: Békességes-e a dolog? 18 És oda lovagolt a lovas eléjük, és monda: Azt kérdi a király: Békességes-e a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé. Megjelenté pedig ezt az őrálló, mondván: Hozzájok ment ugyan a követ; de nem tért vissza. vers 15. 19 Akkor elküldött egy másik lovast, a ki hozzájok ment, és monda: Azt kérdi a király: Békességes-e a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé. vers 15. 20 Hírül adá ezt is az őrálló, mondván: Hozzájok ment ugyan; de nem jött vissza. De a hajtás olyan, mint Jéhunak, a Nimsi fiának hajtása; mert mint egy örült, úgy hajt. 21 Akkor monda Jórám: Fogjatok be! És befogván az ő szekerét, kiméne Jórám, az Izráel királya, és Akházia, a Júda királya, mindenik a maga szekerén, Jéhu eleibe, és a Jezréelbeli Nábót mezején találkoztak vele. 1Kir. 21,1-13. 22 És mikor meglátta Jórám Jéhut, monda: Békességes-e a dolog, Jéhu? Felele ő: Mit békesség?! Mikor Jézabelnek, a te anyádnak paráznsága és varázslása mindig nagyobb lesz! 1Kir. 18,4. 21,8-11. 23 Akkor megfordítá Jórám az ő kezét és futni kezde, és monda Akháziának: Árulás ez, Akházia? 24 Jéhu pedig meghúzván az ívét, Jórámot hátba lövé a lapoczkák között úgy, hogy a szívéen ment át a nyíl, és lerogyott a szekérben. 25 És monda Bidkárnak, az ő hadnagyának: Fogd meg és vesd a Jezréelbeli Nábót mezejére; mert emlékezz csak vissza, mikor mi, én és te, ketten az ő atyja, Akháb után lovagoltunk, és az Úr ő felőle ezt a fenyegetést mondotta: 26 Bizonyára megkeresem a Nábót vérét és az ő fiainak vérét, a melyet tegnap láttam, azt mondja az Úr: Azért megfizetek néked ezen a szántóföldön, azt mondja az Úr: Most azért fogjad őt, és vesd a szántóföldre, az Úr beszéde szerint. 1Kir. 21,19. 29. 22,38. 27 Akházia pedig, a Júda királya, mikor látta ezt, futni kezde a kert házának útján; de Jéhu utána menvén, monda: Ezt is vágjátok le a szekérben és megsebesíték őt a Gúr hágójánál, a mely Jibleám mellett van; és ő Megiddóba menekülván, ott meghalt. vers 8. rész 8,27. † Józs. 17,11. 28 És az ő szolgálai elvitték őt szekéren Jeruzsálembe, és eltemették az ő sirboltjába az ő atyáival a Dávid városában. 29 Akházia pedig uralkodni kezdett Júdában Jórámnak, az Akháb fiának tizenegyedik esztendejében. 30 És mikor Jéhu Jezréelbe ment és Jézabelt ezt meghallotta, arcát megékesíté kenettel, felékesítette fejét, és kitámaszkodott az ablakon. 31 És mikor Jéhu bevonult a kapun, monda: Békesség van-e, óh Zimri! uradnak gyilkosa? 1Kir. 16,8-10. 32 Ő pedig feltekintve az ablakra, monda: Ki van ott velem? Ki? És alátekintett két vagy három főember. 33 És monda azoknak: Vessétek alá őt. És aláveték, és az ő vére szétfreckendezett a falra és a lovakra, és eltapodtatá őt. 34 Bemenvén pedig oda, evett és ivott, és monda: Nézzetek

utána annak az átkozottnak és temessétek el; hiszen mégis csak király leánya. [vers 30. 33. 1Kir. 21,8-10. 25. 1Kir. 16,31.](#) 35 De mikor kimentek, hogy eltemetnék őt, már semmit sem találtak belőle, csak a koponyáját, a lábait és a keze fejeit. 36 És visszamenvén, megmondák néki, és ő monda: Ez az Úr beszéde, a melyet szólott az ő szolgája, Thesbites Illés által, mondván: Az ebek eszik meg Jézabel testét a Jezréel földén. [1Kir. 21,23.](#) 37 És olyan lesz Jezréel földjén a Jézabel teste, mint a mezőn a ganéj, úgy, hogy senki meg nem mondhatja: Ez Jézabel! **(Szaftos történet...)**

2Kir 10

1 Akhábnak pedig hetven fia volt Samariában. És levelet írt Jéhu, és elküldé azt Samariába Jezréel fejedelmeihez, a vénekhez, és az Akháb fiainak tútoraihoz, ilyen parancsolattal: 2 Mihelyt e levél hozzátok jut, a kiknél vannak a ti uratok fiai a szekerekkel, lovakkal, az erős városokkal és fegyverekkel együtt, 3 Nézzétek meg, melyik a legjobb és a legigazabb a ti uratok fiai közül, azt ültessétek az ő atyjának királyi székébe, és harcoljatok a ti uratok házáért. [rész 9,24. 27.](#) 4 És megrettenének felette igen, és mondanak: Ímé már két király nem maradhatott meg ő előtte, mimódon maradhatnánk hát mi meg? 5 És elküldének mind a király házának, mind a városnak fejedelmei, és a vének és a tútorok Jéhuhoz, mondván: A te szolgálid vagyunk mi, valamit parancsolsz nekünk, azt cselekeszszük; mi senkit királylyá nem teszünk, a mi néked tetszik, azt cselekedjed! 6 És írt nekik levelet másodsor is, mondván: Ha velem tartotok és az én beszédemre hallgattok, vegyétek fejöket a férfiaknak, a ti uratok fiainak, és jöjjetek hozzám holnap ilyenkor Jezréelbe. És a király fiai: hetven férfiú, és a város nagyaival tartottak, a kik nevelték őket. 7 És mikor a levél hozzájuk jutott, vevék a király fiait, és megölték a hetven férfiút, és fejeiket kosarakba rakták, és ő hozzá küldték Jezréelbe. 8 És mikor odaérkezett a követ, és bejelenté néki, mondván: Elhozták a király fiainak fejeit, monda: Rakjátok két rakásba azokat a kapu előtt reggelig. 9 És mikor reggel kiment, megállott, és monda az egész népnek: Ti igazak vagytok. Ímé az én uram ellen én ütöttem pártot és én öltem meg őt; de ki ölte meg mind ezeket? 10 Azért vegyétek eszetekbe ebből, hogy az Úrnak beszédéből egyetlen egy sem esik a földre, a mit az Úr az Akháb háza ellen szólott, és az Úr véghezvitte, a mit az ő szolgája, Illés által mondott. **Ézs 55** [1Kir. 21,19-24.](#) 11 Azután levágá Jéhu mindazokat, a kik megmaradtak volt az Akháb házából Jezréelben, és minden főemberét, egész rokonságát és minden papját, míg csak ki nem irtotta a maradékát is. [rész 9,8. 1Kir. 21,21.](#) 12 És felkelvén, elindult és elment Samariába. De útközben volt a pásztorok juhnyíró háza. 13 És itt Akháziának, a Júda királyának atyjafiaira talált Jéhu, és monda: Kik vagytok? És felelének azok: Akházia atyjafiai vagyunk, és alájöttünk, hogy köszöntsük a király gyermekeit és a királyné fiai. [rész 9,27. 2Kron. 22,8.](#) 14 Ő pedig monda: Fogjátok meg őket elevenen. És megfogták őket elevenen, és megölték őket a juhnyíróház kútja mellett, negyvenkét férfiút; és egyetlen egyet sem hagyott meg közülük. 15 És mikor elment onnét, Jonadábbal, a Rekháb fiával találkozott, a ki elébe jött, és köszönté őt, és monda néki: Vajjon olyan igaz-e a te szíved, mint az én szívem a te szívedhez? És felele Jonadáb: Olyan. Ha így van, nyújts kezét. És ő kezét nyújtja, és felülteté őt maga mellé a szekérbe. [Jer. 35,6.](#) 16 És monda: Jer velem és lásd meg, mint állok bosszút az Úrért. És vele együtt vitték őt az ő szekeren. [vers 25. 26.](#) 17 És megérkezett Samariába, és levágta mindazokat, a kik az Akháb nemzetségéből megmaradtak volt Samariában, míg ki nem veszté azt az Úr beszéde szerint, a melyet szólott Illésnek. [rész 9,7-10. 1Kir. 21,21. 24.](#) 18 És Jéhu összegyűjté az egész népet, és monda néki: Akháb kevésbé szolgálta Baált; Jéhu sokkal jobban akarja szolgálni. [1Kir. 16,31-33. 21,25. 26.](#) 19 Most azért hívjátok hozzám a Baál minden prófétáit, minden papját és minden szolgáját; senki el ne maradjon; mert nagy áldozatot akarok tenni a Baálnak; valaki elmarad, meg kell halni annak. Jéhu pedig ezt álnokságból cselekedte, hogy elveszítse a Baál tisztelőit. [vers 25. 26.](#) 20 És monda Jéhu: Szenteljétek ünnepet Baálnak. És kikiálták. 21 És szétküldött Jéhu egész Izráelbe, és eljövénnek mind a Baál tisztelői, és senki el nem maradt a ki el nem jött volna, és bemenének

a Baál templomába, és megtelék a Baál temploma minden zugában. 1Kir. 16,32. 22 Akkor monda a ruhatárnoknak: Hozz ruhákat ki a Baál minden tisztelőinek. És hozott nékik ruhákat. 23 És bement Jéhu és Jonadáb, a Rekháb fia a Baál templomába, és monda a Baál tisztelőinek: Tudakozzátok meg és lássátok meg, hogy valamiképen ne legyen itt veletek az Úr szolgálói közül valaki, hanem csak a Baál tisztelői. vers 15. 24 És mikor bementek, hogy ajándékokkal és égőáldozatokkal áldozzanak, Jéhu oda állított kívül nyolczvan embert, a kiknek azt mondta: A ki egyet elszalaszt azok közül, a kiket én kezetekbe adok, annak meg kell érte halni. 25 Mikor pedig elvégezték az égőáldozatot, monda Jéhu a vitézeknek és hadnagyoknak: Menjetek be, vágjátok le őket, csak egy is közülök meg ne meneküljön! És levágták őket fegyver élével, és elhányták az ő holttestöket a vitézek és a hadnagyok. Azután elmentek a Baál templomának városába, 1Kir. 18,40. 5Móz. 13,6-17. 26 És kihordván a Baál templomának bálványait, megégeték azokat. rész 11,18. 27 És lerontották a Baál képét is templomostól együtt, és azt árnyékszékké tették mind e mai napig. 28 Így veszté ki Jéhu a Baált Izráelből. 29 De Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, a ki vétekbe ejté az Izráelt, nem szakadt el Jéhu, az arany borjúktól, melyek Béthelben és Dánban valának. 1Kir. 12,26-30. **30 És monda az Úr Jéhunak: A miért szorgalmasan megcselekedted azt, a mi nékem tetszett, és az én szívem kívánsága szerint cselekedtél az Akháb házával: azért a te fiaid negyedízig ülnek az Izráel királyi székiiben.** rész 15,12. 31 De Jéhu még sem igyekezett azon, hogy az Úrnak, Izráel Istenének törvényében járjon teljes szívéből, mert nem szakadt el a Jeroboám bűneitől, a ki bűnbe ejtette az Izráelt. vers 29. 32 Abban az időben kezdett az Úr pusztítani Izráelben, és megveré őket Hazáel, Izráel minden határában. rész 8,12. 13. 33 A Jordántól egész napkeletig, a Gileádbelieknek, a Gád nemzetségének, a Rúben nemzetségének, Manasse nemzetségének egész földjét. Aroertől fogva; mely az Arnon patak mellett van, mind Gileádot, mind Bását. 2Kron. 22,8. 9. 34 Jéhunak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, és minden erőssége, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 35 És elaluvék Jéhu az ő atyáival, és eltemeték őt Samariában. És uralkodék Joákház, az ő fia, helyette. rész 13,1. 36 A napok pedig, a melyekben uralkodott Jéhu Izráelen Samariában, huszonnyolcz esztendő.

2Kir 11

1 És Athália, Akházia anyja, mikor látta, hogy fia meghalt, felkelt és az egész királyi magot megölette. rész 8,26. rész 9,27. 2 De Jóseba, Jórám király leánya, Akházia huga, fogá Joást, Akházia fiát, és ellopván őt a király fiai közül, a kik megölettettek vala, elrejté az ő dajkájával együtt az ágyasházban; és elrejték őt Athália elől úgy, hogy ez nem öletteték meg. 3 És elrejtve vala Joás ő vele együtt az Úr házában hat esztendeig, és Athália uralkodott az országban. 4 A hetedik esztendőben azonban elküldött Jójada, és magához hívatta a Káriánusok és a testőrök csapatainak vezéreit, és bevitte őket magával az Úr házába, és szövetséget kötött velök, és megesküdteték őket az Úr házában, és megmutatta nékik a király fiát. 2Kron. 23,1. 5 És megparancsolta nékik, mondván: Ezt kell cselekednetek: közületek a harmadrész, a kik szombaton jönnek őrésre, tartsa a király házában az őrizetét; 1Kron. 9,22-25. 6 A harmadrésze legyen a Súr kapuban, és a harmadrésze a testőrök háta mögött való kapuban, és nagy szorgalmatossággal őrizzék e házat, hogy senki reánk ne üthessen. 7 Az a két rész pedig közületek, az egész, a mely szombaton az őrszolgálatból kilép, vigyázzon az Úr házában megőrzésére a királyhoz vezető részen. 8 És vegyétek körül a királyt, mindenki kezében fegyverével, és a ki a sorokba benyomul, ölettessék meg, és a király körül legyenek kijövedelekor és bemenetelekor. 9 És a csapatok vezérei úgy cselekedtek, a mint meghagyta volt nékik Jójada pap; és mindenik maga mellé vette az ő embereit, azokat, a kik bementek szombaton az őrségre, azokkal együtt, a kiket felváltottak szombaton, és Jójada paphoz mentek. 10 És a pap a csapatok vezéreinek azokat a kopjákat és paizsokat adta oda, a melyek Dávid királyéi voltak és az Úr házában voltak. 2Sám. 8,7. 11. 11 És a testőrök ott állottak a

király körül, mindenik fegyverrel kezében, a ház jobb szárnyától a bal szárnyáig, az oltár és a szenthely felé. 12 És kivezeté Jójada a király fiát, és fejébe tévé a koronát, és kezébe adá a bizonyágtételt, és királylyá tévék őt és felkenék; és kezeikkel tapsolván, kiáltának: Éljen a király! [5Móz. 17,18-20](#). 13 Mikor pedig Athália meghallotta a testőröknek és a községnek kiáltását, bement a néphez az Úr házába. [vers 1](#). 14 És mikor szétnézett, ímé a király ott állott az emelvényen, a mint szokás, és a király előtt állottak a fedelmek és a trombitások, és az egész föld népe ujjongott, és trombitáltak. Akkor megszaggatá Athália az ő ruháit, és kiáltván, monda: Összeesküvés! Összeesküvés! 15 De parancsola Jójada pap a csapatok vezéreinek, a sereg hadnagyainak, és monda nékik: Vezessétek ki őt a sorok között, és ha valaki őt követné, öljétek meg fegyverrel. Mert azt mondta a pap: Ne öletessék meg az Úr házában. 16 És utat nyitottak néki, és ő arra az útra ment, a merre a lovakat vezetik be a király házába, és ott megölték. [vers 1](#). [2Móz. 21,14](#). 17 És kötést tőn Jójada az Úr, a király és a nép között, hogy ők az Úrnak népe lesznek; és külön a király és a nép között. [Nehem. 9,38](#). [10,28-30](#). 18 És elment az egész föld népe a Baál templomába, és azt lerombolta, és oltárait és bálványait teljesen összetörte, és Matthánt, a Baál papját az oltárok előtt ölték meg. És a pap gondviselőket rendele az Úr házában. [rész 10,25](#). [26](#). [5Móz. 13,6-17](#). 19 És maga mellé vétén a csapatok vezereit, a Káriánusokat és a testőröket és az egész föld népét, elvivék a királyt az Úrnak házából, és menének a testőrök kapujának útján a király házához. És Joás üle a király ok székébe. 20 És örvendezett mind az egész föld népe, és megnyugovék a város, miután megölték Atháliát fegyverrel a király háza mellett. [vers 1](#). [16](#). 21 Joás hét esztendő volt, mikor uralkodni kezdett.

2Kir 12

1 Jéhunak hetedik esztendejében tették Joást királylyá, és negyven esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának pedig Sibja vala neve, a ki Beersebából való volt. [2Kron. 24,1](#). 2 És cselekedék Joás kedves dolgot az Úr szemei előtt mindaddig, a míg Jójada pap oktatót őt; [rész 11,4](#). **3 Azonban a magaslatok oltárai nem rontattak le, a nép még mindig ott áldozott és tömjénezett a magaslatok oltárain.** [5Móz. 12,5-8](#). [3Móz. 17,3](#). [4](#). 4 És megparancsolá Joás a papoknak, hogy minden pénzt, a mely Istennek szenteltetik és az Úr házába bevitetik, mind a megszámlálás pénzét és a személyek váltságának pénzét, mind pedig, a melyet kiki szabad akaratja szerint az Úr házához bevisz. [2Móz. 30,13](#). [5Móz. 16,16](#). [17](#). 5 Vegyék magokhoz a papok, mindenik a maga ismerősétől, és építsék meg az Úr házában romlásait mindenütt, a hol romlást látnak rajta. 6 De mikor Joás király huszonharmadik esztendejéig sem építették meg a papok az Úr házában romlásait, 7 Előhivatta Joás király Jójada papot a többi papokkal együtt, és monda nékik: Miért nem építitek meg az Úr házában romlásait? Ezután ne vegyétek a pénzt magatokhoz a ti ismerőseitektől, hanem az Úr háza romlásainak építésére adjátok azt. 8 És a papok beleegyeztek, hogy többé semmi pénzt nem vesznek el a néptől, és nem javítják ki a ház romlásait. 9 És Jójada pap vett egy ládát, és annak a fedelén csinált egy nyílást, és helyhez teté azt az oltár mellé jobbfelől, a mely felől az Úr házába bemennek, hogy abba töltsenek a papok, a templom küszöbinek őrizői minden pénzt, a melyet az Úr házába hoznak. [1Kron. 26,1](#). 10 És mikor látták, hogy sok pénz van a ládában, felment a király íródeákja a főpappal együtt, csomóba kötötték és megszámlálták a pénzt, a mely az Úr házában találtatott. [2Kron. 24,11](#). 11 És a megmért pénzt a munka vezetőinek kezeibe adták, a kik az Úr házához voltak rendelve, és ezek kiadták azt az ácsoknak és építőknek, a kik a házon dolgoztak, 12 És a kőműveseknek és a kőfaragóknak, fa és faragott kő vásárlására, az Úr háza romlásainak kijavítására, és mindarra, a mi a ház javítására szükséges volt. 13 De abból a pénzből, a melyet bevettek az Úr házába, nem csináltattak az Úr házához sem ezüst poharakat, sem késeket, sem medenczéket, sem trombitákat, sem valami egyéb arany vagy ezüst edényt. [4Móz. 10,2-10](#). 14 Hanem a munkásoknak adták azt, és csak az Úr házat javították ki abból. 15 Számot sem vettek azoktól az emberektől, a kiknek keze által kiadták a pénzt a munkásoknak, mert híven jártak el. [rész 22,7](#). 16 De a vétekért és a bűnért való pénzt

nem vitték az Úr házába; az a papoké lett. [3Móz. 5,15. 16.](#) 17 Ebben az időben jött fel Hazáel, Siria királya, és megszállotta Gáthot, és be is vette azt; azután megfordult Hazáel, hogy Jeruzsálem ellen menjen. [rész 8,12. 13. 13,3. 4.](#) 18 De Joás, Júda királya, vevé mind a megszentelt ajándékokat, a melyeket az ő atyái, Josafát, Jórám és Akházia, Júda királyai az Úrnak szenteltek volt, és a melyeket ő maga szentelt néki, és minden aranyat, a mely találtaték mind az Úr házában, mind pedig a király házában kincsei között, és elküldé Hazáelnek, Siria királyának, és az elment Jeruzsálem alól. [1Kir. 15,18.](#) 19 Joásnak egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? [2Krón. 24,1-18.](#) 20 Fellázadván pedig az ő szolgái, pártot ütének ellene, és megölték Joást Beth-Millóban, a merre Sillába megy az ember. [rész 14,17-19.](#) 21 Jozakhár, a Simeáth fia, és Jozadáb, a Sómer fia, az ő szolgái ölték meg őt, és meghalt és eltemették őt az ő atyáival, a Dávid városában. És Amásia, az ő fia lett a király ő helyette.

2Kir 13

1 Joásnak, az Akházia fiának, Júda királyának huszonharmadik esztendejében lett király Joákház, a Jéhu fia Izráelen Samariában tizenhét esztendeig. **2 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit,** a ki bűnbe ejté az Izráelt, és nem szakadt el azoktól. 3 És felgerjéd az Úr haragja Izráel ellen, és adá őket Hazáelnek, a Siria királyának kezébe, és Benhadádnak, a Hazáel fiának kezébe, az ő életének minden idejében. [rész 8,12. 13.](#) 4 De könyörgött Joákház az Úrnak, és meghallgatá őt az Úr; mert megtekintette az Izráel nyomorúságát, hogy mikép nyomorgatja őket Siria királya. 5 És az Isten szabadítót küldött Izráelnek, a ki megmentette őket a Siriabeliek hatalmától, hogy az Izráel fiai lakhassanak az ő sátoraikban, mint azelőtt. [rész 14,27.](#) 6 De még sem távoztak el a Jeroboám házában bűneitől, a ki bűnbe ejté az Izráelt, hanem azokban jártak; sőt az Asera is helyén maradt Samariában; 7 Pedig nem hagyattatott meg Joákháznak több nép, mint ötven lovag, tíz szekér és tízezer gyalogos; a többit mind megölte Siria királya, és olyanná tette, mint a cséplő pora. [rész 8,12. 13.](#) 8 Joákház egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő ereje, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 9 És elaluvék Joákház az ő atyáival, és eltemették őt Samariában; és az ő fia, Joás, uralkodék ő helyette. 10 Joásnak, a Júda királyának harminczhetedik esztendejében lett a király Joás, a Joákház fia, Izráelen Samariában, tizenhat esztendeig. **11 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt,** és nem távoztak el Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől, a ki az Izráelt bűnbe ejté, hanem azokban járt. 12 Joásnak egyéb dolgai pedig és valamit cselekedett és az ő erőssége, a melylyel Amásia, a Júda királya ellen harczolt, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? [rész 14,8. 11. 12. 2Krón. 25,18-24.](#) 13 És elaluvék Joás az ő atyáival, és Jeroboám ült az ő királyi székibe; és eltemették Joás Samariában, az Izráel királyai mellé. [rész 14,16.](#) 14 És megbetegedett Elizeus olyan betegséggel, a melybe bele is halt, és lement hozzá Joás, az Izráel királya, és arczára borulván sírt és monda: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai! [vers 15-19. rész 21,12-15. 3,14-19. 7,1. 7.](#) 15 És monda néki Elizeus: Végy kézívet és nyilakat. És ő kézívet és nyilakat vett kezébe. **16 Akkor monda az Izráel királyának: Fogd meg kezedd a kézívet. És ő megfogván azt kezével, Elizeus is rátette kezeit a király kezeire; 17 És monda: Nyisd ki az ablakot napkelet felől. És mikor kinyitotta, monda Elizeus: Lőjj! És lőtt. Akkor monda: Az Úrnak győzedelmes nyíla ez, győzedelmes nyíl a Siriabeliek ellen; mert megvered a Siriabelieket Afekben a megsemmisülésig. DUMB SHOW?** 18 Monda azután: Vedd fel a nyilakat. És felvette. Ő pedig monda az Izráel királyának: Lőjj a földbe, és bele lőtt a földbe háromszor; azután abbahagyta. 19 Akkor megharaguvék reá az Isten embere, és monda: Ötször vagy hatszor kellett volna lőnöd, akkor megverted volna a Siriabelieket a megsemmisülésig; de így már csak háromszor vered meg a Siriabelieket. 20 Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A moábita portyázó csapatok pedig az országba törtek a következő esztendőben. [rész 1,1.](#) 21 És történt,

hogyan egy embert temettek, és mikor meglátták a csapatokat, gyorsan odatették azt az embert az Elizeus sírjába; **de a mint odajutott és hozzáért az Elizeus tetemeihez, megelevenedett és lábaira állott.** **MESESZERŰ CSODA, A KATOLIKUS SZENTEK LEGENDÁIHOZ HASONLÓ.** 22 Hazáel pedig, Siria királya nyomorgatá az Izráelt Joákház minden napjaiban. [rész 8,12. 13.](#) 23 De megkegyelmezett az Úr nékik, és megkönyörült rajtuk, és hozzájuk tért az ő szövetségéért, a melyet kötött volt Ábrahámval, Izsákkal és Jákóbbal, és nem akarta őket elveszíteni, sem el nem vetette őket az ő orczája elől mind ez ideig. [1Móz. 17,1-10. 2Móz. 2,24. 25.](#) 24 És meghalt Hazáel, Siria királya, és az ő fia, Benhadád lett helyette a király. 25 És visszavevé Joás, a Joákház fia Benhadádnak, a Hazáel fiának kezéből a városokat, a melyeket erővel elvett volt Joákháznak, az ő atyjának kezéből. Háromszor veré meg őt Joás, és visszaszerezte Izráel városait. [vers 22.](#)

2Kir 14

1 Joásnak, a Joákház fiának, Izráel királyának második esztendejében kezdett uralkodni Amásia, Joásnak, a Júda királyának fia. [2Krón. 25,1.](#) 2 Huszonöt esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonkilenc esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának pedig Joáddán volt a neve, Jeruzsálemből való. 3 És kedves dolgot cselekedett az Úr szemei előtt, de még sem annyira, mint Dávid, az ő atya, hanem csak úgy tett mindent, mint az ő atya, Joás. [1Kir. 15,5.](#) 4 Mert a magaslatokat nem rontották le, hanem a nép még mindig ott áldozott és ott tömjénezett a magaslatokon. [rész 12,3.](#) 5 Mikor azután a birodalom kezében megerősödött, megölte az ő szolgáit, a kik a királyt, az ő atyját megölték volt. [rész 12,20. 21.](#) 6 De a gyilkosok fiait nem ölte meg, a mint meg van írva a Mózes törvénykönyvében, a melyben az Úr megparancsolta és megmondotta: **Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyáért; kiki az ő bűnéért haljon meg.** **5Móz 24,16** Ugyanő megvert az Edomiták közül tízezeret a sós völgyben; és bevette Sélát ostrommal, és ezt nevezé Jokteélnek mind e mai napig. [rész 8,20.](#) 8 Akkor követeket küldött Amásia Joáshoz, a Joákház fiához, a ki Jéhunak, az Izráel királyának volt a fia, ezt izenvén: Jere, nézzünk egymás szemébe! **9 És elküldé Joás, Izráel királya Amásiához, Júda királyához, ezt válaszolván: A bogácskóró, mely a Libánonon van, elküldött a Libánon cédrusfájához, ezt izenvén: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; de a mező vadja, a mely a Libánonon van, átszaladt a bogácskórón, és eltapodta azt. KÉPES BESZÉD?** [Bir. 9,8-15.](#) 10 Megverted az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel szívedben. Elégedjél meg a dicsőséggel és maradj otthon; miért akarsz a szerencsétlenséggel harczra kelni, hogy elessél magad is és Júda is veled együtt? [vers 7.](#) 11 De Amásia nem hallgatott reá, és felvonult Joás, Izráel királya, és szembeállottak egymással, ő és Amásia, Júda királya Bethsemesnél, amely Júdában van. [Józs. 15,1. 10.](#) 12 De megveretett Júda Izráeltől, és kiki elfutott az ő sátorába. [2Krón. 25,21. 24.](#) 13 És Amásiát, Júda királyát, Joásnak, az Akházia fiának fiát is elfogta Joás, Izráel királya Bethsemesnél; és Jeruzsálem ellen ment, és lerontotta Jeruzsálem kerítését, az Efraim kapujától egész a szegletkapuig, négyszáz singre. 14 És elvitt minden aranyat, minden ezüstöt és minden edényt, a mely találtatott az Úr házában és a király házában kincsei között, és kezesekeket is vevén, visszatért Samariába. [1Kir. 14,25. 26.](#) 15 Joás egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, és az ő erőssége, és miképen hadakozott Amásia, a Júda királya ellen, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? [rész 13,12.](#) 16 És elaluvék Joás az ő atyáival, és eltemetteték Samariában az Izráel királyaival együtt; és az ő fia, Jeroboám uralkodék ő helyette. 17 Amásia pedig, Joásnak, a Júda királyának fia, Joásnak, a Joákház fiának, az Izráel királyának halála után még tizenöt esztendeig élt. [2Krón. 25,1.](#) 18 És Amásiának egyéb dolgai vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 19 És pártot ütöttek ő ellene Jeruzsálemben, és ő Lákisba menekült; de utána küldtek Lákisba, és megölték ott. 20 És visszahozták őt lovakon, és eltemetteték Jeruzsálemben, a Dávid városában az ő atyáival. 21 És az egész Júda népe vevé Azáriát, a ki

tizenhat esztendő volt, és őt tette királylyá, az ő atyja, Amásia helyett. 22 Ő építé meg Elátot, a melyet visszavett Júdának azután, hogy a király elaludt az ő atyáival. [5Móz. 2,8.](#) 23 Amásiának, Joásnak, a Júda királya fiának tizenötödik esztendejétől fogva uralkodott Jeroboám, Joásnak, az Izráel királyának fia Samariában, negyvenegy esztendeig. 24 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mert Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől el nem távozott, a ki bűnbe ejtette az Izráelt. 25 Ő szerezte vissza az Izráel határát Emáthtól fogva a pusztasági tengerig, az Úrnak, Izráel Istenének beszéde szerint, a melyet szólott volt az ő szolgája, Jónás próféta, az Amittai fia által, a ki Gáth-Kéferből való volt. [Jón. 1,1.](#) 26 Mert megtekintette az Úr az Izráel igen nagy nyomorúságát, hogy a berekesztetett és az elhagyatott is semmi és nincs senki, a ki az Izráelt megszabadítaná. [5Móz. 32,36.](#) 27 És nem mondta azt az Úr, hogy az Izráel nevét eltörli az ég alól; annakokáért megszabadította őket Jeroboám, a Joás fia által. [rész 13,5.](#) 28 Jeroboám egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, hogy miképen hadakozott, és mi módon nyerte vissza Damaskust és a Júdához tartozó Hámátot az Izráelnek, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 29 És elaluvék Jeroboám az ő atyáival, Izráel királyaival, és uralkodék az ő fia, Zakariás, ő helyette.

2Kir 15

1 Jeroboámnak, az Izráel királyának huszonhetedik esztendejében kezdett uralkodni Azária, Amásiának, a Júda királyának fia. [2Kron. 26,1-5.](#) 2 Tizenhat esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és ötvenkét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Jekólia, Jeruzsálemből való. [rész 14,21.](#) 3 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyja, Amásia cselekedett; 4 Csakhogy a magaslatok nem rontattak le, a nép még ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon. 5 És megverte az Úr a királyt, mert bélpoklos lett egész halála napjáig, és külön házban lakott, és Jótám, a király fia kormányozta a házat, és ő szolgáltattott törvényt a föld népének. [2Kron. 26,16-21.](#) 6 Azáriának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? [2Kron. 26,1-23.](#) 7 És elaluvék Azária az ő atyáival, és eltemeték őt az ő atyáival a Dávid városában, és az ő fia, Jótám, uralkodék ő helyette. [2Kron. 26,23. vers 5.](#) 8 Azáriának, a Júda királyának harmincznyolczadik esztendejében kezdett uralkodni Zakariás, a Jeroboám fia Izráelen, Samariában hat hónapig. [rész 14,29.](#) **9 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miképen az ő atyái cselekedtek volt.** Nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. [1Kir. 12,28-33.](#) 10 És összeesküdött ellene Sallum, a Jábes fia, és megölte őt a nép szeme láttára, és megölvén őt, ő uralkodott helyette. 11 Zakariásnak egyéb dolgai pedig, imé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 12 Ez az Úr beszéde, a mit Jéhu felől szólott, mondván: A te fiaid negyedízeg ülnek Izráel trónján. És így történt. [rész 10,30.](#) 13 Sallum, a Jábes fia lett a király Uzziának, Júda királyának harminczkilencedik esztendejében, de csak egy hónapig uralkodott Samariában; 14 Mert Menáhem, a Thirsabeli Gádi fia feljött, és Samariába ment, és megölte Sallumot, a Jábes fiát Samariában, és megölvén őt, ő uralkodott helyette. [1Kir. 16,23.](#) 15 Sallumnak egyéb dolgai pedig és összeesküvése, a melyet csinált, imé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 16 Akkor verte le Menáhem Tifsáhot és mindazokat, a kik benne voltak, és egész határát Thirsától fogva, mert nem bocsátották be, azért veré le, és még a terhes asszonyokat is mind felhasogatá benne. 17 Azáriának, Júda királyának harminczkilencedik esztendejétől fogva uralkodott Menáhem, a Gádi fia Izráelen tíz esztendeig Samariában. 18 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit teljes életében, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. 19 És rátört Púl, Assiria királya az országra, és Menáhem Púlnak ezer talentom ezüstöt adott azért, hogy legyen néki segítséggel az ő birodalmának megerősítésében. 20 És Menáhem adót vetett Izráelben a gazdagokra, ötven ezüst siklust minden egyes emberre, hogy azt Assiria királyának adja, és visszatért Assiria királya, és nem maradt ott az országban. 21 Menáhemnek egyéb dolgai pedig és minden

cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében? 22 És elaluvék Menáhem az ő atyáival, és uralkodék az ő fia, Pekája ő helyette. 23 És Azáriának, Júda királyának ötvenedik esztendejében kezdett uralkodni Pekája, a Menáhem fia, Izráelen Samariában két esztendeig. 24 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, nem távoztak el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. [vers 9.](#) 25 És pártot ütött ellene Péka, a Remália fia, az ő hadnagya, és megölte őt Samariában, a király házának palotájában, Argóbbal és Arjéval és ötven emberrel a Gileádbeliek fiai közül, és megölte őt, és ő lett helyébe a király. 26 Pekájának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. 27 Azáriának, Júda királyának ötvenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Péka, a Remália fia, Izráelen Samariában húsz esztendeig. 28 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; nem távoztak el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, a ki vétekbe ejtette az Izráelt. [vers 9.](#) 29 Pékának, az Izráel királyának idejében jött el Tiglát-Piléser, Assiria királya, és foglalta el Hijont, Abélt, Beth-Maakát, Jánoát, Kédest, Hásort, Gileádot, Galileát és a Nafthali egész földét, és hurczolta el őket, Assiriába. [1Kir. 15,20.](#) 30 De Hósea, az Ela fia, pártot ütött Péka, a Remália fia ellen, és levágta és megölte őt, és ő lett helyébe a király Jótámnak, az Uzzia fiának huszadik esztendejében. 31 Pékának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében. [2Krn. 28,6.](#) 32 Pékának, a Remália fiának, az Izráel királyának második esztendejében kezdett uralkodni Jótám, Uzziának, a Júda királyának fia. [2Krn. 27,1.](#) 33 Huszonöt esztendő volt, a mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Jérusa volt a neve, a Sádók leánya. **34 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, mind a szerint, a mint az ő atyja, Uzzia cselekedék; [vers 7.](#)** 35 Csak a magaslatokat nem rontották le; még ott áldozott és tömjénezett a nép a magaslatokon. Ő építette meg az Úr házának felső kapuját. 36 Jótámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? [2Krn. 27,1-6.](#) 37 Ebben az időben kezdte az Úr ráküldeni Júdára Réczint, Siria királyát, és Pékát, a Remália fiát. [Ésa. 7,1.](#) 38 És elaluvék Jótám az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyáival, Dávidnak, az ő atyjának városában, és Akház, az ő fia, uralkodék ő helyette.

2Kir 16

1 Pékának, a Remália fiának tizenhetedik esztendejében kezdett uralkodni Akház, Jótámnak, a Júda királyának fia. [2Krn. 28,1.](#) 2 Húsz esztendő volt Akház, mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; de nem azt cselekedé, a mi az Úrnak, az ő Istenének tetszett volna, a mint Dávid, az ő atyja, 3 Hanem az Izráel királyainak útjokon járt, még az ő fiát is átvitte a tűzön, a pogányok útálatosságai szerint, a kiket az Úr az Izráel fiai előtt kiűzött volt. **HÚHA!** [rész 3,27.](#) [3Móz. 18,21.](#) 4 És ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon és a halmokon és minden zöld fa alatt. [rész 17,10.](#) [Ezék. 6,13.](#) 5 Abban az időben jött fel Réczin, Siria királya, és Péka, a Remália fia, az Izráel királya, Jeruzsálemet vívatni, és körülzárták Akház, de nem tudták legyőzni. [Ésa. 7,1.](#) [2Krn. 26,9.](#) [14.](#) [15.](#) 6 Akkor nyerte vissza Réczin, Siria királya Elátot a Siriabelieknek, és irtotta ki a zsidókat Elátból; és Siriabeliek jövének Elátba, és ott laktak mind e mai napig. [rész 14,22.](#) 7 És követeket küldött Akház Tiglát-Piléserhez, Assiria királyához, ezt izenvén: Te szolgád és a te fiad vagyok; jöjj fel és szabadíts meg engem Siria királyának kezéből és az Izráel királyának kezéből, a kik reám támadtak. [rész 15,29.](#) [2Krn. 28,5-8.](#) [21.](#) 8 És vevé Akház az ezüstöt és aranyat, és a mely találtaték az Úr házában és a király házának kincsei között, és ajándékba küldé Assiria királyának. [2Krn. 28,21.](#) 9 És engedett néki Assiria királya, és feljövén Assiria királya Damaskus ellen, bevette azt, és a benne levőket Kirbe hurczolta; Réczint pedig megölte. [Ésa. 17,1.](#) [Ámós 1,3-4.](#) 10 És eleibe ment Akház Tiglát-Pilésernek, Assiria királyának Damaskusba, és mikor meglátta Akház király azt az oltárt, a mely Damaskusban volt, elküldte Akház király annak az oltárnak hasonlatosságát és képét minden felszerelésével Uriás paphoz. [2Krn. 25,14.](#) 11 És megépítette

Uriás pap az oltárt arra a formára, a melyet Akház király Damaskusból küldött, és elkészíté azt Uriás pap, mire Akház király visszajött Damaskusból. 12 És mikor megjött a király Damaskusból és meglátta a király az oltárt: az oltárhoz ment a király és áldozott rajta, 13 És meggyújtotta az ő égőáldozatját és ételáldozatját, és áldozott italáldozattal is, és az ő hálaáldozatainak vérét elhintette az oltár körül. 14 És a rézoltárt, a mely az Úr előtt állott, elviteté a ház elől, hogy ne álljon az ő oltára és az Úr háza között, és helyhezteté azt az oltár szegletéhez észak felől. 15 És megparancsolta Akház király Uriás papnak, mondván: E nagy oltáron gyűjtsd meg a reggeli égőáldozatot és az esteli ételáldozatot, a király égőáldozatját is az ő ételáldozatával együtt, az egész föld népének is mind égőáldozatát, mind ételáldozatját, mind italáldozatját, és az égőáldozat minden vérét és egyéb áldozatnak minden vérét a körül hintsed el; a rézoltár felől pedig még majd gondolkozom. 16 És Uriás pap mind a szerint cselekedék, a mint Akház király megparancsolta. 17 És letörte Akház király a talpak oldalait, és lehányta azokról a mosdómedenczékét; a tengert is ledobta a rézőkrökről, a melyeken állott, és kőtalapzatra tette. 1Kir. 7,27. 37. 44. 18 És áthelyezte a szombati hajlékot, a melyet a házban építettek, és a király külső bejáró helyét az Úr házában, Assiria királya miatt. 19 Akháznak egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Kron. 28,1-3. 20 És elaluvék Akház az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék ő helyette az ő fia, Ezékiás. 2Kron. 28,27. rész 18,1. Szabó jó!

2Kir 17

1 Akháznak, a Júda királyának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Hóseás, az Ela fia, Samariában Izráelen, kilencz esztendeig. 2 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; de nem annyira, mint Izráel ama királyai, a kik előtte éltek. 3 Ez ellen jött fel Salmanassar, Assiria királya, és szolgáljává lett Hóseás, és adót fizetett néki. rész 18,9. 10. 4 De mikor Assiria királya megtudta, hogy Hóseás pártot ütött ellene és követeket küldött Suához, Egyiptom királyához, az évenkénti adót pedig nem küldötte meg Assiria királyának: elfogatta őt Assiria királya és börtönbe vetette. 5 És felméné az assirii király az egész ország ellen, és feljövén Samaria ellen, azt három esztendeig ostromolta. 6 És Hóseásnak kilenczedik esztendejében bevette Assiria királya Samariát, és elhurczolta az Izráelt Assiriába; és Halában és Háborban a Gózán folyó mellett, és a Médek városaiban telepítette le őket. rész 15,29. 18,10. 7 Ez pedig azért történt, mert az Izráel fiai vétkeztek az Úr ellen, az ő Istenök ellen, a ki őket kihozta Egyiptom földéből, a Faraónak, az egyiptomi királynak kezéből, és idegen isteneket tiszteltek. 5Móz. 28,15. 63-67. 8 És jártak a pogányok szerzésekbén, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai elől, és úgy cselekedtek, mint az Izráel királyai. rész 16,3. 1Kir. 12,28. 33. 9 És alattomban oly dolgokat cselekedtek az Izráel fiai, a melyek ellenére voltak az Úrnak, az ő Istenöknek, és építettek magoknak magaslatokat minden városaikban, az őrtornyoktól a kerített városokig. rész 16,10-18. Ezék. 6,13. 10 És emeltek magoknak faragott képeket és Aserákat minden magas halmokon és minden zöld fa alatt. Jer. 2,20. 3,6. 11 És ott tömjéneztek minden magaslaton, mint a pogányok, a kiket az Úr kiűzött volt előlök, és gonosz dolgokat cselekedtek, a melyekkel az Urat haragra indították. 12 És a bálványoknak szolgáltak, a kik felől az Úr azt parancsolta volt nékik: Ezt ne cselekedjétek. 5Móz. 5,7. 8. 13 És mikor bizonytságot tett az Úr Izráelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjete meg a ti gonosz útaitokról, és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, a melyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és a melyet ti hozzátok küldöttem az én szolgálaim, a próféták által: 4Móz. 12,5. 1Sám. 9,9. 28,6. Jer. 18,11. 35,15. 14 Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakokat atyáik makaessága szerint, a kik nem hittek az Úrban, az ő Istenökben. 4Móz. 14,22. 5Móz. 31,27. 15 Sőt megvetették az ő rendeléseit és szövetségét, a melyet atyáikkal kötött, és az ő bizonyágtételeit, a melyekkel megintette őket, és hiábavalóságot követvén, magok is hiábavalókká lettek, és a körülök való

pogányok után indultak, a kik felől pedig azt parancsolta nékik az Úr, hogy azokat ne utánozzák. Zsolt. 147,19. 2Móz. 24,3-8. 16 És elhagyták az Úrnak, az ő Istenöknek minden parancsolatját, és öntött képeket csináltak magoknak, két borjút és készítettek Aserát, és meghajlottak az ég minden seregei előtt, és a Baált tisztelték. 1Kir. 12,28-33. 17 *És átvitték fiaikat és leányaikat a tűzön, jövendőket mondtak és varázslást űztek, és magokat teljesen eladták a bűnnek az Úr bosszantására. rész 16,3. 1Kir. 21,20. 25. 26.* 18 Azért igen megharaguvék az Úr Izráelre, és elveté őt színe elől; és **semmi nem maradt meg, hanem csak a Júda nemzetsége egyedül.** vers 6. 1Kir. 12,17. 19 Sőt még a Júda sem őrizte meg az Úrnak, az ő Istenének parancsolatait, hanem az Izráel szerzésiben jártak, úgy cselekedvén, mint azok. rész 16,3-17. 20 Elidegenült azért az Úr az egész Izráel magvától, és megsanyargatta őket, és a kóborlók kezébe adta őket, mígnem mind elvetette az ő szemei elől; vers 13. 14. 18. 21 Mert elszakasztotta Izráelt a Dávid házatól, és királylyá tevék Jeroboámot, a Nébát fiát. És Jeroboám elcsalta az Izráelt az Úrtól, és igen nagy vétekbe ejtette őket. 1Kir. 12,16-33. 22 És az Izráel fiai követték Jeroboám minden bűnét, a melyeket elkövetett, és nem távoztak el azoktól; rész 15,9. 18,24. 28. 23 Míglén elveté az Úr az ő színe elől az Izráelt, a mint megmondotta minden ő szolgálai, a próféták által. Így hurczoltatott el fogságra az Izráel az ő földéből Assiriába mind e mai napig. Hós. 1,4-6. 24 És más népet telepített be Assiria királya Babilóniából, Kutából, Avából, Hámátból és Sefárvaimból, és beszállítá őket Samaria városaiba az Izráel fiai helyett, a kik birtokba vették Samariát, és annak városaiban laktak. Ezsdr. 4,10. 25 És történt ott lakásuk kezdetén, hogy nem az Urat félték, és az Úr oroszlánokat bocsátott rájuk, a melyek többet megöltek közülök. 3Móz. 26,22. 26 Mondának azért Assiria királyának: A pogányok, a kiket ide hoztál és Samaria városaiba telepítettél, nem tudják e föld Istene tiszteletének módját, azért oroszlánokat bocsátott az rájuk, a melyek megölik őket, mert nem tudják e föld Istene tiszteletének módját. 27 Parancsola azért Assiria királya, mondván: Vigyetek oda egyet a papok közül, a kiket onnét elhoztatok, a ki menjen el és lakjék ott, és tanítsa meg őket ama föld Istene tiszteletének módjára. 28 És elméne egy a papok közül, a kiket Samariából elvittek volt, és lakék Béthelben, és megtanította őket, hogy mikép tiszteljék az Urat. 1Kir. 12,29. 13,1. 2. 29 De azért mindenik nép külön isteneket csinált magának, és behelyezték azokat a magaslatok házaiba, a melyeket a Samaritanusok építettek, mindenik nemzetség a maga városában, a melyben lakott. 30 A Babilonból való férfiak csinálták a Sökkót-Benótot, a Kutból való férfiak csinálták a Nérgelt, és a Hámátból való férfiak az Asimát csinálták; 31 A Háveusok pedig a Nibeházt és a Tartákot csinálták, míg a Sefárvaimbeliek tűzzel égették meg az ő magzatjaikat az Adraméleknek és Anaméleknek, a Sefárvaimbeliek isteneinek. rész 3,27. 16,3. 32 De miután az Urat is tisztelték, a magaslatokra papokat állítottak a maguk tömegéből, a kik ő érettek áldoztak a magaslatok házaiban. 33 Így tisztelték az Urat és szolgálták az ő isteneiket is, ama népek szokása szerint, a kik közül elhozták volt őket. 34 És mind e mai napig az ő régi szokásuk szerint cselekesznek; nem tisztelik igazán az Urat, és nem cselekesznek az ő rendeléseik és szokásuk szerint, sem pedig ama törvény és parancsolat szerint, a melyet az Úr parancsolt a Jákób fiainak, a kiknek az Izráel nevet adta. 1Móz. 32,28. 35 És a kikkel az Úr szövetséget kötött, és megparancsolta nékik, mondván: Ne tiszteljete idegen isteneket, és ne imádjátok őket, és ne szolgáljatok és ne áldozatok nékik; 36 Hanem csak az Urat tiszteljétek, őt imádjátok és néki áldozatok, a ki titeket kihozott az Egyiptom földéből nagy erővel és kinyújtott karral. 2Móz. 6,6. 12,51. 37 És őrizzétek meg az ő rendeléseit, ítéleteit, törvényét és parancsolatját, a melyeket megírt néktek, azokat cselekedvén minden időben, és idegen isteneket ne tiszteljete; 38 És el ne felejtkezzetek a kötésről, a melyet veletek tettem, és ne tiszteljete idegen isteneket; 39 Hanem az Urat tiszteljétek, a ti Isteneteket, és ő megszabadít titeket minden ellenségeitek kezéből. 40 De ezek nem engedelmeskedtek, hanem előbbi szokásaik szerint cselekedtek. Bir. 6,10. 41 Így tisztelték ezek a pogányok az Urat és szolgálták az ő bálványaikat, és így cselekedtek az ő fiaik és unokáik is, a mint az ő eleik cselekedtek, mind e mai napig. vers 29-31.

2Kir 18 (Ézs 36-39 is)

1 És Hóseásnak, az Ela fiának, az Izráel királyának harmadik esztendejében kezdett uralkodni **Ezékiás**, Akháznak, a Júda királyának fia. [rész 16,20.](#) [2Krn. 29,1.](#) 2 Huszonöt esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonkilencz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Abi, a Zakariás leánya. **3 És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, a mint az ő atyja, Dávid cselekedett volt.** [1Kir. 15,5.](#) 4 Ő rontotta le a magaslatokat, törte el az oszlopokat, és vágta ki az Aserát, és **törte össze az érczkigyót is, a melyet Mózes csinált; mert mind az ideig az Izráel fiai jóillatot tettek annak, és nevezék azt Nékhustánnak.** [2Krn. 31,1-4.](#) [4Móz. 21,9.](#) **MIÉRT?** 5 Egyedül az Úrban, Izráel Istenében bízott, és ő utána nem volt hozzá hasonló Júda minden királyai között sem azok között, a kik ő előtte voltak. [2Krn. 32,25.](#) [1Kir. 3,12.](#) [11,6-9.](#) **6 Mert az Úrhoz ragaszkodott, és el nem hajlott ő tőle, és megőrizte az ő parancsolatait, a melyeket az Úr Mózesnek parancsolt vala.** **7 És vele volt az Úr mindenütt és a hova csak ment, előmenetele volt.** És elszakadt Assiria királyától, és nem szolgált néki. [rész 16,7.](#) [8.](#) 8 Megverte a Filiszteusokat is egész Gázáig és határukát, az őrtornyoktól a kerített városokig. 9 Ezékiás királynak negyedik esztendejében – a mely Hóseásnak, az Ela fiának, az Izráel királyának hetedik esztendeje – feljött Salmanassár, Assiria királya Samaria ellen, és megszállotta azt; [rész 17,5.](#) [6.](#) 10 És elfoglalta három esztendő múlva, Ezékiás hatodik esztendejében – ez Hóseásnak, az Izráel királyának kilenczedik esztendeje – ekkor vették be Samariát. 11 És elhurcolta Assiria királya az Izráelt Assiriába, és letelepíté Halába, Háborba, a Gózá folyó mellé, és a Médeusok városaiba; 12 Azért, mert nem hallgattak az Úrnak, az ő Istenöknek szavára, hanem megszegték az ő szövetségét, mindazokat, a melyeket Mózes, az Úr szolgálja parancsolt vala; sem nem hallgattak rájuk, sem nem cselekedték azokat. [5Móz. 28,15.](#) [63-67.](#) 13 Ezékiás királynak pedig tizennegyedik esztendejében feljött Sénakhérib, Assiria királya Júdának minden kerített városa ellen, és elfoglalta azokat. [Ésa. 36,1-22.](#) [37,36-38.](#) 14 Akkor elküldött Ezékiás, Júda királya Assiria királyához Lákisba, ezt izenvén: Vétkeztem, térj el én rólam; a mit rám vetsz, elviselem! És Assiria királya Ezékiásra, Júda királyára háromszáz talentom ezüstöt és harmincz talentom aranyat vetett ki. [vers 7.](#) 15 És Ezékiás oda adott minden ezüstöt, a mely találtatott az Úr házában és a király házában kincsei között. **16 Ugyanebben az időben fosztotta meg Ezékiás az Úr templomának ajtajait és az ajtók félfáit, a melyeket Ezékiás, Júda királya maga boríttatott be, és oda adta azokat Assiria királyának.** 17 És Assiria királya mégis oda küldte Thartánt, Rabsárist és Rabsakét Lákisból Ezékiás királyhoz igen nagy haddal Jeruzsálembé, és felmenének és jutának Jeruzsálembé, és feljövén és oda érven, megállának a felső halastó zsilipjénél, a mely a ruhafestő útja mellett van. [Ésa. 36,2.](#) [2Krn. 32,9-16.](#) 18 És kihívaták a királyt. És kiméne hozzájuk Eliákim, a Hilkia fia, ki a király házában gondviselője volt, és Sebna, az íródeák, és Joákh, az Asáf fia, az emlékiró. 19 És monda nékik Rabsaké: Mondjátok meg Ezékiásnak: Ezt mondja a király, Assiria nagy királya: Micsoda bizodalom ez, a melyben te bizakodtál? 20 Azt mondád: csak szóbeszéd; tanács és erő kell a hadakozáshoz; vajjon kihez bíztál, hogy fellázadtál ellenem? **21 Ímé, ebben a törött nádszálban bizakodol, Égyiptomban, pascali metafora!** melyhez, ha ki támaszkodik, bemegy az ő kezébe és általlikasztja? Ilyen a Faraó, Égyiptom királya mindenkhez, a kik ő hozzá bíznak! [Ésa. 36,6.](#) 22 Vagy azt akarjátok nékem mondani: Mi az Úrban, a mi Istenünkben bízunk; hát nem ez-é az, a kinek magaslatait és oltárait lerontotta Ezékiás, és mind Júdának, mind Jeruzsálemnek megparancsolta: Ez oltár előtt imádkozzatok Jeruzsálemben? [5Móz. 12,5.](#) [11.](#) 23 Nosza, fogadj hát az én urammal, Assiria királyával: Én néked kétezer lovat adok, ha tudsz reájok adni annyi lovast. 24 Hogy verhetnél hát vissza az én uram legkisebb hadnagyai közül csak egyet is, és hogyan bízhatol Égyiptomhoz a szekerek és a lovagok miatt? [2Krn. 12,2.](#) [3.](#) 25 Vajjon az Úr tudta nélkül jöttem-é fel e hely ellen, hogy azt elveszessem? Az Úr mondotta nékem: Menj fel e föld ellen, és veszed el azt! 26 És monda Eliákim, a Hilkia fia, és Sebna és Joákh Rabsakénak: Beszélj, kérlek, a te szolgálóiddal siriai nyelven, mert jól értjük; és ne beszélj velünk zsidóul e nép füle hallatára, a mely a kőfalon

van. 27 És felele nékik Rabsaké: Vajjon a te uradhoz, vagy te hozzád küldött-é engem az én uram, hogy elmondjam e dolgokat, avagy nem inkább e férfiakhoz-é, a kik a kőfalon ülnek, hogy azután veletek együtt egyék meg a saját ganéjokat, és igyák meg a saját vizeletöket? rész 6,25. 29. 28 És oda állott Rabsaké, és hangosan kezdett zsidóul beszélni, mondván: Halljátok meg a királynak, Assiria nagy királyának beszédit! 29 Azt mondja a király: Meg ne csaljon titeket Ezékiás; mert nem szabadíthat meg titeket az ő kezéből. 30 És ne biztasson titeket Ezékiás az Úrral, ezt mondván: Kétség nélkül megszabadít minket az Úr, és nem adatik e város az assiria király kezébe. vers 35. 31 Ne hallgassatok Ezékiásra; mert így szól Assiria királya: Békéljete meg velem, és jöjjetek ki hozzám, és kiki egyék az ő szőlőjéből és fügefájáról, és igyék az ő kútjának vizéből; 1Kir. 4,25. 32 Míg eljövök és elviszlek titeket a ti földetekhez hasonló földre, gabonás és boros földre, kenyeres és szőlős földre, olajfás, és mézes földre, hogy élhessetek és meg ne haljatok. Ne higyjetek Ezékiásnak, mert félrevezet benneteket, mikor azt mondja: Az Úr megszabadít minket! Ésa. 10,10. 11. 33 Vajjon megszabadították-é a pogányok istenei, mindenik a maga földjét Assiria királyának kezéből? 34 Hol vannak Hámátnak és Arphádnak istenei? Hol Sefárvaimnak, Hénának és Hivvának istenei? És Samariát is megszabadították-é az én kezemből? rész 16,9. Jer. 49,23. 35 Kicsoda a földön való minden istenek közül, a ki megszabadíthatta volna az ő földjét az én kezemből, hogy az Úr is kiszabadíthatná Jeruzsálemet az én kezemből? rész 19,35-37. 36 De a nép csak hallgatott, és nem felelt néki csak egy ígét sem; mert a király megparancsolta volt, mondván: Ne feleljetek néki. 37 És elment Eliákim, a Hilkia fia, a király házának gondviselője, és Sebna, az íródeák, és Joákh, az Asáf fia, az emlékiró, Ezékiáshoz megszaggatott ruhákban, és elmondák néki Rabsaké beszédit.

2Kir 19

1 Mikor pedig ezeket hallotta Ezékiás király, megszagatta az ő ruháit, és zsákba öltözék, és bement az Úr házába. Ésa. 37,1. 2 És elküldte Eliákimot, a király házának gondviselőjét, és Sebnát, az íródeákot, és a papoknak véneit, a kik zsákba öltöztek, Ésaiás prófétához, az Ámós fiához; Ésa. 1,1. 3 És mondanak néki: Ezt mondja Ezékiás: E nap nyomorúságnak, szidalmazásnak és káromlásnak napja; mert a fiak a szülésre jutottak, de nincs erő szüléshez. vers 10. rész 18,35. 4 Netalán az Úr, a te Istened meghallotta Rabsakénak minden beszédit, a kit elküldött az ő ura, Assiria királya, hogy szidalommal illesse az élő Istent és káromló beszédekkel, a melyeket az Úr, a te Istened meghallott: könyörögi azért azokért, a kik még megmaradtak. rész 18,30-35. 5 És elmenének az Ezékiás király szolgálai Ésaiáshoz. **6 És monda nékik Ésaiás: Ezt mondjátok a ti uratoknak: Ezt mondja az Úr: Ne félj a beszédektől, a melyeket hallottál, a melyekkel szidalmaztak engem Assiria királyának szolgálai.** 7 **Ímé én oly lelket adok belé, hogy hírt hallván, visszatér az ő földjére és fegyverrel vágatom le őt az ő földjében.** vers 9. rész 7,6. 7. vers 17. 8 És mikor visszatért Rabsaké, Assiria királyát Libna ellen harczolva találta, mert meghallotta volt, hogy Lákisból elment. Józs. 10,29. 9 És hallván Tirháka felől, a szerecsen király felől, ezt mondván: Ímé kijött, hogy hadakozzék te ellened; visszafordult és követeket küldött Ezékiáshoz, ezt izenvén: Ésa. 37,9. 10 Így szóljatok Ezékiásnak, a Júda királyának, mondván: Meg ne csaljon téged a te Istened, a kiben bízol, ezt mondván: Nem adatik Assiria királyának kezébe Jeruzsálem. rész 18,30. 35. 11 Ímé hallottad, mit cselekedtek Assiria királyai minden országokkal, elvesztvén azokat; és te megszabadulhatsz-é? 12 Vajjon megszabadították-é a pogányok istenei azokat, a kiket elvesztettek az én atyáim: Gózánt, Aránt, Résefet és az Eden fiait, a kik Thelasárban voltak? 13 Hol van Hámát királya, Arphád királya és Sefárvaim város királya? Héna és Hivva? 14 És elvéve Ezékiás a levelet a követek kezéből, és elolvasta azt, és felment az Úr házába, és kiterjeszté azt Ezékiás az Úr előtt; **15 És imádkozék Ezékiás az Úr előtt, és monda: Uram, Izráel Istene! a ki a Kérubok között lakol, te vagy egyedül e föld minden országainak Istene, te teremtetted a mennyet és a földet;** 2Móz. 25,20-22. 16 Hajtsd

hozzám, Uram, a te füledet és halld meg; nyisd fel Uram, a te szemeidet és lásd meg: és halld meg a Sénakhérib beszédét, a ki ide küldött, hogy szidalommal illesse az élő Istent. **vers 10.** 17 Igaz, Uram, Assiria királyai elpusztították a pogányokat és azok országait. **vers 11-13.** 18 És az ő isteneiket a tűzbe hányták; de azok nem voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért vesztették el őket. 19 Most azonban, mi Urunk, Istenünk, szabadíts meg, kérlek, minket az ő kezéből, hogy megismerje e föld minden országa, hogy te, az Úr vagy az egyetlen Isten! 20 Akkor elküldött Ésaiás, az Ámós fia, Ezékiáshoz, ezt mondván: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: A te könyörgésedet, Assiria királya, Sénakhérib felől, meghallgattam. **rész 18,23. 30.** 21 Ez az, a mit az Úr ő felőle mondott: Megutál téged és megcsúfol téged Sionnak szűz leánya, utánad fejét hajtogatja Jeruzsálem leánya. 22 Kit szidalmaztál és kit gyaláztál? És ki ellen emelted fel a te szódat, vagy ki ellen emelted fel a te szemeidet a magasságba? Az Izráel szentje ellen! 23 Követeid által gúnyoltad az Urat, és mondád: Szekereim sokaságával meghágom a hegyek magasságait, a Libanon oldalait, és levágom magas czédrusait, legfelségesebb cziprusfáit, és bemegyek csúcsának lakóhelyébe, kertes erdejébe. **Ésa. 37,24.** 24 Ástam és ittam idegen vizeket, és kiszáritom lábaim talpával Egyiptom minden folyóvizét. 25 Avagy nem hallottad? Régen megcsináltam, ős időktől elvégeztem ezt! Most csak véghezvittem, hogy pusztá kőhalmokká dönts össze az erős városokat; 26 És hogy a benne lakók erejökben megfogyatkozzanak, megrontassanak és megszégyenüljenek, és olyanok legyenek mint a mező füve, fiatal paréj, a háztető füve és mint a kalászhajtás előtt elszáradt gabona. 27 És ismerem a te ülésedet, és járásodat kelésedet, és ellenem való tombolásodat; **28 A te ellenem való tombolásodért és a te elbizakodásodért, a mely felhatott füleimbe, az én karikámat orrodba vetem, és zabolámat szádba, és visszaviszlek azon az úton, a melyen eljöttél. Ésa. 37,29. 1Kir. 20,28.** 29 Te néked pedig, Ezékiás, legyen ez jeled: Ez esztendőben táplál a hulladék termése, a második esztendőben, a mi magától terem; de a harmadik esztendőben már vettek és arattok, szőlőket plántáltok és azok gyümölcsét eszitek. 30 És a Júda házából a kiszabadult és a megmaradt gyökeret ver alól, és gyümölcsöt terem felül. 31 Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és a megszabadult a Sion hegyéről; a Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt! **Ésa. 9,7.** 32 Azért azt mondja az Úr Assiria királya felől: Be nem jő e városba, és nyilat sem lő bele, sem paizs nem ostromolja azt, sem sánczot nem ás mellette. 33 Azon az úton, a melyen jött, tér vissza, de e városba be nem jő, azt mondja az Úr. **vers 28.** 34 És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt, én érettem és Dávidért, az én szolgámért. **1Kir. 11,13.** 35 És azon az éjszakán kijött az Úr angyla, és levágott az Assiriabeli táborban száznyolczvanötezeret, és mikor jó reggel felkeltek, ímé mindenütt holttestek heverték. **Ésa. 37,36.** 36 És elindult, és elment, és visszafordult Sénakhérib, Assiria királya, és Ninivében maradt. **rész 19,28. 33.** 37 És lőn, mikor ő a Nisróknak, az ő Istenének templomában imádkozék, Adramélek és Sarézer, az ő fiai, levágták őt fegyverrel: magok pedig elszaladtak az Ararát földébe, és az ő fia, Esárhaddon uralkodék helyette. **Ésa. 37,38.**

2Kir 20

1 Ebben az időben **halálosan megbetegedett Ezékiás**, és hozzá menván Ésaiás próféta, az Ámós fia, monda néki: Azt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és nem élsz. **Ésa. 38,1.** 2 Akkor arczczal a falhoz fordult, és könyörgött az Úrnak, mondván: **3 Óh Uram, emlékezzél meg róla, hogy te előtted hűséggel és tökéletes szívvel jártam, és hogy azt cselekedtem, a mi jó volt a te szemeid előtt. És sírt Ezékiás nagy sirással. rész 18,3-6. Nehem. 13,14.** 4 Azonban Ésaiás még alig ért a város közepére, mikor az Úr beszéde lőn ő hozzá, mondván: 5 Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: **Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könyhullatásodat, ímé én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy az Úr házába;** 6 És a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Assiria

királyának kezéből, és megoltalmazom e várost én érettem és Dávidért, az én szolgámért, [rész 19,34](#). 7 És monda Ésaiás: **Hozzatok egy kötés száraz fűgét ide. És hozának, és azt a kelevényre kötötték, és meggyógyult.** 8 És mikor azt kérdezé Ezékiás Ésaiástól: Mi lesz a jele, hogy meggyógyít engem az Úr, és hogy harmadnapra felmehtek az Úr házába? 9 Felele Ésaiás: Ez legyen jeled az Úrtól, hogy ő megcselekeszi ezt a dolgot, a melyről szólott néked: **Előremenjen-é az árnyék tíz grádicscsal, vagy visszatérjen-é tíz grádicscsal?** 10 És felele Ezékiás: **Könnyű az árnyéknak tíz grádicscsal alábszállani. Ne úgy, hanem menjen hátra az árnyék tíz grádicscsal.** 11 És könyörgött Ésaiás próféta az Úrhoz, és visszatéríté az árnyékot Akház napóráján, azokon a grádicsokon, a melyeken már aláment volt, tíz grádicscsal. [Józs. 10,13](#). 12 Ebben az időben küldött Berodákh Baladán, Baladánnak, a babilóniai királynak fia levelet és ajándékokat Ezékiásnak; mert meghallotta, hogy Ezékiás beteg volt. 13 És meghallgatá őket Ezékiás, és megmutatta nekik az ő egész kincsházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszerszámokat, a drága kenetet és az ő fegyveres házát és mindent, a mi csak találtatott az ő kincstáraiban, és nem volt semmi az ő házában és egész birodalmában, a mit meg nem mutatott volna Ezékiás. [2Krón. 32,25. 31](#). 14 Ekkor jött Ésaiás próféta Ezékiás királyhoz, és monda neki: Mit mondtak ezek a férfiak, és honnét jöttek hozzád? És felele Ezékiás: Messze földről jöttek, Babilóniából. 15 És monda: **Mit láttak a te házában?** Felele Ezékiás: **Mindent láttak, a mi csak van az én házamban, és nem volt semmi az én tárházamban, a mit nekik meg ne mutattam volna.** 16 Akkor monda Ésaiás Ezékiásnak: **Halld meg az Úrnak beszédét:** 17 **Ímé eljő az idő, a mikor mindaz, a mi a te házában van, és a mit eltettek a te atyáid e mai napig, elvitetik Babilóniába, és semmi sem marad meg,** azt mondja az Úr. [rész 24,13](#). 18 És a te fiaid közül is, a kik tőled származnak és születnek, elhurczoltatnak és udvariszolgák lesznek a babilóniai király udvarában. [2Krón. 33,11](#). 19 Ezékiás pedig monda Ésaiásnak: **Jó az Úr beszéde, a melyet szólál: És monda: Nem merő jóság-é, ha békesség és hűség lesz az én napjaimban?** [1Sám. 3,18](#). 20 Ezékiásnak egyéb dolgai pedig és minden erőssége, és hogy miképen csinálta a tavat és a vízcsöveket, a melyekkel a vizet a városba vezette, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? [2Krón. 29,1-36](#). 21 És elaluvék Ezékiás az ő atyáival, és az ő fia, Manasse uralkodék helyette.

2Kir 21

1 Manasse tizenkét esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és ötvenöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának Hefsiba volt a neve. [2Krón. 33,1](#). 2 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, a pogányok útálatossága szerint, a kiket az Úr kiűzött volt az Izráel fiai elől: 3 Mert újra megépítette a magaslatokat, a melyeket Ezékiás, az ő atyja lerontott, és oltárokat emelt a Baálnak, és állított Aserát, mint a hogy Akház, az Izráel királya cselekedett volt, és imádta az összes mennyei seregeket és azoknak szolgált. [rész 18,4. 1Kir. 16,30. 33. 4Móz. 4,19](#). 4 És oltárokat is épített az Úr házában, a mely felől azt mondotta volt az Úr: Jeruzsálemben helyheztetem az én nevemet! 5 Oltárokat épített az egész mennyei seregnek, az Úr házában mind a két pitvarában. [rész 23,11. 12](#). 6 És átvivé a fiát a tűzön, és ígézt és jegymagyarázást üzött és ördögösöket és titokfejtőket tartott; sok gonosz dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, hogy őt haragra ingerelje. [rész 16,3. 5Móz. 18,10. 3Móz. 20,2. 6](#). 7 És az Asera-bálványt, a melyet készített, bevitte abba a házba, a mely felől azt mondotta volt az Úr Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak: *Ebben a házban és Jeruzsálemben, a melyet magamnak választottam Izráelnek minden nemzetségei közül, helyheztetem az én nevemet mindörökké;* [1Kir. 9,3. 2Krón. 6,6](#). 8 És ki nem mozdítom többé Izráel lábát erről a földről, a melyet adtam az ő eleiknek, ha szorgalmasan az én parancsolatim szerint cselekesznek, és az egész törvény szerint, a melyet nekik Mózes, az én szolgám parancsolt. [2Sám. 7,10](#). 9 Ők azonban nem engedelmeskedtek, mert tévelygésbe ejté őket Manasse, hogy még gonoszabbul viseljék magokat azoknál a pogányoknál, a kiket az Úr

kivesztett az Izráel fiai elől. 10 Akkor szóla az Úr az ő szolgálói, a próféták által, mondván: 11 Mivelhogy Manasse, Júda királya ezeket az útálatosságokat cselekedte, gonoszabb dolgokat cselekedvén mindazoknál, a melyeket az ő előtte való Emoreusok cselekedtek vala, és Júdát is vétékbe ejtette az ő bálványai által: Jer. 15,4. Ezék. 16,43-48. 12 Azért ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Íme, én oly veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy mindenkinek, a ki azt hallja, megcsendül bele mind a két füle. Jer. 19,3. 13 És kiterjesztem Jeruzsálemre a Samaria mérő-zsinórját és az Akháb házának mértékét; **és kitörlöm Jeruzsálemet, mint kitörlik a tálat, és kitörölve leborítják azt, rész 17,5. 6. 18. rész 10,8-11. 1Kir. 21,22-24. Jer. 52,7-14. 24-27.** 14 És elhagyom az én örökségem maradékát, és adom őt ellenségei kezébe, és zsákmánya és ragadománya lesz minden ellenségeinek; 15 Azért, mert gonoszul cselekedtek én előttem, és engem haragra ingerlettek az ő atyáiknak Egyiptomból való kijövetelök napjától fogva, mind e mai napig. 16 És Manasse nagyon sok ártatlan vért is ontott ki, úgy hogy Jeruzsálem minden felől megtelt vele, azon a vétken kívül, a melylyel vétékbe ejtette Júdát, gonoszul cselekedvén az Úr szemei előtt. rész 24,3. 4. vers 2-9. 17 Manassénak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő vétké, a melyet cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Kron. 32,2-16. 18 És elaluvék Manasse az ő atyáival, és eltemették az ő háza mellett lévő kertben, az Uzza kertjében, és az ő fia, Amon uralkodék helyette. 19 Amon huszonkét esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és két esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Mésullémet volt, a Jótbabeli Hárus leánya. 2Kron. 33,21-24. 20 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, a mint cselekedett Manasse, az ő atyja. 21 És tökéletesen azon az úton járt, a melyen járt volt az ő atyja, és szolgált a bálványoknak, a kiknek szolgált volt atyja, és azokat imádta. vers 2-11. 22 És elhagyta az Urat, atyái Istenét, és nem járt az Úrnak útában. 3Móz. 26,14-33. 23 És pártot ütöttek Amon ellen a maga szolgálói, és megölték a királyt az ő házában. 24 De a föld népe levágta mindazokat, a kik pártot ütöttek volt Amon király ellen, és a föld népe királylává tevé az ő fiát, Jósiást, helyette. 25 Amonnak egyéb dolgai pedig, a melyeket cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Kron. 33,21. 26 És eltemették őt az ő sírjába, Uzza kertjében, és fia, Jósiás lett a király ő helyette. vers 18.

MANASSÉ IMÁJA

Zsengellér-könyv:

<https://harmattan.hu/manasse-imaja-2611>

Keresztény Biblia Lexion

<https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-keresztyn-bibliai-lexikon-C97B2/m-CA1F3/manasse-imaja-CA231/>

Manassé imája Hosszú és bűnös uralkodása végén MANASSÉ király a 2Kron 33,12k szerint megtért és Istenhez imádkozott. A 2Kron 33,18 hivatkozik forrására, amelyben ez az imádság is megtalálható, ez azonban nem maradt ránk.

Ezt a hiányt akarta pótolni a Manassé imája (görögül Proszeukhé Manasszé, latinul Oratio Manassis) című APOKRIFUS IRAT szerzője. A LXX-ban található, a zsoltárokhoz csatlakozó ódák (ódái) gyűjteményében. Nem azonos a B-i Manassé imádságával, szerzője valószínűleg keresztényen, erre következtethetünk az első verséből: Mindenható Úr, atyáinknak, Ábrahámnak és Izsáknak és Jákóbnak és az ő igaz magvuknak Istene. A V-ban a Jel után áll, nem Jeromos fordítása. Legkorábbi előfordulása a szír Didaszkáliában (Kr. u. 3. szd.) és a valamivel későbbi Apostoli Konstitúciókban.

Formája szerint egyén panaszáneke (vö. KÖLTÉSZET), bűnbánó zsoltár.

Tartalma: Hosszú, himnikus megszólítás (1-7), a bűnök megvallása meglehetősen általános kifejezésekkel, tehát nincs szó Manassé egyéni bűneiről (8-12), bűnbocsánatkérés, a meghallgattatás iránti bizalom kifejezése, hálaadás (13-15).

Xeravits-cikk és fordítás

<https://real.mtak.hu/106966/1/092.2019.63.2.5.pdf>

Mindenható Úr,
Atyáink Istene,
Ábrahámé és Izsáké és Jákobé,
és az ő igaz utódaiké!
2 Aki készítetted az eget és a földet,
minden ékességével;
3 aki megbéklyóztad a tengert
parancsodnak szavával;
aki elzártad a mélységet,
és lepecsételted félelmetes és dicső neved által;
4 akitől minden remeg, és retteg
hatalmad színe előtt.
5 Mert elviselhetetlen dicsőséged fensége,
és ellenállhatatlan a vétkesek iránti dorgálásod haragja;
6 de mérhetetlen és kifürkészhetetlen ígéreted irgalma.
7 Mert te vagy a Magasságos Úr,
könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú,
és aki bánkódsz az emberek rosszasa miatt.
Te ugyanis, Uram, igazak Istene,
nem az igazaknak adtad a bűnbánatot,
Ábrahámnak és Izsáknak és Jákobnak,
akik nem vétkeztek ellened,
hanem nekem, a vétkesnek adtad a bűnbánatot.
9 Mert vétkeztem, többet, mint a tenger homokja,
megsokasítottam törvényszegéseimet, Uram, megsokasítottam,
és nem vagyok méltó, hogy feltekintsek és lássam az égbolt magasát,
gonoszágom sokasága miatt.
10 Görnyedem súlyos vasbéklyó alatt,
hogy nem tudom felemelni fejemet vétkeim miatt,
és nincsen számomra enyhülés.
Mert felszítottam haragod,
és gonoszat tettem teelőtted,
felállítottam az utálatosságot,
és megsokasítottam az undokságot.
11 És most meghajtom szívem térdét,
könyörögve a tőled jövő jószágért.
12 Vétkeztem, Uram, vétkeztem,
és törvényszegéseimet ismerem.
13 Hozzád könyörögve kérem:
oldozz fel, Uram, oldozz fel,
ne semmisíts meg engem törvényszegéseim miatt,
és ne emlékezz rosszaságaimra örökké haragudván,
és ne kárhoztass engem a föld mélységeire –
mert te vagy, Uram, a bűnbánók Istene!

*14 És mutasd meg rajtam jóságodat,
mert – bár méltatlan vagyok rá – megmentesz engem nagy irgalmad által.
15 És dicsérlek téged mindig, életem (minden) napján,
mert neked ad hálát az ég minden hatalma,
és tiéd a dicsőség mindörökké! Ámen.*

2Kir 22

1 Nyolcz esztendő volt Jósiás, mikor uralkodni kezdett, és harminczegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jédida, a Boskátból való Adaja leánya. **2** És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, és járt az ő atyjának, Dávidnak minden útiban, és nem tért el sem jobbra, sem balra. [rész 18,3. 1Kir. 15,5.](#) **3** És történt Jósiás király tizenhatszadik esztendejében, elküldte a király Sáfánt, Asaliának, a Messullám fiának fiát, az íródeákat, az Úr házához, mondván: **4** Menj fel Hilkiához, a főpaphoz, és számlálják meg az Úr házába begyűlt pénzt, a melyet gyűjtöttek az ajtóőrök a néptől. **5** És adják azt az Úr házában való mívészek pallérainak kezébe, hogy adják a munkásoknak, a kik az Úrnak házán dolgoznak, hogy a háznak romlásait kijavítsák; **6** Az ácsoknak, az építőknak és a kőműveseknek, hogy fákat és faragott köveket vásároljanak a ház kijavítására. [2Kron. 34,11.](#) **7** De számadást nem kell tőlök venni a pénzről, a mely kezökbe adatik, mert ők azt becsülettel végzik. [rész 12,15.](#) **8** És monda Hilkia, a főpap, Sáfánnak, az íródeáknak: **Megtaláltam a törvénykönyvet az Úr házában. És Hilkia oda adta a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el azt.** [2Kron. 34,14.](#) **9** És elméne Sáfán, az íródeák, a királyhoz, és megvívé a királynak a választ, és monda: A te szolgálid egybeszedék a pénzt, a mely a házban találtatott, és oda adták azt az Úr házában munkálkodók pallérainak kezébe. **10** És megmondá Sáfán, az íródeák, a királynak, mondván: Egy könyvet adott nékem Hilkia pap. És felolvasá azt Sáfán a király előtt. **11** Mikor pedig hallotta a király a törvény könyvének beszédit, megszaggatá az ő ruháit. [vers 18. 19.](#) **12** És megparancsolta a király Hilkia papnak és Ahikámnak, a Sáfán fiának, és Akbórnak, a Mikája fiának, és Sáfánnak, az íródeáknak, és Asájának, a király szolgájának, mondván: **13** Menjétek el, kérdezzétek meg az Urat én érettem és a népert és az egész Júdáért, e könyvnek beszédei felől, a mely megtaláltatott; mert nagy az Úr haragja, mely felgerjedett ellenünk, mivel a mi atyáink nem engedelmeskedtek e könyv beszédeinek, hogy cselekedtek volna mindent úgy, a mint megíratott nekünk. **14** És elméne Hilkia pap és Ahikám, Akbór, Sáfán és Asája Hulda próféta asszonyhoz, Sallumnak, a Tikva fiának – a ki Harhásnak, a ruhák őrizőjének fia volt – feleségéhez, a ki Jeruzsálem más részében lakott, és beszéltek vele. **15** És monda nekik: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Mondjátok meg a férfiúnak, a ki titeket hozzám küldött; **16** Ezt mondja az Úr: Ímé én veszedelmet hozok e helyre és e helyen lakozókra, a könyv minden beszédei szerint, a melyet olvasott a Júda királya; [rész 21,12-15. Sof. 2,6.](#) **17** Mert elhagytak engem, és idegen isteneknek áldoztak jóillattal, hogy engem haragra indítsanak az ő kezöknek minden csinálmányával: azért felgerjed az én haragom e hely ellen, és meg sem oltatik. **18** A Júda királyának pedig, a ki elküldött titeket, hogy megkérdezzétek az Urat, ezt mondjátok: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Mivelhogy e beszédekre, a melyeket hallottál, **19** **Meglágyult a te szíved, és magadat megaláztad az Úr előtt, hallván azokat, a miket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká lesznek, és megszaggattad a te ruháidat, és sirtál előttem; azért én is meghallgattalak,** azt mondja az Úr. **20** Azért ímé én téged a te atyáidhoz gyűjtelek, és a te sírodba békességgel visznek téged, és meg nem látják a te szemeid azt a nagy veszedelmet, a melyet én e helyre hozok. És megvitték a királynak a választ. [rész 21,12-15. Jer. 52,12-27.](#)

2Kir 23

1 És elküldött a király, és hozzá gyűltek Júdának és Jeruzsálemnek minden vénei. **2** És felment a király az Úr házába, és Júdából minden férfi és Jeruzsálem minden lakosa vele volt; a

papok, a próféták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig. És minden beszédét elolvasá előttök a szövetség könyvének, a mely megtaláltatott az Úr házában. 2Krn. 34,30. 3 És oda állott a király az emelvényre, és kötést tön az Úr előtt, hogy ők az Urat akarják követni, és az ő parancsolatait, bizonyágtételeit és rendeléseit teljes szívből és lélekből megőrizni, és beteljesíteni e szövetség beszédeit, a melyek meg vannak írva abban a könyvben; és ráállott az egész nép a kötésre. 5Móz. 26,17-19. 4 És megparancsolá a király Hilkiának, a főpapnak és a másod rendbeli papoknak és az ajtóőrízőknek, hogy az Úr templomából hordjanak ki minden edényt, a melyet a Baálnak, az Aserának és az egész mennyei seregnek csináltak, és megégeté azokat Jeruzsálemen kívül a Kidron völgyében, és azok hamvait Béthelbe vivé. rész 21,2-11. 1Kir. 12,28. 29. 16,30-33. 5 És kiírtá a bálvány papokat is, a kiket Júda királyai állítottak be, hogy a magaslatokon tömjénezzenek Júda városaiban és Jeruzsálem körül, és mindazokat is, a kik a Baálnak, a napnak, holdnak, égi jeleknek és az egész mennyei seregnek tömjénezték. rész 16,3. 4. 21,2-5. 7. vers 11. 2Krn. 33,5-7. 6 Kivivé az Úr házából az Aserát is Jeruzsálemen kívül a Kidron patakja mellé, és megégeté azt a Kidron völgyében, és porrá zúzta, és annak porát a község temetőhelyére hinté. vers 16. 2Krn. 34,4. 7 És lerontá a férfi paráznák házait, a melyek az Úr háza mellett voltak, és a melyekben az asszonyok kárpitokat szőttek az Aserának. 1Kir. 14,24. 1Sám. 2,22. 8 És behozatta az összes papokat Júda városaiból, és megfertéztette a magaslatokat, a melyeken a papok tömjénezték, Gebától egész Beersebáig, és lerontotta a kapuk mellett levő magaslatokat is, a melyek Józsuének, a város fejedelmének kapuja előtt voltak balkéz felől, a város kapujában. 9 De a magaslatok papjai soha sem áldoztak az Úr oltárán Jeruzsálemen, hanem a kovásztalan kenyeret az ő atyjokfiai között ették. 10 Megfertéztette a Tófetet, a Hinnom fiainak völgyében, hogy senki az ő fiát, vagy leányát át ne vihesse a tűzön Moloknak. 3Móz. 20,2. 2Krn. 33,6. 11 És eltávolította a lovakat, a melyeket Júda királyai a napnak szenteltek az Úr házában bemenetelénél, a Nátán-Mélek udvari szolgáló háza mellett, a mely a Pharvarimban volt, és a nap szekereit tűzzel elégette. vers 5. 2Krn. 33,5. 12 És az oltárokat, a melyek az Akház palotájának tetején voltak, a melyeket a Júda királyai csináltak, és azokat az oltárokat is, a melyeket Manasse csinált volt az Úr házában mindkét pitvarában, lerontotta a király, és lehánván, porukat a Kidron patakjába szóratta. rész 21,5. 13 Azokat a magaslatokat is megfertéztette a király, a melyek Jeruzsálem előtt voltak az Olajfák hegyének jobbfelől levő oldalán, a melyeket még Salamon, az Izráel király épített volt Astóretnek, a Sídónbeliek útátalosságának, és Kámósnak, a Moábiták útátalosságának, és Milkómnak, az Ammon fiai útátalosságának. 1Kir. 11,7. 8. 14 És összetörte az oszlopokat és kivágatta az Aserákat, és azok helyeit embercsontokkal töltötte meg. 2Móz. 23,24. 15 Még azt az oltárt is, a mely Béthelben volt, a magaslatot, a melyet Jeroboám, a Nébát fia csinált, a ki vétekbe ejté az Izráelt, – azt az oltárt is és azt a magaslatot is letörte, és a magaslatot felégette, porrá tette, és az Aserát megégette. 1Kir. 12,28-33. 13,2. 16 És körütekintett Jósiás, és meglátta a sírokat, a melyek ott a hegyen voltak, és elküldött és elhozatta a csontokat a sírokból, és megégette az oltáron, és megfertéztette azt az Úr beszéde szerint, a melyet mondott volt az Isten embere, a ki e dolgot megjövendölte volt. 1Kir. 13,2. 17 És monda: Miféle síremlék ez, a melyet látok? És felelének néki a város férfiai: Az Isten emberének sírja ez, a ki Júdából jött volt és mindezeket megjövendölte a Béthelbeli oltár felől, a miket most cselekedtél. 1Kir. 13,1. 2. 29. 30. 18 És monda: Hagyjatok békét néki, és senki meg ne mozdítsa az ő tetemeit. És megmentették az ő tetemeit annak a prófétának a tetemeivel együtt, a ki Samariából jött volt. 1Kir. 13,11. 13. 32. 19 És lerontotta Jósiás a magaslatok minden házát is, a melyek Samária városaiban voltak, a melyeket az Izráel királyai csináltak volt, hogy az Urat haragra ingereljék, és épen úgy cselekedett azokkal mindenekben, a mint Béthelben cselekedett. 2Krn. 34,3-7. 20 És megáldozta a

magaslatok összes papjait, a kik ott voltak, az oltárokon, és emberi csontokat égetett meg azokon, és úgy tért vissza Jeruzsálembe. vers 5. 1Kir. 13,2. 21 És parancsolt a király az egész népnek, és monda: Ünnepeljete paskhát az Úrnak, a ti Istenteknek, a mint meg van írva e szövetség könyvében; 2Móz. 12,3-17. 22 Mert nem szereztetett olyan paskha a birák idejétől fogva, a kik az Izráelt ítélték, sem pedig az Izráel és a Júda királyainak minden idejében, 2Krón. 35,1-19. 23 Hanem csak Jósiás király tizennyolczadik esztendejében szereztetett ilyen paskha az Úrnak Jeruzsálemben. 24 És kivesztette Jósiás király az ördögösöket és a titokfejtőket, a teráfokat és a bálványokat, és mindazokat az útálatosságokat, a melyek láttattak Júda földjén és Jeruzsálemben, hogy helyreállítsa a törvény beszédit, a melyek meg valának írva a könyvben, a melyet Hilkia pap talált meg az Úr házában. 2Krón. 33,6. rész 22,8. 25 Nem is volt ő hozzá hasonló király ő előtte, a ki úgy megtért volna az Úrhoz teljes szívéből és teljes lelkéből és teljes erejéből, Mózesnek minden törvénye szerint; de utána sem támadott hozzá hasonló. rész 18,5. 2Krón. 32,25. 26 De az Úr még sem szünt meg az ő megbúsult nagy haragjától, a melylyel megharagudott volt Júdára mindazokért a bosszantásokért, a melyekkel bosszantotta őt Manasse. rész 21,11-16. 27 Mert azt mondá az Úr: Júdát is elvetem szemem elől, mint a hogy az Izráelt elvettem, és megútálom ezt a várost, a melyet választottam, Jeruzsálemet, és ezt a házat is, a melyről azt mondtam volt: Ott legyen az én nevem! rész 17,6. 18. 1Kir. 9,3-8. 28 Jósiásnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? 2Krón. 34,1. 35,20. 29 Az ő idejében jött fel Faraó-Nékó, az égyptomi király Assiria királya ellen az Eufrátes folyóvize mellé. És Jósiás király eleibe ment, de az megölte őt Megiddóban, a mint meglátta őt. 2Krón. 35,20. 30 És az ő szolgálai szekérre tévén őt, halva vitték el Megiddóból és Jeruzsálembe hozván, eltemeték őt az ő sírboltjába. A föld népe pedig vevé Joákházt, a Jósiás fiát, és felkenvén őt, királylyá tevé az ő atyja helyett. Zak. 12,11. † 2Krón. 36,1. 31 Huszonhárom esztendő volt Joákház, mikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hamutál, a Libnabeli Jeremiás leánya. 32 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyái cselekedtek volt. rész 16,2-4. 33 De Faraó-Nékó bilincsekbe verte őt Riblában, Hámát földjén, a mikor Jeruzsálemben királylyá lett; és az országra adót vetett, száz tálentom ezüstöt és egy tálentom aranyat. vers 29. Ezék. 19,4-9. 34 És Faraó-Nékó Eliákimot, a Jósiás fiát tette királylyá, az ő atyja, Jósiás helyett, és nevét Joákimra változtatta; Joákházt pedig magával vivé, és az Égyptomba megérkezvén, ott hala meg. 35 Az ezüstöt és az aranyat megadta ugyan Joákim a Faraónak, de az országot sarczoltatta meg, hogy megadhassa az ezüstöt a Faraó parancsolata szerint; a föld népe közül mindenkitől az ő értéke szerint hajtott be ezüstöt és aranyat, hogy Faraó-Nékónak adja. 36 Joákim huszonöt esztendő volt, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Zébuda, a Rúmabeli Pedája leánya. 37 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyái cselekedtek. vers 32. rész 21,2. 9.

2Kir 24

BABILONI FOGSÁG KEZDETE

1 Joákim idejében jött fel Nabukodonozor, Babilónia királya, és Joákim szolgálja lett három esztendeig; de azután elfordult és elpártolt tőle. rész 20,17. 18. 2Krón. 36,5-7. 2 És ráküldé az Úr a Káldeusok seregeit, a Siriabeliek seregeit, a Moábiták seregeit és az Ammon fiainak seregeit, és ráküldte őket Júdára, hogy elveszessék őt az Úr beszéde szerint, a melyet szólott szolgálai, a próféták által. rész 21,10-14. 3 Csak az Úr beszéde szerint történt ez Júdán, hogy elvesse őt a maga orczája elől Manasse bűneiért, mind a szerint, a mint cselekedett vala; rész 21,2-9. 4 És az ártatlan véért is, a melyet kiontott, és hogy betöltötte volt Jeruzsálemet ártatlan vérről; ezért nem akart az Úr megbocsátani neki. rész 21,16. 5 Joákimnak egyéb dolgai pedig

és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? [2Kron. 36,4-7](#). 6 És elaluvék Joákim az ő atyáival, és az ő fia, Joákin uralkodék helyette, [2Kron. 36,9](#). 7 És Egyiptom királya többé nem jött ki az ő földéből; mert Babilónia királya mindent elvett, a mi csak az egyiptomi királyé volt, Egyiptom folyóvizétől az Eufrátes folyóvizéig. [Jer. 46,2](#). 8 Tizenhatsz esztendő volt Joákin, mikor királylyá lett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Nékhusta, a Jeruzsálembeli Elnatán leánya. 9 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint az ő atyja cselekedett volt. [rész 23,37](#). 10 Ebben az időben jöttek fel Nabukodonozornak, Babilónia királyának szolgálói Jeruzsálem ellen, és szállották meg a várost. [2Kron. 36,10](#). 11 Maga Nabukodonozor, Babilónia királya is feljött a város ellen, a melyet már az ő szolgálói megszállottak volt. 12 És kiment Joákin, a Júda királya Babilónia királyához az ő anyjával, szolgálóival, hadnagyaival és udvariszolgálóival együtt, de fogságra vetette őt Babilónia királya az ő uralkodásának nyolcadik esztendejében. 13 És elvitte onnét **TRADITOROK** az Úr házának minden kincsét és a király házának kincsét, és összevagdalt minden arany edényt, a melyet Salamon, az Izráel királya csináltatott volt az Úr templomában, a mint az Úr megmondotta volt. [rész 20,17. 18](#). 14 És elhurczolta az egész Jeruzsálemet, összes fejedelmeit és minden vitézeit, tízezer foglyot, az összes mesterembereket és lakatosokat, úgy hogy a föld szegény népén kívül senki sem maradt ott. 15 És elhurczolta Joákit is Babilóniába, és a király anyját, és a király feleségeit és udvariszolgálóit, és az ország erős vitézeit fogságba hurczolta Jeruzsálemből Babilóniába; [Jer. 37,1. 52,28-31](#). 16 És az összes előkelő férfiakat, hétezeret, és a mesterembereket és a lakatosokat, ezeret, és az összes erős, harczra termett férfiakat fogva vitte Babilóniába Babilónia királya. 17 És Babilónia királya Mattaniát, nagybátyját, tette ő helyette királylyá, és nevét Sédékiásra változtatta. [Jer. 37,1. 1Kron. 3,15](#). 18 Huszonegy esztendő volt Sédékiás, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Hamutál, a Libnából való Jeremiás leánya. 19 És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind a szerint, a mint Joákim cselekedett volt; [rész 23,27](#). 20 Mert az Úr haragja miatt történt ez így Jeruzsálemmel és Júdával, míg csak el nem vetette őket az ő orczája elől. Sédékiás azonban elpártolt Babilónia királyától. [rész 21,12. 13. Jer. 52,3-30](#).

2Kir 25

1 És történt az ő uralkodásának kilencedik esztendejében, a tizedik hónapban, és annak tizedik napján, hogy feljött Nabukodonozor, Babilónia királya minden ő seregével Jeruzsálem ellen, és táborba szállott ellene, és köröskörül ostromtornyokat építettek ellene. [2Kron. 36,17-22](#). 2 És megszállva tartatott a város Sédékiás király tizenegyedik esztendejéig; 3 De a negyedik hónap kilencedik napján akkora inség lett a városban, hogy nem volt mit enni a föld népének. [Jer. 52,6. 30](#). 4 És betöretett a város, és a harczosok mind futni kezdtek éjjel a kettős kőfal között levő kapu útján, a mely a király kertje mellett van; a Káldeusok pedig ott táboroztak a város körül. És a király is elfutott a puszta útján. 5 De a Káldeusok hada üzőbe vette a királyt, és utólérték őt Jerikhó mezején, és egész serege szétszóródott mellőle. 6 És elfogták a királyt, és elvitték őt Babilónia királyához Riblába, a hol ítéletet tartottak fölötte. [Jer. 34,21](#). 7 És Sédékiás fiait saját szeme láttára vágták le; Sédékiás szemeit pedig megvakították, és lánczokba verve vitték el őt Babilóniába. [5Móz. 28,15. 36](#). 8 És az ötödik hónap hetedik napján – ez a Nabukodonozor, babilóniai király uralkodásának tizenkilencedik esztendeje – feljött Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, Babilónia királyának szolgálója Jeruzsálembe; 9 És felgyújtotta az Úr házat és a király házat, és Jeruzsálem összes házait és mind a nagy palotákat felégette tüzzel. 10 És Jeruzsálem kőfalait köröskörül lerombolta a Káldeusok serege, a mely a vitézek hadnagyával volt. [1Kir. 9,3-8](#). 11 A többi népet pedig, a mely a városban még megmaradt volt, és azokat, a kik Babilónia királyához hajlottak, és a többi népet mind elhurczolta Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya. 12 A föld népének csak a szegényéből hagyott ott a vitézek hadnagya szőlőműveseket és szántó-vető embereket. 13 És a rézoszlopokat, a melyek az Úr

házában voltak, és a mosdómedenczék talpait és a réztengert, a mely az Úr házában volt, összetörték a Káldeusok, és azok rezét Babilóniába vitték. Jer. 27,19-22. 14 Elvitték a fazekakat is, a lapátokat, a késeket, temjénezőket, és minden, szolgálatra rendelt, egyéb rézedényeket. 1Kir. 7,50. 15 És elvitte a vitézek hadnagya a serpenyőket, a medenczéket, a melyek közül némelyek aranyból, némelyek pedig ezüsből voltak, 16 A két réz oszlopot, a réz tengert és a mosdómedenczék talpait, a melyeket Salamon csinált volt az Úr házában; megmérhetetlen volt mindezeknek az edényeknek a reze. 1Kir. 7,15. 39. 17 Az egyik oszlop magassága tizenhatsz sing volt, és egy rézgömb volt rajta és a gömb három sing magas volt, a gömbön köröskörül hálózat és gránátalmák mind érczből, és ugyanilyen volt a másik oszlop is a hálózattal együtt. 18 És elhurcolta a vitézek hadnagya Serája papot is, az első rendből és Sofóniás papot, a második rendből és a három ajtónállót, 1Krón. 6,14. 19 És a városból elvitt egy főembert, ki a hadakozó férfiak előljáró hadnagya volt, és öt férfiút, a kik a király körül forgolódtak volt, a kik találtattak a városban, és a sereg hadnagyának íródeákját, a ki sereget gyűjt vala a föld népe közül, és hatvan férfiakat a föld népe közül, a kik ott találtattak a városban. 20 És vevé őket Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, és elvitte Babilónia királyához Riblába, 21 És levágta őket Babilónia királya, és megölte Riblában a Hámát földjén. És így vitették el Júda az ő földjéről. rész 21,13. 14. 22 A Júda földjén megmaradt népnek pedig, a melyet meghagyott Nabukodonozor, Babilónia királya, Gedáliát, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát, rendelte tisztartóul. 23 Mikor pedig meghallották a seregek hadnagyai mind, és az ő embereik, hogy Babilónia királya Gedáliát tette tisztartóvá, elmentek Gedáliához Mispába, Izmaél, a Nétánia fia, és Johanán, a Kareáh fia, és Serája, a nétófáti Tánhumet fia, és Jahazánia, Maakáti fia, ők és az ő embereik; Jer. 40,5. 9. 24 És megesküdött nekik Gedália és az ő embereiknek, és monda nekik: Ne féljete a Káldeusoknak való szolgálattól. Maradjatok az országban, és szolgáljatok Babilónia királyának, és jó dolgatok lesz. 25 A hetedik hónapban azonban elment Izmaél, Nétániának, az Elisáma fiának fia, a ki királyi magból volt, és vele tíz férfiú, és megölték Gedáliát és meghalt; és a Zsidókat és a Káldeusokat, a kik ő vele voltak Mispában. 26 És felkelt az egész nép kicsinytől nagyig és a seregek hadnagyai, és elmentek Egyiptomba; mert féltek a Káldeusoktól. 27 És lőn a harminczhetedik esztendőben, Joákinnak, a Júda királyának fogságba hurczoltatása után, a tizenkettedik hónap huszonhetedik napján, kivette Evil-Merodák, Babilónia királya, az ő uralkodásának első esztendejében Joákint, Júda királyát a fogházból; 28 És kegyesen beszélt vele, és feljebb tette az ő székét a többi királyok székeinél, a kik nála voltak Babilóniában; 29 És kicserélte fogsága ruháit, és mindenkor nála volt étele életének minden idejében. 30 És mindenkor kijárt az ő része, a melyet a király adott néki napról-napra életének minden idejében.

Krónika I. könyve

1Krón 1

1 Ádám, Séth, Énós. [1Móz. 5,3.](#) 2 Kénán, Mahalálél, Járed. 3 Énókh, Methuséláh, Lámekh. 4 Noé, Sém, Khám és Jáfet. 5 Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Thubál, Mésekh és Thirász. [1Móz. 10,2.](#) 6 A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth és Tógármah. [1Móz. 10,3.](#) 7 Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim. 8 Khámnak fiai: Khús, Miczráim, Pút és Kanaán. [1Móz. 10,6.](#) 9 Khúsnak fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh és Szabthékah; Rahmáhnak pedig fiai: Séba és Dédán. 10 Khús nemzé Nimródót is; ez kezde hatalmassá lenni a földön. [1Móz. 10,8-12.](#) 11 Miczráim pedig nemzé Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot. [1Móz. 10,13. 14.](#) 12 Pathruszimot és Kaszluukhimot, a kiktől a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot. 13 Kanaán pedig nemzé Czídont, az ő elsőszülöttét és Khétet, [1Móz. 10,15. 20.](#) 14 És Jebuzeust, Emorreust és Girgazeust. 15 Khivveust, Harkeust és Szineust. 16 Arvadeust, Czemareust és Hamatheust. 17 Sémnek fiai: Élám és Assur, Arpaksád, Lúd, Arám, Úcz, Húl, Gether és Mesek. 18 Arpaksád pedig nemzé Séláht és Séláh nemzé Hébert. 19 Hébernek is lett két fia, az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérének neve pedig Joktán. [1Móz. 10,21-25.](#) 20 Joktán pedig nemzé Almodádót és Sélefet, Haczarmávethet és Jerákhót, 21 Hadóramot, Úzált és Diklát, 22 És Ebált, Abimáelt és Sébát, 23 Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai. 24 Sém, Arpaksád, Séláh. [1Móz. 11,10-12.](#) 25 Héber, Péleg, Réu. 26 Sérug, Nákhör, Tháré. 27 Abrám, ez az Ábrahám. 28 Ábrahám fiai: Izsák és Ismáel. [1Móz. 16,15. 21,2. 3.](#) 29 Ezeknek nemzetségei pedig ezek: Ismáel elsőszülötte Nebájót és Kédar, Adbeél és Mibszám. [1Móz. 25,12-16.](#) 30 Misma és Dúmah, Massza, Hadad és Théma. 31 Jétur, Náfis és Kedmah; ezek az Ismáel fiai. 32 Keturának pedig, az Ábrahám ágyasának fiai, kiket szüle, ezek: Zimrán, Joksán, Médán, Midián, Isbák és Suakh. És a Joksán fiai: Séba és Dédán. [1Móz. 25,1-4.](#) 33 És a Midián fiai: Éfah, Héfer, Hánok, Abida és Eldáh. Mindezek a Keturáh fiai. 34 Ábrahám pedig nemzé Izsákot; Izsák fiai pedig ezek: Ézsau és Izráel. [1Móz. 25,19-26.](#) 35 Ézsau fiai: Elifáz, Réhuél, Jéhus, Jahlám és Korakh. [1Móz. 36,9-14.](#) 36 Elifáz fiai: Thémán, Omár, Czefti, Gahtám, Kenáz és Timna és Amálek. 37 Réhuél fiai: Nakhath, Zérakh, Samma és Mizza. 38 Széir fiai: Lótán és Sóbál, Czibhón, Haná, Disón, Eczer és Disán. 39 Lótán fiai pedig: Hóri és Hómám: Lótánnak huga pedig Timna. 40 Sóbál fiai: Alján és Mánakháth, Hébál, Sefi és Onám; Czibhón fiai pedig: Aja és Haná. 41 Haná fia: Disón, Disón fiai pedig: Hamrán és Esbán, Ithrán és Kherán. 42 Eczer fiai: Bilhán és Zahaván, Jakán. Disán fiai: Húcz és Arán. 43 Ezek pedig a királyok, a kik uralkodának Edom földén, mielőtt az Izráel fiai között király uralkodott volna: Bela, Behor fia, az ő városának neve Dinhába vala. [1Móz. 36,31.](#) 44 Bela meghalván, uralkodék helyette Jóbáb, a Boczrából való Zerakh fia. 45 És hogy Jóbáb meghala, uralkodék helyette a Témán földéből való Khusám. 46 Meghala Khusám is, és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, ki megveré a Midiánitákat a Moáb mezején; és az ő városának neve Hávít vala. 47 Hadád is, hogy meghala, uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá. 48 Szamlá holta után uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Rékhobóthból. 49 Saul is meghala, és uralkodék helyette Báhál-Khanán, az Akhbór fia. 50 Báhál-Khanán holta után uralkodék helyette Hadád; és az ő városának neve Páhi, feleségének pedig neve Mehetábéel, ki Mézaháb leányának Matrédnak volt a leánya. [1Móz. 36,39.](#) 51 Hadád halála után Edom fejedelmei valának: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetéth fejedelem, 52 Ohólibámá fejedelem, Éla fejedelem és Pinon fejedelem, 53 Kenáz

fejedelelem, Témán fejedelelem és Mibczár fejedelelem, 54 Magdiél fejedelelem és Hirám fejedelelem. Ezek voltak Edom fejedelmei.

1Krón 2

1 Ezek az Izráel fiai: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issakhár és Zebulon; [1Móz. 35,22-26](#). 2 Dán, József, Benjámín, Nafthali, Gád és Áser. 3 Júdának fiai: Hér, Ónán és Sela; e három születék néki a Kanaánita Súahnak leányától. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala az Úr szemei előtt, és megöle őt az Úr. [1Móz. 38,2-5](#). 4 Thámár pedig, az ő menyé szülé néki Péreczet és Zerákhót. Júdának fiai mindnyájan öten valának. [1Móz. 38,29. 30](#). 5 Pérecz fiai: Kheczrón és Khámul. [1Móz. 46,12](#). 6 Zerákh fiai pedig: Zimri és Ethán, Hémán, Kálkól és Dára; mindenestől öten. 7 Kármí fiai: Ákán, Izráelnek megrontója, mivel lopott a zsákmányból. [Józs. 7,1. 25](#). 8 Ethán fia: Azária. 9 Kheczrón fiai, kik születtenek néki: Jérahkméel, Rám és Kélubai. [Ruth 4,19-22](#). 10 Rám nemzé Amminádábot, Amminádáb pedig nemzé Nakhsont, a Júda fiainak fejedelmét. 11 Nakhson nemzé Szálmát, Szálma pedig nemzé Boázt; 12 Boáz nemzé Obedet; Obed nemzé Isait; 13 Isai pedig nemzé Eliábot, az ő elsőszülöttét, és Abinádábot, másodikat, Simeát, harmadikat. [1Sám. 16,6. 2Sám. 13,3](#). 14 Netanéelt, negyediket, és Raddait, ötödiket. 15 Osetet, hatodikat és Dávidot, a hetedik fiát; [1Sám. 17,1. 12. 13](#). 16 És nővéreiket, Sérúját és Abigáilt. Sérújának pedig fiai voltak: Absai, Joáb és Asael, e három. [2Sám. 18,2. 21,17. 1Kir. 2,5. 29. 31. 2Sám. 2,22. 23](#). 17 Abigáil szülé Amasát; Amasának atyja pedig az Ismáel nemzetségéből való Jéter vala. [rész 12,18. 2Sám. 17,25](#). 18 Káleb pedig, a Kheczrón fia nemzett vala az ő Azuba nevű feleségétől és Jérióttól; és ezek az ő fiai: Jéser, Sobáb és Ardon. 19 Azuba meghala, és Káleb vevé magának feleségül Efratát, és ez szülé néki Húrt. 20 Húr nemzé Urit, Uri pedig nemzé Bésaléelt. [2Móz. 31,2-5](#). 21 Azután beméne Kheczrón Mákirnak, Gileád atyjának leányához; mert ő ezt elvette vala hatvan esztendő korában, és szülé néki Ségubot. 22 Ségub pedig nemzé Jáirt, kinek huszonhárom városa vala a Gileád földén. [Bir. 10,3](#). 23 De Gesur és Áram elvették tőlük Jáir falvait, Kenáthot és mezővárosait, hatvan várost. Mindezek Mákirnak, a Gileád atyjának fiaié. 24 Minekutána pedig meghala Kheczrón Káleb-Efratában, akkor szülé néki Abija, a Kheczrón felesége, Ashúrt, Tékoa atyját. 25 Jérahkméelnek, a Kheczrón elsőszülöttének fiai voltak: Rám, az elsőszülött, Búna, Orem, Osem és Akhija. 26 Volt más felesége is Jérahkméelnek, Atára nevű; ez az Onám anyja. 27 Rámnak, Jérahkméel elsőszülöttének pedig fiai voltak: Maás, Jámin és Héker. 28 Onám fiai voltak: Sammai és Jáda; és Sammai fiai: Nádáb és Abisúr. 29 Abisúr feleségének neve Abihail, a ki szülé néki Akhbánt és Mólidot. 30 Nádáb fiai: Széled és Appaim: Széled magtalanul halt meg. 31 Appaim fia: Isi; Isi fia: Sésán; Sésán fia: Ahálai. 32 Jáda fiai, a ki Sammai testvére volt: Jéter és Jonathán; Jéter magtalanul halt meg. 33 Jonathán fiai: Pélet és Záza. Ezek voltak a Jérahkméel fiai. 34 Sésánnak nem voltak fiai, hanem csak leányai; de volt Sésánnak egy Egyiptombeli szolgája, Járha nevű. 35 És adá Sésán e Járha nevű szolgájának az ő leányát feleségül, a ki szülé néki Athait. 36 Athai pedig nemzé Nátánt; Nátán nemzé Zabádot; 37 Zabád nemzé Eflált; Eflál nemzé Obedet; 38 Obed nemzé Jéhut; Jéhu nemzé Azáriát. 39 Azária nemzé Hélest; Héles nemzé Elását; 40 Elása nemzé Sisémait; Sisémai nemzé Sallumot; 41 Sallum nemzé Jékámiát; Jékámia pedig nemzé Elisámát. 42 A Káleb fiai pedig, a ki Jérahkméel testvére vala: elsőszülötte Mésá; ez volt Zifnek és Marésa fiainak atyjok, Hebronnak atyja. 43 Hebron fiai: Kórah, Tappuah, Rékem és Séma. 44 Séma pedig nemzé Rahámot, a Jorkeám atyját; és Rékem nemzé Sammait, 45 A Sammai fia pedig: Máon; ez a Máon volt a Bethsúr atyja. 46 Efa pedig, a Káleb ágyastársa, szülé Háránt és Mósát és Gázezt; és Hárán nemzé Gázezt. 47 Jaddai fiai pedig: Régem, Jotám, Gésán, Pelet, Héfa és Saáf. 48 A Káleb ágyasa Maaka szülé Sébert és Tirhánát. 49 És szülé Saáfot, Madmanna atyját, Sevát, a Makbena atyját és Gibeá atyját; és Aksza a Káleb leánya vala. [Józs. 15,16](#). 50 Ezek voltak Káleb fiai, a ki Húrnak, az Efrata elsőszülöttének fia volt: Sobál, Kirját-Jeárim atyja. 51 Szálma, Bethlehem atyja; Háref, Bethgáder atyja. 52 Voltak

pedig Sobálnak is, a Kirját-Jeárim atyjának fiai: Haroé, a fél Menuhót ura . 53 A Kirját-Jeárim háznépei: Jitreusok, Puteusok, Sumateusok, Misraiteusok; ezektől származának a Sorateusok és az Estaoliteusok. 54 Szálma fiai, Bethlehem és a Netofátbeliek, Atróth, Beth-Joáb, a Czórabeli Manahateusok fele. 55 És a Jábesben lakozó tudós emberek háznépei: a Tirateusok, Simateusok, Sukateusok. Ezek a Kineusok, a kik Hámáttól, a Rékáb házának atyjától származtak. [Jer. 35,2.](#)

1Krón 3

1 Ezek a Dávid fiai, a kik Hebronban születének néki: elsőszülötte vala Amnon, a Jezréelből való Ahinoámtól; második vala Dániel, a Kármelből való Abigailtól. [2Sám. 3,2.](#) 2 Harmadik Absolon, a ki Maakának, a Gessurbeli Talmai király leányának volt a fia; negyedik Adónia, Haggittól való. [2Sám. 15,13. 16,22. 2Sám. 18,15.](#) 3 Ötödik Sefátia, Abitáltól való; hatodik Jitreám, az ő feleségétől, Eglától való. 4 E hat fia születék néki Hebronban, a hol hét esztendeig és hat hónapig uralkodott; Jeruzsálemben pedig harminczhárom esztendeig uralkodék. [2Sám. 5,4. 5.](#) 5 Jeruzsálemben pedig ezek születének néki: Simea, Sóbáb, Nátán és Salamon, négyen, Bathsuától, az Ammiel leányától. [2Sám. 5,14.](#) 6 És Ibhár, Elisáma és Elifélet. 7 Nógah, Néfeg és Jáfia. 8 És Elisáma, Eljada és Elifélet, kilenczen. 9 Mindezek a Dávid fiai, az ő ágyastársainak fiain kívül; és ezeknek a huga, Támár. [2Sám. 13,14.](#) 10 Salomonnak pedig fia volt Roboám; ennek fia Abija, ennek fia Asa, ennek fia Josafát. [1Kir. 11,43. 12,17-19.](#) 11 Ennek fia Jórám, ennek fia Akházia, ennek fia Joás. [2Kir. 8,16-18.](#) 12 Ennek fia Amásia, ennek fia Azária; ennek fia Jótám. [2Kir. 14,1. 3.](#) 13 Ennek fia Akház, ennek fia Ezékiás, ennek fia Manasse. [2Kir. 16,1-5. 2Kir. 18,1-9. 20,6. 2Kir. 21,1-16.](#) 14 Ennek fia Amon, ennek fia Jósiás. 15 Jósiásnak pedig fiai: elsőszülötte Johanán, második Jójákim, harmadik Sédékiás, Sallum negyedik. 16 Jójákim fiai: az ő fia Jékoniás, ennek fia Sédékiás. [2Kir. 24,17. 25,7. 9.](#) 17 Jékóniásnak fiai: Assir, ennek fia Saálthiel. [2Kir. 24,15.](#) 18 És Málkirám, Pedája, Sénasár, Jékámia, Hosáma és Nédábia. 19 Pedája fiai: Zerubábel és Simei. Zerubábel fiai: Mesullám, Hanánia; és az ő hugok vala Selómit. [Ezsd. 2,2. 3,8.](#) 20 És Hásuba, Ohel, Berekia, Hasádia és Jusáb-Hésed, ezek öten. 21 Hanánia fiai: Pelátia és Jésaia; és Refája fiai és Arnám fiai, Obádia fiai, Sekánia fiai. 22 És Sekánia fiai: Semája. Semája fiai: Hattus, Jigeál, Báriah, Neárja és Sáfát, ezek hatan. 23 Neárja fiai: Eljohénai, Ezékiás és Azrikám, ezek hárman. 24 Eljohénai fiai: Hódajéva, Eliásib, Pelája, Akkub, Johanán, Delája és Anáni; ezek heten.

1Krón 4

1 Júda fiai ezek: Pérecz, Kheczrón, Kármí, Húr és Sobál. [rész 2,4.](#) 2 Reája pedig, a Sobál fia nemzé Jáhátot; Jáhát nemzé Ahumáit és Lahádót; ezek a Sorateusok háznépei. [rész 2,53.](#) 3 Ezek Etám atyjától valók: Jezréel, Jisma, Jidbás; és az ő hugoknak neve Haslelponi. 4 Pénuel pedig Gedor atyja, és Ezer Húsa atyja. Ezek Efrata elsőszülöttének, Húrnak fiai, a ki Bethlehem atyja vala. 5 Ashúrnak pedig, a Tékoa atyjának volt két felesége, Heléa és Naára. 6 És Naára szülé néki Ahuzámot, Héfert, Teménit és Ahastárit. Ezek a Naára fiai. 7 Heléa fiai: Séret, Jésohár, Etnán és Kócz. 8 Kócz pedig nemzé Hánubot, Hásobébát és Ahárhel háznépét, a ki Hárumnak fia vala. 9 Jábes pedig testvéreinél tiszteletreméltóbb vala, és azért nevezé őt az ő anyja Jábesnek, mondván: Mivelhogy fájdalommal szülém őt. [1Móz. 35,16-18.](#) 10 És Jábes az Izráel Istenét hívá segítségül, mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat megszálesítenéd, és a te kezed én velem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál, hogy bút ne lássak! És megadá Isten néki, a mit kért vala. 11 Kélub pedig, a Súkha testvére, nemzé Méhirt; ez az Eston atyja. 12 Eston nemzé Béth-Rafát, Paseákhót, Tehinnát, Ir-Náhás atyját. Ezek a Rékától való férfiak. 13 Kénáz fiai: Othniel és Serája; Othniel fia: Hatát. [Józs. 15,17. Bir. 1,13.](#) 14 Meonótai nemzé Ofrát; Serája pedig nemzé Joábot, a Gé-Harasimbeliek atyját, mert mesteremberek valának. [Nehem. 11,35.](#) 15 Káleb fiai, ki Jefunné fia vala: Iru, Ela és Naám; és

Ela fiai; és Kénáz. 16 Jéhalélel fiai: Zif, Zifa, Tirja és Asárel. 17 Ezra fiai: Jéter, Méred, Efer és Jálon; és szülé Mirjámot, Sammait és Isbát, Estemóa atyját. 18 Ennek felesége pedig, Jehudéja szülé Jéredet, a Gedor atyját és Hébert, a Szókó atyját, Jékuthielt, a Zánoah atyját; ezek Bithiának, a Faraó leányának fiai, a kit Méred elvett vala. 19 Hódia nevű feleségének pedig fiai, ki Nahamnak, Keila atyjának nővére vala: Hagármí és a Maakátbeli Estemóa. 20 Simon fiai: Amnon, Rinna, Benhanán és Thilon. Isi fiai: Zohét és Benzohét. 21 Júda fiának, Sélának fiai: Er, Léka atya, és Laáda, Marésa atya, és a gyapotszövők háznépe Béth-Asbeában; [1Móz. 38,5](#). 22 És Jókím és Kozeba lakosai, és Joás és Saráf, a kik Moáb urai voltak, és Jásubi, Léhem. De ezek már régi dolgok. 23 Ezek voltak a fazekasok, és Netaimban és Gederában laktak. A királylyal laktak ott, az ő dolgáért. 24 Simeon fiai: Némuel, Jámin, Járib, Zérah, Saul; [1Móz. 46,10](#). 25 Kinek fia Sallum, kinek fia Míbsám, kinek fia Mísa. 26 Mísa fiai: Hammúel az ő fia, Zakkur az ő fia, Simi az ő fia; 27 Siminek tizenhat fia és hat leánya volt; de testvéreinek nem volt sok fia, s általában háznépök nem volt oly népes, mint Júda fiaié. 28 Lakoznak vala pedig Beersebában és Móladában és Haczar-Suálban. [Józs. 19,1. 2](#). 29 Bilhában, Eczemben és Toládban, 30 Bétuelben, Hormában és Cziklágban, 31 Beth-Markabótban, Haczar-Szuszimban, Beth-Biriben és Saárainban; ezek valának az ő városaik mindaddig, míg Dávid királylyá lett. 32 Faluik pedig ezek: Etám, Ain, Rimmon, Tóken és Asán, öt város; [Józs. 19,1. 7](#). 33 És mindazok a falvaik, a melyek e városok körül voltak Bálig; ezek valának lakóhelyeik és nemzetségeik: 34 Mesobáb, Jámlek és Jósa, Amásia fia. 35 És Jóel és Jéhu, a Jósibia fia, ki Serája fia, ki Asiel fia vala; 36 És Eljoénai, Jaákoba, Jésohája, Asája, Adiel, Jesiméel és Benája. 37 Ziza, a Sifi fia, ki Alon fia, ki Jedája fia, ki Simri fia, ki Semája fia. 38 Ezek a névszerint felsoroltak voltak a főemberek nemzetségökben, a kik igen elszaporodtak volt atyjok házában, 39 Azért elindulának Gedor felé, hogy a völgy keleti részére menjenek és ott barmaiknak legelőt keressenek. 40 Találának is zsíros és jó legeltető helyet (az a föld pedig tágas, nyugodalmas és békességes), mert **Khámból valók laktak ott azelőtt. 41 Elmenvén pedig e névszerint megnevezettek Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, lerombolták sátoraikat, és a Maonitákat, a kiket ott találtak, kiirtották mind e mai napig, s helyökbe letelepedének, mivel ott barmaik számára legelőhelyeket találtak. [1Kir. 18,1](#).** 42 És közülök, a Simeon fiai közül, némelyek elmenének a Seir hegyére, úgymint ötszázan, a kiknek előljáróik az Isi fiai, Pelátja, Nehárja, Refája és Uzriel voltak. [5Móz. 1,4. 5](#). 43 És valakik az Amálek nemzetségéből megmaradtak vala, mind levágák azokat, és ott letelepedének mind e mai napig. [1Sám. 15,7](#).

1Krón 5

1 Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai (mert ő volt az elsőszülött; mikor pedig megfertőztette az ő atyjának ágyasházát, az ő elsőszülöttségi joga a József fiainak adaték, a ki Izráel fia vala, mindazáltal nem úgy hogy ők neveztessenek származás szerint elsőszülötteknek, [1Móz. 35,22](#). 2 Mert Júda tekintélyesebb vala az ő testvérei között, és ő belőle való volt a fejedelem, hanem az elsőszülöttségnek haszna lőn Józsefé [1Móz. 45,8](#). 3 Ezek Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khánokh, Pallu, Kheczrón és Kármí. [1Móz. 46,8. 9](#). 4 Jóel fiai: Semája ennek fia, Góg ennek fia, Simeinek fia. 5 Mika ennek fia, Reája ennek fia, Baál ennek fia. 6 Beéra ennek fia, a kit fogságba vitt Tiglát-Piléser, az Assiriabeli király; ő a Rúbeniták fejedelme vala. 7 Testvérei pedig, családjaik, nemzetségük megszámlálása szerint ezek valának: a fő Jéhiel és Zakariás, 8 Bela, Azáz fia, ki Séma fia, ki Jóel fia vala, ki Aróerben lakott Nébóig és Baál-Meonig. [Józs. 13,15. 16](#). 9 Napkelet felé is lakik vala a pusztában való bemenetelig, az Eufrátes folyóvíztől fogva; mert az ő barmai Gileád földén igen elszaporodtak. 10 Saul királynak idejében pedig támasztának hadat a Hágárenusok ellen, és elhullának azok az ő kezeik által, és lakának azoknak sátoraikban, Gileádnak napkelet felé való egész részében. 11 A Gád fiai pedig velök szemben a Bésán földén laktak Szalkáig. [Józs. 13,24-30](#). 12 Jóel vala előljárójok, Sáfám második az után; Johánai és Sáfát

Básánban. 13 És testvéreik, családjaik szerint ezek: Mikáel, Mésullám, Séba, Jórail, Jaékán, Zia és Éber, heten. 14 Ezek az Abihail fiai, ki Húri fia, ki Jároáh fia, ki Gileád fia, ki Mikáel fia, ki Jésisai fia, ki Jahadó fia, ki Búz fia. 15 És Ahi, a Gúni fiának, Abdielnek a fia volt a család feje. 16 Ezek Gileádban, Básánban és az ezekhez tartozó mezővárosokban laktak, és Sárónnak minden legelőjén, határaikig. [rész 27,29](#). 17 Kik mindnyájan megszámláltatának Jótámnak, a Júda királyának idejében, és Jeroboámnak, az Izráel királyának idejében. [2Kir. 15,5](#). [2Kir. 14,16](#). 18 A Rúben fiai közül és a Gáditák közül és a Manasse félnemzetsége közül erős paizs- és fegyverhordozó férfiak, kézivesek és a hadakozásban jártasok, negyvennégyezerhatszázhatvanan harczra kész férfiak; 19 Hadakozának a Hágárénusok ellen, Jétúr, Náfis és Nódáb ellen. 20 És győzedelmesek levének azokon, és kezekbe adatának a Hágárénusok és mindazok, a kik ezekkel valának; mert az Istenhez kiáltának harcz közben, és ő meghallgatá őket, mert ő benne bíztak. [Zsolt. 91,15](#). 21 És elvivék az ő barmaikat, ötvenezer tevét, kétszázötvenezer juhot, kétezer szamarat és százezer embert. 22 A seb miatt pedig sokan elhullának; mert Istentől vala az a harcz; és azok helyén lakának a fogságig. [vers 26](#). [2Kir. 17,6](#). [18](#). 23 A Manasse nemzetsége felének fiai pedig azon a földön laktak, a mely Básántól Baál-Hermonig, Szenirig és Hermon hegyéig terjedt, mert igen megsokasodtak vala. [Józs. 13,30](#). 24 És ezek voltak az ő atyjok háznépének fejedelmei: Efer, Isi, Eliel, Azriel, Irméja, Hodávia és Jahdiel, igen erős férfiak, híres férfiak, a kik az ő atyjok háznépe között fők voltak. 25 Vétkezének pedig az ő atyjoknak Istene ellen; mert a föld lakóinak bálványisteneivel paráználkodának, a kiket az Isten szemök elől elpusztított. [2Kir. 17,7-17](#). 26 Felindítá azért az Izráel Istene Pulnak, az Assiriabeli királynak szívét és Tiglát-Pilésernek, az assirii királynak szívét, és fogva elvivé őket, a Rúbenitákat, a Gáditákat és a Manasse félnemzetségét is; és elvivé őket Haláhba és Háborba, Hárába és a Gózá folyóvizéhez mind e mai napig. [2Kir. 15,19-29](#).

1Krón 6

1 Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári. [1Móz. 46,11](#). 2 Kéhát fiai pedig: Amrá, Ishár, Hebron és Uzziel. 3 Amrá gyermekei: Áron, Mózes és Miriám; Áron fiai pedig: Nádáb, Abihu, Eleázár és Ithamár. [2Móz. 2,1](#). [2. 10](#). [4,14](#). [2Móz. 6,23](#). 4 Eleázár nemzé Fineást, Fineás nemzé Abisuát; 5 Abisua pedig nemzé Bukkit, Bukki nemzé Uzzit; 6 Uzzi nemzé Zeráhiát, Zeráhia nemzé Mérajót; 7 Mérajót nemzé Amáriát, Amária nemzé Ahitúb; 8 Ahitúb nemzé Sádókot; Sádók nemzé Ahimáhást; [2Sám. 8,17](#). [rész 27,17](#). 9 Ahimáhás nemzé Azáriát, Azária nemzé Jóhanánt; 10 Jóhanán nemzé Azáriát, ez volt a pap abban a házban, a melyet Salamon Jeruzsálemben épített vala. [2Krón. 26,17](#). 11 Azária nemzé Amáriát; Amária nemzé Ahitúb; 12 Ahitúb nemzé Sádókot, Sádók nemzé Sallumot; 13 Sallum nemzé Hilkiát; Hilkia nemzé Azáriát; [2Kir. 22,4](#). 14 Azária nemzé Séráját, Sérája nemzé Jéhozadá; [2Kir. 25,18](#). [21](#). 15 Jéhozadák pedig fogságba méne, mikor az Úr Júdát és Jeruzsálemet fogságba viteté Nabukodonozor által. [2Kir. 25,8-11](#). 16 Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári. 17 Ezek a Gerson fiainak nevei: Libni és Simhi. [2Móz. 6,17](#). 18 Kéhát fiai: Amrá, Jiczhár, Khebron és Huzziel. 19 Mérári fiai: Makhli és Musi. Ezek a Lévi háznépei az ő nemzetségeik szerint. 20 Gersonnak fiai: Ligni az ő fia, Jáhát ennek fia, Zima ennek fia. 21 Jóah ennek fia, Iddó ennek fia, Zérah ennek fia és Jéathérai ennek fia. 22 Kéhát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórakh ennek fia és Asszir ennek fia; [2Móz. 6,24](#). 23 Elkána ennek fia, Ebiásáf ennek fia és Asszir ennek fia. 24 Tákhát ennek fia, Uriel ennek fia, Uzzia ennek fia és Saul ennek fia. 25 Elkána fiai: Amásai és Ahimót, 26 Elkána. Elkána fia: Sófai az ő fia és Náhát ennek fia. 27 Eliáb ennek fia, Jérohám ennek fia, Elkána ennek fia. [1Sám. 1,1](#). 28 Sámuel fiai pedig: az elsőszülött Vánsi, a második Abija. [1Sám. 1,1](#). [20](#). [3,19](#). [7,15](#). 29 Mérári fiai: Mahli, Libni ennek fia; Simhi ennek fia és Uzza ennek fia. 30 Simea ennek fia, Haggija ennek fia és Asája ennek fia. 31 Ezek azok, a kiket Dávid állított be az Úr házában az énekléshez, mikor az Isten ládája elhelyeztetett. [2Sám. 6,17](#). 32 És a míg Salamon felépíté az Úr házát Jeruzsálemben, addig a gyülekezet sátora előtt szolgáltak énekléssel és állottak szolgálatban, kiki az ő rendje

szerint. [1Kir. 6,1. 38.](#) 33 Ezek pedig a kik szolgáltak, és az ő fiaik: a Kéhátiták fiai közül Hémán főénekklő, Jóel fia, ki Sámuel fia. 34 Ki Elkána fia, ki Jérohám fia, ki Eliél fia, ki Thóa fia. 35 Ki Czúf fia, ki Elkána fia, ki Mahát fia, ki Amásai fia. 36 Ki Elkána fia, ki Jóél fia, ki Azárja fia, ki Sэфánia fia. 37 Ki Tákhát fia, ki Asszir fia, ki Ebiásáf fia, ki Kórakh fia. [vers 22.](#) 38 Ki Jiczhár fia, ki Kéhát fia, ki Lévi fia, ki Izráel fia. [rész 2,1.](#) 39 És ennek testvére, Asáf, a ki jobbkeze felől áll vala; Asáf, a Berekiás fia, ki Simea fia vala. 40 Ki Mikáel fia, ki Bahásia fia, ki Melkija fia. 41 Ki Ethni fia, ki Zérah fia, ki Adája fia. 42 Ki Etán fia, ki Zimma fia, ki Simhi fia. 43 Ki Jáhát fia, ki Gerson fia, ki Lévi fia. 44 Továbbá a Mérári fiai, a kik azokkal atyafiak valának, balkéz felől állnak vala; Etán, Kisi fia, ki Abdi fia, ki Malluk fia. 45 Ki Kasábja fia, ki Amásia fia, ki Hilkia fia. 46 Ki Amsi fia, ki Báni fia, ki Sémer fia. 47 Ki Makhli fia, ki Musi fia, ki Mérári fia, ki Lévi fia. 48 És testvéreik, a Léviták rendeltetnek vala az Isten háza hajlékának egyéb szolgálatjára. 49 Áron pedig és az ő fiai az egészen megégetendő áldozatnak oltára mellé, és a füstölő oltár mellé, a szentek-szentjének szolgálatja mellé, és az Izráel megszentelésére rendeltetének mind a szerint, a mint Mózes, az Isten szolgája megparancsolta volt. [2Móz. 30,7-10. 3Móz. 8,1-36. 4Móz. 4,16.](#) 50 Áron fiai pedig ezek: Eleázár, az ő fia, ennek fia Fineás, ennek fia Abisua. 51 Ennek fia Bukki, ennek fia Uzzi, ennek fia Zerája. 52 Ennek fia Merájót, ennek fia Amárja, ennek fia Akhitúb. 53 Ennek fia Sádók, ennek fia Akhimás. [2Sám. 15,27.](#) 54 És az Áron fiainak, a Kéhátiták nemzetségéből, ezek a lakhelyeik, letelepedésük szerint az ő vidékükön, mert ez jutott volt nékik sors által. [vers 55-81. Józs. 21,9-13.](#) 55 Ők kapták Hebront, a Júda földében és a körulte való legelőket. 56 De e város földjeit és annak faluit Kálebnek, a Jefunné fiának adák. [4Móz. 14,30.](#) 57 Az Áron fiainak azért a Júda városai közül adák a menedékvárosokat, Hebront, Libnát és legelőit, Jatthirt és Esthemoát és ezeknek legelőit, 58 És Hilent és annak legelőit, és Débirt és annak legelőit, 59 Asánt és annak legelőit, és Béth-Semest és annak legelőit. [1Sám. 6,19.](#) 60 A Benjámin nemzetségéből: Gébát és annak legelőit, Allémetet és annak legelőit, Anatót várost is és annak legelőit. Ezeknek az ő nemzetségek szerint tizenhárom városuk volt. 61 A Kéhát többi fiainak pedig az egy nemzetségnek családjaitól, és a félnemzetségből, a Manasse nemzetségének felétől, sors által tíz várost adtak. [Józs. 21,5.](#) 62 Míg a Gerson fiainak meg az ő nemzetségek szerint az Izsakhár nemzetségéből, az Áser nemzetségéből, a Nafthali nemzetségéből és a Manasse nemzetségéből Básánban adtak tizenhárom várost. 63 A Mérári fiainak az ő nemzetségek szerint a Rúben nemzetségéből, a Gád nemzetségéből és a Zebulon nemzetségéből sors által tizenkét várost. 64 Adának tehát az Izráel fiai a Lévitáknak városokat, azoknak legelőivel együtt. 65 Sors által adták a Júda nemzetségéből, a Simeon nemzetségéből és a Benjámin nemzetségéből ezeket a névszerint megnevezett városokat. 66 Azoknak, a kik a Kéhát fiainak családjaiból valók voltak, és a határukban levő városok az Efraim nemzetségéből valának: 67 Azoknak adák a menedékvárosokat, Sikemet és annak legelőit az Efraim hegyén, Gézert és annak legelőit. [1Kir. 9,15.](#) 68 És Jokmeámot és annak legelőit, Bethoront és annak legelőit. 69 Ajalont és annak legelőit; Gáthrimmont is és annak legelőit. [Józs. 10,12.](#) 70 A Manasse nemzetségének feléből Anert és annak legelőit, Bileámot és annak legelőit, a Kéhát többi fiainak családjai részére. 71 A Gerson fiainak pedig a Manasse félnemzetségéből Gólánt Básánban és annak legelőit, és Astarótot és annak legelőit: 72 Az Izsakhár nemzetségéből adák Kédest és annak legelőit; Dobrátot és annak legelőit. 73 Rámótot és annak legelőit, Anémet és annak legelőit. 74 Az Áser nemzetségéből Másált és annak legelőit, és Abdont és annak legelőit. [Józs. 21,30.](#) 75 Hukókot és annak legelőit; Réhobot és annak legelőit. 76 A Nafthali nemzetségéből Kédest Galileában és annak legelőit; Hammont és annak legelőit; és Kirjáthaimot és annak legelőit. 77 A Mérári többi fiainak a Zebulon nemzetségéből Rimmont és annak legelőit, és Thábort és annak legelőit. 78 A Jordánon túl Jérikhó ellenében a Jordánnak napkelet felől való részében a Rúben nemzetségéből Bésert a pusztában és annak legelőit; Jahását és annak legelőit. 79 Kedemótot és annak legelőit; Mefaátot és annak legelőit. 80 A

Gád nemzetségéből Rámótot Gileádban és annak legelőit; Mahanaimot és annak legelőit. [Józs. 21,38](#). 81 Hesbont és annak legelőit; Jaázert és annak legelőit.

1Krón 7

1 Izsakhár fiai: Thóla, Pua, Jásub és Simron, négyen. [1Móz. 46,13](#). 2 Thóla fiai pedig: Uzzi, Réfája, Jériel, Jakhmai, Jibsám és Sámuel, kik fejedelmek valának az ő atyjaiknak családjában. A Thóla fiai erős hadakozók voltak nemzetségökben, kiknek száma Dávid király idejében huszonkétezerhatszáz vala. [2Sám. 24,2. 9](#). 3 Uzzi fiai: Izráhja; és az Izráhja fiai: Mikáel, Obádia, Joel, Issia, öten, a kik mind főemberek valának. 4 És közöttük nemzetségeik és családjaik szerint harminczhatezer hadakozó férfi volt, mert sok feleségök volt és sok fiuk is. 5 Ezeknek testvéreik is, Izsakhárnak egész nemzetsége szerint erős hadakozó férfiak valának, nyolczvanhétezeren szám szerint mindenestől. 6 Benjámin fiai: Bela, Béker és Jediáel, hárman. [1Móz. 46,21](#). 7 Bela fiai: Esbon, Uzzi, Uzziel, Jérimót és Hiri, öt főember az ő nemzetségökben, erős hadakozó férfiak, a kik megszámláltatván, huszonkétezerharmincznégyen valának. 8 Béker fiai: Zémira, Joás, Eliézer, Eljoénai, Omri, Jeremót, Abija, Anatót és Alémet; ezek mindnyájan Béker fiai. 9 Azok megszámláltatván nemzetségeik szerint, családjuk fejei és az erős hadakozó férfiak húszezerkétszázan valának. 10 Továbbá Jediáel fia: Bilhán; Bilhán fiai: Jéus, Benjámin, Éhud, Kénaána, Zetán, Társis és Ahisahár. 11 Ezek mind Jediáel fiai, családfők, erős hadakozó férfiak, a kik tizenhétezerkétszázan mehetnek vala ki a viadalra. 12 Ir fiai: Suppim és Khuppim; Húsim Ahernek fia. 13 Naftali fiai: Jakhcziel, Gúni, Jéczer, Sallum, a Bilha fiai. [1Móz. 46,24](#). 14 Manasse fiai: Aszriel, kit szüle az ő felesége. Az ő ágyastársa pedig, a Siriabeli asszony szülé Mákirt, a Gileád atyját. 15 Mákir pedig vevé feleségül Khuppimnak és Suppimnak hugát, kinek neve Maáka. A másiknak neve Czélofhád. Czélofhádnak leányai voltak. [4Móz. 27,1](#). 16 Maáka, a Mákir felesége szüle fiat, a kit neveze Péresnek; annak pedig öcsését Séresnek. Ennek fiai: Ulám és Rékem. 17 Ulám fia: Bédán. Ezek a Gileád fiai, ki Mákir fia volt, ki Manasse fia volt. 18 Az ő huga, Moléket pedig szülé Ishodot, Abiézer és Makhlát. 19 Semidának fiai voltak: Ahián, Sekem, Likhi és Aniam. 20 Efraim fiai pedig: Sútélákh, kinek fia Béréd, ennek fia Táhát, ennek fia Elhada, ennek fia Táhát. [4Móz. 26,35](#). 21 Ennek fia Zábád, ennek fia Sútélákh, Ezer és Elhád. És megölék ezeket a Gáthbeliek, a földnek lakosai; mert alámentek vala, hogy barmaikat elhajtsák. 22 Efraim azért, az ő atyjok sokáig siratá őket, a kihez elmennek vala az ő atyjafiai, és őt vigasztalják vala. [Jób 2,11](#). 23 Beméne azért az ő feleségéhez, ki fogada méhében, és szüle fiat, és nevezé Bériának, mivelhogy szerencsétlenség történt az ő házában. 24 Leánya pedig Seéra vala, a ki alsó és felső Bethoront és Uzen-Seérát építé. 25 Réfah is az ő fia és Resef; ennek fia Théla, ennek fia Táhán. 26 Ennek fia Laadán, ennek fia Ammihud, ennek fia Elisáma. 27 Ennek fia Nún, ennek fia Józsué. [4Móz. 13,9. Józs. 1,1](#). 28 Ezeknek birtokuk és lakóhelyük vala: Béthel és annak mezővárosai; napkeletre Naarán, napnyészetre Gézer és ennek mezővárosai, Sikem és ennek mezővárosai, szinte Gázáig és az ehhez tartozó mezővárosokig; 29 És a Manasse fiai mellett: Béth-Seán és ennek mezővárosai, Thaanák és ennek mezővárosai, Megiddó és ennek mezővárosai, Dór és ennek mezővárosai. Ezekben laktak az Izráel fiának, Józsefnek fiai. [1Móz. 48,5](#). 30 Áser fiai: Jimnah, Jisvah, Jisvi, Beriha és Szerakh, az ő hugok. 31 Beriha fiai: Khéber és Malkhiel, a ki Birzávit atya volt. [1Móz. 46,17](#). 32 Khéber pedig nemzé Jaflétet, Sómert, Hótámot és Suát, az ő hugokat. 33 Jaflét fiai: Pásák, Bimhál, Asvát; ezek Jaflét fiai. 34 Sómer fiai: Ahi és Róhega, Jehubba és Arám. 35 Testvérének, Hélemnek fia vala: Sófákh, Jimna, Séles és Amál. 36 Sófákh fiai: Suákh, Harnéfer, Suál, Béri és Imra. 37 Béser, Hód, Samma, Silsa, Itrán és Beéra. 38 Jéter fiai: Jéfunné, Pispá és Ara. 39 Ulla fiai: Ara, Hanniel és Risja. 40 Ezek mind Áser fiai, családfők, válogatott harczosok, a fejedelmek fejei; és megszámláltatván az ő nemzetségök rendje szerint, huszonhatezer harczra képes férfi volt.

1Krón 8

1 Benjámin pedig nemzé Belát, az ő elsőszülöttét, másodikat Asbél, harmadikat Akhráhot, [1Móz. 46,21](#). 2 Negyediket Nóhát, és Ráját ötödiket. 3 (Belának fiai voltak: Adár, Géra és Abihúd, 4 Abisua, Naamán, Ahóah.) 5 Gérát, Sefufánt és Hurámot. 6 Ezek az Ehud fiai: (Ezek voltak főemberek a Géba város ában lakó nemzetség között, kiket fogságba vittek Manahátba. 7 Nevezetesen Naamánt és Ahiját és Gérát vitték fogságba): nemzé pedig Uzzát és Akhihúdot. 8 Saharáim pedig nemzé a Moáb mezején, minekutána eltaszítá feleségeit, Husimot és Baarát; 9 Nemzé Hódes nevű feleségétől Jobábot és Sibját, Mésát és Malkámot, 10 Jéust is, Sokját és Mirmát. Ezek az ő fiai; főemberek az ő nemzetségekben. 11 Husimtól nemzé Abitúbot és Elpaált. 12 Elpaál fiai: Eber, Miseám és Sémer; ez építé Onót és Lódot és ennek mezővárosait. 13 Béria, Séma, (ezek voltak fők az Ajalonban lakozó nemzetségek közt, és ezek üzték vala el Gáthnak lakóit), 14 Ahio, Sasák, Jeremót, 15 Zebádia, Arád, Ader. 16 Mikáel, Ispa, Jóha, Béria fiai. 17 Zebádia, Mésullám, Hizki, Héber. 18 Ismérai, Izlia és Jobáb; Elpaál fiai. 19 Jákim, Zikri, Zabdi, 20 Eliénai, Silletai, Eliel, 21 Adája, Berája és Simrát, Simhi fiai. 22 Jispán, Eber, Eliel, 23 Abdon, Zikri, Hanán, 24 Hanánja, Elám, Anatótija, 25 Ifdéja, Pénuel, Sasák fiai, 26 Samsérai, Sehárja, Atália. 27 Jaarésia, Elia, és Zikri, Jérohám fiai. 28 Ezek voltak a családfők az ő nemzetségek szerint, főemberek és ezek laktak Jeruzsálemben. 29 Gibeonban pedig laktak Gibeonnak atyja; az ő feleségének neve Maaka vala. [rész 9,35](#). 30 És az ő elsőszülötte Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nádáb; 31 Gedor, Ahio és Zéker, 32 És Miklót, a ki nemzé Simámot. Ezek is testvéreiknek átellenében, Jeruzsálemben laktak testvéreikkel. 33 Nér pedig nemzé Kist; Kis nemzé Sault, Saul nemzé Jonathánt, Malkisuát, Abinádábot és Esbaált. [1Sám. 9,2](#), [10,2](#). 34 Jonathán fia: Méribbaál; Méribbaál nemzé Mikát. [2Sám. 9,12](#). 35 Mika fiai: Pitón, Mélek, Tárea és Akház. 36 Akház nemzé Jehoádát. Jehoáda pedig nemzé Alémetet és Azmávetet és Zimrit; Zimri nemzé Mósát; 37 Mósa pedig Binát; ennek fia Ráfa, ennek fia Elása, ennek fia Asel. 38 Továbbá Aselnek hat fia volt, kiknek ezek neveik: Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek mind Asel fiai. 39 Az ő testvéreinek Eseknek fiai ezek: Ulám az ő elsőszülötte, Jéus második és Elifélet harmadik. 40 És az Ulám fiai erős hadakozó férfiak, kézívesek voltak, s gyermekeik és unokáik százötvenre szaporodtak. Mindezek a Benjámin fiai közül valók voltak.

1Krón 9

1 Az egész Izráel megszámláltatván nemzetségeik szerint, beirattak az Izráel és Júda királyainak könyvébe, a kik gonoszságukért Babilóniába vitetének. [2Kir. 24,15](#), [16](#), [25,11](#). 2 A legelső lakosok az ő jószágaikon s városaikban, ezek: Izráeliták, papok, Léviták és Nétineusok. 3 Mert Jeruzsálemben laktak a Júda fiai közül s Benjámin fiai közül, Efraim és Manasse fiai közül valók: 4 Utái, Ammihud fia, ki Omri fia, ki Imri fia, ki Báni fia, a Pérecz fiai közül való, ki Júda fia vala. [rész 4,1](#). 5 A Silóniták közül, Asája, ki elsőszülött vala s ennek fiai. 6 A Zérah fiai közül: Jéuel és az ő atyjafiai, hatszázkilenczvenen. 7 A Benjámin fiai közül: Sallu, Mésullám fia, ki Hodávia fia, ki Hasénua fia. 8 Ibnéja, Jérohám fia, és Ela, Uzzi fia, ki Mikri fia, és Mésullám, Séfátja fia, ki Reuel fia, ki Ibnija fia vala. 9 Testvéreik, nemzetségeik szerint, kilenczszázötvenhatan valának; ezek mind családfők voltak az ő atyjok háznépe szerint. 10 A papok közül is: Jedája, Jóhojárib és Jákin. 11 Azária, Hilkia fia, ki Mésullám fia, ki Sádók fia, ki Mérájót fia, ki Ahitubnak, az Isten háza főgondviselőjének fia vala. 12 És Adája Jérohám fia, ki Pashúr fia, ki Málkija fia; Maasai, Adiel fia, ki Jahzéra fia, ki Mésullám fia, ki Mésillémit fia, ki Immer fia. 13 Ezeknek atyjokfiai az ő családjaiknak fejei, ezerhétszázhatvanan valának, buzgók az Isten háza dolgának munkájában. 14 A Léviták közül Semája, Hásub fia, ki Azrikám fia, ki Hasábia fia, a Mérári fiai közül. [rész 6,1](#). 15 Bakbakkár, Héres és Galál, és Mattánia, a Mika fia, ki Zikri fia, ki Asáf fia vala. [Zsolt. 73,1](#). 16 Obádia, a Semája fia, Galál fia, ki Jédutun fia, és Bérékia, Asa fia, ki Elkána fia, a ki Nétófáti faluiban lakik vala. 17 És az ajtónállók: Sallum, Akkúb, Talmon, Ahimán és ezek testvérei; Sallum

pedig fő vala. 18 (És ennek mindez ideig a királykapun van helye napkelet felől.) Ezek az ajtónállók a Léviták rendje szerint. 19 Sallum pedig a Kóré fia, ki Ebiásáf fia, ki Kórakh fia, és ennek rokonságai a Kórakhiták családjából a szolgálat munkájában a hajlék ajtajának őrizői valának, mint az ő atyáik az Úr seregében őrizték vala a bejáratot, 20 Mikor Fineás, az Eleázár fia volt egykor az ő előljárójok, kivel az Úr vala. 4Móz. 25,7. 21 Zakariás, a Meselémia fia, a gyülekezet sátorába való bejárat őrizője. 22 Ezek mind választott ajtónállók voltak, kétszáztizzenketten; **kik az ő faluikban, nemzetségek szerint, megszámláltattak volt; kiket Dávid rendelt és Sámuel próféta az ő tisztökbe. 1Sám. 16,1. 13.** 23 Ők és fiaik őrizik vala renddel az Úr házának, a sáornak kapuit. 24 Négyfelé valának az őrizők: napkeletre, napnyugotra, északra és délre. 25 És ezeknek atyjokfiai az ő faluikban valának, de minden hetednap amazokhoz felmenének Jeruzsálembe bizonyos ideig. 26 De a kapunállók négy főemberének állandó megbízatásuk volt. Ezek a Léviták őrizik vala a kamarákat és az Isten házának kincseit. 1Kir. 6,5. 1Kir. 7,51. 27 És az Úrnak háza körül hálak vala, mivelhogy az őrzés az ő tisztök volt, és minden reggel ők nyitják vala meg az ajtókat. 28 És ő közülök némelyek a szolgálati edényekre viselnek vala gondot; mert mind a kivitelnél, mind a visszavitelnél számon veszik vala azokat. 2Móz. 27,3. 29 Ugyanazok közül választottak vala némelyek másféle edénynek, a szenthely minden eszközeinek, a lisztnek, bornak, olajnak, tömjénnek és fűszereknek gondviselésére. 30 A papok fiai közül valók csinálják vala fűszerekből a drágakenetet is. 2Móz. 30,22-33. 34-38. 31 Továbbá Mattitja, a Léviták közül való (ki elsőszülötte a Kórakhiták közül való Sallumnak), a serpenyőkre visel vala gondot. 3Móz. 2,5. 32 A Kéháiták fiai és azok atyjokfiai közül rendeltettek volt a szent kenyérnek gondviselésére, hogy minden szombaton megkészítsék azt. 3Móz. 24,5. 6. 8. 33 Ezek közül valók valának az éneklők is, a Léviták közül a családfők, a kik szabadosok valának egyéb tisztól az ő kamarájokban; mert éjjel és nappal szolgálattal tartoznak vala. Zsolt. 134,1-3. 34 Ezek a Léviták között családfők nemzetségek szerint, főemberek, és ezek Jeruzsálemben laktak. 35 Gibeonban pedig laktak a Gibeon atyja, Jéhiel, és az ő feleségének neve Maaka. rész 8,29. 1Kir. 3,4. 36 Az ő elsőszülött fia Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nér és Nádáb. 37 Gedor, Ahió, Zékária és Miklót. 38 Miklót pedig nemzé Simámot. Ezek is az ő atyjokfiai átellenében laktak Jeruzsálemben az ő testvéreikkel. 39 Nér nemzé Kist, Kis nemzé Sault, Saul pedig nemzé Jonathánt, Málkisuát, Abinádábot és Esbaált. rész 8,33. 40 Jonathán fia Méribbaál; és Méribbaál nemzé Mikát. 41 Mika fiai: Piton, Mélek és Tára. 42 Akház pedig nemzé Jahrát, Jahra nemzé Alémetet, Azmávetet, Zimrit, Zimri pedig nemzé Mósát. 43 Mósa nemzé Bineát, ennek fia Réfája, ennek fia Elása, ennek fia Ásel. 44 Áselnek hat fia volt, kiknek neveik: Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek Ásel fiai.

1Krón 10

1 A Filiszteusok pedig hadakoznak vala az Izráellel, és megfutamodék Izráel népe a Filiszteusok előtt, és néhányan a sebek miatt el is hullának a Gilboa hegyén. 1Sám. 31,1-4. 2 Elérék pedig a Filiszteusok Sault és az ő fiait, és megölék a Filiszteusok Jonathánt, Abinádábot és Malkisuát, a Saul fiait. 3 És a viadal igen heves volt Saul körül, és rátalálván a kézívesek, nyilakkal megsebesíték őt. 4 És monda Saul az ő fegyverhordozójának: Vond ki fegyveredet, és verj által engem vele, mert netalán eljönnek e körülmetéletlenek, és meggyaláznak engemet. De fegyverhordozója nem akará, mert igen fél vala. Ragadá azért Saul a fegyvert, és belé bocsátkozék. 5 Látván pedig az ő fegyverhordozója, hogy Saul immár meghalt, ő is a fegyverbe bocsátkozék, és meghala. 6 Meghala azért Saul és az ő három fia, és egész háznépe is egyetemben meghala. 7 Mikor pedig meglátták Izráelnek minden férfiai, a kik a völgyben valának, hogy ők megfutamodtak, és hogy Saul és az ő fiai megholtak: pusztán hagyák városaikat és elfutának. Akkor eljövének a Filiszteusok, és azokba beszállának. 8 Lőn pedig másodnap, eljövének a Filiszteusok, hogy a holtakat kifosszák, és megtalálák Sault és

az ő fiait, halva feküdvén a Gilboa hegyén. 9 És kifoszták őt, és elvevék fejét és az ő fegyvereit, és elküldék a Filiszteusok minden tartományába köröskörül, hogy hírül adják bálványaiknak és a népnek. 10 Az ő fegyvereit isteneik házába helyezék el, fejét pedig Dágon templomában akasztották fel. 11 Mikor pedig meghallotta az egész Jábesgileád, hogy mit cselekedtek a Filiszteusok Saullal: 12 Feltámadának mindnyájan az erős férfiak, és elvivék Saulnak és az ő fiainak testét; és Jábesbe vivén, eltemeték azoknak csontjaikat a tölgyfa alatt Jábesben, és bőjtölének hetednapig. [1Sám. 31,12. 13.](#) [2Sám. 21,12-14.](#) 13 Meghala azért Saul az ő gonoszsága miatt, mivel vétkezett az Úr ellen, az Úrnak ígéje ellen, melyet nem őrzött meg, sőt az ördögöst is megkereste, hogy megkérdezze; [1Sám. 13,13. 14.](#) [15,19-21.](#) [28,8-16.](#) 14 És nem az Urat kérde. Ezért elveszté őt, és adá az ő országát Dávidnak, az Isai fiának. [1Sám. 16,1. 13.](#)

1Krón 11

1 És gyűlének az Izráeliták mindnyájan Dávidhoz Hebronba, mondván: Ímé mi a te csontod és a te tested vagyunk; [2Sám. 5,1-5.](#) [2Sám. 2,1. 4,2](#) Ezelőtt is, még mikor Saul volt a király, te voltál az, a ki az Izráelt ki- és bevezetéd, és ezt mondotta a te Urad Istened néked: Te legelteted az én népemet, az Izráelt, és te leszel vezér az én népemen, az Izráelen. [1Sám. 16,1.](#) [Zsolt. 78,71.](#) 3 Elmenének azért mindnyájan az Izráel vénei a királyhoz Hebronba, és szövetséget tön Dávid velök Hebronban az Úr előtt; és királylyá kenték Dávidot Izráel felett, az Úrnak Sámuel által való beszéde szerint. [1Sám. 16,13.](#) 4 Elméne akkor Dávid és az egész Izráel Jeruzsálembé; ez Jebus (ott a Jebuzeusok voltak a föld lakosai). [2Sám. 5,6-9.](#) [Józs. 15,8.](#) 5 És mondának Jebus lakói Dávidnak: Ide be nem jössz! De megvevé Dávid a Sion várát; ez a Dávid városa; 6 Mert ezt mondotta vala Dávid: A ki legelőször egy Jebuzeust levág, előljáró és vezér legyen. Felméne azért legelőször Joáb, a Séruja fia; és lőn előljáróvá. [2Sám. 5,7. 8.](#) 7 Azután lakék Dávid a várban, azért nevezék azt Dávid városának. 8 És megépíté Dávid a várost Millótól fogva egészen körül; Joáb pedig megépíté a városnak maradékát. 9 És folytonosan emelkedék Dávid; mert a Seregek Ura vala ő vele. 10 Ezek pedig a hősök előljárói, a kik Dávid mellett valának, a kik erősen forgolódának vele az ő királyságáért egész Izráellel, hogy királylyá válaszsák őt Izráel felett, az Úr beszéde szerint. [1Sám. 16,1. 12. 13.](#) 11 Ezek számszerint a hősök, a kik Dávid körül valának: Jásobeám, Hakhmoni fia, a harmincznak előljárója; ez emelte vala fel az ő kopjáját háromszáz ellen, a kiket egyszerre megsebesíte. [1Sám. 23,8-39. rész 12,14.](#) 12 Ezután Eleázár, az Ahóhita Dódó fia; a ki a három hős közül egy vala. [2Sám. 23,9. 10-18.](#) 13 Ő vala Dáviddal Pasdanimban, a hová összegyűlének a Filiszteusok viadalra. Egy darab föld árpával vala tele, és a nép elmenekült a Filiszteusok elől. 14 De ők megállának ott annak a darab földnek a közepén, és megtartották azt, és megverék a Filiszteusokat, és az Úr megszabadítá őket nagy szabadítással. 15 Továbbá, mikor alámentek hárman a harmincz főember közül Dávidhoz, a kösziklához, az Adullám barlangjába; a Filiszteusok pedig táborát járának a Réfaim völgyben. [2Sám. 23,13.](#) 16 (Dávid az erősségben vala akkor, a Filiszteusok hada pedig Bethlehemnél.) 17 Kivána Dávid vizet, és monda: Óh, ki adhatna nékem innom a Bethlehem kapuja előtt való forrásnak vizéből! [2Sám. 23,15-17.](#) 18 Akkor keresztülvágták magokat hárman a Filiszteusok táborán, és vizet merítének a Bethlehem forrásából, mely a kapu előtt vala, és felvivék, és menének Dávidhoz; de Dávid nem akara inni, hanem kitölté azt az Úrnak. [1Sám. 7,6.](#) 19 És monda: Távoztassa el tőlem az én Istenem, hogy ezt cselekedném. Avagy e férfiaknak vérét igyam-é meg, a kik életöket halálra vetették? Mert ők ezt életök veszedelmével hozták. És semmiképen nem akara inni. Ezt cselekedé a három hős. 20 És Abisai, a Joáb testvére vala e háromnak előljárója; ő ragadott vala dárdát háromszáz ellen, a kiket megsebesíte; és ő volt a leghíresebb a három között. [2Sám. 21,17. rész 12,14.](#) 21 A három közül a kettőnél híresebb vala, azért volt azok előljárója; de azért egymaga még sem ért föl a hárommal. [2Sám. 23,19.](#) 22 Benája, a Jojada fia, vitéz férfiúnak fia Kabséelből, a ki nagy dolgokat cselekedék; ő ölte meg Moáb két oroszlánját, és ő méne alá a verembe, s ölte meg az

oroszlánt, mikor havas idő volt. [rész 27,6. 2Sám. 23,20-22.](#) 23 Ugyanez ölé meg az Égyiptombeli férfit, akinek magassága öt sing volt, és oly dárda vala az Égyiptombeli férfiú kezében, mint a szövő zugoly. Szembeszálla vele egy pálczával, s kiragadá az Égyiptombeli ember kezéből a dárdát, és saját dárdájával általveré. 24 Ezeket cselekedte Benája, a Jojada fia, a ki híres vala a három hős között. 25 Híres vala ő a harmincz között, de azzal a hárommal nem ért fel. És előljárává tevé őt Dávid a tanácsosok között. [vers 12.](#) 26 A seregnek pedig ezek vitézei: Asael, a Joáb testvére; Elhanán, Dódónak fia, ki Bethlehembeli vala. [2Sám. 2,18. 23. 24.](#) 27 Haróritból való Sammót, Péloból való Héles, 28 Tékoabeli Hira, Ikkés fia, Anatótbeli Abiézer, 29 Húsatbeli Sibbékai, Ahóhitbeli Hirai. 30 Nétofátbeli Maharai, Nétofátbeli Héled, Bahána fia; [rész 27,15.](#) 31 Ittai, Ribai fia, a Benjámin fiainak Gibea városából való; Pirátonbeli Benája; [rész 27,14. Bir. 12,15.](#) 32 Húrai, a Gaás völgyéből való; Arbátbeli Abiel; 33 Baharumi Azmávet, Saálbonitbeli Eliáhba; [Józs. 19,32. 42.](#) 34 Gisonbeli Hássem fiai: Jonathán, Hararitbeli Ságé fia. 35 Hararitbeli Ahiám, Sákár fia; Elifál, Úr fia, 36 Mekerátbeli Héfer, Pélonbeli Ahija, 37 Kármelből való Hésró, Naárai, Ezbái fia, 38 Jóel, Nátán testvére; Mibhár, Géri fia; 39 Sélek, Ammon nemzetségéből való; Berótbeli Naárai, Joábnak, a ki Séruja fia vala, fegyverhordozója; [2Sám. 8,16.](#) 40 Itrébeli Hira, Itrébeli Gáreb, 41 Hitteus Uriás, Zabád, Ahlai fia; [2Sám. 11,3. 15. 17.](#) 42 Hadina, a Rúben nemzetségéből való Siza fia, ki a Rúbeniták előljáráója vala, és vele harminczan valának. 43 Hanán, Maaka fia, és Mitnibeli Jósafát, 44 Asterátbeli Uzzija; Sába és Jéhiel, Aroerbeli Hótám fiai. 45 Jidiháel, Simri fia, és az ő testvére, Joha, Tisibeli. 46 Mihávimbeli Eliel, Jéribai és Jósávia, Elnaám fia, és Jitma, Moáb nemzetségéből való. 47 Eliel és Obed és Jaásiel, Mésóbájából valók.

1Krón 12

1 Ezek azok, a kik Dávidhoz menének Siklágba, mikor Saul, a Kis fia miatt még számkivetésben vala, **a kik a hősöknek a harcban segítői voltak.** [1Sám. 27,6. 2Sám. 1,1. rész 11,10-47.](#) 2 Ívesek, a kik mind jobb-, mind balkézre kövel hajítanak és nyíllal lőnek vala, a kik Saul atyjafiai közül valók valának, Benjámin nemzetségéből. [Bir. 20,16.](#) 3 Előljáráó vala Ahiézer és Joás, a Gibeabeli Semáa fiai és Jéziel és Pélet, Azmávet fiai, Beráka és Jéhu, Anatótból, 4 És a Gibeonbeli Ismája, a harmincz közül való hős, a kiknek előljáráójok is vala; Irméja, Jaháziel, Johanán és Gederátbeli Józabád, 5 Elúzai, Jérimót, Behália, Semária és Hárufbeli Sefátja, 6 Elkána, Isija, Azaréel, Jóézer és a Kóré nemzetéből való Jásobéám. 7 Joéla és Zebádja, a Gedorból való Jérohám fiai. 8 A Gádíták közül is menének Dávidhoz, mikor a pusztában vala az erősségben, erős és hadakozó férfiak, paizsosok, dárdások, a kiknek orczájok, mint az oroszlánnak orczája és gyorsaságra hasonlók a hegyen lakozó vadkecskékhöz. [2Sám. 17,8. 2Sám. 2,18.](#) 9 Ézer az első, Obádia második, Eliáb harmadik, 10 Mismanna negyedik, Jirméja ötödik, 11 Attai hatodik, Eliel hetedik, 12 Nyolczadik Johanán, kilenczedik Elzabád, 13 Tizedik Jirméja, tizenegyedik Makbánnai. 14 Ezek voltak főemberek a seregben a Gád fiai közül; a legkisebbek egyike száz ellen, a legnagyobbak egyike ezer ellen! [rész 11,20.](#) 15 Ezek azok, a kik a Jordánon átmentek volt az első hónapban, noha az árvíz a partot felülmúlta, és elűzték mindazokat, a kik a völgyben valának napkelet felől és napnyugot felől. 16 Jövének Dávidhoz a Benjámin és a Júda fiai közül is az erősségbe. [2Sám. 23,13.](#) 17 És kiméne Dávid elejökbe, és felelvén, monda nekik: Hogyha békesség okáért jöttök hozzám, hogy segítségemre legyetek, az én szívem egy lesz ti veletek; ha pedig meg akartok csálni, hogy eláruljatok az én ellenségeimnek, holott semmi gonoszsgot nem követtem el: lássa meg a mi atyáink Istene és büntessen meg. [1Sám. 19,1. 26,1. 2.](#) 18 A lélek pedig felindítá Amásait, a harmincznak fejedelmét, s monda: Óh Dávid, tied vagyunk és te veled leszünk, Isai fia! Békesség, békesség néked, békesség a te segítőidnek is, mert megsegít téged a te Istened! Magához fogadá azért őket Dávid, és főemberekké tevé a seregben. [rész 2,17. rész 11,25. 26. 2Sám. 23,23-39.](#) **19 Ennekfelette Manasséból is hajlának Dávidhoz,**

mikor a Filiszteusokkal együtt Saul ellen ment volna harcolni; de nem segéllék őket; mert tanácsot tartván, haza küldék a Filiszteusok fejedelmei, mondván: A mi fejünk veszésével fog visszamenni az ő urához, Saulhoz. 1Sám. 29,1-11. 20 Mikor visszatért Siklágba, hajlának ő hozzá a Manassé fiai közül Adna, Józabád, Jediháel, Mikáel, Józabád, Elihu és Sillétai, a kik a Manasse nemzetségeből való ezerek előljárói voltak. [1Sám. 30,1.](#) 21 És ezek Dávidnak segítségül voltak az ellenség seregei ellen; mert fejenként mind erős vitézek valának, és vezérek a seregben. [1Sám. 23,1-5.](#) [30,1-18.](#) 22 Annakfelette minden nap mennek vala Dávidhoz, hogy segítségére legyenek néki, míg serege nagygyá lőn, mint az Istennek tábora. **23 Ezek pedig számszerint a viadalhoz készült előljárók, a kik Dávidhoz mentek vala Hebronban, hogy őt Saul helyett az országban királylyá válaszsák, az Isten ígérete szerint. 2Sám. 2,1-4. 5,1-3.** 24 A Júda fiai közül, a kik paizst és kopját viselének hatezernyolczsáz vala harczra készen. 25 A Simeon fiai közül vitéz férfiak a viadalra, hétezersáz. 26 A Lévi fiai közül négyezerhatszáz vala. 27 Jojada is, ki az Áron fiai között előljáró vala, és ő vele háromezerhatszáz. 28 És az ifjú Sádók, a ki igen erős vala, és az ő atyja házából huszonkét főember. [2Sám. 15,24.](#) 29 A Benjámin fiai közül, a kik Saul atyjafiai valának, háromezer; mert még azok közül sokan hűségesen őrizik vala a Saul házat. [rész 12,2.](#) 30 Az Efraim fiai közül húszezernyolczsáz, igen vitézek, a kik az ő nemzetségekben híres férfiak valának; 31 Manassénak félnemzetségéből pedig tizennyolcezer, kik névszerint kijelöltetének, hogy elmenjenek és Dávidot királylyá válaszsák. 32 Az Izsakhár fiai közül, a kik felismerék az idő alkalmas voltát, hogy tudnák, mit kellene Izráelnek cselekednie, kétszáz főember és az ő rokonaik mind hallgatnak vala beszédjökre. 33 A Zebulon fiai közül a harczra kimenők, minden hadiszerszámokkal felkészülve, ötvenezeren valának, készek a viadalra állhatatos szívvel. 34 A Nafthali nemzetségeből ezer főember vala; és ő velek paizssal s kopjával harminczhétezer vala. 35 A Dániták közül, a kik a viadalhoz készek valának, huszonnyolcezerhatszázan voltak. 36 És az Áser fiai közül a hadakozók és az ütközethez készek negyvenezeren valának. 37 A Jordánon túl lakozók közül, azaz a Rúbeniták, Gáditák és a Manasse nemzetségének fele közül, minden viadalhoz való szerszámokkal egyetemben, jöttek százhuszezeren. 38 Mindezek hadakozó férfiak, a viadalra elkészülve, egy értelemmel mentek vala Hebronba, **hogy Dávidot az egész Izráel felett királylyá válaszsák, sőt ezeken kívül is az egész Izráel egy szívvel azon volt, hogy Dávidot királylyá válaszsák. vers 23.** 39 És ott maradának Dáviddal harmadnapig, s esznek és isznak vala; mert az ő atyjokfiai készítettek vala nékik; [2Sám. 5,3.](#) 40 És úgy a szomszédságukban levők, mint mások Izsakhárig, Zebulonig és Nafthaliig hoznak vala kenyereket szamarakon, tevéken, öszvéreken és ökrökön, eleséget, lisztet, fűgét, aszuszólót, bort, olajat, vágó barmokat, juhokat számtalan sokat; mert nagy öröm vala Izráelben.

1Krón 13

1 Tanácsot tartá pedig Dávid az ezredeknek és századoknak fejeivel és minden előljárókkal. 2 És monda Dávid Izráel egész gyülekezetének: Ha néktek tetszik, és ha az Úrtól, a mi Istenünkől van: küldjünk el mindenfelé a mi atyánkfiainhoz, a kik otthon maradtak Izráel minden tartományaiban, s velök együtt a papokhoz és Lévitákhoz, az ő városaik és vidékeik szerint, hogy ők is gyűljenek hozzánk. [2Sám. 6,1. 2.](#) 3 Hogy hozzuk ide a mi Istenünknek ládáját mi hozzánk, mert a Saul idejében nem törödtünk vele. 4 És monda az egész gyülekezet, hogy úgy kell cselekedni; mert igaznak láttaték e dolog az egész nép előtt. 5 Összegyűjté azért Dávid mind az Izráel népét Egyiptomnak Nilus folyóvizétől fogva egészen Hámáig, hogy az Istennek ládáját elhozzák Kirjáth-Jeárimból. [2Sám. 6,1.](#) 6 Felméne azért Dávid és vele az egész Izráel Baalába vagy Kirjáth-Jeárimba, a mely Júdában van, hogy onnan elhozzák az Úr Istennek ládáját, mely az ő nevérol neveztetik, a ki a Khérubok közt ül. [2Sám. 6,2.](#) [2Móz. 25,18-22.](#) 7 És helyhezteték az Isten ládáját az Abinádáb házából egy új szekérre; Uzza és Ahió vezetik vala a szekeret. [vers 10.](#) 8 Dávid pedig és az egész Izráel tánczolnak vala az Isten előtt teljes erővel,

énekekkel, cziterákkal, hegedűkkel, dobokkal, czimbalmokkal és kürtökkel. [2Sám. 6,5. 14. 15.](#) 9 Mikor pedig jutottak a Kidon szérűjéhez, Uzza reá tevé kezét a ládára, hogy megtartsa, mert az ökrök földre tértek vala. [2Sám. 6,6.](#) 10 És az Úrnak haragja felgerjede Uzza ellen, és őt megveré, hogy reá tevé kezét a ládára, s meghala ugyanott az Isten előtt. [vers 7.](#) 11 Akkor Dávid igen megdöbbene, hogy az Úr ily csapással sujtá Uzzát. Azért azt a helyet mind e mai napig Péres-Uzzának nevezik. 12 És félni kezdé Dávid azon a napon Istentől, mondván: Miképen merjem magamhoz bevinni az Isten ladját?! 13 És nem vivé be Dávid magához a ladját a Dávid városába, hanem elhelyezé azt a Gitteus Obed-Edom házában. [2Sám. 6,10.](#) 14 És az Isten ladjája Obed-Edom házában volt három hónapig; és megáldá az Úr Obed-Edom házat és mindenét, valamije volt.

1Krón 14

1 Küldé pedig Hírám, Tírus királya Dávidhoz követeket: czédrusfákat, kőműveseket és ácsmestereket, hogy néki házat csináljanak. [2Sám. 5,11.](#) 2 És megismeré Dávid, hogy az Úr őt megerősítette a királyságban Izráel felett, mivelhogy igen felmagasztaltatott vala az ő országa az ő népéért, az Izráelért. [2Sám. 5,12.](#) 3 Vön pedig Dávid még több feleséget Jeruzsálemben, és nemze Dávid még több fiaikat és leányokat. [2Sám. 5,13.](#) 4 És ezek neveik azoknak, a kik születtek néki Jeruzsálemben: Sammua, Sobáb, Nátán és Salamon, [rész 3,4-9. Luk. 3,31.](#) 5 Ibhár, Elisua és Elpélet, 6 Nógah, Néfeg és Jáfia, 7 Elisáma, Beheljada és Elifélet. 8 Megértvén pedig a Filiszteusok, hogy Dávid királylyá kenetett fel az egész Izráel felett, feljövének mind a Filiszteusok, hogy megkeressék Dávidot. Mely dolgot mikor Dávid meghallott, azonnal ellenök ment. [2Sám. 5,17.](#) 9 A Filiszteusok pedig eljövén, elszéledének a Réfaim völgyében. 10 Akkor Dávid megkérde az Istent, mondván: Felmenjek-e a Filiszteusok ellen, és kezembe adod-e őket? És monda néki az Úr: Menj fel, és kezedbe adom őket. 11 Felmenének azért Baál-perásimba, és ott Dávid őket megveré, és **monda Dávid: Az Isten eloszlatá az én ellenségeimet az én kezem által, mint a vizeknek oszlását;** azért nevezék azt a helyet Baál-perásimnak. [Ésa. 28,21.](#) 12 És ott hagyák az ő bálvány isteneiket, és Dávid megparancsolá, hogy megégessék azokat. [5Móz. 7,25.](#) 13 Ismét feltámadának a Filiszteusok és a völgyben szétterjeszkedtek. 14 Azért Dávid ismét megkérde az Istent, és monda az Isten néki: Ne menj fel utánok, hanem fordulj el tőlök, és menj reájok a szederfák irányában; 15 És mikor hallándod a járás dobogását a szederfák tetején, akkor menj ki a viadalra; mert az Isten te előtted megyen, hogy megverje a Filiszteusok táborát. [2Sám. 5,24.](#) 16 Dávid azért úgy cselekedék, a mint néki Isten meghagyta volt, és vágák a Filiszteusok táborát Gibeontól fogva szinte Gézerig. 17 És elterjede Dávid híre az országokban, és az Úr adá a tőle való félelmet minden pogányokra.

1Krón 15

1 Csináltata pedig Dávid magának házakat az ő városában; és **helyet készített az Isten ladjának, és annak sátort állított fel.** [rész 14,1. 2Sám. 5,7,2](#) Akkor monda Dávid: **Nem szabad másnak hordozni az Isten ladját, hanem csak a Lévitáknak, mert az Úr őket választotta, hogy hordozzák az Isten ladját, és néki szolgáljanak mindörökké.** [4Móz. 4,4-33.](#) 3 Összegyűjté azért Dávid Jeruzsálemben az egész Izráel népét, hogy az Úr ladját az ő helyére vitesse, melyet számára csináltatott vala. [vers 1. rész 13,13. 14.](#) 4 Összegyűjté Dávid az Áron fiait is és a Lévitákat. 5 A Kéhát fiai között fő vala Uriel, és az ő atyjafiai százhuszan valának. [rész 6,1.](#) 6 A Mérári fiai között Asája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázhuszan valának. 7 A Gerson fiai között Jóel volt a fő, és az ő atyjafiai százharminczan valának. [rész 6,1.](#) 8 Az Elisáfán fiai között Semája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázan valának. 9 A Hebron fiai között Eliel volt a fő, és az ő atyjafiai nyolczvanan valának. 10 Az Uzziel fiai között fő vala Amminádáb, és az ő atyjafiai száztizenketten. 11 Hivatá akkor Dávid Sádók és Abjátár papokat, a Léviták közül pedig Urielt, Asáját, Jóelt, Sémáját, Elielt és Amminádábot. [2Sám. 8,17.](#) 12 És

monda nékik: **Ti vagytok a Léviták családfői. Szenteljétek meg magatokat s a ti atyátokfiait, és vigyétek az Úrnak, Izráel Istenének ládáját arra a helyre, a melyet készítettem számára.** [vers 1.](#) [13](#) Minthogy kezdettől fogva nem mívelték ezt, az Úr, a mi Istenünk csapást bocsátott reánk, mert nem kerestük őt a rendtartás szerint. [Bír. 4,1. 2.](#) **14 Megszentelék azért magokat a papok és a Léviták, hogy vigyék az Úrnak, Izráel Istenének ládáját.** [15](#) És felvették a Léviták fiai az Isten ládáját, úgy, a mint Mózes meghagyta volt az Úrnak beszéde szerint, a rudakkal vállaikra. [2Móz. 25,14. 4Móz. 4,15.](#) [16](#) És monda Dávid a Léviták fejedelmeinek, hogy állítsanak az ő atyjokfiai közül éneklőket, éneklőszerszámokkal, lantokkal, cziterákkal és czimbalmokkal, hogy énekeljenek felemelt szóval, nagy örömmel. [rész 13,8.](#) [17](#) Választák azért a Léviták Hémánt a Jóel fiát, és az ő atyjafiai közül Asáfot, a Berekiás fiát, és a Mérári fiai közül, a kik azoknak atyjokfiai valának, Etánt, a Kúsája fiát. [Zsolt. 73,1.](#) [18](#) És ő velök együtt az ő atyjokfiait másod renden, Zakariást, Bént, Jeázielt, Semirámót, Jéhielt, Unnit, Eliábot, Benáját, Maasját, Mattithját, Elifélet, Miknéját, Obed-Edomot és Jehielt, a kik ajtónállók valának. [19](#) Éneklők: Hémán, Asáf és Etán, réz czimbalmokkal, hogy zengedezzenek; [rész 16,5. Zsolt. 73,74. 75. Zsolt. 89,1.](#) [20](#) Zakariás, Aziel, Semirámót, Jéhiel, Unni, Eliáb, Maaséja és Benája lantokkal a szűzek módjára; [21](#) Mattithja, Eliféle, Miknéja, Obed-Edom, Jéhiel és Azaziás, hogy énekeljenek cziterákkal a nyolczhúrú szerint. [22](#) És Kénániás volt a Léviták vezére az éneklésben, ő igazgatá az éneklést, mivel tudós vala. [23](#) Berekiás és Elkána a láda előtt való ajtónállók valának: [24](#) Sébániás pedig és Jósafát, Nétanéel, Amásai, Zakariás, Benája és Eliézer papok **kürtölnek vala az Isten ládája előtt;** Obed-Edom és Jéhija, a kik kapunállók valának, a láda után mennek vala. [25](#) Dávid pedig s az Izráel vénei és az ezredek vezérei, a kik elmenének, hogy felvigyék az Úr szövetségének ládáját az Obed-Edom házából, nagy örömben valának. [2Sám. 6,10-12.](#) **26 Lőn pedig, mikor az Isten megsegíté a Lévitákat, akik az Úr szövetségének ládáját viszik vala, áldozának hét tulokkal és hét kossal.** [27](#) Dávid pedig bíborból csinált ruhába öltöztvén, valamint a Léviták mind, a kik a ládát viszik vala, az éneklők is és Kénániás, a ki az éneklés vezére vala, énekelének (Dávidon pedig gyalcsból csinált eföd vala). [2Sám. 6,14.](#) [28](#) És az egész Izráel vivé az Úr szövetségének ládáját nagy örömmel, kürtökkel, trombitákkal, czimbalmokkal, zengedeztvén lantokkal és cziterákkal. [2Sám. 6,15.](#) **29 Mikor pedig immár az Úr szövetségének ládája a Dávid városába jutott, Mikál a Saul leánya kitekinde az ablakon, s látván, hogy Dávid király tánczol és vígad, szívében megutálá őt.** [2Sám. 6,16. 20-23.](#)

1Krón 16

[1](#) Mikor pedig bevitték az Isten ládáját és elhelyezék azt a sátor közepén, a melyet Dávid annak számára felállított vala: áldozának egészen égő- és hálaáldozatokkal az Isten előtt. [2Sám. 6,17.](#) [2](#) És mikor Dávid elvégezte az egészen égőáldozatot és a hálaáldozatot, az Úr nevében megáldá a népet. [1Kir. 8,55-61.](#) [3](#) És osztogata minden Izráelitának, férfinak úgy, mint asszonynak egy-egy kenyeret, és egy-egy darab húst és egy-egy kalácsot. [2Sám. 6,19.](#) [4](#) És rendele az Úr ládája elé a Léviták közül szolgálkat, a kik hirdessék, tiszteljék és dicsérik az Urat, Izráel Istenét. [5](#) Asáf vala a fő, utána másodrenden Zakariás, Jéhiel, Semirámót, Jékhiel, Mattithja, Eliáb, Benája és Obed-Edom. Jéhiel lantokkal és cziterákkal, Asáf pedig czimbalmokkal énekel vala; [rész 15,19.](#) [6](#) Továbbá Benája és Jaháziel papok kürtölnek vala szüntelen az Isten szövetségének ládája előtt. [4Móz. 10,8.](#) **7 Azon a napon adott Dávid először éneket az Úrnak dicséretére Asáfnak és az ő atyjafiaiak kezébe.** [vers 8-36. Zsolt. 105,1.](#) **8 Dicsérjétek az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek minden népek között az ő nagy dolgait.** [Ésa. 12,4. 5.](#) **9 Énekeljétek néki, mondjátok dicséretet néki, beszéljétek minden csudálatos dolgairól.** [10](#) Dicsekedjétek az ő szent nevében; örvendezzen szívök azoknak, a kik az Urat keresik. [11](#) Keressétek az Urat és az ő erősségét; keressétek az ő orcáját szüntelen. [12](#) Emlékezzetek meg az ő csudálatos

dolgairól, a melyeket cselekedett, az ő csudáiról és az ő szájának ítéletiről. [Zsolt. 78,12-27.](#) 13 Oh Izráelnek, az ő szolgájának magva! Jákóbnak, az ő választottjának fiai! [1Móz. 25,23-26.](#) 14 Ez az Úr, a mi Istenünk; az egész földön az ő ítéletei! 15 Emlékezzetek meg örökké az ő szövetségéről, és az ő beszédéről, a melyet parancsolt, ezer nemzetségig; [1Móz. 15,1-21.](#) [17,9-14.](#) 16 A melyet szerzett Ábrahámval; és az Izsáknak tett esküjéről. [1Móz. 17,9-24.](#) [1Móz. 13,14-17.](#) [1Móz. 26,2.](#) [3.](#) 17 Amelyet állíta Jákóbnak örök végzésül, Izráelnek örökkévaló szövetségül, [1Móz. 28,13.](#) 18 Mondván: A Kanaán földét néked adom, hogy legyen néktek örökségtek. 19 Midőn ti számszerint kevesen valátok, igen kevesen, és zsellérek azon a földön; [1Móz. 34,30.](#) 20 Mert járnak vala egyik nemzetségtől a másikhoz, és egyik országból más országba: [1Móz. 20,1.](#) [26,1.](#) [35,1.](#) 21 Mégsem engedé senkinek őket bántani, sőt még a királyokat is megbünteté érettők. [1Móz. 35,5.](#) [1Móz. 20,3.](#) [18.](#) 22 Ezt mondván: Az én felkentjeimet ne bántsátok, prófétáimnak se ártsátok. [1Móz. 20,7.](#) 23 Mind ez egész föld énekeljen az Úrnak, napról-napra hirdessétek az ő szabadítását. [Zsolt. 96,1.](#) 24 Beszéljétek a pogányok között az ő dicsőségét, minden népek között az ő csudálatos dolgait; 25 Mert nagy az Úr és igen dicsérendő, és rettenetes minden istenek felett; 26 Mert a pogányoknak minden isteneik csak bálványok, de az Úr teremtette az egeket. [Ésa. 42,5.](#) 27 Dicsőség és tisztesség van ő előtt, erősség és vígasság az ő helyén. 28 Adjatok az Úrnak, népeknek nemzetségei, adjatok az Úrnak dicsőséget és erősséget! [Zsolt. 29,1.](#) 29 Adjatok az Úr nevének dicsőséget, hozzatok ajándékot, és jöjjetek eleibe, imádjátok az Urat a szentség ékességében. 30 Rettegjen az egész föld az ő orczájától; a föld kerekése is megerősítettik, hogy ne ingadozzék. 31 Örüljenek az egek, és örvendezzen a föld, és mondják a pogányok között: az Úr uralkodik! 32 Zengjen a tenger és az ő teljessége; örvendezzen a mező és minden, a mi azon van. 33 Akkor örvendezni kezdenek az erdőnek fái az Úr előtt, mikor eljövend megítélni a földet. 34 Tiszteljétek az Urat, mert igen jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága. [Zsolt. 107,1.](#) [118,1.](#) 35 És mondjátok: Tarts meg minket, mi szabadító Istenünk, gyűjts össze minket, és szabadíts meg a pogányoktól, hogy a te szent nevedet tisztelhessük, dicsekedhessünk a te dicséretedben! [rész 15,13.](#) 36 Áldott legyen az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! És monda a sokaság: Ámen! **GYÖNYÖRŰ HIMNUSZ** és dicsére az Urat. 37 Ott hagyá azért Dávid az Úr szövetségének ládájánál Asáfot és az ő atyjafiait, hogy a láda előtt szüntelen minden napon szolgáljanak, [rész 16,5.](#) 38 Obed-Edomot és az ő hatvannyolcz atyjafiát (Obed-Edom pedig a Jedithun fia) és Hósát pedig ajtónállóknak. [rész 13,13.](#) [14.](#) 39 Sádók papot pedig és az ő pap atyjafiait, az Úr sátora előtt hagyá a magaslaton, mely Gibeonban vala; [rész 29,22.](#) [2Sám. 8,17.](#) [1Kir. 3,4.](#) 40 Hogy áldozzanak az Úrnak szüntelen égőáldozattal az égőáldozatnak oltárán minden reggel és este, és hogy mindent a szerint cselekedjenek, a mint megiratott az Úr törvényében, melyet parancsolt vala az Izráelnek, [2Móz. 29,38-43.](#) 41 Hémánt is és Jédutunt velök hagyá, és többeket is választott, a kik nevök szerint megnevezettek, hogy az Urat dicsérjék, mert az ő irgalmassága örökkévaló. [rész 15,19.](#) 42 És ő velök Hémánt és Jédutunt kürtökkel, czimbalmokkal és az Isten énekének szerszámaival. A Jédutun fiait pedig kapunállókká tevő. 43 Akkor eltávozik az egész nép, kiki az ő házához. Dávid pedig visszatére, hogy az ő háznépét is megáldja. [2Sám. 6,20-23.](#)

1Krón 17

1 Lőn pedig, mikor Dávid az ő házában ülne, monda Nátán prófétának: Ímé én czédrusfából csinált házban lakom, az Úr szövetségének ládája pedig kárpitok alatt. [rész 14,1.](#) [15,1.](#) [2Sám. 7,1.](#) [2.](#) 2 Akkor monda Nátán Dávidnak: Valami a te szívedben van, cselekedd meg, mert az Isten veled leend. 3 Azon éjjel pedig lőn az Istennek szava Nátánhoz, mondván: 4 Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Ne te építs nékem házat lakásul; 5 Mert nem laktam én attól fogva házban, mióta az Izráel fiait kihoztam, mind e mai

napig, hanem egy hajlékból más hajlékba mentem és sátorból sátorba. [1Kir. 8,16.](#) 6 A mely helyeken jártam az Izráel egész népével, szólottam-é vagy egyszer valakinek az Izráel birái közül (a kiknek parancsoltam vala, hogy az én népemet legeltessék), mondván: Miért nem csináltatok nékem cédrusfából házat? 7 Most azért ezt mondjad az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek Ura: Én választottalak téged a juhok mellől a pásztorkunyhóból, hogy légy vezére az én népemnek, az Izráelnek, [1Sám. 16,11-13.](#) [Zsolt. 78,70.](#) 8 És veled voltam mindenütt, valahová mentél, minden ellenségeidet is a te orczád elől elvesztettem, ennekfelette oly hírt szerzettem néked, a minemű hírök van a hatalmasoknak, a kik a földön vannak; [2Sám. 7,9.](#) [8,1-13.](#) 9 Lakóhelyet is adtam az én népemnek, az Izráelnek és elplántálám őt; és lakik az ő helyén, és ki nem mozdul többé, s nem fogják az álnokságnak fiai sanyargatni, mint azelőtt. [1Móz. 17,8.](#) [2Kir. 21,8-14.](#) 10 És attól az időtől fogva, hogy megparancsoltam volt, hogy birák legyenek az én népem, az Izráel felett, minden te ellenségeidet megalázám, és azt is jelentém néked, hogy az Úr házat épít néked. [vers 11.](#) [14.](#) [2Sám. 7,12.](#) [13.](#) 11 És leszen, mikor betelnek a te életed napjai, hogy a te atyáidhoz elmenj, a te magodat feltámasztom te utánad, mely a te fiaid közül való lesz, és az ő országát megerősítem. 12 Ő épít nékem házat, és megerősítem az ő királyi székét mindörökké. [1Kir. 6,1-38.](#) 13 Én leszek néki atyja, ő pedig fiam leszen, és az én irgalmasságomat ő tőle el nem veszem, mint a hogy a te előtted valótól elvettem; [Zsolt. 89,27.](#) [1Sám. 16,1.](#) [2Sám. 7,13-15.](#) [Zsid. 1,5.](#) [6.](#) 14 Hanem megerősítem őt az én házamban és az én országomban mindörökké, és az ő királyiszéke erős lesz mindörökké. [1Kir. 9,4-7.](#) [11,9-13.](#) 15 Mind e beszédek szerint és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak. 16 Beméne azért Dávid király, és leüle az Úr előtt, és monda: Ki vagyok én, óh Uram Isten, s micsoda az én házam is, hogy engemet eddig juttattál? [vers 11-14.](#) 17 Sőt még ez is kevés volt előtted, óh Isten! hanem ennekfelette szólál jövendőt is a te szolgád háza felől, és mint magas rangú embert, úgy tekintettél engemet, Úr Isten! [vers 8.](#) [2Sám. 7,22.](#) 18 És mit kérhetne Dávid többet te tőled, a te szolgádnak tisztességére, holott te jól ismered a te szolgádat? 19 Óh Uram, a te szolgáért és a te szíved szerint cselekedéd mind e nagy dolgokat, hogy kijelentéd mindezeket a csudálatos dolgokat, 20 (Óh Uram, nincsen senki hasonló hozzád, és nincsen Isten náladnál több), mind a szerint, a mint füleinkkel hallottuk. [Ésa. 43,10-13.](#) 21 És kicsoda olyan, mint a te néped, az Izráel, egy nemzetség a földön, a melyért elment volna az Isten, hogy megváltaná magának népül; hogy magadnak nagy és rettenetes nevet szerezzen, kiüzvén a pogányokat a te néped elől, a melyet Egyiptomból megszabadítál! [2Sám. 7,23.](#) 22 És az Izráel népét a te népeddé tevéd mindörökké, és te Uram, nékik Istenök lettél. [5Móz. 4,7.](#) [7,6.](#) 23 Most azért Uram, a szó, a melyet szólál a te szolgád felől és az ő háza felől, erősíttessék meg mindörökké, és úgy cselekedjél, a mint szóltál. 24 Maradjon meg és magasztaltassék fel a te neved mindörökké, hogy mondhassák: A Seregek Ura az Izráel Istene, Istene Izráelnek; és Dávidnak, a te szolgádnak háza legyen állandó előtted. [vers 14.](#) 25 Minthogy te, én Istenem, a te szolgádnak füle hallására megjelentetted, hogy néki házat csinálsz: ezokáért indula meg a te szolgád, hogy könyörgene előtted. [vers 10.](#) [14.](#) [2Sám. 7,27.](#) 26 Most azért én Uram, te vagy az Isten, és te szólád e jó dolgot a te szolgád felől. [vers 14.](#) 27 Most azért tessék néked megáldani a te szolgádnak házat, hogy legyen állandó mindörökké előtted; mivelhogy te, Uram, megáldottad, legyen azért áldott mindörökké.

1Krón 18

1 Ezek után pedig megveré Dávid a Filiszteusokat, és megalázá őket, és Gáth városát faluival együtt elvevé a Filiszteusok kezéből. [2Sám. 8,1.](#) 2 A Moábitákat is megveré; és a Moábiták Dávidnak adófizető szolgálai lettek. [Zsolt. 60,10.](#) 3 Továbbá megveré Dávid Hámátban Hadadézert is, Sóbának királyát, mikor elindult vala, hogy az Eufrátes folyóvizig vesse birodalmának határát. [1Móz. 15,18.](#) [2Sám. 8,3.](#) 4 Dávid pedig nyere ő tőle ezer szekeret és hétezer lovast és hússzezer gyalogost; és minden szekeres lovaknak inait elvagdaltatá Dávid, és csak száz szekérbe valót tartta meg azokból. [5Móz. 17,16.](#) 5 És mikor eljövénék Damaskusból

a Siriabeliek, hogy megsegéllének Hadadézert, a Sóba királyát: levága Dávid a Siriabeliek közül huszonkétezer férfit. [1Kir. 11,23](#). 6 És rendele Dávid tisztartókat Siriában, a hol Damaskus van; és lettek a Siriabeliek Dávidnak adófizető szolgálai. És megsegíté az Úr Dávidot mindenütt, a merre csak ment. 7 És vevé Dávid az arany paizsokat, a melyeket a Hadadézer szolgálai viselének, és vivé Jeruzsálembe. 8 És hozza Dávid Tibhából és Kúnból, a Hadadézer városaiból igen sok rezet. Abból csinálá Salamon a réztengert, az oszlopokat és a rézedényeket. [2Sám. 8,8](#). [1Kir. 7,23-44](#). 9 Mikor meghallotta volna pedig Tóhu, a Hamáthbeli király, hogy Dávid megverte Hadadézert, a Sóba királyának egész hadát: 10 Küldé Dávid királyhoz az ő fiát, Hadorámot, hogy köszöntené őt és megáldaná, mivelhogy megharczolt vala Hadadézerrel és megverte vala őt; mert Tóhu is hadakozik Hadadézer ellen. És küldé Dávidnak sok arany, ezüst és rézedényt, 11 És Dávid király ezeket is az Úrnak szentelé, az ezüsttel és az aranynyal együtt, a melyet nyert vala minden pogányoktól, az Edomitáktól, a Moábitáktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól és Amálekítáktól. [rész 22,14](#). [1Kir. 7,51](#). 12 Abisai pedig, a Séruja fia, az Edomiták közül a Sónak völgyében megvere tizenhatszáz főt. [rész 11,20](#). 13 És rendele Edomban Dávid tisztartókat, és lettek az Edombeliek mind Dávidnak szolgálai. És megsegíté az Úr Dávidot mindenütt, a merre csak ment. [4Móz. 24,18](#). [Zsolt. 60,10](#). 14 Így uralkodék Dávid az egész Izráel felett, és ítéletet és igazságot szolgáltat vala egész népének. [rész 21,2](#). 15 Joáb pedig, Séruja fia, a sereg előljárója volt, Jósafát, az Ahilud fia pedig emlékiró. [2Sám. 8,16-18](#). 16 Sádók, az Akhitub fia és Abimélek, az Abjátár fia, voltak a papok; Sausa az írődeák. 17 És Benája, a Jójada fia, a Kereteusok és Peleteusok előljárója volt; a Dávid fiai pedig első a király mellett.

1Krón 19

1 Történt ezután, hogy meghalt Náhás, az Ammon fiainak királya, és uralkodék az ő fia helyette. [2Sám. 10,1](#). 2 És monda Dávid: Minden jóval leszek a Náhás fiához, Hánunhoz; mert az ő atyja is jól tett volt velem. Ezért Dávid követeket küldé ő hozzá, a kik vigasztalnák őt az ő atyjának halála miatt; és elmenének a Dávid szolgálai az Ammon fiainak földére Hánunhoz, hogy őt vigasztalnák. 3 Akkor mondanak az Ammon fiainak főemberei Hánunnak: Azt hiszed-e, hogy Dávid atyád iránti tiszteletből küldött hozzád vigasztalókat? Avagy nem azért jöttek-e az ő szolgálai hozzád, hogy a földet megvizsgálják, elpusztítsák és kikémleljék? 4 Megfogatá azért Hánun a Dávid szolgálait és azokat megnyirató, és ruhájokat félig elmentszé az ő derekukig, és úgy bocsátá el őket. [2Sám. 10,4](#). 5 Elmenének pedig és értesíték Dávidot, hogy mi történt a férfakkal. És küldé eléjük (mert azok a férfiak felette nagy gyalázzal illettettek vala) és ezt ízené a király: Maradjatok Jérikhóban, míg szakállatok megnövénd, akkor jöjjetek hozzám. 6 Látván pedig az Ammon fiai, hogy tisztességtelen dolgot cselekedtek vala Dáviddal, küldének Hánun és az Ammon fiai ezer tálent ezüstöt, hogy fogadjanak szekereket és lovagokat Mésopotámiából, siriai Maakából és Sóbából. 7 Fogadának azért magoknak harminczkétezer szekeret, Maakának királyát is az ő népével együtt, a kik eljövének és tábornokának Medeba előtt. Az Ammon fiai is összegyűlének az ő városaikból és jövének az ütközetre. 8 A mit mikor meghallott Dávid, elküldé Joábot és a vitézek egész seregét. [rész 18,15](#). 9 És az Ammon fiai kimenvén, csatarendbe állának a város kapuja előtt; a mely királyok pedig segítségre jöttek vala, külön valának a mezőn. 10 Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség állana, kiválasztá az egész Izráel harcosai közül egynéhányat és a Siriabeliek ellen rendelé. [rész 18,12](#). 11 A nép többi részét pedig testvéreire, Abisaira bízta, és ezek az Ammon fiaival állának szembe. 12 És monda: Ha a Siriabeliek rajtam erőt vennének, légy segítségemre; ha pedig az Ammon fiai rajtad vennének erőt, én is megsegéllek. 13 Légy erős, sőt legyünk bátrak mindnyájan a mi népünkért és a mi Istenünk városaiért; az Úr pedig cselekedje azt, a mi néki tetszik. [5Móz. 20,1](#). [1Kir. 11,13](#). 14 Harczra indula azért Joáb és az ő hada a Siriabeliek ellen, a kik ő előtte megfutamodának. 15 Az Ammon fiai pedig mikor látták, hogy megfutamodának a Siriabeliek: ők is megfutamodának Abisai elől az ő testvére elől, és a

városba menekülének; Joáb pedig visszatért Jeruzsálembe. [vers 11.](#) 16 Látván pedig a Siriabeliek, hogy az Izráel előtt megverettetének, követeket küldének és kihozatták a Siriabelieket, a kik a folyóvizet túl laknak vala, és Sófák, a Hadadézer seregeinek vezére volt az előjárójuk. 17 Mikor pedig hírül adák Dávidnak, összegyűjté az egész Izráelt, és a Jordán vizén átmenvén, hozzájuk érkezék és csatarendbe állott ellenök. És mikor csatarendbe állott Dávid a Siriabeliek ellen, ők is megütközének ő vele. 18 De a Siriabeliek megfutamodának Izráel elől, és levága Dávid a Siriabeliek közül hétezer szekeret és negyvenezer gyalogot; annakfelette Sófákot, a sereg vezérét is megöle. [2Sám. 10,18. vers 16.](#) 19 Mikor pedig látták a Hadadézer szolgálai, hogy Izráel előtt legyőzetének: békét kötöttek Dáviddal és szolgálának neki, és nem akarák többször a Siriabeliek megsegélni az Ammon fiait.

1Krón 20

1 És lőn az esztendőnek fordulásával, mikor a királyok harciba menni szoktak, elindítá Joáb a hadat, és elpusztítá az Ammon fiainak földjét. És elmenvén megszállá Rabbát, (Dávid pedig Jeruzsálemben marada) és elfoglaltá Joáb Rabbát és elrontá azt. [2Sám. 11,1. rész 19,1-4. 9.2](#) És elvevé Dávid az ő királyuknak **fejéről a koronát**, mely egy tálentom arany súlyú vala, s melyben drágakövek valának. És Dávid fejére tette azt, s a városból is temérdek zsákmányt vitt el. [2Sám. 12,30.](#) 3 A város népét pedig kihozatá és fűrészszerrel vágatá, és vasboronákkal és fejszékkel. Így cselekedék Dávid az Ammon fiainak minden városával; azután megtére Dávid az egész néppel Jeruzsálembe. [2Sám. 12,31.](#) 4 Ezután ismét had támadá Gézerben a Filiszteusok ellen; és akkor öle meg a Husátites Sibbékai az óriások nemzetségéből való Sippait; és ilyen módon megaláztatának. [Józs. 21,21. 2Sám. 21,18.](#) 5 Ismét lőn had a Filiszteusok ellen, a melyben megöle Elhanán, a Jáir fia a Gáthbeli Lákhmit, a Góliát atyjafiát; és **az ő dárdájának nyele hasonló vala a szövök zúgolyfájához.** [2Sám. 21,19.](#) 6 Ezek után ismét versengés támadt Gáthban, hol **egy magas ember vala, a kinek hat-hat, vagyis huszonnégy ujja volt; ez is óriás fia vala.** 7 És szidalommal illeté Izráelt, és megöle őt Jonathán, Dávid testvérének, Simeának fia. 8 Ezek ugyanazon egy óriásnak fiai voltak Gáthban, a kik elveszének Dávidnak és az ő szolgálainak keze által. [2Sám. 21,20-22.](#)

1Krón 21

1 Támadá pedig a Sátán Izráel ellen, és felindítá Dávidot, hogy megszámlálja Izráelt. [2Sám. 24,1.](#) 2 Monda azért Dávid Joábnak és a nép előjáróinak: Menjetek el, számláljátok meg Izráelt, Beersebától fogva Dánig; és hozzátok hozzám, hadd tudjam számát. [2Sám. 17,11.](#) 3 Akkor monda Joáb: Az Úr száz ennyivel szaporítsa meg az ő népét, a mennyien vannak. Avagy nem mind a te szolgálád-é azok, uram, király? S miért tudakozza ezt az én uram? Miért lenne Izráelnek büntetésére. [2Sám. 24,3. vers 7. 14.](#) 4 De a király szava erősebb volt a Joábénál. Elméne azért Joáb, és bejárta egész Izráelt; azután megtért Jeruzsálembe. 5 És megjelenté Joáb a megszámlált népnek számát Dávidnak. És volt az egész Izráel népének száma ezerszer ezer és százezer fegyverfogható férfi. A Júda fiai közül pedig négyszázhetvenezer fegyverfogható férfi. [1Móz. 15,5.](#) 6 A Lévi és Benjámin fiait azonban nem számlálta közéjük; mert sehogy sem tetszett Joábnak a király parancsolata. 7 Sőt az Istennek sem tetszék e dolog, melyért meg is veré Izráelt. 8 Monda pedig Dávid az Istennek: **Igen vétkeztem, hogy ezt művelém: most azért bocsásd meg a te szolgálád vétkét, mert felette esztelenül cselekedtem!** [2Sám. 24,10.](#) 9 Akkor szóla az Úr Gádnak, a Dávid prófétájának, mondván: 10 Eredj el, szólj Dávidnak ekképen: Ezt mondja az Úr: **Három dolgot teszek elődbe, válaszd magadnak azok közül egyet, hogy azt cselekedjem veled.** 11 Elméne azért Gád prófeta Dávidhoz, és monda neki: Ezt mondja az Úr: válaszd magadnak! [2Sám. 24,11.](#) **12 Vagy három esztendeig való éhséget, vagy hogy három hónapig emésztessél ellenségeid által és a te ellenséged fegyvere legyen rajtad; vagy az Úr fegyvere és a döghalál három napig kegyetlenkedjék földedben és az Úr anyála pusztítson Izráel**

minden határaiban! Azért lássad most, mit feleljek annak, a ki engem hozzád küldött. **2Sám. 24,12. 13.** 13 És monda Dávid Gádnak: Nagy az én szorongattatásom! **Hadd essem inkább az Úr kezébe (mert igen nagy az ő irgalmassága) és ne essem emberek kezébe! vers 15. 2Móz. 20,6.** 14 Bocsáta azért az Úr döghalált Izráelre; és meghalának Izráel közül hetvenezeren. **15 Bocsáta annakfelette angyal az Úr Jeruzsálemre, hogy elpusztítaná azt. És mikor vágná a népet, meglátá az Úr és könyörüle az ő veszedelm ökö n; és monda a pusztító angyalnak: Elég immár, szünjél meg.** Az Úrnak angyala pedig áll vala a Jebuzeus Ornánnak szérűjénél. **vers 13. 2Krón. 3,1.** 16 Akkor Dávid felemelé az ő szemeit, és látá az Úr angyalát állani a föld és az ég között, kivont kardja a kezében, a melyet Jeruzsálem ellen emelt vala fel. Leesék azért Dávid és a vének is, zsákba öltözvén, az ő orczájokra. 17 És monda Dávid az Istennek: **Nemde nem én számláltattam-é meg a népet? Én vagyok, a ki vétkeztem és igen gonoszul cselekedtem! De ez a nyáj mit tett? óh én Uram Istenem forduljon ellenem a te kezéd és az én házam népe ellen, és ne legyen a te népeden a csapás. Vö. Mózes és Pál** 18 Akkor szóla az Úr angyala Gádnak, hogy megmondja Dávidnak, hogy menjen fel Dávid és építsen oltárt az Úrnak a Jebuzeus Ornán szérűjén. **vers 15.** 19 Felméne azért Dávid a Gád beszéde szerint, melyet az Úr nevében szólott vala. **vers 18.** 20 Mikor pedig Ornán hátratekintvén, látta az angyalt, ő és az ő négy fia, a kik vele valának, elrejtőzének (Ornán pedig búzát csépel vala). 21 És juta Dávid Ornánhoz. Mikor pedig feltekintett vala Ornán, meglátta Dávidot, és kimenvén a szérűről, meghajtá magát Dávid előtt, arczczal a földre. **2Sám. 24,20.** 22 És monda Dávid Ornánnak: Add nekem e szérűhelyet, hogy építsek oltárt rajta az Úrnak; igaz árán adjad nekem azt, hogy megszünjék e csapás a népen. **vers 18.** 23 Monda Ornán Dávidnak: Legyen a tied, és az én uram, a király azt cselekedje, a mi néki tetszik; sőt az ökröket is oda adom égőáldozatul, és fa helyett a cséplőszerszámokat, a gabonát pedig ételáldozatul; mindezeket ajándékul adom. **3Móz. 2,1-16.** 24 És monda Dávid király Ornánnak: **Nem úgy, hanem igaz áron akarom megvenni tőled; mert a mi a tied, nem veszem el tőled az Úrnak és nem akarok égőáldozattal áldozni néki a másébol.** **25 Ada azért Dávid Ornánnak a szérűért hatszáz arany siklust. 2Sám. 24,24. 25.** 26 És építe ott oltárt Dávid az Úrnak, és áldozék égő- és hálaáldozatokkal és segítségül hívá az Urat, a ki meghallgatá őt, mennyből tüzet bocsátván az égőáldozat oltárára. **3Móz. 9,24. 1Kir. 18,38.** 27 És parancsola az Úr az angyalnak; és betevé az ő kardját hüvelyébe. **vers 16.** 28 Abban az időben, mikor látta Dávid, hogy az Úr őt meghallgatta a Jebuzeus Ornán szérűjén, áldozék ott. **vers 26. 27.** 29 (Az Úr sátora pedig, a melyet csinált vala Mózes a pusztában, és az égőáldozat oltára is akkor Gibeon magaslátán vala. **2Móz. 29,43. 40,1-34. rész 16,39.** 30 És Dávid nem mehetett fel oda, hogy az Istent megengesztelje, mert igen megrettent volt az Úr angyalának kardjától.)

1Krón 22

1 Monda Dávid: **Ez az Úr Istennek háza és az égőáldozatnak oltára Izráel számára. rész 21,18. 26. 28. 2Krón. 3,1.** 2 Megparancsolá azért Dávid, hogy gyűjtsék össze az Izráel földén való jövevényeket, a kiket kővágókká tőn, hogy faragni való köveket vágnának, hogy az Isten házat megcsinálnák. **2Krón. 2,17.** 3 Továbbá sok vasat szerze Dávid szegeknek, az ajtókhöz és a foglalásokra; rezet is bőségesen minden mérték nélkül. **rész 18,8.** 4 Számtalan czédrusfát is; mert a Sídon és Tírus város beliek czédrusfákat bőségesen szállítanak Dávidnak. **rész 14,1.** 5 Mert monda Dávid: **Az én fiam, Salamon, gyermek és igen gyenge, az Úrnak pedig nagy házat kell építeni, mely híres legyen és ékesség az egész világon; elkészíték azért mindeneket néki.** Dávid azért mindeneket nagy bőségesen megszerze, minekelőtte meghalna. **rész 29,1. 1Kir. 3,7.** 6 Hivatá azért Dávid az ő fiát, Salamont, és meghagyá néki, hogy az Úrnak, Izráel Istenének házat csináltasson. **rész 17,11. 12.** 7 És monda Dávid Salamonnak: **Édes fiam, én elgondoltam vala szívemben, hogy az Úrnak, az én Istenemnek nevének házat építsek; rész 17,1.** 8 De az Úr ekképen szóla nekem, mondván: Sok vért

ontottál, és sokat hadakoztál; ne építs az én nevemnek házat, mert sok vért ontottál ki a földre én előttem. [2Sám. 7,5-13.](#) [1Kir. 5,3.](#) 9 Ímé fiad leszen néked, a kinek csendessége leszen, mert nyugodalmat adok néki minden körüle való ellenségeitől; azért neveztetik Salamonnak, mert békességet és nyugodalmat adok Izráelnek az ő idejében. [2Sám. 12,24.](#) [25.](#) [1Kir. 4,25.](#) 10 Ő csinál az én nevemnek házat; ő leszen nékem fiam és én néki atyja leszek, és megerősítem az ő királyságának trónját Izráel felett mindörökké. [1Kir. 6,1-38.](#) [2Sám. 7,13.](#) [14.](#) 11 Most édes fiam legyen az Úr veled, hogy sikerüljön néked házat építeni az Úrnak, a te Istenednek, miképen szólott te felőled; [rész 17,12.](#) 12 De adjon az Úr néked értelmet és bölcseséget, mikor téged Izráel fölé helyez, hogy az Úrnak a te Istenednek törvényét megőrizzed. 13 Akkor jól lesz dolgod, ha a rendeléseket és a végzéseket megtartod és teljesíted azokat, a melyeket az Úr Mózes által parancsolt volt Izráelnek. **Légy bátor, légy erős, ne félj, és ne rettegj!** [1Kir. 9,4-8.](#) [5Móz. 29,9.](#) 14 Ímé én is az én szegénységemben szereztem az Úr házának építésére százezer tálentom aranyat és ezerszer ezer tálentom ezüstöt, és rezet, s vasat mérték nélkül, mert igen bőven van; fákat is, köveket is szerzettem; te is szerezz ezekhez. [rész 18,11.](#) [rész 29,3.](#) [4.](#) 15 Van néked sok mívesed, kővágód, kő- és fafaragód és mindenféle dologban bölcs mesterembered. 16 Az aranynak, ezüstnek, vasnak és réznek száma nincsen: azért kelj fel, láss hozzá, és az Úr legyen veled! 17 Megparancsolá pedig Dávid Izráel összes főembereinek, hogy ők is legyenek segítségül az ő fiának, Salamonnak, ezt mondván: [rész 29,6-8.](#) 18 Avagy nincsen-e az Úr a ti Istentek ti veletek, a ki néktek békességet adott köröskörül? Mert az én hatalmam alá adá e földnek lakosait, és meghódolt e föld az Úr előtt és az ő népe előtt. [1Kir. 5,3.](#) 19 **No azért keressétek az Urat a ti Istenteket teljes szívetek és lelketek szerint, és felkelvén, az Úr Isten szentséges helyét csináljátok meg, hogy vigyétek az Úr szövetségének ládáját és az Istennek szentelt edényeket a házba, a mely építtetik az Úr nevének.**

1Krón 23

1 Megvénhedék pedig Dávid és mikor igen koros volna: királylyá tevé az ő fiát, Salamont Izráel felett. [Kir. 1,1-39.](#) 2 És összegyűjté Izráel összes fejedelmeit, a papokat és a Lévitákat is. 3 És megszámláltatának a Léviták, harmincz esztendőstől fogva, és a kik annál idősebbek valának; és azok száma fejenként, férfianként harmincznyolczezer volt. [vers 27.](#) [4Móz. 4,3.](#) 4 Ezek közül huszonnégyezeren az Úr háza teendőinek gondviselői valának, és hatezeren tisztartók és bírák. 5 Négyezeren ajtónállók; négyezeren pedig dicsérik vala az Urat minden zengő szerszámokkal, melyeket Dávid készíttetett a dicséretre. [2Krón. 29,25.](#) 6 És Dávid őket csoportokba osztá a Lévi fiai szerint: Gersonitákra, Kéhátitákra és Méráritákra. [1Móz. 46,11.](#) 7 A Gersoniták közül valók valának Lahdán és Simhi. 8 Lahdán fiai: Jéhiel a fő, Zétám és Joel hárman. 9 És a Simhi fiai: Selómit, Hásiel és Hárán, hárman; ezek voltak a Lahdán családjának fejei. 10 Simhi fiai: Jahát, Zina, Jéus és Béria; ezek négyen voltak Simhi fiai. 11 Jahát volt a fő, Zina második: de Jéus és Béria, mivel nem sok fiakat nemzének, az ő családjukban csak egy ágnak vétettek. 12 Kéhát fiai: Amrá, Ishár, Hebron és Uzziel, négyen. 13 **Amrá fiai: Áron és Mózes, Áron kiválasztatott, hogy felszenteltetnék a szentek szentje számára, ő és az ő fiai mindörökké, hogy jóillatot tennének az Úr előtt, és szolgálnának néki, s az ő nevében a népet megáldának mindörökké.** [2Móz. 6,20.](#) [2Móz. 28,1.](#) [4Móz. 6,22-27.](#) 14 Mózesnek, az Isten emberének fiai pedig számláltatának a Lévi nemzetségei közé. 15 Mózes fiai: Gerson és Eliézer. [2Móz. 18,3.](#) [4.](#) 16 Gerson fiai: Sébuel a fő. [rész 26,24.](#) 17 Eliézer fiai voltak: Rehábia a fő. Eliézernek nem volt több fia; de a Rehábia fiai igen megsokasodtak vala. 18 Ishár fiai: Selómit, a ki fő vala. 19 Hebron fiai: Jéria a fő, Amárja második, Jaháziel harmadik és Jékámám negyedik. [rész 24,23.](#) 20 Uzziel fiai: Mika a fő, és Isija második. [rész 24,24.](#) 21 Mérári fiai: Mákhli és Músi; Mákhli fiai: Eleázár és Kis. [rész 6,1.](#) [19.](#) 22 Meghala pedig Eleázár és nem voltak néki fiai, hanem leányai, a kiket a saját atyjokfiai, a Kis fiai vettek el. 23 Músi fiai: Mákhli, Eder és Jeremót, hárman. 24 Ezek Lévi fiai

családjaik szerint, a családfők, az ő megszámláltatásuk szerint, neveik száma szerint fejenként, a kik az Úr házában szolgáltak, húsz éves korban és azon felül. [4Móz. 8,24.](#) 25 Mert ezt mondotta vala Dávid: Az Úr, az Izráel Istene nyugodalmat adott az ő népének, és Jeruzsálemben lakozik mindörökké; [1Kir. 9,3. 6-8.](#) 26 Azért a Lévitáknak sem kell többé hordozni az Isten hajlékát, s mindazokat az eszközöket, a melyek az ő szolgálatához valók. [4Móz. 4,4-33.](#) 27 Annakokáért Dávidnak utolsó rendelete szerint megszámláltattak a Lévi fiai, húsz éves korban és azon felül. [vers 3.](#) 28 Mert az ő helyök az Áron fiai mellett van, hogy szolgáljanak az Úr házában és annak pitvaraiban, kamaráiban, és mindenféle szent edények tisztítása és az Isten házában szolgálatja által. 29 És hogy gondot viseljenek a szent kenyerekre, az ételáldozathoz való lisztlángra, a kovász nélkül való lepényekre, a serpenyőben főttre és pirítotttra, minden mértékre és mérőre. [3Móz. 24,5-9.](#) [3Móz. 3,1-16.](#) 30 És hogy álljanak az Úrnak tiszteletére és dicséretére, úgy reggel, mint este; [2Móz. 29,38-42.](#) 31 És hogy áldozzanak az Úrnak minden égőáldozattal, **minden szombaton, a hónapok első napjain és a szokott ünnepeken bizonyos szám szerint, a mint szükség vala, szüntelen az Úr előtt;** [3Móz. 23,2-33.](#) 32 És hogy szorgalmasan őrizzék a gyülekezet sátorát, őrizzék a szenthelyet, és hogy vigyázzanak az ő atyjokfiainak, az Áron fiainak szolgálatjánál az Úr házában. [3Móz. 8,35.](#)

1Krón 24

1 Az Áron fiainak is voltak rendjeik. Áron fiai: Nádáb, Abihú, Eleázár és Itamár. 2 Nádáb és Abihú még atyjuk előtt meghaltak és fiaik nem valának, azért Eleázár és Itamár viselik a papságot. [4Móz. 3,2. 4.](#) 3 És elosztá őket Dávid és Sádók, ki az Eleázár fiai közül vala, és Ahimélek, ki az Itamár fiai közül vala, az ő tisztök szerint a szolgálatra. [2Sám. 8,17.](#) 4 Eleázár fiai között pedig több főember találtaték, mint az Itamár fiai között, mikor eloszták őket. Az Eleázár fiai között családjaik szerint tizenhat főember volt; az Itamár fiai közül, családjaik szerint, nyolcz. 5 Eloszták pedig őket sors által válogatás nélkül, mert a szenthelynek fejedelmei és Istennek fejedelmei valának úgy az Eleázár, mint az Itamár fiai közül valók. 6 És beírá őket Semája, a Nétanéel fia, a Lévi nemzetségéből való íródeák, a király előtt és a fejedelmek előtt, Sádók pap előtt; Ahimélek előtt, ki Abjátár fia vala, és a papoknak és Lévitáknak családfői előtt. Egy család sorsoltatott az Eleázár és egy az Itamár nemzetségéből. [rész 27,17.](#) [2Sám. 8,17.](#) 7 Esék pedig az első sors Jojáriba; a második Jedájára; 8 Hárimra a harmadik; Seórimra a negyedik; 9 Málkijára az ötödik; Mijáminra a hatodik; 10 Hakkósra a hetedik; Abijára a nyolczadik; [Luk. 1,5.](#) 11 Jésuára a kilencedik; Sekániára a tizedik; 12 Eliásibra a tizenegyedik; Jákimra a tizenkettedik; 13 Huppára a tizenharmadik; Jésebeára a tizennegyedik; 14 Bilgára a tizenötödik; Immérre a tizenhatodik; 15 Hézirre a tizenhetedik; Hápisésre a tizennyolczadik; 16 Petáhiára a tizenkilencedik; Jéhezkelre a huszadik; 17 Jákinra a huszonegyedik; Gámulra a huszonkettedik; 18 Delájára a huszonharmadik; Maáziára a huszonnegyedik. **19 Ez az ő hivatalos rendjök szolgálatukban, hogy bejárnának az Úr házába sorban, az ő atyjoknak Áronnak rendelete szerint, a mint megparancsolta volt néki az Úr, Izráel Istene.** 20 A mi Lévi többi fiait illeti: az Amrák fiai közül vala Subáel; a Subáel fiai közül Jehdéja. 21 A mi illeti Rehábiát: a Rehábja fiai közül Issija vala fő. 22 Az Ishár fiai közül Selómót; és a Selómót fiai közül Jahát. 23 A Hebron fiai közül első vala Jérija, Amárja második, Jaháziel harmadik, Jekámhám negyedik. [rész 23,19.](#) 24 Uzziel fiai: Míka; a Míka fiai közül Sámir. 25 Míka atyjafia Issija; Issija fiai közül Zekáriás. 26 Mérári fiai: Mákhli és Músi; Jaázija fia, Bénó. 27 Mérárinak Jaázijától, az ő fiától való fiai: Sohám, Zakkúr és Hibri. 28 Mákhlitól vala Eleázár, és ennek nem valának fiai. [rész 23,21.](#) 29 Kistől: a Kis fiai közül való volt Jérahméel. 30 Músi fiai: Mákhli, Eder és Jérimót. Ezek a Léviták fiai az ő családjaik szerint. 31 Ezek is sorsot vetének az ő atyjokfiaival az Áron fiaival együtt Dávid király előtt, Sádók és Ahimélek előtt, és a papok és Léviták családfői előtt, a fő a kisebbekkel egyformán.

1Krón 25

Dávid és a sereg fővezérei a szolgálatra kijelölék az Asáf, Hémán és Jédutun fiait, hogy prófétáljanak czipiterákkal, lantokkal és czipbalmokkal. Azok száma, a kik e szolgálatra rendeltettek, az ő szolgálatuk szerint: [Zsolt. 73,1.](#) [2Krón. 29,25.](#) 2 Az Asáf fiai közül: Zakkúr, József, Nétánia és Asaréla, az Asáf fiai Asáf mellett, a ki a király mellett prófétál vala. 3 A Jédutun fiai közül: A Jédutun fiai Gedália, Séri, Jésája, Hasábia, Mattithia és Sime, hatan czipterával az ő atyjok Jédutun mellett, a ki az Úr tiszteletére és dicséretére prófétál vala. 4 A Hémán fiai közül: Hémán fiai: Bukkija, Mattánia, Uzziel, Sébuel, Jérimót, Hanánia, Hanáni, Eliáta, Giddálti, Romámti-Ezer, Josbekása, Mallóti, Hótir, Maháziót. **5 Ezek mind Hémán fiai, a ki az Isten beszédeiben a király látnoka a hatalom szarvának emelésére.** Az Isten Hémánnak tizennégy fiút és három leányt ada. 6 Ezek mindnyájan az ő atyjuk mellett valának, a kik az Úr házában énekelnek vala czipbalmokkal, lantokkal és czipiterákkal az Isten házában szolgálatában, a királynak, Asáfnak, Jédutunnak és Hémánnak parancsolata szerint. 7 Ezeknek száma testvéreikkel együtt, a kik jártasok valának az Úr énekében, mindnyájan tudósok, kétszáznyolczvannolcz vala. 8 És sorsot vetének a szolgálat sorrendjére nézve, kicsiny és nagy, tanító és tanítvány egyaránt. [rész 24,31.](#) 9 És esék az első sors az Asáf fiára, Józsefre; Gedáliára a második. Ő és testvérei tizenketten valának. 10 A harmadik Zakkúrra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 11 Negyedik Jisire esék, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 12 Ötödik Nétániára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 13 Hatodik Bukkijára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 14 Hetedik Jésarelára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 15 Nyolczadik Jésájára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 16 Kilenczedik Mattániára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 17 Tizedik Simeire, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 18 Tizenegyedik Azárelre, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 19 Tizenkettedik Hasábiára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 20 Tizenharmadik Subáelre, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 21 Tizennegyedik Mattithiára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 22 Tizenötödik Jérimótra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 23 Tizenhatodik Hanániára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 24 Tizenhetedik Josbekására, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 25 Tizennyolczadik Hanánira, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 26 Tizenkilenczedik Mallótira, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 27 Huszadik Eliátára, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 28 Huszonegyedik Hótirra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 29 Huszonkettedik Giddáltire, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 30 Huszonharmadik Maháziótra, kinek fiai és testvérei tizenketten valának. 31 Huszonnegyedik Romámti-Ezerre, kinek fiai és testvérei tizenketten valának.

1Krón 26

1 Az ajtónállók rendje ez: A Kóriták közül Meselémiás, a Kóré fia, a ki az Asáf fiai közül való volt. [2Krón. 35,15.](#) [rész 25,1.](#) 2 A Meselémiás fiai közül elsőszülött Zekária, Jédiáel második, Zebádia harmadik és Játniel negyedik, 3 Elám ötödik, Jóhanán hatodik, Eljehoénai hetedik. 4 Obed-Edom fiai közül: Semája elsőszülött, Józabád második, Jóah harmadik, Sákár negyedik, Nétanéel ötödik, 5 Ammiel hatodik, Issakhár hetedik, **Pehullétai nyolczadik, mert az Isten megáldotta vala őt.** 6 Az ő fiának, Semájának is születtek fiai, a kik családjukban uralkodtak, mert erős vitézek valának. 7 Semája fiai: Othni, Refáel, Obed, Elzabád, kinek testvérei igen erős férfiak valának, Elihu és Sémákiás. 8 Ezek mindnyájan Obed-Edom fiai közül valók; mind ő magok, mind fiaik és testvéreik derék férfiak valának, erősek a szolgálatra; hatvanketten Obed-Edomtól valók. 9 Meselémiásnak is fiai és testvérei tizennyolczan erős férfiak valának. 10 Hósának is, a Mérári fiai közül, valának fiai, kik között Simri volt a fő, nem mintha elsőszülött volna, hanem mivel az ő atyja őt akará választani főnek; 11 Hilkiás a második, Tebáliás a harmadik, Zekária negyedik; mindnyájan a Hósa fiai és testvérei,

tizenhárman. **12 Ezek között osztaték el az ajtónállás tiszte a főemberek által, hogy az ő atyjokfiaival együtt vigyáznának és szolgálnának az Úr házában.** [rész 24,31. 25,8.](#) **13 És sorsot vetének kicsiny és nagy egyaránt az ő családjaik szerint mindenik kapura.** **14** És esék a napkelet felé való kapunak őrizete sors szerint Selémiásra; Zekáriára pedig, az ő fiára, a ki bölcse tanácsadó vala, mikor sorsot vetének, esék az északi kapu sors szerint. **15** Obed-Edomnak a déli kapu; az ő fiainak pedig a kincstartó ház. [2Krón. 25,24.](#) **16** Suppimnak és Hósának a napnyugotra való kapu, a Salléketh kapuval együtt a felmenő töltésen, egyik őrizőhely szemben a másikkal. **17** Napkelet felé vala hat Lévitá; észak felé minden napra négy; délre is minden napra négy; a kincstartó háznál kettő-kettő. **18** A külső részen napnyugat felé: négy a felmenő töltésen, kettő a külső rész felé. **19** Ezek az ajtónállók csoportjai a Kóriták és Méráriták közül. **20** A Léviták közül: Ahija volt az Isten háza kincsének, és az Istennek szentelt kincsnek főgondviselője. [1Kir. 7,51.](#) **21** A Lahdán fiai, Gersoniták fiai Lahdántól; a Lahdán családfői, Gersonita Jéhiéli. **22** Jéhiéli fiai: Zétám és Joel az ő testvére, a kik az Úr háza kincseinek valának gondviselői. [rész 29,8.](#) **23** Az Amrá, Ishár, Hebron és Aziel nemzetségéből valók is. **24** Sébuel pedig Gersonnak, a Mózes fiának fia a kincs főgondviselője volt. [rész 23,16.](#) **25** Az ő atyjafiai pedig, Eliézertől valók, ezek: Rehábiás az ő fia, kinek fia Jésáia, kinek fia Jórám, kinek fia Zikri, kinek fia Selómit. [rész 23,15. 17.](#) **26 Ez a Selómit és az ő testvérei valának gondviselői minden megszentelt kincsnek, a melyet Dávid király, a nemzetségek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a hadakozó nép fejedelmei szenteltek vala Istennek, [rész 22,14. 16. rész 29,6-8.](#) **27 A melyet a hadban való zsákmányból szenteltek vala az Úr házábanak építésére, [2Sám. 8,11. 12.](#) **28 És a mit csak szentelt Sámuel próféta, és Saul, a Kis fia, és Abner, a Nér fia, és Joáb, a Séruja fia; és bárki szentelt is valamit Istennek:** mind Selómitnak és az ő testvéreinek gondviselése alatt volt. [1Sám. 9,2. 10,1.](#) **29** Az Isháriták közül Kenániás és az ő fiai Izráel külső dolgaival bíztattak meg, mint tisztartók és bírák. **30** A Hebroniták közül Hasábiás és testvérei igen erős férfiak, ezren és hétszázan valának, a kik Izráel népe között, a Jordán vizén túl napenyészetre, gondviselők voltak az Úr minden dolgában és a király szolgálatjában. **31** A Hebroniták között Jerija vala a fő (a Hebroniták nemzetségeik és családjaik szerint megkerestetének a Dávid királyságának negyvenedik esztendejében és találtak bátor férfiakat Gileád-Jaézerben). **32** És az ő atyjafiai, erős férfiak, kétezerhétszázan valának, családfők; a kiket Dávid király gondviselőkké tett a Rubenitákon és Gáditákon és Manasse félnemzetségén, mind az Istennek, mind a királynak minden dolgaiban.****

1Krón 27

1 Ezek az Izráel fiai szám szerint, családfők, ezredesek, századosok és előljáróik azoknak, a kik a király szolgálatában állottak a seregek minden dolgaiban, a kik be- és kimennek hónapról-hónapra az egész esztendőn át; a seregek egyenként huszonnégyezer emberből állának. **2** Az első csapatnak vezére az első hónapban Jasobeám, a Zabdiel fia vala, mely csapat huszonnégyezerből állott; **3 Ő a Péres fiai közül való volt és vezére az első hónapra rendelt sereg minden előljárójának.** [rész 4,1.](#) **4** A második csapatnak vezére a második hónapban Dódai Ahohites vala és az ő csapatja; és Miklót az előljáró. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. **5** A harmadik seregnek a harmadik hónapban Benája volt a vezére, a ki Jójada főpapnak volt a fia; az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. **6** Ez a Benája hős volt a harmincz között, sőt a harmincz felett való volt. Csapatjának előljárója az ő fia, Ammizabád vala. [2Sám. 23,22.](#) **7** A negyediknek vezére a negyedik hónapban Asáel vala, a Joáb testvére és utána az ő fia, Zebádia. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. [2Sám. 23,24.](#) **8** Az ötödiknek vezére az ötödik hónapban Jizráhites Samhut vala. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. **9** A hatodiknak vezére a hatodik hónapban a Tékoabeli Ira volt, az Ikkés fia. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. **10** A hetediknek vezére a hetedik hónapban a Pélonbeli Héles vala, az Efraim fiai közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. [2Sám. 23,26.](#) **11** A

nyolczadiknak vezére a nyolczadik hónapban a Husátbeli Sibbékai vala, a Zárhiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. [2Sám. 21,18.](#) 12 A kilenczediknek vezére a kilenczedik hónapban az Anatótbeli Abiézer vala, a Benjáminiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 13 A tizediknek vezére a tizedik hónapban a Nétófátbeli Maharai vala, a Zárhiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. 14 A tizenegyediknek vezére a tizenegyedik hónapban a Pirathonbeli Benája vala, az Efraimiták közül. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. [rész 11,31.](#) 15 A tizenkettediknek vezére a tizenkettedik hónapban a Nétófátbeli Hédai vala, Othniel nemzetségéből való. Az ő csapatja is huszonnégyezerből állott. [rész 11,30.](#) 16 Izráel nemzetségei között, a Rubeniták előljárója Eliézer, a Zikri fia; a Simeonitáké Sefátias, a Maaka fia. 17 Lévinek Hasábia, a Kémuel fia; Áronnak Sádók; [2Sám. 8,17.](#) 18 Júdának Elihu, a Dávid atyafiai közül; Izsakhárnak Omri, a Mikáel fia; 19 Zebulonnak Ismája, az Obádiás fia; Nafthalinak Jérimót, Azriel fia; 20 Efraim fiainak Hósea, az Azáziás fia; a Manasse félnemzetségének Jóel, a Pedája fia; 21 Manasse Gileád földén való félnemzetségének Iddó, a Zekáriás fia; Benjáminnak Jaasiel, az Abner fia; [2Sám. 2,8.](#) 22 Dánnak Azaréel, a Jérohám fia. Ezek valának az Izráel nemzetségeinek fejedelmei. 23 Nem számláltatá meg pedig Dávid azokat, a kik húsz esztendőn alól valának; mert az Úr megígérte, hogy megsokasítja Izráelt, mint az égnek csillagait. [rész 21,1. 2. 14. 15.](#) 24 Joáb, a Séruja fia megkezdé a számlálást, de véghez nem vivé, mivelhogy e miatt Istennek haragja támadt Izráel ellen. Ez okból a szám nem vétetett fel a Dávid király krónikájának száma közé. [rész 21,4-6.](#) 25 A király kincsenek gondviselője vala Azmávet, az Adiel fia; a mezőkön, a városokban, a falvakban, a várakban való kincseknek pedig Jónatán, az Uzziás fia volt a gondviselője; 26 A föld művelésére rendelt mezei munkások felett volt Ezri, a Kélub fia. 27 A szőlőművesek felett volt a Rámátbeli Simei, és a szőlőkben levő boros tárházak felett a Sifmitbeli Zabdi; 28 Az olajfák és a mezőn való fügefák művesei felett a Gideritbeli Baálhanán; az olajos tárházak felett Joás; 29 A Sáron mezején legelő barmok felett a Sáronbeli Sitrai; a völgyekben legelő barmok felett pedig Sáfát, az Adlai fia. 30 A tevék felett az Ismáel nemzetéből való Obil; a szamarak felett a Méronótbeli Jehdēja; 31 A juhok felett a Hágárenus Jaziz. Mindnyájan ezek valának a Dávid király jószágainak gondviselői. 32 Jónatán, a Dávid nagybátyja főtanácsos vala, a ki értelmes és írástudó ember volt. Jéhiel, a Hakhmóni fia pedig a király fiaival vala. 33 Akhitófel is a királynak tanácsosa volt. Arkites Khúsai pedig a király barátja. [2Sám. 17,1-4. 23. 2Sám. 17,7-14.](#) 34 Akhitófel után volt Jójada, a Benája fia, és Abjátár; a király hadának fővezére pedig Joáb. [2Sám. 8,16.](#)

1Krón 28

1 Egybehivatá pedig Dávid Jeruzsálembe az Izráel összes fejedelmeit, a nemzetségek fejedelmeit, a király szolgálatában levő csapatok előljáróit, az ezredeseket, a századosokat, a király minden jószágának és marhájának gondviselőit, a maga fiait is, udvarisolgáival, a harcosokat minden erős vitézivel egyetemben. 2 És felállá Dávid király az ő lábaira, és monda: Halljátok meg szómat atyámfiak és én népem! Elvégezém szívem szerint, hogy az Úr szövetsége ládájának nyugodalmas házat csináltatnék és a mi Istenünk lábainak zsámolyt; hozzá is készítettem mindent az építéshez. 3 De az Isten monda nékem: **Ne te csinálj házat az én nevemnek; mert hadakozó ember vagy, sok vért is ontottál immár.** 4 Engem választá az Úr, Izráel Istene az én atyámnak egész házából, hogy lennék királya az Izráel népének mindörökké; mert Júdát választotta előljárónak és a Júda törzsében az én atyámnak háznépét; az én atyámnak fiai közül pedig engem méltóztatott királylyá tenni egész Izráel felett. 5 És minden fiaim közül (mert az Úr sok fiakat adott nékem) választotta Salamont az én fiamat, hogy űlne az Úr királyságának székeben Izráel felett. 6 És monda nékem: **Salamon a te fiad építi meg az én házamat és az én pítvarimat; mert én őt magamnak fiamul választottam, és én is néki atyja leszek; 7 Megerősítem az ő királyságát mindörökké; ha az én parancsolatimat és ítéletimet szorgalmasan megtartándja, a mint e mai napon.** 8 Most

azért az egész Izráelnek, az Úr gyülekezetének szeme előtt és a mi Istenünk hallására: **örizzétek s keressétek az Úrnak a ti Istenteknek minden parancsolatit, hogy bírhattok e jó földet, és hogy örökségül hagyhattok fiaitokra is magatok után mindörökké.** 9 Te azért, fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel; mert az Úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért. Hogyha őt kereséted, megtalálod; ha ellenben őt elhagyándod, ő is elhagy téged mindörökké. 10 Most azért, mivelhogy az Úr választott téged, hogy néki szent házat építs: légy erős és készítsd meg azt. 11 Akkor átadá Dávid az ő fiának, Salomonnak a tornácznak, annak házacskáinak, kincstartó helyeinek, felházainak és belső kamaráinak, **a kegyelem táblája helyének is formáját, 12 És mindennek formáját, a melyeket szívében elgondolt vala, az Úr házának pitvarai felől, az Isten háza kincsenek és a szent kincseknek számára köröskörül levő minden kamarák felől.** 13 A papok és Léviták csapatjainak háza, az Úr háza szolgálatának minden munkája és az Úr háza szolgálatára való minden eszköz felől. 14 Azután aranyat mérték szerint, a különböző szolgálatok eszközei számára; mértékkal minden ezüst eszközök és a különböző szolgálatok eszközei számára. 15 Vagyis aranyat mértékkal az arany gyertyatartókra és azok arany szövétnekére, mértékkal mindenik gyertyatartóra és annak szövétnekire, s az ezüst gyertyatartókra mértékkal, a gyertyatartóra és annak szövétnekire, mindegyik gyertyatartó rendeltetése szerint. 16 És aranyat mértékkal, a szent kenyerek asztalai, minden asztal számára, azonképen ezüstöt az ezüst asztalok számára. 17 A villákra, medenczékre és kancsókra tiszta aranyat; az arany poharakra is bizonyos mérték szerint ada aranyat, minden pohárra; és az ezüst poharakra ezüstöt bizonyos mértékkal, minden pohárra. 18 A füstölő oltár számára megtisztított aranyat mérték szerint; aranyat a szekérnek azaz a Kéruboknak mintázására, a kik kiterjesztett szárnyakkal az Úr szövetségének ládáját befedezik. 19 Mindezek az Úr kezétől íratattak meg, a ki engem megtanított az egész alkotmány formájára. 20 Monda ezek után Dávid Salomonnak, az ő fiának: **Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj; mert az Úr Isten, az én Istenem veled leszen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét.** 21 Ímé, itt vannak a papok és Léviták csapatjai az Isten házának minden szolgálatára, veled lesznek minden munkában készségesen bölcseséggel, a fejedelmek is és az egész nép minden dolgaiddra nézve.

1Krón 29

1 Azután monda Dávid király az egész gyülekezetnek: Ím látjátok, hogy egyedül az én fiamat Salamont választotta Isten, a ki még gyermek és gyenge; a munka pedig nagy, mert nem emberé leszen az a ház, hanem az Úr Istené. [részt 22,9. 10.](#) 2 Én pedig teljes tehetségem szerint az én Istenem háza számára bőségesen szereztem aranyat az arany szerszámok ra, ezüstöt az ezüst szerszámok ra, rezet a rézre, vasat a vásra, fákat a fákra, ónyxköveket, foglalni való köveket, veres köveket, különb-különbszínű köveket; mindenféle drágaköveket; márványköveket is bőséggel. 3 Ezenfölül, mivel nagy kedvem van **az én Istenem házához, a mi kincsem, aranyam és ezüstöm van, oda adom az én Istenem házának szükségére, azok mellett, a melyeket szereztem a szentház számára.** [vers 4. részt 22,14. 16.](#) 4 Háromezer talentom aranyat Ofir aranyából és hétezer talentom tiszta ezüstöt, a házak falainak beborítására. [1Kir. 6,20-22. 2Krón. 3,5-10.](#) 5 Aranyat az arany szerszámok ra, ezüstöt az ezüstre és minden szükségre, a mesteremberek kezéhez. És ha valaki még adni akar, szabad akaratja szerint, töltse meg az ő kezét ma és adjon, a mit akar az Úrnak. 6 Azért szabad akaratjok szerint adának ajándékokat az atyák fejedelmei, az Izráel nemzetségeinek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a király dolgainak fejedelmei. 7 És adának az Isten házának szükségére ötezer talentom aranyat és tízezer dáríkot; tízezer talentom ezüstöt és tizennyolczezer talentom rezet és százezer talentom vasat. 8 És valakinél drága kövek találtatának, adák az Úr házának kincséhez, a Gersoniták közül való Jéhiel kezébe. [részt 26,22.](#) 9 És örvendezte a sokaság, hogy

szabad akaratjokból adának; mert tiszta szívökből adakozának az Úrnak; Dávid király is nagy örömmel örvendezett. 10 Hálákat ada azért Dávid az Úrnak az egész gyülekezet előtt, és monda Dávid: Áldott vagy te, Uram, Izráelnek, a mi atyáinknak Istene, öröktől fogva mind örökké! 11 Oh Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, tied! Tied, oh Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett! Mát. 6,13. Jel. 5,13. 12 A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak, és te uralkodol mindeneken; a te kezedből van mind az erősség és mind a birodalom; a te kezedből van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősítettése. 2Krón. 20,6. 13 Most azért, oh mi Istenünk, vallást teszünk előtted, és dicsérjük a te dicsőséges nevedet; 14 Mert micsoda vagyok én, és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, a mint tettünk? Mert tőled van minden, és a miket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most néked. 1Kor. 4,7. 15 Mert mi csak jövevények vagyunk te előtted és zsellérek, a mint a mi atyáink is egyenként; a mi életünk napjai olyanok e földön, mint az árnyék, melyben állandóság nincsen. 1Móz. 23,4. Zsid. 11,13. Zsolt. 90,9. 16 Oh mi Urunk Istenünk! mind ez a gazdagság, a mit gyűjtöttünk, hogy néked és a te szent nevednek házat építsünk, a te kezedből való és mindazok tiéd! 17 Jól tudom, oh én Istenem, hogy te a szívet vizsgálod és az igazságot szereted. Én mindezeket tiszta szívemből, nagy jó kedvvel adtam, s látom, hogy a te néped is, a mely itt jelen van, nagy örömmel, szabad akaratja szerint adta ezeket néked. rész 28,9. 18 Oh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek, a mi atyáinknak Istene, tartsd meg mindörökké ezt az érzést a te néped szívében, és irányítsd az ő szívöket te feléd! Móz. 3,6. Fil. 2,13. 19 Salamonnak pedig, az én fiamnak adj tökéletes szívet, hogy a te parancsolatodat, bizonyágtételeidet és rendelésidet megőrizhesse, s hogy mindazokat megcselekedhesse, s felépíthesse azt a házat, a melyet én megindítottam. **GYÖNYÖRŰ BÚCSÚBESZÉD, S EHÉHÉZ SZÉPEN KAPCSOLÓDIK MÉG JÉZUS BÚCSÚBESZÉDE, LEGELŐSZÖR PEDIG MÓZESÉ** 20 És szóla Dávid az egész gyülekezethez: Kérlek, áldjátok az Urat, a ti Isteneteket. Áldá azért az egész gyülekezet az Urat, az ő atyáik Istent; s leborulván, tisztelék az Urat és a királyt. 21 És áldozának az Úrnak áldozatokkal, és áldozának egészen égőáldozatokkal az Úrnak másnapon, ezer tulkot, ezer kost, ezer bárányt italáldozataikkal, és sokféle áldozatokkal az egész Izráelért. 22 S evének és ivának az Úr előtt azon a napon nagy vígasságban. Azután Salamont, a Dávid fiát másodszor is királylyá tevék és felkenék őt az Úrnak, hogy lenne fejedelem; Sádókot is fölkenék a főpapságra. 1Kir. 1,28-40. 23 És üle Salamon az Úr székébe, mint király az ő atyjának, Dávidnak helyében, és mindenben szerencsés vala, mert engedelmeskedék néki az egész Izráel. 24 A fejedelmek és a hatalmasok, sőt a Dávid király fiai is mindnyájan kezét adának, hogy Salamon királynak engedelmeskedni fognak. 25 És igen felmagasztalá az Úr Salamont mind az egész Izráel népe előtt, és oly királyi méltóságot szerzett néki, a melyhez hasonló egy királynak sem volt ő előtte Izráelben. 1Kir. 3,13. 26 Így uralkodott Dávid, az Isai fia az egész Izráel felett. 27 Az idő pedig, a melyben uralkodék Izráel felett, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig harminczháromig uralkodék. 1Kir. 2,11. 28 És meghala jó vénségben, életével, gazdagságával és minden dicsőségével megelégedve. És uralkodék az ő fia, Salamon helyette. 1Kir. 15,5. 1Kir. 15,5. 29 Dávid királynak pedig úgy első, mint utolsó dolgai, ímé megirattak a Sámuel próféta könyvében és a Nátán próféta könyvében és a Gád próféta könyvében; **NINCS A KÁNONBAN!** 1Sám. 16,1. 1Sám. 30,1. 2Sám. 1,1. 2Sám. 24,1. 30 Az ő egész országlásával, hatalmasságával és mind azzal, a mi az ő idejében történt vele, Izráellel és a föld minden országaival.

Krónika II. könyve

2Krón 1

¹Megerősödék királyságában Salamon, a Dávid fia; és az Úr az ő Istene vele volt, és őt igen felmagasztalá. [1Kir. 2,46.](#)²És szóla Salamon az egész Izráel népének, ezredeseknek, századosoknak, a bírának és egész Izráel minden előljáróinak és a családfőeknek, ³Hogy elmennének Salamon és az egész gyülekezet ő vele a magaslatra, mely Gibeonban vala; mert ott volt az Isten gyülekezetének sátora, melyet Mózes, az Úr szolgálja csinált vala a pusztában; [1Krón. 16,39.](#) [1Kir. 3,4.](#) ⁴De az Isten ládját Dávid már felvitte • volt Kirját-Jeárimból arra a helyre, melyet készített számára Dávid; mert sátort állított fel számára Jeruzsálemben. [2Sám. 7,1.](#) [2Sám. 6,17.](#) ⁵A rézoltár azonban, melyet Bésaléel, az Uri fia csinált, a ki a Huri fia volt, ott volt az Úr sátora előtt; felkeresé tehát azt Salamon és a gyülekezet. [2Móz. 38,1.](#) **És áldozék ott Salamon a rézoltáron az Úr előtt, mely a gyülekezetnek sátorában vala, áldozék azon ezer égőáldozatot.** ⁷Azon éjszaka megjelenék az Isten Salamonnak, és monda néki: **Kérj a mit akarsz, hogy adjak néked.** [1Kir. 3,5.](#) ⁸És monda Salamon az Istennek: Te nagy irgalmasságot cselekedtél az én atyámmal, Dáviddal; és ő helyette engemet királylyá tettél. [1Krón. 28,5.](#) ⁹Most, oh Uram Isten, legyen állandó a te beszéded, melyet szólottál volt az én atyámnak, Dávidnak; **mert te választottál engem királylyá e nép felett, mely oly sok, mint a földnek pora.** [1Krón. 17,11-14.](#) ¹⁰Most azért adj nékem bölcseséget és tudományt, **hogy a te néped előtt mind ki-, mind bemehessek; mert vajjon kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet?** [1Kir. 3,7-9.](#) [1Krón. 21,5.](#) [6.](#) ¹¹Akkor monda az Isten Salamonnak: **Minthogy ez volt a te szívedben, és nem kértél tőlem gazdagságot, kincset és tisztességet, avagy a téged gyűlölőknek lelkét, sem hosszú életet magadnak nem kértél, hanem kértél magadnak bölcseséget és tudományt, hogy kormányozhasd az én népemet, mely felett királylyá tettelek téged:** ¹²**A bölcseséget és a tudományt megadtam néked, sőt gazdagságot, kincset és tisztességet is olyat adok néked, a melyhez hasonló nem volt sem az előtted, sem az utánad való királyoknak.** [1Krón. 29,25.](#) ¹³És visszatére Salamon Jeruzsálembe a Gibeon hegyéről, a gyülekezet sátora elől és uralkodék az Izráelen. ¹⁴Szerze Salamon szekereket és lovagokat; és vala néki ezernégyszáz szekere és tizenkétezer lovagja, a kiket helyhezette a szekerek városaiba és Jeruzsálembe a király mellé. [1Kir. 4,26.](#) [10,26.](#) ¹⁵És felhalmozá a király az ezüstöt és aranyat, mint a köveket, Jeruzsálemben; a cédrusfákat is felhalmozá, mint a vadfügefákat, melyek a lapályon nagy tömegben vannak. [1Kir. 10,27.](#) ¹⁶És Salamonnak hoznak vala lovakat Egyiptomból; mert a király kereskedői sereggel vették volt meg a lovakat szabott áron. ¹⁷És mikor feljönek vala, hozának Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüst siklusért, egy-egy lovat százötven ezüst siklusért; és ugyan csak ők szállították ezeket a Hitteusok minden királyainak és Siria királyainak.

2Krón 2

¹Elvégezé Salamon magában, hogy az Úr nevének házat építene, és magának királyi palotát. ²És rende le Salamon hetvenezer férfit teherhordásra, nyolczvanezer férfit favágásra a hegyen; háromezerhatszáz felügyelőt azokhoz. ³És küldé Salamon a tírusbeli Hírárnak királyhoz, mondván: A mint az én atyámmal, Dáviddal cselekedtél, a kinek küldöttél cédrusfákat, hogy építene magának házat, melyben lagnék; [1Krón. 14,1.](#) ⁴Úgy én az én Uram Istenem nevének akarok házat építeni, hogy néki szenteljem, és abban füstölő szerekkel jó illatot gerjeszsek, hogy folytonosan szent kenyerek álljanak előtte, s minden reggel és este égőáldozatot áldozzak

szombatnapokon, az új holdnak napjain, és az Úrnak a mi Istenünknek szentelt ünnepeken, melyeket örökké kell cselekedniök az Izráelitáknak. [2Móz. 30,34-36.](#) [2Móz. 29,38-43.](#) [3Móz. 23,2-44.](#) ⁵**A ház pedig, a melyet építeni szándékozom, igen nagy lesz, mert a mi Istenünk nagyobb minden isteneknél.** [1Krón. 22,5.](#) ⁶**De kinek volna annyi ereje, hogy néki házat csinálhatna? Az ég és az egeknek egei őt be nem foghatják, s ki vagyok én is, hogy néki házat csinálhassak?** hanem hogy csak jóillatot tegyenek abban ő előtte. [rész 6,18.](#) ⁷Most azért küldj hozzám tudós mesterembert, a ki tudjon készíteni aranyból, ezüsből, rézből, vasból, bíborból, karmazsinból és kék bíborból; a ki tudjon metszéseket metszeni az én mesterembereimmal együtt, a kik Júdában és Jeruzsálemben vannak, a kiket az én atyám, Dávid szerzett. [1Krón. 22,15.](#) ⁸Annakfelette küldj czédrusfákat, fenyőfákat és ébenfákat a Libánusról, mert tudom, hogy a te szolgálid tudja vágni a Libánusnak fáit; és **ímé az én szolgálaim is a te szolgáliddal lesznek.** ⁹**Hogy készítsenek nékem sok fát, mert a ház, a melyet építetek, nagy és csudálatos lészen.** [rész 3,3-17.](#) [4,1-22.](#) ¹⁰És ímé a munkásoknak, a favágóknak, a te szolgálidnak adok húszezer véka cséplett búzát és húszezer véka árpát, húszezer báth bort és húszezer báth olajat. [1Kir. 5,7-11.](#) ¹¹Felele pedig Híram, a Tírus királya levélben, melyet küldve Salamonnak: Mivelhogy az Úr szerette az ő népét, azért adott téged nekik királyul. ¹²Ismét monda Híram: **Áldott az Úr, az Izráel Istene, a ki mind a mennyet, mind a földet teremtette; a ki ilyen bölcs, tudós, okos és értelmes fiat adott volt Dávid királynak, a ki mind az Úrnak házat, mind magának királyi palotát akar építeni.** ¹³**Ímé küldöttem azért bölcs, tudós és értelmes férfit, a ki az én atyámé, Húramé volt;** ¹⁴A Dán nemzetségének leányai közül való asszony fiát (és az ő atyja Tírus városából való), a ki tud készíteni aranyból, ezüsből, rézből, vasból, kövekből, fákból, bíborból, kék bíborból, lenből és karmazsinból és mindenféle metszést metszeni és minden remekművet elkészíteni, a melyekkel megbízatik, a te tudós mesterembereiddel és az én uramnak, Dávid királynak, a te atyádnak tudós mestereivel egyben. [2Móz. 31,2-7.](#) ¹⁵Azért most, a mely búzát, árpát, olajat és bort ígért az én uram, küldje el az ő szolgálinak; [vers 10.](#) ¹⁶Mi pedig a Libánuson vágunk fát, a mennyire néked szükséged lesz, és elviszszük azokat szálaikon a tengeren Joppéhoz, és te onnét vitessed Jeruzsálembe. [Csel. 10,32.](#) ¹⁷**Megszámláltata azért Salamon minden idegen férfit az Izráel földén, az ő atyjának, Dávidnak megszámláltatása után és találtatának százötvenháromezerhatszázán.** [1Kir. 5,13-15.](#) [1Krón. 22,2.](#) ¹⁸És választá azok közül hetvenezer teherhordót, favágásra pedig a hegyen nyolczvanezeret; pallérokul, a kik a népet szorgalmaztatnák, rendele háromezerhatszázát. [1Kir. 5,15.](#) [16.](#)

2Krón 3

¹Elkezdé építtetni Salamon az Úr házat Jeruzsálemben **a Mórija hegyén, mely Dávidnak, az ő atyjának megmutattatott, azon a helyen, melyet készített vala Dávid a Jebuzeus Ornán szérűjén.** [1Kir. 6,1.](#) [38.](#) [1Krón. 21,18.](#) [26.](#) [27.](#) [22,1.](#) **kezdé pedig az építést a második hónap második napján, királyságának negyedik esztendejében.** ³És ilyen alapot vetett Salamon az Isten házának építésénél: hosszúsága a régi mérték szerint vala hatvan sing, szélessége húsz sing. ⁴És a tornác a templom hosszában, a ház szélessége szerint, húsz sing volt, a magassága pedig százhusz sing; és beborítá azt belől tiszta arannyal. ⁵A derék házat pedig megbélelteté fenyőfákkal és finom arannyal borítá be, melyen pálmákat és lánczokat metszete. ⁶**És beborította a házat drágakövekkel ékességül, és az arany Párvaimból való arany volt.** ⁷És beboríttatá a háznak gerendáit, ajtó mellékeit, falait és annak ajtait is arannyal; **és metszete a háznak falaira Kérubokat.** ⁸**Megcsináltatá a szentek-szentjét is, melynek hosszasága a derék háznak szélességével arányban húsz sing, szélessége is húsz sing volt, és beboríttatá azt hatszáz talentom finom arannyal.** [1Krón. 29,4.](#) ⁹**A szegeknek súlya ötven arany siklus volt. A felső helyiségeket is beboríttatá arannyal.** ¹⁰És csináltatott a szentek-szentjébe két Kérubot is, szoborműveket, és beboríták azokat arannyal. [2Móz. 25,18-22.](#) ¹¹**A Kérubok szárnyainak hosszúsága húsz sing vala; egyik szárnya öt sing, és a háznak falát érinté; a másik**

szárnya is öt sing és a másik Kérub szárnyát érinté. ¹²A másik Kérubnak szárnya is, a mely öt sing volt, a háznak falát érinté; a másik szárnya pedig, a mely ismét öt sing volt, a másik Kérub szárnyát érinté. ¹³Úgy, hogy a Kérubok szárnyai húsz singnyire valának kiterjesztve; lábaikon állának, és arcuk befelé. 1Krn. 28,18. ¹⁴**Annakfelette függönyt is csináltata, kék és piros bíorból és karmazsinból és lenből, melyre Kérubokat csináltatott. Mát. 27,51.** ¹⁵Két oszlopot is csináltata a ház előtt, a melyeknek hossza harminczöt sing vala, és gömböt felül mindenikre, a mely öt sing vala. 1Kir. 7,15. Jer. 52,21-24. ¹⁶És csináltatott lánczokat is, mint a belső részben, s az oszlopok tetejére helyezteté; és száz gránátalmát is csináltatott, s a lánczokba helyezteté. vers 5. ¹⁷És felállítá ez oszlopokat a templom előtt: egyiket jobbfelől, a másikat balfelől. És nevezé a jobbfelől valót Jákinnak, a balfelől valót pedig Boáznak. 1Kir. 7,15-21.

2Krn 4

¹Csináltatott rézoltárt is, melynek hosszúsága húsz sing, szélessége is húsz sing, magassága pedig tíz sing vala. ²Csináltatott öntött tengert is, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing vala, körskörül kerek, és öt sing magas, és harmincz sing zsinór érte be a kerületit. 1Kir. 7,23-26. ³Az alatt ökör alakok valának körskörül, tíz lévén egy singnyire, a melyek kört alkotának a tenger körül; az ökör alakok két renddel valának öntve ugyanazon öntésből. ⁴Tizenkét ökrön állott; három északra fordulva, három nyugotra, három délre és három napkeletre, és a tenger felül vala rajtok, hátuk pedig mind befelé. ⁵Vastagsága egy tenyérnyi volt, és karimája olyan, mint a pohár ajaka, vagy a liliom virága; és háromezer báth fért belé. ⁶Csináltatott annakfelette tíz mosdómedenczét, és ötöt helyeztete jobbkéz felől, ötöt pedig balkéz felől, hogy azokban mossanak, mossák azt, a mi áldozatra való; a tenger pedig a végre vala, hogy abban mosakodjanak a papok. 1Kir. 7,37-39. ⁷Csináltatott tíz arany gyertyatartót is, **az utasítás szerint,** és helyezteté a templomban, ötöt jobbkéz felől, ötöt balkéz felől. 1Kir. 7,49. ⁸Csináltatott tíz asztalt is, a melyeket helyeztete a templomban, ötöt jobbkéz felől, ötöt balkéz felől; csináltatott száz arany medenczét is. ⁹Megcsináltatá a papok pitvarát is és a nagy tornáczot; és ajtókat a tornáczra, s azok ajtait rézzel borítá be. ¹⁰A tengert pedig helyezteté jobbkéz felől napkeletre, délnek ellenébe. vers 2-4. ¹¹Húram fazekakat, lapátokat és medenczéket is csinált. **És elvégezé Húram a mívet, a melyet csinálnia kellett Salamon királynak, az Isten házában;** ¹²Tudniillik a két oszlopot és a két kerek gömböt a két oszlop tetejére, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, a melyek az oszlopok tetején valának. rész 3,15. ¹³És négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba a két kerek gömb befedezésére, a melyek az oszlopok tetején valának. ¹⁴Csinála talpakat is, és azokra mosdómedenczéket. 1Kir. 7,27-30. ¹⁵Egy tengert és tizenkét ökröt az alá. vers 2-4. ¹⁶Fazekakat, lapátokat és villákat. Mindezen eszközöket Húram az ő atyja tiszta rézből csinálta Salamon királynak az Úr háza számára. ¹⁷A Jordán mezején önteté azokat a király az agyagos földben, Sukkót és Seredáta között. 1Kir. 7,46. ¹⁸Mindezen eszközöket Salamon nagy mennyiségben csináltatá, mert nem tekinték a réznek súlyát. ¹⁹És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, mely az Úr házához szükséges volt: az arany oltárt és az asztalokat, a melyeken a szent kenyerek voltak. ²⁰A gyertyatartókat és azoknak szövétnekeit is, hogy égjenek azok rendeltetésök szerint a szentek-szentje előtt, finom aranyból. vers 7. ²¹Azok virágait, szövétnekeit és hamvvevőit is aranyból, és pedig tiszta aranyból. ²²És az ollókat, medenczéket, tálakat és tömjénezőket finom aranyból, és a ház kapuját, a szentek-szentjéhez való bejárat belső ajtóit és a templom házának belső ajtóit aranyból.

2Krn 5

¹És elvégezteték az egész mű, a melyet Salamon király csinála az Úr házához. *És bevivé Salamon Dávidtól, az ő atyjától, Istennek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az összes edényeket, és helyezteté azokat az Isten házának kincsei közé.* 1Kir. 6,38. 1Kir. 7,51. ²Akkor

Salamon összegyűjté az Izráel véneit és a nemzetségek összes fejedelmeit és az Izráel háznépének fejedelmeit Jeruzsálemba, hogy **felvigyék az Úr szövetségének ládáját a Dávid városából, a mely a Sion.** 1Kir. 8,1. 1Krón. 16,1. 37. ³És felgyűlének Izráelnek minden férfiai a királyhoz, a hetedik hónap ünnepén. 1Kir. 8,2. 3Móz. 23,24-32. ⁴Mikor pedig eljöttek volna mindnyájan az Izráel vénei: **felvették a Léviták a ládát.** ⁵És felvették a ládát, a gyülekezet sátorát és minden szent edényeket, a melyek a sátorban valának; felvették azokat a papok és Léviták. 1Krón. 16,39. ⁶Salamon király pedig és az Izráel egész gyülekezete, a mely ő hozzá gyűlt, megy vala a láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, a melyek meg sem számláltathatnának, sem meg nem irattathatnának sokaságuk miatt. 2Sám. 6,13. ⁷És bevették a papok az Úr szövetségének ládáját az ő helyére, az Isten házának belső részébe, a szentek-szentjébe, a Kérubok szárnyai alá. rész 3,10-13. ⁸A Kérubok pedig szárnyaikat kiterjesztik vala a láda felett, és befedezik vala a Kérubok a ládát és annak rúdjaival felülről. ⁹Azután kijebb vonták annak rúdjaival, úgy hogy a rudaknak végei láthatók valának a ládán kívül, a legbelső rész felől, de kívülről nem voltak láthatók. És ott volt mind e mai napig. ¹⁰**Nem volt egyéb a ládában, hanem csak Mózes két táblája, melyeket ő a Hóreb hegyén tett vala abba, a mikor az Úr szövetséget kötött Izráel fiaival, mikor kijövének Égyiptomból.** 1Kir. 8,9. ¹¹Lőn pedig, mikor a papok kijöttek a szent helyből, (mert a papok mindnyájan, a kik ott valának, magokat megszentelték vala és akkor nem kellett megtartaniok az ő sorrendjüket, 1Krón. 15,12. ¹²Annakokáért az énekes Léviták mind, a mennyien valának, Asáf, Hémán, Jedutun, az ő fiaik és testvéreik fehér ruhákban, czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal állanak vala napkelet felől az oltárnál és ő velök százhusz kürtölő pap; 1Krón. 25,1. ¹³Mert a kürtölőknek és éneklőknek tisztok vala egyenlőképen zengeni az Úrnak dicséretére és tiszteletére.) És mikor nagy felszóval énekelének kürtökkel, czimbalmokkal és mindenféle zengő szerszámokkal, dicsérvén az Urat, hogy ő igen jó és örökkévaló az ő irgalmassága: akkor a ház, az Úrnak háza megtelék köddel, Zsolt. 118,4. ¹⁴Annyira, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatjukban a köd miatt, mert az Úr dicsősége töltötte vala be az Istennek házát. 2Móz. 30,34. 35.

2Krón 6

¹Akkor monda Salamon: Az Úr mondotta, hogy ő lakoznék ködben. 1Kir. 8,12. 2Móz. 20,21. 4Móz. 12,5. ²Én pedig lakóházat építettem néked, helyet, a hol örökké lakjál. rész 2,6. 3Móz. 16,2. ³Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész gyülekezetét; és Izráel egész gyülekezete felállott. 1Kir. 8,14. ⁴És monda: Áldott az Úr, Izráel Istene, ki szólott volt az ő szája által az én atyámnak, Dávidnak, és hatalmas kezeivel beteljesítette, mondván: 2Sám. 7,5-13. 1Krón. 22,9. 10. ⁵Attól a naptól fogva, a melyen kihozám az én népemet Égyiptom földéből, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izráel minden nemzetségei közül, hogy házat építenének, a melyben lenne az én nevem, sem férfit nem választottam, hogy az én népemnek Izráelnek vezére lenne. **Hanem Jeruzsálemet választottam, hogy az én nevem abban lenne, és választám Dávidot, hogy vezére lenne az én népemnek, Izráelnek.** rész 7,12. 1Krón. 21,18. 26. 27. 22,1. ⁷Ámbár az én atyám, Dávid elvégezé magában, hogy házat építene az Úrnak, Izráel Istenének, 1Krón. 29,3. ⁸De az Úr azt mondotta Dávidnak, az én atyámnak: **Azt, hogy arra gondoltál, hogy az én nevemnek házat építs, jól tetted, hogy szívedben ezt elvégezted; ⁹Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, a ki a te ágyékból származik, ő épít az én nevemnek házat.** 2Sám. 7,12. 13. ¹⁰És beteljesíté most az Úr az ő beszédét, a melyet szólott; mert felkelék az én atyám Dávid helyett, és ülék az Izráel királyi székébe, a mint az Úr megmondotta volt; és megépítém a házat az Úrnak, Izráel Istene nevének. vers 2. ¹¹És abba helyeztem a ládát, a melyben az Úrnak szövetsége van, melyet szerzett volt az Izráel fiaival. rész 5,10. ¹²És oda állott Salamon az Úr oltára elé, az Izráel egész gyülekezetével szemben, és kezeit kiterjesztette. 1Kir. 8,22. ¹³Salamon pedig egy széket csináltatott vala rézből, a melyet a tornácnak közepén helyeztetett el, melynek hossza öt

sing, szélessége is öt sing, magassága pedig három sing vala. Felállta abba, és térdeire esvén az egész Izráel gyülekezete előtt, kezeit az ég felé kiterjeszté, ¹⁴És monda:

ITT KÖVETKEZIK SALAMON GYÖNYÖRŰ KÖZBENJÁRÓ IMÁDSÁGA. EZ A SZAKASZ RAGADOTT MEG 1975. JÚLIUS 9-ÉN HOTHOTPRE HALLBAN, EZEKKEL A SZAVAKKAL KIÁLTOTTAM CSALÁDUNK LELKI MEGMENTÉSÉÉRT! Lsd. KÉK NAPLÓMAT!!

Oh Uram, Izráelnek Istene, nincsen hozzád hasonló Isten sem mennyben, sem földön, a ki megtartod a te fogadásodat és irgalmasságodat a te szolgálidhoz, a kik te előtted teljes szívvel járnak! 2Móz. 3,6. 15,11. ¹⁵Ki megtartottad a te szolgálidnak, az én atyámnak, Dávidnak, a mit szólottál néki; mert te magad szólottál, és kezeiddel beteljesítéd, a mint e mai napon megtetszik. ¹⁶Most azért, oh Uram, Izráelnek Istene, tartsd meg, a mit a te szolgálidnak, Dávidnak, az én atyámnak ígértél, mondván: Nem fogy el előttem a te magodból való férfiú, a ki az Izráelnek királyiszekiben üljön; csakhogy a te fiaid örizzék meg az ő útjokat, hogy az én törvényemben járjanak, mint te én előttem jártál. 2Sám. 7,12-16. 1Kir. 9,4-8. ¹⁷Most azért, oh Uram, Izráelnek Istene, bizonyosodjék meg a te beszéded, melyet szólottál volt a te szolgálidnak, Dávidnak! ¹⁸(Avagy lakozhatnék-e valósággal az Isten e földön az emberek között? Ím az egek és az egeknek egei téged be nem foghatnak, mennyivel kevésbbé e ház, a melyet én építettem.) rész 2,6. Csel. 7,48. 49. ¹⁹És tekints a te szolgálid könyörgésére és imádságára, oh én Uram Istenem, meghallgatván kiáltását és könyörgését, a melylyel könyörög a te szolgálid előtted! ²⁰Hogy a te szemeid éjjel és nappal figyelmezenek e házra, e helyre, a melyről azt mondtad, hogy nevedet abba helyezémed, meghallgatván könyörgését a te szolgálidnak, a mikor e helyen könyörögne. 2Sám. 7,13. 2Móz. 20,24. ²¹Hallgasd meg azért a te szolgálidnak és a te népednek Izráelnek könyörgését, a mikor könyörögni fognak e helyen; hallgasd meg a te mennyei lakhelyedből, és meghallgatván őket, légy kegyelmes! ²²Mikor valaki vétkezendik felebarátja ellen, és esküre köteleztetik, hogy megesküdjék, és ő ide jő, megesküszik oltárod előtt ebben a házban, 2Móz. 22,10. 11. ²³Te hallgasd meg a mennyből és vidd véghez, és tégy igaz ítéletet a te szolgálid között, az istentelent megbüntetvén, fejére fordítván az ő útját; és az igazat megigazítván, megfizetvén néki az ő igazsága szerint. ²⁴Mikor pedig megverettetik a te néped, az Izráel az ő ellenségeitől, mivel te ellened vétkeztek; és hozzád visszatérve vallást tesznek a te nevedről, könyörögnek és imádkoznak te előtted e házban: 5Móz. 28,15. 27. 28. ²⁵Te hallgasd meg a mennyből, és bocsásd meg a te népednek, az Izráelnek bűnét, és hozd vissza őket arra a földre, a melyet adtál nekik és az ő atyáiknak. ²⁶Mikor az ég berekesztetik és nem lesz en eső, mivel vétkeztek te ellened; és imádkozni fognak e helyen és vallást tesznek a te nevedről és megtérnek bűneikből, mert te sanyargatod őket: 5Móz. 28,23. 24. ²⁷Te hallgasd meg a mennyből, és légy kegyelmes a te szolgálidnak és a te népednek, az Izráelnek; minekutána őket megtanítándod az igaz útra, a melyen járjanak; és adj esőt a te földedre, a melyet adtál a te népednek örökségül. ²⁸Éhség ha lesz a földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha az ő ellensége szorongatja az ő birodalmának földében; ha bármiféle csapás és nyomorúság jövend reájok: rész 20,9. Ésa. 37,14-29. ²⁹A ki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a te néped, az Izráel, ha elismeri kiki az ő csapását és fájdalmát, és kezeit e házban kiterjeszté: vers 12. 13. ³⁰Te hallgasd meg a mennyből, a te lakhelyedből és légy kegyelmes, és kinek-kinek fizess az ő útai szerint, a mint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak te ismered az emberek fiainak szívét; Jer. 17,10. ³¹Hogy féljenek téged, járván a te útaidon, míg élnek e föld színén, a melyet adtál volt a mi atyáinknak. ³²Sőt még az idegent is, a ki nem a te néped, az Izráel közül való, ha eljövend messze földről a te nagy nevedért és a te hatalmas kezedért és a te kiterjesztett karodért, mikor ide jutván, könyörögnek e házban: 1Kir. 8,41-43. ³³Te hallgasd meg a mennyből, a te lakhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, a miért könyörög hozzád, hogy megismerjék a földnek minden népei a te nevedet, és tiszteljenek téged úgy, mint a te néped, az Izráel, és ismerjék meg, hogy a te nevedről neveztetik e ház, a melyet én építettem. ³⁴Ha a te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen azon

az úton, a melyen elbocsátod őket; ha könyörögnek, hozzád fordulván e város felé, a melyet választottál magadnak, és e ház felé, a melyet a te nevednek építettem: Dán. 6,10. ³⁵Te hallgasd meg az égből az ő könyörgésüket és imádságukat, és szerezz nekik igazságot. ³⁶**Ha vétkeznek ellened (mert nincsen ember, a ki nem vétkeznék)** és reájok megharagudván, az ellenség kezébe adándod és őket fogságba viendik azok, a kiktől megfogattak, messze földre vagy közelre, Péld. 20,9. 1Ján. 1,8. 10. ³⁷És ha az idegen földön, a hol fogva tartatnak, magokba szállnak, és megtérvén, az ő fogságuk helyén könyörögnek hozzád, és ezt mondandják: **Vétkeztünk, hamisan és gonoszul cselekedtünk;** ³⁸**És megtérendenek te hozzád teljes szívökből és teljes lelkökből az ő fogságuk földében, a hol őket fogva tartják, és könyörögnek hozzád, az ő földjüknek útja felé fordulva, a melyet adtál volt az ő atyáiknak, és e város felé, a melyet választottál magadnak, és e ház felé, a melyet a te nevednek építettem: Dán. 6,10.** ³⁹**Hallgasd meg akkor az ő könyörgésüket és imádságukat a mennyből, a te lakhelyedről, és szerezz nekik igazságot, és bocsásd meg a te népednek, hogy ellened vétkezett.** 2Krón. 33,11-13. Dán. 9,4-23. ⁴⁰Most azért, oh én Istenem, legyenek a te szemeid nyitva és füleid legyenek figyelmesek a könyörgésre ezen a helyen. ⁴¹És most kelj fel, oh Úr Isten, a te nyugodalmadba, te és a te hatalmasságodnak ládája! A te papjaid, oh Úr Isten, öltöztessenek fel üdvösséggel, és a te szenteid örvendezzenek a jóban. 4Móz. 10,35. 36. 2Móz. 25,10-22. 2Sám. 7,6. 13. Zsolt. 132,9. ⁴²Oh Úr Isten, ne utáld meg a te felkenetett királyod orcáját; emlékezzél meg Dávidhoz, a te szolgádhoz való nagy irgalmasságaidról!

2Krón 7

¹És mikor Salamon elvégezte a könyörgést, tűz szálla le az égből, és megemészté az egészen égőáldozatot és a véres áldozatot, és az Úr dicsősége betölté a házat, 1Krón. 21,26. 1Kir. 18,38. ²Annyira, hogy még a papok sem mehettek be az Úr házába; mert az Úr dicsősége betölté az Úr házát. ³És az Izráel fiai mindnyájan látták, a mikor alászálla a tűz és az Úr dicsősége a házra, és arczczal leborulának a föld felé a padlózatra, s imádnak és tisztelék az Urat, hogy jó és az ő kegyelme mindörökké való! rész 5,13. ⁴A király pedig és az egész nép áldoznak vala áldozatokat az Úr előtt. 1Kir. 8,62. 63. ⁵Áldozék Salamon király áldozatot huszonkétezer ökörrel és százhuszezer juhval; és ekképen szentelék fel az Úr házát a király és az egész nép. ⁶A papok pedig foglalatosok valának az ő tisztökben; a Léviták is az Úrnak minden zengő szerszámaival, a melyeket Dávid király készítettett, hogy az Urat dicsérenék (mert örökkévaló az ő irgalmassága) a Dávid dicséretivel mely kezökbe adatott; a papok pedig trombitálnak velök szemben, míg az egész Izráel ott áll. rész 5,12. 13. Zsolt. 136,1. 4Móz. 10,10. ⁷És felszentelé Salamon a középső pitvart, a mely az Úrnak háza előtt vala; mert ott szerze égőáldozatokat és hálaadóáldozatok kövéreit; mert a rézoltárra, a melyet Salamon készített, nem fér vala az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaadóáldozat kövére. rész 4,1. ⁸És Salamon ünnepet szerze ebben az időben hét napig, és vele együtt az egész Izráel, nagy gyülekezet, mely összegyülekezik Hámáttól fogva az Egyiptom patakáig. Józs. 13,3. ⁹A nyolczadik napon pedig gyülekezést tartának, mert az oltár felszentelését hét napon át végezték és az ünnepet is hét napon. 1Kir. 8,65. ¹⁰A hetedik hónapnak huszonharmadik napján elbocsátá a népet sátoraikba, vígan és megelégedve mindama jók felett, a melyeket cselekedett az Úr Dáviddal, Salamonnal és az ő népével Izráellel. 3Móz. 23,24-36. ¹¹És Salamon bevégezé az Úr házát és a királyi palotát, s mindazt, a mit magában elhatározott Salamon, hogy megcsinál az Úr házában és a maga házában; szerencsésen bevégezé. 1Kir. 6,1. 38. 7,1. 9,15. 1Krón. 28,20. ¹²Megjelenék pedig az Úr Salamonnak azon éjjel, s monda néki:

AZ ÚR VÁLASZA SALAMONNAK

Meghallgattam a te könyörgésedet, és e helyet magamnak áldozat házául választottam. rész 6,12-42. 5Móz. 12,5. ¹³Imé, a mikor az eget bezárandom, hogy ne legyen eső; és a mikor parancsolok a sáskának, hogy a földet megemészsze; vagy a mikor dőghalált bocsátandok az én népemre: rész 6,40. 1Kir. 9,3-5. ¹⁴És megalázza magát az én népem, a

mely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arczomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket. ¹⁵Most már az én szemeim nyitva lesznek, és füleim figyelmesek lesznek e helyen a könyörgésre. ¹⁶Most választottam és megszenteltem e házat, hogy az én nevem abban legyen mindörökké, és ott lesznek az én szemeim és az én szívem mindenkor. ¹⁷És ha te előtttem járándasz, a mint járt Dávid, a te atyád, úgy cselekedvén mindenekben, a mint neked megparancsoltam, s az én rendelésimet és ítéletimet megtartándod: 1Kir. 15,5. ¹⁸Megerősítem a te birodalmad trónját, a mint megígértem volt Dávidnak, a te atyádnak, mondván: Nem vétetik el a te nemzetségedből való férfiú az Izráel királyiszekiből. 2Sám. 7,12-14. ¹⁹De hogyha ti elszakadtok, s rendelésimet és parancsaimat, a melyeket előtökbe adtam, elhagyjátok, s elmenvén, idegen isteneknek szolgálandotok és azok előtt meghajoltok: 5Móz. 28,15-68. ²⁰Kiszaggatom őket az én földemből, a melyet adtam volt nékik: és ezt a házat, a melyet az én nevemnek szenteltem, orczám elől elvetem; tanulságul és példabeszédül adom őket minden nemzetségnek. 2Kir. 25,4. 9,21. ²¹És ezen a házon, a mely felséges vala, minden elmenő álmélnodni fog, és azt mondja: Miért cselekedett így az Úr ezzel az országgal és ezzel a házzal? Jer. 52,13. 14. ²²És azt felelik: Azért, mert elhagyták az Urat, atyáik Istenét, a ki őket kihozta volt Égyiptom földéből, és idegen istenekhez hajlottak, azokat imádták és azoknak szolgáltak; azért hozta reájok mind e veszedelmet. 1Kir. 9,9.

2Krón 8

¹Lón pedig húsz esztendő múlva, a mi alatt Salamon megépíté az Úr házát és a maga palotáját: 1Kir. 9,10. ²Azokat a városokat, a melyeket Hiram adott Salamonnak, megépíté Salamon, és Izráel fiait telepíté oda. ³Azután elméne Salamon Hámát-Sobába és azt hatalmába keríté. ⁴És megépíté Tadmort a pusztában, és minden kincstartó városokat, a melyeket Hámátban épített. ⁵Annakfelette mind a felső, mind az alsó Bethoront megépíté s megerősített városokká tette kőfalakkal, kapukkal és zárokkal. ⁶És Baalátot, s a tárházak minden városait, a melyek Salamonéi valának, a szekereknek és a lovagoknak minden városait; és mindent, a mihez Salamonnak kedve volt, megépíté Jeruzsálemben, a Libánuson és az ő egész birodalmának földén. 1Kir. 9,15. 1Kir. 7,2-12. ⁷Mindazt a népet, a mely megmaradt a Hitteusok közül, az Emoreusok, Perizeusok, Hivveusok és a Jebzeusok közül, a kik nem az Izráel közül valók; ⁸Hanem azoknak fiai közül, a kik azon a földön ő utánok maradtak volt, a kiket az Izráel fiai ki nem irhattak, azokat Salamon adófizetőkké tevő mind e mai napig. ⁹De az Izráel fiai közül Salamon senkit nem tett szolgává az ő külső dolgaiban; mert ezek hadakozó férfiak voltak, és az ő hadnagyinak vezérei, s szekereinek és lovagjainak vezérei. ¹⁰Azok, a Salamon király seregeinek vezérei, kétszázötvenen valának, a kik uralkodnak vala a népen. ¹¹És felviteté Salamon a Faraó leányát a Dávid városából a házba, a melyet néki épített vala; mert ezt mondá: Nem lakhatik az én feleségem az Izráel királyának, Dávidnak házában; mert szentséges hely az, mivel az Úr ládája abba vitetett. 1Kir. 7,2. 8. 2Sám. 6,16. 17. ¹²Akkor égőáldozatokat áldozék Salamon az Úrnak az Úr oltárán, a melyet rakatott vala a tornác előtt; ¹³Naponként áldozának azon, Mózes parancsolatja szerint, szombatnapokon, a hónapok első napjain, és **évenként a főünnepeken háromszor; tudniillik a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátorok ünnepén. 2Móz. 29,38. 43. 2Móz. 23,14-17. MIÉRT NEM A HÉT? PL.NAGY ENGESZTELÉSI NAP?** ¹⁴És elrendelé az ő atyjának, Dávidnak rendelése szerint a papok tisztét az ő szolgálatjokban, a Lévitákat is az ő tisztök szerint, hogy dícsérnék az Istent és szolgálnának a papok mellett naponként; az ajtónállókat is, az ő csoportjaik szerint minden kapuhoz, mert így volt az Isten emberének, Dávidnak parancsolatja. 1Krón. 24,5-31. 25,1-31. 26,1-32. ¹⁵És nem tértek el a király parancsolatjától, a melyet parancsolt vala a papoknak és Lévitáknak minden dolog és a kincsek felől. ¹⁶Ilyen módon bevégeződött Salamonnak minden munkája azon naptól, a mikor az Úr házának alapját letették, annak befejezéséig, a mikor immár

az Úr háza elkészült. [1Kirá. 6,38. 9,10.](#) ¹⁷Azután elméne Salamon Esiongáberbe és Elótba, a mely a tenger partján, Edom földén volt. [1Kirá. 9,26-28.](#) ¹⁸És küldé Hirám az ő szolgálai által néki hajókat és szolgálakat, a kik a tengeren jártasok valának, a kik menének a Salamon szolgálival együtt Ofirba, honnan négyszázötven tálentom aranyat hozának és vivék Salamon királynak.

2Kráón 9

¹A Séba királynéasszonya pedig hallván Salamon híré, eljőve, hogy megkisértse Salamont nehéz kérdésekkel, Jeruzsálembe, igen nagy sereggel és tevékkel, a melyek hoznak vala fűszereket, igen sok aranyat és drágaköveket; és Salamonhoz méne, és **beszélt vele mindenekről, a melyek szívéen voltak.** [1Kirá. 10,1. 2.](#) ²És Salamon megfelelt minden beszédeire, mert semmi sem volt Salamon elől elrejtve, a melyet meg nem mondhatott volna néki. [1Kirá. 4,29-34.](#) ³És mikor látta Séba királynéasszonya Salamon bölcseségét és a házat, a melyet épített vala; ⁴És az ő asztalának étkeit, szolgálainak lakását és hivatalnokainak állását és öltözékeiket, pohárnokait s azoknak öltözékeit, és az ő áldozatát, a melylyel az Úrnak házában áldozott: **a lélekzete is elállott.** ⁵És monda a királynak: Mind igaz volt, a mit hallottam volt az én lakóföldemben a te dolgaidról és bölcseségedről; [1Kirá. 10,4-7.](#) ⁶**De hinni sem akartam azoknak beszédeit, míg én magam el nem jöttem és szemeimmel nem láttam.** És ímé nekem a felét sem beszélték el a te bölcseséged nagyságának; felülmúltad a hírt, a melyet hallottam. ⁷**Boldogok a te embereid és boldogok ezek a te szolgálaid, a kik szüntelen udvarlanak néked, hogy hallhatják a te bölcseségedet!** [Luk. 10,23.](#) ⁸Legyen az Úr, a te Istened áldott, a ki téged annyira szeretett, hogy az ő székébe helyezett, hogy lennél az Úrnak, a te Istenednek királya; mivel a te Istened szerette Izráelt, hogy megerősítse őt mindörökké, azért tett téged királylyá felettök, hogy szolgáltaass ítéletet és igazságot. ⁹És ada a királynak százhusz tálentom aranyat és felette sok fűszerszámot és drágaköveket. Nem is volt több olyan fűszerszám, mint a melyet Séba királynéasszonya ada Salamon királynak. ¹⁰És Hirám szolgálai is és Salamon szolgálai is, a kik hoztak vala aranyat Ofirból; hoztak ébenfát és drágaköveket is. [1Kirá. 10,11. 12.](#) ¹¹És csinála a király az ébenfából lépcsőket az Úr házába és a király házába, s cziterákat és lantokat az éneklőknek. Ezekhez hasonlókat nem láttak azelőtt Júda országában. ¹²**Salamon király pedig ada a Séba királynéasszonyának mindent, a mit csak kívánt és kért tőle, azonkívül, a mit ő a királynak hozott.** Azután megtére és méne az ő földébe mind ő, mind az ő szolgálai. ¹³Vala pedig mértéke az aranynak, a mely esztendőnként bejő vala Salamonnak, hatszázhatvanhat tálentom arany. ¹⁴Azonkívül, a mit hoznak vala a kalmárok és kereskedők; de még Arábia minden királyai és annak a földnek fejedelmei és hoznak vala aranyat és ezüstöt Salamonnak. ¹⁵És csináltata Salamon király kétszáz paizst vert aranyból, mindenik paizsra hatszáz vert arany siklus ment fel. ¹⁶Háromszáz kerek paizst is vert aranyból; mindenik paizsra háromszáz arany siklus megy vala, a melyeket a király helyeztete a Libánon erdejének házába. [1Kirá. 7,2-12.](#) ¹⁷És csináltatott a király egy nagy királyiszéket elefántcsontból, és beboríttatá azt finom aranynyal. [1Kirá. 10,18-20.](#) ¹⁸Hat lépcsője volt a székeknek, és arany zsámolya a székekhez erősítve, és támaszai valának mindkét felől az ülés mellett, és két oroszlán állott a karok mellett. ¹⁹És tizenkét oroszlán áll vala ott a hat lépcsőn mindkét felől. **Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem.** ²⁰És Salamon királynak összes ivőedényei aranyból valának; a Libánon erdő házának is összes edényei tiszta aranyból valának; nem vala az ezüstnek semmi becse a Salamon idejében; [1Kirá. 10,27.](#) ²¹Mert hajói voltak a királynak, a melyek Társisba jártak a Hirám szolgálival együtt. Minden három esztendőben egyszer menének a hajók Társisba, honnan aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat hoznak vala. ²²És felülmúltá Salamon király e földnek minden királyait gazdagságban és bölcsességben. [1Kirá. 10,23.](#) ²³És e földnek minden királyai kívánnak vala szembe lenni Salamonnal, hogy hallhatnák az ő bölcsességét, a melyet Isten adott vala az ő szívébe. [1Kirá. 10,24. 25.](#) ²⁴És azok mindnyájan ajándékot visznek vala néki, arany és ezüst edényeket, ruhákat, fegyvert, fűszerszámot, lovakat és öszvéreket

esztendőnként. ²⁵És Salomonnak négyezer lóistállója, szekerei és tizenkétezer lovagjai valának, a kiket helyhez tette a szekerek városaiba és a király mellé Jeruzsálemben. 1Kir. 4,26. ²⁶És uralkodó vala minden király felett az Eufrátes folyóvíztől a Filiszteusok földéig és az Égyiptom határáig. 1Móz. 15,18. ²⁷És a király Jeruzsálemben olyanná tette az ezüstöt, mint a követ, és a czédrusfákat úgy elszaporította, mint a vad fügefákat, a melyek nevednek a mezőségen bőséggel. vers 20. ²⁸Hordnak vala pedig Salomonnak lovakat Égyiptomból és minden országból. ²⁹**Salomonnak egyéb dolgai, úgy az elsők, mint az utolsók, avagy nem íratlak-e meg a Nátán próféta könyvében, és a Silóbeli Ahija prófécziájában, és Jehdó prófétának Jeroboám ellen, a Nébát fia ellen írt látásaiban? 1Kir. 11,1-41. ELVESZETT SZENT IRAT?** ³⁰És uralkodék Salamon Jeruzsálemben az egész Izráel felett negyven esztendeig. 1Kir. 11,42. ³¹És elaluvék Salamon az ő atyáival egyetemben, és eltemették őt az ő atyjának, Dávidnak városában, és uralkodék helyette az ő fia, Roboám.

2Krón 10

¹Elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt vala az egész Izráel, hogy őt királylává választanák. 1Kir. 12,1. 2. ²Lőn pedig, mikor ezt meghallotta Jeroboám, a Nébát fia, a ki akkor Égyiptomban vala; mert oda futott volt Salamon király elől, visszatére Jeroboám Égyiptomból. 1Kir. 11,40. ³És hozzáküldvén, elhivaták őt. Eljőve azért Jeroboám és az egész Izráel, és szólának Roboámnak, mondván: 1Kir. 11,26. 29-32. ⁴A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát és az ő nehéz igáját, a melyet reánk vetett, és szolgálunk néked. ⁵És monda nékik: Harmadnapig gondolkodom róla, azután jöjjetek hozzám. Elméne azért a nép. ⁶És tanácskozáék Roboám király a vén emberekkel, a kik Salamon előtt az ő atyja előtt állottak vala életében, mondván: Mit tanácsoltok, mit válaszoljak e népnek? ⁷És azok ekképen szólának: Ha javára leendesz ennek a népnek, s kedvezel nékik és jó szóval beszélsz hozzájuk; akkor te szolgálid leszel mindenkor. ⁸De ő megvetette a vének tanácsát, a melyet néki tanácsoltak, és tanácsot tartá az ifjakkal, a kik ő vele nevedtek volt fel és néki udvaroltak. ⁹És monda azoknak: Ti micsoda tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, a kik nekem így szólának: Könnyebbítsd meg az igát, a melyet a te atyád reánk vetett. ¹⁰Akkor felelének az ifjak, a kik ő vele együtt nevedtek vala, mondván: Így szólj a népnek, a mely szólván néked, azt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nekünk; így szólj nékik: Az én legkisebb ujjam erősebb atyám derekánál; ¹¹Most azért, ha az én atyám nehéz igát vetett reátok, én még nehezebbé teszem igátokat; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal. ¹²És elméne Jeroboám és az egész nép Roboámhoz harmadnap, a mint a király meghagyta, ezt mondván: Jöjjetek hozzám harmadnapon. vers 5. ¹³És a király kemény választ adott nékik, **megvetve Roboám király a vének tanácsát. vers 6. 7.** ¹⁴És az ifjak tanácsa szerint szóla nékik, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal. ¹⁵És a király nem hallgatá meg a népet; mert ezt az Úr fordította ekként, hogy megerősítené az Úr az ő beszédét, a melyet szólott vala a Silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. vers 3. 4. 1Kir. 11,29-39. ¹⁶Mikor pedig az egész Izráel látta, hogy nem hallgatá meg őket a király, felele a nép a királynak, mondván: Micsoda részünk van nekünk Dávidban? Nincsen nekünk örökségünk az Isai fiában! Menj el a te hajlékidba, oh Izráel! Ám viseld gondját a te háznak, oh Dávid! Elméne azért hajlékiba az egész Izráel; ¹⁷Úgy, hogy Roboám csak azokon az Izráel fiain uralkodék, a kik Júda városaiban laktak. rész 11,12. 1Kir. 12,21. ¹⁸És mikor elküldé Roboám Adorámot, az adószedőt, megkövezék őt Izráel fiai, és meghala; Roboám király pedig sieté szekerebe ülni, hogy Jeruzsálembé szaladjon. 1Kir. 12,18. ¹⁹Így szakada el az Izráel népe a Dávid házatól, mind e mai napig. 1Kir. 12,18-20. **ROBOÁM NEM A VÉNEKRE, HANEM A KEGYETLEN IFJAKRA HALLGATOTT, S EZÉRT KETTÉ SZAKADT AZ ORSZÁG.**

2Krón 11

¹Méne azért Roboám Jeruzsálemben, és összegyűjté a Júda és Benjámin házát, száznolczvanezer válogatott hadviselőket, hogy hadakoznának Izráel ellen, és visszanyernék az országot Roboámnak. [1Kir. 12,21](#). ²Szóla pedig az Úr Semájának, az Isten emberének, mondván: ³**Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és az egész Izráelnek Júdában és Benjáminban, így szólván:** ⁴**Ezt mondja az Úr: Ne menjetek fel és ne hadakozzatok atyátokfiai ellen; térjete meg ki-ki a maga házába, mert én tőlem lett e dolog. És engedének az Úr szavának, és megtérének a helyett, hogy Jeroboám ellen mennének.** [1Kir. 11,11-13](#). ⁵Lakozék azért Roboám Jeruzsálemben, és megerősíté a városokat Júdában. ⁶Így megépíté Bethlehemet, Etámot és Tékoát, [Mik. 5,2](#). ⁷Bethsúrt, Sókót és Adullámot, ⁸Gátot, Marésát és Zifet, ⁹Adoráimot, Lákist és Azekát, ¹⁰Sorát, Ajalont és Hebront, melyek erős városok valának Júdában és Benjáminban. [1Kir. 2,11](#). ¹¹És mikor megerősítette ez erősségeket, helyezett azokba előljárókat és szerze tárházakat eleségnek és bornak és olajnak. ¹²És mindenik városban szerze paizsokat és kopjákat, és rendkívül megerősíté azokat. És az övé lön Júda és Benjámin. ¹³**Továbbá a papok és a Léviták, a kik az egész Izráelben valának, ő hozzá csatlakozának minden ő határukból;** ¹⁴Mert a Léviták elhagyták az ő faluikat és jószágukat, és Júdába és Jeruzsálemben menének, mert kiüzte vala őket Jeroboám és az ő fiai, hogy az Úrnak ne szolgálnának. [rész 13,9](#). ¹⁵És rendele magának papokat a magaslatokhoz, a bakokhoz és a borjúkhoz, a melyeket csináltatott vala. [1Kir. 12,31](#). ¹⁶**És utánuk Izráel minden nemzetségei közül azok, a kik szívök szerint keresték az Urat, Izráelnek Istenét, menének Jeruzsálemben, hogy áldoznának az Úrnak, az ő atyáik Istenének.** ¹⁷És megerősíték Júda országát, és megerősíték Roboámot, a Salamon fiát három esztendeig; mert három esztendeig járanak Dávidnak és Salomonnak útján. [1Kir. 12,28](#). ¹⁸És feleségül vevé Roboám Mahalátát, Jérimótnak, a Dávid fiának leányát és Abihailt, Eliábnak, az Isai fiának leányát, [1Sám. 16,6](#). ¹⁹A ki szüle néki fiaikat: Jeust, Semáriát és Zahámot, ²⁰És ő utána vevé Maakát, az Absolon leányát, a ki szülé néki Abiját, Attait, Zizát és Selómitot. [1Sám. 18,17](#). ²¹Legjobban szereté pedig Roboám Maakát, az Absolon leányát minden feleségei és ágyasai között; mert tizenennyolcz felesége és hatvan ágyasa volt. És nemze huszonnyolcz fiút és hatvan leányt. ²²**És Roboám Abiját, a Maaka fiát tette testvérei között vezérré és előljárová, mert őt akará királylyá tenni.** [vers 20](#). ²³És okosan gondolkodván, szétosztá fiait mind Júda és Benjámin földén a megerősített városokba, a kiknek bőségesen adott eleséget és sok feleséget szerzett számukra.

2Krón 12

¹Lön pedig, mikor Roboám az ő királyságát megszilárdította és abban megerősödött: elhagyta az Úr törvényét, és vele együtt az egész Izráel. [1Kir. 14,21-24](#). ²Azért a Roboám királyságának ötödik esztendejében **feljőve Sésák, az egyiptomi király Jeruzsálem ellen,** (mert az Úr ellen vétkezének). [1Kir. 14,15. 26](#). ³Ezerkétszáz fegyveres szekérrel és hatvanezer lovaggal, és megszámlálhatlan vala a nép, a mely vele Egyiptomból feljött, a Libiabeliekkal, Sukkeusokkal és Szerecsenekkel; ⁴És elfoglalá **Júdának erős városait, azután méne Jeruzsálem alá.** ⁵**Akkor Semája próféta** méne Roboámhoz és a Júda fejedelmeihez, a kik Jeruzsálemben gyűltek össze Sésáktól való féltőkben, és monda nékik: **Ezt mondja az Úr: Mivel ti engem elhagytatok, én is a Sésák kezébe bocsátlak titeket.** [rész 11,2](#). ⁶**Akkor megalázzák magokat az Izráel fejedelmei és a király, s mondának: Az Úr igaz! 1Kir. 14,22-24.** ⁷**És mikor az Úr látta, hogy megalázták magokat, ekképen szóla az Úr Semája prófétának: Megalázták magokat, nem vesztet el őket, hanem némi szabadulást szerzek nékik, és nem ontom ki az én haragomat Jeruzsálem ellen Sésák által;** ⁸Mindazáltal szolgálí lesznek néki, hogy megtudják a különbséget az én szolgálatom és más országok királyságainak szolgálatai között. ⁹Feljőve azért Sésák, az egyiptomi király Jeruzsálem ellen, és elvivé az Úr házának kincsét, s a király házának kincsét; mindazokat elvivé; az arany paizsokat is elvivé, a melyeket Salamon

csináltatott vala. [1Kir. 10,16. 17.](#) ¹⁰Ezek helyett Roboám király rézpaizsokat csináltata, és bízta azokat a gyalogosok fejedelmének kezére, a kik őrzik a király házána ajtaját. ¹¹És mikor a király elmegy az Úr házába, mennek a gyalogosok is, és felviszik azokat, s azután visszahozzák a gyalogosok szobájába. ¹²**Mikor azért megalázta magát Roboám, eltávozik az Úr haragja ő róla, hogy meg ne semmisülne mindenestől, mert Júdában is volt még jó dolog.** [rész 7,14.](#) ¹³Megerősödék azért Roboám király Jeruzsálemben és uralkodék; mert negyvenegy esztendő vala Roboám, mikor uralkodni kezdett volt, és tizenhét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, a városban, a melyet az Úr választott vala az Izráel minden nemzetségei közül, hogy ott helyheztesse az ő nevét; és az ő anyjának neve vala Naáma, a ki Ammonita volt. [rész 7,12.](#) ¹⁴Cselekedék pedig gonoszt, mert az Urat szíve szerint keresni nem akará. ¹⁵Roboámnak pedig első és utolsó dolgai avagy nincsenek-é megírva a **Semája próféta könyvében, és Iddónak, a látnoknak könyvében, a nemzetségi lajstromban?** **Elveszett könyvek, amire utal a kanonikus könyv...** És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között egész éltökben. [vers 5. 7. rész 11,2. 1Sám. 9,9.](#) ¹⁶És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemették a Dávid városában; és uralkodék az ő fia, Abija, helyette. [2Sám. 5,9. rész 11,22.](#)

2Krón 13

¹Jeroboám királynak tizennyolczadik esztendejében kezde uralkodni **Abija** Júdában. [1Kir. 15,1.](#) ²**Három esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.** Az ő anyjának neve Mikája vala, a ki a Gibeából való Uriel leánya. És Abija és Jeroboám között háború vala. [1Kir. 12,20.](#) ³Azért felkészüle Abija a háborúra négyszázezer válogatott harczosból álló sereggel; és Jeroboám vele szembeszállott nyolczszázezer válogatott harczosból álló sereggel. ⁴Akkor felállá Abija a Semárain hegyének tetején, a mely az Efraim hegységében vala, és monda: Hallgassátok meg szómat, Jeroboám és az egész Izráel! ⁵**Avagy nem kellene-é néktek meggondolnotok, hogy az Úr, az Izráel Istene Dávidnak adta volt a királyságot Izráel felett örökre; néki és fiainak, sónak szövetsége által?** [2Sám. 7,8. 12. 16. 4Móz. 18,19.](#) ⁶Mindazáltal felkele Jeroboám, a Nébát fia, Salomonnak, a Dávid fiának szolgálja, és támada az ő ura ellen; [1Kir. 11,26.](#) ⁷Azután gyűlének ő hozzá a haszontalan emberek, Beliál fiai, a kik ellene szegültek Roboámnak, a Salamon fiának, mikor Roboám gyermek és félénk szívű volt, és azok ellen magát nem oltalmazhatta. ⁸És most azt gondoljátok, hogy ti ellene állhattok az Úr királyságának, a mely a Dávid fiainak kezében van, mivel sokan vagytok, s veletek vannak az aranyborjúk is, a melyeket Jeroboám öntetett néktek istenek gyanánt. [1Kir. 11,12. 36. 1Kir. 12,28-33.](#) ⁹**Avagy nem ti üztétek-é el az Úrnak papjait, az Áron fiait és a Lévitákat? És nem ti szerzettetek-é magatoknak papokat, mint egyéb országoknak nemzetségei, akárkit, a ki az ő szolgálatjának felszentelésére egy gyermekded tulokkal és hét kossal eljött, és lett a bálványok papja, a melyek nem istenek.** [rész 11,14. 15.](#) ¹⁰Mi mellettünk van pedig az Úr, a mi Istenünk, a kit mi el nem hagytunk; a papok pedig, a kik az Úrnak szolgálnak, az Áron fiai, és vannak Léviták, a kik forgolódnak az ő tisztökben. ¹¹És áldoznak az Úrnak égőáldozattal minden reggel és minden estve, és füstölőáldozattal, és a kenyérnek a tiszta asztalra való tételére és az arany gyertyatartóra, szövétnekeivel egybe gondot viselnek, meggyújtván azokat minden estve; mert mi megtartjuk az Úrnak, a mi Istenünknek rendelését; ti pedig elhagytátok őt. ¹²Azért ímé mi velünk van az Isten vezér gyanánt, és az ő papjai a riadó kürtökkel, hogy ti ellenetek kürtöljenek. Izráel fiai! Ne harcoljatok az Úr ellen, a ti atyáitok Istene ellen, mert nem lesztek szerencsések! [4Móz. 10,9.](#) ¹³Jeroboám pedig lest vetett ellenök, hogy hátuk mögé kerüljön, s ilyen módon Júda előtt is ők legyenek, hátuk mögött is a les. [Józs. 8,2.](#) ¹⁴Látván pedig Júda, hogy ímé mind elől, mind hátul megtámadtatának: kiáltának az Úrhoz, a papok pedig trombitálnak vala a trombitákkal. ¹⁵És kiáltának Júda férfiai; és mikor kiáltának a Júda férfiai, az Isten megveré Jeroboámot és az egész Izráelt, Abija és Júda előtt. [4Móz. 10,9.](#) ¹⁶És az Izráel fiai menekülének Júda elől, de az Isten kezökbe adá őket; ¹⁷Mert megveré őket Abija és az ő népe nagy csapással, úgyannyira, hogy az Izráeliták közül seb miatt ötszázezer válogatott férfi esett el. ¹⁸És ilyen

módon aláztatának meg az Izráel fiai abban az időben; Júda fiai pedig megerősödének, mert ők az Úrra, az ő atyáik Istenére támaszkodtak volt. ¹⁹És üldözté Abija Jeroboámot, és elfoglala ő tőle egynéhány várost, Béthelt és annak faluit, Jésanát és annak faluit, s Efrávint és annak faluit. ²⁰És nem jutott többé erőhöz Jeroboám Abija idejében, hanem megveré őt az Úr, és meghala. ²¹Abija pedig hatalmassá lőn, és vett vala magának tizennégy feleséget, a kiktől nemze huszonkét fiút és tizenhat leányt. rész 12,16. ²²Abijának pedig több dolgai, útai és beszédei megíratnak az Iddó próféta könyvében. rész 12,15.

2Krón 14 (v.ö: 1Kir 15, 9-12)

¹Elaluvék pedig Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában, s uralkodék helyette az ő fia, Asa, a kinek idejében tíz esztendeig volt békesség a földön. 1Kir. 15,8. ²És Asa mindazt cselekedé, a mi jó és igaz vala az Úr előtt, az ő Istene előtt; ³Elrontá az idegen istenek oltárait és a magaslatokat; a bálványokat eltöreté, és az Aserákat kivágatá; rész 12,1. 14. 1Kir. 11,7. 8. ⁴És megparancsolá Júdának, hogy az Urat, az ő atyáik Istenét keressék, és cselekedjék az Isten törvényét és parancsolatját. ⁵Kipusztítá Júda minden városaiból a magaslatokat és a nap-oszlopokat, és az ország csendes lőn alatta. ⁶És építtetett megerősített városokat Júdában, mivelhogy nyugalomban volt a föld, és senki sem folytatott ellene háborút azokban az esztendőkből, mert az Úr nyugalmat adott vala néki. ⁷Mert ezt mondja vala Júdának: **Építsük meg a városokat és vegyük körül kerítéssel, tornyokkal, kapukkal, zárokkal, míg a föld birodalmunkban van; mert megkerestük az Urat, a mi Istenünket, megkerestük és nyugalmat adott nekünk minden felől. Azért építének és lőn jó előmenetelök.** ⁸Vala pedig az Asa serege, a mely paizst és kopját visel vala, Júdából háromszázezer; és Benjáminból paizst viselők és kézívesek kétszáznyolczvanezeren valának; mindezek erős vitézek. ⁹És kijöve ő ellenök a szerezsen Zerah, ezerszer ezer emberrel és háromszáz szekérrel, és méne Marésáig. rész 16,8. ¹⁰Kiméne Asa is ő ellene, és viadalhoz készülének a Sefáta völgyben, Marésa mellett. ¹¹Akkor kiálta Asa az Úrhoz, az ő Istenéhez, és monda: **Oh Uram, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsed! Segélj meg minket, oh mi Urunk Istenünk, mert benned bízunk, és a te nevedben jöttünk e sokaság ellen! oh Uram, te vagy a mi Istenünk, ne vegyen ember te rajtad erőt.** 1Sám. 14,6. ¹²Megveré azért az Úr a szerezseneket Asa és Júda előtt, és elfutának a szerezsenek. ¹³És üldözté őket Asa az ő seregével Gerárig, és elhullának a szerezsenek közül sokan, hogy közülök senki sem marada életben, mert leverettek az Úr előtt és az ő serege előtt; és hozának nagy zsákmányt. ¹⁴És Gérár környékén elpusztítának minden várost, mert az Úrtól való rettegettség szállotta meg őket. És a városokat mind feldúlták, mivelhogy sok ragadomány vala azokban. ¹⁵A barmok tanyáit is lerombolták, és sok juhot és tevét elhajtának, s úgy tértek vissza Jeruzsálembe.

2Krón 15

¹És Azáriást, az Obed fiát felindítá az Isten lelke: ²A ki Asa elé lépett, és monda: **Hallgassatok meg engem, Asa s egész Júda és Benjámin! Az Úr van veletek, ha ti is ő vele lesztok; ha őt keresénditek, megtaláljátok; de ha őt elhagyándjátok, ő is elhagy titeket.** ³Sok ideje, hogy Izráel az igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül, és törvény nélkül van. rész 12,1. 13,8. 9. 1Kir. 11,4-8. 14,22-24. ⁴Ha megtért volna az ő nyomorúságában az Úrhoz, **Izráel Istenéhez: megtalálták volna azok, a kik őt keresik.** rész 7,14. ⁵De ezekben az időkben nincs békessége sem a kimenőnek, sem a hazajövőnek, mivelhogy nagy a nyomorúsága mindazoknak, a kik e földön laknak; Zak. 8,10. ⁶Annyira, hogy egy nemzetség a másik nemzetséget és egyik város a másik várost elpusztítja; mert az Isten gyötri őket minden sanyarúsággal. rész 13,16-19. ⁷Ti azért bátorságosok legyetek, kezeiteket le ne eresztétek, mert a ti munkátoknak jutalma van. rész 14,2-5. ⁸Mikor pedig Asa meghallotta e beszédeket és az Obed prófétának prófécziáját, megbátorodék, és elpusztítá a Júda és Benjámin földéről

mindenestől a bálványokat, a városokból is, a melyeket elfoglalt az Efraim hegységén, és megújítja az Úr oltárát is, a mely az Úr tornácza előtt volt. rész 13,19. ⁹És összegyűjté az egész Júda és Benjámin nemzetségét és azokat, a kik jövevények valának köztök az Efraim, Manasse és Simeon nemzetségéből; mert az Izráel nemzetségéből sokan csatlakozának ő hozzá, látván, hogy az Úr, az ő Istene, ő vele volt. rész 11,13. 14. 16. ¹⁰Összegyűlének azért Jeruzsálembe a harmadik hónapban, Asa királyságának tizenötödik esztendejében. ¹¹És áldozának az Úrnak azon a napon a nyert zsákmányból hétszáz ökörrel és hétezer juhval; ¹²És fogadást tettek, hogy ezután az Urat, az ő atyáik Istenét teljes szívvel és teljes lélekkel fogják keresni. Józs. 24,25. 2Kir. 23,3. ¹³És ha valaki nem keresné az Urat, az Izráel Istenét, megöletessék kicsinytől fogva nagyig, úgy a férfi, mint az asszony. 2Móz. 22,20. ¹⁴És megesküvének az Úrnak felszóval, kiáltással, trombita- és kürtszókkal. ¹⁵És örvendezett az egész Júda az eskü felett; mert teljes szívökből esküdtek, és egyenlő akarattal keresték az Urat; **és megtaláltaték általok, és az Úr nyugodalmat szerze nékik minden felől. 5Móz. 28,1-14.** ¹⁶De még Maakát, Asa király anyját is megfosztá a királynéságtól, mivel egy iszonyú bálványt emelt vala Aserának, és Asa elrontá és összetörte annak iszonyú bálványát, és a Kedron patakjánál megégeté. 1Kir. 15,13. 2Móz. 32,20. ¹⁷Jóllehet Izráelből a magaslatokat nem irtották ki, mindazáltal **Asának tiszta szíve vala egész életében. rész 14,2.** ¹⁸És bevivé az Isten házába, a mit atyja és ő megszentelének, ezüstöt, aranyat és edényeket. ¹⁹És nem volt háború Asa királyságának harminczötödik esztendejéig.

2Kron 16

¹Asa király uralkodásának harminczhatodik esztendejében feljöve Baása, az Izráel királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy ne engedjen senkit se kimenni, se bemenni Asához a Júda királyához. 1Kir. 15,17-22. Józs. 18,21. 25. Asa az Úrnak és a királynak tárházából hoza ki ezüstöt, aranyat, és küldé azt Benhadádnak, a Siriabeli királynak, a ki lakik vala Damaskusban, mondván: 1Kir. 15,18. ³Szövetség van köztem és te közötted, a mint az én atyám és a te atyád között is volt azelőtt. Ímé küldök néked ezüstöt és aranyat. Menj el, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izráel királyával, hogy távozzék el tőlem. vers 1. ⁴**És engedvén Benhadád Asa királynak, elküldé az ő seregének vezéreit Izráel városai ellen, és bevevé Ijont, Dánt, Abelmáimot és Nafthali minden kincses városait.** ⁵A mit mikor meghallott Baása, abbanhagyta Ráma építését és megszünteté munkáját. ⁶Akkor Asa király felvevé az egész Júda népét, és Rámából a köveket és a fákat mind elhordák, a melyekkel Baása a várost építi vala, és azokból Gébát és Mispát építé. ⁷Az időben méne **Hanáni próféta Asához**, a Júda királyához, és monda néki: Mivel a Siriabeli királyban volt bizodalmad, és nem az Úrban, a te Istenedben bízál: ezért szabadult meg a Siriabeli király hada a te kezedből. Jer. 17,5. ⁸Avagy nem vala-é a Szerecseneknek és a Libiabelieknek nagy seregök, felette sok szekereik és lovagaik? Mindazáltal, mivel az Úrban volt bizodalmad, kezedbe adá azokat; rész 14,9. ⁹**Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, a kik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak; bolondul cselekedél ebben; azért mostantól kezdve háborúk lesznek te ellened. Jób 34,21. Jer. 17,5.** ¹⁰Akkor megharaguvék Asa a prófétára, és veté őt a tömlöczházba, mert igen megharagudott vala e szóért reá; és ugyanakkor Asa a nép közül is sokat megnyomoríta. ¹¹De ímé Asának mind első, mind utolsó dolgai meg vannak írva a Júda és az Izráel királyainak könyvében. ¹²És megbetegedék Asa, királyságának harminczkilencedik esztendejében lábaira, annyira, hogy igen súlyos volt az ő betegsége; mindazáltal betegségében is nem az Urat keresé, hanem az orvosokat. ¹³És elaluvék Asa az ő atyáival, és meghala az ő királyságának negyvenegyedik esztendejében. ¹⁴És eltemeték őt az ő sírjába, a melyet magának vágatott vala a Dávid városában; és helyezék őt az ágyba, a melyet megtöltének drága fűszerekkel, s kenőcsöcsé feldolgozott jó illatokkal, és érette felette nagy égést rendezének. 1Móz. 50,2.

ÁSZÁ ELŐSZÖR HALLGAT ISTENÉRE, DE ÉLETE VÉGÉN MÁR NEM! HA VALAKI „ROSSZ” VOLT ÉS JÓ ÚTRA TÉR, AZ MEGTÉRÉS, TEHÁT POZITÍV DOLOG. ÁMDE: HA VALAKI „JÓ” VOLT (MEGTÉRT, ŐSZINTE HÍVÓ, ISTEN EMBERE), DE KÉSŐBB ENGED A CSÁBÍTÁSNAK, ELVESZTI A HITÉT, ELBUKIK (SALAMON, ÁFÁZ, JÚDÁS, STB), AKKOR MI VAN? MI „SZÁMÍTTATIK BE” AZ EMBERNEK? A KORAI, A KÉSŐI ÉNJE? MINDKETTŐ? JÚDÁS, AMIKOR JÉZUS MAGÁHOZ VETTE MÉG „JÓ” VOLT!

2Krón 17

¹Uralkodék pedig ő helyette az ő fia, Jósafát, és megerősíté magát Izráel ellen. [1Kir. 15,24](#). ²És sereget helyezett Júda minden erős városaiba, és őrségeket helyezett Júda országába és Efraim városaiba, a melyeket az ő atyja, Asa meghódított vala. [részt 15,8](#). ³**És az Úr Jósafáttal vala, mivel az ő atyjának Dávidnak előbbi útjain jára, és nem kéré segítséget a bálványoktól, [1Kir. 15,5](#).** ⁴Hanem az ő atyjának Istenét kereste, és az ő parancsolatiban járt vala, és nem Izráelnek cselekedetei szerint. [1Kir. 12,28-33](#). ⁵Azért az Úr megerősíté a királyságot az ő kezében, és az egész Júda ada Jósafátnak ajándékot, s gazdagsága és dicsősége igen nagy volt. ⁶És az ő szíve felemelkedett az Úr útjain, és még jobban kiírtá Júdából a magaslatokat és az Aserákat. [részt 15,17](#). ⁷Királyságának harmadik esztendejében elküldé az ő vezérei közül Benhailát, Obádiást, Zakariást, Nétanéelt és Mikáját, hogy tanítsanak a Júda városaiban, ⁸És velök Lévitákat: Semája, Nétánia, Zebádia, Asáel, Semirámót, Jónatán, Adónia, Tóbiás és Tóbadónia Lévitákat, és velök Elisáma és Jórám papokat. ⁹**Tanítának azért Júdában, és az Úr törvényének könyve velök vala, mikor jártak vala Júda városaiban, tanítván a népet.** ¹⁰Ezért az Úr igen megrettenté a földnek minden országait, a melyek Júda körül valának, annyira, hogy nem merének Jósafát ellen hadakozni. [1Móz. 35,5](#). ¹¹A Filiszteusoktól is hoznak vala Jósafátnak ajándékot és adópénzt; az Arábiabeliek is hoznak néki nyájakat, hétezerhétszáz kost és hétezerhétszáz bakot. [1Kir. 4,21](#). ¹²És Jósafát mindig nagyobb és hatalmasabb lőn, és építe Júdában kastélyokat és tárházakat. ¹³És sok munkája vala néki Júda városaiban, és erős hadakozó férfiakkból álló serege volt Jeruzsálemben. ¹⁴Ez pedig azoknak száma nemzetségeik szerint: Júdában az ezredesek: Adna, a fővezér, és vele háromezer harcos. ¹⁵Mellette Johanán volt a vezér, és vele kétszáznyolcvanezer ember. ¹⁶Mellette Amásia, a Zikri fia, a ki magát szabadakarattal az Úrnak kötelezte vala; és ő vele kétszáz harcos. ¹⁷A Benjámin nemzetségéből vitéz harcos vala Eljada, és vele a kézívesek és paizsosok kétszázezeren. ¹⁸Mellette Józabád, és vele száznyolcvanezer harczra felszerelve. ¹⁹Ezek szolgálnak vala a királynak azokon kívül, a kiket a király egész Júdában a megerősített városokba helyezett. [vers 2](#).

2Krón 18

¹Jósafátnak nagy gazdagsága és dicsősége vala. Ő sógorságot szerze Akhábbal. [részt 17,5](#). [1Kir. 18,18](#). [21,20](#). ²Néhány esztendő múlva aláméne Akhábbhoz Samariába, és levágotott Akháb az ő és a vele való nép számára sok juhot és ökröt, és rávette őt, hogy felmenjen vele Rámóth Gileádba. [1Kir. 22,1-38](#). ³Mert ezt mondá Akháb, az Izráel királya Jósafátnak, a Júda királyának: Feljössz-e velem Rámóth Gileádba? Felele néki, és monda: Úgy én, mint te; úgy az én népem, mint a te néped együtt lesz a harczban. ⁴Azután monda Jósafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után. [2Kir. 3,11](#). [12](#). ⁵És összegyűjté az Izráel királya a prófétákat, mintegy négyszáz férfiút, és monda nekik: Elmenjünk-e Rámóth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? Felelének: Menj el, és az Isten a király kezébe adja. ⁶És monda Jósafát: Nincsen-e itt több prófétája az Úrnak, hogy attól is tudakozódhatnánk? [1Kir. 22,7-9](#). ⁷És monda az Izráel királya Jósafátnak: **Van még egy férfiú, a ki által az Urat megkérdezhetjük, de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nekem jót, hanem mindig csak rosszat; ez Mikeás, a Jimla fia.** És monda Jósafát: **Ne beszéljen így a király!** ⁸Szólíta azért az Izráel királya egyet

az ő szolgálai közül, és monda: Hívd ide hamar Mikeást, a Jimla fiát. ⁹És az Izráel királya és Jósafát, a Júda királya ott ülnek vala, kiki az ő királyiszékében, királyi ruhákba öltözöttek; ott ülnek vala Samaria kapuja előtt, a térségen; és a próféták mind prófétálnak vala ő előttök. vers 5. ¹⁰Csináltatott vala pedig magának Sédékiás, a Kénaána fia vasszarvakat, és monda: Ezt mondja az Úr: Ezekkel ökleled a Siriabelieket, mígnem megemészted őket! 1Kir. 22,11. ¹¹A többi próféták is mind ekképen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámóth Gileád ellen, szerencsés leszel; mert azt az Úr a király kezébe adja. ¹²A követ pedig, a ki elment volt, hogy elhívna Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak; szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót. ¹³**Akkor monda Mikeás: Él az Úr, hogy csak azt fogom mondani, a mit az én Istenem nékem mondand!** 4Móz. 22,38. 24,13. ¹⁴Mikor azért a király elé jutott, akkor monda a király néki: Mikeás! elmenjünk-e Rámóth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És monda: Menjetek el, és jó szerencsétek leszen, kezetekbe adattatnak azok. ¹⁵És monda a király néki: Hányszor esküdtesselek meg téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nékem az Úr nevében? ¹⁶Akkor monda: Látám az egész Izráelt elszéledve a hegyeken, mint a juhokat, melyeknek pásztoruk nincsen. És azt mondá az Úr: Nincsen ezeknek urok. Térjen meg kiki az ő házához békességben. ¹⁷És monda az Izráel királya Jósafátnak: Nemde nem megmondottam-e, hogy nem fog nékem jót jövendölteni, hanem rosszat? vers 7. ¹⁸Ismét monda: **Halljátok meg azért az Úr szavát.** Látám az Urat ülni az ő királyiszékében, és az egész mennyei sereget jobb és balkeze felől mellette állani. Dán. 7,10. ¹⁹És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Akhábot, az Izráel királyát, hogy felmenjen és elveszzen Rámóth Gileádban? És ki egyet, ki mást szóla. 1Kir. 22,20. ²⁰Akkor eljőve egy lélek, a ki megállván az Úr előtt, monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Mimódon? 1Kir. 22,21. ²¹És felele: Kimegyek és leszek hazug lélek az ő összes prófétái szájában. Monda azért: Csald meg és győzd meg, menj ki és cselekedjél úgy. ²²Ímé azért most az Úr adta a hazugságnak lelkét ezen te prófétáid szájába, és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened. vers 10. 11. Ésa. 19,14. ²³Akkor oda lépett Sédékiás, a Kénaána fia, s arczul csapá Mikeást, és monda: Melyik úton távozott el az Úrnak lelke tőlem, hogy csak néked szólana? vers 10. Ján. 18,22. ²⁴Felele Mikeás: Ímé meglátod magad azon a napon, a mikor egyik kamarából a másik kamarába mégy, hogy elrejtőzhessél. 1Kir. 22,25. ²⁵Akkor monda az Izráel királya: Fogjátok meg Mikeást, és vigyétek Amonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához. ²⁶És mondjátok: Ezt mondja a király: Vessétek őt a tömlöczbe, s tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök. 1Kir. 22,27. ²⁷És monda Mikeás: **Ha békével térsz vissza, akkor nem az Úr szólott én általam. Ismét monda: Halljátok meg minden népek!** vers 16. 5Móz. 18,21. 22. ²⁸És felvonult az Izráel királya és Jósafát a Júda királya Rámóth Gileád ellen. ²⁹És monda az Izráel királya Jósafátnak: Ruhámat megváltoztatom, és úgy megyek a viadalra; te pedig öltözzél fel ruhádba. És megváltoztatá az Izráel királya az ő ruháját, és menének viadalra. ³⁰Siria királya pedig meghagyta vala az ő szekerei fejedelmeinek, mondván: Ne harcoljatok se kicsiny, se nagy ellen, hanem csak az Izráel királya ellen. ³¹És a mikor meglátták a szekerek fejedelmei Jósafátot, mondának: Ez az Izráel királya! És körülfogták őt, hogy legyőzzék. **Akkor felkiálta Jósafát, és az Úr megsegéllé őt, és az Isten azokat elfordítá tőle;** 1Kir. 22,32. 33. ³²Mert mikor látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izráel királya, ott hagyták. ³³Egy férfi pedig kifeszíté kezívét csak úgy találomra, és találá az Izráel királyát a pánczél és a kapocs között. És ő monda az ő kocsisának: Fordulj meg, és vígy ki engem a táborból, mert megsebesültem. 1Kir. 22,34. 37. 38. ³⁴És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és az Izráel királya az ő szekérében állott a Siriabeliek ellen estvéig, és naplementekor meghala.

**irodalmi dráma! Shakespeare V.Henrik IV, 1
Act 4 Scene 1 – Key Scene**

In this scene, King Henry visits the English camp in disguise. He talks with some of the soldiers, who do not recognise him, and quarrels with one of them, Michael Williams, about the responsibility of the King.

2Krón 19

¹Megtére pedig Jósafát, a Júda királya az ő házához Jeruzsálemben békével. ²És eleibe méne Jéhu próféta, a Hanáni fia, és monda Jósafát királynak: **Avagy az istentelennek kellett-e segítségül lenned, és az Úrnak gyűlölőit szeretned? Ezért nagy az Úrnak haragja ellened. 1Kir. 1,20-25. 22,29.** ³Mindazáltal némi jó dolog találtatott benned, hogy e földről kivágattad az Aserákat és az Istennek keresésére adtad magadat. rész 17,4-6. ⁴És Jósafát egy ideig Jeruzsálemben tartózkodék, azután pedig kiméne a nép közé, Beersebától fogva mind az Efraim hegységéig, és megtéríté őket az Úrhoz, az ő atyáiknak Istenéhez; ⁵És rendele bírákat azon a földön, Júdának minden erős városaiba, városonként. ⁶És monda a bírának: **Jól meglássátok, a mit cselekesztek; mert nem ember nevében ítélték, hanem az Úrnak nevében, a ki az ítéletben veletek lesz. Zsolt. 82,1.** ⁷Azért az Úr félelme legyen rajtatok, vigyázzatok arra, a mit tesztek; mert az Úrnál, a mi Istenünknel nincsen hamisság, sem személyválogatás, sem ajándékvétel. 5Móz. 10,17. Csel. 10,34. 1Pét. 1,17. ⁸Sőt Jeruzsálemben is beállíta némelyeket Jósafát a Léviták, papok és az Izráel nemzetségeiből való fejedelmek közül az Úr ítéletére és a perlekedésekre. És ők Jeruzsálemben visszatérének. ⁹És meghagyá nekik, mondván: **Így cselekedjetek az Úrnak félelmében hűséggel és tökéletes szívvel.** ¹⁰Ha valamely pert előtökbe hoznak a ti atyátokfiai, a kik lakoznak az ő városaikban, emberhalál, törvény és parancsolat, a rendtartások és ítéletek miatt: intsétek őket, hogy ne vétkezzenek az Úr ellen, és ne szálljon reátok és a ti atyátokfiaiira az Úr haragja. Így cselekedjetek és ne vétkezzetek. ¹¹És ímé Amária pap lesz a fő ti köztetek az Úrnak minden dolgaiban; és Zebádia, az Ismáel fia lesz a Júda házának vezére a király minden dolgában; a Léviták is előljáróitok lesznek. Legyetek azért erősek a ti tisztetekben és az Úr mellette lesz az igaznak.

2Krón 20

¹És lön ezek után, eljövének a Moáb fiai és Ammon fiai, és velök mások is az Ammoniták közül, Jósafát ellen, hogy hadakozzanak vele. 2Sám. 8,2. 12. 2Kir. 3,5. Eljövének pedig a hírmondók, és megmondák Jósafátnak, mondván: A tenger tulsó részéről nagy sokaság jön ellened Siriából, és már Haséson-Tamárban vannak; ez az Engedi. 1Móz. 14,7. Józs. 15,20. 62. ³Megfélemlék azért Jósafát, és az Urat kezdé keresni és hirdete az egész Júda országában bőjtőt. ⁴Azért felgyülének a Júdabeliek, hogy az Úr segedelmét keressék, Júdának minden városaiból is jövének, hogy az Urat megkeressék. ⁵És megállá Jósafát Júda és Jeruzsálem gyülekezetiben, az Úr házában az új pitvar előtt; ⁶És monda:

JÓSAFÁT IMÁDSÁGA

Oh Uram, mi atyáink Istene! nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, a ki uralkodol a pogányoknak minden országain? A te kezeden van az erő és hatalom, és senki nincsen, a ki ellened megállhatna. ⁷Oh mi Istenünk! nem te úzéd-e ki e földnek lakóit a te néped az Izráel előtt, és nem te adád-e azt Ábrahámnak, a te barátod magvának mindörökké? Ésa. 41,8. Jak. 2,23. ⁸És lakának azon, és építettek azon a te nevednek szentséges hajlékot, mondván: 1Kir. 6,27. 9,3. ⁹A mikor veszedelem jövend mi reánk, háború, ítélet, dőghalál vagy éhség, megállunk e házban előtted (mert a te neved e házban van) és a mikor kiáltunk hozzád a mi nyomorúságainkban: hallgass meg és szabadíts meg minket. 1Kir. 8,33-37. rész 5,13. 14. 2Sám. 7,13. 2Móz. 20,24. ¹⁰És most ímé az Ammoniták, a Moábiták és a Seir hegyén lakozók, a kiknek földjén nem akarád, hogy általmenjenek az Izráel fiai, mikor Égyiptom földéből kijöttek, hanem mellettök menének el és nem pusztíták el őket; 5Móz.

2.4. 9. 19. ¹¹Ímé ezért azzal fizetnek nekünk, hogy ellenünk jönnek, hogy kiűzzenek a te örökségedből, melyet örökségül adtál nekünk. ¹²Oh mi Istenünk, nem ítéled-e meg őket? **Mert nincsen mi bennünk erő e nagy sokasággal szemben, mely ellenünk jön. Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak te reád néznek a mi szemeink.** Zsolt. 123,1. 2. ¹³És a Júdabeliek mindnyájan állanak vala az Úr előtt, gyermekeikkel, feleségeikkel és fiaikkal egyetemben. ¹⁴**Akkor Jaházielre, a Zakariás fiára (ki Benája fia, ki Jéhiel fia, ki Mattániás fia vala, és az Asáf fia közül való Lévita vala) az Úrnak lelke szálla, a gyülekezet közepette,** 1Krón. 25,1. ¹⁵És monda: Mindnyájan, a kik Júdában és Jeruzsálemben lakoztok, és te Jósafát király, halljátok meg szómat! Így szól az Úr néktek: **Ne féljete és ne rettegjete e nagy sokaság miatt; mert nem ti harcoltok velök, hanem az Isten.** ¹⁶Holnap szálljatok szembe velök! Ímé ők a Czicz hágóján fognak felmenni, és rájuk találtok a völgynek szélénél, a Jeruel pusztájával szemben. ¹⁷Nem kell néktek harcolnotok, hanem csak álljatok veszteg, és lássátok az Úrnak szabadítását rajtatok. **Júda és Jeruzsálem, ne féljete és ne rettegjete!** Holnap menjete ellenök, mert az Úr veletek lesz. ¹⁸**Akkor Jósafát meghajtá fejét a föld felé, s Júda és Jeruzsálem lakói leborulának az Úr előtt és imádák az Urat.** ¹⁹A Kéhátiták fiai közül és a Kóriták fiai közül való Léviták pedig felállának, hogy az Urat, Izráel Istenét nagy felszóval dicsérjék. 1Krón. 6,1. 22. 33. ²⁰És reggel felkészülvén, kimenének a Tékoa pusztájára; és mikor kiindulának onnan, megállá Jósafát, és monda: Halljátok meg szómat, Júda és Jeruzsálemben lakozók! Bízátok az Úrban a ti Istentekben, és megerősítettetek; bízátok az ő prófétáiban, és szerencsések lesztek! Ésa. 7,9. 1Sám. 15,24. ²¹Tanácsot tartván pedig a néppel, előállítá az Úr énekeseit, hogy dicsérjék a szentség ékességét, a sereg előtt menvén, és mondják: **Tiszteljétek az Urat, mert örökkévaló az ő irgalmassága;** 1Krón. 16,34. 35. Zsolt. 136,1-3. ²²És a mint elkezdették az éneklést és a dicséretet: az Úr ellenséget szerze az Ammon fiai és a Moábiták és a Seir hegyén lakozók ellen, a kik Júdára jövének, és megverettetének. Bir. 7,22. ²³Mert az Ammon és a Moáb fiai a Seir hegyén lakozók ellen támadának, hogy őket levágnák és elvesztenék; és mikor mind elvesztették a Seir hegyén lakozókat, azután egymás elpusztítását segítették elő. 1Sám. 14,20. ²⁴A Júda népe pedig méne Mispába a pusztá felé, és mikor a sokaság felé fordulának: ímé csak elesett holttestek valának a földön, és senki sem menekült meg. ²⁵Akkor elméne Jósafát és az ő népe, hogy azoknak jószágait megszákmányolják, és találának nálok temérdek gazdagságot és a holttesteken drága szép ruhákat, melyeket lefosztának rólok, oly sokat, hogy alig vihették el, és harmadnapig kapdosták a zsákmányt, mert felette sok vala. ²⁶Negyednapra pedig gyűlének a hálaadásnak völgyébe, mivel az Úrnak ott adának hálát; azért azt a helyet hálaadás völgyének nevezék mind e mai napig. ²⁷Megtére azért Júdának és Jeruzsálemnek egész népe Jósafáttal, az ő fejedelmökkel egybe, hogy visszamenjen Jeruzsálembe nagy örömmel; mert az Úr megvigasztalta vala őket az ő ellenségeik felett. ²⁸És bemenének Jeruzsálembe, lantokkal, cziterákkal és trombitákkal, az Úr házához. ²⁹**És lón az Istennek félelme az országok minden királyságain, mikor meghallották, hogy az Úr hadakozott vala az Izráel ellenségei ellen.** ³⁰Megnyugovék azért a Jósafát országa, és békességet ada néki az ő Istene minden felől. ³¹És uralkodék Jósafát Júda felett. **Harminczöt esztendő vala, mikor uralkodni kezdé, és uralkodék Jeruzsálemben huszonöt esztendeig;** és az ő anyjának neve Azuba vala, a Silhi leánya. 1Kir. 22,41. 42. ³²És jára Asának, az ő atyjának útján, el sem távozá az attól, cselekedvén azt, a mi az Úr szeme előtt kedves dolog vala. 1Kir. 15,9-15. 24. ³³Csak hogy még a magaslatok nem rontattak le, és a nép nem készítette az ő szívét az ő atyái Istenéhez. ³⁴Jósafátnak pedig első és utolsó dolgai ímé meg vannak írva Jéhunak, a Hanáni fiának könyvében, a ki azokat beírta az Izráel királyainak könyvébe. ³⁵Azután Jósafát, a Júda királya megbarátkozék Akháziával, az Izráel királyával, a ki gonoszul cselekedett vala; 1Kir. 22,52-54. ³⁶Mindazáltal vele megbarátkozék, hogy hajókat készítenének, melyeken Társisba mennének; és a hajókat Esiongáberben készítették. 1Kir. 22,49. 50. ³⁷Jövendőle azért Eliézer, a Maresából való Dódava fia Jósafát ellen, mondván: **Minthogy megbarátkozál Akháziával, az Úr megsemmisíti a te munkádat. És a hajók mind összetörének, és nem mehetének Társisba.**

2Krón 21

¹És meghala Jósafát az ő atyáival egyetemben, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában; és uralkodék helyette az ő fia, **Jórám. 1Kir. 22,51.** ²És az ő testvérei, a Jósafát fiai ezek valának: Azária, Jéhiel, Zakariás, Azáriás, Mikáel és Sefátja. Ezek mind Jósafátnak, az Izráel királyának fiai voltak. ³És adott nékik az ő atyjok sok ajándékot ezüstben, aranyban és drágaságokban, Júdabeli megerősített városokkal; de a királyságot Jórámnak adá, mivel ő vala elsőszülette. ⁴Kezde azért Jórám az ő atyjának királyságában uralkodni, és mikor immár abban megerősödött, az ő testvéreit mind megöle fegyverrel; sőt Izráel fejedelmei közül is némelyeket. ⁵Harminczkét esztendősen kezdett vala uralkodni Jórám, és nyolcz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. ⁶És jára az Izráel királyainak útján, a mint cselekszik vala az Akháb háznépe; mert az Akháb leányát vette vala magának feleségül; és az Úr szemei előtt gonosz dolgot cselekedék. ⁷Nem akará mindazáltal az Úr a Dávid házát elveszteni a szövetségért, a melyet Dáviddal kötött, és mivel ígéretet tett vala, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak minden időben. 2Kir. 8,17-19. 2Sám. 7,11. 12. 1Kir. 11,36. ⁸Az ő idejében szakada el Edom Júda keze alól, és királyt választának magoknak. 1Móz. 27,40. 2Sám. 8,14. ⁹Elméne ugyan Jórám az ő vezéreivel és a szekerek mind ő vele, és felkelvén éjjel, megveré az Edomitákat, a kik őt körülvették vala, és szekereiknek fejedelmeit; rész 20,10-22. ¹⁰Mindazáltal Edom elszakada Júdának keze alól mind e mai napig. Ugyanakkor elszakada Libna is az ő keze alól, mivel elhagyta az Urat, atyái Istenét. ¹¹**Ő is csináltatott magaslatokat Júda hegyein, és azt művelé, hogy a Jeruzsálembeliek paráználkodának, sőt Júdát is felbizzatá erre.** ¹²Juta pedig azonközben **az Illés próféta írása ILLÉS ÍRÓ PRÓFÉTA IS LETT VOLNA?** hozzá, mondván: Ezt mondja az Úr, a te atyádnak, Dávidnak Istene: Mivel nem járál a te atyádnak, Jósafátnak útján, sem a Júda királyának, Asának útján; ¹³Hanem járál az Izráel királyainak útján, és azt műveléd, hogy Júda és Jeruzsálem lakói paráználkodjanak, a mint az Akháb háza is paráználkodik; annakfelette testvéreidet, atyádnak házát megöled, a kik jobbak voltak nálad: ¹⁴**Imé az Úr nagy csapást bocsát a te népedre, fiadra, feleségeidre és minden jószágodra.** ¹⁵**Te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, mindaddig, míg a te béled naponként kimegy a betegség miatt. vers 19.** ¹⁶Felindítá azért az Úr Jórám ellen a Filiszteusok és az Arábiabeliek elméjét, a kik a szerecsenekkel határosok valának. ¹⁷És feljövének Júda ellen és megtámadván őt, zsákmányul vivék mindazt a vagyont, a mi a király házában található volt, sőt fiait és feleségeit is, és nem maradt néki más fia, csak Joákház, a legkisebbik. ¹⁸És mindezek után **megveré őt az Úr felette nagy bélbajjal,** mely gyógyíthatatlan vala. ¹⁹És ez így volt napról-napra, egészen a második év végéig, midőn **belel kifolytak a betegség miatt, MICSODA RÉSZLETES ORVOSI LEÍRÁS!** és meghala nagy kínokban; és népe nem égete néki drága illatú fűszereket, mint az ő atyáinak égettek vala. rész 16,14. ²⁰Harminczkét esztendősen vala, mikor uralkodni kezde, és nyolcz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. **És mikor minden részvét nélkül kimula, ISTEN ŐRIZZEN MEG A „RÉSZVÉT NÉLKÜLI” HALÁLTÓL!** eltemették őt a Dávid városában; de nem a királyok sírjába.

2Krón 22

¹És királylyá tevék Jeruzsálem lakosai helyette az ő legkisebb fiát Akházíát; mert az idősebbeket mind megölték azok, a kik az Arábiabeliekkel jöttek vala a táborba. Uralkodék azért Akházia, Jórámnak a Júda királyának fia. 2Kir. 8,24. rész 21,16. 17. ²Akházia negyvenkét esztendősen volt, mikor királylyá lett, és egy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. Anyjának neve Athália volt, a ki az Omri leánya vala. ³Ő is az Akháb házábanak útjain jára; mert az ő anyja vala néki tanácsadója az istentelen cselekedetre. 2Kir. 8,27. ⁴És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miképen az Akháb háznépe, mert azok voltak tanácsadói atyja halála után, az ő veszedelmére. ⁵Sőt azoknak tanácsa után indulva, hadba méne Jórámmal az Akháb fiával az Izráel királyával Hazáel ellen a Siriabeli király ellen, Rámóth Gileádba; de a Siriabeliek Jórámot megverék. 2Kir. 8,25. ⁶Visszatért azért Jórám, hogy meggyógyíttassa magát Jezréel városában;

mert sebek valának rajta, melyekkel megsebesítettett Rámában, mikor Hazáel ellen, Siria királya ellen harczolt. Akházia pedig, Jórámnak a Júda királyának fia, aláméne, hogy meglátogatná Jórámot, az Akháb fiát Jezréelben, mert beteg vala. ⁷Hogy Akházia Jórámhoz méne, Isten akarataból, az ő romlása vala, mert odaérkezvén, elméne Jórámmal Jéhu ellen, a ki a Nimsi fia volt, a kit az Úr felkenetett, hogy kiirtaná az Akháb háznépét. [2Kir. 9,1. 2. 6-10.](#) ⁸Lőn azért, mikor Jéhu az Akháb házán bosszút álla, rátalált a Júda fejedelmeire és az Akházia testvéreinek fiaira, a kik Akháziának szolgálnak vala, és megöle őket. [2Kir. 10,13. 14.](#) ⁹Akháziát is keresé és megfogák őt, (ki Samariában rejtőzött vala el) és vivék őt Jéhuhoz, a ki megöleté őt. De eltemették, mert ezt mondják róla: Mégis a Jósafát fia volt, a ki teljes szívvel keresé az Urat. És nem vala immár senki az Akházia háznépe közül a ki képes lett volna a királyságra. [2Kir. 9,27.](#) ¹⁰És Athália az Akházia anyja, látván, hogy az ő fia meghalt: felkele és megöle a Júda háznépének minden királyi sarját. [2Kir. 11,1-3.](#) **HERÓDES** ¹¹De Jósabát a király leánya vevé Joást az Akházia fiát, és kivivé őt titkon a király fiai közül, a kik megölettek, és elrejté őt és az ő dajkáját az ágyasházban. És elrejté őt Jósabát, a Jórám király leánya, **A FÁRAÓ LEÁNYA ÉS MÓZES** a ki a Jójada pap felesége volt, (mert Akháziának huga vala) Athália elől, hogy őt meg ne ölhesse. [rész 24,1.](#) ¹²És náluk vala az Úr házában elrejtve hat esztendeig. Athália pedig uralkodék az ország felett.

2Krón 23

¹A hetedik esztendőben pedig felbátorodván Jójada, szövetséget kötött a századosokkal, Azáriával a Jérohám fiával, Ismáellel a Jóhanán fiával, Azáriával az Obed fiával, Maaséjával az Adája fiával, és Elisafáttal a Zikri fiával; [2Kir. 11,4-12.](#) ²A kik Júda országát körüljárván, összegyűjték Júdának minden városaiból a Lévitákat és az Izráel családfőit, és jövének Jeruzsálembe. ³Szövetséget tőn pedig mind az egész gyülekezet a királylyal az Isten házában, minekutána Jójada ekképen szólott nékik: Ímé a király fia fog uralkodni, a mint az Úr szólott volt a Dávid fiairól; [2Sám. 7,12. 16. 1Kir. 11,36.](#) ⁴Azért ez az a dolog, amit cselekednetek kell: Harmadrész közületek, a kik a szombatra szoktatok feljönni a papok és a Léviták közül, ajtónálló legyen; ⁵Harmadrész a király házában, és harmadrész a főkapunál álljon; az egész nép pedig legyen az Úr házában pitvariban; **Senki ne menjen be az Úr házába, hanem csak a papok és a kik szolgálnak a Léviták közül, csak ők menjenek be, mert szent dologra rendeltettek;** az egész nép tartsa magát az Úr parancsolatjához. ⁷És a Léviták vegyék körül a királyt, fegyvere mindenkinek kezében legyen, és ha valaki bemenne a házba, ott megöletessék; és a király mellett legyenek, mikor bemegy és mikor kijön. ⁸És mind a szerint cselekedének a Léviták és az egész Júda, a mint Jójada pap megparancsolá, és kiki maga mellé vevé az ő embereit, mindazokat, a kik felmennek vala a szombatra, mind a kik kijőnek vala szombaton; mert Jójada pap nem ereszté el a csapatokat. ⁹És Jójada pap a századosoknak azokat a dárdákat, paizsokat és pánczélokot adá, a melyek Dávid királyéi voltak, a melyek az Isten házában valának. ¹⁰És állítá az egész népet, mindenkinek fegyvere kezében lévén, a ház jobb oldalától fogva a ház bal oldaláig, az oltár mellett és a ház mellett a király körül. ¹¹Akkor kihozák a király fiát, és **reá tevék a koronát és a bizonyágtételt, és királylyá tevék őt, és megkenék őt Jójada és az ő fiai, mondván: Éljen a király!** ¹²Mikor pedig meghallotta Athália a futkosó nép szavát, a kik a királyt dicsérik vala; akkor ő is felméne a nép közé az Úr házába. ¹³És mikor látta, hogy a király az ő oszlopánál áll a bejáratnál, s a fejedelmek és a trombitások a király mellett vannak, és hogy az egész föld népe örül, trombitál, s az énekesek a zengő szerszámokkal énekelnek, a kik tudósok valának az isteni dicséretben: megszaggatá Athália az ő ruháit, és monda: Árulás, árulás! [2Kir. 23,3.](#) ¹⁴És kiküldé Jójada pap a századosokat, a sereg előljáróit, mondván nékik: Vezessétek ki a rendek között; és ha valaki utána menne, fegyverrel öletessék meg. Mert ezt mondja vala a pap: Ne öljétek meg őt az Úr házában. [2Kir. 11,15.](#) ¹⁵Helyet adának azért néki, hogy kimehessen, és mikor jutott volna a király háza felé a lovak kapujáig, ott megölték őt. [rész 22,10. 2Móz. 21,14.](#) ¹⁶Szövetséget tőn

pedig Jójada ő maga között, az egész nép között és a király között, hogy ők az Úr népei legyenek. ¹⁷És beméne az egész sokaság a Baál házába, és azt elrontá, és annak mind oltárait, mind bálványait összetöré; Mattánt pedig, a Baál papját az oltárok előtt ölék meg. rész 21,11. 22,3. 4. 2Kir. 11,18. 5Móz. 13,9. ¹⁸És gondviselőket állíta Jójada az Úr házába, a lévítai papok által, a kiket Dávid csoportokba osztott az Úr házában, hogy áldoznának égőáldozatokkal az Úrnak, a mint a Mózes törvényében megíratott, nagy vígassággal és énekszóval, a Dávid rendelete szerint. 1Krón. 24,3-7. 25,1. 8. ¹⁹És állíta az ajtónállókat az Úr házában kapuihoz, hogy be ne mehessen, a ki tisztátalan bármely dolog által. 1Krón. 26,1-19. ²⁰Azután maga mellé vevé a századosokat és a főembereket és a kik a nép felett uralkodnak, s az egész ország népét, és kivezetvén a királyt az Úr házából, bemenének a király házában felső kapuján, és ülteték a királyt a királyiszékbe. ²¹És örvendezett a föld minden népe, és a város is megnyugovék; minekutána Atháliát megölék fegyverrel. vers 15.

2Krón 24

¹Hét esztendő s vala Joás, mikor uralkodni kezdé, és uralkodék Jeruzsálemben negyven esztendeig; az ő anyjának neve Sibia vala, Beersebából. rész 23,1-11. 2Kir. 11,21. 12,1. ²És cselekedék Joás az Úr előtt kedves dolgot, Jójada papnak teljes életében. ³Vett pedig néki Jójada két feleséget, és nemze fiaikat és leányokat. ⁴Ezek után elvégezé magában Joás, hogy megújítja az Úrnak házában. ⁵És összehivatá a papokat és a Lévitákat, és monda nekik: Menjetek el a Júda városaiba, és szedjete az Izráel népétől fejenként pénzt, hogy a ti Istentek háza esztendőnként kijavíttassék. Ti pedig siessetek e dologgal; de a Léviták nem sietének. ⁶Akkor hivatá a király Jójadát a papifejedelmet, és monda neki: Miért nem gondoltál a Lévitákra, hogy behozzák Júdából és Jeruzsálemből az ajándékot, a melyet rendelt Mózes az Úr szolgálja és az Izráel gyülekezete, a gyülekezet sátorához? 2Móz. 30,11-15. ⁷Mert az istentelen Athália és az ő fiai elpusztították az Isten házában, és mindazt, a mi az Úr házában vala szentelve, a bálványokra költötték. rész 22,3. 10. ⁸És mikor parancsolt a király, csinálának egy ládát, melyet az Úr házában kapuja előtt helyezének el, kívül. ⁹És kihirdeték Júdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák el az Úrnak az ajándékot, a melyet az Isten szolgálja Mózes parancsolt a pusztában Izráelnek. vers 6. ¹⁰Akkor a vezérek mindnyájan és az egész nép örömmel vivék az ő ajándékaikat és veték a ládába, míg megtelék. ¹¹És időnként a Léviták által elviteték a ládát a király gondviselőjéhez, és mikor látták, hogy sok pénz van benne, eljövén a király íródeákja és a főpap választott embere, kiüríték a ládát, s azután ismét visszavitték helyére. Ezt művelék időnként, és nagy összeg pénzt gyűjtének. ¹²És adá azt a király és Jójada az Úr háza körül való munka felügyelőjének; és fogadának favágókat és ácsokat az Úr házában újítására, vas- és rézműveseket is az Úr házában megerősítésére. ¹³Munkálkodának azért a művesek, és az ő kezök által a kijavítás előrehaladt, s az Úrnak házában előbbi állapotába helyezék, és megerősíték azt. ¹⁴Mikor pedig elvégezték, a megmaradt pénzt vivék a királynak és Jójadának, melyből csinálának az Úr háza számára edényeket, az isteni tisztelet és áldozat számára kanalakat, s arany és ezüst edényeket. És áldozának vala égőáldozatokkal szüntelen az Úrnak házában, Jójadának, teljes életében. rész 23,18-20. **Megvénhedék pedig Jójada, és megelégedvén életével, meghala. Százharmincz esztendő s korában hala meg.** ¹⁶És eltemeték őt a Dávid városában a királyok között, mivel kedves dolgot cselekedett vala Izráelben mind Istennel s mind az ő házával. ¹⁷Minekutána pedig meghala Jójada, eljövén a Júda fejedelmek, és meghajták magokat a király előtt; a király pedig hallgatott reájok. ¹⁸És elhagyák az Úrnak, atyáik Istenének házában, és szolgálának az Aseráknak és • bálványoknak; mely vétkek miatt lőn az Úrnak haragja Júda és Jeruzsálem ellen. rész 21,11. ¹⁹És küldé hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítenék őket az Úrhoz, a kik bizonyosságot tevének ellenök, de nem hallgattak reájok. ²⁰Az Isten lelke pedig felindítá Zakariást, a Jójada pap fiát, a ki felállá a nép között, és monda nekik: Ezt mondja az Isten: Miért szegtétek meg az Úrnak parancsolatait? - mert az nem használ néktek. Ha elhagytátok az Urat, ő is elhagy titeket. vers 23. 25. ²¹Amazok pedig reá támadván,

ott az Úr háza pitvarában megkövezék őt a király parancsolatjából. [Mát. 23,35.](#) ²²És nem emlékezék meg Joás király a jótéteményről, a melylyel annak atyja, Jójada vala ő hozzá élteben, hanem megöleté a fiát. Mikor pedig meghalna, ezt mondá: Látja az Úr és bosszút áll! [rész 23,1-11.](#) ²³És már az esztendő elmúltával feljöve ellene Siria királyának serege, és méne Júdára és Jeruzsálemre, és kiirtották a népnek minden vezéreit a nép közül, és minden zsákmányukat küldék Damaskusba a királynak; ²⁴Mert noha kevés emberrel jött vala rájuk a Siriabeli had, mindazáltal az Úr kezökbe adá Júdának nagy seregét, mivel az Urat, atyáiknak Istenét elhagyták; és Joáson is bosszút állának. ²⁵És mikor tőle elmentek (súlyos betegségben hagyták hátra): pártot ütének ellene az ő szolgálai, a Jójada pap fiának haláláért, és megölek őt ágyában, és meghala. És eltemeték őt a Dávid városában, de nem temeték őt a királyok sírjába. ²⁶Ezek ütöttek ellene pártot: Zabád, az Ammonbeli Simeát asszony fia, és Józabád, a Moábbeli Simrith fia. ²⁷Az ő fiai, és alatta az adónak megszaporodása, s az Isten házának kijavítása, ímé meg vannak írva a királyok könyvének magyarázatában. Uralkodék helyette az ő fia, Amásia. [2Kir. 12,1-18.](#)

2Krón 25

¹Huszonöt esztendőskorában kezdett **Amásia** uralkodni, és huszonkilencz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jéhoaddán vala, Jeruzsálemből való. [2Kir. 14,1.](#) ²**És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt; de nem tiszta szívből.** ³Lőn pedig azután, hogy országában megerősödék, megöle az ő szolgálait, a kik a királyt, az ő atyját megölték vala. [rész 24,25. 26.](#) ⁴De azoknak fiait nem öleté meg, hanem a szerint cselekedék, a mint a törvényben, a Mózes könyvében megíratott, a melyben az Úr parancsolt volt, mondván: **Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért és a fiak se ölettessenek meg az atyákért, hanem kiki az ő saját bűnéért ölettessék meg.** [5Móz. 24,16.](#) ⁵Összegyűjté annak felette Amásia a Júda népét, és választá közülök a nemzetségek szerint egész Júdában és Benjáminban ezredeseket és századosokat; és megszámlálá őket a húsz esztendősoktól fogva és a kik feljebb valának, és találá azok közül válogatott fegyverfoghatókat, kopjásokat és paizsosokat, háromezerezeret. ⁶**Annakfelette az Izráeliták közül százezer erős vitézt fogadott fel, száz talentom ezüstön.** ⁷Eljöve pedig az Isten embere ő hozzá, mondván: Oh király! ne menjen el te veled Izráel serege, mert az Úr nem lesz Izráellel, Efraim minden fiaival. ⁸**Ha nem hiszed, ám menj el, készülj a viadalhoz; de megver az Isten téged az ellenség előtt; mert az Isten hatalmában van mind a segítség, mind a megveretés.** [1Sám. 2,6.](#) ⁹Akkor monda Amásia az Isten emberének: De mit tegyünk a száz talentom ezüsttel, a melyet Izráel seregének adtam? És felele az Isten embere: Az Úr néked annál sokkal többet adhat. ¹⁰Kiválasztá azért Amásia azt a sereget, a mely Efraimból jött vala ő hozzá, hogy mennének helyökre; mely dologért igen megharagvának a Júda népére, és felgerjedt haraggal tértek vissza helyeikre. ¹¹Amásia pedig felbátorodván, elindítá népét, és méne a sós völgybe; és megvere a Seir fiai közül tízezeret. [vers 14. rész 20,10-22. 21,9. 10.](#) ¹²**És Júda fiai tízezeret élve fogtak el, a kiket egy magas kőszikla tetejére vivének, és letaszították őket a magas kőszikláról, és mindnyájan összeroncsoltattak. KEGYETLEN!** ¹³Annak a seregnek fiai pedig, a kiket visszakülde Amásia, hogy ne menjenek ő vele hadba: Júdának városaira ütének Samariától fogva mind Bethóronig; és levágván háromezerezeret azok közül, nagy zsákmányt vivének el. [vers 10.](#) ¹⁴Lőn azután, hogy Amásia megtére az Edomiták megveréséből, a Seir fiainak isteneit elhozá és Isten gyanánt tisztelé azokat, a kik előtt magát meghajtja vala, és nekik jóillatot gerjeszte. [vers 11. 2Sám. 5,21.](#) ¹⁵Ezért megharaguvék az Úr Amásiára, és prófétát küldé hozzá, a ki monda néki: **Miért imádod annak a népnek isteneit, a kik nem szabadíthatták meg az ő népoket a te kezedből?** ¹⁶Lőn pedig, mikor ekképen szólott volna néki, monda néki a király: Vajjon te tanácsosa vagy-e a királynak? Hallgass, mert rosszul jársz. Megszünék azért a próféta, minekutána ezt mondotta volna: Látom, hogy az Isten el akar téged veszteni, mivel ezt műveléd, és tanácsomat nem fogadád meg. [rész 24,20. 21. 5Móz. 28,15-59.](#) ¹⁷Amásia pedig, a Júda királya, tanácsot tartván, követet küldé

Joáshoz, a Joákház fiához, a ki Jéhunak fia vala, az Izráel királyához, mondván: Nosza, szálljunk szembe egymással! 2Kir. 13,1. 10. ¹⁸Akkor Joás, az Izráel királya ilyen választ ada Amásiának, a Júda királyának: **A Libánus hegyén való tövis küldé a Libánuson való czédrusfához, mondván: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; eközből azonban arra menvén egy fenevad, a mely a Libánuson lakik vala, eltapodá azt a tövist.** ¹⁹**Te magadban így gondolkodtál: Megveréd az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel magadban, hogy dicsekedjél. EMBLEMATIKUS PÉLDABESZÉD** Kérlek, maradj otthon, miért szereznel magadnak veszedelmet, hogy te és Júda elveszszen általam. vers 11. 12. ²⁰De Amásia nem nyugodhatott, mert Isten elvégezte vala, hogy az ellenség kezébe adja őket, mivel az Edomiták isteneit keresték. vers 14. 16. ²¹Felindula azért Joás, az Izráel királya, és szembeszállának egymással ő és Amásia, a Júda királya Béth-Semesnél, a mely Júdában van. ²²És Júda megveretteté Izráel által, és elmenekülének mindnyájan sátoraikba. ²³Amásiát pedig, a Júda királyát, a Joás fiát, a ki Joákház fia volt, Joás, az Izráel királya elfogá Béth-Semesben, és vivé őt Jeruzsálembe, és Jeruzsálem köfalát lerontá az Efraim kaputól fogva mind a szeglet kapujáig négyszáz singnyire. ²⁴És az aranyat, az ezüstöt és mindenféle edényeket, a melyek az Isten házában, az Obed-Edom birtokában találtatának, és a király házában kincseit, s a kezesek fiait mind Samariába vivé. 1Kron. 26,15. ²⁵Amásia, a Joás fia, a Júda királya, minekutána meghala Joás, a Joákház fia, az Izráel királya, még tizenöt esztendeig éle. 2Kir. 13,10. ²⁶Amásiának pedig többi dolgai, az első és utolsó, avagy nincsenek-e megírva a Júda és az Izráel királyainak könyvében? 2Kir. 14,1-17. ²⁷Azon időtől fogva pedig, hogy Amásia az Úrtól elszakada, összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben; és elmeneküle Lákisba, de utána küldöttek Lákisba, és megölték ott őt. vers 14. ²⁸És elhozák onnét lovakon, és eltemeték őt az ő atyáival, Júdának városában. rész 24,25.

2Kron 26

¹Akkor előhozván az egész Júda nemzetsége **Uzziást** (ki tizenhat esztendő vala), királylyá tevék őt az ő atyja Amásia helyett. 2Kir. 14,21. 22. ²Ő építé meg Elótot, és csatolta ismét Júdához, minekutána Amásia király meghalt az ő atyáival egybe. ³**Tizenhat esztendő korában kezdett vala uralkodni Uzziás, és ötvenkét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben;** az ő anyjának neve Jékólia vala, Jeruzsálemből való. ⁴És az Úr előtt kedves dolgot cselekedék, a mint az ő atyja, Amásia is cselekedett vala. ⁵**És keresi vala az Istent Zakariás próféta idejében, a ki az isteni látásokban értelmes vala; és mindaddig, míg az Urat keresé, jó előmenetelt adott néki Isten; rész 24,2.** ⁶Mert kimenvén, hadakozék a Filiszteusok ellen; és a Gáth kerítését, a Jabné kerítését és az Asdód kerítését letöré, és építé városokat Asdódban és a Filiszteusok tartományában. ⁷És megsegéllé őt az Isten a Filiszteusok ellen és az Arábiabeliek ellen, a kik lakoznak vala Gúr-Baálban, és Meunimban. ⁸És adának az Ammoniták Uzziásnak ajándékot, és elterjede az ő híre Egyiptomig; mert felette igen megnevekedett az ő hatalma; ⁹És építé Uzziás tornyokat Jeruzsálemben a szeglet kapuja felett, a völgy kapuja felett és a szegletek felett, és igen megerősítetté azokat. ¹⁰A pusztában is tornyokat épített, és sok kutat ásott; mert sok nyája vala mind a völgyekben, mind a lapályon, és szántóvető szolgálai, vinczellérei a hegyeken és Kármelben, mert a földművelést kedvelte. ¹¹Uzziásnak hadakozó serege is vala, a mely harczba mehetett csapatonként, a mint megszámláltatott Jéhiel íródeák és Maaséja előljáró által Hanániás vezetése alatt, a ki a király vezérei közül való. ¹²A családfők egész száma a hadakozó vitézek között kétezerhatszáz vala. ¹³És az ő kezök alatt levő hadakozó sereg háromszázhetezeröttszáz harczosból állott, a kik képesek valának megsegíteni a királyt ellenségei ellen. rész 25,5. ¹⁴És készítetté Uzziás nekik, az egész sereg számára paizsokat, kopjákat, sisakokat, pánczélokot, íveket és parittyába való köveket. ¹⁵Készítetté annakfelette Jeruzsálemben értelmes mesteremberek által gépezeteket a tornyok tetején és a köfal szegletein, nyilaknak és nagy köveknek kihajigálására. És az ő híre messzire elterjede; mert csudálatosan megsegítették, míglen megerősödék. **16Mikor pedig ilyen módon megerősödött volna,**

felfuvalkodék, hogy megfertőztetné magát és vétkezik az Úr ellen, az ő Istene ellen.

Beméne az Úr templomába, hogy a füstölő oltáron füstölne. ¹⁷És beméne ő utána Azáriás pap, és vele az Úr papjai nyolczvanan, igen erősek. 1Krón. 6,10. ¹⁸És ellene állának Uzziás királynak, és mondának néki: Uzziás! nem a te dolgod az Úrnak füstölni, hanem az Áron pap fiaié, a kik felszenteltetének, hogy füstöljenek. Menj ki e szent helyből; mert igen vétkeztél és dicsőségedre nem leend az Úr Istentől. 2Móz. 30,7. 4Móz. 3,10. ¹⁹És megharaguvék Uzziás, a kinek kezében vala a füstölő szerszám, hogy füstölne; és mikor haragudnék a papokra, bélpoklosság támadta a homlokán ott a papok előtt, az Úr házában, a füstölő oltár előtt. ²⁰És mikor tekintett volna ő reá Azáriás főpap, és vele mind a többi papok, láták a bélpoklosságot az ő homlokán; és elűzik őt onnét, sőt maga is sietett kimenni, mert az Úr megverte vala őt. ²¹És lón Uzziás király halála napjáig bélpoklos; és lakik vala egy elkülönített házban bélpoklosan, mert az Úr házából kivettetett vala. És Jótám, az ő fia vala a király házában, a ki ítélkezék az ország népe felett. 2Kir. 15,5. ²²Uzziásnak pedig első és utolsó dolgait megírta Ésaiás próféta, az Ámós fia. Ésa. 6,1. ²³És meghala Uzziás az ő atyáival egybe, és eltemeték őt az ő atyáival a temetőbe, a mely a királyoké vala, mert ezt mondják felőle: bélpoklos volt. És uralkodék helyette Jótám, az ő fia.

2Krón 27

¹Huszonöt esztendő vala Jótám, mikor uralkodni kezde, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jérusa vala, a Sádók leánya. 2Kir. 15,32. 33. ²És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mint az ő atyja, Uzziás is cselekedett vala, csak hogy nem méne az Úr templomába; a nép azonban tovább is vétkezik. ³Ő építé meg az Úr házának felső kapuját; a vár köfalán is sokat építé. ⁴Annakfelette a Júda hegyes földén városokat építé, és a ligetekben palotákat és tornyokat építé. ⁵Ő is hadakozott az Ammon fiainak királyai ellen, a kiket megvere; és adának néki az Ammon fiai azon esztendőben száz tálentom ezüstöt s tízezer véka búzát és tízezer véka árpát. Ezt fizették néki az Ammon fiai a második és harmadik esztendőben is. rész 20,1. 22. 23. 26,8. ⁶És hatalmassá lón Jótám, mert útjában az Úr előtt, az ő Istene előtt járt. ⁷Jótámnak pedig több dolgait, minden hadakozásait és útjait, ímé megírták az Izráel és a Júda királyainak könyvében. 2Kir. 15,32-38. ⁸Huszonöt esztendő korában kezdett uralkodni, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. ⁹És elaluvék Jótám az ő atyjával, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék Akház, az ő fia helyette.

2Krón 28

¹Húsz esztendő volt Akház, mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és nem cselekedék kedves dolgot az Úr előtt, mint Dávid, az ő atyja; 2Kir. 16,1-19. ²Hanem az Izráel királyainak útján járt, és öntött bálványokat is csináltatott a Baál tiszteletére. ³Annakfelette tömjéneze a Hinnom fiának völgyében; fiait is megégeté tűzben, a pogányok útálatosságai szerint, a kiket az Úr az Izráel fiai elől kiűzött volt. rész 33,6. 5Móz. 18,9. 10-12. ⁴Aldozék és tömjéneze a magaslatokon is, a halmokon is és minden zöld fa alatt. 2Kir. 16,4. ⁵Ezért az Úr az ő Istene adá őt a Siriabeli király kezébe, és őt igen megverék, és sok foglyot hurczolának el ő tőle, a kiket Damaskusba vivének. Sőt még az Izráel királya kezébe is adaték, és az is igen megveré őt. 6Mert Pékah, a Rémália fia, Júdában egy nap levága százhuszezer embert, mind vitézeket; mivel elhagyták az Urat, atyáik Istenét. 2Kir. 16,5-8. Ésa. 7,1. ⁷Annakfelette az Efraimbeli vitéz Zikri megölé Maásiát, a király fiát, Azrikámot, az ő házában gondviselőjét, és Elkánát, a ki a király után második vala. ⁸És elvivének az Izráel fiai az ő atyjokfiai közül kétszázezer asszonyt, fiút, leányt, és nagy vagyont rablának el tőlök, és azzal a zsákmánynyal mennek vala Samariába. rész 25,21-24. ⁹Vala pedig ott az Úrnak egy prófétája, a kinek neve Odéd, a ki eleibe menván a hadnak, a mely Samariába megy vala, monda nékik: Ímé, mivel az Úrnak, atyáitok Istenének haragja Júda ellen felgerjedett, őket kezetekbe adta, és ti sokat megölétek közülök haragotokban, a mely szintén az égig felhatott;

¹⁰És immár arra gondoltok, hogy Júdanak és Jeruzsálemnek fiait megalázzátok, hogy néktek szolgáitok és szolgálóleányitok legyenek: avagy ezáltal nem teszitek-e magatokat bűnösökké az Úrnál, a ti Isteneteknél? ¹¹Azért halljátok meg szómat: Vigyétek vissza a ti atyátokfiai közül való foglyokat, a kiket ide hoztatok; különben az Úrnak nagy haragja lészen rajtatok. ¹²Akkor felkelének némelyek az Efraimból való vezérek közül: Azáriás, a Jóhanán fia; Berékiás, a Mesillemót fia; Ezékiás, a Sallum fia, és Amása a Hadlai fia, azok ellen, a kik a viadalból jönnek vala. ¹³És mondának nékik: *Ne hozzátok ide be a foglyokat, mert felette igen nagy bűn lesz az, a mit akartok művelni, és ezzel a mi bűneinket és vétkeinket megsokasítjátok; mert e nélkül is sok bűnünk van, és felgerjedsz a harag Izráel ellen.* ¹⁴Ott hagyá azért a sereg a foglyokat és a zsákmányt a vezérek és az egész gyülekezet előtt. ¹⁵**És felállának a névszerint megnevezett férfiak, s felvevék a foglyokat, és a kik mezítelenek valának közülök, felöltözteték a zsákmányból; felöltözteték azokat, sarukat is adának lábaikra; ételt és italt is adának nékik; sőt meg is kenék őket, és a gyengélkedőket szamarakra helyezék,** és vivék őket a pálmafák városába, Jérikhóba, az ő atyjokfiaihoz; azután megtérének Samariába. ¹⁶Az időben küldé Akház király az Assiriabeli királyhoz, hogy megsegítené őt. [2Kir. 16,7-10.](#) ¹⁷Mert még az Edomiták is eljöttek vala, és a Júdabeliek közül sokat levágának, vagy rabságba hurczolának. [rész 21,10.](#) ¹⁸A Filiszteusok is mind ellepék a lapályon való városokat és Júdanak dél felől való részét, és elfoglalák Béth-Semest, Ajalont, Gederótot, Sókot és annak faluit; Timnát és annak faluit; Gimzót és annak faluit, és ott laknak vala; ¹⁹**Mert az Úr megalázta Júdát Akházért, az Izráel királyáért; mert arra indítá Júdát, hogy vétkezzék az Úr ellen.** [vers 3-5.](#) ²⁰Eljöve azért ő ellene Tiglát-Piléser, Assiria királya, a ki sanyargatá őt, és nem segítette meg. ²¹Mert Akház kifosztá az Úr házát, a királyét, a fejedelmekét, és az Assiriabeli királynak adá, de azért nem lőn néki segítségére. ²²Sőt még a szorongattatás idejében is tovább vétkezék az Úr ellen; ilyen vala Akház király. ²³**Mert áldozék Damaskus isteneinek, a kik őt megverték vala, ezt mondván: Mivel Siria királyainak istenei megsegítik őket, azért én is azoknak áldozom, hogy segéljenek engem is, holott mind néki, mind az egész Izráelnek azok okozták romlását.** [2Kir. 16,10-16.](#) ²⁴**És összehordá Akház az Isten házának edényeit, és összetöré az Isten házának edényeit, és az Úr házának ajtait bezárá, és csinála a maga számára oltárokat Jeruzsálemnek minden szegletén; 2Kir. 16,14. 17,18.** ²⁵Júdanak minden városaiban is magaslatokat építe, hogy az idegen isteneknek tömjénezzen, és haragra ingerlé az Urat, atyái Istenét. ²⁶Az ő több dolgai pedig és útjai, úgy az elsők, mint utolsók, ímé meg vannak írva a Júda és az Izráel királyainak könyvében. [2Kir. 16,1-20.](#) ²⁷Meghala pedig Akház az ő atyáival, és eltemeték őt Jeruzsálem városában; mert nem vivék őt az Izráel királyainak sírjába. És uralkodék az ő fia, **Ezékiás,** ő helyette. [rész 21,20.](#)

2Krón 29

¹**Ezékiás huszonöt esztendőös korában kezdett uralkodni, és uralkodék huszonkilencz esztendeig Jeruzsálemben; az ő anyjának neve vala Abija, a Zakariás leánya.** [2Kir. 18,1-10.](#) ²**És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mind a szerint, a mint Dávid, az ő atyja is cselekedett vala.** [1Kir. 15,5.](#) ³**És az ő királyságának első esztendejében, az első hónapban kinyitá az Úr házának ajtait, és azokat megújíttatá.** [rész 28,24.](#) ⁴És egybehivatá a papokat és a Lévitákat, és összegyűjté őket a napkelet felől való utcában; ⁵És monda nékik: **Hallgassatok meg engem Léviták! Most szenteljétek meg magatokat, az Úrnak, atyáitok Istenének házát is szenteljétek meg, és hordjatok ki minden tisztátalanságot a szent helyről; 2Kir. 16,10-14.** ⁶**Mert vétkeztek a mi atyáink, és az Úr előtt, a mi Istenünk előtt gonoszul cselekedének, és elhagyták őt, az Úr sátorától elfordították arcukat, hátat fordítván annak.** [rész 28,2-4. 22. 23. Jer. 2,27.](#) ⁷A tornác ajtait is bezárták, a szövétnekeket eloltották, és füstölőszert nem füstölögtettek és égőáldozatot nem áldoztak az Izráel Istenének a szent helyen. ⁸És ezért volt az Úrnak haragja Júdán és Jeruzsálemen, és adta volt őket rabságra és pusztulásra és kigunyoltatásra, a mint ti magatok is látjátok. [rész 28,8. 19.](#) ⁹És ímé a mi

atyáink fegyver által hullottak el, fiaink, leányaink és feleségeink fogságba vitettek e dolog miatt. ¹⁰Most azért elvégeztem magamban, hogy az Úrral, Izráel Istenével szövetséget szerzek, hogy haragját tőlünk elfordítsa. ¹¹Fiaim, most ne tévelyegjete; mert az Úr választott titeket, hogy ő előtt állván, neki szolgáljatok; hogy szolgálai legyetek neki és jóillatot szerezzetek. 2Móz. 28,1. 2. 4Móz. 3,6-12. ¹²Felkelének azért a Léviták: Máhát az Amásai fia, Jóel az Azárja fia, a kik Kéhátiták valának; a Mérári fiai közül pedig Kis az Abdi fia, és Azária a Jéhalélel fia, és a Gersoniták közül Joah a Zimma fia, és Éden a Joah fia; 1Krón. 23,6. ¹³Az Elisáfán fiai közül Simri és Jéhiel; az Asáf fiai közül Zakariás és Mattánia; 1Krón. 25,1. ¹⁴A Hemán fiai közül Jéhiel és Simej; a Jédutun fiai közül Semája és Uzziel. 1Krón. 25,1. ¹⁵Összegyűjték az ő atyjokfiat, és megszentelék magokat, és **bemenének a király parancsolatjából az Úrnak beszédei szerint, az Úr házának megtisztítására.** ¹⁶És bemenének a papok az Úr házának belső részébe, hogy azt megtisztítsák; kihordának belőle minden tisztátalanságot, a melyet az Úr templomában találának, az Úr házának pitvarába; és a Léviták felszedék, hogy onnan kihordják a Kidron patakába. ¹⁷Elkezdék pedig a megszentelést az első hónap első napján, és a hónap nyolczadik napján bemenének az Úr házának tornáczába, és megszentelék az Úr házát nyolcz napon át, úgy hogy az első hónap tizenhatodik napján végezték be. ¹⁸És akkor bemenének Ezékiás királyhoz, és mondának: **Megtisztítottuk mindenestől az Úr házát, az égőáldozat oltárát is, minden hozzá tartozó edényekkel egybe, a szent asztalt is, minden szerszámaival; 2Kir. 16,14-17.** ¹⁹Minden egyéb eszközöket is, a melyeket Akház király az ő királysága alatt megszentelteténített, mikor Isten ellen vétkezett vala, helyreállítottunk és megszenteltünk, és ímé mind az Úr oltára előtt vannak. rész 28,24. ²⁰Reggel azért felkele Ezékiás király, és összegyűjté a város fejedelmeit, és **felméne az Úr házába.** ²¹És vivének fel hét tulkot és hét kost, hét bárányt és hét bakot bűnért való áldozatra az országért, a szent hajlékért és Júdáért, és megparancsolá az Áron fiainak, a papoknak, hogy megáldozzák az Úr oltárán. 3Móz. 4,13-21. ²²Megölék azért a tulkokat, és a papok azoknak véröket vévén, elhinték az oltárra; hasonlatosképen megölvén a kosokat, elhinték azoknak véröket az oltárra; a bárányokat is megölvén, azoknak vérét az oltárra hinték. ²³**Azután előhozák a bűnért való bakokat a király és a gyülekezet elé, és kezöket rájuk tevék.** ²⁴Minekutána a papok azokat megölték, **bűnért való áldozást végeztek** a vérökkel az oltáron, az egész Izráel megtisztulására; mert az egész Izráelért parancsolta vala a király az égőáldozatot és a bűnért való áldozatot. ²⁵És beállítá a Lévitákat az Úr házába czimballmokkal, lantokkal és cziporokkal Dávidnak és Gádnak a király prófétájának, és Nátán prófétának parancsolatja szerint; mert az Úrtól volt a parancs az ő prófétái által. 1Krón. 23,5. 25,1. ²⁶Előállának azért a Léviták a Dávid zengő szerszámaival; a papok is a trombitákkal. 4Móz. 10,4-10. ²⁷És megparancsolá Ezékiás, hogy egészen égőáldozatot áldozzanak az oltáron. És mikor megkezdődött az áldozás ugyanakkor megkezdődött az Úrnak éneke is és a trombiták harsonája Dávidnak az Izráel királyának szerszámaival. ²⁸És az egész gyülekezet leborula, az énekesek énekelének, és a trombitások trombitálának mindaddig, míg az egészen égőáldozatnak vége lön. ²⁹És a mikor elvégezték az áldozatokat, a király és mindnyájan a vele valók leborulván arcczal, imádkozának. ³⁰És megparancsolá Ezékiás király és a fejedelmek a Lévitáknak, hogy az Urat dicsérjék a Dávid és az Asáf próféta dicséreteivel; a kik, mikor nagy örömmel dicsérték az Urat, meghajoltak és leborulának. ³¹Azután szóla és monda Ezékiás: **Most már felavattátok magatokat az Úrnak, azért jőjjetek, és hozzatok áldozatokat és dicsérő áldozatokat az Úr házában.** És az egész gyülekezet hozza áldozatokat és dicsérő áldozatokat, és mindaz a kit a szíve indított, egészen égőáldozatot. ³²És az égőáldozatra való barmok száma, a melyeket a gyülekezet hozott vala, ez volt: hetven tulok, száz kos, kétszáz bárány. Mindezek egészen égőáldozatul valának az Úrnak. ³³Azonkívül szenteltek az Úrnak hatszáz tulkot és háromezer juhot. ³⁴**De mivel a papok kevesen valának, és nem győzték az áldozatokat mind megnyúzni, ezért az ő atyjokfiai, a Léviták segítségökre valának nekik mindaddig, míg azt a munkát elvégezték, és míg a többi papok magokat megszentelék;** mert a Léviták

igazabb szívűek valának a magok megszentelésében, mint a papok. [rész 30,15](#). ³⁵Az egészen égőáldozat is igen sok volt a hálaáldozatok kövérivel és az egészen égőáldozatokhoz való italáldozatokkal; és **ekképen helyreállítatott az Úr házának szolgálata**. ³⁶Örvendeze azért Ezékiás és ő vele az egész gyülekezet, hogy az **Isten erre hajlandóvá tette a népet**; mert hirtelen történt ez a dolog. [1Krón. 29,9](#).

2Krón 30

¹És küldte Ezékiás az egész Izráelhez és Júdához, sőt Efraimnak és Manassénak is íra leveleket, hogy jönnének el az Úr házához Jeruzsálembe, hogy megtartanak a pászkát az Úrnak, Izráel Istenének. [2Móz. 12,2-14](#). ²És tanácsot tartta a király és fejedelmei s az egész gyülekezet Jeruzsálemben, hogy a második hónapban tartsák meg a pászkát. [4Móz. 9,10. 11](#). ³Mert azt akkor nem tarthatták meg, mert a papok nem szentelhették meg magokat kellő számban, s a nép sem gyűlt vala össze Jeruzsálemben. ⁴És e dolog igen tetszék mind a királynak, mind az egész gyülekezetnek. ⁵Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izráelben Beersebától fogva Dánig, hogy jöjjenek Jeruzsálembe pászkát szentelni az Úrnak, Izráel Istenének, mert már régóta nem tartották meg úgy, a mint megiratott. ⁶Elmenének azért a híradók a király levelével és a fejedelmekével az egész Izráelhez és Júdához, és a király parancsolatjából ezt mondják vala: Izráel fiai! térjete meg az Úrhoz, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istenéhez s ő is megtér a maradékhoz, mely megmaradt még köztetek az Assiriabeli királyok kezétől. [2Kir. 17,6](#). ⁷És ne legyetek olyanok, mint a ti atyáitok és atyátokfiai, a kik vétkeztek volt az Úr ellen, atyáik Istene ellen és elpusztította őket, a mint ti magatok látjátok. [2Kir. 16,6. 7](#). ⁸Most azért meg ne keményítsétek nyakatokat, mint a ti atyáitok; adjatok kezet az Úrnak, és bemenvén az ő szent helyébe, a melyet megszentelt örökké, szolgáljatok az Úrnak, a ti Istenteknek, és elfordul rólatok haragja. [2Kir. 17,13-15](#). ⁹Mert hogy ha ti megtéréndetek az Úrhoz, a ti atyátokfiai és fiaitok kegyelmet találnak azoknál a kik őket fogságba vitték, és megtérnek erre a földre, mert irgalmas és kegyelmes az Úr, a ti Istentek, és nem fordítja el orcáját tőletek, ha ő hozzá megtéréndetek. [2Kir. 15,29. rész 6,37. 7,12-14](#). ¹⁰Mikor pedig a híradók városról-városra menének az Efraim és a Manasse földén, mind Zebulonig, nevetik és csúfolják vala őket; ¹¹Mindazáltal némelyek az Áser, Manasse és a Zebulon nemzetségéből megalázzák magokat, és eljövének Jeruzsálembe. ¹²Júdában is ezt cselekedé az Istennek keze, adván beléjök egy akaratot, hogy engednének a király parancsolatjának és a fejedelmekének az Úr beszéde szerint. ¹³Sok nép gyüle azért Jeruzsálembe, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepét megtartsák a második hónapban; igen nagy gyülekezet vala. [vers 1. 2Móz. 12,2-20](#). ¹⁴És felkelének, és elronták az oltárokat, a melyek Jeruzsálemben valának, és a füstölő oltárokat is mind elronták, és a Kidron patakába hányták. [rész 28,2-4](#). ¹⁵És megölék a páskhabarányt a második hónap tizennegyedik napján; s a papok és Léviták megszegyenlék és megszentelék magokat, és égőáldozatokat vittek az Úr házába; [rész 29,34](#). ¹⁶És kiki állá az ő helyére az ő szokások szerint és Mózesnek az Isten emberének törvénye szerint, és a papok hintik vala a vért a Léviták kezéből. ¹⁷Minthogy pedig igen sokan valának a gyülekezetben, a kik magokat meg nem szentelték vala, ezért a Léviták a páskhabarány megölésével foglalkozának azokért, a kik tisztátalanok voltak, hogy megszenteljék az Úrnak; ¹⁸Mert a népnek nagy része, sokan az Efraim, Manasse, Izsakhár és Zebulon nemzetségéből, nem szentelték meg magokat, mindazáltal megevék a páskhabarányt, nem úgy, a mint megiratott; de könyörge Ezékiás érettök, mondván: A kegyes Úr tisztítsa meg azt; ¹⁹Mindenkit, a ki szívét elkészítette, hogy keresse az Istent, az Urat, az ő atyái Istentét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is. ²⁰És meghallgatá az Úr Ezékiást, és a népnek megkegyelmeze. ²¹Megtartották tehát az Izráel fiai, a kik Jeruzsálemben találtatának, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel, és dicsérik vala az Urat minden nap a Léviták és a papok, az Úr erejét éneklő szerszámokkal. ²²És kegyesen beszéle Ezékiás minden Lévitával, a kik értelmesek és jóindulattal valának az Úr iránt. És ünnepi lakomát tartottak hét napon át, áldozván hálaadó-áldozatokkal, és dicsérvén az

Urat, atyáik Istenét. ²³Tanácsot tartá pedig az egész gyülekezet, hogy még hét napig szentelne ünnepet; és így még hét napot töltöttek el vígasságban; ²⁴Mert Ezékiás, a Júda királya ada a gyülekezetnek ezer tulkot és hétezer juhot, a fejedelmek is adának a gyülekezetnek ezer tulkot és tízezer juhot; és megszentelék magokat a papok elegen. ²⁵Nagy örömben vala azért az egész Júda gyülekezete, a papok és a Léviták és azoknak egész gyülekezete, a kik Izráelből oda mentek vala; mind az idegenek, a kik az Izráel földjéről jöttek vala, mind a Júdában lakozók. ²⁶És volt nagy vígasság Jeruzsálemben; mert Salamonnak, az Izráel királyának, Dávid fiának idejétől fogva nem volt ehez hasonló ünnep Jeruzsálemben. ²⁷Ezek után felállának a papok és a Léviták, és megáldák a gyülekezetet; és meghallgatásra talált az ő szavok, és felhata az ő könyörgésök mennybe az Isten szentséges lakhelyébe. [4Móz. 6,23-27.](#)

2Krón 31

¹A mint mindezeknek vége lön: kiméne az egész Izráel, a kik Júdának városaiban találtatának, s a bálványokat széttörték, az Aserákat kivagdalák, s leronták a magaslatokat és oltárokat egész Júdában, Benjáminban, Efraimban és Manasseban, mígnem befejezték; azután visszatérének az Izráel fiai mind, kiki az ő örökségébe és városaiba. [2Kir. 18,4.](#) ²És helyreállítá Ezékiás a papok és Léviták osztályait csoportjaik szerint, kit-kit az ő szolgálata szerint, a papokat és a Lévitákat az égőáldozatokra és a hálaadó-áldozatokra, a szolgálatra, hálaadásra és dicséretre az Úr táborinak kapuiban. [1Krón. 23,1.](#) [1Krón. 26,1. rész 23,18.](#) ³És rendelé a király az ő jövedelmének egy részét az égőáldozatok számára, a reggeli és estvéli égőáldozatok, a szombatnapok, az újhold és az ünnepek égőáldozatai számára, **a mint megiratott az Úr törvényében.** [4Móz. 28,3-21.](#) [29,1.](#) ⁴Meghagyá a népnek is, Jeruzsálem lakosinak, hogy megadják a papok és a Léviták járandóságát, hogy az Úr törvényéhez annál inkább ragaszkodjanak. ⁵**A mint ez intézkedés híre elterjedt: az Izráel fiai a búzának, a bornak és olajnak, a méznek és minden mezei termésnek zengéjét bőséggel megadják;** és mindenből a tizedet bőséggel meghozák. ⁶És az Izráel és Júda fiai, a kik lakoznak vala a Júda városaiban, ők is elhozák a barmokból és juhokból a tizedet, és annak tizedét, a mi az Úrnak, az ő Istenöknek szenteltetett, és rakásonként felhalmozák. ⁷A harmadik hónapban kezdék a rakásokat rakni, és a hetedik hónapban végezik el. ⁸Oda menvén pedig Ezékiás és a fejedelmek, és látván a rakásokat: áldák az Urat és az ő népét, Izráelt. ⁹Megkérdé pedig Ezékiás a papokat és a Lévitákat a rakások felől. ¹⁰Kinek felelvén Azáriás, a főpap, a Sádók nemzetségéből való, monda: Mióta az Úr házába kezdék az ajándékokat hozni: eleget ettünk és sok meg is maradt belőle, mert az Úr megáldotta az ő népét; és ez a rakás, a mi megmaradt. [rész 26,17. 18.](#) ¹¹És monda Ezékiás, hogy az Úr házában csináljanak tárházakat, és megcsinálák. ¹²Behordák azért az ajándékokat, a tizedeket, és a mi megszenteltetett, nagy hűséggel, és ezeknek főgondviselője Konánia Lévíta vala, a második pedig ennek atyjafia, Simei. ¹³Jéhiel pedig és Azáriás, Náhát, Asáel, Jérimot, Józabád, Eliel, Ismákia, Máhát és Benája, gondviselők valának, Konániának és atyjafiának Simeinek keze alatt, Ezékiás királynak és Azáriásnak az Isten háza előljárójának parancsolatából. ¹⁴Kóré Lévíta pedig, a Jemna fia, a ki ajtónálló vala napkelet felől, az Isten számára tett önkéntes adományok gondviselője volt, hogy kiadja az Úrnak és a szentek szentjének áldozatát. ¹⁵Keze alatt valának: Eden, Minjámin, Jésua, Semája, Amária és Sekánia a papok városaiban, hogy hűségesen osztogassák a csapatok szerint az ő atyjokfiainak, úgy a nagynak, mint a kicsinynek, [Józs. 21,8. 10.](#) ¹⁶(Az ő nemzetségek férfiain kívül, a három esztendősi fiútól fogva feljebb) mindenkinek, a kinek bejárása vala az Úr házába a maga napján, a naponként való szolgálatra, rendtartásuk és csapatjaik szerint; ¹⁷A papok nemzetségének családjaik szerint; a Lévitáknak is, a kik húsz esztendősek és feljebb valók volnának, az ő rendtartások és csapatjaik szerint. [1Krón. 23,5. 6.](#) ¹⁸És azok családjának minden kisdeddél, feleségeikkel, fiaikkal, leányaikkal, s az egész gyülekezetnek; mert az ő hitők szerint szentelték vala magokat a szentségre; ¹⁹Az Áron fiainak is, a papoknak, az ő városaikhoz tartozó vidék környékén, minden városban valának névszerint megnevezett emberek, hogy kiadják a részét

minden férfinak a papok közül, és minden nemzetségnek a Léviták között. ²⁰És így cselekedék Ezékiás egész Júdában. A mi jó, igaz és helyes vala az Úr előtt, az ő Istene előtt, azt művelé. ²¹És minden munkában, a melyet elkezdett az Isten házának szolgálatában, a törvényben és parancsolatban, keresvén az ő Istenét, teljes szívvel jár vala el, és ezért szerencsés vala.

2Krón 32

¹Ezen dolgok és igazságos cselekedetek után eljőve Sénakhérib, az Assiriabeli király, és Júdába menvén, megszállá a megerősített városokat, azt mondván, hogy elfoglalja azokat magának. 2Kir. 18,13. Ésa. 36,1. ²Mikor tehát Ezékiás látta, hogy Sénakhérib eljőve, és Jeruzsálemet meg akarná szállani: ³Tanácsot tartá vezéreivel és vitézeivel, hogy a városon kívül való forrásokat betöltsék; és azok segítségére lőnek néki; ⁴Mert összegyűlvén a sokaság, bedugának minden forrást és az ország közepén folyó patakat, mondván: **Miért találjanak az assirii királyok elegendő vizet, ha eljönnek?!** ⁵És felbátorodván, megépíté a város leromlott kerítését, felemelvén a tornyokig, és kívül másik kőfalat is emelt, s Millót a Dávid városában megerősíté; ennekfelette szerze sok fegyvert és paizst. ⁶És a nép fölé seregvezéreket tett, és maga köré gyűjtvén őket a város kapujának utcájára, szóla az ő szívök szerint ekképen: ⁷**Erősek legyetek és bátrak, semmit se féljete, meg se rettenjete az assirii királytól és a vele való egész sokaságtól, mert velünk többen vannak, hogynem ő vele** ⁸**Ő vele testi erő van, velünk pedig az Úr a mi Istenünk, hogy megsegéljen minket és érettünk hadakozzék.** És megbátorodék a nép, ezt hallván Ezékiástól, a Júda királyától. vers 21. ⁹Ezek után elküldé szolgáit Sénakhérib, az assirii király Jeruzsálembe (ő pedig Lákis mellett volt egész seregével) Ezékiáshoz a Júda királyához, és az egész Júdához, mely Jeruzsálemben vala, mondván: 1Kir. 18,17-35. ¹⁰Ezt mondja Sénakhérib, az assirii király: Kiben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok a megszállás idején? ¹¹Avagy nem Ezékiás áltatott-é el titeket, hogy éhséggel és szomjúsággal ölne meg titeket, mondván: Az Úr, a mi Istenünk megszabadít minket az Assiriabeli király kezéből! ¹²Avagy nem Ezékiás pusztította-é el az ő magaslatait és oltárait, mikor így szólott Júdához és Jeruzsálemhez, mondván: Csak egy oltár előtt imádkozzatok, és csak azon tömjénezzetek?! ¹³Avagy nem tudjátok-é, mit műveltem én és az én atyáim e föld minden népeivel? Vajjon e föld nemzetségeinek istenei megszabadíthatták-é az én kezemből az ő földöket? ¹⁴És kicsoda e nemzetségek istenei közül az, a melyeket az én atyáim elvesztettek, a ki az én kezemből az ő népét megszabadíthatta volna, hogy a ti Istenetek is az én kezemből titeket megszabadíthatna? ¹⁵Most azért Ezékiás titeket el ne ámítson és meg ne csaljon ily módon; ne higjete néki, mert ha egy népnek és országnak istene sem szabadíthatta meg az ő népét kezemből és az én atyáim kezéből: mennyivel kevésbbé szabadíthat meg titeket a ti Istenetek az én kezemből! ¹⁶Sőt ezenkívül az ő szolgái még sokat szólának az Úr Isten ellen, és az ő szolgája Ezékiás ellen. ¹⁷Levelet is íra, az Urat, Izrael Istenét káromlással illetvén, és szólván ellene ilyen módon: A mint e földön lakozó népek istenei meg nem szabadíthatták az ő népöket az én kezemből: ekképen az Ezékiás Istene sem szabadíthatja meg az ő népét kezemből. 2Kir. 19,14-19. ¹⁸És kiáltnak nagy felszóval zsidó nyelven Jeruzsálem népe ellen, mely a kerítésen vala, hogy őket megrettentenék és megháborítanak, abban a reményben, hogy így a várost elfoglalhatják. Ésa. 36,11. 13. ¹⁹És úgy szólának a Jeruzsálem Istenéről, mint a föld népeinek istenei felől, melyek emberi kézzel csináltattak. Ésa. 37,19. ²⁰Akkor Ezékiás király könyörge, és ő vele Ésaías próféta az Ámós fia e káromlásért, és felkiáltának az égre. 2Kir. 19,15. 19. ²¹És elbocsátá az Úr az ő angyalát, a ki megöle minden erős vitézt, előljárót és vezért az assirii király táborában, és nagy szégyennel megtére az ő földébe. Bemenvén pedig az ő istenének házába, ott az ő saját fiai fegyverrel ölék meg őt. Ésa. 37,36. Ésa. 37,37. 38. ²²Megszabadítá azért az Úr Ezékiást és a Jeruzsálem népét Sénakhéribtől az assirii királytól, és minden másoktól, és védelmezé őket mindenfelől. ²³És sokan ajándékokat hoznak vala Jeruzsálembe az Úrnak, Ezékiásnak is a Júda királyának drágaságokat, és ő felmagasztaltatott minden pogányok szemei előtt azután.

²⁴Az időben Ezékiás halálos betegségbe esék; de könyörgött az Úrhoz, a ki szóla hozzá és csudajelt adott néki. Ésa. 38,1-8. ²⁵De nem cselekedék Ezékiás az ő hozzá való jótétemény szerint, mert magában felfuvalkodék, azért Istennek haragja lőn rajta, Júdán és Jeruzsálemen. ²⁶Azonban megalázta magát Ezékiás az ő felfuvalkodottságában, Jeruzsálem lakosaival egybe; ezért nem szálla többé reájok az Úrnak haragja Ezékiás életében. 2Kir. 20,13. 19. ²⁷És igen nagy gazdagsága és dicsősége vala Ezékiásnak. És csináltatott magának kincsesházat az ezüst, arany, drágakövek és drága fűszerszámok, paizsok és mindenféle drága szerszámok számára; ²⁸És tárházakat jövedelmének a gabonának, bornak, olajnak számára, és mindenféle barom számára istállókat, a nyájaknak pedig aklokat. ²⁹Városokat is építe magának, és szerze igen sok juhot és barmot, mert az Isten nagy gazdagságot adott néki. ³⁰És Ezékiás volt az, a ki betömé a Gihon vizeinek felső forrását, és Dávid városának napnyugat felől való részén vezeté lefelé. És minden dolgában igen szerencsés vala Ezékiás; ³¹De mivel a Babilóniabeli fejedelmek követeivel megbarátkozék, a kik ő hozzá küldettek, hogy megtudakoznák a csudajelt, mely a földön lőn; elhagyá őt az Isten, hogy megkisértené őt és meglátná, mi volna az ő szívében. 2Kir. 20,11. ³²Ezékiásnak pedig többi dolgai és jótéteményei ímé meg vannak írva az Ésaías prófétának, az Ámós fiának látásában, és a Júda és Izráel királyainak könyvében. 2Kir. 18,19. 20. Ésa. 36,37. 38. ³³Meghala pedig Ezékiás az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid fiainak sírjaihoz vivő feljárón, és mind az egész Júda és Jeruzsálem nagy tisztességet tettek néki az ő halálának idején. És uralkodék Manasse, az ő fia helyette. **EZÉKIÁS NAGYSZERŰSÉGE (DE NEM MINDIG!)**

2Krón 33

¹Tizenkét esztendőös vala MANASSE, MIKOR URALKODNI KEZDETT VOLT, ÉS ÖTVENÖT ESZTENDEIG URALKODOTT JERUZSÁLEMBEN. 2Kir. 21,1-7. **És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt a pogányok útálatosságai szerint, a kiket az Úr az Izráel fiai elől kiűzött vala.** ³Mert a magaslatokat ismét megépíté, a melyeket Ezékiás az ő atyja azelőtt elrontott vala, és oltárokat emele Baálnak, Aserákat is plántála, és tisztelé az ég minden seregeit, és szolgálta azoknak. rész 30,14. 5Móz. 16,21. ⁴Sőt az Úr házában is építe oltárokat, a melyről az Úr azt mondotta volt: Jeruzsálemben lészen az én nevem örökké. 2Kir. 21,4. rész 7,12-16. ⁵És építe oltárokat az ég minden seregeinek, az Úr házában mindkét pitvariban. ⁶És fiait átvitte a tűzön a Hinnom fiának völgyében; és az időnek forgására ügyelt, jövendőmondásokat, varázslásokat és szemfényvesztéseket űzött, ördögösöket és jövendőmondókat szerzett, és sok gonoszságot cselekedett az Úr szemei előtt, hogy őt haragra indítaná. rész 28,3. 3Móz. 19,31. ⁷A faragott bálványt, a melyet csináltatott vala, az Úr házában állítá fel, a melyről azt mondá az Isten Dávidnak, és az ő fiának, Salamonnak: **E házban és Jeruzsálemben, a melyet választottam az Izráel minden nemzetségei közül, helyheztetem az én nevemet mindörökké; 1Kir. 9,3. 6,13. Zsolt. 132,13.** ⁸És nem űzöm ki az Izráelt e földről, melyet adtam volt a ti atyáitoknak; de csak úgy, ha ők is mind megtartándják, a melyeket nékik Mózes által parancsoltam, minden törvényt, rendeléseket és ítéleteket; 2Sám. 7,10. 5Móz. 28,1. 15-26. ⁹De Manasse elcsábítá Júdát és Jeruzsálem lakóit, hogy még gonoszabbul cselekedjenek, mint a pogányok, a kiket az Úr kigyomlált volt az Izráel fiai elől. ¹⁰És noha megszólította az Úr Manassét és az ő népét; de nem figyelmezőnek reá. 2Kir. 21,11-15. ¹¹Reájok hozá azért az Úr az Assiriabeli király seregének vezéreit, a kik Manassét megfogták és vasba vervén megkötözték őt két lánczczal, és Babilóniába vivék. 2Kir. 20,18. 5Móz. 28,36. 2Sám. 7,14. ¹²Mikor pedig nagy nyomorúságban volna, fohászkodék az Úrhoz az ő Istenéhez, és teljesen megalázta magát az ő atyáinak Istene előtt. rész 6,37-39. ¹³És könyörögvén hozzá megkegyelmeze néki, és meghallgatván könyörgését, visszahozá őt Jeruzsálembe, az ő országába. Akkor ismeré meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten. rész 7,13. 14. 3Móz. 26,40. 42.

MANASSÉ IMÁJA -DEUTEROKANONIKUS (VÖ. ZSENGLLÉR KÖNYVE)

Mindenható Urunk, atyáinknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak és azok igaz nemzetségének Istene, aki teremtetted az eget és a földet, azok minden ékességével együtt, aki parancsod szavával határt szabta a tengernek, aki lezártad a mélységet, és lepecsételted azt a Te félelmetes és dicsőséges neveddel, akitől fél a mindenség, és retteg a Te hatalmad színe előtt; elbírhatatlan a Te dicsőséged fennsége, és elhordozhatatlan a bűnösöket sújtó ha-ragod, ámde mérhetetlen és kifürkészhetetlen a Te ígéreted irgalmassága. Mert Te vagy a magasságos, könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú Úr, aki bánkódsz az emberek gonoszása felett. Te, Urunk, a Te jóságod sokasága szerint megtérést és bűnbocsánatot hirdettél az Ellened vétkezőknek, és nagy könyörületességében bűnbocsánatot rendeltél üdvösségül a bűnösöknek. Te, Uram, Se-regeknek Istene, a bűnbánatot nem az igazaknak, nem Ábrahám-nak, Izsáknak és Jákobnak adtad, akik mit sem vétkeztek, hanem nékem bűnösnek; mert több az én vétkem, mint a tenger homok-szemeinek száma. Megsokasodtak törvényszegéseim, Uram, és nem vagyok méltó, hogy föltekintsek és meglássam az égbolt magasságát, igaztalanságaim sokasága miatt. Súlyos vasbilincs alatt görnyedezem, úgyhogy nem emelhetem föl fejemet, és nincs szá-momra enyhülés; mert fölingereltem haragodat, és gonoszsgát cselekedtem Előtted, nem teljesítvén akaratodat és nem tartván meg parancsolataidat. És most lélekben térdet hajtok Előtted, könyörögve a Te jóságodért. vétkeztem, Uram, vétkeztem, és isme-rem törvényszegéseimet; de esedezve kérek: bocsáss meg, Uram, bocsáss meg nékem, és ne pusztíts el engem is törvénytelenégeim-mel együtt, és haragodban ne tartsd számon mindörökké gonosz-ságaimat, és ne ítélj el engem a föld legmélyére. Mivel Te vagy, Istenem, a bűnbánók Istene, mutasd meg énrajtam egész jóságod-at, és bár méltatlan vagyok rá, üdvözíts engem a Te nagy irgal-mad szerint; és dicsérni foglak mindenkor, életemnek minden nap-jain. Mert Téged dicsérnek minden Mennyei Hatalmak, és Tied a dicsőség mindörökkön örökké. Ámin.

<http://budapest.orthodoxia.org/manasse-kiraly-imaja/>

MILYEN KÁR, HOGY EZT A PROTESTÁNSOK KIHAGYJÁK, PEDIG LUTHER, KÁROLI, KJB OLYAN SOK IDŐT TÖLTÖTT AZ APOKRIFOK MAGYARÁZATÁVAL

<https://www.stilkunst.de/lutherbibel-1545/Apokryphen/St-Daniel/mana.php>

¹⁴Ezek után a Dávid városának külső kőfalát felépíté Gihontól napnyugat felé a völgyben, a halkapu bemenetelig; Ofelt is körülveteté magas kerítéssel, és Júdáknak minden megerősített városaiba seregvezéreket helyezte. ¹⁵**És eltávolítá az idegen isteneket és a bálványt az Úr házából, és minden oltárt, a melyet az Úr házáknak hegyén és Jeruzsálemben emeltetett, kihányatá azokat a városon kívül. vers 4. 5. rész 30,14.** ¹⁶És megépíté az Úr oltárát, és áldozék rajta hálaadó és dicsőítő áldozatokkal, és megparancsolá Júdáknak, hogy szolgáljanak az Úrnak, Izráel Istenének. ¹⁷Mindazáltal még akkor a nép áldozik vala a magaslatokon; de csak az Úrnak, az ő Istenének. 5Móz. 12,5-8. 3Móz. 17,3-4. ¹⁸Manassénak pedig többi dolgai, Istenéhez való könyörgése, a próféták intése, a kik az Úrnak, Izráel Istenének nevében szólának néki, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak dolgai között. 2Kir. 21,2-18. ¹⁹**Az ő könyörgése pedig, és hogy az Isten mint kegyelmezett volt meg néki, s az ő minden bűne és vétke; és a helyek, a melyeken magaslatokat épített volt, s Aserákat és bálványokat állított fel, minekelőtte megalázta volna magát: ímé meg vannak írva a Hózái beszédei között.** ²⁰És meghala Manasse az ő atyáival, és eltemeték őt az ő házában; és uralkodék **Amon**, az ő fia helyette. 2Kir. 21,18. ²¹Huszonkét esztendő vala Amon, mikor uralkodni kezdett, és két

esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. 2Kir. 21,19-25. ²²És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miként az ő atyja Manasse cselekedett volt, mert áldozék Amon mindama bálványoknak, a melyeket az ő atyja Manasse csináltatott, és azoknak szolgál vala. ²³Meg sem alázá magát az Úr előtt, mint az ő atyja Manasse megalázta magát; hanem még sokasítá Amon a bűnt. ²⁴Pártot ütének pedig az ő szolgálói ő ellene, és őt saját házában megölek. ²⁵A föld népe pedig levágá mindazokat, a kik Amon király ellen pártot ütének, és királylyá tevé a föld népe Jósiást az ő fiát helyette.

2Krón 34

¹Nyolcz esztendő vala Jósiás, mikor uralkodni kezdett volt, és uralkodott harminczegy esztendeig Jeruzsálemben. 2Kir. 22,1. ²És jó dolgot cselekedék az Úr előtt, és jára az ő atyjának Dávidnak útjain, és nem hajolt el sem jobbra, sem balra; 1Kir. 15,5. ³Mert az ő királyságának nyolczadik esztendejében, mikor még gyermek volna, kezdé keresni az ő atyjának Dávidnak Istenét; tizenkettedik esztendejében pedig Júdát és Jeruzsálemet kezdé megtisztítani a magaslatoktól, Aseráktól, bálványoktól és öntött képektől. rész 33,22. 2Kir. 23,4-15. ⁴Leronták ő előtte a Baálok oltárait és az azokon levő szobrokat lehányatá; az Aserákat is a bálványokkal és öntött képekkel egyetembe szétrombolá és apróra töreté, és elhinteté azoknak temetőhelyén, a kik azoknak áldoztak vala. 2Kir. 23,5-7. 2Móz. 32,20. ⁵A papok csontjait megégeté azoknak oltárain, és megtisztítá Júdát és Jeruzsálemet. 2Kir. 23,15. 16. ⁶Igy cselekedék Manassénak, Efraimnak és Simeonnak városaiban is, mind Nafthaliig, azoknak pusztáiban köröskörül. ⁷Lehányatá azért az oltárokat; az Aserákat és a bálványokat összetördelé mind porrá, és minden naposzlopot elpusztított Izráel egész földén; azután megtére Jeruzsálembe. ⁸Királyságának tizennyolczadik esztendejében pedig, minekutána a földet és a házat megtisztítá, elküldé Sáfánt az Asália fiát, és Maaséját a város előljáróját, és Joát a Joákház fiát, az emlékirót, hogy kijavíttatná az Úrnak, az ő Istenének házat. ⁹És menének Hilkiás főpaphoz, és átadták néki az Isten házába begyült pénzt, a melyet a Léviták, az ajtónállók gyűjtöttek Manassétól, Efraimtól és az egész Izráel maradékaitól, és egész Júdától és Benjámintól, és Jeruzsálem lakóitól. 2Kir. 22,4. ¹⁰És adák a munkavezetőknek, a kik felvigyáztak az Úr házában, hogy adják azt a munkásoknak, a kik dolgoztak az Úr házában, hogy kijavítsák és helyreállítsák a házat. ¹¹És adának pénzt az ácsoknak és a kőműveseknek, hogy vegyenek faragott köveket, és fákat a kapcsolásokra, és a házak gerendázására, a melyeket elrontottak a Júda királyai. 2Kir. 22,6. 7. ¹²És az emberek hűségesen végzik vala a munkát; a kikre felügyelének Jáhát és Obádia Léviták, a Mérári fiai közül valók; és Zakariás, Mésullám, a Kéhátiták fiai közül valók, a kik szorgalmazták vala őket. E Léviták pedig mindnyájan mesterek valának az éneklőszerszámokban. 1Krón. 23,6. ¹³A teherhordókat pedig (mert voltak felügyelők a munkások felett mindenféle dologban) szorgalmazák a Léviták közül való íródeákok, igazgatók és ajtónállók. 1Kir. 26,1. ¹⁴Mikor pedig kihozák azok a pénzt, a mely az Úr házában gyűlt össze: megtalálá Hilkia pap az Úr törvénykönyvét, a melyet Mózes által adott volt. 5Móz. 21,24-26. ¹⁵Szóla pedig Hilkia, és monda Sáfánnak, az íródeáknak: A törvénykönyvet megtalálám az Úr házában. És adá Hilkia a könyvet Sáfánnak. ¹⁶És vivé Sáfán a könyvet a királyhoz, és elbeszélé néki a dolgot, mondván: Valamit bízál a te szolgálidra, abban híven eljárnak; ¹⁷Mert az Úr házában talált pénzt összeszedvén, adák a felügyelőknek és munkásoknak kezébe. ¹⁸Továbbá jelenté Sáfán íródeák a királynak, mondván: Hilkia pap nekem egy könyvet ada; és olvasott abból Sáfán a király előtt. ¹⁹Mikor pedig a király hallotta a törvény beszédit, ruháit megszaggatá. ²⁰És parancsola a király Hilkia papnak és Ahikámnak a Sáfán fiának, Abdonnak a Mika fiának, és az íródeáknak Sáfánnak, és Asájának a király szolgájának, mondván: ²¹Menjete el, és keressétek meg az Urat én érettem, s az Izráel és Júda maradékaiért, a könyv beszédei felől, a mely megtaláltatott, mert nagy az Úr haragja, a mely mi reánk szállott azért, hogy a mi atyáink nem tartották meg az Úrnak beszédét, hogy mind a szerint cselekedtek volna, a mint e könyvben

megíratott. ²²Elméne azért Hilkia és a király embere **Húlda prófétaasszonyhoz**, a Sallum feleségéhez, a ki Thókéhát fia vala, a ki Hasrának, a ruhák gondviselőjének fia vala (ő pedig Jeruzsálemben, a második utcában lakik vala) és a szerint szólának néki. [2Kir. 22,14.](#) ²³Ki monda nekik: Így szól az Úr, Izráel Istene: Mondjátok meg a férfinak, a ki titeket hozzám küldött; ²⁴Ezt mondja az Úr: Ímé én veszedelmet hozok e helyre és ennek lakosira, mindazokat az átkokat, a melyek meg vannak írva a könyvben, a melyet felolvastak a Júda királya előtt; ²⁵Mivel elhagytak engem, és idegen isteneknek tömjéneztek, hogy engem haragra gerjeszsenek az ő kezeiknek minden cselekedetei által. Felgerjedt az én haragom e hely ellen, és el sem oltatik. ²⁶A Júda királyának pedig, a ki titeket küldött, hogy az Urat megkérdjétek, így szóljatok: Így szól az Úr, Izráel Istene: A mi a beszédekert illeti, a melyeket hallottál: ²⁷**Mivel a te szíved meglágyult, és magadat megaláztad az Isten előtt, mikor hallád az ő beszédeit e hely ellen és az ő lakosai ellen; mivel magadat megaláztad előttem, és ruháidat megszaggtad és sírtál előttem: én is meghallgattalak, ezt mondja az Úr.** ²⁸Ímé én téged a te atyáid közé takarítalak, és tétel a te sírodba békességben, és nem látják a te szemeid azt a veszedelmet, a melyet én hozok e helyre és ennek lakóira. És e szerint beszélték el ezt a királynak. [rész 35,21-25.](#) [rész 36,6. 7. 17-21.](#) ²⁹Akkor a király elkülde, és összegyűjteté Júdának és Jeruzsálemnek minden véneit. [2Kir. 23,1. 2.](#) ³⁰És felméne a király az Úr házába, és ő vele Júdának minden férfiai, és Jeruzsálem lakosai, a papok, a Léviták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig, és elolvasá fülök hallására a szövetség könyvének minden beszédeit, a melyet találtak vala az Úr házában. [vers 14. 15.](#) ³¹Azután felállván a király az ő helyén, fogadást tón az Úr előtt, hogy ő az Urat követendi, és hogy parancsolatait, bizonyágtételeit és rendeléseit teljes szívéből és teljes lelkéből megőrzendi, cselekedvén a szövetség beszédeit, a melyek megíratnak abban a könyvben. [Józs. 24,25.](#) ³²És felfogadtatá e dolgot mindazokkal, a kik Jeruzsálemből és Benjáminból valók. **És Jeruzsálem lakói az Istennek, az ő atyáik Istenének szövetsége szerint cselekedének.** ³³Akkor elpusztított Jósias minden útálatos bálványt Izráel fiainak egész földjéről, és kényszeríte mindenkit, valaki találta vala Izráelben, hogy szolgáljon az Úrnak, az ő Istenöknek; és az ő egész életében nem szakadának el az Úrtól, atyáik Istenétől. [Nehem. 9,38. 10,1. 28. 28.](#) [2Kir. 23,4-15.](#)

Vö. Túl a literalizmuson 38.old.

Nehemiás könyvében a babiloni fogságból hazatérő zsidóság számára Ezsdrás pap felolvassa a megtalált törvénykönyvet, Isten ígését. Egy gyönyörű istentiszteletről, egy liturgikus hermeneutikai folyamatról kapunk tudósítást: Ezsdrás a nép szeme láttára kinyitja a könyvet, a nép feláll, Ezsdrás áldja az Urat (liturgia): „Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.”

(Neh 8,8). A felolvasás (ez legalább olyan fontos, mint az olvasás) után a nép először sír, majd örvendezik. Íme, az Isten Szentlelke által „mozgásba hozott” hermeneutika! Csodálkoznék, ha ebben Luther nem látta volna meg a törvény és az evangélium feszültségét. A hívő megértés mindig örömmel jár. Elég, ha az etióp kincstárnok örömeire gondolunk: „és továbbment az ő útján örömmel”, de eszünkbe juthat az emmausi tanítványok gerjedező szíve is.

2Krón 35

¹És megtartá Jósias Jeruzsálemben a húsvétünnepet az Úrnak; és megölék a páskhabarányt az első hónap tizennegyedik napján. [2Kir. 23,21-23.](#) ²És állítá a papokat az órállásukra, és buzdítá őket az Úr házának szolgálatára. ³És monda a Lévitáknak, a kik az egész Izráelt oktatják, és magokat az Úrnak szentelék: **Helyheztessétek a szent ládát a házba, a melyet készített volt Salamon a Dávid fia, az Izráel királya; nem kell most vállatokon hordoznotok; hanem szolgáljatok az Úrnak, a ti Istenteknek, és az ő népének az**

Izráelnek. 1Krn. 23,26. ⁴És készítsétek el magatokat a ti családjaitok és csoportjaitok szerint, **a mint Dávid az Izráel királya elrendelte volt, és megírta az ő fia Salamon.** 1Krn. 23,5-32. ⁵És álljatok a szent helyen, a nép közül való testvéreitek családjainak csoportjai és a Léviták családjának egy-egy csoportja szerint. 1Krn. 23,6. ⁶**Azután öljétek meg a páskhabárányt, és szenteljétek meg magatokat,** és készítsétek el azt a ti atyátokfiainak, hogy az Úrnak Mózes által tett beszéde szerint cselekedjétek. ⁷És ada Jósiás a nép fiai számára juhokat, bárányokat és gödölyéket, mindezeket a húsvéti áldozatokra; mindenkinek, valaki ott találta vala, szám szerint **harmincezeret, és háromezer tulkot;** ezek mind a királyéból valának. 1Kir. 8,63. ⁸Az ő fejedelmei is szabad akaratjokból a községnek, a papoknak és a Lévitáknak adakozának; Hilkia, Zakariás és Jéhiel, az Isten házának fejedelmei, **adának a papoknak a húsvét áldozatira kétezerhatszáz juhot és háromszáz tulkot.** ⁹Konánia pedig és Semája és Nétanéel az ő atyjafiai, Hasábia, Jéhiel és Józabád, a Léviták fejedelmei, adának a Lévitáknak a húsvét áldozatira ötezer juhot és ötszáz tulkot. ¹⁰Készen levén a szolgálat, a papok helyeikre állának, a Léviták is csapatjaik szerint, a mint a király parancsolta. ¹¹**Megölék azért a páskhabárányt, és a papok hintik vala kezökből a vért, a Léviták pedig a bárányok bőrét húzzák le.** ¹²És külön választák az egészen égőáldozatra valókat, hogy adnák azokat a nép közül való családok csoportjainak, hogy áldoznának az Úrnak, a mint a Mózes könyvében megíratott; azonképen a tulkokból is elválaszták. ¹³**És megsüték a páskhabárányt szokás szerint a tűznél;** a megszenteltetett állatokat pedig megfőzék fazekakban, vasfazekakban és üstökben: és nagy hamarsággal adák az egész községnek. 2Móz. 12,8. 9. ¹⁴Ezek után magoknak és a papoknak is elkészíték a páskhabárányt, mert a papok, az Áron fiai az égőáldozatoknak és a kövérségeknak megáldozásával el valának foglalva késő éjszakáig, azért a Léviták készíték el mind magoknak, mind a papoknak, az Áron fiainak. ¹⁵Az éneklők is, az Asáf fiai, szolgálatukban valának, Dávidnak, Asáfnak, Hémánnak és **Jédutunnak, a király prófétájának parancsolatja szerint;** az ajtónállók is mindnyájan az ajtóknál valának; nem távozhának szolgálatukból, hanem az ő atyjokfiái, a Léviták készíték vala el nékik. 1Krn. 25,1. 2. ¹⁶És elkészüle az Úrnak minden szolgálata azon a napon, hogy megtartának a páskhát, egészen égőáldozatokkal áldozván az Úr oltárán, a Jósiás király parancsolatja szerint. ¹⁷**Megtartották tehát az Izráel fiai, a kik jelen lehetének, a páskhát abban az időben, és a kovász nélkül való kenyerek ünnepét hét napon át.** 2Móz. 12,18. ¹⁸Ehez hasonló páskhát nem tartottak Izráelben a Sámuel próféta idejétől fogva; Izráel királyai közül is senki sem tartott olyan páskhát, a melyet Jósiás tartott és a papok, a Léviták, egész Júda, és a kik Izráelből jelen voltak, és Jeruzsálem lakosai. 2Kir. 23,22. 23. ¹⁹Jósiás királyságának tizennyolczadik évében tartatott ez a páskha. ²⁰Mindezek után, hogy az Isten házát Jósiás helyreállítá, feljöve Nékó, Egyiptom királya, hogy az Eufrátes mellett való Kárkemis városát elfoglalná; és **Jósiás ellene ment.** Jer. 46,2. ²¹**És noha követeket küldé ő hozzá Nékó, ezt mondván: Mi közöm te hozzád nékem, Júda királya?** Mert én most nem ellened megyek, hanem az én országom ellensége ellen, és Isten parancsolta, hogy siessek; ne tusakodjál az Isten ellen, a ki én velem van, hogy el ne vessessen téged; ²²Mindazáltal Jósiás nem tére ki ő előle, hanem, hogy megütköznék vele, öltözetit megváltoztatá, **SHAKESPEARE V. HENRIK** és nem hallgatott Nékó beszédeire, a melyek az Isten szájából származtak vala. Elméne azért, hogy megütközzék vele Megiddó mezején. Zak. 12,11. ²³Akkor a kézívesek nyilakat lövének Jósiás királyra, és monda a király az ő szolgálainak: Vigyetek ki engem innét; mert nagyon megsebesültem. ²⁴Levévén azért őt az ő szolgálói a szekérből, másik szekereire helyezék, és vivék Jeruzsálembe: És meghala, és eltemetteté az ő atyáinak sírjába; s egész Júda és Jeruzsálem siránkozik Jósiás felett. ²⁵Jeremiás is siratá Jósiást, és siralmas énekekkel siratják vala őt az éneklő férfiak és asszonyok mindnyájan mind e mai napig, a melyek szokásossá lettek Izráelben, s ímé azok meg vannak írva a Jeremiás siralmaiban. Jer. 9,17. ²⁶Jósiásnak pedig többi dolgai, és a szerint

való jó tettei, a mint az Úrnak törvényében meg van írva; ²⁷És az ő első és utolsó dolgai, ímé meg vannak írva az Izráel és Júda királyainak könyvében. 2Kir. 22,1-23,28.

2Krón 36

¹És előhozá a föld népe **Joákházt** a Jósiás fiát, és királylyá tette őt atyja helyett Jeruzsálemben. 2Kir. 23,30. ²Huszonhárom esztendő vala Joákház, mikor uralkodni kezdé, és **három hónapig uralkodék Jeruzsálemben.** ³És letevé őt **Égyiptom királya Jeruzsálemben, és a földre adót vetett, száz talentom ezüstöt és egy talentom aranyat.** 2Kir. 23,31-35. ⁴És Égyiptom királya Eliákimot, az ő testvérét tette királylyá Júda és Jeruzsálem felett, megváltoztatván nevét Joákimra; Joákházt pedig az ő testvérét fogá és elvivé Nékó Égyiptomba. ⁵Huszonöt esztendő vala Joákim, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; **de gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt.** Jer. 26,21-23. ⁶És feljöve ellene Nabukodonozor a babilóniai király, és kettős békót vete lábaira, **hogy Babilóniába vinné őt.** 2Kir. 24,1. ⁷Az Úr házában való edények egy részét is elvivé Nabukodonozor Babilóniába, és helyezteté azokat az ő templomába, Babilóniában. vers 18. 19. ⁸Joákimnak pedig többi dolgai és az ő útálatosságai, a melyeket cselekedett, s a melyek találtattak ő benne, ímé meg vannak írva az Izráel és Júda királyainak könyvében; és uralkodék helyette **Joákin,** az ő fia. 2Kir. 24,1-5. ⁹Nyolcz esztendő korában kezdett uralkodni Joákin, és három hónapig és tíz napig uralkodék Jeruzsálemben; **de ő is gonoszul cselekedék az Úr előtt.** 2Kir. 24,8-17. ¹⁰Az esztendő fordultával pedig elkülde Nabukodonozor király, és elviteté őt Babilóniába, az Úr házának drága edényeivel együtt, és királylyá tevé az ő testvérét Sédékiást Júda és Jeruzsálem felett. ¹¹Huszonegy esztendő korában kezdett uralkodni Sédékiás, és uralkodék tizenegy esztendeig Jeruzsálemben. ¹²És gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt, és nem alázza meg magát Jeremiás próféta előtt, a ki az Úr képében szól vala néki. Jer. 37,1. 2. ¹³Sőt még Nabukodonozor király ellen is pártot ütött, a ki őt az Isten nevére megesküdtette vala, **s makacscsá és önfejjévé lett, a helyett, hogy megtért volna az Úrhoz, Izráel Istenéhez.** Ezék. 17,13-16. ¹⁴Sőt még a papok fejedelmei és a nép is, mindnyájan szaporították a bűnt a pogányok minden undokságai szerint, és megfertőztették az Úr házát, a melyet megszentelt vala Jeruzsálemben. Jer. 23,11. ¹⁵És az Úr, az ő atyáiknak Istene elküldé hozzájuk követeit jó idején, mert kedvez vala az ő népének és az ő lakhelyének. Mát. 23,37. 38. ¹⁶De ők az Isten követeit kigúnyolták, az ő beszédeit megvetették, és prófétaival gúnyt űztek; míglen az Úrnak haragja felgerjede az ő népe ellen, s többé nem vala segítség. rész 24,20. Ezék. 33,31. 32. ¹⁷És reájok hozá a Káldeusok királyát, a ki fegyverrel ölé meg ifjaikat az ő szent hajlékukban, s nem kedveze sem az ifjaknak és szűzeknek, sem a vén és elaggott embereknek, mindnyájokat kezébe adá. **BABILONI FOGSÁG KEZDETE** ¹⁸És az Isten házában mindenféle edényeit, nagyokat, kicsinyeket, és az Úr házában kincseit, s a királynak és az ő vezéreinek kincseit, mindezeket Babilóniába viteté. vers 7. Jer. 20,5. ¹⁹Az Isten házát meggyújták, Jeruzsálem kőfalait lerontották, palotáit mind elégeték tűzzel, és minden drágaságait elpusztították. Jer. 37,10. ²⁰És a kik a fegyver elől megmenekültek, azokat elhurczolta Babilóniába, és néki és fiainak szolgálivá lettek mindaddig, míg a persiai birodalom fel nem támadott; Ezsdr. 1,1-11. ²¹Hogy beteljesedjék **az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, míg lerójjá a föld az ő szombatjait, mert az elpusztulás egész ideje alatt nyugovék, hogy betelnének a hetven esztendő.** 3Móz. 26,33. 34. Jer. 25,12. ²²És Czírus persa király első esztendejében, hogy beteljesedjék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, **az Úr felindítá Czírus persa király lelkét, és ő kihirdteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is,** mondván: Ezsdr. 1,1. 2. ²³Így szól Czírus, a persa király: **Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, a mely Júdában van; valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az Úr, az ő Istene, és menjen fel.** Ésa. 44,28. 45,1. 13.

Ezsdrás könyve

Ezsd 1

¹Czírus persa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, felindítá az Úr Czírus persa király lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is, mondván: [2Krón. 36,22.](#) [Jer. 29,10.](#) [25,11-12.](#) ²Így szól Czírus, a persa király: *Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, mely Júdában van; [Ésa. 41,25.](#) [44,28.](#) [45,1.](#) [2Krón. 2,11.](#)* ³Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, és építse az Úrnak, Izráel Istenének házát, ő az Isten, ki Jeruzsálemben lakozik. [Dán. 6,26.](#) [Józs. 1,17.](#) [1Kir. 9,3.](#) [Zsolt. 132,13.](#) ⁴És mindenkit, a ki még megmaradt, minden helyről, a hol lakik, segítsék azon helynek férfiai ezüsstel, arannyal, jószággal és barommal, azzal együtt, a mit önkénytesen adnak az Isten házának, mely Jeruzsálemben van. [Ezsdr. 8,25.](#) ⁵Fölkelének azért Júda és Benjámin családfői és a papok és a Léviták, és **mindnyájan, a kiknek felindítá az Isten lelköket, hogy felmenjenek az Úr házának építésére, mely Jeruzsálemben van.** [Zsolt. 126,1-4.](#) ⁶És minden körültek lakók segíték őket ezüst edényekkel, arannyal, jószággal, barommal, drágaságokkal, mindazon kívül, a mit önkénytesen adának. ⁷Czírus király pedig előhozatá az Úr házának edényeit, melyeket Nabukodonozor hozatott vala el Jeruzsálemből, s az ő isteneinek házába helyezett vala; [2Krón. 36,7.](#) [Dán. 1,2.](#) [2Kir. 24,13.](#) ⁸Előhozatá ezeket Czírus, a persák királya, Mithredáthes kincstartó kezeihez, a ki is átszámolá azokat Sesbassárnak, Júda fejedelmének. [rész 5,14.](#) [16.](#) [7,19.](#) [Dán. 1,7.](#) ⁹És számok ez vala: harmincz arany medencze, ezer ezüst medencze, huszonkilencz kés, [1Kir. 7,50.](#) ¹⁰Harmincz arany pohár, négyszáztíz másrendbeli ezüst pohár, és ezer más edény. ¹¹Minden arany és ezüst edényeknek száma ötezernégyszáz. Mindezt magával vivé Sesbassár, mikor a foglyok kijövének Babilóniából Jeruzsálembe.

Ezsd 2

¹Ezek pedig a tartománynak fiai, kik feljöttek vala a rabság foglyai közül, a kiket Nabukodonozor, Babilónia királya, fogva vitetett Babilóniába, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, kiki az ő városába. ²Kik jövének Zorobábel, Jésuával, Nehémiással, Serájával, Rélájával, Mordokhaival, Bilsánnal, Miszpárral, Bigvaival, Rehummal, Baanával. Izráel népe férfainak száma ez: [Nehem. 7,6.](#) [Agge. 1,12.](#) [14.](#) [2,2.](#) ³Paros fiai kétezerszázhetvenkettő; ⁴Sefátja fiai háromszázhetvenkettő; ⁵Árah fiai hétszázhetvenöt; ⁶Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól, kétezernyolczszáztizenkettő; ⁷Élám fiai ezerkétszázötvennégy; ⁸Zattu fiai kilenczszáznegyvenöt; ⁹Zakkai fiai hétszázhatvan; ¹⁰Báni fiai hatszáznegyvenkettő; ¹¹Bébai fiai hatszázhuszonhárom; ¹²Azgád fiai ezerkétszázhuszonkettő; ¹³Adónikám fiai hatszázhatvanhat; ¹⁴Bigvai fiai kétezerötvenhat; ¹⁵Ádin fiai négyszázötvennégy; ¹⁶Áter fiai, Ezékiástól, kilenczvennyolcz; ¹⁷Bésai fiai háromszázhuszonhárom; ¹⁸Jórá fiai száztizenkettő; ¹⁹Hásum fiai kétszázhuszonhárom; ²⁰Gibbár fiai kilenczvenöt; ²¹Bethlehem fiai százhuszonhárom; ²²Netófah férfiai ötvenhat; ²³Anathóth férfiai százhuszonnyolcz; ²⁴Azmáveth fiai negyvenkettő; ²⁵Kirjáth-Árim, Kefira és Beéróth fiai hétszáznegyvenhárom; ²⁶Ráma és Géba fiai hatszázhuszonegy; ²⁷Mikmás férfiai százhuszonkettő; ²⁸Béthel és Ái férfiai kétszázhuszonhárom; ²⁹Nebó fiai ötvenkettő; ³⁰Magbis fiai százötvenhat; ³¹A másik Élám fiai ezerkétszázötvennégy; ³²Hárim fiai háromszázhusz; ³³Lód, Hádíd és Ónó fiai hétszázhuszonöt; ³⁴Jerikó fiai háromszáznegyvenöt; ³⁵Szenáa fiai

háromezerhatszázharmincz; **Hát ez elég unalmas: ez lenne a „teljes írás”, ami ugyanúgy ihletett, mint Jn 3,16?** ³⁶A papok: Jedája fiai, Jésua családjából, kilencszázhetvenhárom; 1Krón. 24,7. ³⁷Immér fiai ezerötvenkettő; 1Krón. 24,14. ³⁸Pashur fiai ezerkétszáznegyvenhét; 1Krón. 9,12. ³⁹Hárim fiai ezertizenhét; 1Krón. 24,8. ⁴⁰A Léviták: Jésuának és Kadmiélnek fiai, Hodávia fiaitól, hetvennégy. 1Krón. 24,20-31. 26,1-19. ⁴¹Az énekesek: Asáf fiai százhuszonnyolcz; ⁴²A kapunállók fiai: Sallum fiai, Ater fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai, összesen százharminczkilencz. ⁴³A Léviták szolgái: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaoth fiai; rész 8,20. Nehem. 11,21. Józs. 9,21-27. 1Krón. 9,2. ⁴⁴Kérósz fiai, Sziaha fiai, Pádón fiai, ⁴⁵Lebána fiai, Hagába fiai, Akkub fiai, ⁴⁶Hágáb fiai, Salmai fiai, Hanán fiai, Nehem. 7,48. ⁴⁷Giddél fiai, Gahar fiai, Reája fiai, ⁴⁸Resin fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai, ⁴⁹Uzza fiai, Pászéah fiai, Bészai fiai, ⁵⁰Aszna fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai. 2Krón. 26,7. 1Móz. 25,15. ⁵¹Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai, ⁵²Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai, ⁵³Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai, ⁵⁴Nesiah fiai, Hatifa fiai; ⁵⁵Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Haszszófereth fiai, Peruda fiai, ⁵⁶Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai, ⁵⁷Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hássebaim fiai, Ámi fiai. Ezsdr. 8,20. 1Kir. 9,20. 2Krón. 8,7. Nehem. 11,3. ⁵⁸Összesen a Léviták szolgái és a Salamon szolgáinak fiai háromszázkilenczvenkettő. ⁵⁹És ezek, a kik feljövének Tél-Melabhól, Tél-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráel közül valók-é: ⁶⁰Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai hatszázötvenkettő. ⁶¹És a papok fiai közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, ki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget, és ezek nevérol nevezteték; 1Krón. 24,7-19. 2Sám. 17,27. 19,32-39. 1Kir. 2,7. 4Móz. 27,1-11. 36,1-13. ⁶²Ezek keresték írásukat, tudniillik a nemzetségek könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból; ⁶³És megmondá nekik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, míg nem pap ítél az Urimmal és Tummimmal. Nehem. 7,65. 70. 3Móz. 2,3. 10. 6,10. 22. 4Móz. 18,9. 10. 2Móz. 29,37. 28,30. 4Móz. 27,21. 1Sám. 28,6. ⁶⁴Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan. ⁶⁵Szolgáikon és szolgálóikon kívül - ezek száma hétezerháromszázharminczhét - valának nekik énekes férfiak és asszonyaik kétszázan. vers 41. 2Krón. 35,25. Préd. 2,8. ⁶⁶Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt; ⁶⁷Tevéik négyszázharminczöt, hatezerhétszázhusz számmal. ⁶⁸A családfők közül pedig, mikor megérkezének az Úr házához, mely Jeruzsálemben van, némelyek önkénytesen adakozának az Isten házára, hogy fölépítenék azt az ő helyén; ⁶⁹Tehetségök szerint adának az építés költségére aranyban hatvanegyezer dáríkot, s ezüstben ötezer mánét, és száz papi ruhát. ⁷⁰És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a nép fiai, mind az énekesek, mind a kapunállók, mind a Léviták szolgái városaikban, s így az egész Izráel a maga városaiban vala.

Ezsd 3

¹Mikor pedig eljőve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaikban lakozának, felgyüle a nép egyenlőképen Jeruzsálemben. rész 2,70. ²És fölkele Jésua, Jósádák fia, s az ő atyjafiai, a papok, és **Zorobábel**, Sealtiel fia s az ő atyjafiai, és megépíték Izráel Istenének oltárát, hogy áldozzanak rajta égőáldozatokat, a mint írva van Mózesnek, az Isten emberének törvényében. 5Móz. 12,5. Zak. 3,1. 2Krón. 23,18. 35,12. 26. ³És erős fundamentomra állíták fel az oltárt, mert félnek vala a földnek népétől, és áldozának rajta égőáldozatokat az Úrnak, reggeli és estveli égőáldozatokat. 4Móz. 28,3-10. 2Móz. 29,38. ⁴És megülék a sátoros ünnepet, a mint írva van, s áldozának égőáldozatot napról-napra szám és szokás szerint minden napit az ő napján. 3Móz. 23,34. 4Móz. 29,13-34. 5Móz. 16,13-15. ⁵És azután áldozák az állandó napi, továbbá a hónapok első napjain s az Úr minden szent ünnep napjain viendő égőáldozatot, és mindazokért valót, a kik önkénytesen ajándékoznak az Úrnak. 2Móz. 29,42. 4Móz. 28,11. 29,2-5. 39. Nehem. 10,32. 33. ⁶Tehát a hetedik hónap első napjától fogva kezdének égőáldozatot áldozni az Úrnak, a mikor az Úr templomának alapköve még nem tétetett le. ⁷És

adának pénzt a kő- és favágóknak s a mesterembereknek, és ételt és italt és olajat a Sidonbelieknek és Tírusbelieknek, hogy hozzanak cédrusfákat a Libánonról a joppéi tenger felé, Czírus, persa király nekik adott engedelmé szerint. [1Kir. 5,2. 6. 9. 2Krn. 2,10-15.](#)
⁸Második esztendőben azután, hogy fölmenének az Isten házához Jeruzsálembe, a második hónapban megkezdték az építést Zorobábel, a Sealtiel fia és Jésua, a Jósádák fia és a többi atyjafiaik, a papok és Léviták és mindnyájan, a kik a fogságból visszajöttek vala Jeruzsálembe, és rendelék a Lévitákat, a kik húsz esztendősek vagy azon felül valának, az Úr háza építésének vezetésére. [1Krn. 23,4. 24.](#) ⁹És előlálta Jésua, az ő fiai és atyjafiai, Kadmiél és fiai, a Júda fiai, egyenlőképen, hogy vezérei legyenek az Isten házat építő munkásoknak, továbbá Hénádád fiai, fiaik és testvéreik, - mind Léviták. [rész 2,40. Nehem. 3,18. 24. 10,10.](#) ¹⁰**S midőn az építők letették az Úr templomának alapkövét, Jésua és Zorobábel oda állaták a papokat öltözetükben kürtökkel, s a Lévitákat, Ásáf fiait czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Urat, Izráel királyának, Dávidnak rendelete szerint. [rész 2,41. 69. 2Krn. 5,12. 20,21. 23,18. 1Krn. 25,2.](#) ¹¹És énekelének, dicsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó, mert mindörökké van az ő irgalmassága Izráelen! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dicsérvén az Urat, hogy az Úr házának alapköve immáron letéttetett! [Zsolt. 106,1. Zsolt. 107,1. Zsolt. 118,1. Zsolt. 136,1. 1Krn. 16,1. 34.](#) ¹²Nagy sokan pedig a papok és a Léviták és a családfők közül, a vének, **a kik látták vala az első házat, mikor alapot vetnek vala most e háznak az ő szemök előtt, nagy felszóval sírnak vala, sokan pedig örömben nagy felszóval kiáltanak vala; [Agge. 2,3. Zak. 4,10.](#) ¹³Úgy hogy a nép nem tudja vala megkülönböztetni az örömben való kiáltást a nép siralmának szavától,** mert a nép kiált vala nagy felszóval, és ez a szó messze földre meghallatott.**

Ezsd 4

¹Mikor pedig meghallák Júda és Benjámin ellenségei, hogy a kik a fogságból visszatértek, templomot építenek az Úrnak, Izráel Istenének: [rész 1,5.](#) ²Menének Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondának nekik: Hadd építsünk együtt veletek, mert miképen ti, úgy mi is a ti Isteneteket keressük s néki áldozunk Esárhaddon, Assiria királyának idejétől fogva, a ki ide hozott fel minket! [2Kir. 17,24-33. 19,37. Ésa. 37,38.](#) ³És monda nekik Zorobábel és Jésua és Izráel családainak többi fői: **Nem veletek együtt kell nekünk házat építeni a mi Istenünknek, hanem mi magunk fogunk építeni az Úrnak, Izráel Istenének, a miképen megparancsolta nekünk a király, Czírus, Persia királya. [rész 1,1. 2. 3.](#)** ⁴És igyekezzék e tartomány népe megkötni Júda népének kezeit és elrémiteni azt az építéstől. ⁵És felbérelni ellene tanácsosokat, hogy semmivé tegyék szándékát Czírusnak, Persia királyának egész idejében, Dárius persa király uralkodásáig. **[4,6-6-18 arám szöveg, mert a krónikás nem fordította le \(Szabó\)](#)** ⁶És Ahasvérus uralkodásakor, uralkodásának kezdetén, vádolást íranak Júda és Jeruzsálem lakói ellen. [Eszt. 1,1.](#) ⁷Artaxerxes napjaiban pedig Bislám, Mithredathes és Tábeél s ennek többi társai írtak vala Artaxerxeshez a persiai királyhoz, s e levelet arám betűkkel írták, mely azután arám nyelvre fordíttatott át. ⁸Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár, íranak egy levelet Jeruzsálem ellen Artaxerxes királyhoz ekképen. ⁹Íranak pedig ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár és ezeknek többi társaik: a Dineusok, Afársatakeusok, Tarpeleusok, Afárseusok, Arkeveusok, Babilóniabeliek, Susánkeusok, Dehaveusok és a Hélameusok. [Eszt. 1,2.](#) ¹⁰És a többi népek, a kiket a nagy és dicsőséges Asznapár vitt el és tett lakosokká Samária városában és a többi városokban, melyek a folyóvízen túl vannak és a többi. [2Kir. 17,24.](#) ¹¹Ez mássa a levélnek, melyet hozzá, Artaxerxes királyhoz küldének: „A te szolgálid, a folyóvízen túl lévő férfiak, és a többi. ¹²Tudtára légyen a királynak, hogy a zsidók, a kik feljöttek tőled, megérkezének hozzánk Jeruzsálembe; a visszavonó és gonosz várost építik, a kőfalakat készítik s a fundamentomokat javítgatják. ¹³Mostan tudtára légyen a királynak, hogy ha ez a város megépíttetik s a kőfalak elkészülnek, adót, rovást és úti vámot nem fognak fizetni, s a királyok jövedelmét megkárosítják. [vers 16.](#) ¹⁴Mostan, mivel a palota savával sózunk s épen ezért a

király kárát nem illik elnéznünk, ez okért küldjük e levelet és tudatjuk a királylyal, ¹⁵Hogy nézzon utána valaki atyáid történeteinek könyvében, és meg fogod találni a történetek könyvében, és megtudod, hogy e város visszavonó és királyokat és tartományokat megkárosító város volt, s hogy eleitől fogva lázadások történtek abban, ezért pusztított is el e város. [2Krón. 36,13.](#) ¹⁶Tudatjuk mi a királylyal, hogy ha ez a város megépülend és a kőfalak elkészülnek: ennek miatta birtokod a folyóvizen túl nem leszén.” ¹⁷A király választ küldött Rehumnak, a helytartónak és Simsainak, a kancellárnak és többi társaiknak, a kik Samariában laknak vala, és minden folyóvizen túl lakozóknak: „Békesség és a többi. ¹⁸A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan felolvastatott előttem; ¹⁹És megparancsolám, hogy nézzenek utána, és úgy találák, hogy ez a város eleitől fogva királyok ellen támadó volt, és hogy pártütés és lázadás történt vala benne; ²⁰És hogy hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben és uralkodtak minden a folyóvizen túl lakókon, és adó, rovás és úti vám fizettetett nékik. ²¹Mostan azért parancsoljátok meg, hogy akadályozzák meg a férfiakat, s e város ne építtessék addig, míg tőlem parancsolat nem jövend; ²²És meglássátok, hogy ebben valami mulasztást el ne kövessetek, hogy ne nevedjék a veszedelem a királyok megkárosítására!” ²³Mihelyt Artaxerxes király levelének mássa felolvastaték Rehum és Simsai, a kancellár és társaik előtt, menének nagy hamarsággal Jeruzsálembe a zsidókhoz, és megakadályozák őket erővel és hatalommal. ²⁴Akkor megszűnék az Úr házának építése, mely Jeruzsálemben van, és szünetelt Dárius, Persia királya uralkodásának második esztendejéig. [vers 5. Zak. 1,1-16.](#)

Ezsd 5

¹És prófétálának a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás az Iddó fia a zsidóknak, a kik valának Júdában és Jeruzsálemben, szólván nékik az Izráel Istenének nevében. [Zak. 1,1.7. Agge. 1,1.](#) ²Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiel fia és Jésua, a Jósádák fia, és hozzá kezdenék Isten háza építéséhez, mely Jeruzsálemben van, s velök valának Isten prófétái, támogatván őket. [rész 6,14. Agge. 1,12.14.](#) ³Abban az időben jöve hozzájok Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és társaik, és így szólának nékik: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek s e kőfalat készítsétek? [rész 6,6.](#) ⁴Ekkor megmondánk nékik ily módon, hogy kik ama férfiak névszerint, kik ez épületet építik. ⁵És az ő Istenök szeme vala a zsidók vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, míg az ügy Dárius elébe jutand, a mikor is levélben fognak felelni e dologra nézve. ⁶Mássa a levélnek, melyet küldött Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és az ő társai, az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl lakának, Dárius királyhoz. ⁷Tudósítást küldének ugyanis hozzá, ekként levén az írva: „Dárius királynak minden békesség! ⁸Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Istennek házához, és az építtetik nagy kövekből, és fa rakatik a falakra, és e munka szorgalmasan folyik, és jó szerencsés leszén az ő kezök által. ⁹Ekkor megkérdeánk azokat a véneket, ily módon szólván hozzájok: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek, s hogy e kőfalat készítsétek? ¹⁰Sőt még neveiket is megkérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy megírassuk azon férfiak nevét, kik fejeik. ¹¹És ekképen felelének nekünk, mondván: Mi az Ó, a menny és föld Istenének szolgálai vagyunk, és építjük e házat, mely ennekelőtte sok esztendőkön át meg vala építve, és Izráelnek egy nagy királya építé és végezé be azt. [1Kir. 6,1-38.](#) ¹²De minekutána haragra ingerelték volt atyáink a mennynek Istenét, adá őket a Babilóniabeli Káldeus királynak, Nabukodonozornak kezébe, a ki e házat lerontotta, és a népet Babilóniába rabságra vitte. [2Krón. 36,16. Dán. 9,5-12. 2Kir. 21,14.25,1-10.](#) ¹³Azonban Czírusnak, Babilónia királyának első esztendejében Czírus király szabadságot adott, hogy Istennek ezt a házat megépítenék. [rész 1,1.2.](#) ¹⁴Sőt az Isten házához való arany és ezüst edényeket is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s bevitte volt azokat a babilóniai templomba, kihozatá Czírus király a babilóniai templomból s adatá azokat annak a Sesbassár nevűnek, a kit helytartóul rendelt; [rész 1,7-11.](#) ¹⁵És monda neki: Vedd ez edényeket, menj és helyezd el azokat a jeruzsálemi templomba, és az Isten háza építtessék meg előbbi helyén. ¹⁶Ekkor ez a Sesbassár

eljött, letevő az Isten házának alapkövét, mely Jeruzsálemben van, és attól fogva mindeddig építtetik, és még sem végződött be. [rész 3,10.11.](#)¹⁷Mostan azért, ha tetszik a királynak, nézzen utána valaki a király kincstartó házában, ott Babilóniában, ha úgy van-é, hogy Czírus király szabadságot adott az Isten házának megépítésére, mely Jeruzsálemben van, s a király akaratját erre nézve küldje hozzánk.”

Ezsd 6

¹Ekkor Dárius király megparancsolá, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hol a kincseket tartják vala Babilóniában. ²És találaték Akhméta várában, a mely Média tartományában van, egy tekercs, melyre emlékezetül ez vala írva: ³„Czírus király első esztendejében, Czírus király parancsolatot adott Isten házára nézve, mely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, hol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen. ⁴A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék. [1Kir. 6,36. 7,12.](#) ⁵Sőt az Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s vitt vala Babilóniába, adják vissza, hogy jussanak el azok a jeruzsálemi templomba, helyökre, s te helyezd el azokat az Isten házába.” [rész 5,15. 2Krón. 36,7. 18.](#) ⁶Mostan azért Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, és az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl laknak, távol legyetek onnan! [rész 5,3. 6.](#) ⁷Hagyjátok, hadd épüljön meg Istennek ama háza! A zsidók helytartója és a zsidók vénei építsék meg Isten ama templomát a maga helyén! ⁸És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjete a zsidók ama véneivel, hogy megépítsék Isten ama házát; tudniillik a király folyóvizen túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, és pedig félbeszakítás nélkül, ⁹És a mik szükségesek, tulkok, kosok, bárányok, égőáldozatra a menny Istenének, búza, só, bor, és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nekik naponként és pedig mulasztás nélkül, [2Móz. 29,18. 25.](#) ¹⁰Hogy vihessenek jó illatú áldozatot a menny Istenének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért. [Jer. 29,7. 3Móz. 1,9. 13. 17.](#) ¹¹És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendelést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállíttatván szegeztessék reá, háza pedig szemétdombbá tétessék e miatt. [Dán. 2,5. 2Kir. 10,27. Eszt. 7,9. 9,13. Dán. 3,29.](#) ¹²Az Isten pedig, a ki nevének ott szerze lakást, megrontson minden királyt és népet, a ki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendelést, hogy elpusztítsa Istennek ama házát, mely Jeruzsálemben van. Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék. [Nehem. 1,9. 5Móz. 12,11. 14,23. 1Kir. 8,29. Jer. 7,12.](#) ¹³Akkor Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, miután Dárius ily rendelést küldött, ahhoz képest cselekedének pontosan. ¹⁴És a zsidók vénei építének és jó szerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izráel Istenének akaratjából, és Czírus, Dárius és Artaxerxes, persiai királyok parancsolatjából. ¹⁵Bevégeztették pedig e ház az Adár hó harmadik napjáig, mely Dárius király országlásának hatodik esztendejében vala. ¹⁶És megtarták Izráel fiai, a papok, a Léviták és a fogságból visszajött többiek Isten házának felszentelését örömmel. ¹⁷Vivének pedig Isten házának felszentelésénél áldozatul száz bikát, kétszáz kost, négyszáz bárányt és tizenkét kecskebakot bűnért való áldozatra egész Izráelért, Izráel nemzetségeinek száma szerint. [1Kir. 8,5. 63. Zak. 4,10. Ezék. 37,15.](#) ¹⁸És rendelék a papokat az ő osztályaik és a Lévitákat az ő rendjeik szerint Istennek szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének rendelése szerint, [2Krón. 23,4. 18. 2Kir. 11,9. 1Krón. 9,25. 27,4. 4Móz. 3,6. 8. 9,14.](#) ¹⁹És megtarták a rabságból visszajöttek a pászkát az első hó tizennegyedik napján; [2Móz. 12,1-11.](#) ²⁰Mert megtisztultak vala a papok és Léviták: egyetemben mindnyájan tiszták valának, és megölék a húsvéti bárányt mindazokért, a kik a rabságból megjöttek, és atyjokfiáiért a papokért és önmagokért; [Zsid. 5,3. Nehem. 12,30.](#) ²¹És megevék azt Izráel fiai, a kik a rabságból visszajöttek vala, és mindazok, a kik elkülönítették vala magokat a föld népeinek tisztátalanságától s hozzájuk állottak vala, hogy keressék az Urat, Izráel Istenét. ²²És azután megtarták a kovásztalan

kenyerek ünnepét hét napon örömmel, mert megvidámította vala őket az Úr, hozzájuk hajtván az Assiriabeli király szívét, hogy erősítse kezöket az Istennek, Izráel Istenének háza építésében. [2Móz. 12,17-20.](#)

Ezsd 7

¹És ezek után Artaxerxes persa király uralkodásakor Ezsdrás, a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia, ²Ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia, ³Ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájóth fia, ⁴Ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia, ⁵Ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia, ki pedig Áronnak, a főpapnak fia volt. [2Kir. 25,18.](#) [1Krón. 6,3.](#) [2Sám. 8,17.](#) [2Krón. 34,9.](#) [15.](#) **‘Ez az Ezsdrás feljöve Babilóniából, (ő, a ki bölcs írástudó vala a Mózes törvényében, melyet az Úr, Izráel Istene adott vala) és megadá néki a király az Úrnak, az ő Istenének rajta nyugovó kegyelme szerint minden kérését.** ⁷Feljövénnek pedig az Izráel fiai, a papok, a Léviták, az énekesek, a kapunállók és a Léviták szolgálai közül többen Jeruzsálemben Artaxerxes király hetedik esztendejében. ⁸És Ezsdrás megérkezék velök Jeruzsálemben az ötödik hónapban, a király hetedik esztendejében. ⁹Ugyanis az első hónap első napján határozá el a Babilóniából való feljövételt, és az ötödik hó első napján érkezett Jeruzsálemben, az ő Istenének rajta nyugvó jó kegyelme szerint; ¹⁰**Mert Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanítani Izráelben a rendelkezéseket és ítéleteket.** ¹¹És ez mássa a levélnek, melyet adott vala Artaxerxes király Ezsdrásnak, az írástudó papnak, a ki írástudó vala az Úr parancsolatainak beszédiben, Izráelnek adott rendelkezéseiben: ¹²„Artaxerxes, a királyok királya Ezsdrás papnak, ki a menny Istenének törvényében bölcs írástudó és a többi. ¹³Szabadságot adok, hogy valaki országomban Izráel népe, papjai és a Léviták közül Jeruzsálemben akar menni, veled elmehet. ¹⁴Minthogy te elbocsáttatol a királytól és hét tanácsosától, hogy utána nézz Júdának és Jeruzsálemnek, a te Istened törvénye szerint, mely kezdedben van, [vers 15. 28.](#) [Eszt. 1,14.](#) ¹⁵És hogy elvigyed az ezüstöt és aranyat, melyet a király és tanácsosai önkénytesen ajándékoznak Izráel Istenének, kinek hajléka Jeruzsálemben van, ¹⁶És mindazt az ezüstöt és aranyat, melyet kapni fogsz Babilónia egész tartományában, együtt a nép és a papok önkénytes ajándékával, mit ezek önkénytesen ajándékoznak az ő Istenök házának, mely Jeruzsálemben van. ¹⁷Annálfogva gondosan végy e pénzen bikákat, kosokat és bárányokat s hozzájuk való étel- és italáldozatokat, s áldozd meg azokat Istened házának oltárán, mely Jeruzsálemben van: [4Móz. 15,2-16.](#) ¹⁸A megmaradott ezüstrrel és arannyal pedig, a mit jónak láttok cselekedni te és atyádfiai, Istened akaratja szerint, azt cselekedjétek. ¹⁹És az edényekkel, melyek néked adattak át a te Istened házának szolgálatára, számolj be Isten előtt Jeruzsálemben. [rész 8,25-27.](#) ²⁰Egyéb szükségét pedig Istened házának, mit csak teljesítened kell, teljesítsd a király kincstartó házából. ²¹És én, Artaxerxes, a király, parancsolom minden a folyóvízen túl lakó kincstartóimnak, hogy minden, a mit csak kérend tőletek Ezsdrás pap, ki a menny Istenének törvényében írástudó, pontosan teljesíttessék, ²²És pedig száz tálentom ezüstig, száz kór búzáig, száz báth borig, száz báth olajig és sóban, a mennyi elég. ²³**Minden, mi a menny Istenének akaratja szerint való, pontosan teljesíttessék a menny Istenének házáért, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak országára.** [rész 6,10. 14.](#) ²⁴Veletek pedig tudatjuk, hogy sem a papokra, sem a Lévitákra, sem az énekesekre, sem a kapunállókra, sem a Léviták szolgálaira, sem Isten e háza szolgálaira, adót, rovást és úti vámot senkinek vetni nem szabad. ²⁵És te Ezsdrás, a te Istened bölcs törvénye szerint, a mely kezdedben van, rendelj ítéloket és bírakat, a kik törvényt tegyenek minden a folyóvízen túl lakó nép között, mindazok között, a kik tudják Istenednek törvényeit, és a kik nem tudják, azokat tanítsátok! ²⁶Valaki pedig nem fogja cselekedni a te Istenednek törvényét és a király törvényét, ítélet hozassék felette pontosan, vagy halálra, vagy számkivetésre, vagy jószágvesztésre, vagy fogságra.” [rész 10,8.](#) ²⁷**Áldott az Úr, atyáink Istene, a ki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az Úr házat, mely Jeruzsálemben van.** ²⁸És a ki hozzám fordítá irgalmasságát a király előtt és tanácsosai előtt és

a király minden hatalmas fejedelmei előtt! És én megerősödvén az Úrnak az én Istenemnek rajtam nyugovó kegyelme által, családfőket gyűjték össze Izráelből, hogy feljönnének velem.

Ezsd 8

¹Ezek pedig családfőik és nemzetségi eredetök azoknak, a kik feljövének velem Artaxerxes uralkodásakor Babilóniából: [rész 2,2-35](#). ²Fineás fiai közül: Gersóm; Ithamár fiai közül: Dániel; Dávid fiai közül: Hattus; ³A Sekánia fiai közül, Parós fiai közül: Zakariás s vele egy nemzetségben másfélszáz férfi; [1Krón. 3,22. Nehem. 10,5](#). ⁴Pahath-Moáb fiai közül: Eljóénai, Zerachia fia s vele kétszáz férfi; [rész 2,6](#). ⁵Sekánia fiai közül a Jaházriel fia s ő vele háromszáz férfi; ⁶Ádin fiai közül: Ebed, Jónathán fia és vele ötven férfi; ⁷Élám fiai közül: Ésaiás, Athália fia és vele hetven férfi; ⁸Sefátia fiai közül: Zebádia, Mikháel fia és ő vele nyolczvan férfi; ⁹Joáb fiai közül: Obádia, Jéhiel fia és vele kétszáztizenhét férfi; [rész 2,6](#). ¹⁰Selómith fiai közül a Jósizfia fia és vele százhatvan férfi; ¹¹Bébai fiai közül: Zakariás, Bébai fia és vele huszonnyolcz férfi; ¹²Azgád fiai közül: Jóhanán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi; ¹³Adónikám fiai közül az utódok s neveik: Elifélet, Jeiél és Semája és velök hatvan férfi; [rész 2,13](#). ¹⁴És Bigvai fiai közül: Uthai és Zabbud és velök hetven férfi. ¹⁵Mikor pedig összegyűjtém őket az Aháva felé folyó folyóvízhez, hol három napig valánk, megnéztem jól a népet és a papokat, s a Lévi fiai közül nem találtam közöttük senkit. ¹⁶Elküldém annakokáért Eliézert, Arielt, Semáját, Elnáthánt, Járivot, Elnáthánt, Náthánt, Zakariást, Mesullámot, mint családfőket, és Jójáribot és Elnáthánt, mint eszes embereket. ¹⁷És rendelém őket Iddóhoz, a ki fő vala a Kászifia nevű helyen, és betanítám őket, hogy mit szóljanak Iddónak és az ő atyjafiai, a Léviták szolgáinak a Kászifia nevű helyen, - hogy hozzanak szolgákat a mi Istenünk házához. ¹⁸És elhozák nekünk, Istenünknek rajtunk nyugvó jó kegyelme szerint, Is-szekhelt, a Mahli fiai közül, a ki Lévi fia, a ki meg Izráel fia vala, és Serébiát, fiaival és tizenhét testvérével együtt. [Nehem. 8,7. 9,4. 10,13. 12,24. 2Móz. 6,16. 19. 1Krón. 6,17-19](#). ¹⁹És Hasábiát s vele Ésaiást, a Mérári fiai közül, testvéreivel és húsz fiával együtt; [Nehem. 10,13. 12,24](#). ²⁰És a Léviták szolgálói közül, a kiket Dávid és a fejedelmek adának a Léviták szolgálatába, kétszázhuszat; mindnyájok nevei feljegyeztettek. [rész 2,55-58. 1Kir. 9,20. 2Krón. 8,7](#). ²¹Ekkor bőjtöt hirdeték ott az Aháva folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Istenünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak. [2Krón. 20,3. Jóel 1,14. 2,15. Jer. 36,9. Bir. 20,26](#). ²²Mert szégyeltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra a mi ellenségeink ellen ez útban, mert ezt mondtuk volt a királynak, mondván: A mi Istenünk kegyelme van mindazokon, a kik őt keresik, az ő javukra, és az ő hatalma és haragja mindazokon, a kik elhagyják őt. ²³**És bőjtölénk és a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket.** ²⁴Ekkor különválaszték a papi fejedelmek közül tizenkettőt Serébiához és Hasábiához és hozzájuk atyjokfiai közül tízet. [vers 18](#). ²⁵És átmérém nekik az ezüstöt és aranyat és az edényeket, a mi Istenünk házának ajándékait, a melyeket a király és tanácsosai és fejedelmei és minden Babilóniában élő Izráeliták ajándékoznak. ²⁶Kezökhöz mérék pedig hatszázötven talentom ezüstöt, száz talentomot érő ezüst edényeket és száz talentom aranyat. ²⁷Húsz arany poharat, melyek ezer dárkot érnek vala, és két szép ragyogású rézedényt, melyek oly becsesek, mint az arany. ²⁸És mondek nekik: **Ti az Úrnak szentei vagytok, ez edények is szentek,** és ez az ezüst és arany az Úrnak, atyáitok Istenének önkénytelen adott ajándék: ²⁹Vigyázzatok azért reá és megőrizzétek, míg átméríték a papi fejedelmek, a Léviták és Izráel családainak fejedelmei előtt Jeruzsálemben az Úr házának kamaráiban! ³⁰És átvevék a papok és a Léviták az ezüstöt, aranyat és az edényeket súly szerint, hogy vigyék Jeruzsálembe Istenünk házához. ³¹Elindulánk pedig az Aháva folyóvíz mellől az első hó tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk; s a mi Istenünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedő ellenségnek kezéből ez úton. ³²**És megérkezénk Jeruzsálembe, és pihenénk ott három napig.** [Nehem. 2,11](#). ³³Negyednap pedig átmérített az ezüst, az arany és az edények a mi Istenünk házában, Merémóth papnak Uriás

fiának kezéhez, vele lévén Eleázár, a Fineás fia, és velök Józadáb, a Jésua fia és Nóadia, a Binnui fia, Léviták, [Nehem. 3,4. 21. 10,5. 10. 12,8. Ezsdr. 10,23.](#) ³⁴Minden szám és súly szerint, s feljegyeztetett az egész súly abban az időben. ³⁵**A kik pedig megérkeztek a fogságból, a rabságnak fiai, égőáldozatokat vivének Izráel Istenének: tizenkét tulkot egész Izráelért, kilenczvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét bakot bűnért való áldozatra, mindezt egészen égőáldozatul az Úrnak. [rész 7,17. 6,17.](#)** ³⁶És átadák a király parancsolatait a király helytartóinak, s a vizen túl lévő helytartóknak, és ezek segíték a népet és az Isten házát. [rész 7,21-24. Nehem. 2,9.](#)

Ezsd 9

¹Minekutána ezek elvégeződének, jövének hozzám a főemberek, mondván: Izráel népe és a papok és a Léviták nem különíték el magokat e tartományok népeitől, a miképen pedig azoknak, a Kananeusoknak, Hitteusoknak, Perizeusoknak, Jebuzeusoknak, Ammonitáknak, Moábitáknak, Égyiptomiaknak és Emoreusoknak útálatos vétke szerint el kellett volna, [2Móz. 13,5. 34,16. 5Móz. 7,1. 3. 23,4.](#) ²Mert ezek leányai közül vettek vala feleséget magoknak és fiaiknak, és megelegyedett a szent mag e tartományok népeivel; és pedig a fejedelmek és főemberek valának elsők e bűnben. [Esa. 6,13. Nehem. 13,23. 2Móz. 19,5. 5Móz. 13,10.](#) ³Mihelyt e dolgot meghallottam, megszagattam alsó- és felső ruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem. [Józs. 7,6. Nehem. 1,4. 13,25.](#) ⁴És hozzám gyűlének mindnyájan, a kik reszketve gondoltak Izráel Istenének beszédeire azoknak vétke miatt, a kik a fogságból megjöttek vala; és én veszteg ülök vala mind az estvéli áldozatig. [2Móz. 29,39-41. 5Móz. 7,4. Józs. 23,12. 1Kir. 18,29.](#) ⁵Az estvéli áldozatkor pedig felkeltem sanyargatásomból, megszagattván alsó- és felső ruhámat; és térdeimre esvén, kiterjesztém kezeimet az Úrhoz, az én Istenemhez. [2Móz. 29,38-41.](#) ⁶És mondék:

Ezsdrás gyönyörű bűnvalló imádsága a népe összekeveredése miatt

Én Istenem, szégyenlem és átallok felemelni, én Istenem, az én orcámat te hozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejünk fölött és a mi vétkeink mind az égig nevedektek! [2Krón. 28,9. Zsolt. 38,5.](#) ⁷A mi atyáink napjaitól fogva nagy vétekben vagyunk mi mind e mai napig, és a mi álnokságainkért adattunk vala mi, a mi királyaink és a mi papjaink a földi királyok kezébe, fegyver által rabságra és ragadományra és orczapirulásra, a mint ez a mai nap is van. [2Kir. 17,2. 2Krón. 36,12-21.](#) ⁸És most nem sok ideje, hogy az Úr, a mi Istenünk rajtunk könyörült, hogy hagyjon minékünk maradékot, és hogy adjon nekünk egy szeget az ő szent helyén, hogy így megvilágosítsa szemeinket a mi Istenünk, s hogy megelevenítsen bennünket egy kissé a mi szolgáságunkban. [Esa. 22,23. Zsolt. 13,4. 136,3. Nehem. 9,32. Ezék. 37,1.](#) ⁹Mert szolgák vagyunk mi, de szolgáságunkban nem hagyott el minket a mi Istenünk, hanem hozzánk fordítá irgalmasságát Persiának királyai előtt, hogy megelevenítene bennünket, hogy felemelhessük a mi Istenünk házát s megépíthessük annak romjait, és hogy adjon nekünk bátorságos lakást Júdában és Jeruzsálemben. ¹⁰És most mit mondjunk, óh mi Istenünk, mindezek után? Azt, hogy mi mégis elhagytuk parancsolataidat, ¹¹A melyeket parancsoltál szolgáid, a próféták által, mondván: A föld, melyre bementek, hogy bírjátok azt, tisztátalan föld, a tartományok népeinek tisztátalansága miatt, útálatosságaik miatt, melyekkel betölték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukban; [5Móz. 17,1-3. 27,7. 11,8. 3Móz. 18,24. 2Móz. 23,33. 2Kir. 21,26.](#) ¹²Annakokáért leányaitokat ne adjátok az ő fiaiknak és az ő leányaikat ne vegyétek fiaitoknak, és ne keressétek barátságukat, sem javokat soha, hogy megerősödjete és éljete e föld javaival, és örökségképen adhassátok azt fiaitoknak mindörökké. [5Móz. 7,2. 3. 23,7. 11,8. Jer. 29,7. Eszt. 10,3. Ezsdr. 1,19. Péld. 13,22. Ezék. 37,25.](#) ¹³Mindazok után pedig, a mik reánk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy vétküinkért, hiszen te, mi Istenünk, jobban kedveztél nekünk, sem mint bűneink miatt érdemeltünk volna, s adád nekünk e maradékot, ¹⁴Hát

megrontjuk-é ismét parancsolataidat s összeházasodunk-é ez útálatos népekkel? Nem fogsz-é haragudni reánk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondónk ne legyen? ¹⁵*Oh Uram, Izráel Istene! igaz vagy te, mert meghagytál minket, maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé előtted vagyunk vétünkben, és nem állhatunk meg előtted e miatt!*

Ezsd 10

¹És mikor imádkozék Ezsdrás és vallást tőn, **sírva és földre borulva az Isten háza előtt, sereglének ő hozzá Izráelből igen nagy gyülekezetben férfiak és asszonyok és gyermekek, mert síra a nép is sokat és keservesen.** rész 9,3-5. ²És szóla Sekhánia, Jéhielnek fia, az Élám fiai közül, és monda Ezsdrásnak: Mi vétkeztünk a mi Istenünk ellen, hogy idegen feleségeket vettünk magunknak e föld népei közül: mindazáltal van reménysége Izráelnek, mind e mellett is! ³Vessünk ugyanis frigyét a mi Istenünkkel, hogy elbocsátjuk mindazon asszonyokat és a tőlük születetteket az én Uramnak és azoknak akaratja szerint, a kik reszketve gondolnak a mi Istenünk parancsolatára, és a törvény szerint cselekedjünk! rész 9,4. 5Móz. 7,3. ⁴Kelj fel! mert reád néz e dolog, s mi veled leszünk: légy erős és láss hozzá! ⁵Fölkele annakokáért Ezsdrás, és megesketé a papoknak, a Lévitáknak és az egész Izráelnek fejedelmeit, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni; és megesküvének. vers 1. ⁶És fölkele Ezsdrás az Isten háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evék, sem vizet nem ivék, **mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt.** ⁷És meghirdeték Júdában és Jeruzsálemben mindazoknak, a kik a rabságból hazajöttek, hogy Jeruzsálembé gyűljenek; ⁸Valaki pedig el nem jön harmadnapra, a fejedelmek és vének tanácsa szerint, adassék minden vagyona a templomnak, és ő maga vettessék ki a rabságból hazajötteknek gyülekezetéből. 3Móz. 27,28. ⁹Összegyűlének azért Júdának és Benjáminnak minden férfiúi harmadnapra Jeruzsálembé a kilenczedik hóban, **e hó huszadik napján, és leüle az egész nép az Isten házának piacán, aggódván e dolog és az esőzések miatt.** rész 3,1. Nehem. 8,1. 2Móz. 12,2. 1Sám. 12,18. ¹⁰Ekkor fölkele Ezsdrás, a pap, és monda nékik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izráel vétkét; rész 9,6. 5Móz. 7,3.

Válasra felszólítás (mert idegeneket vettek feleségül)

¹¹Annakokáért tegyetek vallást az Úr előtt, atyáitoknak Istene előtt, és cselekedjete az ő akaratja szerint, elkülönítvén magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől. ¹²És felele az egész gyülekezet, és monda felszóval: **Ekképen, a te beszéded szerint kell minékünk cselekednünk!** ¹³De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem két napi munka, mert sokan vagyunk, a kik vétkeztünk e dologban; ¹⁴Hadd álljanak hát elő fejedelmeink, az egész gyülekezeté, és mindenki, a ki idegen feleséget vett magának, városonként jöjjön elő bizonyos időben s velök a városoknak vénei és bírái, hogy elfordítsuk magunkról a mi Istenünknek e dolog miatt való búsulásának haragját! ¹⁵Csak Jónathán, az Asáhel fia és Jahzéja, a Tikva fia állanak fel ez ellen és Mésullám és Sabbethai, a Léviták támogaták őket. ¹⁶És cselekedének ekképen azok, a kik a rabságból hazajöttek; és választá magának Ezsdrás, a pap férfiakat, a családfőket, családjuk szerint, s mindnyájok nevei feljegyeztettek. És összeülének a tizedik hó első napján, hogy nyomozzák e dolgot; ¹⁷**És bevégezék azt mindazon férfiakra nézve, a kik idegen feleséget vettek vala magoknak, az első hónap első napjáig.** ¹⁸Találtatának pedig a papok fiai közül, a kik idegen feleségeket vettek vala magoknak, Jésuának, a Jósádák fiának és az ő testvéreinek fiai közül: Maaséja, Eliézer, Járíb és Gedálja; rész 2,36-39. ¹⁹És kezöket adák, hogy elbocsátják feleségeiket és egy kos áldozására ítéltetének vétkükért; 2Kir. 10,15. 2Krón. 30,8. Ezék. 17,18. 3Móz. 5,1. 7,1-7. Siral. 5,6. ²⁰Immér fiai közül pedig: Hanáni és Zebádja. ²¹Hárim fiai közül: Maaszéja, Elija, Semája, Jéhiel és Uzzia, ²²Pashur fiai közül: Eljoénaj, Maaszéja, Ismáel, Nethanéel, Józabád és

Elásza; [rész 2,36-39. Nehem. 8,4. 10,2-9.](#) ²³Továbbá a Léviták közül: Józabád, Simei és Kélája. (az a Kelita), Pethahja, Júda és Eliézer; [rész 2,40. Nehem. 8,7. 10,11.](#) ²⁴Az énekesek közül pedig: Eliásib, s a kapunállók közül: Sallum, Telem és Uri; [rész 2,41.](#) ²⁵Továbbá Izráel népéből: Parós fiai közül: Ramia, Jezija, Malkija, Mijámin, Eleázár, Malkija és Benája; ²⁶Elám fiai közül: Mattánia, Zakariás, Jéhiel, Abdi, Jerémóth és Élija; ²⁷Zattu fiai közül: Eljóénai, Eljásib, Mattánia, Jerémóth, Zabád és Aziza; ²⁸Bébai fiai közül: Jóhanán, Hanánia, Zabbai és Athlai; ²⁹Báni fiai közül: Mesullám, Mallukh, Adája, Jásub, Seál és Rámóth; ³⁰Pahath-Moáb fiai közül: Adna, Kelál, Benája, Maaszéja, Mattánia, Besaléel, Binnui és Manasse; ³¹A Hárím fiai pedig: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeon; ³²Benjámin, Mallukh, Semarja; ³³Hásúm fiai közül: Mattenai, Mattattá, Zabád, Elifélet, Jerémai, Manasse, Simei, ³⁴Báni fiai közül: Maádai, Amrámm és Uél; ³⁵Benája, Bédéja, Keluhu; ³⁶Vanja, Merémóth, Eliásib; ³⁷Mattánia, Mattenai és Jaaszái; ³⁸Báni, Binnui, Simei; ³⁹Selemia, Náthán és Adája; ⁴⁰Makhnadbai, Sásai, Sára; ⁴¹Azareél, Selemia és Semária; ⁴²Sallum, Amaria, József: [rész 2,3.](#) ⁴³A Nebó fiai közül: Jéiel, Mattithja, Zabád, Zebina, Jaddai, Jóel, Benája. ⁴⁴Mindezek idegen feleségeket vettek vala magoknak. És valának e feleségek között olyanok is, a kik már fiaikat szültek. [Nehem. 13,23.](#)

Nehémiás könyve

Neh 1

¹Nehémiásnak, a Hakália fiának beszédei. És lőn a Kislév nevű hóban, a huszadik esztendőben, hogy én Susán várában valék. [rész 3,16.](#) [Ezsd. 2,2.](#) [Esz. 1,2.](#) [5.](#) [Dán. 8,2.](#) [Ezsd. 6,2.](#) ²És jöve hozzám Hanáni, egy **az én atyámfiái** közül, és vele együtt férfiak Júdából, és tudakozódtam tőlök a fogságból megszabadult maradék zsidók felől és Jeruzsálem felől. ³**És mondának nékem: A fogságból megszabadult maradék zsidók ott abban a tartományban nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azonfelül Jeruzsálem kőfala lerontatott, s kapui tűzben égtek meg!** [rész 2,17.](#) [2Kir. 14,13.](#) [2Krón. 32,5.](#) ⁴Hogy pedig meghallám e beszédeket, leültem és sírtam és keseregtem napokon át, s bőjtölék és imádkozám a mennynek Istene előtt; [2Krón. 36,23.](#) [Dán. 2,18.](#) [Ezsd. 1,2.](#) [6.](#) [10.](#) [7,12.](#) [21.](#) [23.](#) [9,3.](#) ⁵És mondek:

NEHÉMIÁS GYÖNYÖRŰ IMÁDSÁGA A BŰNÖS NÉPÉRT

Kérlek Uram, mennynek Istene, nagy és rettenetes Isten! Ki megtartja a szövetséget és irgalmasságot az őt szeretőknek és az ő parancsolatait megtartóknak; [rész 4,8.](#) [9,32.](#) [Dán. 9,4.](#) [2Móz. 20,5.](#) [5Móz. 7,9.](#) ⁶Oh, legyen figyelmes a te füled, és szemeid legyenek nyitva, hogy **meghallgassad a te szolgádnak könyörgését, melylyel én könyörgök most előtted nappal és éjjel Izráel fiaiért, szolgáidért, és vallást tészek az Izráel fiainak bűneiről, melyekkel vétkeztünk te ellened, én is s az én atyámnak háza vétkeztünk!** ⁷Felette igen vétkeztünk ellened, és nem tartottuk meg a parancsolatokat, és a rendeléseket és a törvényeket, melyeket parancsoltál volt Mózesnek a te szolgádnak. ⁸Oh, emlékezzél meg arról a beszédről, melyet parancsoltál Mózesnek, a te szolgádnak, mondván: Ha ti vétkeztek, én meg elszélesztelek titeket a népek között; [5Móz. 4,25-31.](#) [30,1-5.](#) [3Móz. 26,33-45.](#) ⁹Ha pedig megtérendetek hozzám és megtartjátok parancsolataimat és cselekeszitek azokat: még ha az égnek utolsó szélén volnának is szétszórt gyermekeitek, onnan is összegyűjtöm őket és beviszem arra a helyre, melyet választottam, hogy lakozzék ott az én nevem! [5Móz. 12,11.](#) ¹⁰És ők a te szolgáid és a te néped, a kiket megszabadítottál a te nagy erőd által és a te erős kezed által! [5Móz. 7,8.](#) [9,26.](#) [29.](#) ¹¹Kérlek oh Uram, legyen figyelmes a te füled a te szolgádnak könyörgésére és szolgádnak könyörgésökre, a kik kívánják félni a te nevedet, és adj, kérlek, jó szerencsét most a te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú előtt. Én ugyanis a királynak pohárnoka voltam. [rész 2,5.](#) [6.](#)

Neh 2 (Egyes szám első személy)

¹És lőn a Niszán nevű hóban, Artaxerxes királynak huszadik esztendejében, bor vala ő előtte és én fölvevém a bort, adám a királynak; azelőtt pedig nem voltam szomorú ő előtte. [Esz. 4,2.](#) ²És monda nékem a király: **Miért szomorú a te orczád, holott te beteg nem vagy? Nem egyéb ez, hanem szívednek szomorúsága! És felette igen megfélemlém.** ³Akkor mondek a királynak: **Örökké éljen a király! Miért nem volna szomorú az én orczám, hiszen a város, az én atyáim sírjainak helye, pusztán hever és kapui megemésztettek tűzben?!** [Dán. 2,4.](#) [3,9.](#) [1Kir. 1,31.](#) ⁴És monda nékem a király: Mi az, a mit kívánsz? És könyörgék a menny Isténéhez. ⁵És mondek a királynak: Ha tetszik a királynak és ha kedves előtted a te szolgád, azt kérem, hogy bocsáss el engem Júdába, atyáim sírjainak városába, hogy megépítssem azt! ⁶És monda nékem a király (felesége pedig mellette ül vala): Meddig lészen utazásod és mikorra jössz vissza? És tetszék a királynak engem elbocsátani, miután én tudattam vele az időt. ⁷És

mondék a királynak: Ha tetszik a királynak, adasson nékem leveleket a folyóvizet túl lakó tisztartókhoz, hogy hagyjanak engem utazni, míg Júdába érek; ⁸És adasson egy levelet Ászáfhoz, a király erdeje őréhez, hogy adjon nékem fákat gerendául a templom várának kapuihoz, és a város kőfalához, és a házhoz, melybe költözni fogok. És ⁴⁵⁴ondán ékem⁴⁵⁴ a király, az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelme szerint. [Ezsd. 7,6. 9.](#) ⁹És megérkezem a folyóvizet túl való tisztartókhoz és átadám nekik a király leveleit. Bocsátott vala pedig velem a király főembereket a seregből és lovagokat. [Ezsd. 8,22. Nehem. 4,17.](#) ¹⁰Mikor pedig a Horonból való Szanballat és az Ammonita Tóbiás, a szolga, meghallották ezt, nagy bosszúságot okozott nekik, hogy jött valaki, a ki Izráel fiainak javokat keresi. [rész 4,1. 2Krn. 8,5.](#) ¹¹Azután elmenék Jeruzsálembe, és ott pihenék három napig. [Ezsd. 8,22.](#) ¹²És fölkelék éjszaka, én és velem néhány férfi, mert nem jelentem meg senkinek, hogy mire indítá az én Istenem az én szívemet, hogy azt Jeruzsálemért megcselekedjem, és barom sem vala velem, csak az, melyen ülök vala, ¹³És kimenék a völgynek kapuján éjjel, és pedig a sárkányok forrása felé, majd a szemét-kapuzhoz, és vizsgálgattam Jeruzsálem kőfalait, melyek elrontattak vala, és kapuit, melyek tűz által megemésztetének. [rész 3,13.](#) ¹⁴Azután átmenék a forrás kapujához és a király tavához, holott nem vala hely a baromnak, hogy velem átmenjen. ¹⁵Azért gyalog menék fel a völgyben éjjel és vizsgálgattam a kőfalat, azután megfordultam és bementem a völgy kapuján, és hazatértem. ¹⁶A főemberek pedig nem tudták vala, hova mentem, és hogy mit akarok cselekedni, és sem a zsidóknak, sem a papoknak, sem az előljáróknak, sem a főembereknek, sem a többi munkásoknak ez ideig nem jelentettem meg. ¹⁷Ekkor mondék nekik: Ti látjátok a nyomorúságot, a melyben mi vagyunk, hogy Jeruzsálem pusztán hever és kapui tűzben égtek meg; jertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalát, és ne legyünk többé gyalázatul! [rész 1,3. 2,3.](#) ¹⁸És megjelentem nekik az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelmét, és a király beszédit is, a melyeket nékem szólt, és mondának: Keljünk fel és építsük meg! És megerősíték kezeiket a jóra. ¹⁹Mikor meghallák ezt a Horonból való Szanballat és az Ammonita Tóbiás, a szolga, és az arab Gesem, gúnyoltak és lenéztek minket, mondván: Micsoda ez, a mit míveltek? Talán bizony a király ellen akartok pártot ütni? [rész 6,1.](#) ²⁰Kiknek felelém, és mondék: A mennynek Istene, ő ad jó szerencsét nekünk, és mi mint az ő szolgálai kelünk föl és építünk, néktek pedig részetek és jogotok és emlékezetetek nincsen Jeruzsálemben! [Ezsd. 4,3.](#) **Ezsd. 4,3. Érdekes, hogy akárcsak Ezsdrás, ő is egyes szám első személyben!**

Neh 3

¹És fölkele Eliásib, a főpap és atyjafiai, a papok és építék a juhok kapuját; ők szentelék meg azt és állíták fel annak ajtait; építék pedig a kőfalat a Meáh toronyig, a melyet megszentelének, s azután Hanánél tornyáig; [Ján. 5,2. Jer. 31,38. Zak. 14,10.](#) ²És ő mellette építének a Jerikóbeliek, ezek mellett pedig épített Zakkur az Imri fia; [Ezsd. 2,34.](#) ³A halaknak kapuját pedig építék a Hasszenáa fiai, ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závarait; [Ezsd. 2,35. Nehem. 12,39. 2Krn. 33,14. Sof. 1,10.](#) ⁴Mellettök javítgatá a kőfalat Merémóth, Uriásnak, a Hakkós fiának fia, mellette pedig javítgatott Mesullám, Berekiásnak, a Mesézabéel fiának a fia, és ő mellette javítgatott Sádók, Baána fia. [vers 30. Ezsd. 2,61. Nehem. 6,18. 1Krn. 3,19.](#) ⁵Ezek mellett pedig javítgatának a Tékoabeliek, a kiknek előkelői azonban nem hajták nyakukat az ő Urok munkájának jármába. [vers 27. Jer. 27,11. 12.](#) ⁶Az ó-város kapuját pedig javítgaták Jójada, a Pászéah fia és Mesullám, a Beszódia fia; ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závarait; [rész 12,39. 2Krn. 33,14.](#) ⁷És mellettök javítgatott a Gibeonból való Melátia és a Meronothból való Jádón, Gibeonnak és Mispának lakosai, a folyóvizet túl való helytartónak hivatala helyéig; [vers 15. 19. 1Krn. 27,30.](#) ⁸Mellettök javítgatott Uzziel, Harhajának fia az ötvösökkel, és ő mellette javítgatott Hanánia, a kenet-készítők egyike, és megerősíték Jeruzsálemet mind a széles kőfalig; [rész 3,31. 12,38.](#) ⁹Mellettök javítgatott Refája, Húr fia, a ki a Jeruzsálemhez tartozó tartomány felének fejedelme vala; ¹⁰Mellette javítgatott Jedája, Harumáf fia, és pedig a maga háza ellenébe, és mellette

javitgatott Hattus, Hasabneja fia. rész 10,4. 12,2. 9,5. ¹¹A kőfal másik darabját javítgatá Malkija, Hárím fia és Hassub, a Pahath-Moáb fia, és a kemenczéknek tornyát. Ezsd. 2,6. 32. ¹²És mellettök javitgatott Sallum, Hallóhész fia, a ki fejedelme vala a Jeruzsálemhez tartozó tartomány másik felének, ő és az ő leányai. rész 11,25. 27. ¹³A völgy kapuját javítgaták Hánun és Zánoah lakói, ők építék meg azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závarait; és a kőfalból ezer singet a szemét-kapuig. rész 11,30. Józs. 15,34. Nehem. 2,13. 12,31. ¹⁴A szemét-kaput pedig javítgatá Malkija, Rékáb fia, Beth-Hakkerem tartományának fejedelme, ő építé meg azt és állítá fel ajtait, kapcsait és závarait. ¹⁵És a forrásnak kapuját javítgatá Sallum, a Kól-Hóze fia, Mispa tartományának fejedelme, ő építé meg és héjazá be azt és állítá fel ajtait, kapcsait és závarait; és a Selah tó kőfalát a király kertje felé, mind a garádicsokig, melyeken a Dávid városából alájönek. rész 2,14. 12,37. 11,5. 2Kir. 25,4. Jer. 39,4. 52,7. ¹⁶Ő utána javítgata Nehémiás, Azbuk fia, Béth-Sur tartománya felének fejedelme, a Dávid sírjai ellenébe való helyig, és az újonnan készült tóig, és a vitézek házáig. rész 1,1. 2Kron. 11,7. Józs. 15,58. 1Kron. 9,26. 26,6. ¹⁷Ő utána javítgatának a Léviták: Rehum, Báni fia, a ki mellett javítgata Hasábia, Kéila tartománya felének fejedelme, tartománya lakosaival; rész 9,5. Ezsd. 2,2. Józs. 15,44. 1Sám. 23,1. 1Kron. 4,19. ¹⁸Ő utána javítgatának atyjokfiai: Bavvai, a Hénadád fia, Kéila tartománya másik felének fejedelme; vers 24. ¹⁹Javitgatá pedig ő mellette Ézer, Jésuának fia, Mispa fejedelme, a kőfal egy másik darabját, a szegleten levő fegyveresház felmenetelének ellenébe; ²⁰Ő utána Báruk, Zakkai fia javítgatá buzgósággal a kőfal egy másik darabját, a szeglettől fogva Eliásib főpap házának ajtajáig; Ezsd. 2,9. 10,28. ²¹Ő utána javítgata Merémóth Uriásnak fia, a ki Hakkós fia vala, egy másik darabot, Eliásib házának ajtajától Eliásib házának végéig; vers 4. Ezsd. 8,33. ²²Ő utána javítgatának a papok, a környék férfiai; rész 12,28. ²³Ezek után javítgata Benjámin és Hassub, az ő házok ellenébe, utánok pedig javítgata Azariás, Maaséja fia – a ki Ananiás fia vala – az ő háza mellett; vers 24. Ezsd. 2,6. ²⁴Ő utánok javítgata Binnui, a Hénadád fia egy másik darabot, Azáriás házatól mind a zugig és szegletig; vers 18. rész 10,9. ²⁵**Továbbá Palál, az Uzai fia, a szegletnek és a felső toronynak ellenébe, mely a király házából a tömlőcz udvaránál emelkedik ki;** utána pedig Pedája, a Parós fia; Jer. 32,2. 8. 12. 33,1. 37,21. 38,6. 13. 28. 39,14. Ezsd. 2,3. ²⁶(A Léviták szolgálai pedig laknak vala az Ófelben, a vizek kapujának ellenéig napkelet felé és a kiemelkedő torony ellenéig 😊 rész 8,1. 3. 16. 12,36. 37. 40. 2Kron. 27,3. 33,14. ²⁷Ő utána javítgatának a Tékoabeliek egy másik darabot a kiemelkedő nagy toronynak ellenétől fogva az Ófel kőfaláig; vers 5. 25. ²⁸A lovak kapuján felül javítgatának a papok, kiki az ő házának ellenébe; Jer. 31,40. 2Kir. 23,11. ²⁹Utánok javítgata Sádók, Immér fia az ő háza ellenébe; és ő utána javítgata Semája, Sekaniás fia, a napkeleti kapu őrizője; Ezsd. 2,37. 8,16. 1Kron. 26,6. Nehem. 16,10. ³⁰Ő utána javítgata Hananiás, Selemiás fia és Hánun, Sáláfnak hatodik fia egy másik darabot; utánok javítgata Mesullám, Berekiás fia, az ő szobája ellenébe; vers 4. 8. rész 6,18. Jer. 35,4. 36,10. ³¹Utána javítgata Malkija, az ötvösök egyike, a Léviták szolgálainak és a kereskedőknek házáig, a törvénytevő ház kapujának ellenébe, a szegletnek hágójáig; Ezék. 43,21. ³²A szeglet hágója és a juhok kapuja között pedig javítgatának az ötvösök és a kereskedők.

Neh 4

¹Lőn pedig, mikor meghallotta Szanballat, hogy mi építjük a kőfalat, haragra gerjede és felette igen bosszankodék, és gúnyolá a zsidókat; rész 2,10. 19. ²És szóla az ő atyjafiai és a samáriai sereg előtt, és ezt mondá: Mit művelnek e nyomorult zsidók? Vajjon megengedik-e ezt nékik? Talán áldozni fognak? Hát bevégezik ma? Avagy megelevenítik a köveket a porhalmazból, holott azok elégték?! ³Az Ammonita Tóbiás pedig mellette állván, mondá: Bármit építsenek, ha egy róka lép fel reá, összezúzza köveiknek falát. ⁴Halld meg, oh mi istenünk! hogy csúffá lettünk, fordítsad gyalázásukat az ő fejökre, és add őket prédára a rabságnak földében; rész 5,19. 6,9. 14. 13,14. 22. 29. 31. ⁵Ne fedezd el az ő hamisságokat és az ő bűnök a te orczád elől el ne töröltessék, mert téged bosszantának az építők előtt! Zsolt. 85,3. 109,14. ⁶És építők a

falat annyira, hogy elkészült az egész fal félmagasságban, mert a nép nagy kedvvel dolgozott. ⁷Mikor pedig meghallotta Szanballat és Tóbiás, továbbá az Arábiabeliek, az Ammoniták és az Asdódeusok, hogy javíttatnak Jeruzsálem kőfalai, és hogy a törések betömése megkezdődött, felette nagy haragra gerjedének; [rész 2,10. 19. 4,1.](#) ⁸És összeesküvének mindnyájan egyenlő akarattal, hogy eljőnek Jeruzsálemet megostromolni és népét megrémíteni. [rész 5,2. 8,4.](#) ⁹De mi imádkozánk a mi Istenünkhöz, és állítánk ellenök őrseget nappal és éjjel, mivelhogy féltünk tőlök. [rész 1,4. 6. 2,4.](#) ¹⁰És mondák a zsidók: Fogytán van ereje a tereh-hordónak, a rom pedig sok, és mi képtelenek vagyunk építeni a kőfalat. ¹¹A mi ellenségeink pedig ezt mondták: Ingyen se tudják meg, se ne lássák, míg közikbe bemegyünk és őket leöljük, és megszüntetjük a munkát. ¹²És lőn, hogy eljöttek hozzánk mindenfelől a zsidók, a kik ő mellettök laknak vala és nekünk tízszer is mondták: Térjetez haza! ¹³Azért állítám a hely alsó és nyílt részeire a kőfal mögé, odaállítám a népet nemzetségek szerint, fegyvereikkel, dárdáikkal és kézíveikkel. ¹⁴És körütekintvén, fölkeltem és így szóltam az előljárókhöz, a főemberekhez és a többi néphez: Ne féljetez tőlök! A nagy és rettenetes Úrra emlékezzetez, és harcoljatez testvéreitekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és házaitekért! [rész 2,16. 1,5. 9,32. 5Móz. 3,22. 20,3. 31,6. 2Sám. 10,12. Ésa. 8,13. 4Móz. 14,9.](#) ¹⁵És lőn, hogy meghallották a mi ellenségeink, hogy megtudtuk az ő szándékukat, és hogy Isten semmivé tette az ő tanácsokat: megtérénk mi mindnyájan a kőfalhoz, kiki az ő munkájához; [Jób 5,12. Zsolt. 33,10.](#) ¹⁶De azon naptól fogva legényeim egyik része munkálkodik vala, a másik része pedig tart vala dárdákat, paizsokat, kézíveket és pánczélok, és a fejedelmek ott állának az egész Júda háznépe mögött. [vers 17. rész 13,19.](#) ¹⁷A kőfalon munkálkodók közül a tehernek hordói egyik kezökkel, a mely a munkát végezé, rakodának, másik kezök pedig a fegyvert tartja vala, [Márk 6,23.](#) ¹⁸A kik pedig építének, azoknak fegyverök derekokra vala felkötve és így építének; a trombitás pedig mellettem állt. ¹⁹És így szóltam az előljárókhöz, a főemberekhez és a többi néphez: A munka felette sok és messzeterjedő és mi elszéledvén a kőfalon, egymástól messze esünk; ²⁰Azért oda gyűljetez hozzánk, hol a trombita szavát hallándjátok, a mi Istenünk hadakozik érettünk! ²¹Ekképen munkálkodunk vala; és legényeimnek fele dárdákat tart vala hajnalhasadtától fogva mind a csillagoknak feltámadásáig. [vers 16.](#) ²²Ugyanekkor megparancsolám a népnek, hogy minden ember legényével Jeruzsálemben háljon, hogy éjszaka őrködjének felettünk és nappal dolgozzanak. ²³És sem én, sem az én atyámfiaim, sem legényeim, sem az őrizők, a kik én utánam valának, nem vetjük vala le ruháinkat; kiki csak mosódáskor teszi vala le fegyverét.

Neh 5

¹Lőn pedig nagy kiáltása a népnek és feleségeiknek az ő atyjokfiaim, a zsidók ellen. ²Valának, a kik ezt mondják vala: Fiainkkal és leányainkkal együtt sokadmagunkkal vagyunk, nekünk gabona kell, hogy együnk és éljünk. ³És valának, a kik ezt mondják vala: Mind mezeinket, mind szőlőinket, mind házaikat zálogba kell adogatnunk, nekünk gabona kell, mert éhezünk. ⁴Viszontag valának, a kik ezt mondják vala: Kölcsön vettünk pénzt a király adójáért a mi mezeinkre és szőlőinkre; ⁵És ímé, bár a mi testünk épen olyan, mint a mi atyánkfiainak testök, s a mi fiaink olyanok, mint az ő fiaik, mi nekünk mégis rabság alá kell adnunk fiainkat és leányainkat, sőt vannak már rabszolga leányaink is, és nincs erőnk arra, hogy őket megválthatnók, hisz mezeink és szőlőink másokéi már! [5Móz. 15,7-11. 3Móz. 25,14-17. 39. 2Móz. 21,2. 2Kir. 4,1. Jer. 34,8-22. 1Móz. 30,2. 31,29. Péld. 3,27. Mik. 2,1.](#) ⁶Felette nagy haragra gerjedtem azért, mikor kiáltásukat s e dolgokat hallottam; ⁷És magamba szállva, gondolkodtam erről, és megfeddém az előljárókat és főembereket, ezt mondván nekik: Ti a ti atyátokfiaival szemben uzsoráskodtok! És szerzék ő ellenök nagy gyűlést; [rész 13,25. 11,17. 5Móz. 24,10. Jer. 15,10. Ésa. 24,2. Jób 22,6. 24,3. 2Kir. 4,1. 5Móz. 23,20. 3Móz. 25,36.](#) ⁸És mondám nekik: Mi megváltottuk a mi atyánkfiainkat, a zsidókat, a kik a pogányoknak

eladtak vala, a mi tehetségünk szerint; és ti is meg akarjátok venni a ti atyátokfiat, s ők nekünk adják el magokat?! És hallgatának és nem tudának felelni semmit. [3Móz. 25,42. 47.](#) ⁹És mondék: Nem jó dolog ez, a mit ti cselekesztek. Hát nem fogtok a mi Istenünk félelmében járni, hogy valahára ne gyalázzanak már minket a pogányok, a mi ellenségeink? [Ezsd. 9,7. 14.](#) ¹⁰Hiszen én, atyámfiak és legényeim is pénzt és gabonát kölcsönöztünk nekik; engedjük el, kérlek, e tartozást! [vers 7. 14.](#) ¹¹Adjátok vissza, kérlek, nekik még ma az ő mezeiket, szőlőiket, olajkerteiket és házaikat; ennekfelette, a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak századát engedjétek el. [2Móz. 22,25. 3Móz. 25,26.](#) ¹²És felelének: Visszaadjuk és tőlök nem veszünk semmit; úgy cselekszünk, a mint te mondod. Ekkor egybehívám a papokat és megeskettetem őket, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni. [2Krón. 19,8.](#) ¹³**Ruhámat is megrázám és mondék: Épen így rázzon ki az Isten minden embert az ő házából és vagyonából, és épen így legyen kirázott és üres, valaki meg nem teljesíti e beszédet. Jelképes cselekedet Dumbshow** És monda az egész gyülekezet: Ámen. És dicsérék az Urat, és e beszéd szerint cselekedett a nép. [Csel. 18,6.](#) ¹⁴Sőt azon naptól fogva, melyen Júdának földre helytartójukul rendeltettem, Artaxerxes királynak huszadik esztendejétől fogva harminczkettedik esztendejéig, azaz tizenkét esztendeig, sem én, sem az én atyámfiak a helytartónak járó kenyeret nem evénk. [vers 15. rész 13,6.](#) ¹⁵Holott az előbbi helytartók, a kik én előttem valának, terhelék a népet és vevének tőlök kenyérért és borért negyven ezüst sikluson felül; sőt még legényeik is zsarnokoskodának a népen. De én nem cselekedém így az Isten félelme miatt. [vers 18.](#) ¹⁶Sőt még e kőfalon is dolgoztam; mezőt sem szereztünk; s minden én legényeim egybegyűltenek ott a munkára. [rész 4,16. 21. 23.](#) ¹⁷Annakfelette a zsidók, továbbá a másfélszáz főember és a kik jönnek vala mi hozzánk a körülünk lakó pogányok közül, az én asztalomnál esznek vala. [Ezsd. 6,21.](#) ¹⁸A mit minden napra készítenek vala: egy ökröt, hat kövér juhot, és madarakat is készítenek nekem, minden tíz napra vala mindenféle bor bőségesen; és mindemellett sem kívántam be a helytartó kenyerét, mert nehéz vala a szolgálat ezen a népen. [rész 7,9. 10.](#) ¹⁹Emlékezzél meg rólam, én Istenem, javamra, mindarról, a mit én e néppel cselekedtem! [rész 13,14. 22.](#)

Neh 6

¹És lőn, hogy mikor meghallá Szanballat, Tóbiás, az Arábiabeli Gesem és a mi többi ellenségeink, hogy **megépítettem a kőfalat, s hogy nem maradt azon semmi romlás, jóllehet még az ideig ajtókat nem állítottam a kapukra:** [rész 2,10. 4,7. 3,3.](#) ²Külde Szanballat és Gesem hozzám ilyen izenettel: Jer és találkozzunk a faluk egyikében, az Onó-völgyében; holott ők gonoszt gondoltak ellenem. [rész 11,35. 1Krón. 8,12.](#) ³Küldék azért követeket hozzájuk ilyen izenettel: Nagy dolgot cselekszem én, azért nem mehetek alá; megszűnnék e munka, ha attól eltávozván, hozzátok mennék. ⁴És küldének hozzám ilyen módon négy ízben, és én ilyen módon felelék nekik. ⁵Küldé továbbá hozzám Szanballat ilyen módon ötödször az ő legényét, a kinek kezében egy felnyitott levél vala, ⁶Melyben ez vala írva: A szomszéd népek közt ez a hír és Gasmu is mondja, hogy te és a zsidók pártot akartok ütni, annakokáért építéd te a kőfalat; és hogy te leszel az ő királyok, e beszédek szerint. [rész 3,12. 2,19.](#) ⁷Sőt még prófétákat is rendelél, a kik hirdetnék te felőled Jeruzsálemben, ezt mondván: Király van Júdában! És most e dolgoknak híre a királyhoz is elérkezik, annakokáért jer és tanácskozzunk együtt! ⁸Én pedig küldék ő hozzá ilyen izenettel: Nem történt semmi olyan, a minőt te mondasz, hanem csak magadtól gondoltad mindazt a te szívedben. [5Móz. 4,32. Bir. 19,30.](#) ⁹Mert mindezek el akarnak vala minket rettenteni, ezt mondván: Leveszik kezöket a munkáról és az félben marad! Azért hát, oh Uram! erősítsd meg az én kezeimet. [rész 5,15.](#) ¹⁰És én elmentem Semájának, a Delája fiának házába, a ki Mehétabeél fia vala, és őt bezárkózva találtam, és monda: **Menjünk az Isten házába, a templom belsejébe és zárjuk be a templomnak ajtait, mert eljönnek, hogy megöljenek téged, és pedig éjjel jönnek el, hogy megöljenek.** ¹¹Én pedig mondék: **Avagy ily férfiúnak, mint én vagyok, illik-e futni? Hát ilyen lévén mint én, beléphet-e valaki a**

templomba, élvén? Nem megyek! **5Móz. 13,1-5. 4Móz. 18,7.** ¹²És megismerém, hogy nem az Isten küldötte őt, hanem azt a próféciát azért **458**ondán ékem, mert Tóbiás és Szanballat felbérelték őt. **vers 14. 17-19. rész 13,4. 28.** ¹³Azért vala pedig felbérelve, hogy én megrettenjek és akképen cselekedvén, vétkezzem, hogy így rossz híremet költhessék és rágalmazhassanak. **5Móz. 22,14. 19. Ezék. 23,10.**

ÉRDEKES VÉGIG NEHÉMIÁS NARRÁCIÓJA

¹⁴Emlékezzél meg én Istenem Tóbiásról és Szanballatról ezen cselekedeteik szerint, és a jövőmondó Noádja asszonyról és a többi jövőmondókról is, a kik rémítgetének engem. **rész 5,19. 13,29. 4,4.** ¹⁵Elvégeztették pedig a kőfal Elul hónap huszonötödik napján, ötvenkét nap alatt. **rész 4,2. 1,1. 2,1. 5,14. 13,6. 1,3. 2,13. 6,1.** ¹⁶És lőn, hogy midőn meghallák minden mi ellenségeink, megfélemlének minden pogányok, a kik körülünk valának, és igen összeestek a saját szemeikben, és megismerék, hogy a mi Istenünkől vitetett végbe e munka. ¹⁷E napokban is sok levelet küldének némely zsidó előljárók Tóbiásnak, és viszont Tóbiástól sok jöve hozzájuk. **vers 1. rész 7,10.** ¹⁸Mert sokan Júdában ő hozzá esküdtek, mivelhogy ő veje vala Sekániának, az Arah fiának, és Jóhanán, az ő fia, Mesullámnak, a Berékia fiának leányát vette volt el. **rész 4,3. Ezsdr. 2,5. 2Sám. 21,7. 1Sám. 18,3.** ¹⁹Sőt még jó szándékait is emlegetik vala előttem, és az én beszédeimet megvívék néki. Leveleket pedig Tóbiás folyton küldött, hogy engem elrettentene. **vers 6.**

Neh 7

¹És lőn, hogy midőn megépítették a kőfal, felállítám az ajtókat és kirendeltetének a kapunállók, az énekesek és a Léviták őrizetre; **1Krn. 9,17-27. 26,12-19.** ²És hadnagyokká tevém Jeruzsálem fölött Hanánit, testvéremet és Hanániást, a vár fejedelmét, mivel hogy ő hűségesebb és istenfélőbb vala sokaknál. **rész 1,2.** ³És mondék nekik: Meg ne nyitassanak Jeruzsálem kapui mindaddig, míg a nap melegen nem süt, és míg az örök ott állanak, addig tegyék be az ajtókat és zárjátok be azokat; azután állítsatok őrizőket Jeruzsálem lakosai közül, némelyeket az ő vigyázó helyökre, s másokat az ő házak ellenébe. **rész 3,13.** ⁴A város pedig felette igen széles vala és nagy, s a nép kevés lévén benne, házak nem épültek. ⁵Felindítá azért az én Istenem szívemet, hogy egybegyűjtssem az előljárókat, a főembereket és a népet, hogy felíratassanak; és megtalálám azok nemzetségének könyvét, a kik először jöttek vala fel Babilóniából, melyben ily írást találék: **‘Ezek a tartománynak fiai, a kik feljöttek vala a rabság foglyai közül, a kiket fogva vitetett Nabukodonozor, Babilónia királya, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, kiki az ő városába. Ezsdr. 2,1.** ⁷Kik jövének Zorobábel: Jésua, Nehémiás, Azariás, Raámia, Nahamáni, Mordokhai, Bilsán, Mispereth, Bigvai, Nehum, Baána. Izráel népe férfiainak számok ez: ⁸Parós fiai: kétezerszázhetvenkettő; **rész 9,22. 23. rész 6,13.** ⁹Sefátja fiai: háromszázhetvenkettő; **rész 3,13. 8,12.** ¹⁰Arah fiai: hatszázötvenkettő; **rész 8,11.** ¹¹Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól: kétezernyolczszáztizenennyolcz; **rész 6,13. 8,15.** ¹²Elám fiai: ezerkétszázötvennégy; ¹³Zattu fiai: nyolczszáznegyvenöt; ¹⁴Zakkai fiai: hétszázhatvan; ¹⁵Binnui fiai: hatszáznegyvennyolcz; ¹⁶Bébai fiai: hatszázhuszonnyolcz; ¹⁷Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő; ¹⁸Adónikám fiai: hatszázhatvanhét; **rész 5,11.** ¹⁹Bigvai fiai: kétezerhatvanhét; ²⁰Adin fiai: hatszázötvenöt; ²¹Áter fiai, Ezékiástól: kilenczvennyolcz; **rész 6,14. 7,9-10.** ²²Hásum fiai: háromszázhuszonnyolcz; ²³Bésai fiai: háromszázhuszonnégy; ²⁴Hárif fiai: száztizenkettő; **rész 3,13.** ²⁵Gibeon fiai: kilenczvenöt; ²⁶Bethlehem és Netófa férfiai: száznyolczvannolcz; **vers 19.** ²⁷Anathóth férfiai: százhuszonnyolcz; **Nehem. 8,10-12.** ²⁸Beth-Azmáveth férfiai: negyvenkettő; ²⁹Kirjáth-Jeárim, Kefira és Beéróth férfiai: hétszáznegyvenhárom; ³⁰Ráma és Géba férfiai: hatszázhuszonegy; **Nehem. 8,10-12.** ³¹Mikmás férfiai: százhuszonkettő; **vers 21. 22. 27.** ³²Béthel és Ai férfiai: százhuszonhárom; **rész 3,6. 7.** ³³A másik Nébo férfiai: ötvenkettő; **rész 7,9. 10. 9,13. 14.** ³⁴A másik Elám fiai: ezerkétszázötvennégy; **vers 24. 31.** ³⁵Hárim fiai: háromszázhusz; **rész**

8,17. vers 17. 18. ³⁶Jerikó fiai: háromszáznegyvenöt; vers 26. ³⁷Lód, Hádíd és Ónó fiai: hétszázhuszonegy; vers 20. 21. ³⁸Szenáa fiai: háromezerkilencszázharmincz; ³⁹A papok: Jedája fiai Jésua családjából: kilencszázhetvenhárom; vers 26. vers 23. 27. ⁴⁰Immér fiai: ezerötvenkettő; ⁴¹Pashur fiai: ezerkétszáznegyvenhét; ⁴²Hárim fiai: ezertizenhét; ⁴³A Léviták: Jésua és Kadmiel fiai, Hódávia fiaitól: hetvennégy; ⁴⁴Az énekesek: Asáf fiai: száznegyvennyolcz; ⁴⁵A kapunállók: Sallum fiai, Áter fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai: százharmincznyolcz; Ezék. 14,14. ⁴⁶A Léviták szolgálói: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaoth fiai, ⁴⁷Kérósz fiai, Szia fiai, Pádón fiai, ⁴⁸Lebána fiai, Hagába fiai, Salmai fiai, vers 1. ⁴⁹Hanán fiai, Giddél fiai, Gahar fiai, 1Kir. 22,19-21. ⁵⁰Reája fiai, Resin fiai, Nekóda fiai, 1Pét. 5,8. ⁵¹Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéah fiai, ⁵²Bészai fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai, Ésa. 45,19. ⁵³Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai, ⁵⁴Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai, vers 20. 22. ⁵⁵Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai, 1Kir. 22,22. ⁵⁶Nesiah fiai, Hatifa fiai; vers 18. ⁵⁷A Salamon szolgálóinak fiai: Szótai fiai, Szófereth fiai, Perida fiai, ⁵⁸Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai, ⁵⁹Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hassebaim fiai, Ámon fiai; ⁶⁰Összesen a Léviták szolgálói és a Salamon szolgálóinak fiai, háromszázkilenczvenkettő. vers 3. ⁶¹És ezek, a kik feljövénnek Tel-Melahból, Tel-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráelből valók-é? ⁶²Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő; vers 5. rész 3,25. ⁶³És a papok közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, a ki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget és ezek nevérol nevezteték; ⁶⁴Ezek keresték írásukat, tudniillik nemzetségek könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból; Préd. 5,15. 1Tim. 6,7. rész 17,13. ⁶⁵És megmondá nekik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem a pap ítél az Urimmal és Tummimmal; vers 11. ⁶⁶**Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan. rész 1,6. 11.** ⁶⁷Szolgáikon és szolgálóikon kívül - ezek valának hétezerháromszázharminczheten - valának nekik énekes férfiak és asszonyaik kétszáznegyvenöten; ⁶⁸Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt; rész 1,20-22. ⁶⁹Tevéik négyszázharminczöt, szamaraik hatezerhétszázhusz. ⁷⁰Némelyek pedig a családfők közül adakozának az építésre: a király helytartója ada a kincsekhez aranyban ezer dáríkot, ötven medenczét, ötszázharmincz papi ruhát; ⁷¹A többi családfők pedig adának az építés költségére aranyban húszezer dáríkot, és ezüstben kétezerkétszáz mánét; 2Kor. 12,7. ⁷²És a mit a többi nép ada, az aranyban húszezer dárík, és ezüstben kétezer máné, és hatvanhét papiruha vala. rész 16,8. ⁷³És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a kapunállók, mind az énekesek, mind a nép fiai, mind a Léviták szolgálói, szóval az egész Izráel a magok városaikban. rész 16,8.

Neh 8

A BIBLIA (FEL)OLVASÁSA – HERMENEUTIKA:

HATÁS: BÁNKÓDÁS (TÖRVÉNY), MAJD ÖRÖM (EVANGÉLIUM)

VÖ. EZSD 2, 70-3-4A

¹Mikor pedig eljőve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaikban lakozának; **felgyüle az egész nép egyenlőképen a piacra, mely a vizek kapuja előtt vala, és mondák az írástudó Ezsdrásnak, hogy hozza elő a Mózes törvényének könyvét, melyet parancsolt vala az Úr Izráelnek. rész 12,26. Ezsdr. 7,11. LD. ZSINATI EA. LP CIKK**

²Előhozá azért Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet eleibe, melyben együtt valának férfiak és asszonyok és mindazok, a kik azt értelemmel hallgathaták, a hetedik hónap első napján. 3Móz. 23,23-25. 4Móz. 29,1-6. ³És olvasa abból a piacon, mely a vizek kapuja előtt vala, kora reggeltől fogva mind délig, a férfiak és az asszonyok előtt és mindazok előtt, a kik azt érthetik vala, mivel az egész nép nagy figyelemmel hallgatá a törvényt. 1Krón. 7,22. ⁴Áll vala pedig az írástudó Ezsdrás egy ezen célra csinált faemelvénnyen, és mellette álla jobb keze felől Mattithia, Sema, Anája, Uriás, Hilkiás, Maaszéja, balkeze felől pedig: Pedája, Misáel,

Malkija, Hásum, Hasbaddána, Zakariás, Mesullám. [rész 3,4. 6. 11. 14. 21. 23.](#) ⁵És felnyitá Ezsdrás a könyvet az egész nép szemei előtt, mert fölötte vala az egész népnek; és mikor fölnyitá, felállá az egész nép. [1Sám. 31,13.](#) ⁶És áldá Ezsdrás az Urat, a nagy Istent, és felelő rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen! Ámen! És meghajtván magukat, leborulának az Úr előtt arczczal a földre. [rész 9,32. 1Krón. 29,20. 16,8. 16,36.](#) ⁷Jésua, Báni, Serébia, Jámin, Akkub, Sabbethai, Hódija, Maaszéja, Kelita, Azáriás, Józabád, Hanán, Pelája Léviták pedig magyarázzák vala a népnek a törvényt, s a nép a maga helyén áll vala. [rész 10,10-14. 9,4. 11,15-18. 12,8. 24. Ezsdr. 8,28.](#) ⁸Olvasának pedig a könyvből, Isten törvényéből világosan, s azután magyarázának, és a nép megérté az olvasottakat. ⁹Ekkor Nehémiás, a király helytartója és Ezsdrás, a pap, az írástudó és a Léviták, a kik magyaráznak vala a népnek, így szólának az egész néphez: **E nap szent az Úrnak, a ti Isteneteknek, ne keseregjete és ne sírjatok, mert sír vala az egész nép, mikor a törvény beszédeit hallá.** [rész 10,1. 7. 65. 70. 9,36.](#) ¹⁰És ő monda nékik: Menjetek, egyetek kövért és igyatok édest és küldjete belőle részt annak, a kinek semmi nem készítettett, mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatek, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek. [Ésa. 25,6. 1Krón. 16,27. 5Móz. 16,14.](#) ¹¹A Léviták is csendesíték vala az egész népet, mondván: Hallgassatok, mert e nap szent és ne bánkódjatek! ¹²Elméne azért mind az egész nép enni és inni és részt küldeni és szerezni nagy vígasságot, mert megértették a beszédeket, a melyekre őket tanították vala. [vers 9. Eszt. 9,22.](#) ¹³Másod napon pedig összegyűlének az egész népnek, a papoknak és Lévitáknak családfői Ezsdráshoz, az írástudóhoz, **hogy megértenék a törvénynek beszédit.** ¹⁴Találák pedig írva a törvényben, melyet parancsolt vala az Úr Mózes által, hogy Izráel fiainak leveles színekben kell lakozniok az ünnepen, a hetedik hónapban, [3Móz. 23,39-43. 5Móz. 16,13-15.](#) ¹⁵És hogy nékik tudatniok kell és ki kell hirdettetniök minden városaikban és Jeruzsálemben ezt: Menjetek ki a hegyre, és hozzatok lombokat a nemes és vad olajfáról, mirtus és pálmalombokat, szóval akármely sűrű levelű fáról lombokat, hogy csináljatek leveles színeket, a mint meg van írva. [3Móz. 23,42.](#) ¹⁶Kiméne azért a nép, és hozának lombokat, és csinálának magoknak leveles színeket, kiki a maga háza tetején és pitvaraikban, továbbá az Isten háza pitvariban, a vizek kapujának piaczn és Efraim kapujának piaczn. [rész 10,18. Jer. 20,18.](#) ¹⁷Csinála pedig az egész gyülekezet, mely hazatért a fogságból, leveles színeket, és lakának a leveles színekben; mert nem cselekedtek vala így Józsuénak, a Nún fiának idejétől fogva Izráel fiai mind az napiglan, és lőn felette igen nagy örömük. [Józs. 1,1.](#) ¹⁸És olvasának az Isten törvényének könyvéből minden napon, az első naptól fogva mind az utolsó napig, és ünneplének hét napon át; a nyolczadik napon pedig egybegyülekezés tartatott a törvény szerint. [3Móz. 23,36. 4Móz. 29,35-38. 5Móz. 16,1-17. 31,10.](#) **LD. ZSINATI EA. LP CIKK**

Neh 9

¹Azután ugyanezen hónap huszonnegyedik napján egybegyűlének Izráel fiai és bőjtölének, gyászba öltözvén és port hintvén fejökre. [1Sám. 4,12. 2Sám. 1,2. 23,19. Jób 2,12. Jóel 1,8. Nehem. 8,9-12.](#) ²És elválának az Izráel magyából valók minden idegenektől, és előállván, vallást tőnek az ő bűneikről és atyáik hamisságairól. ³És megállának helyökön, és olvasának az Úrnak, az ő Istenöknek törvénye könyvéből a nap negyedrésze alatt, negyedrésze alatt pedig vallást tőnek és leborulának az Úr előtt, az ő Istenök előtt. ⁴És felállá a Léviták emelvényére Jésua, Báni, Kadmiel, Sebánia, Bunni, Serébia, Báni és Kenáni és kiáltának nagy felszóval az Úrhoz, az ő Istenökhöz. [rész 3,17. 7,43. 10,14. 10,11. 12,8. Ezsdr. 2,40. 3,9.](#) ⁵És mondanak a Léviták, Jésua, Kadmiel, Báni, Hasabnéja, Serébia, Hódija, Sebánia, Petáhia:

BÚNVALLÓ ÜDVTÖRTÉNETI NARRÁCIÓ

Nosza áldjátok az Urat, a ti Isteneteket öröktől fogva mindörökké; és áldják a te dicsőséges nevedet, mely magasabb minden áldásnál és dicséretnél! [rész 7,43. 10,4. 10. Ezsdr. 10,23. 1Krón. 16,36. Zsolt. 41,14. 90,2.](#) ⁶Te vagy egyedül az Úr! Te teremtetted az eget, az egeknek egeit és minden seregöket, a földet és mindent, a mi rajta van, a tengereket minden bennök valókkal együtt; és te adsz életet mindnyájoknak, és az égnek serege előtted borul le. [5Móz. 10,14. 1Kir. 8,27. Zsolt. 148,2. 103,21. Dán. 7,10. Ésa. 40,26. Zsid. 1,14.](#) ⁷Te vagy az Úr, az Isten, a ki választottad Ábrámot és kihozád őt a Káldeusoknak Úr nevű városából, és nevezéd őt Ábrahámnak. [1Móz. 11,31. 12,1. 15,7. 17,5.](#) ⁸És találád az ő szívét hűnek te előtted és szerzél vele szövetséget, hogy adod a Kananeusok, Hitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Jebuzeusok, Girgázeusok földét, hogy adod az ő magvának; és megteljesítéd beszédeidet, mert igaz vagy te! [1Móz. 17,5. 15,18-21. 22,12-18. 5Móz. 7,1. 32,4. 2Móz. 3,8.](#) ⁹Megtekintéd annakfelette a mi atyáinknak Egyiptomban való nyomorúságát, és az ő kiáltásukat meghallád a Veres tengernél, [2Móz. 3,7. 14,10. 15,4.](#) ¹⁰És tevél jeleket és csodákat a Faraón és minden szolgálín és földének egész népén, mert tudtad, hogy kevélyen cselekedtek a te néped ellen; és szerzél magadnak nevet, mint e mai napság is van. [2Móz. 7,10. 18,11. 5Móz. 6,22. Jer. 44,22. Ésa. 63,12. 14.](#) ¹¹És a tengert kétfelé választád ő előttök és szárazon menének át a tenger közepén; üldözőiket pedig mélységbe borítád, mint követ nagy vizekbe. [2Móz. 14,21. 28. 15,19. 5,10. Ésa. 43,16.](#) ¹²És felhőnek oszlopában vezetéd őket nappal s tűznek oszlopában éjjel, hogy megvilágosítsd nekik az utat, melyen menjenek. [2Móz. 13,21. 4Móz. 14,14. Zsolt. 78,14. 53.](#) ¹³És a Sinai hegyre leszállál, s szólál velök az égből, s adál nekik helyes végzéseket, igaz törvényeket, jó rendelkezéseket és parancsolatokat. [2Móz. 19,18. 20. 20,1. 5Móz. 4,36. Zsolt. 119,39. 43. 86. 142. Zsolt. 19,9.](#) ¹⁴A te szent szombatodat is megjelentéd nekik, és parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényt parancsolál nekik szolgád, Mózes által. [2Móz. 16,23. 20,8. 31,17.](#) ¹⁵És kenyeret az égből adál nekik éhségökben, és vizet a kősziklából hozál ki nekik szomjúságokban; és mondád nekik, hogy menjenek be és bírják a földet, melyre nézve fölemelted kezedet, hogy nekik adod. [2Móz. 16,4. 17,6. 4Móz. 14,30. 20,8. 5Móz. 9,15. 11,31. Zsolt. 105,40.](#) ¹⁶Ők pedig, a mi atyáink, felfuvalkodának, és megkeményíték nyakukat és nem hallgaták parancsolataidat; [vers 17. 29. 2Móz. 32,9. 33,3. 34,9. 5Móz. 9,6. 13.](#) ¹⁷És vonakodának engedelmeskedni, és meg nem emlékezének a te csodatételeidről, a melyeket velök cselekedtél, hanem megkeményíték nyakukat, és arra adák fejüket, hogy visszatérnek rabságukba az ő makacskodásukban; de te bűnbocsánatnak Istene vagy, könyörülő és irgalmas, hosszútűrő és nagy kegyelmességű, és el nem hagyta őket. [Zsolt. 130,4. Ezsdr. 9,9. 5Móz. 1,30. 32. 4Móz. 14,4. 2Móz. 34,6. Dán. 9,9. Jólé 2,13.](#) ¹⁸Sőt még borjúképet is csinálnak magoknak, és ezt mondják: Ez a te Istened, a ki kihozott téged Egyiptomból, és nagy bosszúsággal illelt téged; [2Móz. 32,1-6.](#) ¹⁹És te nagy irgalmasságodban nem hagyád el őket a pusztában; a felhőnek oszlopa nem távozik el felőlök nappal, hogy vezérle né őket az úton, és a tűznek oszlopa éjjel, hogy világítana nekik az úton, melyen menének. [4Móz. 14,14. 2Móz. 13,22. 40,36-38. Nehem. 9,12.](#) ²⁰És a te jó lelkedet adád nekik, hogy őket oktattá; és mannádat nem vonád meg szájuktól, s vizet adál nekik szomjúságokban. [Zsolt. 143,10. 4Móz. 11,6-9. 17. 25. 20,2-8. Józ. 5,12.](#) ²¹És negyven esztendeig tápláltad őket a pusztában, fogyatkozásuk nem vala, ruháik el nem nyűttenek és lábaik meg nem dagadának. [5Móz. 2,7. 8,4. 29,5.](#) ²²Adál annakfelette nekik országokat és népeket, és elosztád ezeket határok szerint és ők elfoglalák Sihón földét, és Hesbon királyának földét, és Ógnak, Básán királyának földét. [5Móz. 1,4. 3,4. 4Móz. 21,21-35.](#) ²³Fiaikat pedig megsokasítád, mint az ég csillagait, és bevived őket a földre, mely felől megmondád atyáinknak, hogy bemennek arra, hogy bírják azt. [5Móz. 1,10. 7,12. 1Móz. 22,17. 4Móz. 26,1. Józ. 1,11. 2Sám. 24,9.](#) ²⁴És bemennek a fiak és elfoglalák a földet, és megalázták előttök a földnek lakóit, a Kananeusokat, s kezökbe adád őket, mind királyaikat, mind a föld népeit, hogy cselekedjenek velök kedvök szerint. [vers 37. 5Móz. 9,6. Bir. 4,23. 2Krón. 28,19.](#) ²⁵És megvevének erős városokat és kövér földet, s elfoglalának minden jóval teljes házakat, kőből vágott kutakat, szőlős és olajfás kerteket és sok gyümölcsfát,

s evének és megelégedének és meghízának, s gyönyörködének a te nagy jóvoltodban. Józs. 8,1. 4Móz. 13,20. 5Móz. 6,11. 32,15. Jer. 5,28. ²⁶Makacskodának pedig és pártot ütének ellened, és veték törvényedet hátuk mögé; prófétáidat is meggyilkolák, a kik bizonytságot tőnek ellenök, hogy őket te hozzád térítenék, és nagy bosszúsággal illettek téged. vers 18. Ezék. 20,8. 23,35. 1Kir. 14,9. 18,4. 13. 19,10. Mát. 5,12. 23,29. Luk. 11,47. 13,33. 1Thess. 2,15. ²⁷Annakokáért adád őket nyomorgatóik kezébe és megnyomorgaták őket; de nyomorúságok idején hozzád kiáltának, és te az égből meghallgatád és nagy irgalmasságod szerint adál nekik szabadítókat, és megszabadíták őket nyomorgatóik kezéből. Bir. 2,6-23. 3,9. 15. 4,6-24. 6,12. ²⁸És mikor megnyugodtak vala, ismét gonoszt cselekvének előtted, és te átadád őket ellenségeik kezébe, a kik uralkodának rajtok; s midőn ismét hozzád kiáltának, te az égből meghallgatád és megszabadítád őket irgalmasságod szerint sokszor. Bir. 3,11. 30. 5,31. 8,28. 2,19. ²⁹És bizonytságot tevél ellenök, hogy visszatérítsd őket törvényedhez; de ők felfuvalkodának s nem hallgaták parancsolatidat, és végzéseid ellen vétkezének, melyeket ha valaki megtart, él azok által; és makacskodva hátat fordítának, s nyakukat megkeményíték és nem engedelmeskedének. vers 26. 3Móz. 18,5. Ezék. 20,11. Zak. 7,11. Hós. 4,11. ³⁰És mégis meghosszabbítád felettök kegyelmedet sok esztendőkön át, s bizonytságot tevél ellenök lelkeddel, prófétáid által, de nem figyelmeztének; annakokáért adád őket a föld népeinek kezébe. vers 32. Ezsdr. 9,1. 2Krón. 24,19. 34,15. 16. Jer. 35,15. 31,3. Zsolt. 36,11. 106,40. ³¹De nagy irgalmasságod szerint meg nem emésztéd őket, sem el nem hagyád őket, mert te könyörülő és irgalmas Isten vagy. Jer. 5,18. 46,28. 5,10. Ezék. 20,17. ³²Most annakokáért, oh mi Istenünk, nagy, erős és rettenetes Isten, a ki megőrized a szövetséget és irgalmasságot, ne legyen kicsiny előtted mindaz a nyomorúság, a mely utolért minket, királyainkat, fejedelmeinket, papjainkat, prófétáinkat, atyáinkat és egész népedet, Assiria királyainak napjaitól fogva mind e mai napig. rész 1,5. 5Móz. 10,17. 32,18. ³³Hiszen te igaz vagy mindenekben, valamelyek reánk jövének; mert te igazságot műveltél, mi pedig hamisságot cselekvünk! vers 8. Ezsdr. 9,15. Dán. 9,5-8. 5Móz. 32,4. ³⁴Hiszen a mi királyaink, fejedelmeink, papjaink és atyáink nem cselekedték törvényedet és nem figyelmeztetek parancsolataidra és bizonytságtételeidre, melyek által bizonytságot tettél ő ellenök; vers 26. 29. Jer. 11,7. ³⁵És ők az ő országokban s a te nagy jóvoltodban, melylyel megáldád őket, s a széles és kövér földön, melyet nekik adál, nem akartak szolgálid lenni; és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből. Jer. 31,12. 14. 2Móz. 3,8. ³⁶És ímé mi most szolgálk vagyunk azon a földön, melyet a mi atyáinknak adál, hogy ennék annak gyümölcsét és javát, ímé mi szolgálk vagyunk azon; Ezsdr. 9,9. ³⁷És termését bőven hozza a királyoknak, a kiket fölibünk helyezél a mi bűneinkért, s testeinken uralkodnak és barmainkon az ő kedvök szerint; és mi nagy nyomorúságban vagyunk! Ezsdr. 4,13. ³⁸És mindemellett mi erős kötést szerzünk és azt aláírtuk, melyet **megpecsételének a mi fejedelmeink, Lévitáink és papjaink.** Jer. 32,10-14.

Neh 10

¹A megpecsételt kötésekben pedig ott valának: Nehémiás, a király helytartója, a Hakhalia fia és Sédékiás; ²Serája, Azariás, Jeremiás, rész 12,1. 12. 11,11. ³Pashur, Amaria, Malakiás, rész 7,16. ⁴Hattus, Sebánia, Malluk, rész 2,10. ⁵Hárim, Merémóth, Abdiás, rész 9,10. Zsolt. 72,18. Róm. 11,33. ⁶Dániel, Ginnethón, Bárukh, Ezsdr. 8,2. ⁷Mesullám, Abija, Mijámin, 1Sám. 2,7. 8. ⁸Maazia, Bilgai, Semája; ezek papok voltak. rész 12,1-8. Ezsdr. 2,36. 39. 1Krón. 24,7-19. ⁹A Léviták pedig ezek: Jésua, Azania fia, Binnui, a Hénadád fiai közül, Kadmiel, rész 7,43. 12,8. 8,7. Ezsdr. 2,40. ¹⁰És atyjafiaik: Sebánia, Hódija, Kelita, Pelája, Hanán, 5Móz. 28,29. ¹¹Mika, Rehób, Hasábia, Zsolt. 52,4. 7. ¹²Zakkur, Serébia, Sebánia, Zsolt. 63,12. Ésa. 52,15. ¹³Hódija, Báni, Beninu. Péld. 3,11. 12. Jak. 1,2. ¹⁴A nép fejei pedig ezek: Parós Pahath-Moáb, Elám, Zattu, Báni, 5Móz. 32,39. ¹⁵Bunni, Azgád, Bébai, Zsolt. 91,13. Péld. 24,16. ¹⁶Adonija, Bigvai, Adin, ¹⁷Áter, Ezékiás, Azzur, Zsolt. 52,4-7. ¹⁸Hódija, Hásúm, Bésai, Zsolt. 34,11. Zsolt. 91,13. ¹⁹Hárif, Anathóth, Nébai, Hós. 2,17. ²⁰Magpiás, Mesullám, Hézir, ²¹Mesézabel, Sádók, Jaddua, rész 42,11-17. Zsolt. 127,3. 4. ²²Pelátia, Hanán, Anája, ²³Hóseás,

Hanánia, Hásub, rész 3,1-26. 2,10. ²⁴Hallóhes, Pilha, Sóbek, ²⁵Rehum, Hasabná, Maaszéja, ²⁶És Ahija, Hanán, Anán, Péld. 27,3. ²⁷Mallukh, Hárím, Baána. Ezsd. 2,1. Nehem. 7,1. ²⁸És a nép többi része, a papok, a Léviták, a kapunállók, az énekesek, a Léviták szolgálói és mindenki, **a ki elkülöníté magát a tartományok népeitől, az Isten törvényéhez állván, feleségeik, fiaik, leányaik, mindenki, a kinek értelme és okossága vala, Józs. 9,23.** ²⁹Csatlakozának atyjokfiához, előljáróikhoz, és átok mellett esküt ténének, hogy az Isten törvényében járnak, a mely Mózes által az Isten szolgálja által adatott vala ki; s hogy megőrzik és cselekeszik az Úrnak, a mi Urunknak minden parancsolatait, végzéseit és rendelkezéseit; vers 2-28. rész 9,2. 8,2. 3. Ezsd. 2,43-54. 6,21. Józs. 24,25. ³⁰És hogy nem fogjuk adni leányainkat feleségül a föld népeinek, sem az ő leányainkat nem fogjuk venni a mi fiainknak, 2Móz. 34,12-16. 23,31. Ezsd. 9,2. 4Móz. 33,52. 5Móz. 7,2. 1Móz. 26,35. ³¹És hogy a föld népeitől, akik árúkat és mindenféle gabonát hoznak szombatnapon eladni, nem fogunk venni tőlök szombaton és egyéb szent napon, és hogy nem fogjuk bevetni a földet a hetedik esztendőben, és elengedünk minden tartozást. 2Móz. 23,10. 3Móz. 25,2-7. 5Móz. 15,2. ³²És megállapítánk magunkra nézve parancsolatokat: hogy vetünk magunkra harmadrész siklust esztendőnként a mi Istenünk házában szolgálatára, 2Móz. 30,12. Mát. 17,24. ³³A szent kenyerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a szüntelen való égőáldozatra, a szombatokon, újholdak napján viendő áldozatokra, az ünnepnapokra, a szent dolgokra, a bűnért való áldozatokra, hogy mindezek megtisztítsák Izráelt; és a mi Istenünk házában minden munkájára; 3Móz. 24,5-8. 2Kir. 16,15. Ezék. 46,13-15. 17. 4Móz. 28,16. 29,38. 28,3-8. 11-14. 2Krón. 30,22. Ezsd. 6,22. 7,20-22. ³⁴Sorsot veténk továbbá a fa hozása felől a papok, Léviták és a nép között, hogy hordjuk azt a mi Istenünk házába családaink szerint bizonyos időkben esztendőnként, hogy égjen az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán, a mint meg van írva a törvényben, rész 13,31. 3Móz. 6,5. ³⁵És hogy felviszszük földünknek első zsengejét és minden fa gyümölcsének első zsengejét esztendőnként az Úr házába; 2Móz. 23,19. 34,26. 3Móz. 19,23. 4Móz. 18,12. 5Móz. 26,2. ³⁶Annakfelette fiainknak, barmainknak első fiait, a mint meg van írva a törvényben; továbbá, hogy elviszszük szarvasmarháinknak és juhainknak első fajzásait a mi Istenünk házába a papoknak, a kik szolgálnak a mi Istenünk házában. 4Móz. 18,15. 2Móz. 13,2. 12. ³⁷És a mi lisztjeinknek, felemelt áldozatainknak, minden fa gyümölcsének, mustnak és olajnak zsengejét felviszszük a papoknak, a mi Istenünk házában kamaráiba, földünknek tizedét pedig a Lévitákhoz; mert ők, a Léviták szedik be a tizedet minden földműveléssel foglalatoskodó városainkban. 4Móz. 18,8-19. 15,20. 2Móz. 23,19. Ezék. 44,30. 45,13. Nehem. 13,5. 3Móz. 27,30. ³⁸És legyen a pap, Áron fia a Lévitákkal, midőn a Léviták a tizedet beszedik; és a Léviták vigyék fel a tizednek tizedét a mi Istenünk házába, a tárháznak kamaráiba; 4Móz. 18,26. 2Krón. 31,11. Nehem. 12,47. ³⁹Mert a kamarákba kell hozniok Izráel fiainak és Lévi fiainak a gabonának, a mustnak és az olajnak ajándékát, holott vannak a szent edények és az Istennek szolgáló papok, a kapunállók és az énekesek; és mi nem hagyjuk el a mi Istenünknek házában. rész 13,9. 13,4.

Jó Szabó, p. 488. A fogadalom csak válasz lehet Isten szövetségi hűségére. Olyan, mint az alapokra húzott fal. A kettő soha nem cserélhet szerepet. A törvény akkor talál igazán magára, ha áthatja a kegyelem Lelke. Nem torzul paragrafussá, hanem Isten akaratának útjelző táblája lesz. Eredetileg is ennek szánta az Isten.

Neh 11

¹És lakozának a nép fejedelmei Jeruzsálemben, a többi nép pedig sorsot vete, hogy minden tíz emberből vinnének egyet Jeruzsálembe, a szent városba lakóul, a többi kilencz pedig marad a maga városában. vers 18. Ésa. 48,2. 52,1. Mát. 4,5. ²És áldá a nép mindazon férfiakat, a kik önkéntesen vállalkozának arra, hogy Jeruzsálemben lakoznak. ³Ezek pedig a tartomány fejei, a kik Jeruzsálemben megtelepedének; de Júda városaiban lakozék kiki az ő örökségében, városaikban: az Izráel, a papok, a Léviták, a Léviták szolgálói és Salamon szolgálóinak fiai. rész 7,73. Ezsd. 2,1. 70. 1Krón. 9,2-34. ⁴Jeruzsálemben azért megtelepedének

a Júda fiai közül és Benjámin fiai közül: Júda fiai közül: Athája, Uzzija fia, ki Zakariás fia, ki Amaria fia, ki Sefátia fia, ki Mahalalél fia vala, a Pérecz fiai közül, [1Móz. 38,15-29](#). ⁵És Maaszéja, Báruk fia, ki Kolhóze fia, ki Hazája fia, ki Adája fia, ki Jójárib fia, ki Zakariás fia, ki Hasilóni fia vala. [rész 3,15. 4Móz. 26,26](#). ⁶Pérecz fiai összesen, a kik Jeruzsálemben laknak vala, négyszázhatvannyolcz erős férfi; ⁷Benjámin fiai pedig ezek: Szallu, Mesullám fia, ki Jóed fia, ki Pedája fia, ki Kólája fia, ki Maaszéja fia, ki Ithiel fia, ki Ézsaiás fia vala, ⁸És ő utána Gabbai, Szallai, kilencszázhuszonnyolczan; ⁹És Jóel, a Zikri fia előljárójok volt ezeknek, Júda pedig, a Hasszenua fia, a város másodrendű előljárója. ¹⁰A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhin, [1Krón. 9,10. 24,7. 17](#). ¹¹Serája pedig, a Hilkiás fia, ki Mesullám fia, ki Sádók fia, ki Merájóth fia, ki Akhitúb fia volt, az Isten házának fejedelme vala, [2Sám. 8,17. Nehem. 10,2. 12,1. 12. 2Kir. 25,18. Ezsdr. 7,1. 1Krón. 7,12](#). ¹²És atyjokfiai, a kik a ház munkáját teljesítik vala, nyolczszázhuszonketten; és Adája, a Jeróhám fia, ki Pelália fia, ki Amsi fia, ki Zakariás fia, ki Pashur fia, ki Malkija fia vala, [rész 12,6](#). ¹³És az ő atyjafiai, a családfők kétszáznegyvenketten, és Amasszai, Azarél fia, ki Ahzai fia, ki Mesillémóth fia, ki Immér fia vala, [1Krón. 9,12](#). ¹⁴És az ő atyjokfiai, vitéz férfiak, százhuszonnyolczan, előljárójok volt pedig Zabdiel, a Haggedólim fia. ¹⁵A Léviták közül pedig: Semája, Hassub fia, ki Azrikám fia, ki Hasábia fia, ki Bunni fia vala. [1Krón. 9,14](#). ¹⁶És Sabbethai és Józabád, az Isten házának külső munkája felett felügyelők valának a Léviták fejei közül, [rész 10,33](#). ¹⁷És Mattánia, - a Mika fia, ki Zabdi fia, ki Asáf fia vala, - a ki vezetője volt a hálaadó éneklésnek, s elkezdé azt az imádság után, és Bakbukia, a ki másodrendű vala atyjafiai között, és Abda, Sammua fia, ki Gálál fia, ki Jeduthun fia vala; [1Krón. 16,5. 8](#). ¹⁸A Léviták összesen a szent városban: kétszáznyolczvannégyen. [1Krón. 9,14-16](#). ¹⁹A kapunállók pedig: Akkub, Talmón és atyjokfiai, a kapukat őrizők százhetvenketten. [rész 12,25. 1Krón. 9,17. 22. Ezsdr. 2,41](#). ²⁰A többi Izráeliták pedig, a papok, a Léviták lakozának Júdának minden városaiban, kiki az ő örökségében. [rész 7,73. Ezsdr. 3,1. 6,16](#). ²¹A Léviták szolgálai pedig lakozának az Ófelben, és Siha és Gipsa valának előljáróik a Léviták szolgálainak. [rész 3,26. 7,46. Ezsdr. 2,43](#). ²²A Léviták előljárója vala Jeruzsálemben, az Isten háza szolgálatjánál, Uzzi, a Báni fia, - ki Hasábia fia, ki Mattánia fia, ki Mika fia volt, - Asáf fiai, az énekesek közül; ²³Mert ők, a Léviták, a király parancsolata szerint, az énekesek pedig kötés szerint végezik naponként való teendőjüket; [Ezsdr. 7,12](#). ²⁴Petáhja pedig, a Mesézabel fia, Júda fiának, Zerahnak fiai közül, a király oldala mellett vala a nép minden dolgában. ²⁵A falukban, ezek határaiban pedig Júda fiai közül lakozának Kirjáth-Arbában és mezővárosaiban, Dibonban és mezővárosaiban, Jekabseélben és faluiban. [Józs. 15,21-26. 1Móz. 23,2](#). ²⁶Jésuában, Móladában és Beth-Péletben. [Józs. 15,26](#). ²⁷Hasár-Suálban, Beér-Sebában és mezővárosaiban, [Józs. 15,28. 31](#). ²⁸Siklágban, Mekónában és mezővárosaiban, [Józs. 15,31](#). ²⁹En-Rimmonban, Sorában, Jarmuthban, [Józs. 15,32. 33. 19,7. 1Krón. 4,32](#). ³⁰Zánoáiban, Adullámban és faluiban, Lákisban és határaiban, Azékában és mezővárosaiban, - ekként laknak vala Beér-Sebától mind a Hinnóm völgyéig. [Józs. 15,34](#). ³¹Benjámin fiai pedig laknak vala Gebától fogva Mikmásban, Ajában, Béthelben és mezővárosaiban. [rész 12,29. Ezsdr. 2,20-35. 2Kir. 23,8. Zak. 14,10. 1Sám. 13,2. Józs. 7,2. 8,1. 18,21-28. Ésa. 10,28-32](#). ³²Anatótban, Nóbban, Anániában, ³³Hásórban, Rámában, Gittajimban, [2Sám. 4,3](#). ³⁴Hádiban, Sebóimban, Neballátban, [rész 7,37. 1Sám. 13,18](#). ³⁵Lódban, Onóban, s a mesteremberek völgyében. [Ezsdr. 2,23. 1Krón. 4,14](#). ³⁶A Léviták közül pedig némely júdai osztályok Benjáminhoz csatlakozának.

Neh 12

¹Ezek pedig a papok és Léviták, a kik feljövének Zorobábel, Sealtiel fiával és Jésuával: Serája, Jeremiás, Ezsdrás. [rész 10,3-9. Ezsdr. 2,1](#). ²Amária, Mallukh, Hattus, [2Krón. 19,7. Siral. 1,18](#). ³Sekánia, Rehum, Meremóth, [rész 1,18. 19](#). ⁴Iddó, Ginnethói, Abija, [rész 22,23](#). ⁵Mijámin, Maádia, Bilga, ⁶Semája, Jójárib, Jedája, ⁷Szallu, Ámók, Hilkiya, Jedája, - ezek valának fejei a papoknak és atyjokfiainak Jésua napjaiban. [5Móz. 4,32. 32,7](#). ⁸A Léviták pedig ezek: Jésua,

Binnui, Kadmiel, Serébia, Jehuda, Mattánia, - ki vezetője vala hálaadó éneklésnek, atyjafiaival. rész 11,17. 8,7. 9. 4,10. 10,11. 13,3. 24. Ezsdr. 2,40-42. 3,9. ⁹És Bakbukia, s Unni, az ő atyjokfiai velök szemben, tisztók szerint. 1Krón. 15,20. 25,4. ¹⁰És Jésua nemzé Jojákimot, s Jojákim nemzé Eliásibot, s Eliásib nemzé Jójadát, vers 12. 26. rész 3,1. 13,4. 7. 28. ¹¹És Jójada nemzé Jónathánt, s Jónathán nemzé Jadduát. vers 22. 23. ¹²Jójákim napjaiban pedig papok, családfők valának: Serája családjában Merája, Jerémiáséban Hanánia, Zsolt. 129,5. 6. rész 11,20. ¹³Ezsdráséban Mesullám, Amáriáéban Jóhanán, Ésa. 59,6. ¹⁴Melikuéban Jónathán, Sebaniáéban József, vers 23. ¹⁵Háriméban Adna, Merajóthéban Helkai, rész 10,5. ¹⁶Iddóéban Zakhariás, Ginnethónéban Mesullám, vers 4. Zak. 1,1. ¹⁷Abijáéban Zikri, Minjámínéban és Móadiáéban Piltai, ¹⁸Bilgáéban Sammua, Semájáéban Jónathán, ¹⁹Jójáribéban Mattenai, Jedajáéban Uzzi, ²⁰Szallaiéban Kallai, Amókéban Éber, vers 7. ²¹Hilkijáéban Hasábia, Jedajáéban Nethanéel. vers 1. ²²A Léviták közül Eliásib, Jójada, Jóhanán és Jaddua napjaiban felírtattak a családfők, a papok pedig mind a persiai Dárius országlásáig. ²³A Léviták családfői felírtattak a krónikák könyvében Jóhanánnak, Eliásib fiának napjaiig; vers 10. vers 8. ²⁴A Léviták családfői valának: Hasábia, Serébia, Jésua a Kadmiel fia, és **az ő atyjokfiai velök szemben a dicsérő és hálaadó éneklésre, Dávidnak, az Isten emberének parancsolata szerint, mint egy éneklő sereg együtt a másikkal.** rész 10,11. 12,8. Ezsdr. 8,18. 19. 2,40. 1Krón. 16,4. 23,30. 2Krón. 5,13. 31,2. ²⁵Mattánia, Bakbukia, Obádia, Mesullám, Talmón, Akkub pedig kapunállók, őrt állván a kapuk kincses házainál. rész 11,17. 19. 1Krón. 25,4. 9,17. 26,15. 17. 2Krón. 25,24. Ezsdr. 2,42. ²⁶Ezek valának Jojákim napjaiban, ki Jésua fia, ki Jósadák fia volt, és Nehémiásnak, a helytartónak és Ezsdrásnak, a törvénytudó papnak napjaiban. vers 12-21. 24. Ezsdr. 7,11. ²⁷**Jeruzsálem kőfalának felszentelésekor pedig fölkeresék a Lévitákat minden ő helyeiken, hogy behozzák őket Jeruzsálembe, hogy véghezvigyék a felszentelést örömmel és hálaadással és énekléssel, czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal.** rész 11,15-18. 36. Ezsdr. 6,16. 2Krón. 23,18. 1Krón. 13,8. 15,16. 21. 25,1. ²⁸**És összegyűlének az énekesek fiai mind Jeruzsálem környékéről, mind pedig a Netófátiak faluiból.** vers 25. rész 3,22. 11,17. Ezsdr. 1,22. 1Krón. 9,16. 2,54. ²⁹Mind Beth-Gilgálból, mind Geba és Azmáveth határaiból, mert falukat építének magoknak az énekesek Jeruzsálem körül. ³⁰És minekutána megtisztíták magokat a papok és a Léviták, megtisztíták a népet is, s a kapukat és a kőfalat. Ezsdr. 6,20. 2Krón. 29,20. ³¹Azután felvivém Júda fejedelmeit a kőfalhoz és rendelék két nagy hálaadást éneklő sereget és csapatokat; az egyik jobbkéz felé méne a kőfal mellett a szemétkapu felé, vers 38. rész 3,14. ³²És utánok méne Hósaája és Júda fejedelmeinek fele, ³³És Azária, Ezsdrás és Mesullám, rész 10,23. 3. 12,33-36. ³⁴Júda és Benjámín, Semája és Jeremiás, ³⁵A papok fiai közül kürtökkel; és Zakariás, a Jónathán fia, ki Semája fia, ki Mattánia fia, ki Mikája fia, ki Zakkur fia, ki Asáf fia vala, rész 11,17. 12,8. 25. ³⁶És az ő atyjafiai: Semája, Azarél, Milalai, Gilalai, Máaj, Nethanéel, Júda és Hanáni, Dávidnak, az Isten emberének éneklőszerszámaival; Ezsdrás pedig, az írástudó előttök megy vala; vers 32. 24. Ezsdr. 3,10. 1Krón. 15,16. 25,2. 23,5. 2Krón. 29,26. ³⁷Méne pedig e sereg a forrás kapuja felé, s egyenesen fölmenének Dávid városának lépcsőin a kőfalhoz vezető lépcsőre, s menének Dávid háza mellett s a vizek kapujáig napkelet felé. vers 31. rész 3,26. ³⁸A hálaadást éneklő második sereg pedig, mely átellenben megy vala - én pedig és a népnek fele utánok - méne a kőfal mellett, a kemenczék tornya mellett, mind a széles kőfalig. rész 1,19. ³⁹És az Efraim kapuja mellett és az ó város kapuja mellett és a halaknak kapuja mellett és a Hananél tornya és a Meáh torony mellett mind a juhok kapujáig, s megállának a tömlöcz kapujában. ⁴⁰És megállá a hálaadást éneklő mindkét sereg az Isten házában, és én s a fejedelmeknek fele velem, vers 32. ⁴¹És a papok: Eljákim, Maaséja, Minjámín, Mikája, Eljoénai, Zakariás, Hanánia kürtökkel, vers 35. ⁴²És Maaséja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jóhanán, Malkija, Elám és Ezer; és zengedeznek vala az énekesek, és Jizrahia az előljáró. Ezsdr. 3,10. Zsolt. 147,1. Zsolt. 150,1. ⁴³És áldozának azon napon nagy áldozatokkal, és vigadának, mert az Isten megvidámítá őket nagy örömmel, **sőt az**

asszonyok és gyermekek is vigadának; és Jeruzsálemnek öröme nagy messze hallatott. rész 8,12. 17. Ezsdr. 3,13. 6,22. 2Krón. 20,27. ⁴⁴És rendeltetének ama napon férfiak a kincseknek, felemelt áldozatoknak, első zsengéknek és a tizedeknek tárházai fölé, hogy összegyűjtsék azokba a városok határaiból a törvény szerint való részöket a papoknak és a Lévitáknak, mert örvendeze Júda a papokon és a Lévitákon, a kik ott állának tisztökben, rész 13,12. 10,38-39. 5Móz. 10,8. ⁴⁵Mint a kik megőrzik Istenök rendtartását s a tisztaság rendtartását, és az énekesek és a kapunállók is ott állának tisztökben, Dávidnak és az ő fiának, Salomonnak parancsolatja szerint; 2Krón. 13,11. 8,14. 1Krón. 23,28. 24-26. 4Móz. 18,4. 5. ⁴⁶Mert Dávidnak napjaiban Asáf vala régtől fogva az énekesek és az Istennek hálát adó és őt dicsérő éneklésnek vezetője. 1Krón. 16,5. 7. ⁴⁷És a Zorobábel és Nehémiás napjaiban megadja vala az egész Izráel az énekeseknek és kapunállóknak az ő részöket naponként, nevezetesen oda szentelik vala azt a Lévitáknak, a Léviták pedig az Áron fiainak. rész 11,23. 10,38. 4Móz. 18,26-29.

Neh 13

¹Azon a napon olvasának a Mózes könyvéből a népnek hallatára és írva találák benne, hogy Ammón és Moáb soha be ne menjen az Isten gyülekezetébe, rész 9,2. 5Móz. 23,3-6. ²Mivelhogy nem mentek vala eleikbe Izráel fiainak kenyérrel és vízzel, sőt bérbe fogadták ellenök Bálamot, hogy őket megátkozná, de a mi Istenünk az átkot áldásra fordítá. 4Móz. 22,2. 23,7. 24,3-19. ³És lőn, hogy mikor hallották e törvényt, kirekesztének Izráel közül minden elegy-belegy népet. 2Móz. 12,38. ⁴Ennekelőtte pedig Eliásib, a pap, ki Istenünk házának kamarái fölé rendelteték, rokonságba jutott Tóbiással; rész 6,17. ⁵És átengedett néki egy nagy kamarát, holott abban annakelőtte az ételáldozatot, a tömjént, az edényeket és az olajnak, mustnak és gabonának tizedét, mint a kapunállóknak, énekeseknek és Lévitáknak törvény szerint való részét és a papoknak ajándékát helyeztetik vala el. rész 10,39. ⁶Mind ennek történetkor én nem valék Jeruzsálemben, mert Artaxerxes babilóniai királynak harminczkettedik esztendejében visszamentem vala a királyhoz, s napok múltán újra szabadságot kértem a királytól. rész 5,14. ⁷És visszatérék Jeruzsálembe, és megértém e gonoszt, melyet Eliásib cselekedett vala Tóbiásért, hogy átengedett néki egy kamarát az Isten házának pitvaraiban. ⁸Igen gonosznak tetszék pedig ez nékem s kivettetém Tóbiás házának minden edényeit abból a kamarából; ⁹És parancsolatomra megtisztíták a kamarákat, és visszahordatám azokba Isten házának edényeit, az ételáldozatot és a tömjént. vers 21. 1Ján. 3,21. ¹⁰Megtudtam azt is, hogy a Léviták részeit nem adták meg; ennek miatta kiki az ő mezejére szélede el az Isten házában szolgáló Léviták és énekesek közül. rész 5,12. 47. ¹¹És megfeddém a fejedelmeket, és mondék: **Miért hagyatott el az Isten háza? És egybegyűjtván a Lévitákat, helyökre állítám őket; vers 17. rész 12,40. 2,16. 11,1. Malak. 3,8. 2Krón. 30,16. 35,10.** ¹²Az egész Júda pedig meghozá az olajnak, a mustnak és a gabonának tizedét a tárházakba. rész 12,31. 44. 10,38. 13,5. 12,44-47. ¹³És felügyelőkké rendelém a tárházak fölé Selemiát, a papot, Sádókot, az írástudót és Pedáját a Léviták közül, és melléjök Hanánt, ki Zakkur fia, ki Mattánia fia vala, mivelhogy híveknek ítéltettek volt és az ő tisztök vala kiosztani atyjokfiainak részét. rész 11,17. 12,8. 25. 35. 8,4. 3,29. ¹⁴Emlékezzél meg én rólam én Istenem ezért, és ne engedd, hogy eltöröltessenek az én jótéteményeim, melyeket cselekedtem vala az én Istenem házával és rendtartásaival! 2Kir. 20,3. ¹⁵Azon napokban láttam Júdában, hogy sajtót taposnak szombaton és gabonát hoznak be, szamarakra rakván, sőt bort, szőlőt és olajat is és mindenféle terhet behoznak Jeruzsálembe szombat napon, és bizonyosságot tevék ellenök, a mely napon eleséget árulnak vala. Jer. 17,21. ¹⁶Tírusiak is lakozának a városban, a kik hoznak vala halat és mindenféle árút, melyeket eladnak vala szombat napon Júda fiainak Jeruzsálemben. Ezsdr. 3,7. ¹⁷Annakokáért megfeddém Júda előljáróit, és mondám nékik: Micsoda gonosz dolog ez, a mit ti cselekesztek, hogy megfertőztetitek a szombatnak napját? rész 5,7. 3Móz. 19,30. ¹⁸Avagy nem így cselekedtek-é

a ti atyáitok, s a mi Istenünk reánk hozá mindezen gonoszt és e városra?! És ti mégis növelitek Isten haragját Izráel fölött, megfertőztetvén a szombatot! [Jer. 17,19-27.](#) [Ezsdr. 10,10. 14.](#) ¹⁹Lőn annakokáért, hogy midőn megárnyékosodtak Jeruzsálem kapui a szombat előtt, parancsolatomra bezáratának az ajtók, s megparancsolám, hogy meg ne nyissák azokat szombat utánig, **annakfelette legényeim közül a kapukhoz rendelék, mondván: Nem fog bejőni teher a szombatnak napján! [vers 9. 4. 10. 17.](#)** ²⁰Annakokáért a kereskedők és minden árúk árusai kívül hálának Jeruzsálemen egyszer vagy kétszer; ²¹És bizonysgot tevék ellenök, és mondtam nekik: Miért háltok ti e kőfal előtt? Ha ezt ismételitek, kezet vetek reátok! Az időtől fogva nem jöttek szombaton. ²²És megparancsolám a Lévitáknak, hogy magokat megtisztítsák, s **hogy menjenek el és őrizzék a kapukat, hogy megszenteljék a szombatot.** Ezért is emlékezzél meg rólam én Istenem és kedvezz nékem, kegyelmességednek nagy volta szerint! [vers 14.](#) ²³Ugyanazon napokban meglátogattam azokat a zsidókat, kik asdódi, Ammonita és Moábita asszonyokat vettek feleségül. [Ezsdr. 9,2.](#) ²⁴És fiaik felerésze asdódi nyelven beszél vala, és nem tudnak vala beszélni zsidóul, hanem egyik vagy másik nép nyelvén. ²⁵Annakokáért feddődém velök, és megátkozám őket, és megverék közülök néhányat, és megtépém őket, és megesketém őket Istenre: Bizony ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak, és ne vegyetek leányaik közül feleséget fiaitoknak és magatoknak. [rész 10,30.](#) ²⁶Avagy nem ebben vétkezett-é Salamon Izráel királya? Noha nem volt sok nép között hozzá hasonlatos király, a kit szeret vala az ő Istene és királylyá tette vala őt Isten egész Izráel fölött; őt is bűnre vivék az idegen asszonyok: [1Kir. 11,1-8. 3,12.](#) [2Krón. 1,12.](#) [2Sám. 12,24.](#) ²⁷És néktek engedjünk-é, hogy cselekedjétek mindezen nagy gonoszságot, vétkezzetek Istenünk ellen, idegen asszonyokat vévén feleségül? [5Móz. 4,32.](#) ²⁸Jójadának (ki Eliásib főpapnak fia vala) fiai közül is egy veje vala a Horonitbeli Szanballatnak, elűzém azért őt tőlem. [rész 2,10. 4,1. 7. 6,1.](#) ²⁹Emlékezzél meg ő rólok én Istenem, a papságnak és a papság szövetségének és a Lévitáknak ilyen megfertőztetéséért! ³⁰És megtisztítám őket minden idegenektől és rendtartást szabék a papoknak és a Lévitáknak, kinek-kinek az ő dolgában, [rész 9,2. 13,1. 13. 23.](#) ³¹A fa hozására is bizonyos időkben és az első zsengekcre. Emlékezzél meg én Istenem az én javamra! [rész 12,14-47. 13,13. 10,35. 13,14. 22. 5,19.](#)

Nehémiás a templom megtisztításáról végig egyes szám első személyben.

Eszter könyve

Eszt 1

¹Ahasvérus idejében történt (ez az Ahasvérus az, a ki uralkodott Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományon), ²Azokban a napokban, a mikor Ahasvérus király üle királyi székében, a mely Susán várában volt, ³Uralkodása harmadik évében lakomát szerze minden fejedelmének és szolgáinak: Persia és Média hatalmasai, főemberei és a tartományok fejedelmei előtte valának, ⁴Midőn mutogatá országa dicsőségének gazdagságát és az ő méltóságának fényes díszét sok napon át, száznolczvan napig. [rész 10,7. 14.](#) ⁵És mikor elmúltak ezek a napok, tőn a király az egész népnek, mely Susán várában találtaték, kicsinytől nagyig, hét napig tartó lakomát, a király palotája kertjének udvarán. ⁶Fehér gyapjú és kék bíbor szőnyegek valának megerősítve a fehér gyapjúból és bíborból való köteleken, ezüst karikákon és fehér márványból való oszlopokon. Aranyból és ezüsből való kerevetek voltak az alabástromból, fehér márványból, gyöngyköből és vörös márványból való padozaton. ⁷Ittak pedig **arany poharakból és különb-különbféle poharakból, és királyi bor bőven vala, királyi módon.** ⁸És az ivás, rendelet folytán, kényszer nélkül történt; mert így hagyta meg a király háza minden gondviselőjének, hogy kinek-kinek akarata szerint cselekedjenek. ⁹Vásti királyné is lakomát szerze a nőknek, a királyi házban, mely Ahasvérus királyé vala. ¹⁰Hetedik napon, mikor megvidámult a király szíve a bortól, monda Méhumánnak, Biztának, Hárbonának, Bigtának és Abagtának, Zetárnak és Karkásnak, a hét udvarmesternek, a kik szolgálnak Ahasvérus király előtt, ¹¹**Hogy hozzák el Vástit, a királynét a király elé, királyi koronával, hogy megmutassa a népeknek és fejedelmeknek az ő szépségét; mert szép arcú vala.** [Zsolt. 10,14.](#) ¹²De Vásti királyné nem akara menni a király szavára, mely vala az udvarmesterek által. Erre igen megharagudott a király, és az ő haragja felgerjede benne. ¹³És monda a király az időket mérő bölcseknek, (mert a királynak összes dolgai a jog- és törvénytudók elé tartoznak. ¹⁴Legközelebb valának pedig hozzá: Karséna, Sétár, Admata, Társis, Méres, Marséna, Mémukán, Persiának és Médiának hét fejedelme, a kik láták a király arcát, és elől ülének az országban): [Ezsdr. 7,14.](#) ¹⁵Törvény szerint mit kellene cselekedni Vásti királynéval, mivelhogy nem teljesíté Ahasvérus királynak az udvarmesterek által üzent beszédét? [1Ján. 3,21.](#) ¹⁶Akkor monda Mémukán a király és a fejedelmek előtt: Nemcsak a király ellen vétkezett Vásti királyné; de valamennyi fejedelem és minden nép ellen, Ahasvérus király minden tartományában; ¹⁷Mert a királyné cselekedetének híre fut minden asszonyhoz, úgy, hogy megvetik férjeiket szemeik előtt, és azt mondják: Ahasvérus király megparancsolá, hogy Vásti királyné hozzá menjen, és nem ment. [Zsolt. 37,6.](#) ¹⁸És e napon ugyanazt fogják mondani Persia és Média fejedelemasszonyai, a kik meghallják a királyné cselekedetét, a király minden fejedelmének, és lesz elég megvetés és harag. ¹⁹Ha azért a királynak tetszik, bocsásson ki királyi parancsot a maga részéről és irattassék a Persa-Méd törvények közé, visszavonhatatlanul, hogy ne jöjjön többé Vásti Ahasvérus király színe elé, és **hogy az ő királyságát adja a király másnak, a ki jobb ő nálánál.** [rész 8,8. Dán. 6,8. 12,15.](#) ²⁰És hallják meg a király rendeletét, a melyet teend, egész országában, mert igen nagy az, hogy minden asszony adja meg a tiszteletet az ő férjének, a legnagyobbtól a legkisebbig. [rész 18,5-21.](#) ²¹És tetszett a szó a királynak és a fejedelmeknek, és a király Mémukán beszéde szerint cselekedék. ²²És leveleket küldé a királynak minden tartományába, tartományról tartományra, annak saját írása szerint, és népről-népre, annak nyelve szerint, hogy legyen minden férfi úr az ő házában és beszéljen az ő népének nyelvén. **erre nem is emlékeztem.**

Eszter 2

¹Ezek után, a mint megszűnt Ahasvérus király haragja, megemlékezék Vástiról, és arról a mit cselekedett, és arról a mit végeztek felőle. [rész 13,2.](#) ²És mondának a király apródai, a kik néki szolgálnak: Keressenek a királynak szép ábrázatú szűz leányokat. [Péld. 14,2.](#) ³És rendeljen a király tiszteket országának minden tartományába, a kik gyűjtsenek össze minden szép ábrázatú szűz leányt Susán várába, az asszonyok házába, Hégainak, a király kamarásának, az asszonyok őrzőjének keze alá, és adjanak nekik szépítő szereket. [Zsolt. 38,17.](#) ⁴És az a leány, a ki tetszik a király szemeinek, uralkodjék Vásti helyett. És tetszett a dolog a királynak, és úgy cselekedék. [Zsolt. 73,3-12.](#) ⁵**Vala egy zsidó férfiú Susán várában, a kinek neve Márdokeus, Jáirnak fia, a ki Simei fia, a ki Kis fia, Benjámín nemzetségéből,** ⁶**A ki Jeruzsálemből fogva vitetett el a száműzött néppel, a mely elvitetett Jekóniással, Júda királyával együtt, a kit rabságba vitt el Nabukodonozor, babilóniai király. [2Kir. 24,14. 15.](#)** ⁷És ez gondviselője volt Hadassának, azaz Eszternek az ő nagybátyja leányának; mert sem atyja, sem anyja nem volt, és a leány szép alakú és szép ábrázatú vala, s mikor meghalt az ő atyja és anyja, Márdokeus leánya gyanánt magához fogadá. ⁸Lőn pedig, mikor a király parancsa és rendelete kihirdettetett és sok leány gyűjtetett Susán várába, Hégai keze alá, akkor felvétetett Eszter is a király házába, Hégainak, az asszonyok őrének keze alá. ⁹És tetszett a leány az ő szemeinek és kegyébe fogadá, és sieté néki szépítő szereket adni, és kiadni az ő részét és hét leányzót, a kit néki a király házából kelle kiszemelni, és vivé őt és az ő szolgálóleányait az asszonyok legjobb házába. ¹⁰Meg nem mondá Eszter az ő nemzetségét és származását; mert Márdokeus meghagyta néki, hogy meg ne mondja. [rész 15,9. 10. 33,7. 8.](#) ¹¹Márdokeus pedig minden nap járt az asszonyok házának pitvara előtt, hogy tudakozódjék Eszter hogyléte felől, és hogy mi történik vele. ¹²Mikor pedig eljött az ideje minden leánynak, hogy bemenne Ahasvérus királyhoz, miután asszonyok törvénye szerint tizenkét hónapig bántak vele (mert ennyi időbe telik az ő szépítésök, hat hónapig mirtusolajjal és hat hónapig illatos szerekkel és asszonyi szépítő szerekkel): [Jel. 3,7.](#) ¹³Akkor így ment a leány a királyhoz: Mindent, a mit kívánt, megadtak néki, hogy menjen azzal az asszonyok házából a király házáig; ¹⁴Este bement és reggel visszatért az asszonyok második házába, Sahásgáznak, a király udvarmesterének, a hálótársak őrzőjének kezei alá; nem jött többé a királyhoz, csak ha kívánta őt a király, és nevén hívták. [rész 9,4.](#) ¹⁵Mikor azért eljött az ideje Eszternek, a Márdokeus nagybátyja, Abihail leányának, a kit leánya gyanánt fogadott, hogy bemenne a királyhoz, nem kívánt mást, mint a mit Hégai, a király udvarmestere, az asszonyok őrzője mondott néki, és kedves vala Eszter mindenki szemei előtt, a ki őt látá. [Ésa. 19,11. 12. 1Kor. 1,19.](#) ¹⁶És felviteték Eszter Ahasvérus királyhoz, az ő királyi házába, a tizedik hónapban, ez a Tébet hónapja, országlásának hetedik évében. [Dán. 2,21. 4,30-33.](#) ¹⁷És a király Esztert minden asszonynál inkább szereté, és minden leánynál nagyobb kedvet és kegyelmet nyert ő előtte, és tette a királyi koronát az ő fejére, és királynévá tette Vásti helyett. ¹⁸És nagy lakomát adott a király minden ő fejedelmének és szolgálóinak, az Eszter lakomáját, és a tartományoknak nyugalmat adott, és ajándékokat osztogata király módjára. [vers 17.](#) ¹⁹És mikor összegyűjték a szűzeket másodszor, Márdokeus üle a király kapujában. ²⁰És Eszter nem mondá meg sem származását, sem nemzetségét, miképen megparancsolá néki Márdokeus; mert Márdokeus szavát Eszter úgy fogadá, mint mikor gyámja volt. [Dán. 2,22. 1Kor. 4,5.](#) ²¹Azokban a napokban pedig, mikor Márdokeus üle a király kapujában, megharagudott Bigtán és Téres, a király két udvarmestere, a kapu őrei, és azon voltak, hogy rávetik kezeiket Ahasvérus királyra. [Zsolt. 107,38.](#) ²²Tudtára esett e dolog Márdokeusnak, és megmondá Eszter királynénak, és Eszter elmondá a királynak Márdokeus nevében. [vers 19. Zsolt. 107,40.](#) ²³És megvizsgálták a dolgot és úgy találták, és mind a kettőt fára akasztották. És megíratatték a krónikák könyvébe a király előtt. [rész 5,13. 14.](#)

Eszter 3

¹Ezek után nagy méltóságra emelé Ahasvérus király **Hámánt, a Hammedáta fiát, az Agágibelit, és felmagasztalá őt, és feljebb helyezteté székét minden fejedelménél, a kik vele valának.** rész 12,12-25. ²És a király minden szolgálói, a kik a király kapujában valának, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt; mert úgy parancsolta meg nékik a király; de Márdokeus nem hajtott térdet és nem borult le. ³Mondának azért a király szolgálói, a kik a király kapujában valának, Márdokeusnak: Miért szegeged meg a király parancsát? ⁴Lőn pedig, mikor így szólnának néki minden nap és nem hallgata rájuk, feljelenték Hámánnak, hogy lássák, megállnak-e Márdokeus dolgai, mert azt jelenté nékik, hogy ő zsidó. ⁵És látván Hámán, hogy Márdokeus térdet nem hajt és nem borul le előtte, megtelék Hámán haraggal. Péld. 17,27. 28. ⁶De kevés volt előtte, hogy csakis Márdokeusra magára vesse rá kezét, (mert megmondták néki Márdokeus nemzetségét) azért igyekezett Hámán elveszteni minden zsidót, a ki Ahasvérus egész országában vala, a Márdokeus nemzetét. **ELSŐ NAGY HOLOKAUSZT** ⁷**Az első hónapban, ez Nisán hónapja, Ahasvérus királyságának tizenkettedik évében, Púrt, azaz sorsot vetének Hámán előtt napról-napra és hónapról-hónapra a tizenkettedikig, s ez Adár hónapja.** rész 9,24. ⁸És monda Hámán Ahasvérus királynak: Van egy nép, elszórva és elkülönítve a népek között, országod minden tartományában, és az ő törvényei különböznek minden nemzetségtől, és a király törvényeit nem teljesíti; a királynak bizony nem illik úgy hagyni őket. ⁹Ha a királynak tetszik, írja meg, hogy ők elvesztessenek, és én tízezer tálentom ezüstöt mérek a hivatalnokok kezeibe, hogy a király kincstárába vigyék. ¹⁰Akkor lehúzá a király az ő gyűrűjét a maga kezéről, és adá azt az Agágibeli Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének. 1Móz. 41,42. 43. ¹¹És monda a király Hámánnak: Az ezüst tied legyen s a nép is, hogy azt cselekedjed vele, a mi néked tetszik. Zsolt. 119,120. ¹²Előhivatának azért a király irnokai az első hónap tizenharmadik napján, és megiraték minden úgy, a miként Hámán parancsolá, a király fejedelmeinek és a kormányzóknak, a kik az egyes tartományokban valának, és minden egyes nép fejeinek; minden tartománynak annak írása szerint, és minden egyes népnek az ő nyelve szerint, **Ahasvérus király nevében iratott és megpecsételtetett a király gyűrűjével.** vers 10. ¹³És elküldettek a levelek futárok által a király minden tartományába, hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék mind a zsidókat, ifjútól a vénig, gyermekeket és asszonyokat egy napon, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak, (ez Adár hónapja) és hogy javaikat elragadják. ¹⁴Az írásnak mássa, hogy tétessék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy legyenek készen azon a napon. vers 13. ¹⁵A futárok kimenének gyorsan a király parancsával. És a törvény Susán várában is kiadatott; a király pedig és Hámán leültek, hogy igyanak; de Susán városa felháborodott.

Eszter 4

¹Márdokeus pedig megtudta mindazt, a mi történt; és Márdokeus megszaggatá ruháit, zsákba és hamuba öltözék, és a város közepére méne és kiálta nagy és keserves kiáltással. Zsolt. 1,5. 5,6. 7. ²És eljött a királynak kapuja elé; mert nem volt szabad bemenni a király kapuján zsákruhában. ³És minden egyes tartományban, azon helyen, a hová a király parancsa és törvénye eljutott, **nagy gyásza volt a zsidóknak, bőjt és siralom és jajgatás; zsák és hamu vala terítve sokak alá.** ⁴Eljöttek azért Eszternek leányai és udvarmesterei és megmondták néki, és megszomorodék a királyasszony nagyon, és küldé ruhákat, hogy felöltöztetnék Márdokeust, és hogy vesse le a zsákot magáról; de nem fogadá el. ⁵Akkor előhivatá Eszter Hatákot, a király udvarmesterei közül a ki az ő szolgálatára volt rendelve, és kiküldé őt Márdokeushoz, hogy megtudja, mi az és miért van az? ⁶Kiméne tehát Haták Márdokeushoz a város utcájára, mely a király kapuja előtt vala. rész 7,14. ⁷És elmondá néki Márdokeus mindazt, a mi érte őt, és az ezüst összegét, a melyet Hámán mondott, hogy juttat a király kincséhez a zsidókért, hogy elvesztessenek. ⁸És az írott rendeletnek mássát is, a melyet Susánban adtak ki eltöröltetésökre, átadá néki, hogy mutassa meg Eszternek, és jelentse és hagyja meg néki, hogy menjen a

királyhoz, könyörögni néki és esedezni előtte az ő nemzetségéért. ⁹Elméne azért Haták, és elmondá Eszternek Márdokeus szavait. [Zsolt. 8,15.](#) ¹⁰És monda Eszter Hatáknak, és meghagyá néki, hogy tudassa Márdokeussal: ¹¹A király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfinak és asszonynak, a ki bemegy a királyhoz a belső udvarba hivatlanul, egy a törvénye, hogy megölettessék, kivévén, a kire a király aranypálczáját kinyújtja, az él; én pedig nem hívtam, hogy a királyhoz bemenjek, már harmincz napja. [rész 5,2. 8,4.](#) ¹²És megmondák Márdokeusnak Eszter szavait. [rész 33,11.](#) ¹³És monda Márdokeus visszaüzenve Eszternek: Ne gondold magadban, hogy te a király házában megmenekülhetsz a többi zsidó közül. ¹⁴Mert ha e mostani időben te hallgatsz, másunnan leszen könnyebbségök és szabadulások a zsidóknak; te pedig és atyád háza elvesztek. És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra? [Zsolt. 90,10.](#) [rész 5,7.](#) ¹⁵És monda Eszter visszaüzenve Márdokeusnak: [rész 8,9.](#) [Zsolt. 103,15.](#) [16.](#) ¹⁶**Menj el és gyűjts egybe minden zsidót, a ki Susánban találtatik, és bőjtöljetek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel se nappal, én is és leányaim így bőjtölünk és ekképen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek.** [rész 10,2.](#) ¹⁷Elméne azért Márdokeus, és úgy cselekedett mindent, a mint néki Eszter parancsolá. [Zsolt. 5,7.](#) **(szituációs etika/vagy altruizmus?)**

Eszter 5

¹Történt pedig harmadnapon, hogy Eszter felöltözött királyiasan, és megállt a király házának belső udvarában, a király háza ellenében, és a király üle királyiszékében, a királyi házban, a ház ajtajának átellenében. [rész 7,1.](#) [Zsolt. 31,16.](#) ²És lön, a mint meglátá a király Eszter királynét, hogy áll az udvarban, kegyet találá szemei előtt, és kinyújtá a király Eszterre az arany pálczát, a mely kezében vala, akkor oda méne Eszter, és megilleté az arany pálca végét. ³És monda néki a király: Mi kell néked Eszter királyné? És mi a kérésed? Ha az ország fele is, megadatik néked. [Márk 6,23.](#) ⁴És felele Eszter: Ha a királynak tetszik, jöjjön a király és Hámán ma a lakomára, melyet néki készítettem. ⁵És monda a király: Gyorsan elő Hámánt, hogy teljesítse Eszter kívánságát. És elment a király és Hámán a lakomára, a melyet Eszter készített vala. ⁶Monda pedig a király Eszternek borivás közben: Mi a te kívánságod? Megadatik néked. És mi a te kérésed? Ha az ország fele is, meglészen! ⁷És felele Eszter, és monda: Az én kívánságom és kérésem ez: ⁸Ha kegyet találtam a király szemei előtt, és ha a királynak tetszik megadni kívánságomat és teljesíteni kérésemet: jöjjön el a király és Hámán a lakomára, a melyet készítek nekik, **MESESZERŰ** és holnap a király beszéde szerint cselekszem. ⁹És kiment Hámán azon a napon vígan és jó kedvvel. De a mint meglátá Hámán Márdokeust a király kapujában, és ez fel nem kelt és nem mozdult meg előtte, megtelék Hámán haraggal Márdokeus ellen. ¹⁰De megtartóztatá magát Hámán, és haza ment, és elküldvén, magához hivatá barátait és Zérest, az ő feleségét. [1Kor. 15,42-44.](#) ¹¹És elbeszélé nekik Hámán gazdagságának dicsőségét, fiainak sokaságát és mindazt, a mivel felmagasztalta őt a király, és hogy feljebb emelte őt a fejedelmeknél és a király szolgáinál; ¹²És monda Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királylyal a lakomára, a melyet készített, hanem csak engem, és még holnapra is meghivattattam hozzá a királylyal. [Zsolt. 56,9.](#) [Jer. 17,10.](#) ¹³De mindez semmit sem ér nekem, valamíg látom a zsidó Márdokeust ülni a király kapujában. [Siral. 1,14.](#) [Hós. 13,12.](#) ¹⁴És monda néki Zéres, az ő felesége és minden barátja: Csináljanak ötven könyöknyi magas fát, és reggel mondd meg a királynak, hogy Márdokeust akaszszák reá, és akkor menj a királylyal a lakomára vígan. És tetszett a dolog Hámánnak, és megcsináltatta a fát. [rész 7,9.](#) [9,14.](#)

Eszter 6

¹Azon éjjel került az álom a királyt, és megparancsolá, hogy hozzák elő a történetek emlékkönyvét, és ezek olvastattak a király előtt. ²És írva találák, a mint Márdokeus feljelenté Bigtánát és Térest, a király két udvarmesterét, a küszöb őrzőit, a kik azon voltak, hogy rávetik kezöket Ahasvérus királyra. [rész 2,21-23.](#) ³És monda a király: Micsoda tisztességet és

méltóságot adtak azért Márdokeusnak? És felelének a király apródjai, az ő szolgálai: Semmit sem juttattak néki azért. ⁴Akkor monda a király: Ki van az udvarban? (Mert Hámán jöve a királyi ház külső udvarába, hogy megmondja a királynak, hogy akasztassa fel Márdokeust a fára, a melyet készített néki.) [rész 5,14.](#) ⁵És felelének néki a király apródjai: Ímé Hámán áll az udvarban. És mondja a király: Jöjjön be! ⁶És beméne Hámán, és monda néki a király: Mit kell cselekedni azzal a férfúval, a kinek a király tisztességet kíván? (Hámán pedig gondolá az ő szívében: Kinek akarna a király nagyobb tisztességet tenni, mint én nékem?) ⁷És monda Hámán a királynak: A férfúnak, a kinek a király tisztességet kíván, ⁸Hozzanak királyi ruhát, a melyben a király jár, és lovat, a melyen a király szokott ülni † és a melynek fejére királyi koronát szoktak tenni. [Dán. 5,16. 29. † 1Kir. 1,3. 3.](#) ⁹És adják azt a ruhát és lovat a király egyik legelső fejedelmének a kezébe, és öltöztessék fel azt a férfút, a kinek a király tisztességet kíván, és hordozzák őt a lovon a város utcáin, és kiáltásuk előtte: Így cselekesznek a férfúval, a kinek a király tisztességet kíván. • [1Móz. 41,42. 43.](#) ¹⁰Akkor monda a király Hámánnak: Siess, hozd elő azt a ruhát és azt a lovat, a mint mondád, és cselekedjél úgy a zsidó Márdokeussal, a ki a király kapujában ül, és semmit el ne hagyj mindabból, a mit szóltál. [vers 8.](#) ¹¹Előhozá azért Hámán a ruhát és a lovat, és felöltözteté Márdokeust, és lovon hordozá őt a város utcáján, és kiáltá előtte: Így cselekesznek a férfúval, a kinek a király tisztességet kíván. [vers 4.](#) ¹²És Márdokeus megtére a király kapujához. Hámán pedig siete házába, búsulva és fejét betakarva. [Ésa. 40,13. 14. Róm. 11,34.](#) ¹³És elbeszélé Hámán Zéresnek, az ő feleségének és minden barátjának mindazt, a mi vele történt. És mondának néki az ő bölcsei és Zéres, az ő felesége: Ha Márdokeus, a ki előtt kezdte hanyatlani, a zsidók magvából való: nem bírsz vele, hanem bizony elesel előtte. [rész 7,9. 10.](#) ¹⁴És a míg így beszélének vele, eljövének a király udvarmesterei, és siettek Hámánt a lakomára vinni, a melyet készített vala Eszter. [rész 5,8. 12.](#)

Eszter 7

¹És elméne a király és Hámán a lakomára, Eszter királynéhez. ²És monda a király Eszternek másodnapon is, borívás közben: Mi a te kívánságod Eszter királyné? Megadatik. És micsoda a te kérésed? Ha az országnak fele is, meglészen. [rész 5,6.](#) ³És felele Eszter királyné, és monda: Ha kegyet találtam szemeid előtt, oh király! és ha a királynak tetszik, **add meg nékem életemet kívánságomra, és nemzetségemet kérésemre.** ⁴Mert eladattunk, én és az én nemzetségem, hogy kipusztítsanak, megöljenek és megsemmisítsenek minket; ha csak szolgálukul, vagy szolgálókul adattunk volna el, akkor hallgatnék, jóllehet az ellenség nem adna kárpótlást a király veszteségeért. [rész 9,20. 1Kir. 8,46.](#) ⁵És szóla Ahasvérus király, és monda Eszternek, a királynénak: Ki az és hol van az, a kit az ő szíve erre vitt, hogy azt cselekedné? ⁶És monda Eszter: **Az ellenség és gyűlölő, ez a gonosz Hámán! Akkor Hámán megrettene a király és királyné előtt.** [rész 5,4. 8.](#) ⁷A király pedig felkele haragjában a borivástól és méne a palotakertbe; Hámán pedig ott maradt, hogy életéért könyörögjön Eszter királynénál; mert látta, hogy a király részéről elvégeztetett az ő veszte. ⁸És mikor a király visszatért a palota kertjéből a borívás házába, Hámán a kerevetre esék, a melyen Eszter vala. Akkor monda a király: Erőszakot is akar elkövetni a királynén én nálam a házban?! A mint e szó kijött a király szájából, Hámán arcját befedék. ⁹És monda Harbona, az udvarmesterek egyike a király előtt: Ímé a fa is, a melyet készített Hámán Márdokeusnak, a ki a király javára szólott vala, ott áll Hámán házában, ötven könyöknyi magas. És monda a király: Akasszátok őt magát reá! [rész 5,14. 6,4. rész 2,22. 23. rész 6,13.](#) ¹⁰Felakaszták azért Hámánt a fára, a melyet készített Márdokeusnak, és megszűnék a király haragja. [Ésa. 57,20.](#)

Eszter 8

¹Azon a napon adá Ahasvérus király Eszter királynénak Hámánnak, a zsidók ellenségének házát, és Márdokeus beméne a király elébe, mert elmondotta Eszter, micsodája ő néki. [rész 2,7.](#) húzá azért a király az ő gyűrűjét, a melyet Hámántól elvett, és adá azt Márdokeusnak. Eszter

pedig Márdokeust tette Hámán házának fejévé. [rész 3,10.](#) ³És tovább szóla Eszter a király előtt, és leborult annak lábaihoz és sírt és könyörgött, hogy semmisítse meg az agági Hámán gonoszságát és tervét, a melyet kigondolt a zsidók ellen. [rész 3,9-15.](#) ⁴És a király kinyujtá Eszterre az arany pálczát, és Eszter felkelt és megáll a király előtt, ⁵És monda: Ha a királynak tetszik, és ha kegyet találtam ő előtte, és ha helyes a dolog a király előtt, és én kedves vagyok szemei előtt: írássék meg, hogy vonassanak vissza az agági Hámánnak, Hammedáta fiának tervéről szóló levelek, a melyeket írt, hogy elveszessék a zsidókat, a kik a király minden tartományában vannak. ⁶Mert hogyan tudnám nézni azt a nyomorúságot, mely érné az én nemzetségemet, és hogyan tudnám nézni az én atyámfiainak veszedelmét? ⁷Monda pedig Ahasvérus király Eszter királynénak és a zsidó Márdokeusnak: **Ímé Hámán házát Eszternek adtam, és őt felakasztották a fára azért, mert a zsidókra bocsátotta kezét. [vers 1. rész 7,10.](#)** ⁸Ti pedig írjatok a zsidóknak, a mint tetszik néktek a király nevében és pecsételjétek meg a király gyűrűjével; mert az írás, a mely a király nevében van írva és a királynak gyűrűjével van megpecsételve, vissza nem vonható. [vers 2. rész 1,19.](#) ⁹Hivattatának azért a király irnokai azonnal, a harmadik hónapban (ez a Siván hónap), annak huszonharmadik napján, és megírák úgy, a miként Márdokeus parancsolá a zsidóknak és a fejedelmeknek, a kormányzóknak és a tartományok fejeinek, Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományba; minden tartománynak annak írása szerint, és minden nemzetségnek az ő nyelvén, és a zsidóknak az ő írások és az ő nyelvek szerint. [rész 3,12. † rész 1,1.](#) ¹⁰És megírá Ahasvérus király nevében, és megpecsételé a király gyűrűjével. És küldé leveleket lovas futárok által, a kik lovagolnak a királyi ménes gyors paripáin, ¹¹Hogy megengedte a király a zsidóknak, a kik bármely városban vannak, hogy egybegyűljenek és keljenek fel életökért, és hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék minden népnek és tartománynak seregét, a mely őket nyomorgatja, kicsinyeket és nőket, és hogy javaikat elragadják. ¹²Egy napon, Ahasvérus királynak minden tartományában, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak (ez Adár hónapja). [rész 3,13.](#) ¹³Az írásnak mássa, hogy adassék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy a zsidók készen legyenek azon a napon, hogy megbosszulják magokat ellenségeiken. [Zsolt. 1,4.](#) ¹⁴A futárok a királyi gyors paripákon kimenének sietve és sürgősen a király parancsolata szerint; és kiadatott a törvény Susán várában is. ¹⁵Márdokeus pedig kiméne a király elől kék bíbor és fehér királyi ruhában, és nagy arany koronával, és bíborbársony palástban, és Susán városa vígáda és örvendeze. [vers 1. 2. rész 6,8-10.](#) ¹⁶**A zsidóknak világosság támadá, öröm, vigasság és tisztesség.** ¹⁷És minden tartományban és minden városban, a hová a király szava és rendelete eljuta, öröme és vigalma lőn a zsidóknak, lakoma és ünnep, és sokan a föld népei közül zsidókká lettek; mert a zsidóktól való félelem szállta meg őket. [rész 9,22. 23. rész 6,13.](#)

Eszter 9

„ELLENPOGROM” (SZA) Hol van itt az evangélium?

¹A tizenkettedik hónapban azért (ez az Adár hónap), annak tizenharmadik napján, a mikor eljött az ideje a király szavának és végzésének, hogy akkor teljesíttessék, **azon a napon, a melyen a zsidók ellenségei remélték, hogy hatalmat vesznek rajtok, ellenkezőleg fordult; mert magok a zsidók vőnek hatalmat azokon, a kik őket gyűlölék. [rész 3,13. 8,12.](#)** ²Egybegyűlénék a zsidók városaikban, Ahasvérus király minden tartományában, hogy rávessék kezöket azokra, a kik vesztöket keresték, és senki sem állhatott meg előttük; mert miattok való félelem szállott minden népre. [rész 8,11.](#) ³És a tartományok minden feje, fejedelmek, kormányzók és a király hivatalnokai magasztalták a zsidókat; **mert a Márdokeustól való félelem szállott rájuk. [rész 6,13. 8,15.](#)** ⁴Mert nagy volt Márdokeus a király házában, és híre elment minden tartományba; mert ez a férfiú, Márdokeus, emelkedett és nagyobbodott. ⁵És leverték a zsidók minden ellenségeiket fegyverrel, megölvén és megsemmisítvén azokat, és akaratok szerint cselekedének gyűlölőikkel. [rész 1,19.](#) ⁶És Susán várában megölénék és

megsemmisítének a zsidók ötszáz férfiút. [rész 2,7. 8. 7,5.](#) ⁷Parsandátát, Dalpont és Aspatát. [rész 30,21. Siral. 2,5.](#) ⁸Porátát, Adáliát és Aridátát. ⁹Parmástát, Arisait, Aridait és Vajzátát. [rész 2,6.](#) ¹⁰**Tíz fiát Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének megölték; de zsákmányra nem tették rá kezöket.** [rész 5,11.](#) ¹¹Azon a napon megtudá a király a Susán várában megöletteknek számát. [rész 7,5. 14,15.](#) ¹²És monda a király Eszter királynénak: Susán várában megöltek a zsidók és megsemmisítettek ötszáz férfiút és Hámán tíz fiát; a király többi tartományaiban mit cselekesznek? Mi a kívánságod? és megadatik néked. És mi még a te kérésed? és meglészen. ³És monda Eszter: Ha a királynak tetszik, engedje meg holnap is a zsidóknak, a kik Susánban laknak, hogy cselekedjenek a mai parancsolat szerint, és Hámán tíz fiát akasztják fel a fára. [rész 6,14. 7,9-10.](#) ¹⁴És szóla a király, hogy úgy tegyenek. És kiadaték a parancs Susánban, és Hámán tíz fiát felakasztották. [rész 17,6.](#) ¹⁵És összegyűltek a zsidók, a kik Susánban valának, Adár havának tizennegyedik napján is, és megölének Susánban háromszáz férfiút; de zsákmányra nem tették rá kezöket. ¹⁶És a többi zsidók is, a kik a király tartományaiban voltak, összegyűlének és feltámadtak életökért, és békében maradtak ellenségeiktől; **megölének pedig gyűlölőikből hetvenötezeret; de zsákmányra nem tették rá kezöket.** [rész 3,13.](#) ¹⁷Történt ez az Adár hónapjának tizenharmadik napján, és megnyugvának a tizennegyedik napon, és tették azt vigalom és öröm napjává. [rész 2,3. 10,7.](#) ¹⁸**De a zsidók, a kik Susánban valának, egybegyűlének azon hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján, és megnyugvának azon hónap tizenötödik napján, és azt tették vigalom és öröm napjává.** [vers 19.](#) **HÁTBORZONGATÓ** ¹⁹Azért a vidéki zsidók, a kik kerítetlen falvakban laktak, Adár hónapjának tizennegyedik napját tették öröm és vigalom napjává és ünneppé, a melyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak. [Nehem. 8,10-12.](#) ²⁰És megírá Márdokeus e dolgokat, és leveleket küld minden zsidónak, a ki Ahasvérus király minden tartományában, közel és távol, vala. [rész 9,25.](#) ²¹Meghagyva nekik, hogy tartsák meg az Adár hónapnak tizennegyedik napját és annak tizenötödik napját évről-évre, ²²Mint olyan napokat, a melyeken megnyugvának a zsidók ellenségeiktől, és mint olyan hónapot, a melyben keserűségök örömré és siralmuk ünnepre fordult; hogy tartsák meg azokat vigalom és öröm napjaiul, és küldjenek ajándékot egymásnak és adományokat a szegényeknek. [Nehem. 8,10-12.](#) ²³És felfogadák a zsidók, hogy megcselekszik, a mit kezdetek és a mit Márdokeus íra nekik. [vers 21. 22. 27.](#) ²⁴Mert az agági Hámán, Hammedátának fia, minden zsidónak ellensége, szándékozott a zsidókat elveszteni, és Púrt, azaz sorsot vetett, hogy őket megrontsa és megsemmisítse; [rész 3,6. 7.](#) ²⁵De mikor a király tudomására jutott, megparancsolá levélben, hogy gonosz szándéka, a melyet gondolt a zsidók ellen, forduljon az ő fejére, és felakaszták őt és fiait a fára. [rész 7,9. 10. 9,13. 14.](#) ²⁶Annakokáért elnevezék e napokat Púrimnak a Púr nevétől. És azért ezen levél minden szava szerint, és a mit láttak erre nézve, és a mi érte őket: [vers 24. 31.](#) ²⁷Elhatározzák és elfogadák a zsidók mind magokra, mind ivadékokra és mindazokra, a kik hozzájuk csatlakoznak, **örök időkre, hogy megtartják e két napot, írásuk és határozatuk szerint, minden esztendőben.** [rész 8,17. vers 17. 18.](#) ²⁸És ezen napok emlékezetben lesznek és megülik azokat nemzedékről-nemzedékre, családról-családra, tartományról-tartományra és városról-városra. És ezek a Púrim napjai el nem múlnak a zsidók között, és emlékek ki nem vész ivadékaik közül. [vers 26.](#) ²⁹Ira pedig Eszter királyné, Abihail leánya és a zsidó Márdokeus egész hatalommal, hogy megerősítsék e második levelet a Púrimról. [vers 20. 21.](#) ³⁰És küld leveleket minden zsidónak Ahasvérus országának százhuszonhét tartományába, békességes és igazságos szavakkal; ³¹Hogy megerősíttessenek ezek a Púrim napjai, meghatározott idejökben, a miképen meghagyta nekik a zsidó Márdokeus és Eszter királyné, és a mint elrendelték magokra és ivadékaikra a bójtölés és jajkiáltás dolgát. [vers 26. vers 23. 27.](#) ³²És Eszter beszéde megerősíté ezt a Púrim történetét, és könyvbe iraték.

Eszter 10

¹És Ahasvérus király adót vettete a földre és a tenger szigeteire. ²Az ő erejének és hatalmának minden cselekedete pedig és Márdokeus nagy méltóságának története, a mellyel felmagasztalá őt a király, avagy nincsenek-e megírva Média és Persia királyainak évkönyveiben, [rész 1,21](#). ³Mert a zsidó Márdokeus második volt Ahasvérus király után, nagy a zsidók között, és kedves az ő atyjafiai sokasága előtt, a ki javát keresé népének, és békességet szerze minden ivadékának. **(BOSSZÚBÓL KEGYETLENÜL KIÍRTOTTA MINDEN ELLENSÉGÉT!)**

Jób könyve

Jób 1

Jób könyve szerkezete (Kerak):

https://kerak.hu/data/Dokumentumok/Szombatiskolak/2016/btan16_04.pdf

Prológus (1–2. fejezet)

1–2. fej. – Jób és családja. Sátán fogadása Jób ellen. Sátán csapásai. A barátok érkezése

II. Párbeszéd Jób és barátai között (3–31. fejezet)

a) 3–11. fej.: első kör

3. fej. – Jób első beszéde mély csüggedéséről (megátkozza születése napját)

4–5. fej. – Elifáz feddő szavai (4,12–21; álma, magánkinyilatkoztatása)

6–7. fej. – Jób másodszor szól súlyos szenvedéseiről

8. fej. – Bildád vádolja Jóbot (8,8; az „atyák” hagyományainak tekintélye)

9–10. fej. – Jób harmadszor: panasza Isten bánásmódja miatt

11. fej. – Cófár: felszólítás a megtérésre

11 Bevezetés

b) 12–20. fejezet: második kör

12–14. fej. – Jób először: kitart feddhetetlensége mellett

(14. fej.; halál, feltámadás)

15. fej. – Elifáz istentelenséggel vádolja Jóbot

16–17. fej. – Jób másodszor: elmarasztaló szavak a barátok kegyetlensége miatt

18. fej. – Bildád: csak a gonoszokra jön csapás

19. fej. – Jób harmadszor: a feltámadásba vetett hite

20. fej. – Cófár: a gonoszok jelen- és jövőbeli megbüntetése

c) 21–31. fej.: harmadik kör

21. fej. – Jób először: a gonoszok jólétéről

22. fej. – Elifáz: felhívás a megtérésre (utalás az özönvízre)

23–24. fej. – Jób másodszor: szeretne Isten előtt megjelenni (23,3–6; Jób hite)

25. fej. – Bildád: az ember nem igazulhat meg Isten előtt

26–31. fej. – Jób harmadszor, egyben leghosszabban: tapasztalatainak újbóli áttekintése, fenntartja ártatlanságát (29. fej. utalások Jób életének korábbi szakaszaira) (Cófár kimarad)

III. Elihu beszédei (32–37. fejezet)

32–33. fej. – Bevezetés és első beszéd: elmondja új elméletét a szenvedésről („Isten többször szól”; „váltásdíjat találtam”)

34. fej. – Második beszéd: igyekszik igazolni Istent (fenntartó Isten)

35. fej. – Harmadik beszéd: vitatja azt, hogy Isten nem törődne Jóbbal

36–37. fej. – Negyedik beszéd: Isten igazságossága teremtményeivel való bánásmódjában; hatalmának megnyilatkozása a természetben

JÓB KÖNYVE¹²

IV. Isten válasza (38–41. fejezet)

38. fej. – Első válasz: a törvényeknek alávetett világmindenség kinyilatkoztatja Istent

39. fej. – Második válasz: az állatok élete is kinyilatkoztatja Istent

40–41. fej. – Harmadik válasz: a behemót (40. fej.) és a leviátán (41. fej.) is kinyilatkoztatja Istent

V. Befejezés (42. fejezet)

42. fej. – Jób elismeri Isten hatalmát, igazságosságát, imákozik barátaiért; Isten helyreállítja Jób boldogságát

A könyv nagyobb részét kitevő középső szakasz költői formában íródott. Ezért soroljuk Jób könyvét a Biblia ún. költői könyvei közé. Az öt költői könyv: Jób, Zsoltárok, Példabeszédek, Prédikátor könyve és Énekek Éneke. Ennek lényege az, hogy az európai költészettől eltérően nem a hangok, hanem a gondolatok ritmusa érvényesül. Sok természetből vett kép, hasonlat is jellemzi ezt a költői stílust. Ugyanazt a gondolatot néha többször is megismétli, más-más hasonlatot alkalmazva.

¹Vala Úz földén egy ember, a kinek Jób vala a neve. Ez az ember feddhetetlen, igaz, istenfélő vala és bűn-gyűlölő. ²Születék pedig néki hét fia és három leánya. Ezék. 14,14. ³És vala az ő marhája: hétezer juh, háromezer teve és ötszáz igabarom és ötszáz szamar; cselédje is igen sok vala, és ez a férfiú nagyobb vala keletnek minden fiánál. ⁴Eljártak vala pedig az ő fiai egymáshoz és vendégséget szerzének otthon, kiki a maga napján. Elküldtek és meghívták vala az ő három hugokat is, hogy együtt egyenek és igyanak velök. ⁵Mikor pedig a vendégség napjai sorra lejártak vala, elküldte értök Jób és megszentelék őket, és jóreggel felserkene és áldozik vala égőáldozattal mindnyájuk száma szerint; **mert ezt mondja vala Jób: Hátha vétkeztek az én fiaim és gonoszt gondoltak az Isten ellen az ő szívökben! Így cselekedik vala Jób minden napon.** vers 1. ⁶Lőn pedig egy napon, hogy eljövénék az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt; és eljőve a Sátán is közöttök. 1Kir. 22,19-21. ⁷És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jössz? És felele a Sátán az Úrnak és monda: Körülkerültem és át meg át jártam a földet. 1Pét. 5,8. ⁸És monda az Úr a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő, és büngyűlölő. Zsolt. 7,16. ⁹Felele pedig az Úrnak a Sátán, és monda: Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent? Ésa. 45,19. ¹⁰Nem te vetted-e körül őt magát, házáat és mindenét, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön. ¹¹De bocsássad csak rá a te kezedet, verd meg mindazt, a mi az övé, avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?! vers 20. 22. ¹²Az Úr pedig monda a Sátánnak: Ímé, mindazt, a mije van, kezédbe adom; csak ő magára ne nyujtsd ki kezedet. És kiméne a Sátán az Úr elől. 1Kir. 22,22. ¹³Lőn pedig egy napon, hogy az ő fiai és leányai esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában. vers 18. ¹⁴És követ jöve Jóbbhoz, és monda: Az ökrök szántanak, a szamarak pedig mellettök legelésznek vala. ¹⁵De a Sabeusok rajtok ütének és elhajták azokat, a szolgákat pedig fegyverrel ölék meg. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. rész 11,20. Péld. 10,28. ¹⁶Még szól vala ez, mikor jöve egy másik, és monda: Istennek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgákat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. 1Móz. 19,24. ¹⁷Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A Káldeusok három csapatot alkotának és ráütének a tevékre, és elhajták azokat; a szolgákat pedig fegyverrel ölék meg, csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. vers 3. ¹⁸Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A te fiaid és leányaid esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában; vers 14. Péld. 2,22. ¹⁹És ímé nagy szél támadta a pusztá felől, megrendíté a ház négy szegeletét, és rászakada az a gyermekekre és meghalának. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. vers 5. rész 3,25. ²⁰Akkor felkele Jób, megszaggatá köntösét, megberetválá a fejét, és a földre esék és leborula. ²¹És monda: Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és mezítelen térek oda, vissza. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve! Préd. 5,15. 1Tim. 6,7. rész 17,13. ²²Mindezekben nem vétkezék Jób, és Isten ellen semmi illetlent nem cselekedék. vers 11.

Jób 2

¹Lőn pedig, hogy egy napon eljövénék az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt. Eljöve a Sátán is közöttök, hogy udvaroljon az Úr előtt. rész 1,6. 11. ²És monda az Úr a Sátánnak: Honnét jössz? És felele a Sátán az Úrnak, és monda: Körülkerültem és át meg átjártam a földet. ³Monda pedig az Úr a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs a földön olyan, mint ő; feddhetetlen, igaz, istenfélő, büngyülölő. Még erősen áll a ő feddhetetlenségében, noha ellene ingereltél, hogy ok nélkül rontsam meg őt. rész 1,20-22. ⁴És felele a Sátán az Úrnak, és monda: Bőrt bőrért; de mindent a mije van, odaad az ember az életéért. ⁵Azért bocsásd ki csak a te kezedet, és verd meg őt csontjában és testében: avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged? ⁶Monda pedig az Úr a Sátánnak: Ímé kezedbe van ő, csak életét kiméld. 2Kor. 12,7. ⁷És kiméne a Sátán az Úr elől, és megveré Jóbot undok fekélylyel talpától fogva a feje tetejéig. rész 16,8. ⁸És vőn egy cserepet, hogy azzal vakarja magát, és így ül vala a hamu közepett. rész 16,8. ⁹Monda pedig ő néki az ő felesége: Erősen állasz-e még mindig a te feddhetetlenségedben? Átkozd meg az Istent, és halj meg! rész 19,17. ¹⁰Ő pedig monda néki: Úgy szólsz, mint szól egy a bolondok közül. Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-e el? Mindezekben sem vétkezek Jób az ő ajkaival. Ésa. 45,7. Ámós 3,6. ¹¹Mikor pedig meghallá Jóbnak három barátja mind ezt a nyomorúságot, a mely esett vala rajta: eljöve mindenik az ő lakó helyéből: a témáni Elifáz, a sukhi Bildád és a naamai Czófár; és elvégezék, hogy együtt mennek be, hogy bánkódjanak vele és vigasztalják őt. 1Krn. 7,22. ¹²És a mint ráveték szemöket távolról, nem ismerék meg őt, és fenhangon zokognak vala; azután pedig megszaggatá kiki a maga köntösét, és port hintének fejökre ég felé. rész 6,4. ¹³És ülének vele hét napon és hét éjszakán a földön, és nem szóla egyetlen egy szót egyik sem, mert látják vala, hogy igen nagy az ő fájdalma. 1Sám. 31,13.

Jób 3

¹Ezután megnyitá Jób az ő száját, és megátkozá az ő napját. Jer. 20,14. 18. ²És szóla Jób, és monda: Zsolt. 69,9. ³Veszszem el az a nap, a melyen születtem, és az az éjszaka, a melyen azt mondták: fiú fogantatott. ⁴Az a nap legyen sötétség, ne törődjék azzal az Isten onnét felül, és világosság ne fényljk azon. rész 2,9. ⁵Tartsa azt fogva sötétség és a halál árnyéka; a felhő lakozzék rajta, nappali borulatok tegyék rettenetessé. ⁶Az az éjszaka! Sűrű sötétség fogja be azt; ne soroztassék az az esztendőnek napjaihoz, ne számláltassék a hónapokhoz. ⁷Az az éjszaka! Legyen az magtalan, ne legyen örvendezés azon. Zsolt. 102,6. Siral. 4,8. ⁸Átkozzák meg azt, a kik a nappalt átkozzák, a kik bátrak felerelni a leviathánt. ⁹Sötétüljenek el az ő estvéjének csillagai; várja a világosságot, de az ne legyen, és ne lássa a hajnalnak pirját! rész 16,9. vers 20. ¹⁰Mert nem zárta be az én anyám méhének ajtait, és nem rejtette el szemeim elől a nyomorúságot. ¹¹Mért is nem haltam meg fogantatásomkor; mért is ki nem multam, mihelyt megszülettem? rész 10,18. Jer. 20,18. ¹²Mért vettek fel engem térdre, és mért az emlékre, hogy szopjam?! ¹³Mert most feküdném és nyugodnám, aludnám és akkor nyugton pihenhetnék - Zsolt. 17,15. Dán. 12,2. Csel. 24,15. ¹⁴Királyokkal és az ország tanácsosaival, a kik magoknak kőhalmokat építenek. ¹⁵Vagy fejedelmekkel, a kiknek aranyuk van, a kik ezüsttel töltik meg házaikat. ¹⁶Vagy mért nem lettem olyan, mint az elásott, idétlen gyermek, mint a világosságot sem látott kisdede? ¹⁷Ott a gonoszok megszűnnek a fenyegetéstől, és ott megnyugosznak, a kiknek erejük ellankadt. ¹⁸A foglyok ott mind megnyugosznak, nem hallják a szorongatónak szavát. ¹⁹Kicsiny és nagy ott egyenlő, és a szolga az ő urától szabad. ²⁰Mért is ad Isten a nyomorultnak világosságot, és életet a keseredett szívűeknek? rész 6,9. ²¹A kik a halált várják, de nem jön az, és szorgalmasabban keresik mint az elrejtett kincset. Zsolt. 37,35. 36. ²²A kik nagy örömmel örvendeznek, vigadnak, mikor megtalálják a koporsót. ²³A férfiúnak, a ki útvesztőbe jutott, és a kit az Isten bekerített köröskörül. ²⁴Mert kenyerem gyanánt van az én fohászkodásom, és sóhajtasaim ömölnek, mint habok. rész 16,16. ²⁵Mert a mitől remegve

remegtem, az jöve reám, és a mitől rettegtem, az esék rajtam. [rész 1,5. 31,23.](#) ²⁶Nincs békességem, sem nyugtom, sem pihenésem, mert nyomorúság támadt reám. [vers 15.](#)

Jób 4

¹És felele a témáni Elifáz, és monda: ²Ha szólni próbálunk hozzád, zokon veszed-é? De hát ki bírná türtőztetni magát a beszédben? ³Ímé sokakat oktattál, és a megfáradott kezeket megerősítetted; [Ésa. 53,3.](#) ⁴A tántorgót a te beszédeid fentartották, és a reszkető térdeket megerősítetted; ⁵Most, hogy rád jött a sor, zokon veszed; hogy téged ért a baj, elrettensz! ⁶Nem bizodalmad-é a te istenfélelmed, s nem reménységed-é utaidnak becsületessége? [rész 1,8. 2,10.](#) ⁷Emlékezzél, kérlek, ki az, a ki elveszett ártatlanul, és hol töröltettek el az igazak? ⁸A mint én láttam, a kik hamisságot szántanak és gonoszságot vetnek, ugyanazt aratnak. [Péld. 22,8. Hós. 10,13. 14.](#) ⁹Az Istennek lehelletétől elvesznek, az ő haragjának szelétől elpusztulnak. [Ésa. 11,4. 2Thess. 2,8.](#) ¹⁰Az oroszlán ordítása, a sakál üvöltése, és az oroszlán-kölykök fogai megsemmisülnek. ¹¹Az agg oroszlán elvész, ha nincs martaléka, a nöstény oroszlán kölykei elszélednek. [rész 18,12.](#) ¹²Szó lopódzék hozzám, s valami nesz üté meg abból fületem. ¹³Éjjeli látásokon való töprengések között, mikor mély álom fogja el az embereket. [1Thess. 5,3.](#) ¹⁴Félelem szálla rám, és rettegés, s megreszketteté minden csontomat. ¹⁵Valami szellem suhant el előttem, s testemnek szőre felborzolódik. ¹⁶Megáll, de ábrázatját föl nem ismerém, egy alak vala szemeim előtt, mély csend, és ilyen szót hallék: ¹⁷Vajjon a halandó igaz-é Istennél: az ő teremője előtt tiszta-é az ember? [rész 35,2. Zsolt. 130,3.](#) ¹⁸Ímé az ő szolgálában sem bízhatik és az ő angyalaiban is talál hibát: ¹⁹Mennyivel inkább a sárházak lakosaiban, a kiknek fundamentumok a porban van, és könnyebben szétnyomhatók a molynál?! ²⁰Reggeltől estig gyötrődnek, s a nélkül, hogy észrevennék, elvesznek örökre. ²¹Ha kiszakítatik belőlök sátoruk kötele, nem hálnak-é meg, és pedig bölcsesség nélkül? [Zsolt. 49,11.](#)

Jób 5

¹Kiálts csak! Van-é, a ki felelne néked? A szentek közül melyikhez fordulsz? ²Mert a bolondot boszúság öli meg, az együgyűt pedig buzgóság vesztí el. ³Láttam, hogy egy bolond gyökerezni kezdett, de nagy hamar megátkozta szép hajlékát. [Zsolt. 37,35.36.](#) ⁴Fiai messze estek a szabadulástól: a kapuban megrontatnak, mert nincs, a ki kimentse őket. ⁵A mit learatnak néki, az éhező eszi meg, a töviskerítésből is elviszi azt, kincseiket törvetők nyelik el. [Zsolt. 73,12. Jer. 12,1.](#) ⁶Mert nem porból támad a veszedelem s nem földből sarjad a nyomorúság! ⁷Hanem nyomorúságra születik az ember, a mint felfelé szállnak a parázs szikrái. [rész 7,16.](#) ⁸Azért én a Mindenhatóhoz folyamodnám, az Istenre bíznám ügyemet. [rész 2,10.](#) ⁹A ki nagy, végére mehetetlen dolgokat művel, és csudákat, a miknek száma nincsen. [rész 9,10. Zsolt. 72,18. Róm. 11,33.](#) ¹⁰A ki esőt ad a földnek színére, és a mezőkre vizet bocsát. [Zsolt. 135,7.](#) ¹¹Hogy az alázatosokat felmagasztalja, és a gyászolókat szabadulással vidámítsa. [1Sám. 2,7.8.](#) ¹²A ki semmivé teszi a csalárdok gondolatait, hogy szándékukat kezeik véghez ne vihessék. [Nehem. 4,15. Zsolt. 33,10. Ésa. 8,10.](#) ¹³A ki megfogja a bölcséket az ő csalárdságukban, és a hamisak tanácsát hiábavalóvá teszi. ¹⁴Nappal sötétségre bukkannak, és délben is tapogatva járnak, mint éjszaka. [5Móz. 28,29.](#) ¹⁵A ki megszabadítja a fegyvertől, az ő szájoktól, és az erősnek kezéből a szegényt; [Zsolt. 52,4.7.](#) ¹⁶Hogy legyen reménysége a szegénynek, és a hamisság befogja az ő száját. [Zsolt. 63,12. Ésa. 52,15.](#) ¹⁷Ímé, boldog ember az, a kit Isten megdorgál; azért a Mindenhatónak büntetését meg ne utáljad! [Péld. 3,11.12. Jak. 1,2.](#) ¹⁸Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak. [5Móz. 32,39.](#)

18Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.

5Móz 32,39

Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kivülem! Én ölk és eleveníték, én sebesíték és én gyógyítok, és nincs, a ki kezemből megszabadítson.

1Sám 2,18

Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak

Jk 4, 12 Kb

Egy a törvényhozó, a ki hatalmas megtartani és elveszíteni: kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat?

HÁROM ÉS FÉL ALKALOMMAL UGYANAZ (Jak. nem egészen u.a.)

¹⁹Hat bajodból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged. Zsolt. 91,13.^{Péld. 24,16.} ²⁰Az éhínségben megment téged a haláltól, és a háborúban a fegyveres kezekről. Róm. 11,34. ²¹A nyelvek ostroma előtt rejtve leszel, és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik. Zsolt. 52,4-7. ²²A pusztulást és drágaságot nevedet, és a fenevadaktól sem félsz. Zsolt. 34,11. Zsolt. 91,13. ²³Mert a mezőn való kövekkel is frigyed lesz, és a mezei vad is békességben lesz veled. Hós. 2,17. ²⁴Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékodat, nem találsz benne hiányt. ²⁵Majd megtudod, hogy a te magod megszaporodik, és a te sarjadékok, mint a mezőn a fű. rész 42,11-17. Zsolt. 127,3.4. ²⁶Érett korban térsz a koporsóba, a mint a maga idején takarítatik be a learatott gabona. rész 29,25. ²⁷Ímé ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak. rész 3,1-26.2,10. **ZSOLTÁRHANG**

Jób 6

¹Jób pedig felele, és monda: ²Oh, ha az én bosszankodásomat mérlegre vetnék, és az én nyomorúságomat vele együtt tennék a fontba! ³Bizony súlyosabb ez a tenger fövényénél; azért balgatagok az én szavaim. Péld. 27,3. ⁴**Mert a Mindenható nyilai vannak én bennem, a melyeknek mérge emésztí az én lelkemet (?), és az Istennek rettentései ostromolnak engem. Zsolt. 38,3.4. rész 19,12.** ⁵Ordít-é a vadszamar a zöld fűvön, avagy bög-é az ökör az ő abrakja mellett? ⁶Vajjon ízetlen, sóatlan étet eszik-é az ember; avagy kellemes íze van-é a tojásfehérnek? ⁷Lelkem iszonyodik érinteni is; olyanok azok nékem, mint a megromlott kenyér! ⁸Oh, ha az én kérésem teljesülne, és az Isten megadná, amit reményelek; ⁹És tetszenék Istennek, hogy összetörjön engem, megoldaná kezét, hogy szétvagdaljon engem! rész 3,20. ¹⁰Még akkor lenne valami vigasztalásom; újjonganék a fájdalomban, a mely nem kimél, mert nem tagadtam meg a Szentnek beszédét. rész 7,21. ¹¹Micsoda az én erőm, hogy váraozzam; mi az én végem, hogy türtőztessen magam?! ¹²Kövek ereje-é az én erőm, avagy az én testem aczélből van-é? rész 31,19. Mát. 25,42.45. ¹³Hát nincsen-é segítség számomra; avagy a szabadulás elfutott-é tőlem?! ¹⁴**A szerencsétlent barátjától részvét illeti meg, még ha elhagyja is a Mindenhatónak félelmét. rész 31,17. rész 31,18.21. (Muntág, RJ-én)** ¹⁵Atyámfia hűtlenül elhagytak mint a patak, a mint túláradnak medrükön a patakok. rész 2,11.16.20. ¹⁶A melyek szennyesek a jégtől, a melyekben olvadt hó hömpölyög; Zsolt. 18,17.69,15. ¹⁷Mikor átmelegülnek, elapadnak, a hőség miatt fenékgig száradnak. ¹⁸Letérnek útjokról a vándorok; felmennek a sivatagba utánok és elvesznek. ¹⁹Nézegetnek utánok Téma vándorai; Sébának utasai bennök reménykednek. ²⁰Megszégyenlik, hogy bíztak, közel mennek és elpirulnak. 1Móz. 6,5-7. ²¹Így lettetek ti most semmivé; látjátok a nyomort és féltek. Zsolt. 31,12. ²²Hát mondtam-é: adjatok nékem valamit, és a ti jószágotokból ajándékozatok meg engem? rész 21,14. ²³Szabadítsatok ki engem az ellenség kezéből, és a hatalmasok kezéből vegyetek ki engem? ²⁴Tanítsatok meg és én elnémulok, s a miben tévedek, értessétek meg velem. Zsolt. 107,42. ²⁵Oh, mily hathatóság az igaz beszédek! De mit ostromoz a ti ostromozásotok? Zsolt. 37,17.18.20. ²⁶Szavak ostromozására készültök-é? Hiszen a szélnek valók a kétségbeesettnek szavai! ²⁷Még az árvának is néki esnétek, és sírt ásnátok a ti barátotoknak is?! Zsolt. 119,72. ²⁸Most hát tessék néktek rám tekintenetek, és szemetekbe csak nem hazudom? ²⁹Kezdjétek újra kérlek, ne legyen hamisság. Kezdjétek újra, az én igazságom még mindig áll. rész 16,17. ³⁰Van-é az én nyelvemen hamisság, avagy az én ínyem nem veheti-é észre a nyomorúságot?

Jób 7

¹Nem rabszolga élete van-e az embernek a földön, és az ő napjai nem olyanok-e, mint a béresnek napjai? rész 14,15. Ésa. 16,14. ²**A mint a szolga kívánja az árnyéket, és a mint a béres reményli az ő bérét:** ³Úgy részesültem én keserves hónapokban, és nyomorúságnak éjszakái jutottak számomra. vers 4. ⁴Ha lefekszem, azt mondom: mikor kelek föl? de hosszú az estve, és betelek a hánykolódással reggeli szürkületig. Péld. 29,23. ⁵**Testem férgekkel van fedve és a pornak piszokjával; bőröm összehúzódik és meggennyed.** rész 2,7.8.16,8.15. ⁶Napjaim gyorsabbak voltak a vetélőnél, és most reménység nélkül tűnnek el. ⁷**Emlékezzél meg, hogy az én életem csak egy lehellet, és az én szemem nem lát többé jót.** rész 8,9.14,1.2. ⁸**Nem lát engem szem, a mely rám néz; te rám veted szemed, de már nem vagyok!** ⁹A felhő eltűnik és elmegy, így a ki leszáll a sírba, nem jő fel többé. ¹⁰Nem tér vissza többé az ő hajlékába, és az ő helye nem ismeri őt többé.

DE PROFUNDIS

¹¹**Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én lelkemnek fájdalmában, és panaszkodom az én szívemnek keserűségében.** ¹²Tenger vagyok-e én, avagy czethal, hogy őt állítasz ellenem? rész 41,12-34. ¹³Mikor azt gondolom, megvigasztal engem az én nyoszolyám, megkönnyebbíti panaszkodásomat az én ágyasházam: ¹⁴Akkor álmokkal rettentesz meg engem és látásokkal háborítasz meg engem; rész 23,21. ¹⁵Úgy, hogy inkább választja lelkem a megfojtatást, inkább a halált, mint csontjaimat. rész 16,20. ¹⁶Utálom! Nem akarok örökké élni. Távozzál el tőlem, mert nyomorúság az én életem. 1Kir. 19,4. rész 30,15-19. ¹⁷**Micsoda az ember, hogy őt ily nagyra becsülöd, és hogy figyelmedet fordítod reá?** Zsolt. 8,5. ¹⁸**Meglátogatod őt minden reggel, és minden szempillantásban próbálsz őt.** Zsolt. 115,3. **ZSOLT 8** ¹⁹Míglen nem fordítod el tőlem szemedet, nem távozol csak addig is tőlem, a míg nyálatomat lenyelem? ²⁰Vétkeztem! Mit cselekedjem én néked, oh embereknek őrizője? Mért tettél ki czéltáblául magadnak? Mért legyenek magamnak is terhére. rész 10,14. ²¹**És mért nem bocsátod meg vétkeimet és nem törölöd el az én bűnömet?** Hiszen immár a porban fekszem, és ha keresel engem, nem leszek. rész 7,14.

Jób 8

¹Akkor felele a sukhi **Bildád**, és monda: rész 30,23. ²Meddig szólasz még efféléket, és lesz a te szádnak beszéde sebes szél? ³**Elforgatja-e Isten az ítéletet, avagy a Mindenható elforgatja-e az igazságot?** 2Krón. 19,7.Siral. 1,18. ⁴Ha a te fiaid vétkeztek ellene, úgy az ő gonoszságuk miatt vetette el őket. rész 1,18.19. ⁵De ha te az Istent buzgón keresed, és a Mindenhatóhoz bocsánatért könyörögsz; rész 22,23. ⁶Ha tiszta és becsületes vagy, akkor legott felsejken éretted, és békességessé teszi a te igazságodnak hajlékát. ⁷És ha előbbi állapotod szegényes volt, ez utáni állapotod boldog lesz nagyon. ⁸Mert kérdezd meg csak az azelőtti nemzedéket, és készülj csak fel az ő atyáikról való tudakozódásra! 5Móz. 4,32.32,7. ⁹Mert mi csak tegnapiak vagyunk és semmit nem tudunk, mert a mi napjaink csak árnyék e földön. rész 7,7.Zsolt. 39,13. ¹⁰Nem tanítanak-e meg azok téged? Nem mondják-e meg néked, és nem beszélnek-e meg szívök szerint néked?! Zsolt. 94,6. ¹¹**Felnövekedik-e a káka mocsár nélkül, felnyúlik-e a sás víz nélkül?** 3Móz. 19,13. ¹²**Még gyenge korában, ha fel nem szakasztják is, minden fűnél elébb elszárad.** ¹³Ilyenek az ösvényeik mindazoknak, a kik Istenről elfeledkeznek, és a képmutatónak reménysége is elvész. Zsolt. 129,5.6.rész 11,20. ¹⁴**Mivel szétfoszol bizakodása, és bizodalma olyan lesz, mint a pókháló.** Ésa. 59,6. ¹⁵Házára támaszkodik, és nem áll meg; kapaszkodik belé, és nem marad meg. Zsolt. 10,8.9. ¹⁶Bő nedvességű ez a napfényen is, és ágazata túlnő a kertjén. Zsolt. 1,2.3. ¹⁷Gyökerei átfonódnak a közhalmom; átfúródnak a szikla-rétegen. ¹⁸Ámha kiirtják helyéről, megtagadja ez őt: Nem láttalak! ¹⁹Ímé ez az ő pályájának öröme! És más hajt ki a porból. Zsolt. 11,6. ²⁰Ímé az Isten nem veti meg az ártatlant, de a gonoszoknak sem ad előmenetelt. Zsolt. 49,15. ²¹Még betölti szádat nevetéssel,

és ajakidat vigassággal.²²Gyűlölőid szégyenbe öltöznek, és a gonoszok sátora megsemmisül.
VÉGIG TOBZÓDIK KÖLTŐI KÉPEKBEN!

Jób 9

¹Felele pedig Jób, és monda: ²Igaz, jól tudom, hogy így van; hogyan is lehetne igaz a halandó ember Istennél? rész 4,17-19. ³Ha perelni akarna ő vele, ezer közül egy sem felelhetne meg neki. rész 22,20.Zsolt. 1,4.73,19.20. ⁴Bölcs szívű és hatalmas erejű: ki szegülhetne ellene, hogy épségben maradjon? Ésa. 45,9.10. ⁵A ki hegyeket mozdít tova, hogy észre se veszik, és megfordítja őket haragjában. ⁶A ki kirengeti helyéből a földet, úgy hogy oszlopai megrepedeznek. ⁷A ki szól a napnak és az fel nem kél, és bepecsételi a csillagokat. Józs. 10,12.13. ⁸A ki egymaga feszítette ki az egeket, és a tenger hullámain tapos. rész 4,17-19.9,2.15,14-16. ⁹A ki teremtette a gönczölszekeret, a kaszás csillagot és a fiastyúkot és a délnek titkos tárait. Ámós 5,8. ¹⁰A ki nagy dolgokat cselekszik megfoghatatlanul, és csudákat megszámlálhatatlanul. rész 5,10. ¹¹Ímé, elvonul mellettem, de nem látom, átmegy előttem, de nem veszem észre. ¹²Ímé, ha elragad valamit, ki akadályozza meg; ki mondhatja neki: Mit cselekszel? rész 2,11.25,2-6. ¹³Ha az Isten el nem fordítja az ő haragját, alatta meghajolnak Ráháb czinkosai is. ¹⁴Hogyan felelhetnék hát én meg ő neki, és lelhetnék vele szemben szavakat? ¹⁵A ki, ha szinte igazam volna, sem felelhetnék neki; kegyelemért könyörögnék ítélő bírámhoz. ¹⁶Ha segítségül hívnám és felelne is nékem, még sem hinném, hogy szavamat fülébe vevé; Zsolt. 138,8.12.Zsid. 4,13. ¹⁷A ki forgószélben rohan meg engem, és ok nélkül megsokasítja sebeimet. rész 1,19. ¹⁸Nem hagyna még lélekzetet se vennem, hanem keserűséggel lakatna jól. ¹⁹Ha erőre kerülne a dolog? Ímé, ő igen erős; és ha ítéltre? Ki tűzne ki én nékem napot? Zsolt. 104,2.3. ²⁰Ha igaznak mondanám magamat, a szájam kárhoztatna engem; ha ártatlannak: bűnössé tenne engemet. ²¹Ártatlan vagyok, nem törődöm lelkemmel, utálok az életemet. rész 1,8.2,3.23,10-12. ²²Mindegy ez! Azért azt mondom: elveszít ő ártatlant és gonoszt! 2Móz. 14,31.Ésa. 51,15. ²³Ha ostorával hirtelen megöl, neveti a büntelenek megpróbáltatását. ²⁴A föld a gonosz kezébe adatik, a ki az ő bírának arcát elfedezi. Nem így van? Kicsoda hát ő? Péld. 3,11. ²⁵Napjaim gyorsabbak valának a kengyelfutónál: elfutának, nem láttak semmi jót. ²⁶Ellebbentek, mint a **gyorsan járó hajók**, miként **zsákmányára csap a keselyű.** ²⁷Ha azt mondom: Nosza elfelejtem panaszomat, felhagyok haragoskodásommal és vidám leszek: rész 33,4.1Móz. 2,7. ²⁸Megborzadok az én mindenféle fájdalamtól; tudom, hogy nem találsz büntelennek engem. ²⁹Rossz ember vagyok én! Minek fárasztasz hát magamat hiába? Zsolt. 73,13.14. ³⁰**Ha hóvízzel mosakodom is meg, ha szappannal mosom is meg kezeimet: Jer. 2,22.** ³¹**Akkor is a posványba mártanál engem és az én ruháim is utálnának engem. rész 2,9.10.** ³²Mert nem ember ő, mint én, hogy neki megfelelhetnék, és együtt pörbe állanánk. Luk. 12,17-21.16,19.23. ³³Nincs is közöttünk igazlító, a ki kezét közbe vethesse kettőnk között! Péld. 28,9.Ján. 9,31.Ésa. 1,15. ³⁴Venné csak el rólam az ő veszszejét, és az ő rettentésével ne rettegtenne engem: rész 21,14.15. ³⁵Akkor szólanék és nem félnék tőle: mert nem így vagyok én magammal! vers 21.1Ján. 3,21.

Jób 10

¹Lelkemből utálok az életemet, megeresztem felőle panaszomat; szólok az én lelkem keserűségében. ²Azt mondom az Istennek: Ne kárhoztass engem; **add tudtomra, miért perlesz velem?! vers 8.9.rész 21,17-20.** ³Jó-é az néked, hogy nyomorgatsz, hogy megútálod kezeden munkáját, és a gonoszok tanácsát támogatod? Ésa. 64,8.9. ⁴Testi szemeid vannak-é néked, és úgy látsz-é te, a mint halandó lát? Zsolt. 78,64. ⁵Mint a halandónak napjai, olyanok-é a te napjaid, avagy a te éveid, mint az embernek napjai? **szemrehányó kérdések** ⁶Hogy az én álnokságomról tudakozol, és az én vétkem után kutatsz. Péld. 13,22.Préd. 2,27. ⁷Jól tudod te azt, hogy én nem vagyok gonosz, még sincs, a ki kezedből kiszabadítson! ⁸Kezeid formáltak

engem és készítenek engem egészen köröskörül, és mégis megrontasz engem?! Zsolt. 139,14,15. ⁹Emlékezzél, kérlek, hogy mint valami agyagedényt, úgy készítettél engem, és ismét porrá tennél engem? rész 15,20,21. ¹⁰Nem úgy öntél-é engem, mint a tejet és mint a sajtot, megoltottál engem? ¹¹Bőrrel és hússal ruháztál fel engem, csontokkal és inakkal befedeztél engem. ¹²Életet és kegyelmet szerzettél számomra, és a te gondviselésed őrizte az én lelkemet. 1Sám. 25,29. ¹³De ezeket elrejtette a te szívedben, és tudom, hogy ezt tökélted el magadban: ¹⁴Ha vétkezem, mindjárt észreveszed rajtam, és bűnöm alól nem mentesz föl engem. ¹⁵Ha istentelen vagyok, jaj nékem; ha igaz vagyok, sem emelem föl fejemet, eltelve gyalázattal, de tekints nyomorúságomra! ¹⁶Ha pedig felemelkednék az, mint oroszlán kergetnél engem, és ismét csudafájdalmakat bocsátanál reám. Ésa. 38,13. ¹⁷Megújítanád a te biznyságodat ellenem, megöregbítenéd a te boszúállásodat rajtam; váltakozó és állandó sereg volna ellenem. rész 16,9,13,14. ¹⁸Miért is hoztál ki engem anyámnak méhéből? Vajha meghaltam volna, és szem nem látott volna engem! rész 3,3,11. ¹⁹Lettem volna, mintha nem is voltam volna; anyámnak méhéből sírba vittek volna! ²⁰Hiszen kevés napom van még; szűnjék meg! Forduljon el tőlem, hadd viduljak fel egy kevéssé, ²¹Mielőtt oda megyek, honnét nem térhetek vissza: a sötétségnek és a halál árnyékának földébe; ²²Az éjféli homálnak földébe, a mely olyan, mint a halál árnyékának sűrű setésége; hol nincs rend, és a világosság olyan, mint a sűrű setéség.

Jób 11

¹Felele a Naamából való Czófár, és monda: ²A sok beszédre ne legyen-é felelet? Avagy a csácsogó embernek legyen-é igaza? ³Fecsegéseid elnémítják az embereket, és csúfolódsz is és ne legyen, a ki megszégyenítsen?! ⁴Azt mondod: Értelmes az én beszédem, tiszta vagyok a te szemeid előtt. rész 10,7,14. ⁵De vajha szólalna meg maga az Isten, és nyitná meg ajkait te ellened! Péld. 3,13-18,8,11-19. ⁶És jelentené meg néked a bölcsességnek titkait, hogy kétszerte többet ér az az okoskodásnál, és tudnád meg, hogy az Isten még el is engedett néked a te bűneidből. Péld. 16,16. ⁷Az Isten mélységét elérheted-é, avagy a Mindenhatónak tökéletességére eljuthatsz-é? **NEM UGYANAZT MONDJA, MINT AZ ÚR A LEGVÉGÉN?** ⁸Magasabb az égnél: mit teszel tehát? Mélyebb az alvilágnál; hogy ismerheted meg? ⁹Hosszabb annak mértéke a földnél, és szélesebb a tengernél. Zsolt. 19,11. ¹⁰Ha megtapos, elzár és ítéletet tart: ki akadályozhatja meg? ¹¹Mert ő jól ismeri a csalárd embereket, látja az álnokságot, még ha nem figyelmez is arra! Zsolt. 10,14. ¹²És értelmessé teheti a bolond embert is, és emberre szülheti a vadszamar csikóját is. **SENKIBŐL MINDENKIVÉ** ¹³Ha te a te szívedet felkészítenéd, és kezedet felé terjesztenéd; Péld. 8,1,13. ¹⁴Ha a hamisságot, a mely a te kezeden van, távol tartanád magadtól, és nem lakoznék a te hajlékodon gonoszság; Zsolt. 101,7. ¹⁵Akkor a te arcodat fölemelhetnéd szégyen nélkül, erős lennél és nem félnél; 1Ján. 3,21. ¹⁶Sőt a nyomorúságról is elfelejtkeznél, és mint lefutott vizekről, úgy emlékeznél arról. ¹⁷Ragyogóbban kelne idő a déli fénynél, és az éjféli sötétség is olyan lenne, mint a kora reggel. Zsolt. 37,6. ¹⁸Akkor bízna, mert volna reménységed; és ha szettekitenél, biztonságban aludnál. Zsolt. 111,10.Péld. 1,7,8,13. ¹⁹Ha lefeküdnél, senki föl nem rettentene, sőt sokan hizelegnének néked. Zsolt. 3,6,7. ²⁰De a gonoszok szemei elepednek, menedékek eltűnik előlük, és reménységök: a lélek kilehellése! rész 18,5-21.

Jób 12

¹Felele erre Jób, és monda: ²Bizonyára ti magatok vagytok a nép, és veletek kihál a bölcsesség! ³Nékem is van annyi eszem, mint néktek, és nem vagyok alábbvaló nálatok, és ki ne tudna ilyenfélét? rész 13,2. ⁴Kikaczagják a saját barátai azt, mint engem, a ki Istenhez kiált és meghallgatja őt. Kikaczagják az igazat, az ártatlant! Péld. 14,2. ⁵A szerencsétlen megvetni való, gondolja, a ki boldog; ez vár azokra, a kiknek lábok roskadoz. Zsolt. 38,17. ⁶A kóborlók sátrai csendesek és bátorságban vannak, a kik ingerlik az Istent, és a ki kezében hordja Istenét. Zsolt. 73,3-12. ⁷Egyébiránt kérdezd meg csak a barmokat, majd

megtanítanak, és az égnei madarait, azok megmondják néked. ⁸Avagy beszélj a földdel és az megtanít téged, a tengernek halai is elbeszélnek néked. vers 9.23. ⁹Mindezek közül melyik nem tudja, hogy az Úrnak keze cselekszi ezt? vers 12-14. ¹⁰A kinek kezében van minden élő állatnak élete, és minden egyes embernek a lelke. ¹¹Nemde nem a fül próbálja-e meg a szót, és az íny kóstolja meg az ételt? ¹²A vén emberekben van-e a bölcsesség, és az értelem a hosszú életben-e? rész 15,9.10.33,7.8. ¹³Ő nála van a bölcsesség és hatalom, övé a tanács és az értelem. ¹⁴Ímé, a mit leront, nem épül föl az; ha valakire rázárja az ajtót, nem nyílik föl az. Jel. 3,7. ¹⁵Ímé, ha a vizeket elfogja, kiszáradnak; ha kibocsátja őket, felforgatják a földet. ¹⁶Ő nála van az erő és okosság; övé az eltévelyedett és a ki tévelygésre visz. rész 9,4. ¹⁷A tanácsadókat fogságra viszi, és a bírakat megbolondítja. Ésa. 19,11.12.1Kor. 1,19. ¹⁸A királyok bilincseit feloldja, és övet köt derekukra. Dán. 2,21.4,30-33. ¹⁹A papokat fogságra viszi, és a hatalmasokat megbuktatja. ²⁰Az ékesen szólótól eltávolítja a beszédet és a vénektől elveszi a tanácsot. vers 17. ²¹Szégyent zúdít az előkelőkre, és a hatalmasok övét megtágítja. vers 9.10. ²²Feltárja a sötétségből a mélységes titkokat, és a halálnak árnyékát is világosságra hozza. Dán. 2,22.1Kor. 4,5. ²³Nemzeteket növel fel, azután elveszíti őket; nemzeteket terjeszt ki messzire, azután elűzi őket. Zsolt. 107,38. ²⁴Elveszi eszöket a föld népe vezetőinek, és úttalan pusztában bujdosztatja őket. vers 19.Zsolt. 107,40. **POLITIKA** ²⁵És világtalan sötétben tapogatóznak, és tántorognak, mint a részeg. rész 5,13.14. **TOBZÓDIK A KÉPEKBEN ÉS A HASONLATOKBAN!**

Jób 13

¹Ímé, mindezeket látta az én szemem, hallotta az én fülem és megértette. rész 12,12-25. ²A mint ti tudjátok, úgy tudom én is, és nem vagyok alábbvaló nálatok. ³Azonban én a Mindenhatóval akarok szólni; Isten előtt kívánom védeni ügyemet. ⁴Mert ti hazugságnak mesterei vagytok, és mindnyájan haszontalan orvosok. ⁵Vajha legalább mélyen hallgatnátok, az még bölcseségtelre lenne. Péld. 17,27.28. ⁶Halljátok meg, kérlek, az én feddőzésemet, és figyeljete az én számnak pörlekedéseire. ⁷Az Isten kedvéért szóltok-e hamisságot, és ő érette szóltok-e csalárdságot? rész 42,8. ⁸Az ő személyére néztek-e, ha Isten mellett tusakodtok? ⁹Jó lesz-e az, ha egészen kiismer benneteket, avagy megcsalhatjátok-e őt, a mint megcsalható az ember? rész 16,11-14. ¹⁰Keményen megbüntet, ha titkon vagytok is személyválogatók. rész 42,8. ¹¹Az ő fensége nem rettent-e meg titeket, a tőle való félelem nem száll-e rátok? Zsolt. 119,120. ¹²A ti emlékezéseitek hamuba írott példabeszédek, a ti menedékváraitok sárvárai. ¹³Hallgassatok, ne bántsatok: hadd szóljak én, akármi essék is rajtam. rész 7,14.15. ¹⁴Miért szaggatnám fogaimmal testemet, és miért szorítanám markomba lelkemet? Bir. 12,3.1Sám. 19,5. ¹⁵Ímé, megöl engem! Nem reménylem; hiszen csak utaimat akarom védeni előtte! ¹⁶Sőt az lesz nékem segítségül, hogy képmutató nem juthat elébe. Zsolt. 1,5.5,6.7. ¹⁷Hallgassátok meg figyelmetesen az én beszédemet, vegyétek fületekbe az én mondásomat. ¹⁸Ímé, előterjesztem ügyemet, tudom, hogy nékem lesz igazam. ¹⁹Ki az, a ki perelhetne velem? Ha most hallgatnom kellene, úgy kimulnék. rész 16,9. ²⁰Csak kettőt ne cselekedj velem, színed elől akkor nem rejtőzöm el. Zsolt. 102,11. ²¹Vedd le rólam kezedet, és a te rettentésed ne rettsen engem. rész 7,14. ²²Azután szólíts és én felelek, avagy én szólok hozzád és te válaszolj. ²³Mennyi bűnöm és vétkem van nékem? Gonoszságomat és vétkeimet add tudtomra! Róm. 12,15. ²⁴Mért rejtet el arcodat, és tartasz engemet ellenségedül? Zsolt. 8,15. ²⁵A letépett falevelet rettegtetted-e, és a száraz pozdorját üldözöd-e? ²⁶Hogy ily sok keserűséget szabtal reám, és az én ifjúságomnak vétkéért örököltetted velem?! Zsolt. 25,7.90,8. ²⁷Hogy békóba teszed lábaimat, vigyázol minden én utamra, és vizsgálod lábomnak nyomait? rész 33,11. ²⁸Az pedig elsenyved, mint a redves fa, mint ruha, a melyet moly emészti.

Jób 14

¹Az asszonytól született ember rövid életű és háborúságokkal bővelkedő. Zsolt. 90,10. rész 5,7. ²Mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék és nem állandó. rész 8,9. Zsolt. 103,15.16. ³Még az ilyen ellen is felnyitod-é szemeidet, tennen magaddal törvénybe állítasz-é engem? rész 10,2. ⁴Ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki. Zsolt. 5,7. ⁵Nincsenek-é meghatározva napjai? Az ő hónapjainak számát te tudod; határt vetettél néki, a melyet nem hághat át. rész 7,1. Zsolt. 31,16. ⁶Fordulj el azért tőle, hogy nyugodalma legyen, hogy legyen napjában annyi öröme, mint egy béresnek. ⁷Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fogynak. ⁸Még ha megaggodik is a földben a gyökere, és ha elhal is a porban törzsöke: ⁹A víznek illatától kifakad, ágakat hajt, mint a csemete. ¹⁰**De ha a férfi meghal és elterül; ha az ember kimúlik, hol van ő?** Péld. 7,8.9. ¹¹Mint a víz kiapad a tóból, a patak elapad, kiszárad: ¹²Úgy fekszik le az ember és nem kél fel; az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek föl az ő álmukból. 3Móz. 20,10. ¹³Vajha engem a holtak országában tartanál; rejtegetnél engemet addig, a míg elmúlik a te haragod; határt vetnél nékem, azután megemlékeznél rólam! Péld. 6,26-29. ¹⁴**Ha meghal az ember, vajjon feltámad-é?** Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom. 1Kor. 15,42-44. ¹⁵Szólítanál és én felelnék néked, kíváncznál a te kezeden alkotása után. ¹⁶De most számlálgatod az én lépéseimet, és nem nézed el az én vétkeimet! Zsolt. 56,9. Jer. 17,10. ¹⁷Gonoszságom egy csomóba van lepecsételve, és hozzáadod bűneimhez. Siral. 1,14. Hós. 13,12. ¹⁸Még a hegy is szétomlik, ha eldől; a szikla is elmozdul helyéről; Zsolt. 130,3. ¹⁹A köveket lekoptatja a víz, a földet elsodorja annak árja: az ember reménységét is úgy teszed semmivé. Zsolt. 37,26. ²⁰Hatalszéd rajta szüntelen és ő elmegy; megváltoztatván az arcát, úgy bocsátod el őt. Mát. 25,44. Ésa. 58,7. ²¹Ha tisztesség éri is fiait, nem tudja; ha megszegyenülnek, nem törődik velők. ²²Csak ömagáért fáj még a teste, és a lelke is ömagáért kesereg.

Jób 15

¹Majd felele a Témánból való Elifáz és monda:

ELIFÁZ

²Vajjon a bölcs felelhet-é ilyen szeles tudománnyal, és megtöltheti-é a hasát keleti széllel? Péld. 22,23. Zsolt. 17,4. 119,120. ³Vetekedvén oly beszéddel, a mely nem használ, és oly szavakkal, a melyekkel semmit sem segít. ⁴Te már semmivé akarod tenni az Isten félelmét is; és megkevesbítéd az Isten előtt való buzgólkodást is! rész 4,6. ⁵Mert gonoszságod oktatja a te szádát, és a családok nyelvét választottad. rész 34,35-37. ⁶A te szád kárhoztat téged, nem én, és a te ajakaid bizonyítanak ellened. ⁷Te születél-é az első embernek; elébb formáltattál-é, mint a halmok? 2Móz. 22,20. 5Móz. 13,12. 16. ⁸Az Isten tanácsában hallgatóztál-é, és a bölcseséget magadhoz ragadtad-é? Ésa. 40,13. 14. Róm. 11,34. ⁹Mit tudsz te, a mit mi nem tudunk, és mit értesz olyat, a mi nálunk nem volna meg? rész 12,2. 32,12. ¹⁰Ősz is, agg is van közöttünk, jóval idősebb a te atyádnál. rész 12,12. 32,7. 12. ¹¹Csekélységek-é előtted Istennek vigasztalásai, és a beszéd, a mely szeliden bánt veled? ¹²Merre ragadt téged a szíved, és merre pillantottak a te szemeid? Zsolt. 32,3. 5. Péld. 28,13. ¹³Hogy Isten ellen fordítod a te haragodat, és ilyen szavakat eresztasz ki a szádon? ¹⁴Micsoda a halandó, hogy tiszta lehetne, és hogy igaz volna, a ki asszonytól születik? rész 9,20. 1Kir. 8,46. ¹⁵Ímé, még az ő szenteiben sem bízik, az egek sem tiszták az ő szemében: ¹⁶Mennyivel kevésbbé az útalatos és a megromlott ember, a ki úgy nyeli a hamisságot, mint a vizet?! rész 34,7. ¹⁷Elmondok néked, hallgass rám, és a mint láttam, úgy beszélem el; ¹⁸A mit a bölcsesek is hirdettek, és nem titkoltak el, mint atyáiktól valót; ¹⁹A kiknek egyedül adatott vala a föld, és közöttük idegen nem megy vala. ²⁰Az istentelen kínozza önmagát egész életében, és az erőszakoskodó előtt is rejtve van az ő esztendeinek száma. Ésa. 57,20. ²¹A félelem hangja cseng az ő füleiben; a békesség idején tör rá a pusztító! Zsolt. 53,6. 2Kir. 7,6. 7. ²²Nem hiszi, hogy kijut a sötétségből, mert kard hegyére van ő kiszemelve. rész

13,4.15,4.10. ²³Kenyér után futkos, hogy hol volna? Tudja, hogy közel van hozzá a sötétség napja. ²⁴Háborgatják őt a nyomorúság és rettegés; leverik őt, mint valami háborúra felkészült király. ²⁵Mert az Isten ellen nyujtotta ki kezét, és erősködött a Mindenható ellen; ²⁶Kinyujtott nyakkal rohant ellene, domború pajzsainak fellege alatt. rész 12,12.13. **²⁷Mivel befedezte az arcát kövérséggel, és háját borított tomporára; Zsolt. 73,7.** ²⁸És lakozott elrombolt városokban; lakatlan házakban, a melyek dűlőfélben vannak: rész 12,12.13. ²⁹Meg nem gazdagodik, vagyona meg nem marad, jószága nem lepi el a földet. ³⁰Nem menekül meg a setétségtől, sarjadékát láng perzseli el, és szájának lehelletétől pusztul el. ³¹Ne higgyen a hívságnak, a ki megcsalatott, mert hívság lészen annak jutalma. rész 15,9.10. ³²Nem idejében telik el élete, és az ága ki nem virágzik. ³³Lehullatja, mint a szőlővessző az ő egresét, elhányja, mint az olajfa az ő virágát. Zsolt. 1,4. ³⁴Mert a képmutató házanépe meddő, és tűz emészti meg az ajándékból való sátrakat. ³⁵Nyomorúságot fogan, álnokságot szül, és az ő méhök családságot érlel. Zsolt. 7,15-17.Ésa. 59,4-10.

Jób 16

¹Felele pedig Jób, és monda:

JÓB

²Efféle dolgokat sokat hallottam. **Nyomorult vigasztalók vagytok ti mindnyájan!** rész 13,4. ³Vége lesz-é már a szeles beszédeknek, avagy mi ingerel téged, hogy így felelsz? rész 15,4.5.16. ⁴Én is szólhatnék úgy mint ti, csak volna a ti lelketek az én lelkem helyén! Szavakat fonhatnék össze ellenetek; csóválhatnám miattatok a fejemet; vers 20. ⁵Erősíthetnék titeket csak a szájjammal és ajakim mozgása kevesbíténé fájdalmatokat. ⁶Ha szólnék is, nem kevesbbednék a keserűségem; ha veszteglek is: micsoda távozik el tőlem? rész 17,4. ⁷Most pedig már fáraszt engemet. Elpusztítád egész házam népét. rész 1,19. ⁸Hogy összenyomtál engem, ez bizonyság lett; felkelt ellenem az én ösztövérségem is, szemtől-szembe bizonyít ellenem. rész 2,7.8.7.5. ⁹Haragja széttépett és üldöz engem. Fogait csikorgatta rám, ellenségemként villogtatja felém tekintetét. rész 30,21.Siral. 2,5. ¹⁰Feltátották ellenem szájokat, gyalázatosan arczul csapdostak engem, összecsődültek ellenem. **¹¹Adott engem az Isten az álnoknak, és a gonoszok kezébe ejte engemet. rész 2,6.**

παρέδωκεν γάρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριπέν με

FONTOS! Párhuzamos Jézus kiszolgáltatottságával, Jób – Jézus előképe!

παραδίδωμι - átad, kiszolgáltat, elárul; A παραδίδωμι igét az Újszövetség gyakran használja Jézus szenvedésével kapcsolatban, de ugyanez az ige szerepel ott is, ahol Jézus tanítványainak a kiszolgáltatásáról van szó, akik ilyen módon maguk is Jézus szenvedésében részesülnek (pl. Lk 21,12; Pálról: Acs 21,11; 28,17). A szó jelentheti: valamilyen hatóságnak, törvényszéknek átadni, börtönbe vetni, halálra adni, tehát a test átadása kifejezheti a vértanúságot is.

¹²Csendességben valék, de szétszaggata engem; nyakszirten ragadott és szétzúzott engem, célzótlávvá tűzött ki magának. 1Móz. 2,7.Csel. 14,15. ¹³Körülvettek az ő íjászhai; veséimet megvasítja és nem kimél; epémet a földre kiontja. rész 7,5.14,15. ¹⁴Rést rés után tör rajtam, és rám rohan, mint valami hős. ¹⁵Zsák-ruhát varrék az én fekélyes bőrömrre, és a porba fúrtam be az én szarvamat. rész 2,8.11,13. rész 7,5. ¹⁶Orczám a sírástól kivörösödött, szempilláimra a halál árnyéka szállt; rész 17,6. **JÓB NYELVÉBEN SOKKAL TÖBB KÉP, MINT ELIFÁZÉBAN** ¹⁷Noha erőszakosság nem tapad kezemhez, és az én imádságom tiszta. ¹⁸Oh föld, az én véretem el ne takard, és ne legyen hely az én kiáltásom számára! ¹⁹Még most is ímé az égben van az én bizonyágom, és az én tanuim a magasságban! rész 2,3.10,7. ²⁰Csúfolóim a saját barátaim, **azért az Istenhez sír fel az én szemem, vers 4.rész 6,15.17,1.** ²¹Hogy ítélje meg az embernek Istennel, és az ember fiának az ő felebarátjával való dolgát. ²²Mert a

kiszabott esztendőök letelnek, és én útra kelek és nem térek vissza. rész 9,25. ²³Lelkem meghanyatlott, napjaim elfogynak, vár rám a sír.

Jób 17

¹Még mindig csúfot úznek belőlem! Szemem az ő patvarkodásuk között virraszt. 5Móz. 29,4.
²Kezest magadnál rendelj, kérlek, nékem; különben ki csap velem kezet? Zsolt. 38,4.
³Minthogy az ő szívöket elzártad az értelem elől, azért nem is magasztalhatod fel őket. rész 32,22. ⁴A ki prédává juttatja barátait, annak fiainak szemei elfogyatkoznak.
⁵Példabeszéddé tön engem a népek előtt, és ijesztővé lettem előttök. rész 17,12.13. **ÉZS. JÉZUS** ⁶A bosszúság miatt szemem elhomályosodik, és minden tagom olyan, mint az árnyék.
⁷Elálmélkodnak ezen a becsületesek, és az ártatlan a képmutató ellen támad. ⁸Am az igaz kitar az ő útján, és a tiszta kezű ember még erősebbé lesz. ⁹Nosza hát, térjete ide mindnyájan; jöjjetek, kérlek, úgy sem találok bölcsét köztetek. Ésa. 58,8.9. ¹⁰Napjaim elmúlnak, szívemnek kincsei: terveim meghiusulának. ¹¹Az éjszakát nappallá változtatják, és a világosság csakhamar sötétséggé lesz. ¹²Ha reménykedem is, a sír már az én házam, a sötétségben vettem az én ágyamat. ¹³A sírnak mondom: Te vagy az én atyám; a férgeknek pedig: Ti vagytok az én anyám és néném. rész 1,21. ¹⁴Hol tehát az én reménységem, ki törődik az én reménységemmel?¹⁵Leszáll az majd a sír üregébe, velem együtt nyugoszik a porban.

Jób 18

¹Felele pedig a sukhi Bildád, és monda: ²Mikor akartok a beszédnek véget vetni? Értsétek meg a dolgot, azután szóljunk. ³Miért állíttatunk barmoknak, és miért vagyunk tisztátalanok a ti szemeitekben? ⁴Te éretted, a ki szaggatja lelkét haragjában, vajjon elhagyattatik-é a föld, és felszakasztatik-é a kőszikla helyéről? rész 12,11. ⁵Sőt inkább a gonoszok világa kialuszik, és nem fénylik az ő tűzöknek szikrája. Zsolt. 37,2.9. ⁶A világosság elsötétedik az ő sátorában, szövétneke kialszik felette. Péld. 13,9. ⁷Erős léptei aprókká lesznek, saját tanácsa rontja meg őt. Zsolt. 7,16. ⁸Mert lábaival hálóba bonyolódik, és ő-verem felett jár. ⁹A sarka törbe akad, és kelepcze fogja meg őt. rész 22,5-9.23,12. ¹⁰Hurok rejtetett el a földbe ellene, és zsineg az ő szokott ösvényén. Malak. 3,14. ¹¹Mindenfelől félelmek rettentik őt, és üldözik őt léptennyomon. rész 15,21. ¹²Éhség emészti fel az ő erejét, és nyomorúság leselkedik oldala mellett. rész 20,21. ¹³Megemészti testének izmait, megemészti izmait a halál zsengeje. ¹⁴Eltűnik sátorából az ő bátorsága, és a félelmek királyához folyamodik ő. rész 11,20.Péld. 10,28. ¹⁵Az lakik sátorában, a ki nem az övé, és hajlékára kénkövet szórnak. 1Móz. 19,24. ¹⁶Alant elszáradnak gyökerei, és felülről leváogatik az ága. ¹⁷Emlékezete elvész a földről, még az utcákon sem marad fel a neve. vers 14.Péld. 2,22. ¹⁸A világosságról a sötétségbe taszítják, a föld kerekességéről elüldözik őt. rész 31,21.23. 1Móz. 18,25. ¹⁹Sem fia, sem unokája nem lesz az ő népében, és semmi maradéka az ő tanyáján. ²⁰Az ő pusztulásától megborznak, a kik következnek és rettegés fogja el a most élő embereket. rész 37,23.5Móz. 10,17. rész 31,15. ²¹Ilyenek az álnok embernek hajlékai, és ilyen annak lakóhelye, a ki nem tiszteli Istent. rész 27,19-23.

Jób 19

¹Felele pedig Jób, és monda: ²Meddig búsítjátok még a lelkemet, és kínoztok engem beszéddel? ³Tízszer is meggyaláztatok már engem; nem pirultok, hogy így erősködtök ellenem? rész 16,20. ⁴Még ha csakugyan tévedtem is, tévedésem énmagamra hárul. ⁵Avagy csakugyan pöffeszkedni akartok ellenem, és feddödni az én gyalázatom felett? ⁶Tudjátok meg hát, hogy Isten alázott meg engem, és az ő hálójával ő vett engem körül. Zsolt. 28,5. ⁷Ímé, kiáltozom az erőszak miatt, de meg nem hallgattatom, segélyért kiáltok, de nincsen igazság. ⁸Utamat úgy elgátolta, hogy nem mehetek át rajta, és az én ösvényemre sötétséget vetett. Jak. 5,3.4. ⁹Tisztességemből kivetköztetett, és fejemnek koronáját elvevé. Róm. 8,61. ¹⁰Megronta

köröskörül, hogy elveszszek, és reménységemet, mint a fát, letördelé. ¹¹Felgerjesztette haragját ellenem, és úgy bánt velem, mint ellenségeivel. [rész 13,24.16,9.](#) ¹²Seregei együtt jövőnek be és utat csinálnak ellenem, és az én sátorom mellett táboroznak. [rész 6,4.](#) ¹³Atyámfiat távol üzé mellőlem, barátaim egészen elidegenedtek tőlem. [rész 2,9.Zsolt. 38,12.](#) ¹⁴Rokonaim visszahúzódtak, ismerőseim pedig elfelejtkeznek rólam. ¹⁵Házam zsellérei és szolgálóim idegennek tartanak engem, jövevény lettem előttük. [Zsolt. 69,9.](#) ¹⁶Ha a szolgálmat kiáltom, nem felel, még ha könyörgök is néki. ¹⁷**Lehelletem idegenné lett házastársam előtt, s könyörgésem az én ágyékom magzatai előtt. [rész 2,9.](#)** ¹⁸**Még a kisedek is megvetnek engem, ha fölkelek, ellenem szólnak nékem. [MÁR NINCS GYERMEKE, EZÉRT SEM LEHET LITERÁLISAN ÉRTELMEZNI.](#)** ¹⁹Megútált minden meghitt emberem; a kiket szerettem, azok is ellenem fordultak. ²⁰Bőrömhöz és húsomhoz ragadt az én csontom, csak fogam húzával menekültem meg. [Zsolt. 102,6.Siral. 4,8.](#) ²¹Könyöröljetelek rajtam, könyöröljetelek rajtam, oh ti barátaim, mert az Isten keze érintett engem! ²²Miért üldöztök engem úgy, mint az Isten, és mért nem elégsztek meg a testemmel? [rész 16,9. vers 20.](#) ²³Oh, vajha az én beszédeim leirattatnának, oh, vajha könyvbe feljegyeztetnének! ²⁴Vasvesszővel és ónnal örökre kösziklába metszetenének! ²⁵**Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.** ²⁶És miután ezt a bőrt megrágnák, testem nélkül látom meg az Istent. [Zsolt. 17,15.Dán. 12,2.Csel. 24,15.](#) ²⁷A kit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más. Az én veséim megemésztettek én bennem; ²⁸Mert ezt mondjátok: Hogyan fogjuk őt üldözni! látva, hogy a dolog gyökere én bennem rejlik. ²⁹Féljete a fegyvertől, mert a fegyver a bűnök miatt való büntetés, hogy megtudjátok, hogy van ítélet! [rész 27,8,9.](#)

Jób 20

¹Felele pedig a Naamából való Czófár, és monda: ²Mindamellett az én gondolataim feleletre kényszerítenek engem, és e miatt nagy az izgatottság bennem. ³Hallom gyalázatos dorgáltatásomat, de az én értelmes lelkem megfelel majd értem. ⁴Tudod-e azt, hogy eleitől fogva, mióta az embert e földre helyeztette, [rész 8,8.](#) ⁵Az istentelenek vígassága rövid ideig tartó, és a képmutató öröme egy szempillantásig való? [Zsolt. 37,35.36.](#) ⁶Ha szinte az égig érne is az ő magassága, és a felleget érne is a fejével: ⁷Mint az emésztete, úgy vész el örökre, és a kik látták, azt mondják: Hol van ő? ⁸Mint az álom, úgy elrepül és nem találják őt; eltűnik, mint az éjjeli látomás. [Zsolt. 73,19.20.](#) ⁹A szem, a mely rá ragyogott, nem látja többé, és az ő helye sem törődik már vele. ¹⁰Fiai a szegények kedvében járnak, és kezei visszaadják az ő rablott vagyonát. [vers 15.](#) ¹¹Csontjai, ha megtelek is ifjú erővel, de vele együtt roskad az a porba. [Zsolt. 33,18.113,7.8.](#) ¹²**Ha édes az ő szájában a gonoszság, és elrejté azt az ő nyelve alá; ¹³És kedvez annak és ki nem veti azt, hanem ott tartogatja inyei között: ¹⁴Az ő étke elváltozik az ő gyomrában, vipera mérgévé lesz a belében. ¹⁵Gazdagságot nyelt el, de kihányja azt, az ő hasából kiűzi azt az Isten. ¹⁶A viperának mérgét szopta és a siklónak fulánkja öli meg őt, ¹⁷Hogy ne lássa a folyóvizet, a tejjel és mézzel folyó patakokat. ¹⁸A mit másoktól szerzett, vissza kell adnia, nem nyelheti el, ép így az ő cserébe kapott vagyonát is, hogy ne örvendezhessen annak. [rész 15,32.Zsolt. 55,24.](#)** ¹⁹Mert megrontotta és ott hagyta a szegényeket, házat rabolt, de nem építi meg azt. ²⁰Mivel gyomra nem tudott betelni, nem is mentheti meg semmi drágaságát. [rész 29,6.Zsolt. 23,5.](#) ²¹Az ő falánsága elől semmi sem maradt meg, azért nem lesz tartós az ő jóléte. [rész 18,12.](#) ²²Mikor teljes az ő bősége, akkor is szükségét lát, és mindenféle nyomorúság támad reá. [Zsolt. 49,9.](#) ²³Mikor meg akarja tölteni a hasát, reá bocsátja haragjának tüzt, és azt önti rá étele gyanánt. [1Thess. 5,3.](#) ²⁴Mikor vasból csinált fegyver elől fut, aczélból csinált íj veri át. ²⁵Kihúzza és az kijön a testéből és kivillan az epéjéből; rettegés támad felette. ²⁶Mindenféle titkos sötétség van az ő vagyonán; fűvás nélkül való tűz emészt meg őt; elpusztítatik az is, a mi sátrában megmaradt. [Zsolt. 25,9.](#) ²⁷Megjelentik álnokságát az egek, és a föld ellene támad. ²⁸Házának jövedelme eltűnik, szétfoly az az ő haragjának napján. ²⁹Ez a gonosz ember

fizetése Istentől, és az ő beszédének jutalma a Mindenhatótól. FANTASZTIKUS ERŐS FIZIOLÓGIAI KÉPEK A GAZDAGSÁG, MOHÓSÁG LÉNYEGÉRŐL, ANNAK ÖNPUSZTÍTÓ EREJÉRŐL.

Jób 21

¹Felele pedig Jób, és monda: ²Jól hallgassátok meg az én beszédemet, és legyen ez a ti vigasztalástok helyett. ³**Szenvedjete el engem, a míg szólok, azután gúnyoljátok ki beszédemet.** ⁴**Avagy én embernek panaszkodom-é? Miért ne volna hát keserű a lelkem?** ⁵Tekintsetek reám és álmélkodjatok el, és tegyétek kezeteiket szátokra. ⁶Ha visszaemlékezem, mindjárt felháborodom, és reszketés fogja el testemet. vers 27.28. ⁷Mi az oka, hogy a gonoszok élnek, vénséget érnek, sőt még meg is gyarapodnak? Zsolt. 73,12.Jer. 12,1. ⁸Az ő magvok előttök nő fel ő velök, és az ő sarjadékuk szemeik előtt. Zsolt. 104,14.28. ⁹Házok békességes a félelemtől, és az Isten vesszeje nincsen ő rajtok. ¹⁰Bikája folytat és nem terméketlen, tehene megellik és el nem vetél. ¹¹Kieresztik, mint nyáját, kisdedeiket, és ugrándoznak az ő magzataik. Zsolt. 29,3. ¹²Dobot és hárfát ragadnak, és örvendeznek a síp zengésének. ¹³Jóllétben töltik el napjaikat, és egy pillanat alatt szállnak alá a sírba; ¹⁴Noha azt mondják Istennek: Távozzál el tőlünk, mert a te utaidnak tudásában nem gyönyörködünk! Zsolt. 147,16.148,8. ¹⁵Micsoda a Mindenható, hogy tiszteljük őt, és mit nyerünk vele, ha esedezünk előtte? ¹⁶Mindazáltal az ő javok nincsen hatalmukban, azért a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem! rész 22,18. ¹⁷Hányszor aluszik el a gonoszok szövétéke, és jő rájuk az ő veszedelmök! Hányszor osztogatja részöket haragjában. Péld. 13,9.Zsolt. 11,6. ¹⁸Olyanok lesznek, mint a pozdorja a szél előtt, és mint a polyva, a melyet forgószél ragad el. Zsolt. 1,4.5. ¹⁹Isten az ő fiai számára tartja fenn annak büntetését. Megfizet néki, hogy megérzi majd. ²⁰Maga látja meg a maga veszedelmét, és a Mindenható haragjából iszik. Ésa. 51,17.22.Jer. 25,15. ²¹Mert mi gondja van néki házanépére halála után, ha az ő hónapjainak száma letelt?! rész 26,27.28. ²²**Ki taníthatja Istent bölcseségre, hisz ő ítéli meg a magasságban levőket is! Róm. 11,34.** ²³Ez meghal az ő teljes boldogságában, egészen meglegedetten és nyugodtan; ²⁴Fejőedényei tejjel vannak tele, csontjainak velője nedvességtől árad. Péld. 3,8. ²⁵Amaz elkeseredett lélekkel hal meg, mert nem élhetett a jóval. ²⁶Együtt fekszenek a porban, és féreg lepi őket. ²⁷Ímé, jól tudom a ti gondolatitokat és a hamisságokat, a melyekkel méltatlankodtok ellenem; ²⁸Mert ezt mondjátok: Hol van ama főembernek háza, hol van a gonoszok lakozásának sátora? rész 29,25. ²⁹Avagy nem kérdeztétek-é meg azokat, a kik sokat utaznak és jeleiket nem ismeritek-é? ³⁰Bizony a veszedelemnek napján elrejtetik a gonosz, a haragnak napján kiszabadul. ³¹Kicsoda veti szemére az ő útját, és a mit cselekedett, kicsoda fizet meg néki azért? ³²Még ha a sírba vitetik is ki, a sírdomb felett is él. rész 34,19. ³³Édesek lesznek néki a sírnak hantjai, és maga után vonsz minden embert, a mint számtalanok mentek el előtte. rész 40,1. ³⁴**Hogyan vigasztalnátok hát engem hiábavalósággal? Felelésetek igazságtalanság marad.**

Jób 22

¹Felele pedig a Témánból való Elifáz, és monda: rész 31,37. ²Az Istennek használ-é az ember? Sőt önmagának használ az okos! Péld. 8,27-29. ³Gyönyörűségére van-é az a Mindenhatónak, ha te igaz vagy; avagy nyereség-é, hogy feddhetetlenül jársz? ⁴A te isteni félelmedért fedd-é téged, és azért perel-é veled? Zsolt. 104,5. ⁵Avagy nem sok-é a te gonoszságod, és nem véghetetlen-é a te hamisságod? rész 7,21. ⁶Hiszen zálogot vettél a te atyádfiától méltatlanul, és a szegényeket mezítenelenné tetted. vers 10.11.Zsolt. 33,7. ⁷Az eltikkadtnak vizet sem adtál inni, és az éhezőtől megtagadtad a kenyeret. rész 31,19.Mát. 25,42.45. ⁸A ki hatalmas volt, azé vala az ország, és a ki nagytekintélyű volt, az lakik vala rajta. ⁹Az özvegyeket üres kézzel bocsátottad el, és az árváknak karjai eltörettek. rész 31,17. rész 31,18.21. ¹⁰Azért vett körül téged a veszedelem, és retgettet téged hirtelen való rettegés; ¹¹Avagy a setétség, hogy ne láthass, és a vizek árja, a mely elborít! Zsolt. 18,17.69,15. ¹²Hát nem olyan magas-é Isten, mint az egek?

És lásd, a csillagok is ott fent mily igen magasak! ¹³És mégis azt mondod: Mit tud az Isten; megítélheti-e, a mi a homály mögött van? [rész 21,17-19. Zsolt. 10,15.](#) ¹⁴Sűrű felhők leplezik el őt és nem lát, és az ég körületén jár. ¹⁵Az ősvilág ösvényét követed-e, a melyen az álnok emberek jártak; [1Móz. 6,5-7.](#) ¹⁶A kik időnap előtt ragadtattak el, és alapjokat elmosta a víz?! ¹⁷A kik azt mondják vala Istennek: Távozzál el tőlünk! És mit cselekedék velők a Mindenható? [rész 21,14.](#) ¹⁸Ő pedig megtöltötte házaikat jóval. De az istentelenek tanácsa távol legyen tőlem. ¹⁹Látják ezt az igazak és örülnek rajta, az ártatlan pedig csúfolja őket: [Zsolt. 107,42.](#) ²⁰Valósággal kigyomláztatott a mi ellenségünk, és az ő maradékjokat tűz emészti meg! [Zsolt. 37,17.18.20.](#) ²¹Bízd csak azért magadat ő reá és légy békességben: ezekből jó származik reád. [Józs. 10,11.](#) ²²Végé csak oktatást az ő szájából, és véd szívedbe az ő beszédeit! [Zsolt. 119,72.](#) ²³Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, megépítteted, és az álnokságot távol űzöd a te sátorodtól. ²⁴Vesd a porba a nemes érczet, és a patakok kavicsába az ofíri aranyat: [Zsolt. 104,13.16.](#) ²⁵És akkor a Mindenható lesz a te nemes érczed és a te ragyogó ezüstöd. ²⁶Bizony akkor a Mindenhatóban gyönyörködöl, és a te arcodat Istenhez emeled. ²⁷Hozzá könyörögsz és meghallgat téged, és lefizeted fogadásaidat. ²⁸Mihelyt valamit elgondolsz, sikerül az néked, és a te utaidon világosság fénylik. [Zsolt. 37,6.92,11.](#) ²⁹Hogyha megaláznak, felmagasztalásnak mondod azt, és ő az alázatost megtartja. [Péld. 29,23.](#) ³⁰Megszabadítja a nem ártatlant is, és pedig a te kezeidnek tisztaságért szabadul meg az. [Jer. 5,1.](#)

Jób 23

¹Felele pedig Jób, és monda: [Jer. 31,35.36.](#) ²Még most is keserű az én beszédem; súlyosabb rajtam a csapás, ha panaszkodom. ³Oh ha tudnám, hogy megtalálom őt, elmennék szinte az ő székéig. ⁴Elébe terjeszteném ügyemet, számat megtölteném mentő erősségekkel. [rész 32,8.9.](#) ⁵Hadd tudnám meg, mely szavakkal felelne nékem; hadd érteném meg, mit szólana hozzám. ⁶Vajjon erejének nagy volta szerint perelne-e velem? Nem; csak figyelmezne reám! ⁷Ott egy igaz perelne ő vele; azért megszabadulhatnak birámtól örökre! [Zsolt. 104,20-22.](#) ⁸Ámde kelet felé megyek és nincsen ő, nyugot felé és nem veszem őt észre. ⁹Bal kéz felől cselekszik, de meg nem foghatom; jobb kéz felől rejtőzködik és nem láthatom. [Zsolt. 147,9.Mát. 6,26.](#) ¹⁰De ő jól tudja az én utamat. Ha megvizsgálna engem, úgy kerülnék ki, mint az arany. ¹¹Lábam az ő nyomdokát követte; utát megőriztem és nem hajoltam el. [Zsolt. 119,106.2Sám. 22,21.25.](#) ¹²Az ő ajakinak parancsolatától sem tértem el; szájának beszédeit többre becsültem, mint életem táplálékát. ¹³Ő azonban megmarad egy mellett. Kicsoda téríthetné el őt? És a mit megkíván lelke, azt meg is teszi. [Zsolt. 115,3.](#) ¹⁴Bizony végbe viszi, a mi felőlem elrendeltetett, és ilyen még sok van ő nála. ¹⁵Azért rettegek az ő színe előtt, és ha csak rá gondolok is, félek tőle. [Jer. 2,24.](#) ¹⁶Mert Isten félemlítette meg az én szívemet, a Mindenható rettentett meg engem. [rész 7,14.](#) ¹⁷Miért is nem pusztultam el e sötétség előtt, vagy miért nem takarta el előlem e homályt?! [rész 30,23.](#)

Jób 24

¹Miért is nem titkolja el a Mindenható az ő büntetésének idejét, és miért is nem látják meg az őt ismerők az ő ítéletének napjait?! ²A határokat odább tolják, a nyáját elrabolják és legeltetik. [5Móz. 19,14.](#) ³Az árvák szamarát elhajtják, és az özvegynek ökrét zálogba viszik. ⁴Lelölik az útról a szegényeket, és a föld nyomorultjai együtt lappanganak. [Péld. 28,28.](#) ⁵Ímé, mint a vad szamarak a sivatagban, úgy mennek ki munkájukra élelmet keresni; a pusztá ad nekik kenyeret fiaik számára. ⁶A mezőn a más vetését aratják, és a gonosznak szőlőjét szedik. ⁷Mezítelenül hálnak, testi ruha nélkül, még a hidegben sincs takarójuk. ⁸A hegyi zápor csurog le rólok, s hajlékuk nem lévén, a sziklát ölelik. ⁹Elszakítják az emlőtől az árvát, és a szegényen levőt zálogba viszik. [Zsolt. 94,6.](#) ¹⁰Mezítelenül járnak, ruha nélkül, és éhesen vonszolják a kévét. [3Móz. 19,13.](#) ¹¹Az ő kerítéseik közt ütik az olajat, és tapossák a kádakat, de szomszédjuknak. ¹²A városból haldoklók rimázkodnak, a megsebzettek lelke kiált, de Isten nem törődik e

méltatlansággal. ¹³Ezek pártot ütöttek a világosság ellen, utait nem is ismerik, nem ülnek annak ösvényein. ¹⁴Napkeltekor fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan, mint a tolvaj. [Zsolt. 10,8.9.](#) ¹⁵A paráznának szeme pedig az alkonyatot lesi, mondván: Ne nézzem szem reám, és arczára álarczot teszen. [Péld. 7,7-10.](#) ¹⁶Setétben tör be a házakba; nappal elzárkóznak, nem szeretik a világosságot. ¹⁷Sőt inkább a reggel nékik olyan, mint a halálnak árnyéka, mert megbarátkoztak a halál árnyékának félelmeivel. ¹⁸Könnyen siklik tova a víz színén, birtoka átkozott a földön, nem tér a szőlőkbe vivő útra. [Zsolt. 11,6.](#) ¹⁹Szárazság és hőség nyeli el a hó vizét, a pokol azokat, a kik vétkeznek. [Zsolt. 49,15.](#) ²⁰Elfelejtí őt az anyaméh, feregnek lesz édességévé, nem emlékeznek róla többé, és összetörik, mint a reves fa, ²¹A ki megrontotta a meddőt, a ki nem szül, és az özvegygyel jót nem tett. ²²De megtámogatja erejével a hatalmasokat; felkel az, pedig nem bízott már az élethez. ²³Biztonságot ad néki, hogy támaszkodjék, de szemei vigyáznak azoknak útjaira. [rész 38,1.](#) ²⁴Magasra emelkednek, egy kevés idő és már nincsenek! Alásülyyednek, mint akárki és elenyésznek; és levágattatnak, mint a búzakarász. [rész 22,20.](#) [Zsolt. 1,4.73,19.20.](#) ²⁵Avagy nem így van-é? Ki hazudtolhatna meg engem, és tehetné semmivé beszédemet?

Jób 25

¹Felele pedig a Sukhból való Bildád, és monda: ²Hatalom és fenség az övé, a ki békességet szerez az ő magasságaiban. ³Van-é száma az ő sereginek, és kire nem kél fel az ő világossága? ⁴Hogy-hogy lehetne igaz a halandó Isten előtt, hogyan lehetne tiszta, a ki asszonytól született? [rész 4,17-19.9,2.15,14-16.](#) ⁵Nézd a holdat, az sem ragyogó, még a csillagok sem tiszták az ő szemei előtt. [Zsolt. 51,6.](#) [Róm. 3,5.6.](#) **⁶Mennyivel kevésbé a halandó, a ki féreg, és az embernek fia, a ki hernyó. [Zsolt. 22,7.](#)**

Jób 26

¹Jób pedig felele, és monda: ²Bezzeg jól segítettél a tehetetlenen, meggyámolítottad az erőtelen kart! [rész 2,11.25,2-6.](#) ³Bezzeg jó tanácsot adtál a tudatlannak, és sok értelmet tanusítottál! **⁴Kivel beszélgettél, és kinek a lelke jött ki belőled?** ⁵A halottak is megremegnek tőle; a vizek alatt levők és azok lakói is. ⁶Az alvilág mezítelen előtte, és eltakaratlan a holtak országa. [Zsolt. 138,8.12.](#) [Zsid. 4,13.](#) ⁷Ő terjeszti ki északot az üresség fölé és függeszti föl a földet a semmiség fölé. **⁸Ő köti össze felhőibe a vizeket úgy, hogy a felhő alattok meg nem hasad. ⁹Ő rejti el királyi székének színét, felhőjét fölibe terítvén. [Zsolt. 104,2.3.](#)** ¹⁰Ő szab határt a víz színe fölé – a világosságnak és setétségnek elvégződéséig. ¹¹Az egek oszlopai megrendülnek, és dűledeznek fenyegetéseitől. ¹²Erejével felriasztja a tengert, és bölcseségével megtöri Ráhábot. [2Móz. 14,31.](#) [Ésa. 51,15.](#) ¹³Lehelletével megékesíti az eget, keze átdöfi a futó kígyót. ¹⁴Ímé, ezek az ő útainak részei, de mily kicsiny rész az, a mit meghallunk abból! Ám az ő hatalmának mennydörgését ki érthetné meg? [Péld. 3,11.](#)

Jób 27

¹Jób pedig folytatá az ő beszédét, monda: ²Él az Isten, a ki az én igazamat elfordította, és a Mindenható, a ki keserűséggel illette az én lelkemet, ³Hogy mindaddig, a míg az én lelkem én bennem van, és az Istennek lehelle van az én orromban; [rész 33,4.](#) [1Móz. 2,7.](#) ⁴Az én ajakim nem szólnak álnokságot, és az én nyelvem nem mond csalárdságot! ⁵Távol legyen tőlem, hogy igazat adjak néktek! A míg lelkemet ki nem lehelem, ártatlanságomból magamat ki nem tagadom. [rész 31,1-32.](#) ⁶Igazságomhoz ragaszkodom, róla le nem mondok; napjaim miatt nem korhol az én szívem. ⁷Ellenségem lesz olyan, mint a gonosz, és a ki ellenem támad, mint az álnok. [rész 2,9.10.](#) ⁸Mert micsoda reménysége lehet a képmutatónak, hogy telhetetlenkedett, ha az Isten mégis elragadja az ő lelkét? [Luk. 12,17-21.16,19.23.](#) ⁹Meghallja-é kiáltását az Isten, ha eljő a nyomorúság reá? [Péld. 28,9.](#) [Ján. 9,31.](#) [Ésa. 1,15.](#) ¹⁰Vajjon gyönyörködhetik-é a Mindenhatóban; segítségül hívhatja-é mindenkor az Istent? [rész 21,14.15.](#) ¹¹Megtanítlak

benneteket Isten dolgaira; a mik a Mindenhatónál vannak, nem titkolom el. [rész 16,7-9.](#) ¹²Ímé, ti is mindnyájan látjátok: miért van hát, hogy hiábavalósággal hivalkodtok?! ¹³Ez a gonosz embernek osztályrésze Istentől, és a kegyetlenek öröksége a Mindenhatótól, a melyet elvesznek: [vers 8.9.rész 21,17-20.](#) ¹⁴Ha megsokasulnak is az ő fiai, a kardnak sokasulnak meg, és az ő magzatai nem lakhatnak jól kenyérrel sem. [Hós. 9,15.16.](#) ¹⁵Az ő maradékai dögvész miatt temettetnek el, és az ő özvegyeik meg sem siratják. [Zsolt. 78,64.](#) ¹⁶Ha mint a port, úgy halmozná is össze az ezüstöt, és úgy szerezne is össze ruháit, mint a sarat: ¹⁷Összeszerezheti ugyan, de az igaz ruházza magára, az ezüstön pedig az ártatlan osztozik. [Péld. 13,22.Préd. 2,27.](#) ¹⁸Házát pók módjára építette föl, és olyanná, mint a csősz-csinálta kunyhó. ¹⁹Gazdagon fekszik le, mert nincsen kifosztva; felnyitja szemeit és semmije sincsen. [Zsolt. 49,17-19.](#) ²⁰Meglepi őt, mint az árvíz, a félelem, éjjel ragadja el a zivatar. [rész 15,20.21.](#) ²¹Felkapja őt a keleti szél és elviszi, elragadja őt helyéről. ²²Nyilakat szór reá és nem kiméli; futva kell futnia keze elől. ²³Csapkodják felette kezeiket, és kisüvöltik őt az ő lakhelyéből. [1Sám. 25,29.](#)

Jób 28

¹Bizony az ezüstnek bányája van, és helye az aranyak, a hol tisztítják. ²A vasat a földből hozzák elő, a követ pedig érczé olvasztják. ³Határt vet az ember a setéségnek, és átkutatja egészen és végig a homálynak és a halál árnyékának követ. ⁴Aknát tör távol a lakóktól: **mintha lábukról is megfelejtkeznének, alámerülnek és lebegnek emberektől messze.** ⁵Van föld, a melyből kenyér terem, alant pedig fel van forgatva, mintegy tűz által; ⁶Köveiben zafir található, göröngyeiben arany van. ⁷Van ösvény, a melyet nem ismer a sas, sem a sólyom szeme nem látja azt. ⁸Nem tudják azt büszke vadak, az oroszlán sem lépked azon. ⁹Ráveti kezét az ember a kovakőre, a hegyeket tövükből kiforgatja. ¹⁰A sziklákban tárnákat hasít, és minden drága dolgot meglát a szeme. ¹¹Elköti a folyók szivárgását, az elrejtett dolgot pedig világosságra hozza. ¹²De a bölcsesség hol található, és az értelemnek hol van a helye? **GYÖNYÖRŰ KÉPEK ÉS RENDKÍVÜL SOK KÉRDÉS** ¹³Halandó a hozzá vivő utat nem ismeri, az élők földén az nem található. ¹⁴A mélység azt mondja: Nincsen az bennem; a tenger azt mondja: én nálam sincsen. ¹⁵Színaranyért meg nem szerezhető, ára ezüsttel meg nem fizethető. [Péld. 3,13-18.8,11-19.](#) ¹⁶Nem mérhető össze Ofir aranyával, nem drága onikszszal, sem zafírral. [Péld. 16,16.](#) ¹⁷Nem ér fel vele az arany és gyémánt, aranyedényekért be nem cserélhető. [rész 40,1.4Móz. 12,6-8.](#) ¹⁸Korall és kristály említeni sem való; a bölcsesség ára drágább a gyöngyöknél. ¹⁹Nem ér fel vele Kúsnak topáza, színarannyal sem mérhető össze. [Zsolt. 19,11.](#) ²⁰A bölcsesség honnan jó tehát, és hol van helye az értelemnek? [Jak. 5,6. rész 13,7-10.](#) ²¹Rejtve van az minden élő szemei előtt, az ég madarai elől is fedve van. ²²A pokol és halál azt mondják: **Csak hírért hallottuk füleinkkel! vers 8.** ²³Isten tudja annak útját, ő ismeri annak helyét. [Péld. 8,1.13.](#) ²⁴Mert ő ellát a föld határára, ő lát mindent az ég alatt. [Zsolt. 33,13.14.](#) ²⁵Mikor a szélnek súlyt szerzett, és a vizeket mértékre vette; [rész 1,2.](#) ²⁶Mikor az esőnek határt szabott, és mennydörgő villámoknak útát: ²⁷Akkor látta és kijelentette azt, megalapította és meg is vizsgálta azt. ²⁸Az embernek pedig mondá: Ímé az Úrnak félelme: az a bölcsesség, és az értelem: a gonosztól való eltávozás. [Zsolt. 111,10.Péld. 1,7.8,13.](#)

Jób 29

¹Jób pedig folytatá az ő beszédét, és monda: ²Oh, vajha olyan volnék, mint a hajdani hónapokban, a mikor Isten őrzött engem! [Zsolt. 26,4.5.119,1.Péld. 1,10.15. Jer. 15,17.](#) ³Mikor az ő szövétneke fénylett fejem fölött, s világánál jártam a setétet; [5Móz. 17,19.Józs. 1,8.](#) ⁴A mint java-korom napjaiban valék, a mikor Isten gondossága borult sátoromra! [Jer. 17,8.](#) ⁵Mikor még a Mindenható velem volt, és körültem voltak gyermekeim; [Jób 21,18.Zsolt. 35,5.37,6.Ésa. 17,13.14.](#) ⁶Mikor lábaimat édes tejben mostam, és mellettem a szikla olajpatakokat ontott; [5Móz. 32,13.](#) ⁷Mikor a kapuhoz mentem, fel a városon; a köztéren széketem fölállítam: [Zsolt. 37,18-20.Jób 23,10.](#) ⁸Ha megláttak az ifjak, félrevonultak, az öregek

is fölkeltek és állottak. Csel. 4,25-27. ⁹A fejedelmek abbahagyták a beszédet, és tenyeröket szájukra tették. vers 10.23. ¹⁰A főemberek szava elnémult, és nyelvök az ínyökhöz ragadt. vers 9.23. ¹¹Mert a mely fül hallott, boldognak mondott engem, és a mely szem látott, bizonyosságot tett én felőlem. vers 12-14. ¹²Mert megmentém a kiáltozó szegényt, és az árvát, a kinek nem volt segítsége. Zsolt. 46,7. ¹³A veszni indultnak áldása szállt reám, az özvegynék szívét megörvendeztetém. 1Sám. 13,14.16.1.13.Mik. 4,7. ¹⁴**Az igazságot magamra öltém és az is magára ölte engem; palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem.** Ésa. 59,17.1Thess. 5,8.

RUHA szimbóluma FT KHKT, 17-19

A következőkben a „ruha” képi megjelenítésére irányítjuk figyelmünket, amely – mint látni fogjuk – megfelel „Isten igazsága” fogalmának. A ruha „izomorfizmusát” tanulmányozva láthatjuk majd be, hogy a „kérügma”, az üzenet kibontásához nincsen mindig szükségünk történeti analízisre.

Ézsaiás próféta könyvében ezt olvassuk:

„Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha.” (64,5) Az emberi igazságot Ézsaiás a szennyes ruhához hasonlítja. Ricoeur hosszasen fejtegeti, hogy a héber gondolkodásban milyen érzéki erővel jut kifejezésre a bűn szimbóluma a mocsokban, a szennyben, a fertőzöttségben, a tisztátalanságban. Isten lényege szerint szent és tiszta, s hozzá képest bármelyik ember is szennyesnek, foltosnak tűnik. A görögök képtelenek voltak a bűnt ilyen drasztikus naturalizmussal kifejezésre juttatni. Jób szenvedése is azt igazolja, hogy a legmagasabb emberi igazság és bölcsesség is csak foltos ruhaként jelenhet meg Isten szentségének és igazságának vakító fényében. „Ha hóvízzel mosakodom is meg, ha szappannal mosom is meg kezeimet: akkor is posványba mártanál engem és az én ruháim utálnának engem.” (9,30-31) A ruha az igaz létformának a jelképe. Dávid zsoltárában ezt olvassuk:

„Papjaid öltözzenek igazságba, híveid pedig ujjongjanak.” (132,9.)

Látjuk tehát több helyen is, hogy maga az „igazság” mint „ruha” jelenik meg a bibliai metaforikus nyelvben, „Isten igazsága” pedig abban a mozgó képben, vagy verbális metaforában jut kifejezésre, hogy Isten ruhát ad az embernek. Isten igazsága ugyanis „ige”, azaz cselekedet.

Isten mindig a kezdeményező, a cselekvő és az öltöztető: ő adja „ruhája szárnyát” a mezítelen Jeruzsálemre (Ez 16,8). Isten kegyelmének megnyilvánulása a tiszta ruha ajándéka. Zakariás próféta víziójában a Sátán által vádolt Józsuá főpap „piszkos ruhában” állt az angyal előtt, de Isten levette róla a piszkos ruhát, díszes ruhába öltözteti és turbánt tesz a fejére: „Nézd, elvettem bűnödöt és díszes ruhába öltöztetlek téged.” (3,4)

Már az Ószövetségben megjelenik az a kép, hogy a kezdeményező és az öltöztető Isten nem más mint maga a „vőlegény” és a megigazított ember pedig a díszbe öltöztetett menyasszony. Ennek örömét szóltatja meg Ézsaiás:

„Örvendezvén örvendek az Úrban, örüljön lelkem az én Istenemben, mert az üdv ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát; és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit.” (61,19)

A királyi menyegzőről szóló példázatban pedig arról szól Jézus, hogy a király kiutasítja a menyegzőről azt, akin nincsen menyegzői ruha (Mt 22,11-12). A menyegzői ruha az Isten előtti méltó állapot jelképe, s csak ennek védettségében fogad Isten bennünket a vacsorán. Ezt a ruhát ő adta Krisztus feláldozásában, s az ember csak ebben a ruhában, vagyis a Krisztusba vetett hittel válhat igazzá, csak a menyegzői ruhában jelenhet meg a király színe előtt: „a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján” (Fil 3,9). Az Istentől kapott fehér ruha Isten igazságának és a hit általi megigazulásnak a közös jelképe.

Az Istentől kapott ruhára a hitre azonban vigyázni kell: a ruha bemocskolása a hit tragikus kudarcát jelzi: „Íme, eljövök mint a tolvaj: boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháját, hogy ne járjon mezítelenül és ne lássák a szégyenét. (Jel 16,15).

Jelenések könyvének hetedik fejezetében olvasunk Isten népének megpecsételéséről, a szimbolikus száznegyvennégyezer emberről:

„Akkor felele egy a Vének közül és monda nékem:

ezek, akik a fehér ruhákba vannak öltözve kik és honnét jöttek?” (7,13)

A válasz egy páratlan paradoxon: képi nyelven, érzéki erővel jeleníti meg nekünk a megváltás és a megigazultság misztériumát.

„És ezek mondák néki: Uram, Te tudod; és monda nékem: ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták az ő ruháikat a bárány vérében.” (7,14)

Végezetül pedig a Bárány menyegzőjének a képében a menyasszonynak (Egyház) „megadatott, hogy felöltözzék fényes tiszta gyolcsba”. S mint sok más kép a Jelenések könyvében a fényes tiszta gyolcs is azonosítást nyer: „Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti” (19,8). A hittől elválaszthatatlan, az azzal összeforrott vagyis „igaz” cselekedetekről van itt szó.

Mondanivalónkat összefoglalva elmondhatjuk, hogy a Biblia érzékletes ruha-szimbóluma egyszerre jelenti Isten igazságát, mint az értünk hozott áldozatával, s egyszerre a hívő ember erre adott válaszát: hitét és cselekedetét.

Krisztusban az Isten emberi ruhát vett fel azért, hogy a Krisztusban élő emberre ezáltal isteni ruhát adhasson.

¹⁵A vaknak én szeme valék, és a sántának lába. [Zsolt. 82,8.22,28.](#) ¹⁶A szűkölködőknek én atyjok valék, az ismeretlenek ügyét is jól meghányám-vetém. [Péld. 29,16.](#) ¹⁷Az álnoknak zápfogait kitördösém, és fogai közül a prédát kiütém vala. ¹⁸Azt gondoltam azért: fészkenemmel veszek el, és mint a homok, megsokasodnak napjaim. [Zsolt. 34,13-15.](#) ¹⁹Gyökerem a víznek nyitva lesz, és ágamon hál meg a harmat. [Zsolt. 1,3.112,1-3.](#) ²⁰Dicsőségem megújul velem, és kezívem erősebbé lesz kezemben. [vers 11.](#) ²¹Hallgattak és figyeltek reám, és elnémultak az én tanácsomra. [Zsolt. 25,19.](#) ²²Az én szavaim után nem szóltak többet, s harmatként hullt rájuk beszédem. [2Sám. 17,2.](#) ²³Mint az esőre, úgy vártak rám, és szájukat tátották, mint tavaszi záporra. [vers 9.10.](#) ²⁴Ha rájuk mosolyogtam, nem bizakodtak el, és arczom derűjét nem sötétíték be. ²⁵Örömet választottam útjokat, mint főember ültem ott; úgy laktam ott, mint király a hadseregben, mint a ki bánkódókat vigasztal. [vers 9.22.23.](#) **UBI SUNT?**

Jób 30

¹Most pedig nevetnek rajtam, a kik fiatalabbak nálam a kiknek atyjokat az én juhaimnak komondorai közé sem számláltam volna. [rész 19,17-19.vers 3-8.](#) ²Mire való lett volna nékem még azok ereje is? Rájok nézve a vénség elveszett! [Zsolt. 58,7.2Sám. 15,31.](#) ³Szükség és éhség miatt összeaszottak, a kik a kopár földet futják, a sötét, sivatag pusztaságot. [Ésa. 43,11.Hós. 13,4.](#) ⁴A kik keserű füvet tépnek a bokor mellett, és rekettyegyökér a kenyerök. ⁵Az emberek közül kiűzik őket, úgy hurítják őket, mint a tolvajt. [Zsolt. 5,2.](#) ⁶Félelmetes völgyekben kell lakniok, a földnek és szikláknak hasadékaiban. ⁷A bokrok között ordítanak, a csalánok alatt gyülekeznek. [Zsolt. 2,6.1Sám. 13,14.16,1.13.](#) ⁸Esztelen legények, sőt becsstelen fiak, a kiket kivertek az országból. [Eféz. 4,26.](#) ⁹És most ezeknek lettem gúnydalává, nekik levék beszéd tárgyuk! [Zsolt. 69,13.Siral. 3,14.63.](#) ¹⁰Útálnak engem, messze távoznak tőlem, és nem átalának pökdösni előttem ¹¹Sőt leoldják kötelőket és bántalmaznak engem, és a zabolát előttem kivetik. [rész 16,11-14.](#) ¹²Jobb felől ifjak támadnak ellenem, gáncsot vetnek lábaimnak, és ösvényt törnek felém, hogy megrontsanak. [Zsolt. 3,6.](#) ¹³Az én útam elrontják, romlásomat öregbítik, nincsen segítség ellenök. ¹⁴Mint valami széles résen, úgy rontanak elő, pusztulás között hömpölyögnek ide. [Zsolt. 4,2.17,1.](#) ¹⁵Rettegések fordultak ellenem, mint vihar úzik el

tisztességemet, boldogságom eltűnt, mint a felhő. rész 7,14,15. ¹⁶Mostan azért enmagamért ontja ki magát lelkem; nyomorúságnak napjai fognak meg engem. Zsolt. 59,17. ¹⁷Az éjszaka meglyuggatja csontjaimat bennem, és nem nyugosznak az én inaim. Róm. 1,8.Zsolt. 34,17.Mát. 7,22,23. ¹⁸A sok erőlködés miatt elváltozott az én ruházatom; úgy szorít engem, mint a köntösöm galléra. Zsolt. 1,5,11,5.Jób 13,16. ¹⁹A sárba vetett engem, hasonlónak lettem porhoz és hamuhoz. Zsolt. 9,6.Csel. 5,3,5,8,10. ²⁰Kiáltok hozzád, de nem felelsz; megállok és csak nézel reám! 2Sám. 6,17. ²¹Kegyetlenné változtál irántam; kezéd erejével harczolsz ellenem. rész 16,9. ²²Felemelsz, szélnek eresztasz engem, és széttépsz engem a viharban. Zsolt. 102,11. ²³Hiszen tudtam, hogy visszatérítesz engem a halálba, és a minden élő gyülekező • házába; Zsid. 9,27.1Móz. 3,19. ²⁴De a roskadóban levő ne nyujtsa-e ki kezét? Avagy ha veszendőben van, ne kiáltson-e segítségért? Dán. 3,28.Zsolt. 68,3. ²⁵Avagy nem sírtam-e azon, a kinek kemény napja volt; a szűkölködő miatt nem volt-e lelkem szomorú? Róm. 12,15. ²⁶Bizony jót reméltem és rossz következék, világosságot vártam és homály jöve. Eszt. 8,16. ²⁷Az én bensőm forr és nem nyugoszik; megrohantak engem a nyomorúságnak napjai. Zsolt. 38,2. ²⁸Feketülten járok, de nem a nap hősége miatt; felkelek a gyülekezetben és kiáltozom. ²⁹Atyjok fiává lettem a sakáloknak, és társokká a strucz madaraknak. ³⁰Bőröm feketülten hámlik le rólam, és csontom elég a hőség miatt. ³¹Hegedűm sírássá változék, sípom pedig jajgatók szavává.

Jób 31

¹Szövetségre léptem szemeimmel, és hajadonra mit sem ügyeltem. Zsolt. 119,37.

Kecsk Szövetséget szabtam szemeimnek; hogy nem tekintek hajadonra.

URK Szövetségre léptem a szememmel, hogy ne nézzen a lányokra

JCh habe einen Bund gemacht mit meinen augen / das ich nicht achtet auff eine Jungfraw

I made a covenant with mine eyes; why then should I think upon a maid?

²És mi volt jutalmam Istentől felülről; vagy örökségem a Mindenhatótól a magasságból? Zsolt. 31,10.Jób 17,6. ³Avagy nem az istentelent illeti-e romlás, és nem a gonosztevőt-e veszedelem? Ésa. 66,24.Mát. 25,41. ⁴Avagy nem láthatta-e utaimat, és nem számlálhatta-e meg lépéseimet? Zsolt. 10,17.

HA MONDATOK!

⁵Ha én csalárdsággal jártam, vagy az én lábam álnokságra sietett: Zsolt. 35,4,40,15. ⁶Az ő igazságának mérlegével mérjen meg engem, és megismeri Isten az én ártatlanságomat! 2Sám. 16,5-11. ⁷Ha az én lépésem letért az útról és az én lelkem követte szemeimet, vagy kezeimhez szenny tapadt: ⁸Hadd vessek én és más egye meg, és tépjék ki az én maradékaimat gyökerestől! Zsolt. 10,9.

⁹Ha az én szívem asszony után bomlott, és leselkedtem az én felebarátomnak ajtaján: Péld. 7,8,9.

10 másnak öröljön a feleségem, és mások hajoljanak rá.

IMIT

Ha szívem elcsábította magát asszony miatt, felebarátom ajtaján leskelődtem: 10 másnak öröljön a feleségem és mások hajoljanak reá;

KI 9 Ha asszonyért bomlott a szívem; és felebarátom ajtaján leselkedtem: 10 feleségem másnak öröljön; és mások térdeljenek föléje

KNV

Vajon bomlott-e szívem asszony után? És leselkedtem-e barátom ajtajánál? 10 Akkor feleségem más cédája legyen, és mások hajoljanak föléje! Vajon bomlott-e szívem asszony után?

SZIT

9 Ha hagytam, hogy szívemet asszony behálózza, és ha leskelődtem más ember ajtaján, 10 akkor feleségem hadd örüljön ?? másnak, s hajoljanak fölé idegen emberek!

LUTH

HAT sich mein hertz lassen reitzen zum Weibe / vnd habe an meines Nehesten thür gelauret. 10 So müffe mein Weib von einem andern gefchendet werden / vnd andere müffen sie beschlaffen.

KJV

If mine heart have been deceived by a woman, or if I have laid wait at my neighbour's door; 10 Then let my wife grind unto another, and let others bow down upon her.

¹⁰Az én feleségem másnak öröljön, és mások hajoljanak rája. Jób 31,7.8. ¹¹Mert gyalázatosság volna ez, és bírák elé tartozó bűn. 3Móz. 20,10. ¹²Mert tűz volna ez, a mely pokolig emésztené, és minden jövedelmemet tövestől kiirtaná. Péld. 6,26-29. ¹³Ha megvettem volna igazát az én szolgálómnak és szolgálómnak, mikor pert kezdtek ellenem: ¹⁴Mi tevő lennék, ha felkelne az Isten, és ha meglátogatna: mit felelnék néki? 1Móz. 18,25.Zsolt. 18,21-25. ¹⁵Nem az teremtettem őt is, a ki engem teremtett anyám méhében; nem egyugyanaz formált-é bennünket anyánk ölében? rész 34,19.Péld. 22,2. ¹⁶Ha a szegények kívánságát megtagadtam, és az özvegy szemeit epedni engedtem; Jak. 1,27. Ésa. 10,2. ¹⁷És ha falatomat egymagam ettem meg, és az árva abból nem evett; Préd. 11,2. ¹⁸Hiszen ifjúságom óta, mint atyánál nevededtem nálam, és anyámnak méhétől kezdve vezettem őt! Zsolt. 37,26. ¹⁹Ha láttam a ruhátlant veszni indulni, és takaró nélkül a szegényt; Mát. 25,44.Ésa. 58,7. ²⁰Hogyha nem áldottak engem az ő ágyékai, és az én juhaim gyapjából fel nem melegedett; Jób 15,35.Ésa. 59,4. ²¹Ha az árva ellen kezemet felemeltem, mert láttam a kapuban az én segítségemet; Péld. 5,22.Zsolt. 9,16. ²²A lapoczkájáról essék ki a vállam, és a forgócsontról szakadjon le karom! ²³Hiszen úgy rettegtem Isten csapásától, és fensége előtt tehetetlen valék! Péld. 22,23.Zsolt. 17,4.119,120. ²⁴Ha reménységemet aranyba vettem, és azt mondtam az olvasztott aranynak: Én bizodalمام! 2Sám. 23,1. ²⁵Ha örültem azon, hogy nagy a gazdagságom, és hogy sokat szerzett az én kezem; Ésa. 6,3. ²⁶Ha néztem a napot, mikor fényesen ragyogott, és a holdat, mikor méltósággal haladt, Mát. 21,16. ²⁷És az én szívem titkon elcsábult, és szájjammal megcsókoltam a kezemet: Zsolt. 102,26. ²⁸Ez is bíró elé tartozó bűn volna, mert ámtítottam volna az Istent oda fent! 2Móz. 22,20.5Móz. 13,12.16. ²⁹Ha örvendeztem az engem gyűlölőnek nyomorúságán, és ugráltam örömben, hogy azt baj érte; ³⁰(De nem engedtem, hogy szájam vétkezzék azzal, hogy átkot kérjek az ő lelkére!) Mát. 5,14. ³¹Ha nem mondták az én sátorom cselédei: Van-é, a ki az ő húsával jól nem lakott? Jer. 27,6. ³²(A jövevény nem hált az utcán, ajtóimat az utas előtt megnyitám.) 1Móz. 1,28.29. ³³Ha emberi módon eltitkoltam vétkeimet, keblembbe rejtve bűnömet: Zsolt. 32,3.5.Péld. 28,13. ³⁴Bizony akkor tarthatnék a nagy tömegtől, rettegmem kellene nemzetségek megvetésétől; elnémulnék és az ajtón sem lépnék ki! 2Sám. 23,1. ³⁵Oh, bárcsak volna valaki, a ki meghallgatna engem! Ímé, ez a végszóm: a Mindenható feleljen meg nékem; és írjon könyvet ellenem az én vádlóm. Zsolt. 138,1.2. ³⁶Bizony én azt a vállamon hordanám, és korona gyanánt a fejemre tenném! Zsolt. 31,8.9. ³⁷Lépteimnek számát megmondanám néki, mint egy fejedelem, úgy járulnék hozzá! 2Sám. 22,1-51. ³⁸Ha földem ellenem kiáltott és annak barázdái együtt siránkoztak; Zsolt. 7,9.12. ³⁹Ha annak termését fizetés nélkül ettem, vagy gazdájának lelkét kioltottam: ⁴⁰Búza helyett tövis teremjen és árpa helyett konkoly! Itt végződnek a Jób beszédei.

Jób 32

¹Miután ez a három ember megszűnt vala felelni Jóbnak, mivel ő igaz vala önmaga előtt: Zsolt. 103,19. ²Haragra gerjede Elihu, a Barakeél fia, a ki Búztól való vala, a Rám nemzetségéből. Jób ellen gerjedt föl haragja, mivel az igazabbnak tartotta magát Istennél. 1Móz. 18,25.Zsolt. 96,13. ³De felgerjedt haragja az ő három barátja ellen is, mivelhogy nem találják vala el a

feleletet, mégis kárhoztatják vala Jóbot. [rész 13,4.15,4.10.](#) ⁴Elihu azonban várakozott a Jóbbal való beszéddel, mert amazok öregebbek valának ő nála. [Zsolt. 34,5.6.36,11.](#) ⁵De mikor látta Elihu, hogy nincs felelet a három férfiú szájában, akkor gerjede föl az ő haragja. [1Kir. 9,3.Zsolt. 76,3.133,13.14.](#) ⁶És felele a Búztól való Elihu, Barakeél fia, és monda: **Napjaimra nézve én még csekély vagyok, ti pedig élemedett emberek, azért tartózkodtam és féltem tudatni veletek véleményemet.** [Zsolt. 34,18.](#) ⁷Gondoltam: Hadd szóljanak a napok; és hadd hirdessen bölcseséget az évek sokasága! [rész 12,12.13.](#) ⁸Pedig a lélek az az emberben és a Mindenható lehellése, a mi értelmet ad néki! [rész 38,36.Dán. 1,17.](#) ⁹Nem a nagyok a bölcssek, és nem a vének értik az ítéletet. [rész 12,12.13.](#) ¹⁰Azt mondom azért: Hallgass reám, hadd tudassam én is véleményemet! ¹¹Ímé, én végig vártam beszédeiteket, figyeltem, a míg okoskodtatok, a míg szavakat keresgéltetek. ¹²Igen ügyeltem reátok és ímé, Jóbot egyikőtök sem czáfolá meg, sem beszédére meg nem felelt. [rész 15,9.10.](#) ¹³Ne mondjátok azt: Bölcseségre találtunk, Isten győzheti meg őt és nem ember! ¹⁴Mivel én ellenem nem intézett beszédet, nem is a ti beszédeitekkel válaszolok hát néki. [Zsolt. 10,18.](#) ¹⁵Megzavarodának és nem feleltek többé; kifogyott belőlök a szó. [Zsolt. 13,2.](#) ¹⁶Vártam, de nem szóltak, csak álltak és nem feleltek többé. [Zsolt. 7,16.Jób 18,7.](#) ¹⁷Hadd feleljek hát én is magamért, hadd tudassam én is véleményemet! [5Móz. 29,19.20.](#) ¹⁸Mert tele vagyok beszéddel; unszolgat engem a bennem levő lélek. [Zsolt. 14,1.](#) ¹⁹Ímé, bensöm olyan, mint az új bor, a melynek nyílása nincsen; miként az új tömlők, csaknem szétszakad. ²⁰Szólok tehát, hogy levegőhöz jussak; felnyitom ajkaimat, és felelek. [Jel. 18,7.8.](#) ²¹Nem leszek személyválogató senki iránt; nem hizelkedem egy embernek sem; [Róm. 3,13-17.](#) ²²Mert én hizelkedni nem tudok; könnyen elszólíthatna engem a teremtmő! [rész 17,4.](#)

Jób 33

¹No azért halld meg csak Jób az én szavaimat, és vedd füledbe minden beszédemet! [Zsolt. 37,32.9.19.](#) ²Ímé, megnyitom már az én szájamat, és **a beszéd nyelvem alatt van már.** ³Igaz szívből származnak beszédeim, tiszta tudományt hirdetnek ajkaim. [Zsolt. 94,7.](#) ⁴Az Istennek lelke teremtett engem, és a Mindenhatónak lehellelte adott nékem életet. ⁵Ha tudsz, czáfolj meg; készülj fel ellenem és állj elő! ⁶Ímé, én szintúgy Istené vagyok, mint te; sárból formáltattam én is. [1Móz. 2,7.Csel. 14,15.](#) ⁷Ímé, a tőlem való félelem meg ne háborítson; kezem nem lészen súlyos rajtad. [Jób 38,15.Zsolt. 104,35.](#) ⁸Csak az imént mondtad fülem hallatára, hallottam a beszédnek hangját: [Zsolt. 146,10. 3Móz. 25,23.](#) ⁹Tiszta vagyok, fogyatkozás nélkül: mocsoktalan vagyok, bűn nincsen bennem. [Zsolt. 65,3.](#) ¹⁰Ímé, vádakot talál ki ellenem, ellenségének tart engem! ¹¹Békóba veti lábaimat, és őriz minden ösvényemet. [1Sám. 16,19.](#) ¹²Ímé, ebben nincsen igazad - azt felelem néked - mert nagyobb az Isten az embernél! [Zsolt. 37,14.](#) ¹³Miért perelsz vele? Azért, hogy egyetlen beszédre sem felelt? ¹⁴Hiszen szól az Isten egyszer vagy kétszer is, de nem ügyelnek rá! [Hab. 2,20. Ésa. 66,1.](#) ¹⁵Álomban, éjjeli látomásban, mikor mély álom száll az emberre, és mikor ágyasházokban szenderegnek; [Zsolt. 26,2.3. Zsolt. 5,5.](#) ¹⁶Akkor nyitja meg az emberek fülét, és megpecsételi megintetésökkel. [Ezék. 38,22.](#) ¹⁷Hogy eltérítse az embert a rossz cselekedettől, és elrejtse a kevélységet a férfi elől. [5Móz. 10,17. Zsolt. 33,18.](#) ¹⁸Visszatartja lelkét a romlástól, és életét hogy azt fegyver ne járja át. [1Krón. 25,1.](#) ¹⁹Fájdalommal is bünteti az ő ágyasházában, és csontjainak szüntelen való háborgásával. [Zsolt. 38,4.](#) ²⁰Úgy, hogy az ő ínye undorodik az ételtől, és lelke az ő kedves ételétől. [Zsolt. 107,18.](#) ²¹Húsa szemlátomást aszik le róla; csontjai, a melyeket látni nem lehetett, kiülnek. ²²És lelke közelget a sírhoz, s élete a halál angyalaihoz. [rész 17,12.13.](#) ²³Ha van mellette magyarázó angyal, egy az ezer közül, hogy az emberrel tudassa kötelességét; ²⁴És az Isten könyörül rajta, és azt mondja: Szabadítsd meg őt, hogy ne szálljon a sírba; váltságdíjat találtam! [Zsolt. 18,31.119,40.Péld. 30,5.](#) ²⁵Akkor teste fiatal, erőből duzzad, újra kezdi ifjúságának napjait. ²⁶Imádkozik Istenhez és ő kegyelmébe veszi, hogy az ő színét nézhesse nagy örömmel, és az embernek visszaadja az ő igazságát. [Ésa. 58,8.9.](#) ²⁷Az emberek

előtt énekel és mondja: Vétkeztem és az igazat elferdítettem vala, de nem e szerint fizetett meg nekem; [2Sám. 23,1. 1Krón. 25,1.](#) ²⁸Megváltotta lelkemet a sírba szállástól, és egész valóm a világosságot nézi. [Zsolt. 77,8-11.† Zsolt. 10,1.](#) ²⁹Ímé, mindezt kétszer, háromszor cselekszi Isten az emberrel, ³⁰Hogy megmentse lelkét a sírtól, hogy világoljon az élet világosságával. [Zsolt. 56,14.](#) ³¹Figyelj Jób, és hallgass meg engem; hallgass, hadd szóljak én! [Zsolt. 25,2.](#) ³²Ha van mit mondanod, czáfolj meg; szólj, mert igen szeretném a te igazságodat. [Zsolt. 4,7.8.5,11.12.](#) ³³Ha pedig nincs, hallgass meg engem, hallgass és megtanítlak téged a bölcseségre! [Zsolt. 10,4.53,3.](#)

Jób 34

¹És szóla Elihu, és monda: [Zsolt. 33,12.](#) ²Halljátok meg bölcsek az én szavaimat, és ti tudósok hajtsátok hozzám füleiteket! [Róm. 3,11-17.](#) ³**Mert a fül próbálja meg a szót, mint az íny kóstolja meg az ételt. [rész 12,11.](#)** ⁴Keressük csak magunk az igazságot, értsük meg magunk között, mi a jó? ⁵Mert Jób azt mondá: Igaz vagyok, de Isten megtagadja igazságomat. ⁶Igazságom ellenére kell hazugnak lennem; halálos nyíl talált hibám nélkül! [rész 27,5-7.](#) ⁷Melyik ember olyan, mint Jób, a ki iszsza a csúfolást, mint a vizet. [Zsolt. 24,3.4.Ésa. 33,14.15.](#) ⁸És egy társaságban forog a gonosztevőkkel, és az istentelen emberekkel jár! [rész 22,5-9.23,12.](#) ⁹Mert azt mondja: Nem használ az az embernek, ha Istennel békességben él. [Malak. 3,14.](#) ¹⁰Azért, ti tudós emberek, hallgassatok meg engem! **Távol legyen Istentől a gonoszság, és a Mindenhatótól az álnokság! [rész 8,3.](#)** ¹¹**Sőt inkább, a mint cselekszik az ember, úgy fizet néki, és kiki az ő útja szerint találja meg, a mit keres. [Mát. 16,27.](#)** ¹²Bizonyára az Isten nem cselekszik gonoszságot, a Mindenható el nem ferdíti az igazságot! ¹³**Kicsoda bízta reá a földet és ki rendezte az egész világot?** ¹⁴Ha csak ő magára volna gondja, lelkét és lehellését magához vonná: [Zsolt. 104,29.](#) ¹⁵Elhervadna együtt minden test és az ember visszatérne a porba. ¹⁶Ha tehát van eszed, halld meg ezt, és a te füledet hajtsd az én beszédeimnek szavára! [Siral. 3,24.](#) ¹⁷Vajjon, a ki gyűlöli az igazságot, kormányozhat-é? Avagy az ellenállhatatlan igazat kárhoztathatod-é? [rész 31,21.23. 1Móz. 18,25.](#) ¹⁸A ki azt mondja a királynak: Te semmirevaló! És a főembereknek: Te gonosztevő! [Zsolt. 63,7.](#) ¹⁹A ki nem nézi a fejedelmek személyét és a gazdagot a szegénynek fölibe nem helyezteti; mert mindnyájan az ő kezének munkája. [rész 37,23.5Móz. 10,17. rész 31,15.](#) ²⁰Egy pillanat alatt meghalnak; éjfélkor felriadnak a népek és elenyésznek, a hatalmas is eltűnik kéz nélkül! [rész 27,19-23.](#) ²¹Mert ő szemmel tartja mindenkinek útját, és minden lépését jól látja. [Zsolt. 86,13.88,6.7.116,8.9.Csel. 2,31.Ésa. 53,10-12.](#) ²²Nincs setéség és nincs a halálnak árnyéka, a hova elrejtőzhessék a gonosztevő; [Zsolt. 17,15.](#) ²³Mert nem sokáig kell szemmel tartania az embert, hogy az Isten elé kerüljön ítéletre! [1Móz. 18,25.](#) ²⁴Megrontja a hatalmasokat vizsgálat nélkül, és másokat állít helyökbe. [Zsolt. 43,1.](#) ²⁵Ekképen felismeri cselekedeteiket, és éjjel is ellenök fordul és szétmorzsolgatnak. [Zsolt. 139,1-3.](#) ²⁶Gonosztevők gyanánt tapodja meg őket olyan helyen, a hol látják. [Zsolt. 28,5.](#) ²⁷A kik azért távoztak el, és azért nem gondoltak egyetlen útjával sem, ²⁸Hogy a szegény kiáltását hozzájok juttatja, és ő a nyomorultak kiáltását meghallja. [Jak. 5,3.4.](#) ²⁹Ha ő nyugalmat ad, ki kárhoztatja őt? Ha elrejtí arczát, ki láthatja meg azt? Akár nép elől, akár ember elől egyaránt; [Róm. 8,61.](#) ³⁰Hogy képmutató ember ne uralkodjék, és ne legyen töre a népnek. ³¹Bizony az Istenhez így való szólani: Elszenvedem, nem leszek rossz többé; ³²A mit át nem látok, arra te taníts meg engemet; ha gonoszságot cselekedtem, többet nem teszem! ³³Avagy te szerinted fizessen-é csak azért, mert ezt megvted, és hogy te szabd meg és nem én? Nos, mit tudsz? Mondd! ³⁴Az okos emberek azt mondják majd nekem, és a bölcs férfiú, a ki reám hallgat: [Zsolt. 10,9.](#) ³⁵**Jób tudatlanul szól, és szavai megfontolás nélkül valók.** ³⁶**Óh, bárcsak megpróbáltatnék Jób mind végiglen, a miért úgy felel, mint az álnok emberek!** [Jób 21,8-13.](#) ³⁷**Mert vétkét gonoszsággal tetézi, csapkod közöttünk, és Isten ellen szószátyárkodik.** [Jób 19,26.27.Dán. 12,1.](#)

Jób 35

¹Tovább is felele Elihu, és monda: 2Sám. 22,1.2.²Azt gondolod-e igaznak, ha így szólsz: Az én igazságom nagyobb, mint Istené?³Hogyha ezt mondod: Mi hasznod belőle? Mivel várhatok többet, mintha vétkezném? Zsid. 2,13.⁴En megadom rá néked a feleletet, és barátaidnak te veled együtt. Zsolt. 66,17-19.⁵Tekints az égre és lásd meg; és nézd meg a fellegeket, milyen magasan vannak feletted! Zsolt. 116,3.1Sám. 19,10-12.23,26.2Sám. 21,15-17.⁶Hogyha vétkezel, mit tehetsz ellene; ha megsokasítod bűneidet, mit ártasz néki?⁷**Ha igaz vagy, mit adsz néki, avagy mit kap a te kezedből? Zsolt. 16,8.**⁸Az olyan embernek árt a te gonoszságod, mint te vagy, és igazságod az ilyen ember fiának használ. Bir. 5,4.5.⁹A sok erőszak miatt kiáltoznak; jajgatnak a hatalmasok karja miatt; Zsid. 12,29.¹⁰De egy sem mondja: Hol van Isten, az én teremtőm, a ki hálaénekre indít éjszaka; Ésa. 19,1.¹¹A ki többre tanít minket a mezei vadaknál, és bölcsibbakké tesz az ég madarainál? 2Móz. 15,18-22. Zsolt. 104,4.¹²Akkor azután kiálthatnak, de ő nem felel a gonoszok kevésége miatt; rész 27,8.9.¹³Mert a hiábavalóságot Isten meg nem hallgatja, a Mindenható arra nem tekint. 2Móz. 24,17. Zsolt. 97,3.4.¹⁴Hátha még azt mondod: Te nem látod őt; az ügy előtte van és te reá vársz! 1Sám. 7,10. Józs. 10,11.¹⁵Most pedig, mivel nem büntet haragja, és nem figyelmeztet a nagy álnokságra: Bir. 5,20.¹⁶Azért tátja fel Jób hívságra a száját, és szaporítja a szót értelem nélkül.

Jób 36

¹És folytatá Elihu, és monda: Sám. 22,17. Zsolt. 69,15. Jób 22,11.²Várj még egy kevésé, majd felvilágosítlak, mert az Istenért még van mit mondanom. 1Sám. 24,15.³Tudásomat messzünnen veszem, és az én teremtőmnek igazat adok. 1Sám. 23,26-28. rész 19,10-12.⁴Mert az én beszédem bizonyára nem hazugság; tökéletes tudású ember áll melletted.⁵Ímé, az Isten hatalmas, még sem vet meg semmit; hatalmas az ő lelkének ereje. Zsolt. 7,9. 2Sám. 22,21-25.⁶Nem tartja meg a gonosznak életét, de a szegénynek igaz törvényt teszen. 1Kir. 9,4.11.33.⁷Nem veszi le az igazról szeméit, sőt a királyok mellé, a trónba ülteti őket örökre, hogy felmagasztaltassanak. Zsolt. 33,18.113,7.8.⁸**És ha békákba veretnek, és fogva tartatnak a nyomorúság kötelein: 1Kir. 9,4.15.5. 1Sám. 25,22.23.**⁹**Tudtokra adja cselekedetöket, és vétkeiket, hogyha elhatalmaztak rajtok. vers 23.24.**¹⁰Megnyitja füleiket a feddőzésnek és megparancsolja, hogy a vétekből megtérjenek: Mát. 5,7.¹¹Ha engednek és szolgálnak néki, napjaikat jóban végzik el, és az ő esztendeiket gyönyörűségekben. 3Móz. 26,23.24.¹²**Ha pedig nem engednek, fegyverrel veretnek által, és tudatlanságban múlnak ki. Ésa. 2,11. Péld. 29,23.**¹³De az álnok szívüek haragot táplálnak, nem kiáltanak, mikor megköti őket. Zsolt. 132,17. Zsolt. 97,11.112,4.¹⁴Azért ifjúságukban hal meg az ő lelkek, és életök a paráznakéhoz hasonló. rész 15,32. Zsolt. 55,24.¹⁵A nyomorultat megszabadítja az ő nyomorúságától, és a szorongatással megnyitja fülöket. Zsolt. 19,8. 2Sám. 22,31. Zsolt. 12,7. Péld. 18,10.¹⁶**Téged is kiszabadítana az inség torkából tág mezőre, a hol nincs szorultság, és asztalod étke kövérséggel lenne rakva; rész 29,6. Zsolt. 23,5.**¹⁷De ha gonosz ítélettel vagy tele, úgy utolérnek az ítélet és igazság. Zsolt. 144,1.2.¹⁸Csak hogy a harag ne ragadjon téged csúfkodásra, és a nagy váltságdíj se tántorítson el. Zsolt. 49,9.¹⁹Ad-e valamit a te gazdagságodra? Sem aranyra, sem semmiféle erőfeszítésre! 1Sám. 17,4-7.14-50.²⁰Ne kívánjad az éjszakát, a mely népeket mozdít ki helyökből. 2Sám. 5,10.8.13.14.²¹Vigyázz! ne pártolj a bűnhöz, noha azt a nyomorúságnál jobban szereted.²²Ímé, mily fenséges az Isten az ő erejében; kicsoda az, a ki úgy tanítson, mint ő? Zsolt. 25,9.²³Kicsoda szabta meg az ő útjait, vagy ki mondhatja azt: Igazságtalanságot cselekedtél?²⁴Legyen rá gondod, hogy magasztaljad az ő cselekedetét, a melyről énekelnek az emberek!²⁵Minden ember azt szemléli; a halandó távrolról is látja. 1Sám. 20,15. 2Sám. 10,19.12,29-31.²⁶Ímé, az Isten fenséges, mi nem ismerhetjük őt! esztendeinek száma sem nyomozható ki. 1Sám. 28,6.15-18.²⁷Hogyha magához szívja a vízcseppeket, ködéből mint eső cseperegnek alá, Zsolt. 83,11.²⁸A melyet a fellegek özőnnel öntenek, és hullatnak le temérdek emberre. 2Sám. 18,5.7.22,44.²⁹De sőt értheti-e valaki a felhő szétoszlását, az ő sátorának

zúgását? [2Sám. 8,9,10.](#)³⁰Ímé, szétterjeszti magára az ő világosságát, és ráborítja a tengernek gyökereit. [2Sám. 8,12,13.](#)³¹Mert ezek által ítéli meg a népeket, ad eledelt bőségesen. [vers 27,28.](#)³²Kezeit elborítja villámlással, és kirendeli a lázadó ellen. [Jak. 5,17,18.](#)³³Az ő dörgése ad hírt felőle, mint a barom a közeledő viharról. [Zsolt. 104,14,28.](#)³⁴Ezért remeg az én szívem, és csaknem kiszökik helyéből. [Zsolt. 60,8,10,11.Róm. 15,9.](#)

Jób 37

¹Halljátok meg figyelmesen az ő hangjának dörgését, és a zúgást, a mely az ő szájából kijön! [2Sám. 7,13-16.23,2.5.](#) **ELIHU CSAK ISTEN LÉNYÉRŐL BESZÉL** ²Az egész ég alatt széteszti azt, és villámát is a földnek széléig. [Zsolt. 29,3.](#)³Utána hang zendül, az ő fenségének hangjával mennydörög, s nem tartja vissza azt, ha szava megzendült. [Zsolt. 97,6. 1Móz. 1,6.](#)⁴Isten az ő szavával csudálatosan mennydörög, és nagy dolgokat cselekszik, úgy hogy nem érthetjük. [Róm. 1,20.](#)⁵Mert azt mondja a hónap: Essél le a földre! És a zápor-esőnek és a zuhogó zápornak: Szakadjatok. [Zsolt. 147,16.148,8.](#)⁶Minden ember kezét lepecsétli, hogy megismerje minden halandó, hogy az ő műve. [Róm. 10,18.](#)⁷Akkor a vadállat az ő tanyájára húzódik, és az ő barlangjában marad.⁸Rejtekből előjön a vihar, és az északi szelektől a fagy.⁹Isten lehellete által támad a jég, és szorul össze a víznek szélessége. [Zsolt. 147,17.](#)¹⁰Majd nedvességgel öntözi meg a felleget, s áttöri a borulatot az ő villáma. [Zsolt. 119,105.](#)¹¹És az köröskörül forog az ő vezetése alatt, hogy mindazt megtegyék, a mit parancsol nekik, a föld kerekiségének színén.¹²Vagy ostorul, ha földjének úgy kell, vagy áldásul juttatja azt. [rész 26,27,28.](#)¹³Vedd ezt füledbe Jób, állj meg és gondold meg az Istennek csudáit. [vers 9.2Móz. 9,18,23.](#)¹⁴Megtudod-é, mikor rendeli azt rájok az Isten, hogy villanjon az ő felhőjének villáma? [3Móz. 4,22.](#)¹⁵Tudod-é, hogy miként lebegnek a felhők, vagy a tökéletes tudásnak csudáit érted-é? [Zsolt. 18,24.1Sám. 25,22,33.](#)¹⁶Miképen melegülnek át ruháid, mikor nyugton van a föld a déli szélről? [Zsolt. 104,34.](#)¹⁷Vele együtt terjesztetted-é ki az eget, a mely szilárd, mint az aczéltükör?¹⁸Mondd meg nekünk, mit szóljunk néki? A setéség miatt semmit sem kezdhünk. [5Móz. 28,58.Péld. 18,10.](#)¹⁹Elbeszéli-é néki, ha szólok? Ha elmondaná valaki: bizony vége volna!²⁰Néha nem látják a napot, bár az égen ragyog; de szél fut át rajta és kiderül.²¹Észak felől aranyszínű világosság támad, Isten körül félelmetes dicsőség. [Zsolt. 21,3.](#)²²Mindenható! Nem foghatjuk meg őt; nagy az ő hatalma és ítélő ereje, és a tiszta igazságot el nem nyomja. [Zsolt. 13,6.2Sám. 8,1-5.](#)²³Azért rettegjék őt az emberek; a kevély bölcsek közül nem lát ő egyet sem. [rész 34,19.](#)

Jób 38

¹Majd felele az Úr Jóbnak a forgószélből és monda:[rész 40,1.](#)²Ki az, a ki elhomályosítja az örök rendet tudatlan beszéddel?³Nosza övezd fel, mint férfiú derekadat, én majd kérdezek, te meg taníts engem! [rész 31,37.](#)⁴Hol voltál, mikor a földnek alapot vetettem? Mondd meg, ha tudsz valami okosat! [Péld. 8,27-29.](#)⁵Ki határozta meg mértékeit, ugyan tudod-é; avagy ki húzta el felette a mérő zsinórt? [Zsolt. 13,6.18,2-51.](#)⁶Mire bocsátották le oszlopait, avagy ki vetette fel szegeletkövét; [Zsolt. 104,5.](#)⁷Mikor együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadoznak? [Zsolt. 148,3.](#)⁸És kicsoda zárta el ajtókkal a tengert, a mikor előtűnt, az anyaméhéből kijött; [vers 10,11.Zsolt. 33,7.](#)⁹Mikor ruházatává a felhőt tevém, takarójául pedig a sűrű homályt? [2Sám. 8,13.](#)¹⁰Mikor reávonam törvényemet, zárat és ajtókat veték eléje:¹¹És azt mondám: Eddig jöjj és ne tovább; ez itt ellene áll kevély habjaidnak! [Zsolt. 104,9.](#)¹²Parancsoltál-é a reggelnek, a mióta megvagy? Kimutattad-é a hajnalnak a helyét? [Zsolt. 2,9.](#)¹³Hogy belefogózzék a földnek széleibe, és lerázassanak a gonoszok róla. [Zsolt. 18,9.](#)¹⁴Hogy átváltozzék mint a megpecsételt agyag, és előálljon, mint egy ruhában. [Zsolt. 109,13.Ésa. 14,20.](#)¹⁵Hogy a gonoszoktól elvétessék világosságuk, és a fölemelt kar összetöressék? [rész 21,17-19.† Zsolt. 10,15.](#)¹⁶Eljutottál-é a tenger forrásáig, bejártad-é a mélységnek fenekét?¹⁷Megnyíltak-é néked a halálnak kapui; a halál árnyékának kapuit láttad-é?¹⁸Áttekintetted-é a föld szélességét, mondd meg, ha mindezt jól tudod?¹⁹Melyik út visz oda,

hol a világosság lakik, és a sötétségnek hol van a helye? [Mát. 27,46.](#)[Márk 15,34.](#)²⁰Hogy visszavinnéd azt az ő határába, és hogy megismernéd lakása útjait. [Jób 19,7.](#)²¹Tudod te ezt, hiszen már akkor megszületted; napjaidnak száma nagy! [1Kor. 9,3.](#)²²Eljutottál-e a hónap tárházához; vagy a jégesőnek tárházát láttad-e?²³A mit fentartottam a szükség idejére, a harc és háború napjára? [Józs. 10,11.](#)²⁴Melyik út visz oda, a hol szétoszlik a világosság, és szétterjed a keleti szél a földön? [Ésa. 53,2.3.](#)[Mát. 27,39.40.43.](#)²⁵Ki hasított nyílást a záporosőnek, és a mennydörgő villámnak útát? [Zsolt. 109,24.25.](#)²⁶Hogy aláessék az ember nélkül való földre, a pusztaságra, holott senki sincsen; [Zsolt. 104,13.16.](#)²⁷Hogy megittasson pusztát, sivatagot, és hogy sarjasszon zsenge pázsitot? [Zsolt. 71,6.](#)²⁸Van-e atyja az esőnek, és ki szülte a harmat cseppjeit? [Zsolt. 31,15.](#)[Ésa. 49,1.](#)²⁹Kinek méhéből jött elő a jég, és az ég daráját kicsoda szülte?³⁰Miként rejtőznek el a vizek mintegy kő alá, és mint zárul be a mély vizek színe? [Józs. 17,5.](#)[Ámós 4,4.](#)³¹Összekötheted-e a fiastyúk szálait; a kaszáscsillag köteleit megoldhatod-e? [rész 9,10.](#)³²A hajnalcsillagot előhozhatod-e az ő idejében, avagy a gönczölszekeret forgathatod-e fiával együtt? [Zsolt. 40,13.](#)³³Ismered-e az ég törvényeit, vagy te határozod-e meg uralmát a földön? [Jer. 31,35.36.](#)³⁴Felemelheted-e szavadat a felhőig, hogy a vizeknek bősége beborítson téged? [Ján. 19,18.](#)[Jel. 1,7.](#)³⁵Kibocsáthatod-e a villámokat, hogy elmenjenek, vagy mondják-e néked: Itt vagyunk? [vers 8,9.](#)³⁶Ki helyezett bölcseséget a setét felhőkbe, vagy a tüneményeknek ki adott értelmet? [rész 32,8.9.](#)³⁷Ki számlálta meg a bárányleveleket bölcseséggel, és ki üríti ki az égnek tömlőit?³⁸Mikor a por híg sárrá változik, és a göröngyök összetapadnak? [vers 17.](#)[Zsolt. 40,14.](#)

Jób 39

¹Vadászol-e prédát a nöstény oroszlánnak, és az oroszlánkölykök éhségét kielégíted-e; [Zsolt. 104,20-22.](#)²Mikor meglapulnak tanyáikon, és a bokrok közt lesben vesztegelnek? [Zsolt. 116,12-14.](#)[Zsid. 2,11.12.](#)³Ki szerez a hollónak eledelt, mikor a fiai Istenhez kiáltoznak; kóvályognak, mert nincs mit enniük? [Zsolt. 147,9.](#)[Mát. 6,26.](#)⁴Tudod-e a kőszáli zergék ellésének idejét; megvigyáztad-e a szarvasok fajzását? [Zsolt. 9,13.40.18.](#)⁵Megszámláltad-e a hónapokat, a meddig vemhesek; tudod-e az ellésük idejét? [Zsolt. 56,13.14.](#)⁶Csak összegörnyednek, elszülik magzataikat, vajudásaiktól megszabadulnak. [vers 25.](#)[Ésa. 65,13.](#)⁷Fiaik meggyarapodnak, a legelőn nagyranőnek, elszélednek és nem térnek vissza hozzájuk. [Zsolt. 72,11.](#)[Malak. 1,11.](#)⁸Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, ki oldozta el e számárnak kötelét, [Zsolt. 24,1.2.](#)⁹A melynek házául a pusztát rendelém, és lakóhelyeül a sósödöt? [Jer. 2,24.](#)¹⁰Kineveti a városbeli sokadalmat, nem hallja a hajtsár kiáltását. [Zsolt. 110,2.3.](#)¹¹A hegyeken szedeget, az ő legelőjén mindenféle zöld gazt felkeres. [Zsolt. 69,37.102,29.](#) [Zsolt. 52,11.](#)¹²Akar-e szolgálni néked a bölény? Avagy meghál-e a te jászolodnál? [Zsolt. 80,2.](#)[Ján. 10,11.](#)[Jel. 7,16.17.](#)¹³Oda kötheted a bölényt a barázdához kötelénél fogva? Vajjon boronálja-e a völgyeket utánad?¹⁴Bízhatol-e benne, mivelhogy nagy az ereje, és munkádat hagyhatod-e reá? [Jer. 31,35.](#)¹⁵Hiszed-e róla, hogy vetésedet behordja, és szérűre betakarítja? [Zsolt. 3,6.7.49,16.86,13.](#)¹⁶Vígan leng a struccmadár szárnya: vajjon az eszterág szárnya és tollazata-e az? [Zsolt. 92,11.](#)¹⁷Hiszen a földön hagyja tojásait, és a porral költeti ki! [Zsolt. 27,4.](#)¹⁸És elfeledi, hogy a láb eltiporhatja, és a mezei vad eltaposhatja azokat. [2Sám. 23,1.](#) [2Móz. 19,5.](#)¹⁹Fiaival oly keményen bánik, mintha nem is övéi volnának; ha fáradsága kárba vész, nem bánja; [2Pét. 3,5.](#)²⁰Mert Isten a bölcseséget elfeledtette vele, értelmet pedig nem adott neki. [Zsolt. 15,1-5.](#)²¹De hogyha néki ereszkedik, kineveti a lovat és lovagját.²²Te adsz-e erőt a lónak, avagy a nyakát sörénnyel te ruházod-e fel? [Ésa. 18,18.](#)²³Felugraszthatod-e, mint a sáskát? Tüsszögése dicső, félelmetes!²⁴Lábai vermet ásnak, örvend erejének, a fegyver elé rohan. [Zsolt. 118,19.](#)²⁵Neveti a félelmet; nem remeg, nem fordul meg a fegyver előtt;²⁶Csörög rajta a tegez, ragyog a kopja és a dárda: [vers 7.](#)²⁷Tombolva, nyihogva kapálja a földet, és nem áll veszteg, ha trombita zeng. [vers 8.](#)²⁸A trombitaszóra nyerítéssel felel; messziről megneszeli az ütközetet, a vezérek lármáját és a csatazajt.²⁹A te értelmed miatt van-e, hogy az ölyv repül, és kiterjeszti

szárnyait dél felé? [Zsolt. 22,5.6.](#) [Zsolt. 13,4.5.](#)³⁰A te rendelkezésre száll-é fent a sas, és rakja-é fészket a magasban? [Ésa. 28,16.](#)[Róm. 10,11.](#)³¹A kösziklán lakik és tanyázik, a sziklák párkányain és bérczetőkön. [Zsolt. 5,9.27,11.](#)³²Onnét kémlel enni való után, messzire ellátnak szemei. [Zsolt. 18,3.](#)³³Fiai vért szívnak, és a hol dög van, mindjárt ott terem. [Zsolt. 103,17.106,1.](#)³⁴Szóla továbbá az Úr Jóbnak, és monda: [rész 38,1.](#)³⁵A ki pert kezd a Mindenhatóval, czáfolja meg, és a ki az Istennel feddődik, feleljen néki!³⁶És szóla Jób az Úrnak, és monda: [Jób 36,22.](#)³⁷**Ímé, én parányi vagyok, mit feleljek néked?** Kezemet a szájamra teszem. [5Móz. 28,1-14.](#)³⁸Egyszer szóltam, de már nem szólok, avagy kétszer, de nem teszem többé! [Ésa. 43,25.](#)

Jób 40

JÓB EGY RÖVID BEISMERŐ MONDATA UTÁN ISMÉT ZÁPOROZNAK A KÉRDÉSEK AZ ÚRTÓL.

¹Ekkor szóla az Úr Jóbnak a forgószélből, és monda: [Zsolt. 32,8.](#)²Nosza! övezd fel, mint férfi, derekadat; én kérdezlek, te pedig taníts engem! [Zsolt. 36,9.](#)³Avagy semmivé teheted-é te az én igazságomat; **kárhóztathatsz-é te engem azért, hogy te igaz légy?** [Zsolt. 51,6.](#)[Róm. 3,5.6.](#)⁴És van-é ugyanolyan karod, mint az Istennek, mennydörgő hangon szólasz-é, mint ő? [Zsolt. 18,24.](#)⁵Ékesítsd csak fel magadat fénynyel és méltósággal, ruházd fel magadat dicsőséggel és fenséggel!⁶Öntsd ki haragodnak tüzeit, és láss meg minden kevélyt és alázd meg őket!⁷Láss meg minden kevélyt és törd meg őket, és a gonoszokat az ő helyükön tipord le! [Zsolt. 19,13.](#)⁸Rejtsd el őket együvé a porba, orcájukat kösd be mélységes sötétlettel: [Zsolt. 69,5.](#)⁹Akkor én is dicsőítlek, hogy megtartott téged a te jobbkezed!¹⁰**Nézd csak a behemótot, a melyet én teremtettem, a miként téged is, fűvel él, mint az ökör!** [Zsolt. 18,21-24.](#)¹¹**Nézd csak az erejét az ő ágyékában, és az ő erősségét hasának izmaiban!** [Zsolt. 130,8.](#)¹²Kiegyenesíti farkát, mint valami czédrust, lágyékának inai egymásba fonódnak. [Zsolt. 18,24.25.](#)¹³Csontjai érczsövek, lábszárai, mint a vasrudak. [Zsolt. 139,23.](#)¹⁴Az Isten alkotásainak remeke ez, az ő teremője adta meg néki fegyverét. [Zsolt. 11,5.1Kir. 14,8.](#)¹⁵Mert fűvet teremnek számára a hegyek, és a mező minden vadja ott játszadozik. [Zsolt. 1,1.](#)[Jób 31,5.](#)¹⁶Lótuszfák alatt heverész, a nádak és mocsarak búvóhelyein. [Zsolt. 101,7.8.](#)¹⁷Befedezi őt a lótuszfák árnyéka, és körülveszik őt a folyami fűzfák. [5Móz. 21,6.7.](#) [Zsolt. 27,6.](#)¹⁸Ha árad is a folyó, nem siet; bizton van, ha szájához a Jordán csapna is. ¹⁹Megfoghathják-é őt szemei láttára, vagy átfúrhatják-é az orrát törökkel?! [Zsolt. 42,23.27,4.†](#) [2Sám. 6,1.7.](#)

Jób 41

¹**Kihúzhatod-é a leviáthánt horoggal, leszoríthatod-é a nyelvét kötéllal?** [Zsolt. 5,6.7.11,5.](#)²Húzhatsz-é gúzszt az orrába, az állat szigonynyal átfurhatod-é?³Vajjon járul-é elődbe sok könyörgéssel, avagy szól-é hozzád sima beszédekkel? [vers 3-6.](#)⁴Vajjon frigyét köt-é veled, hogy fogadd őt örökös szolgául? [Zsolt. 1,1.2.18,22.23.](#)⁵Játszhatol-é vele, miként egy madárral; gyermekeid kedvéért megköthözheted-é? [Mik. 7,8.](#) [Zsolt. 118,6.](#)⁶Alkudozhatnak-é felette a társak, vagy a kalmárok közt feloszthatják-é azt? [Zsolt. 18,38.39.](#)⁷Tele rakhatod-é nyársakkal a bőrét, avagy szigonynyal a fejét? [Zsolt. 3,6.7.](#)⁸Vesd rá a kezedet, de megemlékezzél, hogy a harczot nem ismételed. [Zsolt. 23,6.42,2.3.](#)⁹Ímé, az ő reménykedése csalárd; pusztá látása is halálra ijeszt! [Zsolt. 31,21.](#)¹⁰Nincs oly merész, a ki őt felferje. **Ki hát az, a ki velem szállna szembe?**¹¹**Ki adott nékem elébb, hogy azt visszafizessem? A mi az ég alatt van, mind enyém!**¹²Nem hallgathatom el testének részeit, erejének mivoltát, alkotásának szépségét.¹³Ki takarhatja fel ruhája felszínét; két sor foga közé kicsoda hatol be? [Zsolt. 104,28.](#)¹⁴Ki nyitotta fel orcájának ajtait? Fogainak sorai körül rémület lakik! [Ésa. 49,15.16.](#)¹⁵Büszkesége a csatornás pajzsok, összetartva mintegy szorító pecséttel. [Zsolt. 25,4.5.9.](#)¹⁶Egyik szorosan a másikhoz lapul, hogy közéje levegő se megy. [Zsolt. 31,9.](#) [1Sám. 24,10.](#)[Zsolt. 109,2.](#)¹⁷Egyik a másikhoz tapad, egymást tartják, egymástól elszakadhatatlanok.¹⁸Tüsszentése fényt sugároz ki,

és szemei, mint a hajnal szempillái. Ésa. 25,9.Zsolt. 31,25.¹⁹A szájából szövétnekek jönnek ki, és tüzes szikrák omlanak ki. Zsolt. 104,7.²⁰Orrlyukaiból gőz lövel elő, mint a forró fazékból és üstből.²¹Lehellete meggyújtja a holt szenet, és a szájából láng lövel elő. Zsolt. 26,9. 2Sám. 20,9.Jer. 9,8.²²Nyakszirtjén az erő tanyáz, előtte félelem ugrándozik. Róm. 2,6-9.2Thess. 1,6.7.²³Testének részei egymáshoz tapadtak; kemény önmagában és nem izeg-mozog. Jób 34,26.27.Luk. 19,42-44.²⁴Szíve kemény, mint a kő, oly kemény, mint az alsó malomkő. Zsolt. 18,4.49.²⁵Hogyha felkél, hősök is remegnek; ijedtökben veszteg állnak.²⁶Ha éri is a fegyver, nem áll meg benne, legyen bár dárda, kopja vagy kelevéz. Zsolt. 20,7.²⁷Annyiba veszi a vasat, mint a pozdorját, az aczélt, mint a korhadtt fát.²⁸A nyíl vesszője el nem űzi őt, a parittyakövek pozdorjává változnak rajta. Zsolt. 96,7.8.²⁹Pozdorjának tartja a buzogányütést is, és kineveti a bárd suhogását.³⁰Alatta éles cserepek vannak; mint szeges borona henterereg az iszap felett.³¹Felkavarja a mély vizet, mint a fazekat, a tengert olyanná teszi, mint a festékedény. Ésa. 30,31.³²Maga után világos ösvényt hagy, azt hinné valaki, a tenger megőszült. Ésa. 2,12.13.³³Nincs e földön hozzá hasonló, a mely úgy teremtetett, hogy ne rettegjen.³⁴Lenéz minden nagy állatot, ő a király minden ragadozó felett. Ésa. 66,15.16.2Thess. 1,8. **MIND MIND A LEVIATHAN ERŐS KÖLTŐI KÉPEKKEL!**

Jób 42

¹Jób pedig felele az Úrnak, és monda:²Tudom, hogy te mindent megtehetsz, és senki téged el nem fordíthat attól, a mit elgondoltál. Zsolt. 134,1.2.³**Ki az - mondod - a ki gáncsolja az örök rendet tudatlanul? Megvallom azért, hogy nem értettem; csodadolgok ezek nékem, és fel nem foghatom. 1Móz. 6,17.8,1-3.**⁴Hallgass hát, kérlek, én hadd beszéljek; én kérdezek, te pedig taníts meg engem! 5Móz. 28,7.13. 1Kir. 4,20.21.⁵**Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak téged. rész 40,1.4Móz. 12,6-8.**⁶Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban! 2Sám. 5,11.⁷Miután pedig e szavakat mondotta vala az Úr Jóbna, szöla a Témánból való Elifáznak: Haragom felgerjedd ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám, Jób.

V GYÖNGYINEK: NEMCSAK ISTEN-EMBER RELÁCIÓJÁRÓL SZÓL A BIBLIA, HANEM ARRÓL IS, HOGY KICSODA ISTEN!⁸Most azért vegyetek magatokhoz hét tulkot és hét kost, és menjetek el az én szolgámhoz Jóbhoz, és áldozatok magatokért égőáldozatot; Jób pedig, az én szolgám, imádkozzék ti érettetek; mert csak az ő személyére tekintek, hogy retteneteset ne cselekedjem veletek, mivelhogy nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám Jób. Jak. 5,6. rész 13,7-10.⁹Elmenének azért a Témánból való Elifáz, a Sukhból való Bildád és a Naamából való Czófár, és úgy cselekedének, a miképen mondotta vala nekik az Úr, és az Úr tekintte Jóbna személyére. Zsolt. 97,12.¹⁰Azután eltávolítá Isten Jóbna a csapást, miután imádkozott vala az ő barátaier, és kétszeresen visszaadá az Úr Jóbna mindazt, a mije volt. vers 8.¹¹És beméne hozzá minden fiútestvére és minden leánytestvére és minden előbbi ismerőse, és évének ő vele együtt kenyeret az ő házában; sajnálkozána felette és vigasztalák őt mindama nyomorúság miatt, a melyet az Úr reá bocsátott vala, és kiki ada néki egy-egy pénzt, és kiki egy-egy aranyfüggőt.¹²Az Úr pedig jobban megáldá a Jób életének végét, mint kezdetét, mert lön néki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer ígás ökre és ezer szamara. rész 1,3.¹³És lön néki hét fia és három leánya. rész 1,2.¹⁴És az elsőnek neve vala Jémima, a másodiké Kecziha, a harmadiké Kéren-Happuk. Zsolt. 6,5.6.115,17.¹⁵És nem találtnak vala olyan szép leányok, mint a Jób leányai, abban az egész tartományban, és az ő atyjok örökséget is ada nekik az ő fiútestvéreik között.¹⁶**Jób pedig él vala ezután száznegyven esztendeig, és látja vala az ő fiait és unokáit negyedizig. 2Sám. 15,30.Zsolt. 18,44-50.**¹⁷És meghala Jób jó vénségben és betelve az étellel.

Jegyzetek

